

АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ АРХЕОГРАФИЧЕСКОЮ КОМИССИЕЮ.

Томъ IV.

АКТЫ БРЕСТСКАГО ГРОДСКАГО СУДА.

ВИЛЬНА.

Въ типографії Губернскаго Правленія

1870.

A

152
—
2

АКТЫ

ИЗДАВАЕМЫЕ

ВИЛЕНСКОЮ АРХЕОГРАФИЧЕСКОЮ КОМИССИЕЮ.

Томъ IV.

АКТЫ БРЕСТСКАГО ГРОДСКАГО СУДА.

В И Л Ь Н А.

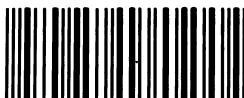
Въ типографіи Губернского Правленія

1870.

ЛИЧНЫЙ СОСТАВЪ КОММИССИИ

Предсѣдатель: *Яковъ Федоровичъ Головацкій.*

Члены: *Никита Ивановичъ Горбачевскій.*
Семенъ Вухоловичъ Шолковичъ и
Иванъ Яковлевичъ Спрогисъ.

2007044666

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Въ прежнемъ томѣ III и настоящемъ IV всѣхъ актовъ, относящихся къ администрації Сѣверо-западнаго края, напечатано 262. По заглавіямъ они распадаются на слѣдующія группы:

1) *Инструкцій посламъ, отправляемымъ на сеймы*—38. Они находятся подъ №№ 201, 212, 243, 244, 249, 256, 271, 277, 278, 280, 286, 290, 310, 313, 323, 330, 345, 351, 368, 372, 378, 379, 387, 388, 393, 394, 395, 398, 400, 402, 405, 406, 407, 408, 409, 412, 413, 414.

2) *Постановленій дворянъ Брестскаго воеводства на частныхъ сеймикахъ*—56. Они находятся подъ №№ 180, 195, 205, 241, 248, 258, 261, 272, 274, 275, 279, 285, 291, 294, 302, 311, 312, 316, 322, 329, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 341, 342, 343, 344, 346, 347, 348, 350, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 362, 363, 364, 365, 367, 369, 371, 380, 382, 386, 390, 391, 392, 396 и 417.

3) *Постановленій дворянъ в. кн. Литовскаго на спѣдахъ бывшихъ въ предѣлахъ его же территоріи*—5. Они находятся подъ № 155, 165, 219, 321 и 340.

4) *Протестацій и заявлений, какъ всего дворянства брестскаго такъ и лицъ частныхъ*—10. Они находятся подъ №№ 166, 182, 207, 287, 339, 349, 361, 366, 377 и 399.

5) *Универсаловъ и ординансовъ гетмановъ в. кн. Литовскаго и другихъ правительственныхъ лицъ*—55. Они находятся подъ №№ 171, 177, 178, 179, 193, 196, 203, 204, 215, 216, 222, 223, 224, 225, 228, 229, 230, 232, 233, 235, 238, 239, 240, 245, 246, 247, 250, 251, 255, 259, 262, 263, 273, 276, 281, 282, 288, 298, 304, 305, 307, 308, 309, 328, 370, 375, 376, 381, 383, 384, 389, 397, 411, 415, 416,

6) *Королевскихъ универсаловъ и разныхъ листовъ*—45. Они находятся подъ №№ 157, 158, 159, 160, 168, 169, 172, 175, 176, 183, 184, 192, 194, 197, 198, 199, 206, 208, 209, 211, 214, 226, 227, 231, 236, 237, 253, 265, 266, 268, 270, 283, 284, 287, 292, 296, 297, 300, 301, 303, 314, 326, 327, 373, 414.

7) *Королевскихъ рескриптовъ и инструкцій Брестскому воеводству*—6. Они находятся подъ №№ 220, 221, 299, 306, 325, 359.

8) *Королевскихъ привилегий и грамотъ разнымъ мѣстностямъ и лицамъ*—17. Они находятся подъ №№ 181, 189, 200, 234, 242, 252, 254, 260, 264, 267, 289, 315, 332, 360, 374, 401 и 404.

9) *Актовъ разнаго наименованія, какъ-то: комиссарскихъ опредѣленій по спорнымъ дѣламъ о границахъ, записей, завѣщаній, контрактовъ, реестровъ убыткамъ, причиненнымъ жолнерами и другими лицами, и жалобъ по онымъ*—

27. Они находятся подъ № 156, 161, 162, 163, 164, 167, 173, 174, 185, 186, 187, 188, 190, 191, 202, 210, 217, 218, 269; 295, 317, 318, 319, 320, 324, 403, 410.

10) Указъ Его ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА ПЕТРА I Ржевускому на счетъ сбора провіанта для русскихъ войскъ, подъ № 331; универсаль генераль-аншефа русскихъ войскъ Ласси бр. воеводству о доставлениі провіанта — подъ № 385 и таївой же универсаль Ливена — подъ № 398.

По характеру своему и языку большинство изъ этихъ актовъ — *польскіе*. Древнѣйшіе изъ нихъ не восходятъ ранѣе 1577-года, т. е. времени послѣ люблинской унії, когда польская начала имѣли уже свободный доступъ въ Западно-русскую жизнь; позднѣйшіе простираются до 1799 года. Цѣльные акты на языке русскомъ встрѣчаются только при Стефанѣ Баторії и Сигизмундѣ III-мъ; но при нихъ встрѣчаются уже и польские съ русскими сусцептами. Первый такой актъ на языке польскомъ находится подъ 1580 г.: это контрактъ Евстафія Воловича и Николая Сапѣги съ королемъ Стефаномъ Баторіемъ на провозг румо-вой соли изъ Кракова въ м. Кодень и письменное обязательство между Волови-чемъ и Сапѣгою. Съ 1667 года по 1697-й г. встрѣчаются уже и польские сусцеп-ты, но гораздо рѣже русскихъ, а съ 1698 года всѣ акты сполна написаны на языке польскомъ, не исключая и древнѣйшихъ привилегій, утратившихъ свой подлинный русскій языкъ при подтвержденіи ихъ королями во времена позднѣйшія; на русскомъ языкѣ встрѣчаются одни только декреты. Первое офи-циальное заявленіе со стороны брестскихъ дворянъ о введеніі въ актовыя грод-скія книги польскихъ сусцептовъ выражено ими въ инструкціі 1699 года (¹).

Не смотря на то, что русскій языкъ и православная вѣра почитались *зени-цемъ вольностей* Западнаго и Юго-западнаго русскаго народа, въ актовыхъ кни-гахъ Брестского гродскаго суда не встрѣчается никакихъ документовъ, которые бы могли подтверждать истинность этого общеизвѣстнаго исторического факта. Брестскіе дворяне выступаютъ въ нихъ въ качествѣ католиковъ поляковъ, рев-ностно преданныхъ интересамъ Польши и римско-католической вѣры; о русскихъ началахъ нѣтъ и помину, какъ будто ихъ и не существовало здѣсь вовсе. Такое странное явленіе, идущее въ разрѣзъ съ Западно-русской исторіей, хотя и объ-ясняетъ причины исчезновенія изъ актовыхъ книгъ древнѣйшихъ историческихъ документовъ на языке русскомъ, но въ то же время лишаетъ ее возможности прослѣдить любопытный процессъ перерожденія брестского дворянства въ поля-ковъ въ его непосредственной такъ сказать осозательности и полнотѣ.

О православной вѣрѣ и православномъ духовенствѣ есть нѣсколько отры-вочныхъ извѣстій; краткость ихъ и назидательность заставляютъ насъ привести ихъ въ переводѣ цѣликомъ.

Подъ № 183-мъ (г. 1658-й) находится универсаль Яна-Казиміра брестскимъ диссидентамъ. Въ немъ говорится:

«Если что въ нашемъ государствѣ и производить наибольшія замѣшатель-

(1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 62.

ства и всеобщіе раздоры, такъ это внутренняя ненависть между подданными,— та самая, которая сильнейшія государства приводитъ на край погибели, поворгая ихъ въ нескончаемыя и неугасимыя войны. Съ цѣллю предупрежденія такихъ золъ и успокоенія между диссидентами несогласій, мы подтвердили имъ ихъ права и вольности въ день счастливой коронаціи нашей рескриптомъ въ Бидгощахъ. Но желая еще лучше уврачевать это зло, мы, по просьбѣ диссидентовъ брестскихъ, несшихъ тяжести послѣдней войны наравнѣ съ прочими нашими подданными, обѣщали, что и они ничего не потеряютъ изъ нашихъ милостей. По этой причинѣ мы и запретили нашимъ подданнымъ дѣлать имъ разныя несправедливости и обиды, исключать ихъ изъ сеймиковъ и публичныхъ съездовъ, на что диссиденты имѣютъ такія же права, какъ и прочие дворяне брестского воеводства.

Но такъ какъ находятся лица, не обращающія должнаго вниманія на нашъ рескриптъ и угнетающія диссидентовъ по-прежнему, лишая ихъ голосовъ безъ всякой вины и изгоняя изъ сеймиковъ,— какъ это явствуетъ изъ прошенія каменецкихъ диссидентовъ, поданного намъ и рѣчи-посполитой и засвидѣтельствованного въ истинности своеї какъ показаніями людей достойныхъ вѣры, такъ и слѣдственной комиссіей,— какъ это известно намъ и относительно брестскихъ диссидентовъ, которыхъ ожидала такая же участь единственно вслѣдствіе ненависти къ нимъ недоброжелателей; то мы, желая сохранить въ нашемъ государствѣ полное спокойствіе и безопасность, желая ненарушимо сохранить всѣмъ нашимъ подданнымъ ихъ права и вольности, какъ прежнимъ, такъ и настоящимъ нашимъ рескриптомъ, выданнымъ ex senatus-consulto въ присутствіи 30 сенаторовъ, подтверждаемъ брестскимъ диссидентамъ полную безопасность и пользованіе дарованными имъ правами на публичныхъ и частныхъ създахъ; нарушителей же этой нашей воли мы позволяемъ иметь преслѣдовать судомъ. Если же кто изъ обывателей будетъ имѣть къ нимъ какія либо претензіи, то долженъ вѣдаться съ ними путемъ закона (¹).

Универсалъ этотъ изданъ былъ королемъ Яномъ-Казиміромъ въ 1658 году, т. е. при началѣ второй польской войны царя Алексія Михайловича.

Подъ № 201, (г. 1661) въ инструкціи дворянъ брестского воеводства говорится: «Въ видахъ безопасности унії, позаботиться совмѣстно съ государственными чинами рѣчи-посполитой о недопущеніи дизунита на вакантное мѣсто Влади-мирско-брестского епископа (²)».

Подъ № 257 (г. 1670) находится протестація дворянъ Брестского воеводства противъ Василія Красинскаго— „чужеземца, недавно перешедшаго въ подданство рѣчи-посполитой“, и получившаго отъ короля Яна Казиміра нѣсколько имѣній въ кобринской экономіи. Дворяне протестуютъ собственно противъ желанія Красинскаго увеличить свои имѣнія присоединеніемъ къ нимъ имѣній новыхъ; но при

(1) Т. III. стр. 346.

(2) Т. III. стр. 382.

этомъ они высказываютъ причины, руководящія ихъ оппозиціей и направленныя не только противъ его личности, но и противъ всего русскаго и православнаго.

«Мы, протестуютъ дворяне, видя въ этомъ желаніи Красинскаго ущербъ столовымъ королевскимъ имѣніямъ и желая предостеречь ихъ отъ онаго, не позволяемъ вписывать его въ инструкцію,— тѣмъ болѣе, что Красинскій не оказалъ никакихъ услугъ ни королю, ни рѣчи-посполитой: ибо, обѣщая нашимъ посламъ, трактовавшимъ съ Московскими царемъ о мирѣ, не прежде вступать въ подданство рѣчи-посполитой, какъ сдавши намъ Смоленскую крѣпость (по Андрусовскому договору Смоленскъ остался за Россіей), обѣщанія своего не исполнилъ. Къ тому же онъ не только не учинилъ присяги нашему королю и не принялъ нашей святой католической вѣры; но, оставаясь въ своей вѣрѣ *ехизматической*, безъ согласія короля строить и починяетъ схизматическая церкви изъ лѣса королевскихъ пущъ и поддерживаетъ тѣхъ, благодаря измѣнамъ которыхъ наша отчизна потерпѣла великія разоренія. Вслѣдствіе этого мы не можемъ довѣрять и ему самому....» (1).

Недовѣріе, высказанное въ этомъ документѣ къ русскимъ православнымъ, было въ то время общей чертой политическихъ убѣждений дворянства польскаго, которое начинало уже смотрѣть на католическую вѣру, какъ на знамя польской національности. Въ памятникахъ, изданныхъ Кіевской комиссіей, встречается нѣсколько подобныхъ заявлений. Такъ въ письмѣ Львовскаго синдика говорится: „мы опасаемся тайныхъ замысловъ отъ людей православной вѣры: несомнѣнно что лица правосланой вѣры съ радостю ожидаютъ непріятеля“ (2); а въ перепискѣ короннаго подчашія съ короннымъ канцлеромъ говорится: „трудно найти шпиона между русскими, потому что всѣ они измѣнники“ (3). Такое недовѣріе поляковъ очевидно ставило православныхъ русскихъ въ самое безвыходное положеніе: они принуждены были или молчать, или же принимать католичество и отрекаться отъ своей національности.

Подъ № 290 (г. 1676) въ инструкціи посламъ на сеймъ говорится:

«Возобновленіе дизунитской церкви въ Лепесахъ и фундація чернепамъ находящимся при ней, — которые не только служатъ великой заразой (*wielką zasadą*) для простыхъ людей, находящихся въ унії, но притѣсняютъ еще иnobилей (*nobilitatem*), какъ напримѣръ недавно они избили палками знатнаго шляхтича Табенскаго, — какъ факты совершившіеся вопреки древнейшимъ законамъ, требуютъ отъ пословъ домогательства, чтобы фундація *pro zelo fidei Romanae* была уничтожена» (4).

Подъ № 244 (г. 1699) въ инструкціи же посламъ говорится:

«Такъ какъ белорусская епископія, начиная отъ временъ блаженнаго мученика Іосафата (Кунцевича) и при преемникахъ его епископахъ полоцкихъ, не-

(1) Акт. Вил. Ар. Ком. Т. IV, стр. 106.

(2) Пам. Отд. II, стр. 57.

(3) *ibid.* стр. 438.

(4) Акт. Вил. Ар. Ком. Т. IV, стр. 188.

исключая и настоящаго епископа Бѣлозора, всегда принадлежала уніятамъ, о чёмъ свидѣтельствуютъ привилегіи королей польскихъ, какъ древнѣйшія, такъ и позднѣйшія, выданныя Колендрѣ, Жоховскому и самому Бѣлозо у. а въ день счастливой коронаціи (Михаила Вишневецкаго) *ad male pagata et хищнически* получиль на нее привилегію дизунитъ Пелеховскій; то послы съ сердечною ревностію предложатъ государственнымъ сословіямъ рѣчи-посполитой объ уничтоженіи этой послѣдней¹⁾.

Подъ № 330 (г. 1701) въ инструкціи же посламъ на сеймъ говорится:

«Въ особенности же послы должны наблюсти надъ дизунитами, чтобы они не могли внести въ конституцію ничего вреднаго для правъ, вольностей и прерогативъ святой унії.... Чтобы духовныя мѣста греческой религіи не были раздаваемы лицамъ неспособнымъ (*incapacibus* (?)), чтобы имъ воспрещены были посессіи и чтобы отторгнутыся и незавоеванныя имѣнія были возвращены ими митрополіи Кіевской»²⁾.

Подъ № 366 (1719 г.) находится протестація дворянъ Новогородскаго повѣта противъ диссидентовъ этого же повѣта по поводу открытия ими сеймика; въ ней дворянѣ протестуютъ противъ тѣхъ правъ, которыхъ подтверждены были имъ королемъ Яномъ Казиміромъ въ универсалѣ, данномъ въ Бидгощѣ³⁾.

Подъ № 387 (1733 г.), есть требованіе дворянъ въ инструкціи о подтвержденіи диссидентамъ конституції 1696 года; но оно вмѣстѣ съ другими требованиями воеводствъ и повѣтовъ в. кн. Лит. было оглошено Августомъ III-мъ до слѣдующаго сейма⁴⁾.

Подъ № 402 (г. 1754) въ инструкцію посламъ говорится: «Точно также послы обязываются настаивать, чтобы всѣ церкви, какъ добровольно перешедшія въ унію, такъ и отнятыя у дизунитовъ и присоединенные къ уніятамъ *zelo fidei*,— оставались на вѣчныя времена во владѣніи послѣднихъ»⁵⁾.

Эти не многія свѣдѣнія, разбросанныя на длинномъ разстояніи времени, проникнутыя, за исключеніемъ университета Яна Казимира диссидентамъ, однимъ и тѣмъ же духомъ нетерпимости и вражды, не только указываютъ на безотрадное состояніе православныхъ, но объясняютъ еще и причины постоянной уклончивости сеймовъ отъ окончательного разрѣшенія спорныхъ дѣлъ между уніятами и православными. Знали сеймы въ чёмъ заключались эти дѣла, но при содѣствіи такихъ и подобныхъ заявлений дворянъ, не считали нужнымъ разрѣшать ихъ: ибо въ нихъ заключались грѣхи рѣчи-посполитой. Мы дополнимъ эти свѣдѣнія выписками изъ *Volumina Legum*—о греческой *епрѣ* въ теченіи 13 лѣтъ, съ 1618 по 1631 г. включительно, чтобы яснѣе можно было видѣть, какъ дружно дѣйствовали въ этомъ дѣлѣ и власти мѣстныя и высшія центральныя, преслѣдуя одинъ и тѣ же цѣли.

(1) Ibid. T. IV. стр. 66.

(2) Ibid. T. IV. стр. 311—312.

(3) Ibid. T. VI. стр.

(4) Vol. Leg. T. VI. стр. 320.

(5) Ак. Вил. Арх. Ком. Т. IV. стр. 549.

Въ сеймовомъ постановлениі 1618-го года подъ титуломъ: religia Graeca говорится:

«Такъ какъ вслѣдствіе большаго накопленія дѣлъ рѣчи-посполитой, нельзѧ было успокоить разрозненныхъ религіи греческой; то дѣло ихъ мы откладываемъ до слѣдующаго ближайшаго сейма. До того же времени мы сохраняемъ имъ покой и обыкновенное ихъ богослуженіе,— съ тѣмъ однако же, чтобы никто изъ нихъ не былъ понуждаемъ или привлекаемъ къ нему по закону» (1).

На слѣдующемъ сеймѣ 1619 г. о религіи греческой не было рѣчи; въ 1620 г. было постановлено слѣдующее:

«Для успокоенія разрозненныхъ религіи греческой мы подтверждаемъ имъ конституцію 1607 г. и повелѣваемъ руководствоваться ею при раздачѣ бенефицій и на будущее время» (2).

На слѣдующихъ сеймахъ о религіи греческой не было рѣчи; въ 1623 г. было постановлено слѣдующее:

«Успокоеніе разрозненныхъ религіи греческой, по причинѣ большаго накопленія дѣлъ рѣчи-посполитой, мы откладываемъ до слѣдующаго сейма; теперь же обеспечиваемъ спокойствіе и тѣмъ и другимъ какъ свѣтскаго званія, такъ и духовнаго; но при этомъ уничтожаемъ всѣ тяжебныя дѣла,— процессы, надворные и комиссарскіе декреты, баниціи, сектвестры и подозрѣнія относительно отпаденія отъ вѣры, если бы таковыя обнаружились у тѣхъ или у другихъ» (3).

На слѣдующихъ сеймахъ 1624, 25-го и 26-го гг. о религіи греческой не было рѣчи; въ 1627 г. постановлено было слѣдующее:

«Такъ какъ по причинѣ краткости временъ на настоящемъ сеймѣ ничего не могло быть постановлено относительно религіи греческой, то откладываемъ ее до слѣдующаго сейма; а interim обеспечиваемъ спокойствіе и тѣмъ и другимъ» (4).

На слѣдующихъ сеймахъ 1628, 29 и 30 гг. о религіи греческой не было рѣчи; но въ 1631 году постановлено было слѣдующее:

«Хотя мы всегда желаемъ, чтобы разрозненные религіи греческой жили между собою въ согласіи; но такъ какъ на настоящемъ сеймѣ, по причинѣ большаго накопленія дѣлъ рѣчи-посполитой, мы не могли имъ этого устроить, то откладываемъ ихъ дѣло на сеймъ будущій. Теперь же, подтверждая ихъ прежнія конституціи, обеспечиваемъ имъ общее спокойствіе какъ въ Польшѣ, такъ и въ Литвѣ и конституціей настоящей.»

Мы указали на сеймовыя постановленія временъ Сигизмунда III-го, какъ на ближайшія по времени къ началу унії, когда рѣчъ-посполитая, по силѣ вещей, не могла еще пренебрегать спокойствіемъ своихъ подданныхъ русскихъ въ та-

(1) Vol. Leg. T. III. p. 158.

(2) Vol. Leg. T. III. p. 184. Въ конституціи 1607 г., въ духовномъ званіи позволяетъ быть только лицамъ шляхетными и воспрещается владѣть двумя бенефиціями подъ штрафомъ 1,000 гринвей; богослуженіе пользуется свободой. Vol. Leg. T. 2, p. 438—439.

(3) Vol. Leg. T. III p. 217.

(4) Vol. Leg. T. III, p. 263.

кой мѣрѣ, въ какой считала для себя возможнымъ пренебрегать ими во времена позднѣйшія; но и въ этихъ постановленіяхъ она высказывается уже о религіи греческой, хотя и осторожно, какъ о чёмъ-то для нея постороннемъ и второстепенномъ. Позднѣйшія постановленія явно уже склоняются въ пользу упії.

Если читатель сопоставить эти свѣдѣнія съ тѣми, которыхъ уже напечатаны въ III томѣ, въ числѣ актовъ, относящихся къ исторіи православной церкви, то и получить все то, что только можно было извлечь изъ актовыхъ книгъ Брестскаго гродскаго суда относительно судебнаго православія и русской жизни въ тѣсномъ смыслѣ этихъ словъ; всѣ же остальные свѣдѣнія относятся или къ общей исторіи рѣчи-посполитой, или же въ частности къ исторіи в. кн. Литовскаго и Брестскаго воеводства подъ владычествомъ Польши.

Чтобы сдѣлать ихъ вполнѣ доступными для русскихъ читателей, незнакомыхъ съ языкомъ польскимъ, комиссія почла необходимымъ изложить въ началѣ каждого почти болѣе или менѣе значительного документа довольно подробное его содержаніе на языке русскомъ. Изложеніе содержанія комиссія предпочла дословному перевodu, какъ въ видахъ лучшаго разъясненія самихъ актовъ, такъ и съ цѣллю избавленія читателей отъ опасности—потонуть въ волнахъ многошумящаго польского краснорѣчія, отличающагося крайней витіеватостью и нерѣдко темнотой. Бѣглое обозрѣніе актовъ этого *втораго* отдѣла по рубрикамъ, представленнымъ нами въ началѣ предисловія, познакомить читателей въ общихъ чертахъ съ сущностю заключающагося въ нихъ историческаго материала; частности же мы оставляемъ на ихъ личный произволъ. Такой, а не другой способъ обозрѣнія изданныхъ комиссіею актовъ предпринять нами потому, что при чрезвычайной разнородности ихъ содержанія, они въ общей сложности все таки мало даютъ историческихъ данныхъ для составленія болѣе или менѣе подробнаго очерка одной какой либо стороны исторической жизни Брестскаго воеводства.

II.

Инструкціи посламъ, отправляемымъ на сеймы.

Документы этого рода заключаютъ въ себѣ рядъ постановленій дворянъ Брестскаго воеводства по поводу предстоящихъ сеймовъ. Въ нихъ дворяне, какъ полноправные (*de jure*) распорядители и общихъ судебнѣ рѣчи-посполитой и своего роднаго края, всегда касаются двоякимъ вопросовъ: общегосударственныхъ и своихъ частныхъ. Тѣ и другіе вытекали или изъ событий вѣнчанихъ или внутреннихъ,— новыхъ, или не осуществившихся старыхъ— все равно. Потому содержаніе этихъ документовъ представляетъ собою длинный перечень просбъ, заявлений, требованій и желаній воеводства. Для непосредственнаго ознакомленія съ характеромъ, формой, и сущностю послѣднихъ, мы приведемъ содержаніе одной изъ многихъ инструкцій, находящихся въ настоящемъ изданіи, цѣликомъ.

Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ⁽¹⁾, отправляемымъ на вальный сеймъ въ Варшаву, въ 1672 году.

«Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиесь въ городъ Брестъ, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на вальный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) По засвидѣтельствованіи королю о вѣрноподданническихъ чувствахъ воеводства, говорится въ этой инструкціи, послы обязываются благодарить его за тѣ заботы о мирѣ внутреннемъ и вѣнчнemъ, которыя онъ не перестаетъ оказывать рѣчи-посполитой со дnia вступленія своего на польскій престолъ, и которыя дѣйствительно приносятъ ей несомнѣнную пользу: окончаніе сейма, дважды срываемаго, движеніе войскъ на Украину подъ личнымъ его предводительствомъ, и открытие предстоящаго сейма—служать яснымъ тому доказательствомъ.

2) Въ виду постоянныхъ несогласій и раздоровъ между государственными сословіями, порождающихъ опасности и вѣнчнія и внутреннія, послы обязываются совмѣстно съ чинами рѣчи-посполитой горячо просить короля—употребить все свое благоразуміе къ примиренію враждующихъ сторонъ, чтобы сеймовыя прѣнія и постановленія совершились въ должномъ порядкѣ, такъ какъ отъ успѣха оныхъ зависитъ и благоденствіе государства.

3) Должны настаивать, чтобы *recta conventa* были читаны и повѣряемы—все ли относящееся къ нимъ выполняется? а равно, чтобы оныя были внесены въ *v lumina legum*.

4) Чтобы хотадатайства объ отменѣ законовъ, отложенные на сеймъ настоящій, были непремѣнно на немъ же исполнены, какъ для успокоенія напряженного состоянія дѣлъ, такъ и для защиты униженной свободы.

5) Въ виду угрожающихъ войнъ—и со стороны Оттоманской порты и со стороны Москвы, сколько тяжелыхъ, столько же и гибельныхъ для рѣчи-посполитой при настоящемъ положеніи дѣлъ, послы обязываются просить короля—употребить всѣ средства (*ut paret movere lapidem*) къ устраниенію сихъ опасностей не оружиемъ, а переговорами. Если же настанетъ война и король приобрѣтетъ себѣ союзниковъ, то послы не должны соглашаться на введеніе ихъ во внутрь государства ни подъ какимъ видомъ. Жалованье войскамъ наемнымъ можно выдать изъ собранной уже третьей раты (третьаго срока сборовъ) для войскъ рѣчи-посполитой,—съ тѣмъ однакоже условіемъ, чтобы эта рата, уже заслуженная, была возвращена имъ впослѣдствіи; на новыя же подати не соглашаться ни подъ какимъ видомъ; рату вторую—выдать по принадлежности. Это первый способъ—оказать отечеству помошь; другой—составить ополченіе изо всѣхъ имѣній, а равно и изъ жицъ, прописавши: съ сколькихъ дымовъ слѣдуетъ поставить въ поле гусарскую и козацкую лошадь. Составленное такимъ образомъ войско избавило бы государство отъ тѣхъ угнетеній, которыхъ оно испытываетъ отъ войскъ наемныхъ.

(1) Ак. Вил. Ар. Кон. Т. IV, стр. 133—136.

6) Что касается до пѣхоты, то просить короля о возобновлениі по сему предмету старыхъ конституцій временъ Баторія, по которымъ требовалось съ каждыхъ 20 дымовъ королевскихъ имѣній и экономическихъ, давать по одному вооруженному пахолку. Дымы можно привести въ извѣстность чрезъ люстраторовъ; ротмистровъ для такого войска можно назначить изъ шляхты съ производствомъ имъ жалованья изъ скарба рѣчи-посполитой. Во всякомъ случаѣ, хотя бы рѣчъ-посполитая и не согласилась на такую пѣхоту, послы все таки должны настаивать, чтобы помянутый законъ Баторія былъ возобновленъ въ полной его силѣ.

7) Не меньшему вниманію подлежать и татары. Прежде они выставляли въ поле не менѣе 5,000 коней, а теперь на силу 1,000, и то разной сволочи. Посему послы потребуютъ, чтобы для приведенія въ порядокъ дѣлъ татарскихъ, были назначены особые комиссары, а также чтобы татарамъ воспрещено было имѣть собственные хоругви, тѣмъ болѣе служить въ войскахъ наемныхъ.

8) Для увеличенія доходовъ скарба просить рѣчи-посполитую подвергнуть строгому разслѣдованию подати жидовскія. И въ самомъ дѣлѣ: не смотря на кажущееся презрѣніе къ этому народу въ польскомъ государствѣ, онъ несеть едва ли одну десятую долю тѣхъ тяжестей, подъ которыми стонутъ христіане, внося въ скарбъ около 15,000 поголовного и около одной тысячи подымнаго—при постоянномъ возрастаніи его въ численности и при развитіи его торговли съ явнымъ ущербомъ для тѣхъ мѣстъ, среди которыхъ оная распространяется! Послы обязываются не только предложить, но и потребовать исполненія, чтобы съ жидовъ были увеличены поборы—какъ поголовные, такъ и подымные, посредствомъ приведенія въ извѣстность численности какъ самихъ жидовъ, такъ и ихъ дымовъ.

9) При этомъ, чтобы не только были возобновлены прежнія конституціи о неукрываемости челяди, оставленныя безъ всякаго вниманія гродскими судами, но чтобы также позволено было каждому—позывать и самые суды въ трибуналы и штрафовать ихъ за нерадѣніе по 1,000 флориновъ.

10) Требовать чтобы подскарбій представилъ надлежащіе отчеты доходовъ и расходовъ, при чемъ должны находиться и присяжные.

11) Относительно таможенныхъ пошлинъ, послы должны предложить,—чтобы подскарбій вносилъ въ казну тѣ же серебряныя деньги, которыя самъ получаетъ, а не другія; чтобы шляхтѣ позволенъ былъ безпошлинный провозъ товаровъ изъ-за границы для собственныхъ надобностей, въ особенности сельдей, и чтобы таможенныхъ писарей за обиды можно было позывать въ суды.

12) Ходатайствовать, чтобы, по примѣру воеводствъ коронныхъ, чоповое было оставлено при воеводствѣ.

13) По причинѣ угрожающей войны со стороны Московского государства, просить короля, чтобы согласно съ его собственными желаніями, были какъ наиболѣе вооружены пограничныя крѣпости.

14) Требовать, чтобы виленская комиссія обнародовала свои реляціи, изъ

которыхъ можно будетъ усмотретьъ: исполнили ли комиссары всѣ постановленія предшествовавшаго сейма? удовлетворены ли солдаты жалованьемъ, обиженные—правосудіемъ? и много-ли останется долгу, должностнаго быть уплаченнымъ въ другое, болѣе счастливое время?

15) Спросить у гетмана обстоятельного отвѣта: почему литовское войско, простоявшее въ обозѣ нѣсколько недѣль и вступившее въ службу, было потомъ распущенено и несвоевременно и неумѣстно, съ явнымъ безславiemъ для княжества?

16) Требовать, чтобы по примѣру короны экзекуціи декретовыя и судебнага были отдаваемы въ руки старостъ, чтобы шляхта не гонялась за дворомъ во время окончательныхъ сроковъ дѣлъ, а могла бы получать должное удовлетвореніе на мѣстѣ, безъ потери времени и материальныхъ издержекъ.

17) Чтобы подтверждена была конституція 1635 года о неподсудности свѣтскихъ лицъ духовнымъ судамъ.

18) Чтобы назначены были соотвѣтственныя наказанія для срывателей сеймовъ.

19) Чтобы оправданъ былъ посолъ ковенскій—Прозоръ и наказаны ковенскія городскія власти, лишившія его чести и посольского достоинства за то, что онъ свободно пользовался голосомъ.

20) Чтобы послы не давали своего согласія на вити о посполитомъ рушеньи, совмѣстно съ податами.

21) Чтобы посполитое рушенье совершилось соотвѣтственно древнѣйшимъ узаконеніямъ, какъ относительно конницы, такъ и пѣхоты, и чтобы обыватели болѣе состоятельныйя являлись въ ополченіе лично, такъ какъ отъ несоблюденія сего правила происходиттъ крайній беспорядокъ, когда драгуны или земяне при шляхтичахъ заступаютъ лучшія панскія маєтности.

22) Чтобы вакантныя мѣста раздавались лицамъ заслуженнымъ и имѣющимъ недвижимыя имущества (vene possessionatis).

23) Чтобы должности воеводъ и каштеляновъ были надѣлены имѣніями, какъ отсутствіе таковыхъ въ нѣкоторыхъ мѣстахъ лишаетъ этихъ сановниковъ средствъ всегда находиться при королевскомъ дворѣ; въ особенности, чтобы это было исполнено относительно брестскаго воеводства и старости.

24) Послы должны разслѣдовать: внесены ли въ скарбъ суммы, слѣдуемыя съ лениныхъ владѣльцевъ, или нѣтъ? Если нѣтъ, то потребовать немедленнаго ихъ взноса. Равнымъ образомъ должны помогаться, чтобы для пресечения неизѣрно возросшихъ смертоубийствъ были поставлены тюрмы и одна изъ таковыхъ въ Брестѣ.

25) Чтобы судебныя опредѣленія по дѣламъ уголовнымъ составлялись въ гродскихъ судахъ, по примѣру короны, и чтобы декреты уничтожались не прилагаю пословъ, а гравнами¹⁾.

26) Чтобы реестры публичныхъ податей подавались сборщиками въ суды гродскіе, а изъ судовъ воеводскими послами для контролированія скарба, кото-

1) т. е. денежнымъ взносомъ.

рый часто взыскиваетъ недоимки съ такихъ имѣній, которыхъ подлежать имъ никакъ не могутъ.

27) Чтобы скарбъ не расплачивался съ войсками податными недоимками, а деньгами уже собранными; недоимки же чтобы взыскивалъ самъ чрезъ своихъ же скарбовыхъ дворянъ.

28) Чтобы установлена была надлежащая цѣнность монеты, отсутствіе которой непомѣрно увеличиваетъ цѣны на вещи, и чтобы новая чеканилась соотвѣтственно таковой же въ государствахъ сосѣднихъ; предложеніе же короля—понизить курсъ шеляговъ, тынфовыхъ ортовъ—отвергнуто по той простой причинѣ, что не имѣя другой монеты, нельзя понижать той, которая есть, хотя бы она была и плоха.

29) Чтобы былъ возобновленъ законъ, запрещающій роскошь среднему и низшему классамъ и известный подъ названіемъ: «lex sumptuaria», и чтобы городскія власти строго слѣдили за его исполненіемъ.

30) Равнымъ образомъ, чтобы не только было воспрещено купцамъ поднимать произвольно цѣны на товары, но чтобы чрезъ особыхъ комиссаровъ составлены были для онъхъ соотвѣтственные таxы.

31) Въ видахъ пресѣченія увеличивающаго зла отъ непомѣрного возрастанія разныхъ бродягъ (vagabundi) изъ подданныхъ, послы должны предложить королю—частію образовать изъ нихъ пѣхоту, которая бы стоила государству дешевле, чѣмъ войско вербованное (котораго поставлять воеводство не можетъ); частію же—и мужчинъ и женщинъ—обложить ежегодными поголовными податями.

32) Предложить также, чтобы шляхтѣ брестского воеводства, по примѣру другихъ воеводствъ, разрѣшена была безпошличная торговля солью съ Гданскомъ для домашнаго потребленія, или же, чтобы она доставлялась изъ Подлясіи и продавалась по той цѣнѣ, по которой продается въ этой провинції.

33) Чтобы дворъ маршалка в. кн Литовскаго, находящійся въ Брестѣ, былъ отданъ старостству для отбыванія въ немъ судебныхъ, сеймиковыхъ и др. засѣданій, а для маршалка чтобы выстроенъ былъ новый на счетъ королевскихъ экономическихъ имѣній.

34) Чтобы все дѣла курляндскія и инфлянскія выдавались, по древнему закону, подъ двойными печатями.

35) Въ случаѣ сорванія сейма, чтобы немедленно были обнародованы вити—первые за двои, а потомъ сейчасть же и третья.

36) Спросить: что было причиною замедленія отправленія комиссаровъ въ Москву? такъ какъ проволочка эта со стороны рѣчи-посполитой оказывается вредоносною.

37) Чтобы трибуналъские декреты, постановленные послѣ слѣдственного процесса, не подлежали новому разслѣдованію.

38) Чтобы к сенатъ писарь—администраторъ столовыхъ королевскихъ имѣній не вмѣшивался въ дѣла подскарбія и не оспаривалъ у него старшинства—*honoris causa*.

39) Чтобы привилегированнымъ еще до унії миїніямъ, согласно съ конституціями, не дѣлалось препятствій въ торговлѣ.

40) Чтобы исполнены были заявленія литовского войска, отложенные по причинѣ чрезмѣрного накопленія дѣлъ до сейма настоящаго.

41) Чтобы короннымъ войскамъ воспрещено было переходить литовскія границы и отягощать жителей вымогательствами и поборами.

ПРОШЕНІЯ ВОЕВОДСТВА:

42) О дарованіи льготъ имѣніямъ луцкаго епископства.

43) О воспрещеніи краковскому воеводѣ Любомирскому открывать соляную кopalльню.

44) Объ исполненіи заявлений гетмановъ.

45) О вознагражденіи разныхъ лицъ: трокскаго каштеляна—за заслуги и убытки; брестскаго каштеляна—уплатой 7,000 злотыхъ и дарованіемъ ему въ наслѣдство деревни Бобровниковъ; подчашія в. кн. Литовскаго уплатой ему давно уже назначеннай суммы; генерала подольской земли—уплатой ему суммы, затраченной на укрѣпленіе Каменца.

46) Объ увольненіи отъ контрибуцій крѣпости Глуска, принадлежащей маршалку в. кн. Литовскаго, по причинѣ всегда находящихся въ ней войскъ.

47) Объ уплатѣ ему же трабской суммы.

48) Объ укрѣпленіи Ляховичъ, находящихся въ новогородскомъ воеводствѣ.

49) О разрѣшеніи венденскому подкоморію внести 8,000 зл. на право владѣнія зеловскими войтовствомъ.

50) О дарованіи индигената оберштеръ-лейтенанту Штанцелю.

51) Объ оставленіи на брестскомъ рынке костела и монастыря ксендзовъ августіановъ.

52) О внесеніи суммы 30,000 злот. на трабское старостество и о передачѣ онаго женѣ бывшаго литовскаго крайчаго Сапѣги, въ вознагражденіе за траты ея мужа по выкупу плѣнныхъ.

53) О внесеніи суммы 20,000 злотыхъ на имѣніе Долку, и о передачѣ онай наслѣдникамъ Сапѣги—польнаго писаря в. кн. Литовскаго.

54) Объ освобожденіи отъ баниціи брестскаго подкоморія, по дѣлу съ брестскимъ хоружимъ.

55) О вознагражденіи брестскаго стражника за его продолжительную службу рѣчи-посполитой.

56) О вознагражденіи сына покойнаго судьи брестскаго за заслуги отца и его собственныя.

57) Объ окончаніи судебнаго процесса между литовскимъ стражникомъ и Шуйскими—мужемъ и женой.

58) О вознагражденіи Шуйскихъ и Лыщинскихъ за убытки, причиненные имъ войсками.

59) О дарованіі льготъ греко-уніяцкому духовенству и о возвращеніі архимандріі обратно киевскому митрополиту и епископамъ.

60) Объ исходатайствованіі у короля десятины экономической земли для виестицкаго костела.

61) Объ уничтоженіі донативы Купеческому Мѣсту, по случаю отсутствія въ немъ купцовъ изъ христіанъ, и о подтверждениі ему прежнихъ привилегій.

62) Объ освобожденіі отъ мѣстныхъ повинностей двора трокскаго каштеляна и уволокъ Коханскаго.

63) Также объ освобожденіі отъ повинностей и двора Шуйскихъ въ городѣ Греѣтѣ.

64) О внесеніі 10,000 на имѣніе Грабе—смоленскому подчашію.

65) О выдачѣ квитанціі коронному референдарію, по учиненіі имъ отчетовъ.

66) О дарованіі льготъ разореннымъ имѣніямъ Лыщинскаго.

67) Объ удовлетвореніі королемъ просьбы Хоментовскаго.

68) О дарованіі льготъ разореннымъ брестскихъ францишканъ.

69) О возвращеніі церковныхъ утварей брестско-владимірскому епископу, забранныхъ Оковичемъ у гершоновицкой церкви.

70) О продолженіі права виленской воеводинѣ и ея сыновьямъ на имѣнія шавельскія.

71) О подчиненіі Старой Воли земскому праву, согласно съ желаніемъ владельца оной Жардецкаго».

Пункты, выраженные въ этой инструкціі, за исключеніемъ виѣшнихъ политическихъ событий и ходатайствъ по частнымъ дѣламъ, въ большинствѣ случаевъ повторяются и въ другихъ инструкціяхъ, такъ что если присоединить къ нимъ еще и другіе, собственно относящіеся къ внутренней государственной жизни рѣчи-посполитой, то о документахъ этого рода получится довольно ясное понятіе. Таковы главнѣйшиe пункты: о соблюденіі королемъ закона относительно очередной его резиденціі на Литвѣ; о соблюденіі имъ же очередного сейма на Литвѣ; о невмѣшательствѣ коронныхъ властей въ дѣла в. кн. Литовскаго; объ уравненіі въ правахъ одинаковыхъ должностей литовскихъ съ таковыми же коронными; о сохраненіі очереди то за Княжествомъ, то за Короной въ назначеніі луцкаго епископа; о сохраненіі очереди въ пользованіі канцлерской печатью в. княжества Литовскаго то за лицемъ духовнымъ, то свѣтскимъ—по примѣру Короны; о разграничениі земель коронныхъ отъ литовскихъ; о представлениі дворянамъ в. кн. Литовскаго права пользоваться службой въ Коронѣ, наравнѣ съ лицами коронными, пользующимися ею на Литвѣ; о невключеніі коронными подскарбiemъ въ свои диспозиціи имѣній, находящихся въ предѣлахъ в. кн. Литовскаго; о воспрещеніі лицамъ короннымъ переходить границы в. кн. Литовскаго; о сохраненіі для княжества его собственныхъ мѣръ и вѣсовъ, вместо навязываемыхъ коронныхъ; о воспрещеніі чужестранцамъ приобрѣтать въ княжествѣ индигенаты; объ открытіі монетнаго двора на Литвѣ; объ исправлении курса монетъ, о правильности мѣръ и вѣсовъ; объ исправленіі законовъ; о

недопущеній жидовъ и влоховъ къ отправленію экономическихъ должностей и о воспрещеніи первымъ защищаться отъ долговъ желѣзными листами; объ уничтоженіи привилегій и листовъ, выдаваемыхъ изъ королевской канцеляріи ad male narrata; о прекращеніи жолнерскихъ разбоевъ и грабежей, происходящихъ вслѣдствіе отсутствія дисциплины и о разрѣшениі судить жолнеровъ гражданскимъ и уголовнымъ судомъ; о воспрещеніи брестскимъ крестьянамъ уходить на Волынь, а волынскимъ дворянамъ укрывать ихъ у себя; о храненіи актовыхъ книгъ, разбросанныхъ по разнымъ рукамъ, въ скарбѣ; объ освобожденіи шляхетскихъ имѣній отъ повинностей и податей; о расширѣніи шляхетскихъ правъ и свободъ, объ устраненіи причинъ къ разрыву сеймовъ; объ изысканіи мяръ къ устраниенію постоянній вражды между государственными сословіями; о трубецкой суммѣ и неаполитанскихъ капиталахъ; о дарованіи льготъ римско-католическимъ ксендзамъ и монахинямъ разныхъ орденовъ и ксендзамъ уніятамъ; о разрѣшніи шляхтѣ свободной торговли и входовъ въ королевскія пущи. Въ позднѣйшихъ инструкціяхъ встրѣчаются уже требованія о недопущеніи въ военную службу *не католиковъ и не поляковъ*¹⁾ и о поддержаніи шляхетскихъ правъ и свободъ и римской вѣры, какъ главнѣйшихъ основъ государственной жизни рѣчи-посполитой²⁾.

Такимъ образомъ въ инструкціяхъ дворянъ брестского воеводства отражается съ отрицательной стороны политическая и государственная жизнь рѣчи-посполитой, конечно на столько, на сколько она соприкасалась съ интересами этого же дворянства. Постоянныя жалобы его на нарушеніе Короной международныхъ правъ Литвы и Польши ясно указываютъ какъ на насильственное под报酬еніе Польшей в. кн. Литовскаго, такъ и на безконечные, хотя и напрасные протесты противъ него со стороны брестского дворянства, при всемъ желаніи его видѣть въ рѣчи-посполитой свое общее отечество. Постоянныя жалобы его на беспорядки въ администраціи, государственной экономіи, законодательствѣ и судопроизводствѣ ясно указываютъ какъ на отсутствіе въ рѣчи-посполитой правильнаго теченія государственныхъ дѣлъ, такъ и на то зло, которому подвергались ея подданные. Возрасталоющія требования относительно безконечнаго расширенія кардинальныхъ шляхетскихъ правъ и свободъ, чрезмѣрное покровительство римско-католическому и уніятскому духовенству и такое же преслѣдованіе духовенства православнаго ясно указываютъ какъ на послѣдовательный ходъ развитія польского вліянія въ воеводствѣ, такъ и на степень проникновенія имъ началь русскихъ въ интеллигентныхъ ихъ представителяхъ, которые постепенно отпадали отъ вѣры и преданій своихъ отцевъ и входили во вкусъ жизни новой.

Но съ другой стороны, по этимъ же документамъ нельзя не замѣтить, что, проникаясь польскими началами, брестские дворяне никогда не теряли сознанія, что они *не поляки*, а только обыватели рѣчи-посполитой, состоящіе въ уніи съ

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 468.

2) Ibid T. IV, стр. 494.

Польшей: потому-то въ нихъ никогда не ослабѣала энергія отстаивать отъ посагательствъ Короны свои политическая и международная права. Дворяне брестские всегда сознавали, что настоящее ихъ отечество есть в. кн. Литовское: потому-то и въ инструкціяхъ своихъ, относительно сомнительныхъ или спорныхъ общегосударственныхъ вопросовъ, они приказывали своимъ посламъ прислушиваться и принаравливаться къ заявленіямъ пословъ не коронныхъ, а в. кн. Литовского и всегда стоять за цѣлость его территоріальныхъ границъ. Такая упорная самозащита, препятствовавшая окончательному подчиненію Литвы Польшѣ, сильно не нравилась полякамъ и они не стѣснялись уличать представителей в. кн. Литовского въ сепаратизмѣ; дворяне въ свою очередь горячо принимали къ сердцу эти упреки и приказывали своимъ посламъ представлять сеймамъ самыя вѣскія доказательства какъ неосновательности такихъ подозрѣній, такъ и всегдашнихъ желаній в. кн. Литовского жить въ дружбѣ и уніи съ Польшей; но въ это же время они не забывали требовать, чтобы короннымъ войскамъ воспрещено было переходить во всякое время литовскія границы, чтобы княжество Литовское, при заключеніи мира съ Москвою не потерѣло никакихъ ущербовъ въ цѣлости своихъ границъ¹⁾.

Чѣмъ ближе къ нашему времени, тѣмъ рѣзче и опредѣленнѣе высказываютъ брестские дворяне свои опасенія о неизбѣжной погибели Польши. Постоянныя срыванія сеймовъ, отъ успѣшного веденія которыхъ зависѣла вѣшняя и внутренняя безопасность рѣчи-посполитой, пріостановливали правильное теченіе въ ней государственныхъ дѣлъ и повергали ее въ неисчислимые бѣдствія. Духъ партій и вражды и повсемѣстное пренебреженіе законовъ, проникая все глубже и глубже во всѣ сферы правительственной и общественной жизни, не могли не отразиться и на брестскомъ воеводствѣ, дворяне которого часто жалуются на эти анархическія начала, воцарившіяся и между ними, и непозволявшія имъ хладнокровно обсуждать своихъ дѣлъ, и непредвидѣть возможности скораго и вѣрнаго отъ нихъ избавленія. Въ каждой почти позднѣйшой инструкціи они просятъ королей употребить всѣ зависящія отъ нихъ средства къ устраниенію поводовъ къ сорванію сеймовъ и къ умиротворенію враждующихъ сторонъ; но просыбы ихъ могли быть только голосомъ вопіющихъ въ пустынѣ, уже потому самому, что поддаваясь все больше и больше польскому вліянію, дворяне въ своихъ просьбахъ не забывали требовать расширенія и тѣхъ шляхетско-польскихъ правъ и свободъ, которыя приводили рѣчи-посполитую на край погибели и отъ которыхъ страдали и они сами.

Инструкціи обыкновенно составлялись въ особой комиссіи знатоками этого дѣла: потому языки ихъ отличается особыеннымъ щегольствомъ польского канцелярскаго краснорѣчія. Послы, при полученіи ихъ, произносили установленную присягу; форма ея встрѣчается въ инструкціи подъ № 244 и др.

1) Ibid. T. III. стр. 378.

III.

Постановленія дворянъ Брестскаго воеводства на частныхъ сеймикахъ.

Документы этого рода заключаютъ въ себѣ разныя административныя распоряженія по тѣмъ предметамъ, которые входили въ предѣлы власти сеймиковъ воеводскихъ. Таковы были: внутренняя безопасность въ воеводствѣ; раскладка назначаемыхъ на сеймахъ податей, сроки и способы ихъ взиманія; выборы фискальныхъ судей, податныхъ сборщиковъ, комиссаровъ, сеймовыхъ пословъ, сеймиковыхъ маршалковъ и др. лицъ; распределеніе податныхъ суммъ, какъ на нужды общегосударственный, такъ и свои частныя и контроль за правильностью ихъ расходованія; составленіе податныхъ тарифовъ и люстрацій; удовлетвореніе служащихъ лицъ вознагражденіемъ, частныхъ — исполненіемъ ихъ дѣлъ, или же — ходатайства о нихъ предъ королемъ и сеймомъ; наблюденіе за правильностю монеты, мѣръ и вѣсовъ, назначеніе сроковъ для сеймиковъ предстоящихъ и созваніе послополитаго-рушенья; исправное содержаніе путей сообщенія и др. предметы.

Кромѣ этихъ предметовъ, такъ сказать обыкновенныхъ и постоянныхъ, встрѣчаются и чрезвычайные, по поводу разныхъ событий — виѣнскихъ и внутреннихъ. Такъ подъ 1632 г. встрѣчается постановленіе о поголовномъ участіи въ избраніи новаго короля (Владислава IV)¹⁾; подъ 1703 г. постановленіе противъ обывателей, неявившихся на послополитое рушенье съ цѣллю изгнанія непріятеля изъ предѣловъ рѣчи-посполитой силою квартальнааго войска; нѣсколько постановленій временъ Августа II о продовольствіи московскихъ и саксонскихъ войскъ и Августа III о продовольствіи войскъ россійскихъ. Въ постановленіяхъ относящихся къ продовольствію войскъ саксонскихъ дворяне безпрестанно жалуются на свою бѣдность и самоуправство саксонцевъ, позволявшихъ себѣ не только грабительства, но и вмѣшательства во внутренняя дѣла жителей. Въ постановленіи напр. 1714 года говорится:

«Такъ какъ вслѣдствіе покровительства, оказываемаго саксонцами жидамъ, обиженные послѣдними не могутъ найти себѣ удовлетворенія ни въ судѣ гродскомъ, ни въ судѣ старостинскомъ; то маршалокъ обязанъ будетъ включить объ этомъ особый пунктъ въ инструкцію посламъ, отправляемымъ къ королю»²⁾. Въ инструкціи же посламъ 1732 г. дворяне просятъ короля сдѣлать зависящее отъ него распоряженіе объ удовлетвореніи саксонцами жителей Матовой Горы за убийство крестьянина³⁾.

Воеводскіе сеймики носили разныя названія: *реляційныхъ* (на которыхъ выслушивались посольскія реляціи), *фискальныхъ* (на которыхъ избирались фискаль-

1) Ак. Віл. Арх. Ком. Т. III, стр. 338.

2) Ibid. T. IV, стр. 405.

3) Ibid. T. IV, стр. 463.

ные суды и производился контроль податныхъ сборовъ), пописовыхъ (на которыхъ составлялось послопитое-рушенье), громничныхъ (срѣтенскихъ), погромничныхъ, лимитацийныхъ, предсеймовыхъ, господарскихъ, предкомиссиальныхъ, кантурowychъ, т. е. междуцарственныхъ, смотря по роду предметовъ сеймиковыхъ засѣданій и обстоятельствъ, бывшихъ причиной ихъ открытия. Но вообще строгаго и определеннаго разграничения предметовъ для сеймиковыхъ засѣданій не было; на сеймикахъ фискальныхъ напр. назначались подати, на реляційныхъ тоже и избирались полковники и трактовые ротмистры и наоборотъ.

За неимѣніемъ особаго помѣщенія сеймиковая засѣданія отбывались въ костелахъ или ксендзовъ бернардиновъ, или августіанъ, или доминиканъ; некоторые отбывались въ замкѣ, но весьма рѣдко. Частыя ссылки на ломку костельныхъ скамей указываютъ, что эти засѣданія бывали бурны и воинственны, не смотря на святость мѣста, въ которомъ они совершались. Подъ № 361 помѣщена одна изъ протестацій брестскаго дворянства противъ акта срѣтенскаго сеймика, могущая познакомить читателя какъ съ порядкомъ сеймикованья, такъ отчасти и причинами порождавшими несогласіе между дворянами. Въ ней разсказывается слѣдующее:

«По открытии сеймика Рейнальдомъ Садовскимъ — брестскимъ канцеляромъ (г. 1716), когда приступлено было къ избранію сеймикового маршалка и разданы голоса, вдругъ начался споръ между Грабовскимъ — съ одной стороны и Садовскимъ и другими панами — съ другой, вслѣдствіе безчестій и поношеній, наносимыхъ этими послѣдними предсѣдателю сеймика, съ явною цѣлью прекратить засѣданіе и учинить *фарсалию*. Скромность и спокойствіе другой стороны ни къ чему не повели: сепаратисты, вооруженные саблями, вышли изъ костела августіанъ и открыли свое засѣданіе въ замкѣ; здѣсь они поставили вооруженную стражу и стали дѣлать все, что имъ было угодно. Прежде всего они избрали себѣ въ маршалки Тышковскаго, известнаго *банита*, человѣка не имѣющаго никакихъ правъ на изданіе реескриптовъ; потомъ приступили къ разрѣшенію текущихъ дѣлъ. И это все терпѣла другая сторона въ надеждѣ на всеобщее соглашеніе. Но когда сепаратисты записали лимитaciю своего *quasi* — сеймика и однихъ стали принуждать къ подписи, а за другихъ отсутствующихъ сами расписываться, то дальнѣйшее терпѣніе сдѣлалось невозможнымъ. Посему другая сторона для очищенія своей совѣсти предъ рѣчью-посполитой и потомствомъ за всѣ послѣдствія, могущія возникнуть изъ такого положенія дѣлъ, для защиты своей чести и своихъ поруганныхъ правъ, во имя Божіе и во имя правды протестуетъ: во 1) противъ сорванія сеймика и насилий, при которыхъ оно совершилось; во 2) противъ запрещенія подачи вольныхъ голосовъ; въ 3) противъ гвалтовнаго наступленія съ оружiemъ въ рукахъ на здоровье обывателей; въ 4) противъ неучтиваго поношенія достоинства сенаторскаго, земскихъ и гродскихъ властей; въ 5) противъ попранія всѣхъ правъ и свободъ равноправности; въ 6) противъ всего акта срѣтенскаго сеймика и его постановленій, свидѣтельствуясь при этомъ,

что не она—сторона, а панъ Тышковскій со своими сторонниками были причиною сихъ печальныхъ событій ¹⁾».

Протестація эта осталась впрочемъ безъ послѣдствій и постановленія, совершившіяся подъ предсѣдательствомъ Тышковскаго, имѣли законную силу. По достоинству своему и серьезности они не только не уступаютъ другимъ постановленіямъ, но въ нѣкоторыхъ отношеніяхъ даже и превосходить ихъ. Такъ въ одномъ изъ нихъ выражена попытка привлечь къ отбыванію государственныхъ повинностей какъмагнатовъ такъ и тѣхъ лицъ, которыхъ, пользуясь своими *либертациями* и *ексцепціями* уклонялись отъ нихъ, не безъ отягощенія для другихъ сословій ²⁾; въ другихъ постановленіяхъ подобнаго распоряженія не встрѣчается.

Податные налоги, о которыхъ дворяне трактуютъ чуть ли не въ каждомъ своемъ постановлениі, имѣли характеръ прямыхъ и косвенныхъ, постоянныхъ и экстраординарныхъ, денежныхъ и натуральныхъ. Одни изъ нихъ зависѣли отъ воеводствъ, а другіе отъ королей—въ имѣніяхъ экономическихъ. Налоги прямые или косвенные утверждались сеймомъ; въ случаѣ сорванія сейма—королемъ и сенаторами. Первые собирались сборщиками воеводства; вторые—особыми администраторами, бравшими ихъ по контрактамъ со скарбомъ. Кроме этихъ налоговъ, были еще и частныя назначавшіеся воеводствомъ на его частныя нужды и не входившія въ общую государственную роспись. Противъ этихъ послѣднихъ часто возставали евреи и жаловались королю, какъ это читатель увидить изъ актовъ, относящихся къ судьbamъ еврейства. Тѣ и другіе носили разныя названія. Мы приведемъ здѣсь только встрѣчающіяся въ двухъ послѣднихъ томахъ Виленской комиссіи. Подати были: *подымныя*, *поголовныя* жидовскія и татарскія, *гіберны*, *чоповое*, и *шеляжное*; *мыта*: *мыто старое*, *мыто нововоозвышенное*, *табачная монополія*, *мыто шляхетское*, или иначе—*auctio subsidiorum*, *пневщизна*, *капищизна* и *купеческое donativum*; *цла*: *замковыя*, *воеводскія*, *скопныя*, *мостовыя*, *дорожныя*, *фурманскія обвѣстки* и *роговичизна*. На практикѣ же, кроме поименованныхъ, существовали еще и многія другія.

Размѣры податныхъ налоговъ зависѣли частію отъ предстоящихъ нуждъ, частію же отъ воли сеймиковъ, сеймовъ и королей. Чѣмъ ближе къ нашему времени, тѣмъ они значительнѣе. Такъ въ 1698 г. были собраны; *подымное* въ размѣрѣ 14 злотыхъ съ дыма; *гіберна* въ размѣрѣ 28 злотыхъ съ дыма; *чоповое-шеляжное* въ размѣрѣ 25,000 злотыхъ и подати *поголовныя*; въ 1699 году, кроме обыкновенныхъ податей, были собраны еще и экстраординарныя: *чоповое-шеляжное*, *гіберны*, *поголовныя* жидовскія и татарскія и разныя монополіи; въ 1711 году подать *талерная*—по 1 талеру съ дыма и *подымная* по 20 злотыхъ и 15 грошей съ дыма; въ 1713 году—экстраординарная подать на содержаніе саксонскаго войска по 18 тынфовъ съ дыма, а всего 300,000 тынфовъ и т. д.—въ то время, когда въ 1669-хъ годахъ подать *подымныя* взимались въ размѣрѣ только 3-хъ грошей съ дыма.

1) Акты Виленск. Арх. Ком. Т. IV, стр. 415.

2) Ibid. T. IV, стр. 415.

Способы взимания податей отличались крайнею запутанностью. Случилось одну и туже подать собирать разнымъ сборщикамъ и отъ воеводства, и отъ скарба, и отъ гетмана и отъ града. Сборщики эти иногда путешествовали по краю и собирали съ жителей назначенные суммы; а другой разъ къ нимъ приносили подати сами плательщики въ назначенные сеймиками мѣста. Эта послѣдняя мѣра предпринималась воеводствомъ въ видахъ огражденія жителей отъ насилий и грабительствъ самихъ сборщиковъ. Въ полученіи они должны были выдавать квитанціи, которыхъ при вторичномъ востребованіи предъявлялись плательщиками и принимались pro persoluto. Сборщики отъ воеводства за свои труды получали установленные сеймомъ %; но за то они обязывались не только доставлять собранныя суммы въ указанныя мѣста, но и отвѣтчи за исправность сборовъ. Не смотря на постоянныя подтвержденія сеймиковъ—не отягощать жителей вымогательствами, сборщики, какъ это значится во многихъ постановленіяхъ, позволяли себѣ брать лишнее; въ свою очередь и имъ приходилось иной разъ расплачиваться собственными деньгами за подати собранныя вмѣсто ихъ другими. Въ постановлѣніи подъ № 285 говорится:

«Въ возмѣщеніе убытковъ, понесенныхъ сборщиками трехподымного Теофиломъ Костемъ по той причинѣ, что эту подать, равно какъ и другія, вмѣсто его собирали съ чрезмѣрными жестокостями и вымогательствами скарбовый дворянинъ Брокъ при содѣйствіи войсковыхъ депутатовъ, взыскивая съ недоимочниковъ въ-двойнѣ и болѣе,—суммы, недооплаченныя Костемъ, простить и предоставить ему право доискиваться своихъ обидъ на поманутомъ дворянинѣ и войсковыхъ депутатахъ путемъ закона¹⁾.

Собранныя суммы обыкновенно передавались или въ скарбъ, или особымъ комиссаромъ, или же отдѣльнымъ лицамъ, получавшимъ право на вознагражденіе по постановленіямъ воеводства. Недоимки взыскивались при помощи военной экзекуціи; но случалось, что ими расплачивалось и воеводство, предоставляя взысканіе оныхъ на произволъ получателей. Отчетность въ собранныхъ и израсходованныхъ суммахъ производилась большую частію въ фискальныхъ судахъ, но иногда и въ особыхъ комиссіяхъ. Вообще податные сборы шли очень тugo и неисправно.

При раскладкѣ податей дворяне обыкновенно старались наблюдать слѣдующее правило: давать изъ своихъ имѣній и имѣній римско-католического и уніятскаго духовенства какъ можно менѣе, а получать и раздавать своимъ же какъ можно больше. Вслѣдствіе этого на подати подымныя и поземельныя они соглашались весьма неохотно, и согласившись требовали скорѣйшаго ихъ прекращенія. Въ инструкціи напр. 1676 года—они заявляютъ:

«Послы обязываются снести съ прочими воеводствами и совмѣстно просить короля (Михаила Вишневецкаго) объ усовершенствованіи податной системы т. е. о замѣнѣ поземельныхъ податей такими, которыхъ бы равномѣрно распадались

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 160.

на всѣхъ вообще жителей: тогда общее бремя ложеть и на избранныхъ. Такими податьми могутъ быть: шеллажное, акцизы, мыта, цла съ людей лозныхъ (бездомныхъ скитальцевъ — голытаевъ) и поголовное жидовское; не малую услугу въ этомъ дѣлѣ могло бы оказать и открытие монетнаго двора съ монетой лигатурной ¹⁾.

Въ инструкціи 1733 года говорится слѣдующее:

«Такъ какъ подымная подать, назначенная на содержаніе войска в. кн. Литовскаго, была позволена только до слѣдующаго сейма, въ видахъ облегченія староствъ, уже поправившихся, и крайне обременительна для нобилей (*statui nobilitati*), то послы обязываются употребить все свое стараніе, чтобы эта подать на будущее время была уничтожена законодательнымъ порядкомъ (*ut abrogetur et annihiletur*), даже съ сорваніемъ конвокацийнаго сейма и совмѣстно съ прочими чинами рѣчи-посполитой подумать объ изысканіи другихъ средствъ, потому что воеводство этой подати нести не можетъ. А такъ какъ гораздо больше выходитъ на содержаніе офицеровъ, нежели на самые полки, то требовать сокращенія штатовъ и оставить на службѣ только истинныхъ поляковъ-католиковъ, исключивъ иностранцевъ и иновѣрцевъ ²⁾.

Въ другой инструкціи того же 1733 г. дворянне требуютъ, чтобы подымная подать была *totaliter* уничтожена, а прочія чтобы взимались даже въ тройнѣ, если только будетъ предстоять надобность ³⁾.

Очевидно, что при такихъ условіяхъ раскладки податей, наибольшая ихъ тягость должна была подать на имѣнія экономическія, староства, королевщины. Въ видахъ облегченія и этихъ послѣднихъ, дворянне очень часто привлекали къ налогамъ людей *лозныхъ*, находившихся большей частію въ услуженіи у жидовъ; при этомъ они требовали, чтобы жиды не смѣли удерживать денегъ слѣдующихъ имъ въ видѣ жалованья, въ случаѣ если приходилось имъ расплачиваться за свою прислугу. Подать эти сначала не превышала одного злата, потомъ возвысилась до 1 тынфа, а въ позднѣйшее время въ 1714 году до 2-хъ злотыхъ.

Собранныя суммы предназначались частію на нужды общегосударственныхъ, частію же на специальныя воеводства. При расходованіи ихъ наблюдалось больше интересы частные, нежели общественные, не смотря на то, что сами же дворяне въ инструкціяхъ своихъ посыпь на сеймы часто возставали противъ такихъ способовъ расходованія. Въ инструкціи напр. 1676 они требовали:

«Для устраненія бѣдности скарба, поражающей въ свою очередь и общественные затрудненія, слѣдовало бы ординарныя подати (*podatki ordinaryjne*) расходовать на нужды государственные, а не лицъ частныхъ, а главное — не позволять скарбу арендовать за безцѣнокъ такихъ статей, которыя бы могли принести государству доходовъ гораздо больше. И когда дѣло дойдетъ до этого, то по-

1) Акты Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 168—169.

2) Ibid. T. IV, стр. 468.

3) Ibid. T. IV, стр. 494. Въ позднѣйшихъ инструкціяхъ эти требованія повторяются безпрестанно.

слы обязываются потребовать отчета: какія, куда и на какой предметъ были израсходованы имъ суммы и чтосталось съ миллиономъ неуплаченного имъ жалованья? Во всякомъ случаѣ, при назначеніи текущихъ контрибуцій, пусть тамъ же по сеймѣ будуть заключены на нихъ и контракты, исключая подымнаго; тогда по крайней мѣрѣ можно будѣтъ ориентироваться приблизительной цифрой доходовъ, соответственно которымъ можетъ быть назначена и плата войску¹⁾.

На практикѣ же дворяне распредѣляли подлежащія имъ суммы ничѣмъ не лучше самаго скарба. За исключеніемъ части суммъ, предназначавшихся на содержаніе войска, уплачивавшихся между прочимъ неисправно, другая распредѣлялась дворянами больше на ихъ цѣли частныя, нежели государственные и общественные. Въ то время, когда въ воеводствѣ не было ни хорошихъ дорогъ, ни тюрьмы для преступниковъ, ни помѣщенія для сеймиковыхъ и другихъ заѣзданій, когда портовыя рѣки заносились пескомъ и мѣшали водяной торговлѣ, дворяне шедрою рукою разсыпали деньги *bene meritis* и разными ксендзами, подъ разными благовидными предлогами: то подъ предлогомъ починки изломанныхъ во время сеймикованья костельныхъ скамей, то на постановку часовъ, то за уничтоженіе ксендзовскихъ торговыхъ лавокъ, то на поправленіе ихъ разоренныхъ имѣній. Мы не говоримъ уже о другихъ благахъ, которыми пользовались эти лица къ явному ущербу и вреду цѣлой рѣчи-посполитой. Рѣдкое постановленіе не заключаетъ въ себѣ такихъ затратъ; рѣдкая инструкція ходатайствъ обѣтъ утвержденія за ними фундушей и бенефицій. Особенными милостями взысканы были монахини бригидки и августіане; много перепало также бернардинамъ, доминиканамъ и базиліанамъ (уніатамъ), гораздо менѣе — езуитамъ; духовенству же православному одни только ограниченія и преслѣдованія, какъ это изложено нами въ началѣ.

Нельзя при этомъ не указать и на другіе необыкновенные расходы. Въ 1661 году во время покоренія Брестя русскими войсками, противъ нихъ выступилъ въ походъ съ горстью людей каштелянъ Савицкій. Отрядъ его не имѣлъ «ни пороху, ни оружія, ни олова» и самъ сознавалъ, что ничего не сдѣлаетъ. Тѣмъ не менѣе вслѣдствіе одной и единственной его стычки съ русскими, дворяне, по истеченіи двухъ лѣтъ, назначили каштеляну Савицкому за его подвигъ двойное подымное. Протестантія по сему дѣлу Жарденскаго ни къ чему не повела и подать была собрана²⁾.

Въ 1707 году вместо разрѣшенія жалобъ по разнымъ дѣламъ ксендза Городецкаго, брестскихъ мѣщанъ и жидовъ, дворяне присудили имъ по гарнiture мухи съ дыма, а дѣла отложили до слѣдующаго сеймика³⁾.

Въ 1711 году назначено было вознагражденіе войсковому депутату Тышѣ

(1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 169.

(2) Ibid. Т. III. стр. 207.

(3) Ibid. Т. IV. стр. 371.

за отправление имъ своей обязанности. Но прежде чѣмъ получилъ это вознагражденіе, Тыша умеръ. Всѣдѣствіе этого дворяне постановили:

«Такъ какъ святой памяти Тыша, получивши наше обѣщаніе умеръ; то половину слѣдуюемой ему суммы отдать ксендзамъ августіанамъ, какъ на поминъ грѣшной души покойнаго, такъ и на поправленіе ихъ разстроенныхъ имѣній и на починку костельныхъ скамей, такъ какъ въ костелѣ ихъ часто отбываются наши сеймики сопровождаемые обыкновенною ломкой помянутыхъ скамей и другими беспокойствами ¹⁾».

Что касается до частныхъ свѣдѣній относительно количества платы войску, цѣнности предметовъ, денежнаго курса, то такихъ встрѣчается и въ постановленіяхъ и въ другихъ актахъ весьма немногого, не смотря на то, что предметы эти входили въ кругъ сеймиковыхъ занятій и составляли источники безпрестанныхъ жалобъ дворянъ въ инструкціяхъ. Мы укажемъ здѣсь по нѣкоторымъ изъ нихъ.

Въ 1632 году въ универсалѣ Льва Сапѣги (№ 178) количество жалованья пѣшему отряду исчислено въ слѣдующихъ размѣрахъ: ротмистру по 20 венгерскихъ талеровъ въ мѣсяцъ; поручику — 10 талеровъ; хоружему, барабанщику, десятнику — по 5 талеровъ; рядовому — по 4 тал. Кромѣ этого ротмистру сукна фаландышеваго — 58 локтей по $2\frac{1}{2}$ зл. за локоть; поручику — 7 локтей тоже по $2\frac{1}{2}$ зл. за локоть; солдатамъ на троихъ два постава каразеи.

Въ 1676 году въ универсалѣ Яна III продовольствіе козака опѣнено въ недѣлю на 36 грошей, а полковнику, кромѣ продовольствія, назначено еще 200 злотовыхъ.

Въ 1702 году было постановлено на сеймикѣ лимитацийномъ выдать на хоругви — по 20,000 злотовыхъ; на каждого ротмистра — по 5,000 злотовыхъ; всего на 4 хоругви — 100,000 злотовыхъ ²⁾.

Въ 1711 году было постановлено на сеймикѣ фискальномъ вмѣсто провіанта вносить деньги въ слѣдующемъ размѣрѣ: за мѣрку ржи — 2 зл.; за мѣрку овса — 1 зл. и 15 грошей; за мѣрку ячменя — 50 грошей ³⁾.

Въ 1713 году на содержаніе саксонскаго войска было постановлено собрать 300,000 тынфовъ; въ этомъ же году саксонскимъ офицерамъ назначено было жалованье: полковнику — 100 червонныхъ злотовыхъ; оберъштеръ-лейтенанту — 50 черв. злот.; квартермистру — 50 битыхъ талеровъ ⁴⁾.

Въ 1714 году было постановлено выдать вознагражденіе: двумъ диспозиторамъ тынфовой подати по 6,000 тынфовъ; гетману в. кн. Литовскаго 5,198 тынфовъ; брестскимъ маршалкамъ — прежнему и настоящему по 3,000 тынфовъ; ксендзамъ августіанамъ за то, что въ ихъ костелѣ magna incomoda et damna fiunt —

1) Ак. Вил. Ар. Ком. Т. IV, стр. 360.

2) Ibid. Т. IV. стр. 327.

3) Ibid. Т. IV. стр. 370.

4) Ibid. Т. IV. стр. 383—386.

1,000 тынфовъ; на костель св. Станислава и Казимира *in sede apostolica* по *бимому шестаку* съ дыма при сборахъ будущихъ¹⁾.

Въ 1718 было постановлено выдать слѣдующее вознагражденіе литовскому войску: изъ суммъ первого сбора: пѣщему королевскому полку—17,560 зл.; пѣщему полку в. гетмана литовскаго—21,848 зл.; хоругви витебскаго воеводы—983 зл. и грошей 10; хоругви янычарской гетмана—11,350 зл.; изъ суммъ втораго сбора: пѣщему королевскому полку 45,204 зл. и 10 гр., хоругви витебскаго воеводы—983 зл. и 10 гр.; а всего—103,500 зл. и 20 гр. При этомъ и ксендзамъ августіаномъ за *incommoda et damna* по *одному грошу* съ дыма²⁾.

Въ 1712 году относительно денежнаго курса встрѣчается слѣдующее постановленіе: червонецъ считать въ 18 зл.; тынфъ—1 зл. и 8 гр.; талеръ битый—8 зл.; копѣйку—8 шеляговъ.

Вообще о монетномъ дѣлѣ можно извлечь слѣдующія данныя. Въ брестскомъ воеводствѣ, какъ и во всей рѣчи-посполитой, были въ обращеніи деньги какъ свои литовскія и польскія, такъ и иностранныя. Въ настоящемъ изданіи встречаются слѣдующія ихъ названія: червонный золотый, талеръ венгерскій, талеръ битый, золотый, шестакъ битый, грошъ и копа грошей, тынфъ, пѣнзль, шелягъ, гривна и копѣйки. Деньги эти не имѣли установленнаго курса, какъ объ этомъ свидѣтельствуетъ король Янъ III въ своей инструкціи дворянамъ брестскаго воеводства, а принимались въ такой цѣнѣ, въ какой угодно было принимать ихъ и платильщикамъ и купцамъ. Вслѣдствіе этого на рынкахъ происходили постоянно недоразумѣнія и драки. Къ тому же въ обращеніи весьма часто попадались и деньги фальшивыя, производившія еще большія замѣшательства и дорожизну товаровъ; особенномъ недовѣріемъ народа пользовались шеляги. Мѣръ противъ этого рѣчи-посполитая не предприняла никакихъ, не смотря на безконечныя заявленія по сему дѣлу воеводствѣ. Подъ 1685 г. есть по сему дѣлу универсалъ короля Яна III-го, въ которомъ говорится слѣдующее:

«Со всѣхъ сторонъ доходятъ до насъ извѣстія и жалобы на браковку шеляжной монеты, которая затрудняетъ и покупателей и продавцевъ,—до такой степени, что они часто обливаются своею собственнou кровью; и все это происходитъ отъ накопленія шеляговъ, которые осмѣлилась чеканить и распространять чья-то бѣшенаая злость (*wsciekla złość*) вопреки ясному и суровому закону»... По этому король предписываетъ властямъ ловить дѣлателей фальшивыхъ шеляговъ и казнить ихъ на горло; относительно же шеляговъ дѣлаетъ такое распоряженіе: «чтобы каждый шелягъ, на которомъ находится *образъ* или *написаніе* (*twarz, albo csecha*), былъ принимаемъ всѣми и безъ всякаго прекословія, подъ опасеніемъ наказаній, которыхъ не замедлять учинить гродскія и мѣстныя власти»³⁾.

Этотъ же самый король въ 1694 году писалъ дворянамъ:

«Такъ какъ при настоящемъ положеніи вещей курсъ монеты сдѣлался раз-

1) Ак. Вил. Ар. Ком. Т. IV, стр. 395—398.

2) *ibid.* Т. IV стр. 427—438.

3) *ibid.* Т. IV. с тр. 201.

нообразенъ и нѣтъ для него никакихъ постановлений, напротивъ того каждый назначаетъ его по собственному усмотрѣнію (pro libitu suo), а равно и цѣнность вещей не имѣть надлежащей таксы и исключительно зависить отъ произвола купцовъ; то король полагаетъ, что обѣ этомъ должна подумать законодательнымъ порядкамъ рѣчъ-посполитая, какъ полновластная domina, и сдѣлать зависящія отъ нея распоряженія¹⁾.

Спустя 22 года послѣ этой инструкціи въ постановленіи дворянъ по сему же предмету говорится:

«Не маловажной причиной чрезвычайныхъ замѣшательствъ, раздоровъ и заботъ по городамъ и мѣстечкамъ служить браковка шеляговъ: посему, для отклоненія этого зла, постановляемъ, чтобы помянутые шеляги всѣми принимались «безъ всякаго браку и цензуры», а слушники подвергались установленнымъ наказаніямъ²⁾.

Курсъ монеты установленъ былъ рѣчью-посполитой только въ 1766 году при Станиславѣ Августѣ³⁾.

Подъ № 380 помѣщено постановленіе, въ которомъ многіе изъ дворянъ по неграмотности подписались крестами⁴⁾. Всѣхъ депутатовъ исчислено въ немъ до 450 человѣкъ.

III.

Постановленія дворянъ в. кн. Литовскаго на съѣздахъ, бывшихъ въ предѣлахъ его же терригоріи.

Постановленія эти, какъ и самые съѣзды, были вызваны разными чрезвычайными политическими событиями, угрожавшими или вѣнчаній, или внутренней безопасности в. кн. Литовскаго. Потому въ нихъ заключается рядъ правительственныхъ мѣропріятій, временно предпринятыхъ княжествомъ съ цѣлью самозащиты или отъ враговъ вѣнчаныхъ или внутреннихъ. Первые два подъ №№ 155 и 165 написаны на языкѣ русскомъ; остальные—на польскомъ. Кромѣ свѣденій о причинахъ этихъ постановленій и о мѣрахъ къ устроенію первыхъ, въ нихъ заключаются еще и факты уясняющіе отчасти отношенія в. кн. Литовскаго къ коронѣ польской въ данное время.

Первое изъ этихъ постановленій (№ 155) состоялось въ Волковыскѣ, въ 1577 году, вслѣдствіе универсала короля Стефана Баторія о наложеніи новой подати по случаю угрожающей войны со стороны царя Ивана Васильевича Грознаго. Въ немъ депутаты сначала протестуютъ противъ королевскаго универсала—о созваніи сеймиковъ повѣтовыхъ и головного въ Волковыскѣ, какъ несогласныхъ съ законами рѣчи-посполитой, по которымъ такие сеймики должны были состав-

1) Ак. Вил. Арх. Ком. Т. IV. стр. 220.

2) Ibid. T. IV, стр. 424.

3) Vol. Leg. T. VII, стр. 199.

4) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV. стр. 477—490.

ляться только предъ сеймами вальными¹); но принимая во внимание, что «тое панство великое князество Литовское съ тое стороны не есть убезпечено: такъ зъ земли Ифляндскoe частные новины и вѣдомость нась доходитъ, иже великий князь Московский, такъ черезъ князя Магнуса, яко и черезъ разные люди и войска свои о посланьи тое всее земли Ифляндскoe пильные усиливетъ и теперь немалые войска войной земли Ифляндской забраные маєтъ; съ другое стороны отъ Татаръ также великие а уставичные небезпечности при границахъ того панства великого князества Литовского се оказуютъ, чому всему иже для небезпечныхъ припадковъ збираниемъ войска отпоръ чинити есть потреба», депутаты, не придавая настоящему своему съѣзду законного значения, соглашаются на назначение податей въ слѣдующихъ размѣрахъ:

«Ихъ подданые короля его милости и всихъ обывателей великого княжества Литовского, никого съ того не выймуючи, которые кольвекъ кгды и земли подъ собою держать, зъ волокъ такъ давно, яко новоселыхъ, также войты, бояре панцирные, путные и тѣжъ кухары и дворные машталеры, стрѣльцы, осочники, псаццы, мысивцы, бортники, сокольники и иные всякие слуги и подданные, никого зъгола съ того не выймуючи, податку теперь черезъ нась постановленого, добровольне будутъ повинни давати, съ каждое волоки и зъ службы по грошей двадцати литовскихъ; а шляхтичи убозшіе, которые подданныхъ не маютъ, отъ дому—по грошей двадцать четыри платить повинни; также татарове, которые домами только мѣшкаютъ, а земли подъ собою не маютъ, отъ дому—по грошей двадцать четыри литовскихъ, а огородники, которые только на огородѣ сѣдять,—по грошу одному, пѣнзей пяти; а тые огородники, которые ку огородамъ земли маютъ, по грошей три литовскихъ; а гдѣ волокъ и служобъ нѣтъ, тамъ маютъ давати зъ дыму по грошей шести литовскихъ; перекупни и перекупники сельскіе, которые только такимъ товаромъ, што живности належить, торгають, повинни дати по грошей три литовскихъ; ремесленники сельскіе отъ ремесла своего по грошу одному литовскому; рыболове, которые ся при мѣстѣ и мѣстечкахъ и въ селахъ въ рѣки и озера уступаютъ, а только тымъ ремесломъ обыходятся, маютъ дати по грошей четыри; а которые земли подъ собою маютъ, тые заровно зъ земель зъ другими платити повинни; къ тому съ корчомъ дорочныхъ въ мѣстѣхъ и мѣстечкахъ, также и въ селѣхъ, которыхъ пивные и медовые бывають, отъ корчмы по грошей десяти; а отъ паленъя горѣлки въ мѣстѣхъ и мѣстечкахъ по грошей осьми; зъ млыновъ, которые млинаре дѣдичные держать, або иные арендаре арендуютъ, также и отъ фолюша, отъ кола одного—по грошей двадцати; къ тому особыливе въ мѣстѣхъ и мѣстечкахъ на тотъ податокъ прикладатися маютъ, то есть, у мѣстѣхъ упривилеванныхъ: зъ домовъ рынковыхъ, съ каждого дому—по грошей осьми, отъ уличныхъ дымовъ—по грошей четыри, а на иредмѣстью отъ

1) Въ Vol. Leg. T. II. p. 151, въ универсалѣ Стефана Баторія подъ заглавиемъ: *Litterae confirmationis articulorum Henrico regi antea oblatorum* постановлено было, чтобы предъ вальными сеймомъ, который долженъ продолжаться отъ 2-хъ до 6 недѣль, дворяне въ кн. Литовскаго собирались на главный съѣздъ въ Волковыскѣ, послѣ предварительныхъ сеймиковъ повѣтовыхъ.

дымовъ—по грошей два; а у мѣстѣхъ и въ мѣстечкахъ малыхъ не упривилеванныхъ: зъ домовъ рынковыхъ по грошей три, съ уличныхъ—по грошей два, а зъ ненданыхъ халупъ по грошу одному; вѣдь же кто при домухъ огородъ мѣти будетъ, тотъ особно зъ огорода дати маеть; жидове вси въ мѣстѣхъ и мѣстечкахъ и по сelaхъ зъ головы по грошей дванадцати; штотове, которые речи свои ку продаванью на себѣ носять, а въ мѣстѣхъ и въ мѣстечкахъ перемѣшивають, платити мауть по грошей дванадцати; а которы товары свои коньми возять, тые мауть дати отъ каждого коня по грошей двадцать четыри; ремесники всяkie, въ мѣстахъ головныхъ упривилеванныхъ мѣшкаюче, мауть дати сами отъ себе по грошей пяти, а товариши ихъ по грошу одному, а въ мѣстѣхъ и мѣстечкахъ неупривилеванныхъ сами ремесники по грошей два, а товариши ихъ по пѣнзей пяти; вѣдь же только тые ремесники платить мауть, которые только ремествомъ, а не чимъ инымъ обыходять; также люди лузные, то есть голтаи, мужчины и невѣсты, и цыгане, которые на службу дорочную не наймуются, мауть дати каждый зъ особы своее по грошей осьми; которыхъ людей лузныхъ, ижъ бы ся отъ того податку не укрывали, въ каждомъ мѣстѣ и мѣстечку врадъ мѣсткій подъ присегою досмотрѣти маеть. Яко же отъ тыхъ всихъ податковъ, верху меновите описаныхъ, никто боронитися не маеть жадными вольностями, которые на теперешней потребѣ речи посполитое никого въ томъ вспомогати не мауть, выймуючи только тые, которые бы на воли четырехъ годъ не высьдѣли, або погорѣли, а не вышло бы вольностямъ ихъ лѣть четырохъ, также и тымъ, которымъ збожья градъ выбилъ, фолкга въ томъ податку чинена быти маеть; але которымъ вольности лѣть четыри вышли и иные вси, безъ кождыхъ выймовъ платити мауть».

Подати эти должны быть собраны повѣтовыми сборщиками ко дню св. Михаила и представлены сборщикамъ главными, «которые на мѣстцу певномъ у Вильни мѣшкати и тые податки отъ пановъ поборцовъ повѣтовыхъ отбирати и личбы ихъ слухати мауть, почавши отъ светого Михаила ажъ до светого Шимона Йуды, въ року ниинѣшнемъ семидесять семомъ». Расходовать ихъ нужно только на содержаніе и продовольствіе войска.

При этомъ депутаты просить короля, чтобы, согласно настоящему ихъ постановленію, онъ распространилъ эту подать и на имѣнія королевскія—столовыя и экономическая¹⁾.

Второе постановленіе состоялось въ Вильнѣ въ 1587 году во время междуцарствія «для сполвныхъ намовъ и застановенія межи нами порядку и покою внутреннаго». Юридическую силу оно имѣло только до коронаціи нового короля²⁾. Постановленіе это иначе называется *намѣтровымъ*, т. е. междуцарственнымъ.

Третье постановленіе состоялось въ 1665 г. на гродненской конвокациі, которая была открыта королемъ Яномъ Казимиромъ вслѣдствіе двукратнаго сорванія предшествовавшихъ валыхныхъ сеймовъ. Главнѣйшю цѣллю этой конво-

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. III, стр. 271—277.

2) Ibid. Т. III, стр. 310—319.

каці было изысканіе средствъ къ продолженію войны съ царемъ Алексѣемъ Михайловичемъ¹⁾). На ней назначено было: 22 подымныхъ; 20—на содержаніе наемнаго войска и 2—комиссарамъ, трактовавшимъ съ московскимъ царемъ о мирѣ, и подати экстраординарныя; назначено было вознагражденіе разнымъ военнымъ лицамъ и постановлены другія мѣры—экономическая.

Четвертое постановленіе состоялось въ 1698 году въ лагерѣ подъ Городномъ, между Пузовичами и Лавномъ, вслѣдствіе постановленій виленского сейма «о защите вольностей, правъ, равноправности, репартиї, локації и районовъ в. кн. Литовскаго». Главною цѣлью этого съезда было: съ одной стороны—изысканіе средствъ къ удовлетворенію войска жалованьемъ и его распущенію; съ другой—защита правъ и свободъ в. кн. Литовскаго отъ посягательствъ разныхъ высшихъ правительственныехъ лицъ. Въ постановленіи говорится:

«Исполнная главнейшую цѣль настоящаго нашего послополаго рушенья, выраженную въ постановленіяхъ виленского сейма, т. е. распущеніе войска, которое заставило насъ показать нашимъ шотомкамъ, какъ они должны защищать свои вольности и права, мы, не безъ труда перенося снѣгъ и морозы ноябрьскіе и декабрьскіе, предпочтая учитивую смерть насилию и поруганію нашихъ правъ, передаемъ на память будущимъ вѣкамъ слѣдующее: когда въ день элеціи счастливо царствующаго короля Августа II намъ нужно было исправить нѣкоторые законы, внесенные уже въ Volumina Legum подъ заглавиемъ: *равноправность великаго княжества Литовскаго съ Короной*, и когда приступлено было къ ограниченію своеволія войска и преобладанія высшихъ правительственныехъ лицъ надъ шляхтой, а именно: власти булавы, достоинства печати, злоупотребленія ключей, маршалковскихъ жезловъ и др. предметовъ; то, магнаты хотя и ничего не могли сдѣлать вслѣдствіе протesta нѣсколькихъ тысячи шляхтичей, изъ короны, воеводствъ, повѣтовъ и земель, тѣмъ не менѣе мы должны были искаль для себя другихъ способовъ къ самозащитѣ, пользуясь которыми уже два съ половиною года, мы считаемъ лучшe покрыть ихъ болѣзняными молчаніемъ, чѣмъ предавать гласности. Наибольшая насилия мы испытали отъ военачальниковъ, которыхъ поддерживало и войско, желавшее лучше оставаться при прежнихъ злоупотребленіяхъ, чѣмъ подчиняться новому закону²⁾.

Далѣе депутаты сообщаютъ, что при разрѣшеніи этихъ вопросовъ, они чуть было не допали до междоусобной войны, которую удалось однакоже отклонить виленскому епископу. Затѣмъ, уговоривши войско разойтись, они назначили ему вознагражденіе и простили всѣ тѣ преступленія, которыя сдѣланы были имъ до начала съезда. А для защиты своей равноправности съ магнатами и съ короной постановили слѣдующее: избрать генеральнаго полковника съ правомъ созвать послополагое рушенье; избрать генерала для в. кн. Литовскаго, котораго специальнouю обязанностю должна быть защита шляхты, угнетенной или угнетаемой магнатами; убийство пословъ в. кн. Литовскаго къ королю—Леона Огин-

1) Ак. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 13—21.

2) Ibid. T. IV, стр. 175—176.

скаго и Людвига Потъя, какъ непозволительное нарушение международного права, считать обидой для всего великаго княжества и доискаваться удовлетворенія по ней на предстоящемъ сеймѣ; точно также настаивать на исполненіи приговора, послѣдовавшаго на сеймѣ объ обійствѣ Кароля Бѣлозора, Богуфала Бонкена и Творовскаго; предложитъ для сеймового подтвержденія правило, чтобы послѣ трехъ сеймовъ коронныхъ, каждый четвертый сеймъ былъ посвящаемъ для текущихъ дѣлъ в. кн. Литовскаго ¹⁾.

Платое постановленіе есть актъ конфедерации войскъ и в. кн. Литовскаго и польскихъ, бывшихъ подъ начальствомъ гетмана в. кн. Литовскаго князя Вишневецкаго, въ обозѣ подъ Бѣльскомъ въ 1705 г. Цѣллю этой конфедерации было: стоять за римскую вѣру, главенство апостольской столицы и короля Августа II; держаться сандомирской конфедерации, какъ одобренной рѣчию-посполитой, и въ случаѣ произвольнаго захвата кѣмъ-нибудь податей противиться всему тому, что несогласно съ правами равноправности, что вредно достоинству булавы и получаемому конфедератами жалованью ²⁾.

IV.

Протестаціи и заявленія Брестскаго дворянства и частныхъ лицъ.

Документы этого рода заключаютъ въ себѣ разныя частныя свѣденія о тѣхъ предметахъ (по преимуществу сеймовыхъ засѣданій), по поводу которыхъ они возникали. Какъ выраженія мнѣній и заявленій противной стороны, онѣ имѣютъ одностороннее значеніе; но взятые вмѣстѣ съ причинами ихъ порождавшими и съ заявленіями другой стороны, они могутъ пролить болѣе яркій свѣтъ на ходъ упоминаемыхъ въ нихъ событий.

Первое такое заявленіе встрѣчается подъ 1587 годомъ, во время междуцарствія, по смерти Стефана Баторія. Оно принадлежитъ трокскому воеводѣ Яну Глѣбовичу. Посланный вмѣстѣ съ другими сенаторами в. кн. Литовскаго на варшавскую конвокацию въ качествѣ спеціального посла для напоминанія рѣчи-посполитой о необходимости снарядить посольство для заключенія съ Москвой вѣчнаго мира и видя, «нижли дей ихъ милость (коронный сенатъ и посольское коло) «забавившия свои спрарами, не уважаючи рихлого выистыя примира, не только послы слать, але жадного отказу слушиного ихъ милость не счинили», трокскій воевода счелъ нужнымъ заявить объ этомъ дѣлѣ варшавскому гродскому суду такъ какъ оно, по его мнѣнію, не только служить ущербомъ звязку уніи, но можетъ причинить вредъ и рѣчи-посполитой ³⁾. Потомъ онъ внесъ его и въ книги брестского суда.

Дѣйствительно на варшавской конвокациіи коронные чины отнеслись къ этому дѣлу небрежно: о снаряженіи посольства они ничего не постановили, а для

1) Акты Вил. Арх. Ком. Т. IV, № 321.

2) Ibid T. IV, стр. 345—346.

3) Ibid. T. III, стр. 319—320.

безопасности русскихъ (южно-русскихъ) границъ назначили только 2.000 конныхъ жолнеровъ¹⁾.

Второе заявление принадлежитъ двумъ канцлерамъ: коронному - луцкому епископу Пражмовскому и литовскому - Христофору Папу, и смоленскому воеводѣ Михаилу Папу, по поводу обвиненій взвѣденныхъ на нихъ послами минскаго воеводства - Володковичемъ и Лукомскимъ, будто они дѣйствовали въ разрывѣ сейма. Въ немъ канцлеръ в. кн. Литовскаго отъ имени своихъ товарищѣй фактически доказываетъ несостоительность протеста минскихъ пословъ, какъ учиненнаго несвоевременно, подробно излагаетъ весь ходъ дѣла и въ свою очередь уличаетъ своихъ же противниковъ и въ искашеніи истины и дѣйствіяхъ, бывшихъ истинною причиной указываемаго ими факта.

«Посланые на сеймъ, говорить канцлеръ, они ничего не заявляли ни на сеймъ, ни въ посольской избѣ, ни въ сенатѣ, чтобы клонилось въ общественной пользѣ, въ облегченію настоящихъ затрудненій, согласно инструкціи в. кн. Литовскаго; напротивъ того, секретно спосяясь съ лицами завѣдомо пріѣхавшими для сорванія сейма, не сдѣлавши должнаго заявленія ни при закрытіи сейма въ сенатѣ, ни въ двухъ засѣданіяхъ в. кн. Литовскаго, ни въ другомъ присутственномъ мѣстѣ, какъ этого требуютъ обычай, они стали потомъ бродить по шляхетскимъ домамъ и разносить нужная извѣстія о сеймѣ. Наконецъ по истеченіи довольно долгаго времени, они учили манифестацію въ слонимскомъ гродѣ противъ канцлера в. кн. Литовскаго, будто онъ, созвавши частнымъ образомъ пословъ в. кн. Литовскаго, но не всѣхъ, сталъ завлекать ихъ въ разрыву унії и открытію особой конвокациі, на которойбы не только были назначены подати, но и избраны комиссары для заключенія съ Москвой трактатовъ²⁾). Далѣе канцлеръ объясняетъ, что дѣйствительно было частное собраніе всѣхъ сенаторовъ и пословъ, но не безъ вѣдома короля. На этомъ собраніи были толки относительно слѣдующихъ трехъ вопросовъ: 1) что предпринять великому княжеству Литовскому для защиты своей отъ ожидаемой на веснѣ войны съ Москвою — въ то время, когда срываются второй уже сеймъ? 2) какъ собрать противъ такого непріятеля войско, которое вслѣдствіе неполученія за свои труды жалованья совершенно разстроилось? 3) что дѣлать съ шеляжной монетой, подвергающейся въ вел. княжествѣ сильному преображенію? Всѣ послы и сенаторы предлагали по этимъ вопросамъ разныя мнѣнія. Относительно первого вопроса было постановлено просить короля о подтвержденіи конституції 1663 г. и совмѣстно съ чинами коронными отправить пословъ на Москву, что и было сдѣлано раньше конвокациі. Относительно втораго вопроса было также много толковъ; но болѣе цѣлесообразнымъ показалось предложеніе объ открытии конвокациі, какъ на основаніи древняго обычая, совершенно терпимаго рѣчью - посполитой, особенно въ тѣхъ случаяхъ, когда оно предоставляетъ в. кн. Литовскому самому заботиться о своей защитѣ, такъ и потому что подати назначать гораз-

1) Vol. Leg. T. II, p. 231.

2) Акт. Вил. Арх. Ком. T. III, стр. 343.

до удобнѣе чрезъ сеймовыѣ пословъ, нежели чревъ королевскіе универсалы. Правда, противъ этого были возраженія трехъ пословъ, въ томъ числѣ и двухъ минскихъ, что о конвокациіи у нихъ ничего не говорится въ инструкціяхъ; но и они вмѣстѣ съ прочими подтвердили, что въ случаѣ согласія на нее короля, они не будутъ протестовать и дѣйствительно не протестовали. Этого мало. Самъ Володковичъ лично передавалъ писарю в. кн. Литовскаго Котовичу, что онъ будетъ на сеймикахъ поддерживать конвокацию; потому заявленіе его въ слонимскомъ гродѣ еще болѣе неосновательно. Что же касается до требованій гетмана оставить войска при себѣ, а равно и до ходатайствъ о его вознагражденіи, то они весьма понятны. Однаково опасно оставлять войска какъ при тѣхъ, которые срываютъ сеймы, такъ и въ виду непріятеля безъ уплаты ему вознагражденія: мало ли на какія предпріятія отважится оно съ отчанія? Гораздо безопаснѣе ввести его въ владѣнія коронныя, нежели отдавать непріятелю, какъ это дважды сдѣлали протестующіе, разъ отдавшись Москвѣ, а другой—Шведамъ, не считая такого поступка нарушеніемъ унії съ Короной.—Отвѣтивши такимъ образомъ на всѣ нападки минскихъ пословъ, канцлеръ присовокупляетъ, что причиною этихъ неудовольствій были еще и частныя ихъ неудачи: Володковичъ былъ на минское земское писарство, но вмѣсто его получилъ это мѣсто другой его родственникъ; а Лукомскій, какъ вѣчный банітъ, вѣроятно хотѣлъ поднять свою упавшую честь (*chcial honor swoj gererować*)¹⁾.

Мы привели здѣсь подробности этого документа съ цѣллю пополнить очень краткое изложеніе его содержанія въ текстѣ.

Подъ № 257 и 366 находятся двѣ протестаціи, о которыхъ мы уже упоминали въ началѣ предисловія. Одна изъ нихъ принадлежитъ брестскому дворянству и направлена противъ Красинскаго; другая—Новогородскому дворянству и направлена противъ тамошнихъ диссидентовъ.

Подъ № 339 (г. 1705) находится манифестъ депутатовъ сандомирской конфедерации изъ брестскаго воеводства, исполненный самаго торжественнаго краснорѣчія. Въ немъ депутаты протестуютъ противъ разныхъ чудовищъ, т. е. Гнѣзенскаго архіепископа Радзѣвскаго и Петра Якуба Брониша съ ихъ сторонниками за то, что они возстали противъ законнаго короля Августа II-го и завязали сношенія со Швеціей съ цѣллю посадить на польскій престолъ его противника Лещинскаго; сами же протестующіе остаются при Августѣ II-мъ и сандомирской конфедерации, обѣщаютъ преслѣдовать своихъ противниковъ какъ враговъ отечества и не признавать юридического значенія ни за ихъ съѣздами, ни постановленіями²⁾.

Подъ № 349 (г. 1713) находится протестація пословъ брестскаго воеводства, бывшихъ на вальномъ варшавскомъ сеймѣ, противъ акта самаго сейма съ поясненіемъ, что не они были причиной его сорванія, а самовластіе, произволъ

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. III, стр. 344—345. Документъ этотъ по ошибкѣ помѣщенъ подъ 1655 годомъ; его слѣдуетъ читать подъ 1665 г. Ошибка произошла отъ сусцепта, въ которомъ означено годъ *per prim.*

2) Ibid. T. IV, стр. 341—344.

и насилие высшихъ правительственныхъ лицъ. Документъ этотъ заключаетъ въ себѣ разныя подробности относительно хода сеймовыхъ занятій. Такъ въ немъ указывается: какъ у депутатовъ отнята была свобода слова; какъ они въ посольской избѣ принуждены были въ теченіи двухъ дней и двухъ ночей выслушивать всякую вздорную болтовню и отложить свои инструкціи и проекты, составленные прежде; какъ уничтожались ихъ попытки къ возобновленію серьезныхъ занятій и т. д.¹⁾

Подъ № 361, 377 и 399 находятся три протестаціи дворянъ брестского воеводства противъ разныхъ злоупотреблений, совершившихся на ихъ частныхъ сеймикахъ. О первой мы уже упоминали раньше; во второй—дворяне высказываютъ негодованіе противъ брестского воеводы Сопѣги за то, что онъ, по открытіи сеймика, не позволилъ имъ ни избирать сеймикового маршалка, ни подавать голосовъ, а собственною своею властію отложилъ засѣданіе до слѣдующаго дня²⁾; въ третьей протестуютъ противъ акта антикоміціального сеймика 1740 года, на которомъ противная протестующимъ сторона, привлекши на свою сторону множество шляхты непоссесіонатой и диссидентовъ, избрала своихъ кандидатовъ въ послы на валыній сеймъ, составила для нихъ свою инструкцію и рѣшила такимъ образомъ всѣ сеймиковые дѣла не per verbum placet, а чрезъ незаконное большинство голосовъ.

Небольшое количество подписей подъ этой протестаціей позволяетъ думать, что она учинена противной воеводѣ партіей.

Нельзя здѣсь не замѣтить, что такихъ документовъ встрѣчается въ актовыхъ книгахъ весьма мало, несмотря на то, что факты изложенные въ нихъ повторялись очень часто, хоть бы на примѣръ срыванія сеймовъ. Чему приписать въ данныхъ случаяхъ молчаніе дворянъ, решить трудно. Быть можетъ такія и подобныя явленія были для нихъ уже слишкомъ обыкновенными и не возбуждали въ нихъ особыхъ негодованій; быть можетъ боялись возвышать свой голосъ, чтобы не порождать *farasalij* и не подвергаться преслѣдованіямъ своихъ противниковъ.

Еще болѣе трудно объяснить себѣ причины отсутствія въ актовыхъ книгахъ протестацій русскаго дворянства противъ попранія ихъ вѣры и народности, особенно въ то время, когда есть косвенные указанія въ королевскихъ универсалахъ на жалобы ихъ по этому дѣлу и упорство (*zawziętość*), съ которыми они его отстаивали³⁾.

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 376—379.

2) Ibid. T. IV, стр. 458.

3) Ibid. T. III, стр. 85—универсалъ Яна III о созваніи православныхъ и уніатовъ въ Люблинѣ для соглашенія по дѣламъ вѣры; Ibid. T. III, стр. 188 постановленіе Августа III-го о назначеніи комиссіи для разбора жалобъ между православными и уніатами; Ibid. T. III, стр. 346 универсалъ Яна Казимира въ обезспеченіе правъ диссидентовъ и другіе.

V.

Универсалы, ординансы и разные листы королей, гетмановъ, маршалковъ, подскарабьевъ и другихъ правительственныхъ лицъ.

Документы этого рода заключаютъ въ себѣ рядъ временныхъ правительственныхъ распоряженій по поводу текущихъ событий. Одни изъ нихъ относятся къ исторіи великаго княжества; другіе — къ исторіи брестскаго воеводства и въ частности, къ судьбѣ известныхъ городовъ и лицъ. Такъ какъ о нѣкоторыхъ изъ нихъ было уже упомянуто нами выше, а о другихъ упомянемъ въ связи съ известіями о городахъ и крестьянахъ, то здѣсь мы ограничимся указаниемъ только на главнѣйшіе изъ нихъ и именно тѣ, которые не войдутъ въ эти рамки.

Подъ № 172, 184, 214, 273, 301 и 327 находятся универсалы королей Сигизмунда III-го (г. 1621), Яна Казимира (г. 1660 и 1664), Яна III-го (г. 1689) и Августа II (гг. 1700 и 1729) по поводу предстоящихъ войнъ. Въ нѣкоторыхъ изъ нихъ находятся еще и оповѣщенія объ усиленномъ взиманіи податей и пошлинь по случаю военнаго времени. Подъ № 328 (г. 1700) находится листъ рѣчи-посполитой брестскому воеводству по поводу предстоящей шведской войны, исполненный укоризнъ воеводству за равнодушіе, съ которымъ оно относится къ интересамъ общаго отечества. «Не разъ уже мы утѣшались надеждой, пишетъ рѣчъ-посполитая, что и вы (т. е. воеводство) примете участіе въ защитѣ достоинства короля и общихъ свободъ по-братьски; но такъ какъ надежды наши были уже неоднократно обманываемы, то мы съ сердечною болью не можемъ не удивляться такой холодности вашихъ душъ (oziemliwość animorum). Поэтому рѣчъ-посполитая, напоминая воеводству, что здѣсь дѣло идетъ о защитѣ правъ и свободъ о поддержаніи равноправности и очистыхъ вольностей, покорно просить его не отставать отъ общаго движенія и подписываться на листѣ *unijenskimi sluzgami* (unijem sladzy) ¹⁾.

Подъ № 183 находится приведенный уже нами универсалъ короля Яна Казимира брестскимъ диссидентамъ; подъ № № 296 и 298 (г.г. 1685 и 1687) два универсала относительно обязанностей военной службы для шляхты позднѣйшаго происхожденія. Первый принадлежитъ королю Яну III-му; второй — Коронному маршалку Любомирскому. Въ королевскомъ универсалѣ между прочимъ говорится, что король Янъ III-й соглашаясь съ общимъ убѣжденіемъ Польши, что шляхетское достоинство поуважению къ нему цѣлаго свѣта есть такое достоинство, которое можно достигнуть только рыцарскими подвигами, кровью и жизнью, а не гнусностю, не подлой индустрией или какою либо случайностью; принимая также во вниманіе, что въ послѣднее время развелось очень много шляхты этой второй категоріи, не несущей военной службы, о чёмъ были уже

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 299—300.

неоднократныя заявленія на сеймахъ и конституції до сихъ поръ впрочемъ неисполнявшіся, онъ предписывается: 1) каждому шляхтичу этой второй катергоріі поставить на три кампаніи по три гусарскихъ коня въ полномъ вооруженіи и самому явиться лично безъ всякихъ отговорокъ, подъ опасеніемъ потері шляхетскаго достоинства; 2) лицамъ неявившимся заплатить надворному коронному маршалку Любомирскому повинность въ 5,100 зл.; 3) чтобы никто не уклонялся отъ исполненія этой обязанности, разослать по всей рѣчи-посполитой повѣстки, а маршалку передать точные списки такой шляхты; 4) въ случаѣ смерти отцовъ обязательство это перенести на дѣтей.

Исполненіе этой повинности было въ такой мѣрѣ обязательно, что ее должны были нести и лица, которыхъ находились въ военной службѣ ¹⁾.

Въ универсалѣ же короннаго маршалка заключается подтвержденіе объ исполненіи этой мѣры, по поводу сопротивленія ей нѣкоторыхъ послушниковъ изъ брестской шляхты, и угроза, что имѣнія ихъ будуть конфискованы и переданы лицамъ, могущимъ ее исполнить ²⁾.

Подъ именемъ такой шляхты разумѣлись всѣ тѣ, которые имѣли индигенаты, нобилитаціи и деклараціи, утвержденные закономъ, начиная отъ сейма 1653 года. Служба эта предназначалась исключительно для короны. По этой причинѣ вѣроятно она и казалась тягостной для шляхты брестского воеводства. Въ *Volumina Legum* оно озаглавлено: «*Subsidium usarskiey milicyi z nowey szlachty*» ³⁾.

Подъ № 314 находится универсалъ короля Августа II-го татарамъ брестской, гродненской, могилевской и другихъ экономій, воспрещающей имъ подъ страхомъ смерти и конфискаціи имущества поступать на службу къ разнымъ лицамъ, образующимъ для себя полки и купы съ цѣллю ниспроверженія существующаго порядка. Татары, какъ известно, были обязаны военной службой за право пользованія экономическими землями исключительно рѣчи-посполитой и королю. По древнимъ конституціямъ они должны были нести ее безъ всякаго вознагражденія; но въ послѣдствіи времени и они получали оное наравнѣ съ другими жолнерами, о чёмъ протестовали дворяне всего в. кн. Литовскаго на съездѣ, бывшемъ въ Гроднѣ въ 1698 г. и вслѣдствіе чего отказали имъ въ четырехъ четвертяхъ заслуженнаго жалованья ⁴⁾). Изъ инструкцій и сеймиковыхъ постановлений видно, что татары не чужды были общихъ, жолнерскихъ наклонностей, позволяли себѣ разбойничать и грабить жителей и злоупотреблять своими обязанностями. Такъ въ инструкціи 1672 года, еще гораздо раньше выше приведенныхъ документовъ говорится: «не менышему вниманию подлежать и Татары. Прежде они выставляли въ поле не менѣе 5,000 лошадей, а теперь на силу 1,000 и разной сволочи. Посему послы потребуютъ, чтобы для приведенія въ порядокъ татарскихъ дѣлъ были назначены особые комиссары, а так-

1) Ак. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 199—200.

2) Ibid. T. IV, стр. 202.

3) Vol. Leg. T. V, стр. 348.

4) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 283.

же чтобы воспрещено было иметь имъ собственный хоругви, тѣмъ болѣе служить въ войскахъ наемныхъ¹⁾.

Какія самоуправства и грабительства позволяли себѣ дѣлать татары даже въ королевскихъ имѣніяхъ, съ этимъ можетъ познакомить отчасти документъ подъ № 218, въ которомъ исчислены убытки, причиненные крестьянамъ двумя татарскими хоругвами подъ командой ротмистровъ его королевской милости Абрамовича и Асановича²⁾.

Подъ № 227, 282 и 307 находятся универсалы,—первый и послѣдній гетмановъ, второй—короля Яна Казимира ксендзамъ уніятамъ объ освобожденіи ихъ имѣній отъ войсковыхъ повинностей. Подъ № 268—упоминальный листъ короля Михаила унітскому митрополиту Коленду, чтобы подвѣдомственное ему духовенство не дѣлало обидъ брестскимъ жиdamъ, не позывало ихъ въ свои суды, а руководствовалось въ своихъ спорахъ съ ними общими узаконеніями—гражданскими.

Подъ № 247—универсалъ митрополита Коленды брестскимъ гражданскимъ властямъ, чтобы они помогли священнику Гаврілу Купцальскому снять съ не-приличного мѣста св. Крестъ и перенести его въ брестской уніятской монастырь. Крестъ этотъ былъ поставленъ тайкомъ уніятскимъ священникомъ Лазаровичемъ, который, желая оттягать у жидовъ козьмо-демьянскій плацъ, которымъ владѣли они на основаніи привилегій, данныхъ имъ владимирско-брестскими епископами, доказывалъ, что на этомъ плацѣ была когда-то церковь; онъ предъявлялъ даже и разные документы, которые были признаны подложными, за что и былъ лишенъ имущества и священническаго сана, какъ объ этомъ читатель узнаетъ изъ документовъ юридическихъ.

Подъ № 228, 229 и 250 находятся универсалы—первые два гетмановъ, а третій—короля Михаила въ огражденіе брестского воеводства и брестской и кобринской экономії отъ своеvolія жолнеровъ во время прохожденія ихъ чрезъ воеводство.

Подъ № 170 и 276 находятся два универсала гетмановъ, первый—Карла Ходкевича 1621 г. войску, расположенному на Украинѣ, чтобы оно преслѣдовало разныя купы (козацкія), которые онъ кое-гдѣ же сокрушилъ³⁾; а другой—Казимира Паца (1671 г.) брестскому воеводству, чтобы оно приняло мѣры къ защитѣ своей безопасности по случаю распущенія 10 хоругвей жолнеровъ, находившихся подъ его начальствомъ и чтобы оно не позволяло имъ собираться въ купы и производить жителямъ насилия⁴⁾.

Подъ № 171, 224 и 288 находятся универсалы гетмановъ подвѣдомственному имъ войску о скорѣйшемъ выступленіи его въ походъ противъ непріятеля. Они указываютъ какъ на полное равнодушіе войска къ защитѣ своего

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 139.

2) Ibid. Т. III, стр. 8—12.

3) Ibid. Т. III, стр. 324.

4) Ibid. Т. IV, стр. 132.

отечества, такъ и на отсутствіе въ немъ военной дисциплины. Въ универсалѣ напр. Ходкевича (№ 171) говорится: «уже не разъ и не два я посыпалъ вамъ (предводителямъ) свои универсалы, чтобы вы скорѣе спѣшили на Украину; но мои универсалы остаются безъ всяаго исполненія и отвѣта, а слѣдовательно и мои распоряженія, въ то время, когда непріятель съ большими силами находится уже на границѣ и наступаетъ на наши шеи. Еажется, что уже настало время одуматься, понять свои рыцарскія обязанности и отказаться отъ насилий и вымогательствъ: ибо не для того рѣчъ-посполата собираетъ войска, чтобы они, шатаясь съ одного конца государства въ другой, устроивали для себя стоянки (коремежки) и грабительства». Поэтому гетманъ предписываетъ имъ спѣшить денно и ночью на Украину, подъ опасеніемъ подвергнуться за промедленіе *безчестію и установленному наказанію*¹⁾.

Подъ №№ 157, 158, 159, 160, 175, 193, 196, 197, 222, 262, 263, 273, 303, и 375 находятся листы и универсалы относительно таможенья и пошлинъ, по преимуществу соляныхъ. Изъ документовъ этихъ можно извлечь слѣдующія даннныя.

Соль въ брестское воеводство привозилась изъ Велички, Быхни и Кракова. Въ городѣ Брестѣ былъ соляной складъ, и въ Коднѣ, имѣніи Сапѣговъ, соловарня. Соль доставлялась сюда и сухимъ путемъ и водянымъ. Изъ Кракова напр. въ Коднѣ она шла водой (Вислой) до Стежицы, и изъ Стежицы—сухимъ путемъ²⁾. Доставлялась она въ бочкахъ и носила разныя названія: *румовой, ледоватой, толстай, сухедневой*. Первая приходила изъ Кракова и переваривалась въ Коднѣ; остальная—изъ Велички и Быхни. На основанії контракта Евстафія Воловича и Николая Сапѣги съ королемъ Стефаномъ Баторіемъ, по которому они приобрѣли исключительное право на продажу соли для всего брестского воеводства въ теченіи 4-хъ лѣтъ, видно, что количество потребляемой воеводствомъ соли въ теченіи одного года простирилось до 2,250 бочекъ.

Соляные пошлины составляли главнѣйший доходъ *mensae regiae* и находились въ вѣденіи королей. Короли сдавали ихъ по контракту разнымъ лицамъ, не исключая и жидовъ—или сами лично, или чрезъ подскарбіевъ. Если снимали ихъ не жиды, то все равно передавали имъ же въ завѣдываніе, такъ что пошлины не только соляные, но и другія очень часто находились въ ихъ рукахъ. Такъ при Стефанѣ Баторіѣ арендаторами брестского соляного склада были: Лазарь Абрамовичъ и Липманъ Шмерлевичъ. Они же вступили въ товарищество въ третьей долѣ и съ Воловичемъ и Сапѣгой, принявши на себя и завѣдываніе ихъ и своими общими соловаренными дѣлами. Нельзя здѣсь не замѣтить, что обязавшись по контракту нести третью часть расходовъ, нужныхъ для предприятия, они при самомъ началѣ онаго не преминули выговорить себѣ уплаты изъ панского кармана 2,000 зл., слѣдовавшихъ съ нихъ по контракту³⁾.

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 325—326.

2) Ibid. T. III, стр. 299.

3) Ibid. T. III, стр. 293—305—308.

При королѣ Янѣ Казимірѣ сборщикомъ пошлинъ, называвшихся *auctio subsidiorum*, во всемъ в. кн. Литовскомъ былъ королевскій факторъ Израиль Абрамовичъ¹⁾. При королѣ Янѣ III генеральными суперъинтендентами таможень были: Ицка Зельмановичъ Становицкій и Шмерль Зельмановичъ Шерешевскій, а арендаторами—таможенъ Пинской, Яновской, Каменецкой и Брестской—Айзикъ Наумовичъ и Шая Якубовичъ²⁾.

Размѣры соляныхъ пошлинъ въ разное время были различны. При Степанѣ Баторіѣ съ соли толпастой (сбитой въ форму усѣченной пирамиды) платили: съ 1000 толпъ великихъ по 2 гроша, а малыхъ—по 1 грошу; съ бочки румовой соли—1 злотъ, а за каждый ласть вываренной въ Коднѣ—20 злотыхъ³⁾. При королѣ Янѣ Казимірѣ: съ соли чужеземной и сельдей, привозимыхъ рѣками Нѣманомъ, Вилей, Двинаю, также сухими путями въ в. кн. Литовское и и *Бѣлую Русь*; также съ коронной соли велической и бохнинской; съ сельдей, привозимыхъ изъ Гданскаго рѣкамъ Бугомъ и Наревомъ и сохопутными дорогами,—съ каждой бочки соли—по 2 зл., а съ бочки сельдей—по 4 зл.; съ соли, привозимой чрезъ Волынь, Самборъ въ Рокотичи и Калишъ,—съ бочкой—по ползлоту, съ тысячи большихъ толпъ—по 1 зл. и семи съ половиной грошей, съ тысячи малыхъ толпъ—по пяти грошей; а равно и съ привозимой изъ Украины по рѣкамъ: Стырь, Днѣпру, Принати, Березинѣ, Лѣсни, Случи и по другимъ рѣкамъ и дорогамъ сухопутнымъ⁴⁾.

Въ документѣ этомъ западно-русскія области во второй разъ называются *Бѣлою Русью*⁵⁾, тогда какъ въ конституції 1661 утвердившей эти пошлины, на основаніи которой изданъ былъ и приведенный нами универсалъ, название *Бѣлой Руси* не встрѣчается, а встрѣчаются названія *Русскаго и Польскаго краевъ*, (см. Vol. Leg. T. IV, стр. 382). Указываются также торговые водяные пути, въ настоящее время существующіе только отчасти: Вилія, Стырь, Лѣсна и Случь давно уже перестали быть рѣками судоходными.

На городненской конвокациіи 1665 г. были назначены пошлины съ соли и сельдей въ размѣрѣ 2-хъ злотыхъ отъ бочки⁶⁾.

При королѣ Михаилѣ въ 1670 году назначены были пошлины съ соли и сельдей въ его пользу въ размѣрахъ, поставленныхъ при Янѣ Казимірѣ. Общее количество ихъ со всего в. кн. Литовскаго должно было равняться 150,000 зл. Онъ внесены въ Vol. Leg. подъ титуломъ: «gratitudo i. k. m. od w. x. Litewskiego».

Пошлины взимались на таможняхъ, носившихъ название *цѣллныхъ и мытнныхъ коморъ и прикоморокъ*. Таможни были: въ Вильнѣ, Юрборгѣ, Верболовѣ, Динабургѣ, Полоцкѣ, Витебскѣ, Могилевѣ, Рѣчицѣ, Брестѣ, Пинскѣ, Яновѣ и Каменецѣ (Литовскомъ); прикоморки—въ Столинѣ, Погостѣ, Невелѣ, Мелейчицахъ,

1) Акт. Вил. Арх. Ком. стр. 369.

2) Ibid. T. IV, стр. 210—211.

3) Ibid. T. III, стр. 293, 298—299.

4) Ibid. T. III, стр. 365—366.

5) Первый разъ—въ реескриптѣ Яна Казиміра дворянству в. кн. Литовскаго. T. IV, стр. 23.

6) Ibid. T. IV, стр. 25.

Песчаткъ, Дивинъ и Уневчицахъ (?) ¹⁾. Сборами завѣдывали или одни лица скарбовыя, если пошлины находились въ непосредственномъ завѣдываніи казны, или же частные вмѣстѣ съ скарбовыми, если пошлины находились на арендѣ у лицъ частныхъ. Въ послѣднемъ случаѣ скарбовые наблюдали только за исправностію уплаты, причитавшейся съ арендаторовъ казнѣ. Подъ № 303 въ универсалѣ короля Яна III-го значится, что одинъ изъ арендаторовъ—Илья Исааковичъ Кричевскій умеръ, не заплативши въ казну довольно значительныхъ суммъ ²⁾.

Взиманіе пошлинъ сопровождалось частными недоразумѣніями и неудовольствіями съ обѣихъ сторонъ,—и со стороны сборщиковъ и плательщиковъ. Сборщики, особенно жиды, позволяли себѣ дѣлать разныя вымогательства. Этому способствовала и сама администрація, не рѣдко издававшая въ одно и тоже время по два совершенно противоположныхъ распоряженія. Такъ въ 1669 г. королемъ Михаиломъ подтверждена была привилегія городу Быхову, по которой быховскіе купцы освобождались отъ уплаты всякихъ пошлинъ на 20 лѣтъ; привилегію эту подтвердилъ въ свою очередь и сеймъ 1670 года; но въ 1671 году, т. е. чрезъ годъ, администраторы таможень издали универсаль, которымъ привлекаютъ къ ихъ къ уплатѣ пошлинъ. Въ универсалѣ ихъ говорится: «такъ какъ вольности, дорованныя конституціей 1670 года (которая внесена въ Vol. Legum безъ общаго согласія государственныхъ сословій) городамъ Несвижу, Быхову, Гомелю, Ляховичамъ и Кричеву, выражены крайне неопределенно и не показываются—отъ какихъ именно пошлинъ они освобождаютъ жителей поименованныхъ городовъ: освобождаются ли ихъ сполна теперь, или на будущее время? и такъ какъ противъ нихъ учинена уже манифестація; то скарбовые дворяне писаря и ихъ помощники не должны обращать вниманія на эти вольности и взыскивать пошлины со всякихъ товаровъ по тарифу» ³⁾. По поводу такихъ и подобныхъ злоупотребленій дворяне брестского воеводства часто жаловались въ своихъ инструкціяхъ рѣчи-посполитой; особенно оскорбительны были для нихъ злоупотребленія жидовъ, которые ставили шляхту какъ бы въ зависящія отъ нихъ отношенія. Въ свою очередь жаловались на плательщиковъ и сборщики пошлинъ. Изъ универсала короля Сигизмунда III-го (1632 г.) по поводу жалобъ таможенныхъ чиновниковъ видно, что шляхтичи и купцы очень часто объѣзжали таможни окольными путями, провозили товары для продажи подъ видомъ товаровъ шляхетскихъ для домашняго потребленія и вообще не соблюдали таможенныхъ правилъ; въ случаѣ же настоящія таможенныхъ чиновъ, они обращались за содѣйствіемъ къ земскимъ управамъ и тѣ давали имъ помощь противъ таможенныхъ къ явному ущербу королевскихъ доходовъ ⁴⁾.

1) Ак. Вил. Ар. Ком. Т. IV, стр. 210—211.

2) Ibid. Т. IV, стр. 211.

3) Ibid. Т. IV, стр. 129.

4) Ibid. Т. III, стр. 333—334.

О другихъ пошлинахъ въ актахъ брестского гродского суда свѣдѣній встрѣчается очень мало.

Нельзя здѣсь не указать еще на универсалъ короля Яна III о назначеніи имъ дня для своей коронаціи. Въ этомъ универсалѣ король до того превозносить свои военные подвиги на Украинѣ, въ Крыму и Турціи: столько онъ настрѣлялъ въ этой войнѣ султановъ, башей, беевъ и мурзъ, что читая его похвальбу, нельзя неудивляться: какъ это до сихъ поръ упѣлъ и Украина и Крымъ и Турція, а не рѣчь-посполитая?

Подъ № 216-мъ находится окружное письмо коронного маршала Яна Бранницкаго по поводу толковъ о его измѣнѣ королю Яну Казимиру.

VII.

Королевскіе рескрипты и инструкція Яна III Брестскому дворянству.

Королевскіе рескрипты брестскому дворянству заключаютъ въ себѣ отвѣты на вѣрноподданническія чувства и прошенія по поводу разныхъ дѣлъ.

Въ первомъ рескрипти (№ 221, г. 1665) король Янъ Казимиръ благодарить дворянъ за поздравленія; соболѣзнуеть о понесенныхъ обывателями разореніяхъ отъ войскъ, проходившихъ чрезъ воеводство въ корону, заявляетъ, что причиной неудовлетворенія обижденныхъ было ихъ собственное молчаніе, но что они могутъ получить оное у гетмана, если только пожелаютъ и наконецъ обѣщаетъ охранить его на будущее время, особенно имѣнія земскія, отъ жолнерскихъ насилий и когда будутъ возвращаться войска домой, то направить ихъ по другой дорогѣ, минуя воеводство¹⁾.

Во второмъ рескрипти, озаглавленномъ «отвѣтомъ», (№ 299, г. 1688) король Янъ III точно также благодарить за вѣрноподданническія чувства, поставлять на видъ знаменитость своихъ дѣлъ и заслугъ, обѣщаетъ открыть сеймъ въ Городнѣ, соболѣзнуеть о сорванномъ сеймикѣ въ Брестѣ, но отвѣтъ по сему дѣлу приспѣть послѣ, посовѣтовавшись съ канцлерами в. кн. Литовскаго, находящимися въ отсутствіи.

Въ третьемъ рескрипти (№ 325, г. 1699) король Августъ II-й, отвѣчая на инструкцію пословъ брестского воеводства (№ 323), обѣщаетъ оградить шляхетскія имѣнія отъ жолнерскихъ своею силой, сохранить за донаторіями имѣнія экономической, а столовыя — за Виленскимъ каштеляномъ; что же касается до другихъ просьбъ воеводства, въ томъ числѣ и просбы о воспрещеніи офицерамъ вербовать дѣдичныхъ крестьянъ въ чужеземные полки, или забирать ихъ насильно, а потомъ требовать съ нихъ большихъ окуновъ, то король откладываетъ ихъ до предстоящаго сейма.

Въ четвертомъ рескрипти (№ 359, г. 1715), выданномъ изъ комиссариата ко-

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 23—24.

ролевской канцелярії, королевская камера требуетъ отъ воеводства немедленнаго взноса 128,092 тынфовъ на содержаніе саксонскаго войска.

Гораздо важнѣе по полнотѣ своего содержанія и фактамъ рескрипта короля Яна Казимира дворянству в. кн. Литовскаго (№ 220) и инструкція короля Яна III брестскому воеводству на предстоящій вальный сеймъ (№ 306). Первый относится къ 1665 году; вторая—къ 1694 году.

Такъ въ рескрипте король Янъ - Казимиръ благодарить дворянъ в. кн. Литовскаго за назначеніе податей для уплаты войску жалованья, соглашается на уничтоженіе рижскихъ и прусскихъ шеляговъ, на открытие монетнаго двора въ в. кн. Литовскомъ, на возвращеніе литовскому скарбу суммъ за нобилитацию Брянскаго, захваченныхъ короннымъ скарбомъ, на уплату жалованья лицамъ служащимъ, вознагражденія—потерпѣвшимъ отъ жолнерскихъ своеволій, но на сокращеніе податей не соглашается впредь до будущаго сейма.

Въ инструкціи 1694 г. король Янъ III-й, въ виду предстоящаго сейма, старается познакомить брестское дворянство съ тогдашнимъ положеніемъ государственныхъ дѣлъ рѣчи-посполитой и представляетъ довольно полную картину, какъ своихъ отношеній къ ней, такъ и обурававшихъ ее въ то время внѣшнихъ и внутреннихъ золь. Свидѣтельство это тѣмъ болѣе важно, что оно высказано было самимъ королемъ, т. е. человѣкомъ, старавшимся пробудить въ своихъ подданныхъ сознаніе опасности и вызвать ихъ къ дѣятельной самозащитѣ посредствомъ изысканія цѣлесообразныхъ мѣропріятій. Считаемъ не лишнимъ привести ее здѣсь цѣликомъ, какъ она изложена въ русскомъ текстѣ содержанія акта:

1) «Король не желаетъ дѣлать сословіемъ рѣчи-посполитой никакихъ обязательствъ, такъ какъ сорваніе предшествовавшаго сейма было приписано его влиянию, хотя время однажде и показало—кому именно не нуженъ былъ этотъ сеймъ и съ какою цѣлью былипущены въ ходъ эти оскорбительныя для короля толки. Въ самомъ дѣлѣ, что за расчетъ былъ бы королю срывать тотъ сеймъ, который могъ онъ и не открывать вовсе? Напротивъ того, какъ прежде, такъ и теперь; онъ желаетъ и совѣтуетъ государственнымъ сословіямъ—строго обсуждать общественные и государственные дѣла и следовать древнему правилу, заключающемуся въ слѣдующихъ трехъ словахъ: „consulite, prospicite patriae!“ Такъ точно и теперь, прибывши въ эти края на свадьбу своей дочери, въ виду оканчивающейся войны, онъ намѣревается открыть сеймъ, на которомъ желаетъ предложить обсужденію и вниманію государственныхъ чиновъ—какъ общее положеніе дѣлъ въ государствѣ, такъ и сущность прежнихъ своихъ инструкцій, свои желанія и отеческія заботы.

2) Рѣчь-посполитая теперь находится въ войнѣ—страшной и тяжелой, хотя и не въ такой мѣрѣ, чтобы ее можно было назвать, по примѣру предковъ, днѣмъ судиымъ. Продолжительность ея происходитъ главнымъ образомъ оттого, что союзникъ Польши—австрійскій императоръ, находясь въ войнѣ съ Турками, вовлечень еще и въ другую войну—христіанскую. Эта послѣдняя пока не окончится, всегда дастъ поводъ турецкому султану—быть надменнымъ и уклон-

няться отъ заключенія мира съ Польшой. Впрочемъ въ умиротворенію враждующихъ христіанъ подаетъ надежду св. отецъ Римскій, который и издалъ уже по сему предмету свое breve. Что же касается до короля, то съ своей стороны онъ постараается, какъ и до сихъ поръ старался, не упустить изъ виду ничего такого, что бы могло служить къ пользу и успокоенію рѣчи-посполитой; но такъ какъ завязавшіеся съ Турцией переговоры относительно мира, при содѣйствіи Англійскаго, Голландскаго и Австрійскаго дворовъ, до сихъ поръ еще не имѣли никакихъ положительныхъ результатовъ, то дать въ настоящее время какой-нибудь вѣрный и положительный отвѣтъ по этому дѣлу онъ затрудняется: миръ еще сомнителенъ.

3) Между тѣмъ война постоянно продолжается и вовсе не съ такими успѣхами, какихъ бы въ правѣ ожидать отъ нея строгіе цѣнители ея и суды. Главный источникъ ее неудачъ заключается въ отсутствіи правильной и своевременной выдачи войскамъ жалованья и продовольствій. Но и при такихъ условіяхъ, благодаря особенной заботливости короля, она не лишена и нѣкоторыхъ дѣлъ удачныхъ; доказательствомъ этому могутъ служить, какъ заброшенныя у Волоховъ крѣпости, такъ и недавнее разбитіе Татаръ близъ Каменца. Таково положеніе дѣлъ рѣчи-посполитой политическихъ — вѣнчанихъ. Что же касается до дѣлъ внутреннихъ, то король, не желая утруждать общественного вниманія перечисленіемъ ихъ по главамъ и пунктамъ, предлагаетъ напомнить государственнымъ сословіямъ сущность прежнихъ своихъ инструкцій и указовъ, а именно:

4) Уплата войску жалованья идетъ крайне неаккуратно, такъ что новые сборы и подати успѣваютъ только погашать долги за прежнее время.

5) Содержаніе пяти крѣпостей Волошскихъ — Сочавы, Сороки, Нямца, Драгомирны и Кампелонги, также двухъ шанцовъ — св. Тройцы и св. Маріи, а равно и продовольствіе жалованьемъ казаковъ — подлежать внимательному обсужденію рѣчи-посполитой, — тѣмъ болѣе, что апостольская столица, выдававшая пособіе на содержаніе вышеупомянутыхъ крѣпостей при Иннокентіѣ XI, теперь выдала только 100,000 золотыхъ, и совершенно отказалась отъ него по причинѣ собственной бѣдности, не смотря на всю любовь къ Польшѣ и обязательныя обѣщанія нынѣшняго папы Иннокентія XII.

6) Таковому же точно обсужденію подлежитъ и продовольствіе артилеріи, производящееся не своевременно и не въ полныхъ размѣрахъ.

7) Долги, сдѣланыя королемъ, какъ на снаряженіе войска въ поле, такъ и на продовольствіе расположеннаго на границахъ, до сихъ поръ еще не покрыты по причинѣ невозноса слѣдуемыхъ на покрытіе ихъ суммъ: посему король надѣется, что эти долги, во вниманіе къ той пользѣ, которую принесли ему и государству, будутъ уплачены раньше всякихъ другихъ долговъ рѣчи-посполитой.

8) Совершенное разстройство ланового войска, сколько необходимаго и полезнаго для государства, столько же и дешеваго, требуетъ заботливаго восстановленія и сохраненія его въ прежнемъ видѣ.

9) Слѣдуетъ обязать радомскій скарбовый трибуналъ, до сихъ поръ еще не

учинившій законныхъ реляцій, чтобы онъ представилъ по сemu дѣлу точныя объясненія, по которымъ бы рѣчъ-посполитая могла освѣдомиться, какъ о количествѣ войска и неслыханыхъ узурпаций сборщиковъ податей, такъ и о томъ, сколько и въ какомъ воеводствѣ накопилось податныхъ недоимокъ, вслѣдствіе срыванія сеймовъ?

10) Такъ какъ право патронатства, не смотря на многолѣтня хлопоты короля и благодушныя обѣщанія св. отца Римскаго до сихъ поръ остается еще только на т очкѣ надежды, то король, чтобы дѣло не казалось конченнымъ посредствомъ молчанія ne videatur silentio finitum negotium, совѣтуетъ сословіямъ рѣчи-посполитой трактовать о немъ такъ, какъ оно есть.

11) Въ виду безконечнаго разнообразія цѣнности монеты, король совѣтуетъ рѣчи-посполитой назначить для нея курсъ опредѣленный, тѣмъ болѣе, что законы, ограничивающіе въ этомъ дѣлѣ произволъ частныхъ лицъ, не имѣютъ на практикѣ никакой силы и значенія; къ монетному дѣлу соцрікосновены также и наследники Баратынія, доискивающіеся долга на в. кн. Литовскомъ.

12) Въ виду постояннаго срыванія сеймовъ, отъ успѣшнаго веденія которыхъ зависитъ между прочимъ спокойствіе, цѣлость и благоенствіе государства, король желаетъ и просить государственныя сословія окончить предстоящей сѣмъ какъ слѣдуетъ—мирно и благополучно.

Перехода къ в. кн. Литовскому, король считаетъ нужнымъ указать на слѣдующіе предметы:

13) Рѣчъ-посполитая должна озабочиться изысканіемъ мѣръ къ устраниенію и удовлетворенію жалобъ обывателей княжества, которые подвергаются притѣсеніямъ и разореніямъ всякаго рода—сколько отъ частныхъ передвиженій войскъ и солдатскихъ постоевъ, столько же и отъ ихъ своееволія и буйства, происходящихъ вслѣдствіе совершеннаго упадка военной дисциплины.

14) Въ свою очередь и в. кн. Литовское должно позаботиться объ исправной выдачѣ заслуженнаго жалованья и войску наемному и артилеріи, такъ какъ неудовлетвореніе служащихъ Беллонъ жалованьемъ отнимаетъ у нихъ охоту къ дальнѣйшему продолженію военной службы.

15) Относительно разнообразія въ курсѣ монеты, который назначается чуть ли не всякимъ по собственному усмотрѣнію, и происходящей вслѣдствіе этого дорогоизны товаровъ, король полагаетъ, что обѣ устраниеніи такихъ неудобствъ должна позаботиться рѣчъ-посполитая, какъ полновластная въ этомъ дѣлѣ *domina*.

16) Въ такой же точно мѣрѣ подлежитъ обсужденію и неудобство путей сообщенія съ Варшавой, въ особенности для пословъ, прибывающихъ сюда на сѣмы весною: сначала они подвергаются опасной переправѣ чрезъ Вислу—на лодкахъ или на паромѣ, по причинѣ отсутствія моста, а потомъ въ Варшавѣ, по частямъ должны распродавать все свое наличное имущество и вещи, по причинѣ недостатка въ продовольствії; король думаетъ, что устраниить это зло можно посредствомъ постройки моста на Вислѣ совокупными заботами и издержками обоихъ народовъ.

17) Жалобы обывателей в. кн. Литовского на незаконные посты войскъ въ дѣдичныхъ имѣніяхъ и происходящее отъ оныхъ разореніе,—король считаетъ правильнымъ удовлетворить посредствомъ взысканія убытковъ съ лицъ, назначившихъ такія неправильныя диспозиціи; объ этомъ уже поднято дѣло канцлеромъ в. кн. Литовского, а разрѣшить его рѣчъ-посполитая.

18) При этомъ онъ не желаетъ упускать изъ виду и тѣхъ недоразумѣній, которые возникаютъ между Литвой и Короной вслѣдствіе покровительства, оказываемаго короннымъ трибуналомъ разнымъ перебѣщикамъ изъ войскъ в. кн. Литовского; король считаетъ необходимымъ, чтобы какъ таковыя побѣги, такъ равно и происходящіе, вслѣдствіе вмѣшательства въ эти дѣла лицъ постороннихъ, простоянки сеймовъ,—на будущее время были предупреждены, такъ какъ дѣла таковыя подлежать юрисдикціи войсковыхъ комиссій и должны разрѣшаться согласно съ международными законами, опредѣляющими политическія права Литвы и Польши.

19) Такъ какъ комиссія, назначенная для переговоровъ съ Московскими царями относительно опредѣленія спорныхъ границъ в. кн. Литовского, не смотря на свои двухлѣтніе переговоры, до сихъ поръ еще не добилась никакихъ положительныхъ результатовъ и добиться не можетъ, по причинѣ смерти одного изъ комиссаровъ; то король, на мѣсто умершаго комиссара готовъ назначить новаго, но при этомъ желаетъ знать: должна ли быть эта комиссія партикулярной,—какъ этого желаетъ онъ король, или же генеральной—какъ этого требуетъ сторона противная? желаетъ также, чтобы комиссарамъ выдано было назначенное и до сихъ поръ не полученное ими жалованье.

✓ 20) Относительно жалобъ духовенства смоленской дієцезіи на то, что имѣнія ихъ епископства вмѣстѣ съ г. Смоленскомъ отошли къ Москвѣ, въ то время, когда дизуниты пользуются имѣніемъ Печерскомъ около г. Могилева, подвѣдомственнымъ Кіевской митрополіи и находящимся въ предѣлахъ польской территории,—король считаетъ необходимымъ завязать переписку съ Московскими царями, чтобы оному духовенству былъ уступленъ Печерскъ, или обмѣнѣть на другія имѣнія, а затѣмъ, чтобы возвращены были ему и всѣ костельные аппараты.

21) Желаетъ также, чтобы рѣчъ-посполитая изыскала средства для вознагражденія Доминика Довмонтата, бывшаго московскаго послы, какъ во вниманіе къ его дѣйствительнымъ заслугамъ на этомъ поприщѣ, такъ и къ тѣмъ лишенніямъ и испытаніямъ, которымъ подвергался онъ при отправленіи своихъ обязанностей, чего скарбъ літовскій, за отсутствиемъ на сей предметъ суммъ, исполнить не можетъ; равно также напоминаетъ о необходимости обеспеченія содержаніемъ и другаго послы, въ случаѣ если въ таковомъ будетъ настоять надобность.

22) Признаетъ также необходимымъ вознаградить и Казиміра Рожицкаго—польскаго переводчика при московской резиденціи за его усердные труды по изготавленію экспедиціи.

23) Загѣмъ, не желая утруждать вниманія общественаго подробнымъ перечнемъ предметовъ, подлежащихъ обсужденію предстоящаго сейма, и поручая досказать все осталъное своему послу, король шлетъ свои благопожеланія будущему сейму и своимъ подданнымъ».

VIII.

Королевскія привилегіи и грамоты нѣкоторымъ городамъ, мѣстечкамъ и лицамъ.

Документовъ этого рода въ актовыхъ книгахъ брестского гродского суда встрѣчается очень мало; потому и комиссія могла напечатать ихъ всего— 16. Изъ нихъ *три* относятся къ городамъ, *пять* къ мѣстечкамъ; *два* къ уніятскому духовенству,—привилегія брестскимъ базилианамъ на учрежденіе братства чулочниковъ и шапочниковъ и Корнелію Лебецкому на Владимірско-брестское епископство; *два* къ королевскимъ крестьянамъ и *четыре* къ разнымъ лицамъ на право взиманія пошлинъ. Подъ № 189 находится еще жалованная грамота кн. Александра Кириловича Шаховскаго шляхтичамъ Дембинскимъ на разныя имѣнія.

Такъ какъ въ документахъ этихъ заключаются нѣкоторыя свѣдѣнія о городахъ, мѣстечкахъ и крестьянахъ, то говорить о нихъ мы считаемъ болѣе удобнымъ въ связи съ другими извѣстіями разбросанными въ разныхъ мѣстахъ прежнаго и настоящаго изданія.

Въ прежнемъ III и настоящемъ IV т. заключаются краткія, отрывочные свѣдѣнія о слѣдующихъ городахъ и мѣстечкахъ: о гг. *Брестѣ*, *Старомъ Быховѣ*, *Кобринѣ*, *Каменцѣ Литовскомъ* и мѣстечкахъ: *Высокомъ*, *Вишницахъ*, *Коднѣ*, *Ломазахъ*, *Малочѣ* и *Песчаткѣ*.

А) Городъ *Брестъ* или *Берестѣ* былъ главнымъ городомъ воеводства; имѣлъ таможню, соляной складъ и до 1666 г. монетный дворъ, закрытый королемъ Яномъ Казиміромъ вслѣдствіе постановленія рѣчи-посполитой подъ Ленговичами¹⁾; имѣлъ также крѣпость, разоренную русскими войсками въ 1660 г. и возобновленную въ 1667 г. по распоряженію гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казиміра Папа²⁾). При нашествіи русскихъ были сожжены почти вся бумаги брестского магистрата, т. е. древнѣйшія привилегіи князей литовскихъ и королей польскихъ даннаго городу, цеховыя постановленія, магистратскія книги и податные квитанціи; самый городъ подвергся страшному опустошенію, такъ что цѣлые улицы приходилось застраивать вновь³⁾). Вслѣдствіе этого же жители обращались къ королю Яну Казиміру съ просьбой о дарованіи имъ льготъ и о подтвержденіи уничтоженныхъ привилегій; то и другое было имъ даровано: привилегіи были подтверждены (какія? въ актовыхъ книгахъ нѣть) и всѣ жители были

1) Ак. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 33.

2) Ibid. T. IV, стр. 36.

3) Ibid. T. III, стр. 362—363.

освобождены отъ податей, исключая пошлины, на четыре года, какъ объ этомъ значится въ Vol. Leg. (T. III, стр. 385) и въ универсалѣ маршалка коронныхъ войскъ Жеромского подвѣдомственному ему войску ¹⁾). Подъ №№ 225, 230, 232, 245, 281 и 287 находятся 5 универсаловъ гетмановъ в. кн. Литовскаго съ 1666 по 1676 гг. и охранный листъ короля Яна III-го тоже 1676 г., выданные г. Брестю въ огражденіе его отъ своеолія и вымогательствъ жолнеровъ. Во времена Августа II-го и III-го г. Брестъ и брестское воеводство часто страдали и въ нравственномъ и материальномъ отношеніи отъ союзныхъ саксонскихъ и русскихъ войскъ, какъ объ этомъ свидѣтельствуютъ инструкціи и сеймиковые постановленія воеводства. Къ этому же времени относятся и распоряженія императора Петра Великаго (подъ № 331, г. 1701) генераль-аншефа россійскихъ войскъ Ласси (подъ № 385, г. 1733) о взносе воеводствомъ провіанта и кн. Ливена.

Мы привели здѣсь эти извѣстія о г. Брестѣ, не смотря на довольно подробный очеркъ его исторіи въ предисловіи къ III т. актовъ брестскаго гродскаго суда, частію потому что о нихъ не упоминается даже въ такихъ специальныхъ польскихъ изданіяхъ, какъ напр. *Starożytna Polska Babińskiego*, частію потому что они составляютъ продолженіе его исторіи подъ владычествомъ Польши, на основаніи актовъ, напечатанныхъ въ настоящемъ томѣ IV-мъ. Не лишнимъ считаемъ дополнить ихъ еще нѣкоторыми свѣдѣніями, извлечеными изъ названного нами сочиненія Балинскаго.

Магдебургскія права дарованы были г. Брестю впервые Ягайломъ въ 1390 г., въ Краковѣ. Ихъ подтвердилъ в. кн. Литовскій Витовтъ привилегіей отъ 1408 г. данной въ Вильнѣ. Въ 1441 году Казимиръ Ягеллончикъ присоединилъ г. Брестъ къ главнѣйшимъ городамъ литовскимъ. Въ 1511 году Сигизмундъ I-й опять подтвердилъ его привилегіи, а Сигизмундъ Августъ даровалъ еще новыя: одну въ 1551 году, разрѣшившую недоумѣніе—кому обязаны мѣщане платить чиншъ за 60 лановъ—ратушѣ или замку? и другую въ 1554 году, надававшую городу гербовую печать съ изображеніемъ замка на берегу двухъ рѣкъ, на красномъ полѣ. Недоумѣніе разрѣшено было въ пользу города; на деньги получаемыя отъ плательщиковъ жители обязаны устроить городскіе часы и содержать при нихъ трубача. Въ 1580 году Стефанъ Баторій подтвердилъ его привилегіи прежнія и даровалъ новую на взіманіе мостового мыта. Въ 1558 г. Сигизмундъ III-й издалъ листъ, по которому отдѣлилъ часть городскихъ доходовъ на мопщеніе улицъ, а въ 1607 г.—новую привилегію, по которой городу разрѣшалось каждую изъ трехъ его ярмарокъ продолжать въ теченіе мѣсяца, а купцамъ торговаться безпошлино въ теченіи двухъ недѣль. Пожаръ, бывшій въ Брестѣ въ 1613 г., и разные контрибуціи взбунтовавшимся жолнерамъ сильно подорвали его благоденствіе; вслѣдствіе этого король Сигизмундъ III-й даровалъ ему новую привилегію въ 1614 году на право взіманія мыта по 1 гр. отъ бочки солода, привозимаго на торгъ, и по 1 полѣну съ воза дровъ. Послѣ шведскаго нашествія, бывшаго

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. III, стр. 382.

въ 1657-хъ годахъ, городъ сталъ сильно упадать, вслѣдствіе чего Янъ Казиміръ не только даровалъ ему новую привилегію въ 1661 году, подтверждавшую его прежняя свободы и права ¹⁾, но предпринялъ еще мѣры къ погашенію старыхъ, неоплаченныхъ его долговъ, и къ возобновленію погорѣвшихъ мостовъ. Мѣры эти главнымъ образомъ заключались въ привлечениіи къ отбыванію повинностей всѣхъ городскихъ классовъ ²⁾). Политическая события позднѣйшаго времени, для которыхъ г. Брестъ бывалъ нерѣдко ареной, какъ напр. конфедерация войскъ литовскихъ подъ предводительствомъ кн. Огинскаго во время безкоролевья 1676-хъ годовъ и слѣдовавшій за тѣмъ шведскій погромъ Карла XI въ этомъ же году; конфедерация 1764 года и занятіе г. Бреста Казиміромъ и Францишкомъ Пулавскими въ 1769 году; пребываніе Тарговицкой конфедерации въ 1792 году и пораженія, потерпѣнныя подъ его стѣнами Каролемъ Сѣраковскимъ отъ Суворова въ 1794 году, разрушили его богатство и низвели на степень обыкновенныхъ убогихъ западно-русскихъ городовъ.

Изъ политическихъ событий литовско-польскаго владычества, совершившихся въ его стѣнахъ, укажемъ еще на слѣдующія: Въ 1446 г. при Казимірѣ Ягеллончикѣ здѣсь было съѣздъ сенаторовъ коронныхъ по поводу желанія литовско-русскихъ дворянъ присоединить къ Литвѣ, Волынью и Подолію. Въ 1454 году— съѣздъ литовскихъ дворянъ по поводу предстоящей войны съ крестоносцами; на съѣздѣ этомъ Казиміръ Ягеллончикѣ требовалъ, чтобы дворянѣ литовскіе, въ случаѣ желанія инфляндцевъ оказать помощь крестоносцамъ, не пропускали ихъ къ Пруссамъ и действовали противъ нихъ вооруженною силой за одно съ поляками. Въ 1505 году былъ сеймъ на которомъ по совѣту Михаила Глинскаго король Александръ согласился было на казнь Станислава Кшишки, Жорновскаго, Глѣбовича и Забрезинскаго и принималъ шаха Ахмета. Въ 1511 и 1515 гг. были сеймы, открытые Сигизмундомъ I-мъ собственно для Литвы, съ цѣллю изысканія средствъ къ защитѣ отъ Татаръ. Въ 1605 и 1612 гг. были дѣя въ войсковыхъ конфедераций; а въ 1653 г. сеймъ всей рѣчи-посполитой ³⁾. О послѣднихъ событияхъ нами уже было упомянуто выше.

Римско-католическое духовенство, какъ думаетъ Балинскій, открыло для себя доступъ въ г. Брестъ при Ягайлѣ ⁴⁾; но съ большою достовѣрностію полагаетъ, что при Витовтѣ. Первый костель здѣсь былъ выстроенъ по его мнѣнію въ 1412-хъ годахъ во имя св. Креста; за тѣмъ приглашены были августіане.

Не оспаривая втораго предположенія Балинскаго обѣ августіанахъ по неимѣнію данныхъ, нельзя здѣсь не указать, что церковь св. Креста, которую выдаетъ онъ за костель, была напротивъ того церковь православная. Вотъ, между прочимъ, что говорить о ней Балинскій и что говорять акты. Балинскій говоритъ: «Кажется, что Ягайло впервые построилъ здѣсь приходской римско-

1) Staroѣytna Polska Baliuiskiego. T. III, стр. 723—734.

2) Vol. Leg. T. IV, стр. 385.

3) Baliuiski Polska Staroѣytna. T. III, стр. 727—735.

4) Ibid. T. III, стр. 725.

католіческій костелъ. Однако же возобновленіе его фундациі принадлежить Витовту, какъ обѣ этомъ свидѣтельствуетъ привилегія его, данная въ 1412 г. въ Трокахъ, въ пятницу предъ взятиемъ св. Маріи на небо, *капеллану* его и мѣстному приходскому ксендзу Андрею, котораго онъ вновь фундуєтъ и надѣляетъ костель подъ именемъ св. Креста. Кромѣ плаца подъ костель и усадьбы подъ ксендза надѣляетъ еще *деревнѣй подъ Мухавцомъ*. Въ этой же привилегії упоминается еще о *церкви русской* (sic) св. Микулы, обѣ улицѣ Мочусской и рѣкѣ Рылѣ¹⁾.

Въ актахъ же, подъ № 63-мъ, стр. 97, говорится: «Кромѣ этого, пишеть король Янъ III-й въ подтверждительномъ листѣ брестской кафедральной церкви св. Спаса на разныя угодья и грунты косьмо-демьянскіе, начиная отъ двора вельможнаго Курча — брестскаго воеводы до двора жида Файбаша, а также церковныя плацы (стунтарзы) св. Спаса, св. Креста за Мухавцамъ и св. Параскевы на Пѣскахъ, которые со времени московской войны находятся впустѣ и только нѣкоторые ихъ участки, принадлежащіе церкви св. Спаса, находятся на чиншу у жидовъ, чтобы они давностю или какимъ нибудь образомъ не отшли отъ церкви, сохраняемъ ихъ за нею на вѣчныя времена»....

Подъ № 121-мъ (стр. 185) говорится:

«Мы желаемъ, пишеть прототроній Теофиль Годебскій архидіакону брестской кафедры Никодиму Анастасевичу и другимъ, чтобы вы, составиши инсентарь грунтамъ, огородамъ, сѣнокосамъ и другимъ принадлежностямъ, когда либо нѣданнымъ брестскому поминату церкви св. Креста и бенефиціи, согласно съ древними фундуціями, визитами и ревизіями, отдали во владѣніе настоящему владельцу оной церкви и бенефиціи св. Креста — Николаю Кищенятѣ. И если окажется, что нѣкоторыя изъ земель отчуждены отъ нея и находятся въ незаконномъ пользованіи другихъ лицъ, то ихъ отнять и передать ему же по принадлежности²⁾.

Изъ сопоставленія этихъ извѣстій ясно видно, что и Балинскій и акты указываютъ на одну и ту же церковь св. Креста, расположенную близъ Мухавца; что церковь эта имѣла фундушъ, состоящей изъ заселенной земли — грунтовъ, огородовъ и сѣнокосовъ: въ этомъ заключается ихъ сходство; но въ остальномъ они совершенно расходятся. Балинскій прямо говорить, что это церковь была *римскою*, а акты говорять, что она принадлежала греко-унитамъ. Послѣднее свидѣтельство отличается большею достовѣрностю противъ первого по слѣдующимъ причинамъ: въ актовыхъ книгахъ нѣть извѣстій, чтобы *надъ рѣкою Мухавцомъ* когда либо существовали и костелъ и церковь св. Креста, а упоминается только *объ одной церкви*; допустить же, что она возникла изъ костела весьма трудно уже потому самому, что такихъ случаевъ во время литовско-польского владычества не существовало и существовать не могло. Церковь эта по всей

1) Baliński T. III, стр. 725—726.

2) Въ предисловіи къ III т. въ ссылкѣ на эти два акта помѣчены вмѣсто страницъ №№ актовъ, вслѣдствіе чего вкрадлась погрѣшность; слѣдуетъ читать: стр. 97 и 185, а №№ 63 и 121.

вѣроятности сгорѣла въ 1656 году, вмѣстѣ съ другими двумя церквами, находившимися вблизи предмѣстія, какъ объ этомъ свидѣтельствуетъ письмо Яна Потъя къ Брестскому протопопу Трапцевичу, въ которомъ онъ приказываетъ ему и другимъ священникамъ учинить по сему дѣлу протестацію и постараться о возобновленіи ихъ на томъ плацѣ, на которомъ существовала когда-то церковь св. Косьмы и Даміана¹⁾). Были ли возобновлены упоминаемыя здѣсь церкви, прямыхъ извѣстій объ этомъ въ актовыхъ книгахъ нѣть; напротивъ того есть указанія, что желанія брестского духовенства по этому предмету встрѣтили сильное противудѣйствіе, какъ со стороны жидовъ, такъ и представителей униатскаго духовенства. Нѣкто священникъ Лазаревичъ поставилъ было тайкомъ на мѣстѣ бывшей церкви крестъ съ цѣлью оттягать у жидовъ землю и возобновить на ней церковь; но крестъ этотъ былъ снятъ по повелѣнію митрополита Коленды (см. № 247), какъ находящійся на неприличномъ мѣстѣ, а самъ Лазаревичъ подвергнутъ суду за то, что будто бы онъ подѣлалъ документы; судъ этотъ призналъ между прочимъ подложнымъ и приведенное нами письмо Яна Потъя, не смотря на то, что вѣрность его засвидѣтельствована была въ послѣдствіи, какъ комиссарами, такъ и королемъ Яномъ III-мъ и распоряженіями Теофила Годебскаго. Но что касается фундаментъ, то они были сохранены за духовенствомъ. Подъ 1681 годомъ король Янъ III-й въ своемъ подтверждительномъ листѣ брестской каѳедральной церкви св. Спаса упоминаетъ и о дворахъ погорѣвшихъ церквей, въ томъ числѣ и церкви св. Креста за Мухавцемъ. Подъ 1743 г. помянутый прототроній Теофиль Гудебскій,увѣдомляя брестскую капитулу о назначеніи нового номината Николая Кищеняты, требуетъ, чтобы всѣ земли—грунты, огороды и сѣнокосы, съ древнѣйшихъ временъ принадлежавшіе церкви св. Креста, были приведены въ порядокъ для передачи ихъ по принадлежности новому владѣтелю.

Гораздо вѣрнѣе допустить, что наплыവъ римско-католического духовенства въ г. Брестѣ совершился во времена Сигизмунда III-го и позднѣйшія. При этомъ королѣ были приглашены сюда: бернардини, іезуиты, тринитары и базиліапе, а въ другое время—еще доминикане, бернардинки, бригидки и францишканки.

При Стефанѣ Баторіѣ въ Брестѣ открыта была первая аптека. Аптекаремъ былъ нѣкто Генрихъ Петерсонъ—брестскій «цирульникъ».

Въ Брестскомъ воеводствѣ была еще экономія. Доходы съ нея въ 1780-хъ годахъ простирались до 397, 935 зл., кроме податей и костельныхъ аннуатъ. Было также и старство, но безъ содержанія.

Послѣ мятежа 1831 года г. Брестѣ получили новое устройство, во время которого многие изъ униатскихъ и римско-католическихъ монастырей и церквей были или уничтожены, или же обращены на другіе предметы. Такъ изъ монастыря бернардиновъ и бернардинокъ былъ сдѣланъ кадетскій корпусъ; изъ монастыря августіанъ—комитетъ для крѣпостныхъ инженеровъ; изъ монастыря

1) Ак. Вил. Ар. Ком. Т. III, стр. 55.

2) Baliński. T. III, стр. 731.

тринитаровъ — помѣщеніе для военно-рабочей роты; изъ монастыря бригидокъ — арестанская рота; изъ іезуитскаго коллегіума — домъ для коменданта; изъ монастыря базиліанъ — артиллерійскія казармы съ церковью; приходскій костелъ а равно и униатскія церкви св. Троицы, св. Михаила и св. Спаса вмѣстѣ съ православнымъ монастыремъ — были сломаны подъ крѣпость. Изъ католическихъ костеловъ остался только доминиканскій ¹⁾.

Б) Къ г. Быхову относятся три документа: двѣ подтверждительныхъ привилегіи и одинъ универсалъ администраторовъ таможенъ рѣчи-посполитой. Первые двѣ были выданы ему по ходатайству дѣдичныхъ его владѣтелей Сапѣговъ за мужественное стояніе противъ московско-казацкихъ войскъ; третій — по поводу неопределенноти выраженій конституціи 1670 г. относительно уплаты слѣдующихъ съ города и его жителей пошлинъ.

Первая привилегія подъ № 242 принадлежитъ королю Михаилу; она была выдана въ 1669 г. Въ привилегіи этой находится текстъ сеймового постановленія 1655 года и генеральной конфедерации 1668, которыми назначалось жалованье изъ скарба в. кн. Литовскаго на содержаніе 300 человѣкъ нѣмецкой пѣхоты для крѣпости и увольнялись жители *ab omniis operebus* на 20 лѣтъ. Въ подтвержденіи этихъ льготъ королемъ Михаиломъ *omnia operae* опредѣлены имъ въ слѣдующихъ размѣрахъ: «мы освобождаемъ городъ и мѣщанъ на 20 лѣтъ отъ уплаты *celia et всякихъ мытарствъ*, т. е. отъ цла обыкновенного и старого, отъ мытарствъ мостовыхъ, гребельныхъ и торговыхъ, какъ въ нашихъ имѣніяхъ, такъ и духовныхъ и шляхетскихъ во всей рѣчи-посполитой и отъ всякихъ налоговыхъ, какіе ни будутъ назначены на сеймакъ салиныхъ или частныхъ сенатахъ, а также и отъ всякихъ войсковыхъ повинностей — настоящихъ и будущихъ, на 20 лѣтъ сполна безъ всякихъ остатковъ» ²⁾.

Въ слѣдующемъ 1670 г. Быховъ получилъ новое подтвержденіе своихъ льготъ на сеймѣ, вызвавшее впрочемъ противодѣйствіе какъ со стороны нѣкоторыхъ членовъ этого же сейма, такъ и таможенныхъ чиновниковъ, привлекшихъ его къ уплатѣ пошлинъ, не смотря на то, что и это подтвержденіе какъ и прежнія были внесены въ Vol. Legum (см. Т. V подъ 1670 г.).

Обстоятельство это по всей вѣроятности и было причиной, что Быховцы предприняли въ 1676 г. путешествіе въ Краковъ къ королю Яну III и тамъ просили его подтвердить имъ ихъ прежнія привилегіи и въ особенности подлинную привилегію короля Яна Казимира. Изъ сличенія этой послѣдней съ текстомъ Vol. Leg. и привилегіей короля Михаила оказывается, что въ Vol. Legum было внесено и подтверждено королемъ Михаиломъ не все то, что было даровано городу королемъ Яномъ Казимиромъ. Въ привилегіи короля Яна Казимира говорится: «принимая во вниманіе непоколебимую вѣрность, мужество и отвагу какъ мѣщанъ г. Быхова, такъ и другихъ его обывателей, которые вмѣстѣ съ людьми дѣдичного его владѣтеля Сапѣги и шляхтой, во время продолжительной войны

1) Baliński. T. III, стр. 736.

2) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 74—48.

сь въроломнымъ Москвитиномъ и казаками, не только выдерживали продолжительную и трудную осаду, но отбивались отъ нея удачными вылазками, въ особенности же въ настоящемъ (1661 г.), когда дѣдичный непріятель рѣчи-посполитой Москвитинъ послѣ двадцати-лѣтняго приготовленія двинулся на нее съ громадными силами въ союзѣ зъ запорожцами и покорилъ многіе изъ ея городовъ: Полоцкъ, Мстиславль, Смоленскъ, Дубно, Витебскъ, Шеловъ, Могилевъ, Киевъ и др. города на Украинѣ..... мы признаемъ ихъ вполнѣ достойными нашей благодарности и нашего благовolenія. И чтобы вознаградить ихъ за ихъ труды и потери, а равно чтобы посредствомъ ихъ захотить и другихъ обывателей къ такому же вѣрноподданническому служенію рѣчи-посполитой и сопротивленію непріятелю, мы, по ходатайству дѣдичнаго владѣтеля этого города подканцлера в. кн. Литовскаго Казимира Сапѣги и съ согласія сеймовыхъ чиновъ, всѣмъ мѣщанамъ и обывателямъ этого города, какой-бы они ни были религіи или сословія, подтверждаемъ всѣ ихъ привилегіи и свободы, дарованныя имъ Сигизмундомъ Августомъ, Сигизмундомъ III и Владиславомъ IV. При этомъ, для засвидѣтельствованія нашего особеннаго благовolenія, всѣхъ мѣщанъ и предмѣщанъ, купцовъ и обывателей Быховскихъ, а равно и жидовъ, привозящихъ свои товары въ Корону или в. кн. Литовское, или назадъ, сухимъ ли путемъ, или водой: Днѣпромъ, Березиной, Сожью, Припятью, Двиной, Вислой, Вилий, Нѣманомъ, Наревомъ, Бугомъ, Вислой и др., какъ-то: хлѣбъ, соль, пеньку и всякие лѣсные товары, воскъ, сало, шкуры, хмѣль, коней, воловъ, скотъ, шубы, сукно, ткани, вина, дорогіе камни, золото, серебро, цинкъ, мѣдь, олово и др.... освобождаемъ ихъ: *на вѣчныя времена*—отъ уплаты мыта старого, также отъ мыть другихъ и иневизны и отъ цѣль—замковыхъ, воеводскихъ, скопиныхъ, мостовыхъ, уличныхъ, отъ обвѣстокъ фирмансовъ, отъ роговицны—со скота рогатаго, и поголовицны отъ ихъ самихъ, ихъ слугъ и стырниковъ (рулевыхъ), а равно и лицъ духовныхъ и свѣтскихъ, прѣѣзжающихъ въ городъ, *на двадцать лѣтъ*—отъ уплаты подымнаго, мыта новозвышенаго, чоповаго, шоссоваго, и мыта шляхетскаго, а жидовъ—отъ уплаты поголовнаго и другихъ податей рѣчи-посполитой, которая теперЬ постановлены, или будуть постановлены послѣ...¹⁾

Очевидно, что въ *Volumina Legum*, а равно и въ подтвердительную привилегію короля Михаила вошли только льготы дарованныя на 20 лѣтъ; а другія, дарованныя на вѣчныя времена, были уничтожены.

Не смотря на такое очевидное противорѣчіе между привилегіями короля Казимира и короля Михаила, король Янъ III-й подтвердилъ Быховцамъ и ту и другую (№ 289). Невольно рождается вопросъ: которою же изъ этихъ двухъ привилегій могли пользоваться Быховцы?

Фактъ этотъ ясно показываетъ, что Быховцамъ гораздо легче было отстоять свою политическую независимость отъ непріятелей виѣшнихъ, нежели гражданскія права отъ административнаго произвола рѣчи-посполитой, которая даже въ самыя

1) Ibid. T. IV, стр. 179.

трудная для нея времена цѣнила русскую преданность на столько, что находила возможнымъ отнимать у нея одной рукой то, что давала другою. Привилегии быховскія были подтверждаема и вносимы въ Vol. Leg. шесть разъ: въ 1649 г. 55, 68 (т. IV), 70, 76 и 77 гг. (т. V). Г. Быховъ былъ вотчиннымъ имѣніемъ Ходкевичей. Одинъ изъ Ходкевичей Янъ Карль устроилъ здѣсь въ 1610-хъ го-дахъ крѣпость. Потомъ онъ перешелъ къ Сапѣгамъ. Въ административномъ отношеніи принадлежалъ къ Мстиславскому воеводству.

В) Къ г. *Кобрину* относится одинъ только документъ подъ 1665 годомъ: это универсаль гетмана в. кн. Литовскаго Павла Сапѣги войскамъ, находившимся подъ его начальствомъ, чтобы они, во исполненіе королевской воли (Яна Казимира), не дѣлали никакихъ вымогательствъ и насилий городу, по причинѣ крайняго его убожества, какъ отъ непрѣятельскихъ, такъ и жолнерскихъ разореній. Это послѣднее совершилось въ 1662 году, когда литовскія войска составили здѣсь конфедерацию подъ командой маршалка Жеромскаго вслѣдствіе неуплаты имъ рѣчью-посполитой жалованья; они гостили здѣсь до тѣхъ поръ, пока не получили всего своего жалованья сполна; но городъ былъ разоренъ до такой степени и въ материальномъ и нравственномъ отношеніи, что между мѣщанами, не находилось достаточнаго количества лицъ для занятія должностныхъ магистратскихъ мѣстъ. Шведская контрибуція въ 1706 году, моровое повѣтряе и пожаръ 1711 года разрушили его окончательно, такъ что въ 1768 г. онъ былъ причисленъ къ экономіи брестской ¹⁾).

Г. Кобринъ былъ однимъ изъ древнѣйшихъ западно-русскихъ городовъ; принадлежалъ Владимірско-Волынскимъ князьямъ. Въ XV столѣтіи онъ имѣлъ своихъ князей—Кобринскихъ, какъ это видно изъ дарственныхъ записей Кобринскихъ княгинь «Феодоры Ивановне Семеновича» (изъ рода Рогатинскихъ) и «Уліаны Семеновне съ сыномъ Иваномъ» Свято-Спасскому монастырю и Петро-Павловской церкви ²⁾). Въ XVI ст. Сигизмундъ I-й присоединилъ княжество Кобринское къ Подляшскому воеводству, а въ 1569 г. оно было присоединено къ брестскому воеводству. Съ 1549 по 1556 г. доходами съ него пользовалась королева Бона; а съ 1589 королева Анна—вдовая жена Стефана Баторія. Она даровала Кобрину магдебургскія права. Послѣ ея смерти кобринская экономія перешла въ вѣдѣніе жены Сигизмунда III-го Констанціи. Въ 1626 г. здѣсь былъ синодъ греко-унитскихъ епископовъ подъ предсѣдательствомъ митрополита Вельямина Рутскаго, на которомъ постановлено было открыть духовную семинарію для уніатовъ въ Киевской митрополії ³⁾).

Въ 1795 г. кобринская экономія, считавшая въ себѣ 6,922 душъ, была пожалована Императрицей Екатериной II фельдмаршалу Суворову.

Г) Къ г. *Каменцу-Литовскому* относится четыре документа и вѣдь 1661 года: подъ № 190 донесеніе вознаго о разореніи города русскими войсками; подъ № 192

1) *Baliński*. Т. III, стр. 759.

2) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. III, стр. 1—3.

3) *Baliński* Т. III, стр. 756—758.

предостерегательный листъ короля Яна Казимира оршанскому старостѣ Галинскому о недѣлії обидъ пострадавшимъ жителямъ; подъ № 199 листъ того же короля объ увольненіи мѣщанъ каменецкихъ отъ всѣхъ податей и пошлины на 4 года и подъ № 200 привилегія того же короля городу (собственно жидаамъ) о назначеніи нового торгового дня. Мы остановимся на нихъ въ связи съ другими извѣстіями объ этомъ городѣ.

Каменець-Литовскій прежде назывался *русскимъ*, потому что основателемъ его былъ Владимиро-Волынскій кн. Владимиrъ философъ. Построенъ онъ былъ для защиты отъ татарскихъ набѣговъ во время возобновленія Брестя. Во время литовскаго владычества часто подвергался набѣгамъ крестоносцевъ (1375, 78 и 79-хъ) и былъ неоднократнымъ свидѣтелемъ междуусобныхъ княжескихъ войнъ (Ягайлы съ Кейстутомъ въ 1382—83-хъ годахъ и съ Витовтомъ въ 1389-хъ годахъ). Въ княженіе Витовта въ немъ неоднократно происходили свиданія его съ Ягайломъ, пріѣзжавшимъ сюда для совѣщаній и для охоты. Въ 1409 году здѣсь они принимали посла папы Александра V съ буллой о не признаніи папами его противниковъ Григорія XII и Климента VI. Въ 1569 г. онъ былъ присоединенъ новѣтымъ городомъ къ брестскому воеводству¹⁾. Нашествіе русскихъ подъ предводительствомъ кн. Хованского произвело въ немъ страшныя опустошенія. «Я видѣлъ это опустошеніе вмѣстѣ со стороной шляхтой, говорить возный брестскаго воеводства Янъ Лясота, во всемъ городѣ: замоекъ его королевской милости, церковь Рождества Пресвятой Богородицы и костель св. Духа сожжены дотла; колокола и утварь всѣхъ церквей и костеловъ похищены; ратушное зданіе мѣстѣ съ книгами—тоже сожжено; также сожжены почти всѣ дома, фольварки и гумна; разный скотъ и домашнія птицы увезены; знатнѣйшие граждане убиты, или отведены въ неволю; городская казна съ податными квитанціями, привилегіями, декретами и другими бумагами частію сожжена частію пограблена; между оставшимися въ живыхъ, я видѣлъ многихъ обожженныхъ и израненныхъ, шатающихся въ простыняхъ, сермягахъ и рубищахъ²⁾». Вслѣдствіе такихъ бѣдствій король Янъ Казимиръ, частію по просьбѣ жителей, частію по ходатайству сановниковъ, издалъ три документа въ обезспеченіе города отъ конечной погибели. Въ предостерегательномъ листѣ старостѣ Галинскому онъ требуетъ возврата назадъ отнятыхъ имъ у города земель и угодій; требуетъ даже удовлетворенія обижденныхъ. Въ листѣ каменецкимъ мѣщанамъ освобождаетъ ихъ отъ всѣхъ податей и повинностей на 4 года. Наконецъ въ привилегіи, для поднятія торговли и промысловъ, прибавляется къ одному торговому дню—въ субботу еще другой—во вторникъ. Эта послѣдняя льгота относилась впрочемъ не столько къ христіанамъ, сколько къ жидаамъ, которые при этомъ получили еще право на покупку земель и плацовъ, на построеніе синагоги (которая бы красотою и великолѣпіемъ не превосходила церквей христіанскихъ), бани и на открытіе особаго кладбища. Привилегія эта впрочемъ

1) Baliński. T. III, стр. 763—764.

2) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. III, стр. 361.

не та, которая была утверждена сеймовою конституцієй 1661 года и на основании которой король освободилъ мѣшанъ отъ податей на 4 года. Въ этой по-слѣдней, внесенной въ Vol. Legum подъ заглавiemъ: Miasto Brześć, Szereszow у Kamieniec-Litewski, г. Каменецъ-Литовскій освобождается отъ податей, назначенныхъ на настоящемъ сеймѣ на 4 года, исключая мытье, пошлины и чоловаго ¹⁾).

Еще въ XIII ст. здѣсь былъ построенъ замокъ; при короляхъ польскихъ—образовано староство. Доходы этого послѣдняго въ 1765 г. простирались до 34, 9843 зл. ²⁾, а въ 1779 г. до 7,719 зл. кварты и 6,600 зл. гиберны ³⁾.

Д) Къ м. Высокому относится привилегія короля Михаила на вѣчную ярмарку. Выдана она была въ 1671 г. по просбѣ дѣдичнаго владѣтеля этого мѣстечка Бенедикта Сапѣги.

Ярмарка должна была открываться въ день св. Михаила и продолжаться 4 недѣли. Сапѣгѣ представлялось право пользоваться торговыми пошлинами; но за это онъ долженъ былъ слѣдить за порядкомъ на торгахъ и защищать безопасность прїезжающихъ сюда съ товарами лицъ ⁴⁾.

Торговали здѣсь по преимуществу лошадьми и украинскимъ скотомъ.

Высокое находилось въ 5 миляхъ отъ г. Бреста. Въ 1785 г. Александръ Сапѣга, тогдашній канцлеръ в. ви. Литовскаго, открылъ здѣсь госпиталь на 20 человѣкъ, а для присмотра за нимъ пригласилъ ксендзовъ Бонифратровъ ⁵⁾.

Е) Къ м. Вишнницамъ относится привилегія короля Августа, выданная въ 1715 г. тоже по просбѣ дѣдичнаго ихъ владѣтеля брестскаго воеводы—Владислава Сапѣги.

Привилегіей этой разрѣшалось жителямъ, кроме древнѣйшихъ двухъ ярмарокъ, отбывающихся въ праздники св. Юрия и Успенія Пресвятой Богородицы, пользоваться еще новыми двумя—въ день св. Ивана по русскому календарю и св. Мартина—по римскому календарю. На ярмаркахъ позволялось заниматься всякими торговыми сдѣлками, невоспрещенными закономъ ⁶⁾.

Ж) Къ м. Кодни относится пять документовъ 1580 г., заключающихъ въ себѣ свѣденія о существовавшей въ немъ соловарнѣ, открытой Евстафіемъ Воловичемъ и Николаемъ Сапѣгой—дѣдичными владѣтелями этого мѣстечка, по контракту съ королемъ Стефаномъ Баториемъ. О соловарнѣ этой мы упоминали уже прежде.

Мѣстечко Кодень возникло въ началѣ XVI столѣтія. Основателемъ его былъ Иванъ Сапѣга—родоначальникъ Сапѣговъ Коденскихъ. Въ 1511 году онъ выхлопоталъ у короля Сигизмунда I-го привилегію на построеніе здѣсь замка и на магдебургскія права жителямъ. Королевскою привилегіей здѣсь разрѣшены были еженедѣльные торги и 3 ярмарки. Въ 1513 г. самъ Сапѣга надѣлилъ мѣ-

1) Vol. Leg. T. IV, стр. 385.

2) Акт. Вилен. Арх. Ком. Т. IV, стр. 756.

3) Baliński. T. III, стр. 765.

4) Акт. Вилен. Арх. Ком. Т. IV, стр. 121.

5) Baliński. T. III, стр. 761.

6) Акт. Вилен. Арх. Ком. Т. IV, стр. 414—415.

стечко особою привилегіей, по которой даровалъ ему гербъ—ангела стоящаго съ мечемъ, освободилъ на 12 лѣтъ отъ податей, опредѣлилъ порядокъ выбора бургомистра и 3-хъ райцевъ и назначилъ повинности на будущее время. Повинности эти были слѣдующія: съ каждой уволоки по 16 грош. польскихъ и по корцу овса мѣры берестейской; съ каждого дома расположеннаго въ центрѣ по 12 грошей, въ предмѣстіи по 6 грошей. Мѣщане пользовались рыбною ловлею (только не тригубицей и не неводомъ) и лѣсомъ (только не для продажи¹⁾).

3) Къ м. *Ломазамъ* относится подтверждительная привилегія короля Августа II-го 1697 г., на магдебургское право и другія льготы. Подлинная была выдана Сигизмундомъ Августомъ въ 1568 году и подтверждена его преемниками Сигизмундомъ III, Яномъ Казимиромъ, Михаиломъ, Яномъ III и наконецъ Августомъ II. Изъ нея видно, что основателемъ этого мѣстечка былъ канцлеръ в. кн. Литовскаго и берестейскій староста Николай Радивиль. Въ бытность свою берестейскимъ старостою, онъ заложилъ здѣсь поселеніе около королевскаго ломазскаго замка и исходатайствовалъ для поселенцевъ разныя льготы, какъ то: увольненіе отъ всѣхъ податей и повинностей до 1570 года; взиманіе мостового мыта въ размѣрѣ 4-хъ пѣнзей съ купцовъ проѣзжающихъ возомъ, и 1-го пѣнзя съ купцовъ *верховыхъ*, исключая плахты и людей служилыхъ; мѣру и вѣсы; двѣ ярмарки, одну—въ день св. Петра, а другую—въ день Всѣхъ Святыхъ и торгъ каждую недѣлю въ четвергъ.

Въ 1568 году, т. е. за два года до истеченія льготнаго срока, мѣщане ломазскіе обратились къ королю съ просьбою о дарованіи имъ права нѣмецкаго. По ходатайству старосты берестейскаго Евстафія Воловича, а равно и по собственному своему желанію «размножити, разширити и осадити свое мѣсто» король Сигизмундъ Августъ, по примѣру другихъ мѣстечекъ *Бѣльска* и *Мельника*, и даровалъ имъ привилегію какъ на нѣмецкое право, такъ и на другія льготы. Въ силу этой привилегіи мѣщане пріобрѣтали слѣдующія права: 1) мѣстное самоуправленіе, независимое отъ берестейскаго уряда, съ правомъ приговаривать виновныхъ къ смерти, въ случаѣ обиды кому либо изъ подсудимыхъ, обращаться съ жалобой къ ломазскому двору и наконецъ къ самому королю; 2) гербовую печать съ изображеніемъ волчей головы и орлиной ноги; 3) право—брать мостовое, строить воскобойни и лавки, доходы съ которыхъ должны поступать въ мѣстную казну, подвѣдомственную замковому старостѣ; 4) увольненіе отъ различныхъ работъ, толокъ, гвалтовъ, стражи и взноса дягла, исключая времени пріѣзда сюда самого короля; 5) право—строить солодовни и винокурни съ тѣмъ, чтобы съ 4-хъ бочекъ мѣры берестейской вносимо было въ королевскую казну по 7 грошей; 9) входить въ королевскія пущи и пользоваться лѣсомъ, а равно и заниматься рыбной ловлей, въ р. Зелявѣ сѣтыми малыми, но только пониже пруда и не сзами; 7) торговывать каждую недѣлю въ субботу и отбывать двѣ ярмарки въ году, одну—въ день св. Петра, а другую—въ день Всѣхъ Святыхъ съ пра-

1) *Baliński*. Т. III, стр. 747.

вомъ взиманія торговаго на мѣстный урядъ; и 8) строить при дорогахъ корчмы; «а корчмы покутные по селамъ быти немають для злодѣйства и иныхъ сбытковъ».

По истечениіи льготнаго срока, мѣщане обязывались вносить въ королевскую казну ежегодно слѣдующія подати: 1) капицину, съ корчмы медовое — 60 грошей, горѣлчаное — 30; 2) съ мѣстечковой уволоки — 42 гр.; съ прутовъ гуменныхъ — по 1 пѣнзю; съ морговъ пахатныхъ, селидебныхъ, уличныхъ и закоулочныхъ по ревизорскому листу; 3) кромѣ взносовъ они обязывались еще на свой счетъ чинить мосты и гребли и мостить у себя улицы.

Къ мѣстечку присоединены были еще два застѣнка для рубки дровъ и нѣсколько выгоновъ. Въ видѣ особой льготы и по всей вѣроятности для развитія лѣснаго промысла король постановилъ, чтобы всѣ лица, желающія вывозить изъ ломазской волости какой бы то ни было лѣсной матерьяль, за границу ли, въ корону ли, или въ другія имѣнія королевскія, княжескія и панскія, — чтобы продавали его и покупали только на мѣстѣ — въ Ломазахъ.

При подтвержденіи этой привилегіи королемъ Сигизмундомъ III была сдѣлана особая приписка относительно невмѣшательства урядниковъ дворныхъ таможенныхъ неприсягаемыхъ во внутреннія дѣла мѣстечковаго самоуправленія, которое видѣло «въ томъ неякую противность и уближеніе праву майдебургскому»¹⁾.

Въ XV ст. м. Ломазы было незначительной деревней. Въ 1447 г. король Казимиръ Ягеллончикъ присоединилъ его къ брестской экономіи отъ парчевскаго староства. Обстоятельство это дало поводъ польскимъ панамъ упрекать короля Казимира въ предпочтеніи Литвы Польшѣ. Въ 1451 году, когда вслѣдствіе стараній Гастольда уничтожить унію съ Польшой, несостоялся сеймъ, назначенный въ Парчевѣ, король пріѣхалъ сюда для убѣженія литовскихъ пословъ въ принятіи ими участія въ сеймѣ брестскомъ. Чрезъ тринадцать лѣтъ Ломазы снова были свидѣтелями такихъ же недоразумѣній между Литвой и Короной. Въ это время Поляки не хотѣли вѣхатъ на сеймъ въ Брестъ, а Литовцы въ Парчевѣ, король собралъ ихъ въ Ломазахъ, но совѣщенія кончились ничѣмъ и отложены были до слѣдующаго случая. Ломазы избранныы были мѣстомъ для помянутаго сейма по причинѣ пограничнаго ихъ положенія съ Подлясіей²⁾. Ломазское войтовство приносило доходу въ 1765 году съ арендъ корчемъ и др. статей — 80 зл.; гиберны — 20 злотыхъ.

И) Къ м. *Малчу* относится подтвердительная привилегія короля Яна Казимира, заключающая въ себѣ и подлинную — короля Владислава IV на магдебургскія права. Подлинная выдана была въ 1645 г. «въ огражденіе королевскихъ крестьянъ отъ угнетеній сосѣдней шляхты, позывавшей ихъ въ свои суды, и дѣлавшей имъ разныя обиды, отъ чего происходилъ ущербъ казнѣ рѣчи-посполитой и королевской.» На основаніи этой привилегіи мѣщане освобождались отъ подсудности гродскимъ и земскимъ судамъ и пріобрѣтали слѣдующія права:

1) Акт. Вил. Арх. Ком. стр. 245—252.

2) Baliński T. III, стр. 744—745..

3) Акт. Вил. Ар. Ком. Т. IV, стр. 579.

1) избирать изъ среды себя ежегодно въ первый понедѣльникъ новаго года 4-хъ кандидатовъ, одного въ бурмистры и 3-хъ въ райцы, и представлять ихъ на утверждение блуденскому старостѣ, или подстаростѣ; 2) въ судѣ своеемъ войтовскомъ и бурмистрскомъ рѣшать всякия гражданскія и уголовныя дѣла и постановлять по нимъ приговоры, а также изыскивать мѣры къ улучшенію своего быта; 3) въ случаѣ обиды кому-либо отъ мѣстнаго уряда, обиженнай сторона могла жаловаться войту, а въ отсутствіе его ландвойту, который вмѣстѣ съ лавниками долженствовалъ быть присяглый, и наконецъ—самому королю; 4) вѣтъ свои дѣла печатать своею же печатью (изображеніе св. Петра съ ключами) на зеленомъ воскѣ; 5) свободно и безпрепятственно курить вино, варить пиво и меды и шинковать ими по обычаю соцѣдняго м. Пружанъ съ платою однакоже чоповаго и др. податей, установленныхъ люстраціей, а равно и поземельнаго чинша за мѣстныя уволоки.

Для скорѣйшаго заселенія мѣстечка назначаются на вѣчныя времена еженедѣльные торги по четвергамъ и три ярмарки въ году: первая на *Петра и Павла*, вторая въ недѣлю *середонощную*; третья—на *Русскую* (въ подлинникѣ пропускѣ); продолжительность послѣднихъ предоставляется усмотрѣнію мѣстнаго уряда. На торги могутъ прїѣзжать всякие купцы, ремесленники и другіе люди (исключая находящихся подъ запрещеніемъ закона), «привозить сюда коней, воловъ, воскъ, сало и другіе товары» и заключать всякия коммерческія сдѣлки. Безопасность прїѣзжающихъ на торги и возвращающихся домой король беретъ на себя.

Лица постороннія могутъ судиться съ мѣщанами не иначе, какъ въ ихъ судѣ, но съ правомъ апелляціи къ войту и королю ¹⁾.

I). Къ м. *Песчатки* относится подтверждительная привилегія короля Михаила на магдебургскія права. Первоначальная была дарована Сигизмундомъ Старымъ и подтверждена потомъ его преемникомъ—Сигизмундомъ Августомъ и Сигизмундомъ III-мъ.

Въ первоначальной привилегіи говорится: «отецъ нашъ приказавши садить мѣсто ку пожитку своему на р. *Песчаткѣ*», благоволилъ даровать поселенцамъ нѣкоторыя льготы, какъ то: полное увольненіе отъ всѣхъ податей и повинностей, на 12 л.; а по выходѣ ихъ обязалъ вносить въ королевскую казну: съ каждой уволоки по 16 грошей и по полчетверти овса мѣры берестейской, по куряти и по 10 яицъ; не имѣющимъ уволокъ—съ дыма по 6 грошей; а во время прїѣзда короля—тѣмъ и другимъ отбывать *стацио*: по полчетверти овса, по 20 гусей и курь и по 2 камени лою. При этомъ король обѣщалъ даровать мѣстечку и магдебургскія права, по примѣру другихъ городовъ подляскихъ и выдать особую привилегію, какъ только увеличится его народонаселеніе. Такъ какъ мѣщане песчатскіе давно уже высидѣли свою вольность и до сихъ поръ исполняли и теперь исполняютъ всѣ повинности, обозначенныя въ ревизорскихъ уставахъ, то мы господарь, для лѣпшаго запоможенія ему размножитися и разширится и для причины старости берестейскаго Евстафія Воловича и даемъ имъ право нѣ-

2) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. III, стр. 340—342.

мецкое магдебургское. Въ силу этой привилегіи въ мѣстечкѣ учреждено было войтовство; первый войтъ назначенъ былъ королемъ. Войту, бурмистрамъ, райцамъ и лавникамъ предоставлено право судить всякия уголовныя дѣла и карать преступниковъ на горло; въ постановлениія ихъ не должны вмѣшиваться, ни ломазскій, ни кievскій дворы. Мѣстному уряду предоставлено было право взимать судныя пошлины и обращать ихъ въ свою пользу. Въ случаѣ обиды кому либо изъ подсудимыхъ, ему предоставлялось право апеллировать къ брестскому двору. Всѣ мѣстныя дѣла должны печататься гербовою печатью, носившею на себѣ изображеніе человѣка съ кротульцемъ (ястребомъ).

Мѣстечку разрѣшено было имѣть свои воскобойни, ятки, солодовни, винокуренные заводы; дарованы были также вѣсы и мѣры; доходы съ нихъ, какъ и съ ремесленниковъ и перекупней должны были поступать въ пользу мѣстной казны, подчиненной контролю мѣстнаго старосты. Торговый день назначенъ былъ во вторникъ каждой недѣли.

Кромѣ этого мѣщанамъ даровано было право входить въ королевскія пущи и бесплатно пользоваться строевымъ деревомъ на хозяйственныя постройки; не платить мостового мыта въ Ломозахъ и Кіевѣ, а въ Брестѣ—по полгроша съ дыма и Ѣздить въ какія угодно мельницы. Для выгоновъ и для дровъ къ мѣстечку присоединены два застѣнка,—одинъ дарованный королемъ подъ Голочкою, а другой купленный мѣщанами у боярь Горбовскихъ—подъ Горбовыми и еще позволено рубить дрова въ застѣнкахъ Лсенницѣ и Костентиновой Волѣ. Мѣщане увольнялись также отъ всѣхъ работъ, толокъ, гвалтовъ, стражи, стацій, данинь и дѣяла.

Повинности съ мѣщанъ и подати назначены были слѣдующія: чинить мости, мостить свои улицы; съ пивоварень вносить въ королевскую казну, съ 4-хъ бочекъ мѣры берестейской—по 7 грошей; съ корчемъ капщицу, съ горѣлчаной—30 гр. съ медовой—60; покутныя корчмы должны были находиться подъ вѣдѣніемъ уряда; чиншу, съ уволоки—42 гр., съ прутовъ гуменныхъ по пѣнязю одному; съ морговъ пашныхъ, селидебныхъ, уличныхъ и закоулочныхъ по ревизорскому уставу; при чиншу съ уволоки бирчаго—1 грошъ, писчаго—2 пѣнязя съ дымовъ и морговъ—тоже по 1 пѣнязю. Съ коморниковъ, проживающихъ въ мѣстечкѣ, по 2 гроша.

Всѣ лица, которые пожелали бы приобрѣтать въ этомъ мѣстѣ лѣсные товары, должны закупать ихъ и продавать здѣсь же.

Жидамъ имѣть свои дома и уволоки въ Песчатѣ было воспрещено; но если бы кто изъ нихъ пожелалъ имѣть ихъ, то таковые «долженствовали во всемъ держати зъ мѣстомъ и мѣщаны, будучи послушны ихъ права майдебурского»¹⁾.

Песчатское войтовство въ 1765 г. приносило доходу съ арендъ, корчемъ, пивоварень 120 зл.; кварты 130 злотыхъ²⁾.

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 92—96.

2) Ibid. T. IV, стр. 579.

Къ м. Шерешеву относится листъ короля Яна Казимира № 194 (1661 г.), которымъ онъ освобождается мѣщанъ на 4 года отъ всѣхъ податей: отъ мыть, донативъ, чоповаго, шоссоваго, шеляжнаго, и др.; отъ подводъ гонцамъ на Москву и обратно и отъ войсковыхъ повинностей. Льготы эти дарованы были мѣстечку вслѣдствіе крайняго его разоренія во время русско-польскихъ войнъ. Въ м. Шерешевѣ было старство. Въ 1765 г. оно приносило доходы: съ арендъ, корчемъ и др. статей 32,0693; кварты 7,719 зл.¹⁾; а въ 1776— 7602 зл. кварты и 4,000 гиберны²⁾.

Кромѣ вышеупомянутыхъ городовъ и мѣстечекъ, считаемъ нелишнимъ привести здѣсь еще и другіе, перечень которыхъ встрѣчается въ актовой книгѣ брестского гродскаго суда за 1673— 1676 гг. съ показаніемъ количества корчмъ и полученныхъ съ нихъ сборовъ шеляжнаго въ теченіи 4-хъ мѣсяцовъ. Актъ этотъ не напечатанъ; онъ находится на стр. 2073—2080.

1) Съ города Брестя за пиво, вина, меды и водку внесено	335 зл.
2) Съ г. Кобринъ	100 "
3) Съ м. Вишницъ	80 "
4) Съ м. Янова	70 "
5) Съ м. Войни	40 "
6) Съ г. Каменца	80 "
7) Съ м. Песчатки	24 "
8) Съ м. Ломазъ	40 "
9) Съ м. Чернавчицъ	25 "
10) Съ м. Володавы	30 "
11) Съ м. Словатичъ	36 "
12) Съ м. Городца	25 "
13) Съ м. Бѣлой	33 "
14) Съ м. Мелітічъ	32 "
15) Съ м. Пружанъ	35 зл. 27 гр.
16) Съ м. Шерешева	29 зл. 20 гр.
17) Съ м. Славицъ	18 зл. 6 гр.
18) Съ м. Березы	20 зл. 7 гр.
19) Съ м. Мальча	5 зл. 25 гр.
20) Съ корчмы Комаровки	14 "
21) Съ корчмы Гонной	9 "
22) Съ Рожанки	4 "
23) Съ волости Опольской	16 зл. 20 гр.
24) Съ села Хворостичей и покутныхъ ея корчемъ	6 зл.
25) Съ Рамонова	6 "
26) Съ Очковъ	3 "

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 579.

2) Baliński. T. III, стр. 765.

27) Съ Косичъ	3 зл.
28) Съ Волчина	15 "
29) Съ м. Кодня	25 "
30) Съ Кривой Вербы (жилье арендаторъ)	6 "
31) Съ Рожанки и Дубковъ	2 зл. 15 гр.
32) Съ Вильска (жилье арендаторъ)	2 зл. 15 гр.
33) Съ м. Высокаго	не показано.
34) Съ Расны	тоже.
35) Съ Булкова	тоже.
36) Съ Ваганова, Долбнева и Звадова и Ярбычъ	тоже.

Изъ перечня этого видно, что въ брестскомъ воеводствѣ, кромѣ вышеупомянутыхъ нами и сохранившихъ свои привилегіи городовъ и мѣстечекъ, было еще 11 магдебургскихъ мѣсть, которыхъ привилегій не оказалось.

Видно также и то, что съ 36 мѣсть, имѣвшихъ корчмы, въ $\frac{1}{3}$ года поступало питейныхъ сборовъ—1,107 зл. и 10 гр., а въ теченіи цѣлаго года приблизительно могло поступить около 3,322 злотыхъ; что въ 36 корчемныхъ мѣстахъ жиловъ-арендаторовъ показано только 2.

Интересно было бы сличить: сколько въ настоящее время числится корчмъ въ районѣ бывшаго брестского воеводства? сколько получается съ нихъ питейныхъ сборовъ? и есть ли хоть одинъ арендаторъ—шинкарь *не еврей*?

Изъ другихъ привилегій вниманія заслуживаетъ привилегія короля Михаила брестскимъ базиліанамъ (подъ № 250) на учрежденіе при церкви св. апостоловъ Петра и Павла братства *чулочниковъ* и *шапочниковъ*, выданная съ цѣллю распространенія ўніі. Въ ней между прочимъ говорится, что братство это открывается по примѣру другихъ церковныхъ братствъ религіи греческой; что ему разрѣшается варить меды, но съ тѣмъ, чтобы весь воскъ шелъ на церковь.

VIII.

Акты разнаго наименования, какъ то: коммисарскія опредѣленія по поводу спорныхъ поземельныхъ крестьянскихъ границъ, жалобы разныхъ лицъ на жалнеровъ и другихъ наездниковъ по поводу ихъ разбоевъ и грабительствъ и др.

Большинство напечатанныхъ подъ этими наименованіями актовъ, судя по заглавіямъ ихъ, слѣдовало бы отнести къ актамъ юридическимъ, которые должны составлять особый III-й отдѣль по программѣ для изданія актовъ Виленской Коммиссіи; но такъ какъ они, съ одной стороны, заключаются въ себѣ свѣдѣнія болѣе экономическая, нежели чисто юридическая, а съ другой—количество ихъ очень ограничено, чтобы изъ нихъ можно было составить особый отдѣль; то Коммисія и нашла болѣе удобнымъ напечатать ихъ вмѣстѣ съ актами административными, тѣмъ болѣе, что свѣдѣнія въ нихъ заключающіяся могутъ до известной степени служить дополненіемъ къ актамъ этого II-го отдѣла.

О нѣкоторыхъ изъ документовъ этого рода, какъ напр. о контрактѣ Воловича и Сапыги съ королемъ Стефаномъ Баториемъ, мы уже упоминали прежде; о другихъ, какъ напр. о реестрахъ разныхъ убытковъ, причиненныхъ жалнерами королевскими крестьянамъ, о комиссарскихъ определеніяхъ относительно крестьянскихъ повинностей и поземельныхъ надѣловъ, мы упомянемъ теперь въ связи съ другими извѣстіями, извлечеными изъ настоящаго же тома актовъ о крестьянахъ.

Королевские крестьяне въ административномъ отношеніи составляли волости и ключи, непосредственно подвѣдомственные разнымъ державцамъ. Эти послѣдніе назначались или королями, или администраторами ихъ имѣній, смотря по тому въ чьемъ непосредственномъ завѣдываніи находились земли.

Поземельные надѣлы и повинности съ крестьянъ назначались королевскими комиссарами; тѣ и другіе вносились въ уставы и утверждались королями.

Размѣры тѣхъ и другихъ въ разныхъ мѣстностяхъ были различны, но по большей части велики. Нѣкоторыя села имѣли даже привилегіи.

Въ охранномъ напр. листѣ короля Михаила Сѣнникскаго крестьянамъ (№ 253, г. 1670) повинности ихъ исчислены въ слѣдующихъ размѣрахъ:

Крестьяне обязываются: съ каждой уволоки давать ежегодно по 8 рабочихъ,— двухъ пѣшихъ и шесть тяглыхъ; чиншу—по 8 зл. и 9 грошей, по полѣскому счету; овса по одному шанку или корпу мѣры *краковской*, и съ каждого дыма по одной курицѣ; съ морговъ и застѣнковъ—платить по ревизорскимъ уставамъ; починять мосты и гребли (гати) на своихъ участкахъ, косить и расчищать луга; уплачивать также и всѣ подати, назначаемыя на сеймахъ.

При этомъ крестьянамъ разрѣшается вывозить для себя изъ королевскихъ лѣсовъ каждую недѣлю по два воза сухихъ дровъ (валежнику?) и имѣть на своихъ дворахъ сколько угодно пчелиныхъ ульевъ безъ всякаго препятствія со стороны чахецкаго двора¹⁾.

Въ грамотѣ же того же самого короля (№ 264, г. 1671), подтверждающей комиссарское постановленіе относительно поземельныхъ надѣловъ и повинностей крестьянъ воинскаго ключа, эти послѣднія исчислены въ гораздо большихъ размѣрахъ:

Въ селѣ *Рудни* тяглые крестьяне обязаны платить: съ каждой уволоки—по 3 зл. 9 гр. и 6 пѣнзей; по бочекѣ ржи и по 2 овса (мѣры не показаны); по 1 гусю, по 1 курицѣ, по 1 каплуну и по 10 яицъ.

Привилегированные крестьяне—Степановичи, вмѣсто всѣхъ повинностей, должны были платить съ каждой уволоки—по 7 зл. 15 гр.; съ чиншевыхъ уволокъ—по 8 зл. 6 гр. и 4 пѣнзы, и рожь, овесь, куръ, гусей на равнѣ съ крестьянами тяглыми.

Въ этомъ же селѣ числилось при уволокахъ 300 морговъ. Изъ нихъ 44 находилось въ пользованіи у Степановичей, а остальные частію впустѣ, а частію у крестьянъ. Степановичи обязаны были платить: съ морга пахатнаго по 2 гр. и 4 пѣнзы; съ сѣнокоснаго по 3 гр. и 6 пѣнзей; 10 морговъ у нихъ

1) Ак. Вил. Ар. Ком. Т. IV, 90—91.

было бесплатныхъ. Остальные морги прежде находились у крестьянъ и приносили огульного доходу 109 зл., а во время ревизії каждый крестьянинъ платилъ только за свой участокъ, а все вмѣстѣ—45 зл.

Кромѣ этихъ повинностей чиншевыхъ, должны были отбывать еще и слѣдующія повинности натуральныя: съ каждой уволоки ежегодно поставлять по 12 рабочихъ; отбывать три толоки и возить въ Брестъ рожь; давать отдельно одну подводу на 20 миль и годичнаго сторожа въ тулуцѣ, сопогахъ, съ топоромъ и мѣшкомъ; убирать съ дворовыхъ сѣнокосовъ сѣно и во время пребыванія эконома доставлять во дворъ же по одному возу дровъ въ недѣлю.

Въ другомъ селѣ тогоже ключа *Березоевъ* съ нѣкоторыми измѣненіями. Съ тяглой напр. уволоки не по 3 зл. 9 гр. и 6 п., какъ въ Руднѣ, а 4 зл. 11 гр. и 2 п.; вмѣсто курь, гусей, каплуновъ и яицъ вносить деньги—по 1 зл. и 10 гр.; съ чиншевой уволоки по 8 зл. 6 гр. и 2 пѣнзы, а не 4¹⁾.

Не смотря на довольно высокій уровень изложенныхъ въ этихъ документахъ крестьянскихъ повинностей, все таки положеніе королевскихъ крестьянъ, если не въ экономическомъ, та въ юридическомъ отношеніи было гораздо лучше, нежели съ имѣніяхъ помѣщичьихъ. Коммисарскіе и ревизорскіе уставы ставили крестьянъ на почву законности и ограждали ихъ какъ отъ административнаго произвола державцевъ, такъ и посягательствъ на ихъ земли лицъ частныхъ. Подъ № 108, 208, 236, 238, 253, 265 и 266 находятся документы, свидѣтельствующіе о защищѣ ихъ королями отъ тѣхъ и другихъ насилий. Въ упоминальномъ напр. листѣ короля Яна Казимира (№ 236) каменецкому подстаростѣ Стефану Зембоцкому говорится: «при содѣйствіи сановниковъ, находящихся при особѣ нашей, дошла до насъ жалоба нашихъ же каменецкихъ крестьянъ, что твоя вѣрность взимаешь съ нихъ чинши сверхъ установленныхъ по уставамъ, гоняешь на работу къ своему тестю и роднымъ въ ихъ собственные фольварки, заставляешь ихъ возить на пристани хлѣбъ, купленный для себя, чего они не обязаны дѣлать по своимъ уставамъ; но что еще преступнѣе—приказываешь ихъ бить и сажать въ колодки (*gasioru*). Если это вѣрно, то такие поступки твоей вѣрности не могутъ не возбуждать въ насъ негодованія и огорченій». ²⁾ Посему король предписываетъ ему воздержаться отъ такого *безправья* и на будущее время строго руководствоваться ревизорскими уставами. Въ такомъ же листѣ тогоже короля Тетерѣ говорится: «дошло до нашего свѣдѣнія, что въ кіевецкомъ ключѣ, находящемся въ администрації твоей вѣрности, дѣлаются разныя обиды и насилия нашимъ крестьянамъ: ибо одни (шляхтичи?) завладѣваютъ осѣдлыми уволоками подъ видомъ пустыхъ и угнетаютъ крестьянъ, другіе же дѣлаютъ имъ насилия, грабятъ ихъ и оскорбляютъ; твоя же вѣрность не только не защищаешь ихъ, но ведешь себя такъ, какъ будто и

1) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 117—118.

2) Ibid. T. IV, стр. 39.

знать ихъ не желаешьъ¹⁾). Посему король предписываетъ Тетерѣ не только защищать крестьянъ отъ такихъ и подобныхъ обидъ на будущее время, но подвергнуть еще суду угнетателей и удовлетворить обиженныхъ.

Вполнѣ справедливое и естественное право — въ случаѣ обиды обращаться съ жалобой въ суды, котораго однакоже лишены были крестьяне помѣщичьи и которымъ пользовались крестьяне королевскіе, давало имъ то важное преимущество передъ первыми, что оставляло за ними до извѣстной степени правоспособность юридическихъ лицъ, опиравшихся на почву законности, и такимъ образомъ поддерживало въ нихъ сознаніе своего человѣческаго достоинства.

Обстоятельства эти и были по всей вѣроятности причиной того, что помѣщичьи крестьяне чаще переходили въ имѣнія экономической, нежели на оборотъ. По крайней мѣрѣ другихъ причинъ мы не видимъ, особенно, если примемъ въ соображеніе, что въ экономическомъ отношеніи положеніе королевскихъ крестьянъ было гораздо хуже. При назначеніи податей, при переходахъ и стоянкахъ войскъ, помѣщики, ссылаясь на свои *terrestria iura*, не только старались оградить свои имѣнія отъ излишнихъ тяжестей и возложить ихъ на имѣнія королевскія, но привлекали еще послѣднія къ уплатѣ такихъ контрибуцій, которыхъ назначались на сеймикахъ частныхъ и вовсе къ нимъ не относились. О существованіи такихъ контрибуцій есть указанія въ королевскомъ листѣ администратору кобринской экономіи Котовичу (№ 266, листъ короля Михаила 1671 г.) и въ сеймиковыхъ постановленіяхъ. Въ особенности тяжелы были для королевскихъ крестьянъ жолнерскіе постои, всегда сопровождавшіе неслыханными грабительствами и разореніями. Эти послѣднія заставляли въ свою очередь крестьянъ укрываться на время и въ имѣніяхъ помѣщичьихъ. Въ инструкціи 1670 г. (№ 249) указывается на такой фактъ укрывательства съ слѣдующими поясненіями: «послы потребуютъ, чтобы королевскіе крестьяне, перешедшие въ имѣнія шляхетскія или по причинѣ нашествія непрѣятелей или по причинѣ войсковыхъ отлагощеній, прожившіе въ нихъ 10 лѣтъ и назадъ возвратившіеся въ имѣнія королевскія же, немедленно были выданы обратно помѣщикамъ по той причинѣ, что они платили за нихъ подати de proprio»²⁾.

Подъ № 173, 185, 218, 317, 318, 319 и др. находятся реестры убытоковъ, причиненныхъ жолнерами крестьянамъ во время ихъ стоянокъ и наѣздовъ. Въ послѣдніхъ трехъ реестрахъ исчислено убытоковъ до 72,882 зл. При наѣздахъ жолнеры не только производили грабительства, но нерѣдко цѣлые деревни превращали въ развалины.

Въ реестрѣ подъ № 319 деревня Сычи выражаетъ свои убытки въ такихъ словахъ:

«Разрушивши деревню Яковичи, они (жолнеры подканцлера в. кн. Литовскаго) принесли въ деревню Сычи и, остановившись въ самое рабочее время июня, поголовно поразгоняли всѣхъ людей и разграбили все, что только могли и чего

1) Ibid. T. III, стр. 372.

2) Ак. Вил. Арх. Ком. T. IV, стр. 80.

даже сосчитать нельзя: въ полѣ потравили жатву, позабирали въ снопахъ, разорили огороды, захватили телятъ, поросятъ, откормленныхъ вендрей, куръ, гусей и остальныя хозяйскія достатки, по меньшей мѣрѣ на 1,000 зл...¹⁾.

Изъ этихъ реестровъ можно извлечь еще и свѣденія о цѣнахъ, существовавшихъ тогда въ 1698 годахъ на хлѣбъ и другіе предметы. Цѣны эти, не смотря на близкое сосѣдство деревень, показаны въ одномъ и томъ же ключѣ нѣсколько отличныхъ. Бочка *ржи* на нашу мѣру—(полторы четверти, или 12 четвериковъ съ $\frac{1}{3}$), оцѣнена отъ 30 до 32 зл.; бочка *пшеницы* тоже до 32 зл.; бочка *гречихи* до 20 зл.; *шанокъ ржи*—(48 гарнцевъ) отъ 8 до $8\frac{1}{2}$ зл.; шанокъ ржаной муки или ржаныхъ крупъ до 9—10 зл.; шанокъ ячменю до 3 зл. и 10 грошей, а бочка—до 16—17 золотыхъ; шанокъ *ороху* до 10 зл.; гарнецъ (=одному русскому гарничу и $\frac{9}{10}$) *ржаной муки* до 10 грошей; гарнецъ *соли* до 16 грош., сыръ господарскій, т. е. хозяйствскій до 6 гр., курица молодая и старая—тоже; поросенокъ 18 гр.; рубаха 2 зл.; платокъ *шнейный*—15 гр.; тельга со всѣми принадлежностями—8 зл.

Вообще и королевскимъ и помѣщичіемъ крестьянамъ жилось очень плохо. Всѣдѣствіе этого они нерѣдко бросали свои деревни и уходили куда глаза глядятъ. Такъ одни изъ нихъ частію поступали въ наймиты къ евреямъ, частію бродяжничали подъ общимъ названіемъ *людей лозныхъ*; другіе же уходили на Волынь, Подолію и вѣроятно далѣе въ Запорожье. Въ томъ и другомъ случаѣ они составляли сколько беспокойную, столько же и опасную силу. Въ запискахъ современника Августа II-го (Отвиновскаго) говорится: «было между прочимъ въ обычаяхъ литовскаго войска и то чрезвычайное злоупотребленіе, что товарищъ гусарскій, петигорскій или панцѣрный, укрывалъ у себя по нѣсколько человѣкъ *людей лозныхъ*, которымъ не паны платили, а они сами платили панамъ по талеру и болѣе на недѣлю; такимъ *лознымъ людямъ* позволялось грабить кого угодно, выходя на *чаты* (т. е. на сторожевые пункты»²⁾.

Противъ тѣхъ и другихъ дворянѣ предпринимали разныя мѣры. Людей лозныхъ привлекали въ уплатѣ поголовныхъ податей, рекомендовали даже образовывать изъ нихъ пѣхоту и воспрещали имъ поступать на годичную службу къ евреямъ, а евреямъ укрывать ихъ у себя, подъ штрафомъ во 100 копѣкъ литов. грошей³⁾; бѣглыхъ—вытребовали назадъ у волынскихъ помѣщиковъ, подъ штрафомъ въ 1,000 золотыхъ съ лицъ не выдавшихъ⁴⁾). Но поводу тѣхъ и другихъ составлялись комиссіи, писались и издавались конституціи; но результатовъ отъ этого не выходило никакихъ, доказательствомъ чему могутъ служить

1) Ibid. T. IV, стр. 271.

2) Pamiętniki do panowania Augusta II-go niewiadomego autora, podobno *Otwinowskiego*. Roznaj. 1838 г., стр. 25. Въ запискахъ этихъ приводятся весьма любопытные факты изъ времени пребыванія въ рѣчи-посполитой Саксонцевъ.

3) Акт. Вил. Арх. Ком. Т. IV, стр. 56.

4) Ibid. T. IV, стр. 534; ibid. T. IV, № 402. Подъ этимъ № находится инструкція, въ которой брестское воеводство предлагаетъ рѣчи-посполитой слѣдующія мѣры:

Для пресѣченія зла, испытываемаго брестскимъ воеводствомъ отъ воеводства Волынскаго вслѣдствіе многочисленныхъ крестьянскихъ побѣговъ на Волынь, куда влечеть крестьянъ сколько природное легкомысліе (*płochosć*), столько же и увѣренностьъ, что ихъ не выдадутъ, послы должны до-

постоянныя жалобы дворянъ по этимъ дѣламъ въ ихъ инструкціяхъ и требованія, чтобы возобновляемы были тѣ или другіе законы и конституціи вслѣдствіе ихъ неисполненія.

Сгруппированныя нами свѣдѣнія о крестьянахъ тѣмъ болѣе важны, что кромѣ ихъ, другихъ въ актахъ брестскаго гродскаго суда не имѣется; не имѣется потому что крестьяне въ это время были уже обезличены, слѣдовательно и писать объ нихъ было нечего. Чтобы пополнить этотъ весьма важный проблѣлъ въ историческихъ свѣдѣніяхъ о западно-русскомъ краѣ, Виленская Комміssія почла необходимымъ извлечь изъ земскихъ книгъ Гродненскаго воеводства документы, относящіеся къ этому вопросу и издать ихъ въ видѣ дополненія къ напечатаннымъ уже ею актамъ этого же суда. Документы эти важны въ юридическомъ и бытовомъ отношеніи; по времени—они древнѣе другихъ такихъ же, встрѣчающихся въ архивныхъ книгахъ другихъ воеводствъ.

Подъ № 156. находится жалоба Аполлоніи Коштевой на Каспра Дѣмбинскаго о разграбленіи ея имѣнія. Документъ этотъ важенъ въ экономическомъ отношеніи. Въ немъ очень подробно изложенъ инвентарь имѣнія помѣщика зажиточного, располагавшаго чрезвычайными ботатствами въ золотѣ, серебрѣ, драгоценныхъ камняхъ, платьяхъ и убранствахъ, оружіи и хозяйственныхъ запасахъ. Такъ какъ документъ этотъ на языке русскомъ, то приводить здѣсь эти подробности изъ него мы считаемъ излишнимъ.

Объ указѣ Петра Великаго Ржеускому на счетъ доставки провіанта российскому войску слѣдуетъ замѣтить, что онъ весьма рѣзко отличается отъ польскихъ дѣловыхъ бумагъ, изобилующихъ непомѣрнымъ краснорѣчіемъ,—свою краткостію и опредѣленностію языка и содержанія.

Подъ № 410 находится перечень *старостей, войтовствъ и державъ*, бывшихъ въ предѣлахъ брестскаго воеводства, съ показаніемъ количества получаемыхъ съ нихъ доходовъ; документъ этотъ относится къ 1765 году.

могаться у названнаго воеводства законнаго и братскаго удовлетворенія. А чтобы скорѣе и подешевле устроить это дѣло, брестское воеводство совѣтуется, между прочимъ, прибрѣтнуть къ слѣдующимъ мѣрамъ:

а) Выбрать изъ среды депутатовъ на текущій сеймъ 6 человѣкъ, но только принадлежащихъ къ воеводствамъ незанинтересованнымъ въ этомъ дѣлѣ, и образовать изъ нихъ особую комиссію съ правами ассесорскихъ судовъ.

б) Время и мѣсто для дѣйствій ея опредѣлить на сеймѣ, а порядокъ назначить—тотъ, который опредѣленъ на сей предметъ въ конституціи 1667 года, одобренной п самимъ воеводствомъ Волинскимъ.

в) Въ случаѣ непринятія реляціи въ одномъ судѣ, оная должна быть подана въ другой; но если бы и этотъ не принялъ ея, то должна быть подана въ судъ Брестский.

г) Позыѣ должны быть—четырехнедѣльный; крайній срокъ—безъ всякихъ отговорокъ, а де-кремтъ—по смыслу конституціи: или штрафъ въ 1,000 польскихъ золотыхъ, или выдача бѣлага въ теченіи 4-хъ недѣль, или же присяга, что такового передъ позывомъ не было и гдѣ онъ, неизвѣстно.

д) Комміssія пользуется содѣйствіемъ гродскихъ властей и противъ непокорныхъ назначаетъ наказанія, предусмотрѣнныя въ законѣ.

е) Во избѣженіе уклончивости отъ суда со стороны лицъ обвиненныхъ, истцамъ предоставляется свободный выборъ *forum'a*.

Акты, относящіеся къ быту евреевъ, не могли войти въ настоящій томъ и будуть напечатаны вмѣстѣ съ актами юридическими брестского воеводства въ слѣдующемъ томѣ пятомъ. Они уже изготовлены къ печати. Вмѣстѣ съ ними будутъ помѣщены и еврейскіе акты Гродненскаго гродскаго суда, частію потому что ихъ очень немного, а частію въ видахъ полноты свѣдѣній по этому предмету.

Ординація королевскихъ лѣнничествъ печатается и выйдетъ въ свѣтъ въ непроложительномъ времени.

Къ печати приготавляются: акты Гродненскаго гродскаго суда и вновь извлеченные о крестьянахъ—акты земскаго Гродненскаго суда.

Приготавляется также къ печати и писцовая книга Пинскаго староства, составленная въ половинѣ XVI ст. Лавриномъ Войною. Она будетъ переведена на языкъ русскій.

Что касается до алфавитнаго указателя къ насто ящему тому, то таково будетъ напечатанъ вмѣстѣ съ пятымъ томомъ актовъ брестского гродскаго суда—въ одной книжѣ ко всѣмъ вообще актамъ брестскимъ.

C. Шолкович.

АКТЫ ОТНОСЯЩИЕСЯ КЪ АДМИНИСТРАЦИИ ЗАПАДНАГО
КРАЯ.

(ПРОДОЛЖЕНИЕ)

Изъ книги за 1665—1669 годы, стр. 103—105.

215. Универсалъ в. гетмана Павла Сапіхи, данный городу Кобриню.

Въ этомъ универсалѣ излагаются: бѣдственное состояніе г. Кобриня, доведенного до послѣдней степени убожества—какъ военными постороними, такъ и непріятельскими разореніями; желаніе короля спасти этотъ городъ отъ конечнаго разоренія; освобожденіе его отъ войсковыхъ по-

винностей и предостереженіе, чтобы никто не смѣлъ наносить ему вреда и обиды, подъ опасеніемъ подвергнуться самому строгому военному суду, изложенному на сей предметъ въ военныхъ артикулахъ, къ какому бы роду войскъ ни принадлежалъ виновный.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ пятаго,
мѣсца Февраля деветнадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Геронимомъ Казимеромъ Еленскимъ—хоружимъ и подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Миколай Оникимовскій, универсалъ ясневельможнаго его милости пана воеводы Виленскаго, гетмана великого князства Литовскаго, о рѣчъ въ немъ нижей менovanую, на охрону мѣста его королевскогомъ милости Кобриня и всей економіи тамошней служачій, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, который въ словѣ до слова такъ се въ собѣ маєтъ:

Paweł Jan Sapieha—woiewoda Wilenski, hetman wielki w. x. L. ichmościom panom pułkownikom, oberszterom, oberszterleytenantom, maiorem, rotmistrzem, kapitanom, porucznikom y wszystkiemu in genere woysku iego królew. msc̄i w. x. L., tak ieznemu rycerstwu polskiego

y cudzoziemskiego, starego y nowego zaciagu, po zaleceniu moich towarzyskich chęci. Jako to nie ieno sama consideratia ledwo nie funditus zniszczonego miasta iego królewskiey mości Kobrynia y wszystkiey oekonomiey do niego należącey, która tak przez nieprzyaciela, iako nie mniey przez związek woyska w. x. L. y częste stanowiska y ustawiczne żołnierskie inkursye do ostatnietey przywiedziona zostaje desolatietey; w czym że wyrazna wola y rozkazanie iego królewskiey mości mieć to chce po mnie, abym od dalszey oną zaszczyciſ zguby: tedy z władzy urzędu mego hetmanskiego, wydając teraz uniwersał, mieć chcę y serio zakazuię, aby w pomienionym mieście Kobryniu y w caley oekonomiey żaden z wojskowych, ile się kto mieni być w zaciagu y służbie rzeczy-pospolitey, a pogotowiu różne, mimo Kobryń y oekonomią tameczną przechodzące choragiwie nie ważyli się stanowisk, pokarmów, noclegów odprawować; chlebów, ugód pieniężnych, prowiantów wyma-

gać, zabiegów czynić; podwód, grabie-
żów prześcitem przez trakt tameczny
zabierać; ani innych iakichże kolwiek
exactiū, pod srogą animadversią (abo
na každego nie minie) y karaniem w ar-
tykułach woyskowych opisanym,—które
supra excessivos y temu uniwersałowi
contravenientes, za doyściem skargi nay-
mnieyszey, bez żadnego respectu na
wszelakie excusatie, w sądzie moim ex-
tendowane będą. A ieżeli by należy-
tego respectu ten mój uniwersał u kaž-
dego woyskowego nie miał; takowego,

iako nieposłusznego y buntownika, po-
zwalam—brać, łapać, znosić y do sądu
mego odsyłać.—Dan w Wysokim, dnia
trzydziestego Januarii, anno tysiąc sześć-
set sześćdziesiąt piątego.

У того universalu при печати при-
тисненой, подпись руки тыми словы:
Pawel Sapieha—woiewoda Wilenski, het-
man wielki w. x. L. Который же тотъ
universalъ, ку актикованью поданый,
есть до книгъ кгородскихъ принятъ
и уписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 369—372.

216. Окружное письмо надворного коронного маршала Яна Браницкаго.

Этотъ актъ относится къ извѣстному эпизо-
ду въ исторіи Польши, до сихъ поръ еще вполнѣ
неразъясненному историками, именно, къ мя-
тежу, въ которомъ главное участіе принималъ
великий коронный маршалокъ и польный гетманъ
Юрій Любомирскій. Неудержимый въ своемъ
высокомъріи вельможа, озлобленный на королеву,
поднялъ знамя мятежа (рокосу) про-
тивъ короля, и ставъ во главѣ враждебной ко-
ролевскому двору шляхты и неудовлетворенного
платаю войска, подъ благовиднымъ предлогомъ
защиты вольностей и свободы шляхетской про-
тивъ замысловъ короля, будто бы посягающаго
на привилегіи шляхты, вступилъ въ жестокую
битву съ королемъ и его партіей и подъ Монтва-
ми вынудилъ силу оружія королевскій декретъ,
удовлетворяющій его честолюбивымъ намѣре-
ніямъ.—Юрій Любомирскій, сынъ Краковскаго
воеводы Станислава и Софіи—княжны Острож-
ской, родился въ 1616 году; вступилъ въ мо-
лодыхъ лѣтахъ въ государственную службу;
участвовалъ въ сраженіяхъ съ Хмѣльницкимъ
подъ Пиливцами, Зборовомъ, Берестечкомъ,—съ
Шведами, Ракоциемъ и въ другихъ войнахъ. Въ
1650 году онъ былъозвѣденъ въ достоинство
великого коронного маршала и польного гетма-
на. Когда Польшею овладѣлъ Шведскій король
Карлъ Густавъ, Любомирскій непоколебимо сто-
ялъ за короля Яна Казимира; однакоже и тогда

еще не оставлялъ своихъ честолюбивыхъ видовъ,
стараясь склонить короля къ избранію для себя въ
сообщники правленія и наследники Седми-
градскаго князя Ракоція, сродника Любомирскаго.
Но послѣ поссорившись съ королевой, про-
чившей въ кандидаты французскаго принца, Лю-
бомирскій разорвалъ пріязнь стъ королевскимъ
дворомъ, и, имѣя въ виду свои личные расчеты,
заявилъ себя защитникомъ шляхетской воль-
ности и свободныхъ выборовъ короля и сталъ
на сторонѣ оппозиціи. Королева Марія Гонза-
га, мстя Любомирскому, направила всѣ пружи-
ны женской интриги на погубленіе измѣнившаго
ея планамъ приверженца. Любомирскій былъ
позванъ предъ сеймъ, на судъ, и, вслѣдствіе раз-
ныхъ козней и подкупленныхъ королевой свідѣ-
телей, онъ былъ лишенъ всѣхъ своихъ достоин-
ствъ и осужденъ на смерть. Всѣ старостинскія
имѣнія, которыми онъ владѣлъ, розданы (въ
1664 и 1665 г.) другимъ лицамъ; Любомирскій,
какъ изгнаникъ, бѣжалъ въ Силезію. Но под-
держивалъ свои сношения съ Нѣмецкимъ импе-
раторомъ и Пруссскимъ курфюрстомъ, и маскируя
свои намѣренія, онъ нашелъ поддержку и со-
чувствіе у шляхты, которая на сеймѣ громко
протестовала противъ решения сейма и тре-
бовала оправданія Любомирскаго. Самъ же онъ,
не унывая, заявилъ письменно, оправды-
ваясь предъ обществомъ, желаніе помириться

сь королемъ. Между тѣмъ онъ вступилъ во главу сконфедерованной шляхты и наемныхъ войскъ въ предѣлы Польши, разбилъ королевскую партию подъ Частоховой, и затѣмъ, во второй разъ нанеши королю рѣшительное пораженіе подъ Монтвами, въ которомъ пало королевского войска около 4000 *), Любомирский принудилъ его объявить себѣ амнистію и отказаться отъ поддержки французскаго электа. Король простила Любомирскаго, который между тѣмъ, въ ожиданіи формального восстановленія своихъ потерянныхъ правъ, умеръ въ Вратлавѣ въ 1667 году. Настоящій актъ относится къ тому времени, когда послѣ осужденія Любомирскаго, ему угрожала конфискація имѣній, но онъ еще надѣялся предотвратить грозу и помириться съ королемъ. Содержаніе акта слѣдующее: надворный коронный маршалокъ Янъ Браницкій, состоя въ срѣдствѣ съ Любомирскимъ, извиняется предъ чинами и дворянствомъ короннымъ и в. кн. Литовскаго, что онъ не имѣлъ никакого участія въ мятежѣ, поднятомъ противъ короля Любомирскаго и его партіей и что онъ всегда былъ преданъ королю и рѣчи-посполитой. Любомирскій, собравъ въ Венгрии нѣсколько сотъ войска, съ намѣреніемъ вступить въ предѣлы Польши, выдалъ въ Любовнѣ въ Спишѣ (Люблюа въ графствѣ Циспѣ) универсаль ко всѣмъ господамъ обывателямъ, въ которомъ, извиняя свое вступленіе въ предѣлы Польши и называя Браницкаго своимъ братомъ, утверждаетъ, будто бы Браницкій, состоя въ согласіи съ нимъ, посыпалъ нѣкоего Сладковскаго, съ приглашеніемъ Любомирскаго вступить въ Польшу, представляя, что будто бы король вовсе не будетъ тому противорѣчить. Браницкій въ своемъ циркулярномъ письмѣ утверждаетъ,

*). Отъ какими остервененіемъ дрались партии, видно изъ словъ участовавшаго въ этомъ сраженіи на сторонѣ короля Яна Собѣскаго, сражавшагося съ конфедератами, который пишетъ въ письмѣ къ своей супругѣ: «Больше всего погибло въ этомъ сраженіи отъ того, что конфедераты бѣжавшихъ въ болота королевскихъ солдатъ приглашали къ себѣ, давая имъ пирожки и пароль, а затѣмъ, заведши загору, рубили ихъ въ куски. Не только татары и козаки никогда не позволяли себѣ такого тирранства, но и въ этой истории о самыхъ дикихъ народахъ не упоминается о такой жестокости. Послѣ сраженія не было ни одного человѣка, который бы не имѣлъ на себѣ до сорока ранъ; потому что конфедераты свирѣпствовали и надѣ тѣлами мертвыхъ».

Лѣта отъ Нароженія Сына Бож资料, шестьсотъ шестьдесятъ пятого, тысяча девятнадцать шостого дня.

что обѣ этомъ онъ никогда и не думалъ. Сладковскій былъ во время сейма у Браницкаго, сообщивъ ему кое-что о Любомирскомъ и его намѣреніяхъ, что Любомирскій препоручилъ Сладковскому навербовать для него въ Польшѣ нѣсколько сотъ человѣкъ. Затѣмъ, когда Любомирскій приблизился къ границѣ съ войскомъ, онъ требовалъ, чтобы Браницкій прѣѣхалъ къ нему въ Венгрию съ прежнею довѣренностью, чтобы увѣриться въ его силахъ,—онъ просилъ его, чтобы Браницкій вступилъ за него предъ королемъ, уѣзжая, что онъ все дѣлаетъ съ его же согласія. Не подозрѣвая въ то время ничего худаго и вѣря вѣрить Сладковскаго, Браницкій хотѣлъ было ходатайствовать у короля за Любомирскаго, надѣясь предотвратить угрожающую конфискацію его имѣній. Послѣ того Сладковскій, опять вѣрившись съ Любомирскимъ въ лѣсу (въ Карпатахъ), послалъ письмо изъ Частоховой съ извѣщеніемъ, что у Любомирскаго 4000 войска, что онъ желаетъ просить прощенія у короля, и что онъ ведеть солдатъ своихъ не на войну съ королемъ, а только для безопасности своей особы. Вотъ содержаніе письма Любомирскаго (говорить Браницкій), которое хранится у меня. Браницкій сознается, что Любомирскій просилъ у него совѣта, который давали ему нѣкоторые изъ его пріятелей, чтобы онъ повелъ свое войско на Украину, и, соединившись съ королевской арміей и воюя съ непріятелемъ отечества, искалъ милости и прощенія у короля; но что онъ совѣтовалъ Любомирскому отнести въ этомъ дѣлѣ прямо къ королю и свѣдѣть у него—приметъ ли король его услугу? ибо въ противномъ случаѣ, вступая самовольно съ военными силами въ предѣлы государства, онъ будетъ поступать какъ бунтовщикъ, осужденный декретомъ рѣчи-посполитой. Не имѣя никакихъ поученій отъ короля, Браницкій не занимался болѣе этимъ дѣломъ и вовсе не знаетъ, какъ поступилъ Сладковскій, и опасаясь подпасти подозрѣнію въ связи съ врагами отечества, не имѣть болѣе никакихъ сношений съ Любомирскимъ. Въ заключеніи своего окружного письма, Браницкій просить господѣ согражданъ, чтобы они не вѣрили носящимся слухамъ, такъ какъ онъ не больше, какъ хитро разставленныя сѣти людьми, посагающими на его честь и наводящими подозрѣніе на всегдашнюю его вѣрность королю.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Геронимомъ Казимеромъ Еленскимъ—хоружимъ и подстаростимъ

Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Андрей Кголимонтъ, дворянинъ и покоевый вельможного его милости пана Яна Браницкого, маршалка надворного коронного, листъ вельможного его же милости пана маршалка, въ рѣчи ниже менованой, ку актикованью до книгъ кропскихъ Берестейскихъ подалъ, вътые слова писаны:

Jaśnie wielmožnym, wielmožnym ichmość panom senatorom y urzędnikom y wszystkim stanu rycerskiego, tak koronnym, iako y w. x. Lit. obywateлом, moim miłościvym panom y braci przybraterskim usług moich zaleceniu. Non praesumo nigdy tantum authoritatis in re-publica, aby mi się prywatnemu człekowi, w wiernym poddanstwie króla pana mego żywiacemu, zeiſt miało otwartemi listami, albo uniwersałami compellere cives tey oyczyszny, y dla tegoż w pierwszych słowach moich s tym się declaruię, że nie za żaden uniwersał karte te puszczaam do oczu wielmožnych moich miłościvych panów y braci, ale za iedna, wecale mnie y na mnie włożoney, która niżey wyraże, obronę. Doszedł dnia dzisiejszego rąk moich uniwersał iego mości pana Lubomirskiego, przeszłe-go marszałka koronnego z Lubowni, pod datą ósmego Maia, do wszystkich ichmościow moich miłościvych panów obywatełów oyczyszny, w którym przy iustifikaciey wejścia swego w granicę iego królewskiej mości, y raczey mnie też acz bratem, bo tak iest, wspomina, nie braterską iednak na mnie imposturę kładzie, aby mię u maiestatu iego królewskiej mości y całej rzeczy-pospolitey, przez tak gęste rozesłane uniwersaly reum complicitatiss exquisitae uczyńi, kiedy to twierdzi, żem iegomości pana Śladkowskiego słał do iego mości, zapraszając do oyczyszny y opowiadając iego królewskiej mości na to zezwole-

nie y dalszey łaski skutecznay nadzieję; co że w myśli mojej nie powstało, przychodzi miłościvym moim panom y braci rzecz samą donieść: Pan Śladkowski, bywając u mnie w seym y z wielą rzecczy otworzywszy mi się poufanych sobie od pana Lubomirskiego, mianowicie, że tego po nim potrzebował, aby był kilkaset człeka na niego w Polsce zaciągnął; po rozerwanym iuż ostatnim seymie, kiedy owe nowiny gęsto latały, że się pan Lubomirski zbliża z wojskiem ku granicy, ofiarował mi się z tym, iechać do niego, y, sub specie veteris confidentiae, tak intentie iego dalsze wyrozumieć, iako y w siłach przejrzeć się, prosząc mię tylko, abym go chciał protegere u iego królewskiej mości, ieżeli by sobie kto chciał po nim ratione complicitatis kaduk uprosić. Wiem że na ten czas każdemu należało wiedzieć o podeyrzanych, z tey przyczyny, że z wojskami wniść chciano, zamysłach, ponieważ to, iako powiadał, ea intentione uczynił, aby był o wszystkim króla iego mości przeze mnie ostrzegł. Nie rozardałem mu tey drogi y fidem iego, bo mi się zdał na ten czas, iako y przysięgał, optimie wszystko agere, podjąłem się iego u królewskiej mości pana promovere y zatrzymać, kto kolwiek by chciał z tey okazyey na substantię iego nastąpić. Jakoż iezdził tam, y w lesie dogoniwszy pana marszałka przeszłego, powracając pisał do mnie z Częstochowey to tylko, że ma ludzi cztery tysiące, iako mu się w ten czas zdało, y że na Lubownią prosto idzie, y żeby rad króla iego mości przeprosił, gdyby wiedział sposób iaki, gdyż y tych ludzi nie na wojnę, ale pro securitate osoby swojej prowadzi. Te są formalia listu iego, który dotąd chowam. Prawda, że się mnie pytał, co mi się zda consilium iego mości pana sędziego Krakowskiego, iego mości pana Xieskiego, burgrabiego

Krakowskiego, iego mości pana Pęko-
sławskiego y inszych przyjaciół pana
marszałka przeszłego, żeby z wojskami
temi, które zaciągnął, szedł prosto na
Ukrainę do wojska koronnego, y tam,
z nim pracował, dosługując się łaski iego
królewskiej mości y rzeczy-pospolitey
respectu, alem ia mu na to tak odpo-
wiedział — niech pisze do króla iego mości,
żebrząc pańskiego miłosierdzia, y spytaj-
się: ieżeli hac via benemerendi z ludźmi
temi pozwoli mu iego królewskie mość o
łaskę swoją starać się? bo ieżeli bez
pozwolenia wniedzie, będzie miał iego kró-
lewskie mość ius aggredi go, iako com-
demnatum decretum rzeczy-pospolitey swy-
wolnie wdzierającego się w państwo ie-
go królewskiej mości, y executią z nie-
go pewnie uczynić rozkaże. Jako się tam
sprawił pan Śladkowski, ia tego nie
wiem, atoli o sobie tę genuinam daje
sprawę, to y twierdę, żem nad to nic
więcej z panem Śladkowskim nie mó-
wił: bo co mi było potym wdawać się
w prywatne, iakie od króla iego mości
declaratie, kiedym żadney nie miał?
wszak iego królewskie mość publice ca-
łej rzeczy-pospolitey, przez usta wiel-
kiego pieczętarza swego declarować ra-
czył. Wielkie dosiń beneficium y otu-
czę dalszej łaski swey, za przyczyną
ich mości panów senatorów y woiewodztw
niektórych, by to było wdzięcznie przy-

ięto, żadnegom tedy zlecenia w tym od
iego królewskiej mości pana m. m. nie
miał; tylkom to iego królewskiej mości
opowiedział, że tam na szpiegi iechał
pan Śladkowski. Y panu Śladkowskemu
też nic do odpowiedzenia, tam gdzie ie-
chał nie zleciłem, bo to; cokolwiek
mówił, mówiłem per discursum z nim
nie na to, abym miał przez niego w czym
z panem Lubomirskim conferre, pamięta-
jąc na ostrość praw y paenarum na ta-
kowych ściągających się, którzy sobie z ludź-
mi sub onere podobnych secretów leża-
cemi, correspondencyi pozwalają. Przeto,
abyście ichmość panowie wiary temu da-
wać nie chcieli, pokornie proszę,—bo to
są tylko chytrzo zastawione sidła na cno-
te y wierność moję, z którym mam na-
dzieję w panu Bogu, torem antenatorum
meorum idac, ku panu y oyczynie nigdy
się nie pośliznę. Łasce się za tym bra-
terskiej ichmościów panów z powolno-
ścią usług moich oddaię. Dan w zamku
Nowosondeckim, dnia iedynastego Ma-
ja, tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątego
roku.

У того реескрипту подпись руки
тыми словы: Ichmość panów brat y
sluga powolny Jan Branicki, marszałek.
Который жъ то реескрипть, черезъ осо-
бу верху мененую ку актикованью по-
даный, есть до книгъ кгородскихъ Бе-
рестейскихъ принять и уписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 402.

217. Присяга королевскихъ крестьянъ въ дѣйствительности причиненныхъ имъ
разореній и убытковъ татарскою ротою, подъ командою Абрамовича и
Ассановича.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божкого
тысяча шестьсотъ шестьдесятъ пято-
го, мѣсца Іюня пятого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,

передо мною Геронимомъ Казимеромъ
Еленскимъ — хоружимъ и подстаро-
стимъ Берестейскимъ, постановивши
очевисто подданный его королевской

милости лѣсництва Бѣловѣзскаго, на-
име Богданъ Мелешевичъ, съ села
Бабей Горы, Касперъ Миколаевичъ, съ
села Тихое Воли, Якубъ Томиленя,
съ села Ровбецка, юраментъ выконали,
въ тыѣ слова писаны:

Ja Bohdan Mieleszewicz, ze wsi Ba-
biey Gory, leśnictwa Białowieżskiego,
województwa Fałožskiego u dawnicy tych
wsi, przysięgamy Panu Bogu wszech-
mogacemu w Trójcy świętej i edynemu
na tem: iż chorągwie Tatarskie, to iest

pana Abramowicza y imści pana Assa-
nowicza, rotmistrza j. k. mści, szkody
w tych wsiach wyż mianowanych, na
rejestre pomienionych, nie małe poczy-
nili roźnemi czasy; naczem iako spra-
wiedliwie przysięgamy, tak nam Panie
Boże dopomoż; a iešli nie sprawiedliwie,
Boże nas ubiy.

Который же тотъ юраментъ выко-
наный есть до книгъ крдскихъ Бе-
рестейскихъ вписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 395—402.

218. Реестръ разныемъ убыткамъ, причиненнымъ польскими войсками въ селахъ лѣсництва Бѣловѣзскаго.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ пя-
того, мѣсяца Іюня пятого дня.

На врадѣ крдскомъ Берестейскомъ,
передо мною Геронимомъ Казимеромъ
Еленскимъ—хоружимъ и подстаростимъ
Берестейскимъ, постановившие оче-
висто его милость панъ Никодимъ Су-
зинъ—подстаростій Сухопольскій, ре-
естръ починеныхъ шкодъ отъ пановъ
жовнеровъ въ лѣсництвѣ Бѣловѣзкимъ,
у селахъ нижѣ выраженныхъ, ку акты-
кованью до книгъ крдскихъ Берестей-
скихъ подаль, въ тыѣ слова писаны:

Reestr poczynionych szkod
w leśnictwie Białowiezkiem od
chorągwie iego mości pana Abramowi-
cza, rotmistrza jego królewskiey mości,
która stała stanowiskiem u Szoroycach,
w roku tysiąc sześćset sześćdziesiąt pią-
tym, spod ktorey chorągwie tatarskiey
różnego towarzystwa czeladź, a osobli-
wie y samego pana Starynskiego, ko-
mandanta teyże chorągwie, pokiukakroć

naiazdy czyniła, czeladź u poddanych
po wsiach rabowała.

Naprzod we wsi Niemerzy: Gwał-
townie naiachawszy, swirnie, komory
poodbiiawszy, nie tylko zboża, ale y fan-
ty brali: u Parfiena Czeberaki wzięto:
gryki szanków siedm, po trzy złote szan-
kek, uczyni—złotych dwadzieścia y ie-
den; żyta iarego beczek dwie, także mia-
ry Szereszewskiey, po pułczwarta złotego,
czyni—złotych dwadzieścia y ósm;
ciele spod krowy—złotych cztery; fan-
tow, co było pobrano—na złotych pię-
tnaście. Hawry Kijczkało—wzięto: żyta
szanków trzy, miary Szereszewskiey—
złotych półdwunasta; gryki dwa szanki—
złotych sześć; owsa pułbeczki—trzy złote
y groszy dziesięć; grochu, bobu y szo-
cewice pułtora szanka—złotych sześć;
sadło wielkie wieprzowe s podrobami
od wieprza—złotych cztery; siekir wiel-
kich dwie—złotych dwa. Iwan Naumow-
icz, wzięła czeladź u niego: z obory
woła—złotych dwadzieścia; świnia pro-

śną—złotych sześć; ciele odkupił, dał pół talara; pszenice siemienia y rożnego zboża pół beczki—złotych sześć; chusty białe, przedże pobrano—na złotych dziesiątek; dzieże s ciasmem po szanku małki—złotych pułczwarta. Kasper Mikołajewicz—wzięto: rożnego zboża z swirna y gumna beczek trzy—na złotych trzydziestie y połtora; fantów pobrano—chust różnych y płótna—na złotych cztery. U Matwieja Sienowca: rożnego zboża z swirna kilka szanków—na złotych dwanaście. U Bohdana Kowalczuka wzięto: żyta trzy szanki—złotych dziesięć y groszy piętnaście; owsa pół beczki—złotych trzy, groszy dziesięć; chusty, siekiry, świdry pobrano. Sawka Meleszewicz: wieprzów karmnych dwóch—złotych trzydziestie; rożnego zboża, jako żyta, krup, gryki, grochu etc. szanków pieć—złotych piętnaście; różne fanty pobrano z komory odzieży białogłówskiey, bóty, kożuchy, także soli ladowatey kilka garcy, wszystkiego—na złotych dwanaście pobrano. Sawka Tymoszewicz: wieprzów trzech zabito w pół karmnych—złotych dwadzieścia y cztery; owsa dwanaście szanków Szereszewskiey miary, po piędzieśiat groszy, czyni—złotych dwadzieścia; żyta szanków dwanaście po pułczwarta złotego—czterdziestie złotych y dwa; szocewicy szanków dwa—złotych osiem; ięczmienia, gryki, grochu kilka szanków—na złotych dwanaście; koszul y fantów białogłówskich, odbiwszy zamek u bodni, wzięto—na złotych dziesiątek; czapek dwie lisich—złotych sześć; naczynia żelaznego różnego wzięto—za złotych trzy. U Stephana Bryczyka wzięto: żyta szanków trzy, pszenice ćwierci trzy—złotych trzy-nacie y groszy piętnaście; gryki szanki—złotych trzy; siermięgę nową—złotych pięć. U Jakowa Łysnewicza wzięto: żyta, gryki y rożnego zboża kilka szanków z swirna, odbiwszy zamek, bó-

ty nowe, siekir dwie, świdrów dwa, motykę, sierzpów pięć, soli kilka garcy lodowatey y chusty białego płotna pobrano, kładzie szkody—na złotych dwadzieścia; u tegoż iałowice—za złotych piętnaście. U Bogdana Mieleszewia: odbito komorę, pobrano zboże z odzieżą białogłówską y mężką, naczynie rożne żelazne pobrano, wszystkiey szkody ma—na złotych dwanaście. U Panasa Skibczyka rożnego zboża wzięto: ósm szanków — złotych dwadzieścia y cztery; chusty białogłówskie, siekiry, świdry pobrano.

Taž choragiew Tatarska pana Abramowicza zrabowała dwie wsie: Halany y Klene, naiachawszy kilkadziesiąt czeladzi, komory, świernie odbiwszy, zboża co było, fantów, chust, siekir, świdrów, sierzpów, co było u chłopów, gwałtem pobrali, samego siana wzięli do trzechset wozów; przez co u chłopów bydło pozdychało z głodu, ani respectowali nato, że ubodzy ludzie z leśnictwa Białowieżskiego dwa kroć zimowy chleb musieli wydawać na półkiego mości pana starosty ieneralnego księstwa Żmuidzkiego. Taž choragiew zrabowała wieś Borki; u Szymona Zdanowicza: żyta y pszenice wzieli półsiódma szanka—za złotych siedmnaście. U Tarasowicza wzieli rożnego zboża piętnaście szanków.—złotych czterdziestie y pieć y owę kotną—złotych trzy. U Jarosza wzięto: dwa szanki zboża—złotych sześć. Wieś Radeckie zrabowała ta choragiew, rożnego zboża wzieli szanków dwadzieścia—złotych sześćdziesiąt; wieprzy karmnych czterech, oprócz świńiey dwornych y prosiąt co byli—złotych trzydziestie.

При которомъ реестру и другій реестръ починеныхъ шкодъ черезъ хотуговъ Татарскую пана Асановича, ротмистра его королевское милости, вѣтые слова писаный:

Reiestr szkod, poczynionych od chorągwie Tatarskiey pana Asanowicza, rotmistrza króla iego-mości, który s chorągwią stanowisko w Nowym Dworze mając, przeszedzsy przez Podlasie, powróciwszy aż ku Pin-sku y nazad obróciwszy się z chorą-gwią ku Kobryniu, do włości Kamie-nieckiey przyszedzsy, a potem do les-nictwa Białowieskiego nawróciwszy, w kilku wsiach noclegi odprawił z wiel-ką szkodą y zniszczением ludzi ubogich.

Pierwszy nocleg w Czornakach z wielkim uciażeniem ubogich ludzi od-prawił. U Hołubkowicza towarzysz stał, iałowiec kazał zabić, która stała—złoty-ch dwadzieścia; piwa kupił garcy trzy-dziesiąt y pięć, czyni—półczwarta złote-go; świń dwie zabito—złotych ośm; sy-rów dziewięć do woza—złoty y groszy sześć; masła pół garnca—groszy ośmna-sięcie; oprócz tego mu dawał ieść y pić y co potrzeba u Maruszki, oprócz co na obrok, dawał owsa dla koni; na wyje-zdym, odbiwszy czeladź świren, wzieli do woza owsa szanków trzy—złotych pięć; na mięso dał pół talara; piwa kupił za pół talara; gotowych pieniędzy dał trzy złote. U Demiana Cekalika, odbiwszy świren, czeladź wzieli: mąki beczkę—złotych czternaście; siermięgę nową—złoty-ch sześć; na piwo dał—groszy osiem-naście; na mięso—groszy dwadzieścia; wziął krup garcy pięć—złoty ieden; gry-ki ćwierć, chleba bochenów do woza cztery—złoty ieden. U Parchocia sam pan rotmistrz stał, któremu wydał: na piwo—złotych trzy; za mięso dał—złoty-ch dwa; kopia dał y słoniny dosta-tek do kuchni; dla czeladzi także masła, syra, krup, iarzyny—co potrzeba, pro-siął troje, owsa dla koni—co potrze-beba, a z osobna do wozu wzięto szan-ków dwa—złotych trzy y groszy dzie-sięć; ięczmienia szanek—złotych trzy; syrów do wozu dał kilka, a pieniędzy

półtalara gotowych. Iwaszkowicz dał: pół szanka owsu do woza; piwa kupił garncy ośm—dwadzieścia groszy y czty-ry złoty pieniędzy, dał do woza boche-nów chleba wielkich, po szanku pieczy-wa—złotych trzy; znowu dał—groszy sześć. Misko Haiewicz ieść dawał co potrzeba; wzieli do wozu: owsu szanków dwa—złotych trzy y groszy dzie-sięć; gotowych pieniędzy dał—złotych trzy. U wdowy Hanny wzięto: iałowi-ce, y zabiła czeladź, za którą dała dwa-dzieścia złotych gotowych pieniędzy; da-no—groszy piętnaście. U Łukasza By-łowczyka: ieść y pić dawał co potrzeba; wzieli do wozu: mąki szanków trzy—złotych dziesięć y groszy piętnaście; go-towych pieniędzy dał—złotych trzy. Mac-kiewicz, ubogi człowiek, dał gotowych pieniędzy—groszy dwadzieścia pięć. Wdo-wa mieszczanka ieść, pić dawała, co po-trzeba, y owsa dla koni; z osobna go-towych pieniędzy dać musiała—złotych dwa, y płotna sztukę wzięła czeladź—złoty ieden; z osobna owsu do woza muśiała kupić szanek—za groszy pie-dziesiąt. Taż choragiew, ruszywszy się z Czornaków y wziąwszy na podwody z dziesiątek par wołów, za mil dwana-scie musiel prowadzić, aż do stanowis-ka—do Nowego Dworu, te zboża, mąki, leguminę, co u nich pobrali, które woły wniwez zmorzyły, na stanowisku nie-mi robili, aż we dwie niedzieli do domu powrócili nazad, odprawując za pusczę drugi nocleg w Robycku. Olejewicz ieść, pić piwo, gorzałkę dawał—na złoty-ch sześć kosztuie; a do wozu wzieli: półtora szanka zboża—złotych półpiąta. Filip Buszko,—co potrzeba było do ie-dzenia: mięsa, słoniny, masła, syra, piwa y gorzałki kupował—za złotych pięć; do woza wzięli: żyta y krup szanek—złotych cztery. U Michała Dobuszy-ka kazał towarzysz zabić iałowiecę—złoty-ch ośmnaście; piwa, gorzałki kupił—

za złotych dwa; żyta do wozu szanek—złotych półczwarta; masła, syra, krup nie rachuie. Jakub Brytwa gotowemi pieniędzami dał—złotych półtrzecia; owsu, żyta, gryki do wozu wzięli—szanków trzy—złotych półosma; oprócz tego ieść, pić dla samych dawał y dla koni obrok, co go kosztuje—na złotych sześć. Mikołaj Mancewicz—ieść, co potrzeba, dawał; owsa dla koni, piwa y gorzałki kupił—za złotych dwa; a gotowych pieniędzy dał towarzyszowi—półtrzecia złotego. Bogdan Przystuła—ieść, co potrzeba, dawał, y dla koni obrok, piwa y gorzałki—za pół talara kupił; z osobna do wozu wzięli, a za podwodę dał towarzyszowi—półtrzecia złotego. Semen Łukszyc — piwo y gorzałkę kupował; ieść, y koniom obrok dawał; iałowicę zarzneli—za złotych piętnaście. Andrzej Łukszyc—ieść dawał; piwa y gorzałki kupił—za parę złotych; za podwodę musiał dać—złotych trzy; do wozu wzieli owsa szanek—groszy piędzieśiąt. Andrzej Żedyk—piwa, gorzałki kupił—za pół talara, y ieść dawał; a pieniędzy gotowych za podwodę—półtrzecia złotego; do woza wziął ten towarzysz żyta szanek, gryki pół szanka, uczyni—złotych pięć. Andrzej Kucewicz—ieść y pić dawał; koniom—obrok; za podwodę dał pieniędzy—złotych ieden, y ćwierć do wozu grochu. Panas Kowal—na piwo, gorzałkę y iedzenie wydał—złotych trzy; za podwodę gotowych pieniędzy dał—półtrzecia złotego. Semen Honczar, oprócz tego co karmił, dał gotowych pieniędzy—dwa złote. Waśko—Korzeniow ieść, ieść, pić, co potrzeba, dawał y obrok dla koni; z osobna gotowych pieniędzy—półtrzecia złotego; płotna pięć łokci wzięli, czyni—złoty, ięczmienia do wozu pół szanka—pół talera. Ihnat Terezsko—piwa, gorzałki kupił—za złotych dwa masła, syra, słoniny, kiełbas, kaszę y, co potrzeba do iedzenia, dostatek

dawał y owsu dla koni; z osobna musiał dać pieniędzy gotowych—złotych trzy samemu towarzyszowi; owsa do wozu szanków sześć, uczyni—złotych dziesięć; iałowicę dobrą zarzneli—za złotych ośmnaście. Filip Puzik—ieść, co potrzeba, dawał; piwa y gorzałki kupował; a z osobna musiał dać gotowych pieniędzy towarzyszowi—złotych pięć za podwodę. Semen Rokalczuk—ieść dawał, y owsa na obrok, co potrzeba; piwo kupował; za podwodę musiał dać—złotych trzy. Roman Markiewicz wydał: na strażę, na piwo, gorzałkę y obrok—złotych sześć. Daniło Kowal—traktował samych y konie; a gotowizny dał towarzyszowi—półczwarta złotego. Hrehor Kniżka—piwa, gorzałki kupił—za złotych dwa; masła, syra, słoniny, kaszę, co potrzeba, do iedzenia dawał; owsa półtora szanka, kładzie—na złotych sześć; u tegoż—woła we trzech lecich kazał zarznać towarzysz, za którego dawano—złotych ośmnaście. Oleksiej Bobaczenicz—do iedzenia mięsa, masła, syra, kaszę, iarzyn, co potrzeba, dawał; piwa, gorzałki za pół talara kupił; a do woza z osobna wzieli gwałtem z komory półtora szanka żyta—złotych pięć; owsa półtora szanka do wozu—złotych półtrzecia; a płotna łokci pięć—złoty ieden; gotowych pieniędzy za podwodę—groszy piętnaście. Oleksiej Kusznierz—ieść, pić dawał; gotowych pieniędzy musiał dać—złotych sześć, y pół szanka owsa—dwadzieścia y pięć groszy. Par-chwin Ławryszewicz—do iedzenia dawał, co dom miał; obrok dla koni; piwa, gorzałki kupował; zarzneli mu owce kotną y dwoje iagniąt wyrzucili—złotych cztery. Hawryło Dobuszenicz—kosztuje iego złotych pięć, co wydał. Ostap Nucewicz—dawał gotowych pieniędzy—złotych trzy; piwa y gorzałki kupił za pół talera; masła, syra, kaszę, co potrzeba, dał; obrok dla koni dawał; zar-

rznięto owcę kotną u niego—za złotych cztery; do woza wzięto owsa szanek u gryki szanek — złotych cztery, groszy dwadzieścia. Mikołaj Mordaszewicz — iść y pić dawał —co potrzeba; a zosobna musiało dać za podwodę—pół talara y owsa do wozu szanek—groszy piędzieśiąt. Matfiey Piekaczewicz—do iedzenia dawał mięsa, masła, syra, krup, iarzyn, co potrzeba, owsa na obrok; piwa, gorzałki kupował —na złotych sześć; rachunie z osobna: samemu towarzyszowi musiał dać pieniędzy gotowych — złotych pięć; płótna łokci dziesięć — złotych dwa; żyta szanek do wozu ieden — złotych pół-czwarta; a zosobna czeladnikowi za podwodę — złoty ieden. Iwan Baranowicz dał gotowych pieniędzy towarzys-

szowi — złotych pięć y płótna cienkiego łokci dziewięć — złotych dwa; a przy tym ieść dawał, co miał w domu. Iwan Orzeszkow — piwa, gorzałki kupił — za złotych dwa; iałowicę zarzneли — za złotych piętnaście; owsa wzięli do wozu półtora szanka — złotych półtrzecia; czeladnikowi za podwodę dał — groszy dziesięć; ten że rotmistrz wzioł z przyległej wioski z Przykolesia — złotych trzydziestce.

У того реестру подпись руки тыми словы: Nikodym Suzin, ręką swą. Который же тотъ реестръ, за поданьемъ черезъ особу верху менованую, ку актикованию поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ принять и уписанъ тогожъ дня.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 543—556.

219. Постановление дворянъ всѣхъ воеводствъ в. кн. Литовскаго на Гродненской конвокациі.

Послѣ прерванныхъ двухъ сеймовъ король Янъ Казимиръ назначаетъ конвокацию депутатовъ изъ всѣхъ воеводствъ и повѣтовъ великаго княжества Литовскаго въ г. Гроднѣ. Цѣль этой конвокациі — чтобы дворянство само обдумало средства къ поправленію своего быта послѣ разоренія страны непріятелями. На конвокациі постановлено: 1) Назначить на уплату наемнымъ войскамъ подать—двадцать подымныхъ, также экстраординарныя подати, таможенные пошлины и подвышенное мыто, пошлины на соль и проч. 2) Статьсяся прежде всего объ уплатѣ долга короля и выкупѣ Шавельской экономіи. 3) Вознаградить заслуги Виленскаго воеводы и польнаго гетмана Смоленскаго, уплативъ ему нѣсколько сотъ тысячъ, частію изъ податей, частію изъ казны. 4) Назначить десять тысячъ злотыхъ на раненыхъ. 5) Утвердить условія соляной пошлины, заключенные съ подскарбiemъ.

6) Мелкая монета, которая, вопреки универсальности короля, не вездѣ равно принимается, должна быть уравнена, чтобы одинаково могла ходить какъ въ Литвѣ, такъ и въ Коронѣ. 7) Подтвердить контрактъ на арендное содержание монетнаго двора, который передается отъ Боратыни Горну. 8) Учредить судъ въ Вильнѣ, по образцу скарбового трибунала, въ который, подъ предсѣдательствомъ подскарбія, члены должны быть назначены королемъ изъ сената, а депутаты должны быть избраны изъ воеводствъ и повѣтовъ на реляційныхъ сеймахъ. Судъ этотъ долженъ рѣшать всѣ дѣла о сборѣ податей и недоимокъ; ему же поставляется въ обязанность собрать два подымныхъ для комиссаровъ. Далѣе слѣдуютъ заявленія отъ воеводствъ и повѣтовъ на счетъ взноса двадцати двухъ подымныхъ, именно, воеводства Виленскаго, Трокскаго Брестскаго, Новогородскаго, княжества, Жмуди-

скаго. Земля Инглийская изъявила свое согла-
сие на внесение 22-хъ подымныхъ; по воевод-
ства—Смоленское, Полоцкое, Мстиславское, Ви-
тебское, и повѣты—Мозырской, Рѣчицкой—отка-
зались отъ взноса этихъ податей, по причинѣ
военного положенія и крайняго ихъ разоренія.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ пятого,
мѣсяца Августа семого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еронимомъ Казимеромъ
Еленскимъ — хоружимъ и подстаро-
стимъ Берестейскимъ, постановившиесе
очевисто ихъ милости: его милость
панъ Казимеръ Подгайскій—писарь де-
кретовый великаго князества Литовско-
го и его милость панъ Александръ
зъ Райска Райскій,—послове воевод-
ства Берестейскаго, екстрактъ съ книгъ
кгородскихъ Городенскихъ вписанья
въ немъ инструкціи, въ рѣчи нижей
менованой, перъ облятамъ ку актыко-
ванью до книгъ кгородскихъ Берестей-
скихъ подали, въ тые слова писаный:

Выписъ съ книгъ справъ кгород-
скихъ повѣту Городенскаго.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ пятого,
мѣсяца Іюля двадцать первого дня.

На врадѣ кгородскомъ Городенскомъ,
передо мною Андреемъ Котовичемъ—пи-
саромъ великаго князества Литовскаго,
старостою Городенскимъ, городничимъ
и деревничимъ Виленскимъ, яневель-
можный его милость панъ Криштофъ
на Баштахъ Завиша—маршалокъ вели-
каго князества Литовскаго, вельможный
его милость панъ Янъ Антоній Храп-
овицкій—подкоморій Смоленскій, мар-
шалокъ кола посольского, по сконче-
нию конвокациі, черезъ яневельмож-
ныхъ ихъ милостей пановъ сенаторовъ
и вельможныхъ ихъ милостей пановъ
пословъ зъ воеводствъ, земель и повѣ-
товъ великаго князества Литовскаго, за-
волею его королевское милости пана
нашаго милостивого до Городна згро-
мажножихъ, одправованое, тое постано-
венье конвокациі и съ подписами сво-

ими и съ подписами яневельмож-
ныхъ ихъ милости пановъ пословъ,
ку актикованью до книгъ кгородскихъ
Городенскихъ справъ подали, которую,
и староста—принявші, вельможъ есми до
книгъ уписать; а уписуючи у книги
слово до слова такъ се въ собѣ маеть:

C o n v o c a t i a G r o d z i e n s k a
w roku tysiąc sześćset sześć-
dziesiąt piątym, dnia trzeciego
Iulii odprawowana.

My rady duchowne, świeckie, dygnitarze, posłowie, rycerstwo z woiewodstw, ziem u powiatów w. x-twa L-go.—Lubośmy życzyli, aby iego królewską mość, pan nasz miłościwy, consuetis seymom remediis chciał tantis od nieprzyaciela Moskiewskiego inflictis w. x. Litewskiego vulneribus paterne mederi; że iednak ieden po drugim immediate seym inaudito exemplo iest rozerwany,—bono magis exemplo przez tych convocacij, quam concessio iuri inhaerendo, złożyć naim iego królewską mość, pan nasz miłościwy, convocatia raczył w Grodnie, abyśmy, zostając in fauibus nieprzyaciela, sami o sobie radzili u te przedsięwzieli media, które sama extorquet necessitas. Podziękowawszy tedy iego królewskiej mości, panu naszemu miłościwemu, że nas z oycowskiego nie wypuszczając starania, ab extremis (lubo extraordinariis usitatis iednak w w. x. Lit. mediis) wyrwać pragnie naufragii u pożądanej zgóry restituere tranquilitati, tak wiele razy z ostatniet toni periclitantem wydzwignowszy patriam, tyle oycowskiej opatrznosci zostawujie dokumenta, ile victricibus nobilitata trofeis liczymy loca,—my tedy senatorowie u rycerstwo woiewodstw u powiatów w. x. Litewskiego, non praejudicando seymowi, o starego przedkie złożenie, prae-

missis iednak solenitatibus iego królewskiey mości, pana naszego miłosciwego, pokornie prosimy, takowe czynim postawienie, in praesentia iaśnie wielmożnego imci pana Alexandra Sielskiego, kasztelana Gnieznienskiego, zesłanego na tą convocatię od iego królewskiey mości, pana naszego miłosciwego, posłów, nic sacrosanctis w. x. Lit. z Koroną polską uniy vinculis non praeiudicando.

Naprzód, mając w borgowej służbie niepłatne woyska, a nie mogąc onych in hosticum ruszyć s consistencyi, pozwalamy podymnych dwadzieścia, według ostatnich abiurat, a dwie na ich mość panów kommisarzów do Moskwy; inne wszystkie extraordinariey podatki, iako: cło, myto nowopodwyższone, także cło nowe solne—auctio subsidiorum, czopowe in duplo generalne, po woiewodztwach y powiatach w. x. Litewskiego na lat dwie, immeditate po sobie idących, pozwalamy y w administratię skarbowi oddaiemy,—który, iako w naylepszej te wszystkie podatki mając dispositii y aregduiąc plac offerentibus, na samą szczezugulnie zapłatę woysku, za assignatami iaśnie wielmożnego imci pana woiewody Wilenskiego, hetmana w. x. L-go obracać będzie y z onych, na przyszły da Bóg seymie, liczbę uczyni.

Te zaś pozwolone podymne dwiema ratami do skarbu wydać mamy: pierwsza rata—na święty Michał; druga—na święty Marcin; pierwszą ratą—dwanaście podymnych, drugą—dziesięć, poborcowie do skarbu wniesć powinni. Czopowe ieneralne w wielkim x. Litewskim a prima Augusti ma się zaczynać; także y wszystkie inne cła y myta od tegoż terminu zaczynać się mają. A podatki uchwalone, tak z dóbr iego królewskiey mości ekonomicznych, do żywotnych y szlacheckich mają być wydawane, także y z duchownych.

Znamy się dobrze, iż vitas et fortu-

nas nostras debemus iego królewskiey mości, panu naszemu miłosciwemu, który wzajem utramque to dla conservacii w. x. Litewskiego nieraz na szanc lubricae fortunae odważył; zaczym vigore constitutiey anni millesimi sexcentesimi saxagesimi primi, ratione census od oekonomiey Szawelskiey, życzymy, aby prima cura z skarbu była exsolvendi winny dług iego królewskiey mości, panu naszemu miłosciwemu (nim na zupełnieysze siły zbierze się xięstwo Litewskie) okupienia oekonomiey Szawelskiey podatków; tedy extraordynarynych—czterdzieście tysięcy, z minice Hornowey w. x. Litewskiego—sześćdziesiąt tysięcy wypłacić skarbowi.

Wysokie merita iaśnie wielmożnego imci pana woiewody Wilenskiego, hetmana wielkiego w. x. Litewskiego, głęboko w sercach y pamięciach naszych są radicata: pamiętamy bowiem, iako cadentem xięstwa Litewskiego orbem od ostatnicy podzwignął ruiny, prodigus zdrowia y wszystkich fortun swoich, które ochoyczco nie szczupłą effudit ręką; zaczym, aby to pozostały długu y iuż seymem assecuowanym był certus iego mość pan woiewoda Wilenski, powszechną naszą upewniamy zgodę, nie wątpiąc, że iego królewska mość, pan nasz miłosciwy, iako supremus meritorum censor w panskim swoim będzie miał iego król. mość respektie. A że świeże odważonych y liquidowanych na komissiey Wilenskiey kosztów iego mości per angustas res x-twa Litewskiego protunc ex integro wypłacić nie możemy; tedy sto tysięcy z skarbu wielkiego xięstwa Litewskiego in delate oddaiego królewska mość.

Jaśnie wielmożnego iego mości pana woiewody Smolenskiego, hetmana polnego w. x. L., in campo Martio świeże y dawnieysze horowania urgent. gratam recordationem pectorum civium, restitutam xięstwa Litewskiego rem y ab extrema zatrzymaną pernitie martia for-

titudine y pierwszym szczęśliwie obięciem buławy tribuimus auspiciis, który nie tylko domowe szczęśliwie extinxit incendium, ale y tak wielką nieprzyaciela z małą ludzi garścią obiectu pectoris sui memorabili et posteritati exemplo zatamował inundatię: za co lubo nie wątpiemy, że baczny iego królewskiey mości, pana naszego miłościewego, gwoli respectu; iednak ad rationem skazanych kosztów (których liquidatię do przyszłego odkładamy seymu) trzydzieście tysięcy skarbowi w. x. Litewskiego in primordiis urzędu swego exhaustum publicis expensis zastawszy aerarium, żadnego przez całe dwie lecie, ex quo publiczne podatki przed tym przez wielebnego w Bogu xięda Jerzego Białozora, biskupa Wiłenskiego, iako skarbu vacante na onczas subselio administratora, zaarendowane, które prętko potym, ledwo fructificowawszy, cunei recesserunt—nie mało na potrzebę rzeczy-pospolitey y woienne—tak de proprio, iako też creditując y dłużąc się, spendować musiały; recenter także teraz woysku w służbie nowej czwierci wkraczającemu, mając sobie per decretum commissionale iniunctum, sto tysięcy poroźnie pożyczyszy ad rationem służby pomienioney y woysku insuper y fantami—za złotych dwadzieścia półczwarta tysiąca wydał; tedy te summe sta tysięcy dwadzieścia y półczwarta tysiąca s podymnego pierwszych raty na wypłacenie zaciagnionego creditu ma sobie wybrać. Expensa zaś inne z mennicy wybić onemu pozwalamy, których iednak liquidacyja na seymie, da Bóg przyszłym, uczynić będzie powinien.

Ten z dusze dobrze sporzązoney rzeczy-pospolitey bywał respekt, aby na woynach skałeczeni y dla ciężkich szwanków do dalszych woyny inhabiles swoje odnośily ukątentowanie; eodem y my ducti respectu do wydaney od iego królewskiey mości, pana naszego miłości-

wego, na siedm tysięcy assignacyi—trzy tysiąca przyłączamy, aby zupełne dziesięć tysięcy złotych skarb wielkiego x. L-go pokaleczonym wypłacił.

Cło nowosolne w. x. L-go tym że ichmościom, którzy w roku tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątym nowy zawarli kontrakt, trzymali na dwie lecie, arędować pozwoliliśmy—za dwa kroć sto tysięcy złotych, które cztyrma ratami do skarbu wnosić mają, według kontraktu z iego mość panem podskarbim w. x. L-go zawartego, na który we wszystkich punctachcale się referuiemy. Jeśli by iednak woyna na morzu dłużey trwać miała, albo iakowe znaczne domowe impedimenta nastąpiły; tedy słuszną defalkacją ichmościom uczynić submituiemy się.

Widząc wielke, mimo wydane iego królewskiey mości uniwersalę, zbrakowania starych y Ryskich szelagów, in populo zamieszanie, przez co żadna lubo namówiona zgodnym woiewodztw y powiatów consensem nie może woysku stanąć zapłata; ponieważ iego król. mości, pana naszego miłościewego, ani skarbowe uniwersalę iure monetaria non obseruantur powszechną tey konwocacyi declaruiemy zgodą, że tak stare, iako y Ryskie, Pruskie szelagi (oprócz samych Wołoskich) bez wszelkiego braku wszędzie y od wszystkich mają być brane y te podatki uchwalone taż monetą do skarbu w. x. L-go od poborców y arędarzów ceł wniesione y skarbu mają być wydane y od żołnierzów brane sub poenis w uniwersale i. k. m. expressis, prosząc i. k. m., pana naszego miłościewego, aby y w Koronie uniformiter ex vi unionis taż moneta była brana.

Ponieważ z niektórych woiewodztw iest to nam delatum, że ex cineribus uchwalonych domów nowe eriguntur colonie, które podatki w. x. L-go mogą augere; za czym, nobis inquisitio, którzy anni quinquagesimi primi abiurat nie

mieli, pozwalamy one w grodach czynić na pierwszych roczkach septembrowych, które mają być po woiewodztwach y powiatach sądzone.

Chorągiew husarska i. k. mości, pana naszego miłościwego, iako exemplum dala fidei ku panu w tym, gdy ad nexum militarem nie interesowała się currenitum in nexu czwierci wypłacenia; upewniamy tym bardziey, gdy osobliwa iego królewskiey mości, pana naszego miłościwego, chorągwii husarskiey zaszła assecratia; do tegoż należą chorągwie wszystkie in praesidio będące, które ex aevo in opere belli zostawały, przez wszystek czas innixi ductiey ich mość woyskowej, aby w tych že zasługach swych upewnieni byli, assecuruiemy *).

Zaczym nil aequius, iedno żeby substantia imci y wszystkich kreditorów ie- go dla przysługi rzeczy-pospolitey w tych ścisłych czasach ochoitnie dożona, iako naylepiey była obwarowana, którego kon- tract do żadney nie podlega wątpliwo- ści, aby iednak securius imć pan Bara- tyniy zostawał satisfacci swoiej, przez wybicie sam sobie należących, uprasza iego król. mość, aby nowym reskryptem kontrakt iego assecurare raczył; który na przyszłym seymie, żeby per consti- tutionem był aprobowany, wszelkiego przy powadze iego królewskiey mości przykładać będącmy starania. A że ten že i. w. pan Baratiniy kontraktu dalsze- go mennicznego benevole ustąpił i. w. panu Hornowi, s którym ichmość panowie komisarze nowy zawarli kontrakt, który po większej części do zapłaty woy- ska y wypłacenia innych długów rzeczy- pospolitey należy; tey že iego królew- skiey mości, pana naszego miłościwego, submittimus, y żeby eadem securitate, iako iego mość pana Baratyniego, per- scriptum króla iego mości był obwaro-

wany. Y upraszamy kupecy w wielkim księstwie Litewskim od summ, według constituci tysiąc sześćset sześćdziesiąt, któ- rą mają dawne do skarbu summy na- znaczone wyiawszy miast tych Wilna y Grodna, które libertacya constitutią anni millesimi sexentesimi sexagesimi primi sobie służącą, do pewnych lat miały, in usuiednak ich być nie mogły *).

Żydzi w. x. Lifewskiego, wydawszy podymne na tenczas uchwalone--insuper pogłówne, ośm tysięcy zapłacić mają y zupełną summę do skarbu wniesć; po wydaniu tego pogłównego do żadnych exacci innych nie będą należeć. A te pogłówne za assecuracią od skarbu da- ne według podanego regestru od star- szych żydów Brzeskich, Grodzienskich, Pinskich mają być wydawane.

Podymne zaś według ostatnich abiurat. Pogłówne na Tatarów w. x. L-go wkłada- my trzy tysiące złotych, który dwiema ra- tami doskarbu wniesć będą powinni. Tych že Tatarów lustracią do woiewodztwy po- wiatów odsyłamy, pozwalając na seymi- kach relacyjnych obrać sobie lustrato- rów ratione podymnego, excepto pod szlachtą będących. Ciż Tatarowie od summ mają quinque per centum do skarbu wnosić; plebei od summ na arędach y za- stawach dóbr ziemskich quinque per cen- tum mają do skarbu oddawać.

Libertaciami, którym iuż według konsti- tuciey wyszedł termin, wieczez zaszczęcać się miasta nie mają, chiba te, które in usu- tych libertacyi swoich nie były (iest to miasto Wilno y Grodno, które in usu- tych libertacyi nie były); miasto Dzisna ze wszystkimi obywatelami, którzy tam zostaią y ciężary wszystkie ponoszą, po- stradawszy dóbr swoich,—ponieważ od- ważnie przeciwko nieprzyjacielowi sta- wało y teraz iest in hostico; od wszyst- kich—tak podymnego, dla solnego, czopo-

*) Пропускъ въ подлинникѣ.

*) Пропускъ въ подлинникѣ.

wego y od summ kupieckich ma być wolne, także od myta nowo-podwyszonego wolnemi maią zostawać.

Wielmożny imć pan Władysław Mikołaj Judicki, kasztelan Nowogrodzki, kawaler maltanski, ieneral artyleryi w. x. L-go za dziesięć tysięcy złotych amunicią woijną sporządził, na to tylko cztery tysiące z skarbu wzioł; aby to residuum sześć tysięcy skarb w. x. L-go wypłacił, zlecamy.

Aby te wszystkie in genere uchwalone podatki na terminach wcześnie do skarbu wniesiono z dawniejszemi podatkami y od retentorów wyciągnione były, postanawiamy na to sądy adinstar trybunałów skarbowych, na które według dawnego zwyczaju przy iaśnie wielmożnym imci panu Heronimie Kryszpienie Kierszenszteynie, podskarbim w. x. L-go, iego królewską mość, pan nasz miłośwy, z senatu ich mościów panów senatorów naznaczyć będzie raczył; a deputatów z woiewodztwa y powiatów na seymikach relacyjnych po iednemu, którym skarb ex senatorio, iako y ex equestri ordini, naznaczonym y obranym, żadnego solaryum, sub refusione de suo, dawać nie będzie. Zaś sądów mieysce—miasto iego królewskiey mości Wilno, y czas-dzień dziewiąty Decembbris, w roku terazniejszym tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątym naznaczamy. Który trybunał wiecę nad niedziel trzy trwać nie ma. Na którym to trybunale wszyscy retentorowie podymnych, pogłownych, ceł, czopowych, osobliwie czopowego, sine consensu rei-publicae, anni millesimi sexentesimi sexagesimi tertii arędownego, kwart simplici, nomine donativi y donaty w kupieckich, pogłownych żydowskich y tatarskich y innych wszystkich retentorów, przy kim by się iakie kolwiek podatki do skarbu należące zatrzymane być pokazały, ne mine excepto, samych lubo sukcesorów ich; także grody poborców, dworzan—

sędzić y od nich zatrzymane y nie wy dane podatki y wszelkie contrybucie wyciągać y onych vigore constituyi, o trybunałach skarbowych postanowionych, sądzić mają. Tamże iego mość pan Wincenty Orda, casztelan Żmudzki, z minice Oliwskiey przez pana Horna, za dozorem ichmościów wybieraney*) successorami w Bogu zeszłego iego mości xięda biskupa Wilenskiego sprawić się ma, osobliwie z dawnych retent pięciu kroć sta tysięcy złotych y z innych dawniejszych, y wyciągnionych—pan sam y z dworzanami swemi stanąć y skutecznie usprawiedliwić sub poenis, in volumine legum sancitis, powinien będzie. W czym wszystkie constytucye o trybunałach skarbowych, osobliwie anni millesimi sexcentesimi sexagesimi primi na seymie postanowione, reassumuiemy y tym sądom terazniejszym, aby służyły, postanawiamy.

Tamże do sprawy wielmożnego imci pana kasztelana Żmudzkiego deputaci woyskowi, którzy przy dworzanach na executią militarem wieźdżali, adesse y deducere, wiele gdzie wyciągneli, mają; którzy iednak tak z poborców grodów y retentorów quity główne mają, ci do tego sądu pociągani być nie powinni; a żeby tym wcześniej wszyscy retentorowie y poborcowie wiedzieli, delata w każdym woiewodztwie y powiecie po parafach publikowana być ma.

Podymnych dwoje na ich mościach pach comisarzach, na terazniejszej convocatieri uchwalonych, iegomość pan podskarbi w. x. L-go nie ma ni na co ynszego wydawać, ani obracać za żadnemi assignatiemi, ieno na ichmość panów commisarzów, gd rzeczy pospolitey naznaczonych, którzy będą in opere tractatów z Moskwą; equaliter wszystką summę między ichmość podzieliwszy, wypłacić, uważając, iakoby omieszkania do ziachania pro termino na tą functią nie było; a retenta, in

*) Summy.

quantum by iakie były, s tego dwóyla podymnego tymże ichmość panom commisarzom należeć będą. Co wszystko in ratihabitionem przyszłego seymu communi consensu postanowiwszy, do approbacy odsyłamy, pokornie prosząc, aby to protunc, lubo od prawa pospolitego devium sancitum nostrum regio assensu utwierdziwszy, takowym in futurum ziażdom y consultatiō lege publica obviare raczył. Po któryey zgodzie naszey woiewodztwa y powiaty takie declaratie podali:

Declaratie woiewodztw y powiatow:

Woiewodztwo Wilenskie, lubo iest bardzo zdezelowane, iednak upatruiąc nagłą potrzebę rzeczy-pospolitey, declararie dwadzieścia dwoje podymnych prowentis, extraordynaryine wszystkie w ieneralnym postanowieniu convocationis wyrażone pozwala, praecavendo sobie salvam coaequationem na przyszłym seymie ratione czopowego, post expirationem termini wybieranego. Ta iednak coaequatio nie do tych, które teraz na convocacyi są uchwalone, ale do przyszłych, które będą na seymie pójstanowione, ma extendi podatków; seymik relacyjny w Wilnie dnia iedynastego Augusti. Powiat Oszmianski zgadza się z woiewodstwem Wilenskim, salva eadem strony czopowego coaequatione; seymik dnia czternastego Augusti w Oszmianie. Powiat Lidzki zgadza się z woiewodztwem Wilenskim, salva coaequatione czopowego; seymik dnia czwartego Augusti w Lidzie. Powiat Wilkomierski, praecavendo sobie wprzód wzgledem szesnastu podymnych, ieszcze za urzędu sławney pamięci imć pana Gonsiewskiego, podskarbiego, wielkiego hetmana polnego w. x. Lit., coaequatione na seymie przyszłym; teraz na też podatki, iako y woiewodztwo Wilenskie, pozwala, salva coaequatione czopowego; seymik w Wilkomirzu.

dnia szóstego Augusti. Powiat Brąławski, iako pograniczny, zruinowany y wszystkim excursiom nieprzyjacielskim podległy, mediatem dwudziestu dwóyla podymnych, salvis abiuratis wydać declararie, na extraordinaryine proventa wszystkie pozwala; seymik w Bracławiu dnia trzynastego Augusti.

Woiewodztwo Trockie we wszystkiem zgadza się z woiewodztwem Wilenskim; seymik w Trokach dnia trzynastego Augusti. Powiat Grodzieniski zgadza się z górnieszymi woiewodztwy ratione podatków; a że miasto Grodno y inne miasteczka w powiecie Grodzieniskim czopowe do niektórych osób prywatnych wydało, a to do skarbu nie weszło: zaczym salvam actionem tym, którzy wydali,—do tych, przy których to czopowe zostało, w trybunale skarbowym zachowuje; iakoby dwa razy iednego nie płaciли podatku. Sejmik w Grodnie dnia (. . . .) Augusti. Powiat Kowenski na też wszystkie podatki pozwala, iako woiewodztwo Trockie; seymik dnia siódmego Augusti. Powiat Upitski także z woiewodztwem Trockim y z powiatami iego zgadza się salva coaequatione szesnastu podymnych; seymik w Poniewieżu, dnia trzynastego Augusti.

Xięstwo Żmudzkie podymnych dwadzieścia dwoje y wszystkie extraordynaryine proventus declararie salua coaequatione szesnastu podymnych y seymik w Rossienach, dnia trzynastego Augusti.

Woiewodztwo Smolenskie żadnych ob hostilitatem nie może declarować podatków; proventy iednak extraordynaryine declararie; seymik w Grodnie dnia dziesiątego Augusti. Powiat Starodubowski,—tak, iako woiewodztwo Smolenskie declararie się; seymik w Wilnie dnia dziesiątego Augusti.

Woiewodztwo Połockie na żadne podatki ob hostilitatem nie pozwala; seymik dnia dwudziestego Augusti w Miedziole.

Woiewodztwo Nowogrodzkie declararie dwadzieścia dwoje podymnych y proventy extraordinarie weszystkie; seymik w Nowogrodzku dnia trzeciego Augusti. Powiat Słonimski zgadza się z woiewodztwem Nowogrodzkim, salva coaequatione czopowego; seymik w Słonimie dnia Augusti. Powiat Wołkowyski także in toto, iako powiat Słonimski, exclusa iednak hostilitate; seymik w Wołkowysku ultima Iuli.

Woiewodztwo Witepskie, funditus przez nieprzyaciela zniszczone y teraz in hostico zostajęce, żadnych podatków wydać nie może; seymik w Borysowie, dnia trzynastego Augusti. Tamże y insze seymiki, durante hostilitate, odprawować ma. Powiat Orzański, także, iako woiewodztwo Witepskie; seymik tamże w Borysowie, dnia dwunastego Augusti.

Woiewodztwo Brzeskie, lubo przez różnych nieprzyaciół y różmaite domowe incommoda bardzo zdesolowane y teraz w ustawicznych, iako pogranicze, zostaie od Polesia y od Kozaków niebezpieczenstwach, iednak wygadzając tak nagley rzeczy-pospolitey potrzebie, non discrepando a communi wyzszych woiewodztw sensu, zgadza się ratione extraordinarynych podatków z woiewodztwy górnieszemi, exclusa iednak omni hostilitate; seymik relacyjny w Brześciu, dnia siódmego Augusti. Powiat Piński na też wszystkie podatki pozwala, salva coaequatione czopowego et exclusa hostilitate; seymik w Pinsku, dnia trzynastego Augusti.

Woiewodztwo Mścisławskie ob hostilitatem nie deklarrie żadnych podatków; seymik w Krzyczewie, dnia ósmnastego Augusti.

Woiewodztwo Minskie, podymnych dwadzieścia dwoje, proventus extraordinariye weszystkie declarue, exclusa hostilitate et salva coaequatione czopowego; seymik w Minsku, dnia siódmego Augusti. Powiat Mozyrski nie declararie żadnych podatków ob hostilitatem; seymik w Lachowiczach, dnia trzeciego Augusta. Powiat Rzeczycki także nie declararie żadnych ob hostilitatem podatków.

Ziemia Inflanska—do powszechney zgody.

У тое конвокациі подпись рукаъ тымъ словы: Alexander Sapieha, biskup Źmuydzki salvis iuribus unionis; Kazimierz Pac, biskup Smolenski, salvis iuribus unionis korony z w. x. Lit.; Paweł Sapieha, woiewoda Wilenski, hetman wielki w. x. Lit.; Krzysztof Zawisza, marszałek wielki w. x. Lit., oraz y director koła Senatorskiego convocatiey Grodzienskiet; Mikołay Stephan Pac, woiewoda Trocki, salvis iuribus unionis korony z w. x. Lit.; Jerzy Hlebowicz, ieneralny xięstwa Źmudzkiego starosta, salvis iuribus unionis korony z w. x. Lit.; Michał Pac, woiewoda Smolenski, hetman polny w. x. Lit. salvis iuribus unionis z w. x. Lit.; Alexander Naruszewicz, podkanclerzy w. x. Lit., salvis iuribus unionis korony z w. x. Lit.; Jan Karol Kopeć, woiewoda Połocki, salvis iuribus unionis korony z w. x. Lit.; Alexander Sielski, kasztelan Gnieznienski, poseł iego królewskiey mości na konwokacya, salvis iuribus unionis; Hieronim Kryszpin Kierszenszteyn, podskarbi wielki w. x. Lit.; Mikołay Władysław Judycki, kawaler maltanski, kasztelan Nowogrodzki, artilleryi w. x. Lit. jeneral; Małcher Stanisław Sawicki, kasztelan Brzeski; Jan Antoni Chrapowicki, podkomorzy woiewodztwa Smolenskiego, marszałek posłów ziemskich na convocatiey; Michał Leo Drucki So^{3*}.

kolinski, marszałek Orszański, poseł województwa Wilenskiego; Jerzy Łukasz Ihnatowicz, poseł województwa Wilenskiego; Troian Strawinski, podsekretarz y poseł powiatu Oszmianskiego; Andrzej Odlamski Poczobut, pisarz ziemski, poseł powiatu Oszmianskiego; Kazimierz Sapieha, podskarbi nadworny w. x. Lit., poseł powiatu Lidzkiego; Kazimierz-Teophil Kuncewicz, wojski y poseł powiatu Lidzkiego, sekretarz i. k. mości; Stanisław z Braskoszyna Zienowicz, podkomorzy y poseł powiatu Wiłkomirskiego, leśniczy Wilkiski; Jerzy Kimbar, czesznik y poseł powiatu Bracławskiego; Stanisław Kazimierz Chmielnicki, poseł powiatu Bracławskiego; Marcin z Kościelska Oginski, stolnik w. x. Lit., poseł województwa Trockiego; Mikołaj Franciszek Rosochacki, sędzia ziemski y poseł województwa Trockiego, deputat do pisania tego postanowienia; Jan Kazimierz Kierdey, chorąży y poseł powiatu Grodzieńskiego, Przewalski, starosta; Kostanty Alexandrowicz, sędzia ziemski y poseł powiatu Grodzieńskiego; Jan Alexander Ihnatowicz, stolnik y poseł powiatu Kowienskiego; Samwel Turłay, sędzia grodzki y poseł powiatu Kowienskiego; Hrehory Podbereski, rachmistrz w. x. Lit., poseł powiatu Upitskiego; Wołminski Michał Kazimierz Żegrza, podsekretarz Upitski; Michał Eustachi Stankiewicz, ciwun Eyragolski, poseł xięstwa Żmudzkiego; Cyprian Paweł Brzostowski, referendarz y pisarz w. x. Lit., poseł z województwa Smolenskiego; Hieronim Władysław Sołtan, podkomorzy y poseł powiatu Starodubowskiego; Mälcher Gabryel Mielvid, pisarz ziemski Starodubowski; Albrycht z Ciechanowca Ciechanowiecki, obozny w. x. Lit., starosta Opeski, poseł województwa Połockiego; Michał Obuchowicz, podkomorzy Nowogrodzki, poseł tegoż województwa; Jan Kiersnowski, sędzia ziemski Nowo-

grodzki; starosta Diwinski, poseł tegoż województwa; Benedykt Sapieha, podstoli w. x. Lit., poseł powiatu Słoniemskiego; Władysław Jerzy Chałedzki, strażnik w. x. Lit., poseł powiatu Słoniemskiego; Stanisław Władysław Tryzna, sędzia ziemski y poseł powiatu Wołkowyskiego; Alexander Woyna, wojski Witebski, poseł województwa Witebskiego; Samuel Woyna, stolnik Witebski, poseł województwa Witebskiego; Hieronim Komar, podsekretarz y poseł powiatu Orszanskiego; Kazimierz Puchalski, pisarz dekretowy w. x. Lit., poseł województwa Brzeskiego; Alexander z Rayska Rayski, poseł województwa Brzeskiego; Stanisław Ciechanowicz, łowczy Smoleński, poseł powiatu Pinskiego; Władysław Ioachim Orda, podczaszy Orszanski, poseł powiatu Pinskiego; Włodzimierz Dadzibog Kaminski, chorąży y poseł województwa Mścisławskiego. Samuel Izidor Suchodolski, stolnik y poseł województwa Mścisławskiego; Stephan Cedrowski, województwa Minskiego poseł; Krzysztof Haraburda, poseł województwa Minskiego; Kazimierz Kruśniewicz, wojski y poseł Mozyrski; Samuel Przybora, podstarości sądowy y poseł Mozyrski; Zygmunt Służka, chorąży w. x. Lit., starosta y poseł powiatu Rzeczyckiego.

Которая таја конвокація, за поданьемъ оное до актъ черезъ ясневельможныхъ ихъ милости пановъ сенаторовъ и ихъ милостей пановъ пословъ великого князества Литовскаго, есть до книгъ кгродескихъ Городенскихъ уписана, съ которыхъ и сесь выпись подъ врадовою печатию ихъ милостямъ паномъ посломъ воеводства Берестейскаго есть выданъ. Писанъ у Городни. У таго екстракту перъ облятамъ поданого при печати притисненої подпись руки тими словы: Александръ Сопотко—писарь.

Который же то екстрактъ, перъ обля- | до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ
тамъ ку актикованью поданый, есть | уписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 719—722.

220. Рескриптъ короля Яна Казимира дворянству в. кн. Литовскаго.

Король 1) одобряетъ ревность Литовского дво-
рянства къ общему благу, особенно-относительно
изысканія имъ средствъ къ уплатѣ войску жало-
ванья; 2) вполнѣ соглашается на уравненіе мел-
кой монеты, за исключениемъ шеляговъ Волош-
скихъ; 3) не видя никакаго вреда для короннаго
монетнаго двора, равно какъ и прусскаго, даетъ
распоряженіе подскарбію, чтобы онъ осмотрѣлъ
место для постройки монетнаго двора въ Литвѣ;
4) такъ какъ предстоитъ уплата жалованья вой-
ску, то король не видитъ надобности уменьшать
податей; 5) жалованье иѣкоторымъ правитель-
ственнымъ лицамъ обѣщаетъ выдать по рѣшенію

сейма; 6) подати съ купцовъ и городовъ неиначе
могутъ быть облегчены, какъ по окончаніи будущаго сейма; тоже и относительно татарь; 7) король признаетъ за обиду для великаго княжества
Литовскаго, что сумма за набилитацию Брянскаго
внесена въ казну короны, а не Литвы; а потому
обѣщаетъ сообщить объ этомъ коронному под-
скарбію; 8) лицамъ, потерпѣвшимъ разореніе
отъ войска, обѣщаетъ вознагражденіе на будущемъ сеймѣ; 9) одобряетъ постановленіе кон-
вокациіи скарбового трибунала; 10) передачу
монетнаго двора отъ Боратынія Горну обѣ-
щаетъ подтвердить на сеймѣ.

Лѣта отъ Нарожена Сына Божого
тысяча шестьсотъ пятого, мѣсяца Ок-
тября, девятого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передомною Геронимомъ Казимеромъ
Еленскимъ — хоружимъ и подстаро-
стимъ Берестейскимъ, постановивши
очевисто его милость панъ Михаиль
Юрбургскій, рескриптъ Его королев-
ской милости, въ речи нижей въ немъ
менованой, ку актикованью до книгъ
кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ
ты словы писаный:

Reskript jego k. mości za instrukcją w Bogu wielebnych, wielmożnych, urodzonych Senatorów y Posłow Ziemskich, z wojewodstw y Powiatow w. x. Lit., na convocatię do Grodna pro die tertio Julii anni currentis zgromadzonych, przez wielebnego w Bogu Alexandra Sapiehę—bis-
kupa Zmuidzkiego, wielmożnego Jana Karola Korpia—wojewodę Połockiego y urod-
zonych: Marcina Ogińskiego—stolnika w.

x. L., Michała Obuchowicza—podkomorza-
rzego Nowogródzkiego, posłów z teyże
convocatii do jego k. m. wyprawiony-
nych. Dan w obozie pod Pilicą, dnia
dziesiątego Septembra, roku pańskie-
go millesimo sexcentesimo sexagesimo
quinto.

Jak j. k. m. nic milszego u siebie nie-
ma y mieć niemoże nadto samo, co sa-
lutem publicam państw iemu od Pana
Boga powierzonych concernit, tak, gdy
stany w. x. L. na termin convocatii w
Grodnie, przez uniwerszały j. k. m. zło-
żoney, zgromadzone, stosując się do in-
tentij i. k. mości, sposób ratunku w. x.
Lit. wynalazły, obmyśliwszy zapłatę woy-
sku, niemoże j. k. m. ieno pochwalić
eum zelum stanow w. x. L., którym
oycowskie j. k. m. koło conserwatii w.
x. L. pieczolowania secundarunt. Appro-
bat tedy ex senatus consilio postanowie-
nie pomienioney convocatii, ponieważ z
nim, ani prawu pospolitemu, ani dawnym
zwyczajom y seymom et, quod maius,

związkom unii w. x. L. z koroną nic przeciwnego nie znaydzie.

Brakowanie szelągów Ryzkich y Pruskich, uważając j. k. m. że wielkie czyniło in populo zamieszanie, wydać raczył ex senatus consilio postcomitiali universały swoie, żeby wszendzie brane były, krom samych Wołoskich. Aże y convocatio Grodzieńska inharendo j. k. m. uniwersałom, toż postanowiła, approbat j. k. m. y temiż universałami, na aprobadacją convocatii wydanemi brania tych szelon-gów, iniungit y oraz pisze do wielmożnego podskarbiego koronnego, aby także w państwach koronnych branie tych szelon-gów ogłosili uniwersałami swoimi, aż do seymu, który decidet cursum monetę.

Założenie minnicy w Malborku, prez urodzonego Horna nie wątpił j. k. m. że musi displicere wielmożnemu podskarbiemu koronnemu y pruskiemu, którzy przez to rozumieją derogari iuribus regni; iednak j. k. m., nie widząc aby ziąg damnum miało koronie promanare, daie listy swoie do wielmożnego podskarbiego koronnego y do Malborka, aby tam mieysca na minnicę w. x. L. nie broniono; interea skarb w. x. L. urgeat kontrahenta, żeby w koronie iako nayprędzey erigował minnicę, listy za przyjazdem j. k. m. będzie miał.

Urodzony Horn chwali po j. k. m. stanom w. x. L. (aby) reinstancią j. k. m. y samą słuszność mając w consyderacyi obmyślili, acz non in toto refusionem kosztow wielmożnym Hetmanom w. x. L.; zatem zleca skarbowi w. x. L., żeby według uchwały convocatii satisfaciat, iako nayprędzey; co do munificencyi j. k. m., to bez pochiby w podawających się oka-zyiach uznawać będą. Jurgetow czas wypłacenie differt j. k. m. acz do seymu, na którym exsolutionem ich zaleci j. k. m. stanom w. x. L. poniewaz podatków, na convocatii uchwalonych na za-

płate woysku, uszczuplać exsolutione iur-gieltow teraz j. k. m. non visum.

Meryta wielmożnego woiewody Troc-kiego, jako nie są j. k. mci tayne, tak osobliwym chce one j. k. m. nagrodzić respektem. Dezolacyey zaś dobr iego y przez nieprzyjaciela y przez woyska nasze także j. k. m., powracając z Ukrainy, był oculatus spetator; wczym condolet sorti iego y dopomoc rzeczy-pospolitey obiecuie, aby na seymie propositum,—a ma-iąc respekt na zruynowanie starostwa Krzyczowskiego, przez obozy woysk na-szych, nadgrodę obmyśliła.

Niemniejszego respektu godnego być uznawa j. k. m. wielmożnego woiewodę Połockiego, którego maiętność Wierzcho-wicka przez nasze y nieprzyjacielskie obozy nader zrujnowana; y temu do ot-rzymania nagrody od rzeczy-pospolitey ze-chce j. k. m. na seymie suffragari. Za-slugi wielmożnego marszałka wielkiego w. x. L., iako samemu j. k. m., tak antecessorom iego oddawane, haerentae w sercu y pamięci j. k. m., które omnimodo żaskę swą pańską nagradzać obiecuie. Jurgieltu zaś exsolucii odkłada j. k. m. do seymowej decyzyi.

Ponieważ convocatio postanowiła, aby kupcy, według constytucyi anni tysiąc sześćset sześćdziesiąt wtórego, od summ płacili; za czym j. k. m. deklaruie, że nikomu żadne libertace currere nie mo-gą, ani miastom Wilnowi i Grodnowi, ponieważ y stan szlachecki wszystkie wydaie podatki, odłożywszy w senacie na dalszy czas; w inszych podatkach z przyszłego seymu będzie być mogła folga pomienionym miastom, a teraz wiel-możny podskarbi ma y od nich exigere według constytucyi.

Tatarowie aby pogłówne od summ pła-cili, którzy według constytucyi powin-ni,—nie broni j. k. m.; których zaś con-stytucya uwalnia,—onerare j. k. m. nie chce.

Uznawa w tym j. k. m. krzywdę w. x. L., że od nobilitacyi urodzonego Brańskiego summy nie są oddane do skarbu w. x. L.; pisze w tey materyi do wielmożnego podskarbiego koronnego; ale y same w. x. L. na seymie należytości swoiej domówić się nie zaniecha.

Uważając j. k. m. wielmożnych y urodzonych obywatelów Białoruskich cnotę y skuteczną w powinney ku panu y rzeczy-poslitey wierze perseverantię, mieć obiecuie respekt osobiwy meritorum ich.

Nietylko cnota y wiara urodzonego podkomorzego Smoleńskiego żadnemi nienaruszone adversitatibus, ale też prace iego na seymach commissyi Moskiewskiey y na tey samey convocatii Grodzieńskiey podięte, zostaję w pamięci j. k. m., któremu wdzięczność swoją samym skutkiem oświadczają deklaruie.

Zruinowanie dobr urodzonych Brzuchańskich przez obozy woysk naszych merentur osobiwą compassią j. k. m.; z ktorey to pochodzi, że na seymie da Bóg przyszłym powaga swoją wesprzeć

y z senatu pewnych deputatów na tenże Trybunał przez listy swoie naznaczy.

Minnica urodzonego Boratyńskiego, lubo iusz ex senatus consilio post-committiali approbowana; jednak aby y na seymie iey ratihabitio było, dopomoc j. k. m. deklaruie; także kontrakt o minnicę, z urodzonym Hornem, przez skarb zawarty, gdy się w nim j. k. m. przyczyni, approbować zechce.

A że trybunał skarbowy optimo consilio convocatię na dzień dziewiąty miesiąca Decembra postanowił y deputatów z każdego woiewództwa y powiatów naznaczył; jako to j. k. m. approbat, tak ich interes deklaruie, gdy go urodzeni posłowie ziemscy promować będą.

У того реескрипту Его королевской милости печать большая великаго княжества Литовского притиснена, а подпись рукъ тими словы: Krzysztof Pac-Kanclerz w. x. L.; A. Kazimierz Giedgut—secretarz j. k. m. Который то реескрипть Его королевской милости, ку актыванью черезъ особу выше менованную поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ принятъ и уписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 166—1666 годы, стр. 817—819.

221. Рескрипть короля Августа III Брестскому воеводству.

Король, принимая съ благодарностью поздравление Брестского воеводства, изъявляетъ сожаление о понесенныхъ имъ невзгодахъ отъ войскъ; но такъ какъ обиженные не являлись, то и не могли получить удовлетворенія. Одна-

ко же они могутъ жаловаться гетманамъ, которые могутъ удовлетворить ихъ претензіямъ. Но, если войско будетъ возвращаться назадъ, то король обѣщаетъ, что оно не пойдетъ чрезъ Брестское воеводство.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божего тысяча шестьсотъ шестьдесятъ пятого, мѣсяца Декабря двадцать второго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Геронимомъ Казимеромъ Еленскимъ—хоружимъ и подстаростимъ

Берестейскимъ, постановивши очевидство его милость панъ Янъ Зеленевский, реескрипть его королевское милости, въ рѣчи ниже въ немъ менованой, ку актикованью до кникъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слоны писаный:

Reskript jego królewskiey mości na instrukcyą woiewodstwa Brzeskiego przez wielebnego Andrzeja Kazimierza Ostrowskiego, canonika Kruszwickiego, w obozie pod Kromolowem, dnia piętnastego miesiąca Septembra, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątego dany.

Powinszowanie wielmożnych y urodzonych obywateli woiewodztwa Brzeskiego, iako wiernych poddanych swoich, przez wielebnego Andrzeja Kazimierza Ostrowskiego, canonika Kruszwickiego, uczynione, wdzięcznie iego królewska mość przyjmować raczy. Condolet i. k. m. nie-wczasowanie woiewodztwa Brzeskiego, które od przechodzących woyska w. x. Lit., do boku iego królewskiey mości ordinowanych, choragwi poniosło. Co się zaś tknie poczynionych szkod, gdyby iniuriati comparerent y dochodzili krzywd swoich, y tu skuteczną odnieśliby satis factia; ale że nikt na żadną choragiew nie dowodził, nie mogło tu institui iudicium; iednak nie wątpi i. k. m. że każdy iniuriatus skuteczną przez sąd wielmożnych hetmanow odniesie sprawiedliwość.

Urodzony krzysztof Carol Połubiński, że zaciągnawszy się pod choragiew powiatową y żołd zupełny wziąwszy, nie dosłużył czwierci, iako był powinienny—agat z nim o to urodzony rotmistrz in foro fori; aże niebędąc w zaciągu z okazyi przeyscia choragwi do boku naszego ordinowanych, żołnierskim sposobem różne

exactie w dobrach szlacheckich poczynił,—oto z nim iniuriati in foro, iako się constitutiae seymowe opisyły, agere y krzywd swoich dochodzić iure powinni.

Iako wszystkich woiewodztw y powiatów omni meliore modo consulere zwykły iego królewska mość indemnity, tak osobliwie powracającym od boku swego chorągwiom iniungere to zechce, żeby woiewodztwo Brzeskie we wszystkie miały ochronie,—mianowicie dobr ziemskich, prawem pospolitym ab omni onere militari wolnych, żeby ullo modo weyrzeć y insertować nie ważyły się; y kiedy nazad od boku iego królewskiey mości powracać to wojsko będzie, inszym traktem ordinować ie i. k. m. zechce.

Ratione wyprawy woienney za przeszły rok woiewodztwo Brzeskie do pospolitego ruszenia stringi nie może, iżeli ma attestacyją wielmożnego hetmana, że wysłużyli.

У того рескрипту его королевской милости печать большая великого князства Литовского притиснена, а подпись рукойными словы: Krzysztof Pac—kanclerz wielki w. x. Lit.; Kazimierz Giełgud—sekretarz i. k. m. Который же то рескрипть его королевское милости, ку актикованью черезъ особу выше менованую поданный, есть до книгъ кротскихъ Берестейскихъ принять и уписать.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 747—748.

222. Универсалъ канцлера в. кн. Литовскаго Христофа Паца, которымъ онъ даетъ знать городамъ и мѣстечкамъ о наложении постановленной на Гродненской конвокациіи пошлины на соль и сельди.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого
тысяча шестьсотъ шестьдесятъ пятаго,
мѣсца Октября двадцать третьаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Геронимомъ Казимеромъ Еленскимъ, хоружимъ и подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто слуга его милости пана Казимира Пухальского, писара декретового в. к. Л., панъ Казимеръ Колонтай, листъ универсалъ ясневельможного его милости пана Христофа Паца, канцлера великого великого князства Литовскаго, на цло сольное выданый, ку актыкованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Jaśnie wielmožnym, wielmožnym ich
mć. p. p. senatorom, dygnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim, rycerstwu, szlachcie, obywatelom woiewodztwa Brzeskiego y powiatu Pińskiego w. m. panom y braci, Chrystoph Pac, kanclerz wielki w. x. Lit., Wiłkowiski, Kozieniecki, Ostryński, Kleszczelski starosta, leśniczy Niemonoyski, w ekonomiey Olitskiey administrator, po zaleceniu braterskich powolności moich; także wojtom, burmistrzom, raycom, ławnikom, magistratu y pospolstwu miast y miasteczek, donoszę do wiadomości. Ponieważ stany w. x. Lit. na convocatii terazniejszej za uniwersałami i. k. m., w Grodnie odprawioney, postanowili spólnie y uchwa-

liły cło solne w. w. x. Lit. y one pewnym kontraktem mnie y imć. panu podkanclerzemu w. x. Lit. koledze memu, puściły; tedy ia z mey strony zleciłem komorę cel solnych Brzeską ze wszystkimi iey przykomorkami w zawiadywanie imci. panu Kazimierzowi Julianowi Puchalskiemu — pisarzowi dekretowemu w. x. Lit. Zatym proszę wmć. panów, żebyście według postanowienia convocatii Grodzieńskiey, wygadzając potrzebie rzeczy-pospolitey, pomienione cło solne, według constitutii anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt wtorego, od beczki soli y od beczki śledzi — po złotych dwa wybierać nie bronili, będąc tego pewni, że żadne nadto exactie dziać się nie będą, które ieślby pisarze celní popełnić ważli, serio animadvertere y skuteczną iniuriatis sprawiedliwość uczynić rozkażę. Toż uczyni y imci pan podkanclerzy w. x. Lit. kollega móy z strony swoiej. Dan w obozie pod Kromłowem, dnia piętnastego miesiąca Septembra, roku tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątego.

У того листу при печати притесненої подпись руки тыми словы: Ww. mm. panów życliwy brat y sługa Chrystoph Pac — kanclerz wielki w. x. Lit. Который то листъ универсалъ, ку актыкованью поданный, до книги вписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 769—771.

223. Универсалъ подскарбія в. кн. Литовскаго Іеронима Криспина Киршенштейна о сборѣ подымнаго.

Подскарбій в. кн. Литов. Іеронимъ Криспинъ Киршенштейнъ, отдавая свои заслуги на благосклонный судъ господъ и обывателей Брестского воеводства, напоминаетъ имъ, что взносъ податей, назначенныхъ на конвокацийномъ сеймѣ, идетъ очень тugo, несмотря на то, что первая половина срока ихъ уже оканчивается и Литовское княжество внесло уже до 30,000 золотыхъ. Причины такого неудачного сбора заключаются въ томъ, что одни изъ сборщиковъ еще не явились, а другие, внося мало, жалуются на обывателей, что эти послѣдние больше занимаются промѣнью одной монеты на другую и сборщикамъ или ничего не отдаютъ, или же, если и отдаютъ, то монету старую и подозрительную; отсюда происходитъ и другое зло, именно—поводъ простонародью къ замѣнѣ монеты. Указывая на возвращеніе пословъ

изъ конвокацийного сейма и универсалъ короля, разрѣшающій всякия недоумѣнія относительно этой подати, подскарбій просить обывателей—лучше вносить въ казну деньги, нежели бумажная донесенія о недомѣкахъ и откладывается срокъ до 27 октября ст. тѣмъ, чтобы въ этотъ промежутокъ времени внесены были все недоимки безъ всякаго замедленія. Въ случаѣ же неповиновенія, приказываетъ сборщикамъ сдѣлать винченія по сему дѣлу по приходамъ, деньги собраныя и счеты представить въ казну, къ св. Мартину, а недоочеты—въ трибуналъ для экзекуціи. Въ заключеніе подтверждается, что сборы втораго срока совершились безъ всякихъ проволочекъ, такъ какъ единствующій наступить послѣ сего скарбового трибунала исключаетъ уже всякое промедленіе.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ пятаго,
мѣсяца Ноября шестнадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Геронимомъ Казимиромъ Еленскимъ — хоружимъ и подстаростимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто Аронъ, школьнікъ, жidъ Берестейскій, листъ универсалъ вельможнаго его милости пана Іеронима Кришпина Киршенштейна, подскарбего великого князества Литовскаго, въ справѣ и речи въ немъ ниже выраженої, ку актыованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный.

Jaśnie wielmożnym, wielmożnym ichmościom panom senatorom, dygnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim y wszystkim obywatełom woiewodztwa Brzeskiego, po zaleceniu usług moich w Jaśkę waszmościow panów y braci. Życząc należnym staraniem adaequare

funktię moią y iako naywygodniew służyć rzeczy-pospolitey na termin raty pierwszej wniesienia podatków, na konvokacyi powszechną zgodą całej rzeczypospolitey y wielkiego księstwa Litewskiego uchwalonych, pośpieszyłem się ad locum aerarii publici. Gdzie omni spe inferiorum stanowszy, gdy z całego wielkiego księstwa Litewskiego iuż nie dopiero po terminie mało co nad trzydzieście tysięcy złotych wniesionych znayduje się, eam tego odbieram rationem,—że iedni ichmość panowie poborcowie non comparent, drudzy szczupłyム do skarbu wniesieniem odezwawszy się, na ichmościow panow obywatełów woiewodztw y powiatow, conqueruntur,—że albo tarde w wydaniu tych podatków poczynaią, albo wybrawszy, w brew artykułowi konvokacyinem, miedzy monetą opisaną (aby wszelka zarówno brana y wydawana była), niektory ichmość dystinctią czyniąc, nowe terazniejsze z mennicy szelagi miedzia-

ne od poddanych wybrane, z kupecami y z żydam handle czyniąc, zamieniaiąc, a do ich mśc panów poborców monetam suspectam et vetustate consumptam od-dawaią,—et exinde, czyniąc brak miedzy nową a starą monetą, podają occasionem plebi do teraznieyszey w monecie wiele szkodliwej oyczynie waryaty. Ponieważ tedy ich mość panowie posłowie e gremio convokationis do iego k. mości, pana naszego miłościewego, wysłani cum approbatione całego actu convokacyjnego powrócili, — co iuż y osobliwie uniwersalny j. k. m. po woiewodztwach y powiatach ogłosili y przyczyny, ieżeliby iakie tenerent kogo wątpliwości w wydaniu tych podatków, znieśli (lubo iuż termin raty pierwszey steriliter pominoł); życząc barzey na accomodowanie woyska wielkiego księstwa Litewskiego pieniędzy gotowych do skarbu, niżeli delat papierowych ad condemnandos retentores na przysłym trybunale skarbowym, pociągnawszy terminu raty pierwszey do dnia dwudziestego siódmego miesiąca Octobra, upraszczam w. m. panów abyście intra hoc spatium ratę pierwszą bez remory żadney et sine ulla w monecie disquisi-

tione wydać do tychże ich mość panów poborców raczyli. Których to monere serio, aby cum contumacibus, po expirowaniu prorogowanego terminu, iure na roczkach Nowembrowych, blizko nadchodzących, praevia po parafiach adcitatione rozprawiwszy się, condemnaty na trybunał przysły skarbowy executioni przyniesli; a wprzód—calculum y pieniądze bez odmiany żadney, iakie wybrane będą do skarbu na święty Marcin blizko przysły oddali. W tym też w. w. moich mości panów zawczasu ostrzegam, aby rata wtóra na terminie bez żadney przewłóki wydana była, za którą blizko następujący trybunał skarbowy omnem spem prolongationis excludit. Oddawam mię zatem lasce ww. m. m. panów y braci. Dan w Wilnie, dnia siódmego Octobra, roku tysiąc sześćset sześćdziesiątego piątego.

У того листу универсалу при печати притисненой подписью руки тыми слова: W. w. moish panów życzliwy brat y sluga powolny Heronim Kryspin Kierszensteym — podskarbi wielki w. x. Lit. Который же тотъ листъ, ку актыкованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1665 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 723—724.

224. Ординансъ в. гетмана в. к. Литовского Павла Яна Сапьги о томъ, чтобы войско шло немедленно къ обозу и не занималось грабежами.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго, тысяча шестьсотъ шестьдесятъ пятого, мѣсяца Октября двадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Іеронимомъ Казимеромъ Еленскимъ—хоружимъ и подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто Лейбъ, школьнікъ, жицъ Бере-

стейскій, листъ ясневельможного его милости пана воеводы Виленского, гетмана великого князества Литовского, до ихъ милости пановъ жолнеровъ выданый, на речь въ немъ ниже помеченную, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Paweł Jan Sapieha, woiewoda Wileński, hetman wielki w. x. Lit. iego mści panu porucznikowi, albo comendantowi chorągwie iego mość pana woiewody Mścisławskiego. Nie ieno o to, że mimo tak wiele ordinansow moich, którym wydał, żebyście wmść ze wszystkim półkiem mężnie, szli iako naprzdzej do obozu, tak odleglem ciagnieniem, u łupieżstwem, nigdy dobremu żołnierzowi nieprzystoynym, bawicie się wmść, ale u o to, że nad uniwersał mój, Brześciowi na ochronę dany, stawiliście tam u też co u wszędzy czynicie exactie, iako na sąd mój u artykułów wojskowych

rigor zasłużiliście, wmość, tak ten pewnie minać wmść nie może. A teraz y serio rozkazuje, abyście ex nunc z tamtad ustąpili y pozew o to samo wydać po w. mściow rozkazalem. Dan w Rasney, dnia dwunastego Octobra, tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątego.

У того листу при печати притисневой подпись руки тыми словы: Jan Sapieha, Woiewoda Wileński, hetman wielki w. x. Lit. Который же тотъ листъ, за поданьемъ черезъ верху мененую особу ку актикованью, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ актико-ванъ и вписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 905—906.

225. Универсалъ гетмана в. к. Лит. Михаила Казимира Пата объ освобождениі города Бреста отъ военныхъ постоевъ.

Лъта отъ Нароженья Сына Божего тысяча шестьсотъ шестьдесятъ шestого, мѣсца Февраля третяго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Александромъ Палневскимъ, намѣсникомъ кгородскимъ Берестейскимъ, отъ вельможного пана его милости, пана Казимира Яна Сапи-
ги, подскарбего надворного великого князства Литовского, Бѣльского и Сол-
пенского старосты, зостаючимъ, поста-
новивши очевисто Левко Іцковичъ,
жидъ и школьникъ мѣста Берестейско-
го, универсалъ ясневельможного его
милости пана Михала Казимира Пата,
воеводы Смоленского, гетманапольно-
го великого князства Литовского, въ
речи нижей въ немъ выраженої, ку
актикованью до книгъ кгородскихъ Бе-
рестейскихъ подалъ, въ тые слова пи-
саный:

Michał Kazimierz Pac, woiewoda Smoleński, hetman polny w. x. Lit.; Feydanski, Tryski starosta, ekonomii Mohilewskiej administrator, ichmć panom pułkownikom, oberszterom, oberszterleytnantom, rotmistrzom, maiorom, kapitanom, porucznikom u wszystkiem in genere rycerstwu wojsk i. k. mści w. x. Lit., chęci me towarzyskę zaleciwszy. Conformując się do wyraznej woli uniwersałów i. k. mści, pana mego miłościwego, którym miasto Brześć od wszelakich exakciey żołnierskich uwalniać raczył, z władzy mey hetmanskiej mieć chęć y serio upominam, aby żaden z wmć. w pomienionym mieście i. k. mści Brzesckim tak u mieszkańców, iako y u żydow, noclegów y pokarmów nie odprawował, ugod, staci y podwód brać nie ważył się y żadnym sposobem nie agradował pod penami w artykułach

woyskowych opisanemi, które in contra-
venientes niechibnie extendowane bę-
dą. Dan w Wilnie, dnia dwudzieste-
go piątego Ianuarii, anno tysiąc sześć-
set sześćdziesiąt szóstego.

У того универсалу при печати под-

пись руки тыми словы: Michał Pac, wo-
iewoda Smolenski, hetman polny w. x.
Lit. Который же то универсалъ ку
актикованию поданный, есть до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ привяты и
уписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 1045—1046.

226. Упоминальный листъ короля Яна Казимира, суперъ-интенденту Брестскаго монетнаго двора Кириу Бандинели, чтобы работники монетнаго двора не дѣлали оскорблений Брестскимъ жидамъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ шесто-
го, мѣсяца Марца двадцать второго
дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ
Умистовскимъ—столѣникомъ Венден-
скимъ, подстаростимъ Берестейскимъ,
постановившице очевисто Левко Ицко-
вичъ, школьнікъ, жидъ Берестейской,
листъ его королевской милости упоми-
нальный до его милости пана Цируса
Бандинелого, суперитендента минницы
Брестской, въ справѣ нижей менован-
ной выданый, ку актикованию до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ
тые слова писаный:

Jan Kazimierz, z Bożej Łaski król
Polski etc. Szlachetnemu Cyrusowi Ban-
dynelemu, superintendentowi minnice
Brzeskiej, wiernie nam miłemu, łaskę
naszą królewską. Szlachetny, wiernie
nam miły! Suplikowali nam przez nie-
których panów rad y urzędników na-
szych, przy boku na ten czas będących,
wszystkie kahału Brzeskiego żydzi, że
rzemieśnicy y czeladź w minnicy Brzesc-
kiej, na ten czas będące, pomienionych
żydów bez żadney przyczyny w domach

y na ulicach nie tylko słowy nieuczci-
wemi znieważaią, ale też lżą, krzywdy
y szkody, różne pochwały na zdrowie
y dobra ich czynią. My tedy, dalszym
zabiegając inconvenientiom chcemy po-
wierności waszey mieć y serio rozkazu-
emy, aby wierność twoia rzemieśnikom
y czeladzi w minnicy Brzeskiej, pod
swoją władzą będącym, żeby oni żydom
Brzeskim żadney krzywdy y szkody,
zniewag y pochwałek na zdrowie, ani
na dobra ich nie czynili, surowo przy-
kazał y występnych za doniesieniem to-
bie skargi sprawiedliwość nieodwłocza-
czynił, inaczey nie czyniąc z powinno-
ści swej dla łaski naszej. Dan w War-
szawie, dnia szesnastego miesiąca Mar-
ca, roku Państwego tysiąc sześćset sześć-
dziesiąt szóstego, panowania naszego
polskiego—siedmallestego, a szwedzkie-
go—osmallestego roku.

У того листу его королевской мило-
сти при печати подпись рукъ тыми
слова: Jan Kazimierz król; Andrzej
Kotowicz, pisarz w. x. Lit. Который же
тотъ листъ его корол. милости, ку акти-
кованию поданный, есть до книгъ кгород-
скихъ Берестейскихъ уписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 1207—1209.

227. Универсалъ короля Яна Казимира депутатамъ, отправленнымъ въ Брестскую экономию, чтобы они не требовали военныхъ повинностей отъ сказанной экономии и духовенства латинскаго и греческаго исповѣданій.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ шестого,
мѣсяца Мая двадцатого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Казимеръ Чапскій съ велебнымъ отцемъ священникомъ Львовскимъ, листъ его корол. милости универсаль, въ справѣ и на речь въ немъ нижай менованую даный и служаій, куактикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подали, въ тые слова писаный:

Jan Kazimierz, z Bożej łaski, król Polski etc. Urodzonym deputatom z assignaciey wielmożnego woiewody Smoleńskiego, hetmana polnego w. x. Lit. do dobr duchownych utriusque ritus y donatariuszow, w ekonomii naszey Brzeskiej będących, zasłanym, łaskę naszą królewską. Urodzeni wiernie nam mili! Mamy tę informatią, iż wierność wasza, otrzymawszy snadź ad malam et sinistram informationem assygnacją od wielmożnego hetmana polnego w. x. Lit., do ekonomii naszey Brzeskiej, od duchowieństwa tak Rzymskiego, iako y Greckiego nabożeństwa, tudzież y donatariuszow tamecznych, od których nam do skarbu naszego czynsz goły pieniężny idzie, chlebów y stacy nieznośnych upominacie się, wymagacie, y onych angarizuiecie; co, iż przeciwko wyraznemu

iest prawu, które dobra nasze stołowe ekonomiczne ab omnibus militaribus uwalnia contributionibus y exactiū, y hetmani na wydawanie assignaty prawa żadnego nie mają; tudzież że przez te wierność wasza exactie y wyciąganie chlebów znaczno musielibyśmy w szczupłych dość naszych prowentach y intratach stołowych mieć y ponosić diminutię: przeto powagą naszą królewską chcemy mieć y surowie przykazuiemy wierności waszey, abyście zarazem, za doyściem tego listu—uniwersalu naszego, z ekonomiczni naszey ustąpili, plebanów y popów Ruskich, także y donatariuszów naszych, którzy się w tey ekonomii Brzeskiej znayduią, zaniechali y nie inquietowali y chlebów się nie upominali; a ieśliby się już co od kogo wzięli, żebyście koniecznie powracali, albo nagradzali, nie czekając, póki byśmy was ztamtąd rugować kazali,—inaczey dla łaski naszey y dla surowego sądu, który byś my nad wiernością waszą extenderie kazali, nie czyniąc. Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą przy pieczęci w. x. Lit. podpisujemy. Dan w Warszawie, dnia szóstego miesiąca Kwietnia, roku Państkowego tysiąc sześćset sześćdziesiąt szóstego, panowania królewstw naszych polskiego y szwedzkiego—ośmianastego roku.

У того листу его королевской милости универсалу, при печати притисненої, подпись рукъ тыми словы: Jan Kazimierz król; Walerian Stanisław

Judycki—archidiakon Wilenski, pisarz | ку актикованью поданный, до книгъ w. x. Lit. Который же тотъ листъ, | кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 1339—1341.

228. Универсалъ короннаго гетмана Станислава Потоцкаго о томъ, чтобы войска не смѣли проходить чрезъ Брестское воеводство.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ шесто-
го, мѣсца Іюня десятого дня:

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто его милость панъ
Казимеръ Дунинъ Корвицкій, мечникъ
Смоленскій, поселъ воеводства Бере-
стейского, универсалъ ясневельмож-
ного его милости пана Станислава съ
Потока Потоцкаго—воеводы Krakowskого,
гетмана великого коронного, въ
речи ниже въ немъ менovanной, ку
актикованью до книгъ кгродскихъ Бе-
рестейскихъ подалъ, въ тые слова пи-
саный:

Stanisław z Potoka na Podhoycach
Potocki, woiewoda Krakowski, hetman
wielki koronny, Barski, Dolinski, Gro-
decki, Mosciski, Drahimski, Rodnuski
starosta, ichmć panom pułkownikom,
oberszterom, oberszter-leytnantom, rot-
mistrzom, maiorom, kapitanom, porucz-
nikom, ich namiestnikom y wszystkiem
ichmć rycerstwu,—iezdнему, pieszemu,
polskiego y cudzozicmskiego zaciagu.
Czynię wiadomo, iż nie tylko do prawa
pospolitego stosując się, które dobrom
dziedzicznym wszelką od żołnierza wa-
rował ochronę, a że mając osobliwy
respekt na wielkie spustoszenie włości

w woiewodztwie Brzesckim Litewskim,—
tak przez nieprzyjaciela koronnego, ia-
ko też częste woysk przechody; aby te-
dy wszystkie dobra w pomienionym wo-
iewodztwie przychodzić do siebie mogły,
tym uniwersalem od wszelakich in gene-
re ciężarów żołnierskich zaslonionymi
chcąc mieć we wszelakiey ochronie, gdzie
aby żadna chorągiew z woysk i. k. msci
nie tylko przechodzić, ciągnieniem się
bawić, stacyi, chlebów pobocznych wy-
ciągać, ale y nogą postać nie ważyła
się,—z władz moiey upominam y przy-
kazuię, deklarując, iż za pierwszą skar-
ga, który nie poszanował tego uniwer-
sału, iako też o naymniejszą krzywdę
uiąć się gotowem y każdego woli moiey
sprzeciwnego bez wszelakiey folgi, zwło-
ki y respektu na osoby, sądzić surowie
y na gardło karać każe, upewniam. Któ-
ry uniwersał, dla lepszej wagî rękę mo-
ią podpisawszy y pieczęcią stwierdzi-
szy, na zaszczyt woiewodztwu pomie-
nienemu daię. Dat. w obozie Podkolu,
dnia dwudziestego dziewiątego Junii, ty-
siąc sześćset sześćdziesiąt szóstego roku.

У того универсалу при печати при-
тисненной подпись руки тыми словы:
Stanisław Potocki—woiewoda Krakow-
ski, mpria. Который же то универсалъ,
ку актикованью поданный, есть до книгъ
kgrodskichъ Берестейскихъ уписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 1343—345.

229. Универсалъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца о томъ, чтобы войска не обременяли обывателей военными повинностями во время перехода чрезъ Брестское воеводство.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысечиа шестьсотъ шестьдесятъ шесто-
го, мѣсяца Іюля десятого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто его милость панъ
Казимеръ Дунинъ Корицкій—мечникъ
Смоленскій, посолъ воеводства Бере-
стейскаго, тотъ универсалъ ясневель-
можного его милости пана Паца, вое-
воды Смоленскаго, гетмана польного
великого князества Литовскаго, на сей-
мику реляційномъ въ рѣчи ниже ме-
нованой ку актикованью до книгъ
кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ
тые слова писаный:

Michał Kazimierz Pac—woiewoda Smo-
lenksi, hetman w. x. Lit., Feydanski,
Triski starosta, ekonomii Mohilewskiey
administrator, wszystkiemu in genere ry-
cerstwu woysk i. k. msci w. x. Lit.
polskiego y cudzoziemskiego, konnego u-
pieszegozaciagu, po zaleceniu chęci mych

towarzyskich. Doszla mię skarga od
ichmć panów obywateł woiewodztwa
Brzesckiego, iż przez częste różnych chro-
ragwi przejście przez woiewodztwo
Brzeskie, wielkie ponoszą ichmć pp. oby-
watele praeiudicia y uciążenia niesłużne;
z władze przeto mey hetmanskiey mieć
chcę y surowie przykazuię, abyście
wmość, takowe zaniechawszy ausus, nocle-
gami, pokarmami, ugod wymaganiem et
omni in genere et specie modo nie byli
pomienione na woiewodztwo iniuriosy,
pod surowemi w artykułach woyskowych
opisanemi poenami, które za doyściem
skargi nie chibnie in contravenientes mu-
siały by extendi. Datum w obozie z pod
Woli, dwudziestego dziewiątego Iunii,
anno tysiąc sześćset sześćdziesiątego szó-
stego.

У того листу универсалу подпись
руки тими словы: Michał Pac—woiewo-
da Smolenski, hetman polny w. x. Lit.
Который тесь универсалъ, до актъ по-
данный, есть до книгъ кгродскихъ Бе-
рестейскихъ уписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1665—1666 годы, стр. 1423—1434.

230. Универсалъ гетмана польнаго в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца
о доставкѣ изъ г. Брестя провіантъ для проходящаго войска.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысечиа шестьсотъ шестьдесятъ шесто-
го, мѣсяца Августа семнадцатого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
го, мѣсяца Августа семнадцатого дня.

подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто панъ Ерій Ящевичъ, листъ ясневельможного его милости пана Михала Казимира Паца, воеводы Смоленского, гетмана польного великого князства Литовского, въ справѣ и рѣчи ниже въ немъ менованій, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Michał Kazimierz Pac, woiewoda Smoleński, hetman polny w. x. Lit., ichmostiom panom namiestnikom, uczciwym wojtom ekonomii i. k. msc Brzeskiey, po zaleceniu chęci moich. Obviando, aby ekonomia ta nie byla aggrawowana zbiegami z woyska od boku i. k. msc powracajacego na żywności, bez któryey żołnierz obejść się nie może, życzę u ten wm. podaie sposob, abyście wm. zawczasu proviant chlebem, krupami,

miesem gotować kazali dla woyska, gdy się tam zblizy, od którego wszelki ekonomia cum attinentis będzie miała pokoy, gdy mu pożywienia sposob subministrabitur; w czym zniosą sie z wmsciami ustnie zeslani ode mnie towarzystwo, imsc pan Stabrowski, starosta Surażski y imsc pan Tyszkiewicz. Datum w obozie pod Rykami, dnia iedynastego Augusta, tysiąc sześćset sześćdziesiąt szóstego anno. Miasto Brzeskie aby się do tego prowiantu przydożyło, pilno żadam tak y do żywotniew.

У того листу универсалу, при печати притисненої, подпись руки тыми словы: Michał Pac—woiewoda Smoleński, hetman polny w. x. Lit. Который же тотъ листъ, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1666 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 53—54.

231. Листъ короля Яна Казимира на опечатаніе монетнаго двора въ Брестѣ.

Король Янъ Казимиръ, вслѣдствіе трактата подъ Ленговичами и вслѣдствіе усильной просьбы становъ рѣчи-посполитой, даетъ согласие на закрытие всѣхъ монетныхъ дворовъ въ рѣчи-посполитой. По этой причинѣ онъ приказываетъ и Жмудскому каштеляну Ордѣ, чтобы, съ получениемъ сего ординаса, немедленно быть опечатанъ монетный дворъ и въ г. Брестѣ. Но такъ

каль урожденный Боратыни, Осцікій староста, содержатель этого монетнаго двора, заключивши контрактъ съ рѣчи-посполитою на чекань монеты, по отношению къ рѣчи-посполитой выполнилъ его въ точности, а для себя, согласно этому же контракту, не успѣлъ отчеканить до полутора миллиона злотыхъ; то король допускаеть эту мѣру только до будущаго, ближайшаго сейма.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого тысяча шестьсотъ шестьдесятъ семого, мѣсца Генваря двадцать девятого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Александръ Бейнаръ, листъ его королевское милости, въ речи въ немъ

нижей менованой, ку актикованью до квитъ кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Jan Kazimierz, z Bożej łaski król Polski etc. Wielmożnemu Stanisławowi Wincentemu Ordzię, casztelanowi Żmudzkiemu,—samemu, lubo, in absentia, substitutowi, przy miennicy Brzeskiey zostajacemu, tudzież urodzonemu Aleksandrowi Beynarowi, dworzaninowi skarbo-

wemu y pisarzowi, od wielmożnego podscarbiego w. x. Lit. przy tey że miennicy attendentią mającemu, wiernie nam miłym łaską naszą królewską. Wielmożni, urodzeni, wielce nam mili! Lubo urodzony Boratyni, starosta Osiecki, wszystkie summy, ex vi contractus, na rzecz pospolitą należące wypłaciwszy, sobie y kredytorom swoim na półtora circiter miliona nie dobił, a według contraktu z rzeczą-pospolitą zawartego et publica fide upewnionego nie pierwiej miała być zamkniona miennica, aż by in toto był satisfactus od rzeczy-pospolitey urodzony Boratyni w swoich interessach. Wygadziąc jednak traktatowi pod Lengowicami zawartemu y gorącey proźbie stanów rzeczy-pospolitey, ochochine zezwoliłismy na to, aby wszystkie miennice w państwach naszych tak srebrne, iako y miedziane instantanee były zawarte. Co wielmożnemu podskarbiemu wielkiemu w. x. Lit., przy boku naszym na ten czas residującemu, pilno zaleciwszy, chcemy mieć po wierności waszey, y surowo rozkazuiemy, abyś się wierność wasza tegoż momentu, którego ten ordynans nasz wierności waszey oddanym będzie, żadney około niego nie czyniąc dyspozytiey, insmul z factorami urodzonego Tytusa Liviusa Boratyńskiego, wszystkie instrumenta miennicze porządnie zinwentowawszy, one do jednego sklepu sprowadzili y sklep ten pieczęciami swemi, a faktorowie urodzonego Baratyńskiego także swemi pieczęciami zapieczętowali. Po-

pieczętuiecie oraz wierność wasza wszystkie beczki z opłatkami, co kolwiek ich ten ordynans nasz w miennicy zastanie y one do tego sklepu, gdzie instrumenta miennicze sprowadzone będą, złożycie do dalszey woli naszey y całej rzeczypospolitey, która na drugim da Bóg seymie, od nas złożonym, decisionem uczyni koło ukątentowania urodzonego Boratyńskiego w słusznych pretensach iego. Interea nikomu wierność wasza żadnego przystępu tak do instrumentów mienniczych, iako y do opłatków, nie pozwolicie sub poenis fisci in contraventores erogatis, które nie tylko na faktorach y służbach urodzonego Boratyńskiego, ale y na wierności waszey, gdybyście tego, co wierności waszey iniugimus, do exekucyi przywieść nie mieli, extendowane będą; ynaczey tedy wierność wasza nie uczynicie s powinności swey, dla łaski naszey. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego ósmego miesiąca Decembra, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt szóstego, panowania naszego polskiego y szwedzkiego—dziewiętnastego roku.

У того листу его королевское милости печать большая вел. кн. Литовского притиснена, а подпись рукъ тыми слова: Jan Kazimierz król; Andrzej Kotowicz—pisarz w. x. Lit. Который же тотъ листъ его королевское милости, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1667 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 215—218.

232. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Паца, оберштерльейтенанту Станцелю.

Гетманъ в. кн. Литовскаго Михаилъ Пацъ даетъ распоряжение оберштерльейтенанту Станцелю, чтобы онъ, въ случаѣ опасности города Берестю, шелъ къ нему на помощь съ полкомъ

польного писаря в. кн. Литовскаго и съ другимъ полкомъ Криппина оберштера и, по прошествии зимы, оберегалъ бы его всяческими средствами.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ семого,
мѣсяца Марта одинадцатаго дня.

На врадѣ кгородскоиъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто панъ Станиславъ Домановскій, слуга его милости пана Станцеля оберштерлейтенанта его королевское милости, ординансъ ясневельможного его милости пана Михала Паца, каштеляна Виленского, гетмана великого великого князества Литовского, въ справѣ и речи нижей въ немъ менованой, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, вътые слова писаный:

Michał Kazimierz Pac, kasztelan Wileński, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego.

Stancelowi, obersztleytenantowi iego królewskiej mości, chcąc me zaleciwszy, dajemy ten mój ordynans, aby in casu ingruentis periculi z regimentem iego mość pana pisarza polnego w. x. Litewskiego y z drugim iego mości pana Krypzpina, obersztera i. k. mści, na Brześć pro praesidio wchodził, y za iak czasu, skoro zima zeyzdzie, securitatem, mieysca tego omni possibili modo opatrywał, conderitati waszmości poruczam. Datum dnia iedynastego Februaryi, anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódme, w Minsku.

У того ординансу при печати притисненої подпись руки тыми словы:
Michał Pac—kasztelan Wileński, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego.
Который же тотъ ординансъ ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1667 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 173.

233. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца объ укрѣ-
пленіи города Брестя.

Михаилъ Казимиръ Пацъ, кашт. Виленскій, гетманъ в. кн. Лит., излагая бѣдственное со-
стояніе Брестской крѣпости, подверженной посто-
яннымъ нападеніямъ отъ казаковъ и татаръ, а
равно выражая боюзь, чтобы она не досталась въ

руки непріятелей, убѣждаетъ дворянство—озабо-
титься ея укрѣпленіемъ и оказать помошь Ли-
товскимъ войскамъ, расположеннымъ въ этой
мѣстности.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божого
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ семо-
го, мѣсяца Марта третьего дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто панъ Марекъ Ро-
мановскій, листъ универсалъ ясневель-
можного его милости пана Михала Ка-
зимера Паца—каштеляна Виленскаго,
гетмана великого великого князства
Литовскаго, въ справѣ и речи нижеї
въ немъ менovanой выданый, ку акти-
кованью до книгъ кгродскихъ Бере-
стейскихъ подалъ, въ тые слова пи-
саный:

Jaśnie wielmožnym ichmę. panom se-
natorom, dignitarzom, rycerstwu, szlach-
cie, obywatelom woiewodztwa Brzes-
kiego, moim wielce miłoſciwym panom
y braci, Michał Lazimierz Pac, kasztele-
lan Wileński, hetman wielki w. x. Lit.
po zaleceniu usług mych życzliwych.
Upatruiąc, iż fortecom, confinibus w. x. Lit.
od Polesia będącym metuendum od ko-
zackiey rebelliey z Tatarami zligowa-

ney, życzę z powinności urzędu mego y
proszę was miłoſciw. panów, abyście, pro-
priae consulendo securitati, fortificatią
Brześcia przedsięwzięli y wszelkimi do
opatrzenia mieysca tego sposobami dopo-
mogli ludziom z woyska w. x. Lit. ze-
słanym,—praevidendo, by w ręce nieprzy-
jacielskie niedostały się; co, iakie przy-
niósło by (strzeż Boże) nie tylko wielm.
mm. panom y woiewodztwu, ale y całemu
w. x. Lit. incommodum, snadnie wasz-
mość panowie penetrare możecie. Ażeby
to do wiadomości wszystkich przyszło,
proszę, aby ten uniwersał, po przyjęciu
do akt, po mieyscach zwyczajnych był
publikowany. Datum dnia iedynastego
Februaryi, anno tysiąc sześćset sześć-
dziesiąt siódmeego, w Minsku.

У того универсалу при печати при-
тисненої подпись руки тыми словы:
Wielm. mości panów braci sługa powolny
Michał Pac—kasztelan Wileński, het-
man wielki w. x. Lit. Который же тотъ
универсалъ, ку актикованью поданный,
есть до книгъ кгродскихъ Берестей-
скихъ уписанъ.

1667 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр 193—194.

**234. Привилегія короля Яна Казимира Феодору Савицкому на взиманіє мосто-
ваго мыта.**

Привилегія короля Яна Казимира, данная, по представлению судьи К. Умистовского и подсудка Мар. Буховецкого—Федору Савицкому въ томъ, что онъ—Савицкій—имѣть право взымать пошлины съ торговыхъ и простыхъ людей, за исключениемъ духовенства и шляхты, во время про-
ѣза ихъ чрезъ построенный имъ мостъ на рр. По-

гони и Лехновкѣ въ имѣнії Кивовертахъ,—съ людьми торговыми за подводу—2 гр. польск., съ простыхъ, за скотину, отправляемую на торгъ—шеягъ; если же евреи станутъ объезжать этотъ мостъ рѣкою Мухавцемъ, то взымать съ челна—тоже по 2 гроша; по дорогѣ позволяется ему—ставить шинки и корчмы и заниматься торговлею.

Roku Pańskiego tysiąc sześćset dzie-
więćdziesiąt ósmego, miesiąca Iunii dwu-
dziesiętnego dziewiątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, prze-
de mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto imć pan Woyciech Grodzicki, przywilej i.
k. mści osobom y na rzecz w nim wy-
rażoną służący, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

Jan Kazimierz, z Bożej łaski król Polski etc. Oznaymuemy tym listem naszym, komu to wiedzieć należy. Iż gdy urodzeni—Jan Kazimierz Umiastowski—sędzia, y Marcin Buchowiecki—podsekretarz, urzędnicy ziemscy Brzescy, komisarze nasi, od nas osobliwym listem naszym naznaczeni, do majątkości dziedzicznej urodzonego Theodora Sawickiego, nazwanej Kiwowert, w województwie Brzeskim leżącej, ziechali, a tam na dwu miejscach, to iest, na rzece Pohoni y drugiej—Lehnowce alias Diohtiarze, na gościncu wielkim Breskim, do Kobrynia y innych miast y miasteczek idącym, zły y niebezpieczny ludziom podróżnym przejazd oglądali y za podięty w pobudowaniu przez urodzonego Sawickiego mostu koszt, myto mostowe na ludzie, żydy y furmany postanowili y do nas pro confirmatione odesłali. My tedy, zabie-

gając temu, aby, za zageszczeniem myt y wielkim braniem onych, poddani nasi, ludzie kupieccy, uciążeni nie byli, ordynacją komisarską moderując, tak postanawiamy y urodzonemu Theodorowi Sawickiemu w majątkości iego dziedzicznego, Kiwowertach rzeczonej, myto mostowe na ludziach kupieckich, żydaach, furmanach, od wozu towarem nałożonego, po dwa groszy polskie, a od koni, bydła rogatego, na sprzedaż prowadzającego—po szelagu nadajemy. A iż insi kupcy żydzi, chcąc uniknąć tego myta, rzeką Muchawcem czołnami towary prowadzą, tedy od czołna ładowanego—także po dwa groszy polskie nadajemy, y karczmę na tym że gościncu dla ludzi podróżnych pobudować, szynki y handie wszelakie w niej mieć pozwalamy. Stan jednak duchowny y szlachecki, także y podwody ich y ci, co pieszo idą, od płacenia tego myta wolni być mają. Waruiemy też y to, aby mosty zawsze na tamtych rzekach dobre y bezpieczne byli. Co do wiadomości wszem wobec, a mianowicie żydom, furmanom y innym kondycyj kupieckiem ludziom, przywodząc, chcemi mieć y rozkazuiemy, aby przez pomienione mosty iedździć, także y czolny prowadząc, myto mostowe, krom wszelkiej trudności urodzonemu Theodorowi Sawickiemu—iemu samemu y sukcesso-

rom, po nim następującym, płaciли y od-dawali corocznemi czasy. Na co, dla lepszej mocy, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, miesiąca Kwietnia dnia czwartego, roku Państwego tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódme-go, panowania naszego polskiego y szwedzkiego—dzieciętnastego roku.

U tego przywileju przy pieczęci podpis ręki i. k. mści temi słowy: Jan Ka-

zimierz król. Myto mostowe urodzone-mu Theodorowi Sawickiemu w dobrach dziedzicznych, nazwanych Kiowerty, w województwie Brzeskim, na rzekach Pohoni y Lehnowce. Andzey Kotowicz, pisarz w. x. Lit., mpria. Który to przy-wilej i. k. mści, przez osobę wyż mianowaną ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1667 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 491.

235. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца объ увольненіи отъ службы 3-хъ ротъ и изъ каждой роты—определенного количества солдатъ.

Гетманъ великий великаго княжества Литовскаго Михаиль Казимиръ Падъ посылаеть ординансъ на имя оберштерт-лейтенанта, въ которомъ излагаетъ слѣдующее: хотя на настоящемъ сеймѣ и постановлена уплата войску и для этого назначена особая комиссія; но такъ какъ въ ожиданіи исполненія ея дѣйствій солдаты должны были бы тер-

пѣть большія невыгоды, а бѣдные люди крайнее разорение; потому, по волѣ короля и цѣлой р҃вчи-посполитой, онъ приказывается, чтобы изъ полка польного писаря, съ получениемъ этого ординанса, удалены были три роты (choragwi), и чтобы тѣ, которые по удаленіи соберутся въ толпы были разгоянены силою.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божего тысяча шестьсотъ шестьдесятъ семо-го, мѣсяцъ Іюня третего дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ — стольникомъ Венден-скимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Станиславъ Мроочекъ, универсаль ясневельможного его милости пана Па-ца—гетмана великого великого княз-ства Литовскаго, въ справѣ и на речь нижай въ немъ менovanую, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Бере-стейскихъ подалъ, въ тые слова пи-саный:

Michał Kazimierz Pac—kasztelan Wi-leński, hetman wielki, w. x. Lit. Imć panu obersterleytnantowi i. k. msci, a

w niebytnosci, któremu kolwiek z panów oficerów, comędę nad regimentem wielomłnego imśc pana pisarza polnego w. x. Lit. maiacemu, chęci moię. Ponieważ na terazniejszym seymie iest umówiona woysku zapłata y commissia na to złożona, na którą czekając y żołnierzowi na szczupłym stanowisku y z nie-wygoda y ubogim ludziom z ostatnią zgubą bylo by; tedy, gdy z tych przyczyn iest wola i. k. msci y consensus całej rz-ptej, aby część woyska przed commissią uwiniiona byla: stosując się ad intentionem i. k. msci y do iednostaynej umowy rz-ptej, a przytym bacząc, że wwmm., na tym stanowisku dla tey zosta-jąc ze wszystkimi chorągwiami, y sami niedostatek wy żywienia cierpielibyście y tameczni poddani przez długą consisten-

tią wmściov do zniszczenia przyszli by,— z władze mey hetmańskiey daje ordinans, abyś waszmość, w regimęcie imśc pana pisarza pełnego, zaraz za doyściem tego ordinansu, choragwi trzy zwinął, ludzie wszystkie rozprawił, a stanowiska onym ustąpić rozkazał, y z tych zwinionych choragwi, ludzi do regimentu nie przyjmował,—owszem, pod choragwiami temi, które nie zwinione zostaią, nie więcej, ieno po sześciu dziesiąt ludzi, w tż liczbe kładąc oficerów, zatrzymał; tych zaś, którzy by się po zwinieniu choragwi gromadzą trzymali, abyś waszmość gromił,

znosił y rozplaszał — pilno zlecam y z władzy mey żądam; a na doyście należących z skarbu rz-pey choragwiam tym, które się zwinąć maią, zasług, assekuratią posyłam. Dat. w Warszawie, diewiątego dnia Maia, anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódmeego.

У того универсалу подпись руки тыми словы: Michał Pac—kasztelan Wileński, hetman wielki w. x. Lit. Кото-рый то универсаль, ку актикованью поданы, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1668 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 1438—1440.

236. Упоминальный листъ короля Яна Казимира Стефану Зембецкому.

Король напоминаетъ Стефану Зембецкому, что, вопреки ревизорскимъ уставамъ, онъ позволяетъ себѣ дѣлать разныя насилия королю,

крестьянамъ—отнимаетъ у нихъ земли, грабить и заставляетъ ихъ дѣлать разныя для себя работы, и совѣтуетъ ему впередь этого не дѣлать.

Лѣta отъ Нароженя Сына Божого тысяча шестьсотъ шестьдесятъ осьмо-го, мѣсца Апрѣля четвертого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ и подстаростимъ, постановивши очевисто Павелъ Яковицкій, подданный волости Каменецкое, листъ его королевское милости упоминальный, въ спрапѣ и речи нижей въ немъ менovanой, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Jan Kazimierz, z Bożej łaski król Polski etc. Urodzonemu Stephanowi Zembickiemu—podstarościemu Kamiennieckiemu, wiernie nam miliemu, łaską naszą królewską. Urodzony, nam wiernie mi-

ły! Doniesiona nam iest przez panów rad y urzędników dwornych, przy boku naszym na ten czas będących, imieniem poddanych naszych starostwa Kamienieckiego suplika s kwerimonią, iż wierność twoia nad ustawę rewizorską u nich czynsze wybierasz, na robotę do swoich y teścia swego folwarków pędzić każesz, zboża, na swoią potrzebę skupione, podwodami ich prowadzić do spustu roska-zuiesz, czego oni, podług ustawy opisanej, czynić nie powinni,— a nadto co większa, z roskażania wierności twoiej, onych bią y do gąsiorów wsadzaią—co ieśli tak iest, musiał by nas wierności twoiej postępek obchodzić y uražać. A tak chcemy mieć po wierności twoiej y roskażaniem, abyś czynszów u nich, nad ustawę rewizarską, wybierać nie ważył

się, na robotę do folwarków swoich, którzy oni odprawować niepowinni, pędzić ich nie kazał, do wożenia podwodami ich zboża swego do spustu przymuszać necessitować, a pogotowiu bić, violentii y bezprawia im czynić zaniechał, ale we wszystkim, do ustawy rewizorskiej stosując się, ku nim zachował się—inaczej, wierność twoia, nie uczynisz dla łaski naszey, s powinności swey. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego pierwszego miesiąca Marcia, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego, panowania kró-

lestw naszych polskiego a szwedzkiego—dwudziestego roku.

У того листу его королевское милости упоминального печать большая великого князества Литовского а подпись рукъ тыми словы: Jan Kazimierz król; Cyprian Paweł Brzostowski—referendarz y pisarz w. x. Lit. Который же тот листъ его королевское милости упоминальный, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1668 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 1312—1315.

237. Листъ короля Яна Казимира къ Ходкевичовой, старостинѣ Мозырской, по дѣлу мѣщанъ м. Мальча.

Король Янъ Казимиръ, въ письмѣ къ Ходкевичовой—старостинѣ Мозырской, напоминаетъ ей объ обязанностяхъ вѣрноподданной, поставляетъ на видъ насилия, сдѣланныя ею мѣщанамъ м. Мальча, отправлявшимся въ Варшаву въ королевскій

ассесорскій судъ для засвидѣтельствованія своихъ правъ и привилегий, и совѣтуетъ ей не попирать правъ, дарованныхъ имъ королями, и освободить заключенныхъ изъ тюремы, во избѣженіе неудовольствій со стороны его величества.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ шестьдесятъ осьмого, мѣсцеда Марца второго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто славетные Петръ Тарановичъ и Кондратъ Гавриловичъ—мѣщане мѣста его королевское милости Малча, листъ его королевское милости упоминальный до ея милости пани Ходкевичове, старостине Мозырское, въ справѣ тыхъ же мѣщанъ Малецкихъ, на речь нижей въ немъ выраженную выданный, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подали, въ тые слова писаный:

Jan Kazimierz, z Bożej Łaski król Pol-

ski etc. Urodzonej Izabelli Ladzkiej Chotkiewiczowej — starościnej Mozyrskiej, wiernie nam miłej, łaską naszą królewską. Urodzona, wiernie nam miła! Suplikowali nam poddani nasi z miasteczka Malcza, w dzierżeniu wierności twoiej, iż gdy oni, będąc od urodzonego Wictoryana Wypokinskiego—wóty tamecznego do sądu naszego assesorskiego zapozwani dla pokazania spraw swoich od naijasniejszych antecessorów naszych, a od nas samych im confirmowanych, niektórych s poszrodzku siebie mieszczan obrawszy, do Wazszawy wyprawili; wierność twoia, iakobyś w pogoń za niemi czeladź swoją posławszy, onych bić y wiązać kazała,—iakoż snać, z roskazania wierności twoiej, czeladź onych zbiwszy, prawa im służące u nich pozabierawszy

y samych wziowszy do więzienia wzruciли, którzy iakoby y dotąd ieszcze w więzieniu u wierności twoiej zostaią; co, ieśli by tak być miało, musiało by to nas nie pomału obchodzić y urażać. A tak chcemy mieć po wierności twoiej y rozkazuiemy, abyś od tego bezprawia y uciemiężenia supersedować kazała, y onych więcej oggravować y krzywdzić, pogotowiu bić y mordować poddanych naszych, zaniechała. A nadto, abyś wierność twoia prawa im służącego łamać nie kazała, z więzienia onych wypuścić y sprawy im powracać rozkazała,—inaczym wierność twoia nie uczyńisz dla łaski naszey y z powinno-

ści swej. Dan w Warszawie dnia dwudziestego pierwszego miesiąca Marca, roku Państkiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego, panowania królestw naszych polskiego y szwedzkiego—dwudziestego roku.

У того листу при печати подпись руки его королевское милости тыми словы: Jan Kazimierz król; Cyprian Paweł Brzostowski—referendarz y pisarz w. x. Lit. Который же тот листъ его королевское милости упоминальный, ку актикованью поданный, есть до книгъ врадовыхъ кгородскихъ Берестейскихъ принять и уписанъ.

1668 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 1610—1612.

238. Приватный листъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца.

Велѣствие писменного сообщенія короля, гетманъ в. кн. Литовскаго Михаиль Казимиръ Пацъ предписываетъ оберштер-лейтенантамъ, маюрамъ и всѣмъ офицерамъпольного писаря в. кн. Литов-

скаго и полковнику Криштину, чтобы они перестали дѣлать разныя обиды и притѣсненія подданнымъ ключа Кіевецкаго и Мѣлейчицкаго и удовлетворили обиженныхъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божого
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ осьмо-
го, мѣсяца Мая семнадцатого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умясто-
вскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новивши очевисто панъ Войтехъ Со-
колинскій, листъ ясневельможного его
милости пана Михала Казимира Паца,
гетмана великого князества Литовского,
приватный, въ речи нижей мененої,
ку актикованью до книгъ кгородскихъ
Берестейскихъ подалъ, въ тые слова
писаный:

Michał Kazimierz Pac, casztelan Wi-
leński, hetman wielki w. x. Lit., ichmść

panom oberszter-leytnantom, a w nie-
bytnosci—mairom, albo comendantom y
wsztyktim oficerom regimentow imć pa-
na pisarza polnego w. x. Lit. y imśc. pa-
na Kryszpina—pułkownika ikmci, chęci
me zaleciwszy. Zachodzi mię skarga na
waszmościów o niesłuszne exactie od
poddanych kluczow Kowieckiego y Mie-
lejczyckiego przez w. m. stałe, co szyr-
zrezy wyrażono iest w suplice do i. k. m.
podaney, tak też w regestrze szkod y
liście i. k. m. do mnie pisany, których
wsztyktich rzeczy kopie, autentiki przy
sobie zostawiwszy, posyłam do w. m.,
mieć chcąc y serwo upominając, ieśli się
w tymcale poczuwacie, abyście uspoko-
ili ukrzywdzonych, iako bym żadney nie

mieli na w. m. skargi, gdyż alias, wydałem pozwy moie po waszmościach, abyście się przedemną sprawili,—gdzie za takowe exactie surowego sądu, kiedy w tym conwinkowani będącicie, nie ujdziecie. Datum w Wilnie, dnia pierwszego Maia, tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego. Dalszemi zaś exactiami, abyście się w. m. nieprzykazyli poddanym tamcznym, ostrzegam. У того листу

приватного подпись рукоъ тими словы: Michał Pac, casztelan Wileński, hetman wielki w. x. Lit. Kоторый же тотъ листъ ясневельможного его милости пана Паца, гетмана великого великого князства Литовского, приватный, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1668 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 1814—1815.

239. Универсалъ коронного гетмана Яна Собескаго на свободный проездъ изъ Константинополя въ Москву царскому посланнику Мануилу Ивановичу съ освобожденными плѣнниками.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божего
тысече шестьсотъ шестьдесятъ осьмо-
го, мѣсяца Іюня десятого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто панъ Реміанъ Чер-
нявскій, универсаль ясневельможного
его милости пана маршалка и гетмана
великого коронного Яворовскаго, Стрый-
скаго, Калускаго, Кгневскаго и пр.
старосты, въ справѣ и речи нижей въ
немъ менованой, ку актикованью до
книгъ кгродскихъ Берестейскихъ по-
далъ, въ тые слова писаный:

Jan na Złoczowie y Zołkwi Sobieski,
marszałek y hetman wielki koronny Jawo-
rowski Stryski, Kałuski, Gniewski etc.
etc. starosta, wszem wobec y kożdemu zo-
sobna, komu by o tym wiedzieć potrzeba
była, mianowicie, iednak ichmś panom
dygnitarzom urzędnikom, starostom, pod-
starościm y wszelkim w miastach, zam-

kach y miasteczkach państw i. k. m.
koronnych y w. x. Lit. przełożonym,
przy zaleceniu służb moich niniejszym
listem moim oznaymuiemy. Iż pan Manuyl Iwanowicz—posłannik posła wiel-
kiego Cara imści Moskiewskiego z Kon-
stantynopola z wyswobodzonemi więź-
niami y inszemi sobie zleconemi spra-
wami idzie do Cara imści Moskiewskiego,
pana swego; który, aby wszedy za
pokazaniem tego przejezdzego listu me-
go bez wszelkich w państwach ikmsi
koronnych y w. x. Lit. ni od kogo tru-
dności, wczesniejsze z należytą, podług
zwyczaiu, wygodą miał przeyćcie, pilnie
tego z wladze urzędu mego potrzebuię,
mieć cheę y usilnie żądam; gwoli cze-
mu y towarzysza z pod choragwie mo-
iey nadworney przydawszy, ręką właś-
ną przy pieczęci moiej podpisuię się.
Datum w Zołkwi, dnia wtórego Iuni, anno
tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego.

У того универсalu, при печати при-
tisnenoy, подпись руки тими словы:

Jan Sobieski. Который же тотъ уни- | до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ
версаль, ку актикованью поданый, есть | уписанъ.

1668 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 2097—2099.

240. Универсалъ Михаила Казимира Паца, вел. гетмана в. кн. Литовскаго, о порядке въ войскѣ, оставляемомъ въ Брестской экономіи на время между-
царствія.

Михаилъ Казимиръ Пацъ, каштелянъ Вилен-
скій и гетманъ в. кн. Литовскаго, предписы-
ваетъ польному писарю в. кн. Лит.—принять
начальство надъ двумя конными полками, въ
120 чел. каждый, и двумя пѣшими—въ 100 че-
ловѣкъ, а Кришипину, оберштеру его королев.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого
тысяча шестьсотъ шестьдесятъ осьмого,
мѣсяца Октябра тринацдатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившиесе очевисто панъ Андрей Ши-
мановскій, универсаль ясневельможного
его милости пана Михала Казимира
Паца—каштеляна Виленскаго, гетмана
великого великого князства Литовско-
го, въ справѣ и речи ниже въ немъ
менованой, ку актикованью до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ
ты слова писаныи:

Michał Kazimierz Pac, kasztelan Wi-
leński, hetman wielki w. x. Lit., oznay-
muię. Iż dla wszelkiego rzeczy-pospolitej
bezpieczenstwa, który zewsząd, po
abdication i. k. m., za nastąpieniem in-
terregni, minantur pericula, conservując
resztę wóyska z komisiej Wileńskiey
niezwinionego pozostała do dalszey z con-
vocacyi obrady rz-pej, naznaczam consistencią
w ekonomiey Brzesckiey, excep-
to dóbr duchownych utriusque ritus y
wszystkich dożywotników, ponieważ ab

мил.—надъ двумя пѣшими полками—во 100 чѣло-
вѣкъ, продовольствовать ихъ на счетъ Брест-
ской экономіи, исключая пмѣнія духовенства
и шляхты, и производить надъ ними судъ и
расправу, въ случаѣ могущихъ произойти без-
порядковъ.

hybernis wolnymi nie byli, choragwiom
im. pana pisarza w. x. Lit., konnym
dwóm—kozackiey y tatarskiey, pod któremi
ma być po stu dwudziestu koni, y
dwóm pieszym, pod którymi ma być po
stu ludzi, także dwum pieszym imé pa-
na Kryszpina, obersztera i. k. m., pod
któremi ma być po stu ludzi, którym po-
mienionym choragwiom im. pan pisarz
polny, iako oekonom tey oekonomiey,
mieysce consistentii, habito respektu wy-
gody ieździć, y piechocie ukazać y statią
hac proportione wydać każe: kozackiey—
pięć tysięcy, tatarskiey—trzy tysiące pieć-
set, pieszey każdej—po półtrzecia tysiąca
złotych—leguminami. Które odebraw-
szy, niczym wieczej dobra pomienione
uciągać, ani do robot y powinności dwor-
ney, a osobliwie do wydania czynszów
poddanym, przeszkać nie będą; ciąg-
nieniem zaś te chorągwie aby sie nie ba-
wiły, w dobrach duchownych y szla-
checkich nie stawały, ugod żadnych nie
wymagały, podwod nie braly, na przy-
stawstwa cudze nie następowały y za-
trzy dni z obozu na kwaterach stanowszy,
iak nayspokojniewy się zachowały,—serio
z władze mey upominam y animadwer-
6*

syej przedłożonych zlecam. Commędę nad tymi wszystkimi chorągwiami zlecam i. p. pisarzowi polnemu w. x. Lit. dawszy moc zupełną występnich sądzię y karać pro qualitate excessus y Ukrzywdzonym skuteczną czynić sprawiedliwość, dla któryey sądziego ieneralnego naznaczy im. pan pisarz. A ten uniwersał aktykowawszy w grodzie Brzeskim, każda choragiew mieć u siebie będzie,

a sam original przy im. panu commendancie zostawać ma. Datum w Grodnie dnia pierwszego Octobris, anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego.

У того universalu podpisъ руки тыми словы: Michał Pac—kasztelan Wielleński, hetman wielki w. x. Lit. Ko торый же тотъ universalъ, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгродскихъ Berestejskихъ upisanъ.

1669 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 7—10.

241. Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляцийномъ сеймикѣ.

Сперва избраны сборщики податей. Поставлены подать по три гроша съ дыма. Изъ этого податного сбора постановлено уплатить: депутатамъ, возвратившимъ съ конвокациі—по 500 злотыхъ; послу Бобровницкому, который посланъ былъ въ Варшаву къ королю—300 злотовъхъ; Брестскимъ Бернардинамъ—100 злотовъхъ, а Доминиканамъ—200 злотовъхъ. Такъ какъ передъ избраніемъ короля кантуровые суды, по закону, закрываются за три недѣли; то въ

предотвращеніе могущихъ послѣдовать беспорядковъ, назначаются ротмистры по всѣмъ трактамъ, на которыхъ возлагается обязанность собираять по распоряженію войскаго и чиновъ гродскихъ Брестскихъ—оставшуюся дома шляхту, въ видѣ ополченія, для преслѣдованія нарушителей порядка. Чинамъ этимъ дано право уголовнаго суда, по которому они могутъ казнить смертю виновныхъ.

Лѣta отъ Нароженія Сына Бож资料性. шестьсотъ шестьдесятъ девятого, мѣсцеца Генваря девятнадцатого дня.

На врадѣ кгродскомъ Berestejskomъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Berestejskimъ, постановивши очевисто его милость панъ Самуель Бѣльскій и Павель Янковскій, лявдумъ ихъ милостей пановъ обывателевъ воеводства Berestejskiego, въ речи нижей менovanой, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Berestejskихъ подали, въ тые слова писаное:

My senatorowie, dignitarze, urzędniczy ziemscy y grodzcy, y wszystko rycerstwo woiewodztwa Brzeskiego, na

seymik relacyjny convocationis, a oraz y przedelekcjiny, pro die piętnastego Januarii, w roku tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątym do Brześcia zgromadzeni, takowe miedzy soba postanowienie uczyniliśmy unanimi consensu wszyscy, nemine excepto:

Naprzód obraliśmy ichm. panow poborcow do wybierania na convocatii uchwalonego podatku—podymnych sześciorga obywatelów woiewodztwa naszego dwóch: im pana Michała Przyszychockiego y im pana Krzysztofa Bukrabę, którzy nazyjutrz, zaraz po seymiku skończonym, mają podług prawa pospolitego wykonać przed sądem kapturowym woiewodztwa naszego iuramentum; solarium pogroszu od złotego jednego na obudwu. Którzy ichm. pan-

wie poborcowie mają się we wszystkim sprawić podług prawa w confederatieve teraznieyszey opisanego, na żadną inną potrzebę nie wydawać tych podymnych pieniędzy, tylko na samą zapłatę wojska, za assygnatiami imć pana hetmana wielkiego w. x. Lit.

Na tym że naszym ziezdzie postanowiliśmy y pozwoliliśmy po trzy grosze z dymu, z dobr tak ziewskich, iako królewskich przy zwysz pomienionym podatku, z których to wybranych groszów mają ichmę panowie poborcowie nasi dać ichmę panom posłom, z convocatii powróconym, to iest: imć panu Krzysztophowi Cziżowi, podczaszemu Mścisławskiemu, y imć panu Theodorowi Tokarzewskiemu, podczaszemu Słonimskiemu, za ich koszty, gratitudinis erga— po pięciuset złotych; imć. panu Jakubowi Bobrownickiemu, sędziowi ziemskaemu Brzeskiemu, ratione poselskiey functii do Warszawy, do króla imć. przeszłego—trzyста złotych, residuum zaś tak disponuiemy: oycom Bernardynom Brzesckim—złotych sto; oycom Dominikanom Brzesckim—złotych dwieście; tym że oycom Bernardynom, aby długu reszta winnego od woiewodztwa, przez pana Reszkę darowanego, była zapłacona y reszta, przez panów poborców, na delacie ieszcze zostająca u wielu, wybrana była y im oddana; imć panu Rewelskiemu, skarbnikowi Brzeskiemu, assecuowany dług od woiewodztwa naszego aby z teyże reszty był wypłacony,—naznaczamy.

A że przed electią na niedziel trzy sądy kapturowe ustawać powinni y nie sądzić aż znowu po electii we trzy niedziele, zabiegając, aby się iaka swowola zkađ nie wszczęła y ad legum prospiciendo securitati woiewodztwa, zdało się nam, adinstar pospolitego ruszenia, namówić gotowość w woiewodztwie y, stosując się do laudum na seymiku przed convocacynym, postanowić to, abyśmy

wszyscy, którzy w domach swych pozostałe, a na elektią nie pojada, za pierwszemi uniwersałami im. pana wojskiego y ichm. panów urzędników grodzkich Brzesckich, którzy rze - ptey securitatem y dla sądzenia excessow w woiewodztwie zostawać mają, do rotmistrzów swych, którychesmy na tem że seymiku obrali, to iest: traktu Zabuskiego—im. pan Stanisław Szuski; traktu Kobryńskiego—im. pan Karol Januszkiewicz; traktu Prużańskiego—im. pan Waleryan Żardecki; traktu Wysockiego y Kamienieckiego—im. pan Piotr Łyszczyński, zieźdżali się we wszystkim porządku wojskowym, swo wolnych gromili y łapali, y zaraz do Brześcia prowadzili; ciż ichmę panowie urzędnicy pozostały będą mieli potestatem in criminalibus takowych sądzić y na gardle karać,—co sobie fide et conscientia obowiązujemy dotrzymać. Pisan w Brześciu.

У того лнудмъ подпись руко тыми словы: Benedykt Sapieha, stolnik w. x. Lit. director seymiku relacynego woiewodztwa Brzesckiego; Stefan Kurcz, kasztelan y marszałek sądów kapturowych woiewodztwa Brzesckiego; Dominik Mikołay xiąże Radziwiłł, woiewodzic Połocki; Andrzej Kazimierz Ossowski, kanonik Kruszwiccki, i. k. m. sekretarz; Jan Kazimierz Zardecki, sędzia ziemska Brzeski; Héronim Kazimierz Łyszczyński, podsedek woiewodztwa Brzesckiego; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wenden-ski, podstarości Brzeski, mp.; Konstanty Przedzciecki, sędzia grodzki y kapturowy woiewodztwa Brzesckiego; Krzysztof Turowski; Jerzy Władysław Grabinski, podkomorzy Wenden-ski; Mikołay Kazimierz Naruszewicz, podstoli Połocki; Kazimierz Mikołay Gintowt Dziewiątowski, podczaszy Oszmianski; Mikołay Piotr Łoknicki; Piotr Stanisław Grek, maior i. k. m., sędzia kapturowy woie-

wodztwa Brzeskiego; Krzysztof Czyż z Woronney, podczaszy Mścisławski; Wereszczaka; Bazyli Theophil Kościa; Franciszek Zahorski; Wacław Korowicki; Bolesław z Woronney Czyż mp.; Adam Tabenski—ręka; Kazimierz Umiatowski; Kazimierz Dunin Korwicki, miecznik Smolenski; Andrzej Zahorski—

rukę swą; Paweł Jankowski; Maciej Radzikowski; Andrzej Laskowski; Jan Zorakowski; Samuel Zorakowski; Nikodem Suzin; Teodor Karasiewicz; Tokarzewski, podczaszy Słoniński; Stephan Jurkowski. Которое жъ то ляудумъ, ку актикованью поданое, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1669 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 1057—1060.

242. Привилегія короля Михаила, данная городу Старому Быхову.

Король Михаилъ, принимая во внимание усердное служение Старого Быхова рѣчи-посполитой и крайнее разорение жителей и крѣпости, при защитѣ государства отъ совокупныхъ казацкихъ и московскихъ нападений, даруетъ ему полную свободу отъ всякихъ повинностей и пошлинъ—на 20 лѣтъ, какъ съ цѣллю заохоченія жителей къ

дальнѣйшему вѣрноподданническому служенію рѣчи-посполитой, такъ и дѣйствительного осуществленія той же самой привилегіи, которая была дарована ему его предшественникомъ, но не могла осуществиться вслѣдствіе угрожавшей отечеству всеобщей опасности, трудности и потері, которымъ онъ подвергался.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого, мѣсца Августа тринадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскому, подстаростимъ Берестейскому, постановивши очевисто Абрамъ Вольфовичъ, жильцъ Быховскій, екстрактъ съ книгъ кгородскихъ Оршанскихъ вписанья въ немъ листу его королевское милости либертацийного, въ справѣ и речи ниже въ немъ менованой, перѣоблятамъ ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Видимусъ съ книгъ кгородскихъ староства Оршанского. Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ шестьдесятъ девятого, мѣсца Ноября двадцать пятаго дня.

На врадѣ господарскомъ кгородскомъ Оршанскомъ, передо мною Геронимомъ

Романомъ Бучацкимъ Творовскимъ—подстолимъ и подстаростимъ Оршанскимъ, отъ вельможного его милости пана Ольбрахта Константого съ Тихановца Тихановецкого—обозного великого князства Литовскаго, Оршанского и Олескаго старосты, установленымъ, постановивши очевисто слуга вельможного его милости пана Казимира Яна Сапеги—подстаростего надворного великого князства Литовскаго панъ Михаилъ Котлубай, либертацию, отъ наиснѣйшаго короля его милости Михаила мѣсту Быховскому даную и належащую, до актъ подаль, просечи, абы была до книгъ кгородскихъ Оршанскихъ записана, которую огледавши и читанную передъ собою выслушавши, вельми есьмо до книгъ кгородскихъ Оршанскихъ уписать, а вписуючи слово до слова такъ се въ собѣ маєть:

Michał, z Bożej łaski król Polski etc.
Oznajmuitemy tym listem naszym, komu

by o tym wiedzieć należało. Iż my, mając zaleconą od panów rad y urzędników naszych enotę y wiare mieszkańców Starego Bychowa, nam y rzeczy-pospolitey statecznie dotrzymaną, nie tylko za dzierżenia wielmożnego nigdy Kazimierza Leona Sapiehi, podkanclerzego w. x. Lit., ale też y za possesy teraźniejszych urodzonego Kazimierza Jana na Bychowie Sapiehi, podskarbiego nadwornego w. x. Lit., zostając na pograniczu, przez różne kozackie y Moskiewskie incursie extenuati, nie mały przecie koszt w restauracji fortocy Bychowskiey y wałów około miasta ważą, która onych żywiołość naiaśniejszy król iego mość Kazimierz, antecessor nasz, osobiwym chcąc nagrodzić swym respectem, od wszelakich ciężarów, od rzeczy-pospolitey uchwalonych, nā lat dwadzieścia uwolnił y constitutię anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi quinti warował, która de verbo ad verbum in volumine legum, taka iest: securitas Bychowa, dla zatrzymania fortocy Bychowskiey przy Dnieprze, która przez czas kozackiey wojny praesidio y kosztem wielmożnego Kazimierza Leona Sapiehi, podkanclerzego w. x. Lit., zostaie dotąd przy rzeczy-pospolitey, in possessione tegoż wielmożnego podkanclerzego w. x. Lit. Waruiac securilatem tegoż mieysca, żeby in casum, strzeż Boże, potęgi y nawalności nieprzyjacielskiey, tak od kozakow, iako y od Moskwy, przy ludziach in praesidio tam będących pewnieysza bydż mogła, ordinuemy, aby na trzysta piachoty niemieckiey zwyczayney z skarbu naszego w. x. Lit. póki tych ludzi conservatia fortocy pomienioney potrzebować będzie, za assygnatą hetmanską, stipendium do rąk commendanta na Bychowie będącego oddawane było. Ażeby się y obywatele tegoż miasta w żywiołości swej, którą przez czas ciężkiego po dwakroć oblżenia swego wyświad-

czali stratą dostatkow swoich y z odwagą zdrowia, utwierdzić tym lepiej mogli, w nagrodę onej y przychęcając na dalszy czas, uwalniamy ich ab omnibus oneribus do lat dwudziestu y przymiastu miastu temu z kancelarii naszej wydany in toto aprobuiemy, także y na ieneralney confederatiet, niedawno przeszley, po abdicatiet króla jego mości, antecessora naszego, in anno milesimo sexcentesimo sexagesimo octavo też libertacyi stanęła confirmatio hoc textu: miasto Bychow imć pana Kazimierza Jana Sapiehi—podskarbiego nadwornego w. x. Lit., iest libertowane constitutię anni millesimi sexcentesimi quinquagesimi quinti do lat dwudziestu; którą constitutię reassumując, przy tej libertatiet do czasu tam wyraźnego ante praesentes conventus zachowuiemy. Inhaerendo tedy tak constitutiey quinquagesimi quinti, iako y generalney confederatiet sexagesimi octavi, chcąc tedy mieszkańców Bychowskich wierność ku rzeczy-pospolitey tym fundamentalniet ugruntować, a niemniej, aby forteca Bychowska w osobliwej opatrznosci y munitiet, iako na pograniczu będąca, pozostała, ponieważ propter calamitatet reipublicae constitutię pomieniona y przywilej in suo robore nie był zachowany y miasto Bychow tey wolności swej, w ustawniczych będąc od nieprzyjaciół obrotach y zruynowaniu, nie zażyło,—tedy adpraesens stosując się do tych constituci y do prożby urodzonego podskarbiego nadwornego w. x. Lit., iako dziedzicznego pana miasta Buchowa, łaskawie skłoniwszy się, miasto y mieszkańców do lat dwudziestu liberuiemy y czyniemy wolnemi od płacenia ced, myt wszelakich, to iest: od cła zwyczajnego y starego, od mostowych, grobelnych, targowych, tak w naszych, iako y duchownych y szlacheckich całego państwa naszego korony polskiej y w. x. Lit. dobrach, zgoda-

od wszystkich in genere et specie ciężarow, na seymach walnych, albo iakich ziazdach uchwalonych, y od contuberni ey wszelakich, iakimkolwiek imieniem nazwanych, teraz y napotym będących, wzywalamy do pomieniouych lat dwudziestu spełna, bez wszelkiey innterrup tiey. Co do wiadomości wielmożnego podskarbiego w. x. Lit. pisarzów y przełożonych na cłaach y mytach, na komorach y przykomorkach będącym przywodząc, mieć chcemy y przekazuiemy, aby od tego czasu przez lat dwadzieścia non interruptim od mieszkańców Bychowskich, którzy by list swóy od urzędu, albo przełożonego y gubernatora tego miasta, albo pana swego pokazali y inviolatum swego w tym mieście Bychowie testimonią w tym mieście Bychowie urzędu należnego dowiedli, aby żadnego myta y cła teraznieyszego y napotym uchwalonego, iakim kolwiek imieniem nazwanego, nie brali, ani żadney trudności mieszkańom Bychowskim y żadnym ich towarom, handlom nie zadawali y nie czynili,—pod łaską naszą, y srogim karaniem y winami na sprzeciwnych woli naszej opisanemi, inaczej nie czyniąc. Ażeby to do wiadomości każdego przyszło, chcemy mieć, aby ten list przywilej nasz po urzędach państwa naszego do act był przyjęty y publikowany, do której libertatiey naszej na większą powagę y wiare ręką się naszą podpi-

sawszy, pieczęć w. x. Lit. przycisnąć roskazaliśmy. Dan w Krakowie, na seyme walnym szczęśliwej coronatiej naszej, dnia dwudziestego mca Octobra, roku Państwego tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego, panowania naszego pierwszego roku.

У того либертацийного его королевское милости листу, при печати великого князства Литовского его королевское милости, подпись тыми словы: Michał król. А потомъ ниже подпись руки писара великого князства Литовского тыми словы: Waleryan Stanisław Judycki—archidiakon Wilenski, pisarz w. x. Lit.

Который же туть либертацийный листъ, за поданьемъ звышреченое особы до книгъ кгородскихъ Оршанскихъ, есть уписанъ. Съ которыхъ книгъ и сесь видимусь подъ печатью врадовою, въ семь року тысяча шестьсотъ семdesiatomъ, мца Apryla trzeciego дня, Izaszawu и Авраму Вользовичомъ, брати рожоной, жидомъ и мѣщанамъ мѣста Старого Быхова, есть выданъ. Писанъ у Ворши.

У того екстракту, при печати притисненой, подпись руки тыми словы: кориговалъ съ книгами Прибытокъ. Который туть екстрактъ, ку актикованью перъ обляtamъ поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1669 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 11—30.

243. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на избирательный сеймъ.

Дворянство Брестскаго воеводства, собравшись на сеймикъ предъизбирательный, и назначивши депутатовъ на главный сеймъ, для избрания короля, даетъ имъ слѣдующую инструкцію: 1) чтобы они избирали короля—католика; 2) чтобы постановлено было закономъ, чтобы король самовольно не слагалъ съ себя короны; 3) чтобы бывшему королю, въ знакъ благодарности, отдаваемы были доходы изъ экономическихъ имѣній, а не изъ казны; 4) чтобы во время междуцарствія доходовъ столовыхъ не захватывали частныхъ лица, но чтобы собирались ихъ подекарбій и отдавалъ въ нихъ отчетъ рѣчи-посполитой, и чтобы назначеньбыть по примѣру короны писарь скарбовый; 5) послы должны помогаться установлениія таксъ; 6) подгоморіи коронные и великаго княжества Литовскаго должны совершил присягу, наблюдать за иноzemными послами и доносить объ нихъ сейму; особенно же референдаріи не должны выдавать такихъ бумагъ изъ своихъ канцелярій, которыя могли бы повредить рѣчи-посполитой; 7) чиновники коронные не должны вышиватьсь въ дѣла Литовскаго княжества, и уничтоженіе баницій, сдѣланное по приговору судовъ коронныхъ, не можетъ и не должно имѣть законнаго значенія въ Литвѣ; два сейма должны быть въ коронѣ, а третій долженъ происходить въ Литвѣ, — и именно въ городѣ Брестѣ; 8) резиденція королей чрезъ каждые три года должна быть въ Литвѣ; 9) требовать, чтобы всѣ привилегіи, данныя княжеству Литовскому, особенно привилегіи Владислава Ягайлы, внесены были въ volumina legum и исполнены; 10) чтобы всеобщее ополченіе оставалось въ воеводствѣ, и чтобы число пожизненныхъ должностей не было ни увеличиваемо, ни уменьшаемо; 11) постановить закономъ, чтобы двѣ должности не были совмѣщаемы въ одномъ лицѣ; 12) чтобы должность канцлера отдавалась по определенію сейма; 13) чтобы было определено—въ какихъ случаяхъ подвергаются сеймовому суду лица, обвиняемы въ государственной измѣнѣ или оскорблениі царскаго величества; 14) чтобы всѣ вообще присутственныя мѣста оставались безъ перемѣны; чтобы женщины не вышивались

въ дѣла о повышеніяхъ должностей, и чтобы будущій король не медлилъ подписаніемъ бумагъ; 15) увеличеніе податей, подъ названіемъ пособій, въ Брестѣ чтобы было прекращено по примѣру короны; 16) такъ какъ Брестское воеводство не имѣть ни юрисдикціи, ни содержанія для войскъ, то просить о присоединеніи къ нему староства Шерешевскаго, а равно и къ Брестскимъ старостамъ, которая поносить издержки, не имѣ никакихъ доходовъ—о присоединеніи какого—нибудь староства съ юрисдикціою; 17) чтобы постановленіе дворянства во время междуцарствія были утверждаемы,—и чтобы коронныя не переходили Литовскихъ границъ; 18) чтобы постановлено было закономъ, дабы крестьяне не смѣли переходить изъ помѣщичьихъ имѣній въ экономическая и временно-свободныя; 19) чтобы правительственные должности Литовскія сравнены были съ такими же должностями коронными; 20) помогаться, чтобы соблюдаема была очередь въ назначеніи Луцкаго римско-католического епископа, который, по прежнему обычаю, разъ назначаемъ бытъ отъ короны, а другой разъ отъ Литвы; 21) чтобы назначенъ бытъ въ духовный трибуналъ депутатъ изъ Луцкой епархіи, изъ Брестскаго воеводства, или Пинскаго повѣта; 22) ходатайствовать о выдачѣ 30 тысячъ золотыхъ країчесму Христофору Сапѣгѣ,—за бытность его въ Татарскомъ пѣнѣ; 23) чтобы постановленіе сейма 1659 года о имѣніяхъ и наданіяхъ было утверждено и чтобы эти имѣнія преобразованы были въ имѣнія земскія; 24) постановить закономъ, подъ страхомъ штрафа, чтобы вносили недоимки на пополненіе издержекъ подскарбія; 25) вновь подтвердить, чтобы пѣхота въ Брестскомъ воеводствѣ состояла изъ 200 человѣкъ; 26) такъ какъ въ коронѣ канцлерская печать вручается поочередно — сперва духовному, а потомъ свѣтскому лицу, то просить, чтобы этотъ порядокъ былъ соблюдаемъ и въ Литвѣ на основаніи уравненія правъ; 27) такъ какъ некоторые помѣщички имѣютъ свои имѣнія въ разныхъ воеводствахъ, и когда бываетъ ополченіе, ни въ одномъ не ставятъ отъ себя ратника; то просить, чтобы постановлено было закономъ, чтобы каждый являлся въ своеемъ воевод-

ствѣ или ставилъ вмѣсто себя ратниковъ; 28) такъ какъ по причинѣ отдаленности гетмановъ нельзя укрощать буйства солдатъ; то просить, чтобы дозволено было по военнымъ дѣламъ по зывать ихъ въ трибуналъ; 29) такъ какъ съ подати кварты мало поступаетъ дохода, то ходатайствовать, чтобы постановлено было назначить люстраторовъ и надѣ королевскими имѣніями, которая по закону подлежать вносу кварты; 30) просить, чтобы дано было мѣсто Гро-ко-унитскому митрополиту въ сенатъ, и чтобы его юрисдика въ Вильнѣ ничего не терпѣла отъ тамошняго магистрата; 31) домогаться постановленія, чтобы жиды не имѣли у себя христіанъ — слугъ, подъ штрафомъ ста копѣй; 32) такъ какъ дворянство много терпитъ отъ произвола города Гданскa (Danzig), то просить, чтобы установленъ былъ законъ, ограждающій дворянъ отъ этого произвола безъ всякихъ противной сторонѣ уступокъ; 33) хлопотать объ уплатѣ долга рѣчи-посполитой великому гетману Павлу Сапѣгѣ въ 200 тысячъ золотыхъ; 34) хлопотать, чтобы запрещены были частныя сходища во время сеймовъ; 35) такъ какъ нѣкоторые частные долги въ тоже время долги и рѣчи-посполитой, то просить, чтобы постановлено было законою, чтобы ихъ и уплачивали частныя лица; 36)

чтобы подати вносимы были не по новымъ абѣю-ратамъ, но по существующимъ; 37) чтобы неявившіеся для присяги, для показанія числа дымовъ, и назначившіе на свое мѣсто другихъ которымъ это число неизвѣстно, подвергались преслѣдованию закона; 38) нѣкоторые изъ шляхты коронной насильно присоединены къ Брестскому воеводству и несутъ всѣ его повинности и тяже-сти, — слѣдуетъ озабочиться, чтобы они освобожде-ны были отъ гибернъ и другихъ тяжестей; 39) ста-раться возобновить законъ о запрещеніи вывоза соли изъ Гданскa, и о привозѣ изъ копальни Вели-чики; 40) ходатайствовать объ удовлетвореніи нѣко-торыхъ обижденныхъ лицъ; 41) стараться, чтобы купцы, прѣѣзжающіе на ярмарку въ Брестѣ, ос-вобождаемы были отъ пошлинъ; 42) послы должны озабочиться чтобы нѣкоторыя имущество королев-скія, перешедшія, вопреки закону, въ наслѣдство, вновь восстановлены были въ своихъ правахъ; 43) исходить тайствовать, чтобы всеобщее ополче-ніе могло избирать въ полѣ маршала изъ дво-рианъ великаго княжества Литовскаго; 44) нѣ-которыя имущество дворянъ, пожалованныя имъ прежними королями, присоединены опять къ ко-ролевскимъ имѣніямъ; послы должны хлопотать, чтобы эти имѣнія были возвращены ихъ вла-дѣльцамъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ шестьдесятъ девя-
того, мѣсяца Генваря девятнадцатого
дня.

На врадѣ кградскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ — стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившиес очевисто его милость панъ
Самуель Бѣльскій и его милость панъ
Павелъ Янковскій, инструкцію ясне-
вельможныхъ ихъ милости пановъ се-
наторовъ и ихъ милости пановъ обы-
вателевъ воеводства Берестейскаго, въ
речи въ ней нижей менованой, ку ак-
тикованью до книгъ кградскихъ Бе-
рестейскихъ подали, въ тыи слова пи-
саную:

Instructia na seymiku re-
lationis z convocatiey blizko
przeszley przed electia, dnia pięt-
nastego Januarii, tysiąc sześćset sześć-

dziesiąt dziewiątego, dana im. panom po-
słom, obranym na electię przypadajacą w Warszawie, dnia wtórego Maia, roku
tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego,
to iest: wielmożnemu im. panu Benedic-
towi na Czerci Sapiezie — stolnikowi w.
x. Lit., Słoniimskiemu, Rosławskiemu
staroście, oswieconemu xiążęciu imci na Ołyce u Nieświeżu, hrabi na Szydłow-
cu, Mierzejkowcach, Dominikowi Radzi-
wiłowi — woiewodzicowi Połockiemu, im.
panu staroście Trabskiemu, im. panu
kasztelanicowi Brzeskiemu, im. panu
Władyślawowi Sapiezie, im. panu cho-
rażemu Brzeskiemu, im. panu Grawin-
skiemu — podkomorzemu Wędeśkiemu,
im. panu sędziemu ziemskaemu Brzesc-
kiemu, im. panu Szujskiemu — pisarzowi
ziemskaemu Brzeskiemu, im. panu Con-
stantemu Przezdzieckiemu — sędziemu
grodzkiemu Brzeskiemu, im. panu Le-
onowi Połubinskiemu — marszałkowi Sło-

nimskiemu, im. panu Ostaphianowi Ty-
szkiewiczowi—podkomorzyowi Brzesc-
kiemu, im. panu Kazimierzowi Łyszczy-
nskiemu—podstolemu Mielnickiemu, im.
panu podstolemu Połockiemu, im. panu
Wojskiemu Mozyrskiemu, im. panu Ka-
zimierzowi Gintowtowi Dziewiątowskie-
mu—podczaszemu Oszmianskiemu, im.
panu Theodorowi Tokarzewskiemu—pod-
czaszemu Słonimskiemu, im. panu Krzy-
sztophowi Czyżowi—podczaszemu, Mscis-
ławskiemu, im. panu Korwickiemu—
miecznikowi Smolenskiemu, im. panu
Łoknickiemu, im. panu Grekowi, im.
panu Jerzemu Szuyskiemu im. panu
Łukaszowi Łyszczyńskiemu, im. panu
Mikołaiowi Sadowskiemu, im. panu Ma-
ciejowi Dembinskiemu, im. panu Leonar-
dowi Pocieiowi, im. panu Wacławowi
Karowickiemu.

In hac orbitate oyczynny naszey, ni-
gdy a condita gente w tey rzeczy-pospo-
litey naszey niesłychaney po abdicatii co-
rony ikmcia stupendo et formidabili exem-
pli, expositi będąc omnibus periculis, iako
pupilli absque patre et capite, nie opuszczamy
i ednak rękę, ale insistendo onych przod-
kow naszych węstigiis do spólney obro-
ny y obrady z całą rz-ptą unitis animis
accedimus. Stosując się do generalney
confederatietey na blisko przeszłey convo-
catietey, magnis votis uchwaloney, uwaza-
my: naprzod, sąsiad nam nieprzyiaznych
zawziętości szkodliwe y kolligacie na-
zruinowanie wolney electietey spectant
naufragium nostrum, życząc malis et in
fortunis nostris zawisne napaść oczy;
non sumus absque meto, gdy widziemy
zagęszczone w oyczynie naszey diffi-
dentie między stanami rz-ptey, które
uno ictu zabić mogą tak piękną formam
rz-ptey, gdy nietylko iakośmy się spo-
dziewali naszey convocatietey są ugaszo-
ne, ale ieszcze tym bardziej osobliwie
w naszym xięstwie Litewskim inter pri-
marios cives in maiores inimititias ex-

usserunt: żeby tedy do iakowych wiel-
kich inconvenientietey rz-ptą nie przy-
szła, ante omnia ich miłość panowie po-
słowie nasi dalszą obronę tey rze-ptey
naszey wziowszy przed się y uspokoie-
nie, oto się usilnie starać będą, aby
y przez interpositię ichm. panow sena-
torow, iako starszych braci naszych,
tak wielkich in republika ludzi, pomiar-
kować mogli, aby też kiedyż kolwiek
zakwitnąć mogła ona niewinnego wieku
w sercach civium animorum unum y
pospolitego dobra miłości y życzliwości:

Futurum też da Bóg reguantem ichm.
panowie posłowie nasi nie innego obie-
rać będą, tylo, według praw y zwyczai-
ów tey rzeczy-ptey naszey, katolickiey
religii Rzymksiey—rex catholicus esto.

Jeżeli też kiedy sposobniejszy czas
znaść się może w oyczynie naszey,
iako teraz podczas interregnum,—errata
corrigendi, a osobliwie materiis exorbitan-
tiarum, z których się nigdy rz-ptą na
electiach wyplać nie mogła,—day Boże,
aby teraz tandem aliquando onych desi-
derabilem mogła imponere finem, iakoż
promovebunt ichm. panowie posłowie
nasi serio pectore naybardzley agrawo-
waną rz-ptą, osobliwie że impracticabili
exempli a tot seculis abdicatia ikmci nie-
spodziewana, tak dalece mentes civium
przestraszyła, że ledwie imminentibus
malis mederi sie może,—bo zgoda oną na-
zwać możemy fontem et originem omni-
um malorum; uważając ligi postronnych
monarchow, prawie in destructionem wol-
ności naszey nasadzone,—s tey okaziey,
zabiegając tedy y na potym tanto malo
na przyszłey, da Bóg, elektii, formując
prawo, zniosszy się z inszymi woiewodz-
stwy, aby żaden pan, ani monarcha nasz,
przez wolną electię włożoney sobie na
głowę corony składać nie mógł y dese-
rere sponsam' suam. Iakoż futuro, da Bóg,
regnanti, iako naywarowniey w iurament
inscerować będą, aby państwa sobie raz

powierzonego nie odbiegał, o co trzeba invigilare autori abdicationis. A żeśmy są moderno edocti malo, iako nas cudzoziemskich posłów, przy boku panskim residuiących *), zamieszał practiki, iako straszne innocentum civium persecutiones et sedes zruinowanie tak wielu woiewodztw nastąpiły, y wszytkie prawie w oyczynie z practiki ich ruperant mala, iako tedy długoo residowań maią, y nie wszyscy z nimi conversowali, gdyż factiami przewrótnemi y corruptiami implicant subiecta et rempublicam.

Stosując się też do raz postanowioney, za zgódą wszech stanow, prowizyi naznaczoney ikm. za rzecz szlusznać być się rozumiemy, aby in vim wyświadczeniey wdzięczności naszey panu przeszlemu naszemu, była oddawana z oekonomicznych prowentow, a nie z skarbu rze-peley, w czym się iednak ichm. panowie posłowie nasi do zgody górnieszych woiewodztw stosować się będą.

Należy też to do rządu dobrego rz-peley naszey, aby pod czas interregnum prouenta stołowe ikm. in privatorum usus obracane nie były, ale, aby more solito, według praw dawnych, im. pan podskarbi wielki w. x. Lit. one do siebie odbierał, a potym z nich rationem rze-peley uczynił,—instabunt ichm. panowie posłowie nasi, aby w prawo dawne reasumowane było. Pisarz też skarbowy naywyższy przykładem corony instituatur do prowentow oeconomicznych y innych w. x. Lit.; stanowniczowie marszałkowscy, a nie pokoiowi, żeby gospody rozdawali, także aby do sądów marszałkowskich należeli.

I to też nie mniey należy do conservatii rze-peley, aby pretia rerum tandem kiedyż kolwiek w rezę słuszna y sprawiedliwą wprawione być mogły,—instabunt ichm. panowie posłowie.

Ichmść panowie podkomorzowie coron-

ni y w. x. Lit. aby na swe urzędy przysięgali, y między seymem a seymem osobliwie posłów cudzoziemskich, w po-koui będących, na seymie rze-peley revellować powinni będą,—gdyż przez te prywatne rady abdycatia corony urosła.

Osobliwie iednak ichm. panowie pieczętarze aby na żadną rzecz expeditii z kancelarii swych nie wydawali, coby kolwiek szkodzić mogło rze-peley, y zaraz to na seymie rewellowali secundum nemum iuramenti sui.

Ichm. panowie urzędniczy coronnii aby się in jura w. x. Lit. nie wdawali, iako się dotąd działało, osobliwie kiedy neutralitatem bez pieczęci w. x. Lit. xięciu iegomci Kurlandskiemu coronna cancellarya wydała; także sublevatia na batitie litewską. Siła na tym należy w. x. Lit. żeby seym trzeci odprawował się w w. x. Lit.; kiedy alternata na księstwo Litewskie przypadać będzie, mieysce naysposobnieysze. rozumiejąc do odprawowania seymow—miasto Brześć, do którego ichm. panowie koronni niedaleko iezdzić będą mieli.

Residentia królów ichm. aby trzeciego roku w. x. Lit. była,—instabunt o to ichm. panowie posłowie.

Uważamy nadto przywileow od naysnieyszych xiążąt ichm. Litewskich, królów polskich, osobliwie od naysnieyszego Władysława pierwszego Jagiełły, króla Polskiego y w. xięcia Lit. pana naszego w. księstwu Lit-u nadanych notitiam y execusionem onych nam wiele potrebną; zaczym ichm. panowie posłowie nasi instabunt, aby te przywileia, osobliwie króla Władysława Jagiełły pierwszego, in volumen legum wpisane y do executii przyprowadzone były, z którymyś poprzysiężonemi ad corpus rzeczy-pospolitey przystąpili.

Zabiegając wszelkim niebezpieczęstwom, nad rzeczą pospolitą wiszącym od różnych nieprzyjaciół, aby pospolite

*) Въ подлиннике пропускъ.

ruszenie w woiewodztwach, a nie gdzie indziej zostało,—instabunt ichm. panowie posłowie.

To się też in ruinam oyczynu zagościło malum, gdy przysięgi prywatne cum conditionibus y scripta reversalia, przywileiom contraria, wymagaią; aby to zniesiono było et sine conditione przywilegia wydane nie benemeritis były,—instabunt ichm. panowie posłowie.

Derogaty w tym multum dawnym prawom et antiquae praxi, które wszystkie urzędy dożywotne mieć chcą, na co królowie panowie nasi przysięgaią nec augere ne minuere, że iednak w niektórych urzędach poczeli się naydować szkrupy inpracticabili exemplo za przyszłego pana, że ad rivalitates inquiritii, żeby lege temu zabieżano,—instabunt ichm. panowie posłowie.

De incompatibilibus, lubo się leges formatae, przeciwko którym, że wbrew dziece, tak w koronie iako y w w. x. Lit. statuatur lex novella, iako haywarownieysza de incompatibilitate dwóch urzędów in persona unius, iako to: laski z buławą, także pieczęci z buławą.

Pieczęci w. x. Lit. według zwyczaju praw coronnych y w. x Lit. aby nie na convocatiach, ani prywatnie, ale na seymach publice oddawane były.

Sądy seymowe, osobliwie in causa perduellionis, albo criminis lesae maiestatis ex levi occasione zwykły bywać intentowane ex privato odio privatorum, którzy dworowi niepochlebuią, y tym którzy bronią in republica exorbitates; zabieść temu in futurum y opisać—w jakich sprawach mają być pociagane, aby ex odio dworu ludzie wielcy in republika vexowani nie byli.

Urzędy wszystkie generice aby in suo esse zostawali, osobliwie pieczętarskie; aby ludzie letcy, osobliwie białogłówki, w promotie nie wdawały się. Siła natym należy wolnościom naszym y do-

bru całej rze-ptey, żeby król imić przyszły nie był trudny do podpisów sprawy ludzie na residentii Warszawskiej do kosztu nie przychodzili, et cavebunt to imć. panowie posłowie. Confederatia in punctis iudiciorum kapturowych sądów aby mieliorowana była.

Dekreta trybunalskie et in aliis quibusve subseliis posłancami żeby nie były znoszone y przesądzone,—cavebunt legę nowella ichm. panowie posłowie.

Auctio subsidiorum w Brześciu aby zniesiona była adinstar panów koronnych,—instabunt ichm. panowie posłowie.

Woiewodztwo Brzeskie ponieważ ani iuriediki, ani provisii nie ma, interim ichm. panowie woiewodowie de propriis fortunis na publiczne potrzeby spezy wielkie ważyć muszą; aby starostwo Szereszowskie, w tymże woiewodztwie będące, było przyłączone,— instabunt ichm. panowie posłowie salvis nihilominus modernis possessoribus.

Toż infortunium premit starostwo sądowe Brzeskie, gdzie ichm. panowie starostowie, ziejdźając na juridiki y sądy, nie małe koszty ważyć muszą, nieniemać na to żadney intraty; zaczym, serio instabunt ichm. panowie posłowie, aby iakie starostwo, nie iuridyczne przyłączone było salvis modernis possessoribus.

Laudum et iudicia interregni aby approbowane były; przechodzenie wojsk koronnych do w. x. Lit. aby zabronione było, aby lege novella to było cautum cum poenis,—instabunt ichm. panowie posłowie.

A że częstokroć wypłacając długi w. x. Lit. podatki dawać musimy wielkie, osobliwie podymne, według aburat ostatnich, a oddani z dobr szlacheckich swobolnie częścią do oekonomiey królewskiej, częścią na slobody roschodzią, przez co w podatkach wielka być musiała uyma rze-ptey; instabunt ichm. panowie posłowie serio, aby do

dawnych constytuciey nowe ieszcze prawo napisane było, aby tak z oekonomicznych dóbr ikm., iako y innych wszelakich, wszystkim ukrzywdzonym nieodwłocznie, bez żadnego zatrudnienia, poddani wydawani byli,—a ieżeliby niechceli czynić, tedy y dworzanow y urzędników sprzeciwiających się wolno będzie do trybunału, lub w koronie lub w w. x. Lit., zapozwać inter causas militares.

Warowało to prawo per constitutio-
nem tak unionis, iako y coronationis króla imci Władysława czwartego, aby urzędy wszystkie w koronie y w w. x. Lit. porównane były, to jest: aby te urzędy, które w koronie były ex antiquo,—erigowano y w wielkim xięstwie Lit. et viceversa: które byli w Litwie,—aby erigowane y w koronie, iakoż iuż w niektórych urzędach na obie strony satisfactum est, iako to: w koronie—w chroństwie nadwornym coronnym y w Litwie; podkomorstwie w. x. Lit. W koronie iest nieposledni urząd secretarii maioris regni; w w. x. Lit. luboś my ich przedtym miewali, to officium ustało: tedy, że adaequalitare należy xięstwu Litewskiemu z koroną, aby porównane były w dygnitarstwach y urzędach, zlecamy to ichm. panom posłom naszym, aby znioszy się z ichmość pany pieczętarzami w. x. Lit. promowowali erectiōnem secretarii maioris w. x. Lit. porównawszy go in omnibus z wielkim koronnym sekretarzem.

Urzędy wszystkie nadworne, poczowszy od większych, iako to: laski, pieczęci y klucza, tudziesz referendarze, pisarze w. x. Lit. aby kożdy in exercitio sui ofitii zostawał,—promowebunt ichm. panowie posłowie,—ile go się domawiać mają,—aby wszystkie promotie przez imśc. panów pieczętarzów, a expeditie—przez kancellarye rp-tey expedowane były; gwoli czemu obwarować będzie potrzeba in pactis conventis, aby podpisy

publiczne, a nie prywatne bywały, przez co snadnie zabieżeć się może zagęszczaniu kilku przywileiów na jedną rzecz; z teyże okazyi przypomnieć mają ichm. panowie posłowie, iż pacta conventa inserere iurgielta dawne hetmanom, marszałkowi, pieczętarzom y pisarzom w. x. Lit.

Zaniechana y opuszczona od kilkadesięciąt lat alternata biskupstwa Łuckiego—inuria iest w. x. Lit., gdyż przedtym raz koronny, drugi raz Litewskie nasi biskupi Łuccy bywały; instabunt tedy ichmość panowie posłowie nasi, aby ta alternata wskrzeszona została, ponieważ w naszym woiewodztwie pars bonorum mensae im. xiędza biskupa Łuckiego zostaie,—niechay post sera fata, albo post assensum teraznieyszego im. xiędza biskupa na-
cyey w. x. Lit. obywatelów conferowane było biskupstwo Łuckie: ponieważ in paucitate beneficiorum spiritualium nie mogą mieć prałaci za swoie meryta condigna od królów panów premia, zwła-
szcza kiedy teraz biskupstwo Smolenskie cum suą dioecesi w nieprzyacielskim zostaie ręku, insze też beneficia, post ruinam, ieszcze do siebie nie przyszły. Ażeby tym skuteczniej koło tego ichm. panowie posłowie nasi zładzić mogły, ichm. xięży biskupów, Wilenskiego y Źmudzkiego, także ichm. panów senatorów świeckich y urzędników większych w. x. Lit. ichm. panów posłów woie-
wodztw y pawiatów w. x. Lit. upraszać będą, aby pro ornamento w. x. Lit. unanimi assensu tey naszey poprzeć dopomogli propositii.

Większe duchowieństwo woiewodztwa Brzeskiego y powiatu Pinskiego z dioecesii Łuckiey w trybunale Wilenskim swoie in iudicio composito miewają sprawy, a deputata swego w trybunale tamecznym nie mają, przez co nie małe odnoszą praeiudicia; instabunt ichm. panowie posłowie nasi, aby deputat ex

clero dioecesis Luccensis, z woiewodztwa Brzesckiego, albo powiatu Piskiego, przydany był ad compositum iudicium.

Ponieważ dotąd godney pamięci wielmożnemu im. panu Krzysztofowi Sapieżie, krayczemu w. x. Lit., benemerito in patria civi, summa trzydziestu tysięcy zł. od rz-peley za więzy imci tatarskie assekurowana nie iest wypłacona; tedy, aby na teraznieyszym seymie electionis summa na starostwo Trabskie wniesiona była,—serio instabunt ichmci panowie posłowie nasi.

Więc iż nihil aequius nad to reperiri może, iako aby sancita publica in suo valore zostawały; tedy promovebunt ichm. panowie posłowie nasi serio, aby constitutia anni tysiąc sześćset piędziesiąt dziewiątego—o dobrach y daninach, transformowanych, in bona terrestria haereditaria approbowana na teraznieyszym seymie była.

Na expensa tak wielkie w. xięstwa Litewskiego, które posuit im. pan podskarbi wielki w. x. Lit. ex currentibus preventibus mogłyby provideri, gdyby retentores proventów czopowych, ceł y myt, według kontraktów wypłacali; cze mu że dość nie czynią, niedbając ani na constitutie, ani na dekreta komisarskie do skarbu dość nie czynią, *) imć. pan podskarbi,—inibunt modos panowie posłowie z inszymi woiewodztwy, iakoby retentores do skarbu dość uczynili et super extravenientes formabunt legem cum poenis.

Piechota w oeconomii Brześckiej, na potrzebę woiewodztwa Brzeskiego prawem ustawiona, który de lege dwieście być powinno, ponieważ per abusum denegatis y woiewodztwa in necessitatibus ingruentibus swoiej wygody nie ma; gorąco im. panowie posłowie instabunt, ażeby reasumatur lex, iakoby piechota woiewodztwu była przywrócona. Jako

nie bez osobliwego respectu w koronie iest ten zwyczay y prawo, iż pieczęć koronna iedna świeckiemu, druga duchownemu alternato na seymach conferowana być powinna; więc żeśmy się z koroną in vinculo unionis we wszystkich zwyczaiach y prawach porównali: promovebunt ichm. panowie posłowie, aby y w w. x. Lit. o takowejże alternacie napisane było pavo, aby iedna pieczęć przy duchownym, a druga przy świeckim pozostała, saluis modernis possessoribus.

Wiele na tym do obrony rze-peley należy, ażeby rycerstwo w woiewodztwach y powiatach iako w naywiększey gromadzie na pospolitym ruszeniu w następujących niebespieczestwach stawać mogło; aże większych ichmościów znayduje się takowych, którzy, w różnych woiewodztwach y powiatach mając swoie dobra y majątki, pod czas y w żadnym nie stawiają woiewodztwie, albo powiecie pocztow według prawa y kwitów opisanych; co iż się dzieie contra aequalitatem, przeto intabunt ichm. panowie posłowie nasi, aby prawo napisane o tym było, żeby każdy w tymże powiecie albo woiewodztwie, w którym majątkość, która znayduje, stawił, sub poenis de bellica expeditione sancitis, poczty.

Dla odległości residencji ichm. panów hetmanów iniuriati od ichm. panów wojskowych w krzywdach swoich sprawiedliwości dojść nie mogą; aby more ichm. panów koronnych wolno było kożde tatowego żołnierza excessum—lubo z dobr, lub ex persona, na trybunał pozwać inter causas militares.

Iż prowenta w.x. Lit. bardzo są szczupłe, osobliwie z kwarty, z których penitus mało co do skarbu wschodzi; zaczym mowebunt ichm. panowie posłowie, aby ex hoc actu panowie lustratorowie naznaczeni byli do dóbr królewskich, które subiacent quarcie.

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

Do pomnożenia chwały Bożey y rozszerzenia religii Greckiey, w uniey z kościołem Rzymiskim ziednoczoney, nie mniejszym rozumiemy być incitamentem—pozwolenie mieysca in senatu im. xiędu metropolicie teraznieyszemy y successorom igmść: gdyż iako nas za religią romano-catholicą per assistantiam w senacie ichm. xięży biskupów bierze swoie pomnożenie y ornamentum, tak gdy igm. xdża mitropolitę do senatu przyimiemy, wielkim to powabem ludziom religii greckiey po ziednoczeniu się z kościołem katolickim będzie; instabunt tedy im. panowie posłowie nasi y upraszać będą ordines reipublicae, oso bliwie ichm. xięży biskupów y proceres regni, aby im. xiędu mitropolicie in senatu mieysce pozwolili y naznaczyli. Przy tey że okazyi ichm. panowie posłowie nasi instabunt, aby tenże im. xiądz metropolita w iurizdice swoiej, która ma w Wilnie, na placach cerkwi soborney, żadnego od magistratu Wilenskiego nie odnosił praejudicium.

Lubo iuż kilka constitucių iest napisanych, aby Žydzi nie chowali tak męskiey iako y białogłówskiey płci ludzi chrześcijanskich na służbie, ani w domach swoich, gdyż przez to się wielkie skandala dzieią z obrazą Bożą, y ludzie roboczy, lekki chleb ulubiwszy, do nich się garną, skąd wielka po wsiach robotnika penuria; promovebunt tedy im. panowie posłowie, przy dawnych constitutiach zasadzając się, żeby novellam legem napisali, aby kożdy takowy Žyd, deprehensus, chowający czeladnika chrześcijańskiego, którymi in oprobrium religionis nostrae abutuntur—tak w dobrach królewskich, iako y w szlacheckich, ad instantiam cuiusvis—winą stem kop irremissibiliter in foro competenti był karyny; tóz się ma rozumieć y o Tatarach.

Spław Gdańsk, ponieważ stan szlachecki aggravatur zbytnią wolnością mia-

sta Gdanska tak dalece, że niemal wszystkimi intratami naszemi, iako chcą disponią, contrakty y targi raz zawarte zrzuciają, zboża brakuią in testimoii iakie chcą stanowią pretie rerum y inne nieznośne w sądach swych in convulsionem iurium y wolności naszych szlacheckich nieznośne czynią gravamina; inibunt tedy consilium ichm. panowie posłowie nasi z ichm. pany koronnemi posłami, aby constitutię prawo iako nayostrzezsze za nas napisane było; nadto starać się o to będą ichm. panowie posłowie, aby na żadne desideria ich nie pozwalali, aż w tym ukontentowani zostaniem.

Promovebunt też ichm. panowie posłowie desiderium im. pana Hayka, sędziego Mścisławskiego, aby przy dawnych przywileiach na majątkość Oziato, w Woiewodstwie Brzeskim leżąca, domowi swemu conferowaną y przy collacji teżże majątkości swieszczenika, integre zostawał.

Lubo iuż in volumine legum niegodne casus prawo y konstitucia napisana o długu winnym od rzeczy-pospolitey iaśnie wielmożnego im. pana Pawła Sapiehi, woiewody Wilenskiego, hetmana w. x. Lit. y successorom należącym; instabunt iednak ichm. panowie posłowie y teraz, aby ta refusio tak dłuża dwóch kroć sto tysięcy sukcesorom wysz pomienionego iaśnie wielmożnego im. pana woiewody Wilenskiego in hoc actu electionis obmyślona bydł mogła.

Iż libertatibus nostris multum derogatur w tym, że pod czas seymowy convocatione prywatne conventicula bywają, na których przez factie malevolorum zatrudniają się sprawy rzeczy-pospolitey; żeby tedy po tym tego in posterum nie bywało, cavebunt lege ichm. panowie posłowie przy innych exorbitancyi traktowania.

Nie próżny iest metus w sercach ci-

vium, iż iakieś prywatne długи bez wiadomości całej rzeczy-pospolitey pokazują się na Szawlach zostające, iako y osobiście długу *); zaczym, iż się to działo z prywaty pewnych ludzi, instabunt ichm. panowie posłowie serio, aby novella lege cautum to było, żeby nie z rzeczy-pospolitey, ale prywatne persony ten takowy dług ex bonis suis wypłacali.

A które nie widzi, iako są szkodliwe w oyczynie nowiny wszystkie, które znaśszą mutationem status, iako y to, że osoby szlacheckie same impracticabili exemplo w oyczynie dymy zaprzysięgać musieli; żeby tedy in posterum takowe inconveniencye nie były, cavebunt lege, aby moribus antiquis, iżeliby jakieś miały być podatki, za zgodą wszech stanów w. x. Lit. wydawane były nie według abiurat ostatnich, ale salvis abiuratis.

Na tak wielu seymach im. pana Wołodkiewicza, woiewody Nowogródzkiego, dług, konstituciami seymowemi approbowany, za Wabecką summę, do skarbu koronnego należące, aby tandem aliquando mógł mieć satisfactią,—promovebunt ichm. panowie posłowie.

Zastawnik, który by z owych podanych piętnaściorga w. x. Lit. będących seymem postanowionych, cum iuramento personarum cuiuscunque status, praeeminentiae et conditionis, nie przysiągł w grodzie należnym, ubi bona consistunt, iedno ordynował osobę, od której sua ob ignorantia eadem bona, przysiądz w dymach poddanskich, a siebie od iuramentu uchillił y utał, ieśli nie sądzony o to, na komissyey w Wilnie, tenue instigante, takowy naydujący się zastawnik succumbat fisco et poenae infamiae; tedy petant konstitucyi o to ichm. panowie posłowie.

Constant to woiewodztwu naszemu, iż szlachta z Kutney, nie mniey z Hoszcza, per oppressionem podbici są do ekonomii

Brzesckiey, y oni pospolite ruszenie y onera wszelkie szlacheckie równo z nami ponoszą; zaczym, aby od tey oppresysi, tudzież y od hiberny żołnierskiey, osobiście ci, którzy są właśnie szlachta z koronnych wojewodztw y powiatow tam przeniesieni, wolni byli,—promovebunt ichm. panowie posłowie.

Lubo iuż konstytucią warowano iest, iż woiewodztwu Brzesckiemu w nagrodę te, że się soli ze Gdanska kupować nie godzi, pozwoliła rzecz-pospolita z Zakroczymca sol z Wieliczki po beczce na konia odbierać, oddawszy kopę za każdą beczkę; zaczym, aby to prawo reassumowano było,—promovebunt ichm. panowie posłowie.

Desiderium im. pana Bazylego Krasinskiego, względem leśnictwa Czachowskiego, które, ponieważ wprzód przywilejem i. k. mści conferowane, a potym konstytucią seymową approbowane iest; a że im. pan pisarz w. x. Lit. im. pan Kotowicz, nulla habita ratione ani przywileiu, przez którego ręce iest otrzymały y imci ręką podpisany, ani na konstytucią, za dyrectią imci otrzymaną w spokoynym dzierżeniu y w prowentach należących iemu czyni praepeditią: promovebunt ichm. panowie posłowie, aby private, raz mu konferowane przywilejami, konstitutiami approbowane, in suo zostawując valorem, tak w spokoynym dzierżeniu żadney praepeditii, iako y w prowentach impedię żadney czynić nie chciał, a szkody, ieśli które poniosł przez zwykłą pomienionego imci pana Kotowicza—pisarza w. xięstwa Litewskiego, aby mu były nagrodzone,—instabunt ichm. panowie posłowie.

Wioska, alias włośc Borodicka, dobra i. k. mści in centro woiewodztwa Brzesckiego, niemal w mieście, a podatki do Wołkowska wypłacające, aby iako w woiewodztwie Brzeskim leżące, in posterum do Wołkowska nie należały

*) Здѣсь въ подлиннику пропущено слово.

y podatków nie wypłacały, iako y summa im. panu Trabinskiemu —podkomorze-
mu Wendenskiemu, na też dobra wniesiona była,—promovebunt ichm. panowie
posłowie.

Iarmarki w Brześciu, że do effektu nie
moga przyjść za extorsią żydowską y
celnicką, aby do lat kilku wolni od ceł
byli, kupecy na iarmarkach przybyli,—pro-
movebunt ichm. panowie posłowie. Alie-
natiæ bonorum regalium, mianowicie Ty-
kocin y Bratanów, że przeciwko prawom
cessionowane in haereditatem, przeciwko
czemu y protestacie zaszły; urgebunt
ichm. panowie posłowie, aby iure suo re-
stituantur.

Lubo statut w. x. Lit. tak ordynowa-
wał, aby pospolite ruszenie, gdy w po-
le wynidzie, pod władzą ichm. panów
hetmanów w. x. Lit. za ordynansem
królów panów naszych zostawało; atoli
aby to prawo poprawione było, ommimo-
do swobody y wolności naszey należy:
zaczym exemplo ichm. panów koronnych
za ciągnieniem się wszystkich woie-
wodztw, powiatów, aby marszałek ex
civibus xięstwa Litewskiego do rządze-
nia y nim władania był obierany, sta-
rać się o to będą, żeby rzetelne o tym
staneło prawo.

Pewne dobra w woiewodztwie naszym,
od Zygmonta pierwszego przywileiami
iure haereditario bene meritis nadane, że
do dóbr i. k. mści, przeciwko prawom y

wolnościom szlacheckim przyłączone; in-
stabunt ichm. panowie posłowie, aby re-
stituantur in persona ichm. panów Kop-
ciów.

Cetera fidei et dexteritati ichm. com-
mitimus.

У тое инструкції подпись рукъ ты-
ми слова: Benedykt Sapieha, stolnik
w. x. Lit., dyrektor seymiku woiewodz-
twa Brzeskiego; Stefan Kurcz, kaszte-
lan y marszałek woiewodztwa Brzes-
kiego; Andrzej na Osowie Osowski, ka-
nonik Kruszwicki, i. k. mści sekretarz;
Heronim Kazimierz Łyszczyński, podse-
dek woiewodztwa Brzeskiego; Jerzy
Stanisław Umiastowski, stolnik Wenden-
ski, podstarości Brzeski; Karol Janusz-
kiewicz; Krysztof Turowski; Jerzy Ka-
zimierz Brzostowski; Bolesław z Woron-
ney Czyż; Michał Kazimierz Przyszy-
chocki; Teofil Kościa Wereszczaka; Ba-
zyli Samuel Bielski; Hrehory Karasie-
wicz Tokarzewski, pisarz grodzki Brzes-
ki; Maciej Radzikowski; Paweł Jankow-
ski; Dawid Florian Tupalski; Jerzy Sa-
wicki; Stephan Żatowski; Stefan Czer-
niewski; Krzysztof Bukraba; Andrzej
Laskowski; Jakub Władysław Wierzbicki;
Alexander Eymont; Paweł Jan
Wierzbicki; Tokarzewski Kazimierz; Sta-
nisław Teodor Jan Abram Tokarzewscy.
Которая јь то инструкція, ку актико-
ванию поданая, есть до книгъ кгрод-
скихъ Берестейскихъ уписана.

1699 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 1876—1887.

244. Инструкція дворянъ Брестского воеводства, данная избраннымъ ими депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ.

Инструкція депутатамъ или посламъ, избраннымъ на сеймъ, состоявшійся въ 1699 году, заключалась въ слѣдующихъ пунктахъ:

1) Просить короля о выведеніи одного отдѣленія войска и обѣ удовлетвореніи обижденныхъ.

2) Послы не должны приступать къ обсужденію дѣлъ, пока не будутъ предъявлены въ подлинникѣ раста conventa.

3) По случаю отнятія крѣпости Ельбинга, король желаетъ успокоить волненія; а потому послы должны соображаться съ мнѣніями пословъ другихъ воеводствъ, пока другія державы не войдутъ въ посредничество; а въ случаѣ войны, условиться на счетъ сбора войска.

4) Послы должны домогаться, чтобы часть денежной суммы изъ тѣхъ миллионовъ, которые король обѣщаѣтъ предъ своимъ избраніемъ, была обращена на содержаніе польскихъ войскъ.

5) Послы должны хлопотать обѣ уравненіи цѣнности монеты съ соѣднѣпми державами.

6) Чтобы войско содержалось въ такомъ количествѣ, въ какомъ позволять экстраординарные сборы податей.

7) Послы не должны соглашаться на индигнировать иностранцовъ.

8) Домогаться уравненія правъ съ воеводствами коронными.

9) Чтобы въ гродскихъ судахъ заведены были сусpectsы—тѣ же, какіе въ коронѣ.

10) Должно домогаться обѣ окружленія границъ между воеводствами Брестскимъ, Подляскимъ и Люблинскимъ.

11) Должно домогаться о возвращеніи 80-и пушекъ, перевезенныхъ изъ Брестского замка въ Глускъ.

12) Чтобы Бѣловѣжское лѣсничество платило гиберну Брестскому воеводству.

13) Чтобы отечественные заслуги были вознаграждены:

14) Чтобы обижденные войсками могли судиться въ трибуналѣ.

15) Чтобы не были въ употребленіи мѣры и вѣсы польскіе, но литовскіе.

16) Требовать возвращенія крестьянъ, перешедшихъ на Волынь.

17) Повторяется тоже самое, что въ 13-мъ пунктѣ.

18) Михаиль Радивилль, будучи въ посольствѣ въ Римѣ, издержалъ нѣсколько миллионовъ собственныхъ денегъ для рѣчи-посполитой; въ вознагражденіе этихъ издержекъ, Гродненскій сеймъ назначилъ ему только 80 тысячъ,—послы должны домогаться, чтобы на староствѣ Кричевскомъ, три преемника его были освобождены отъ поста и гиберны.

19) Ходатайствовать обѣ освобожденіи имѣнія Тороканей, принадлежащаго къ Жидичинской архимандриї, отъ всѣхъ военныхъ повинностей.

20) Просить короля не выдавать желѣзныхъ листовъ на записи жидовскіи и самимъ жидамъ запретить испрашивать выдачи такихъ листовъ.

21) Дворянству, имѣвшему прежде право на входы въ пущи Бѣловѣжскую и Кобринскую, воспрещены эти входы; а потому депутаты должны просить короля о назначеніи комиссіи по этому дѣлу.

22) Понесшему по этому же поводу значительныи потери стольнику Брестскому Николаю Махвицу, чтобы сдѣлано было приличное удовлетвореніе.

23) То же самое и земскому судѣ Жарденскому.

24) Чтобы десятина, спѣдуемая фарному (приходскому) Брестскому костелу, вѣро доходила.

25) Домъ, состоящий въ Брестѣ при костелѣ Августіановъ, занятъ нынѣ Саксонскими солдатами, которые тамъ безчинствуютъ и мѣшаютъ богослуженію; потому послы должны домогаться, чтобы онъ принадлежалъ съ плацомъ къ монастырю и навсегда быть освобожденъ отъ поста.

26) Домогаться освобожденія двухъ деревень, принадлежащихъ Доминиканскому монастырю, отъ военныхъ и другихъ повинностей, по причинѣ разоренія ихъ отъ пожара.

- 27) Чтобы Буховецкому подтверждена была привилегия на войтовство Дивинское.
- 28) Ассигновка для войска, выданная Витебским каштеляномъ, пришла въ забвение; а потому послы должны хлопотать, чтобы каштелянъ обдумалъ средства къ удовлетворенію.
- 29) Хлопотать объ исполненіи записи Доминиканскому костелу, данной Казимиромъ Пухальскимъ.
- 30) Хлопотать, чтобы захваченные участки земли отъ Киевской митрополіи, были ей возвращены.
- 31) Хлопотать, объ освобожденіи униатского духовенства отъ военныхъ постоеvъ и всякихъ военныхъ повинностей.
- 32) Чтобы привилегія, данная православному епископу Пелеховскому на Бѣлорусскую епархію, была отмѣнена.
- 33) Такъ какъ по поводу Турецкой войны, имущество духовныхъ подпали временнымъ военнымъ повинностямъ, то по заключеніи мира съ Турцией, просить объ освобожденіи ихъ отъ этихъ повинностей.
- 34) Также и объ освобожденіи села Пощинъ, принадлежащаго Луцкому капитулу, отъ военныхъ повинностей.
- 35) Также и объ освобожденіи имѣнъ монахинь Бернардинокъ отъ военныхъ повинностей.
- 36) О назначеніи комиссіи для опредѣленія границъ между имѣніемъ Яновицізно и ключью Черевачицкимъ.
- 37) Просить первого Гродненскаго сейма домогаться выдачи крестьянъ, ушедшихъ на Волынь.
- 38) Просить объ отмѣнѣ постановленія 1669 года о наследственныхъ имѣніяхъ.
- 39) Просить, чтобы нѣкоторые дворы и плацы заслуженныхъ лицъ были освобождены отъ всякихъ повинностей.
- 40) Просить равнымъ образомъ объ освобожденіи отъ всѣхъ повинностей и дома Брестскаго хоружаго въ Люблинѣ.
- 41) Послы должны настаивать на уплату старого миллиона, слѣдуемаго на удовлетвореніе войску.
- 42) Чтобы подлинныя судебныя опредѣленія, послѣдовавшия по дѣлу такихъ отвѣтчиковъ, кои не имѣютъ осѣдлости въ воеводствѣ и не подлежатъ подсудности этихъ судовъ, не имѣли законной силы.
- 43) Чтобы управители королевскихъ имѣнъ были туземцы-шляхта, а не иностранцы.
- 44) Пустыя уволоки, пожалованыя королями, что бы не подлежали никакимъ податямъ, кроме чиншевыхъ.
- 45) Хлопотать объ освобожденіи двухъ домовъ, принадлежащихъ Брестскимъ Августіанамъ, отъ всякихъ повинностей.
- 46) Тоже объ освобожденіи отъ всѣхъ повинностей и домовъ пана Бжосли и пана Блоцкаго.
- 47) Хлопотать, чтобы войтовство Каменецкое было отдано шляхтичу, и чтобы привилегіи, данныя людямъ недворянскаго происхожденія, были отмѣнены.
- 48) Также, чтобы войтовство Малейчицкое, данное судѣй гродскому Сигизмунду Хржановскому, поступило въ дѣйствительное его владѣніе.
- 49) Чтобы форма присяги, которую совершили послы, была внесена въ эту же инструкцію.

Roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziaiątego, mca Iunii piątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przedemną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewiście imię Piotr Galimski—stolnik Orszanski, marszałek seymiku antekomialnego województwa Brzeskiego, instrukcją seymikową, ihm. panom posłom naseym dana, do grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisząc do xięg słowo do słowa tak się w sobie ma:

Instrukcja od nas senatorow, dygnitarzów, urzędników, ingener rycerstwa, szlachty, obywateli województwa Brzeskiego, na seymik antekomialny za uniwersalem ichmści zgromadzonych, w roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziaiątym, piątego dnia Maia, dana panom posłom naszym na seym, zgodnie od nas obranym: wielmożnemu imię panu Ludwikowi Pociejowi—podkomorzem Brzeskiemu, y imię panu Renaldowi Sadowskiemu.

Tak pilna i. k. mśc p. n. m. około dobra pospolitego sollicitudo, tak czule około oyczyzny naszey obrad, velut e Nilo wynikaiące z dobroci serca pańskiego circumstancye manifeste to pokazują, że nam addit fidum obsequium non terrea vincula ducum, sed regit unus amor. Któz tego nie wiedzi, iako in tractandis consiliis i. k. mśc p. n. m. indefessum agit studium, kiedy nam seym propter primum et unicum necessarium dla otrzymania praw, swobod y wolności naszych, złożyć raczyli, mając sobie za codzienną maximę y domową praxim nullum magno principi impendi merito genus dignun, quod erogatur in cives? kto nie uznaie, że regem patremque gerit et consultit cunctis, kiedy przy wdzięcznym poranku panowania ad solam gloriam imienia i. k. mśc p. n. m. tobie, miła oyczyzna nasza, laeta columba refert oleam, post nubila et imbres floridam? Sic bello pax tibi parta redit, kiedy Othomanskier burzy nadentość, która tylo nam turbulentissimas tempestates wrożyła niezwyciężona i. k. mści p. n. m. przezorność tak wypogodziła, że pokoy auspicatissimo omine nam ogłosiwsky, pożądanej zgody zawitał empir. Zaprawdę, hic est Augustus, quo non praestantior alter principis belli potens; caetera fama canit. Mogą nam tego słusznie vicini zayrzyć principes, mogą się wszystkie stany reipublicae bespiecznie z tego cieszyć, kiedy Augusti pietas regnum firmavit et auxit y iuż każdy z nas sobie tak tuszyć może. Aurea nunc vere sunt saecula, plurimus inde venit oyczyznie honos, kiedy Kamieniec antemurale christianitatis, avulsam a corpore reipublicae z Podolem Ukrainą redit ad sua. Za co słuszniej j. k. msci p. n. m. to convenit, co kiedyś pochlebne Rzymスキemu monarsze przypisało pióro: Romam laterinam accepit, marmoream reddidit; ponieważ tedy niezbrodzonych tak i. k. mści p. n. m: lene

fluit Nilus, sed cunctis omnibus, extat utilior, dopieroż ex statione nas wiernych poddanych i. k. mśc p. n. m. ichm. panowie posłowie nasi, przy naywyzszym maiestatowi pańskiemu podziękowaniu cum hoc staną pleni affectus voto—semper honos nomenque tuum, laudesque manebunt.

1) W wyprowadzeniu zastępów Saxoniskich singulare contentum i. k. mśc clementiae kiedy w. x. Lit. przynosi, bierze woiewodztwo nasze pro praetio et sponsione felicitatis, że y ten regiment wrychle sublevare raczy; o co iako instantissime urgebunt ichm. panowie posłowie nasi, tak y o acquietatią iniuriatorum całego woiewodztwa naszego per commissarios u maiestatu i. k. msc p. n. m. ante omnia starać się będą.

2) Stosując się ad mentem całej rzeczy-pospolitey et obloquentiam konstitucię coronationis, ante omnia ichm. panowie posłowie nasi—pod karą Bozka, do żadney nieprzystąpią meteryi, póki originale pactorum conventorum non producetur.

3) Kiedy niespodziane za nieszczęsnym odebraniem manu forti Elbiaga alia ex alia cura fatigat, vexatque animos nova tempestas, na któryre uśmierzenie i. k. m. p. n. m. wszystkich nas allicit; więc do górniejszych woiewództw assensu ichm. panowie posłowie applikować się będą, in quantumby monarchow najbliższych przywróceniem Elbiaga tantam iniuriam patriae nie uspokoi mediacya, dederitque, strzeż Boże, do woyny, viam casusve Deusve, namówią z stanami rzeczy-pospolitey porządek milicyi, by też mota nobilitate.

4) Kiedy iuż wszystkie woiewództwa y powiaty w. x. Lit. podług umówionych traktatów tak zwiniętemu, iako y konserwowanemu woysku, cztery cwierci wypłacają; uproszczać będą i. k. mśc p. n. m. ichm. panowie posłowie nasi, aby tak y woysko koronne aequaliter z przyobieca-

nych ante electionem od ichm. millionów pro sorte sua woysko w. x. Lit. gaudere mogło.

5) Cum maiora incomoda bono publico przynieść może iaka monety appretatio; aby tedy huic malo zabieżeć się mogło, ichm. panowie posłowie nasi z statnami rzeczy-pospolitey coaequatię monety z pogranicznemi panstwy namówić miały.

6) Ordynacya woyska, po uczynionym, da Bog, pokoiu, iaka ma być, że ieszcze non constat; tedy inquantum by militia iakowa ex validissimis conserwowańa być miała rationibus, aby in eo zostawała numero, ile extraordinaryne na zapłatę sufficere mogą podatki, interponować się o to serio ichm. panowie posłowie nasi miały.

7) Naypierwsza y naywiększa każdego narodu in causa honoris concurencya, a osobliwie w oyczynie naszey, gdzie non formidine poenae, sed solo amore reguntur cives, o co vita sanguine et fortunis patriotae nasi wszyscy zwykli desudare; aby in praeminentiis suis zostawała omnino, zlecamy ichm panom posłom, aby na żadne cudzoziemcom nie pozwolali indigenaty.

8) Ponieważ per expressum punkt so-nat in pactis conventis o to—atoli że woiewództwo nasze ma coaequari z woiewództwy y powiaty koronnemi; quam urgentissime instabunt ichm. panowie posłowie nasi, aby prawo przez i. k. msc zaprzysiężone, suum robor wzieło y ten punkt do effektu adducatur.

9) Imić panowie regenci grodowi, aby mieli susceptę z przyznaniemi w ręku ad normam korony Polskiej, y rota aby była dla nich opisana, tudzież aby iura omnia cancellariae były otaxowane et circumscriptae,—ichm. panowie posłowie nasi o to sedulo starać się miały.

10) Dla zachodzących różnych dyfencii reassumptią granic woiewództwa naszego z woiewództwem Lubelskim, tu-

dzież z ziemią Drogicką, Chełmską, Łukomską y Mielnicką, aby stanęła,—ichm. panowie posłowie nasi w tym allaborabunt, to iest, według konstitucii seymu Lubelskiego, na którym staneła unio w. x. Lit. z koroną, iako też inszych nastepuiących konstytuciy, aż do roku Panskiego 1661—de dislimitatione woiewództwa Brzeskiego, Podlaskiego y Lubelskiego ferowanych, kiedy kommissye nie od króla imści, ale z seymu de consensu ordinum miały być naznaczone. Wielm. im. pań Szczuka—referendarz koronny ważył się otrzymać komissią contra praescriptum iuris, naprzód od iaśnie wielmożnego im. pana podskarbiego w. x. Lit., stante interregno, vigore któryey komissiyy imē. pan referendarz od granicyał wieś Wołkę od klucza Woinskiego, dóbr ekonomicznych i. k. m. Brzeskich; tandem in subsequens, niekądtentując się, od teraz nam szcześliwie panującego króla imsci Augusta wtórego, otrzymawszy komissią, przeciwko wyżey wyrażonym prawom drugą wieś Woiń—naygłówniejszą y naypierwszą, do ekonomii Brzeskiej należącą, z uszczerbkiem podatków tak w. x. Lit., iak y dobr i. k. msc, przez kopcow wysypanie, ktoremi od w. x. Lit. do dóbr swoich dziedzicznych Radzynia oderwał na mil dwie wzdłuż, a na trzy czwerci wszerz: tedy to sub fide, honore et constientia commitimus ichm panom posłom, aby ichm. komissiyy iuxta praescripta legum ad dignoscendum de limitibus między woiewództwem Brzeskim, Podlaskim y Lubelskim przez konstitucię ius vetandi y poenas, aby similia non patrentur, toż konstitucię warować domawiali się.

11) Działa, które były na zamku Brzeskim odebrane od Moskwy—numero ośmdziesiąt, y z innemi różnemi amunicyami, co rejestrami fusiis deducetur, ponieważ do Hluska są wyprowadzone, ichm. panowie posłowie, ut restituantur

de integro ad fundum suum, serio domo-
wić się mają.

12) Lesnictwo Białowieskie, według ta-
ryfy na seymie grodzienskim, postanowio-
ney anno *), że płacić hibernę na
woysko w. x. Lit. powinne było, a teraz,
male narrato, dekretem ś. pamięci króla
imsc Jana III zniesiona; tedy o cassatię
dekretu, iako też, aby in posterum, iuxta
repartitionem, woiewództwu naszemu hi-
bernę płaciło pomienione wyżey lesnit-
stwo,—ichm. panowie posłowie nasi i. k.
m. upraszać będą.

13) Kiedy tak i. k. m. p. n. m. wszy-
stkich nas oczysty ut erigat vireta rivus
irrigat dopiero, tym bezpieczney ichm.
panowie posłowie nasi będą upraszali i.
k. m., aby panis bene meritorum nie gi-
nał: boć pospolicie mówią: inanis labor,—
nulla praemia sequatur.

14) Nieposlednia in causis iniuriatorum
od żołnierza y ta była per abusum spra-
wiedliwości protractio z okazyi niedoszłych, albo nieskoczonych kommissy;
zaczym aby każdy ukrzywdzony dla
snadniejszego y przeszego dojścia spra-
wiedliwości ś. forum competens w try-
bunale w. x. Lit. mógł mieć z imc. pany
żołnierzami,—ichm. panowie posłowie na-
si providebunt.

15) Jawną y w tym krzywdę ponosi
woiwództwo nasze, ile pograniczne, iż
choiciay w. x. Lit. muneribus et oneribus
subiacemus, miara iednak łokciowa y
waga różnych towarów polska, a nie li-
tewska w używaniu u kupców servat-
tur: zaczym, aby in posterum to incon-
veniens nie było,—inferent ichm. panowie
posłowie.

16) Zbiegłykh poddanych od panów na
Wołyń cum summo praeiudicio y uszczerb-
bkiem persoluty podatków znacznym, na
zapłatę woysku należących, imc. panowie
posłowie nasi u im. panów obywatelów

woiwództwa Wołyńskiego, ut omni modo
restituantur, rekwirować będą.

17) Odkryta heroiczych dzieł iaśnie
wielmożnych ichm. panów hetmanów y
całego rycerstwa dignitas, nim pöydzie
w wieków wzmiankę ad serum posteri-
atem, lubo dość o sobie obloquitur pa-
lam, aby tak wielkie merita ichm. iak
nayprędzey ukontentowane były,—iniun-
gimus ichm. panom posłom naszym.

18) Jak wielkie y dosyé znakomite in
republica obóiga narodów merita ś. pa-
mięci iaśnie oświeconego imśc xięcia Mi-
chała Radziwiłła—podkanclerza w. w. x.
Lit., który w tak wielu okazyach rze-
czy-pospolitey, a osobliwie w legacyi
Rzymskiej tak wielkim sumptem, kilka
millionów przenoszącym, gloriosissime
odprawioney, praestitit, et inserviendo
oczyznie sibimet consumptam vitam
obsequio publico impendit, derivatur suc-
cessive na osobę magni nominis syna ia-
śnie oświeconego im. xięcia Karola Ra-
dziwiłła, podkanclerzego w. x. Lit., któ-
ry iako non degener ab aquila pullus,
plenus znacznych w teyże oczynie na-
szey zasług, meretur praemia digna y
wielkich respektów i. k. mści y całej
rzeczy-pospolitey; a że non ingrata res-
publica, lubo non ad proportionem ero-
gowanych straty kosztów, summę tylo
ośmdziesiąt tysięcy, publico wszystkich
ordinum assensu na seymie Grodzińskim,
in vim ukontentowania naznaczyła, któ-
ra iż dotąd niewypłacona,—instat gorąco
woiwództwo nasze, aby na starostwie
xięcia im. Krzyczewskim od hyberny et
omni onere militari wolnym per consti-
tutionem na successorów xięcia im. troje
do żywocia wniesione były, którym spo-
sobem pomieniony dług insensibiliter,
bez żadnego ciężaru rzeczy-pospolitey,
extenuabitur,—oco urgentissime instabunt
ichm. panowie posłowie nasi.

19) Dobra ab antiquo ziemske Tor-
kanie, z których służba woenna currit

* Годъ не обозначенъ.

rzeczy-pospolitey, ex vi fundationis, do
Żydyczynskiey archimandryi należące,
cum praeiudicio prawa y wszelkiey słu-
szności w niwecz consistencyami, stativis,
hybernis y różnemi oneribus militaribus
zdezelowane, aby in posterum żadnym
nie podlegały żołnierskim depactatiom y
aby ta archimandrya Żydyczynska, iako
in fundo terrestri sita, spokoynie utatur
iure suo,—obwarowanie rzeczy-pospolitey
ordinum urgebunt ichm. panowie posłowie.

20) Przeciwko zapisom żydowskim, że
kancellaria i. k. mści p. n. m. żelazne
zwykla wydawać listy pod pieczęcią po-
koową, czym derogatur iuribus et con-
stitutionibus, aby i. k. mśc. napotym ta-
kich wydawać nie kazał listów, żeby te-
dy żydzi, ad sinistram delationem prze-
ciwko zapisom swoim, nie ważyli się
upraszać takowych listów, y ieżeli się po-
każą takowe listy, aby były nullitatis—
o to upraszać będą i. k. mśc. p. n. m.
ichm. panowie posłowie nasi.

21) Aggravat iniuriosissime tak wiel-
ka opresya y krzywda bracią szlachę
województwa naszego, która mając swoie
ab antiquo dziedziczne przy fortunach
swoich ziemskich dziedzicznych uchody
w puszczy i. k. mści Białowieskiey y
Kobryńskiey, iuż nie dopóro nieślusznie
y nienależycie, per violentiam, avulsionem
et appropriationem od dzierzących do
leśnictwa Białowieskiego y ekonomii Ko-
bryńskiey uchodów pomienionych żadne-
go militante sibi iure terrestri, dotąd nie
odnoszą usumfructuum, ale ten census,
czy ad mensam regiam, czyli in privatum
dzierzących commodum obraca się—do-
ścignoć trudno; zaczym iż iniuriatis braci
naszej subvenire sama słuszność każe,
instant gorąco województwo nasze do i.
k. mści p. n. m., aby generalną kommis-
się z kancellarii swoiej wydać rozkazała,
zleciwszy plenariam potestatem deciden-
di, satisfaciendi et unicuique iuris sui,

iuxta probabilitates, de pleno retribuendi—
o co urgentissime instabunt ichm. panowie
posłowie nasi.

22) Recurrit nie mniey per instantiam
województwa naszego do respektu y Łas-
ki i. k. mści p. n. m. im. pan Mikołay
Machwie—stolnik Brzeski, meritissimus
z przodków y własnych zasług in repu-
blica civis, który in simili teyże krzywy-
dy y oppressyi zostaiąc gradu, od tak
dawnego czasu przez gwałtowną od dóbr
własnych dziedziczych, Horodyszcza y
Holonczyk nazwanych, avulsią uchodów
dziedziczych, a do tegoż leśnictwa przy-
właszczenia do tych czas ab usu fructus
ma usolowany, nie tylko że mu należące
w barciach y sianożciach uchody nullo
iure odebrano, ale y własny młyn dzie-
dziczny Czecotkę na rzece Białej, do
maiętności dziedzicznej Horodyszcza y
Holonczyk należący y ab antiquo z tąż
wespół maiętnością prawem wieczystym
kupiony (co videntibus documentis pro-
babitur) violenter odięto y do leśnictwa
iniuriosissime incorporowano, o co ie-
szcze dotąd zaczęta manet litispenden-
tia; ażeby tedy i. k. mśc. p. n. m. w tey-
że generalney kommissyi do rozsądzenia
uchodów szlacheckich naznaczonej, o
którą instabunt ichm. panowie posłowie
nasi singulariter determinować raczył,
iakoby y w tey tak wielkiej krzywdzie
im. pana stolnika Brzeskiego należytą
stała się onemu, praevia demonstratione
documentorum, w przywróceniu tegoż młynu
y uchodów satisfakcją; także y wio-
ska Suchopole, od leśnictwa Białowieskie-
go na dwódziestu włokach osiadła, która
ab antiquo, ex respectu meritorum o go-
dneys pamięci dziadow y rodzica inc.
pana Machwica—stolnika Brzeskiego
w dzierżeniu była, na którą y konfirma-
cją dawnych przywileiów od i. k. mści
p. n. m., szczególnie nam panującego,
otrzymała im. pan Stolnik Brzeski, aże-
by in virtute collati privilegii tąż wioska

iure colonorum ad vitae tempora cedere
mu mogła, merentur eum respectum wiel-
kie zasługi onego y woiewództwo nasze
pokornie instat do i. k. mści p. n. miło-
ściewego.

23) I to nie mniey afficit et aggravat
stan szlachecki et immunitates onego, że
dobra ziemskie dziedziczne in contiguitate
bonorum mensae regiae będące, przez za-
branie od dzierżących y gwałtowne przy-
właszczanie granic szlacheckich do eko-
nomicznych dóbr i. k. mści, wielkie po-
noszą praeiudicium, które iż super vici-
nitatem dóbr ichm. panow Żardeckich,
sędziów ziemskich Brzesckich, Bayki na-
zwanych, naybardzey extendowane, że
do klucza Prużańskiego ekonomii Ko-
bryńskiey y do starostwa Błudenskiego
granice własne ichm. są violenter, cum
praeiudicio prawa ziemskiego zabrane y
przywłaszczone;—instat gorąco woiewódz-
two nasze, aby i. k. mść p. n. m. gene-
ralną komisją z kancellarii swey wy-
dać rozkazął, dawszy plenarium potesta-
tem ograniczenia, rozsądzenia y kożdemu
prawa y swej własności przywrócenia.

24) Dziesiątina kościelowi farnemu
Brzesckiemu należąca, aby solito more
et usu, podług fundacyi, na prożby tegoż
kościoła currere mogła,—zlecamy ihm.
panom posłom naszym.

25) Wielebni oycowie Augustinianie
conventu Brzeskiego, mający dom in
fundo ecclesiae, tuż przy kościele stoią-
cy, a teraz ob hanc solam rationem, że
tam mieszka ex annuo censu pan lantwojt
Brzeski sconsistencia żołnierza i. k. m.
Saxonskiego tak dalece aggravat, że nie
tylo ihm. panowie oficerowie rezidencją
tam położyli, warty in portico ecclesiae
z przeszka wielką nabożeństwa, różne
exercitia militaria odprawuią, ale też, in
opprobrium romanae catholicae fidei, zbor
sobie z psalmami y kazaniem uczynili,
iuste tedy zelo ducti, aby na potym dom
ten pod bokiem kościoła zostający nie

był domus Beliala, commitimus ichmć pa-
nom posłom naszym, aby się starali o to,
iakoby ten dom do kościoła z placem był
incorporowany et gaudeat immunitate ec-
clesiastica; tudzierz patrimonium Christi
od trzechset lat ośmiedzięcią nadane ko-
ściołowi przy starym kościele, wielą kon-
stytucyami et iure diurno immune, aby
nie podlegało impedicyi.

26) Maiąc także osobliwy względ na
ciejską desolacyjną dość szczupłych dwóch
wiosek dziedzicznych wielebnych oyców
Dominikanow Brzesckich, tak przez usta-
wicze przechody żołnierskie, iako y
przez niedawny ogień, z dopuszczenia
Bozkiego, piorunowy zruinowanych, zle-
camy ichm panom posłom naszym, aby
przez konstitucją seymową folwarczek,
Łuski nazwany, pod Brzeskiem, na gruncie
miejscim będący, z gruntami, tak a
prima fundatione do niego należącemi,
iako y potym nabytemi ab oneribus mi-
litaribus et civitatis był libertowany.

27) Imć pan Benedykt Buchowiecki,
podczaszy Brześcianski, singularem me-
ruit zawsze w woiewództwie naszym re-
spectum, qua ex occasione ichm. panowie
posłowie nasi, ut approbetur privilegium
i. k. mci na wojtostwo Diwinskie—instabunt,
tudzierz y wszystkie przywileje
magdeburgiey miasta i. k. moci Diwyna
służące, aby approbowane były.

28) Assygnacya, która oschła na cho-
rägiew dobrze zasłużoną godney pamięci
wielmożnego im. pana Chotkiewicza, o-
boznego w. x. Lit., wydana przez jaśnie
wielmożnego im. pana Witepskiego, ichm.
panowie posłowie nasi expostulować o to
będą, aby im. pan kasztelan Witebski
medium satisfactionis obmyślił.

29) Deklaracya fundacij klasztoru y
kościoła Buchowieckiego wielebnych o. o.
Dominikanow prowincji Ruskiey, od wiel-
możnego godney pamięci im. pana Kazimierza
Puchalskiego, pisarza w. x. Lit.,
ponieważ per errorem in partem prowin-

cii Litewskiey eiusdem ordinis, post introductionem wilebnych o. o. Dominikanów prowincii Ruskiej authenticam fundationem tegoż zeszłego im. pana Puchalskiego, pisarza w. x. Lit., et approbationem eiusdem fundationis na seymie anno 1673 et anno 1676 w w. x. Lit., a w województwie naszym Brzeskim, sub titulo s. Dominika staneła; tedy na prozbę pozostały wielmożnej iem. pani Puchalskiey, pisarzowej w. x. Lit., iako fundatorki tegoż kościoła y klasztoru Buchowieckiego, ponieważ promotor rożanca s. z prowincii Litewskiey, po stałey deklaracii seymowej, introductus, a iuż post fata zeszłego fundatora przy kościele we wsi—Puchały nazwaney, ziemie Łomęńskiey należący, od wielmożnej pozostały fundatorki ufundowany, zlecamy ichm. panom posłom naszym, aby praeproperae declarationis, w konstitucyi ingressowaney relaxacyi, serio domówili się.

30) Ponieważ różne osoby avulsa bona od metropolii Kijowskiey nienależycie trzymają et vigore pactorum conventorum i. k. mość takowe dobra do metropolii znowu przywrócić deklarował; dla tego ichm. pp. posłowie urgebunt ten punkt do skutku per constitutionem przyprowadzić, aby terazniejszy metropolita unitus yiego successores competentem suo muneri mieli provisiōnem y na rozkrzewienie wiary s. subsidium.

31) Clerus unitus, w swoich plebaniach, cerkwiach y samych kapłanskich osobach, że iest bez respectu przechodami, noclegami, grabieżami, y nienależytemi w w. x. Litewskim assignaciami chlebowemi, zimowemi ad summam egestatem przwydziony; dla tego dawniejsze konstitucye eo nomine nie reassumując, specialiter iaśnie wielmożnym ichm. panom hetmanom obóya narodow i. k. msc. y cała rzecz-pospolita zaleci, aby takowe assygnacye nie wychodziły z kancelariy hetmanskich y proszący żołnierz

o takowe dobro ziemszych fundacyi, ile żadnego poddanego nie mających, aby poenis, de disciplina militari sancitis irremissibiliter był karany, ichm. panowie posłowie nasi instabunt.

32) Episkopia Białoruska, iako zawsze ieszcze za błogosławionego Iozaphata męczenika y iego sukcessorów Połockich archiepiskopów unitów inclusive aż do terazniejszego imć xiędu Białozora przy unitach zostawała, o czym extant dawne przywileia. nayaśniejszych królów polskich y świezsze p. m. Koleńzie, Żochowskiemu ac tandem y same mu im. xiędu Białozorowi dane, tak y teraz wilebnemu Pelchowskiemu disunitowi, ad male narrata et subreptitie, przywilej podczas szczęśliwej koronacyi i. k. m. mści. wydany, aby był skasowany, — zeloso pectore ichm. pp. posłowie promovebunt.

33. Ponieważ laudum universalne caley rzecz-pospolitey w Grodnie in anno 1698, 30 Octobris stanęło in virtute konstitucyi seymowej anni 1668, w Grodnie ferowaney, aby dobra duchowne, solo tylo durante bello Turcico oneribus belli podlegały, a zaś za utwierdzeniem pożądanego z portą Othomańską pokoniu, ab hybernis et stativis y od wszelkich ciężarów żołnierskich wolne były; tedy y woiewództwo nasze, stosując się tak do konstitucyi wyż mianowaney seymu Grodzienskiego, iako y do generalnego laudum rzeczy-pospolitey w Grodnie po stanowionego, instat do maiestatu i. k. msci y wszech stanów rzeczy-pospolitey, aby wszystkie dobra duchowne y plebanie, które subsunt oneribus militaribus, iuż stabilita cum Turcis firma pace y za uspokojeniem oyczyszny, wolne od wszelkich ciężarow zostało,— o co instabunt ichm. panowie posłowie.

34) Wieś Pozczyn, do kapituły Łuckiej należąca, iako in fundo terrestri sita, ponieważ dotąd nie należycie, prze-

ciwko prawu, oneribus militaribus podlegała, aby abhinc hybernami, konsistencyami y żadnemi zgoła nie była depak-towana żołnierskimi extorsyami,—lege caveri curabunt ichm. panowie posłowie.

35) I też podaie dexteram woiewodztwo nasze dobrom wielebnym ichm. panien zakonnych Bernardynek konwentu Brzeskiego, funditus zruynowanym et onere militari nienależicie zdepaktowanym, które dobra ex natura sua, iako ziemske, nie podlegają żadnym ciężarom,—bo ta fundo terrestri sita, a iednak dotąd oneribus militaribus et tot incommodis belli wniwece są zruynowane; ażeby tedy in posterum tak hybernami, konsistencyami, iako y innemi cuiuscunque nominis et tituli exactiami nie były aggravowane,—instabunt ichm. pp. posłowie do stanów rzeczy-pospolitey, aby novella lege wszelka immunitas pomienionych dóbr caveatur.

36) O granice miedzy dobrami Janowszczyzna, dziedzicznemi im. pana Niestawowicza—podstolego Brzeskiego, a klu-czem Czerewaczyckim od ekonomii Kobrynskiej y o młyn per avulsionem et appropriationem granic na rzece Trosciennece nowo postawiony, iako dawniej praecesserunt do antecessorów i. k. mści o wydanie kommisyi woiewodztwa naszego instancye, tak y teraz o też samą do maiestatu i. k. mści p. n. m. instat woiewodztwo nasze.

37) Konstitucya seymu pierwszego Grodzienskiego ratione wydania zbiegłykh poddanych na Wołyń y gdzie by się kolwiek pokazali, aby reassumatur,—instabunt ichm. panowie posłowie.

38) Także reassumptionem constitutio-nis anni 1669 sub tituto,—dobra dziedzicze-ne, tak się w sobie mającę, dóbr dziedziczych na nową fundacyę sine consensu reipublicae contra constitutiones oddanie, iako prawa przeciwne et vim

ordinationis w sobie mające, aby nullitas była tak w koronie, iako y w. x. Lit.—ichm. panowie posłowie promovebunt.

39) Lubo same dosyć godne y znakomite tak wielu ichm. panów urzędników y rożnych ichm. braci szlachty, obywate-lów woiewodztwa naszego, niżey specificie wyrażonych, merita y rezolutne dzieła do należytey reipublicae pociągają wdzięczno-ści y zasług każdego recompensi; iednak y woiewodztwo nasze, nim dalsze occurrent praemia, instat przez im. panów posłów swoich do stanów rzeczypospolitey, aby dwory y place ichm. ab omnibus cuiuscunque nominis aut tituli oneribus libertowane były, a naprzód in specie: dwór na rogu przy moście Bernardynskim wielmożnego im. Patia Krzysztofa Dunina Raieckiego, pisarza w. x. Lit.; dwory dwa im. pana sędziego ziemskego Brzeskiego; im. pana Krzysztofa z Konopnice Grabowskiego, ieden nad Bugiem na piaskach, ex opposito panien zakonnych Bernardynek, w mieście i. k. mści. w Brześciu; dwór im. pana Kazimierza Wyganowskiego, woyskiego Brzeskiego, z placem na piaskach nad Bugiem; dwór im. pana Renalda Sadowskiego, pisarza ziemskego Brzeskiego, z placami przyległemi; także dwór im. pana Alexandra Kampowskiego, łowczego Sehowskiego, na Piaskach w Brześciu; dwór z placem im. pana Jana Bęklewskiego, podstarościego Brzeskiego, za służbą; dwór meritissimi civis im. pana Alexandra Kościuszka, na ulicy Kowalskiej, ex opposito collegium Iezuickiego, na placu Hlebanowskim, a miedzy żyda Zaiąca; także dworki dwa im. panów Rayskich w mieście i. k. mści w Brześciu; dworek im. pana Andrzeja Bronikowskiego, wedle im. pana Greka, w rynku w gruncie mieyskim; dworek na placu ś. Ducha im. pana Woyciecha Niepokocyckiego; także dworek im. pana Stanisława Sierzputowskiego, podczaszego Mozyrskiego,

przeciwku collegium Jezuickiego na placu mieyskim; dworek im. pana Stanisława Towianskiego, woyta Prużanskiego, z budynkami y placami do niego przynależącemi, aby był libertowany; iako też y wszystkie wyżey specifikowane dwory y place, ażeby ab omnibus cunctisque nominis aut tituli oneribus, libertowane były,—urgebunt ichm. panowie posłowie nasi.

40) Merita in principali respectu wielkich y dość znakomitych in republica zasług swoich y resolutnych dzieł wielmożny pan Dominik Szuyski, chorąży wojewodztwa Brzeskiego naszego, prete to nim dalsze sequentur praemia digna meritorum i. k. mści., teraz urgentissime instat do i. k. mści y wszech stanów rzeczy-pospolitey wojewodztwo nasze, aby kamienica im. pana chorążego w mieście i. k. mści Lublinie, na rogu sita, ex opposito ichm. oo. Dominikanów, conwentu Lubelskiego, na ulicy Dominikanskiej, olim ichm. panów Kozminskich, a teraz in possesione im. iure haereditario będąca, ab omnibus in genere et specie oneribus consensu omnium reipublicae ordinum libertowana była,—co instantissime promovebunt ichm. panowie posłowie nasi.

41) Stary million, aby za krewawą zługę rycerstwa w. x. Lit. był wypłacony,—instabunt gorąco im. panowie posłowie nasi.

42) Ponieważ moc invaluit, że extra forum otrzymawszy dekrety, mianowicie na tych, którzy nie mają w jakim województwie osiadłości, iako też y do trybunału nie należnie pociągają y condemnują; zaczym aby takie condemnacyi extra forum otrzymane, były annihilowane y żadne iudicium a żeby tego nie acceptowało, owszem reassumując konstitucyi dawniejszych in instanti poenis sancitis, aby był takikarany,—ichm. panowie posłowie nasi promovebunt.

43) Ekonomowie dobr stołowych i. k. mści ażeby byli osiadła szlachta, a nie cudzoziemcy,—ichm. panowie posłowie nasi domówić się mają.

44) Włoki puste od ekonomii, które za przywilejami królów ichm. y listami kommisarskimi obywatele trzymają,—z tych, ażeby do żadnych exakcji nie byli pociagani, oprócz szczególnych czynszów w prawach opisanych, serio ichm. panowie posłowie doyrzeć mają.

45) Dworek Kmiczycowski, adpraesens na fundacyj y obligi wieczne oycem Augustianom Brzesckim dany, za sluzą, item dworek Kanigowski nad Muchawcem, odpraesens tychże wielebnych oo. Augustianow Brzesckich, aby ab omnibus oneribus był libertowany,—ichm. panowie posłowie nasi starać się mają.

46) Plac w mieście Kobryniu y dom na nim będący, kupiony w rynku ex opposito domu im. pana Brzoski, także y grunta w mieście i. k. mści Prużanach kupne im. pana Łukasza Błockiego, komornika Brzeskiego, aby ab omnibus cunctisque nominis et tituli oneribus byli libertowane,—instabunt ichm. panowie posłowie nasi.

47) Ponieważ ius publicum edocet, aby panis bene meritus zasłużonemu szlachcicowi, non plebeae conditionis człowiekowi, ex distributiva iustitia i. k. mści był rozdawany; insistendo konstytuciom różnych, osobliwie anni 1647, urgebunt ichm. panowie posłowie, aby wojtostwo Kamienieckie w województwie Brzeskim było oddane bene merito nobili, cassando in plebeas personas wydane przywileja.

48) Wojtostwo Maleyczycze osobliwego respektu i. k. mści p. n. m., tam toga, quam sago meritissimo w województwie naszym civi, im. panu Zygmunto Chrzanowskemu, czesznikowi y sędziemu grodzkiemu naszemu, konferowane

szczegulney clemencii pańskiey konsens, na pomienione woytowstwo dany, suum aby mógł sortiri effectum; tudzież mieszczanie tameczni, aby circa iura et privilegia, tak przez antecessorów i. k. mści, iako y samego i. k. mści confirmata, zahowani byli,—quam urgentissime instabunt ichm. panowie posłowie.

49) Jurament, na który ichm. panowie posłowie przysięgli inserue się do tey że instrukcii: My Ludwik Pociey, podkomo-rzy Brześcianski, y ia Renald Sadowski, pisarz ziemski, urzędnicy y posłowie na seym obrani, przysięgamy Panu Bogu Wszechmogacemu, w Tróycy świętey ie-dynemu, na tym: iż my żadnemi pry-watnemi interesami seymu trudnić nie mamy, nie wiąząc się do żadnych fak-cii rzeczy-pospolitey szkodzących cokol-wiek do zatrzymania wolności szlachec-kich, praw dawniejszych y świeżą po-stanowioney coaequatii należeć będzie. Także też punkta w instrukcyi sobie od woiewodztwa zlecone, które się do po-wszechnego siagaią dobra y zgody całej rzeczy-pospolitey, do tego zgadzać się będziemy, od nich nie odstępując, szcze-rze promowować y popierać mamy, oso-bliwie punkt, względem wyprowadzenia woyska cudzoziemskiego, nieprzystępu-iąc do żadney materii, popierać będziemy; na indigenaty żadne cudzoziemcom po-zwalać nie mamy; na czym, iako praw-dziwie przysięgamy, tak nam Panie Bo-że dopomoż. U tey instrukcii podpiszy rąk temi słowy: Piotr Galemski, marszałek seymiku antecomitalnego woie-wodztwa Brzeskiego; Krzysztof Grabow-ski, sędzia ziemski woiewodztwa Brzes-kiego; Jan Buchowiecki, podstoli Gro-dzienksi; Ludwik Gieszter, czesnik Nowogródzki; Dominik Jan Szuyski, chо-raży w. B.; Mikołay Kazimierz Mach-wic, stolnik Brzeski; Kazimierz Wyga-nowski, woyski w. B.; Jan Hryczyna, woyt dziedziczny Woinski; Franciszek

Szuyski, podstoli y pisarz grodzki Brzes-kiego. woiewodztwa; Jan Beklewski, pod-starości w. B.; Alexander Kampowski, łowczy Wschowskiey ziemi; Michał Ga-briel Gintowt, woyski Wiłkomirski; Karol Januszkiewicz, skarbnik Brzeski; Piotr Piekarski, z Piekar, miecznik wo-iewodztwa Brzeskiego; Benedykt Bu-chowiecki, podczaszy y rotmistrz w. B., woyt Dywinski; Stanisław Tyszkowski, podstoli w. B.; Stanisław Krupicki, czesznik Bracławski; Jan Nesterowicz, pod-stoli Brzeski; Kazimierz Niepokocycz-yki, strażnik w. B.; Michał Guzef; Wła-dysław Żardecki, czesznik Starodubow-ski; Stanisław Wincenty Żardecki, pod-komożyc Wendeński; Alexander Jan Ko-ściuszko; Stanisław Rusiecki, kasztelan-ic Minski, mp.; Zygmunt Benedykt Chrza-nowski, czesznik y sędzia grodzki Brzes-ki; Karol Żardecki; Żardecki Kazimierz, stolnik Smolenski mp.; Łukasz Gabryel Sawicki, czesznik Czerniowski; Alexan-der Rayski; Rafał Wodeysza; Albrecht Borkowski, podczaszy Bracławski, sędzia fiskalny w. B.; Stanisław Bielski, czesznik Brzeski; Maximilian Bieykow-ski; Jan Karol Hohol mp.; Michał Ko-ściuszko Siechnowski; Karol Alexander Roszczyc; Heronim Niepokocyczki; Stephan Ratołt Zadarnowski; Michał Domi-nik Niepokocyczki; Stephan Kazimierz Iwaniewicz; Ludwik Urbański; Franci-szek Baierski; Antoni Niepokocyczki mp.; Michał Bohuławski; Michał Koscia, podstoli Wiłkomirski; Jan Michał Ol-szewski; Łukasz Kazimierz Trembecki; Jan Jodziewicz Szukżda c. w.; Adam Gronzewski; Michał Butkiewicz; Domi-nik, Rzeszotarski, łowczy w. B.; Woy-ciech Kochański mp.; Adam Rzaczyn-ski; Tomasz Gawin Duninski, czesznik mp.; Samuel Buchowiecki; Heronim Buchowiecki; Jan Hornowski; Włady-sław Grodziecki; Ludwik Gródziecki; Franciszek z Chrzanowa Chrzanowski,

łowczy w. B.; Paweł Jan Wierzbicki, komornik w. B.; Michał Tchorznicki, skarbnik Drogicki; Michał Chrzanowski; Jan Michalkiewicz, s. Minski; Franciszek Fiedziuszko; Jan z górnych Trembic Trembicki, lustrator w. B.; Jerzy Le-walt Iezierski; Jakób Okołowiec; Abram Tokarzewski mp.; Michał Krzymowski; Jerzy Michał Osękowski, czesznik Nur-

ski; Wincenty Hornowski, obozny w. B.; Władysław Siestrzewitowski, w. M.; Jan Mirciewski; Kazimierz Kolczyra, m. B.; Mikołaj Kościa, podstoli Wiłkomirski; Antoni Hornowski, podstoli S.—Która to instrukcja, przez osobę wyż pisana do akt podana, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana *).

1669 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 289—291.

245. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца оберштерп-лейтнанту Станцелю, чтобы онъ не вымогалъ отъ жителей города Брестя какихъ-то ежемѣсячныхъ денежныхъ взносовъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысіча шестьсотъ шестьдесятъ девя-
того, мѣсяца Сентября второго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто Левко—школьникъ
Берестейскій, универсаль яневель-
можного его милости пана Паца—Каш-
теляна Виленского, гетмана великого
великого князества Литовскаго, въ ре-
чи ниже менovanой, ку актикованью до
книгъ кгродскихъ Берестейскихъ по-
далъ, въ тыне слова писаный:

Michał Kazimierz Pac—kasztelan Wi-
leński, hetman wielki w. x. Lit., imści
panu Stancelowi, oberszterleytnantowi
regimentu imci pana pisarza polnego w.
x. Lit., na praesidium w mieście Brześciu
zostaiacemu, po zaleceniu chęci moich. Po
kilka razy dochodziły mnie wiadomości,

że w. m. extraordinaryine z miasta wy-
bierasz prowianty y honorarium na sie, to iest, miesięczne iakieś pieniadze z tam-
tad wyciągasz. Przeto serio w. m. upo-
minam, abyś za doysciem tego listu me-
go, exnunc od takowych supersedowaļ
exactyi y exorbitancyi, poniewaļ to mia-
sto, na wybranie prowiantu generalnego
na choragwie iest assygnowane. Datum
w Grodnie, dnia siódmego Augusta, anni
tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego.

У того универсалу при печати при-
tесненой подпись руки тыми словы:
Michał Pac—kasztelan Wilenski, hetman
wielki, wielkiego księstwa Litewskiego.
Который же то totъ универсалъ, ку
актикованью поданный, есть до книгъ
кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

*) Aktъ этотъ помѣщенъ здѣсь несогласно съ хронологическою последовательностю годовъ—по ошибкѣ.

1669 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 155—156.

246. Универсалъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казиміра Паца, которымъ онъ предостерегаетъ драгунскую роту, чтобы она не смѣла вымогать у крестьянъ по сорока золотыхъ съ уволоки, вопреки его ординансамъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысечиа шестьсотъ шестьдесятъ девято-го, мѣсяца Іюня четвертого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ — стольникомъ Венден-скимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Янъ Служевскій, универсалъ яс-невельможного его милости пана Миха-ла Казимира Паца, каштеляна Вилен-скаго, гетмана великаго великаго кня-зства Литовскаго, въ речи въ немъ иже менovanій, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ-тые слова писаны:

Michał Kazimierz Pac—kasztelan Wi-leński, hetman wielki w. x. Lit., im. panu kapitanowi, podporucznikowi, albo komen-dantowi chorągwi dragunskiey im. pana Kryszpina Kierszensteyna, pułkownika i. k. mści. Doszła mię skarga od pod-danych assistentii w. mści naznaczoney, iż w. mśc. po cztyrdziestu złotych z wło-

ki wydawać sobie z konsystencji rozka-zuiecie, co iż iest przeciwko ordynansowi memu y z uciążeniem ostatnim pod-danych tamecznych być musiało by, upo-minam z władzey mey, abyście się w. mśc tego nie ważyli, y ieślibyście iuż w. mści z tym pretextem wzieldi, powracali y żad-nemi exakciami poddanych tamecznych nie agradowali, tym się sustentując co w. m. według ordynansu mego wydano,— gdyż przyszłoby w. mści krzywdy mimo słuszność y ordynans, także exakcie po-czynione sciśle nagradzać cum poenis o sprzeciwieństwo. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego ósmego Maia, tysiąc sześć-set sześćdziesiąt dziewiątego.

У того универсалу при печати при-тиченной подпісь руки тыми словы: Michał Pac—kasztelan Wilenski, hetman wielki w. x. Lit. Который же то уни-версалъ, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1669 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 227—229.

247. Универсалъ митрополита Кіевскаго Гавріила Коленды ко всімъ чинов-никамъ воеводства Брестскаго о томъ, чтобы они помогли комиссару его Гав-рилу Кунальскому снять крестъ, поставленный на неприличномъ мѣстѣ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысечиа шестьсотъ шестьдесятъ девято-го, мѣсяца Августа шестого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,

подстаростимъ Берестейскимъ, поставивши се очевисто панъ Янъ Иванкевичъ, листъ ясневельможного въ Богу превелебного его милости ксендза Егабриеля Коленды, архиепископа метрополиты всей Руси, особомъ и наречь въ немъ нижей менованую даный и служачий, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писанный:

Gabryel Kolęda, z Bożey y stolice Apostolskiej łaski arcybiskup, metropolita Kijowski, Halicki y wszystkiej Rusi, archiepiskop Połocki, Witepski, Mścisławski episkop, dobr religiey Greckiey wakuiący w koronie y wielkiem xięstwie Litewskiem na zawsze administrator, zakonu wielkiego Bazylego świętego protoarchimandryta Berezwecki; Supraslski archimandryta, iaśnie wielmożnym, wielmożnym ich mościom panom dignitazom, urzędnikom ziemskim, grodzkim y kapturowym woiewodztwa Brzeskiego, moim wielce miłościwym panom y braci. Po zaleceniu usług moich, oznaymuię. Iżem od sądu kapturowego waszmościom m. m. panom był requirowany, ażebym iegomość xiędu episkopowi Włodzimierskiemu kazał supersedować od wszelakich tumultow, wzgle-

dem postanowienia świętego krzyża na niezwyczaynym y sprosnym mieyscu stałych; ażem wydał był na to inhibitią pasterską y żadnego posłuszeństwa nie widać, proszę y zażywam w tym assistentii i potęgi waszmościów m. m. p. p., ażebyście dla zachowania pokoiu w mieście dopomogli wielebnemu oycu Gabryelowi Kupalskiemu, odemnie commisarzowi zesłanemu, krzyż postawiony z tak sprosnego y niezwyczaynego zdiąć mieysca y do klasztoru moiego Brzeskiego oycow Bazylianow zaprowadzić. Uczynicie to waszmościowie m. m. panowie y dla pokoiu pospolitego y dla samey chwały Bożey, żeby ona na zwyczaynym y przystojnym mieyscu oddawała się maiestatowi Boskiemu. Y na to przy pieczęci mojej podpisuję się. Dan w Supraslu, dnia dwudziestego dziewiątego Julii, roku tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego.

У того listu univerсалу, при пачати притисненої, подпись рукъ тыми словы: Gabriel Kolęda—archiepiskop, metropolita wszystkiej Rusi; Cyprian Żochowski, auditor metropolitanski, archimandryta Leszczyński. Который же тствъ универсаль, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1669 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр 273—276.

248. Постановление дворянъ Брестского воеводства.

Пришло извѣстіе, что татарская орда соединилась съ козацкими войсками и угрожаетъ не только воеводству, но и цѣлой рѣчи-посполитой; вслѣдствіе сего дворянство назначаетъ ополченіе, которое должно собраться около Брестя, и не прежде выступать изъ предѣловъ воеводства,

пока не подоспѣть войско въ княжества Литовскаго; но въ случаѣ, если бы коронныя войска двинулись въ Краковъ на коронацію, тогда и Литовское ополченіе, пытая въ виду единство и безопасность рѣчи-посполитой, должно отправляться туда же.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ шестьдесятъ девятаго,
мѣсяца Августа двадцать второго днѧ.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ — стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившися очевисто его милость панъ Миколай Петръ Локницкій—хоружій земли Бѣльськое, ляудумъ ихъ милостей пановъ обывателевъ воеводства Берестейскаго, въ речи нижай менованой, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тыѣ слова писанное:

My senatorowie, dgnitarze, urzêdnicy ziemsy y grodzcy, rycerstwo, obywatele woiewodztwa Brzesckiego, na seymik przedkoronacyjny pro die dwudziestego Augusta zgromadzeni, upatruiac nie tylko publiczną rzeczy-pospolitey, ale y prywatnã woiewodztwa naszego securitatem, majaç przy tym tak z przestrog i. k. mscia (z którego obrania przez powszechna zgodę providentia Bozka salutem populorum miec chciała), iako y od ichm. panów hetmanów w. x. Lit. de imminentibus za zlaczaniem sie woysk tatarskich z kozackimi periculis, pewna wiadomość, aby na nas praevisa nie mogły iacula, iako zawsze ochotne na zaszczyt oyczynny y woiewodztwa naszego opposuimus

pektora, tak y moderno obowiązuiemy się laudo.

Iż inhaerendo bezpieczestwu kraiów naszych ustanawiamy pospolite ruszenie w woiewództwie naszym, według dawnych zwyczaiów, praw, w statucie opisanych, y starych kwitów, determinowanywszy termin y miejsce popisu—pro die dziesiątego Septembra pod Brześciem, na który czas wszyscy, sub poenis ordinatis legibus, de expeditione bellica sancitis y dawnego prawa, stawać, według dawnych zwyczaiów y opisania, z pocztami usarskimi y kozackimi, sine ulla exceptione mamy y na tenczas porządek miedzy sobą ustanowiemy, przy obraniu ichm. panów rotmistrzów powiatowych, sprawiwszy się na ten czas pro exigentia necessitatis et rationis belli, nie wprzód jednak ruszymy się, gdzie woenna nas po ciągać będzie pora, aż woysko w. x. Lit. subsidium nam feret do wspólney oyczynny y kraiów naszych obrony.

A że ex veteri usu constat, iż z dóbr i. k. msc. ekonomicznych Brzeskich dwieście piechoty stawiano; tedy uprosiliśmy xięcia imśc pana directora naszego seymiku, że imieniem naszym i. k. msc o skutek tego upraszać będzie, otoż samo y do im. paña starosty Źmudzkiego y do im. pana Kotowicza, pisarza w. x. Lit., napisawszy, ponieważ

communi niebezpieczestw następujących incendio et securitati nie tylko nasze szlacheckie, ale y samego i. k. msc̄ subsunt dobra; že zaś inter arma zwykły silere iura y z pospolitym ruszeniem sądy kapturowe zmieścić by się nie mogły, tedy postanowiamy limitationem kapturu za tydzień, to iest, dnia dwudziestego ósmego praesentis, iako byśmy się tym skutecznie na czas naznaczony wybrać y stawić mogli.

Jeśliby też ichm. panowie koronne pospolitym ruszeniem do Krakowa na koronacją stawać mieli, tedy że jedna nas foveat wolności et unionis ratio, gotowimy y my toż samo praestare, na zaszczyt całości rzeczy-pospolitey y maiestatu i. k. msc̄; pomienione zaś pospolite ruszenie pōd senatorami naszemi tegoż woiewództwa zostawać, według prawa, a in absentia—pod starszymi urzędnikami, na ten czas przy pospolitym ruszeniu będącemi, maią, a za bytnością ichmściów panów hetmanów, według prawa y dawnego zwyczaju sprawi się pospolite ruszenie, które iednak nad granice woiewództwa swego dalej przechodzić nie ma.

Co że skutecznie wszyscy to exequemur,

obliguiemy się fide, honore et conscientia. Dan w Brześciu, na seymiku przedkoronacyjnym, dnia dwudziestego pierwszego Augusta, anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego.

У того лявдумъ подпись руко тымъ словы: Michał Kazimierz xięże Radziwiłł, podkanclerzy y hetman polny w. x. Lit., direktor woiewództwa Brzeskiego; Chrystoph z Piekar Piekarski, woiewoda Brzeski; Stephan Kurcz, kasztelan woiewództwa Brzeskiego; Paweł na Ryszkach Ryszkowski, kasztellan Mścisławski; Władysław Alexander Szuyski, chorąży woiewództwa Brzeskiego; Jan Kazimierz Żardecki, sędzia ziemski Brzeski; Konstanty Jan Szuyski, pisarz ziemski woiewództwa Brzeskiego; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wendenski, podstarości Brzeski; Konstanty Przedzkiecki, sędzia grodzki Brzeski; Kazimierz Łyszczyński, podstoli Mielnicki; Jerzy Władysław Grabinski, podkomorzy Wendenski; Krzysztof Turowski. Которое то лявдумъ, ку актикованью подданое, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 513—532.

249. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на предсеймовыі сеймъ Варшавскій.

Настоящая инструкція заключаетъ въ себѣ следующіе пункты:

1) Хлопотать, чтобы сеймъ изъ частныхъ видовъ не былъ разрываемъ. 2) Такъ какъ рѣчи-посполитой угрожаетъ война со стороны Османской порты, то должно посовѣтovаться о мѣрахъ отклонить ее, а въ случаѣ ея неизбѣжности—посовѣтovаться о средствахъ для ея веденія и о союзникахъ. 3) Чтобы вновь по-

становленныя раста conventa ни въ чемъ не были нарушаемы и чтобы положено было читать ихъ на каждомъ сеймѣ въ присутствіи короля. 4) Чтобы общее подтвержденіе правъ и вольностей было изложено въ самой обширной и опредѣленной формѣ. 5) Дабы своеоліямъ, получившимъ свое начало на предшествовавшемъ сеймѣ, вслѣдствіе его разрыва, безотлагательно быть положенъ конецъ на настоящемъ сеймѣ.

6) Чтобы вознаграждения раздавались по представлению канцлеровъ и гетмановъ. 7) Чтобы войско расположено было въ Литвѣ сообразно съ ея силами и средствами по образцу распределенія его въ коронѣ. 8) Просить обѣ обес печеніи крѣпостей и особенно крѣпости Брестской. 9) Относительно Андрусовскаго договора входитъ въ соглашеніе съ послами другихъ воеводствъ. 10) Озаботиться обѣ исправленіи законовъ, и и особенно о томъ, чтобы сеймы не были разрываемы. 11) Указать на необходимость поправки Литовскаго статута и улучшениіи дѣятельности главнаго Литовскаго трибунала. 12) Чтобы всѣ повышенія выходили отъ надлежащихъ вѣдомствъ и чтобы подписи на привилегіяхъ не были приватны; такъ же напомнить о жалованіи гетманамъ, маршалкамъ, референдаріямъ и писарямъ. 13) Чтобы не строить больше шеляжного монетнаго двора и чтобы серебреная монета въ цѣаности была уравнена съ соседними державами и не допускать уничтоженія ходячихъ шеляговъ и счета ихъ по 6-и на одинъ грошъ; не допускать ввоза иностраннныхъ шеляговъ подъ Литовскимъ штемпелемъ—подъ строжайшимъ наказаніемъ. 14) Чтобы по прежнему обычаю соблюдалась очередь на получение римско-католической Луцкой епископіи, и чтобы по смерти настоящаго епископа избираемъ былъ епископъ пѣзъ Литвы. 15) Просить о назначеніи комиссаровъ для разграниченія имѣній коронныхъ отъ Литовскихъ, чтобы не было захватовъ, нерѣшенныхыхъ дѣлъ и убийствъ подданныхъ. 16) Хлопотать обѣ уничтоженіи привилегій, данной нѣкоторымъ особамъ—по случаю того, что они отошли къ Ливонії. 17) Озаботиться о законѣ относительно издерженія, чтобы запрещено было купцамъ и мышканамъ носить шелковыя матеріи и дорогіе мѣха. 18) Чтобы люди праздношатающіеся были обложены податьми въ родѣ поголовнаго. 19) Чтобы существование пѣхоты въ Брестской экономіи, превращенное по случаю непріятельскихъ дѣйствій, опять было возобновлено. 20) Домогаться для каждого члена сейма свободнаго голоса, или—liberum veto. 21) Чтобы послѣ каждыхъ двухъ сеймовъ третій отправлялся въ Литвѣ, и чтобы сеймовые и фискальные суды производились два дни въ недѣлю. 22) Королевскихъ крестьянъ, по какимъ бы ни было причинамъ перешедшихъ къ помѣщикамъ и прожившихъ у нихъ 10 лѣтъ, а потомъ возвратившихся на прежнее мѣсто жительства, отдавать обратно помѣщикамъ по востребованію. 23) Чтобы экономія раздавалась лицамъ, имѣющимъ свои имѣнія въ томъ же воеводствѣ. 24) Чтобы суммы, обеспеченныя на державахъ и староствахъ, были возвращены тому, кому онѣ слѣдуютъ—такъ, чтобы не внесший этихъ суммъ не могъ занимать ни староствъ, ни державъ. 25) Чтобы былъ уплаченъ долгъ великому гетману Литовскому и жалованье пѣхотѣ и конницѣ. 26) Такъ какъ подскарбіи своими кредитами помогаютъ въ нуждѣ республикѣ, то домогаться о подкѣщеніи къ нимъ довѣрія. 27) Чтобы войска коронныя не останавливались въ земскихъ имѣніяхъ, минуя королевскія. 28) Хлопотать, чтобы подать подъ названіемъ «кварта», назначенная на артиллерію, лучше была устроена люстраторами. 29) Князь Курляндскій—по праву вассальства, долженъ вносить въ казну известную сумму, которую слѣдуетъ затребовать у него и за прошедшее время. 30) Чтобы дозволено было Брестскому воеводству вывозить соль изъ Закрочимской таможни, наравицъ съ другими коронными воеводствами. 31) Позаботиться о скорѣшемъ окончаніи дѣла между княземъ Курляндскимъ и Пишилинскою шляхтою. 32) Обратить также вниманіе на дѣло обѣ ординаций Замойской. 33) Обдумать средство уплатить долгъ князю Павлу Сапѣгѣ. 34) Тоже имѣть въ виду и о референдаріи и писарѣ в. кн. Лит., тѣже и Володковичѣ—воеводѣ Новогородскому. 35) Озаботиться о возстановленіи должности верховнаго секретаря. 36) Хлопотать обѣ уплатъ наследникамъ крайчаго в. кн. Лит. Криштофа Сапѣги 30 тысячъ златыхъ, назначенныхъ конституцію. 37) Также обѣ обращеніи леннаго имѣнія Старой Воли Марцелина Заруцкаго, за его заслуги, въ земское. 38) Также о решеніи на сеймѣ дѣла Станислава Шуйскаго съ Пацомъ обѣ убийствъ, о нанесенныхъ ранахъ женѣ и о грабежѣ на нѣсколько десятковъ тысячъ. Далѣе слѣдуетъ изложеніе домогательствъ о вознагражденіи нѣкоторыхъ частныхъ лицъ. 39) Должно просить, чтобы обдумано было средство къ защите шляхты, отправляющей свои товары въ Гданскъ (Данцигъ), где они терпятъ притѣсненія. 40) Должно хлопотать, чтобы архивы, находящіеся въ неудобныхъ мѣстахъ, отданы были въ скарбъ в. кн. Лит. 41) Также, чтобы дозволено было монахинямъ Бригидкамъ замѣнять свои плацы на плацы церковные и жидовскіе. За сими пунктами слѣдуютъ подпи си маршала и дворянъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семдесятаго, мѣсца
Генваря двадцать третьаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умѧ-
сто вскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, постано-
вившице очевисто на врадѣ его милость
панъ Андрей Пакославскій и его ми-
лость панъ Казимеръ Ханигчовскій,
инструкцію на сеймъ предсеймовыій
Варшавскій ихъ милости пановъ сена-
торовъ, дигнитаровъ, урядниковъ зем-
скихъ, кгродскихъ, рыцерства и оби-
вателевъ воеводства Берестейскаго, ихъ
милости паномъ посломъ тогожъ вое-
водства Берестейскаго, за добровольною
згодою ихъ милостей обранымъ, даную
въ речи нижай менованой, ку актико-
ванью до книгъ кгродскихъ Берестей-
скихъ подали, въ тыле слова писаную:

Instrukcja od nas senatorow dgnitarzow, urzadnikow ziemskich, grodzkich, rycerstwa, obywatelow woiewodztwa Brzeskiego na seym walny sześciendzielnny w Warszawie, pro quinta Martii, w roku terazniejszym tysiąc sześćset siedmdziesiątym od i. k. msc, pana naszego miłościwego, złożony, dana ichm. panom posłom naszym, to iest: imci panu Konstantemu Janowi Szuskiemu—pisarzowi ziemskiemu Brzeskiemu y im. panu Jerzemu Grabinskiemu—podkomorzuemu Wendeńskiemu, od woiewodztwa Brzeskiego zgodnie obranym.

Dawne wszelkiego szczęścia zdadzą
się in rem et securitatem oyczyni tot fatis
et procellis ustawicznych niepokoiów uci-
śnioney redire tempora, kiedy zgodnemi
głosy ziemię y iedyną wolą nieba corona-
tum caput na stolicę panstwa takowe
zasiadło, które omni vigilantia incumbit
securitati tam internae, quam externae
rzeczy-pospolitey, submituięc się nie tyl-

ko rada, ale y zdrowiem prouidere in-
tegritati nachiloney do upadku, per in-
gruentem Ottomanicam potentiam, rze-
czyzny-pospolitey y chcąc ia reprimere et
confundere, a granice, nieprzyacielską
protekcią okryte, do teyże iako antiqui-
tas niosła przywrucić oyczyni, y iako-
by tantam aggredi molem belli wcześnie
querendo modos drugi seym sześciendzielny po rozerwanym cum intimatione
stanom rz-peley składa; zaco i. k. msc
pro paterna około dobra pospolitego vigi-
lantia podziękuią ichm. panowie po-
słowie.

Seym, lubo król imci, stosując się do
prawa pospolitego, sześciendzielnny zło-
żył, ku temu ichm. panowie posłowie
wszystkie swoie inclinabunt starania, aby
w tych niedzielach propter rationes,
w instrukcji i. k. msc intimatas, mógł
sortiri optatissimum et comodissimum fi-
nem; tamze in praesentia caley rz-peley
dabant operam, aby seymów z letkich y
priwatnych interessów nie rwano, bo
z tad privatum commodum osobom do-
bra pospolitego nie postrzegającym, tylko
do rz-peley summa przychodzi pernices.

Securitas tam interna, quam externa—
iest to fundamentum pacis, którą iednym
woiewodztwem ugruntować, zda się rzecz
albo zradna albo niepodobna, ile contra
potentiam Ottomanicam incursio ab
oriente następuiąca, wspierająca się na
rebelliey kozackiey; zlecamy tedy ichm.
panom posłom naszym, aby cum toto
reipublicae statu ineant modos tak sta-
bilienda pacis, iako y reprimenda poten-
tiae, od wschodu następujacy, quam
pacatissimis mediis, które ieżeliby rz-peley
prodesse nie mogły y ta potentia, albo
przez kommissie, albo przez posły seda-
ri nie miała, communicatis cum ordinibus
consiliis, iakoby molem bellicam ag-
gredi zwątłonemi siłami naszemi znaleźć
się mogła possilitas,—omnem movebunt
lapidem.

Ieżeli by bez tey woyny, na którą się zanosi, obeść się nie mogło, ichm. panowie posłowie cum tota republica consultant de subsidiis et coniunctionibus armorum cum externis, tak iednak, aby to sine damno et gravamine rz-ptey być mogło.

Pacta conventa, recenter postanowione, aby nie tylko in suo robore, nic z nich nie wyimując, zostawały, ale żeby we wszystkim swój brądy effekt, starać się będą ichm. panowie posłowie, aby to prawem dostatecznie obwarowane było y żeby co seym, post vota senatoria, i. k. mści czytane były.

Confirmatio generalis praw, swobod y wszystkich iurium, exemplo inszych predecessorum i. k. mści pana naszego miłościwego, aby in amplissima et sufficienti forma dana była rz-ptey, upomniać się tego ichm. panowie posłowie ante omnia.

Exorbitancye ponieważ dla rozerwane go seymu coronationis nie są skączone, staną ichm. panowie posłowie przy tym, aby ante omnia, finitis solennitatibus seymu, traktowane y konkludowane były, nie puszczaając ich w dalszy recess; gdyż gdyby nie miały być na tym seymie skączone, musiała by rz-ptę wielka confusią pati przez zepsowanie z swej kluby wy padłego od niemałego czasu prawa.

Ponieważ rzeczy-pospolitey praemio et poena conservantur, tedy ichm. panowie starać się o to omnibus modis będą, aby iustitia distributiva, dotąd z swej rezy wypadała, iuxta praescripta legum administrata była, przez i. k. mści pana naszego miłościwego, za promocią ichm. panów pieczętarzów, a nie cziągą inszą, ludzi bene de republica merentium, także za instantią ichm. panów hetmanów za ludźmi rycerskimi, którzy są spectatores et arbitri ich krwawych zasług, dzieł y odwag, co aby dostatecznie y

prawem obwarowane było,—efficient ichmōsciowie.

Zapłata woysku w. x. Lit., dobrze zauważonemu, że dotąd protracta dzieje się, ta remota częścią per interregnum, z okazji abdicationis króla imśi przeszłego, częścią przez rozerwanie seymu coronationis, a naybardziey ex inopia extenuatae reipublicae; teraz ichm. panowie posłowie, stosując się do inszych woiewodztw, in parte ukontentowania woysku w. x. Lit., dotąd zasług swoich ciekającemu; które to podatki, ieżeliby stanąć miały, przy woiewodztwie zostawać będą y za assygnacyami im. pana hetmana wydawane, ieżeliby exigentia necessitatis była przyczynienia woyska, a to insuper praevia ex vi unionis ichm. panom koronnym,—inibunt modos ichm. panowie posłowie, iakoby quantitas woyska tego proportionata zdebilitowanym siłom naszym, non gravaminosa być mogła, y to woysko adinstar ichm. panów koronnych na woiewodztwa y powiaty rozdzielone było; a to dla tego, żeby bez borgu zapłata zawsze woysku dochodzić mogła. Do ugruntowania wewnętrznego pokoju nic potrzebniejszego być nie może, iako ammunitionia fortec, przy których cała pignora nostra ubespieczać się mogły by, osobliwie forteca Brzeska aby opatriona była; ale przytarte siły nasze żetemu sufficere nie mogą szcześliwsze mu to czasowi zostawiwszy, intimacia i. k. mści confirmationis pactorum Andrusowskich, iako iest potrzebna, tak ichm. panowie posłowie do zgody całej rz-ptey w tym punkcie conformować się będą.

Correctura iurium universalis, że iest niebezpotrzebna in republica, każdy to ex civibus widzieć może; proponować tedy ordinibus rz-ptey będą ichm. panowie posłowie, aby chciała respublica inire modos, przez które by poprawa praw stanąć gruntownie et sine omni difficul-

tate mogła, osobliwie zabiegając temu, aby seymy, które mają sanare rzepte vulnera, ex levi occasione rozrywane nie były, przez co winnym periculis obnoxia bywa rzpta, iako przeszłych czasów extant tego exempla, także de modo concludendorum consiliorum aby gruntaowna obrada stanać mogła,—proponent et instabunt ichm. panowie posłowie.

Poprawa statutu w. x. Lit., przez którą by przedsy dojścia sprawiedliwości mógł być wynadziony sposób, bardzo iest potrzebna; zaczym urgebunt ichm. panowie posłowie, aby lege cauta y do swego skutku przywiedziona tak była, żeby y trubunał w. x. Lit. w iako w naylepszą rezę mógł być wprawiony, ponieważ in multis często w nim exorbitatur, a mianowicie, żeby adinstar koronnego miał w ręku swoich banicy i ich exekucią, aby przez starostów y urząd grodzki, iako per brachium regale administrata była; przyczym serio stanać ichm. panowie posłowie et sine quo non, aby to na tym seymie dostatecznie warowano było.

Urzędy wszystkie nadworne, począwszy od większych, iako to: laski, pieczęci y klucze, tadzież referendarze, pisarze w. x. Lit., aby kożdy in exeritio sui officii zostawał, promovebunt ichm. panowie posłowie, y tego się domawiać mają, aby wszystkie promocyje—przez ichm. panów pieczętarzów, a expedycie—przez kancelarie rzptej expedowane były; gwoli czemu obwarować będzie potrzeba in pactis conventis, aby podpisy publiczne a nie prywatne były, przez co snadnie zabezpieczyć się może zageszczeniu kilku przywileiów na jednę rzecz. Z teyże okazyi przypomnieć mają ichm. panowie posłowie in pactis conventis iurgielta dawne hetmanom, marszałkom, pieczętarzom y pisarzom w. xięstwa Lit.

Minnica szeleżna, aby więcej erigowana nie była, necessario to ma być le-

ge cautum, ażeby moneta srebrna conformis innych sąsiedzkich panstw monetie wprowadzona była, proponent ichm. panowie posłowie y serio urgebunt. Na abrogacią zaś terazniejszych szelagów y na liczenie ich w grosz po sześciu pozwalać żadnym sposobem nie mają y nie będą ichm. panowie posłowie, bo by to ingens damnum každemu civi in re publica nostra przyniosło. A iż defraudatur rzpta przez wprowadzenie z obcych państw szelagów, iakoby pod naszym sztęplem wybitych, tedy ma byc to severissima lege cautum, aby na to pilne oko ichm. panowie podskarbiowie mieli, y żeby na takich, którzy by ie ważyli się wprowadzać, quam severissimae penae postanowione były,—serio instabunt.

Zaniechana y opuszczona od niemałego czasu alternata biskupstwa Luckiego cum iniuria iest w. xięstwa Lit., gdyż przed tym raz koronnemu, drugi raz Litewskiemu pomienione biskupstwo conferowane bywało; instabunt tedy ichm. panowie posłowie, aby ta alternata wskrzeszona została, ponieważ w naszym wiewodztwie potior pars bonorum mensae im. xiędza biskupa Łuckiego zostało: niechaj post sera fata, abo post ascensum terezniejszego im. xiędza biskupa naciey w. xięstwa Lit. obywatelowi conferowane będzie z laski i. k. mści biskupstwo Łuckie; ponieważ in paucitate beneficorum spiritualium nie mogą mieć prałaci Lit. za swoie merita condigna od królów panów praemia,—zwłaszcza, kiedy teraz biskupstwo Smoleńskie cum sua diaecesi w nieprzyacielskim zosiaie ręku, insze też beneficia post ruinam iescze do siebie nie przyszy.

Lubo nierozerwana unio pod równym prawem narodów koronnych y w. x. Lit. obywatelów foyet libertatem, żeiednak in szaiest animorum nobilitatis, insza ich dobr terestrium ratio; agent w tym serio ichm. panowie posłowie, aby kommissarze do

rozgraniczenia dóbr koronnych z dobrą w. x. Lit., in confinio z sobą będących, authoritate moderni conventus naznaczeni byli, y to iako nayprzedzey uprzatnęli negotium. Więc że od ekonomii i. k. mści poddanych niektórzy panowie obywatele nasi, tak u zabraniu gruntów, iako y na gruntach swych własnych opprimuntur et damnificantur, a częstokroć in criminalibus o zabicie poddanych swych sprawiedliwości dojść nie mogą; serio instabunt ichm. panowie posłowie, żeby in causis fundi kommissarze naznaczeni, ratione zaś przedszej¹ sprawiedliwości causalium tak sami ichm. panowie ekonomowie, iako ich namieśnicy y słudzy, zwierzchność w ekonomiach mając, aby w temże woiewodztwie, albo powiecie, gdzie te ekonomie będą, dobrze osiedliły.

Żadne nie iest validius fundamentum regnorum et regnatium, iako prawa dobrze formowane; zaczym cokolwiek w przeszłych konstitucyach extra mentem powszechney zgody ingrossatum, aby kasowano było; a mianowicie przywilej kilkom tylko osobom ratione avulsionum ich cum Livonia bonorum dany, aby był kassowany; ponieważ to się dzieje cum iniuria inszych, których też dobra także z Inflantami odeszły; in posterum zaś iako naywarownieyszy sposób namówiony być ma, żeby prawa y uchwały seymowe quam fidelissime et exactissime z kancellariey do druku wydawane były.

Lex sumptuaria, iako zawsze w rzeczy-pospolitey iest potrzebna, tak daleko bardziej teraz, gdy in immensum excretit precium wszystkich rzeczy, y kiedy stan mieyski, kupiecki y inszych ludzi bardzo exorbituje, zażywając sukien drogich, materyi iedwabnych, futer różnych, a mianowicie rysi y soboli; zaczym aby y dawne o tym prawa reassumowane były y świeże dostatecznie napisane były, żeby taki luxus, ile stanu mieyskie-

y kupieckiego mógł być pohamowany, czego aby exekucia według praw dawnych starostom, tanquam brachio regio y gromom poruczona była,—starać się będą ichm. panowie posłowie. Precia rerum aby zniżone y w porządek słuszny wprawione być mogły—starać się o to ichm. panowie posłowie, aby na to słuszny modus był wynaleziony y do skutku przywiedziony zaraz na tymże seymie.

Nayduje się wiele ludzi vagabundos ex utraque sexu po miastach y wsiach, którzy unikają przez to samo podatków rzeczy-pospolitey, że od miasta do miasta przenoszą się; tedy aby y ci in ordinem byli redacti y podatki rzeczy-pospolitey z swych osób per modum ogólnego dawali,—warować to przy deklaraciach podatków mają ichm. panowie posłowie.

Piechota wybraniecka z ekonomiey Brzeskiej dawnych czasów lege iest ordinowana; która, że per hostilitatem cessavit, tedy teraz, aby de novo zordinowana była, któryby tempore periculi mogła być usui tegoż woiewodztwa,—prosić będą ichm. panowie posłowie i. k. mści, pana naszego miłościwego.

Auctio subsidiorum lubo iest zniesiona na przeszłym seymie, atoli y teraz na nią nie będą pozwalać ichm. panowie posłowie.

Miedzy exorbitanciami y to non postremum, że libera vox czasem na seymie acclamatione opprimitur, y choć czasem przez posła, iaka się dzieje contradictia, albo zanosi się protestacia, confusione to zacierając, przez co convellitur owa generalna y naypotrzebnieysza wolności naszej reguła, że nemine contradicente wszytko stawać powinno,—żeby przez to sensim non introducatur pluralitas votorum cum summo praeiudicio praw y swobod oyczystych, ustanowić, aby podobnych concitatores na aggrawa-

cią wolnych głosów, ad instantiam iniuitorum, in voce opressa sądzono, iako też wzajem, aby nie wolno było wychodzić cum protestatione z izby ante terminum prefixum conclusionis seymu, ale na mieyscu zostając w izbie poselskiej, popierać rationibus swey contradikciej, nie przyprowadzając ad interitum na publiczne obrady determinowanego czasu et stante absentia, żeby permissive tylko wolno było publica tractare negotia.

Sumarius processus, iako ies aggravans stan szlacheckiego, kiedy innocentii praecluditur droga ad expurgationem, aby lege publica był zniesiony,—solidam ichm. panowie posłowie dabunt operam.

Prawo o seymach, aby w księstwie Lit. z procedentię trzecie po roku odprawowały się y sądy seymowe y fiskalne Lit., aby dwa dni w tygodniu miały,—ichm. panowie posłowie fortissime promovebunt.

Poddani z ekonomiy y dzierżaw i. k. mści, którzy albo per hostilitatem, albo per gravamen militare in bona acceserunt terrestria y zasiedziawszy lat dziesięć y więcej, za których tak onera reipublicae sami panowie de proprio wypłacali, teraz od panów swoich poodchodziли do dóbr ekonomicznych i. k. mści; instabunt ichm. panowie posłowie fortissime, aby tacy od ichm. panów ekonomiców requirentibus wydani byli.

Wielkie ztąd grawamen ponosi nobilitas, osobliwie in confinio z ekonomiami i. k. mści będąca, kiedy inpossessionatis ekonomie conferuntur, u których sprawiedliwość exulat y dojść iey, iako ab inpossessionato nie mogą; upraszać będą ichm. panowie posłowie i. k. msci, aby ekonomie benepossessionatis w województwie tymże, gdzie ekonomia consistit, arędowane były, które to contractus nie przez prywatne osoby, ale przez im. pana podskarbiego w. x. Lit. stanowione być mają.

Wielka y w tym dziecie się krzywda et praeiudicium prawu, że starostwa, albo dzierżawy i. k. msci donotarii, zaiędziają sine exolutione summ ante unionem wniesionych; instabunt tedy ichm. panowie posłowie, aby takowe dzierżawy, summy na sobie mające, należącym powracane były y więcej takich zaizdów aby nie bywało,—obostrzą iako naywarowniejszym prawem.

Dlug im. pana hetmana wielkiego w. x. Lit., iuż liquidowany y prawem pospolitym approbowany, aby ex proventibus z skarbu w. x. Lit. sine dilationibus był wypłacony; także stipendia piechocie y konnicy, prawem pospolitym pozwoalone, żeby dochodziły, ut provideat skarb, ichm. panowie posłowie promovebunt, instando quam fortissime, aby skarb rationem z prowentów, do skarbu wniesionych, z których by necessitates rz-ptey provideri mogły y ta assygnacya na budawy quotannis exolvi długom na rzeeczy-pospolitey będącym, tak i. k. msci, iako y xięciu imści Brandeburskiemu winnym; ponieważ ob defectum uciśnionych czasów non sufficit respublica ad exolvendum; upraszać będą ichm. panowie posłowie, aby i. k. msc, widząc rem-publicam dosyć afflictam, zażył compasiey y dobrotniwey ad felicia tempora pacientii.

In defectu skarbu rzeczy-pospolitey ten ies usus, że ichm. panowie podskarbiowie swoimi kreditami necessitati rz-ptey prospiciunt, iako y teraz im. pana podskarbi w. x. Lit., in rem rz-ptey contestatus est, aby fides im. pana podskarbiego eliberowana była,—inibunt omnes cum ordinibus ichm. pp. posłowie modos.

Wiele derogatur nie tylko immunitati dobr szlacheckich, ale y prawu pospolitemu wielka dzieje się violentia, kiedy wojska koronne granice księstwa Lit., contra leges toties reassumptas, wchodząc, w dobrach szlacheckich stawaia,

y choćby dobra i. k. mści naybliżey były, pominowszy, bona terrestria, sub one-ribus rz-ptey stękkające, agravant, dając się z tym słyszeć, że pod garłem noclegów w dobrach i. k. mści y zabiegów zakazano, tylko w szlacheckich dobrach, aby stawali, commissum maią; tak wielki ciężar y nieznośną krzywdę, iedno tylko ponosi woiewództwo Brzeskie: zaczym instabunt ichm. panowie posłowie, aby woysko koronne in eam nie odwalało się licentiam, ani im. pan hetman koronny tantam woysku nie pozwalał, żeby immunitas dobr szlacheckich y prawo pospolite violari miały, przy reassumptii dawnych praw paenam na takowych domawiać się będą ad instantiam cuiusvis; którzyaby się choragiew wchodzić w granice xięstwa Litewskiego y noclegi odprawować ważyła, od wszystkich ipso facto odpadała zasług.

Pisarze skarbowi aby przysięgli byli y szlachta dobrze osiadła, prawem to ichm. panowie posłowie obwaruią.

Quarta z dobr i. k. mści, na artylerią od rz-ptey ordinowana, iż ob devastacionem ich bardziej małą dotąd skarbowi przynosiła quotę; tedy aby, według dawnego prawa, w nową rezę per lustratores iuratos wprawiona była, żeby słuszny provent tey kwarty mógł być na też artylerię użyty,—starać się będą ichm. pp. posłowie.

Xiąże im. Kurlandskie ex vi vassalatus, pewny kanon do skarbu rz-ptey annutatim powinien oddawać, któregoż od wieku lat iuż nie oddaje; słuszna aby y pro praeterito, to co winien, oddał y in futurum zawsze wypłacał; zaczym to deferent rz-ptey ichm. panowie posłowie.

Wielką w tym krzywdę ponosi woiewództwo Brzeskie, że mając zboż swoich do Gdańska defluitacją, soli na potrzebę swoją ztamtąd prowadzić nie może, dla tego, iż to iest prohibitum prawem; zaczym aby z komory Zakroczym-

skiey sól na te woiewodztwo dawana była takim sposobem, iako innym konronnym woiewodztwom teraz dają,—starać się będą o to ichm. panowie posłowie.

Gleyt im. panu Klenskiemu y im. panu Tabeńskiemu ad iure agendum aby był wydany,—promovebunt ichm. pp. posłowie.

Miedzy xiążciem imśc. Kurlandskim a szlachtą Pitlinską, że zachodzą pewne differencie, do których rz-ptę maiori ex parte należy, tedy, iako rz-ptę naznaczyła kommisarzów na uznanie zachodzących ab utrinque praetensię, tak aby in fundum ziachawszy realiter ten interes upacifikowali,—instabunt ichm. pp. posłowie.

Instancya iaśnie oświeconey xiężny iemści pani woiewodziny Ruskiej meretur u nas considerationem względem sprawy ordinacii Zamoyskiej, w której aby rz-ptę weyrzawszy iudicariam illam xiężnej iemści według słuszności suffragari chciała,—ichm. pp. posłowie invigilabunt.

Lubo iuż in volumine legum nie iedno iest prawo y constitucya napisana o długu winnym od rz-ptey świętey pamięci iaśniewielmożnemu im. panu Pawłowi Sapiezie—woiewodzie Wileńskiemu, hetmanowi wielkiemu w. x. Lit., y sukcessorom należącym; instabunt jednak ichm. panowie posłowie y teraz, aby ta refusio tak długu, na Szawlach zostającego, iako y' osobliwego długu dwóch kroć sta tysięcy, sukcessorom wyż pomienionego iaśniewielmożnego im. pana woiewody Wilenskiego in hoc actu obmyślona być mogła.

Imśc panu referendarzowi y pisarzowi w. x. Lit., tot meritorum civi y teraz bene de rempublica merenti et in obsequio oney na traktatach z Moskwą będącem nie możemy deesse, któremu żebymy summa w skarbie w. x. Lit. winna

y konstitucyę anni tysiąc sześćset siedmdziesiątego siódmego assekuriowaną, z tego seymu wypłacona, albo na któryey z dzierżaw i. k. mści assekurowana była, urgebunt ichm. panowie posłowie et instabunt do króla im., za im. panem, aby meritorum imści condigna w podających się okaziach habeatur ratio.

Na tak wielu seymach im. pana Wołodkowicza, woiewody Nowogrodzkiego, dług konstitucyami seymowemi approbowany za Trubeczą summę z skarbu koronnego należący, aby tandem aliquando mógł mieć satisfactią,— promovebunt panowie posłowie.

A że retroactis temporibus bywali przed tym supremi w w. xięstwie Lit. sekretarii; upraszać króla i. mści maia, aby vigore pactorum conventorum, które chce mieć, aby urzędy wszystkie w koronie y w w. x. Lit., teraz y przed tym będące, zostawały sine diminutione, ten urząd sekretarii supremi w. x. Lit. bene merito et capaci i. k. mśc conferre raczył.

Znaczne godney pamięci im. pana Krzysztofa Sapiehi, krayczego w. x. Lit., w oczysznie zasługi, tudzież wielkie straty y więzy Tatarskie, po kilka kroć pro bono publico na usłudze rz-peley poniesione, wyciągając po nas eam gratitudinem, abyśmy pozostały sukcessorów naszą nie pomiali instancią; przetoz suma z trzydziestu tysięcy złotych od rzeczypospolitej im. panu krayczemu, per constitutionem anni tysiąc sześćset sześćdziesiąt wtórego assecurowana, aby z teraznieyszego seymu zaplacona, albo też vigore też konstitucyi na starostwo Trabskie, w powiecie Oszmianskim leżące, wniesiona była,—serio instabunt ichm. panowie posłowie nasi.

Dobra im. pana Marcelina Wacława Żardeckiego lenne, wieczysto na służbie ziemskiej woienney conferowane, Stara Wola nazwane, funditus przez Chowan-

skiego zruynowane, a prawie in cinerem obróccone, ponieważ dotąd na służbie woienney, gdzie iako bene meritus y za stratę syna zostającego, czas nie mały pod chorągwią pana Dobrownickiego, sędziego ziemskego Brzesckiego, w różnych okaziiach zostawał,—instabunt ichm. panowie posłowie, aby in terrestria bona obróccone były.

Instabunt ichm. panowie posłowie nasi, aby translatis funduszu z za okopiska żydowskiego, w rynek do placów sobie legowanych wolną były ichm. xięży Augustianom Brzesckim.

Sprawa im. pana Stanisława Szuyńskiego z im. panem Pacem, strażnikiem w. x. Lit., o zastęp drogi, o zamordowanie syna, o pösieczenie samey ieymci, także do zabranie na kilkadziesiąt tysięcy teraznieyszej ieym. pani Szuyńskiej, a przeszłej Wysockiej,—sędziny grodzkiej Wilenskiej, instabunt ichm. panowie posłowie, aby na przyszłym seymie sądzona była.

Sprawa ichm. panów Newelskich, ratione odejścia Newla, oyczynny ich, aby według obietnicy dawney królów ichm. z caley rz-peley gratitudinem odniósła.

Wnoszą instancią za im. panem Bazylem Krasinskim, aby według przywileju, od i. k. mści danego, konstytucją utwierdzonego był konserwowany.

Zasłużonego dobrze żołnierza pana Mikołaja Parzymińskiego recomendabunt ichm. panowie posłowie, aby wioska Dyhowicze, w powiecie Słonimskim leżąca, w dobra dziedziczne, albo lenne obrócona była.

Szlachta w Hoszczy y Tuczney mieszkaćaca, aby gaudeant privilegis suis, promovebunt ichm. panowie posłowie, co wszystko fidei et dextecitati ichm. panów posłów committimus, przy zniesieniu się we wszystkich publicznych interesach z innemi tak koronnemi y w. x. Lit. woiewodztwy.

Ponieważ stany szlacheckie od Gdanszczan w defluitatiach zboż y różnych towarów, nie tylko defraudantur znacznie, ale też opprimuntur rõznemi sposobami przez niesłuszne sądy y inne od nich wymyślane sposoby; tedy aby temu zbieżeć się mogło, proponent ichm. panowie posłowie stanom rz-pteuy.

Wiadome są dobrze wszystkim im. panu podczaszego w. x. Lit. zasługi tam in toga, quam in sago w rz-pteuy przez lat kilkadziesiąt continuo oddawane, za które aż dotąd żadnego nie ma proemium; zlecamy ichm. panom posłom, aby gorące chcieli instare za im. do i. k. mści, pana naszego miłościewego, stanom rzeczy-pospolitey, żeby condignam za nie odebrał mercedem, nie mniey y oto, aby sprawę im. z im. pañem Kleckim, od lat kilkunastu zaczęta, sądzona była.

Desiderium iaśniewielmożney ieym. pani Naruszewiczowej, podkanclerzynej w. x. Lit. ratione dzierżawy Połongowskiej, która za odeszłe przy Smolensku dobra godney pamięci im. pana podkanclerzego Litewskiego, małżonką ieymci, iest dana.—pilnie promowować będą ichm. posłowie.

Zasługi im. pana Chryzostoma Jundziła, rotmistrza i. k. mści, od wielu lat w rz-pteuy continuowane, aby debitam odniósły gratitudinem a republica,—promovebunt ichm. panowie posłowie.

Archiwa w. x. Lit., iż zostają dotąd na mieyscu nienależnym sobie, więc aby oddane były wszystkie do skarbu w. x. Lit.,—proponent ichm. pp. posłowie.

Im. pana Chaleckiego, łowczego Podlaskiego, desiderium względem odehyścia Białego-Stoku, dóbr dziedzicznych imci, aby za niesłuszną mógl mieć recompensemę od rz-pteuy,—promovebunt ichm. panowie posłowie.

Merita im. pana Kmecia, chorążego Orszanskiego, same loquuntur, które chcąc debita coronare gratitudine wno-

siemy instancią, aby desiderium im. u i. k. mści respectum miało,—ichm. panowie posłowie promovebunt.

Im. pana Grabinskiego, podkomorzego Wendenskiego, desiderium w pierwszej instrukcji położone, aby ad effectum przywiedzione było,—instabunt ichm. panowie posłowie; także im. pana Jurgielewskiego.

Instabunt ichm. panowie posłowie za im. panem Stefanem Szumskim, iako tym, który bonis meritis zasłużonego toties reipublicae, za krwawe tak sameiego zasługi, iako y zeszłego z tego świata rodzica im. y braci rodzoney onego, którzy odważnie na placu marsowym polegli od rąk nieprzyjacielskich, tak pod Beresteyskiem, iako y pod Wierzchowicami, aby, z miłościwej łaski i. k. msc. y wszystkiej rzeczy-pospolitey, zasługi y straty wszystkie w nagrodę włok sześć s kolej puste, które zostają in medio ziemskich dóbr, między szlachtą w województwie naszym, a ekonomii Brzesckiej, kluczu Rzeczyckim, lennością otrzymać mógł, które y teraz in manus onego są dożywotnym prawem,—o co ichm. panowie posłowie tak i. k. msci, iako y wszystkiej rz-pteuy upraszać mają za iegomością.

Ichm. pannom zakonnym konwentu Brzesckiego świętey Brigidy, aby zamieniać place swoje na place tak cerkiewne, iako y żydowskie, na Piaskach będące, a to dla lepszych wygody dla fundacji tak klasztoru, iako y kościoła, aby wolno było,—ichm. panowie posłowie prawem obwarują.

Instant też za im. panem Janem Myczakiem, mostowniczym Minskim, i. k. msci y rz-pteuy dobrze zasłużonym, aby i. k. msc cum consensu caley rz-pteuy raczył conferować prawem lennym wieczystym dobra—nazwane Horany, w województwie Witebskim a w starostwie Jewierzyjskim leżące, które on teraz

z małżonką swoją prawem dożywotnym trzyma.

Horodnictwo Brzeskie, iako iest imći panu Janowi Heronimowi Gryniewskiemu od naiasnieyszego króla imści, antecessora teraznieyszego, naiasnieyszego króla imści, pana naszego miłościwego, conferowane y od i. k. mści confirmowane, aby według tych przywileiów y dawnych konstytucyi był zachowany y teraz niniejszą konstitutią obwarowany,— ichm. panom posłom zlecamy.

Co wszystko fidei et dexteritati ichmę panom posłom naszym zlecamy, obligando fide, honore et conscientia.— Pisan w Brześciu, dnia dwudziestego trzeciego Januarii, anno tysiąc sześćset siedmdzięsiątego.

У тоїй інструкції ихъ милости пановъ обывателевъ подпisy рукъ тыми словы: Stefan Kurcz, kasztelan woievodztwa Brzesckiego, dyrektor seymiku Brzesckiego; Władysław Alexander Szuski, chorąży woievodztwa Brzesckiego; Jan Kazimierz Żardecki, sędzia ziemskej Brzeski; Heronim Kazimierz Zyszczyński, podsekretarz woievodztwa Brzesckiego; Mikołaj Kazimierz Naruszewicz, podstoli Połocki; Krzysztof Czyż z Woroney, podczaszy Mścisławski, mp.; Kazimierz Dunin Kornicki, miecznik Smolenski; Wacław Karnicki; Maciej Dembinski; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wendenski, podstarości Brzeski; Konstanty Przedziecki, sędzia grodzki Brzeski; Stanisław Szuski; Piotr Stanisław Grek, major i. k. mści; Andrzej Gałęski; Andrzej Kościa; Benedykt Kuwnicki; Jan Szostowicki; Kazimierz Skalski; Jan Ka-

zimierz Witeź; Jan Dembinski; Jan Kazimierz Horain; Adam Turski—mp.; Michał Przyszychocki; Konstanty Alexander Wieloiewski; Stanisław Sierputowski; Marcin Kazimierz Przyszychocki; Karol Januszkiewicz; Stanisław Kazimierz Tabenski; Krzysztof Sadowski; Augustyn Milkowski; Alexander Bobr; Franciszek Baiewski; Mikołaj Kazimierz Machwie; Jan Zdzitowicki; Kazimierz Antonowicz; Stanisław Zarzecki; Daniel Jerzy Lesiecki; Gabryel Narkuski; Jan Jodziewicz Bugoda; Benedykt Adamowicz; Heronim Skulmowski; Symon z Wyszot Zaleski; Teodor Tokarzewski; Stefan Szuski; Alexander Kazimierz Niepokoczycki; Jerzy Palniewski; Antoni Jerzy Zienowicz; Krzysztof Bukraba; Jerzy Brzostowski; Lew Michał Bukraba; Jan Przyszychocki; Jan Stefan Niepokoczycki; Wacław Bohusz Halkiewicz; Andrzej Worotynicki; Jan Mikołaj Brzozowski; miecznik Kijowski; Jan Kreczonowski; Bazyli Guzelf; Krzysztof Jundził; Jerzy Konstanty Szuski; Daniel Jelec; Kasper Kochanski; Mikołaj Kościa; Marcin Szańiewski; Bazyli Sawicki—mp.; Piotr Zubowski; Kazimierz Witeź; Samuel Narkuski; Kasper Jan Chrząstowski; Mikołaj Krzyczewski; Stanisław Jakub Jarzyna; Andrzej Laskowski; Marcian Albrecht Oziembłowski; Symon Witeź; Tomasz Niepokoczycki; Stefan Alexandrowicz; Marian Dubina Kniażycki—mp.; Kaminski Andrzej; Jan Pełczycki.—Которая жъ то инструкція, черезъ особу верху мененую ку актикованью поданая, есть до книгъ кродаскихъ Берестейскихъ уписана.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 499—500.

250. Универсалъ короля Михаила объ увольненіи Брестской экономіи отъ военнаго постоя и о назначеніи вмѣсто него денежнаго взноса.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семдесятаго, мѣсѣца
Января шестнадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ
Умястовскимъ—стольникомъ Венден-
скимъ, подстаростимъ Берестейскимъ,
постановившисе очевисто его милость
панъ Михаль Щепановскій, коморникъ
его королевское милости, универсалъ
его королевское милости, въ справѣ и
речи въ немъ нижѣ менovanной, ку-
актикованью до книгъ кгродскихъ Бе-
рестейскихъ подалъ, въ тые слова пи-
саннны:

Michał, z Bożej łaski król Polski etc.
Wszem wobec y každemu zosobna, ko-
mu o tym wiedzieć należy, mianowicie
sławetnym y ucciwyem mieczanom,
wojtom y wszystkim wobec poddanym
naszym, w ekonomii Brzeskiej y in-
szych ogułem wsiah y włościach mie-
szkaiącym, także do żywotnikom, oznay-
muiemy: iżeśmy od stanowiska zimowe-
go żołnierskiego y assygnacyi wielmoż-
nych hetmanów tē ekonomią y wszystkie

insze wsie y włości oswobodziwszy, pie-
niężną stacią, dla snadniejszego ubo-
gich ludzi wydania, postanowili, zleci-
wszy wielmożnemu Połubińskiemu, mar-
szałkowi wielkiemu w. x. Lit., a w nie-
bytnosci—namiesnikom y substytutom ie-
go, aby on, według ordinansu naszego, tē
stacją przez sług swoich co przedzey
wybrał, nie dając okazyi, aby sami żoł-
nierze po nię przyjezdzaiąc y ludzie uciąż-
ać mieli. Chcemy tedy po wszystkich
mieć, aby się te pieniądze, iako naupre-
dzey wydali, uwolniając się od samych
żołnierzów, na te pieniądze wyglądają-
cych uciążenia. Na co, dla lepszej wiary,
ręką się naszą podpisawszy, pieczęć na-
szą przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie,
secunda Januarii, roku Pańskiegó tysiąc sześćset siedmdziesiątego,
panowania naszego roku pierwszego.

У того универсалу, при печати при-
tисненой, подпись руки тыми словы:
Michał król. Который же то универсалъ,
ку актикованью поданный, есть до книгъ
kgrodskichъ Берестейскихъ уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 601—602.

251. Довѣренность Брестскаго дворянства депутатамъ, избраннымъ въ трибуналъ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на громничий (срѣтенскій) сеймикъ и избравши депутатовъ въ скарбовый трибуналъ, даютъ онимъ довѣренность на право отправленія ихъ должностей съ подтверждениемъ, чтобы означен-

ные депутаты, во время судебнаго срока, назначеннаго для воеводства, не допускали къ слушанію и рѣшенію дѣлъ другихъ воеводствъ и чтобы защищали цѣлость декретовъ судовъ въ опти ро-выхъ (междуцарственныхъ).

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятого, мѣсяца
Февраля шестого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новивши очевисто его милость панъ
Александръ Палневскій, кредитенъ ихъ
милости пановъ обывателевъ воевод-
ства Берестейскаго, обранья ихъ мило-
сти пановъ депутатовъ на рокъ те-
перешній, ку актикованью до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ
ты словы писаный:

My senatorowie, dygnitarze, urzędniczy
ziemscy, grodzcy, rycerstwo y wszyscy
obywatele woiewodztwa Brzeskiego, w
roku terazniejszym tysiąc sześćset siedm-
dziesiątym, pro die wtórego Februarii,
na seymik gromniczny zgromadzeni do Brześcia. Na którym zgromadzeniu, czyniąc dosyć prawu pospolitemu, za depu-
tatów na przyszły trybunał do w. x. Lit.,
w Wilnie w tym roku sądzić przypadają-
jącym, obraliśmy zgodnie: imci pana
Ostaphiana z Łohoyska Tyszkiewicza—

podkomorzya y wojty dziedzicznego wo-
iewodztwa Brzeskiego, im. pana Stanisława Szuyskiego—chorążyca woiewodz-
twa Brzeskiego; którym ichm. dając ten
nasz kredens, upraszczamy ichm., aby
prawa pospolitego y całości woiewódz-
twa naszego postrzegać raczyli, iakoby
y dekreta sądów kapturowych, z ocze-
wistey controversii ferowane, w całości
zostawały y w termin spraw woiewodz-
twa naszego żadnych inszego woiewodz-
twa y powiatów nieprzypuszczali. O co
upraszczając, ten nasz credens im. panu
direktorowi koła naszego zleciliśmy
imieniem naszym do podpisu. Diało się
w Brześciu, wtorego Februarii, roku ty-
siąc sześćset siedmdziesiątego.

Т того кредитенсу подпись руки тими
словы: Władysław Alexander Szuyski,
chorąży Brzeski—direktor koła rycer-
skiego. Который же тотъ кредитенъ ихъ
милостей пановъ обывателевъ воевод-
ства Берестейскаго, черезъ особу верху
менованую ку актикованью поданный,
есть до книгъ кгородскихъ Берестей-
скихъ уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1075—1084.

252. Подтверждительная привилегія короля Михаила королевскімъ крестьянамъ села Хорошанки на грунты и повинности.

Король Михаилъ въ огражденіи своихъ крестьянъ, съ одной стороны—отъ вымогательствъ Киевецкой экономіи, съ другой—отъ захватовъ у нихъ грунтовъ крестьянами Сап'говъ, сею привилегію подтверждаетъ прежнюю привилегію

Яна Казимира, заключающую въ себѣ два комиссарскихъ листа, изъ коихъ въ первомъ подробно обозначаются границы села Хорошанки, а во второмъ — подтверждаются льготы самихъ крестьянъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятого, мѣсяца
Мая второго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто Иванъ Сенчукъ и Павелъ Бабко—поданные его королевское милости съ села Хорощенки, листъ его королевское милости, конфирмацийный привилей, въ речи ниже менovanой, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подали, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożej Łaski król Polski, wielki książę Litewski, etc. Oznajmujemy tym listem naszym, komu to wiedzieć należy. Pokładany był przed nami list, ręką naiaśniejego króla imści pana Kazimierza, antecessora naszego, podpisany, pieczęcią zawiesistą wielką w. x. Lit. zapieczętowany, pewne ustawy poddanym ekonomii Brzeskiej, klucza Kijowieckiego, wsi Choroszczynkom służący, w sobie zawierający. Suplikowali nam przez niektórych panów rady urzędników, przy boku naszym będących, pomienioney wsi, poddani nasi, prosząc nas, abyśmy przerzeczony list mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, zmocnili y approbowali, który od

słowa do słowa tak się w sobie ma: Jan Kazimierz, z Bożej Łaski król Polski, wielki książę Litewski, etc. Oznajmujemy tym listem naszym, komu to wiedzieć należy. Pokładane byli przed nami listy, ustawy sioła—Choroszczynka rzeczonemu, w ekonomii naszej Brzeskiej leżącemu, w sobie zawierające,—ieden z podpisem ręki naszej de datą w Janowie, dnia trzeciego miesiąca Maia, roku Pańskiego tysiąc sześćset pięćdziesiąt wtórego; drugi—z podpisem urodzonego Andrzeja Kotowicza, na on czas kuchmistrza, terazniejego pisarza w. x. Lit., y pod pieczęcia, iego z approbatą urodzonego Alexandra Hilarego Połubinskiego—pisarza polnego w. x. Lit., ekonoma Brzeskiego, które od słowa do słowa tak się w sobie miały:

Jan Kazimierz, z Bożej Łaski król Polski, wielki książę Litewski, etc. Oznajmujemy etc. Pokładany był przed nami list ustawy sioła Choroszczynków, pospolu z ograniczeniem tego sioła, extractem z rewizie pośledniejszej, w roku tysiąc sześćset czterdziestym dziewiątym odprawowanej wyjęty, cały, zupełny y ni w czym nieporuszony, y proszeni iesteśmy imieniem pomienionych poddanych sioła Choroszczynków, abyśmy ten list, albo ustawę, powagą naszą królewską stwierdzili, który tak się w sobie ma:

U stawa siołu Choroszczynkom, pospołu z ograniczeniem tego sioła, extractem z rewizii poślednieszych, w roku tysiąc sześćset czterdziestym dziewiątym odprawowanej wyięta.

Ta wieś wszystka na gólym czynszu, z włoki płacąc po złotych szesnastu, iako y Dubrowica Mała, siedzi; morgów pięćset dwadzieścia y siedm; z tychże im odieć do Kodnia, majątkości Sapierzynskiey, teraz nie płacą, tylko z morgów dwuchset ośmdziesiąt siedmiu, z każdego,— czynszu— po groszy półosma polskiego. Ta wieś pospołu z inszemii wsiami, to iest: Dubrowicą Małą, y Dubrynką od granic majątkości Kodenskiey wielką krzywdę mieć mieni y uymę w gruntach, w których za świętey pamięci im. pana Sapiehi—woiewody Wileńskiego, hetmana wielkiego w. x. Lit., pomiarowane y uspokojenie przez kopce y przesieki, do którego się grunty królewskie ciągnęły y zostawały; teraz, iako zapewne powiadają, ieszcze ta im. pana ekonoma y kopce rozrzucone y przesiek bardzo zarośły (znaczny, jednak zostaje dotąd); lecz dziedzice Kodenscy, na przesiek nic niedbając, dalej się w grunty królewskie włamują y na własnych że gruntach ekonomii praetendując one sobie, poddanym królewskim dobytki zaimować każdą, na opał dla drew wieździć niedopuszczaią, zabierając wozy sprzężałe, siekiery, y różne krzywdy poddani królewscy ponoszą. A ten przesiek, przez pomienionego im. pana woiewodę uczyniony, między lasem króla imści, a lasem majątkości Kodenskiey, ciągnie się od wiosek: wsi klucza Łomazkiego—do Bohuszych y kopca nazwanego; od Bohuszycha—do nawozów Zdanowskich; od Nawozów—do Sowiego Błota, do Bliznic, do Sadego Krza, do Zakicia; od Zakicia—do Choroszczynki rzeczki ku Połoskom; od Choroszczynki rzeczki—do Kluczow; od Klu-

czow do Kopcow ku Liebiedziejow,— który roskopane y kamień, który był z literami znaczny — zatracone, — mil trzy rachując: a termino, a quo od wiosek, ad terminum, ad quem za Lebiedziow, na górze pod lipami. Które kopce y granice zeznawali poddani, że są przez podanych z Kobylan po przysezone. Takowe tedy ograniczenie y powinność tey wsi, wyżey mianowane, opisawszy, nad którą do inszych żadnych należeć nie będą, powinni extractem z rewiziey wypisanym, potrzebującym Choroszczanom wydać rozkazalem. Na co, dla lepszej wiary, przy pieczęci, ia niżey, na podpisie mianowanym, podpisałem się. Dan w Brześciu, dnia dwudziestego siódmeego miesiąca Marca, roku Pańskiego tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzeciego. Jan Dowgiałło Zawisza — referendarz, pisarz w. x. Lit. (locus sigillii).

Wniesiona przytym do nas imieniem mianowanych poddanych sioła Choroszczynków, abyśmy ten list we wszystkim stwierdzili y approbowali. My tedy, do prożyb ich łaskawie skłoniwszy, list ten we wszystkich onego punktach, clausulach, moc y powagą naszą królewską stwierdzamy, approbuiemy; na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Janowie, dnia trzeciego Maia, roku Pańskiego tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzeciego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego—piątego. Jan Kazimierz król.

Drugi zaś list urodzonego Andrzeja Kotowicza, na on czas kuchmistrza, a teraz pisarza w. x. Lit.

Prawo sioła Choroszczynki, przywilejem króla imści pana miłośiwego confirmowane we wszystkim całe y nienarusznie zostawuie, zachowując ich przytych wolnościach, które mają sobie nadane; y tym listem moim commissarskim waruie: iż terazniejszy im. pan admini-

strator ekonomii i. k. mści Brzeskiey y ponim następujący, pogotowiu substitutowie ichm. nie będą ich powinni do żadnych robot, ani zaciągów, by też w nagałtownieyszej potrzebie, przymuszać, stosując się w tym do wyraznej woli i. k. mści y prawa, siołu temu nadanego, czynsz z włok ich dosić dostatecznie w inwentarzu u confirmaciey i. k. mści opisaney. Zaczym, niewidzę tego potrzeby, abym go tu miał przypominać; dosić na tym, że nad tamten czynsz żadnej inszey powinności do dworu i. k. mści Kiiowieckiego odprawować nie powinni, y na to daie im ten list moy komissarski, przy pieczęci, ręką moią podpisany. Działo się w Połoskach, dnia ósmnastego Oktobra, roku Pańskiego tysiąc sześćset piędzieśiat siódmej. Andrzej Kotowicz—kuchmistrz w. x. Lit., kommisarz i. k. mści.

Które listy, za podaniem nam suppliki od poddanych sioła Choroszczynków, we wszystkim stwierdzamy, zmacniamy y według onych cale zachowujemy. Na co, dla lepszej wiary, ręką naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwunastego miesiąca Augusta, roku Pańskiego tysiąc sześćset piędzieśiat ósmego, panowania królewstw naszych, Polskiego—dziesiątego, Szwedzkiego—iedynastego roku. U tego przywileju konfirmacyjnego podpis rąk temi słowy: Jan Kazimierz król; Andrzej Kotowicz — pisarz w. x. Lit.

My tedy Michał król, do intercessyi panów rad y urzędniow, za poddanemi naszemi wniesioney, tudzież do ich suppliki łaskawie się skłoniwszy, wyżej in-

serowany list we wszystkich punktach, paragrafach y clausulach y condyciach, mocą y powagą naszą królewską stwierdzamy, zmacniamy, approbuiemy y poddanych naszych w przerzeczoney wsi Choroszczynkach, teraz y na potym będących, przy włokach y morgach, onym zdawna należących, cale y nienarusznie zachowujemy. A zatym po wielmożnych urodzonych ekonomiey Brzeskiey y administratorach, osobliwie po teraznieszym Kiiowieckiego klucza dzierżawcy y ich substitutach, mieć chcemy y przykazujemy, aby poddanych wsi Choroszczynków do płacenia większych czynszów, do odprawowania podwód, robot, straży y do żadnych pełnienia powinności, nad ustawy im służące, nie pociągali y nie przymuszali; ale we wszystkim, według ustaw, w tej konfirmacyi naszey wyrażonych, przeciwko poddanim naszym zachowali się. Na co dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit., przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziewiątnastego mca Apryla, roku Pańskiego tysiąc sześćset siedmdziesiątego, panowania naszego pierwszego roku.

У того листу—его королевской милости привилею при печати великого князества Литовского завѣшено подпись рукъ тими словы: Michał król; Andrzej Kotowicz—писарz w. x. Lit. левую рѣку.

Который жъ то его королевское милости привилей конфирмацийный, чрезъ особъ верху менованныхъ ку актикованью поданный, есть до книгъ кротскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1105—1107.

253. Охранный листъ короля Михаила экономическимъ крестьянамъ села Сиenna относительно натуральныхъ повинностей.

Король Михаилъ съмъ охраннымъ листомъ подтверждаетъ привилегии своихъ предпоставленниковъ крестьянамъ села Сиenna съ обязательствомъ, чтобы они съ своей стороны, исполняли Чахецкому двору следующія повинности: 1) давали ежегодно восемь рабочихъ—двухъ пѣшихъ и шесть конныхъ; 2) вносили съ уволоки 8 золотыхъ польскихъ

п 9 грошей—чиншу; 3) давали съ уволоки овса по шанку; 4) починали на свой счетъ мости и плотины; 5) косили сѣно и расчищали луга, и 6) давали по одной курицѣ ст каждого дыма. За это крестьяне будуть пользоваться правомъ—рубить дрова и ставить пчелиные ульи въ королевскихъ лѣсахъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ семьдесятаго, мѣсяца Мая пятнадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто панъ Базылій Савицкій, листъ его королевской милости консерваційный, въ справѣ и речи ниже въ немъ менованой, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożej łaski, król Polski, etc. Oznamyśmy niniejszym listem naszym wszem wobec y ka demu z osobna, komu to wiedziec należy, iż my, stosując się do dispozycyi naiasniejszych antecessorow naszych—Władysława czwarteego y Jana Kazimierza, tudzież y lustracyi, za panowania tychże antecessorow naszych czasy r znemi uczynionych w ekonomii naszej Kobrynskiey, w losci Czacheckiey odprawionych, nam authentic produkovanych, umysli my po danych wsi, Siennie nazwaney, w tezy w losci Czacheckiey zostających, przy wszystkich prawach, przywileiach, zwyczaiach y wolnosciach, od dawnych czasów onym s l z cych, zachowa  z zosta ic także na pokorną ich suplik  za-

chowuiemy y zostawuiemy wszystkie prawa y rewizyi dawniejsze y s wie sze approuuem y stwierdzamy tym listem naszym, mocą których praw, przywileiow, rewizyi y terazniejszego zachowania naszego, ci z poddani pomienioney wsi Siennie powinni b  d  do dworu naszego Czacheckiego onera ni ez wyrażone ponosi  y отправowa . Naprzód, b  d  powinni ośm dni, a nie wiecsey, to iest: dwa dni z dymu pieszą, z w loki, za  sze  dni konmi, albo wołami na ka dey rok odrabia . Czynszu także z ka dey w loki powinni b  d  na czas zwyczajny corocznie oddawa  po złotych ósmiu y groszy dziewięciu liczby polskiey rachu iac, includui c w tey nowalne prokuratorskie—wożenie drew do dwora, fury albo podro czyszne, str  za y inne ci zary wszystkie, od których, za oddaniem czynszu zwysz specifikowanego, wolni cale byd  ma ; owsa z w loki lasowego po szanku iednym, albo korcu miary Krakowskiey; z dymu przy tym ka dego po kurze iedney na ka dego rok oddawa  b  d . Onym też wolno błędzie, wedlug pomienionych rewizyi y zwyczaiu dawnego, na każde lato, w każdy tydzień, po dwa wozy drew suchich, leżących na opał swoj z puszcze wywie ; z za cianekow za  morgow, wedlug opisania w inwen-

tarzu przy czynszu do tegoż dworu Cza-
checkiego płacić mają; groble przy tym
upusty y mosty na swych dzielnicach na-
prawować, łęki też te y na tych miey-
scach kosić y siano z nich sprzątać ma-
ią, z których od dawnych czasów sprzą-
tać zwykli byli, więc y siązozęci trze-
bić; pobor też, lub iaki inszy podatek, sey-
mem uchwalony, płacić będą powinni;
nad które powinności do żadnych inszych
przymuszeni być nie mają. Pozwalamy
też przerzeczonym poddanym pieki y
pszczoloły každemu na podworzu swoim,
według možności swoiej, mieć y chować,
bez żadnego dworskiej zwierzchności u-
ciążenia y przeszkody. Co do wiadomo-
ści wszystkich, osobliwie iednak urodzo-
nego Bazylego Krasińskiego, włosci tej
dzierżawcy terazniejszego, y innych na-
potym będących donosząc, mieć chcemy
y surowo rozkazujemy, aby poddanych
tej wsi Siennie przy ustawie y ordinacii

wzwyž wyrażoney y innych wszystkich
wolnościach zwyczaiach y prawach, onym
z dawnych czasów służących, tak y nie-
narusznie zachowali, do żadnych powin-
ności y ciężarów niezwyczaynych onych
niepociagając, dla łaski naszej y z po-
winności swoiej. Na co, dla lepszej wia-
ry, rękę się naszą podpisawszy, pieczęć
w. x. Lit. przycisnąć rozkazaliśmy. Dan
w Warszawie, dnia iedynastego miesiąca
Kwietnia, roku tysiąc sześćset siedmdzie-
siątowego, panowania naszego roku pierw-
szego.

У того листу его королевское милос-
ти консервацыйного, при печати при-
тисненої, подпись руки его королев-
ское милости тъми словы: Michał król.
Который же тотъ листъ его королев-
ское милости консервацыйный, ку ак-
тикованью поданный, есть до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 2593—2602.

254. Подтверждительная привилегия короля Михаила, данная мѣстечку Песчаткамъ.

Король Михаилъ симъ листомъ подтверждаетъ
Песчатскимъ мѣщанамъ древнюю ихъ привиле-
гию, дарованную имъ нѣкогда Сигизмундомъ ста-
рымъ и подтвержденную потомъ его преемника-
ми—Сигизмундомъ Августомъ и Сигизмундомъ
III-мъ.

Въ первоначальной привилегии Сигизмунда Ав-
густа говорится: Отецъ нашъ, приказавши «са-
дить мѣсто на р. Песчаткѣ», благоволилъ даро-
вать поселенцамъ нѣкоторыя льготы, какъ то:
на 12 лѣtъ полное увольнение отъ всѣхъ пода-
тей, а по истечениіи оныхъ небольшія подати,—
съ уволоки—по 16 грошей, по полчетверти ов-
са, мѣры Берестейской, по курати и по 10 яицъ;
неимѣющимъ же земли—по 6-ти грошей съ ды-
ма,—съ обѣщаніемъ даровать этому поселенію и

право нѣмецкое—магдебургское. Такъ какъ мѣ-
сто это достаточно уже заселилось, то мы, ко-
роль, и даемъ ему обѣщанное право.

И будуть пользоваться мѣщане Песчатские и
ихъ потомки на вѣчныя времена слѣдующими
льготами:

1) Въ мѣстечкѣ Песчаткѣ учреждается войтов-
ство, мѣстное самоуправлѣніе и мѣстный само-
судъ, ни въ чёмъ независимые—ип отъ Брест-
ского замка, ни отъ Ломазского двора, развѣ
только въ случаѣ обиды кому либо изъ гражданъ
отъ войта, или бургомистровъ; въ такомъ
случаѣ обиженный имѣеть право жаловаться на
нихъ въ вышесказанныхъ мѣстахъ и, если бы
и оныя не учинили ему удовлетворенія, то—са-
мому королю.

2) Мъщанамъ дается право на рубку строева-го лѣса въ соєдніхъ королевскихъ имѣніяхъ—на вѣчныя времена.

3) Жилы если поселятся среди ихъ, то должны будутъ подчиняться мѣстной юрисдикціи.

4) Для развитія торговли и промышленности, въ Песчаткѣ назначается какъ, мѣсто для заключенія торговыхъ сдѣлокъ, такъ и торговый день—вторникъ каждой недѣли, когда могутъ привозить сюда всякие люди и, заплативъ извѣстныя пошлины, продавать свои товары.

5) Для хозяйственныхъ потребностей жителей присоединяются къ мѣстечку два застѣнка: одинъ додѣ Голочью отъ короля, а другой подъ Горбовимъ, пріобрѣтенный мѣщанами на ихъ собственныя средства.

6) Всѣ доходы, получаемые въ мѣстечкѣ, должны ити на его специальные нужды, какъ то: на постройку ратушного зданія, на мщеніе пло-

тинъ, улицъ, на постройку мостовъ и другихъ предметовъ. Въ израсходованіи собранныхъ суммъ мѣстное самоуправліе должно отдавать отчетъ Брестскому старостѣ въ назначенное для сего время.

7) Мѣстечку дается гербъ, изображающій человѣка съ кропульцемъ (т. е. ястребомъ).

8) Мѣщане освобождаются отъ всѣхъ податей и повинностей, кроме слѣдующихъ; они обязываются платить: а) съ пивоварень, съ 4-хъ бочекъ пива, мѣры Берестейской—7 грошей литовскихъ; б) капцізы съ корчемъ,—медовой—60 грошей, горелчаной—30; в) чиншу съ уволоки—42 гроша, съ грунтовъ гуменныхъ—1 пѣнязь; бирчого—1 грошъ, писчого—2 пѣнязя; г) съ дымовъ и морговъ—по пѣнязу; д) коморники (путники)—по 2 гроша, и е) должны чинить свои мости и плотины въ предѣлахъ своей мѣстности.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семдесятъ шестого,
мѣсце Августа осмънадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольнику Венденскому, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто славетный панъ Лукашъ Карповичъ—бурмистръ и панъ Симонъ Грекоровичъ Артецкій—писарь, мѣщане мѣста его королевское милости Песчаны, привилѣй конфirmaційный светое памети одѣ небошка его королевское милости Михала, съ канцеляріи великое великого князества Литовского цѣлому мѣсту Печадкому, на речь въ немъ выражоную, выданый и служачай, ку актикованью до книгъ кгородскаго Берестейскихъ подали, вѣтые слова писаный:

Michał, z Bożej łaski król Polski etc. Oznajmujemy tym listem naszym, komu to wiedzieć nalezy. Iż pokładany był przed nami przywilej confirmaciyny świętej pamięci naiaśnieyszego Zygmunta trzeciego, króla imści, antecessora naszego, na pargaminie po rusku pisany z podpisem ręki tegoż króla imści, y

z pieczęcią, miejscami podziurawiony, skąwetnym mieszczañom naszym miasta Pesczaccia na wolnoſci dany; a na dowód tego pokładali przed nami extract tegoż przywileju, wypisem s ksiąg metrik naszych wielkich w. x. Lit. Wnosili do nas ciž mieszczanie miasta naszego Pesczaccia, przez panów rad y urzedników naszych, przy boku naszym residuacych,—na imię: Simon Hrehorowicz—pisarz, Iwan Kucewicz—rayca mieyski, sami od siebie y imieniem wszystkiego miasta, proźbę, abyśmy ten extract przywileju, z metryk naszych wyięty, powagą naszą królewską we wszystkich punctach stwierdzili y zmocnili, który tu wpisując, de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Michał, z Bożej łaski, król Polski etc. Oznajmujemy tym listem naszym, komu to wiedzieć nalezy. Iż byliśmy proszeni o wydanie extraktem s ksiąg metriki naszej kancelariey wielkiej w. x. Lit. przywileju confirmaciynego, miastu Pesczackiemu służącego, na rzec w nim niżej wyrażoną, który od słowa do słowa tak się w sobie ma:

Жигимонтъ третій, Божою милостью,

король Польскій, великий князь Литовскій. Ознаймуметь симъ нашимъ листомъ всимъ вобецъ и каждому зъ особна, кому того потреба вѣдати, нынѣшнимъ и напотомъ будучимъ. Покладалъ передъ нами войтъ мѣстечка нашего Пещацкого Янъ Яцевскій, зъ бурмистры и со всеми мѣщаны мѣстечка Пещацкого листъ продка нашего, славное памети короля его милости Жикгимунта Августа, на паркгаминѣ писаный, съ подписомъ руки его королевское милости и съ печатью привѣсистою, которымъ листомъ король его милость Жикгимонтъ Августъ надаль вольность мѣстечку Пищацкому и тымъ же ствержаетъ наданье тому мѣстечку отъ короля его милости Жикгимунта першаго; при которыхъ вольностяхъ и гербъ тому мѣсту чоловѣка съ кренгульцомъ надаетъ, яко ширей на томъ листѣ продка нашего описано есть; и били намъ чоломъ, абысъмо имъ тое наданье вольности листомъ нашимъ утвердили. Которого листу мы, огледавши а припустивши то ку вѣдомости нашей, казалисъмо его въ сей листъ вписать, который въ слово отъ слова такъ се въ собѣ маєть:

Жикгимонтъ Августъ, Божюю милостью, король Польскій, и проч. Ознаймуметь симъ нашимъ листомъ, что на него посмотритъ, або чтучи его услышитъ, нынѣшнимъ и напотомъ будучимъ, кому будетъ потреба того вѣдати. Били намъ чоломъ войтъ Пещацкій Янъ Скирмонтъ, зъ бурмистры и зо всеми мѣщаны мѣстечка нашего Пещацкого, и покладали предъ нами листъ короля его милости Жикгимонта, славное памети отца нашего, въ которомъ пишеть: ижъ, розказавши садити мѣсто ку пожитку своему на Пещацкѣ, рачиль дати вольность мѣщанамъ, которые бы въ томъ мѣстѣ поселилисе, отъ всихъ платовъ и по-

датковъ и повинности ихъ по двадцать годъ; по выстыю тыхъ дванадцати лѣтъ постановилъ давать имъ на его королевскую милость въ каждый годъ съ кождое волоки—по шеснадцати грошамъ и по пульчверти овса—мѣры Берестейское, а по курати и по десяли яеци; а которые бы зъ нихъ волокъ не мѣли, тымъ зъ дому давали по шести грошей. А стація на прїездъ нашъ господарскій, кгды въ томъ мѣстечку Пещацкѣ будетъ, давати и кождому зъ нихъ по пульчверти овса, а гусей двадцатеро, курей двадцатеро, два камени лою, дозволивши мѣщанамъ тамочнімъ справовати и судитися правомъ майдебурскімъ по тому, яко въ иныхъ мѣстахъ Подляскихъ спрavуются и судятся. На которое право ихъ майдебурское король его милость Жикгимонтъ, отецъ нашъ, обѣцалъ имъ дати привилей свой въ тотъ часъ, кгды тое мѣсто Пещацкое осадятъ и подданные спомогутъ. Ино, ижъ вжо они давно оную вольность, его королевское милостью данную, выѣдили и податокъ до скарбу нашего и иные повинности, вовдле постановеня ревизорскаго, даютъ и полнятъ, мы господарь хотечи, абы тымъ способней оное мѣсто Пещатка, будучи усвободахъ, лѣпшое запоможене размножитися и разширитися могло, зъ ласки наше господарское и на причину пана Троцкого, подканцлерого великого князтва Литовскаго, старосты Берестейскаго и Кобринскаго, пана Остафія Воловича, и на чолобитье войта и мѣщанъ Пещацкихъ, то чинечи оному мѣсту, подданымъ нашимъ въ томъ мѣстѣ мѣшкающимъ, даемъ право нѣмецкое—майдебурское, которого права мають мѣщане Пищацкіе уживать нынѣ и на вѣчные часы, имъ ся радити и спрavовати во всихъ члонкахъ и артикулахъ, моцъ оного права заховывающи—по тому, яко и въ иныхъ мѣстахъ

Подльскихъ спрашиваютъ. Яко жъ тому мѣсту надаємъ гербъ—человѣка съ кро-
гульцемъ, который же гербъ и на семь листѣ нашемъ вымалевати есьмо каза-
ли, и тымъ гербомъ вжо они справы свое мѣстціе печатовати мають вѣч-
ными часы. И подлугъ того права нѣ-
мецкого вѣ томъ мѣстѣ нашомъ Пе-
щацкомъ войтовство уставляемъ, ко-
торый отъ настѣ господара вжо есть
наданъ. И маєтъ войтъ, зъ бурмистры,
зъ райцами и зъ лавники присяжны-
ми, которые вѣ ономъ мѣстѣ прикла-
домъ и звичаемъ правъ майдебурскихъ
обираные будуть, и всяkie речи о кгвал-
ты, бой, пожоги и злодѣйство судити
и на горло сказывати, и пересуды одѣ
того брати, водле права майдебурско-
го, што войту, а што бурмистромъ
будетъ належати. У которые суды и
во всяkie иные справы ихъ мѣстскіе
врадъ замку Берестейского и никото-
рого двора нашего Ломазкого и Кіевец-
кого ничимъ уступоватисе не мають;
одно, если бы кому у судѣ войта, бурго-
мистровъ кривда се дѣлала, тогда маєтъ
таковыи до враду замку нашего Бере-
стейского апелявати. А гдѣбы одѣ вра-
ду собѣ кривду видѣлъ, ино вольно
будетъ апелявати и до настѣ господара,
а врадъ нашъ того ему боронити
не маєтъ. Къ тому надаємъ тому мѣ-
сту помѣрное, важчое, воскобойню, ят-
ки, бровары, солодовни, млиникъ, веш-
някъ у мѣстѣ и зъ ремесла отъ ре-
месниковъ и отъ прекуїневъ и со вше-
лякого шинку, съ того всего до скрин-
ки мѣское беручи на поправу мѣскую
оборочати и за то збудовати ратушъ и
иный порадокъ у мѣстѣ чинити по-
винни будуть; и съ тыхъ пожитковъ
мѣстскихъ маєтъ урадъ мѣстскій пе-
редѣ старостою нашимъ замковымъ лю-
демъ послполитымъ, кгды того потре-
бовати будуть, личбу вчинити; также
и мости у мѣстѣ и по улицахъ мости-

ти повинни будуть; нижли роботъ, то-
локъ, и пѣнезми за толоки, а ни кгвал-
товъ и сторожи, подводы, и ни которыхъ
иныхъ повинностей полнити, стацій
никоторыхъ, дани и дякла давати не
маютъ, заховывающи се по тому, яко
есть у листѣ короля его милости, от-
ца нашего, имъ написано; а зъ брова-
ру пива отъ четырохъ бочокъ—мѣры
Берестейское мають платити по семи
грошамъ литовскихъ. А што се доты-
четъ дерева бортного на волокахъ мѣ-
стскихъ, и вѣ застѣнкахъ, вѣ томъ ма-
ютъ быти захованы водле уставы та-
мочное ревизорское. А торгъ поста-
новляемъ и даемъ имъ мѣти вѣ день
вторковый на каждый тыжденъ. И воль-
но будетъ подданымъ нашимъ князс-
кимъ, панскимъ и земянскимъ днѧ то-
го торгового, почавши одѣ святого Бар-
тломея, ажъ до запустѣ, мясо всякого
быдла привозити и торговое на врадъ
мѣскій, и за лопатки надворное пѣ-
незми давати повинны будуть; а корч-
мы покутные по селамъ быти ма-
ютъ за вѣдомостью врадовою. И бу-
дуть они повинни платити до скарубу
нашаго вѣ годъ, водле постановенъя ре-
визорскаго, капцизу съ корчмы медо-
вое—грошамъ шестьдесятъ, а зъ го-
рѣлчаное корчмы—грошамъ тридцать. А
коморники *) вѣ томъ мѣстѣ мѣшка-
ючие по два гроши платити повинны
будутъ, чиншу зъ волокъ мѣскіхъ—
по грошамъ сорокъ два; съ прутовъ
гуменныхъ—по пѣнезю одному; зъ морк-
говъ папныхъ и съ прутовъ также съ
селидебныхъ прутовъ мѣскіхъ и улич-
ныхъ и зъ заулковыхъ мають давати,
яко на реестрѣ ревизорскомъ описано;
а при чиншу зъ волоки—бирчого гро-
ша, а пищого—по пѣнезей два; а зъ до-
му и зъ моркговъ—по пѣнезю. А къ
тому застѣнокъ до того мѣста одѣ ре-

*) Коморникъ—кутникъ или бобыль.

визора приданый на выпустъ, на будо-
ванье и на дрова вольный, то есть, со
врочиши, подъ Голочью, — зъ одне
стороны—одъ застѣнка Яна Скирмон-
та, зъ другое—одъ волокъ села Дубро-
вицы Меншое, съ третее—одъ наддат-
ковъ мѣскихъ подполосецкихъ, у кли-
нѣ, волокъ четыри приподлыхъ лѣс-
ныхъ. И надто, дозволили есьмо имъ
въ застѣнкахъ нашихъ у Ясенницы и
за Волею Костеневскою, подъ село Го-
шу и Тучную Волю, Бокиную—дерево
на будованье брати вѣчными часы. А
складъ начинья всякого деревного, хтобъ
зъ волостей нашихъ тамошнихъ, до
иншихъ мѣстъ нашихъ и тожъ княз-
кихъ и панскихъ возити хотѣль; тог-
ды въ мѣстѣ Пищацкомъ, на торгу,
яко продавано, такъ и скуповано бы-
ти маєтъ. Жидове домовъ и волокъ
у мѣстѣ мѣти не маютъ, а которые бы
домы и волоки мѣти хотѣли; теды
во всемъ зъ мѣстомъ и зъ мѣщаны
держати маютъ, будучи послушны ихъ
права майдебурского. Мыта на мос-
техъ, яко въ Ломазахъ, такъ въ Киев-
цу мѣщане Пещацкіе платити не ма-
ютъ,—бо они мосты немалые въ Пе-
щаццу мостятъ, а мыта не будуть,
але у Берестью мостового на Бузѣ по-
винни будутъ давати, водле своего дав-
ного звычаю, этъ кождого дому въ годъ—
по пулъгроша. До млыновъ вольно
тежъ тымъ мѣщаномъ Пещацкимъ, гдѣ
буде найближей до млива ѿхати, кгыжъ
нашихъ млыновъ по близу нигдѣ нѣтъ.
И во всемъ томъ, яко вышай помене-
но, войть бурмистръ, райцы и вси мѣ-
щане того мѣста Пещацкаго захованы
быти маютъ вѣчными часы. И на то
есьмо имъ дали сесь нашъ листъ, ру-
кою нашою господарскою подписаный,
до которого на твердость того и пе-
чатъ нашу привѣсити казали. Писанъ
у Люблинѣ, лѣта Божого Нароженя
тысеча пятьсотъ шестьдесятъ девято-

го, мѣсца Августа четвертого дня.
У того листу печать привѣсистая и
подпись руки короля его милости под-
писанъ есть тыми словы: Sigismundus
geh; Лавринъ Война— подскарбій двор-
ный и писарь.

А ку тому повѣдили передъ намъ
войть и мѣщане Пещацкіе, ижъ дей
застѣнокъ подъ Горбовомъ они своимъ
властнымъ накладомъ достали одъ бо-
яръ Горбовскихъ, который застѣнокъ
мы имъ симъ листомъ нашимъ утверж-
даемъ на вѣчность. Надто, кгды збу-
дуютъ ратушъ въ томъ мѣстечку Пе-
щацкимъ, маютъ въ немъ мѣти шинкъ
вшелякій, а намъ господару и до скар-
бу нашего, яко съ того застѣнку подъ
Горбовомъ, такъ изъ шинку ратушно-
го, ничего давати не маютъ и не бу-
дуть повинны.

И били намъ чоломъ войть и мѣ-
щане Пещацкіе, абыхмо имъ то все
листомъ нашимъ утвердили. Мы госпо-
даръ, видечи быть прозьбу ихъ слуш-
ную, то есьмо на чолобитье ихъ учни-
ли,—тотъ привилей продка нашего
во всемъ при моцы зоставуемъ и симъ
листомъ нашимъ утверждаемъ, такъ
ижъ будучи въ томъ мѣстечку нашомъ,
маютъ во всемъ вольностей своихъ ужи-
вати они сами, дѣти и потомки ихъ,
на вѣчные часы. И на то дали есьмо
имъ сесь нашъ листъ, подписавши его
рукою нашою, до которого на твер-
дость, и печать нашу великого княз-
ства Литовскаго привѣсити есьмо велѣ-
ли. Писанъ у Краковѣ, лѣта Божого
Нароженя тысеча пятьсотъ осьмиде-
сять осьмого, мѣсца Сентября двадца-
того дня. Подпись руки: Sigismundus
geh; Матей Война—секретарь.

My tedy król, do pomienioney proźby
łaskawie się skłoniwszy, ten extract
z xięg metriki kancelaryey wielkiej, pod
pieczęcią wielką wielkiego księstwa Li-
tewskiego stronie potrzebujączej wydać

roskazaliśmy. Pisan w Warszawie, dnia iedynastego miesiąca Maia, roku tysiąc sześćset siedmdziestego, panowania naszego—pierwszego roku. U tego extractu, przy pieczęci przyciśnionej wielkiej wielkiego księstwa Litewskiego, podpis rąk temi słowy: Chrystoph Pac—kanclerz wielki wielkiego księstwa Litewskiego; correxit Huszcza.

My tedy Michał król, do pomienioney proźby przez panów rad y urzędników naszych dwornych, imieniem mieszkańców miasta Piszczaackiego do nas wniesioney, łaskawie się skloniszy, pomieniony extract przywileju z metryk kancelaryey naszej wielkiej wielkiego księstwa Litewskiego, tu inserowany ta naszą ingrossowawszy confirmacją — we wszystkich punktach, condicjach, contentach, clausulach, paragrafach, powagą naszą królewską (in quantum iure communi non repugnant) stwierdzamy y zmacniamy.

Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć wielkiego księstwa Litewskiego przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziesiątego miesiąca Maia, roku Pańskiego tysiąc sześćset siedmdziestego, panowania królestw naszych pierwszego roku.

У того konfirmacyjnego priviloju, при печали завѣсистой великай великою князтва Litovskogo, подпись руки его королевское милости тыми словы: Waleryan Stanisław Judycki—archidiacon Wilenski—pisarz w. x. Lit., а коректа тыми словы: correxit Huszcza. Который же тотъ привилей его королевское милости konfirmacyjny, съ канцелярии великое великого князтва Litovskogo выданый, за поданьемъ оного черезъ особы верху мененые до актъ, есть до книгъ кгородскихъ Beresteyskikhъ принять и уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1479—1481.

255. Универсалъ Яна Собѣскаго, маршалка и великаго короннаго гетмана, на свободный провозъ его собственной соли въ г. Брестъ.

Янъ Собѣскій симъ универсаломъ извѣщаетъ, что онъ послалъ изъ своихъ жупъ 1,000 бочекъ соли для продажи въ г. Брестъ. Посему онъ просить всѣхъ и каждого не дѣлать никакихъ

препятствъ его двумъ слугамъ, посланнымъ въ стѣ съ этой солью въ Брестъ, какъ во время провоза ея, такъ и продажи на мѣстѣ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысече шестьсотъ семдесятаго, мѣсяца Июля четырнадцатаго дня.

Передо мною Еrimъ Stanislawomъ Uмяstowskimъ — stolnymъ Wenden-skimъ, podstarostimъ Beresteyskimъ, вставши очевисто на врадѣ панъ Янъ Опапкій, универсалъ ясневельможного его милости пана маршалка, гетмана великаго короннаго, на речь въ немъ

выраженную служачій, до актъ подалъ, въ тые слова писанный:

Jan na Złoczewie u Żołkwi Sobieski, marszałek u hetman wielki koronny Jaworowski, Stryżski, Kałużki, Gniewski, Barski etc. etc. starosta, wszystkim wobec u každemu zosobna, komu o tym wiedzieć należy, a osobliwie jaśnie wielmożnym, wielmożnym ichm. panom dygnitarzom, urzędnikom u wszelkiej prae-

eminentii ludziom, tudzież administratorom ceł, myt y ich succollecterom, na komorach y przykomorach siedzącym, tak też w koronie, iako y w wielkim księstwie Litewskim, przy zaleceniu chęci moich do wiadomości donoszę. Iż soli beczek plus minus tysiąc z żup starostwa mego Kałuskiego, dla sprzedania, na własną potrzebę moią, do Brześcia Litewskiego posyłam, przy której y sługa moj pan Jan Opacki—dla sprowadzenia, a dla sprzedania—pan Brok idą; wielce tedy za onemi uproszam, aby im w tym zupełna wiara dana była y ni od kogo tak w koronie iako y w wielkim księstwie Litewskim, podług praw y prerogatyw naszych szlacheckich, na cłach y mytach żadnemi extorsiami nie byli aggrawowa-

ni, wyświadczona uczynność każdemu w podanych okazjach wzajemną moją propensią zawdzięczać obliguię się. A teraz, dla niewątpliwej wiary y wagi, reką się własną przy zwykłej podpisu pieczęci. Dat w Jaworowie, dwunastego Maia, roku tysiąc sześćset siedmdziesiątego.

У того универсalu jasnevельможного egomosty pana marszałka i ghetmana koronnego, при печати притисненоj, podpisъ руки его милости тыми словы: Jan Sobieski mp. Который же то универсаль, jasnevельможного его милости pана marszałka i ghetmana великого koronnego, за поданьемъ онога до актъ, есть до книгъ врадовыхъ кгородскихъ Beresteyскихъ принять и уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1547—1573.

256. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на вальный шестинедѣльный сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, отправляя своихъ пословъ на вальный шестинедѣльный сеймъ въ Варшаву, дали имъ инструкцию следующаго содержания:

1) По принесеніи върноподданническихъ чувствъ и благодарности королю за его заботы о сохраненіи цѣлости и славы рѣчи-посполитой, послы—совмѣстно съ послами прочихъ воеводствъ—обязываются изыскать средства къ установлению болѣе дружескихъ отношеній между королемъ и рѣчию-посполитой, такъ какъ непрочность оныхъ наносить большой вредъ государству.

2) Ходатайствовать, чтобы всѣ неоконченныя по преступленіямъ дѣла, вслѣдствіе срыванія сеймовъ, были окончены на сеймѣ настоящемъ, такъ какъ неисполненіе ихъ указывается и на слабость законовъ и на разстройство рѣчи-посполитой.

3) Должны позаботиться объ устраниеніи всякихъ поводовъ къ сорванію сейма; въ случаѣ же опасности — просить короля о выдачѣ третихъ

оповѣщеній, за полученіемъ которыхъ и воеводство не преминеть принять участіе, наравнѣ съ остальной рѣчию-посполитой, въ обузданіи и преслѣдованіи нарушителей общественнаго блага и спокойствія.

4) Ходатайствовать объ удовлетвореніи Литовскаго войска уже давно заслуженнымъ и до сихъ поръ неполученнымъ жалованьемъ, послѣ чего оное должно быть распущено.

5) Ходатайствовать о продленіи сейма на двѣ недѣли для окончанія дѣлъ фискальныхъ, такъ какъ таковыя дѣла въ теченіи сейма окончены быть не могутъ.

6) При изысканіи средствъ къ удовлетворенію войска напомнить также рѣчи-посполитой, чтобы она позаботилась и о содержаніи посольствамъ.

7) Ходатайствовать объ исправленіи законовъ и объ изданіи такихъ, которые бы могли обезопасить сеймы отъ постоянныхъ срываній и сообщить сеймовымъ дѣйствіемъ основательность и твердость.

8) Принять участіе въ составлениі посольства къ Московскому царю, для заключенія съ нимъ вѣчнаго мира, на основаніи статей Андрусовскаго договора.

9) Наставлять, чтобы шеляжнаго монетнаго двора больше не строили; чтобы курсъ серебряныхъ монетъ былъ уравненъ съ таковыми же въ государствахъ соседнихъ; чтобы шеляги не считались по шести на гропъ, и чтобы подскарбіи строго преслѣдовали лицъ, ввозящихъ въ рѣчь-посполитую изъ чужихъ государствъ шеляги фальшивые.

10) Ходатайствовать о назначеніи комиссіи для разграничения смежныхъ земель коронныхъ и в. кн. Литовскаго.

11) О назначеніи таковой же комиссіи для разбирательства жалобъ обывателей Брестскаго воеводства по поводу обидъ, наносимыхъ имъ крестьянами королевскихъ имѣній, которые то отнимаютъ у нихъ земли, то убиваютъ крестьянъ; воеводство просить, чтобы на будущее время, для устраниенія такого зла, и экономы и ихъ намѣстники были осѣльные, т. е. имѣли постоянное жительство или въ воеводствѣ, или въ поѣздѣ, гдѣ находятся королевскія имѣнія.

12) Домогаться, чтобы привилегіи и архивы в. кн. Литовскаго—эти единственныя его украшенія, расходящіеся по рукамъ и до сихъ поръ невозвращенные скарбу, были возвращены ему для ихъ помѣщенія и сохраненія.

13) Такъ какъ съ реформой королевы согласны всѣ государственные сословія; то послы должны наблюдать, чтобы, при обсужденіи ея, не вносилось ничего вреднаго для республики.

14) Ходатайствовать: о вспомоществованіи несостоятельныхъ сенаторамъ.

15) О пониженіи дѣяностей на вещи.

16) О взысканіи поголовныхъ податей съ лицъ обоего пола, ведущихъ скитальческую жизнь.

17) Объ ограниченіи власти духовныхъ судовъ.

18) Въ видахъ успокоенія рѣчи-посполитой, относительно затраты чоповаго и таможенныхъ пошлинъ, а также и правильности дѣйствій продовольственной комиссіи, послы должны наставлять, чтобы скарбъ представилъ узаконенные отчеты.

19) Постараться о возобновленіи конституції, известной подъ названіемъ: «сокращенія процессовъ» и узаконяющей выдачу бѣглыхъ поданныхъ ихъ законнымъ владѣльцамъ.

20) Просить объ огражденіи шляхетскихъ имѣній отъ солдатскихъ постоеекъ и грабежей по-

средствомъ воспрещенія коронными солдатамъ переходить Литовскія границы, подъ страхомъ лишенія слѣдуемаго имъ жалованья.

21) Ходатайствовать объ изданіи закона, по которому бы въ скарбовые писаря выбирались люди присяжные и имѣющіе осѣдлость.

22) Объ удовлетвореніи артилеріи уплатой, слѣдующей ей съ королевскихъ имѣній,—кварты.

23) Объ удовлетвореніи наслѣдниковъ Павла Сапігі уплатой имъ долга, какъ числящагося на Шавельскихъ имѣніяхъ, такъ и особаго въ 200,000 зл. затраченаго на нужды рѣчи-посполитой.

24) О пополненіи податныхъ недопомокъ, безъ раскладки онъихъ на шляхту.

25) О вмѣненіи коронному скарбу въ обязанность представлять въ свое время отчетность въ израсходованіи имъ подвѣдомственныхъ ему суммъ.

26) О запрещеніи новой шляхтѣ вступать въ дворянское сословіе, такъ какъ съ чрезвычайнымъ возрастаніемъ его можетъ упасть его значеніе и достоинство.

27) О свободномъ пользованіи сословными и мѣстными привилегіями, приобрѣтенными современниками въ наслѣдіе отъ своихъ предковъ.

28) Объ утвержденіи конституціей артикуловъ, предложенныхъ государственными сословіями въ отмѣпу Замойской ординаціи, составленной съ цѣлью подавленія послополитаго права и справедливости.

29) Объ утвержденіи заявленій гетмановъ в. кн. Литовскаго, относящихся какъ ко благу общественному, такъ и къ ихъ личной пользѣ.

30) Объ удовлетвореніи законного наслѣдника покойнаго Полубинскаго уплатой ему части Трабецкой суммы,—тѣмъ болѣе, что сумма эта пролада была царю Московскому, по желанію коронныхъ сановниковъ, и собрана не безъ отягашеній для княжества.

31) Объ удовлетвореніи этого же Полубинскаго какимъ набуду имѣніемъ, какъ за его материальную пожертвованія, такъ равно и за службу.

32) Во уваженіе къ заслугамъ Криштофа Сапігі, не разъ подвергавшагося тягостямъ татарского пѣна, просить рѣчи-посполиту, чтобы она или уплатила его наслѣдникамъ обѣщанную на сеймѣ 1662 г. сумму въ 30,000 золотыхъ, или же вмѣсто оной отдала имъ въ замѣнѣ Трабское старостинство, находящееся въ Ошмянскомъ уѣздѣ.

33) О воспрещеніи чужестранцамъ (какимъ именно — не говорится) пріобрѣтать и владѣть церковными—костельными фундушами.

34) О подтверждении привилегий, данныхъ г. Несвижу, относительно его укреплений.

35) Во вниманіе къ потребностямъ и расходамъ, вытекающимъ изъ обязанностей старости, просить короля, чтобы онъ Брестскому старостѣ, кроме ежегодного жалованья въ 3,000 злот., по-жаловалъ еще и Шерешевское старостинство.

36) Въ силу обѣщаній короля—сохранить за Литовско-руссскимъ дворянствомъ право на службу и въ коронѣ и въ княжествѣ, просить его, чтобы вакантное мѣсто великого секретаря въ кн. Литовского было оставлено въ распоряженіи княжества Литовского.

37) О вознагражденіи владѣтелей Невеля за потерю этого ихъ имѣнія.

38) О вознагражденіи писаря и государствен-наго докладчика в. кн. Литовского или уплатой ему обѣщанной суммы изъ скарба, или же по-жалованіемъ какого нибудь имѣнія.

39) О возобновленіи іезуитскаго коллегіума, одобренномъ на предшествовавшемъ сеймѣ.

40) О безпошлиной торговлѣ солью—скарабовою и привозимою изъ Данцига.

41) О возвращеніи Костямъ ихъ имѣнія, не-

правильно присоединенного къ имѣніямъ столо-вымъ, а также и другого—Эйсмонтамъ.

42) О вознагражденіи потомковъ Бобриницкаго—земскаго писаря за пожертвованія, труды и страданія въ пѣну московскомъ ихъ отца.

43) Объ удовлетвореніи просьбы Кмецица, котораго заслуги сами за себя говорятъ.

44) Такъ какъ имѣнія Жардецаго, заслужен-ныя имъ и въ службѣ земской и военной, въ пепель почти превращены Хованскимъ, то про-сить о замѣнѣ оныхъ другими.

45) Для заохоченія къ военной службѣ про-спѣтъ о вознагражденіи Монтыгоморія.

46) О разрѣшеніи Заранкѣ пользоваться Ты-коцинскими фундушомъ.

47) О выдачѣ іезуитамъ Еленскаго, нарушив-шаго своимъ безчинствами дарованный ему охранный листъ до послѣдняго пункта.

48) О дозвolenіи ордену св. Бригиды замѣ-нить свои фундуши на фундуши церковные и жидовскіе въ г. Брестѣ—на Пескахъ, въ видахъ улучшенія и костела и монастыря.

Лѣта отъ Нароженія Сына Бож资料, шестъсотъ семдесятото, мѣсяца Іюля тридцать первого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, поста-новившимся очевисто ихъ милость пановъ Александрѣ Непокойчицкї и панѣ Томашѣ Петровскїй, инструкцію, на сеймъ предсеймовыій отъ ихъ милости пановъ обывателевъ воеводства Бере-стейскаго ихъ милостямъ паномъ по-сломъ даную, ꙗ актыкованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ, въ речи ниже менovanой подали, въ тые слова писаную:

Instrukcja od nas senato-rów, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodskich, rycerst-wa, obywatelów woewodztwa Brzeskiego na seym walny sześć-niedzielný w Warszawie, pro die 9 Septembris, w roku terazniey-

szym tysiąc sześćset siedmdzie-siątym, od i. k. mscı, pana nasze-go miłosciwego, złożony, dana i chmę panom posłom naszym, to-iest: wielmożnemu imśc. panu Franciszkwowi Stefanowi Sapiezie—koniuszem w. x. Lit. y imśc panu Jerzemu Grabinskiemu—podkomorzemu Wendenskiemu.

Kto kolwiek na dawne iako y terazniey-szych panstw y wielkich monarchii spó-ryz rewolucie, przyznać musi, że ich odmiany y całe ruiny z nieuwaznych propositiy, z nieporządych publicorum consiliorum pochodzą konkluzy; tym przedzey im okazałey wystawiona walić się musi fabryka, gdy, ani bespiecznego gruntu porywczы niedobierze archiselit, ani porządnego nieobmysli nakrycia od nagle następujących burzliwych niepo-god. Widziemy w dozornym panowaniu dzieł waszych królewskiey mości, pana naszego miłościwego, vigilantem boni publici curam, widziemy iakie tylko z przedwiecznego wyroku y ordynacii

Boskieu, tudzież y za wolnemi wszech stanow obóygia tych narodów głosy zasiadł tron y maiestat onego tego królewstwa nie insze panowania swoiego, tylko te założyć raczyłeś fundamenta: całość y sławe rz-ptey naszey, miłość ku wiernym poddanym nie tak łaskawego pana, iako raczey dobrotniowego oyca affectem ku wszystkim stwierdzona. Którą my communibus boni vigilantiam waszey królewskiey mości ziednoczonemi affectibus tanto impensius exosculamur, quanto proprius życzymy, aby Bóg wszechmogący szcześliwe waszey królewskiey mości przy długim panowaniu zdzisia faustis zmacniał successibus.

Naypierwsze y naygruntownieysze antidotum iest do szcześliwości rz-ptey poufałość między oyczyzną a królem imśią, panem naszym miłosiowym, do któryey wszystkie ichmę. panowie posłowie applicabunt media, iakoby ugruntowana być mogła et consequenter diffidencie pernitus wykorzenione.

Exorbitancye ponieważ dla rozerwanych seymow nie są ckonzone, stanać ichm. panowie posłowie przy tym, aby ante omnia finitis solennitatibus seymu, traktowane y concludowane były, nie puszczaiąc ich w dalszy reces; gdy gdyby nie miały być na tym seymie skonzone, musiała by rz-pa wielką confusyę pati przez zepsowane y z swey kluby wypadłe od niemałego czasu prawa.

Naypewnieysze y naybespiecznieysze na wszystkie rz-ptey potrzeby y ustanowienia praw, swobod y wolności naszych iest farmacum—obrada seymowa; która że per malevolos animos et turbulentia subiecta subsistere nie może y coraz rwac semy, oyczyźnie in necessitatibus żadnego uspokojenia dać y uczynić nie chca: invigilabunt ichm. panowie posłowie, aby tandem zabieżeć się mogła tym rozrywania seymow inconvenientiom. A ieżeliby y na tym przyszłym seymie impium do ro-

zerwania seymu miało się znaleźć subiectum, przy samey tylko zasadzające się malevolentii ichm. panowie posłowie upraszać będą i. k. mści o wydanie trzech wici, za któremi stanowszy in loco loci cum tota republica investigabimus in autores dissensionum y rozrywania seymow.

Zapłata woysku w. x. Lit., dobrze zasłużonemu, że dotąd protracta dzieje się ta remora,—szczęią przez rozerwanie seymow, a naybardzey—ex inopia extenuatae reipublicae; teraz ichm. panowie posłowie, stosując się do inszych woiewodztw in parte ukontentowania woysku w. x. Lit., dotąd zasług swoich czekającemu, które to podatki ieżeliby stanąć miały, przy woiewodztwie zostawać będą, y za assygnacyami imść. pana hetmana wydawane, y to woysko, po odebraniu zasług swoich, aby zwiniione było.

Causae fisci ponieważ in tempore seymu zmieścić się nie mogą; tedy za zgodą wszystkich stanow prorogabunt ichm. panowie posłowie czasu po seymie dwie niedziele sądzenia, zkad nie małe accedere może rz-ptey commodum.

Na expensa legationum y innych potrzeb rz-ptey przy podatkach na zapłatę woysku ichm. panowie posłowie, stosując się do innych woiewodztw y powiatów, adinvenient modos — zkadby obmyślone być mogły?

Correctura iurium universalis że iest wielce potrzebna in republica, każdy to ex civibus widzieć może; proponować tedy ordinibus rz-ptey będą ichm. panowie posłowie, aby chciała respublica eos inire modos, przez któreby poprawa praw stanąć gruntownie et sine omni difficultate mogła,—osobiście zabiegając temu, aby semy, które mają sanare rz-ptey vulnera, ex levi occasione rozrywane nie były, przez co rożnym periculis obnoxia bywa rz-pa iako przeszłych czasow ex-

tant tego exempla; także de modo concludendorum consiliorum, aby gruntowna obrada stanąć mogła,—proponent et instabunt ichm. panowie posłowie.

W tym czasie doczesnego pokoiu z Moskwą, według pact Andrusowskich et consequenter potwierdzonych, ma bydż trattament o wieczny pokoy z Carem imśc. Moskiewskim, do którego electionem mediatorow ichm. panowie posłowie inibunt ze wszystką rz-ptą.

Minnica szelęzna aby więcej erigowana nie była. Necessitario to ma byé lege cautum, ażeby moneta srebrna conformis innych sąsiedzkich państw monecie, wprowadzona była—proponent ichm. panowie posłowie y serio urgebunt. Na abrogacyą zaś teraznieszych szelagów y na liczenie ich w grosz po sześciu,—pozwalać żadnym sposobem nie mają y nie będą ichm. panowie posłowie: bo by to ingens damnum każdemu civi in re-publica nostra przyniosło. A iż defraudatur rz-pa przez wprowadzenie z różnych państw szelagów, iakoby pod naszym sztęplem wybitych; tedy ma być to severissima lege cautum, aby na to pilne oko ichm. panowie podskarbiowie mieli y żeb y na takich, którzy by ie wažili się wprowadzać, quam severissimae penae postanowione były,—serio instabunt.

Lubo nierozerwana unio pod równym prawem narodów koronnych y w. x. Lit. obywatelów fovet libertatem; że iednak insza iest animorum nobilitatis, insza ich dobr terrestrialium ratio,—agent w tym serio ichm. panowie posłowie, aby kommissarze do rozgraniczenia dóbr koronnych z dobrami w. x. Lit., in confinio z sobą będących, autoritate moderni conventus naznaczeni byli y to iako naypredzey uprzatneli negotium.

Więc że od ekónomii i. k. mści poddanych niektórzy panowie obywatelowie nasi, tak w zabraniu gruntów, jako y na gruntach swych własnych opprimun-

tur et damnificantur, a częstokroć in criminalibus o zabicia poddanych swych sprawiedliwości doyć nie mogą; serio instabunt ichm. panowie posłowie, żeb y in causis fundi kommissarze naznaczeni byli. Ratione zaś przedszey sprawiedliwości causa aliorum tak sami ichm. pp. ekonomowie, iako y ich namiesnicy y ślu-dzy zwierzchności w ekonomiach mający, aby w tymże woiewodztwie, albo powiecie, gdzie te ekonomie będą, dobrze osiedli byli.

Przywileia y archiwa xięzstwa Litewskiego, iedne te są ornamenta w. x. Lit., które, iniuitate czasow sparsim chodząc, do skarbu nie są wrócone; upomnia się ichm. pp. posłowie, aby gdziekolwiek by się naydowały, do skarbu xięzstwa Lit. wrócone y tam locowane były.

Reformacye królowej iemści do zgodы wszech stanow iako conceditur; tak commititur ichm. panom posłom, aby o tym quam sufficientissime sine excessu et damno reipublicae traktowano było.

Rezydencya ichm. pp. senatorow nie tylko pro seu usitata, ale et lege civium scripta, aby poparta były; a że niektórych egestas fortun od tego excipit,—upraszać króla imści, żeb y pańskim respektem defektus zasłużonych suppedował, którzy przy boku i. k. mści zostając, consilia swoie podpisować et ad archivum podawszy, według prawa pospolitego, equestri ordini na seymie praesentować będą, w czym reassumemus dawne prawa y constitucye.

Precia rerum aby zniżone y w porządek słuszny wprawione być mogły; starać się o to będą ichm. pp. posłowie,—aby na to słuszny modus był wynaleziony y do skutku przywiedziony zaraz, natymże seymie.

Nayduje się wiele ludzi vagabundos ex utroque sexu po miastach y wsiach, którzy unikają przez to samo podatków rz-ptey, że od miasta do miasta przeno-

szą się; tedy aby y ci in ordinem byli redacti y podatki rz-ptey z swych osob, per modum pogłownego, dawali,—warować to przy deklaracyach podatków mają ichm. pp. posłowie

Subselia sądów duchownych więcej pozwalając sobie, aniżeliby należało, aggravant nobilitatem et iura sądów ziemskich convellunt; która gravamina żeby się więcej nie działały, reassessment constitutią anno 1635; a ieżeliby dekreta iakie wyszły in praeiudicium iurum, aby skasowane były.

Rachunki skarbowe, według zwyczaiu, quam exquisitissime aby były uczynione od skarbu,—instabunt ichm. pp. posłowie, ponieważ czopowy prowent y celny nie widziemy żeby miał fructificować in rem rz-ptey, y negotia commissionum do uspokoienia rz-ptey, kiedy z skarbu prowizie denegantur, tym samym tamuią się.

Constitutia, pod tytułem: „Skrócenia processow“, o wydaniu poddanych, żeby reassumowana była, — dabunt operam ichm. pp. posłowie.

Wiele derogatur nie tylko immunitati dobr szlacheckich, ale y prawu pospolitemu wielka dzieje się violentia, kiedy woyska koronne granice księstwa Lit. contra leges toties reassumptas wchodziąc, w dobrach szlacheckich stawaią y, choćby dobra i. k. mści naybliżej były, pominowszy, bona terrestria sub oneribus rz-ptey stekaiące, aggravant,—dając się z tym słyszeć, że, pod gardłem, noclegow w dobrach i. k. mści y zabiegow zakazano, tylko w szlacheckich dobrach aby stawali, commissum mają; tak wielki ciężar y nieznośną krzywą iedno tylko ponosi woiewodztwo Brzeskie: zaczym instabunt ichm. pp. posłowie, aby woysko koronne in eam nie odważało się licentiam, ani imē pan hetman korrony tantam woysku nie pozwalał, żeby immunitas dobr szlache-

kich y prawa pospolite violari miały; przy reassupcyi dawnych praw poenam na takowych domawiać się będą, aby ad instanciam cuiusvis, ktorą by się chorągiew wchodzić w granice księstwa Lit. y noclegi odprawować ważyła, od wszystkich ipso facto odpadała zaślуг.

Pisarze skarbowi aby przysięgli byli y szlachta dobrze osiadła,—prawem to ichm. pp. posłowie obwaruią.

Kwarta z dobr i. k. mści na artylerią od rz-ptey ordinowane, iż ob devastationem ich bardzo mało dotąd skarbowi przynosiła quote; tedy aby według dawnego prawa w nową rezę per lustrarores iuratos wprawiona była, żeby słuszny prowent tey quarty mógł być na tąż artylerią,—starać się będą ichm. pp. posłowie.

Lubo iuż in volumine legum nie jedno iest prawo y constitutia napisana o długu winnym od rz-ptey świętej pamięci iaśnie wielmożnemu im. panu Pawłowi Sapiezie, woiewodzie Wilenskiemu, hetmanowi wielkiemu w. x. Lit., y sukcesorom należącym, — instabunt iednak ichm. panowie posłowie y teraz, aby ta refusio tak długu na Szawlach zostaiącego, iako y osobliwego długu dwuch-kroć sto tysięcy sukcessorom wyż pomienionego iaśnie wielmeżnego im. pana woiewody Wilenskiego in hoc actu obmyślona być mogła.

Jako ten sposob zaprzysiężonych anno 1667 dymow solennitariusz wszystkim obiasnął skarbu w. x. Lit. auctią, tak nie mniejszą w różnych woiewodztwach y powiatach przyniosła trudność per decessum dymow, kiedy lubo temporum iniuitate zniszczaly, lubo poddani z prawa pospolitego (iż unicuique quod suum est przywrócić potrzeba) do własnych powrócili panow; przeto na przyszłym seymie disquiratur modus, iakoby circumspecta, bez złożenia na stan szlacheckiego ciężarow, takowym mogło zabieżeć się obstaculis.

I to iest rzecz non levioris momenti—in examinandis skarbu koronnego rationibus mieć baczne oko, zwłaszcza kiedy księstwo Litewskie per incorporationem zarówno do ustanowienia wszelkich w rzeczy-pospolitej należy porządków; iż tedy całej rz-peley wielka musiałyby być damnificatia, gdyby się we wszystkich do skarbu wchodzących perceptach—sat superque nie miała przeyć congrui aequitati czynienia liczby, abo devolutii na successorów, która (liczba) aby rzetelnie y doskonale na seymie czyniona była; po wykonaniu których nie wprzód kwit dany być ma, aż po relacyjnych seymikach przez ichm. pp. posłów wszystkie woiewodztwa y powiaty informabuntur.

Aby stan szlachecki nie spowszedniał, którego ignobiles na wielu seymach dopynać się zwykli, a ten kleynot przy odważnych przodków naszych mestwie, krwią zafarbowany, a multo partus sude re zostaie; ne obruantur dawnieysze prozapiae nową crescente szlachtą na żadne nie pozwalamy indigenaty.

Nie inne każdego tey oyczyszny syna iest intentum, ieno te—frui hac libertate, his legibus et consuetudinibus oycow antecessorow swoich y w długim wzywaniu swoim sukcessorum zostawić naszym; zaczym serio instabunt ichm. panowie posłowie, aby woiewodztwa, powiaty, ziemie mogli gaudere tempore unionis et incorporationis privilegiis et immunitatibus suis.

Uznawała to oyczyzna nasza, która synom swoim prawa ad regulas iuris naturalis ex aequo opisała, iako repugnat primere iustitiae y pospolitemu rz-peley naszej prawu ordinacya Zamoyska; dla tego, ponieważ namówione iuż zgodnie ob ordinibus regni są ad abrogationem teyże ordinacji artykuły, żeby reassumowane constitutię przyszłą były,— pilne swoie ichm. pp. posłowie nasi interponent temu staranie.

Desiderią ichm. pp. hetmanow naszych w. x. Lit. tak te, które pro bono publico militant, iako te, co samych ichm. respiciunt, ius od rz-peley onym dla tegoż dobra pospolitego collatum,—promovebunt ichm. pp. posłowie.

Jako gravat w. x. Lit. studio ichm. pp. urzędnikow koronnych (summa Trabecka ad possessionem Cara im. Moskiewskiego prostitutio, tak tym barzey afficit ta krzywda že summa Trabecka, magno motu exagitata, należnym dotąd nie iest oddana, reliquum ktorey, że iest per successionem et fata legitimatum, possessorem *) im. pan Hilary Alexander Połubinski, marszałek wielki w. x. Lit.; gorącą ichm. pp. posłowie wniosą instancyą aby żadnego prawa nowego y konstitucji na żadną rzecz nie pisano, aż staremu o summe Trubecką do realney y skutecznę im. panu Połubinskemu—marszałkowi wielkiemu w. x. Lit. satisfactiey dosić się stanie, y skarb korony będzie miał determinatum lege indisolubilem z pewnych podatków summy y prowizii samey solutią.

Tudzież merita, odwagi, koszty im. pana Połubinskiego—marszałka wielkiego w. v. Lit., które przez wszystkie czasy z uszczerbkiem dobr oyczystych ważył, aby korrespondująca dzierżawami była gratitudo,—instabunt ichm. pp. posłowie.

Znaczne godney pamięci im. pana Krzysztopha Sapiehi—krayczego w. x. Lit. w oyczysznie zasługi, tudzież wielkie straty y więzy Tatarskie pokilkakroć pro bone publico na usłudze rz-peley poniesione, wyciągając po nas eam gratitudinem, abyśmy pozostałych sukcessorow naszą nie pomiliali instancyą; przetoż summa trzydziestu tysięcy złotych, od rz-peley im. panu krayczemu per constitutionem anno 1662 assecurowana, aby z terazniejszego seymu zapłacona, abo też, vigore teyże constituci, na starostwo

*) ПРОПУСЬ ВЪ ПОДЛЯНИИКѢ.

Trabskie, w powiecie Oszmianskim leżące, wniesiona była, — serio instabunt ichm. pp. posłowie nasi.

Wielka się krzywda y narodowi naszemu y kościołowi Bożemu dzieje, kiedy cudzoziemcy duchowne beneficie otrzymują,—bo się nie tylko nie wygadza duiszom ludzkiem, ale kościelne ochędstwa giną y dobra pustoszeja: zaczym zlecamy ichm pp. posłom, aby takowe beneficie spiritualia pro vacantibus u i. k. mści upomnieli się et in futurum, lege perpetua caveat, aby externis nie dawane były.

Dla niedościa seymów przez niezgodne obrady ex summa oyczynny naszej infelicitate, iż do tych czas miasto jaśnie oświeconego xięcia im. pana podkancelerzego y hetmana polnego w. x. Lit. Nieśwież approbatione dawnych przywilejów od naiaśniejszych antecessorów i. k. mści, pana naszego miłościewego, na pewne libertacye nadanych, nie otrzymał; aby tedy, per singularem respectum, że po kilkakroć wielkie nieprzyacielskie w szturmach wytrzymawszy insultus, z nie małą ichm. panow obywateł tamaecznego woiewodztwa y innych zdrowia y substancji ochroną, y teraz z wielkim kosztem fortifikue się, — autoritate futuri conventus per constitutionem wszystkie prawa nadane wolności miastu temu reassumowane były,—instabunt ichm. pp. posłowie nasi.

Nie trzeba tego dowodzić żadnymi racyami, co iest per se evidentissime, że każdy grod, iako brachium regale, a precipue starosta, niemoże być in pleno et legitimo urzędu y powinności swey exercicio, kiedy nie ma vim iustitiae executricem; y dla tego dawno lege definitum, żeby każde starostwo sądowe na takowe expensa miało z куд swoje percepta, iakoż y Brzeskie nasze starostwo nie było penitus przed tym eo presidio choć dosić temu privatum, bo z ekonomiey Brzes-

kiey dawano kiedyś starostom quotannis po trzy tysiące; teraz, że y to nie dochodzi per diminutionem intraty i. k. msci ekonomicznej: przeto żeby post sera fata alicuius iakie poblizsze starostwo nie iuryzdyyczne, abo dzierżawa, a mianowicie—Szereszewskie, była starostwu Brzesckiemu applikowana, y owszem propter adunationem autoritatis sądow grodowych niepotrzebnie y szkodliwie u nas in duo subiecta divisae, aby starostwo Brzeskie salvo moderno possesore abhinc przy woiewodztwie zawsze zostało,—intercedant ichm. pp. posłowie; interim, żeby taż quota doroczna trzy tysiące, iako y przed tym, z ekonomiey Brzeskiej dochodziła.

Ponieważ pactis conventis assekurował król i. msc zachować nas przy urzędach wszelkich w koronie y w wielkim księstwie Litewskim, które zastał, albo które in usu zdawna były bez umnieszenia; tedy circa vacanti pp. posłowie domówić się maią, aby urząd sekretarii wielki w. x. Lit. był od króla i. msci przywrócony, którego narod nasz był przed pułtoraset lat in usu, iako originalibus deprobabitur, a ten interes publiczny całego księstwa Lit. pp. posłowie promovebunt. Sprawa ichm. pp. Newelskich ratione odeyścia Neula—oyczynny ich, aby, według obietnicy dawnej królów ichm. y całej rz-pey, gratitudinem odniosła.

Pretenṣią do skarbu w. x. Lit constitutią tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódmego warowaną im. pana referendarza y pisarza w. x. Lit. pilney ichm. pp. posłow promocyj rekommenduiemy, któremu summa winna, żeby, abo z skarbu wypłacona, albo na którą z dzierżaw im. wniesiona byla,—instabunt, a osobiście merita im., które przez tak wiele lat in obsequio publico zostaiąc, około uspokojenia z Moskwą trawił, respektowi pańskiemu zalecić maią.

Collegium ichm. oycow Iezuitow Warszawskich, aby erigowano było y swoe ex auspici tego seymu accipiat incremen ta przez otworzenie szkoł y nauk w nim inchoatią, — instabunt ichm. pp. posłowie.

Sol w wielkim x. Lit. ad normam ichm. pp. koronnych—skarbową, aboli też zamorska—od Gdańska, ad usum aby wolna była,—serio promovebunt ichm. pp. posłowie.

Braci naszey woiewodztwa Brzeskiego obywatelom ichm. pp. Kościom pewne dobra, nazwane Lihatow Starosiel ski, nadane na wieczność przywileiem od naiaśnieyszego króla imśc Polskiego Zygmunta pierwszego, aliquo casu przyłączone do dóbr stołowych i. k. msc̄ ekonomii Brzeskiej, aby przywrócone były y seymem post factam commissio nem approbowano; adinstar praeiudicatum w sprawie ichm. pp. Eysmontow obywateł powiatu Grodzieńskiego.

Disideria imści pana Krasinskiego w nagrodę opuszczonych dobr iego w państwie Moskiewskim, na co od przeszłego króla i. msc̄ dane przywileiem, aby przytym spokoynie zostawał, a bez odmiany nic od niego nie odbierano.

Instabunt ichm. pp. posłowie do izby poselskiej y do i. k. msc̄, aby dwadzie sieletnie odwagi, straty, więzienie Moskiewskie godney pamięci im. pana Bobrownickiego, sędziego ziemskego Brzeskiego, pułkownika i. k. msc̄, w osobie iego pozostałemu potomstwu, tandem za szczęśliwej i. k. msc̄ koronacji capitisi panowania, mogły bydż przedzym y snadniejszym ukątentowane skutkiem.

Merita im. pana Kmiecicia—chorążego Orszanskiego same loquuntur; które chcąc debita coronare gratitudine, wnosimy instancią, aby desiderium im. u i. k. msc̄ respectum miało,—ichm. panowie posłowie promovebunt.

Dobra im. pana Marcelina Żardeckiego

lenne, wieczysto, na służbie ziemskiej woienney conferowane, Stara Wola nazwane, funditus przez Chowanskiego zrutowane, a prawie in cinerem obrocene; ponieważ dotąd służba woenna idzie iako benemeriti y za straty syna, zostażącego czas niemały pod chorągwią pana Bobrownickiego — sędziego ziemskego Brzeskiego w różnych okaziach,—instabunt ichm. pp. posłowie, aby in terrestria bona obróccone bydy.

Ponieważ siła rz-peley nalezy na zachezeniu woiennych ludzi; przeto im. pana Montygomorego, iako dobrze u rz-peley zasłużonego zasługi recommendabunt ichm. pp. posłowie y upraszać będą i. k. m., aby panskim pespektem ukontentowane były. Im. pana Zaranka, aby, według funduszu Tykockiego, nie tylko mieysca alumnatu, ale też y prowizii, funduszem postanowioney, mógł gauderē,—promovebunt ichm. pp. posłowie.

Z ichmściami oycami Iezuitami Brzeskimi przez dekreta in contumacyam aż do ostatniego punktu banicyi przywieziony im. pan Jelenski — podkomorzy Derpski, aby gleyt ad iureagendum był wydany,—instabunt ichm. pp. posłowie.

Ihm. pp. zakonnym konwentu Brzeskiego świętey Brygidy, aby zamieniać place swoie na place tak cerkiewne, iako y żydowskie, na Piaskach będące, a to dla lepszej wygody dla fundacyi tak klasztoru, iako y kościoła, aby wolno było,—ichm. pp. posłowie prawem obwarzuią.

Co wszystko fidei a dexteritati ichm. pp. posłom naszym zlecamy, obligando fide honore et conscientia. Pisan w Brzesciu, dnia trzydziestego pierwszego miesiąca Iulii, roku tysiąc sześćset siedmdziesiątego.

У тое инструкциј подпись рукъ тымы словы: Stefan Kurcz — kasztelelan y direktor seymiku woiewodztwa Brzeskiego; Krzysztof Piekarski—wo-

iewoda Brzeski; Jan Kazimierz z Żardek Żardecki—zędzia ziemska województwa Brzeskiego; Ostaphian Tyszkiewicz; Konstanty Przezdziecki, stolnik Brzeski; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wendenski, podstarości Brzeski; Kazimierz Łyszczyński, podstoli Mielnicki; Sebastian Przyborowski, podczaszy Czerniowski; Piotr Łyszczyński, podczaszy Mielnicki; Krzysztof z Komornice Grabowski, horodniczy Brzeski, strukczaszny i. k. mści; Marcelin Władysław Żar-

decki; Tomasz Niepokoyczycki; Zygmunt Horowski; Jan Szostowicki; Jakub Bobrownicki; Jan Rydo; Teofil Koscia; Jerzy Konstanty Szujski; Bazyli Sawicki; Marcelin Stanisław Parskłinski; Jan Zdziutowiecki; Bazyli Heronim Sawicki; Symon Witeż; Heronim Bohuławski; Stanisław Kazimierz Bielski. Которая же то инструкція, черезъ особу верху мемованую къ актикованью поданая, есть до книгъ кірдскихъ Берестейскихъ уписана.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1535—1537.

257. Протестація дворянъ Брестскаго воеводства противъ Василія Красинскаго и постановленіе о неутверждениі за нимъ захваченnoй части королевскаго имѣнія.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на предсеймовыі сеймъ иъ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, учинили противъ Василія Красинскаго протестацію слѣдущаго содержанія:

Помянутый Красинскій, вступивши въ подданство польского короля, получилъ привилегію на экономическая имѣнія въ Кобринской экономіи; но такъ какъ онъ обнаружилъ желаніе увеличить эти приобрѣтенія посредствомъ захвата другихъ имѣній—смежныхъ, и дѣйствительно успѣлъ завладѣть ими; то дворяне Брестскаго воеводства

постановляютъ—не включать въ инструкцію своего ходатайства объ утвержденіи за нимъ вышесказанныхъ имѣній въ Кобринской экономіи, тѣмъ болѣе, что помянутый Красинскій не только не училъ присиги на подданство и не принялъ римской вѣры, не только не исполнилъ своего обѣщанія—содѣйствовать къ завладѣнію Смоленскою крѣпостю, но напротивъ—строить еще изъ скярбового лѣса схизматическая церкви и монастыри и самъ остается въ схизмѣ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысеча шестьсотъ семдесятаго, мѣсяца Іюля тридцатаго дня.

На врадѣ кірдскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястоўскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто панъ Константый Стефановскій, протестацію ихъ милости пановъ обывателевъ воеводства Берестейскаго, въ спрѣвѣ и речи ниже мемованой, до актъ подальшъ, въ тые слова писанную:

My, rycerstwo, obywatele woiewodztwa

Brzeskiego, na seymik przedseymowy w roku terazniejszym tysiąc sześćset siedmdziestym, dnia dwudziestego dnia wiejego miesiąca Julii, zgromadzeni do Brześcia, protestuiemy się przeciwko contradicitorom głosów naszych, a przeciwko imię Bazylemu Krasińskiemu, nowo do państw i. k. mści korony polskiej y w. x. Lit. przybyłemu cudzoziemcowi, o to:

Iż mianowany pan Krasiński, otrzymawszy z łaski przeszłego króla i. mści Jana Kazimierza pewne dobra z dóbr i. k. msci stołowych w ekonomii za przy-

wileiem, potym, po abdicatii i. k. mści Jana Kazimierza, mimo przywiley, dany na dobra, nazwane Czacheć, Siła, sobie nie należnych dobr y prowentów, śmiały ważył się oderwać od ekonomii y przywłaszczyć (iako mamy wiadomość od substitutorów wielmożnego im. pana Andrzeja Kotowicza — pisarza w. x. Lit., starosty Grodzieńskiego, ekonomii Kobryńskiey administratora) y per vim odebrał; co, aby y na seymie przyszłym approbowano, starał się o to wyż manowanego pan Krasiński, y aby w tym iego desiderium w instrukcji woiewodztwa naszego inserowano było, prosił. W czym my, widząc szkodę i. k. mści, szczęśliwie nam teraz panującego, y postrzegając umy dobr stołowych, nie pozwalamy na to, ile kiedy pomieniony pan Krasiński na żaden respect i. k. mści y rz-peley nie zasłużył, — ponieważ deklarowawszy ichm. panom z Carem i. mśc Moskiewskim o pokoy docześniy traktującym, że miał nie wprzód do państwa i. k. mści udać się, ażby Smoleńską poddał fortece, a tego nie uczynił; a do tego że według prawa (iako mamy od ichm. panów posłów naszych na seymy obieranych wiadomość) królowi i. mśc y rz-peley nie przysiągł y wiary naszej s-tej katolickiej nie przyjął, ale sismatyckiej będąc, sine consensu i. k. mści, cerkwie y monaster chysmatyckie z puszczy i. k. mści buduie y restawruje, y onych też nam krzewi tych, przez których zdrady wielką oyczynza nasza poniosła ruinę. A za tym y po nim samym nie możemy się

niebezpiecznego spodziewać; w czym iasne wielmożnego i. mśc pana kaszтеляna y direktora na ten czas woiewodztwa naszego, aby do instrukcji nie kazał wpisywać, prosimy; co gdyby inaczey było, tą protestacią rękomu naszemi podpisawszy, do xięg grodzkich Brześckich ku zapisaniu daiemy.

У тое протестациі подпись руко тыми словы: Chryzostom Kościuszko Siechnowicki, Samuel Bielski—рукą, Heronim Zaięcznicki, Woyciech Telatycki, Alexander Jan Kościuszko Siechnowicki mp., Marcin Horbowski, Alexander Kazimierz Żardecki, Jan Heronim Kirsza, Stanisław Jacewicz, Jan Pełczycki, Thomasz Piotrowski, Stanisław Woyciech Kochański, Samuel Piekański, Alexander Czechowski—dworzanin i. k. mści, Adam Tabeński—седзic земski Brzeski—рукą swą, Jerzy Kiełbsz, Adam Sokołowski, Heronim Kościuszko Siechnowiecki, Bazyl Jan Wasilina, Marcin Zaięcznicki, Jarocz Kościuszko Siechnowicki, Jan Władysław Telatycki, Mikołay Telatycki, Theofil Kazimierz Worotnicki, Maciey Odyniec, Krzysztof Malinowski, Jan Kazimierz Erwinek, Konstanty Jan Ruszczyć, Adam Turski — mp., Bogusław Olszewski, Piotr Bielski, Konstanty Stephanowski, Stanisław Zawdziński, Kazimierz Sokołowski, Dominik Przeuski. Которая жъ то протестация, ку актикованью поданая, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписана.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1797—1800.

258. Постановление дворянъ Брестского воеводства на пописовомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на пописовый сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили:

1) Такъ какъ всеобщее ополченіе совершился еще очень не скоро, а время для сформированія его назначено очень непродолжительное, то срокъ этотъ отложить вмѣсто 10 Сентября къ 10 Октября съ тою цѣлью, чтобы могли явиться къ нему и лица, находящіяся въ отдаленнѣйшихъ мѣстностяхъ.

2) Въ виду неизбѣжныхъ расходовъ на это ополченіе, сопряженныхъ съ достоинствомъ воеводства, назначить на покрытіе оныхъ одно подымное, одну половину котораго отдать въ распоряженіе сеймовому директору, а другую об-

ратить — частію на издержки Брестского хоругжаго, частію же на вознагражденіе земскому писарю за его двукратное отправленіе посольскихъ обязанностей; за тѣмъ остатокъ, если таковой окажется, сохранить въ распоряженіи воеводства, собственно для уплаты обѣщанныхъ суммъ — ксендзамъ Доминикамъ и ксендзамъ Бернардинамъ Брестскимъ.

3) Подать эта должна быть собрана ко времени будущаго пописового сеймика; въ уплатѣ ея должны принимать участіе имѣнія какъ шляхетскія, такъ экономическая и духовная.

4) А чтобы настоящее постановленіе имѣло надлежащую силу, препроводить его къ посламъ для сеймового подтвержденія.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятого, мѣсца
Октября первого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ — стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто панъ Томашъ Догличинскій, ляждумъ въ справѣ и речи рѣ немъ нижей менованой, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ ты слова писаное:

My, senatorowie, dygnitarze, urzędniczy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewodztwa Brzeskiego, trzydziestego dnia Septembra, na seymik popisowy, do Brześcia zebrani, za naszą zgodliwą tegoż seymiku uchwałą donosim do wiadomości: iż za zgodą nas wszystkich, uważając, że termin pospolitego ruszenia, uniwersalem — wiciami i. k. mscia naznaczony, ieszcze daleki, a bracia opodal mieszkajacy za scisloscią czasu innotestenciy wydanych na termin trzydziestego Septembra popisowy naznaczo-

ny ziechać się nie mogli; tedy, autoritate zgromadzenia naszego, powszechna zgodą czasu do popisu pozwoliwszy, termin dziesiątego Octobris popisu postanowiliśmy.

A że na to pospolite ruszenie pro gloria woiewodztwa naszego jaśnie wielmożny im. pan kasztelan Brzeski przy pracach y dawnych kosztach swoich osobliwy koszt pro expeditione bellica ważyć musi; tedy uchwałą naszą pozwoliliśmy y pozwalamy — jedno podynne, według ostatnich iuramentów, w ten sposób, że medietas, to iest, puł podymnego ma cedere in personam im. pana kasztelana Brzeskiego, iako dyrektora y wodza naszego, a drugą zaś — na różne tegoż woiewodztwa naszego expensa, to iest: im. panu chorążemu Brzeskiemu złotych tysiąc,— a to na chorągiew powiatową; im. panu pisarzowi ziemskiemu — dwa tysiąca złotych — za dwie funkcje seymowe, z wielkim kosztem y pracą odprawione; residiuum zaś co zostanie, do dyspozycyi woiewodztwa zostawać będzie in exolu-

tione obiecaney kwoty, tak ichm. oycom Dominikanom, iako y ichm. oycom Bernardynom Brzeskim.

Do którey contribucyi odbierania uprosiliśmy ichm. pana Wacława Korowickiego, który ten podatek wybrawszy ichm. pomienionym, według tey uchwały naszej odda; a residuum do naszej dalszej disposiciei zostawać będzie.

Ten pomieniony podatek na przyszłym terminie popisowym każdy z dymów swoich oddać powinien będzie, do czego dobra ekonomiczne, duchowne należeć powinne będą.

A żeby to laudum nasze rzetelniejsze y gruntowniejsze było, do ichm. panów posłów naszych posłane być ma, aby seymem approbowane było. Pisan w Brzesciu, trzydziestego Septembra, anno tysiąc sześćset siedmdziesiątego.

У тое лявдумъ подпись руко тыми слова: Stephan Kurcz—kasztelan y dyrektor seymiku woiewodztwa Brzeskiego, Ostaphian Tyszkiewicz — podkomorzy Brzeski, Władysław Alexander Szuyski—chorąży woiewodztwa Brzeskiego, Jan Kazimierz Zardecki — sędzia ziemska

Brzeński, Heronim Kazimierz Łyszczyński—podsekretarz Brzeskiego, Konstanty Przedziecki—stolnik Brzeski, Jerzy Stanisław Umiastowski—stolnik Wendenki, podstarości Brzeski, Jan Beklewski—sędzia grodzki Brzeski; Kazimierz Łyszczyński—podstoli Midnicki, Jarosz Kazimierz Masalski, Jerzy Grecz, Tomasz Zgliczyński, Wacław Kurowicki mp., Walenty Kołakowski, Stanisław Bielski, Jan Michałowski—podczaszy Osmiański, Andrzej Pakosławski z Sokołowa, Kazimierz Piotr Grodzianowski Wereszczaka, Bazyle Stanisław, Jan Eysymont, Mikołaj Karsnicki z Granowa, Maciej Jan Gieszkowski—podczaszy Mozyrski, Paweł Władysław Jankowski—mieczny Kiiowski, Paweł Jan Wierzbięcki, Benedykt Karsnicki, Dobrogost Kazimierz Skolimowki, Franciszek Gorecki, Karol Januszkiwicz, Heronim Pieckarski, Jan Hylary Hayko, Abram Kursadcki, Piotr Dąbrowski—dworzanin i. k. mści, Kazimierz Stocki—ręka swą. Которое жъ то лявдумъ, ку актикованью поданое, сесть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1670 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 601—602.

259. Универсалъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца о поголовной подати.

Михаилъ Казимиръ Пацъ, гетманъ вел. кн. Литовскаго, извѣщаетъ военно-служащихъ и предписываетъ имъ, чтобы сборщикамъ поголовныхъ еврейскихъ податей, предназначенныхъ для уплаты жалованья войску, дѣлаемъ быть свободный

проѣздъ по еврейскимъ обществамъ и сказываю-
мо было всякое содѣйствіе; въ противномъ же
случаѣ, ослушникамъ онъ угрожаетъ наказаніями,
значенными въ войсковыхъ артикулахъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божего
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсца Апрѣля шестого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Ум-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,

подстаростимъ Берестейскимъ, поставивши очевисто Левко Ицковичъ, школьникъ Берестейскій, универсалъ одъ ясневельможного его милости пана Михаила Казимера Пата, воеводы Виленского, гетмана вел. великого князества Литовского, жидамъ старшимъ на выбранье поголовного даный, ку актикованью до книгъ подаль, въ тые слова писаный:

Michał Kazimierz Pac—woiewoda Wi-leński, hetman wielki w. x. Lit., ichm. panom wojskowym, którym to wiedzieć będzie należało, po zaleceniu chęci moich, oznaymuię. Iż wysyłają starszy żydowscy dla wybierania pogłównego seymem przeszły na zapłatę wojsku uchwalonego, obranych s pośrodku siebie: przeto gdziekolwiek przybędą, abyście wmscorlib nie tylko im żadney nie czynili przeskody, ale owszem dopomagali do wybierania pogłównego od żydów, pod iakąkolwiek iurisdiką znaydować się bę-

da, gdyż samym wmciom należy na tym, aby pogłówne żydowskie, według uchwał y seymowej, do skarbu wniesione było, in subsidium zapłaty wojsku; więc y w drodze, gdzie kolwiek się obrocą ci poborcy żydowscy, aby od wmców we wszelkim zostawali bezpieczeństwie y wolny mieli bez żadnego zatrudnienia przeiazzd, upominam y mieć chęć z wla-dze mey, pod poenami, w artykułach wojskowych in contravenientes ordynansom hetmanskim opisanemi. Datum w obozie pod Sereszowem, dnia czwartego Decembriš, anno tysiąc sześćset siedmdziesiątego.

У того универсalu подпись руки тыми словы: Michał Pac — woiewoda Wilenski, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego. Któryż же totъ universalъ, kу актикованью поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1933—1935.

260. Привилегія короля Михаила Брестскімъ Базиліанамъ (уніатамъ) на учрежденіе при церкви св. апостоловъ Петра и Павла братства чулочниковъ и шапочниковъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятаго, мѣсца
Декабря одинадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, поставивши очевисто панъ Янъ Будиловичъ, листъ привилей его королевское милости особомъ, на речь въ чемъ нижай менovanую, даный и служачай, ку актикованью до книгъ кгородскихъ

Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożej łaski król Polski, etc. Oznaymuemy tym listem naszym, komu by o tem wiedzieć należało. Za najpierwszy cel y sposób dobrego sprawowania państw, sobie od Pana Boga powierzonych, zakładając pomnożenie y rozszerzenie chwały Bożej y ozdobę kościołów y cerkwi iemu poświęconych, chętnie my do proźby y instantiey panów rad naszych, przy boku naszym będących, przy-

padli y skłonili się, którą do nas za wielebnemi oycami Bazylianami monasteru Brzeskiego, przy cerkwi świętych apostołów Piotra y Pawła, wiedności z świętym kościołem Rzymiskim katholickim zo-stającemi, wniesli, aby oni przy pomieniény cerkwi przykładem inszych miast większych, w wielkim xięstwie Litewskim będących, dla szczególnego pomnożenia chwały Bożey, ozdoby y wygody cerkwi świętey erigować, założyć y promowować mogli, Bractwo Ponczoszników y Szapeczników, iakiey kolwiek conditiey y natiey ludzi, wełnianną bawiących się rołotą, którym eximene—do ich od obligatiey inszych cechów, wszelakie wolności praerogatiwy, których bractwa religiey Greckiey, przy cerkwiach Bożych, w wielkim xięstwie Litewskim będących, zażywają, tak iakoby tu wyrażone y specificowane były, nadajemy y zażywać onych dopuszczamy, a mianowicie: aby im wólno było de more et consuetudine wszystkich bractw, miody brackie sycić y szynkować, ea conditione et obligatione, aby od tych miodów wosk cale do cerkwi świętych apostołów Piotra y Pawła oddawane były, pozwalamy y wolność daiemy. Co do wiadomości wszem wobec, komu by wiedzieć należało, a osobliwie magistratowi et communitati miasta naszego Brzecścia y innym wszelkim cechom

Brzeskim przywodząc, chcemy mieć y surowie przykazuiemy, aby pomienionemu bractwu, przy cerkwi świętych apostołów Piotra y Pawła od nas nadanemu y erigowanemu, żadney y naymnieyszey nie czynili przeskody y sprzecznemi nie byli, y owszem one promowowali y pomnażali, wolności, praw, swobod y praerogatiw, które takowym bractwom służą, zażywać y onemi się szczyći dopuszczali, sub vadio na każdego sprzeciwnego tysiąca kop Litewskich, temuż bractwu applicando, y dla łaski naszey inaczey nie czyniąc. Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć wielkiego xięstwa Litewskiego przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia ósmego miesiąca Octobra, roku Pańskiegó tysiąc sześćset siedmdziesiątego, panowania królestwa naszego polskiego wtórego roku.

У того листу его королевское милости привилею печать великого князества Литовскогоро меньшая притисненая, а подпись рукъ тымъ словы: Michał król; Waleryan Stanisław Judycki— archidiacon Wilenski, pisarz wielkiego xięstwa Litewskiego. Который же тотъ листъ его королевское милости привилей, куактикованью поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1937—1940.

261. Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляційномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по выслушаніи посольскихъ реляций, постановили:

1) Для уплаты жалованья Литовскому войску назначить 27 подымныхъ и для взыманія из-брата сборщиковъ.

2) При этой же подати сборщики обязываются собрать и 1 подымное для нуждъ воеводства.

3) Подать эта должна быть собрана въ три срока. Изъ первого выдать 12 подымныхъ Ли-

товскому войску и требовать его распущенія; въ случаѣ же несогласія на это, комиссаръ воеводства уполномочивается учинить протестацію.

4) Одно подымное израсходовать на уплату разнымъ лицамъ жалованья и вознагражденій.

5) Сборы второго и третьяго сбора оставить въ распоряженіи воеводства.

6) Сборщикамъ за труды позволяетъ взять 1 грошъ со злотаго.

7) Постановленіе должно подписать сеймиковый директоръ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятаго, мѣсца
Декабря тринадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ — стольникомъ Венденскими, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто панъ Павелъ Янковскій, лявдумъ, въ справѣ и речи въ немъ нижай менованой, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаное:

My—senatorowie, dgnitarze, urzdnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewodztwa Brzeskiego, na seymik relationis po skaczonym szczeſliwie seymie, pro die dwunastego Decembris, anni praesentis, do Brzeſcia zgromadzeni. Po wysluchaniu ichmo鏻 panów posłów naszych relacyi y przeczytaniu porządnym constitucii z skarbu na seymik nasz przysłaney, zgodnie iednostajnie na podatek dwadzieścia siedmioro podymnego na zapłatę wojsku w. x. Lit., dobrze zasłużonemu, pozwalamy—na trzy raty, według constitutiey seymu blisko przeszłego podzielonych; do których wybierania porządek między sobą takowy-

śmy uchwalili: naprzód, stosując się do laudum naszego przed seymem coronationis i. k. mości, pana naszego miłosciowego, postanowionego, za directiey iaśnie oświeconego xięcia imc. pana podkanclerzego y hetmana w. x. Lit., obranych poborców do pierwszey raty dwanaściorga podymnego y teraz mianujemy: imc pana Łukasza Łyszczyńskiego, imc. pana Piotra Stanisława Greka, imc. pana Piotra Łyszczyńskiego, imc pana Jana Niepokocyckiego; iakoż ci ichmo鏻 zaraz y iurament przed nami wykonali.

Przy którey pierwszey racie publicznej dwanaściorga podymnego, także iedne podymne na potrzebę woiewództwa naszego uchwaliliśmy y zgodnie pozwoliliśmy y pozwalamy, pilnie to zlecając et iniungendo autoritate seymu przeszłego approbowaną zgodę naszą, aby ich mość panowie poborcy nasi do pierwszey raty obrani, te iedne podymne, nemine excep-to, tak z dobr i. k. mości wszelkich, duchownych y naszych szlacheckich wybierali, iako seymem utwierdzone te zwolnenie uchwałą y zgodą naszą, nikomu niefolguiąc sub paena solutionis de proprio.

Reassumuiąc zaś in omnibus też laudum, za directiey xięcia iego mości pana podkanclerzego y hetmana w. x. Lit. uformowane, na commissią nastepującą zgodnie pozwoliliśmy na obranego od nas commissarza imć pana Jerzego Władyślawa Grabińskiego—podkomorzego Wendenśkiego, którego imci obliguimy, aby, wecześnie da Bóg na mieysce commissiey przybywszy, we wszystkim prawa pospolitego postrzegając, osobliwie w tym, aby, po wypłaceniu pierwszej raty wojsku w. x. Lit., podziękowawszy za wyświadczenie oyczyźnie naszej merita, całe rozporządzone y zwiniione było, cemu quam maxime ma imē pan commissarz nasz attendere ex vi legis; a inaczej żeby się stać miało, in suis nobis solenną powinien będzie zanieść protestacyją.

Iż sancita publica vim patiuntur, we wszystkim zaś conferując się do pominiętego laudum distribute y podział wybranego podymnego iednego na potrzebe woiewodztwa naszego, według tegoż przeszłego laudum, prawem aprobowanego, ich mość panowie poborcy fakowy za zgodą naszą czynić będą powinni: iaśnie wielmożnemu panu Stephanowi Kurczowi kasztelanowi woiewodztwa Brzeskiego za unkosztą pospolitego ruszenia y na innych publicznych aktach erogowanych, naznaczamy połowę podymnego—złotych pięć tysięcy y pięćset; imć panu commissarzowi do zapłaty wojsku w. x. Lit.—złotych tysiąc; na choragiew imć panu Władyślawowi Alexandrowi Szuyskiemu—chorążemu Brzeskiemu—złotych tysiąc; imć panu Konstantemu Janowi Szuyskiemu—pisarzowi ziemskiemu Brzeskiemu, za pokilkakrotne na seymach od nas odprawionych legacyi—dwa tysiąca złotych; ich mość oycycom dominikanom gratitudinis ergo, ratione odprawowania seymków—złotych trzysta; iegomość panu Tomaszowi Mężykowi—chorążemu roty husarskiej wielmożnego imć pana kuch-

mistrza w. x. Lit. humanitatis, iako posłowi od wojska w. x. Lit. do nas przybyłego—złotych sześćset; imć panu Kazimierzowi Łyszczyńskiemu—złotych czterysta; imć panu Newelskiemu—skarbnikowi Brzeskiemu—złotych trzysta, salva coaequatione między ichmość; — któryrej woli naszej y dispositiey ichmość panowie poborcy sub fide, honore et conscientia satisfacere powinni będą.

Drugie zaś piętnaściorgo podymne, na dwie raty podzielone, według czasów determinowanych w constitutiey seymu przeszłego, obrani od nas poborcowie do każdej raty, osobliwie tych ichmców mianowaliśmy, mianowicie, do podymnych sześciórga wtorey raty w roku przyszłym tysiąc sześćset siedmdziesiąt pierwszego dnia... miesiąca Septembra do wybierania:—imć pana Alexandra Niepokocyckiego y imć pana Alexandra Kościuszka—poborcami obraliśmy; którzy ichmość, zaczawszy na terminie wybierania, według uchwały seymowej, we wszystkim do konstitutiey teraznieyszey stosować się mają.

Trzecia zaś rata dziewięciorga podymnego w roku tysiąc sześćset siedmdziesiąt wtórym, miesiąca Marca trzydziestego pierwszego dnia przypadająca, ma bydź wybierana przez imć pana Krzysztofa Bukrabę, imć pana Jana Szostawickiego y imć pana Jerzego Brzostowskiego, pilniąc terminów y czasu constitutiey tegorocznie stwierdzonych y naznaczonych tak, iakoby się przez ichmość panów poborców naszych Brzeskich we wszystkim prawu pospolitemu dość działało; solarium zaś ichmość panom poborców naszym, do wszystkich rat obranym, na odwiezienie do skarbu w. x. Lit. pieńiedy, po groszu od złotego pozwalamy, nad to zaś nic sobie więcej wymagać nie będą powinni.

Na tymże seymiku, za prośbą imć pana Marcelina Żardeckiego, imć pana Ja-

kuba Bobrownickiego—sędzica Brzeskiego y imć pana Theofila Kościa, pozwoliliśmy, z respektu strat ich, dla woiewodztwa starych, po groszy trzy z dymu; które te datki przy drugiej racie podymnego przez tychże imć panów poborców, do drugiej raty naznaczonych, wybierane być mają; do rąk jednak pomienionych osób oddawać nie będą powinni, aż za wola woiewodztwa, albo komu woiewodztwo zleci między ichmość uczynić distribute.

Do którego laudum naszego nomine

całego woiewodztwa naszego iegomość pan director podpisać się ma.— Pisan w Brześciu, dnia trzynastego Decembbris, tysiąc sześćset siedmdziesiątego.

У того лявдумъ подпись руки тыми слова: Stephan Kurcz—kasztelan y director seymiku relacyjnego woiewodztwa Brzeskiego. Которое жъ то лявдумъ, ку актикованью поданое, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписано.

1670 г.

Изъ книги за 1669—1670 годы, стр. 1965—1968.

262. Универсалъ подкоморія Оршанскаго Іеронима Котла о порядке взыма- ния назначенныхъ для короля пошлинь съ соли и сельдей.

Оршанскій подкоморій Іеронимъ Котль симъ универсаломъ извѣщаетъ кого слѣдуетъ, что вслѣдствіе назначенія на сеймѣ новыхъ пошлинь съ соли и сельдей въ пользу короля и отдачи онъихъ ему—Котлу—въ администрацію, онъ послалъ своихъ повѣренныхъ на таможни съ надлежащими инструкціями для взиманія онъихъ. Повѣренные

обязываются требовать у лицъ, провозящихъ товары, удостовѣрений: у кого куплены эти товары и по какой цѣнѣ, и, по удостовѣреніи въ семъ, выдавать имъ въ получениіи пошлинь свои квитанціи. Лица же, позволившія себѣ уклониться отъ уплаты ихъ, будуть подвергаемы конфискаціи ихъ имуществъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божого
тысеча шестьсотъ семдесятаго, мѣсца
Декабря двадцать семого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умѣ-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившисе очевисто его милость панъ
Казимеръ Кучинскій, универсалъ вель-
можного его милости пана Самуеля
Іеронима Котла—подкоморого Ошмян-
ского, старосты Скирстымоновскаго, въ
справѣ и рѣчи въ немъ нижей менова-
ной, ку актикованью до книгъ кгрод-
скихъ Берестейскихъ подаль, въ тые
слова писаный:

Jaśnie wielmožnym, wielmožnym mnie

wielce miłościwym panom, po zaleceniu moich powolności, Samuel Heronim Kocieł—podkomorzy Oszmiański, starosta Skirstymoński, tudzież ichmość panom burmistrzom, raycom, mieszkańców y kupcom w miastach, miasteczkach y we wsiach, tak i. k. mości pana mego miłościwego, duchownych, iako y świeckich, oznaymuię. Iż rzecz-pospolita na seymie blizko przeszły, w Warszawie, diebus Nowembris, in anno tysiąc sześćset siedmdziesiątym skonczonym, cło sole na lat dwie, które się naczyniają dnia pierwszego Januaryi, anno sześćset siedmdziesiąt trzeciego, uchwaliwszy i. k. mości, panu memu miłościwemu, in vim gratitudinis conferowała. A i. k. mość, pan

mój miłościwy, mnie y colledze memu do administratiey podać raczył, obligando fidem et conscientiam nostram, abyśmy quam exactissime te cło od wszystkich, nemine excepto, tak iako constitutie anni tysiąc sześćset sześćdziesiąt pierwszego y teraznieyczego seymu chcąc mieć, sami przez się, lubo przez substitutów naszych—odbierali. Zaczym, czyniąc dosyć w tym woli y rozkazaniu i. k. mści, pana mego miłościwego, zsyłam imć pana Kazimierza Kuczyńskiego—dworzanina i. k. mści do miast, miasteczek y mieysc tych, gdzie się sól y śledzie złożone, zwyczajnie w beczkach będące, nayduią, zleciwszy imci nayprzód, aby doskonało wszędzie wspóln z urzędem tym, pod czyią iurisdikcją będzie się to odprawowało, uczyć rewigizę, sól wszytka y śledzie, ile się naydzie, do regestru introligowanego opisał, a iako podpis rąk tych ludzi, z urzędu zesłanych w tymże regestrze miał, tak y przeciwny od siebie onym podpisał, y cło, należące i. k. msci, panu memu miłościwemu, według constitutiey anno tysiąc sześćset sześćdziesiąt pierwszego y teraznieyszego seymu, odbiał; a potym, zostając na komorach y przykomorkach, sobie do attenciey poleconych, te cło od soli y śledzi, lądem y wodą kto kolwiek y pod czym kolwiek tytułem noviter do w. x. Lit. wprowadzać będzie, quam fidellissime wybierał; kwity każdemu, wyrażając liczbę towaru tego y pieniędzy wziętych, dawał; do regestru wyżey wspomnianego każdego de nomine mianując, zaraz ordine, dzień po dniu wpisował, y podpis ręki tego, kto się odprawi, pod tymże wpisem towaru tego otrzymał; a ieśli by który pisać sam nie umiał, tedy aby tenże sam urzędu o podpis uprosił. Insuper życzę, aby o każdym, kto cło zapłaci, urząd wiedział y u siebie regestra miał drugie, (a to dla ujścia suspicyi u pana y dla dosko-

nalszej o tym prowencie wiadomości czyniąc); aby tedy żaden prawu postanowionemu y woli i. k. msci, pana mego miłościwego, contravenire et diffugia na szkodę skarbu i. k. msci quaerere nie ważył się, poenamque confiscaitonis na sól y śledzie swoją zaciągać nie chciał, a według wyrażonego w tym uniwersale porządku sprawił się, ia wielce proszę y z woli i. k. msci, pana mego miłościwego, ostrzegam, to declarando, że taki každy, tak ode mnie, iako y od collegi moiego, z woli i. k. msci, pana mego miłościwego, dla dozoru tegoż prowentu przydanego, folgi et compassionis (in quantum by szkodzić panu chciał) nie uzna. A że na różnych mieyscach, gościńcach y drogach prywatnych straż zasadziwszy inquirewać zleciłem, z každego, kto kolwiek sol y śledzie powiezie, aby dał sprawę—u kogo kupił y kartę per modum attestacyey od tego, kto onemu przedać miał; dla tego ten iest fermowany sposób: naprzód, od soli y śledzi odmyconych, aby drugi raz cła nie brano; drugi—aby te attestacye z regestrami, pod czas rewizyey spisanemi confrontowano, ieželi więcej nie przeda ktoś, a niželi czasu rewiziey znaydował się; co gdyby się pokazało na kogo, sequeretur confiscatio soli y śledzi za taki szkodliwy postępek przeciwko panu na každego. Zaczym, wiedząc wszyscy, że wszelakie sposoby niesłużne uyć naganą nie będą mogli, wcześnie ostrzegam y proszę, aby onych żaden zażywać y takiego człowieka protegere y bronić nie chciał, bo iako w krzywdzie y szkodzie i. k. msci, pana mego miłościwego, musiał bym samemu to donosić panu, a zatym nieomylna sequeretur na každego w prawie pospolitym opisana wina. Dan w Bienicy, dnia dwudziestego Decembri, anni tysiąc sześćset siedmidesiątego.

У торо универсалу, при печати при-
15*

тысненой, подпись руки тьми словы: WW. mm. panów życzliwy przyjacielu powolny sługa: Samuel Heronim Kocieł— podkomorzy Oszmiański. Который же тотъ универсаль, чрезъ особу верху менованую ку актикованью поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ принятъ и уписанъ.

1670 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр 451—454.

263. Универсалъ короля Михаила о назначениі пошлины съ соли.

Король Михаиль, извѣщаѧ всѣ станы рѣчи-
посполитой, а равно и завѣдующихъ сборами
пошлинь, что рѣчъ-посполитая, для поддержанія
чести и цѣлости государства присудила ему
пользованіе соляными пошлинами, въ томъ чи-
слѣ и двухъѣтними пошлинами съ в. кн. Лит.,

предписывается: завѣдывать сборами оныхъ—под-
скарбю в. кн. Лит., а всѣмъ остальнымъ—въ точ-
ности исполнять свои обязанности, т. е. согласно
съ конституціей 1661 г. уплачивать эти пошли-
ны писарямъ безъ всякихъ отговорокъ, по
обычаю.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсяца Генваря двадцать шестого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто козакъ скарбовый
Николай Каплевскій, листъ его коро-
левское милости—универсалъ, въ спра-
вѣ и речи въ немъ ниже менованой,
ку актикованью до книгъ кгородскихъ
Берестейскихъ подаль, въ тые слова
писаныи:

Michał, z Bożej łaski król Polski, etc.
Wszem wobec y každemu zosobna,
wszelkiey praeeminentiey, kondycyey sta-
nu duchownego, szlacheckiego y kupiec-
kiego ludziom, także urodzonym admini-
stratorom ceł y myt w. x. Lit., tu-
dzież pisarzom celnym skarbowym y ich
substitutom na cłaach, komorach y przy-
komorkach, do wszystkich granic w.
x. Lit. będącym, oznaymuemy. Jż iako
cała rzecz-pospolita, vigore constitui-
tiey na przeszłym seymie sub titulo—
gratitudo, respektem znacznych sump-

tów naszych, które zatrzymując ho-
nor y całość narodu impendere musiemy,
postanowiła podatek cła solnego, według
constitutiey tysiąc sześćset sześćdziesiąt
pierwszego, we wszystkim tē constitutia
circa modum exactionis tego podatku rea-
sumując y ten provent do naszej dyspo-
zyciey powagą seymu tego iest danu,
tak, aby prowent nam do lat dwuch, od
stanów w. x. Lit. pozwolony, porządnie
był wybierany, pilnemu dozorowi wiel-
możnego podskarbiego w. x. Lit. iest
zlecony; przeto y my, inhaerendo consti-
tutioni, pilnemu tegoż wielmożnego pod-
skarbiego wielkiego w. x. Lit. dozorowi
pomieniony provent cła solnego porucza-
my, y aby był porządnie wybierany a
die prima Januarii anni tysiąc sześćset
siedmdziesiąt pierwszego, do takiegoż
dnia anni tysiąc sześćset siedmdziesiąt
trzeciego, tym universalem naszym zle-
camy. A oraz po wszystkich in genere ia-
kichkolwiek kondycyi y stanu ludziach
chcemy mieć y rozkazuiemy, abyście, o
tey wyraźney wszystkich stanów rze-
czyzny-pospolitey woli wiedząc, przerzeczo-
ny prowent cła solnego bez żadney con-

tradikcyi, solito usitatoque more, stosu-
iąc się do constituciey tysiąc sześćset
sześćdziesiąt pierwszego, oddawali y bez
żadney praeedycyej pisarzom celnym, od
skarbu w. x. Lit. postanowionym, żadne-
mi się nie zasłaniając libertacyami, wypła-
cać kazali y wypłacali, inaczej nie czyniąc
dla łaski naszey y s powinności swey. Dan
w Warszawie, dnia dwudziestego trze-
ciego miesiąca Decembra, roku Pańskiego
tysiąc sześćset siedmdziesiątego, panowa-
nia naszego Polskiego—wtórego roku.

У того листу его королевское милот-
ости—универсалу печать великая вели-
кого князства Литовского притиснена,
а подпись руки тыми словы: Michał
król; Cyprian Paweł Brzostowski—refe-
rendarz y pisarz w. x. Lit. Который
же тотъ листъ его королевское милот-
сти, универсаль, черезъ особу верху
менованую ку актикованью поданный,
есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ
принять и уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 551—554.

264. Грамота короля Михаила, подтверждающая коммисарское постановление
относительно крестьянъ Воинского ключа, съ показаниемъ количества владѣ-
мой ими земли и податей.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого mienionych poddanych naszych, abyśmy
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого, przerzeczony extract powaga naszą kró-
męscza Marca semnadzatego dnia. lewską zmocnili y stwierdzili, który od
miesiąca Marca semnadzatego dnia.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постано-
вившице очевисто панъ Якубъ Желя-
зовскій, листъ его королевское милости
konfirmacyjnyj, poddanymъ его ко-
rolевское милости ключа Воинского
даный и служачій, на речь нижей въ
немъ менovanую, kу актикованью do
книгъ кгородскихъ Берестейскихъ po-
dalъ, vъ tyje слова pisaný:

Michał, z Bożej łaski król Polski, etc.
Oznajmujemy tym listem naszym, komu
to wiedzieć należy, iż pokładany był
przed nami extract z xiag commisarskich,
poddanym naszym do oekonomiey Brzes-
skiey—klucza Woińskiego służący, y su-
plikowano nam iest przez panów rad y
urzędników dworu naszego imieniem po-

My commissarze, od i. k. msc̄i zesłani
do oekonomiey Brzesckiey: Mikołaj Gini-
wił z Piotrowa Piotrowski—kuchmistrz
w. księstwa Lit-go, Jan Władysław Ne-
welski—skarbnik Brzeski, dworzanie y
commissarze i. k. msc̄i, zostaiąc na ve-
rificacyi w kluczu Woyniskim woytow-
stwa Rudzieńskiego. Ustawa sioła Ru-
dn o: włok siedmdziesiąt y iedna, to iest,
włoka na woya wolna—iedna; na cer-
kiew—włok trzy; pustych włok—trzydzię-
ście ośm y czwerci trzy; hayduckich
włok—trzy; pogorzałych z chałupami,
gumnami—włok cztery y czwerci trzy;
pogorzałych bez gumien—włok dwie;
ciągłych — włok iedynaście y czwerci
trzy. Z tych powinni płacić: z każdej
włoki—po złotych trzy y groszy dzie-
więtciu, pieniędzy sześciu; żyta po becz-
ki

ce, owsa po dwie z włoki; gęś iedna, kura iedna, kapłun ieden, iaiec dwadzieścia, albo za to złoty ieden, groszy dziesięć z włoki; zosobna włok uprzywiliowanych Theodora y Hrehorego Stephanowiczów—włok trzy. Za wszystkie powinności powinni płacić — z włoki po złotych siedmiu, groszy pietnastu, a czyszowych wieś—włok trzy y czwierci trzy, powinni płacić—z włoki po złotych ośmiu, groszy sześciu, pieniędzy cztery, to iest, żyto y owies, kury, gęsi, tak iak ciągle. Morgów wszystkie sioło trzymała morgów czterdzieście cztery; płacić powinni z morga—po groszy dwa, pieniędzy cztery; a morgów dziesięciu wolne bez płaty zostaią. Też z morgów dziewięciu sianożetnych powinni płacić—po groszy trzy, pieniędzy sześciu. Zostaie morgów całey wsi do płacenia dwieście czterdzieście sześć; ogółem płaciły przy włocznym czynszu—złotych sto dziewięć; teraz z tych morgów inaczey płacą, dla spustoszenia, iak wiele włok trzymają. Aredy z całey wsi—złotych czterdzieście pięć, powinność według dawnych rewizyi—dni dwanaście do roku y tłołk trzy z włoki; także przez cały rok więcej nic nadto, żyto do portu odwozić do Brześcia. A z włoki zosobna podwoda raz w rok, za mil dwadzieścia cztery, stróż rokowy ieden, według dawnego zwyczaiu, któremu powinni kożuch, buty y siekierę y wór, y zarobić pola czwierć iedne; siano na łatkach dworowych, według dawnego zwyczaiu, powinni sprzątywać, a według możliwości tych czasów. A drew, pod bytność imci pana oekonoma—po wozie z włoki każdej w tydzień ieden. Sioło Brzozów—kont włok dwadzieścia ósm; z tych na leśniczego Krolebrodzkiego—włoka iedna; pustych—włok siedm, czwierci trzy y szescina; włoka pogorzała iedna y czwierć; hayduckich—włok trzy, — dają dziakło;

ciągłych—włok iedynaście, płacą po złotych cztery, groszy iedynaście, pieniędzy dwa, trzecin dwie; za gęsi, kury, kapłuny, iayca—po złotemu iednemu y groszy dziesięciu; żyta—po beczce iedney; owsa—po beczek dwie. Czyszowych—włok trzy, czwierci trzy, morg ieden y pół, z włoki płacić powinni—po złotych ośmiu, groszy sześciu, pieniędzy dwa y trzecenie iedney; dziakło iako y s ciągłych włok; kury, gęsi, kapłuny także powinni dać z morgów przywłocznych y zaścianków; tak płacą ogółem przywłocznym czynszu—złotych trzydzięcie siedm, groszy dwa. Aredy karczemne—złotych dwadzieścia, groszy ósmnaście; powinność, roboty y stróż, zarówno ze wsią Rudnym. Sioło Wiski—włok ósmnaście; pustych włok cztery, czwierć iedna; ciągłych—włok iedynaście, czwierci trzy; czynszu po złotych cztyry, groszy dwadzieścia dwa; kury, kapłuny, iayca, gęsi y dziakło, zarówno z wyszmanowanymi wsiami, z morgów ogółem przywłocznym, czynszu płacą—po złotych dwadzieścia siedm, groszy dwa. Aredy karczemne—złotych dwadzieścia; powinność z wyszspecificowanymi wsiami. Na co my commissarze, będąc zezłani od i. k. mści, pana naszego miłościewego, benificatią uczyniwszy, przy dawnych ustawach zostawiśmy, y na tośmy dali stwierdziwszy im ustawy, s podpisem rąk naszych. Działo się anno tysiąc sześćset piędzieśiat szóstego, dnia dwudziestego wtórego miesiąca Augusta. U tego extraktu, przy pieczęciach, takowe podpisy: Mikołay Ginwił Piotrowski—kuchmistrz w. xięstwa Lit-go y commisarz; Jan Władysław Newelski—skarbnik Brzeski, dworzanin y commisarz i. k. mści o oekonomiey Brzeskiej, ręką własną.

My tedy król, do pomienioney zwyż łaskawie się skloniwszy supliko, przerzeczony extract z xięg commisarskich poddanym naszym klucza Woin-

skiego wydany, we wszystkich punctach, siąt pierwszego, panowania naszego—wtórego roku.
et in toto mocą y powagą naszą królewską zmacniamy, approbuiemy, y przydawnychcale y nienaruszenie zostawiemy ustawach. Na co dla lepszey wiary, ręka się naszą podpisawszy, pieczęć wielkiego księstwa Litewskiego przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Białolece, dnia dwudziestego pierwszego miesiąca Stycznia, roku Państkiego tysiąc sześćset siedmdzie-

У того листу его королевское милости конфирмацийного, при печати великого князства Литовского притисневой, подпись руки тыми слова: Michał król. Который же тотъ листъ его королевское милости конфирмацийный, черезъ особу верху менованую ку актикованью поданъ, есть до книгъ крэдскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 431—433.

265. Листъ короля Михаила къ администратору Кобринской экономии объ оставлении крестьянъ этой экономии при правахъ, предоставленныхъ имъ ревизорами.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божего
тысяча шестьсотъ шестьдесятъ перво-
го, мѣсца Генваря осемьнадцатаго дня.

На врадѣ крэдскомъ Берестейскомъ,
передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто Мартинъ Панасо-
вичъ, Прокопъ Гавrilовичъ, Корнило
Сацевичъ, подданые экономии его ко-
ролевское милости Кобринское, ключа
Черевачицкого съ села Тевелевъ, листъ
его королевское милости въ справѣ и
речи нижей въ немъ менованой, ку
актикованью до книгъ крэдскихъ Бе-
рестейскихъ подали, въ тые слова пи-
саный.

Michał, z Bożej łaski król Polski, etc.
Urodzonemu Andrzejowi Kotowiczowi,
pisarzowi wielkiego księstwa Litewskiego,
starostie Grodzieńskiemu, oekonomiej
naszej Kobryńskiey administratorowi,
wiernie nam miłemu, łaska nasza kró-
lewska. Urodzony, wiernie nam miły!

Suplikowali nam poddani nasi oekonomiey
Kobryńskiey, klucza Czerewaczyckiego,
abyśmy ich przy dawnzych y pośledniey-
szych ustawach rewizorskich zachowali
y one im utwierdziwszy, wierność wa-
szą intymowali, zatrzymanie onych, ja-
koby w nich od substytutów wierności
waszey żadnego nie ponosili praeiudicium,
osobliwie aby w zbieraniu dani miodo-
wey, który połowica tylko z drzewa
bortnego do wydawania należy, a do
ulów y pniów, w domach tych poddanych
będących, zciagać się nie ma, według
tych że ustaw nie byli pociągnieni. My
tedy król, w suplikach ich łaskawie wey-
rzawszy y do słuszności samey przychy-
lając się, pomienionych poddanych na-
szych przy dawnzych y pośledniejszych
ustawach rewizorskich nienarusznie zo-
stawiemy y po wierności waszey mieć
chcemy, abyś substytutom swoim, we-
dług pomienionych ustaw, zachować się
rozkazać y połowice miodów tylko z drze-
wa bortnego, a nie z domowych ulów

exigere dopuszczał. Uczynisz to, wierność wasza, z powierności swoiej y dla łaski naszey. Dan w Warszawie, roku millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, miesiąca Stycznia dnia ósmego, ranowania naszego wtórego roku.

У того листу его королевское милости при печати великой великого княз-

ства Литовского подпись руки его королевское милости тыми словы: Michał król. Который же totъ листъ его королевское милости, чрезъ подданныхъ вышъ менovanыхъ ку актикованью поданый, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 455—457.

266. Листъ короля Михаила администратору Кобринской экономии Котовичу, чтобы онъ, кромѣ установленныхъ для крестьянъ податей, никакихъ другихъ не взималъ.

Лѣta отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсяца Стычня двадцать седьмого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто его милость панъ Ольшевскій, листъ его королевское милости упоминальный до вѣльможнаго его милости пана Андрея Котовича, писаря великого князства Литовскаго, старости Городенскаго, экономии его королевское милости Кобринскаго администратора, на речь въ немъ нижай менованую, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożej łaski król Polski, etc.
Urodzonemu Andrzejowi Kotowiczowi,
pisarzowi w. x. Lit., staroście Grodzieńskiemu,
oekonomiey naszey Kobrińskiey
administratorowi, wiernie nam miłemu,
łaska nasza królewska. Urodzony, wierne
nam miły! Doniesiono nam iest
przez panów rad y urzędników naszych,
iż pod pretextem appendixis przy declara-

cii woiewodztwa Brzeskiego przyłączonoy niemałe praeiudicium dobrom naszym stołowym y rzeczy-pospolitey, względem aprobowanego laudum infertur; te dy, ponieważ wszystkie appendices rzeczypospolita prawem pospolitym zniosła y terazniejsze laudum, które się sadzi na declaratiet aggravare nie może, z tych przyczyn chcemy mieć po wierności twoi ey, abyś takowym uchwałom, które cum praeiudicio iuris publici et privatorum na seymiku postanowione są, nie podlegał y dobr naszych uciążać priwatnemi contributiami y laudami nie kazał, ale tylko podatki rzeczy-pospolitey na zapłatę woysku postanowione wybierać y skarbowi rzeczy-pospolitey, według rat w constitutiet opisanych, dość czynić wskazał, inaczej nie czyniąc dla łaski naszey. Dan w Warszawie, dnia dziesiątego miesiąca Stycznia, roku Fańskiego tysiąc sześćset siedmdziesiąt pierwszego, panowania państw naszych—wtórego roku.

У того листу его королевское милости упоминального печать великая в. к. Лит. притисненая и подпись рукъ тыми словы: Michał król; Cyprian Ra-

wel Brzostowski, referendarz y pisarz | чрезъ особу верху менованую ку акти-
w. xiестwa Lit-go. Который тотъ листъ | кованью поданъ, есть до книгъ кгород-
его королевское милости упоминальный, | скихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 559—561.

267. Привилегія на ярмарку мѣстечку Высокому.

Король Михаиль, по просьбѣ Литовскаго надворного подскарбія Венедикта Сапеги, даетъ привилегію на ярмарку принадлежащую ему мѣстечку Высокому—въ Брестскомъ воеводствѣ. Ярмарка ежегодно должна открываться со

дня св. Михаила и продолжаться четыре недѣли. Сапѣга чрезъ своихъ урядниковъ долженъ наблюдать за порядкомъ, тишиною и правильностью мѣрою во все времена продолженія ярмарки.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсца Марца двадцать первого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто панъ Стефанъ Янушевичъ, листъ его королевское милости—привилей, на речь въ немъ ниже менovanую даный и служачій вельможному его милости пану Бенедиктови Сапѣзѣ, подскарбему надворному великого князства Литовскаго, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożej łaski król Polski, etc.
Oznajmujemy tym listem naszym, iako naszej królewskiej zwierzchności w państwach nam od Pana Boga spowierzonych, wiernych poddanych naszych y ich dobra wszelakimi nalezy providować porządkami, tak słuszną chcąc potrzebie ludu pospolitego uczynić wygodę w dobrach dziedzicznych ziemskich, za prośbą do nas wniesioną urodzonego Benedykta Sapiehi, podskarbiego nadwornego w. x. Lit., w mieście iego, nazwanym

Wysokie, w w. x. Lit., w wojewodztwie Brzeskim leżącym, iarmark na dzień pełny, to iest, na dzień Michała świętego, święta rzymskiego ustanowić y uprzewilejować umyślimy, iakoż y niniejszym listem naszym pomienionym dobrom urodzonego Benedykta Sapiehi, podskarbiego nadwornego w. x. Lit., ten iarmark nadajemy y conferuiemy. Ma tedy y wolenie będzie urodzony Benedykt Sapieha, podskarbi w. x. Lit., powaga niniejszego przywileju naszego ten iarmark w pomienionych dobrach swoich obwoać kazać y owy wyrażony dzień każdego roku zgromadzony y przez niedziel cztery trwający mieć; za tym iako we wszelkich krzywdach, czasu iarmarku gościom zgromadzonym stałych, podług prawa, sprawiedliwość świętą sam przez się y przez urzędników swoich czynić, zwyczayne zaś y nalezyte, przykładem innych, miarę targową y inne przychody od ludzi kupieckich odbierać kazać y zażywać każdego iarmarku wiecznemi czasy. Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisaliśmy y pieczęć w. x. Lit. przycisnąć rozkazaliśmy. Datum w Warszawie, dnia piętnastego miesiąca Stycz-

nia, roku tysiąc sześćset siemdziesiąt pierwszego, panowania naszego polskiego wtórego roku.

У того листу его королевское милости привилею печать великая великолого князества Литовского, а подпись рукъ тьми словы: Michał król; Wale-

ryan Stanisław Judycki, referendarz upisarz w. x. Lit. Который же тотъ листъ его королевское милости привилей, чрезъ особу верху менованую ку актикованью поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 423—426.

268. Упоминальный листъ короля Михаила Гавріилу Коленду, архієпископу митрополитанскому всѧ Руси, чтобы пресвітеры греко-унітської церкви не дѣлали обидъ жидамъ.

Король Михаиль поставляетъ на видъ архієпископу Коленду жалобы евреевъ на притѣсненія и самоуправство подвѣдомственнаго ему греко-унітского духовенства, которое дѣлаетъ имъ разныя обиды, судить ихъ своимъ духовнымъ судомъ, издастъ свои декреты и, на основаниі ихъ, производитъ надъ ними экзекуціи; выѣстѣ

съ симъ выѣняетъ ему въ обязанность произвести по сему дѣлу строгое разслѣдованіе и удовлетворить обиженныхъ; на будущее же времѧ руководствоваться общими узаконеніями, о претензіяхъ своихъ заявлять подлежащимъ статьмъ и судиться съ евреями по законамъ гражданскимъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого тысеча шестьсотъ семьдесятъ первого, мѣсяца Генваря шестнадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто Левко Іцковичъ, школьнікъ Берестейскій, листъ его королевское милости упоминальный, до вельможного въ Богу его милости ксенадза Кгабриеля Коленды, архієпископа метрополитанскаго цалойРуси, въ справѣ и речи нижей въ немъ менованой выданый, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ поданъ, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożej Łaski król Polski, etc. Wielelnemu w Bogu xiędzu Gabryelowi Kolendzie, archiepiskopowi metropolitańskiemu caley Rusi, uprzeymie nam mi-

łemu Łaska nasza królewska. Wieciebny, uprzeymie nam miły! Podana nam iest przez niektórych urzędników dwornych przy boku naszym na tenczas będących, imieniem żydów Brzeskich supplika, iż oni wielkie a nieznośne praeiudicia, krzywdy y szkody od oyców praesbiterów Brzeskich—ritus graeci unitorum, pod wlađą uprzeymości waszey będących, ponoszą, którzy gwałtownym na nich nastepowaniem pomienionych żydów infestując, onych nienależnie przed sąd duchowny, do którego, podlug prawa sobie służącego, nie należą pociagaią et exinde za dekretami, incontumaciam otrzymaniemi, executią pro libitu suo czynią y do szkod y nakładów żydów przywodzą; co wszystko, lubo kilka kroć uprzeymości waszey żydzi donieśli y takowe angariae sobie stałe sprawiedliwości z winnych prosili, iednakże iey otrzymać nie mogli.

Zaczym żądam pilnie po uprzeymości waszey, abyś nie tylko praeſbiterom swoim, pod władzą swoją będącym, żydów Brzeskich ciemiężyć onych, do contrybutii nienależnych, do szkod y nakładów przywodzić, tumultów y innych ciężarów czynić nie pozwalał, ale owszem za poczynione szkody nagrodzić iniuriatis rozkazawszy, in futurum pomienionych praeſbiterów od takowej violentiey y bezprawia powściągnął y substitutom swoim tamecznym dekretów na żydów indebite, cum convulsione prawa im służącego, sub nullitate iudicatorum et executionum, fero-wać zakazał; wszakże iednak ieſli, albo sam uprzeymość wasza, albo substitutowie uprzeymości waszey, pogotowiu oycowie praeſbiterowie Brzescy ritus graeci, maią iakie od żydów tamecznych

praetensie, abyście onych raczey praw-nie, a nie violenter, in foro fori dochodzili,—uczynisz, uprzeymość wasza, dla samey słuszności y dla łaski naszey. Dan w Warszawie, dnia piątego miesiąca Stycznia, roku Pańskiego tysiąc sześćset siedmdziesiąt pierwszego, panowania państw naszych wtórego roku.

У того листу его королевское милости упоминального печать великого князества Литовского притиснена, а подпись рукъ тыми словы: Michał król; Cyprian Paweł Brzostowski—referendarz y pisarz w. x. Lit. Который же тотъ листъ его королевское милости упоминальный, ку актикованью поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 413—414.

269. Присяга тивуна Филиона Грицевича и лавника Грица Грушовича о томъ, что рота, подъ командою крайчаго в. к. Лит. Дольскаго, слѣдяя въ обозъ изъ Шерешева, причинила убытку въ имѣніи Ельной на 330 злотыхъ.

Лѣta отъ Нароженія Сына Божего
тысча шестьсотъ семидесять первого,
мѣсца Генваря пятнадцатого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венден- скимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто Хилимонъ Грицевичъ—тивунъ и Грицъ Грушовичъ—лавникъ подлавенства нель-можное ее милости паней Бутлеровой, подкомориной коронной, юраментъ вы-конаный ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подали, въ-тые слова писанный:

Ja Chilimon Hrycewicz—ciwón y ia

Hryc Hružowicz — ławnik maiętności wielmożnej iemiość paniey Butlerowej, podkomorzynej koronnej, nazwaney Jelney, przysięgamy Panu Bogu wszechmogącemu w Trójcy świętę iedyjnemu na tym: iż chorągiew wielmożnego imć pana Dolskiego, krayczego w. x. Lit., idąc ciągnieniem w woewództwie Brzeskim do obozu y z obozu od Szereszewa po dwakroć,— raz ugodę wzieldi, a potym, z chorągwią na nocleg stawszy,—wielkie krzywdy y szkody, grabieże różne według processu y reistru, w maiętności y wsiach nazwaney Jelney, wszystkiego na złotych trzysta trzydzieście, lekko kładąc, uczynili y zabrali. Na czym iako spra-

wiedliwie przysięgamy, tak nam Panie особы верху менованные wykonanyй и Boże pomoż, у męka iego święta. | ку актикованью поданый, есть до книгъ Который же тотъ юраментъ, чрезъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 547—549.

270. Листъ короля Михаила подстаростѣ Одаховскому, чтобы онъ по слухаю пожара въ селѣ Руднѣ не взималъ съ королевскихъ крестьянъ дякла въ течениіи одного года.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго serio rozkazuiemy, abyś wierność twoia
тысеча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсяца Марца семнадцатого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ — стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто панъ Янъ Желязовскій, листъ его королевское милости упоминальный до его милости пана Одаховскаго — подстаростего Войнскаго, въ справѣ и речи нижѣ въ немъ менovanой даный, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Michał, z Bożey łaski król Polski, etc.
Urodzonemu Stanisławowi Odachowskie-
mu podstarościemu naszemu Woińskiemu
wiernie nam miłemu, łaskę naszą kró-
lewską. Urodzony, wiernie nam miły!
Doszła nas suplika przez panów rad y
urzędników dworu naszego imieniem pod-
danych naszych ze wsi Rudna, klu-
cza Woińskiego, iż świeża będąc, z do-
puszczenia Bożego, ogniem nawiedzeni,
nie mogą powinnemu względem odda-
wania dziakła, na rok teraźnieszy na-
leżytego, dosyć uczynić postanowieniu;
przeto my, bacząc rzecz słuszną, z po-
winnego nad ubogimi ludźmi politowa-
nia, chcemy mieć po wierności twoiej y

przerzeczonych pogorzelców ze wsi Ru-
dna do oddawania na rok teraźnieszy
dziakła nie turbował, stosując się w tym
do wyraźnej woli naszey. A że z te-
żę wsi Rudna drudzy poddani nasi su-
plikowali do nas, że wierność twoia,
mimo postanowione ustawy, dworną na-
rzucasz gorzałką, któryey szynkować
nie powinni, płacąc podług dawnych
commissyi arędę do skarbu naszego;
przeto y w tym wierność twoią napo-
minamy, abyś całemu wojtostwu żadney
w tym nie ważył się czynić prze-
szkody dla łaski naszey, co y powtore
wierność twoię intimowawszy, chcemy
mieć po wierności twoiej, abyś wierność
twoia Stephana Ostrzeszeckiego, podda-
nego na ten czas naszego, we wsi Rudnie
mieszkającego, od lat kilkunastu zasie-
dzialego, iako nam iest delatum za re-
quisitą urodzonego Białobrzeskiego, nie
wydawał. Inaczey tedy wierność twoia
nie uczynisz z powinności urzędu swego,
dla łaski naszey. Dan w Białobręce, dnia
dwudziestego wtórego miesiąca Stycznia,
roku Pańskiego tysiąc sześćset siedmdzie-
siąt pierwszego, panowania naszego wtó-
rego roku.

У того листу его королевское милости упоминального, при печати при-
тисненой, подпись руки тыми словы:

Michał król. Который же тотъ листъ его | актикованью поданный, есть до книгъ королевское милости упоминальный ку | кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 509—512.

271. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на конвокацию въ Вильну.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на конвокацию въ Вильну, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Заявить чтобы подобная конвокациія на будущее время не составлялись въ в. кн. Литовскомъ, такъ какъ они отзываются нѣкоторымъ сепаратизмомъ и предметами своими имѣютъ не столько благо общественное, сколько пользу нѣкоторыхъ лицъ частныхъ; въ данномъ же случаѣ дать свое согласие во вниманіе къ той опасности, которая угрожаетъ рѣчи-поспо-

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого, мѣсяца Февраля двадцатого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Павелъ Янковскій—мечникъ Кіевскій, инструкцію ихъ милости пановъ обычательевъ воеводства Берестейскаго, въ спрѣвѣ и речи нижей въ ней менованной, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тыле слова писаную:

Instructia woiewodztwa Brzeskiego, dana wielmožnym: imci panu Franciszkowi Sapiezie—koniuszemu w. x. Lit., staroście Brasławskiemu, Olkinickiemu, imci panu Ostaphianowi Tyszkiewiczowi—podkomorzemu Brzeskiemu, posłom naszym na convocationem do Wilna, die piątego Martii zaczynająca się, obranym.

литой со стороны Оттоманской Порты, но съ тѣмъ условиемъ, чтобы кромѣ изысканія средствъ къ защитѣ государства, о другихъ предметахъ никакихъ разсужденій не было.

2) На увеличеніе войска не соглашаться ни подъ какимъ видомъ, а соглашаться только на всеобщее ополченіе и то съ согласіемъ другихъ воеводствъ и въ случаѣ серьезной опасности.

3) Чтобы вооруженное ополченіе, въ ожиданіи могущихъ возникнуть опасностей, расположено было по границацъ в. княжества Литовскаго.

Lubo to exemplis tot comprobatum, że podobne acta convocationis w w. x. Lit. odprawiające się nullo fructu reipublicae tractowane, bardziej studiis privatorum accomodowane były, ex quo in capite est, że contra sacra iura unionis z koroną aperte pugnant y iakowią sonant dismembratię; iednak że novella legis dispensavit et stringente necessitate woyny Othomanskiej znaczne instat periculum, z instruktiey i. k. m. na seymiki propowane, przeto ichmość panowie posłowie nasi, uczyniwszy praecautionią bratterską, z ichmościami pany collegami swemi zniosą się, aby similes actus wieczej nie były agitowane, ad actum przystąpią convocationis.

Gdy tedy ichmość panowie posłowie in praefixo termino stana, ante omnia ostrzedz powinni et quam diligentissime promovebunt, iako od nas fide, honore, conscientia obowiązani, aby żadne insze materiae status, tak publiczne, iako y private, do ichmościów nie wchodziły.

Maiac zatym in consideratione praesentem statum rzeczy-pospolitey y enervacionem iey civium per tot bella et calamitates, któremi byliśmy oppressi y ieszcze non respiravimus od nich, na żadną auctią woyiska, ani na przypowiedanie służby temu, który teraz iest, pozwalać nie będą ichmość panowie posłowie, ale tylko, ieśli consensus na to wszystkich województw będzie, na pospolite ruszenie pozwola, dając ie, że in casu ingruenti periculorum i. k. m., panu naszemu miłościemu, w ręce cum hac appendice, aby gdy in arena pospolite ruszenia stana, libera była wyprawa żołnierza, którym się succurować braci koronnej może; nadto na żadne insze media succurrendi koronie pozwalać mocy mieć nie będą ichmość panowie posłowie, w czym fidem et conscientiam obligamus ichmościów, aby, nadto braterskie nasze praescriptum, nic ichmościowie nie pozwalali.

To też cavebunt ichmość, panowie posłowie, iako insze województwa pograniczne, tak y to nasze, aby circa fines

proprias zostawało, ieśliby za nastapieniem iakich niebezpieczeństw przyszło w pole wychodzić. Datum w Brześciu, dnia dziewiętnastego Februarii, anno tysiąc sześćset siedmdziesiąt pierwszego.

У тое инструкціі подпись руки тыми словы: Władysław Alexander Szuyski, chorąży y direktor seymiku woiewództwa Brzeskiego; Constanty Jan Szuyski, piarzar woiewództwa Brzeskiego; Krzysztof Czysz z Woronney, podczaszy Mącisławski, mpr.; Piotr Stanisław Grek, maior i. k. m. m. s. c.; Alexander..... Karol Janusz kiewicz Wereszczaka, Bazyl Jerzy Brzostowski, Michał Głembksi, Jakób Władysław Wierzbicki—mpr.; Alexander Eysymont, Adam Niepokoyczycki Jerzy Grecz, Paweł Władysław Jankowski—miecny Kijowski, Stephan Zatowski, Paweł Jan Wierzbicki, Tomasz Piotrowski, mpr. Stanisław Bielski mpr. Которая жъ то инструкція, ку актико-ванью поданая, есть до книгъ крода-скихъ Берестейскихъ уписана.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 855—858.

272. Постановление дворянъ Брестского воеводства на сеймикъ, собранномъ по волѣ короля.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на сеймикъ въ Брестѣ по третьему оповѣщенію короля, для соучастія въ предупрежденіи опасности, угрожающей со стороны Отоманской Порты, постановили:

1) Принять участіе въ защитѣ общаго отечества и срокомъ набора (popisu) назначить четвертый день Июля.

2) Выбрать также и имѣніемъ, принадлежащимъ королю, чтобы и они приняли должное участіе во всеобщемъ ополченіи.

3) За неожиданною смертю прежнаго хорунжаго и кратковременностью срока, не позволяющаго избрать хоружаго нового, права и обязанности, присвоенные этой должности, возложить на Брестскаго подкоморія—Евстафій Тышкевича.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсца Іюня двадцатаго дня.

На врадѣ крода-скомъ Берестейскомъ,

передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ

Самуель Бѣльскій лявдумъ ихъ мило-
сти пановъ обывателевъ воеводства Бе-
рестейскаго, въ речи въ немъ ниже
менованой, ку актикованью до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ
ты словы писаное:

My dygnitarze, urzędnicy ziemscy,
grodzcy, obywatele Brzeskiego woiewodz-
twa, na seymik dwunastego Junii, od i. k.
mci, pana naszego miłosciwego, złożony,
przez trzecie wici wydane, iako nasze-
mu, tak y inszym woiewodztwom w. x.
Lit. publikowanym, zebrani y zgroma-
dzeni.

Stosując się do wyraźnej woli i. k.
mci, a oraz tak niespodziane pericula
rzeczy-pospolitey mając in consideratio-
ne, a zatym insistendo prawom funda-
mentalnym, które wszystkich cives strin-
gunt do tego, aby ochotnie pectora swoje
na zaszczyt oyczyszny wynosili, a zatym
bardziey, gdy i. k. mość, pan nasz miło-
sciwy, supremum tey rzeczy pospolitey
caput, osobą swą pańską chcąc avertere
wszystkie następujące od porty Otho-
mańskiey niebezpieczeństwa w pole wy-
chodzić raczył, zgodnie wszyscy na tę
usługę i. k. mości, pana naszego miło-
sciwego y caley rzeczy pospolitey pecto-
ra et manus ofiaruiemy y termin popisu
quarta Julii, pod Brześciem, determinuie-
my, na który ze wszelaką do woyny go-
towością na dalszą usługę oyczyszny sta-
wić się mamy, sub poenis de expeditione
bellica sanctis; także miasta, miasteczka
iego królewskiey mości, wwoiewództwie
naszym zostaięce, aby powinności swo-
iej w służbie pospolitego ruszenia dosyć
czynili praecavemus, według prawa y
wici i. k. mci, novissime wydanych.

A poniewaž recenter decessit godney
pamięci imć pan Szuyski, chorąży wo-
iewództwa naszego, et in ea angustia
temporis nie przyszło nam do obrania in-
szego; tedy, aby vices, chorążemu nale-

żace, adimpleret et suppleret na ten czas
i. mci pana Ostaphiana Tyszkiewicza,
podkomorze Brzeskiego, uprosiliśmy
zgodnie wszyscy imci. y obtemperare
muneri imci, iako chorążemu na teraź-
nieyszey expeditey obiecuiemy y decla-
ruiemy; do który zgodney uchwały na-
szey podpiszciami się. Dat. w Brześciu,
dwunastego Junii, roku tysiąc sześćset
siedmdziesiąt pierwszego.

У того лявдумъ подпись рукъ тыми
словы: Franciszek Sapieha, koniuszy w.
x. Lit., y director seymiku Brzeskiego
woiewodztwa; Ostaphian Tyszkiewicz,
Podkomorzy woiewództwa Brzeskiego;
Jerzy Władysław Grabiński, podkomorzy
Wendeński; Jan Kazimierz Żardecki,
sędzia ziemska Brzeski; Konstanty Jan
Szuyski, pisarz ziemska woiewództwa
Brzeskiego; Krzysztof Sawicki, woie-
wodzic Brzeski; Jerzy Stanisław Umia-
stowski, stolnik Wendenski, podstarości
Brzeski; Jezephian z Jelney Jeleński,
podkomorzy Derbski; Daniel Zembocki,
podstoli Brzeski; Łukasz Łyszczyński;
Korzsztoph Czyż z Woronney, podczas-
szy Mściławski; Piotr na Dobronizu Do-
bronizki, łowczy woiewodztwa Brzes-
kiego; Kazimierz Alexander Buchowiec-
ki; Alexander z Rayska Rayski, stolnik
Starodubowski; Adam Pociey; Mikołaj
Sadowski; Mikołaj Karsnicki z Granowa,
sekretarz i. k. mci; Piotr Łyszczyński
m. pr.; Kazimierz Dunin Karwicki,
miecznik Smoleński; Bazyli Sawicki m.
pr.; Andrzej Kościa; Kamiński Andrzej,
czesznik Brzeski; Jan Kazimierz Witeź;
Jan Pociey; Tomasz na Kanigowie Ka-
nigowski, podstoli Parnawski; Antoni
Zienowicz; Jan Kazimierz Tur; Kazimierz
Wygonowski, podstarości Brzeski; Kon-
stanty Alexander Niełoiewski; Andrzej
Stanisław Chomętowski, mieczny Mozyr-
ski; Stanisław Michał Niepokoyczycki;
Krzysztof Kazimierz Jundził; Michał

Kazimierz Puciata. Которое жъ то ля-| до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ
думъ, ку актиковаванью поданое, есть | уписано.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 1005—1008.

273. Универсалъ администраторовъ таможень речи-посполитой о назначениі чиновника въ Брестскую таможню, по поводу повышенія пошлинъ.

Таможенные администраторы рѣчи-посполитой симъ универсаломъ извѣщаютъ:

1) Что, при посредничествѣ подскарбія в. кн. Литовскаго, они заключили контрактъ на вновь увеличенныя пошлины и, въ силу его, отправили въ Брестъ писаремъ своего кандидата, который и обязывается взымать ихъ, согласно съ пошлиннымъ уставомъ.

2) Такъ какъ освобожденіе отъ пошлинъ нѣкоторыхъ мѣстъ, какъ то: Несвижа, Быхова, Гомеля, Лаховичъ и Еричева, ясно не обозначено

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысеча шестьсотъ семдесятъ первого, мѣсца Іюля тридцать первого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Симонъ Шмаль—писарь коморы Берестейское цѣльный, листъ его милости пана Давида Станислава Амброжевича, писаря великого княжества Литовскаго скарбового, и его милости пана Бартломея Цынакаго, секретаря его королевскога милости—цѣль речи-посполитое администраторовъ, собѣ на писарство цѣльное коморы Берестейское даный, ку актиковаванью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писанъ:

Jaśnie wielmożnym, wielmożnym ich mościom panom, senatorom dygnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim, rycerstwu y szlachcie, naszym wielce miłościvym panom, Dawid Stanisław Ambrożewicz—pisarz w. x. Lit. skarbowy, Bartłomiey Cynaki—sekretarze iego królew-

въ тарифѣ, а напротивъ того—сдѣлано уже противъ онаго манифестація; то дворянне, писаря и другія таможенные лица должны безъ различія братъ пошлины съ товаровъ, принадлежащихъ и этимъ мѣстностямъ.

3) Всѣ товары, провозимые безъ вѣдома таможенныхъ, будутъ считаться контрабандой.

4) Всѣ таможенные обязываются—и не принимать и не выдавать квитанцій на языкѣ еврейскомъ.

skiey mości u cel rzeczy-pospolitey administratorowie, po zaleceniu usług naszych, tudzież szlachetnym y sławetnym ich mościom panom burmistrzom, wojtowm, raycom y ławnikom miast y miasteczek y wszystkim in genere obywatelem w. x. Lit., różne handle tak w państwach i. k. mci, iako y extra prowadzącymi, po opowiedzeniu y ofiarowaniu przyjaźni naszej, donosiemy do wiadomości.

Ześmy interventu supremae w skarbie rzeczy-pospolitey authoritatis iaśnie wielmożnego imci pana Hieronima Krispina Kirszenszteyna, podskarbiego wielkiego y pisarza ziemskiego w. x. Lit., zawarli kontrakt o cło nowopodwyszone, na seymie świeżo przeszłyim, anno tysiąc sześćset siedmdziesiątym w Warszawie odprawionym, uchwalone; mocą tedy y powagę tego kontraktu naszego, chcąc na komorach wszelkich celnych porządną tey intraty rzeczy-pospolitey postanowić exac- tie, aby szkody skarb pro virili starania naszego namnieyszey nie ponosił,— ludzi, iako naysposobnieyszych do tey functiey adoptując,— zsyłaamy szlachet-

nego pana Symona Szmala na cło nowo-podwyszone za pisarza do komory Brzeskiej y przykomorków, do niey przynależących; który, gdy stanowszy na komorze, według instruktarza to cło nowo-podwyszone ma exigere, aby mu, iako officiali skarbowemu, per assistentiam tego uniwersalu naszego, nie tylko dana była wiara, ale y na contravenientes iuri publico, swawolnie y bezmytnie przechodzących kupców pomoc dodawana była, upraszamy, obiecując za to wszelkie za-wdzięczenie y zasłużenie od nas praestare. A ze libertacye Nieswiżowi, Bychowowi, Homlowi, Lachowiczom y Kriczewowi, per constitutionem anni tysiąc sześćset siedmdziestym dane, (która constitutia bez powszechney wszystkich stanów rzeczy-pospolitey zgody in volumen legum irrepsit), wyraźney o cłach nie ukazują decyziey, ieżeli tych miast, taliter libertowanych obywatele od płacenia ceł są, albo mają być wolni, insuper, że y manifestacyja przeciwko tym libertatiom iest zaniesiona; tedy, nie oglądając się na nie, panowie dworzanie, pisarze y succollectorowie ich na cłach od nas zostające, od wszelakich towarów, woda y lądem idących, to co skarbowi rzeczy-pospolitey należeć będzie, podług

instruktarza, odbierać powinni będą. Kupców zaś tych, którzy by do gospod, albo domów swoich bez woli y wiadomości attendantów skarbowych ieszcze przed rewizją wieźdać, y ten ordynans za nic u siebie mieć ważyli się; tedy takowych ludzi towary — za przemycone, bez wszelkiego respektu, deklaruimy. To też mieć chcemy, aby pomieniony pan pisarz kwitów tak z komor, iako y przykomorków po żydowsku pisanych nie przymował y pisarzom przy komorkach, pod władzą onego będącym, wydawać takowych nie dopuszczał, sprawując się we wszystkim według ordinatier naszej, aby skarb rzeczy-pospolitey uszczerbku nie ponosił, pilno intimuiemy. Dan w Wilnie, dnia dwudziestego czwartego Julii, anno tysiąc sześćset siedmdziest pierwszego.

У того листу при печати притисненої подпись рукъ тыми словы: Dawid Stanisław Ambrożewicz—pisarz w. x. L. skarbowy, i. k. mci sekretarz y ceł rze-czy-pospolitey administrator; Bartłomiej Cynaki—sekretarz i. k. mci, administrator ceł w. x. Lit. Который же тотъ листъ, ку актикованью поданъ, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 1051—1054.

274. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймікѣ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись по реляційный сеймъ для выслушанія посольскихъ реляцій, постановили:

1) Требование короля — собрать полтора подымнаго, для специальныхъ нуждъ короны, за неявкой на сеймъ многихъ обывателей, отложить до слѣдующаго сейма.

2) Такъ какъ сборщики подымнаго первого

срока, предназначенаго для нуждъ воеводства, не смотря на то, что выбрали оное сполна, но до сихъ поръ еще никому не производили уплаты, даже не представили счетовъ; то обязать ихъ представить таковые Брестскому каштеляну на слѣдующемъ же сеймѣ.

3) Въ случаѣ же ихъ сопротивленія вѣдаться съ ними путемъ закона.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсяца Августа одинадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ — стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, поставившимъ очевисто его милость панъ Криштофъ Садовскій, лявдумъ ихъ милостей пановъ обывателей воеводства Берестейского, въ речи нижей менованной, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаное:

My senatorowie, dygnitarze, urzędniczy ziemscy, grodzcy, szlachta, rycerstwo, obywatele woiewodstwa Brzeskiego, za powrotem ich mość panów posłów naszych od iego królewskiej mości, pana naszego miłościewego, na wysłuchanie relacji pro undecima Augusti, anni praesentis, do Brześcia zgromadzeni.

Za odebraniem reskryptu iego królewskiej mości, pana naszego miłościewego, którym, rationem succursu dania ichmość panom braci koronnym, opposuit iego królewska mość, abyśmy półtora podymnego złożyli; lecz propter absentiam wie lu ichmość panów braci naszych, obywatelów woiewódstwa naszego nie przyszło

do żadney conclusii; przeto dla większego zgromadzenia braci naszey defferimus to negotium ad diem vigesimam tertiam praeSENTIS, na który termin za iaśnie wielmożnego imć pana kasztelana naszego Brzeskiego universalem, do Brześcia, według statutu w. x. Lit., wszyscy stawać ze wszelaką gotowością, do woyny należąca, deklaruiemy się y submittuiemy y tam dalszą obradę in desideriis iego królewskiej mości uczynić gotowi będzieMY.

A że pro privata necessitate woiewodstwa naszego na pewne expensa pozwoliłyśmy iedne podymne, które ichmość panowie poborcowie nasi, do pierwszych raty podymnego naznaczeni, wybrawszy, należącym osobom non exolverunt,—przez co et fidem nostram in dubium vocarunt; tedy na tym terminie autoritate praeSENTIS conventus nostri mieć chcemy, aby ichmość panowie poborcowie, do pierwszych raty dwonaściorga podymnego obrani, uczynili calculacyję doskonałą przed iaśnie wielmożnym imci panem kasztelanem Brzeskim y urzędem ziemskim. In quantum by ich mościowie contumaciter stawali y czynić calculacyji nie chcieli, tedy via iuris ordinaria satisfactionem od ichmościów repetere pozwalamy. Do

którego laudum rekoma naszemi podpisujemy się. Dat w Brześciu, dnia iedy-nastego Augusti, roku tysiąc sześćset siedmdziesiątego pierwszego.

У того лявдумъ подпись руки тыми словы: Benedykt Sapieha, podskarbi nadworny w. x. Lit., dyrektor seymiku Brzeskiego, manu propria; Ostafian Tyszkevicz, podkomorzy Brzeski; Stephan Kurcz, kasztelan woiewódstwa Brzeskiego; Franciszek Sapieha, koniuszy w. x. Lit.; Konstanty Jan Szuyski, pisarz ziemska woiewódstwa Brzeskiego; Jerzy

Stanisław Umiastowski, stolnik Wendeński, podstarości Brzeski; Alexander z Rayska Rayski, stolnik Starodubowski; Benedykt Korowicki mp.; Wacław Korowicki mp.; Mikołaj Karsnicki z Graniewa, sekretarz iego królewskiey mości, mp.; Jerzy Brzostowski; Jan Pociey mp.; Filon Olszewski; Jakób Przyszychocki; Krzysztof Sadowski mp.; Bronisław Olszewski; Tomasz Piotrowski; Bazyli Sawicki; Adam Wodeysza. Которое жъ то лявдумъ, ку актикованью поданое, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 1069—1072.

275. Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляцийномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляцийный сеймикъ, по выслушаніи посоль- скихъ реляций, постановили слѣдующее:

1) Не смотря на все ихъ желаніе—принять участіе въ посполитомъ рушены (во всеобщемъ шляхетскомъ ополченіи), а равно исполнить и другія королевскія желанія, вслѣдствіе отсутствія многихъ обывателей, не имѣющихъ возможности явиться на сеймъ—или по причинѣ ихъ лагерной стоянки войскъ, или по причинѣ

ихъ перехода,—дѣло это отложить до слѣдующе- го сейма;

2) такъ какъ некоторые лица еще не получили назначенаго имъ на прежнемъ сеймѣ вознагражденія, то, по истребованіи отчетности у сборщиковъ 12-го подымнаго, уплатить имъ слѣ- дуемое изъ подымнаго 13-го,—съ тѣмъ, что если они не будутъ удовлетворены сборщиками и на этотъ разъ, то имѣютъ право доискиваться сво-его путемъ закона.

Лѣta отъ Нароженія Сына Божого
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсца Августа двадцать третяго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,
подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новившице очевисто его милость панъ
Михалъ Хилко, за згодою братерскою
ухваленое лявдумъ воеводства Берестей-
скаго, на речь въ немъ ниже менова-
ную, ку актикованью до книгъ кгород-
скихъ Берестейскихъ подадъ, въ тые
слова писаное:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy
ziemscy, grodzcy, szlachta, obywatele
woiwódstwa Brzeskiego, mając spe-
cialnie rationem uchwały naszej, dnia
11 Augusta, na seymiku relationis imci
panów posłów naszych od iego królew-
skiey mości powróconych, postanowio-
ney, przybyliśmy ex vi laudi in termino
vigesima tertia Augosti.

Chcąc ad executionem przywieść woli
y postanowienie nasze wzgldem pospo-
litego ruszenia, in eo termino postano-
wionego, y dalszey obrady naszej in de-
sideriis iego królewskiey mości, a że ex
17*

ratione woyska w woiewództwie naszym,— jednego w obozie stanowiącego się, drugiego—przychodzącego, bracia na termin ten zebrać się nie mogli; z tych przyczyn y tē uchwałę naszą przyszło nam hoc negotium differre do zgromadzenia naszego pro occasione naypierwey przypadającego,— a to dla większego braci naszey zgromadzenia.

W drugim zaś punkcie tegoż laudum naszego, względem non exolutionis należącym osobom pewney od nas naznaczony quoty, ex quo fide nostra non est eliberata z prywatnego podatku naszego, laudo postanowionego,— ponieważ imē pan Grek sam od siebie y kolegi swego do dwunastu podymnego od nas uproszeni, tak perceptię, iako y delaty rejestr podać submitował się,— przeto tą uchwałą conventus nostri tak deponimus: aby tak expensae, iako y delaty tego podymnego iednego, pro necessitate woiewodztwa pochwalonego, przez ich mość panów poborców wybieranego, rejestr był ieden do groda, drugi do imci pana kasztelana woiewództwa naszego podany y sufficiens calculacya przed tym že przy ichmość panach sędziach ziemskich czyniona była; po którym podaniu, nastę-

piący ichmość panowie poborcowie, do drugiej raty naznaczeni, przy odebraniu podatku publicznego od ichmość panów retentorów tego podymnego trzy nastego repeterent uchwalonego pro necessitate woiewództwa exsolutionem; w czym ieżeli by contumaciter mieli ichmość panowie poborcowie stawać, każdemu z ich mościów ordinaria iuris via repetere od nas naznaczoną designamus quantitatem. Pisan w Brześciu, dnia dwudziestego trzeciego Augusta, anno tysiąc sześćset siedmdziesiąt pierwszego.

У того лавдумъ подпись рукоъ тыми словы: Stefan Kurcz, kasztelan y dyrektor seymiku woiewództwa Brzeskiego; Jerzy Władysław Grabinski, podkomorzy Wendeński; Konstanty Jan Szuyski, pisarz ziemski woiewództwa Brzeskiego; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wendeński, podstarości Brzeski; Krzysztof z Woronney Czyż, podczaszy Mściławski; Wacław Korowicki; Benedykt Korowicki; Kazimierz Skokowski; Benedykt Brylinski z Dobrey—рукъ сва; Marsyan Dubina Kniażycki mpr. Которое ж лавдумъ, ку актикованью поданое, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1671 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 1193—1195.

276. Охранный универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Паца Брестскому воеводству.

Гетманъ в. кн. Литовскаго—Казимиръ Пацъ симъ универсаломъ даетъ знать обывателямъ Брестского воеводства, что подъ Яновымъ распушено до 10 полковъ жолнеровъ, а потому просить ихъ не позволять имъ собираться въ шайки, свое-

вольничать и самоуправничать, и поступать съ ослушниками по закону. Универсалъ этотъ не долженъ относиться къ лицамъ, проезжающимъ по своимъ надобностямъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого, мѣсяца Сентября двадцать седьмого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,

подстаростимъ Берестейскимъ, ставни очевисто его милость панъ Янъ Зарецкій, листъ универсалъ яневельможного его милости пана Михала Казимира Паца, воеводы Виленского, гетмана великого великого князства Литовского, на охону цѣлого воеводства Берестейского отъ своевольныхъ громадъ жолнерскихъ, которыхъ десять хорукговъ подъ Яновомъ звинулосе, далъ и ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Michał Kazimierz Pac—woieweda Wilenski, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego, oznajmuie. Ponieważ chorągwi z dziesiątek pod Janowem zwinięto, przeto ieżeliby iakie gromady swawolne z zwiniionych zgromadziwszy |

się, krzywdy czynili, pro munre meo ostrzegam, żebyście w. m., moi miłościwi panowie, nie dopuszczali, owszem z swawolnemi, tak iako prawo mieć chce, postapili; do iadących zaś statecznie, iako należy o swoim koszcie, nie ma się ściagać ten mój uniwersał. Dan w obozie pod Janowem, dnia dwudziestego trzeciego Septembra, anno tysiąc sześćset siedmdziesiąt pierwszego.

У того листу универсалу охронного подпись руки тыми словы: Michał Pac—woiewoda Wilenski, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego. Который же тотъ листъ—универсалъ охронный, черезъ особу въ верху менованую ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ уписанъ.

1672 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 1587—1612.

277. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на вальный сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравши съ въ городъ Брестъ, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на вальный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) При засвидѣтельствованіи королю о вѣрно-подданническихъ чувствахъ воеводства, послы обязываются благодарить его за тѣ заботы о мире внутреннемъ и вѣшнемъ, которыя онъ не перестаетъ оказывать рѣчи-посполитой со дnia вступленія своего на польскій престоль, и которая дѣйствительно приносить ей несомнѣнную пользу: окончаніе сейма, дважды срываемаго, движение войскъ на украину, подъ личнымъ его предводительствомъ, и открытие предстоящаго сейма—служать яснымъ тому доказательствомъ.

2) Въ виду постоянныхъ несогласий и раздоровъ между государственными сословіями, порождающихъ опасности и вѣшнія и внутреннія, послы обязываются совмѣстно съ чинами рѣчи-

посполитой горячо просить короля—употребить все свое благоразуміе къ примиренію враждующихъ сторонъ, чтобы сеймовая пренія и постановленія совершились въ должномъ порядкѣ, такъ какъ отъ успѣха оныхъ зависитъ и благоденствие государства.

3) Должны настаивать, чтобы pacta conventa были читаны и повѣряемы — все ли относящееся къ нимъ выполняется? а равно, чтобы они были внесены въ volumina legum.

4) Чтобы ходатайства объ отменѣ законовъ, отложенные на сеймъ настоящій, были непремѣнно на немъ же исполнены, какъ для успокоенія напряженного состоянія дѣлъ, такъ и для защиты униженной свободы.

5) Въ виду угрожающихъ войнъ—и со стороны Отоманской порты и со стороны Москвы,—сколько тяжелыхъ, столько же и гибельныхъ для рѣчи-посполитой при настоящемъ положеніи дѣлъ, послы обязываются просить ко-

роля—употребить все средства (omne moveat lapidem) къ устраненю сихъ опасностей не оружемъ, а переговорами. Если же настанетъ война и король приобрѣттъ себѣ союзниковъ, то послы не должны соглашаться на введеніе ихъ во внутрь государства ни подъ какимъ видомъ. Жалованье войскамъ наемныхъ можно выдать изъ собранной уже третьей раты (третьаго срока сбровъ) для войскъ рѣчи-посполитой,—съ тѣмъ однакоже условиемъ, чтобы эта рата, уже заслуженная, была возвращена имъ впослѣдствіи; на новыя же подати не соглашаться ни подъ какимъ видомъ; рату вторую—выдать по при надлежности,—это первый способъ — оказать отечеству помощь; другой—составить ополченіе изо всѣхъ имѣній, а равно и изъ жидовъ, прописавши: съ сколькихъ дымовъ слѣдуетъ поставить въ поле гусарскую и козацкую лошадь. Составленное такимъ образомъ войско избавило бы государство отъ тѣхъ угнетеній, которыхъ оно испытываетъ отъ войскъ наемныхъ.

6) Что касается до пѣхоты, то просить короля о возобновлениі по сему предмету старыхъ конституцій временъ Баторія, по которымъ требовалось съ каждыхъ 20 дымовъ королевскихъ—имѣній даже экономическихъ, давать по одному вооруженному пахолку. Дымы можно привести въ извѣстность чрезъ листраторовъ; ротмистровъ для такого войска можно назначить изъ шляхты съ производствомъ имъ жалованья изъ скарба рѣчи-посполитой. Во всякомъ случаѣ, хотя бы рѣчи-посполитая и не согласилась на такую пѣхоту, послы все таки должны настаивать, чтобы поминутый законъ Баторія былъ возобновленъ въ полной его силѣ.

7) Не меньшему вниманію подлежать и Татары. Прежде они выставили въ поле не менѣе 5,000, а теперь на силу 1,000, и то разной сволочи. Посему послы потребуютъ, чтобы для приведенія въ порядокъ дѣлъ татарскихъ, были назначены особые комиссары, а также чтобы татарамъ воспрещено было имѣть собственные хоругви, тѣмъ болѣе, служить въ войскахъ наемныхъ.

8) Для увеличенія доходовъ скарба просить рѣчи-посполитую подвергнуть строгому разслѣдованию подати жидовскія. И въ самомъ дѣлѣ: не смотря на кажущееся презрѣніе къ этому народу въ польскомъ государствѣ, онъ несетъ едва ли одну десятую долю тѣхъ тижеостей, подъ которыми стонутъ христіане, внося въ скарбъ около 15,000 поголовного и около одной тысячи подымнаго—при постояннѣмъ возрастаніи его въ численности и при развитіи его торговли съ

явнымъ ущербомъ для тѣхъ мѣстъ, среди которыхъ она распространяется! Послы обязываются не только предложить, но и потребовать исполненія, чтобы съ жидовъ были увеличены поборы—какъ поголовные, такъ и подымные, посредствомъ приведенія въ извѣстность численности какъ съмыхъ евреевъ, такъ и ихъ дымовъ.

9) При этомъ, чтобы не только были возобновлены прежнія конституціи о неукрывателствѣ членовъ, оставленныя безъ всякаго вниманія гродскими судами, но чтобы также позволено было каждому—позывать и самые суды въ трибуналы и штрафовать ихъ за нерадѣніе по 1,000 флориновъ.

10) Требовать чтобы подскарбій представилъ надлежащіе отчеты доходовъ и расходовъ, при чьемъ должны находиться и присяжные.

11) Относительно таможенныхъ пошлинъ, послы должны предложить,—чтобы подскарбій вносилъ въ казну тѣ же серебреные деньги, которыя самъ получаетъ, а не другія; чтобы шляхтѣ позволялось быть безпошлинымъ провозъ товаровъ изъ за границы для собственныхъ надобностей, въ особенности сельдей, и чтобы томоженныхъ писарей за обиды можно было позывать въ суды.

12) Ходатайствовать, чтобы, по примѣру воеводствъ коронныхъ, чоловое было оставлено при воеводствѣ.

13) По причинѣ угрожающей войны со стороны Московского государства, просить короля, чтобы, согласно съ его собственными желаніями, были какъ найлучше вооружены пограничныя крѣпости.

14) Требовать, чтобы Виленская комиссія обнародовала свои рѣляціи, изъ которыхъ можно будетъ усмотретьъ: исполнили ли комиссары всѣ постановленія предшествовавшаго сейма? удовлетворены ли солдаты жалованьемъ? обиженные—правосудiemъ? и много ли останется долгу, должностнуюющаго быть уплаченнымъ въ другое, болѣе счастливое время?

15) Спросить у гетмана обстоятельнаго отвѣта: почему Литовское войско, простоявшее въ обозѣ нѣсколько недѣль и вступившее въ службу, было потомъ распущено и несвоевременно и неуязвимо, съ явнымъ безславiemъ для княжества?

16) Требовать, чтобы по примѣру короны экзекуціи декретовыи и судебнныи были отдаваемы въ руки старость, чтобы шляхта не гонялась за дворомъ во время окончательныхъ сроковъ дѣлъ, а могла бы получить должное удовлетвореніе на мѣстѣ, безъ потери времени и материальныхъ издерженъ.

- 17) Чтобы подтверждена была конституція 1635 года о неподсудности свѣтскихъ лицъ духовныхъ судамъ.
- 18) Чтобы назначены были соотвѣтственные наказанія для срывателей сеймовъ.
- 19) Чтобы оправданъ былъ посолъ Ковенскій—Прозоръ и наказаны Ковенскія гродскія власти, лишившія его чести и посольского достоинства за то, что онъ свободно пользовался голосомъ.
- 20) Чтобы послы не давали своего согласія на вити о посполитомъ рушеньи, совмѣстно съ податными.
- 21) Чтобы посполитое рушенье совершалось соотвѣтственно древнѣйшимъ узаконеніямъ, какъ относительно конницы, такъ и пѣхоты, и чтобы обыватели болѣе состоятельные являлись въ ополченіе лично, какъ какъ отъ несоблюденія сего правила происходит крайній беспорядокъ, когда драгуны или земяне при шляхтичахъ заступаютъ лучшія панскія маestности.
- 22) Чтобы вакантныя мѣста раздавались лицамъ заслуженнымъ и имѣющимъ недвижимыя имущества (bene possessionatis).
- 23) Чтобы должности воеводъ и каштеляновъ были надѣлены имѣніями, какъ отсутствіе таковыхъ въ нѣкоторыхъ мѣстахъ лишаетъ этихъ сановниковъ средствъ всегда находиться при королевскомъ дворѣ; въ особенности, чтобы это было исполнено относительно Брестскаго воеводства и старостиинства.
- 24) Послы должны разслѣдовать: внесены ли въ скарбъ суммы, слѣдуемыя съ ленныхъ владѣльцевъ, или нѣтъ? Если нѣтъ, то потребовать немедленного ихъ взноса. Равнымъ образомъ должны помогаться, чтобы для пресечения непомѣрно возросшихъ смертоубийствъ были поставлены тюремы и одна изъ таковыхъ въ Брестѣ.
- 25) Чтобы судебная опредѣленія по дѣламъ уголовныхъ составлялись въ гродскихъ судахъ, по примѣру короны, и чтобы декреты учитывались не присягою пословъ, а гравнами *).
- 26) Чтобы реестры публичныхъ податей давались сборщиками въ суды гродскіе, а изъ судовъ воеводскими посамъ, для контролированія скарба, который часто взыскиваетъ недоимки съ такихъ имѣній, которыхъ подлежать имъ никакъ не могутъ.
- 27) Чтобы скарбъ не расплачивался съ войсками податными недоимками, а деньгами уже собранными; недоимки же чтобы взыскивались чрезъ своихъ же скарбовыхъ дворянъ.
- 28) Чтобы установлена была надеждаща цѣнность монеты, отсутствіе которой непомѣрно увеличиваетъ цѣны на вещи, и чтобы новая цѣнность соотвѣтственно таковой же въ государствахъ соѣдѣній; предложеніе же короля—понизить курсъ шеляговъ, тынфовыхъ ортовъ—отвернуть по той простой причинѣ, что не имѣя другой монеты, нельзя понижать той, которая есть, хотя бы она была и плоха.
- 29) Чтобы быть возобновленъ законъ, запрещающій роскошь среднему и низшему классамъ и известный подъ названіемъ: «lex sumptuaria», и чтобы гродскія власти строго слѣдили за его исполненіемъ.
- 30) Равнымъ образомъ, чтобы не только было воспрещено купцамъ поднимать произвольно цѣны на товары, но чтобы чрезъ особыхъ комиссаровъ составлены были для оныхъ соотвѣтственные таксы.
- 31) Въ видахъ пресечения увеличивающагося зла отъ непомѣрного возрастанія разныхъ бродягъ (vagabundus) изъ подданныхъ, послы должны предложить королю—частю образовать изъ нихъ пѣхоту, которая бы стоила государству дешевле, чѣмъ войско вербованное (котораго поставлять воеводство не можетъ); частю же—п мужчинъ и женщинъ—обложить ежегодными поголовными податями.
- 32) Предложить также, чтобы шляхтѣ Брестскаго воеводства, по примѣру другихъ воеводствъ, разрѣшена была безопштнна торговля солью съ Гданскомъ для домашняго потребленія, или же, чтобы оная доставлялась изъ Подлясія и продавалась по той цѣнѣ, по которой продаются въ этой провинціи.
- 33) Чтобы дворъ маршалка в. кн. Литовскаго, находящійся въ Брестѣ, быть отданъ старостиинству для отбыванія въ немъ судебныхъ, сеймовыхъ и др. засѣданій, а для маршалка чтобы выстроенъ былъ новый на счетъ королевскихъ экономическихъ имѣній.
- 34) Чтобы вся дѣла Курляндскія и Инфлянцкія выдавались, по древнему закону, подъ двойными печатями.
- 35) Въ случаѣ сорванія сейма, чтобы немедленно были обнародованы вити—первый за двоихъ, а потомъ сейчасть же и третій.
- 36) Спросить: что было причиною замедленія отправленія комиссаровъ въ Москву? такъ какъ проволочка эта со стороны рѣчи-посполитой оказывается вредоносною.

*) т. е. денежнѣмъ взносомъ.

37) Чтобы трибунальские декреты, постановленные послѣ слѣдственного процесса, не подлежали новому разслѣдованию.

38) Чтобы к сендузъ писарь—администраторъ столовыхъ королевскихъ имѣній не вмѣшивался въ дѣла подсекарбія и не оспаривалъ у него старшества—*honoris causa*.

39) Чтобы привилегированнымъ еще до уніи имѣніямъ, согласно ст. конституціями, не дѣжалось препятствій въ торговлѣ.

40) Чтобы исполнены были заявленія Литовскаго войска, отложенные по причинѣ чрезмѣрнаго накопленія дѣлъ до сейма настоящаго.

41) Чтобы короннымъ войскамъ воспрещено было переходить Литовскія границы и отягощать жителей вымогательствами и поборами.

П р о ш е н і я в о е в о д с т в а:

42) О дарованіи льготъ имѣніямъ Луцкаго епископства.

43) О воспрещеніи Краковскому воеводѣ Любомирскому соленої копальни.

44) Объ исполненіи заявленій гетмановъ.

45) О вознагражденіи разныхъ лицъ: Трокскаго каштеляна—за заслуги и убытки; Брестскаго каштеляна—уплатой 7,000 злотовыхъ и дарованіемъ ему въ наслѣдство деревни Бобровниковъ; подчашіи в. кн. Литовскаго—уплатой ему давно уже назначеннай суммы; генерала Подольской земли—уплатой ему суммы, затраченной на укрѣпленіе Каменца.

46) Объ увольненіи отъ контрибуцій крѣпости Глуска, принадлежащей маршалку в. кн. Литовскаго, по причинѣ всегда находящихся въ ней войскъ.

47) Объ уплатѣ ему же Трабской суммы.

48) Объ укрѣпленіи Ляховичъ, находящихся въ Новогрудскомъ воеводствѣ.

49) О разрѣшении Венденскому подкоморію внести 8,000 зл. на право владѣнія Зеловскимъ войтовствомъ.

50) О дарованіи индигената оберштеръ-лейтенанту Штанцелю.

. 51) Объ оставленіи на Брестскомъ рынкѣ костела и монастыря ксендзовъ Августіановъ.

52) О внесеніи суммы 30,000 злот. на Трабское староство и о передачѣ снаго женѣ бывшаго Литовскаго краичаго Сапѣгѣ, въ вознагражденіе за траты ея мужа по выкупу пленныхъ.

53) О внесеніи суммы 20,000 злотовыхъ на имѣніе Долку, и о передачѣ снаго наслѣдникамъ Сапѣгі—польнаго писаря в. кн. Литовскаго.

54) Объ освобожденіи отъ бандиціи Брестскаго подкоморія, по дѣлу съ Брестскимъ хоружимъ.

55) О вознагражденіи Брестскаго стражника за его продолжительную службу рѣчи-посполитой.

56) О вознагражденіи сына покойнаго судьи Брестскаго за заслуги отца и его собственныхъ.

57) Объ окончаніи судебнаго процесса между Литовскимъ стражникомъ и Шуйскими—мужемъ и женой.

58) О вознагражденіи Шуйскихъ и Лыщинскихъ за убытки, причиненные имъ войсками.

59) О дарованіи льготъ греко-унитскому духовенству и о возвращеніи архимандрій обратно Киевскому митрополиту и епископамъ.

60) Объ исходатайствованіи у короля десятины экономической земли для Витицкаго костела.

61) Объ уничтоженіи донативы Купеческому Мѣсту, по случаю отсутствія въ немъ купцовъ изъ христіанъ, и о подтвержденіи ему прежнихъ привилегій.

62) Объ освобожденіи отъ мѣстныхъ повинностей двора Трокскаго каштеляна и уволокъ Коханскаго.

63) Такж объ освобожденіи отъ повинностей и двора Шуйскихъ въ городѣ Брестѣ.

64) О внесеніи 10,000 на имѣніе Грабе—Смоленскому подчашію.

65) О выдачѣ квитанціи коронному референдерію, по учinenіи имъ отчетовъ.

66) О дарованіи льготъ разореннымъ имѣніямъ Лыщинскаго.

67) Объ удовлетвореніи королемъ просьбы Хоментовскаго.

68) О дарованіи льготъ разореннымъ имѣніямъ Брестскихъ Францишканъ.

69) О возвращеніи церковныхъ утварей Брестскому и Владимірскому епископу, забранныхъ Оковопичемъ у Гершоновицкой церкви.

70) О продолженіи права Виленской воеводицѣ и ея сыновьямъ на имѣнія Шавельскія.

71) О подчиненіи Старой Воли земскому праву, согласно съ желаніемъ владѣльца снаго Жарецкого.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семидесятъ второго,
мѣсца Генваря двадцатаго дня.

На врадѣ кгородскоиъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Каролемъ Коптемъ,
каштеляномъ Троцкимъ, старостою
Берестейскимъ, постановившиє оче-
висто его милость наинъ Казимеръ Шо-
кальскій, мѣрничій Берестейскій ин-
струкцію ихъ милостей пановъ оби-
вателевъ воеводства Берестейскаго, въ
речи въ ней ниже мененої, ку акти-
кованью до книгъ кгородскихъ Бере-
стейскихъ подалъ, въ тые слова пи-
саную:

Instrukcya od nas senatorow, dygnitarzow, urzednikow
ziemskich, grodzkich, szlachty
y wszystkiego rycerstwa woie-
wodztwa Brzesckiego, na seym
walny od i. k. m., pana naszego
miłosciwego, pro die dwudzie-
stej szostej Januarii, w Warszawie, anni praesentis złożo-
ny, wielmożnemu iego mości
panu Franciszkowi Sapiezie,
koniuszemu w. x. Lit., y oświe-
conemu xiążeciu iego mości
Dominikowi Radziwiłłowi a
staroście Lidzkiemu, dana
w Brześciu, dnia dwudziestego
Januarii, tysiąc sześćset sie-
dmiesiąt wtórego.

Widzi to wszytek świat polski, iako
i. k. mśc, pan nasz miłosciwy, zaraz za
włożeniem per libera tot populorum suf-
fragia na głowę swoię regii diadematis,
na to wszystkie swoje obrócił curas, aby
ab intus tranquillam; ab extra zaś tutam
mógł mieć rempublicam. Dowodem tego
są przeszłe reipublicae przez zerwanie
dwóch seymów naufragia, gdy consilio-
rum rzeczy-pospolitey fractam navem, ze-
brawszy iey dissipatas tabulas, własne-
mi rękoma swemi spoił, i in portu po-
żądanej stawił szczęśliwości za szczęśli-

wym przeszłego seymu skończeniem do-
cumenta. Y to bydź musi curarum i. k.
mści y ustawicznego pieczołowania, gdy
też ab extra chcąc securam rzecz-pospo-
litą, a oraz rebelles, recalcitrantes przy-
wodząc do posłuszeństwa, nie tylo woysko
rzeczy-pospolitey w Ukraine obró-
cił, ale się y sam osobą swą ruszyć raczył, czym tak perterrituit rebelles, że ie-
dni fortece oddawać, drudzy odbiegać
ich musieli, same zaś capita rebellium
ustępować extra fines regni adegit. Na
ostatek, gdy seym następujący na ule-
czenie tot vulnerum rzeczy-pospolitey na
ugrunتوwanie wewnętrzne....*) y na po-
stanowienie obrony y zaszczyt przeciwko
wszytkim praesentibus periculis złą-
czyć raczył. Za co wszytko i. k. mści,
panu naszemu miłościwemu, ichmśc panowie
posłowie, przy powinszowaniu dobre-
go zdrowia, szczęśliwego y długiego
panowania, a oraz pożądanego nad wszytkimi
nieprzyjaciół tey rzeczy-pospolitey
zwycięzta, ex qua parte et animi
submissione podziękuią przez imć pana
marszałka poselskiego.

Patet nam dobrze y z instructiey i. k.
mści y z inszych consideratis circum-
stantis, iako iest anceps teraźniejszy
rzeczy-pospolitey status, y iakiemi iest
circumdata ab intus et ab extra rzecz-
pospolita periculis; czego gdy przychodzi
indagare causas, nie co inszego naydzie-
my bydź przyczyna, ieno tot et tantas
civium qua publice, qra privatum conten-
tionis ex scissione animorum, a zatym ex
maxima diffidentia inter se ordinum pro-
manatas; te póki nie będą sopitae, trudno
obiecować sobie mamy, aby y nateryazniey-
szym seymie rzeczy-pospolitey consilia
sortiri mogły optatum finem: proponent
tedy ante omnia to ichmśc panowie po-
słowie ordinibus rzeczy-pospolitey, aby
i. k. mość, pana naszego miłościwego,

*) Wybrane wъ подлиннику нѣсколько словъ.

gorąco upraszczali, żeby to prudentią swoią pańską uspokoić, a do pożądanej zgody animos civium przywieść raczył, iakoby te rzeczy-pospolitey consilia w pożądanej confidentiey y zgodzie traktowane były, za którą wszytkie res crescunt.

Wiele na tym należy rzeczy-pospolitey zawsze, tak osobliwie hoc tempore, kiedy ab intus et ab extra nie iest tutę, aby ratione.... consultorum, według prawa y zwyczaiu, quam..... *) exciperet et examinaret; upomnia się tedy ichmość panowie posłowie, aby zaraz, post vota senatoria, produkowane były.

Pacta conventa aby były czytane y examinowane,—ieśli się im per omnia dosić dzieie? instabunt ichmość panowie posłowie nie mniey o to, aby były in volumen legum introducta.

Exorbitancye, które z przeszłego seymu do teraźniejszego są odłożone, aby były traktowane et tandem w swą rezę wprawione, iakoby przez to samo enerati status et liberatis extenuatae stać się mogła corroboratio.

Proponit i. k. mość nie tylko od Porty Othomańskiey pewne imminentia pericula,—a to z okazyey Ukrayny, do której cesarz Turecki impatronować się chce,—ale też ostrzegać raczey, że y z carem Moskiewskim dubia est pax. Considerando zatym, iż to utrumque bellum, ieśli by do tego przychodzić miało,—czego niech Pan Bóg broni,—i nie tylko może grave et intolerabile, ale też eventu ancep̄s esset; doniosą ichmość panowie posłowie nasi i. k. mści, panu naszemu miłościwemu, (który servato omni maiestatis deore naywięcęy o nas y naszey obronie myślić iest obowiązany), cum ordinibus rzeczy-pospolitey gorącę prośbę, aby i. k. mość omnem raczył movere lapidem, aby te pericula od oboiety

ściany consiliis raczey, a nie armis odwrócone bydż mogły. A ieśliby sic fatis visum bydło, żebyśmy ujść nie mogli Tureckiey y Moskiewskiey woyny, więc tempestiva auxilia szukać u panów chrześcianskich per aversionem armorum, non recusabunt ichmę panowie posłowie,—naco y na przeszłym seymie zaszła zgoda, ale wprowadzać woysk cudzoziemskich, praetextu suppetitiarum, in viscera rzeczy-pospolitey pozwalać nie będą. A iż wspomnione pericula necessituą nas do jakiekolwiek gotowości ad reprimendum ich; więc uważając to, że nowym podatkom, dla zniesienia fortun naszych y wielkiej mizeriey oddanych naszych, niepodobna, abyśmy sufficere y wydać ie tak prędko, iako periculorum et succurrendi oczyszczne exigit ratio, mogli, a zgoła żadney possibiliatem contributio-num novarum nie widząc, consulti ius bydż rozumiemy, aby trzecia rata teraz currentium contributionum na succurs, tali iednak conditione, ieśliby tedy inevitabilis rzeczy-pospolitey necessitas posceret, względem tak gwałtownej potrzeby, obrócona była, ażeby przez to żołnierz nie był frustratus, któremu trzecia rata in exsolutionem ostatka zasług winnych cedere miała, aby per constitutio-nem ad feliciora tempora bydż assecurowany;—proponent to ichmość panowie posłowie ordinibus rzeczy-pospolitey, a na nowe pozwalać podatki nullatenus nie będą. Ta iednak wtóra rata, teraz currens, ma distribui sine ulla difficultate na żołnierza, podług assignacii prze-szley commissii Wileńskiey.

Drugi sposob succurrendi oczyszcznie, ratione wspomnionych pericula, proponent ichmość panowie posłowie stanom rzeczy-pospolitey wprawę żołnierza in genere tak z dobr i. k. mci, sine exceptio-ne oekonomicznych, iako duchownych y szlacheckich, includując w to miasto y żydów, z dymów wszytkich uczyniwszy

*) Въ подлиннико вырвано място.

circumscrip̄ia: z iako wielu koń usarski y kozacki dymów miał być wyprawiony? Gdyby na to wszystkich zaszła zgoda, bylby non contemnendus excerptitus, przez co uszlibyśmy tych incommoda, któremi dies noctesque premimur przez zaciągowe wojska; uszłyby y włości i. k. mci wydawania z ostatnią swoją evisceratią żołnierzowi chleba,—którego to medium consultus trzymać się et sine quo non bydż rozumiemy y zalecamy ichmościom.

Ratione zaś piechoty, bez których sufficiens exercitus bydż nie może, trzeba reassumować anni millesimi quingentesimi septuagesimi octavi ordinatę króla imci Stephana y millesimi quingentesimi y nonagesimi y nonagesimi octavi annorum constitutiones, co bywało in praxi, aby ze dwudziestu dymów jednego pochołka cum omnibus requisitis do wojny wyprawowano ze wszystkich dobr i. k. mci etiam oekonomicznych; na co potrzebny surową legem napisać, aby tenutuarii dobr i. k. mci impedimento w tym nie byli rzeczy-pospolitey commissariis, który, na relacynych seymikach trzebny obrać, aby byli iurati; którzy by, data sibi per constitutionem potestate od rzeczypospolitey, aby w każdym województwie w dzierżawach i. k. mci lustratą odprawili y tego doyrzeli, aby według tey ich lustratocy ta wyprawa piechoty primo vere staneła. Rotmistrzów zaś do tey piechoty aby i. k. mci ludzi stanu szlacheckiego y dobrze osiadłych, do wojny zgodnych, podać racył, których by płaca pro persona każdego z skarbu rzeczy-pospolitey według zwyczaiu co czwierć roku dochodziła. A choćby ex nunc in ordinem redacta bydż nie mogła ob aliqua impedimenta ta piechota; tedy jednak przełożywszy do rzeczy-pospolitey, ichmę panowie posłowie instabunt, aby pomieniona ordinatio króla imci Stephana in toto reas-

sumowana, iako w najpretnszym czasie do skutku przywiedziona była.

Augendo numerum sił księztwa Litewskiego pospolite ruszenie Tatarskie według dawnych praw y constitutii renovare y w swą rezę wprawić necessario potrzeba. Gdyż przed tym był numerus pospolitego ruszenia circiter piec tysięcy koni, a teraz ledwo podobno tysiąc y to motłochu bywa; zaczym naprzód, per lustrationem tych dobr Tatarskich w każdym województwie przez commissarzów obranych iuratos, którym by protestas od seymu dana była, te rzeczy in ordinem redigere trzeba; druga—dawne obostrzyć prawa, aby Tatarowie chorągwii nie miewali y pod chorągwiami zaciągowemi nie służyli, ale osobami swymi także y wszyscy possessores dobr tatarskich y sami Tatarowie to servitium bellicum odprawowali,—co wszystko przełożą ichmć panowie posłowie y, aby skutek wzięło, starać się będą.

In succursum skarbowi w. x. Lit. nie mała by accederat summa z tą, gdy pogłówne y podymne żydowskie in meliorum ordinem, aniżeli teraz iest, wprawione bydż. Y zaprawdę: ta gens, abiecta y niby contempta w naszych państwach, ledwo decimam partem tych contributii, pod któremi chrześcianie gemunt, daie do skarbu, kiedy tylko piętnaście tysięcy pogłównego, a podymnego ledwo dąią tysiące; a interim ich wielką po różnych miastach widziemy coluviem et quod maius,—handle znaczne cum ruina miast wielu prowadzącą. Co proponent ichmć panowie posłowie na seymie y seryo przy tym stana, aby—abo auctia znaczna pogłównego y podymnego na nich włożona była, albo przez odprawienie lustracyey tego oboiego przez commissarzów przysięgły mógł augeri ten od nich census.

A przytym, aby o niechowanie czeladzi, per neglectum grodów zaledgle, tot

constitutiones in executionem przywiezione były, abo per designatam certam, mianowicie,—mille florenorum na grody niedbałe poenam, o którychby wolno każdemu do trybunału było pozwać.

Rachunki skarbowe ieśli kiedy, tedy hoc tempore, kiedy summa egestate laboramus pienidzy, nie mają bydż postępowane; zaczym, aby sufficientem calculum wszystkich tych contributionum y ordinarynych prowentów, które kolwiek weszły do skarbu, imci pan podskarbi uczyńili; do czego aby jurati byli deputati—urgebunt ichmość panowie posłowie, a osobliwie na cła y myta słuszną mieć będą animadwersią, iako ztąd iest auctia rzeczy-pospolitey, które telinea ile na Dzwinię, iż imci pan podskarbi odbiera śrebną monetę, więc aby się z teyże rachował pilno,—tego doyrzą ichmościowie. A iż pisarze celni aggravant bardzo stan szlachecki w tym naszym woiewodztwie, ratione śledzi, gdy ze Gdanska powracają szkuty, na których po kilka, abo dziesiątku, beczek dla wygody swey domowej obywatele tego woiewództwa prowadzą; więc, aby te exactiones cessare abhinc mogły,—efficient ichmość panowie posłowie; nieniey y to, aby celni pisarze ob illatas komužkolwiek iniurias w grodzie się sprawowali.

Czopowe, ex multis rationibus, aby przy woiewództwie bydż mogło, exemplo woiewództw koronnych,—starać się będą o to ichmość panowie posłowie.

Wiele na tym należy securitati w. x. Lit. kiedy nam iest pax suspecta z carem Moskiewskim y innemi, aby fortece pograniczne jako naylepiej mogły bydż opatrzone, co y i. k. mość w swoiej instructiey przypominać raczy; zaczym tym barziey to promovebunt ichmość panowie posłowie, im większa tego iest necessitas.

Relacyja commissiey Wilenskiey y

pierwszey y tey powtórney, ieśli dōszła, upomniał się ichmość panowie posłowie serio, aby pateret rzeczy-pospolitey: ieśli się ichmość panowie commissarze iuxta praescriptum constitutii, na przeszłym seymie napisaney, sprawili? Jeśli miles bene meritus ukontentowany? Jeśli iniuriatis, (których iest ingens multitudo), satisfactum? Y wiele iesceze zostanie winnego długu woysku—aby ad feliciora tempora per constitutionem był odłożony y warowany—proponent ichmościowie.

Pytać się y o tym będą ichmość panowie posłowie: czemu woysko Litewskie non suo loco et tempore, ale ze szkodą nas wielu, a ile naszego woiewództwa, kiedy obozową consistencyą przez niedziel kilka miało, y gdy iuż wkroczyło w służbę, cum ignominia w. x. Lit. zwinione? lubo nam imci pan hetman wielki w. x. Lit. doskonałą dał informatię.

Gdy circa publicum bonum desudamus, przepomnieć nam nie godzi y tego, że multa patitur stan szlachecki przez to, gdy ani ultimariam in causis civilibus w tribunałach sententiam, ani executio nem iudicatorum mieć nie możemy, ale musiemy za dworem post magnam temporis et sumptus iacturam biegać, kiedy wszystkie koniec swój biorą sprawy; w czem quaerendo remedium y to prawie ciężkie iugum życząc kiedy kolwiek zwalić z karków naszych, bratersko obtestamur et per communem libertatem prosiemy ichmość panów posłów, aby proponowali ordinibus rzeczy-pospolitey correcturam trybunału naszego, za którychby mogła bydż introducta banicya, a za nią aby dana była w ręce executio decretorum et iudicatorum starostom sądowym, eo exemplo, iako się dzieje w Koronie.

Reassumptionem constitutii anni millesimi sexcentesimi trigesimi quinti ratione evocationis extra forum z ichmość pany

duchownemi, — promovebunt ichmościowie.

Securitas seymików aby poenis obostrzona była, y modus iudiciorum super excessivos, tamże na seymikach, aby był formowany,—efficient ichmość panowie posłowie.

Jest to unicum asylum libertatis, et praesidium—głos wolny, który ieżeli w sobie imić pana Prozora, posła Kowienskiego, na convocatię Wileńską wysłanego per indicium inaudito exemplo et contra institutum tey rzeczy-pospolitey iest od urzędu Kowienskiego oppressus; stana przytym ichmość panowie posłowie, aby ten dobry syn oyczynny in libertatem był vindicatus, a ci, którzy tantum sibi praesumeant, usurpando iure maiestatis, że go oczci odsądzili y incapacem functiey posselskiet, honorum et dignitatum uczynili, aby iustas poenas odnieśli.

Wici na pospolite ruszenie ambiguae et cum opposita optione podatków aby wydawane nie były,—lege cavebunt ichmość panowie posłowie.

Pospolite ruszenia według statutu aby odprawowane były y aby ie do dawnego porządku reducowano, tak w wyprawianiu koni usarskich, iako y kozackich, także y pieszych ludzi; y aby ci, których są ampliores fortunae, nie pocztami, ani dragonią odprawowali, ale sami równo z bracią osobami stawali: bo w tym summa inaequalitas, kiedy dragun, abo ziemianin, przy szlachcicu główne panskie zastępuje majątkości; do tegoż aby należały dobra królewskie, duchowne, miasta y żydzi: bo szlecheckie piersi za nich zastawiać się nie powinni,—to wszystko iako naylepiey prawem obwruią ichmościowie.

O wacantiach prawa reassumować, żeby bene possessionatis et bene meritis dawane były,—nie przepomnia ichmościowie.

Ichmość panowie senatorowie residen-

cy swoie przy boku i. k. mości aby odprawowali,—lubo to iest cautum prawem et poenis,—iednakże nie są in executione te poenae; tedy y to nowa cavebunt lege, iako by się tey powinności przez ichmość dosyć działo. A iż wiele iest takich woewództw, które więcej kasztelanie, że nie mają żadnych intrat, z kąd by mogły fulcire et tueri senatoriam dignitatem, a tym łacniew residentią przy boku pańskim odprawować; aby temu rzecznego-pospolita, przyłączeniem pewnych dzierżaw ex primis vacantibus do takich woewództw y kasztelaney, prospiciat,—instabunt ichmość; a osobliwie promovebunt, aby woewództwo nasze y starostwo Brzeskie, które żadney nie mają intraty, opatrzone przyłączeniem jakichkolwiek dzierżaw były.

Principes feudatarii ieśli summy te, które debent inferre, quotannis skarbowi oddawali dotąd, inquirent w tym ichmość; a ieśli pokażą się zalegle iakie summy, urgebunt, aby in moderna necessitate rzeczy-pospolitey quam primum odyskane były. Iż się homicidia et profusiones sanguinis, iako wszedy, tak w naszym woewództwie bardzo zamnożyły, a to że żadney nie mają publicam poenam; więc ad cuiusvis instantiam aby statuatur publica poena y wieża na główniki aby w Brześciu była erigowana, efficient ichmościowie.

Scrutinia in causis criminalibus aby się w grodzie odprawowały, exemplo Korony, reassument ichmość tysiąc pieczęset osmdzięsiąt osmego roku constitutię. Otrzymane in contumacię dekretą nie przysięga posłańców, ale aby grzywnami znoszone były,—promovebunt ichmość in omni foro.

Regestra contributionum publicarum od poborców do grodu, a z grodu posłom naszym, aby dawane były dla rachunków z skarbem, ponieważ często skarb producit retenta na dobrach takich, któ-

re in rerum natura nie były,—cavebunt to ichmość panowie posłowie.

Skarb aby nie retentami zasługi wyplacał żołnierzowi, ale parata raczej pecunia; retenta zaś aby sam odyskował przez dworzan skarbowych, — starać się ichmość o to będą.

Moneta aby do słusznego valoru reducovanabyła,—iest to aequissimum, dla który na ten czas wszystkie rzeczy in immensum excreverunt precium; w czym aby modos et rationes iniret res publica,—staną przytom ichmość panowie posłowie. Nie mniey y to proponent, aby ta moneta nowa taka bita była, która by była conformis monecie panstw sąsiedzkich. A interim, uważając rzeczy pospolitey trudne czasy, na zniżenie szelągów y ortów tymfowych, iako to i. k. mość proponit w instructiey, pozwalać nie będą: bo byśmy ztąd mieli ingens detrimentum, gdyby inszey nie mając monet, te zniszczyli.

Legem samptuarium plebeorum promovebunt ichmość, aby reasumowana była, przez któreby wszystkie luxus, które się w stanach mieyskich, kupieckich, rzemieśniczych y innych ludziach barzo zawzięły, odciąć mogły, żeby ta zbytnia drogość nieco extenuari mogła, żeby executia tego serio grodzkim urzędem commissa była.

Precia rerum słuszne aby tandem w swą reze były wprawione, kiedy kupcy intuitu monety wysoko idącey, iaką chcą sami stanowią y podnoszą cenę tym wszystkim mercibus, które wchodzą do panstw naszych; zaczym nie na jednym mieyscu, ale y w Koronie y w Litwie, podług constitutiey tysiąc sześćset trzydziestego wtórego, y tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, na mieyscach pewnych, per commissarios iuratos, aby odprawić się mogły y do skutku swego przyszły,—elaborabunt w tym ichmość panowie posłowie.

Nayduią się multi vagabundi, których in dies augetur numerus z poddanych naszych, tak w miasteczkach, iako y we wsiach; item i. k. mość tych potrzeba omnino in ordinem redigere takim sposobem, aby tych, którzy valent viribus, brano, z których by piechota mogła bydż na usługe rzeczy-pospolitey in moderna summa tey necessitate, a mogłoby tego bydż barzo wiele, nie ważąc kosztów wielkich na werbunki na regimenty, którym sufficere nie możemy iuż; zaś debilioris aetatis y sexus muliebris aby główne quotannis płacili,—cavebunt lege ichmość panowie posłowie.

Wielką iniuriam to woiewództwo patitur, kiedy całe xięstwo Litewskie, mając dwa porty, ma też eam libertatem, że sól prowadzą sobie nie tylko in proprium usum kożdy szlachcic, ale też in usum podanych swoich; nasze zaś woiewództwo, iż ma defligitatię swoją przez Koronę do Gdanska, nie ma tey libertatis, aby choć iedną beczkę ze Gdanska soli szlachcicowi przyprowadzić wolno było; proponent tedy to summum gravamen nostrum ichmość panowie posłowie. A zatym ulterutrum staraniem swoim efficient, aby—abo ze Gdanska wolno nam było sól prowadzić, albo—żebyśmy adinstar woiewództwa Podlaskiego od i. k. mości solą opatrzeni byli, za którą byśmy nie drożey, ale eodem precio, iako y Podlaskie woiewództwo, płacili beczkę, gdyż ta sól, którą do nas prowadzą warzoną sufficere nam nie może, a to y teraz beczólkę tak małą po złotych kilkunastu płacimy.

Dwór imci pana marszałka w. x. Lit., w mieście Brzesckim będący, do starostwa na odprawianie sądów grodzkich, także y ziemskich y seymików aby był przyłączony, a imci panu marszałkowi łożone na zabudowanie go koszty aby i. k. mość ex proventibus oekonomiey

refundere rozkazać raczył,—pilno starać się o to będą ichmościowie.

Jest o tym dawne prawo, aby sprawy Kurlandskie, Inflantskie pod dwiema pieczęciami wydawane były, co zawsze też in usu były; zaczym y teraz aby to ad effectum ducatur,—inferent ichmościowie.

In casum rozerwania seymu następującego, czego broń Boże, aby wici zaraz po seymie pierwsze za dwoie, a y trzecie incunctanter wydane były,—domówią się tego ichmościowie.

Pytać się: kto iest przyczyna nie pretkiego wyiachania ichmość panów commissarzów do Moskwy? bo ta retardatia rzeczy-pospolitey zda się bydż nociva.

Dekreta trybunalskie, ex seriis partium controversiis ferowane, aby nie przychodziły in disquisitionem.

Imci xiądz pisarz administrator dobr i. k. mości stołowych aby contra consuetudinem tey rzeczy-pospolitey, praetextu tey administrationis, którą vi, sobie od i. k. mości zleconą, żadney w urzędzie imci pana podskarbiego w. x. Lit. praepeditiety nie czynił y starszeństwa ani mieysca, honoris causa, nie praeten-dował sobie,—praecavebunt ichmościowie.

Ante unionem privilegiata bona aby podług praw y constitutii zachowane były,—ichmość panowie posłowie invigilabunt; y której iniuriata są,—constitutione cavebunt, iako Jasianowka w Branskim powiecie, aby w targach impedimentu nie ponosiła, in simili et alia bona.

Desideria woyska w. x. Lit. przeszłego seymu ob molem spraw rzeczy-pospolitey w reces do teraźnieyszego puszczone, aby były ad effectum teraz deducta,—prosić będą i. k. mość.

Ratione przechodzenia wojsk koronnych, którzy transgressis finibus xięstwa Litewskiego osobliwie w naszym

województwie barzo noclegami, przechodami, exactiami dobrom naszym są ciężci; aby dawne prawo, to iest, tysiąc sześćset pięćdziesiąt piątego roku reassumowane było, cum addita poena na tych, którzy-by śmieli hanc legem transgredi in ipso facto infamiae.

DESIDERIA.

Dobra biskupstwa Łuckiego w województwie naszym ponieważ consistentią obozową przez niedziel kilka pod Janowem do wielkiej przyszły desolatiet; instabunt ichmość panowie posłowie, iakoby abo w przyszłych podatkach levamen mieć mogły, albo uwolnieniem przez constitutię od hyberny mogły się levare. A że z tychże dobr duchownych skarb w. x. Lit. przed killunką lat zaległych sobie dziewięć tysięcy praetendit, nie mając na to słuszych dowodów, aby ab hac impetitione te dobra per constitutionem uwolnione były,—agent to ichmość panowie posłowie.

Desiderium ichmość panów Lubomirskich, a mianowicie imci pana wojewody Krakowskiego, względem szybu solnego, który nie tylko res est decisa, ale pactis conventis et iuramento regio firmata, aby ichmość panowie posłowie na żadne commissye nie pozwolali: bo by simili modo wszystkie takie iudicata et finaliter decisa ruere mogły,—praecavebunt ichmość panowie posłowie.

Desideria ichmość panów hetmanów promovebunt ichmość panowie posłowie.

Patet to dobrze wszystkim, iako dobra imci pana kasztelana Trockiego, Wierzchowicze nazwane, przez obóz Moskiewski funditus zruynowane są y dobra Opolskie trzydzienną consistentią recenter Litewskiego obozu nadwerezowane, więc y samego imci mając in consideratione koszty y spezy, tempore hostilitatis w tem województwie z odwagą zdrowia łożone; commitimus tedy ichmość panom posłom,

aby gorącą do i. k. mości wnieśli instantią, aby w tym wszytkiem imci ex primis vacantibus był ukontentowany.

Desideria imci pana kasztelana Brzesckiego, ratione strat iego circa obsequia rzeczy-pospolitey, aby a republica wniesieniem ośmiu tysięcy na leśnictwo Kowniańskie y Dubiańskie ukontentowane było,—promovebunt ichmości posłowie; temuż imci panu kasztelanowi wieś Bobrowniki, włok sześć w sobie mającą, aby in haereditatem imci była dana—instabunt.

Instabunt też ichmość panowie posłowie za imci panem podczaszyni w. x. Lit., aby summa dekretem comissiey anni millesimi sexcentesimi sexagesimi secundi, ratione stipendiorum imci winnych przysądzona, po tak długim zatrzymaniu, tandem z skarbu wypłacona była, y żeby ratio habeatur zasług imści.

Desiderium imci pana ienerała ziem Podolskich, ratione expens de proprio żołnych na różne necessaria Kamienieckiej fortocy, które iusto calculo chce pokazać, aby mu a republica wypłacone były, a przy tym aby ratio habeatur z codziennych kosztów imci in futurum,—instabunt ichmość panowie posłowie, żeby ex primis vacantibus był ukontentowany.

Kwit ratione administrationis skarbu w. x. Lit., przez nieboszczyka imci pana woewode Smoleńskiego, aby był confirmowany y to wydane ad exigentiam boni publici za kilkanaście tysięcy zboża; także ruinę starostwa Dubieńskiego przez teraźniejszą consistentią obozową,—promovebunt ichmę panowie posłowie, aby w tem imśc był ukontentowany.

Pograniczna forteca imci pana marszałka w. w. x. Lit-go Hłusk, ponieważ zawsze iest sub onere ob resistantiam bliskich nietespieczeństw, praesidii, aby od contribucii publicznych wolna była,—instabunt ichmość panowie posłowie.

Summy Trubbeckiey, ponieważ na imci pana marszałka w. x. Lit. iure successivo należy, aby exsolutionem mogła sortiri, recomendabunt ichmość nie mniey y merita samego imci, iako wielkiego w oczysznie człowieka.

Lachowicze, forteca woiewodztwa Nowogrodzkiego, ponieważ wtret na sobie sił nieprzyacielskich zatrzymała, y teraz sine praesidio zostaie, aby libertatię mieć mogła similiter iako insze, y żeby constitutia o tey fortocy anni tysiąc sześćset sześćdziesiąt piątego reassumowańa była,—starać się będą ichmość panowie posłowie.

Ponieważ było concessum na przeszłym seymie imci panu Grabińskiemu, podkomorzmę Wendeńskiemu, wniesienie summy na dzierżawę Borodycka, alias wojtostwo Ziołowskie, ósm tysięcy złotych; zaczym y teraz ichmość panowie posłowie promovebunt, aby za horowite zasługi od zaczęcia rebelii z iednym zostając półkownikiem, aż do zwinięcia wojska w. x. Lit., w swey prośbie odniósł effect.

Za imci panem Stanclem, oberszterleynantem i. k. mści, wniosą instancyą, aby indigenatum, względem zasług swoich, rzeczy-pospolitey wyświadczonych, mógł otrzymać.

Kościół y klasztor oyców Augustyanów, w Brześciu Litewskim, w rynku wystawiony, iako antiqua fundatio, mieć chce, aby pozostawał,—efficient ichmościowie.

Desiderium ieymci paniey krayczyney Litewskiey, względem trzydziestu tysięcy, summy godney pamięci imci panu Krzysztophowi Sapiezie, krayczemu Litewskiemu, względem okupu w niewoli Tatarskiey, constitutię pozwołoney a republica, a dotąd nie zapłacone, wniosą instantią, aby ta summa na starostwo Trabskie wniесiona była.

Godne są tego dosyć clara merita god-

ney pamięci imci pana Sapiehi, pisarza polnego, aby za nie remuneratiet pozostałym onego non denegaret rzecz-pospolita successorum, osobliwie wniesieniem summy złotych dwudziestu tysięcy, zasług nieboszczykowi od rzeczy-pospolitey winnych na dzierżawę Dolkę, w ziemi Przemyskiej leżąca,—o co instabunt ichmę do i. k. mci y stanów rzeczy-pospolitey.

Instabunt ichmę za imci panem podkomorzym Brzeskim, aby był libertowany od baniciey, przez imci pana chorążego Mielnickiego wyniesioney, do czego concurrunt y inszych woewództw instantii.

Za iegomość panem Turowskim, strażnikiem woewództwa Brzeskiego, aby za swoje merita, przez wszystek wiek swó rzeczy-pospolitey w dziełach wojennych wyświadczone, tandem aliquando mógł być ukontentowany,—wniosą prośbe.

Jegomość pana Bobrownickiego iustum simum desiderium, godney pamięci imci pana sędziego Brzeskiego, pułkownika i. k. mci, optime de republica meriti successora, który też y swoie młode lata na usłudze, inhaerendo vestigiis rodzica swego, trawił,—promovebuntichmość, aby za tak clara merita rodzica swego y swoie tandem byli ukontentowani.

Iudicium z imci panem strażnikiem Litewskim w sprawie imci pana Stanisława Szuyskiego y małżonki imci, aby formatum było, starać się będą ichm. Ratione desolatiet Terebunia y Łyszczyce przez różne wojsko, obozem stawające, instabunt ichmość, aby possessores tych dóbr ukontentowani byli, mianowicie ichmość panowie Szujscy y ichmość panowie Łyszczyńscy.

Novitates in republica nocivae, przeto eruatur administratio perpetua przez imcę sędzią metropolita Kijowskiego, in unione zostającego, wyiednana iako rzecznigdy nie bywała et antiquis legibus no-

civa et derogans była abrogowana, coadiutoria metropolitańska tollatur, iako rzecz niepotrzebna et suspecta, ponieważ constitutia iest, że expectatiwy zniesiono. Duchowieństwo in ritu graeco unito aby libertowane zostało, iuxta novelam constitutionem, od poborów y podymnych, pensia przytym nigdy niebywała, teraz ex nulla ratione włożona na episcopią Włodzimierską, która, y tak in hostico zostawiając et sub oneribus variis, aby zniesiona była, także archimandrie uprzewileowane, niesłusznie wzięte od imci siedza metropoly, powracane były episcopis,—o co serio instabunt imśc panowie posłowie.

Kościół Wisticki uprasza, aby dziesięcina ze wsi Kwasówki, w Grodzieńskiey oekonomiey będącę, była oddawana,—promovebunt to ichmościowie u i. k. mci, pana naszego miłościewego.

Donativum Miasta Kupieckiego żeby było zniesione; ponieważ żadnego w nim kupca chrześcianina niemasz, ale wszystko sami tylko żydzi; iarmarki dawnemi constitutiā naznaczone z uwolnieniem od cel y myta, względem wielkiey desolatiet tego miasta, aby były potwierdzone; gdyż kupcy koronni y litewscy dla ciężarów tych cel nie mogą się zieździć z towarami; prawa y przywileje miasta tego aby były utwierdzone; od soli, ratione składu—po pułtoraku od beczki, miastu przywilejem pozwolone, znowu aby przywrócono było, o to wszyskło wniosą prośbę do i. k. mci ichmę panowie posłowie.

Jaśnie wielmożnego imci pana kasztelana Trockiego dwor w Mielniku aby był ab onere miasta uwolniony y libertate nobilitari utwierdzony,—instabunt ichmę panowie posłowie; także też y włoki imci pana Kochańskiego.

Także imci pana Konstantego Jana Szuyskiego, pisarza ziemskiego Brzeskiego, dwor y sklepy murowane w ryn-

ku Brzesckim stojace, aby similiter libertowane były,—committimus diligentissime ichmś panom posłom.

Za imci panem Zygmuntem Hornowskim, podczaszym Smoleńskim, instabunt ichmś, aby wniesiona była summa na Hrabie—maiętność, ratione zasług wojskowych, dzieśięć tysięcy.

Imci panu refferendarzowi koronnemu, po uczynioney calculatier, aby non denegaretur kwit a republica.

Imci pana Mikołaja Brzozowskiego, miecznika Kijowskiego, dobra Brzozowiec, prześciem woyska zniszczone y cale zdesolowane, respectowi i. k. mści zalecić, y aby abiurata pozwolona była w przyszłych podatkach.

Za imci panem Mateuszem Łyszczyńskim instabunt ichmś panowie posłowie, ratione więzienia y postrzałów, aby consolatio iaka z clementiey i. k. mci pokazana była.

Za iegomość panem Jędrzeiem Chomętowskim instabunt ichmość panowie posłowie, aby w swoiej prośbie u króla iegomościa był ukontentowany.

Za wielebnemi ichmość panny zakonemci conventu Franciszka świętego, Brzesckiego, instabunt ichmość panowie posłowie ratione zruynowania y porabowania dworu Sobiborskiego y wsi należącej przez zwinionych ichmość panów żołnierzów, aby z clementiey i. k. mci dobrodziejstwo iakie pokazane było.

Desiderium iegomścia xiędza biskupa Włodzimierskiego y Brzesckiego, ratione apparat cerkwie Gierszonowickiey, w oekonomiey i. k. mci Brzesckiey będących, przez imci pana Okołowicza zabranych,—instabunt ichmość panowie posłowie aby wrócone były.

Prawo tak wielo constitutii utwierdzono iegmość paniey woiewodziney Wileń-

skiey y synów iegomci ratione Szawel, aby nieporuszone usque ad exsolutionem summy zostało,—praecavebunt ichmōsciowie.

Desiderium iegomści pana Marcelina Żardeckiego, aby Stara Wola w ziemskie prawo obrócone było.

У тое инструкція поднист руку тымъ словы: Jan Karol Kopeć, kasztelan Trocki, starosta Brzescki, iako director; Ostaphian Tyszkiewicz, podkomorzy Brzescki; Piotr na Ryszkach Ryszkowski, kasztelan Mścisławski; Constanty Jan Szuyński, pisarz ziemski woewodztwa Brzeskiego; Adam Skaszewski, stolnik Zakroczymski; Krzysztof Czyż z Woronney, podczaszy Mścisławski; Jerzy Władysław Grabiński, podkomorzy Wendeński; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wendeński, podstarośc Brzescki; Ludwik Jeziorkowski, podstoli Piński; Jan Manczak, mostowniczy Miński, pisarz grodzki Brzescki; Piotr Stanisław Grek, maior i. k. mci; Adam Pociey, rotmistrz i. k. mci; Tomasz Skaszewski; Jakub Władysław Wierzbicki; Krzysztof Turowski; Jan Stanisław Kuza; Jakub Franciszek Bobrownicki; Jerzy Brzostowski; Jerzy Grecz mp.; Krzysztof Grabowski, horodniczy Brzeski i. k. mci; Mateusz Łyszczyński; Teophil Załowski mp.; Wincenty Łyszczyński; Krzysztof Bukraba; Mikołaj Rywocki; Kazimierz Szokalski, mierniczy i. k. mci; Bazyli Sawicki; Adam Wodeysza; Jan Kazimierz Hornowski; Alexander Żardecki; Chrystostom Hornowski; Thomasz Piotrowski; Konstanty Rakowicki; Kazimierz Lasota Słotwiński; Floryan Nowicki. Котораяжъ то инструкція, черезъ особу верху мемованую ку актикованью поданаѧ, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписана.

1672 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 2486—2490.

278. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная на пописовомъ сеймѣ послу, отправляемому къ королю.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на пописовый сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своему послу, отправляемому къ королю, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Благодарить короля за его старанія объ успокеніи и безопасности рѣчи-посполитой.

2) Засвидѣтельствовать предъ нимъ о желаніи обывателей и ихъ рѣшимости — стать, за третими витами, въ открытое поле и вооруженnoю силою защищать какъ его достоинство, такъ и свои права и вольности.

3) Въ виду не успокоившихся еще внутреннихъ волненій, просить его — принять кроткія и миролюбивыя мѣры къ ихъ окончательному замиренію; но въ случаѣ безуспѣшности этихъ мѣръ, они, обыватели, обязуются не щадить для защиты его достоинства, ни своихъ головъ, ни своего здоровья.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ второго,
мѣсяца Августа осмынадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мню Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ — стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто ихъ милость панъ Криштофъ Букраба и его милость панъ Бенедиктъ Беклевскій, инструкцію ихъ милости пановъ обывателей воеводства Берестейского, въ речи въ ней менovanой, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подали, вѣтые слова писаную:

Instrukcya od nas obywate-
low wojewódstwa Brzeskiego
na seymik popisowy, dnia szesna-
tego Augusta, do Brześcia zgro-
madzonych, imć panu Mikołajowi
Sadowskiemu — strukczaszemu
i. k. m., dana.

4) Просить его же, чтобы 200 человѣкъ пѣхоты, назначаемыхъ по закону для безопасности воеводства изъ имѣній экономическихъ, были оставлены въ воеводствѣ же, подъ начальствомъ Брестскаго воеводы.

5) По случаю приготовленій къ предполагающейся экспедиціи, просить его же о продлении срока собираанія податей.

6) Для покрытия текущихъ издержекъ назначить одно подымное; но таکъ въ прежнихъ податяхъ не принимали участія ни имѣнія духовныхъ, ни экономическихъ; то просить его же — объ изданіи универсала, по которому бы назначенное на этомъ сеймѣ одно подымное было собрано въ одинаковой мѣрѣ со всѣхъ имѣній, какъ пляхетскихъ, таکъ и духовныхъ и экономическихъ.

Jest s powszechnego pokoiu całej rzeczypospolitej commune bonum et solatium, tak z niebezpieczenstwa nastąpującego communis et summa calamitas et afflictio, której że iego król. mość pro paterna solicitudine obstare raczy, y cała rzecz-pospolita ad reprimenda swoją pańską concitat czułością,—imci pan posel nasz i. k. mci, panu naszemu miłoścemu, podziękuię.

Doniesie przytym i. k. mci, panu naszemu miłoścemu, ochronę naszą, sktórą stosując się do wici y woli iego k. m., aby tylko inne woiewódstwa pro termino et loco pospieszyły, y my pro integritate maiestatu pańskiego pro conservatione kościołów y chwały Bożej, praw, swobod y wolności naszych, równo z innemi, stawać nie omieszkamy.

A że internarum diffidentiarum sancta ieszcze nie są totaliter ugaszone, s których szkodliwy, strzeż Boże, płomień

wybuchańcę by musiać, y nie spore spólnych rad i sił auxilia być by musiały, — upraszać będzie imć pan poseł nasz i. k. m., pana naszego miłościwego, aby civilibus et pacatis mediis ugasić y uspokoić się mogły. A ieżeli by malcontenti ad media adakcyi nata przystąpić y onych aprehendere nie chcieli; owszem, żeby w swoich zawieźtościach perseverando, quid ultra moliri, przeciwko panu mieli, głowy nasze y zdrowia z ostatnią kropią krwie za dostojeństwo maiestatu i. k. m., pana naszego miłościwego, zastawiać obowiązujemy się przeciw każdemu nieprzyacielowi oyczyszny.

A że zwyczay y prawo pospolite pro necessitate woiewództwa z oekonomiey i. k. m. dwieście piechoty na potrzebe woiewództwa instituit; upraszać będzie imć pan poseł i. k. m., aby ta piechota na terazniejszą expedicję y potrzebę woiewództwa stawiona była, która by pod względą woiewody naszego zostawać mogła.

Upraszać też quam diligentissime i. k. m., pana naszego miłościwego, zlecamy imć panu posłowi naszemu, iż vocati trzeciami wiciami i. k. m. et necessitate publica impulsu na publiczną zabieramy się usługe; przeto uchwalonych podatków z obu rat pośledniejszych, pro fixo termino, wydać nie możemy, — o prolongatia tedy czasu upraszamy i. k. m., że gdy da Bóg szczęśliwa expeditia skonczona będzie, powróciwszy non gravatim contribuiimus.

Potrzeby woiewództwa privatae, wiele expens, kiedy woiewoda żadney ekonomicę y obwencyi niema, potrzebują, aby uchwaliliśmy na różne potrzeby woiewództwa naszego podymne iedno w roku tysiąc sześćset siedmdziestym, uczyniwszy osobliwą uchwałą naszą dispositionem onego, którego seymowa przy deklaracyach stanęła approbata; do czego, że się dobra ekonomiczne y duchow-

ne przyłożyć nie chciały, a interim nobilitas tak za królewskie, iako y za duchowne dobra, piersi swoje zastawiać musi, — upraszać będzie imć pan poseł nasz i. k. m., pana naszego miłościwego, aby universal wydać raczył, iakoby równo cum nobilitate to pomienione podymne na potrzeby woiewództwa wydane było. Co wszystko dexteritati imć pana posła naszego committimus.

У тоей инструкції подпись рукоъ ихъ милостей пановъ обывателевъ воеводства Берестейского тымъ словы: Stefan Kurcz — woiewoda y dyrector seymiku popisowego woiewództwa Brzeskiego, Ostafian Tyszkiewicz — podkomorzy Brzeski, Jerzy Władyślaw Grabiński — podkomorzy Wendeński, Daniel Felicyan Zembocki — podstoli Brzeski, Jan Władyślaw Brzostowski — pisarz w. x. Lit., Adam Skażewski — stolnik Zakroczyński, Constanty Jan Szuyski — pisarz ziemske woiewództwa Brzeskiego, Mikołaj Sadowski — strukczaszy i. k. m., Jerzy Stanisław Umiastowski — stolnik Wendeński, podstarości Brzeski, Jan Manczak — mostowniczy Miński, grodzki Brzeski pisarz, Waleryan Ciołek z Żardek Żardecki manu propria, Władyślaw Żardecki manu propria, Szuyski Jerzy, Constanty Kazimierz Witeź, Benedykt z Beklewa Beklewski, Alexander Wodeysza manu propria, Jarosz Kulen Chodynicki, Kazimierz Hornowski, Stanisław Kazimierz Tabęński, Stanisław Jan Witeź, Stanisław Lewalt Jezierski, Samuel Bielski, Michał (Leon*) Lewalt Jezierski, Wereszczak Bazyli, Władyślaw Ancuta, Jan Władyślaw Mrokowski, Paweł Władyślaw Jankowski — mieczny Kiiowski, Krzysztof Bukraba, Michał Lewalt Jezierski, Alexander Osowski, Mikołaj Kazimierz Sienkiewicz, Jan Krzywobłocki, Karol Alexander Ruszcza, Bazyli Guelph, Kazimierz Buchowiecki, Ancuta

(*) Сверху надписано.

Adam, Jakub Władysław Wierzbicki, To-
masz Piotrowski, Jan Stanisław Kuza.
Которая жъ то инструкція, черезъ осо-

бу вышъ менованую поданаа, есть до
книгъ кгородскихъ Берестейскихъ учи-
сана.

1672 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 2482—2485.

279. Постановление дворянъ Брестского воеводства о всеобщемъ ополчении.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на пописовый сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, въ видахъ пресѣченія разныхъ уклоненій отъ личнаго участія многихъ лицъ во всеобщемъ ополчениі, постановили: обназать всѣхъ безъ исключенія лицъ, должностныхъ прини-
матъ участіе въ ополченіи, явиться лично, въ

полномъ вооруженіи, по первому зову Брестскаго воеводы или подкоморія, подъ страхомъ наказаній, изложенныхъ по сему предмету въ конституціяхъ; срокомъ для выступленія въ поле назначить 30 Августа, т. е. то время, когда вооружатся и воеводства другія.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ второго,
мѣсца Августа семьнадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскому, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Криштофъ Букраба и его милость панъ Бенедиктъ Беклевскій, лявдумъ ихъ милостей пановъ обывателевъ воеводства Берестейского, на сеймiku посполитого рушенья, за вицами его королевское милости выдаными, згромажоныхъ, поставленного, въ речи въ немъ ниже выраженої, ку актикованю до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подали, въ тые слова писаное:

My senatorowie, dygnitarze, urzędni-
cy ziemscy, grodzcy, obywatele woie-
wództwa Brzeskiego, na seymik popiso-
wy, za wiciami iego król. mci, na dzień
szesnasty Augusta ziachawszy się do
Brześcia, a chcąc porządek pospolitego
ruszenia y wyprawy woienney w dawną
reże wprawić, powszechną zgodą naszą
y tą uchwałą terazniejszą postanawiamy:

Widząc, że potentia woiewództwa naszego coraz diminuitur, kiedy tak wiele nayduje się, którzy pospolite ruszenia y wyprawę woenną przez poczty ziemianskie odprawuia y sami do pospolitego osobami swemi ruszenia nie stawaiąc,— przez co wiele derogatur potentii woiewództwa naszego, postanawiamy tedy zgodnie wszyscy, aby, stosując się do constitutiey tysiąc sześćset dwudziestego pierwszego, każdy swą osobą z pocztami we wszylkim porządku żołnierskim, do boju należącym, według dawnego zwyczaju y starych kwitów, na pospolite stawali ruszenia, osobliwie według też samej constitutiey pomienioney ichmość panowie zastawnicy, aredarze od summ, aby porządnie stawili poczty, sub poenis de expeditione bellica sancitis, które my sami wszyscy wspólnie promovebimus y wszelkim urgebimus sposobem, na każdego tey uchwale naszej sprzeciwnego. Miasta zaś y miasteczka, aby według też samej constitutiey ex facultatibus y od summ swoich piechotę na też terazniejszą expeditią, bez której milicia porządnie być nie może, także wozy, prochy swe, zgoła

ze wszystkim porządkiem wojskowym stawili y wyprawili; czego wszystkiego imci pan woiewoda Brzeski, albo imci pan podkomorzy przy popisie według powinności urzędu swego animadvertere powinien będzie.

A że na dzisiejszym terminie dla nieznamówionego porządku do popisu nie przyszło y dla nieprzybycia ieszcze woiewodztw górniejszych z tych przyczyn do dalszego czasu, to iest praefixe do dnia trzydziestego Augusti, odkładamy. Na którym terminie, za obwieszczeniem przez uniwersały imci pana woiewody, albo imci pana podkomorzego naszego, do Brześcia zjachawszy się, popis, według dawnych kwitów, starych rejestrów, odprawić y w pole zaraz ruszyć się submituiemy się,—hoc praecauto, gdy nas wyszysze wszystkie poprzedzą woiewództwa.

Które to laudum nasze, aby tym większą wagę y powagę miało, wszyscy spólnie powszechną approbuiemy zgodą y naszemi podpisuemy rękoma. Dan w Brześciu dnia szesnastego Augusti, roku tysiąc sześćset siedmdziesiąt wtórego.

У того лявдумъ ихъ милостей пановъ обывателей воеводства Берестейского подписы рукъ тими словы: Stephan Kurcz—woiewoda u director ziazdu popi-

sowego woewództwa Brzeskiego, Ostatian Tyszkiewicz—podkomorzy Brzeski, Jerzy Władysław Grabiński—podkomorzy Wendeński, Jan Władysław Brzostowski pisarsz w. x. Lit, Konstanty Jan Szuski—pisarz ziemski woewództwa Brzeskiego, Daniel Stanisław Zembocki—podstoli Brzeski, Jerzy Stanisław Umiastowski—stolnik Wendeński, podstarości Brzeski, Adam Skaszewski—stolnik Zakroczymski, Mikołaj Sadowski—strukczaszy i. k. m., Hieronim Okołowicz, Wincenty Łyszczyński, Jan Manczak—mostniczy woewództwa Mińskiego, pisarz grodzki Brzeski, Jozeph Korzeniewski, Thomasz z Nosiłowa Ostrowski—czesznik Nowogrodka Siewierskiego, Teophil Kościa, Jan Franciszek Bucholc, Kazimierz Lasota Słotwiński, Maciey Gogolewski, Leon Michał Lewalt Jezierski, Mikołaj Czesławski, Kazimierz Buchowiecki, Władysław Ancuta, Alexander Ostrowski, Tomasz Piotrowski, Jan Stanisław Kuza, Jakub Kazimierz Sadowski, Kazimierz Grodzonowski, Bazyli Guzels Ancuta, Adam Samuel Pietraszewicz. Которое жъ лявдумъ, черезъ особу вверху менованную ку актикованью поданое, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1672 г.

Изъ книги за 1671—1672 годы, стр. 2642—2649.

280. Инструкция дворянъ Брестского воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на генеральный сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на предсеймовий сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на генеральный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Просить короля—содѣйствовать къ объединенiu разрозненныхъ желаній и дѣйствій под-

данныхъ рѣчи-посполитой, какъ къ главнѣйшей основѣ ея политического самосохраненія — особенно въ это опасное время; въ случаѣ же обнаруженія кѣмъ либо изъ ея зложелателей непріязненныхъ дѣйствій на сеймѣ, таковыхъ судить тутъ же во исполненіе божеской справедливости.

2) Соглашаться на всеобщую конфедерацию не иначе, какъ только подъ условиемъ—чтобы трибуналы в. кн. Литовскаго были уравнены въ правахъ съ коронными и чтобы подати на войска были равномѣрно распределены на всѣ воеводства.

3) Требовать у рѣчи-посполитой уплаты жалованья уже распущенному по домамъ Литовскому войску—съ тѣмъ однако же условиемъ, чтобы были вознаграждены и лица обиженныя.

4) Въ виду возникающей турецкой войны—ходатайствовать о наймѣ чужестранного войска—приблизительно въ 4,000 человѣкъ—съ тѣмъ условиемъ, чтобы Брестское воеводство было уволено отъ взноса по крайней мѣрѣ первой четверти податей на его содержаніе за издержки, понесенный имъ на послѣднее рѣшеніе.

5) Потребовать, чтобы сборщики податей подавали на сеймахъ счетные листы платежей и недоимокъ для лучшаго контроля надъ скарбомъ.

6) Во вниманіе къ затратѣ королемъ 100,000 зл. на содержаніе войска—просить рѣчи-посполитую, чтобы она уплатила ему эту сумму изъ податей, пред назначеныхъ на содержаніе войска, а также чтобы уплатила ему и 40,000 златыхъ, числящихся на имѣніяхъ Шавельскихъ, посредствомъ зачисленія въ столовыя имѣнія первыхъ вакантныхъ имѣній.

7) Просить также объ удовлетвореніи гетмановъ в. кн. Литовскаго изъ первыхъ экстраординарныхъ сборовъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ второго,
мѣсяца Декабря четырнадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Иномъ Каролемъ Копемъ—каштеляномъ Трокскимъ, Берестейскимъ, Юрборскимъ, Вержболовскимъ, etc. старостою Ковенскимъ и.... державцою, постановивши очевисто его милость панъ Марциньянъ Островскій инструкцію ясневельможныхъ ихъ милости пановъ сенаторовъ, дикгнитаровъ, урадниковъ земскихъ и кгродскихъ, обывателевъ воеводства Берестейскаго, за универсаломъ его королевское милости дня тринадцатаго Декаб-

8) Чтобы быть вознагражденъ за военные заслуги—Ганенко, а равно и Запорожское войско.

9) Чтобы были заключены оборонительные союзы съ соѣдними государями, въ особенности съ царемъ Московскимъ.

10) Не соглашаться на заключеніе мира съ Турцией съ уступкой значительного числа польскихъ провинцій.

11) Требовать подтвержденія по прежнему ходатайству, о воспрещеніи короннымъ войскамъ переходить Литовскія границы.

12) Ходатайствовать, чтобы Брестскому старапостинству назначена была рѣчи-посполитой какая либо субсидія.

13) Чтобы для пресѣченія поблажекъ злодѣяній, былиъ возстановленъ законъ, известный подъ названіемъ: «Tirrifica lex», какъ въ коронѣ, такъ и в. кн. Литовской.

14) Чтобы Трубецкая сумма было уплачена изъ короннаго скарба.

15) Чтобы удовлетворенъ былъ рѣчи-посполитой референдарь в. к. Литовскаго уплатой ему кредитовъ.

16) Чтобы также были удовлетворены въ своихъ просвѣахъ и Краковскіе езуиты за убытки, понесенные ими отъ солдатскихъ постоеvъ.

17) Ходатайствовать, чтобы бѣлое духовенство греко-уніятского исповѣданія было уволено какъ отъ солдатскихъ контрибуцій, такъ и отъ другихъ податей рѣчи-посполитой.

18) Чтобы вознагражденъ былъ за заслуги, оказанныя Брестскому воеводству Туровскій.

ra, року tysiąc sześćsety siedemdziesiąt
вторego, до Berestia zgrromajzonoxъ на
seymickъ, zъѣzdъ eeneralnyj u Varsha-
wѣ uperjakojuj, wъ sprawѣ i dезide-
rijuj въ немъ нижej oписanoxъ, kу
aktykowanju do knigъ kгrodskixъ Be-
restejskixъ podalъ, wъ tyje слова пи-
sanujo:

Instrukcya od nas senato-
rów, urzędników ziemskich,
grodskich, u wszystkich obuwa-
telów woewództwa Brzeskiego,
zgromadzonych za uniwersalem
iego kr. mci, pro die decima tertia
Decembry tysiąc sześćset siedm-
dziesiąt wtórego, na seymik, ziazd

ieneralny w Warszawie uprzedzający, dana ichmę panom posłom naszym: imci panu Ostaphianowi Tyszkiewiczowi— podkomorzemu Brzeskiemu, imci panu Stanisławowi Sapiezie— staroście Prażskiemu, imci panu Alexandrowi Rayskiemu — stolnikowi Starodubowskiemu, imci panu Kazimierzowi Łyszczyńskiemu— podstolemu Mielnickiemu, imci panu Adamowi Pocieiowi, imci panu Kazimierzowi Duninowi Korwickiemu — miecznikowi Smoleńskiemu, imci panu Michałowi Przyszychockiemu, imci panu Benedyktowi Korowickiemu.

Sama ab iutra et ab extra utrapiona oyczyna pokazuje nam nieznośne rany swoie, od własnych synów oyczyny zadane, woła do nas, abyśmy tandem zmiliwali się nad nią y upadłey, a ledwo nie konaiącey dextram podali; pobudza nas do tego oycowskie i. k. m. około dobra pospolitego staranie, kiedy nam składa na ratunek oney w Warszawie ziażd ieneralny: za co napierwiej ichmę panowie nasi przez imci pana Czarneckiego, pisarza polnego koronnego, marszałka ziażdu ieneralnego, podziękuią. A że między xięstwem Litewskim a koroną nierozerwana zachodzi braterska unia, in omni casu oney odbiegać nie chcemy y protestamur przed Bogiem, że iako raz zgodnemi głosami obraliśmy króla imci Michała, szczęśliwie nam teraz panującego, tak do wylania ostatniey krwie naszych wolney electii y panowania iego bronić gotowiśmy, żadnemi fakciami postronnych, żadnemi domowemi moliminibus nie uwodząc się, owszem contra machinationes pectora nasze oppone re gotowiśmy; co i. k. m., stosując się oraz do związku całego woiewództwa naszego uczynionego, sacrosancte spondemus.

Wielą punctów instructią naszą nie chcemy onerare; dosić nam, gdy ichmę panowie posłowie nasi i. k. m. integrum

honoris, maiestatis y panowania, oraz praw, swobod, wolności nienaruszoną zachowią obseruantiam,— co wszystko in unitate animorum zależy; która gdy będzie, facile nieprzyjaciel inhians na oyczynę naszą, (w który honor Bozki et integritas omnium comprehenditur,) pogrożony będzie. Dla tego omnimodam ichmę panom posłom naszym daiemy protestem, aby tak obronę oyczyny, praw, swobod naszych integritatem, iako conservationem i. k. m. panowania przed oczyma mając, spolnie s Koroną y z wielkim xięstwem Litewskim znosząc się, unitis animis et viribus we wszystkim postępowali, ut salvetur utrapiona oyczyna y król pan, in solium liberis votibus obrany y posadzony, długoletnie nam panował y całość praw y swobod naszych była wcale zachówana; a kto się conturbationum et motuum oyczyny reus, niech per iudicium na tym ziezdzie formandum, praevia citatione, będzie osądzeny, aby sprawiedliwość Bozka ukontentowana została.

A że do zgody confoederationis wszystkiej rzeczy-pospolitey accedere non retractamus, czyniemy etiam intuitu ukontentowania in nostris publicis desideriis, wszystkiemu xięstwu Litewskiemu służących, mianowicie—żeby trybunały w. x. Lit. autoritate y w banicyach s koroną porównane byli; tudzież woyska, gdy będą, aby po woiewództwach podzielone zostały proporcionaliter do podatku. Co serio injungimus ichmość panom posłom naszym y bez tego nullo modo compareant przed nami, etiam accedant do zgody confoederationis.

Meruit w. x. Lit. woyska zwinione etiam omnem gratitudinem, nie tylko mercedem; aby tedy odbierali swoje zapłaty nihilominus tak iednak, żeby iniuriatis ante omnia, według constitutiey tysiąc sześćset siedmdziesiątego, satisfactum było.

A że imminet bellum turcicum, tak

walnego totius christianitatis nieprzyjaciela, nie podobno aby woyska nowego zaciągu nie było; zaczym numerum onego, (a zdałoby się cztery tysiące) et modum zapłaty do zgody y uwagi wszystkich woiewództw w. x. Lit. odkładamy,— hoc praecauto, aby respectus był przynajmniej iedney czwierci pierwszej wytrażenia naszemu woiewodztwu, ponieważ exacte pospolitego ruszenia służyliśmy. Więc, że niektórzy panowie poborcowie podają incognita nomina, ad avertenda haec inconvenientia, expedit, żeby na seymikach przedseymowych podawali regesta perceptorum et retentorum dla snadniejszych rachunku w skarbie od panów posłów adtententiey.

Wyśniadczył i. k. mśc łaskę swą pańską, gdy podczas terazniejszej inundationis pogwałtu sto tysięcy na woysko nowego zaciągu dać raczył; nihil aequius, aby i. k. mśc przy należytey od nas wdzięczności z uchwalonych od rzeczypospolitej przyszłych podatków na woysko odebrać mógł,—osobiście, aby w nieoddanych czterdziestu tysiącach in recompensam Szawel, iustissimum est, aby i. k. mśc ukontentowany został. Ażeby rzecz-pospolita ab isto onere liberior była, póki non refundetur summa zostaiąca na Szawlach, ex primis vacantibus proporcionalne intracie czterdzieści tysięcy dzierżawy do stołu i. k. mci applicantur.

Merentur omnem effectum merita ichmśc panów hetmanów w. x. Lit., którzy że przy swoich odważnych pracach na potrzebę rzeczy-pospolitey nie małe summy łożyli; nihil congruentius, aby rzeczpospolita z extraordinarnych podatków ichmościom dosyć uczyniła.

Wiara, odwaga, życliwość przeciwko królowi imci y rzeczy-pospolitey imci pan Hanenko z woyskiem i. k. mci Zaporozkim zasłużył omnem gratitudinem; serio tedy rzeczy-pospolitey respectowi merita imci y całego woyska intimabunt

ichmśc panowie posłowie nasi, oraz y desideria, które na osobliwej są wybrane instrukciey od imci pana hetmana Zaporozkiego do woiewództwa przesiane, aby sortiantur suum effectum,— starać się mają ichmśc panowie posłowie nasi.

Do obrony ojczyzny należy conjunctio armorum cum principibus externis, osobliwie iednak s Carem imcią Moskiewskim cum tota republica (cum omni iednak cautela) invigilandum; a że do conferenciey z Carem imcią potrzebna iest poczta, mieć ią należy.

Pakta z cesarzem Tureckim cum avulsione tantarum provinciarum żadną mairą ichmśc panowie posłowie nie mają powzawać.

Tot constitutionibus warowano, aby woyska koronne granic w. x. Lit. nie przechodzili, co teraz violatur; zaczym serio invigilant ichmśc panowie posłowie, aby prawo iuż nie ponosiło tak wielkiego praejudicium, ale żeby in executione zostało.

Starostwa sądowe prawo chce mieć, aby miały swoie provisie, ut coerceatur swawola, w czem starostwo Brzeskie wielką ma krzywdę,—bo żadney niema wsi y intraty, nawet provisia nie dochodzi; instabunt ichmśc panowie posłowie, żeby satisfiat wygodzie całego woiewództwa et iustitiae.

A że impunita zostaią scelera; dla zatrzymania swawoli curabunt ichmśc panowie posłowie, aby turrica lex, sposobem coronnym, y w w. x. Lit. służyć mogła.

Summa Trubecka aby exoluta była z skarbu koronnego,— promovebunt iustum desiderium imci pana marszałka w w. x. Lit.

Meruit imci pan referendarz w. x. Lit. omnium nostrorum affectum, aby swoje odebrać mógł, y każdemu aby w kredytach rzecz-pospolita dosyć uczyniła.

Desiderium iustissimum reverendorum patrum societatis Jesu collegium krakowskiego świętego Piotra słuszny ma mieć respekt od rzeczy-pospolitey, ponieważ tota prawie fundatio zgubiona przez zniszczenie dobr od consistenciey obozów wszystkich woiewództw koronnych.

Ritus graecus, in unione sancta zostający, ut nihil detrimenti patiatur; owszem onych antiqua sanctae unionis privilegia ut conserventur,—zelose instabunt, y żeby świeccy kapłani, iako ubodzy, niemający żadnych poddanych,— ab exactionibus et impetionibus żołnierza y podatków rzeczy-pospolitey wolni zostawali, żeby tym liberius Panu Bogu y duszom ludzkim służyli.

Zasłużył dobrze imci pan Turowski respectum rzeczy-pospolitey; słuszna rzecz, aby, iako osobliwie bene meritus naszemu woiewództwu, był promowany y zalecony do respectu rzeczy-pospolitey.

Co wszystko ichmć panów послów naszych fidei et dexteritati committimus, w tej zostając nadzieję, że samo tylko dobro pospolite y uspokojenie oczyszny ab intra et ab extra przed oczyma mając, starać się będą, aby commissa od woiewództwa naszego exequi mogli.

У тое инструкції подписи рукъ ты- кградскихъ Берестейскихъ уписаныа.

ми слова: Jan Karol Kopeć—kasztelan Trocki, starosta Brzeski, iako director seymiku, Jerzy Władysław Grabiński—podkomorzy Wendeński, Leonard Pociey—podsekretarz Brzeski, Jerzy Stanisław Umiasowski—stolnik Wendeński, podstarości Brzeski, Mikołaj Sadowski—strukczaszny i. k. mci., Adam Skaszewski—stolnik Zakroczymski, Daniel Felician Zembocki—podstoli Brzeski, Piotr Łyszczyński—podezaszy ziemie Mielnickiey, Wacław Kurowicki, Krzysztof Kurowski, Mikołaj z Granowa Karśnicki, Szuyski Jerzy Constanty, Jerzy Grecz, Jan Leonard Żardecki—łowczy Pinski, Abram Karśnicki, Krzysztof Bukraba, Teofil Kościa, Jerzy Jan Borecki, Constanty Kosmowski, Michał Umiasowski, Adam Parski, Jakób Kazimierz Sadowski, Stefan Kazimierz Iwancewicz, Marcin Jan Ostrowski, Jan Alexander Hornowski, Jakób Władysław Wierzbicki, Franciszek Zahorski, Alexander Wodeysza, Władysław Terlecki, Chryzostom Kościuszko, Adam Niepokójczycki, Jerzy Gieżkowski, Ján Stanisław Kuza, Jan Kazimierz Buchowiecki, Adam Wodeysza. Которая жъ то инструкция, черезъ особу вверху менованую ку актикованью поданая, есть до книгъ

1673 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 635—636.

281. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца объ охраненіи города Бреста отъ вымогательствъ проходящихъ войскъ рѣчи-посполитой.

Михаиль Казимиръ Пацъ, великий гетманъ в. кн. Литовскаго, симъ универсаломъ предписываетъ войску рѣчи-посполитой не дѣлать во времы прохода городу Брестю никакихъ обидъ, такъ какъ городъ этотъ послѣдними событиями, т. е. набѣгами и грабежами, разоренъ до послѣд-

ней степени. А для болѣе успѣшнаго осуществленія своей воли, онъ приказываетъ оберштейтенанту Штенцелю поставить въ городъ свой полкъ и преслѣдованиемъ всѣхъ непокорныхъ его расориженіямъ оберегать оный и жителей его отъ могущихъ встрѣтиться насилий.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого тысеча шестьсотъ семьдесятъ третьего, мѣсяца Іюня двадцать осьмого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто его милость панъ поручникъ регименту ясневельможного его милости пана маршалка великого кн. Литовскаго, универсалъ ясневельможного его милости пана Михала Казимира Паца, воеводы Виленскаго, гетмана великого в. кн. Литовскаго, въ спрѣвѣ и речи въ немъ нижай менованой, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Michał Kazimierz Pac, woiewoda Wilenski, hetman wielki w. x. Lit., wszystkiemu in genere rycerstwu konnemu u pieszemu polskiego u cudzoziemskiego zaciagu woysk i. k. mci u rzeczypospolitej w. x. Lit-go, po zaleceniu chęci moich towarzyskich. Kożdemu iest wiadoma przez różne incommoda u zbiegi wielka desolacya miasta i. k. mci Brześcia, które, ażeby przy taraznieszym ruszeniu się wojska, do ostatniego

pędzone nie było zniszczenia, wydał ten mój ochronny u surowy universal, upominając serio, abyście wmsć przechodami, pokarmami, noclegami, ugod, stacii, podwod braniem u żadnemi, iakimkolwiek tytułem nazwanemi, exactiami, pod scisłym sądem, agrawować nie wazyli się. Ażeby też skuteczniejsza temu miastu Brzeskiemu ochrona była, imci pan Stencel, obeszter-leytnant i. k. mci, z iedną chorągwią, pod władzą swoią zostaiąca, tak dugo w Brześciu zabawi się, aż wszystkie chorągwie przeydą y od nich miasto zaszczycać będzie, nie dopuszczając cięzarów żadnych; sam też s pomienioną chorągwią, iako nayskromniej się w mieście Brześciu zachowawa, y desygnowanym postanowieniem kontentować się będzie. Datum w Wilnie, dnia dwudziestego ósmego Maia, anno tysiąc sześćset siedmdziesiąt trzeciego.

У того универсалу при печати притисненой подпись рукъ тыми словы: Michał Pac, woiewoda Wilenski, hetman wielki w. x. Lit-go. Который же тотъ универсалъ, черезъ особу вверху менованую, ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1673 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 809—812.

282. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца, данный для охраненія греко-унитскаго духовенства отъ военныхъ повинностей.

Михаилъ Казимиръ Пацъ, великий гетманъ в. кн. Литовскаго симъ универсаломъ подтверждаетъ свои прежніе и королевскіе универсалы—объ освобожденіи греко-унитскаго духовенства отъ всякихъ военныхъ постоеvъ и повинностей, которая, не смотря на эти охранительные универсалы, все—таки взимаются съ духовенства

подъ разными видами и съ разными жестокостями, какъ обѣ этомъ поступали къ нему уже неоднократныя жалобы. Гетманъ строго запрещаетъ всѣмъ безъ различія войскамъ дѣлать оному духовенству обиды, подъ угрозой наказаній, изложенныхъ на сей предметъ въ войсковыхъ артикулахъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ семьдесятъ третьего, мѣсяца Августа шеснадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто велебный отецъ Михайло Кондратовичъ, презбітеръ Высоцкій, универсалъ ясневельможного его милости пана Михала Казимира Паца, воеводы Виленскаго, гетмана великаго великаго князства Литовскаго, въ речи въ немъ нижѣ менованой, куактикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писанный:

Michał Kazimierz Pac—wojewoda Wilenski, hetman wielki w. x. Lit-go; wszyskiemu in genere rycerstwu konnemu y piezemu, tak polskiego iako y cudzoziemskiego zaciagu woysk i. k. mci y rzeczypospolitey w. x. Lit-go. Doniesiona mi est supplika, placzliwie uskarzajac sie o zniszczenie y wielkie ukrzywdzenie kaplanow graeci ritus w diecesyi Brzesckiey przez żołnierzow z różnych znaków, nieuwazajac, ani respektujac tak na i. k. mci uniwersały, iako tez y moie hetmańskie, które wydałem, aby byli ab-

omnibus oneribus militaribus ochronieni y uwolnieni (ponieważ rzecz niesłuszna, aby kapłani y osoby, na służbę Bożą poświęcone, zarówno z własciami podlegali ciężarom). Które to uniwersały y teraz ponawiam, chcę moje zaleciwszy towarzyskie, mieć chcę y surowie z władzey mey hetmańskiey upominam, aby się żaden z wmscorlib nie ważył w dobrach duchownych ritus graeci, w episkopiey Brzesckiey, tak po miasteczkach, wsiach królewskich, duchownych, iako też y ziemskich u kapelanów świeckich mieszkalących, żadnym sposobem statii, chlebów, podwod, ugód, grabieżów nie ważył brać y wymagać; także pokarmów, noclegów y od pachołków poboczny sposobem zabiegów y stanowisk, statii w domach kapłańskich żadnych czynić y innych quocunque nomine aut titulo exactiū, tak od przechodzących chorągwii, iako też y ciągnieniem idących, pilno po wmscorlib żadam y serio upominam, abyście się nie ważyli uciskać, pod surowym y srogim karaniem, według artykułów wojskowych, które niechybnie y bez żadney odwłoki, według ścisłego sądu mego, bez miłosierdzia na nieposłuszných extendorane będąda. Dan w Wilnie, roku tysiąc sześć—

set siedmdziesiąt trzeciego, Julii trzydziestego dnia.

У того универсалу при печати ясневельможного его милости пана Михала Казимера Паца, воеводы Виленского, гетмана великого великого князства Литовского, притисненої, подпись руки

тыми словы: Michał Pac—woiewoda Wilenski, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego. Который же тотъ универсалъ, за поданьемъ черезъ особу вверху помененую ку актикованью, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ принять и уписанъ.

1675 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 1744—1747.

283. Универсалъ короля Яна III о назначениі дня коронації.

Король Янъ III-й, совершивши много—сколько тяжелыхъ, столько же и блестательныхъ военныхъ подвиговъ, усмиривши непокорную Украину, завладѣвши многими Крымскими и Турецкими крѣпостями, «престрашъ и разгромилъ султана въ, пашей, беевъ и мурзъ», возвращается назадъ въ свое отчество и назначаетъ сроки, какъ для своего коронования, такъ и для сеймовъ. Сроки эти слѣдующие: для предварительныхъ сеймовъ—31 Де-

кабря 1675 года; для коронования—2-й день февраля 1676 года; для сейма 4-й день того же февраля.

При этомъ король высказываетъ надежду, что заботливые о своемъ благѣ его подданные, не только съѣдутся къ означеннымъ срокамъ въ Krakowъ, но не откажутъ ему также и въ помощи и средствахъ противъ враговъ христіанства, если въ этомъ будетъ только настоять надобность.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божего
тысече шестьсотъ семьдесятъ пятого,
мѣсца Декабря тринадцатаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто его милость панъ Костя, слуга его милости пана Константина Шуйского—писара земского воеводства Берестейского, листъ его королевское милости—универсалъ на розные акты, то есть: коронаційный, сеймиковый, парентационный наяснѣшихъ антецессоровъ его королевское милости сеймики передъ сеймовыми, съѣзду до Krakowa его королевское милости и на речь ширей въ немъ нижай выраженную выданый, ку актикованью

до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Jan trzeci, z Bożej łaski obrany król Polski etc. Wszem wobec y každemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, osobliwie iednak naywilebnieyszemu, przewielebnemu y wielebnym w Bogu, iaśnie wielmożnym, wielmożnym y urodzonym senatorom, dygnitarzom, urzędnikom y wszystkiemu rycerstwu, także miastom y wszelkiej condiciei ludziom, w koronie Polskiey, w. x. Lit. y prowincjach do nich przyległyich, ius et interesse habentibus, uprzeymie nam miłym do wiadomości donosiemy:

Iż wracamy się in sinum rzeczy-pospolitej, miłiący ociec ad pupillam, syn do matki, ex studio, nie z miękkich y delikackich sub patronis przechadzek,

ale z głodnych y millionami z dziedziczney substancii naszej osypanych obozów, zimowisk chłodnych, ignistych, albo ostrych przepraw, pustyn, ledwo wiarę poiętych, studio zaszcztyt rzeczy-pospolitej mègne wytrzymanych, — wracamy po złamaney rebellie y przymuszonej do posłuszeństwa Ukraine, przyłączonych ad compagem y succurowanych fortecach, wyrzuconych meczetach, wykorenionych nowego Krymu gniazdach,— wracamy po przepłoszonych y nastrzelanych sołtanach, baszach, beiach y murzach, bez liczby bitych, albo powiązanych, spędzonych huwcach z Mesieru, Anatoliey, nie tylko z Rumeliey, albo Graeciey zebranych, że się przy wezyrze, albo samym cesarzu mało liczniejszych spodziewać. Po wydartym nieprzyjacielowi moście y przyiętey od Dunaju communicatiey, oczyszczonym Dniestrze, obnażonym ze wszelkiej usługi y wygody Kamieńcu, zgoła cursum consumavimus, rempublicam conservavimus y czekamy coronam iustitiae. Wszystkie sprawdzie naiasniejszych antecessorów naszych przykłady, owszem cursus naturae sollicitae prowadziły nas dawno do koronatiet, która solii et gloriae twierdzą, jussit nadto lex, vigesimam Julii, potym primam Januarii aktowi temu świętemu naznaczywszy; ale ussit miłość synowska, że siebie samego zapomniawszy, merri, quam coronari woleliśmy—vigesimam Julii. Zbliżone na Cecorę y ku Lwowu zmierzające potęgi wschodnie, żeby się były in mutuas z wiarołomnemi caedes w Ukraine wykierowały curarum vi extraxerunt primam Januarii; wzieło zordinowanie Ukraine, przezimowanie extra viscera et in hostico żołnierza munimentum zbliża do iedności sił Moskiewskich, zasłona na ostatek rzeczypospolitej od hana ieszcze primis Ianuarii w polach bliskich ziawionego, który się ku Wiśle ze wszystkimi sołtanami

zabierał. Teraz jednak, gdy Bóg zastępów za staraniem naszym, mestwem wodzów, rada przytomnego senatu, odwagą rycerstwa, wszystkich pułtoroletnią pracą bez odpoczynku y trwałością zdioł te aerumnas z karków naszych y rzecz-pospolitą in securu zostawił, curas obozów in curas stałe przemieniamy y bierzemy się do seymu, któremu ex senatus consilio — dzień czwarty miesiąca Lutego; seymikom zaś — dzień trzydziesty pierwszy miesiąca Grudnia na mieyscach zwyczajnych w roku przyszłym naysposobniejszy rozumiemy. Który to seym, iż bez coronatiet bydż nie może, aby integra republica, zupełny był consiliorum vigor, magistratum powaga, subselliorum activitas, legum authoritas; tedy post parentationem naiasniejszym antecessorom naszym, który dzień trzydziestego miesiąca Stycznia, obieramy, coronatiet dzień wtórego miesiąca Lutego, także w roku przyszłym naysposobniejszy rozumiemy y naznaczamy y do ujściwości aktów pomienionych uprzeymości y wierności waszych oycowskie invitamus,—przydając, że do Krakowa, stolicznego miasta naszego, dnia dwudziestego dziewiątego miesiąca Stycznia wiazd mieć chcemy. Pełni nadzieję, że których zdrowie zdrowiem własnym, wczasy domowe niewczasami królewskimi, głową na ostatek własną całość głowy każdego zastąpiliśmy y uwolnili ku ozdobie naszej y całego narodu drogi y niewczasu żałować nie zechecie, uprzemości y wierności wasze, y tak rady swoje miarkować będącie, iakobyśmy y czasu złotego do przygotowania się na odpór zaiuszonemu na wygubienie chrześciaństwa nieprzyjacielowi nie zgubili y ad excubias za rzecz-pospolitą do tey samey powracać wcześnie wystawienia wojsk z postronnemi chrześcianskimi pany o posiłki, jeśli się tak rzeczy-pospolitey będzie zdało, conferre mogli.

Który uniwersał, aby do wiadomości wszystkich przyszedł, onego publiko-wać po grodach y per extractum po jego korolowskem milosti priti-powiatach rozsyłać urzędom zlecamy; snenoy podpisć tymi słowy: Jan a dla większey iego wagi ręką wła-król. Któryż je totę listę jego sna podpisujemy y pieczęć przycisnąć korolowskem milosti — uniwersałъ, rozkazaliśmy. Dan w obozie nad Zbru-черезъ особу вверху менованую cza rzeką, pod Czarnokozincami, dnia ку aktikowanью поданный, есть до siódmej miesiąca Listopada, roku Pań-книгъ кгородскихъ Beresteyskихъ upi-skiego tysiąc sześćset siedmdziesiąt pią-tego, panowania naszego wtórego roku.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 1921—1923.

284. Универсалъ короля Яна III-го администраторамъ Кобринской экономіи на счетъ продовольствія козаковъ.

Король Янъ III-й предписываетъ универсаломъ администратору Кобринской экономіи и его помощникамъ—озаботиться о продовольствії посылаемыхъ въ экономію 700 козаковъ, подъ командой Лончинского; продовольствіе ихъ должно производиться натурой, — каждому человѣ-

ку не болѣе какъ на 36 грошей; Лончинскому сверхъ этого выдать еще 200 злотыхъ. При этомъ онъ обѣщаетъ администратору, что издержки, понесенные имъ на этотъ полкъ, будутъ включены въ счетъ уплаты, следуемой съ него донативы.

Лѣta отъ Нароженя Сына Божого тысеча шестьсотъ семьдесятъ шестого, мѣсяца Февраля осемнадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Beresteyskomъ, передо мною Еrimъ Stanislavomъ Umyastovskimъ — stolnymъ Biedenskimъ, podstarostimъ Beresteyskimъ, postanowivshise очевисто панъ Stanislavъ Sochaackij universalъ ego korolowskem milosti vъ sprawѣ i rечи нижай выраженої, ку aktikowanью до книгъ kгородскихъ Beresteyskихъ podalъ, vъ tyle слова писаны:

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski etc. Wielmożnemu Andrzejowi Kotowiczowi — kasztelanowi Wileńskiemu, oeconomie naszej Kobryńskie administratorowi, uprzemysie nam miłemu, iako też urodzonym iego wice-oeconomom,

pisarzom, urzędnikom, wiernie nam miłym, łaskę naszą królewską. Wielmożni, uprzemysie nam mili. Tak wiele na tym saluti et integratati caley rzeczypospolitey zawiśło, aby woyska, w służbie rzeczy-pospolitey zostajace, conserwowane być mogły,—ile gdy tak straszna nad miłą oyczyną woyny tureckiey pendet procella; tak o to sollicita serce nasze exercet cura, abyśmy wyprowowanym w służbie woienney y dobrze złużonym ludziom, słuszną providere mogli consistęcy. Więc że kozacy, którzy przed tym pod comendą urodzonego niegdy Hulanickiego—półkownika naszego zostawali, a po iego zeyściu, w directię urodz. Stanisława Łozińskiego—skarbnika Halickiego, półkownika także naszego cesserunt, w compucie

woyska nie byli y dla tego consistentiey zarówno z inszemi nie wzieli; ani insze- go mieysca y sposobu conservatiey ich mieć możemy, tylko żebyśmy ich w ktor- rey oeconomiey naszey locowali. Przyszło nam do Kobryńskiey ordynować ich oeconomii. Jest ich numero siedmset, a za pułkownika na ten czas mają uro- dzonego Krzysztofa Łączynskiego. Pil- nie tedy uprzeymości waszey żądamy, chcicie taką uczynić ordynatię, aby ka- dego z nich na tydzień w leguminach y zbożu in natura na chleb tak wiele wydawano, co by cenę trzydziestu sze- ściu groszy monetą currenti wynosiło; sa- memu zaś zosobna urodzonemu Łą- czynskiemu – złotych dwieście, uprzey- mość wasza naznaczyć y wydać każesz. Któremu to incumbet, aby w surowej ludzi tamtych, pod comendę swoją od-

danych trzymał karności, nic im nadto niepozwalać, tylko co się im naznacza. Cokolwiek zaś na nich w teyże wyda- no będzie oeconomiey sposobem wyżey naniessionym, to z uprzeymości waszey w donatywie zwyczayney na szczęśliwej coronatii naiasniejszych antecessorów naszych, z tey że oeconomiey przycho- dzonecy, przyiąć każemy, upewniamy. Co dla większej wiary ręką się naszą przy pieczęci podpisuję. Dan w Jaworowie dnia IX miesiąca Stycznia, anno Domini MDCLXVI. U tego univerсалу, pri печати подпись руки его королевское милости тыми слова: Jan król; X. Adam Sarnowski – i. k. mci sekretarz. Кото- рый же тотъ унiverсалъ его королев- ское милости есть до книгъ кгрод- скихъ Берестейскихъ уписанъ.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 2143—2146.

285. Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляційномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшиесь на реляційный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣ- стѣ своихъ засѣданій, послѣ коронації, по избранію сеймового маршалка, постановили:

- 1) назначить сборщиковъ для собиранія двухъ поголовныхъ обоихъ сроковъ;
- 2) назначить также сборщика и для девяти-подымныхъ, за смертю прежняго;
- 3) срокъ присяги за неявкой пословъ отложить на одну недѣлю;
- 4) изъ первого сбора выдать вознагражденіе по одному грому: Брестскому земскому писарю Кон. Шуйскому—за посольство и Ал. Непо-

койчицкому — за издережки въ послѣдней ком- паниї;

5) въ возмѣщеніе убытковъ, понесенныхъ сбор- щикомъ трехъ-подымныхъ Теофиломъ Костей, по той причинѣ, что эту подать, равно какъ и другія, вмѣсто него собираль съ чрезмѣрными жестокостями и вымогательствами скарбовый дворянинъ Брокъ, при содѣйствіи войсковыхъ депутатовъ, взыскивая съ недоимочниковъ въ двойнѣ и болѣе,—суммы, недоплаченныя Костей,—простить и предоставить ему право доискавать- ся своихъ обидъ на помянутомъ дворянинѣ и войсковыхъ депутатахъ судебнымъ порядкомъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божого тысечиа шестьсотъ семьдесятъ шестого, мѣсца Мая десятого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,

передо мною Еримъ Станиславомъ Умя- стовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, поста- новивши се очевисто его милость панъ

Криштофъ Юндзилъ тое лявдумъ до актъ книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, который уписуючи слово до слова такъ се въ собѣ маєть:

My senatorowie, urzędnicy ziemscy, grodzcy y wszyscy obywatele woewództwa Brzeskiego, na seymik relaciyny po seymie coronathey Jana trzeciego, króla iegomci pana naszego miłościewego, roku tysiąc sześćset siedmdziesiąt szóstego zgromadzeni, wysłuchawszy relacyey ichmciów panów posłów naszych y constitutiey z tegoż seymu nam przeczytaney y ogłoszoney, stosując się do niey, obraliśmy naprzód do wybierania uchwalonego dwojga pogłownego, na dwie racie, rozdzielonego, ichmciów panów poborców; do pierwszey raty: ichmć pana Konstantego Przedzieckiego—podsekda Brzeskiego, y imć pana Constantego Niełoiewskiego; do drugiej raty: imć pana Piotra Tura y imć pana Adama Niepokoyczyckiego. Przytym, ponieważ poborca do dziewięciorga podymnego obrany śmiercią s tego świata zszedł; tedy, konformując się do constitutiey teraznieyszey coronathey, na mieysce zeszłego teraz, iterato imć pana Alexandra Czechowskiego—komornika woewództwa Brzeskiego zgodnie obraliśmy.

A że nie przyszła do nas constitutia na seymik relaciyny, ex lege przypadający, dla czego też y ten seymik do tygodnia musiał bydż odłożony; przeto angustiae temporis, nie mniey indemnitati contribuentium exactorum consulendo, musieliszy consequenter czasu do wykonania iuramentów y wybierania tey a personis contributiey pomknąć do tygodnia także iednego.

Przy teyże exactiey raty pierwszey uchwaliliśmy zgodnie y postanowili: od każdej osoby, która ieno do tego podatku tenetur, dać po groszu imć panu Konstantemu Szuyskiemu — pisarzowi

ziemskiemu Brzeszczemu, iako posłowi naszemu, ratione poselszczyzny; przytym drugi także grosz iegomci panu Alexandrowi Niepokoyczyciemu, maiąc braterską compassię nad stratą iego w wojsku na teraznieyszey rzeczy-pospolitey companiey.

Uznawszy przytym znaczną krzywdę y stratę imć pana Teofila Kości, który poborca będąc tróya podymnego dla niewydanego dotąd od ichmć panów obywateł niektórych, na delacie będących, podatku, y nie wybrawszy od wielu ichmć obszernieyszych fortun należyciego solarium, na przeszłych commissiach niemałe poniosł szkody y dalej następujących cum dispendio fortun ponosić by musiał; tedy, aliquo modo reservire te damna tego brata naszego, ponieważ słyszeliśmy na tym že seymiku słuszną querimonię od wielu braci woewództwa naszego, którym pan Alexander Bobr, dworzanin skarbowy z ichmościami panami deputatami od różnych chorągwii do rat wszystkich piętnaorga y siedmiorga podymnych, za assignatiami zesłańmi z delatą po retentach w niemalej frequentiey ieżdżący, wielkie gravamina ubogim ludziom czynić ważyli się, retenta in duplo y więcej, także sôlaria, panom poborcom należąca, y inne honorarie sobie dawać rozkazowali y inne różne exakcye cum summo onere czynili przeciwko prawu y dekretom commisionis, które nie tylko exorbitanti, ale y poen żadnych, y co w posłednieyszych ratach na retentorach extendować niepozwalało: przeto, aby się takie y tym podobne stanowi szlacheckiemu y ubogim ludziom napotym nie działy się violence, te wszystkie szkody sowite, wybierania honoraria y inne wszystkie quocunque modo nazwać się mogą gravamina, które ichmościowie extorserunt, imć panu Teofilowi Kości, in vim sufragii, daiemy y wiecznie daruiemy, y żeby

eo modo swoie nagrodził szkody u straty tak na trybunale skarbowym, iako też na commissyach u we wszelkich sądach, gdzie by sobie przedszą mógł otrzymać sprawiedliwość, tak na panu dworzaninie skarbowym, iako u naichmościach panach deputatach wojskowych, prawnie dochodzić, mocaż tego laudum naszego zgodnie pozwalamy u moc do prawa dajemy. Działo się w Brześciu dniu

dziewiątego Maia, roku tysiąc sześćset siedmdziest szóstego.

У того лявдумъ подпись рукъ тыми словы: Jan Karol Kopeć—kasztelan Trocki, starosta Brzeski, director seymiku. Которое жъ то лявдумъ, ку актикованью поданое, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ принятъ и упisanо.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 1799—1825.

286. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на предкоронаційный сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравши на предкоронаційный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на коронацію въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Послѣ счастливѣйшихъ и знаменитѣйшихъ подвиговъ короля, не безызвѣстныхъ небу и землѣ, въ трудной борьбѣ съ сильнейшимъ и жесточайшимъ непріятелемъ въ мірѣ, которому безсильная и безденежная рѣчъ-посполита чутъ было не заплатила даніи, и которого онъ—король не только съ урономъ прогналъ со своихъ границъ, но и поразилъ его съ совокупными полчищами, составленными изъ народовъ Азіи, Африки, Европы, Крыма, Нагайской Орды и Былгорода,—сохранивші на свои миллионы армію, и приведши ее въ отчество здравой и невредимой; послѣ усмирениія козацкихъ своеволій, 30 лѣтъ уже не находившихъ отпора, и превратившихъ въ груды развалинъ не одну польскую провинцію; послѣ трудовъ и заботъ чутъ ли не рядового солдата,—воеводство не можетъ не выразить королю и своего безпредѣльногоуваженія и своихъ вѣрноподанныческихъ къ нему чувствъ, исполненныхъ благодарности и благожелательствъ. Засвидѣтельствовавши обо всемъ этомъ всенародно, послы обязываются прежде всего похлопотать у рѣчи-посполитой объ уплатѣ королю долговъ, какъ лично имъ самимъ сдѣланыхъ на государственные нужды, такъ и

тѣхъ, которые до сихъ поръ еще не уплачены скарбу его предшественниками, ибо безъ денежнъ нельзя ни вести войны, ни содержать войскъ и крѣпостей, ни снаряжать посольствъ.

2) Присягу король долженъ учинить на рѣта сопента безъ всякихъ прибавленій къ nimъ и сокращеній.

3) Генеральная конфirmaція должна совершиться также по древнему обычая и по формѣ установленной для его предшественниковъ.

4) Гетманамъ короннымъ и в. к. Литовскаго, за ихъ труды и отвагу въ недавней кампаніи, выразить глубокую благодарность въ виду цѣлой рѣчи-посполитой.

5) Для вищшаго укрѣпленія государства ходатайствовать о водвореніи между королемъ и рѣчи-посполитой взаимнаго согласія и дружбы.

6) Въ виду угрожающей опасности со стороны Турціи, послы обязываются просить короля и рѣчи-посполитую объ изысканіи средствъ къ защищѣ государства. Воеводство полагаетъ, что лучше всего было бы заключить съ превосходнымъ въ силахъ непріятелемъ миръ; но такъ какъ онъ весьма сомнителенъ, а помощи иностранной ожидать нельзя, по причинѣ обуревающихъ христіанство войны, то поздѣ заблаговременно манифесты по всей рѣчи-посполитой съ подтвержденіемъ, чтобы, послѣ витей королевскихъ, всѣ кому слѣдуетъ были готовы къ выступленію на войну всеобщимъ ополченiemъ.

Въ это же время все таки не мѣшало бы завязать и переговоры съ иностранными государями, въ особенности съ тѣми, которые находятся въ мѣрѣ, и просить у нихъ или войскъ, или денегъ; не мѣшало бы даже обратиться за помощью къ царю Московскому, хотя онъ и ищетъ больше погибели Польши; и въ случаѣ, еслибы онъ обѣщалъ таковую, то принимать ее не иначе, какъ въ видѣ вспомагательныхъ войскъ надѣ Днѣпромъ, или Даѣстровъ, но отнюдь не соглашаться на введеніе арміи его во внутрь Польши. Было бы полезно также сократить настоящій сеймъ, ограничивши предметы его дѣйствій только изысканіемъ средствъ къ оборонѣ государства, а всѣ частныя дѣла отложивши до дальнѣшаго времени.

7) Въ этомъ смыслѣ послы должны настаивать, чтобы прежде всего изысканы были средства для удовлетворенія войска,—сражавшагося ли въ непріятельской землѣ, или на границахъ своей собственной—все равно.

8) Потомъ, чтобы изысканы были мѣры къ уврачеванію войсковыхъ неурядицъ, особенно въ такое опасное для государства время: ибо не смотря на то, что рѣчи-посполитая изнуряетъ свои силы многочисленными податными сборами, постоянными переходами и стоянками войскъ, часто случается, что воины, получивши свою плату за годъ, не отслуживаютъ и $\frac{1}{4}$ года, а другие дезертируютъ изъ своихъ полковъ, покинувши лагерь на произволъ непріятелю. Понятно, что при такомъ положеніи дѣлъ, въ успѣхѣ войны не могутъ быть увѣрены ни гетманы, ни полковники, ни ротмистры,—самая война не можетъ вестись какъ слѣдуетъ, особенно, когда и войсковые артикулы потеряли всякое значеніе, и что, слѣдовательно,—и рѣчи-посполитая не можетъ быть увѣрена въ своей цѣлостности и безопасности.

9) Чтобы спасти королевщицы отъ окончательного ихъ упадка, нужно перемѣнить способъ взыманія съ ихъ гиберновыхъ повинностей, т. е. требовать взносовъ съ общаго количества податныхъ дымовъ, какъ это дѣлается въ коронѣ, а не съ каждого въ отдельности; тогда и войска будутъ получать равномѣрную уплату и имѣнія перестанутъ нести несвоевременные и неравномѣрные тяжести—въ томъ и другомъ случаѣ для нихъ разорительныя.

10) Снести съ прочими воеводствами и совмѣстно просить короля объ усовершенствованіи податной системы, т. е. о замѣнѣ подымныхъ и поземельныхъ податей такими, которыхъ бы равномѣрно распадались на всѣхъ вообще жителей;

ибо общее бремя ложится и на избранныхъ; такими податями могутъ быть: шеляжное, акцизы, пошлины, мыта съ людей празднѣхъ и поголовное съ животныхъ; не малую услугу въ этомъ дѣлѣ могло бы оказать и открытие монетнаго двора съ монетой пробной (z liga).

11) Для устраненія бѣдности скарба, порождающей въ свою очередь и общественный затрудненія, слѣдовало бы прямая подати расходовать на нужды государственныя, а не на частныхъ лицъ, а главное—не позволять скарбу арендовать за безцѣночь тѣхъ статей, которыхъ могли бы принести государству доходовъ гораздо больше. И когда дѣло дойдетъ до него, то послы обязываются потребовать отчета: какія, куда и на какой предметъ были израсходованы пмъ суммы и чтосталось съ миллиономъ неуплаченного пмъ жалованья? Во всякомъ случаѣ, при назначеніи текущихъ контрибуцій, пусть тамъ же на сеймѣ будутъ заключены на нихъ и контракты, исключая подымаго; тогда по крайней мѣрѣ можно будетъ ориентироваться приблизительной цифрой доходовъ, соотвѣтственно которымъ можетъ быть назначена и плата войску.

12) Для третьаго сейма въ Гроднѣ просить соглашенія и обезпеченія квартиръ для депутатовъ; въ случаѣ же желаній перевести его въ Вильну или Брестъ, где пребываніе его можетъ быть устроено съ большими удобствами—дать свое согласіе.

13) Споры возникшіе между знаменитыми мужами въ республикѣ, т. е. между Бѣльскимъ воеводой—съ одной стороны и князьями Острожскими—съ другой, относительно ординаціи имѣній Острожскихъ, вполнѣ законные и основанные на постановленіяхъ рѣчи-посполитой, а также и ходатайство князя Любомирскаго о наслѣдствѣ въ этихъ же имѣніяхъ не въ 4-й степени, какъ значитъ въ ординацій, а въ 3-й,—все это предложить на зависящее разрѣшеніе рѣчи-посполитой.

14) Точно также рѣшить на этомъ же сеймѣ и тѣжбу между Конопецкимъ и Замойскимъ, относительно претензій, первого на ординацію Замойскаго старостиства, во избѣженіе лишняго бремени на будущемъ сеймѣ.

15) Ходатайствовать о сохраненіи выбранской (wybrańskiey) пѣхоты, согласно съ древнѣю ординаціей рѣчи-посполитой и въ количествѣ 200 чел. для Брестскаго замка, съ тѣмъ однакоже, чтобы эта пѣхота служила не частнымъ лицамъ, а рѣчи-посполитой.

16) Ходатайствовать объ уплатѣ долговъ гетмана в. кн. Литовскаго, сдѣланнѣихъ имъ на

пользу государственную во время продовольствования войска жалованьем изъ собственного кармана.

17) Ходатайствовать объ ограждении шляхты отъ разныхъ отягощений, причиняемыхъ ей во время частныхъ переходовъ войскъ, посредствомъ возстановленія военной дисциплины и охраненія шляхетскихъ имѣній отъ постоеvъ и поборовъ.

18) Предложить вниманію рѣчи-посполитой то обстоятельство, что плебеи, а равно и молодая шляхта, втискиваются въ преаминенцію, и оттягиваются для себя должности, такъ что старой шляхтѣ и посессіонатамъ просто некуда дѣться, и ходатайствовать объ устраненіи такого зла. Спросить также генерала в. кн. Литовскаго: почему онъ, взявши у короля пушки, самъ не явился къ своему посту не безъ величайшаго вреда для рѣчи-посполитой?

19) Ходатайствовать о назначеніи комиссіи для открытия давно обѣщанного и до сихъ поръ не открытаго монетнаго двора въ в. кн. Литовскомъ, который бы чеканилъ серебряную монету одинакового достоинства съ таковою же въ государствахъ союзныхъ.

20) Просить короля о воспрещеніи Лембурско му судѣ срубать для своей пользы тѣ бортныя деревья въ Бѣловѣжской пущѣ, которыя принадлежатъ союзной шляхтѣ, получившей право на входы въ королевскую пушту.

21) Для прекращенія безчинствъ жолнеровъ, доходящихъ до огня и меча, требовать не только возстановленія дисциплины, но и разрѣшенія всѣмъ обиженнымъ позывать въ трибуналъные суды воинскую старшину, ст правомъ возмѣщать свои убытки на ея имѣніяхъ.

22) Всльдѣствіе запрещенія воеводству имѣть свободныя торговыя сношенія съ Кролевцемъ и Ригой, чѣмъ пользуются воеводства другія, и прекращенія торговыkhъ сношеній съ Подоліей и Покутьемъ, по причинѣ военныхъ событий,— просить короля о доставленіи соли воеводству изъ копей коронныхъ.

23) Для уменьшенія преступленій, возрастающихъ безпрестанно всльдѣствіе ихъ безнаказанности, просить о постройкѣ тюрмы на общественныхъ издержкахъ.

24) Въ видахъ справедливости дамагаться, чтобы товары провозимые чрезъ г. Брестъ въ Корону, оплачивались здѣсь пошлиной, такъ точно какъ оплачиваются оные въ коронѣ, когда провозятся въ воеводство изъ Волыни и другихъ мѣстъ, чего впрочемъ до сихъ поръ не дѣлялось.

25) Просить маршала в. кн. Литовскаго обѣ уступкѣ имъ дома, находящаго въ Брестѣ, для судной избы, съ уплатой ему издережекъ на постройку онаго изъ суммъ экономическихъ.

26) Позаботиться о неприкосновенности держиковъ судовъ каптуровыхъ съ тѣмъ, чтобы лица, позывающія отвѣтчиковъ extra forum, подвергались наказаніямъ.

27) Равнымъ образомъ и о починкѣ кѣмъ слѣдуетъ мостовъ и дорогъ; о введеніи однаго выхъ мѣръ по всему княжеству Литовскому и о возстановленіи на сеймѣ права и порядка.

28) При содѣйствіи канцлера в. кн. Литовскаго стараться обѣ исполненія слѣдующихъ желаній воеводства:

29) Обѣ удовлетвореніи наслѣдниковъ покойнаго подканцлера и польнаго гетмана в. кн. Литовскаго Гонсевскаго уплатой обѣщанныхъ конституціей суммъ изъ скарба рѣчи-посполитой.

30) О сохраненіи съ Московскимъ царемъ мира, согласно съ заключенными съ нимъ трактатами; обѣ учиненіи прошлогодней комиссіей реляціи по сему дѣлу и обѣ удовлетвореніи по слову жалованьемъ.

31) Обѣ утвержденіи за референдарiemъ в. кн. Литовскаго ленна имѣнія Деревинскаго, на правахъ наслѣдственныхъ за его ревностную службу тремъ королемъ польскимъ.

32) О предоставлениі права ксенду Осовскому—регенту в. кн. Литовскаго, за его продолжительную и многостороннюю безвозмездную службу—воспользоваться однимъ изъ тѣхъ первѣйшихъ вакантныхъ мѣстъ въ духовенствѣ, которыя получаются и другія духовныя лица.

33) Обѣ утвержденіи за Каролемъ Дольскимъ—крайчимъ в. кн. Литовскаго и полковникомъ королевскимъ—Венденскаго воеводства на правахъ наслѣдственныхъ.

34) О предоставлениі духовенству права пользоваться одною писарскою должностю въ в. кн. Литовскому.

35) О присоединеніи къ Брестскому старостинству нѣсколькихъ близлежащихъ экономическихъ деревень, для поддержанія его юрисдикціи.

36) Обѣ уплатѣ Емицицу—Ошмянскому хоружему 10,000—стараго долга изъ скарба рѣчи-посполитой, или же о передачѣ ему въ пожизненное владѣніе имѣнія—Краснаго Села.

37) Обѣ утвержденіи за Брестскими Августіанами фундуша, находящагося за жидовскимъ кладбищемъ (okopiskiem).

38) Обѣ утвержденіи королемъ избраннаго воеводствомъ хоружаго.

- 39) Объ утверждениі за маіоромъ Зельскимъ, на правахъ наслѣдства небольшой мельницы при- надлежащей Брянскому старостинству.
- 40) Объ удовлетвореніи владѣтелей Рожанца, изъ скарба в. кн. Литовского за убытки, причиненные имъ военными постами.
- 41) Объ уплатѣ Коренецкими долга раненому Скольскому, или же о предоставлениі ему въ пользованіе ихъ фольварка, такъ какъ помянутый Скольский, будучи раненъ пикой (dzidą) въ Хотинскомъ сраженіи, болѣлъ, болѣвѣтъ и будетъ болѣть (szwankował, szwankuie i bѣdzie szwankować).
- 42) Объ уплатѣ маршалкомъ в. кн. Литовского суммы, числящихся на его старостинствѣ наслѣдникамъ Тризны.
- 43) О передачѣ Жардецкому въ потомственное владѣніе Старой Воли, такъ какъ единственныи сынъ его, убитый подъ Хотиномъ, оставилъ послѣ себя dochь.
- 44) Объ утверждениіи за настоющими старостою Сейвалскимъ владѣемаго имъ старостинства на правахъ наслѣдства или эмпитетическихъ за смертельные раны, полученные имъ въ Хотинскомъ сраженіи, а равно и объ устраненіи изъ-подъ реформаціи королевы имѣній же- ны его—Сѣмна и Метель.
- 45) О дарованіи уніятскому духовенству свободы отъ общественныхъ повинностей.
- 46) Объ удовлетвореніи Любельской столы- никовою, за убытки понесенные ею отъ военныхъ постовъ.
- 47) Объ утверждениіи фундушей за монахини- ми Бригидами, перенесшимъ свой костелъ и монастырь съ Песковъ на другое място.
- 48) Объ увольненіи отъ податей Бжозовска- го, по случаю солдатскихъ опустошений.
- 49) О подтверждениіи законовъ противъ Ари- анъ и ихъ защитниковъ.
- 50) Объ освобождениі на будущее время Бер- нардинокъ и имъ подобныхъ, отъ вой- сковыхъ повинностей.
- 51) Напомнить королю о наслѣдникахъ поко- янаго судьи Брестского, не безызвѣстного рѣчи- посполитой своюю 20-лѣтнею службои и Москов- скимъ плененiemъ.
- 52) Объ уплатѣ короннымъ скарбомъ Траб- ской суммы ея законнымъ наслѣдникамъ.
- 53) Объ освобождениі изъ турецкаго пѣна Рошица—полковника его королевской милости.
- 54) О сдачѣ дѣлъ въ архивъ и о храненіи ключа отъ него лицами, поставленными зако- номъ.
- 55) О возвращеніи дворянину Костѣ его за- коннаго имѣнія, несправедливо пріуроченнаго къ Брестской экономіи.
- 56) О дарованіи нѣсколькихъ уволокъ земли Юрію Шуйскому за заслуги рѣчи-посполитой.
- Прочее поручается благоусмотрѣнію пословъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысечашестьсотъ семьдесятого шестого,
мѣсяца Генваря третьего дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умя-
стовскимъ—столыномъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, поста-
новивши очевисто его милость панъ
Кристіанъ Кѣрабовскій—городничій Бе-
рестейскій, инструкцію ясноосвѣченыхъ
и ясневельможныхъ ихъ милости па-
новъ сенаторовъ, дынгнитаровъ и вель-
можныхъ ихъ милости пановъ обыва-
телей воеводства Берестейскаго, на
сеймiku передъкоронаційныи, при
згромажденюю налисаную и подпи-
санную, въ спразахъ и речахъ въ ней
ниже выраженныхъ, ку актикованью до-

книгъ кгродскихъ Берестейскихъ по-
далъ, въ тыи слова писаную:

Instrukcya seymiku woiewódz-
stwa Brzeskiego, oprawiajace-
go się w Brześciu, dnia trzydzię-
steego pierwszego Grudnia, roku
tysiąc sześćset siedmdziesiąt pią-
tego, ichmę panom wielomnem i
imci panu Benedyktowi Sapiezie—
podskarbiemu nadwornemu w.x.L.,
imci panu Konstantemu Janowi
Szuyskiemu — pisarzowi woie-
wództwa Brzeskiego y posłom,
od nas obranym dana.

Napatrzył się świat y niebo dzielno-
ści, odwadze y szcześciu, rzadko kiedy
widzianemu i. k. m., pana naszego miło-
ściwego, qua dexteritate cura et divini-

tus danemi darami, longa experientia oyczyzne consilio destitutam, bez potencji y pieniędzy, przez te wszystkie trudne y nieszcześliwe czasy piastować racył, y gdyśmy iuż nieszcześliwi prae-mium et unica praeda zaiuszonemu, okrtnemu y naypotęnieyieszemu in orbe nieprzyacielowi naszemu et totius christianitatis zostawać mieli, opatrznosć Bozka ruenti patriae pro fulero dała, która nie tylko zwątloną y osłabiałą dościcieczkimi y ustawiczniem wojnami et difficultatibus mążnie bronił, ale y z granic iey Tureckie z Asii, Afryki, Europę zebrane na zgubę naszą wojska s tak wielką potentią, która cladibus Christianitatis urosła, sromotnie z wielką tego nieprzyaciela hardego confusią wypędził; niezliczone Krymskie, Nahajskie, Białogrodzkie y inne ordy sławne pogromił, sławę narodu naszego humatam znowu renatam et redivivam tot vicitribus signis przywrócił; gdy czego przez tak wiele lat z wielkimi y płatnemi wojskami dokazać nie można, czem Ukrainską y swawolą Kozacką tak wiele razy, przez lat niemal trzydzieści, z wielką państw naszych ruiną wybuchającą osadziwszy w Ukrainie, co celniejsze fortece niesłychaną odwagą, nie szanując zdrowia swego królewskiego, cała zimową pracę z wojskiem niezwyciężonym pracami, przy dostoństwie i. k. m. zostającym, mocnie ukiełznał,— prawdziwie princeps ad bella natus koronę naymilszą y naypowabniejszą na świecie szczęliwości, dla dobra pospolitego przez czas niemały et omnia lucra privata despexit et contempsit; wojsko tak koronne, iako y w. x. Lit. pracami zruynowane y osłabiałe z własnej swej oyczyzny substancię millionami swemi nie tylko ratowało, ale nazad zdrowym reduxit et deduxit in via mirabili s podziwieniem świata wszystkiego; owo zgoła fata państwa naszego fortunie zatrzymał, oyczy-

zne proprio fato nostro dla obrad terażnieyszych in securō zostawiwszy. Stanowczy tedy ichmę panowie nasi ad initia seymu coronationis zdrowia dobrego et inter victoria nieprzyiacioł trophea gloriae immortali coronam regi et victori debitam powinszowawszy, uniżenie podziękuią za tak wielkie około dobra pospolitego starania, trudy, prace, ledwie nie gregario militi przyzwoite, oddając takie wdzięczności naszey vota, gdy nowej cnocie nowego imienia potrzeba, aby zaczynając y kończąc złote lata na tym tronie rządu y sprawiedliwości i. k. m. pan nasz miłościwy devotas sibi habeat manubias et aras triumphales. A oraz, aby debitam gratitudinem, w wydatkach zaś swoich plenam satisfactionem a republica i. k. m. pan nasz miłościwy, iako nayprzedzey otrzymało, na wszelakie dotąd rzeczy-pospolitey erogowane necessitates, bez których ani by się woyna prowadzić mogła, ani wojska y fortece utrzymywać, więc ani expensa na różnych posłów, posłaników, gońców; dla tego expedit, aby z przyszłego da Bóg seymu był i. k. m. modus exolutionis wynaydziony, iakoby y dalszym rzeczypospolitey móglby i. k. m. skutecznie suffragari potrzebom; także y pensia czterdziestu tysięcy zatrzymana ratione oekonomiey Szawelskiey, przy tym y długie antecessorów i. k. m. winne skarbu rzeczy-pospolitey, aby wypłacone byli,— instabunt ichmę panowie posłowie.

Jurament, aby i. k. m. secundum votum in pactis conventis expressum wykonał, nihil imminuendo nec addendo, coby było cum praeiuditio rzeczy-pospolitey, dovrzą tego ichmę panowie posłowie.

Generalis confirmatię iurium more usitato, aby in ea forma, którą mamy a prae-decessoribus i. k. m. in volumine legum expressam, dana była,—instabunt ichmę panowie posłowie.

Jaśnie oświeconym, jaśnie wielmożnym

ichmć panom hetmanom za tak wielkie pracy, odwagi, koszty ichmć panom senatorom koronnym y w. x. Lit., pułkownikom y wszystkiemu cnemu rycerstwu— tak korony polskiey, iako y w. x. Lit., naszym wielce młęsc. panom y braci, którzy w tey campaniey statecznie, odważnie przy i. k. m. zdrowia non parcendo, gloriose et large krew swoię wylewali, głowy y piersi swoie za imie Boskie, wiare świętą katolicką, za całość oyczynę, dostoienstwo i. k. m. et pro gloria narodu naszego z wielką ochotą y działalnością opposuerunt; ichmć panowie posłowie nasi imieniem woiewództwa naszego in facie reipublicae podziękuią.

Non minoris momenti ad conservatiōnem reipublicae est, aby prima w oyczynie naszey lumina unita virtutae et studio succurent oyczynie, którzy albowiem reipublicae maior felicitas, iako unio animorum civium (et ubi concordiae ibi crescit imperium) y uspokojenia; tedy diffidentiarum, które tangunt maiestatem et afficiunt rempublicam,—bo to iest fundamentem niepośledniet obrony,— starać się będą pilno ichmć panowie posłowie nasi salvo cuiusvis honore; do czego interpositii samego i. k. m. pana naszego miłościewego prosić będą.

Od Porty Ottomańskiey wschodniey burze nadchodzące straszne pericula, o których nas i. k. m. pan nasz miłoścwy obwieszcza, iż nam iest moles gravis eventu anceps y gdy rzecz-pospolita ener-vata propriis viribus defensy swoiej sufficere nie może; od postronnych zaś monarchów, aby tak przedko, iako periculorum poscit ratio, suppensa bydż mogła, żadney nie masz nadziei, ponieważ cała Europa zamieszana et concutitur mutuis armis; tedy consultius iest, brać przed się honesta pacis media. Lecz że pax nie może sine armis stawać y owszem suo clypeo armorum pacis negotium przedzey succedere zwykło; tedy y szable

z rąk wypuszczać nic potrzeba. Ale gdy nieprzyjaciel wszystkie swoie conatus y siły na to obraca, aby nas ze dwóch stron mógł aggredi, iako mamy w instrukcyi i. k. m. informacyję; zaczym, tempestive aby i. k. m. s stanami rzeczy-pospolitey prospicere temu raczył,— prosić będą ichm. panowie posłowie nasi. Expedit tedy na przyszłym seymie corona-tionis przez obmyślenie sił domowych tak wojsk zaciągowych, iako y pospolitego ruszenia, exemplo przodków naszych, którzy własnymi zaszczyt czynili dobru pospolitemi piersiami: miło albowiem dla wiary świętej, ołtarzów, świątynic Pańskich, oyczynny miłey y dla tego pana dostoienstwa umierać, który nie sobie żyje. W czym i. k. m. incumbet cura, aby, oko mając ex speculo salutis populo-rum na te extrema imminentia pericula, wcześnie zaraz po seymie woiewództwa wszystkie recustodiat, aby, za wydanemi od i. k. m. wiciami, gotowi wszyscy sine divisione belli ad reprimendos hostiles impetus byli. Interea cum exter-nis principibus tractować in omnem casum osobliwie z tymi, którzy non sunt impe-diti bellis, z iednemi — coniunctionis armorum, z drugimi — diversionem belli et subsidia pecuniarum, żeby nas praevisa mnley mogły ferire iacula. I z Carem imć Moskiewskim lubo zaprzysiężona sta-neła unio armorum y lubo aequē państwa Cara imci, iako y nasze teyże subiacent ferocii pogarskiey; ale gdy to czas pokazał, że Car imć, nulla habita ratione toties ab utrinque wykonanych iuramentów, żadnych posiłków, ad manum nad Dnieprem woyska mając, dać nie chciał, y owszem inhiat ku zagubie naszey, gdyby, strzeż Boże, quid adversi nam w tey woynie Tureckiey przyniosły fata; tedy nie mając nadziei, aby z tamtąd iakie miały bydż posiłki, które lubo by y byli, nam debilioribus non expedit potężniejsze arma wprowadzać, ile tu wgłęb oyczyz-

ny; chyba ieśliby dał Car imē przy brzegach Dniestrowych, Dnieprowych, zła- czywszy z naszemi siłami, trzymać,— iieśli kiedy teraz, gdy moles woyny Tu-reckiey primo na nas paratur vere, iak nayprzedszą expedīt rzeczy - pospolitey maturare obrone, od których salus depen-det universus. Więc, ponderando czasu krótkość do wiosny, a zatym przedko na-stempuiąca kampania, naywiększe w tym ichmć panom posłom commitimus studium, żeby seym teraźniejszy mógł bydż skró-cony y onego solennitates y sama tylko szczególna, żeby się w nim mieściła obrona.

Gdy temu primario będzie prospectum, zawsze desideria privata pomieścić będą mogli.— Nic słuszniejszego, iako żeby woysko w. x. Lit., w krwawie zahorowanych zaślugach skutecznie odebrali ukontentowanie: gdyż to iest sanguineus partus, iako ci którzy y zdrowiem y for-tuną zasczycią całość rzeczy-pospolitey; za zniesieniem się tedy z innemi woie-wództy modum ukontentowania skuteczny adinvenient; nie mniey mając oso-bliwy respekt na tych, którzy incessanter nie idąc, iż to przez dwie kampanie in-viscera w. x. Lit., na granicy od nie-przyaciela Ukrainy w ustawicznych zo-stając od nieprzyaciela experimentach, nie tylko podziękowanie, ale y osobiłymerentibus wdzięczność y ukontentowa-nie.

Uważając, iż nic bardziej nie może perimere rzeczy-pospolitey, iako gdy sama się exviscerando tak częstemi podatkami, niemniej przechodami woyskowemi; nihilominus, gdy przychodzi do woiennych czynów, wiele się takich znajdzie, którzy hibernę zupełną na rok cały wzios-szy, a ledwie czwierć iedną wysłuży-wszy, a drudzy y mniey—nie tylko chorągwie swe y rotmistrzów, ale castra in hostico y pod nieprzyaciolem deserunt; żeby tedy y temu na seymie była suffi-

cens adinventa medela, osobiwey się to zaleca circumspectiey; gdyż za takiemi postępkami, ani rzecz-pospolita swey ca-łości, ani hetmani woyska y cōsuetum woiovania cursum, ani pułkownicy y rotmistrze swych chorągwí thowarzystwa pewni bydż nie mogą, y to samo, strzeż Boże, sufficeret kiedy ad interitum oyczynny naszey, gdyby się wcześnie takim nie zabiegło inconvenienciom, a miano-wicie, gdy y artykuły woyskowe żadney prawie nie mają observacyi, a za tym y dobra szlacheckie indebite petuntur, — czemu ante omnia zabiedz expedit.

Niemalą ztąd ponoszą iacturam wszelkie królewsczyzny, gdy przez hyberny inordinatae od chorągwie wybierane nie tylko same niszczęią, a raczey iuż y zniszczałe, ale y żołnierz in aequalitate hyberny, gdy iedni więcej, drudzy mniey, albo mało co ex pane benemeritorum fructificant, niszczę się przez to musza; modus tedy w tym adinveniendus, żeby wszystkie bona hybernom podległe exac-te scomputowane były y, iako się w koronie dzieie, secundum quantitatē et qualitatē dymów wszystkie aequaliter wydawały, a tak y królewsczyzny conser-wowować się będą y żołnierz zostanie ukon-tentowany, gdy każdy aequalem odbierze należytości swey portionem.

Osboliwy to i. k. mci sprawue in pa-triam zelus, in cives amor et benevolen-tia, gdy to, co naybarżiey perimere dotąd rz-ptą zwykło, przez tak ciężkie y cze-ste onera podatkowania per agrariam contributionem; życząc, aby mogła być w tym allevitatio y lżejsze podatkowania wynalazły się, sine pauperum gemitu, sposoby; exactam tedy tego circum-spectionem ichmość p. p. posłom naszym zalecamy, aby znioszy się ze wszystkie-mi woiewództy y fumales et agrarias contributiones uchiliwszy, według propor-cyi woyska, ex vinculo unionis uchwa-lonego, modum contribuendi wynaleźli

taki, który by każdego aequaliter tangat, bo communia (onera) meritos laedere zwykły, iako to: szeleżne, akcyze, cła, myta od lóznych ludzi, pogłówne żydowskie, otwarcie miennicy dobrey monety z liga zgadzając się z postronnemi provinciami.

Ztąd in sufficiencia aerarii, a za tym różne publica incommoda pochodzą, gdy podatki rzeczy-pospolitey ordynaryine nie tylko maiori ex parte in usum privatorum convertuntur, ale też iawnia się w tym dzieie damnificatio, gdy to, co by mogło więcej in rem rzeczy-pospolitey fructificować, za małą summę zwykł skarb arędować; że tedy ob hanc insufficieniam walić się zwykły in cives onera podatkowe: tedy iako in rationes skarbu i. k. mści panowie posłowie exacte weyrzą y pieniądze dawniey y teraz złożone, gdzie y na co się obróciły, iako y milion dawnych zasług, co po woiewództwach y powiatach małe chyba iuż znać się mogą reszty, tak iakie staną ex consensu ordinum contribucye salva specificata exceptione podymnego, żeby na nie kontrakty na seymie ad plus offerentium chodziły, a tak zaraz constabit rzeczy-pospolitey quantitas summy, według których y woyskowa regulować się może zapłata. Insuper do dalszego desiderabitur obmyślzenia—z iaką naymniejszym rzeczy-pospolitey na seymie stanowić się może cieżarem.

Trzeci seym w. x. Lit. postanowiony w Grodnie, aby miał tak do seymowania loci pacitatem, iako y dla seymujących w staciach commoditatem, spólną temu subvenire należy obrada, pro habita jednak consideratione z szczupłości stancy et omnium comoditatum, którym tanto vix sufficiet mieysce, ieśliby się zdało, większa wygoda do seymowania w Wilnie, lub w Brześciu, tedy w tym ad communem stosować się będą consensum.

In negotio ordinaciey Ostrowskiey, któ-

ra stabilitamentum swoie zakłada ex statuto rzeczy-pospolitey, concurencye in fundamento legis zachodzą magnorum in republica virorum, iako xiażecia imci pana woiewody Bełzkiego, hetmana koronnego, którego wielkie in republica dzieła y zasługi osobliwą merentur considerationem, suadente oraz iustitia, iakoby domu xiażat ichmść Ostroskich, będąc od xiażat ichmść ordinatów w zawiedzeniu dobr dziedzicznych Zasławskich, iniuriata concernentem samey słuszności otrzymało in emundatione bonorum declarationem y ukontentowanie. Accedant w tymże ordinacjone interessie instancye xiażecia imci pana podkanclerzego y hetmana polnego w. x. Lit. y imci pana Lubomirskiego—kawalera Maltańskiego, ratione concurrentii domu imci pana podkanclerzego w. x. Lit. ad successionem do ordynaciey Ostrozkiey ex gradu tertio specificato, in ordinatione zaś dopiero ex gradu quarto et ultimo na ichmść panów kawalerów Maltańskich wzięto negotium, integrum rzeczy-pospolitey potrzebuią applicationem; tedy injungimus ichmść panom posłom, aby salva per omnia ordinatione, ta sprawa s teraźniejszego seymu, ieśli czas y potrzebna obronię pozwoli obrada, conclusivam ex iusta odebrała decisionem.

Instancya imci pana Koniecpolskiego, starosty Dolińskiego, względem zachodzących pewnych dyfferencyi o ordynację Zamoyską z imci panem Zamoyskim starostą Skirońskim (sic), że iuż decisionem rzeczy-pospolitey, tedy, aby co ieszcze requiritur do gruntownego między ichmściami uspokojenia, ichmć panowie posłowie w tym informati na seymie, inibunt rationes, iako by te negotium skończyć się mogło y dalszemi rz-pa nie zatrudniała disquisitiāmi.

Wybrańska piechota, non postremum militiae robur, osobliwie piechoty dwieście tu do zamku Brzeskiego ordynowa-

nych, według ordynacyi rzeczy-ptey zosta-
wać ma et non cedat abhinc privato
usui, ale usłudze rzeczy-pospolitey,—at-
tendent ichmość panowie posłowie.

Ichmę panów hetmanów expensa y dłuż-
gi na potrzeby rzeczy-pospolitey erogo-
wane, praevia liquidatione, aby były wy-
płacone, instabunt ichmę panowie po-
słowie, osobliwie iaśnie oświeconego xią-
żectia imci pana podkanclerzego y hetma-
na polnego w. x. Lit., który przez tak
wiele lat z własnych swych substancyi
commoditatibus reipublicae unice studet ad
augendam et ornandam rempublicam
z wielką narodu naszego sława, fortun,
krwi y życia swego nie żałując, w winnym
od rzeczy-pospolitey dłużu na teraźniejszych
kampaniach w wydatkach zastępując
skarb de proprio, aby iako nay-
prędszą mógł mieć satisfakcję et debitum
pro suis meritis eximiis gratitudinem,—
promowować pilnie będą ichmę panowie
posłowie nasi. Ciągnieniem tak częstym
woysk, przez co stan szlachecki cierpi
aggravatie w przechodach, tam y sam
inibunt modos omnes ichmę panowie
nasi na seymie, aby temu zabieżeć upadko-
wi widocznemu rzeczy-pospolitey naszej,
przez to cum reasumptione disciplinae
militaris et tuitione stanu szlacheckiego
ab omni onere od exactii stanowisk woy-
skowych.

Spytaią się też ichmę panowie posło-
wie nasi: czemu imć pan ienerał w. x.
Lit. absentował się, od i. k. m. armate
sobie wzioszy, z nienagródzoną rzeczy-
pospolitey szkodą? Plebei, którzy indige-
natu nobilitatis nie mając, a do praeemi-
nencyi się cisną, że starożytnę szlachcie
ciasno być musi przed niemi; niemniej
recenter do tego kleynotu przypuszczeni,
że tym bardziej zabieraią przed się różne
in republica w arędach y skarbie officia;
tedy, aby w tych była animadversio, a
dawni y bene posessionati żeby fruantur
officio y prawo dawne de carta belli na-

pisane, aby in executione było,—serio in-
vestigent.

Minnica, z których nie małe rzeczy-po-
spolitey bywało subsidium, iż dotąd nic
nie fructificowała z niemałą rzeczy-po-
spolitey szkodą; zgodzą się ichmę panowie
posłowie na otworzenie minnice śre-
brney w w. x. Lit., ażeby waloru propor-
tii monety ad ligam vicinorum principum
zachowała; comisya, aby postanowiona na
to była.

W puszczy Białowieskiej mają różni
ichmę panowie obywatele nasi uchody,
w których z wielką ich krzywdą powyci-
naniem barci imci pan sędzia Lemburski
drzewa wycina y towary robi; żeby to
było annihilatum auctoritate i. k. m.,—
starać się będą ichmę panowie posłowie.

Jako stan szlachecki w tym woewództ-
wie woysk w. x. Lit. y koronnych, oso-
bliwie corocznemi obozami y zimowemi
consistencyami w tych dobrach szla-
checkich uciążony wypisać trudno,—po-
nieważ taka iest desolata w żołnierzu,
że zaledwie ab igne et fero abstinet; aby
tedy taka licencya comprimi mogła,—
starać się będą ichmę panowie posłowie,
aby nova severissima lege cautum było,
żeby żołnierz więcej takim sposobem nie
grasował w dobrach szlacheckich, consi-
stencyi zimowej w nich nie miewał y
obozami nie stawał; więc, aby się nie
ważył contempnere takiego prawa, vad-
ium aby położone było: który by to vio-
laret prawo, o które vadum y o damna
illata, aby cuivis iniuriato wolno było
samego półkownika, rotmistrza y towa-
rzysza de bonis eorum do tribunału cita-
re y tam violatam legem y szkod swych
vindicare,—o co gorąco instabunt ichmę
panowie posłowie.

Wielką przez to niewygodę patitur to
nasze woewództwo, gdy całe w. x. Lit.
ma swoje deflectiones do Królewca y
Rygi, skąd mają abundantiam soli in
usum proprium y swoich poddanych, wo-

iewództwo zaś nasze do Gdanska przez koronę port ma,—nie ma tey libertatem, aby prowadzić mogło na swą potrzebę y tylko solą dotąd z Podola y Pokucia żyło; która, że per hostilitatem ustała,— prosić będą ichmę panowie posłowie i. k. m., aby, exemplo woiewództwa Podlaskiego y innych, sol z żup koronnych na to woiewództwo dawana była.

Zagęściли się w tym woiewództwie różne kryminały, osobiście homicidia, ob solam impunitatem, bo wieże żadne na głowniki y na inszych facinorosos ludzi niemamy; ta aby mogła być publico erigowana sumptu, za staraniem imci pana Trockiego, iako starosty naszego, obtinebunt to ichmę panowie posłowie.

Statki Wołyńskie y inne ze zbożem przechodzące przez Brześć, iż nam w w. x. Lit. non fructificant, a te zaś, które przez koronę z naszego woiewództwa idą, subsunt oneribus y płacą cło w koronie; wzaiem żeby simili modo y koronne płaciły cło w Brześciu, starać się o to będą ichmę panowie posłowie. Ponieważ woiewództwo nasze ma iusz constitucię na plac sądowy; instabunt ichmę panowie posłowie, aby dwor, zbudowany od iasnie wielmożnego imci pana marszałka w. x. Lit. na zamkowym placu, był na sądy ziemskie oddany; imci panu marszałkowi w. x. Lit. refusia wydanych kosztów, aby intraty economiczney potrącona była, salvo consensu imci naszego miłościewego pana.

Inhaerebunt ichmę panowie posłowie antiquo usui et beneplacito reipublicae tot firmis exemplis, y przy tym stawać będą, aby dekreta kapturowe, iuxta legem, w całości zachowane były sine praeiudicio legis et privatorum; a kto kogo pozwie extra forum, subeat poenis evocationis.

Do rządu rzeczy-pospolitey dobrey należy, aby mosty, przeprawy, według zwykłczaiu dawnego, miasto y żydzi y econo-

mia naprawowali; tudziesz żeby według prawa iedna miara była w. x. Lit., według dawnych constitucyi,— starać się będą ichmę panowie posłowie o restarwację prawa y porządku na seymie.

Jaśnie wielmożnego imci pana kancelra w. x. Lit., iako zawsze magna in republica consilia, tak y u nas primae sunt considerationis propositie na seymiku naszym, którym do zgody całego w. x. Lit. aplikować się będą ichmę panowie posłowie.

Świętey pamięci imci pana Gosiewskiego—podskarbiego y hetmana polnego w. x. Lit. optima merita in republica in recenti zostaią memoria; a że expens hetmańskich liquidacia, successoribus, per constitutionem approbata, non est exoluta; przeto ichmę panowie posłowie instabunt, iakoby skarb rzeczy-pospolitey exolvère mogł.

A iako życzymy tego, aby pacta doczesne s Carem imci zawarte, do terminu w tychże paktach opisanego inviolabiliter dotrzymane y relacyja kommissiey przeszley przed rzeczą-pospolitą do panów komisarzów uczyniona była; tak interest, aby tamże panom komisarzom provizia z skarbu za tę funkcję naznaczona, która ich ledwo in medietate doszła, zupełnie wypłacona była. Jeśli któremu z ichmę dawnego zostaje niewypłaconego z skarbu długu, aby inhaerendo tot constitutionibus, exolutum było,— instabunt ichmę panowie posłowie.

Merita imci pana referendarza w. x. Lit., które od lat kilkudziesiąt trzem krójom ichmm. panom naszym y rzeczy-pospolitey wiernie we wszystkich publicznych difficillimis reipublicae temporibus oddawał, ponieważ dotąd żadney nie odebrały nagrody, instabunt ichmę panowie posłowie do i. k. m., aby iustus imci meritorum był respectus,—osobiście, aby postulatum i. mści, względem lenności majątkości Derewińskiey, na którą się

znaudzie przed unią przywilej, że wiecznym prawem chodzi ta, do też wieczności reductatur, praevia deductione iurium.

Lubo iuż nierzaz ichmę panom posłom naszym pilno w instrukeyach naszych zalecał i merita imci xiedza Andrzeja Kazimierza Osowskiego, regenta w. x. Lit., cantora-prałata Wileńskiego, który od lat dwudziestu y kilku, trzem królom ichmę intamate służąc, z własnych fortun swoich różne functie poselstwa do związków, w trudne y niebezpieczne czasy do obozów, na seymiki, na commissie potrzebnie y chwalebnie odprawował, y teraz nieustawiając służy oyczynie w różnych okaziach, za co żadney nie odniósł nagrody; instabunt ichmę panowie posłowie nasi na teraźniejszym seymie coronationis, aby per legem, co inni ichmę panowie duchowni mieli, ex primis vacantibus in republica w duchowieństwie, z łaski i. k. m., pana naszego miłościewego, mieć mógl et tandem condignum odebrał meritorum suorum premium.

Wiadome i. k. m. panu naszemu miłośwemu, y całej rzeczy-pospolitey w wojsku w. x. Lit., wielmożnego imci pana Jana Karola na Dolsku Dolskiego, krayczego w. x. Lit., pułkownika i. k. m., zasługi y onego przy odwagach et dispeđy zdrowia na usłudze rzeczy-pospolitey sine intermissione od lat dwudziestu, własnych fortun spezy, lubo same loquuntur; wniosą iednak y imieniem wszystkiego wojska pokorną do i. k. m. y całej rzeczy-pospolitey ichmę panowie delegati instancyę, aby przy osobliwym in futurum w okazyach respekcie na teraźniejszym akcie ius advitalitium wojskowego Wendeńskiego (kilku wiosek za własne imci pieniądze kupionych, lubo to non in paritate zasług ukontentue) in haereditarium vi legis cedat; acuet to y naszą do usług i. k. m. y rzeczy-pospolitey ochotę, gdy bene meritus w zaslu-

gach rzeczy-pospolitey odniesie gralitudinem.

Inter cetera naiaśniejszych królów panów naszych decora niepośledni ichmę panów duchownych assistencyi ozdoba, tak w senacie iako y przy boku i. k. m.; więc że pisarstwo iedne w. x. Lit. przez lat sto ex continua praxi dla informacyi królów ichmę ludzi duchownych, którzy są ad beneficia w kolacii i. k. m. będących habiliores y dla innych wielu spraw w ręku duchownych będące, aby było przywrócone, y duchownemu inter vacantia było oddane,—serio instabunt ichmę panowie posłowie.

Starostwo Brzeskie, ponieważ za odeyściem oekonomiey Brzesckiej, żadney intraty niema: do swey iurisdyki; instabunt ichmę pp. posłowie, aby wsie kilka blisko Brześcia od oekonomiey przyłączone były in recompensam.

Instabunt ichmę panowie posłowie za i. mscı panem Kmiciem—chorążym Orszańskim, ratione zasług starych zaciągów nic wypłacenia z skarbu rzeczy-pospolitey, to iest, dziesięciu tysięcy, które iuż weszyły w liquidacją pod czas placzy starego zaciągu y dekretem commissarskim approbowane y kazano wypłacić, a imci pan podskarbi do tych czas niewypłacił; tedy instabunt ichmę panowie posłowie, ne fiat exolatio secundum, aby mógl gaudere równie z ichmściami, którzy summy pownaszali na dobra advitalitia, ponieważ z łaski i. k. m. cieszą się ichmść, aby mógl sumkę na Krasne Sieło wnieść,—instabunt ichmę panowie posłowie.

Oyców Augustyanów Brzeskich kościół Trócy świętey y klasztor w ryku in anno millesimo septuagesimo erigowany servatis servandis privilegiis, tak teraźniejszego, iako y dawnego funduszu za okopiskiem żydowskim zostaią, y w tymże Brześciu, aby był confirmowany,—instabunt.

A żeśmy podczas tey inundacyi zabie-

gów Tatarskich obrali zgodnie imśc panu Jerzego Grabińskiego — podkomorzego Wendeńskiego za chorążego woewodztwa Brzeskiego, naszego obywatela; tedy mając respectum bene meritorum zasług imści, instantią nasza braterską ore publico ichmśc panowie posłowie doniosa, upraszając i. k. mśc, aby prawa libera electione nie komu innemu, ale temuż imśc conferre raczył.

Za tak znaczne ku rzeczy-pospolitey merita imci pan Jan Zelski, maior i. k. m., ponieważ nie mógł za lat dwadzieścia proportionatam doczekać się mercedem; żeby przynajmniej młynek od starostwa Brańskiego w Kiersnowie, którego ius posessorem iest haereditario iure, był mu conferowany, — instabunt ichmę panowie posłowie.

Ratio desolationis bonorum terrarium ante omnia habenda: a że w dobrach Rożance oboz w. x. Lit. czas nie mały subsistebat, przez co znaczną ruinę odnieśli possesores bene meriti de republica; tedy vigore constitutionis ichmę panowie posłowie, przy assecuratiō ichmę panom hetmanom danej, aby satisfactia była z skarbu w. x. Lit. naznaczona.

Merita imci pana Kazimierza Skalskiego — łowczego Słonimskiego, towarzyszący roty Petihorskiej, wielmożnego imci pana krayczego w. x. Lit., który iako przed tym w wielu okaziach, iak teraz podczas okazii Chocimskiej, że iest właśnie przez nieprzyaciela skaleczony — dzidą przebitý, przez co więcej roku na zdrowiu y substanci szwankował y szwankuię y musi szwankować, w nagrodę czego uprasza imśc pan Skalski, iako thowarzysz skaleczony na pożicie y substancię, pod czas tey occasii Chocimskiej zdezelowańa za tē pracę y zkaleczenia mógł mieć, iako dawny żołnierz zasłużony, nadzierżawię imśc Korzenieckiego y imśc paniey małżonki imści, nazwanych Christibolotach, w Pińskim leżącey powiecie,

folwarku do nich wszystkich należnościach, aby summa coroczna wniesiona imści panu Skalskiemu według proporecy y zasług imści pana Skalskiego oddawana była, y summy cztery tysiące złotych polskich na nią włożono było, abo wieś Suchawczyce od ekonomiey Kobryńskiej conferowana była.

Summa ante unionem na starostwo Wołkowskie wniesiona, ponieważ successorom godney pamięci nieboszczyka imści pana Jana Tryzny — starosty Wołkowskiego nie oddana; instabunt ichmę panowie posłowie, aby była ex nunc pozostały successorem od teraźniejszego iaśnie wielmożnego imci p. marszałka w. x. Lit., iako starosty Wołkowskiego, wypłaconą.

Ponieważ imśc pan Marcellin Żardecki na usłudze rzeczy-pospolitey w okazyi Chocimskiej stracił syna, jednego tylko mając, zostającego pod znakiem imści pana woiewody Połockiego; instabunt ichmę panowie posłowie, aby lenne w wieczyste dobra na służbie woienney zostających, które post fata nieboszczykowi cedere miały, in terrestria bona constituta cedant — Stara Wola, Przedzielsk, ponieważ zeszły s tego świata córke, nie syna.

A że nam dobrze innotuit emerita virtus imci pana starosty Seywańskiego, który nie tylko na fortunach utratę, lecz na zdrowiu nieznośne w expedycyach poniosł szwanki, kiedy w teraźniejszej Chocimskiej occasii letale odniósł vulnus; instabunt tedy ichmę panowie posłowie, aby, recompensando merita, starostwo imści proprio aere zapłacone, Seyweńskie, cum attinentiis, mogło cedere in ius haereditarium, albo emphiteuticum, oraz dobra żony imści Siemno y Metele reformationi podległe królowej imci Leonory, które summa ante unionem one-rowane są; co że contra ius publicum

dzieie się, aby reformatia zniesiona była,—instabunt ichmć panowie posłowie.

Sprawa z imśc panem woiewodą Kiiowskim tegoż imśc pana starosty Seywańskiego, który enormalm od imśi odniosł oppressionem, aby w exorbitancye włożona y sądzona była,—instabunt.

Justis desideriis ichmć xieży episkopów Włodzimierskiej y Przemyslskiej dyecezyey, aby ritus graeci in unione zostaiąc, et immunitates zachowane były,—ichmć p. p. posłowie invigilabunt.

Lubo prawo pospolite dość surowie obostrzydo, aby dobra dziedziczne od ichmć panów wojskowych agradowane nie były; a że novissime ieym. pani stolnikowa Lubelska w dobrach swoich dziedziczych wielkie przez consistencye wojska ponosi uciemieżenie; przeto ichmć panowie posłowie, iako wiolenci prawa pospolitego s taką krzywdą ieymei upominać się będą na seymie.

Ichmć panien zakonnych reguły świętey Brygidy, na Piaskach w Brześciu będących; y na insze mieysce klasztor y kościół przeniesiony, aby salvis iuribus antiquo et presenti fundo był confirmowany,—instabunt ichmć panowie posłowie.

Imci pan Jan Mikołay Brzozowski—miecznik Kiiowski deduxit przed nami, uskarżając się, że dobra imci funditus deleta przez przejęcia wojska w. x. Lit., że żadną miarą rzeczy-pospolitey wypłacić nie może; tedy, aby był respectus w podatkach rzeczy-pospolitey,—instabunt.

Prawo o Arianach reassumować et fautores eorum subeant executionem latam.

Ichmć panny zakonne świętego Bernardyna konwentu Brzeskiego iustum wnoszą instantiam, gdy będąc fundatia z dobr szlacheckich y pospolitego ruszenia ustawicznie premuntur agrawaciami hetmańskiemi, hibernami, do których kapituła indebite necesitat; żeby tedy

w tym nie było tym y inszym in simili agrawacyi,—ichmć panowie posłowie instabunt.

Nie tayne in facie rzeczy-pospolitey dwadzieścioletnie zasługi, straty, więzienia moskiewskie godney pamięci imci pana sędziego Brzeskiego; superstitem imci ichmć panowie posłowie recomendabunt i. k. m. osobiwemu respektowi.

Summa Trubecka, że nie iest ieszcze integro exoluta z skarbu koronnego successoribus; tedy o to ichmć panowie posłowie wniosą instantią.

O eliberatię imci pana Jerzego Roszczyca—pułkownika i. k. m. od Turków wziętego,—instabunt ichmć panowie posłowie.

Sprawy ad archivum żeby były oddane y klucz do nich aby u tych zostawał, którym to expresse w przywilejach onych iest collatum,—instabunt ichmć panowie posłowie.

Za imci panem Kością, ratione odeszłej wsi do ekonomi Brzeskiej, prawem dziedzicznym należący, w której sprawie iuż y kommissarze naznaczeni byli, aby ad executionem przychodziło,—prosici.

Cetera fidei et dexteritati ichmć panów posłów naszych zlecamy.

Za imci panem Jerzym Szuyskim, iako dobrze rzeczy-pospolitey zasłużonym, instabunt ichmć panowie posłowie, aby in ius haereditarium kilka włok cedere mogli.

Instantia za imci panem Grabińskim, podkomorzym Wendeńskim na wsi Brodickie ad rempublicam, których odniosł iuż był obietnice, aby mu summa wniesiona była.

У тое инструкції подписи рукъ тыми слова: Michał Kazimierz xiąże Radziwiłł, podkanclerzy y hetman polny w. x. Lit., direktor seymiku woiewództwa Brzeskiego; Jozeph Bogusław Służka n. w. x. L.; Andrzej Kazimierz Opoński, regent w.

x. Lit., kanonik Wileński, proboszcz Białski; Ostaphian Tyszkiewicz, podkomorzy Brzeski; Leonard Pociey, sędzia ziemski województwa Brzeskiego; Jerzy Grabiński, podkomorzy Wendeński; Konstanty Przedziecki, podsędek województwa Brzeskiego; Jerzy Stanisław Umiastowski, stolnik Wendeński, podstarości Brzeski; Adam Pociey, stolnik Brzeski; Krzysztof Czyż z Woronny, podczaszy Mściławski; Adam Skaszewski, stolnik Zakroczymski; Zygmunt Horowski, podczaszy Smoleński; Jerzy Szuyski, podstoli Brązawski; Piotr Łyszczyński, podczaszy Mielnicki; Alexander Rayski, stolnik Starodubowski; Kazimierz Wyganowski, podczaszy Trocki; Marcin Władysław Zardecki; Piotr Stanisław Grek, major i. k. m.; Kristian Grabowski, horod-

niczy województwa Brzeskiego; Jan Kazimierz Bykowski Łopot; Jan Mikołaj na Brzozowcu Brzozowski, mieczny Kiiowski; Jakub Franciszek Bobrownicki; Paweł Władysław Jankowski, miecznik Kiiowski; Jakub Władysław Wierzbicki, komornik województwa Brzeskiego; Jan Michałowski; Karol Alexander Roszczy; Jerzy Karol Popławski; Kazimierz Umiastowski; Adam Chryzostom Niepokójczycki; Jan Przyszychocki; Franciszek Karol z Baiera Baierski; Bolesław z Woronney Czyż; Marcin Kazimierz Przyszychocki; Samuel Bielski. Которая жъ то инструкція, черезъ особу въ верху мененую, ку актикованью подана, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписана.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 1933—1935.

287. Универсалъ короля Яна III-го, выданный г. Брестю для защиты его отъ грабительствъ и вымогательствъ жолнеровъ и Запорожскихъ козаковъ, должностныхъ проходить чрезъ него въ непродолжительномъ времени.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ шостого,
мѣсяца Марца тридцать первого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто Левко Іцковичъ, жидъ—школьникъ кагалу Берестейского универсалъ его королевское милости, въ справѣ и речи нижней въ немъ менованой, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный.

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski etc. Wszem wobec y každemu zosob-

na, osobliwie wojsk naszych wielkiego księstwa Litewskiego regimentarzom, pułkownikom, oberszterom, oberszterleytnantom, maiorom, rotmistrzom, kapitanom, porucznikom, kapitan-leutenantom, chorążym y ich namiestnikom, komendantom y wszystkiem in genere rycerstwu, tak polskiego iako y cudzoziemskiego zaciągu, konnym y pieszym, tudzież kozakom Zaporozskim, do ekonomiey Kobryńskiey na wytchnienie idącym, donosiemy do wiadomości. Niemogąc cierpieć supplik, płaczem napełnionych, mieszczan y żydów, w mieście naszym Brzesciu-Litewskim mieszkających, na niezmierne żołnierza przechodzącego

aggravie y zdzierstwa rzewliwie uci-skuiących, umyślimy pomienione mia-sto y przedmieścia iego tym naszym kró-lewskim ochronić uniwersałem, mieć chcąc y surowo rozkazując, aby żaden z ludzi pomienionych y kozaków Zapo-rożkich nie ważył się przechodami, noclegami, popasami, staciami, ugodami y wszelkimi exactiami pomienionych mie-szczan y żydów uciążać, pod surowo-ścią artykułów wojskowych y niezwło-cznym wielmożnych hetmanów naszych na sprzeciwnych temu rozkazowi nasze-mu sądem y executią. Na co, dla więk-szej wagi, rękę sie naszą podpisawszy,

pieczęć wielkiego księstwa Litewskiego przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Kra-kowie, dnia szóstego mca Marca, roku Pańskiego tysiąc sześćset siedmdziesiąt szóstego, panowania naszego—roku wtórego.

У того universalu jego korolewskie milosti, pri печati притисненоj, подпись rуki тими словы: Jan król.

Который же totъ universalъ его korolewskie milosti, черезъ помене-nego szkołnika ku aktikowanju poda-nnyj, есть до книгъ кгородскихъ Beresteyskikhъ upisanъ.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 2603—2605.

288. Универсалъ гетмана в. ен. Литовского Михаила Казимира Паца, которымъ онъ предписываетъ войскамъ, расположеннымъ у Каменца Подольского, какъ можно скорѣje спѣшить въ Днѣстру.

Лѣta отъ Нароженя Сына Божого тысеча шестьсотъ семьдесятъ шestogo, mѣseca Августa девятнадцатого дня.

На врадѣ кгородскомъ Beresteyskomъ, передо мною Еримъ Stanislawomъ Umy-stowskimъ—стольникомъ Венденскимъ, подстарostimъ Beresteyskimъ, поста-novivшице очевисто его милость панъ Гeronimъ Mихał Iwanowski—войскій Минскій, листъ universalъ яневель-можного его милости пана Mихala Kazimiera Paca — воеводы Vilensko-go, gетмана великого великого княz-usta Litovskogo, въ sprawѣ и на речь въ немъ ниже менovanую wydaný, ku aktikowanju do книгъ kгородskikhъ Beresteyskikhъ podalъ, въ tые слова pisany:

Michał Kazimierz Pac—woiewoda Wi-leński, hetman wielki w. x. Lit., ichmę

panom półkownikom, oberszterom, ober-szter-leytnantom, maiorom, rotmistrzom, kapitanom, comendantom towarzystwa y wszystkiemu rycerstwu woyska w. x. Lit. po zaleceniu chęci moich towarzyskich. Ordynowałem część woyska w. x. Lit., według wyraźney (woli) i. k. mci, dzisia mi przysłaney, ku Kamieńcowi Podolskiemu na spedzenie ordy y Wołochów, mosta na Dniestrze pilnuiących; sam biegę, iako nauprzedzey vocatus od i. k. mci do Lwowa. Choragiom niedaleko ztąd lokowanym dałem surowy ordynans, żeby sie dniem y noča spieszli. Proszę tedy przez miłość Boga, pana y oyczyszny, oraz upominam, żeby iako nauprętszy był wm. pospiech, do czego sumnienie y generositas sama powinna bydż wm. powodem. Datum we Włodawie, dnia ośmnastego Augu-

sta, tysiąc sześć set siedmdziesiąt szóstego.

У того универсалу при печати притисненой подпись руки тыми слова: Michał Pac—woiewoda Wileński, hetman wielki w. x. Lit. По которому подпись и приписокъ въ тые слова: Tenże uniwersał ściąga się u do wszystkich supplementów z surową na nieprętko spieszającym się animadversią. Datum ut supra. У того приписку подпись руки тыми слова: Michał Pac.

По которому титулъ и другій аддитаментъ приписанный: Ten uniwersał do akt podać y przeiezdżającoym żołnierzom ukazywać grod powinien, albo y na załodze zostający, także miasto, z akt wyiowszy, ma tymże przeiezdżającoym praesentować. У того аддитаменту приписаного подпись руки тыми слова: Michał Pac. Который же тотъ универсаль, черезъ особу въверху менованую ку актикованью поданый, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 2827—2838.

289. Подтверждительная привилегия Яна III-го на права и вольности городу Старому-Быхову, дарованная ему его предшественниками.

Король Янъ III-й, по ходатайству дѣдича Старого-Быхова Яна Казимира Сапѣги, подтверждаетъ обывателямъ его двѣ привилегіи, дарованыя имъ его предшественниками, одну—подлинную привилегію, полученнуя отъ короля Яна Казимира, а другую—въ видѣ экстракта изъ сурокгаторскихъ книгъ, подтвержденную его предшественникомъ королемъ Михаиломъ. Въ подлинной привилегіи всѣ обыватели Старого-Быхова христіане, безъ различія ихъ вѣръ и словоій, увольняются отъ всѣхъ податей и повинностей и получаютъ право свободной торговли

на вѣчныя времена, а жиды—только на 20 лѣтъ; въ подтверждительной же короля Михаила (см. въ этомъ же томѣ № 242, годъ 1669) только на 20 лѣтъ и тѣ и другіе. Король Янъ III-й подтверждаетъ и ту и другую. Первоначальная привилегія, а равно и подтверждительная были выданы жителямъ Старого-Быхова, какъ съ цѣлью вознагражденія ихъ за мужественное стояніе противъ дѣдичного непріятеля Польши Москвитина, такъ и съ цѣллю заохоченія ихъ и другихъ жителей порубежныхъ къ дальнѣйшему вѣронаподданническому служенію рѣчи-посполитой.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ шестого,
мѣсяца Ноября семого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто Іцко Левковичъ, жидъ Берестейскій, экстрактъ съ книгъ сурокгаторскихъ повѣту Оршанскаго, вписанья въ немъ привилею конфирмацийного либертацийного, отъ найяснейшаго короля его милости Яна третьего,

пана нашего милостивого, мѣщаномъ Старого-Быхова наданого и служачаго, перъ-облятамъ ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Выпісь съ книгъ сурокгаторскихъ повѣту Оршанскаго. Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысеча шестьсотъ семьдесятъ шестого, мѣсяца Мая двадцатого дня. На врадѣ господарскомъ сурокгаторскомъ Оршанскомъ, передо мною Миколаемъ Богушевичомъ Минковскимъ, сурокгаторомъ Оршанскимъ,

отъ ясневельможного его милости пана Иеронима Кришина Керпенштейна—подскарбего великого великого князства Литовского, по зошломъ зъ сего свѣта вельможномъ его милости пану Альбрехтѣ Константымъ Техановецкомъ—обозномъ великого князства Литовского—Оршанскимъ, Олескимъ старостѣ, и по устаню судовъ каптурowychъ, на администрацію сурокгаторства установленыхъ, постановившице очевисто славетные панъ Янъ Луцковичъ и панъ Андрей Барейко—послове отъ мѣста Старого-Быхова, привилей конфirmaційный либертациі отъ найяснейшаго короля его милости Яна третьего, пана нашего милостивого, на счастливой коронації въ Krakowѣ mѣщанамъ Старого-Быхова наданный и служачай, покладали и ку вписанью до книгъ сурокгаторскихъ Оршанскихъ подали, просечи, абы быль до книгъ уписанъ, который привилей уписуючи слово до слова такъ се въ собѣ маеть:

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski etc. Oznaymuiemy tym listem y przywileiem naszym konfirmacyjnym, komu to wiedzieć należy. Pokładane byli przed nami dwa przywileia, na iedną rzecz służące, iednego—extrakt przywileju naiaśniejszego antecessora naszego, ś. pamięci króla im. Jana Kazimierza, z xiag kancelaryey wielkiew w. x. L. wyięty, drugi—konfirmaciey świętej pamięci króla imci Michała, de data w Krakowie, dnia dwudziestego miesiąca Septembra, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego, którym libertatię Staremu Bychowu służącą, podług konstituciey roku tysiąc sześćset pięćdziesiąt piątego y tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego roku, aprobuie mieszczanom Starobychowskim, na wszelkie publiczne wolności służące. I wniesiona iest do nas przez niektórych panów rad y urzędników naszych dwornych suplika

imieniem sławetnych Iwana Łuckowicza y Piotra Jurkowicza—obywatelów y posłów od miasta Starobychowskiego, dla confirmaciey powtórney tych wolności, do Krakowa wysłanych, abyśmy te przywileje, zwłaszcza króla im. Jana Kazimierza extract przywileiu stwierdzili y zmocnili y approbowali, y w ten nasz list confirmacyiny słowo do słowa spisać roszkazali, który wpisując, po tytule króla iegomci Jana Kazimierza, tak się w sobie ma:

Oznaymuiemy tym listem naszym, komu to wiedzieć należy. Iż byliśmy proszeni, abyśmy extract z xiag kancelaryey naszej wielkiew w. x. Lit., na rzecz w niem niżey wyrażoną, wydać rozkazali, który po tytule naszym od słowa do słowa tak się w sobie ma: Oznaymuiemy tym listem naszym, komu wiedzieć należy. Na miłośiwym baczeniu naszym mając stateczną wiare, męstwo, dzielność y odwagi mieszczan y wszystkich obywatelów w mieście wielmożnego Kazimierza Jana Sapiehi—podkanclerzego w. x. Lit., dziedzice, y w Starym Bychowie mieszkajaczych, którzy remi podczas teraznieyszy z rebellią kozacką, oraz y z wiadromnym Moskwicinem woyny, przy ludziach służebnych własnym podkanclerzego w. x. Lit. kosztem zaciagnionych y przy szlachcie do tey fortece zgromadzoney, po kilkakroć ciężkim przez czas niemały od nieprzyaciela oblężeniem ściśnieni będąc, nie tylko w przeszłych leciech, ale osobliwie w terazniejszym roku, gdy dziedziczny rzeczy-pospolitey naszej nieprzyacielsk Moskwicin siły y potęgę swoje, przez lat dwadzieścia przygotowane, z rebelizantami kozakami Zaporożskimi złączywszy, ex improviso na państwa nasze koronne y w. x. Lit., wielkim przymierzem obespieczony, nastąpił zamki y miasta różne: Połock, Mścisław, Smoleńsk, Dombowne, Witepsk, Skłow, Mo-

hilow, Kijow y inne na Ukrainie obieżenie zd rady przez szturmy niezbożne swe fortele, za dopuszczeniem Bożym posiadł y opanował, nieustraszonym zawsze mestwem potężne szturmy nieprzyjacielskie odbijając, y wycieczkami gromadne półki onego znosząc, nam y rzeczy-pospolitey oświadczyli y w przyszły czas, iako nam od posłów ziemskich y od wielu rycerstwa, szlachty, obywatełów różnych woje wództw y powiatów, którzy się tam byli dla zachowania zdrowia swego zgromadzili, obiawiona, przeciw wielkim nawalnościom nieprzyjacielskim mężni y odważni, za pomocą Bożą, opponując się oświadczać gotowi,—tychże mieszkańców, kupców y wszystkich obywateliów Bychowskich, a przy nich y żydów tamecznych, którzy toż wiara y życzliwością w obronie te y fortece, iako nam przez atestację szlachty tam będącej ad actum stawali, w mieście y na przedmieściu mieszkaiących, łaski y wdzięczności godnych być uznawamy. Którą onym w nagrodę znaczych strat y odwag, tak aby na potym nieustającego w obronie przeciw nieprzyacielowi usiłowania przyhęceni byli y insi poddani nasi, duchowni y szlacheccy, do takowejż enoty y wiary y przeciw nieprzyacielowi räsententey ochotę y przykład z nich brali, ex nunc deklarując za prośbą y przyczyną wielm. Kazimierza Leona na Bychowie Sapiehi—podkanclerzeego w. x. Lit., Orszanskiego, Wołpinskiego, Luboszynskiego, starosty Brzeskiego—administratora naszego, a za zgodą y instancią wszystkich rzeczy—pospolitey seymowych stanów, wzysz mianowanym mieszkańom y wszystkiej wszelkiej kondyciey y reliey obywatelom miasta Bychowa, prawa, przywileja, wolności y wszelkie prerogatywy, od naiasnieszych świętej pamięci antecessorów naszych królów, imć Zygmunta Augusta, Zygmunta trzeciego y Władysława czwar-

tego, pana oyca y pana brata naszych nadane, powagę seymu teraznieyszego, we wszystkim approuujemy, stwierdzamy y zmacniamy. A przytym, vigore dawnych praw y przywileiów, z osobliwej dobroczynności naszej królewskiej, tych że mieszkańców y przedmieścian, kupców y wszystkich obywateliów Bychowskich, a przy nich y żydów, w tymże mieście y na przedmieściu mieszkaiących, londem y wodą, a mianowicie rzekami: Dnieprem, Bereziną, Sożem, Przypciaią, Dzwiną, Wizną, Wilią, Niemnem, Narwią, Bugiem, Wisłą y innemi rzekami portowemi, ze zbożem, solą, z pieką y wszelakiemi leśnemi towarami, z woskami, łoiami, skurami, chmielami y s końmi, wołami y bydłem, futrami, z suknanami, bławatami, iedwabiami, napoiami, z drogimi kamieńmi, ze złotem, ze srybrem, z cyną, miedzią y mosiądem, ołowem y inszemi iakokolwiek nazwanemi towarami y kupcami na wicinach, strugach, baydakach, komygach, promach, szkutach y na wszelakich statkach, nadol y w góre do miast koronnych y w. x. Lit., także Pruskich, Inflantskich, gdziekolwiek idących, lubo wozami iadących y powracających, od płacenia myta starego, także od myt y pniewczyzny, ceł zamkowych, woiewodzkich, skópnych, mostowych, brukowych od furmani—obwestek, korolowszczyzny, od podróżnych statków rogowych y pogłowszczyzny od samych, od czeladzi ich y od styrników, skarbowi naszemu koronnemu y w. x. Lit., tak też osobom stanu duchownego y świeckiego przychodzących,—wiecznemi czasy, przy tem od podyminnego y poborów od myta nowopodwyszonego, spławu wodnego, od czopowego, szossowego, od myta szlacheckiego, a żydów Bychowskich—od pogłówneego ich y od innych wszelakich publicznych rzeczy-pospolitey podatków, które teraz uchwalone są, y na potym uchwa-

lone będą—do lat dwudziestu uwolniliśmy. Jakoż tym listem przywileiem naszym, który konstytucią seymu terazniejszego iest aprobowany, uwalniamy y winy contra convulsores w iakim kolwiek punkcie tego przywileju naszego tysiąc talerów twardych, który połowicę skarbowi naszemu, a drugą—stronie Ukrzywdzoney cum refusione damnorum należeć będzie—zakładamy. Co dla wiadomości wszem wobec, a mianowicie wielmożnym wiel. podskarbiom wielkim—kronnemu y w. x. Lit., także pisarzom y inszym sprawcom skarbowym y celnikom y ich exactoram, iakożkolwiek mianowanym substytutom teraz y napotym będącym, k temu dyguitarzom y wszelakiej praeeminencji ludziom, duchownym y świeckim, obywatelom państw naszych, tudzież wojtom, burmistrzom, maiestratowi mieyskiemi y wszelkim iurisdikcjom przewodząc, chcemy mieć y rozkazujemy, aby zwysz mianowani mieszczanie, kupcy, rzemieśnicy y wszyscy obywatele, tudzież żydzi miasta Bychowskiego, przy wszystkich niżej specifkowanych wolnościach, to iest: przy nie płaceni y niedawaniu od wszelakich towarów y handłów swych myta starego y inszych myt pniewszczynny y cel zamkowych woiewodzkich, skopnych, mostowych, brukowych, obwestek furmańskich, korolowszczyzny od statków rogowych y pogłowszczyzny od samych, od czeladzi ich na wszystkie przyszłe wieczne czasy, tak też przy niedawaniu y nie płaceni podymnego y pborów myta nowopodwyszonego, spławnego wodnego, czopowego, szossowego, myta szlacheckiego, a żydzi—przy nie płaceni pogłównego y innych wszelakich publicznych rzeczy-pospolitey podatków, do wyścia lat dwudziestu całe y nienaruszenie zachowani były, pod zaręczeniem winy zwysz mianowanej, tysiąca talerów twardych, tudzież pod nadgrodzeniem szkod podiętych, y dla łaski naszej. Na

co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. przycisnąć roszkazaliśmy. Dan w Warszawie, na seymie walnym dwuniedzielnym, dnia trzydziestego pierwszego miesiąca Maia, roku Pańskiego tysiąc sześćset piędzieśiąt piątego, panowania królestw naszych polskiego—siódmego, a szwedzkiego—ósmeego roku. U tego listu przywileju podpisły rąk w te słowa: Jan Kazimierz król; a potym niżej: Jan Dowgiałło Zawisza—referendarz y pisarz w. x. Lit.

My tedy król, do pomienioney prośby łaskawie się skłoniwszy, ten extrakt z xiąg kancellaryey naszej wielkiej w. x. Lit., przy pieczęci wielkiej, stronie potrzebujączej wydać roszkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia czternastego miesiąca Juniy, roku Pańskiego millesimo sexcentesimo sexagesimo primo, panowania królewstw naszych polskiego—dwunastego, a szwedzkiego—trzynastego roku. Chrystoph Pac—kanclerz w. x. Lit.; Jerzy Michał Bieniecki, pan Wileński—regent cancellaryey wielkiej w. x. Lit., sekretarz i. k. mści.

My tedy król, do pomienioney suppliki, na instancja wielmożnego Kazimierza Jana Sapiehi—woiewody Połockiego, Borysowskiego, Wolpinskiego etc. etc. starosty, imieniem miasta swoiego Bychowa wniesioney, iako słuszney, łaskawie się skłoniwszy, a bardziej respektując na stateczne a wierne od niemałego czasu koszty, straty y prace mieszkańców obywatełów Bychowskich w oddawaniu y czynieniu nie poinedokrotnego wstrętu różnym impetuum nieprzyacielskim, w doatrzymaniu wiary y cnoty przeciwko panu y oyczynie, chcąc naszą, w nagrodę tego, osobliwą królewską promovere łaską, do tego respektując, że ob calamitatem czasu Bychow przez tamte lata tey nie zażywał wolności, pomienioną libertację we wszystkich onę punktach, paragrafach, kondycyach stwierdzamy

zmaćniamy y approbuiemy. Jak wielmożnym podskarbiem wielkim koronnym y w. x. Lit., także pisarzom y innym sprawcom skarbowym, celnikom y ich exactorom substytutom, teraz y napotym będącym, ku temu dygnitarzom wszelkiej praeeminençey ludziom, duchownym y świeckim, obywatelom państw naszych, tudzież wojtom, burmistrrom, magistrato-wi mieyskiemu y wszelakim iurisdictiom przywodząc, chcemy mieć y rozkazuiemy, aby wzwysz mianowani mieszczanie, kupcy, rzemieśnicy y wszyscy obywatele, tudzież żydzi miasta Bychowskiego, przy wszystkich specifikowanych wolnościach, od naiaśniejszych antecesorów naszych nadanych, a przez nas świeżo konfirmowanych, to iest: przy nie płaceniu y niedawaniu od wszelakich towarów y handłów swych myta starego y inszych myt, pniewszczynny y cel zamkowych, woiewodzkich, skopnych, mostowych, brukowych, obwestek furmańskich, korolewszczyzny od statków rogowych y pogłowszczyzny od samych y od czeladzi ich na wszystkie czasy, tak też przy niedawaniu y nie płaceniu podymnego y poborów myta nowopodwyzonego, spławu wodnego, czopowego, szosowego, myta szlacheckiego, londem, lub wodą towar wszelaki prowadzących, a żydzi—przy nie płaceniu pogłównego y inszych wszelakich publicznych, rzeczypospolitey konstytucią uchwalonych podatków, do wyścia lat dziesięciu całe y nienaruszenie chowani byli, pod zapła-

ceniem winy wyż mianowaney, tysiąca talerów bitych twardych, tudzież pod nagrodzeniem szkod podiętych, y dla Łaski naszey. Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit-go zawiesić rozkazaliśmy. Dan w Krakowie na szczęśliwej koronacyey naszey, dnia dwudziestego miesiąca Marca, roku Państkigo tysiąc sześćset siedmdziesiąt szóstego, panowania naszego wtórego roku.

У того листу, привилею конфирмацийного его королевское милости, пана нашего милостивого, при печати завѣсистой великой великого князества Литовского, подпись рукъ тьми словы: Jan król; а потомъ ниже: Andrzej Kazimierz Zawisza—pisarz wielkiego хиѣstwa Litewskiego. Который листъ, привилей его королевское милости, за очевистымъ черезъ вышъ речоныхъ особъ поданьемъ, до книгъ суррокгаторскихъ Оршанскихъ есть уписанъ, съ которыхъ и сесь выпись подъ мою вратовою печатью славетному пану Василю Maximowicu—мѣщанину Быховскому есть выданъ. Писанъ у Орши. У того екстракту, при печати притисненой, подпись рукъ тьми словы: Jan Alexander Paprocki—vice-surrogator powiatu Orszańskiego. Скориговалъ съ книги Ambronjewicъ. Который же тотъ екстрактъ, черезъ особу вверху помененую ку актикованию поданъ, есть до книгъ кградскихъ Berestejскихъ записанъ.

1676 г.

Изъ книги за 1673—1676 годы, стр. 2929—2938.

290. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву.

Дворянне Брестскаго воеводства, собравшиись въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, да-ли своимъ посламъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Благодарить короля за его труды на пользу государства, за защиту христіанской вѣры противъ угнетенія невѣрныхъ и за заключеніе съ ними мира.

2) Благодарить также и Виленскаго воеводу и подканцлера в. кн. Литовскаго за ихъ мужественное содѣйствіе къ укрощенію непріятеля и къ заключенію съ нимъ поминутаго мира, и просить обѣ уплатѣ имъ долговъ—какъ прежнихъ, такъ и новѣйшихъ.

3) Ходатайствовать обѣ уплатѣ войску жалованья, съ тѣмъ однакоже условіемъ, чтобы лица, неявившіяся на войну, были лишены онаго и подвержены соотвѣтственнымъ наказаніямъ.

4) Просить, чтобы предстоящий сеймъ продолжался шесть недѣль.

5) Потребовать отвѣта у посольского маршала предшествовавшаго сейма и у депутатовъ: на какомъ основаніи они, безъ вѣдома короля, канцлера, подканцлера и печатарей, внесли въ сеймовыя постановленія много разныхъ предметовъ, не трактовавшихся на сеймѣ и вредныхъ для рѣчи-посполитой? И настаивать, чтобы такія незаконныя дѣйствія не повторялись на будущее время, чтобы депутаты не были командированы въ частныя комиссіи, и чтобы прібавки, сдѣланныя къ поставленіямъ прежняго сейма, были уничтожены.

6) На подать съ Брестскаго воеводства не соглашаться ни подъ какимъ видомъ.

7) Просить короля обѣ упроченіи мира, заключеннаго съ Портой, и обѣ отправленій въ Турцію великаго посла.

8) Съ царемъ Московскімъ не начинать войны, а сохранять перемиріе въ теченіи пяти лѣтъ,—до тѣхъ поръ, пока рѣчи-посполитая не себерется съ силами; въ отношеніяхъ съ нимъ руководствоваться на это время статьями Ан-

друсовскаго договора и послать нарочитое посольство; а для устраненія всякихъ подозрѣній, что рѣчи-посполитая готовится къ войнѣ, не перемѣнить резиденцій.

9) Помочи отъ Турокъ и Крымцевъ противъ христіанъ не принимать ни подъ какимъ видомъ.

10) На заключеніе договоровъ съ государями сосѣдними дать согласіе, но съ тѣмъ однакоже, чтобы король не давалъ имъ никакихъ субсидій.

11) Просить о возобновленіи договоровъ съ государствами чужестранными.

12) Въ случаѣ сорванія предстоящаго сейма, утвержденіе заключаемаго съ Портой мира передать въ руки самому королю.

13) Сильно настаивать, чтобы слѣдующій сеймъ, согласно съ посолитымъ правомъ, быль отправляемъ въ Литву и чтобы мѣстомъ для него были назначены—не Гродно, а Брестъ или Вильна.

14) Не забывать также и о резиденціи короля на Литвѣ по истеченіи трехъ лѣтъ, согласно съ утвержденными присягою договорами.

15) Просить обѣ уплатѣ старому войску поддымаго 1670 года, таѣ какъ новыя войска не несли и не несутъ еще службы.

16) Домогаться, чтобы въ одномъ лицѣ не совмѣщалось двухъ должностей.

17) Потребовать у прежняго подскарбія в. кн. Литовскаго отчета, по дѣлу о «villificationibus» завладѣніяхъ помѣстьями.

18) Въ случаѣ неисполненія дѣлъ по преступленіямъ въ періодѣ времени текущаго сейма, просить короля о назначеніи по сему предмету сейма особеннаго, такъ какъ означенныя преступленія постоянно возрастаютъ и остаются безнаказанными со временемъ короля Стесана.

19) Точно также просить его и обѣ удовлетвореніи обывателей Брестскаго воеводства за тѣ обиды и разоренія, которымъ они подвергались во время частыхъ передвиженій войскъ чрезъ ихъ воеводство, всегда сопровождавшихся насилиями и вымогательствами своеизбранныхъ сог-

датъ; при этомъ представить на его благоусмотрѣніе и списокъ потерпѣвшихъ лицъ.

20) Наставлять на возобновленіи закона противъ роскоши, извѣстнаго подъ названіемъ: «lex sumptuaria».

21) Ходатайствовать объ укрѣплении Брестской крѣпости, о снабженіи ея боевыми орудиями и гарнизономъ изъ Брестской и Кобринской экономій.

22) О присоединеніи къ Брестскому старостинству какой либо державы для удовлетворенія нуждъ, вытекающихъ изъ обязанностей старости.

23) О назначеніи комиссіи для разбирательствъ по дѣламъ войсковыхъ обидъ — не въ Варшавѣ, а въ Вильнѣ.

24) О подтвержденіи древняго закона относительно конституцій, присыаемыхъ на сеймики реляційные, чтобы онъ были печатныя, пересмотрѣнныя печатниками и скрѣпленныя, а не писанныя.

25) О воспрещеніи духовенству нарушать право патронатства, всегда принадлежавшее королю.

26) О дозволеніи воеводамъ обуздывать свое-воліе и наезды разныхъ лицъ, посредствомъ вооруженного движения на нихъ цѣлого воеводства.

27) О вознагражденіи Сапѣговъ — Яна и Николая, какъ за ихъ военную службу, такъ и за разореніе ихъ имѣній на Украинѣ и Покуттѣ, назначенiemъ имъ первыхъ вакантныхъ имѣній, на правахъ de rale bene megitori m (одержанія людей заслуженныхъ).

28) О назначеніи Грабинскаго — Венденскаго подкоморія, Брестскимъ хоружимъ за услуги, оказанныя имъ рѣчи-посполитой и воеводству.

29) О вознагражденіи кенданза Осовскаго — ре-

гента малой канцеляріи въ кн. Литовскаго и Брестскихъ бернардинокъ, первого за заслуги, вторыхъ за разоренія ихъ имѣній во время солдатскихъ движений.

31) Объ удовлетвореніи разныхъ лицъ и по разнымъ дѣламъ.

32) О сужденіи Оверновича за самовольную выдачу ассигновокъ на продовольствіе войскамъ въ имѣніяхъ шляхетскихъ.

33) Объ уравненіи должности Брестского городничаго съ таковою же въ воеводствахъ Новогродскому и Витебскому.

34) О дарованіи Решетарскому половины деревни Велемовичъ, на правахъ наслѣдства, за военные заслуги.

35) О вознагражденіи владѣтелей Рожанки за разоренія, понесенные ими отъ солдатскихъ переходовъ.

36) О вознагражденіи Скальскаго за раны, полученные имъ въ Хотимскомъ сраженіи.

37) О воспрещеніи православнымъ возобновить свою церковь въ Лепесахъ и объ отнятіи у нея фундула, такъ какъ таковыя явленія не только служить «великой заразой» для людей простыхъ, пребывающихъ въ унії, но угнетаютъ и благородныхъ — доказательствомъ чему можетъ служить недавнее избитіе кіями шляхтича — пана Табенскаго.

38) Объ освобожденіи жителей города Брестя отъ всякихъ повинностей, во взынаніе къ ихъ разоренному и бѣдственному состоянію.

39) Объ освобожденіи Кобрина и Городка отъ взынанія купецкой дотации и почтарскихъ денегъ, такъ какъ мѣстности эти совершенно разорены и не имѣютъ ни одного купца.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ семьдесятъ шосто-
го, мѣсца Декабря тринацдатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умистовскимъ — стольникомъ Венденскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Доминикъ Решетарскій и его милость панъ Стефанъ Шуйскій инструкцію воеводства Берестейскаго, на речь въ ней ниже помененую, ку актикованью подали, въ тые словы писаную:

Instrukcja od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników zemskich, grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywateli województwa Brzeskiego, w roku terazniejszym tysiąc sześćset siedmdziest szóstym, miesiąca Decembra dnia, na seym blisko przypadającym, dana: wielmożnemu imię panu Franciszkowi Sapieżie — koniuszemu w. x. Lit. y imię panu Konstantemu Janowi Szuyskiemu — pisarzowi ziemskaemu

Brzeskiemu, posłom naszym, zgodnie od nas obranym.

Świat pokazać nie może monarchi, który tak wiele miłości y życzliwości dowódów państwu wyściadczył swoiemu, et pro bono publico, zapomniawszy ozdob królewskich, miał tak zelare, przyjowszy na się vigilias, prace, trudy, niewczasy, niebespieczeństwa iako iednego sołdata, albo iako się nazywa gregarii militis, miał nieść dla miłości państw swoich regium pectus suum na tak wielką potęgę nieprzyaciela krzyża świętego w niebezpieczeństwo; amor boni publici, zelus, infidem pietas et conservatio kościołów Bożych, zaszczyt wiary świętey chrześciańskiey elucet na pobożnym panu y monarsie, że tak wielkie sustinuit et passus incommoda; za co i. k. mość et pro re do pokoiu bene gesta condigne z należytą wdzięcznością podziękuią ichmość panowie posłowie.

Praca, odwaga heroici animi z życzliwością przeciwko panu y ojczyźnie iaśnie wielmożnego imci pana woewody Wileńskiego, hetmana w. x. Lit., także iaśnie oświeconego xięcia imci pana podkanclerzego, hetmana polnego w. x. Lit., z ręka mężną y odwagą rycerską wojsk xięstwa Litewskiego, przy królu imci zostających, złączone, magnum do confuzy nieprzyacielskiey, a do zdrowia pokoiu przydała momentum; meritis tedy tak wielkich y rzeczy-pospolitey sprzyiających życzliwości ludzi condigne respondendo wszelką wdzięcznością y należytą za tak wielkie odwagi, za czułe przy boku państym vigilantiae, z należytym kosztów erigowanych ukontentowaniem, podziękuią ichmość panowie posłowie et promovebunt, aby tak dawnieysze, iako y teraznieysze długie ichmość panom hetmanom wypłacone były.

Woysko tak wielkimi pracami y odwagami dobrze rzeczy-pospolitey zasłużone, krwawe żeby odebrać mogło za-

sługi,—inibunt modos ichmość panowie posłowie cum ea distinctione, a żeby ci, którzy przy wodzach y przy boku państym zostawali, należytą odebrali nagrodę y podziękowanie; ci zaś, którzy per licentiam do obozu nie przybyli, aby od zasług oddaleni byli y dalsze poenas pońieśli.

Seym, poniezaż multorum est rzeczy-pospolitey negotiorum, aby sześć niedzieli był,—upraszać i. k. mość.

Wielka confusia y szkoda rzeczy-pospolitey przez gromadne y nadzwyczaj seymów inszych do pisania constitutii naznaczenia ichmościów panów deputatów, przez które na przeszły seymie coronacionis iuż po seymie, bez ichmość panów pieczętarzów, na prywatnych sessyach, wiele w izbie poselskiey y przed królem imć nietraktowanych weszło rzeczy y summy in damnum rzeczy-pospolitey, contra mentem teyże, wielm. ichmości pozwolone; procurabunt tedy ichmość panowie posłowie, aby, ad solitam normam seymowania, więcej ichmość panów deputatów nie naznaczano, tylko po dwóch ex genti, y ci do żadnych okazyi commissionum, ani trybunałów skarbowych non admittantur;—bo przeszłego seymu ichmość panowie deputaci wszystkie occasiones commissariales et iudiciales na siebie zabrali. Imć pan marszałek poselski z ichmość pany deputatami przeszłego coronacionis seymu reddat rationem: dla czego insciis officiis alibus reipublicae tak imci pana kanclerza, iako y imci pana podkomorzego, pieczętarzów, tak wiele nietraktowanych na seymie, weszło constituti, y indigenati, mimo wiadomości wodzów, wpisane? co wszystko zsummowawszy y zebrawszy aby eliminowano y annihilowano,—instabunt fortissime ichmość panowie posłowie.

Na terazniejszym zaś seymie tak imci pan marszałek rycerskiego koła, iako y

ichmość panowie deputaci, do constitucji naznaczeni super non recipiendas corruptiones, — promovebunt et instabunt ichmość panowie posłowie.

Na podatki z woewództwa Brzeskiego, obozami y przezchodami wojsk zniszczonego, penitus na żadne ichmość panowie posłowie aby nie pozwolali,—in jungimus.

Pokój przez króla imci, przez rady, przy boku króla imci będące postanowiony z cesarzem imci Tureckim aby był fundamentaliter utwierdzony,—upraszać i. k. mości y do Porty posła wielkiego aby wyprawiono,—instabunt; prosić przytym króla imci, aby rzecz-pospolita, ieżeli rzeczą możliwa, przy Podolu zostawać mogła (sic),—committimus.

Z carem imci Moskiewskim, ponieważ eviscerata respublica modum et causam bellandi nie nayduie, y tych czwierci głowy opłaciwszy swoje, zasłużonych wojsku zapłacić non sufficit,—prosić i. k. mość, aby żadney nie zaczynać woyny; owszem indutias do lat pięciu pociągnąć, żeby w tym czasie rzecz-pospolita zślubiało siły reassumere mogła; a w tym czasie według pakt Andrusowskich traktować de oblatis y posłów do Cara imci wyprawić, którzy, że dawniej nie iachali, stąd subsecutum, że Car imie nam diffidens posiłków nie dał, dla czego się tak stało cum summo reipub. damno,—inquirant ichmość panowie posłowie.

Ob respectum suspicionis od Cara imci Moskiewskiego, żeby rzecz-pospolita na woynę iaką zabierać się miała, residen- ta tak Moskiewskiego od nas, iako y naszego od Moskwy—nie sprowadzać.

Posiłków tatarskich y tureckich wojsk przeciwko chrześciańskim panom aby i. k. mość nie zaciągał,—upraszać będą ichmość panowie posłowie i. k. m.

Mediatio między postronnemi pany, których cum commodo rzeczy-pospolitej będą, pro autoritate i. k. mości, iako wiel-

kiego monachi, non reeusatur,—tak iednak, żeby żadnych posiłków od nas nie potrzebowano y nie dawano,—prosić i. k. m.

Renovatio pactorum sum externis, iako iest wiele rzeczy-pospolitey potrzebna,—upraszać i. k. mość, aby ad effectum przywiedziona była.

Jeżeli by się, czego niech Pan Bóg záchowa, aliquo casu seym rozrywać się miał, confirmacyję pokoi z Portą namówione go dać w ręce królowi imci.

Seymu cadentia, tanto sudore do księstwa Litewskiego prawem pospolitym naznaczona, aby na przypadającym terminie swój skutek otrzymała, wszystkie conatus ichmśc panowie posłowie ku temu applicabunt; a że miasto Grodno nie zdaie się być capax sufficiens seymowi locus, prosić i. k. mości, żeby albo do Brześcia, albo do Wilna mieysce designowano było.

Residentii, secundum pacta od i. k. mości iurata na trzecim roku w. x. Lit., upomną się ichmość panowie posłowie.

Podymne ex anno 1670, 9 Novembra przy woewództwach y powiatach constitutię 73 pro iniuriatis zostawione, a na zapłatę starego zaciągu należące, nulla habita ratione napisanego prawa, zniosły primariam legem, constitutię coronatiōis świeżą do skarbu wnosić kazano; co się contra legem et iustitiam, prosić będą ichmość panowie posłowie i. k. mości, aby starszym wojsk zasługom w tym derogatum nie było, bo terazniejsze wojska na zasługę starego zaciągu nie służyli y nie służyły.

Kiedy którykolwiek tak in senatorio, iako in equestri ordine pro sua dignitate aby conserwowane były, upraszać będą i. k. mości ut quisqué pro munere urzędu swego, prawem pospolitym opisanego, zażywał, a dwóch urzędów przysięganych żeby nie trzymał.

Imci pan podskarbi przeszły w. x.
24

Lit. ponieważ integrum villicationis suaem
rzeczy-pospolitey nie uczynił rationem,
aby na terazniejszym seymie rachunek
uczynił,—instabunt ichmość panowie po-
słowie.

Exorbitantiae y correctum iurium ie-
żeliby na tym seymie zmieścić się nie
mogły, upraszać będą ichmość panowie po-
słowie i. k. mość, aby seym exorbitan-
tiarum osobny był złożony, ponieważ
od króla imci, świętey pamięci Stephana
aż dotąd, to immensum crescit opus, a
do należytego nie przychodzi skutku.

Lubo zawsze woewództwo nasze cią-
gnieniem woysk y tak częstym obozo-
waniem, przechodani, cum licentia mili-
tari patitur tak dalece, że impar bydź
musi do podatkowania, ycale przez woy-
sko do ostatnicy przyszło ruiny, osobi-
wie iednak teraz przez choragwie prze-
chodzące, przybrawszy do siebie ludzie
zwiniętych choragwi, multa damna et
oppressiones dworów y majątki, ska-
leczienia, zabójstwa patrarunt; aby tedy
tak wielka licentia impune nie poszła y
poczynione damna żeby refecta były,
ichmość panowie posłowie prosić będą
i. k. mości, żeby sądzić y licencyatów
trabić kazano; dla dowodu lepszego, ich-
mość panom posłom, aby się upomnieli,
całego woewództwa szkody y krzywdy
podaliśmy.

Lex sumptuaria aby reasumowana y
do skutku przywiedziona była,—ichmość
panowie posłowie (instabunt).

Forteca Brzescka, ponieważ niemal
na pograniczu, periculis exposita, pro-
sić i. k. mości, aby iako naylepiej pu-
blico sumptu ufortifikowana była y am-
munitią porządną opatr zona; na któryey
piechota dawnemi constitutiāmi przyzwo-
lona z ekonomiey Brzesckiey y Kobrynskiey,
aby woewództwu Brzesckiemu
in defensionem mieysca tego przywróco-
na była,—instabunt do i. k. mości pa-
nowie posłowie.

Starostwo y województwo Brzescke, nie
maiąc żadney consolati, ani intraty,
nie mogąc sufficere oneribus pro dignita-
te et munere, staroście y wojewodzie na-
leżącym, a ieszcze subsidium charitati-
vum, zarówno z intratnemi woiewodami
opłacać kazano; aby i. k. mość in sum-
mam weyrawszy ruinam, y dla samego
porządku w tym woewództwie, złączyw-
szy starosta z woewództwem, salvis
modernis possessoribus, przydać raczył
dzierżawę iaka, aby tym snadniey po-
rządkek y bezpieczeństwo w tym woie-
wództwie vigere mogło,—instabunt ich-
mość panowie posłowie.

Commissya starszych zasług woysku
ex quo iniuriatis do Warszawy dla odle-
głości mieysca iechać trudno, prosić i.
k. mość, aby in solito loco w Wilnie od-
prawowana była, a ichmość panowie
kommissarze na seymikach relacyjnych
z woewództw y powiatów żeby obiera-
ni bili.

Constitucye na seymiki relacyjne aby
nie pisane, ale, według dawnych praw y
zwyczaiów drukowane, były ichmość pa-
nom posłom y woewództwom przynoszono,
które ichmość panowie pieczętarze przey-
rzeć y zapieczętować mają.

Dostoienstwo maiestatu i. k. mości,
pana naszego miłościewego, w takiej u-
rzeczy-pospolitey affirmacyey, że vita et
sanguine nostro firmatur, ponieważ pe-
titur w tymże niektóre conventa duchowne
involant iniuria maiestatis et patro-
natus; przeto serio invigilabunt ichmość
panowie posłowie, aby regalia te iura
wciale intacta zostawały.

Najazdy gwałtowne, violencye różne
że się zagęściły, aby tedy arceri mogły,
upraszać będą ichmość panowie posło-
wie króla imci et formabunt legem, żeby
in occasionibus najazdów gwałtownych,
bezprawnych, wolno było na takie swo-
woleństwo ichmość panom woiewodom

ruszyć woiewództwo y takich swoowych refrenare licentiam.

Merita godney pamięci imci pana Jana Sapiehi—pisarza polnego koronnego, iako są w świeżej rzeczy-pospolitey recordacyey, tak niemniew y świeżo w teraznieceyowych expeditiach imci pana Mikołaja Sapiehi—starosty Owruckiego y złożone i. k. mości odważne cum dispendio fortun y zdrowia zasługi merentur u rzezcy-pospolitey gratitudinem; którym że obszerne majątkości y dobra w Ukrainie y w Pokuciu penitus przez woyska zruinowane, wniosą instantiam do i. k. mości, aby primis vacantibus de pane benemerentium poniesione szkody nagrodzone bydż mogły, z łaski i. k. mości y całej rzeczy-pospolitey.

Zasługi imci pana Grabińskiego—podkomorzego Wendeńskiego nie tylko w woiewództwie naszym Brzesckim, ale y w całej rzeczy-pospolitey same loquuntur, y aby łaskę i. k. m. ukontentowane bydż, merentur; że tedy protunc urząd chorążtwa Brzesckiego vacat, aby i. k. mość onemu conferre raczył y łaską swą pańską w tym go upewnił urządzie,—wniosą instancyę ichmość panowie posłowie.

Za imci xięzem Osowskim—regentem cancellaryey małej w. x. Lit. iako zatym, którego nam pro publica meritorum constat dokumenta od wielu lat na różnych okazyach publicznych; aby tedy za takowe in rempublicam merita altiori gaudeat dignitate, —wniosą instancyę ichmość panowie posłowie.

Ichmość panny zakonne conventu Brzesckiego bernardyńskiego wielkie ponoszą w majątkości swoiej dziedzicznej, Sobibor nazwaney, w ziemi Chełmskiej leżącej, gravamina; kiedy nie tylko ustawnicymi przechodami, ale też chlebami żołnierskimi patiuntur tak dalece, że sobie, te tylko iedną mając folwarczynę, victum procurare nie mogą; instabunt

tedy ichmość panowie posłowie, aby pomienione dobra żołnierskim nie podległy ciężarom.

Uchody w puszszy Białowiezkiej že przez terazniejsze wojny w zamieszanie poszły, iż ieden drugiemu pozabierał; tedy prosić króla imci, aby przez ichmość panów komisarzów swoich weyrzeć raczył, žeby każdy antiquitus przy swoim zostawał.

Merita imci pana Jerzego Szuyskiego—czesznika Brzesckiego aby swą wdzięczność obebrały od nas, iniungimus ichmość panom posłom, aby desiderium imci promowane było o wioskę Kozłowicką cum attinentiis oney, która wprzód w retentach cessit skarbowi w. x. Lit. y dekretami onerowana od lat dwudziestu y daley iest różnemi, a imci w summie skarbowi winney za refuzią summy podana, žeby lege publica ex clementia i. k. mości iure haereditario cedat,—upraszczamy.

A że imci pan Marcellin Władysław Żardecki — podkomorzy woiewództwa Czernihowskiego stracił, z okazyey Chocimskiej, syna, iednego tylko mając, zostającego pod znakiem imci pana woiewody Połockiego; aby dobra pewne wieczyste, ante unionem dane na służbie woienney, a za pieniądze nabycie za konsensem króla imci świętej pamięci Kazimierza, transgredi mogły in terrestria bona,—instabunt ichmość panowie posłowie iako naypińley o tą Starą Wolę, Peredołki nazwaną.

Justum dolorem wniosła ad asylum compassii na seymik nasz iemamość pani Wołowiczowa—pisarzowa ziemska Słonińska, iako dziedziczka majątkości Przydruk y Nalesia, także imci pan Chryzostom Kościuszko, swoim y małżonki swey imieniem, iako zastawnik, że ichmość panowie Samuel y Benedykt Buchowieccy, zebrawszy wielu innych do tego pomocników, gwałtem na pomienione na

iachawszy, majątko odebrali bezprawnie, samą ieyomość panią pisarzową, także ieyomość panią Kościuszkową zelżyli, zbili y, wszystką ruchomość zabrawszy, z córkami ichmość wygnali y zabójstwo zacnego człowieka tamże na tymże mieyscu z wielu innych skaleczenia popełnili; żeby tedy takowe młodych y nieuważnych ludzi ausus arceri mogli,—instabunt ichmość panowie posłowie, ut luant poenas za takowe złoczymia.

Imci pan Owerkowicz, mimo wiadomość imci pana hetmana że się ważył dawać assignatiae chorągwiom na chleby do dobr szlacheckich, aby był na commissiey sądzony,—upomniał się ichmość panowie posłowie.

Urzędy województwa Brzeskiego, oso-bliwie horodnictwo, które dodał mieysca nie miało, aby było coaequowane z wo-jewództwem Nowogródzkim y Witepskim, adinstar constitutii na seymie coronatio-nis postanowioney,—instabunt ichmość panowie posłowie.

Zasługi krwawe na dawnych y teraz- niejszych expeditiach wojennych z utra-tą zdrowia y substantii swoiej imci pa-na Dominika Rzeszotarskiego, obywataela województwa Brzeskiego, iusz to po kilkakrotnie recurrent do pańskiey i. k. mości dobrotliwości y rzeczy-pospolitej respektu; upraszać tedy ichmość panowie posłowie będą, żeby przynamniej pułwioski, nazwaney Wielemowicze y Worobiejeów, który druga połowica imci panu Grochowskemu anno tysiąc sześć-set siedmdziesiąt pierwszego iest confe-ro-wana, imci panu Rzeszotarskiemu in ha-reditario cedere mogla.

Vigore constitutionis latae urgent ichmość panowie posłowie o nagrodę szkod, przez obozowania wojsk possessoribus Rożanki poczynionych.

Znaczne odwagi w różnych potrzebach wojennych imci pana Skalskiego, a mia-

nowicie praelio pod Chocinem, gdzie miserandum in modum skaleczony, dzi-dami pokłóty, merentur osobliwy u i. k. mości respect,—instabunt tedy ichmość panowie posłowie.

Nowa erectia cerkwi disunickiey w Le-piosach y fundacia czernców disunitów przy niey, którzy nie tylko że są zarazą wielką ludziom prostym in fide unio-nis, ale etiam nobilitatem opprimunt,—bo y teraz znacznego szlachcica, pana Tabęńskiego, tyrańsko kiymi zabili; że te-dy ta fundacia iest contra antiquas leges, aby zniesiona była pro zelo fidei Roma-nae,—instabunt ichmość panowie posłownie.

Miasto Brześć, tak mieszczanie, iako y żydzi Brzescy, przez licentiae y codzien-ne niepohamowane żołnierskie impetyce, które tu wszystkie całych wojsk tak Litewskich, iako y koronnych confluant zgromadzenia, do ostatniewy przyszło zguby; żeby tedy tym tak ciężkim ich zni-szczeniom rzecz-pta levamen uczyniła, iakoby ab omnibus oneribus y podatków rzecz-ptey libertowane być mogło, dabunt solidam ichmość panowie posłowie ope-ram.

Miasteczka i. k. m. Kobryń y Horodec z dawnych czasów zostały zniszczo-ne, co iest nam dobrze wiadomo, y żadnego u nich kupca niemasz, na które, że donativum kupieckie y pieniadze pocztarskie włożono,—instabunt ichmość pa-nowie posłowie, aby od tego bylicale uwolnieni.

Caetera fidei et dexteritati ichmość pa-nów posłów zalecamy.

У тое инструкції подпись руки тими словы: Stephan Kurcz—woiewoda Brzeski, iako director seymiku Brzes-kiego. Которая жъ то инструкція есть черезъ особы въверху менovanые до актъ кроту Берестейского подана и вписанна.

1679 г.

Изъ книги за 1677—1679 годы, стр. 2309.

291. Постановление дворянъ Брестского воеводства о назначении поголовной подати.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляцийный сеймикъ, постановили:

1) Избрать комиссара для присутствія въ комиссії, назначенной въ Гроднѣ, по поводу разбирательства разныхъ тяжебныхъ дѣлъ.

2) Избрать судей для присутствія при гродскомъ судѣ во время разслѣдованія жалобъ по дѣламъ податнымъ.

3) Назначить полшеста подынаго на содер-

жаніе войска, изъ котораго одну часть израсходовать на войско, а другую — оставить впредь до усмотрѣнія; для собранія онаго назначить также и сборщиковъ.

4) Сборщикамъ позволить взять для себя по грошу отъ золотаго, и обязать ихъ — оказать свое содѣйствіе Букрабѣ при взысканіи имъ назначеної воеводствомъ суммы — въ размѣрѣ одного гроша съ дыма.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ семьдесятъ девятого,
мѣсяца Мая двадцать семого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Зиггунтомъ Казимеромъ Горновскимъ — подчашимъ Смоленскимъ, подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Павелъ Онихимовскій, лявдумъ воеводства Берестейскаго подалъ, въ
ты слово писаное:

My dyguitarze, urzdnicy ziemscy,
grodzcy, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, na seymik relacyjny
z seymu Grodzieńskiego, zgodnie jedno-
stainie zebrani y za innotescentiami
ichmośc panów posłów naszych zgromadzeni,
uchwaliliśmy takowe między so-
ba laudum:

Iż za odebraniem relacji od ichmośc
panów posłów naszych, oraz y przynie-
sieniem konstituciey od skarbu w. x. Lit.,
na dniu dzisiejszym obraliśmy na przy-
szłą nastepujaca komisję za kommis-
sarza naszego do Grodna naznaczoną,
imci pana Leonarda Pocieia — sędziego,
ziemskiego Brzeskiego, starostę Roha-
czewskiego, który imci pan ma na czas
ziechać et iniuriatorum causas, osobliwie

woiwództwa naszego, promowować y sa-
dzić.

A że taž constytucia seymu blisko
przeszłego naznacza sądy powiatowe
do rozsądzenia poborców, dworzan, re-
tentorów wszystkich in genere podatków
rzeczy-pospolitey zatrzymanych; tedy y
my przy urzędzie grodzkim sędziami imci
pana Krzysztopha z Konopnia Grabow-
skiego — horodniczego Brzeskiego, imci pana
Łukasza Łyszczyńskiego, imci pana
Wacława Korowickiego, imci pana Sta-
nisława Sierputowskiego obraliśmy.

Ponieważ taž rzecz-pospolita cała pu-
blico assensu, nie mając securitatem od
Podola, woyska pewną liczbę erigowała
et in casu necessitatis zordinowała na
zaszczyt państw koronnych; pewny na
to podatek uchwaliliśmy, to iest, jedno
poglówne,—o co ichmość panowie posło-
wie nasi w deklaracyi swoiej optionem
nam contribuendi, byle tylko summa
aequivaleens iednemu pogłówemu wy-
niosła, przynieśli; tedy my sami zgodnie
pozwalamy na podylnego półszosta, we-
dług ostatniey abjuraty, które razem
constitutiey noviter postanowioney wyda-
declaruiemy, iakoby takowaž summa
aequivaleens pogłówemu iednemu wyda-

na y według constitutii na zapłatę wojysku złożona była. Do którego podymnego wybierania uprosiliśmy poborcami: imci pana Konstantego Przezdzieckiego—pod-sędka Brzeskiego, y imci pana Krzysztofa Bukrabę—poborców naszych, a ichmśc mają się ad novellam legem conformować. Reszta zaś summy, która z tego podymnego znaleźć może do dispoziciei dalszej woiewództwa całego ma należeć y przy ichmściach panach pobor-cach zostawać.

Ci zaś ichmśc panowie poborcowie oba-dwa nad grosz ieden od złotego wymagać nie mają y mocy mieć nie mogą; oso-bliwie zaś z dymu iednego po groszu po-zwalamy imci panu Leonowi Bukrabie,

bratu naszemu, który sobie przy ichmo-ściach panach poborcowach wybrać ma y wolen będąc, — w czym imci osobli-wie ichmśc panowie poborcowie dopo-módz powinni będą. Pisan w Brze-ściu, dnia dwudziestego piątego Maia, ro-ku tysiąc sześćset siedmdziesiąt dziewią-tego.

У того лявдумъ при печати притисне-nой подпись рукъ тыми словы: Koń-stanty Szuyski—chorąży Brzeski, staro-sta Jałowski, director seymiku relacyjne-go. Которое жъ то лявдумъ, черезъ осо-bu вверху менovanую ку актикованью поданое, есть до книгъ кгородскихъ Be-resteyskikhъ уписано.

1681 г.

Изъ книги за 1680—1681 годы, стр. 1109—1111.

292. Листъ королевы Маріи Казиміры, супруги Яна Собѣскаго, на свободную продажу русской (галицкой) соли въ г. Брестѣ.

Королева Марія Казиміра Собѣsкая симъ уни-verсаломъ извѣщаетъ дворянъ Брестского во-e-водства, что зная о преимуществахъ шахты на-свободную торговлю солью, она и теперь, по-славши въ Брестское воеводство соль Калужскую

(изъ Галиції), приказала своимъ суперь-интен-dantамъ не дѣлать шахтъ никакихъ препятствий и затруднений въ продажѣ и покупкѣ соли рус-ской-галицкой, какъ это дѣлается ими, подъ предлогомъ распоряженій королевскихъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого тысеча шестьсотъ семьдесятъ первого, мѣсяца Апрѣля пятого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-starostimъ Берестейскимъ, постано-vivshise очевисто его милости панъ Кголевскій, поручникъ роты Петигор- ское вельможного его милости пана Пotoцкого—подкоморого Галицкого, листъ наясишьше королеве ее милости, на

и служачай, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Maryja Kazimira, z Bożey Łaski królo-wa Polska etc. Wszem wobec y každe-mu zosobna, komu to należy wiedzieć, osobliwie dozorcom y przystawom do soli na sklad Brzeski Litewski ordinowaney posłanym, donosiemy do wiadomości. Jakośmy (wiedząc o skladzie y przeda-niu wolnym soli w Brześciu Litewskim, prawem publicznym obwarowanym sta-

nowi szlacheckiemu) nie zlecali czynić żadnych w tej mierze Kałuska^{*)} solą naszą przeszkoły y zatrudnienia, tak y terazniejszym listem naszym przykazujemy, aby przerzeczeni super-intendenci soli posłaney, nikomu składów y przedały soli ruskiey w Brześciu-Litewskim nie bronili, ani zatrudnienia iakiegó, pod pretextem królewskiey powagi naszej, czynić nie ważyli się, pod łaską naszą. Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć przycisnąć rozka-

zaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dziesiątego miesiąca Marca, roku Państwego tysiąc sześćset osmdziesiąt pierwszego.

У того listu naajanvijšo королевое ee милости при печати притисненоj подпись рукъ тими словы: Marya Kazimira królowa. Который же то листъ королевое ee милости, черезъ особу верху менованую ку актикованью поданъ, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1681 г.

Изъ книги за 1680—1681 годы, стр. 1423—1425.

293. Универсалъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Бенедикта Сапѣги Ярмоловичу.

Бенедиктъ Сапѣга— в. гетманъ в. кн. Литовскаго симъ универсаломъ приказываетъ Ярмоловичу возвратить назадъ Трокской каштелянъ Коптевой Юрбургское старостинство, незаконно взятое у нея скаромъ, такъ какъ покойный

мужъ ей, еще при жизни своей, выхлопоталъ для нея право пожизненного онымъ владѣнія. При этомъ гетманъ подтверждаетъ ему— впредь не дѣлать вышепомянутой Коптевой никакихъ притѣснений.

Лѣta отъ Нароженія Сына Божего
тысяча шестьсотъ семьдесятъ первого,
мѣсяца Іюня четвертого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстарostimъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Франтишокъ Янъ Ейсимонтъ, подчашій Минскій, слуга яневельможное ее милости пани Коптевое, каштеляновое Троцкое, универсалъ яневельможного его милости пана Бенедикта Сапѣги—подскарбego великого и писара земского в. к. Лит., въ справѣ и рѣчи нижей выраженной выданый, ку актикованью

до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Benedykt Paweł na Czerei Sapieha, podskarbi wielki; pisarz ziemska wielkiego księstwa Litewskiego, Rosławski, Retowski, Olkinicki starosta, iegomość panu Jarmołowiczowi, po zaleceniu chęci moich, donaszam do wiadomości. Wiadomo jest wmość panu, iako prawo pospolite wszystkie dzierżawy starostwa, possessore suo carentia, do dyspositiey skarbowej poruczyło, nim kto ex civib⁹ bene merit⁹ one in possessionem odbierze; więc, że y Jurborskie starostwo, post fata jaśnie wielmożnego iegomości pana kasztelana Trockiego do dispositiey skarbowej było przypadło. Biorę wiadomość, że wmość pan in possessionem skarbu te

^{*)} Калужь—городъ въ Галиции въ такъ называемемся russкомъ воеводствѣ, имѣющей въ себѣ соловарню.

starostwo zaiachał; ale kiedy ieszcze za żywota swego xiąże iegomość pan, marszałek wielki w. x. Lit., in personam małżaki swey, teraznieyszey iemności pani kasztelanowej Trockiey, spólnym prawem, do żywota iemności pani Trockiey otrzymała: pilno zlecam wmości panu, abyś z tego starostwa ziachał y żadnych szkod nie czynił, któreby potym requirerentur na wmość panu. Dat. z Warszawie, dnia pierwszego Junii tysiąc sześćset osmdziesiąt pierwszego.

У того универсалу, при печати притисненой, подпись руки его милости пана подскарбего великого в. к. Лит. тыми словы: Benedykt Sapieha — pod-

skarbi wielki w. x. Lit.— При которомъ универсалъ и приписокъ самого его милости пана подскарбего, рукою власною его милости приписанный, въ тые слова: Ustap wmśc stamtąd, poniewaž bez woli moiej tam zostawałeś. Кото-рый же то универсалъ отъ его милости пана подскарбего в. к. Лит., до его милости пана Ярмоловича выданый, че-резъ его милость пана Ейсымонта, под-чашего Минского, слугу ясневельможное ей милости пани каштеляновое Троцкое ку актикованью поданъ, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1682 г.

Изъ книги за 1682—1683 годы, стр. 61—63.

294. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на громничный (срѣтенский) сеймикъ по по-воду предложенія имъ Гродненской комиссіи—о взысканіи недоимокъ съ ихъ воеводства ихъ же собственными заботами, постановили:

1) Назначить на сей предметъ листраторовъ, которые, съѣхавшись въ Брестъ къ 1-му Іюня 1682 года, въ присутствіи земскаго суды, должны открыть свои засѣданія.

2) Разбирательству этихъ листраторовъ передать всѣ неоконченныя податныя дѣла, начиная съ 1670 года, съ правомъ окончательного ихъ рѣшенія.

3) Земскому судью и ксендзамъ доминиканамъ обѣщать вознагражденіе,— первому за труды, вторымъ за то, что въ ихъ костелѣ отбываются сеймики.

Лѣta отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ восемьдесятъ второ-
го, мѣсяца Февраля второго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постанов-
ившие очевисто его милость панъ
Янъ Ольшевскій, лявдумъ воеводства
Берестейскаго сеймiku громничного,
на речь въ немъ нижѣ выражоную,
згодне постановленое, ку актикованью

до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ поданъ, въ тые слова писаное:

My senatorowie, dygnitarze, urzędniczy ziemscy, grodzcy, y wszystkie rycerstwo, obywatele woiewództwa Brzeskiego, na seymik gromniczny zgromadzeni, czynie-
my wiadomo, učeśmy unanimi consensu zgodzili się na to laudum:

Poniewaž komisjya ostatnia Grodzień-
ska, iako nam w tym dostateczna rela-
cią uczynił iegomość pan Leonard Pociey,

sędzia ziemska Brzeski, starosta Rohaczewski, komisarz woiewództwa Brzeskiego, nasz miłościwy pan y brat, odeślada wszystkie retenta, na woiewództwie naszym zalegle, do nas samych braci obywateli woiewództwa Brzeskiego na lustratię; tedy my, widząc efficax medium do dojścia pewnych na woiewództwie waszym retent, obraliśmy na teraznieyszym seymiku gromnicznym ex medio nostri ichmościów panów lustratorów, to iest ichmościów panów urzędników sądowych, ziemskich y grodzkich; którzy to ichmość panowie lustratorowie, zwysz pomienieni, ziechawszy sie do Brzesicia, pro prima Junii, w roku teraznieyszym tysiąc sześćset ośmdesięciąt wtorym, za wydaniem innotescenciy od wielmożnego imci pana Kazimierza na Kodniu Sapiehi, starosty Brzeskiego, dwiema niedzielami przed tym terminem y rozesłaniem tak innotescentiey, iako y rejestrów delatowych po parafiach, mają na lustratię przy praesenciey, imci pana sędziego ziemskego komisarza naszego, woiewództwa Brzeskiego, zasięć.

Na tym terminie lustratiet powinni comparere wszyscy obywatele woiewództwa Brzeskiego, na delatach podani, kwiatami ab anno millesimo sexcentesimo septuagesimo, aż do teraznieyszego roku, także panowie poborcowie y panowie dworzanie. Ciż ichmość panowie lustratorowie, mają lustrować y trutinować wszystkie kwity przeciwne delatom y same delaty, ieżeli słuszne albo niesłuszne, executie dworzańskie, wybranie intraty z odebranych dobor per executionem, tak-

że y u panów poborców sumny różnym ludziom rozpożyczańe, także weyrzeć y w perceptę poenarum, — przez co woiewództwo Brzeskie mogło by mieć zaległych podatków pewną informacyją.

A że też zelus et indefessa cura imci pana sędziego ziemskego, komisarza y brata naszego, gratitudinem u nas mereatur, zgodnie wszyscy affektem braterskim assekuruimy imści, iż tak podięte prace, iako y koszty mamy imści przy naypierwszey okazyey regratificari.

Tenże respekt mając na ichmość oyców dominikanów konwentu tutejszego Brzeskiego, wzgledem częstych seymików naszych w kościele ichmościów, assecuruiemy y obiecuiemy wszyscy zgodnie ichmościom — przy wybieraniu naypierwszych podatków, na restauratię kościoła po groszu z każdego dymu, ile się ich nayduje w woiewództwie naszym.

Które to laudum nasze całym zebra niem seymikowym zgodnie postanowione, aby tym ważniejsze było, rękami naszemi podpisawszy, do aktu grodu Brzeskiego podaliśmy. Działo się w Brzesciu, die secunda Februaryi, anno millesimo sexcentesimo octuagesimo secundo.

У того лявдумъ, при печати притисненой подпись рукъ тыми слова: Kazimierz Sapieha—starosta Brzeski, director seymiku gromnicznego woiewództwa Brzeskiego, imieniem braci wszystkich. Которое жъ то лявдумъ, черезъ особу вверху мененую ку актикованью поданое, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписано.

1683 г.

Изъ книги за 1684—1686 годы, стр. 1941—1948.

295. Духовное завѣщаніе конюшаго в. кн. Литовскаго Франциска Сапѣги.

Францискъ Сапѣга — конюшій в. кн. Литовскаго, отправляясь на войну, дѣлаетъ своей же Аниѣ Любомирской слѣдующее завѣщаніе:

1) Тѣло его, если оно разыщется на войнѣ, похоронить въ костелѣ ксендзовъ Картузовъ при самомъ многочисленномъ стеченіи слугъ Божіихъ (ксендзовъ) и нищихъ, но безъ церемоній свѣтскихъ. Ксендамъ за обѣдни и молитвы выдать соотвѣтственное денежное вознагражденіе, а нищихъ накормить обѣдомъ.

2) Костелу, въ которомъ онъ будетъ похороненъ, выдать 10,000 шеляжной монетой изъ откупной суммы на Опольѣ, или же изъ двухъ лѣтнихъ доходовъ.

3) Вмѣсто обѣщанного костела въ имѣніи его Бопькахъ, выстроенного уже средствами ксендза, отдать на госпиталь домъ его, находящійся въ близи этого костела, и перевести туда бѣдныхъ, находящихся въ госпиталѣ старомъ. На содержаніе онаго госпитала давать ежегодно по 100 золотыхъ изъ увеличенной аренды на Бопькахъ ко дню св. Иоанна Крестителя съ тѣмъ, чтобы всендастъ не расходовалъ ихъ на свои частные нужды.

4) Самому же костелу, на устройство олтаря, выдать 500 золотыхъ изъ нововозвышенныхъ корчменыхъ и мельничныхъ арендъ въ имѣніи Бопькахъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ осмьдесятъ шестого,
мѣсяца Іюля третяго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постановив-
шиесъ очевисто на врадѣ его милость
панъ Станиславъ Яновскій тестаментъ
остатней воли зопшаго съ сего свѣта,
святой памяти ясневельможного его
милиости пана Францишка на Лахови-
чахъ Сапѣги, конюшаго великаго княз-

5) Госпиталю въ Лаховичахъ выдавать на вѣчныя времена по 100 золотыхъ въ годъ изъ торгового этого же мѣстечка; въ случаѣ же не собранія онаго изъ нововозвышенныхъ арендъ.

6) Частоховской Божіей Матери, согласно давнишнему его обѣту, выдать 3,000 золотыхъ шеляжной монетой со всѣхъ его чиншовъ; а также и три старыхъ пушки и другую бронзу отлити на колокола и передать Частоховскому же костелу съ тѣмъ, что если бы кто изъ его родственниковъ воспользовался этими вещами для себя, то чтобы отдать костелу соотвѣтственныхъ размѣровъ и стоимости колокола.

7) Всѣмъ заимодавцамъ возвратить взятые у нихъ суммы безъ всякаго прекословія и въ условленные сроки.

8) Женѣ владѣть всѣми его имуществами— движимыми и недвижимыми, и послѣ смерти передать ихъ дѣтямъ.

9) Дѣтей воспитать согласно ихъ общественному положенію.

10) Въ заключеніе Сапѣга прощается со всѣми своими родственниками, друзьями и слугами, просить ихъ простить ему его грѣхи и назначаетъ опекуновъ: Станислава Любомирскаго, Генрихомъ Любомирскаго, Павла Бржостовскаго и Сигизмунда Горновскаго.

ства Литовскаго, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ по-
далъ, котораго уписуючи въ словѣ до
слова такъ се въ собѣ маеть:

W imie Tróyscy Przenayświetszey, Bo-
ga Oycsa, Syna u Ducha świętego, ku
wieczney pamięci. Lubo w domu ży-
iącemu śmierć zawsze przed oczyma
każdemu pamiętna być ma, pogotowiu
w drodze niespodziewanemu, a ile z chaty
y prócz innych zostajacemu, śmierć zawsze
iest nayblîsza, na którą woynę za chwałę

Bozką, wiare świętą katolicką, za do-
stojetwa iego królewskiey mości, ca-
łość rzeczy-pospolitey, kowie y zdrowia
mego nie żałując, z ludem swoim, tam
kiedy cnota każe, ia Franciszek Sapie-
ha, koniuszy w. x. Lit-go, idę, y z wro-
dzoney miłości tam, gdzie cnota każe,
na placu marsowym stanać, wziąłem
przed się nieodmienną intencję,— gdzie,
ponieważ tylko w samym naywyższym
konstytutorze niebieskim iest pewność gło-
wę impresse założyć, czyli w żywotie
dalszym zostać przydzie niewiem; upa-
trując tedy, aby po śmierci moiej nay-
milszey po Panu Bogu, przyjaciel iey-
mość pani Anna Lubomierska, marszał-
kowna wielka koronna Sapieżyna, ko-
niuszyna w. x. Lit-go, małżaka moia,
przy swoiej własności według praw ode-
mnie danych zostawała, za łaską Bożą
na umyśle y ciele będąc zdrowy, w dro-
gę do obozu ciągnąc, takową wszystkich
darów Bożych mnie do czasu powierzo-
nych sprawuię dyspozycię:

Za wszelkie szczodrobiłe oświadczenie
od stworzenia aż do zachowania pod
ten czas niewyliczone dobrodziejstwa pa-
nu Bogu oddawszy dzięki, duszą moją
nieśmiertelną, mnie z niebios wlaną, w rę-
ce iego świętę poruczam, nieskończoney
dobroci pokornej żebrzeć miłosierdzia,
aby, wszelkie od rozumu mego wznięcia
z obrazą maiestatu Jego popełnione wy-
stępki łaskawie przebaczywszy, do wie-
kuistego w niebie raczył przyjąć odpo-
czynku, za przeważną przyyczyną Panny
Przenajświętszej Bogarodzicy Mariey,
anioła stróża, patrona, patronek moich
y wszystkich świętych. Ciało moje grzesz-
ne, iżeli z pobojuiska do oczystych
domowych progów odyskane być może,
aby było w kościele ojców Kartuzów
w Berezie, w kaplicy mojej, którem so-
bie obrał, sumptem ieyości pani mał-
żonki mojej miłej złożone, przy iak
naywiększym zgromadzeniu sług Bożych,

kapłanów, ofiar świętych y ubóstwa, bez
żadnych pomp światowych y ceremonii
ludzkich niepotrzebnych, a po odprawie-
niu ofiar świętych zadusznych, tylko sa-
mych kapłanów y ubogich żebraków obia-
dem posilić, y za ostatnią posługę ka-
płanów przyjeżdżających za msze świę-
te y podię fatygę, porządną, według
uwagi, a ubogich—iałmużną ukontento-
wać proszę.

Ażeby Pan Bóg za grechi moie był
błagany, do teyże kaplicy, gdzie ciało
moje grzeszne leżeć będzie, dziesięć ty-
sięcy monetą szeleżną z summy na ma-
iętności zastawnej Opolcu będącej, po
okupie oney, aby ieyomość pani małżon-
ka moia oddała,—proszę; a iżeli by na
terminie nie okupiona, tedy prowenta
dwuletnie na to odłożyć y wydzielić, ia-
koby tę sumę dziesięć tysięcy nczyniła.

Kościół, w majątności mojej w Boć-
kach będący, ex tota a fundamentis miał
być przeze mnie wystawiony, a iż dla
różnych przeszkoł y expens na to ko-
sztu łożyć nie przyszło, a iego mość
xiądz pleban przeszły o tameczny de suo
na to koszt łożył; zaczym w nagrodę
tey pobożnej intentiey mojej, dom ten,
którym zaczął budować, nie daleko od
kościoła będący, ieyomość pani małżon-
ka moia, kazawszy skończyć, ma z nie-
go szpital uczynić y ubogich w starym
szpitalu mieszkaiących do niego zgroma-
dzić.

Na których to ubogich, w nowym szpi-
talu mieszkaiących, do dawney fundaciey,
aby Pana Boga za duszę moją prosili, złoty-
ch sto leguię. Które to złotych sto
z podwyższoney arendy Boćkowskiey
w każdym roku na święty Jan Chrzciciel
maią być oddawane do szpitalu, za
wiadomością iego mość xiędza plebana
Boćkowskiego; który to legacyey mo-
jej, iżeli co rok dosyć nie czyniona,
wolne upomnienie prawem zachowue.
Których złotych sta, szpitalowi zapisa-

nych y legowanych, aby iego mość xiądz pleban terazniejszy y po nim następujący na swój pożytek nie obracali, ale całe ubogim oddawali,—o to proszę.

Do tegoż kościoła mego Boćkowskiego na wystawienie ołtarza wielkiego—złotych pięćset leguię y naznaczam. Która to summa z podwyszonych arend karzemnych, młynowych Boćkowskich wybrana, przez ieyomość panią małżąkę moią do rąk iego mość xiędza plebana Boćkowskiego ma być oddana, lub sama ten ołtarz wystawić ma.

Do szpitala w Lachowicach będącego—złotych sto wiecznemi czasy leguię. Które to złotych sto, z targowego Lachowickiego wybrane, w każdym roku na święty Jan Chrzciciel, za wiadomością iego mości xiędza plebana Lachowickiego, odane być mają. A jeżeli by się w targowym krzywda poddanym moim działa miała y te złotych sto wybrane być nie mogły; tedy z podwyszonych aręd Lachowickich szpitalowi dosyć czynić naznaczam.

Do Częstochowey, dawnemu votum moiemu dosyć czyniąc, summę trzy tysiące złotych monetą szelęzną ze wszystkich czynszów y prowentów leguię, na wystawienie lampy przed obraz Panny Przenajświętszej; tak do Żyrowicz na ulanie dzwonu ku ogłoszeniu chwały Bożej—dział trzy w Lachowicach będące, jedne—pelikan nazwane, a dwie mnięszych szwedzkich, nadwerezonych y do zażywania mniey iuż zgodnych; przytym z rozerwanych działa spiże, aby ten dzwon być mógł słusznej ogromności, wielkości y resonanciey, naznaczam, dając y pozwalając,—ieżeliby który z ichmościów panów rodzonych moich, te działa ku swemu używaniu upodobał, powinien będzie takowąż wagą massy spiżowej y takiey że dobroci w zamianę za działa dać; a na rzemiesników około ulania tegoż dzwonu pracujących, aby z prowien-

tów Lachowickich pewną kwotę pieniędzy według uwagi dano, naznaczam.

W tym też niepośledniejszą być rozumiem przy łasce y miłosierdziu Boskim ochłodę y lekkość duszy moiej, kiedy długi różnym osobom winne wypłacane będą. Tedy te, według osobliwego rejestru moiego y zapisów, gdy się słuszone pokażą, iey mość pani małżonka moia z summ moich, gdzickolwiek na majątkościach będących, ma wypłacać; a przytym aby wszelkie moje zapisy, kontrakty, u kogo pokażą się, te aby do terminu każdemu dotrzymała y żadnego bezprawia nie czyniła y czynić nie kazała do dosyć uczynienia, — oto iey mości wielce upraszam y miłością moją małżeńską obowiązue.

Ażeby taż ieyomość pani małżąka moia od iaśnie wielmożnych ichmościów panów braci moich rodzonych żadney krzywdy, przeskody, w majątkościach leżących y w ruchomościach nie miała y ni o co turbowaną nie była, wszystkie zapisy moie, które ia ieyomości na dobra moje leżące, wieczyste, zastawne, ruchome dał, iako y te, które wzajemnie mnie są od ieyomość pani małżąki moiej dane, przy zupełnej mocy zachowawszy, na wszystkich majątkościach moich w wielkim księstwie Litewskim y koronie polskiej będących, leżących ruchomych, summach pieniężnych, też ieyomości pani małżące moiej z miłości moiej małżeńskiej w dożywotne mieszkanie, szafowanie tym testamentem moim leguię; srebra, złota, w zastawach będące, okupować, y tym, iako swoją własnością, szafować pozwalam. Laska marszałkowska zastawna, o których zastawach pan Chlewiński wie, w zastawie będąca, po okupie przy ieyomości pani małżące moiej do używania ma zostawać.

Proszę też o to, aby ieyomość pani małżąka moia po długim, da Pan Bóg,

życiu swoim od tych summ, które ma sobie ode mnie zapisane y od rzeczy ruchomych, potomstwa ze mną spłodzonego nie oddała. Nie wątpiąc o miłości y dobrym affekcie, że iako dziatek ze mną spłodzonych od tego wszystkiego, com wyżej namienił, nie będzie oddała, tak y po śmierci mojej na dusze moją pamiętała. Więc że w spólnym przystoynym pożyciu, z ieymością panią małżonką moją mieszkaiąc, Pan nawyższy z łaski swey świętey dał nam szczęśliwie spłodzone oglądać potomstwo; na te błogosławieństwo moje rodzicielskie wlawszy, Panu Bogu, a ieymości pani małżace mojej, iako matce, a nie komu innemu w opiekę onych odaię, y przy mey zostawuię, proszac, aby w przystoynym ćwiczeniu dążone, iako na stan ich należy, chowane były.

Słudzy moi, którzy mi do tego czasu wiernie służyli, każdy za swoje usługi, już iest ukontentowan. A że się panu Zaleskiemu, słudze memu, w iego należtości dosyć nie stało, dwa tysiąca złotych onemu leguię, — ieymości paniej małżonki mojej miłey o to proszę, aby bez żadnego zatrudnienia kazała oddać. Innny drobney czeladzi, według ich zasług, każdemu popłacić, — w czym iaśnie wielmożnego iego mości pana woiewody Wileńskiego — hetmana wielkiego w. x. Lit-go, mego mości pana brata, iako pryncypalnego małżace mojej y dziatek moich, ieżeli się chować będą, dobrodzieia, z pokorną appelluię prożbą, proponując to uwadze iegomości y każdego, iż to przyiaciel prawy, który po śmierci dobrze czyni przyacielowi, już od wszelkiej konwersacie ludzkiej opuszczonemu; braterską tedy, przy nizkiej prożbie obowiązuje iegomość miłością, aby pozostałe ieymości, paniej małżonki mojej, y dziatek moich nikomu nie dał krzywdzić y temu wszystkiemu, com

w tym testamencie moim pomienił, aby za zniesieniem się z ieymością, panią małżonką moją, dosyć stało,— o to iegomości proszę.

A gdy iuż w takową wybrałem się drogę, gdzie albo żyć, albo umrzeć przydzie, żegnam iaśniewielmożną ieymość panią Annę Kopciownę Sapieżyną, woiewodziną Wileńską, hetmanową wielką w. x. Lit-go, matkę y dobrodziką moją naymilszą, za wszelkie oswiadczone macierzyńskie dobrodzieystwa dziękując. Żegnam iaśnie wielmożną ieymość panią marszałkową wielką koronną y hetmanową polną koronną, matkę y dobrodzickę moją, której za wszelkie hoyne wyświadczenie dobrodzieystwa uniżenie podziękowawszy naymilszego po panu Bogu przyaciela naymilszą ieymość panią małżonkę moją z potomstwem moim miłożym żegnam, w macierzyńskie ręce y opiekę dziatki oney samey poruczam. Żegnam iaśnie wielmożnych ichmość panów bracią moją rodzoną, którym za wyświadczenie wszelkich braterskich miłości y dokumentów, wdzięcznie podziękowawszy, w kwitnących kwitnącego zdrowia y w niezwiedłych życę obfitować fortunach, a ieżeli mi nie przydzie żywiciemu ponowić dłużey braterskiej konwersacie y miłości, abym w pobożnym affekcie był u ichmościów chowany, o to wielce proszę. A że samemu nie zdarzyło mnie obligu mego u iegomość pana woiewody Wileńskiego na ośm tysięcy będącego, a u iegomość pana podskarbiego na dwanaście tysięcy odyskać y onych pokasować; trzymam to po łasce y miłości ichmościów, że iako raz słowem swoim braterskim skasowali, tak też obligi y po śmierci mojej pokasować każą, nie czyniąc żadnej turbaciej małżace y działkom moim za temi summami. W ostatku żegnam wszelkich dobrych przyaciół moich, slug, czeladź moją, których, ieżelim w czym ura-

ził, proszę o wybaczanie, ażeby Pana Boga za duszę moią błagali — przypominam.

Ażeby się tym przedzey skuteczniej temu testamentowi memu dosyć stało, za exekutorów tegoż testamentu mego, proszę y za opiekuny iemność pani małżące mojej miłością zostawuię: iaśnie wielmożnego iegomość pana Stanisława Lubomirskiego, marszałka wielkiego koronneego, starostę miast Spiżskich; wielmożnego iegomość pana Hieronima, hrabi na Wiszniczu Lubomirskiego, marszałka, kawalera Maltańskiego; iaśnie wielmożnego iegomość pana Cypriana Pawła Brzostowskiego, kasztelana Trockiego y iegomość pana Zygmunta Horowskiego, pisarza ziemskego Brzeskiego, których ichmć, aby do iako nayprędzszej satisfactiey tey dyspozyciey mojej łaskawą swoją pomocą aplikować się raczyli, pewni będąc, iż cokolwiek pobożnego ku zmarłemu miłości, ku żywiacym oświadczą afektu sierotom, szczodrobiwy wszech dobr Dawca y tu na ziemi, y po długim życiu w niebie wiekuistą zapłaci nagrodą.

A ia iuż, zawierając ostatecną chwili mojej dyspozycię, do tego testamentu mego w drodze sprawionego, przy pieczęci ręką moją podpisałem, y ichmościów panów pieczętarzów ustną moją użyłem prożba. Pisan w Trostenicy, roku ty-

siąc sześćset osmdziesiąt trzeciego, miesiąc Septembra ósmego dnia.

У того тестаменту остатней воли подпisy руко тьми словы: У tego testamentu ostatniecej woli podpisuię się: Franciszek Sapieha, koniuszy wielkiego księstwa Litewskiego. Za ustną y oczewistą prożbą od wielmożnego iego mość pana koniuszego wielkiego księstwa Litewskiego do tego testamentu za pieczętarza podpisuię się: Wilhelm Klot, podstoli Rzeczycki; według prawa proszony pieczętarz do tego testamentu: Alexander Eysmont, komornik Brzeski; proszony według prawa do tego testamentu pieczętarz: Mikołaj Franciszek Tokarczewski mpr. При которомъ тестаменътъ стверженъе того тестаменту и посъднаго, въ тые слова писано: Ten testament ostatniecej woli mojej, w roku tysiąc sześćset osmdziesiątym trzecim, dnia ósmego Septembra napisany. W tym roku tysiąc sześćset osmdziesiątym czwartym, miesiąca Julii dnia dwudziestego siódmego, we wszystkich punktach y paragrafach, przy zupełnej mocy ni w czym nie naruszonej zachowawszy, do niego się ręką moją podpisuię. Pisan w Opolcu, ut supra: Franciszek Sapieha, koniuszy wielkiego księstwa Litewskiego. Который же тотъ тестаментъ есть до книгъ крідскихъ Берестейскихъ принятъ и уписанъ.

1685 г.

Изъ книги за 1684—1686 годы, стр. 1603—1606.

296. Универсалъ короля Яна III-го объ обязанностяхъ военной службы для шляхты позднейшаго происхождения.

Король Янъ III-й, соглашаясь съ общимъ убѣженіемъ Польши, что шляхетское достоинство, по уваженію къ нему пѣлаго свѣта, есть такое достоинство, котораго можно достигнуть только рыцарскими подвигами, кровью и жизнью, а не «гнусностю, не подлой индустріей, или какою-либо случайностю»; принимая также во вниманіе, что въ послѣднее время развелось очень много шляхты второй категоріи, не несущей военной службы—о чёмъ были уже неоднократныя заявленія на сеймахъ и конституції, до сихъ поръ впрочемъ не исполненныя,—предписываетъ: 1) каждому шляхтичу этой категоріи—поставить на три кампаніи три гусарскихъ коня въ полномъ вооруженіи и самому

явиться лично, безъ всякихъ отговорокъ, подъ опасеніемъ потери шляхетскаго достоинства; 2) лицамъ не явившимся заплатить надворному коронному маршалку Любомирскому 5,100 польскихъ злотыхъ; 3) а чтобы никто не могъ уклониться отъ исполненія этого обязательства—разослать по всей рѣчи-посполитой повѣстки, а маршалку—передать точные реестры таковой шляхты; 4) въ случаѣ смерти отцовъ—обязательству этому подчиняются ихъ дѣти.

При этомъ король подтверждаетъ, что отъ прямаго подчиненія этому закону не освобождаются даже и тѣ лица, которыхъ или служили, или теперь находятся на службѣ въ какихъ-либо полкахъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божого
тысеча шестьсотъ семьдесятъ шестого,
мѣсяца Февраля четырнадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто Янъ Бортновскій слуга княжати его милости Радивила, подканцлера в. к. Лит. универсалъ его королевское милости рационе субсидіи милитарисъ одѣ новое шляхты, особомъ на речь въ немъ нижай мененую, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тыы слова писаный:

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski etc. Wszem wobec y každemu zosobna, komu to wiedzieć należy, a zwłaszcza wiel. senatorom, dignitarzom, urzędnikom koronnym, ziemskim, powiatowym, starostom sądowym, urzędom ziemskim, grodzkim, po woiewództwach y ziemiach państw naszych będącym, uprzeymie y wiernie nam miłym, do wiadomości tym

uniwersalem naszym podajemy. Kleynot szlachectwa, iedyna cnoty recompensa, tak iest wysoko na całym świecie oszacowany, że go nie gnusnościa y podią, iaką industrią, ani trafunkiem, ale rycerskimi dziełami, krwią, a nawet y żywiciem nabywać potrzeba. Powabna bowiem iest dulcedo inertiae y niewiele by się ich na kawalerską odwalało cnotę, która tylko circa ardua versatur, gdyby iedenże honor iednakie decora virtutis et ignaviae były, y ta się w oyczynie naszey serio dawniejszych wieków obserwowała maxima. Aż kiedy się ulżyło de severitate morum et disciplinae, wiele ich przyszło do praerogatywy szlachectwa nie przez odwagi y zasługi, ale za snadnemi recomendantiami y sposobami, którym fortuna pro virtutibus; dla tego rzecz-pospolita, poprawując hoc arcanum vulgatum, postanowiła na przeszłym seymie subsidium militiae z nowey szlachty, aby to przynamniej odsługowali, czego z przodków swoich y samo z siebie nie

zasłużyli, co że do tych czas ad execu-
tionem nie przysło. My tedy nie chcąc,
aby sancita publica bez realnego skutku
zostawały, ale pod ten czas, kiedy sił
rzeczy-pospolitey iak naywięcej potrzeba,
stosując się do constituciey przeszde-
go seymu, wydaiemy ten nasz uniwersał,
rozkazując, aby wszyscy, którykolwiek
indigenaty y nobilitacie w koronie y w.
x. Lit. ab anno tysiąc sześćset pięćdziesiąt
trzeciego aż do tego czasu pootrzy-
mywali, nemine excepto, y ci nawet,
którzy w teyże constituciey per appendi-
cem excipowani są, ponieważ przeciwko
tey exceptiey protestacye pozachodziły
y apendices wszelakie w constitucyach
osobliwym prawem zniesione y zabro-
nione są,—a do tego sama necessitas et
amor erga patriam urgere ich ma; do te-
go, każdy z nich od osoby swoiej trzy
konie usarskie ze wszystkim porządkiem
tey militiey należącym, swym kosztem,
żołdem y hiberną na trzy campanie sta-
wili, abo się samy w osobach swoich
wyprawili. A zaś, iako pomieniona con-
stitucia szerzej w sobie zamyka, iżelki
by iednak który przez iakażkolwiek trud-
ność y ratię do tey wyprawy przyśče-
nie mógł; tedy, in vim wyprawy pieniędze
gotowe, to iest, pięć tysięcy y sto złotych
polskich, salva tamen proportione ditio-
num (simul et semel razem za wszystkie
trzy campanie, gdyż tego terazniejsza
potrzeba rzeczy-pospolitey pilno wyma-
ga) do rąk wielmożnego Heronima Lu-
bomirskiego, marszałka nadwornego ko-
ronnego, pod którego commendę to sub-
sidium militiey iako y executią prawa
pomienionego—tak w koronie, iako y w.
x. Lit. zleciłyśmy, na czas y mieysce od
niego naznaczone, lub też do rąk sub-
delegatów iego, oddać koniecznie powi-
nien będzie, pod straceniem prerogatywy

szlacheckiey et sub confiscactione bono-
rum, do których nabycia kleynot szla-
checki dat tam amplam et securam
viam; dokładając tego, że in quantum
by kto z nowey szlachty, abo indigenów
iuz in vivis nie zostawał, tedy successo-
res ich sanguinis vel bonorum ad prae-
missa obligantur, sub iisdem poenis, ani
się żaden ma wymawiać y uchranać od
tey powinności protectiami, quitami y
innemi diffugiis, ani na ostatek tym, że
któ w wojsku, pod którykolwiek chorąg-
wią, albo w regimencie służy,—gdyż za
to y hibernę od rzeczy-pospolitey bierze.
Dla lepszego zaś tey wyprawy porządku
y przedszego tey militiey skutku rejestru
indigenów y szlachty nowey z constitucii
ab anno millesimo sexcentesimo quinqua-
gesimo tertio wypisać y temuż wielmoż-
nemu marszałkowi nadwornemu koron-
nemu z podpisem ręki iego, po woiewódz-
twach y ziemiach koronnych y w. x. Lit.,
przy iego uniwersałach rozesłać zleciliś-
my; a ten uniwersał nasz dla przedszey
tych, którym należy wiadomości, po gro-
dach, parafiach y innych mieyscach zwyczajnych
w koronie y w wielkim xię-
stwie Litewskim publikować rozkazuje-
my; na którym, dla większych wagi ręką
się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit.
przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Żołkwi,
dnia dwudziestego czwartego, miesiąca
Decembra, anno tysiąc sześćset ośmdzie-
siąt piątego, panowania naszego dwuna-
steego roku.

У того универсалу его королевское
милости при печати в. к. Лит. притис-
неної подпись руки тыми слова: Jan
król. Который же тотъ универсалъ, че-
резъ особу въверху помененую ку ак-
тикованью поданъ, есть до книгъ кгород-
скихъ Берестейскихъ принятъ и упи-
санъ.

1685 г.

Изъ книги за 1684—1686 годы, стр. 1411.

297. Универсалъ короля Яна III-го, о поимкѣ дѣлательѣ фальшивыхъ шеляговъ.

Король Янъ III-й симъ универсаломъ извѣщаетъ, что до него дошли свѣденія о беспорядкахъ, происходящихъ на рынкахъ между продавцами и покупателями, нерѣдко оканчивающихся кровопролитiemъ, вслѣдствie наплыва фальшивыхъ шеляговъ. Желая устранить эти беспорядки, онъ и приказываетъ подлежащимъ властямъ—употребить все зависящія отъ нихъ сред-

ства къ отысканию фальшивыхъ монетчиковъ и, отыскавши ихъ, казнить смертю; настоящій универсалъ предать всеобщей гласности и потребовать, чтобы шеляги, имѣющіе на себѣ государственный штемпель, не подвергались никакимъ затрудненіямъ въ обращеніи, подъ страхомъ наказаній, изложенныхъ въ законѣ на со- противниковъ королевской воли.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ осмьдесятъ пятого,
мѣсяца Декабря второго дня.

Передо мною Казимеромъ Владиславомъ на Коднѣ и Ольшанахъ Сапегою, подстолимъ в. к. Лит., старостою Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Петръ Домбровскій—стольникъ Минскій, администраторъ его королевскогомилости экономії Кобринской, универсалъ его королевскогомилости пана нашего милостивого, въ справѣ и речи въ немъ нижай выраженной выданый, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писанный:

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski etc. Wszem wobec y koždemu zosobna, komu to wiedzieć nalezy, osobliwie iednak urzedom grodzkim, mieysckim y wszelakim inszym zwierzchnosciom y iurisdiction do wiadomości podaiemy. Dochodzą nas zewsząd quaerimonie, iakoby szelęzna moneta brakowana bydż miała, y wielkie trudności, tak kupuięcym, iako y przedzajcym przynosić tak dalece, iż często do krwi rozlania przychodzi, a to z okaziey zageszczonych

szelagów, które czyiasz wsciekla złość, przeciwko wyraźnemu y surowemu prawu swawolnie y prywatnie bić y roznośić ważyła się. Czemu chcąc zabieżeć iak nayskuteczniewy, mieć chcemy,—naprzód, aby urzędy grodzkie y mieyskie woiewództwa Brzeskiego po wsiach, miastach, scisłą czynili investigatię, iakoby autorów wymyślnej fałszywej monety szelęznej dociekszy, onych łapać y ciężko na gardle karać. W braniu zaś monety takową daiemy deklaracyę, żeby każdy szeląg, na którymkolwiek wyraźna cecha, albo twarz iest, bez wszelkiego braku, skrupułu y trudności był brany na wszelkich mieyscach, targach y iarmarkach za wszystkie towary y przedały, inaczej nie czyniąc dla łaski naszey y z powinnosci swoiej,—podwinami, które urzędy grodzkie y mieyskie na sprzeciwiających się nieodwłocznie decydować będą. A dla tym lepszey wszystkich wiadomości, uniwersał ten nasz po grodach, parafiach y targach publikować rozkazuiemy; na co się dla lepszey wiary ręką własną podpisawszy, pieczęć naszą przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Żółkwi, dnia dwunastego miesiąca Nowembra, roku Pańskiego tysiąc sześćset ośmdzie-

się piątego, panowania naszego dwunasteego roku.

У того универсалу его королевское милости при печати покоевой притисненої подпись рукъ тыми слова: Jan król; xiadz Adam Sarnaski P. Ł. P. P.

Который же тотъ универсаль его королевское милости, черезъ особу уверху выражоную ку актикованью подаиый, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписанъ.

1686 г.

Изъ книги за 1684—1686 годы, стр. 1785—1787.

298. Универсалъ маршалка надворного коронного Іеронима Любомірскаго о взысканіи налога съ новой шляхты.

Надворный коронный маршалокъ Іеронимъ Любомірскій симъ универсаломъ извѣщаетъ индигеновъ и молодую шляхту, что во исполненіе постановлений конституціи послѣдняго сейма, вмѣнноющихъ каждому молодому шляхтичу—или лично явиться въ ополчение съ подобающимъ гусарской милиціи вооруженіемъ, или же — внести въ скарбъ 5,100 польскихъ золотыхъ, онъ назначилъ своего delegата — Криштофа Гордѣевскаго съ надлежащими полномочіями; и такъ какъ въ

Брестскомъ воеводствѣ нашлись нѣкоторые ослушники этого закона, то, вторично подтверждая исполненіе онаго—не позже 1-го Мая, вмѣсть съ симъ поставляетъ ихъ въ извѣстность, что delegatъ его — помянутый Гордѣевскій, въ случаѣ нового сопротивленія съ ихъ стороны, будетъ отнимать у нихъ имѣнія и передавать тѣмъ, которые въ состояніи будутъ законъ этотъ исполнить.

Лѣта отъ Нароженія Сына Бож资料

тысечиа шестьсотъ осьмидесять шестого, мѣсяца Апрѣля двадцать шестого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Янъ Дмуховскій—чешникъ Оршанскій универсалъ его милости пана маршалка надворного коронного, въ справѣ и речи въ немъ нижей выраженої, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тыле слова писаный:

Hieronim Augustyn, hrabia na Wiśnicy y Jarosławiu, Lubomirski—marszałek nadworny koronny y starosta, półkownik iego królewskiey mości, wiadomo czymie wszystkim y každemu zosobna, komu wiedzieć nalezy, a zwłaszczta ichmościom panom indigenom y szlachcie no-

wey, ab anno tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzeciego, aż do tego czasu do kleynotu szlacheckiego tak w koronie, iako y w wielkim xięstwie Litewskim przypuszczonym. Ponieważego królewska mość, pan mój miłościwy, stosując się do prawa na przeszłyem seymie sub titulo: subsidii militiey usarskiey, z nowey szlachty uchwalonego, zlecił mi to subsidium do iako naylepszego przywieść skutku y porządku, to iest: żeby każdy z ichmościów panów indygenów y nowey szlachty miało wystawienia pocztów usarskich przez trzy kampanie po sobie idące y prowadowania na nie żołdu y hyberny zwyczayne y munderowaniu ich co rok na nowo, lub do odprawiania zruynowanych, y trzymania ich continue in hostico sobie nierównie więcej kosztować musiało summe, oraz pięć tysięcy sta złotych, bez

wszelkich zawodów na wystawienie inszego żołnierza wyliczył,—ostrzegłem y obwieściłem pierwszym universalem moim wszystkich takich ichmościów, aby się do tey powinności poczuwali. Tedy iż w woiewództwie Brzeskim znayduią się niektórzy contumaces y refractarii, którzy tey powinności dosyć czynić nie chca, a iuż sam czas blisko następuacy kampaniey tego pilno potrzebuie, aby te posłki in tempore pro primis diebus Mai wygotowane były; tedy tym powtórnym universalem moim iterate serio pomienionych ichmościów upominam y przestrzegam, aby, nie czekając rygoru win, w universale iego królewskiey mości założonych, ani czasu,—pierwszego dnia Marca w pierwszym universale naznaczonego, pomienioną contrybutię nie odwłocznie składali do rąk iego mości pana Krzysztopha Hordzieiewskiego—woyskiego Rzeczyckiego, iako subdelegata mego, który za publikowaniem tego powtórnego universalu mego ma sobie iniunctum do-

bra ichmościów tych, którzy tey naznaczoney summy płacić nie zechca, iure cadaudo oddać takim, którzy podeymią się z nich satisfactią uchwaloną uczynić, na co takie przywileje z kancellarii iego królewskiey mości iuż są wydane y grodom y trybunałowi executia na takie dobra serio zalecona,—ponieważ to idzie o subsidium tak gwałtowney potrzebie rzeczy-pospolitey. Co aby wszystkim wiadomo było, ten mój powtórny universał po grobach y parafach publikuje się, który dla lepszej wiary ręką własną podpisuję. Dan w Źółkwi, dnia dwunastego miesiąca Lutego, roku Pańskiego MDCLXXXVI.

У того universalu podpisy ręki pri печати притисненої, тыми словы: Lubomirski—marszałek nadworny koronny. Который жъ тотъ universalъ, черезъ особу уверху помененую, ку актикованию поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ принятъ и уписанъ.

1688 г.

Изъ книги за 1687—1689 годы, стр. 825—827.

299. Отвѣтъ изъ королевской канцелярии посламъ Брестскаго воеводства.

Король благодаритъ Брестское воеводство за выраженные ему вѣрноподданническія чувства; для блага государства обѣщаетъ открыть сеймъ въ Гроднѣ; соболѣзнуетъ о сорванномъ въ Брестѣ сеймикѣ; причину такого обстоятельства находитъ въ излишествахъ вмѣненныхъ Брестскому

каштеляну нѣкоторыми лицами изъ Брестского же дворянства и, по слухаю отсутствія канцлеровъ в. кн. Литовскаго, съ которыми желаетъ посовѣтоваться по этому дѣлу, отвѣтъ отлагаетъ до другаго времени.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ осьмидесятъ осьмого,
мѣсца Генваря двадцатого дня.

На врадѣ кгородскоиъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постановив-

шице очевисто его милость панъ Людвикъ Потей—писарь земскій Берестейскій, рескрипть его королевское милости, въ речи въ немъ ниже выражоной, ку актикованию до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тыле слова писаный:

Respons z kancellarii i. k. mości na instrukcią ichmściov panów posłów woiewództwa Brzeskiego w. x. Lit., dany piątego Januarii, tysiąc sześćset ośmdziesiąt ósmego.

Nie może nic lepiej obligować pańskie i. k. mści pana naszego miłościewego serce, iako kiedy mu po tak wielu żożonych zdrowia y kosztu na zaszczyt chrześciaństwa obradach ad aures regias et occidentales coronas naywdzięczniesza oddaie się de civibus gratitudinis merces; — toż to iest naywiększe bene gestarum rerum precium znaleść u życzliwych podanych powinne nieśmiertelną pamięcią ugruntowane wyznanie, że, cokolwiek teraz miratur christianus orbis, dobrego cokolwiek uznaie sideris propria, to nikomu inszemu, tylko i. k. mości, iako Deo tutelari powinni; w czym, że woiewództwo Brzeskie w. x. Lit., heroico exemplo z tą należytą prodit wdzieczności demonstratią, czyni sobie znaczną nieustaiącey sławy accesią y wieczną w potomne czasy zapiszą nie na twardych kamieniach, ale na życzliwych sercach boni publici amatores, tak należytey servantiey pamięć. Wiadomo całemu światu o dobro pospolite i. k. mości, pana naszego miłościewego, solicitudo, kiedy y teraz ad salvandas gentes seym w Gro-

dnie złożył, aby in hoc consiliorum aestu oziębłe zagrzał, ieśli się które znayduią erga bonum publicum subiecta, że zaś non eo fervore, iakoby należało, w niektórych woiewództwach succedunt przedseymowe consilia; ma nadzieję iego królewска mość in fidis civium pectoribus, że to debito przeciwko oyczynie swoiej zelo compensabunt. A że naywiększa iest rozerwanego seymiku Brzeskiego moles na wielmożnym kasztelanie tamtego woiewództwa, któremu róźne od obywateł tamecznych imponuntur inconvenientie; tedy i. k. mość osobliwą na to obiecuie mieć reflexią y communicatią z wielmożnemi pieczętarzami w. x. Lit., consilio których tu ad latus regium praesentes niemasz, weyrzy w to wszystko, y co ex lege erit, decidować będzie raczył, a tak pacificatis privatis meliorrem tuszy y pańskie votum przydaie na nayfortunnieysze publici boni exitum. W Warszawie, anno ut supra.

У того рескрипту при печати его королевское милости покоевой притисненной подпись руки тыми слова: X. Jerzy Albracht Denhof, nominat Przemyński, na własne i. k. mości rozkazanie. Который же тотъ рескрипть, чрезъ особу верху мененую куактикованью поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ принять и уписанъ.

1668 г.

Изъ книги за 1667—1668 годы, стр. 1961—1962.

300. Универсалъ короля Яна Казимира на свободный проездъ чрезъ земли польскія въ Валахію православному монаху Феоктисту по дѣламъ Антіохійскаго патріарха Макарія и сопутнику его Яну Заборовскому.

Лѣта отъ Нароженъ Сына Божого тысяча шестьсотъ семьдесятъ осьмого, мѣсца Августа тридцать первого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Еримъ Станиславомъ Умястовскимъ—стольникомъ Венденскимъ,

подстаростимъ Берестейскимъ, постановиши очевисто его милость панъ Янъ Зaborowski universalъ ясневельможного его милости пана Яна зъ Лешна, канцлера великого коронного, особамъ и на речь въ немъ нижей мененую, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

Jan Kazimierz, z Bożej łaski król Polski etc. Wszem wobec y každemu zosobna, komu o tym wiedzieć nalezy, wszelkiego stanu, praeeminencyi y dostoieństwa osobom, sąsiadom y przyjaciołom naszym miłym przy wyświadczeniej życzliwości naszey pozdrowienie, w państwach zaś naszych dygnitarzom, urzędnikom, starostom, dzierżawcom, tudzież wojsk naszych przełożonym na fortecach commendantom, podstarościm, burmistrzom, woym y wszystkim powszechnie oddanym naszym łaskę naszą królewską. Wysyłamy w sprawie przewielebnego oyca Makarego, patryarchi Antiochińskiego y wszystkiego wschodu, do przeszłego hospodara imci Wołoskiego, przy pobożnym Feoktiscie, monachu zakonniku reguły Bazylego świętego, urodzonego Jana Zaborowskiego, towarzysza chorągwii naszey nadworney kozackiej, którego aby tak do pomienionego hospo-

dara i. mość iadącego y stamtąd tegoż pobożnego zakonnika przez państwo Moskiewskie prowadzonego na mieysce swoje wolno wszędы przepuszczano y nazad do nas przejazdu nie broniono, owszem wszelaką ludzkość y w czym potrzebować będzie pomocy dodano, sąsiadów y przyjaciół naszych uprzeymie żadamy, równo im w państwach naszych obiecując ludzkość, poddanym zaś naszym, aby inaczey nie czynili dla łaski naszey przykazuiemy; na co ten list pieczęcią koronną stwierdzony iest. Dan w Warszawie, dnia szesnastego miesiąca Czerwca, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt ósmego, panowania naszego Polskiego y Szwedzkiego dwudziestego roku.

У того universalu, pri печати притисненной, подпись рукъ тыми словы: Jan z Leszna—kanclerz wielki koronny, Spytek z Buzencna Pstrokowski, regent kancelaryey wielkiej koronnej, podkomorzy Brzeski Kuiawski. Который же тотъ universalъ, ку актикованью поданый, есть до книгъ кгродскимъ Берестейскимъ уписанъ *).

*) *Примічаніє.* Этотъ актъ только по ошибкѣ напечатанъ сдѣсь.—Онъ долженъ быть помѣщенъ подъ № 241, на 44 стр. настоящаго тома.

1689 г.

Изъ книги за 1687—1689 годы, стр. 2051—2063.

301. Универсалъ короля Яна III-го о назначениі экстраординарныхъ податей по случаю сорванія сейма.

Король Янъ III-й симъ универсаломъ дговодить до всеобщаго свѣдѣнія: 1) что, вслѣдствіе сорванія сейма, Литовское войско осталось безъ вся-
каго жалованья въ то время, когда начинается
уже турецкая война; 2) что сенатъ, не находя
другихъ средствъ къ его содержанію, назначилъ
экстраординарныи подати какъ на войско, такъ и
на уплату королю прежнихъ долговъ; 3) что
вслѣдствіе такового сенатскаго постановленія,

онъ приказацъ подскарбию в. кн. Литовскаго
сдѣлать заемъ и удовлетворить войско жало-
ваньемъ хоть за полторы четверти съ тѣмъ,
чтобы деньги эти были уплачены ему изъ податей
настоящихъ администраторомъ, которыхъ назна-
чается онъ же самъ — подскарбий; 3) что подати
эти будутъ продолжаться два года, т. е. съ 1689
по 1691 годъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ восемьдесятъ девя-
того, мѣсца Іюня девятаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ — под-
столимъ Брацлавскимъ, подстаростимъ
Берестейскимъ, постановившице оче-
висто Борухъ Шавловичъ — жидъ Вы-
соцкій, тотъ универсалъ зъ метрикъ
великого князества Литовскаго его ко-
ролевское милости на податки экстра-
ординарныи выданый, ку актикова-
нью до книгъ кгродскихъ Берестей-
скихъ помененый жидъ Борухъ Шав-
ловичъ зъ мѣста Высокого подалъ, ко-
торый принялъ и уписуючи у книги
кгродские Берестейскіе, слово до сло-
ва такъ се въ собѣ маєть:

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski,
etc. Oznaymy się tym listem naszym
komu to wiedzieć należy, iż stanąwszy
u xięg kancelaryi naszej niniejszej w.
x. Lit. urodzony Jerzy Wawrzyniec Szym-
kowicz, w roku terazniejszym tysiąc
sześćset ośmdziesiąt dziewiątym, miesiąca
Maia iedynastego dnia, uniwersał na
prorogatię podatków extra-ordinarynych
w wielkim księstwie Litewskim, ex senatus
consilio postcomiciali wydany, od wiel-

możnego podskarbiego wielkiego w. x.
Lit., do akt podał y, aby ten uniwersał
był wpisany, prosił, który, słowo do słowa
wpisując, tak się w sobie ma:

Po tytułe naszym oznaymy się wszem
wobec, komu by o tem wiedzieć należało,
iaśnie wielmożnym, w Bogu wielebnym,
wielmożnym senatorom, urodzonym dy-
gnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodz-
kim, obywatelom wielkiego księstwa Litewskiego,
uprzeymie y wiernie nam mi-
łym, a osobliwie cuiuscunque status et
conditionis ludziom kupieckim, tudzież
miastom wszystkim, duchownym y świec-
kim, ziemskim, handle swoje lądem y
portami odprowadzającym, z obcych państw
do wielkiego księstwa Litewskiego przy-
chodzącym y wychodzącym, tudzież li-
quorami in omni genere szynkującym do-
naszymy.

Ponieważ inclemencja fatorum seym
blisko zerwany wielkie rzeczy-pospolitey
przyniosł incommoda, zwłaszcza in
tam praegnanti casu, kiedy woysko wiel-
kiego księstwa Litewskiego, nie małe za-
sługi w skarbie rzeczy-pospolitey preten-
duje y ad opus bellii nie tylko bez tych
wypłacenia, ale przynajmniej choć in
parte bez accomodatief zażyć go niepo-

dobna; a interea nieprzyjaciel krzyża
świętego non accedendo do zawarcia żadnego pokoju z wielką impressą wielkimi y licznemi ordami kraie nasze aggredi usiłuje: a żebyśmy tedy destitutam consilio, a consequenter omni medio et subsidio rempublicam oycowskim naszym wsparli pieczętowaniem, powaga mająstwu naszego za zdaniem iaśniewielmożnych, wielmożnych wielkiego księstwa Litewskiego senatorów, in senatus consilio postcomitiali zasiadających, ad normam reipublicae za nayaśniejszych antecessorów naszych y nas samych aliquoties praxi wszystkie podatki extraordynaryjne wielkiego księstwa Litewskiego, którym czas praerogatieve die prima Julii, roku teraźniejszego excludit, na co cło nowopodwyszone czopowe y szelążne, donativum kupieckie, pogłówne żydowskie y tatarskie, monopolium tabaczne na lat dwie, to iest ad diem primam Julii, roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt pierwszego umyślimy prorogować. Jakoż praesentibus proroguiemy, obligując w tym wielmożnego podskarbiego wielkiego księstwa Litewskiego, gdyby te podatki świeżo prorogowane, iako też pozostałe s prorogowanych in anno millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo, prowentów reszta, którym prorogatię in omnibus punctis aprobuemy y ad satisfactionem retentorów, którzy iako kolwiek non satisfecerunt, obligamus nie na co inszego obrócone były, ieno szczególnie na zapłatę y accommodatię wojska, tak na wypłacenie nam długu in vim prowizyey w rzeczypospolitey winnego; in spem któryey prorogatii, aby wielmożny podskarbi, na wyprowadzenie wojsk ad otium, in fidem zaciągnawszy pieniędzy, wojsku wielkiego księstwa Litewskiego za półtory czwierci stipendia obmyślił, y za assignaciami iaśnie wielmożnego woiewody Wileńskiego — hetmana wielkiego w. x. Lit. wypłacił; a tę summe, którą na woj-

sko wielkiego księstwa Litewskiego erogabit z podatków, tak in anno millesimo sexcentesimo octuagesimo septimo, iako adpraesens prorogowanych, które in administrationem samegoż wielmożnego podskarbiego iuxta receptam anni millesimi sexcentesimi octuagesimi quinti na seymie quantitatem zostawać będą, odebrał; a po tym na przyszłym seymie tak z recepty tych prowentów, iako y dystrybuty doskonale przed stanami reczypospolitey uczynił rationes. Żądamy zatem, aby ten uniwersał in omni subselio przyjęty y publicowany był. Do którego się ręką naszą podpisawszy pieczęć wielkiego księstwa Litewskiego prycisnąć roskazaliśmy. Dan w Warszawie, miesiąca Kwietnia dnia trzydziestego, roku Pańskiego tysiąc sześćset osmdziesiąt dziewiątego, panowania naszego piętnastego roku.

U tego uniwersalu podpis ręki y pieczęć mniejsza w. x. Lit. tymi słowy: Jan król.

My król, łaskawie skłoniwszy się do prożby wyż pomienioney, ten uniwersał prorogationis do metrik kancellariey naszej mniejszej w. x. Lit. wpisać y z nich extractem, pod pieczęcią w. x. Lit., potrzebującę stronie wydać rozkazaliśmy. Dan w cancelariey naszej w. x. Lit., roku Pańskiego tysiąc sześćset osmdziesiąt dziewiątego, miesiąca Maia dnia dwunastego, panowania naszego piętnastego roku.

У того универсалу, зъ метрикъ великого князства Литовского его королевское милости, на податки екстраординарные выданаго пророгованые, подписи рукъ при печати меньшой великого князства Литовского притисненой тыми словы: Dominik Mikołaj xiąże Radziwiłł—podkanclerzy wielkiego księstwa Litewskiego; xiądz J. Pokrzywnicki—Gnieźnieński kanonik, Łowicki archidiakon, Łenczycki

regent kancelaryi w. x. Lit.—Correxit Jacobus Balicki manu propria. Который же тотъ универсаль его королевское милости пророгацюисъ податковъ екстраординарныхъ у великомъ князствѣ Литовскимъ зъ метрикъ в. к. Lit.,

его королевское милости, черезъ Боруха Шавловича — жида Высоцкого ку актикованью поданный, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ за поданiemъ оного до актъ принять и уписанъ.

1693 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 265—268.

302. Постановление дворянъ Брестского воеводства.

Для предотвращенія разнаго рода насилий, разбѣвъ, грабежей и наѣздовъ между шляхтою, на которые она жаловалась, представляя отрубленныя ру-

ки; Брестское дворянство, избираетъ ротмистровъ на всѣ тракты—съ тѣмъ, чтобы они ловили нарушителей порядка и заключали ихъ въ тюрму.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ девятьдесятъ третьего, мѣсяца Апрѣля десятого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто его милость панъ Александръ Крабовскій тое лявдумъ сеймиковое воеводства Берестейскаго шире на речь въ немъ выражоную ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаное:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta, rycerstwo y obywatele woiewództwa Brzeskiego, zia-chawszy się na seymik relationis, po seymie Grodzieńskim do Brześcia die nona Aprilis anni praesentis, zgodnie y iednostaynie postanawiamy. Wiedząc iakowe się w woiewództwie naszym zageściły violentie, homicidia, iunacie, kiedy sąsiad na sąsiada, bez bojaźni Bożey y prawa pospolitego, naieźdża, grabi, zabia, y prawie incessanter co dalej tym bardziej między różnemi zawziętemi ludźmi dzieią kryminały, iakośmy się na

terazniejszym seymiku s podanych suplik nasłuchali y ręce przed nami poucinane prezentowali; tedy, óbviando temu moderno laudo nostro, dawne laudum na takowych violatorów prawa y pokoiu pospolitego ferowane integro reasumowawszy, teraz ichmć panów rotmistrzów, obywatelów woiewodztwa tego po trakcach naznaczamy: w trakcie Kamienieckim—wielmożnego imci pana Ludwika Pocieia—podkomorzego woiewództwa Brzeskiego; w trakcie Brzeskim—imci pana Krzysztofa z Konopnicy Grabowskiego—sędziego ziemskiego Brzeskiego; w trakcie Prużanskim—imci pana Reynalda Sadowskiego—podstolego Brzeskiego; w trakcie Kobryńskim—imci pana Stanisława Rusieckiego—kasztelanica Mińskiego. Którym to ichmościom panom rotmistrzom daiemy potestatem, każdego cuiuscunque status et conditionis, kto by się ważył na domy, dobra szlacheckie naieźdżać, zabójstwa, gwałty czynić,—każdego takiego, za daniem sobie znać od strony boliącej, łapać, brać y do wieże zamku Brzeskiego, na takowych violatorów erigowaney, osadzać, z których urząd grodz-

ki sine mora powinien będzie executio-
nem czynić, każdy zaś z ichmość panów
rotmistrzów dać znać powinni będą prze-
ciwko takim violatorom consurgere, ichmę
panom rotmistrzom assistere, sami też
ichmę panowie rotmistrze, sub praetextu
eius laudo, nie powinni będą dla prywaty
iakiey nikogo primere, co sobie sub fide,
honore et conscientia przyrzekamy. Dan
w Brześciu, roku tysiąc sześćset dziewię-
dziesiątego trzeciego, miesiąca Apryla
dnia dziewiątego.

У того лявдумъ подписы рукъ тыми
словы: Jozeph Bogusław Słuszka, kasz-
telan Wileński, hetman polny w. x. Lit.;
Michał Sapieha, strażnik w. x. Lit-go;
Ludwik Pociey, podkomorzy woewódz-
twa Brzeskiego; Jan Michał Mysliszow-
ski, chorąży Czerniowski; Krzysztof
z Konopnice Grabowski, sędzia ziemska
woewództwa Brzeskiego; Mikołaj Kazimierz
Machwiec, stolnik woewództwa
Brzeskiego; Jan Bękiewski, podstarości
woewództwa Brzeskiego; Alexander Kę-
powksi, łowczy Sochaczewski; Stanisław
Makowiecki; Heronim Kazimierz Dąbrow-
ski, czesnik Bracławski, pisarz grodzki
Brzeski; Wincenty Kościuszko Siechno-
wicki, podczaszy woewództwa Brzeskie-
go; Dominik Rzeszotarski, łowczy Brze-
ski; na obranie ichmość panów rotmi-
strzów: Kazimierz Wyganowski, podca-
szy Trocki; Kazimierz Stetkiewicz; Jan
Nestorowicz, czesznik Mozyrski, do obra-
nia rotmistrzów; Michał Gabryel Gin-

towt, woyski Wilkomirski; Alexander
Jan Kościuszko Siechnowicki, podpisuę
się na obranie pp. rotmistrzów; Piotr
Galeński mp.; Maximilian Bieykowski,
łowczy Smoleński; Piotr Mikołay Pan-
cerzyński, na obranie ichm. pp. rotmi-
strzów; Jerzy Lewalt Jezierski, podca-
szy Słoniński; Samuel Zaborowski, pod-
pisuę się na obranych rotmistrzów wo-
iewództwa Brzeskiego; Kazimierz Żar-
decki, do obrania ichmę pp. rotmistrzów
w woewództwie naszym Brzeskim; Hre-
hory Laskowski; Mikołay Kościa, na obra-
nie ichmę pp. rotmistrzów woewódz-
twa Brzeskiego; Dominik Korzeniewski;
Ludwik Urbański; Adam Hruszewski;
Mikołay Antoni Tabenski; W. Jan Du-
czynowski, skarbnik Wyszogrodzki; Al-
brycht Borkowski, podczaszy Bracław-
ski, podpisuę się na obranie pp. rotmi-
strzów; Kazimierz Niepokoczycki, na-
miednik woewództwa Brzeskiego, na
ichmę panów rotmistrzów woewództwa
Brzeskiego obranych; Jan Kościuszko;
Stefan Ratolt Zadarnowski; Wołciech
Kochański podpisuę się na rotmistrzów
obranych woewództwa Brzeskiego; Ster-
piński Łukasz; Jan Kuniński; Piotr Adam
Łużyński, mierniczy woewództwa Brze-
skiego; Nikodym Suzin; Kazimierz Rad-
zimiński; Jerzy Grek. Котороежъ то
лявдумъ, черезъ особу выжъ менованую
ку актикованью поданое, есть до книгъ
кгородскихъ Берестейскихъ уписано.

1693 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 707—709.

303. Универсалъ короля Яна III о таможенномъ сборѣ.

Король Янъ III пишеть къ канцлеру и подканцлеру в. кн. Литовскаго—князьямъ Радивиламъ, какъ протекторамъ таможень, что по контракту, данному самимъ же королемъ, сборъ таможенныхъ пошлинъ предоставленъ быль жидамъ: Ицкѣ Зельмановичу Столовицкому и Шмерлю Зельмановичу Шерешевскому, какъ генеральнымъ суперинтендентамъ. Они обязаны были отъ себя ставить писарей при каждой таможнѣ, именно: въ Вильнѣ, Юрбур-

гѣ, Верболевѣ, Динабургѣ, Полоцкѣ, Витебскѣ, Могилевѣ и Рѣчицѣ. Но какъ одинъ Шмерлъ Зельманович бралъ деньги изъ всѣхъ таможень и не доставлялъ ничего казнѣ, то король предписываетъ всѣмъ писарямъ, чтобы они представили всѣ реестры Ицкѣ Зельмановичу, и впредь ни одному изъ нихъ не выдавали денегъ, только повѣренному, назначенному особымъ универсаломъ короля.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ девятъдесѧть третего,
мѣсяца Юля двадцать третьего дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, ставши оче-
висто Ицко Зельмановичъ, жидъ Сто-
ловицкій, суперинтендентъ цла его ко-
ролевскаго милости, старого у вел. кн.
Лит. универсалъ его королевскаго ми-
лости, на речь въ немъ ниже выра-
женную, ку актикованью до книгъ кгрод-
скихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые
слова писаный:

Jan trzeci, z Bożej łaski król Polski etc. Wszem wobec y každemu zosobna, komu o tym wiedzieć należy, oso- bliwie wielmożnym xiążętom Radziwiłłom, kanclerzowi y podkanclerzemu w. x. Lit., którym cła stare w wielkim xięstwie Litewskim w protekcyą zaleci- liśmy, do wiadomości podajemy: iż iakośmy puścili cła nasze w wielkim xięstwie Litewskim za kontraktem, od nas danym Ickowi Zelmanowiczowi Stołowic- kiemu y Szmerle Zelmanowiczowi Sze- reszowskiemu, iako generalnym super- intendentom naszym, tedy wzwszpomie- nieni superintendenti powinni pisarzów

swoich na komorach y przykomorkach, každy od siebie zarówno postanawiać, iako to: ieden pisarz od Icka Zelmanowicza, tak też pisarz y strażnik Szmer- ła Zelmanowicza, a mianowicie na głównych komorach, to iest: w Wilnie, Jur- burku, Wierbołowie, Dyneburgu, Podoc- ku, Witebsku, Mohilowie y Rzeczyce, pod winą tysiąc czerwonych złotych na skarb nasz, a drugi tysiąc czerwonych złotych na stronę według swoich żydowskich zapisów. A że do tychczas Szmerło Zelmanowicz, tylko pieniądze sam ieden ze wszystkich komor odbierał, a do skarbu naszego rath zupełnych nie wniosł według informacyey skarbu naszego y nie mała summa przy nim zaległa, tedy więc chcemy, aby wszyscy pisarze, którzy zostają na komorach y przykomorkach, iako y strażach, regiester, rachunki y kwity skarbowe, na sumy Szmerłowi Zelmanowiczowi oddane, do rąk Icka Zelmanowicza, dla vereficat ey y connotat ey, oddali. Na potym zaś od daty niżej po- łożonej przykazuiemy, aby pisarze na komorach, przykomórkach y strażach w wielkim xięstwie Litewskim nie wa- żyli się żadnemu z wyszponienionych superintendentów pieniędzy do rąk da-

wać, tak do Icka, iako y Szmerka Zelmanowiczów, tylko do tego, który będzie od nich zobopolnie do odbierania pieniędzy obrany, y osobliwym uniwersalem naszym naznaczony, wszelką należytość oddawać będą, z pisarzami obadwa y spłnie superintendenti rachować się powinni, przy których naznaczony od nas człowiek do odbierania pieniądzy de perceptis kwity dawać powinien, albo też obadwa superintendenti na kwicie pisarzom podpisywać się mają, iednego zaś podpis przez drugiego nullitatis declaruiemy, y który by pisarz oddał iednemu z nich pieniądze, bez wiadomości y podpisu drugiego, takowy de proprio skarbowi refundere oddaną quotę powinien y z urzędem ma być zrzucony; toż się ma rozumieć o libertatiach y contraktach, po dacie niżej wyrażonej zawartych, że bez podpisu obydwu superintendentów waloru mieć nie mają. Pomieni superintendenti, pisarze y strażnicy, na komorach y przykomorkach będący, serio postrzegać powinni, aby się żadna szkoda nie działa skarbowi naszemu, pod utraceniem urzędu y zapłaceniem ze swego, ieśli się na którego słuszny dowód uczyńionej szkody pokaże. A ponieważ Icko Stołowicki iest w poręce za Eliasza Izakowicza Krzyczowskiego, który nie

mała skarbowi naszemu summe zostawysy winien—umarł, tedy gdzie by się kolwiek pokazały summy pieniężne, dobra leżące, ruchome rzeczy y obligi, iako y u pisarzów celnych przez . . . *) pieniądzy, mieć chcemy, aby do rąk Icka Zelmanowicza wszystko oddawali. W czym wielmožni xiążęta Radziwiłłowie—kanclerz y podkanclerzy wielkiego księstwa Litewskiego, iako protektorowie cel naszych, y urzędy ziemskie y miejskie pomocy, ieżeli będzie potrzeba, dadzą. Dan w Warszawie, dnia szesnastego miesiąca Lipca, roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiątego trzeciego, panowania naszego dwudziestego roku.

У того листу его королевское милости универсалу, при печати притисненной, подпись рукъ тыми слова: Jan król; Jan Wołożynski, sendyk pisarz iego królewskiey mości skarbowy. Который же тотъ листъ его королевское милости—универсалъ, черезъ особу верху поменованую ку актикованью поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ принятъ и уписанъ.

*) При обрѣзѣ книги, отрѣзана строка.

1693 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 1151—1154.

304. Универсалъ подскарбія в. кн. Литовскаго Бенедикта Салѣги объ отдачѣ въ арендное содержаніе таможенъ Брестской, Пинской, Яловской и Каменецкой жидамъ Айзику Нугумовичу и Шаѣ Якубовичу.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божого тысяча шестьсотъ девятьдесятъ третего, мѣсяца Декабря шостого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,

передо мною Яномъ Бенкlevskimъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто панъ Юзефъ Лявданскій тотъ универсалъ отъ яневель-

можного его милости пана Бенедикта Сапєги, подскарбego великого великого князтва Литовскаго, на речь въ немъ ниже выражоную, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ по-далъ, въ тые слова писанный:

Jaśnie oświeconym, jaśnie wielmożnym ichmościom panom senatorom, dignitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim, rycerstwu, szlachcie, obywatelom powiatu Wołkowskiego woewództwa Brzeskiego y powiatu Pińskiego, moim wielce miłościwym panom y braci, po zaleceniu braterskich powolności moich. Benedykt Paweł na Czerci Sapieha, podskarbi wielki, pisarz ziemski wielkiego księstwa Litewskiego, Oszmianski, Retowski, Olkenicki starosta, tudzież kupcom y wszelkiego stanu ludziom, handle swoje prowadzącym, oznaymuię:

Iż upatrując w tym commodum rzeczy-pospolitey, iakoby prowenta celne rzeczy-pospolitey naylepszym szły porządkiem, z władze y dyspositiey urzędu moiego podskarbińskiego puściłem pewnym kontraktem w dispositią Brzeską, Pińską, Jalowską y Kamieniecką komory, ze wszystkimi do nich należącemi z dawna przykomorkami, Uniewczyce, Stolin, Pohost, Nebel, Mieleczyce, Pisczadź, Dywin nazwanemi, y innemi także strażami żydowi Azykowi Nuhumowiczowi y drugiemu Szai Jakubowiczowi, a die prima Octobris in anno praeſenti do dnia pierwszego Octobris w roku przyszłym, tysiąc | sanę.

sześćset dziewięćdziesiąt piątym, zleciwszy onym, aby zostaiac na pomienioney tych komor attentiey, cło nowopodwyzone y donativum kupieckie rzeczy-pospolitey w. x. Lit-go od wszelkich handlów y towarów wodnych y lądowych, quocunque titulo nazwanych, extra regnum et intra regnum idących, według instructarza y constitutiey anni tysiąc sześćset ośmdziesiątego wybierali; takowych zaś kupców, którzy by albo protectiemi niesłusznie excuzuiąc się, albo obmianiem komor niezwyczaynymi drogami, albo iakimkolwiek pretextem inclusionem skarbu pomienionych prowentów płacić nie chcieli y unikali, aby towary onych, iako przemycone, na skarb rzeczy-pospolitey confiskowali. W czym aby żadney pomienieni contrahentes nie mieли przeskody y trudności, owszem aby onym vigore danego kontraktu u należtych grodów y dworów dana była fides, donoszę. Datum w Wysokim, dnia dziesiątego Novembbris, roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt trzeciego.

У того универсалу, при печати притисненої, подпись рукъ тыми словы: Waszmościów moich miłościvych panów, uprzeymie życzliwy brat y sługa powolny, Benedykt Sapieha, podskarbi w-go x-wa Lit-go. Któryż je to uniwersałъ, черезъ особу вышъ менованую поданный, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ принятъ и упisanъ.

1694 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 1753—1754,

305. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Яна Сапѣги о назначениі квартиры для нѣмецкаго пѣшаго полка.

Гетманъ в. кн. Литовскаго Казимира Янъ Сапѣга симъ ординансомъ увѣдомляетъ, что для продовольствія наемнаго нѣмецкаго войска, впредь до распоряженія по сemu дѣлу рѣчи-посполитой, онъ назначаетъ постомъ и содержаніе въ имѣніяхъ староства Шерешевскаго, съ принадлежащими къ нему деревнями, исключая имѣ-

ниа—Клепачовъ, Бакунъ, и др. Вмѣстѣ съ этимъ онъ предписываетъ войску не дѣлать вымогательствъ, а старшинѣ—вести его на мѣста стоянокъ самыми пряммыми дорогами, минуя имѣнія шляхецкія — дѣдичныя, экономическія и Фальцъ-графини Нейбургской.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысяча шестьсотъ девятьдесятъ четвертого,
мѣсца Ноября тридцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—
подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Ерій Бутлеръ, поручникъ регименту ясневельможного его милости пана каштеляна, великого гетмана польного великого князва Литовскаго, ординансъ ясневельможного его милости пана Казимира Яна Сапѣги, воеводы Виленскаго, гетмана великого великого князва Литовскаго, на речь въ немъ ниже выражоную, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаљъ, въ тые слова писаны:

Kazimierz Jan Sapicha, hrabia na Bychowie, Zaslawiu y Dombrownie, woiewoda Wileński, hetman wielki wielkiego księstwa Litewskiego, oznaymuię.

Iż po spełnioney na zaszczycie oyczynny wojsk iego królewskiey mości wielkiego księstwa Litewskiego usłudze, gdy sam czas upłygniony excludit nas od dalszych operatiy woiennych; a oraz ex vi colligatii s. należy opportunam wojsku obmyślić conservationem, które nie mając w tych kraiach, za które horowało,

żadnego pozwolonego sobie respirium, in viscera księstwa Litewskiego powracać się musi; nim tedy nastąpią dalsze od iego królewskiey mości y z seymu od rzeczy- pospolitey ukontentowania, aby primo vere w pole przeciwko nieprzyjacielowi krzyża świętego na przyszłą campanię wyjść mogło, naznaczam dach y stanowisko regimentowi pieszemu nemieckiemu iaśnie wielmożnego iegomość pana kasztelana Wileńskiego, hetmana polnego wielkiego księstwa Litewskiego, w dobrach starostwa Szereszowskiego cum attinentiis: Lubaski, probostwo Kamienieckie, Szembry, dobra dożywotników Brzeskich, excepto Klepaczów y Bakun, y dobra dożywotników Kobryńskich, excepto dobr ieymśc pani Puchalskiey y Horozdryscze; gdzie dach mając, żadnych ustaw trzydniowych, karmienia czeladzi świątecznych nie wymagać, ale we wszelkiej zachować się skromności, pod karaniem. Ostrzegam ichmość panów starszynę, aby sami regimenta prowadzili na stanowisko tracitem iako nayprostrzym, dobra dziedziczne szlacheckie, ekonomiczne iego królewskiey mości y dobra księńcy Falsgrabinę Neyburskiey omiać y żadnych w nich nie ważyć się aggravatii pod karaniem. Datum w obozie, dnia piętnastego

Octobris, tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt
tego czwartego.

У того ординансу, при печати ясне-
вельможного его милости пана воево-
ды Виленского, гетмана великого ве-
ликого князства Литовского притисне-
ной, подпись руки тыми словы: Ка-

zimierz Sapieha, woiewoda Wileński,
hetman wielki wielkiego księstwa Litew-
skiego. Который же тотъ ординансъ
черезъ особу верху помененую, есть
до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ
уписанъ.

1694 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 1813—1825.

306. Инструкція короля Яна III дворянству Брестского воеводства на сеймикъ предсеймовыій.

1) Король не желаетъ дѣлать сословіямъ рѣчи-
посполитой никакихъ обязательствъ, такъ какъ
сорваніе предшествовавшаго сейма было припи-
сано его вліянію, хотя время однакоже и показа-
ло—кому именно не нуженъ былъ этотъ сеймъ
и съ какою цѣлью были пущены въ ходъ эти
оскорбительные для короля толки. Въ самомъ
дѣлѣ, что за расчетъ былъ бы королю срывать
тотъ сеймъ, который могъ онъ и не открывать
вовсе? Напротивъ того, какъ прежде, такъ и
теперь, онъ желаетъ и совѣтуетъ государствен-
нымъ сословіямъ—строго обсуждать обществен-
ныи и государственный дѣла и следовать древ-
нему правилу, заключающемуся въ слѣдующихъ
трехъ словахъ: «consulite, prospicite
patria e!» Такъ точно и теперь, прибывши
въ эти края на свадьбу своей дочери, въ виду
оканчивающейся войны, онъ намѣряется от-
крыть сеймъ, на которомъ желаетъ предложить
обсужденію и вниманію государственныхъ чи-
новъ—какъ общее положеніе дѣлъ въ государствѣ,
такъ и сущность прежнихъ своихъ инструкцій,
свои желанія и отеческія заботы.

2) Рѣчъ-посполита теперь находится въ войнѣ—
страшной и тяжелой, хотя и не въ такой мѣрѣ,
чтобы ее можно было назвать, по примѣру
предковъ, днемъ судныхъ. Продолжи-
тельность ея происходитъ главнымъ образомъ
оттого, что союзникъ Польши—австрійскій им-
ператоръ, находясь въ войнѣ съ Турками, во-
влечено еще и въ другую войну—христіан-
скую. Эта послѣдняя пока не окончится, всег-
да дасть поводъ турецкому султану—быть над-

меннымъ и уклоняться отъ заключенія мира съ
Польшей. Впрочемъ къ умиротворенію вражду-
ющихъ христіанъ подаетъ надежду св. отецъ
Римскій, который и издалъ уже по сему предме-
ту свое бреве. Что же касается до короля, то
съ своей стороны онъ постарается, какъ и до
сихъ поръ старался, не упустить изъ виду ни-
чего такого, что бы могло служить къ пользу и
успокоенію рѣчи-посполитой; но такъ какъ за-
вязавшіе съ Турцией переговоры относительно
мира, при содѣйствіи Англійскаго, Голландскаго
и Австрійскаго дворовъ, до сихъ поръ еще не
имѣли никакихъ положительныхъ результатовъ,
то дать въ настоящее время какой-нибудь вѣр-
ный и положительный отвѣтъ по этому дѣлу
онъ затрудняется: миръ еще сомнителенъ.

3) Между тѣмъ война постоянно продолжается и
вовсе не съ такими успѣхами, какихъ бы въ
правѣ ожидать отъ нея строгіе цѣнители ея и
судьи. Главнѣйший источникъ ея неудачъ за-
ключается изъ отсутствія правильной и своеевре-
менной выдачи войскамъ жалованья и продо-
вольствій. Но и при такихъ условіяхъ, благо-
даря особенной заботливости короля, она не ли-
шена и нѣкоторыхъ дѣлъ удачныхъ; доказатель-
ствомъ этому могутъ служить, какъ забранныя
у Волоховъ крѣпости, такъ и недавнее разбитіе
Татаръ близъ Каменца. Таково положеніе дѣлъ
рѣчи-посполитой политическихъ—внѣшнихъ. Что-
же касается до дѣлъ внутреннихъ, то король, не
желая утруждать общественного вниманія пере-
численіемъ ихъ по главамъ и пунктамъ, предла-
гаетъ напомнить государственнымъ сословіямъ

сущности прежнихъ своихъ инструкцій и указовъ, а именно:

4) уплата войску жалованья идеть крайне не аккуратно, такъ что новые сборы и подати успѣваютъ только погашать долги за прежнее время.

5) Содержаніе пяти крѣпостей Волошскихъ—Сочавы, Сороки, Нямца, Драгомирны и Кампелонги, также двухъ шанцовъ—св. Троицы и св. Маріи, а равно и продовольствіе жалованьемъ казаковъ—подлежать внимательному обсужденію рѣчи-посполитой,—тѣмъ болѣе, что апостольская столица, выдававшая пособіе на содержаніе вышеупомянутыхъ крѣпостей при Иннокентіѣ XI, теперь выдала только 100,000 златыхъ, и совершенно отказалась отъ него по причинѣ собственной бѣдности, не смотря на всю любовь къ Польши и обязательныя обѣщанія нынѣшняго папы Иннокентія XII.

6) Таковому же точно обсужденію подлежитъ и продовольствіе артилериі, производящееся не своевременно и не въ полныхъ размѣрахъ.

7) Долги, скѣланыя королемъ, какъ наснаряженіе войска въ поле, такъ и на продовольствіе расположеннаго на границахъ, до сихъ поръ еще не покрыты по причинѣ невозноса слѣдующихъ на покрыtie ихъ суммъ: посему король надѣется, что эти долги, во вниманіе къ той пользѣ, которую принесли ему и государству, будутъ уплачены раньше всякихъ другихъ долговъ рѣчи-посполитой.

8) Совершенное разстройство лановаго войска, сколько необходимаго и полезного для государства, столько же и дешеваго, требуетъ заботливаго возстановленія и сохраненія его въ прежнемъ видѣ.

9) Слѣдуетъ обязать Радомскій скарбовый трибуналъ, до сихъ поръ еще не учинившій законныхъ редакцій, чтобы онъ представилъ по сему дѣлу точныя объясненія, по которымъ бы рѣчи-посполитая могла освѣдомиться, какъ о количествѣ войска и неслыханныхъ узурпаций сборщиковъ податей, такъ и о томъ, сколько и въ какомъ воеводствѣ накопилось податныхъ недомоекъ, вслѣдствіе срыванія сеймовъ?

10) Такъ какъ право на транспортъ, не смотря на многогодѣтнія хлопоты короля и благородныя обѣщанія св. отца Римскаго, до сихъ поръ остается еще только на то чѣмъ на дѣжды, то король, чтобы дѣло не казалось конченымъ посредствомъ молчанія (*ne videatur silentio finitum negotium*), совѣтуетъ сословіямъ рѣчи-посполитой трактовать о немъ такъ, какъ оно есть.

11) Въ виду безконечнаго разнообразія цѣнности монеты, король совѣтуетъ рѣчи-посполитой на-

значить для нея курсъ определенный,—тѣмъ болѣе, что законы ограничивающіе въ этомъ дѣлѣ произволъ частныхъ лицъ не имѣются на практикѣ никакой силы и значенія; къ монетному дѣлу соприкосновенны также и наследники Баторыни, доискивающіеся долга на в. кн. Литовскомъ.

12) Въ виду постояннаго срыванія сеймовъ, отъ успѣшнаго веденія которыхъ зависитъ между прочимъ спокойствіе, цѣлость и благоденствіе государства, король желаетъ и проситъ государственныхъ сословій окончить предстоящей сеймъ какъ слѣдуетъ—мирно и благополучно.

Переходя къ в. кн. Литовскому, король считаетъ нужнымъ указать на слѣдующее предметы:

13) Рѣчи-посполитая должна озабочиться изысканіемъ мѣръ къ устраниенію и удовлетворенію жалобъ обывателей княжества, которые подвергаются притѣсненіямъ и разореніямъ всякаго рода—сколько отъ частныхъ передвиженій войскъ и солдатскихъ постоеvъ, столько же и отъ ихъ своею воли и буйства, происходящихъ вслѣдствіе совершенного упадка военной дисциплины.

14) Въ свою очередь и в. кн. Литовское должно позаботиться объ исправной выдачѣ заслуженнаго жалованья и войску на емномъ и артилериі, такъ какъ неудовлетвореніе служащихъ Белладонѣ жалованьемъ отнимаетъ у нихъ охоту къ дальнѣйшему продолженію военной службы.

15) Относительно разнообразія въ курсѣ монеты, который назначается чуть ли не всякимъ по собственному усмотрѣнію, и происходящей вслѣдствіе этого дороговизны товаровъ, король полагаетъ, что обѣ устраниеніи такихъ неудобствъ должна позабыть рѣчи-посполитая, какъ полно-властная въ этомъ дѣлѣ доміна.

16) Въ такой же точно мѣрѣ подлежитъ обсужденію и неудобство путей сообщенія съ Варшавой, въ особенности для пословъ, прибывающихъ сюда на сеймы весною: сначала они подвергаются опасной переправѣ чрезъ Вислу—на лодкахъ или на паромѣ, по причинѣ отсутствія моста, а потомъ, въ Варшавѣ, по частямъ должны распродавать все свое наличное имущество и вещи, по причинѣ недостатка въ продовольствіи; король думаетъ, что устранивъ это зло можно посредствомъ постройки моста на Вислѣ совокупными заботами и издержками обоихъ народовъ.

17) Жалобы обывателей в. кн. Литовскаго на незаконные посты войскъ въ дѣдичныхъ имѣніяхъ и происходящее отъ оныхъ разореніе,—король считаетъ правильнымъ удовлетворить посредствомъ взысканія убытковъ съ лицъ, назначив-

шихъ такія неправильныя диспозиції; объ этомъ уже поднято дѣло канцлеромъ в. кн. Литовскаго, а разрѣшилъ его рѣчъ-посполитая.

18) При этомъ онъ не желаетъ упускать изъ виду и тѣхъ недоразумѣній, которыя возникаютъ между Литвой и короной вслѣдствіе покровительства, оказываемаго короннымъ трибуналомъ разными перебѣжчиками изъ войскъ в. кн. Литовскаго; король считаетъ необходимымъ, чтобы какъ таковыя побѣги, такъ равно и происходящіе, вслѣдствіе вмѣшательства въ эти дѣла лицъ постороннихъ, пріостановки сеймовъ,—на будущее время были предупреждены, такъ какъ дѣла таковыя подлежатъ юрисдикціи войсковыхъ комиссій и должны разрѣшаться согласно съ международными законами, опредѣляющими политическія права Литвы и Польши.

19) Такъ какъ комиссія, назначенная для переговоровъ съ Московскими царями относительныхъ опредѣленія спорныхъ границъ в. кн. Литовскаго, не смотря на свои двухлѣтніе переговоры, до сихъ поръ еще не добилась никакихъ положительныхъ результатовъ и добиться не можетъ, по причинѣ смерти одного изъ комиссаровъ; то король, на место умершаго комиссара готовъ назначить новаго, но при этомъ желаетъ знать: должна ли быть эта комиссія партикулярной,— какъ этого желаетъ онъ король, или же генеральной,— какъ этого требуетъ сторона противная? желаетъ также, чтобы комиссарамъ выдано было назначеннное и до сихъ поръ не полученное имъ жалованье.

20) Относительно жалобъ духовенства Смолен-

ской діецезіі на то, что пыннія путь епископства выѣтѣть съ г. Смоленскомъ отошли къ Москвѣ, въ то время когда діезинты пользуются имѣніемъ Печерскомъ около г. Могилева, подвѣдомственнымъ Кіевской митрополіи и находящимся въ предѣлахъ польской территории,—король считаетъ необходимымъ завязать переписку съ Московскими царями, чтобы оному духовенству было уступленъ Печерскъ, или обмѣненъ на другія имѣнія, а затѣмъ, чтобы возвращены были ему и все костельные аппараты.

21) Желаетъ также, чтобы рѣчъ-посполитая изыскала средства для вознагражденія Доминика Домонта, бывшаго Московскаго посла, какъ во вниманіе къ его дѣятельнымъ заслугамъ на этомъ поприщѣ, такъ и къ тѣмъ лишеніямъ и испытаніямъ, которымъ подвергался онъ при отправленіи своихъ связанныстей, чого скарбъ Литовскій, за отсутствіемъ на сей предметъ суммъ, исполнить не можетъ; равно также напоминаетъ о необходимости обезпеченія содержаніемъ и другого посла, въ случаѣ, если въ таковомъ будетъ настоять надобность.

22) Признаетъ также необходимымъ вознаградить и Казиміра Рожецкаго—польскаго переводчика при Московской резиденціи за его усердные труды по изготавленію экспедиціи.

23) Затѣмъ, нежелая утруджать вниманія общественнаго подробнѣмъ перечнемъ предметовъ, подлежащихъ обсужденію предстоящаго сейма, и поручая досказатъ все остальное своему послу, король шлетъ свои благопожеланія будущему сейму и своимъ подданнымъ.

Лѣта отъ Нароженя Сына Божіого тысяча шестьсотъ девятьдесятъ четвертого, мѣсца Декабря первого дня.

На врадѣ кгродескомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто ихъ милость панове Павель Вербицкій и Янъ Богуславскій, инструкцію его королевское милости, на сеймикъ предсеймовий присланую, на речь въ ней нижей выраженную, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подали, въ тые слова писаную.

Instructia iego królewskiey mości pana naszego miłościewego na seym walny sześćniedzielny Warszawski na dzień dwunasty miesiąca Stycznia, roku przyszłego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt piątego, posłowi dana, w kancellaryey wielkiej w. x. Lit., dnia dwudziestego szóstego miesiąca Pazdziernika, roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt czwartego.

Niechce iego królewska mość, panasz miłoścawy, żadney za to stanom rzeczy-pospolitey przynosić obligacii, ie-

żeli przeszłego immediate seymu nie doszła cadentia, mogła referri in abusum woli iego własney, bo sam czas, sprawdziwszy (quod utinam abfuisset) valetudinarium statum zdrowia państka, y odkrywszy za takiemi legaciami y manifestami, komu seym nie był potrzebny, pokazał, pravas opiniones, nie tylko niesłusznie, ale też ad iniuriam iego królewskiey mości, owszem ad sensum tak nowey choroby inductas fuisse. Nieniemić jednak może, że gdyby taka własnie intencja była: iżaliby nie łacniewy poszło—nie składać seymu tak prędko po Grodzieńskim, co w ręku i. k. mości, pana naszego miłościwego, było pomknąć do kadencyi, według prawa, niżeli złóżyszy, frustrari eventum; więc coby za korzyść bydł mogła i. k. mości z zemknietego studio seymu? Każdy, tykający się a przynamniey y leviter znaiący na defektach publicznych, przyznać musi, że gdy te powszechną obradą nie są opatrzone, zwalaią się tota mole, z wielką trudnością y niemniejszą skarbu własnego enerwacya, na zgryzienie y uciśnienie curarum i. k. mości, pana naszego miłościwego; samby tedy facesset sobie negotia, ultro mnożąc solicitudines et dispendia sua. Owszem nic milszego w sobie nie znayduie, ani nic szczeliwszego życzyć nie może oyczynie swoiej, iako żeby mogła zawsze probitate consiliorum przez seymowe ustawy iak nayskutecznier in omnes casus bydł obwarowana. Wszak we wszystkich instructiach, propozyciach, seymowych, zdaniach swoich nie co inszego propinarre raczy, tylko to co per compendium trzema słowy z oracii Rzymkiey wyrazić może: consultite, prospicite patriae. Nie inszym końcem y teraz ziechawszy w te tu kraie na wesele naiaśniejszych electorowej ieymci Bawarskiey, córki swoiej naymilszey, zaczekał na tym mieyscu, tylko żeby seymo-

wą wzioł przed się expedicią, iak przedko się woenna konczyć będzie robota. Ta gdy się iuż skończyła ex voto, z łański naywyższego Pana, rozmogiem za Dniestrem Tatarów, zabraniem znacznej nieprzyjacielskiej, do Kamieńca idącej, zahary, niemieszkannie seym, day Boże szczęśliwy, determinować raczył. Na który, w iedney že woynie przez lat dwanaście zostając, do iednegoż obiectu seymów samych (iuż to ósm), wydając świeże dwie instrukcye nieresolwowane, ani wyczerpnione, radami publicznemi; widząc, nakoniec uważając, że co przed tym in praecautionem czyiasz przezorność nieniela, comitia omnia Polono-rum debere esse perpetuam belli Turcici meditationem; to teraz po te lata, usu ipso practicując, nie tylko niewie i. k. mość, coby miał nowego przydać, ale y naymnieyszey nie wątpi, że i naymniejszego w oyczynie nie masz, ktoby stannte hoc belli statu et circumstantiis, campagnii naszych nie widział defectów, potrzeby poparcia meliorum; że jednak być to nie może, ut non aliquid a maiestate propinandum desideretur,—raczy i. k. mość, pan nasz miłoścawy, wprzód praemitttere non incognitum rerum statum nostrarum, w iakich zostaie terminach, a potym powtórzyć compendiose vetera dawnych instructii desideria et paterna monita.

Stan rzeczy-pospolitey naszej iest w woynie strasznej wprawdzie, ale nie tak ciężkiej, z osobiwej nad oyczyną naszą łaski y opatrzości Boskiej, iako za przodków naszych, sądnym dniem onę naizwaną,—częścią za usilnym starniem i. k. mości pana naszego miłościwego divisione in socios, częścią za stąpieniem iego własnym, czego publicus albo przeyrzy, albo przytrzyma negiectus. Woyna ta nad spodziewanie poszła w dłuższą, z tej szczególnie racji, że Cesarz iegomość—colligat nasz,

stante bello Turcico, implicowany jest drugą chrześcianską; ta póki nie przygaśnie, zawsze się zda trzymać nieprzyjaciela tumentem et adversum od po-wszecznego pożądanego pokoiu. Świeża teraz do uspokojenia się między walczą-cym magnis et arduis partibus chrze-sciaństwem podaje oyciecię święty lucem spei, kiedy i. k. mości, panu naszemu miłościwemu, nie tylko ex neutralitate, ale też z aestymy doskonałości iego pańskiey wezwalał solenni brevi suo in con-sortium meditationis, nie odmówił oney i. k. mości, panu naszemu miłościwemu, iako całemu chrześcianstwu, tak y narodo-wi naszemu chwalebney y potrzebney, ale ieśli do tego skieruał longimeter y stron zo-bopólna zawiętość prętko otworzy dro-gę,—ieszczego to caliginosa praemit nocte Deus. To interim, co do nas magis interesse należy, pewna, że i. k. mość żadney nie opuścił okaziey postanowienia oyczyzny u tego końca, który się nazywa—pax, omnium bellorum finis. I gdy poselstwa Tureckie in eum finem w Wied-niu ustały; gdy mediacie Angielska y Holenderska od Cesarza iegomościa chrze-scianskiego przyjęte, bez nadziei zapadły, a stąd y posła naszego na traktat generalny, przed lat kilką destinowane-go daremna droga była; nie zdało się potym i. k. mości, panu naszemu miłościwemu, po trzykroć ofiarowaney przez hanów Krymskich mediatiey duri-us quam civilius przyjmować; y dla te-go, dołożywszy się colligatów, w roku przeszłym s posłem Tatarskim wyprawiony był urodzony Rzewuski, starosta Chełmski, dla gruntownieyszego informo-wania się o tey ofiarowaney mediacie,—skąd by mogło cokolwiek institui ex utilitate rzeczy-pospolitey naszej y całego chrześcianstwa; ten iednak, nie ma-jąc ad pacem particularem plenipotencyi, nie otrzymał nic więcej, tylko declara-tionem od Porty mieysca pro congressu

w Śniatynie aho w Stryiu. Na to explo-rato sensu colligatorum dany jest hano-wi przez umyślnego gonca respons, że się wszyscy colligati zgodzili na Stryi, y iak prętko Porta oznaymi, na który czas posła swego tam zeszcze, tak zaraz y colligatorom plenipotenciari tamże się stawić będą; ale że dotąd ten goniec nie powrócił, ani żadnego nie przysiąał responsu w tych terminach, (około pokoiu res dubia et anceps haesit), ani się o nim żadna dać może doskonalszą infor-macyję do tey godziny. Interea woyna y campania corocznie nie ustaie, s ta-kimi podobno successami, iakich by ri-gidus mógl potrzebować censor; ale kie-dy ustawy seymowe podatków uchwalo-nnych ieszczego dotąd po woiewództwach y ziemiach nie wypłacone haerent, a interim iuż nowych czwierci dłużnych woysku in circa dziewięć przybyło,—częstokroć itur, non quo eundum est, ale iako absolvit necessitas,—musi tam ustawać censura, gdzie nie correspon-duie exactitudo rerum, etiam lege firmata: y stąd to za niepewnością płacy woyskowej, zda się non geri bellum, iakoby sami dobrowolnie niepunktualnością naszą gorszą czyniąc campanię, dłuższą, niż krótszą odbieramy woynę. Z przezorności iednak i. k. mości, pana naszego miłościwego, y chciwości erga publicum bonum, nie opuszczają się co-kolwiek być możliwe, świadczące pobrane we Włoszech y osadzone forte-ce, wystawione dwa szance Tróycy świę-tey y Panny Maryi dla bliższego scisnie-nia Kamieńca, coroczne potentii Tatar-skie wytrzymania, a tego samego lata iuż po dwakroć: pierszy raz—ieszczego ko-lę Bożego ciała, gdzie nie mogąc woyska zgromadzić takiego, któreby resisten-tią uczynić mogło, samymi podzielone-mi partyami, zamierzone szeroko excur-sie Tatarskie na ludziach szancowych kilkuset pod Hodowem osaczonych, a

cały dzień (memorando exemplo) kilkudziesiąt tysięcy Tatarów na sobie wytrzymujących, przezorność y przytomność w tamtych kraiach i. k. mości, pana naszego miłościewego, zatamowała y odepchnęła; teraz zaś powtórnie—na roschodzie woyska, iako się wyżey namieniło, s pola chwalebnie spędzeni z strata zahary Tatarowie.

To taki iest in hucusque rzeczy-pospolitey status. Iakie zaś do niego należą potreby, żeby się nie zdał i. k. mość przynosić fastidium per compendium et capita, z przeszłych instructiū reducit memoriam. Uchwały seymowe aby zostawały nieporuszone: bo stąd krom zawodu woyska y intentiē publicznych, iest authoritas trzech stanów seymowa,— sensim upadnie periculum novissimae et nocivae novitatis.

Zapłata woysku nie tylko uchwałami seymowemi declarowana, ale y po nich przez nastąpienie nowych czwierci y ieszcze od seymu in futurum idących, w każdym woiewództwie y ziemi sama za sobą mówi: bo przez repartitię przyjęta cadit in debitum.

Provisia pięciu fortec w Wołoszczach: Soczawy, Soroki, Niamca, Dragomirny, Kampelonga, więcej pomienionych dwóch szańców Tróycy świętej y Panny Maryey do ściśnienia Kamieńca bardzo potrzebnych, nadto coroczne ukontentowanie Kozaków recumbit na staraniu y obmyślenu rzeczy-pospolitey: ponieważ subpeditująca na takowe, y tym podobne okazie, stolica święta, extinctam liberalitatem s. Innocentii iedynastego, nie odżywiła, tylko stem tysięcy złotych, z łaski terazniejszego szczęśliwie też stolicę świętą osiadającego Innocenciusza dwunastego,—niezmiernie wprawdzie na narod nasz łaskawego, ale excusującego się a simili gratia ob camerae apostolicae defectum.

Ad eandem cathegoriam obmyślenia

publicznego należy artylerya koronna nie mająca in belii tylko in pacis tempora provisiī, a nawet y tey in tempore suo na świątki w Rawie nie odbierająca; ex quo stara quarta przyłączona do hiberny, a dla tego się y nowa, należąca artilleri, aż do hiberny we Lwowie ultimo autumno przenosi,—co primo vere wypłacać się zwykła: consulere zatym należy, iako zawód ten znieść et sufficien-tiam na tak potrzebną wojenną oeconomię obmyślić?

Dług u i. k. mości, pana naszego miłościewego, na wyprowadzenie woyska w pole y ukontentowanie lokującego się na granicy, przed lat kilką zaciagniony, że dotąd z repartiey zasług woyskowych, iako z najpierwszych przekażany, nie iest wypłacony; nie tylko satisfactionem primam przed wszystkimi meretur, ale też singularem za tę y za tak wiele innych wygod pańskich na artylerię y tym podobne potrzeby, iako się w dawniejszych namieniło instructiach, zaciąga gratitudinem.

Piechot łanowych tak potrzebna militia y nic nie kosztująca rzeczy-pospolitey, że za rozebraniem przez dzierżawców łanów wybranieckich, czyli z inszey iakiej przyczyny y niedbalstwa, prawie funditus upada; należy ze wszelkich miar uczynić około tego iako naylepszy rząd y przyprowadzenie ad antiquum usum, numeruni et rigorem.

Trybunał skarbowy Radomski że ieszcze relacii nie uczynił, expediet mieć exactam informationem, żeby się rzeczypospolita przeyrzec mogła, ieżeli hac forma subsellii, czyli inszym iakim sposobem, będzie mogła tak certitudinem woyska doyrzeć, iako też insuetas usurpationes exactorum z ludzi rycerskich, a oraz wielu woiewództw renitentiam w podatkach przez rwanie seymików znieść y zganić.

Jus patronati regium et reipublicae,
28*

lubo tanto motu przez lat tak wiele od i. k. mości instantissime promovetur y lubo oyciec ś. brevi suo przed seymem Grodzieńskim amplissime declarował się in favorem, dotąd iednak zostaie inter solius bonae spei terminos; a zatym i. k. mość, pan nasz miłościwy, ne videatur silentio finitum negotium probare, raczy stanom rzeczy-pospolitey donosić rzecz samę, iako w sobie iest.

Monetae cursus že nie tylko ad libitum mercatorum, ale nawet ad variationem mieysc variabilis iest; za rzecz potrzebna sądzi i. k. mość, pan nasz miłościwy, aby się w tym rzeczy-pospolita postrzeg-szy, certitudinem figere mogła,—ponieważ vigor prawa de currentia onej żadnego skutku, ani obserwacyi nie odnosi; do któryrej że mają connexią successores urodzonego Boratyniego, upominający się o dług w w. x. Lit.

Jako to zawsze i. k. mość, pan nasz miłościwy, inter iustitiae actus przypomnieć rzeczy-pospolitey censuit, tak y teraz usilnie zalecać raczy: seym ażeby sine fastidio iuxta praefixionem legis mógł bydż odprawiony; tak gorąco tego życzy i. k. mość, pan nasz miłościwy, iako prawdziwie sądzi, że nic nie iest potrzebniejszego nad zdrowe, dobre y przedkie rady,—gdyż prolongacye y substancye wszystkich y zdrowia, a osobliwie i. k. mości, na którym universalis patriae nititur salus, w niwecz obracają.

Kiedy zaś ad negotia w. x. Lit. przystempuię i. k. mość, pan nasz miłościwy, między innemi principalissimum widzi bydż necessarium, iakimby sposobem provideri mogło immunitatibus dobr szlacheckich,—lubo osobliwę mają na to constitucyę, oraz—iakby ratować się mogły od konsistency y przechodów żołnierskich? do czego i. k. mość, pan nasz miłościwy, nie tylko tak wiele poselstw, ale też sama onych ostatnia ruina y płacz iniuriatorum pociaga; y że i. k. mość,

iako verus patriae pater, za panowania swego nad własne zdrowie y inne szczęśliwości omnem ichże praeponendo tranquillitatem, inszego nie wynayduje sposobu, iako skuteczne przedsiewzięcie disciplinae militaris, a oraz sposób iaki locationis woyska bez takowej aggrawatiae; która gdy teraz singulis zostaie molestia, za czasem universis minam minatur: życzy tedy i. k. mość takowym disconvenientiom propositis et adinveniendis mediis zabieżeć.

Wychwalić niepodobna niewygasłej i. k. mości pamięci, iż powinna bydż sua cuique merces; dla czego pilno zaleca debita woysku w. x. Lit. w borgowey służbie zostającym, iako zasłaniającym oyczynę własnymi piersiami synom, sanguinis pretium aby bydż obmyślone, y iakoby dalszych długów accrescencya widomey nie tępila ochoty bella domini gerentibus.

Pokładać też raczy i. k. mość inter summa momenta y artyleryę w. x. Lit., iakc militiae robur, oraz iey potrzeby, ile kiedy rzadko ad sufficientiam ma swoię opatrzość, przez co zawod im przez wszelkich, (gdy w pole ad usus belli commode wyprowadzona bydż nie może) dzieje się, insinuat, iż tedy i. k. mość, pan nasz miłościwy, ex paterna sua solicitudine subsidiis rzeczy-pospolitey.

A że walor monetae ex praesenti rerum statu differebatur y w niey należytego niemasz postanowienia, y owszem różna kożdego prawie pro libitu varatio, tudziesz rerum precii, które exigitur częstokroć przez kupców iniquissime, nulla zostaie ordinatio; tedy rozumie i. k. mość, pan nasz miłościwy, przeto derogatum esse rzeczy-pospolitey, która sama, iako domina, takowy ma determinować walor, nie żadney iakiey prywatney citra consensum oney abusus z ak-

cyi pomienioney, czyli też diminutii pochodzący.

Monet niemniej i. k. mość, pan nasz miłościwy, ad proponendum y ta wielka publica incommoditas, osobliwie obywatelom w. x. Lit. na seym longo itinere commeantibus, gdy przez Wisłę w trudnym bez mostu traiekcie,—w tenczas naybardziew, gdy periculose exundat,—nie mogą podług czasu należytego przybywać, nie bez uchybienia woiewództwom y powiatom swoim winney usługi; a ieżeli się przebyć dostonie, drugie w Warszawie inundat malum, to iest, extenuatio peculi ob caristiam ledwie nie wszystkich rzeczy: co nieuchibnie mogło by averti, gdyby pomienionego mostu erectoria utriusque gentis consensu nastąpiła y summa na nie obmyślona była.

Kiedy zaś prawa conservuiące in immunitatibus suis dobra ziemskie violationem odniosły przez locatię woysk w. x. Lit., o którą wielmożny xiąże kanclerz wielki w. x. Lit. nie tylko ex teneritudine custodiae legum et zelo communis iniuriariae, ale też ex agravatione własnych dobr swoich wzioł przed się s tym, kto takową woyska w. x. Lit. disposuit po dziedzicznych dobrach consistentia, actionem iuris, da Pan Bóg, in facie całej rzeczy-pospolitej; więc i. k. mość, pan nasz miłościwy, non vocat in dubium, że y drudzy ukrzywdzeni w. x. Lit. obywatele, pomienionemu wielmożnemu xięciu zechą addere momentum, do vindicowania takowych od woyska stanowisk.

Nie raczy y tego i. k. mość, pan nasz miłościwy, przepominać, co concernit szkodliwą in iurisdictionibus inter gentem korony et gentem w. x. Lit. collizyą, kiedy trybunał koronny, uciekających się pod protectią swoię z woysk w. x. Lit. żołnierzy cudzoziemców o zasługi, y z skarbu tegoż sobie należące, pułkowników własnych incompe-

tenter adcitantes tuetur, forum citatis, choć incompetens, uznaie, a zatym non auditis rationibus na stronę obywatelów w. x. Lit. militantibus directe responde re każe; aby tedy inter ordinatas circa pacta unionis korony z w. x. Lit. iurisdictiones y commissyi wojskowych ex generali ordinum consensu postanowionych nie zageszczały się convulsiones (bo te vim legis sapiunt) consequenter przez takową collizię publicze nie tamowały się obrady,—providendum i. k. mość, pan nasz miłościwy, raczy.

Commissya różnic pogranicznych w. x. Lit. s Carami ichmość Moskiewskiemi, przez urodzonego Łukomskiego—sędziego ziemskego y Jana Zembockiego, urzędników Witebskich, i. k. mości y rzeczypospolitey commissarzów, względem tych že differentii zaczęta et per biennium tractowana, ponieważ skutku swego wzięcie mogła dla nadeszłej śmierci iednego s tych kommissarzów—urodzonego Zembockiego; tedy i. k. mość, pan nasz miłościwy, do reassumptiey tegoż tractatu s pomienionemi Carami in locum demortui inszego commissarza naznaczyć gotów zawsze, byle się rzecz-pospolita reflectowała, — ieśli ta commissya ma bydź tylko particularium et inter partculares, iako i. k. mość z oycowskiey swoiej in publicam przezorności mieć dotąd chciał, czyli też generalną pospolitych granic, iako e contrario praetendar na ziazdach pomienioney commissii; byle na nie przyzwoite expensa z skarbu w. x. Lit. in tempore obmyślone były, ponieważ y przeszły commissarzom erogowana summa przez assignatie dotyczcas nie iest zapłacona.

A że immunitatibus ecclesiasticis i. k. mość, pan nasz miłościwy, pro iure patronatus suo regio zwykły subvenire; przeto gdy duchowieństwo diocesii Smoleńskiey non unam w tym sobie illatam praetendit iniuriam, że dobra tegoż bi-

skupstwa ze wszystkimi apparatami kościenemi, wspólny y Smoleńskiem in partes Moschoviticas odeszły, e converso zaś ritus graeci disuniti dobrami, Pieczarsk nazwanymi, cum suis attinentiis et pertinentiis, nieopodal Mohilowa quondam do monasteru Kiiowskiego należącymi, lubo sub ditione i. k. mości ab antiquo zostaią, aż dotąd libere fruuntur: nil aequius paterno pectore uznawać raczy w tym interesie osobliwym—Carów Moskiewskich compellare pisaniem, aby przynajmniej dobr Pieczarsk, ile kiedy w państwie et sub felicibus regiminis auspiciis i. k. mość subsistunt, lubo per inaequivalentem commutationem też diecesii biskupstwa Smoleńskiego ustąpić, a zatym apparäty kościenne de pleno et integro przywrócić chcieli, co utrumque i. k. mość, pan nasz miłośwy, quam instantissime zaleca.

A iako zawsze Car i. k. mość et tronum perpetuo stipat nie przebrana łaskawość ad stipendia praebitanda zostaiącym in obsequio oyczynny; tak pamiętając na urodzonego Jerzego Dominika Dowmonta, stolnika Kowieńskiego, który na stolicy Moskiewskiej czas niemal na residentii wytrzymawszy, tam zdrowia swego znacznie nadwierędził, z uszczerbkiem y własnej substancji, teraz, post exantlatos na usłudze publicznej labores, aby przywoitym cieszył się odpoczynkiem, sprowadzony zostać; zaleca i. k. mość pan nasz miłośwy, aby naznaczone solarium,—ponieważ go z skarbu w. x. Lit. (bo ten, dla ustalonych extraordinarynych od seymu zerwanego podatków, żaduey na to nie mógł obmyślić prorisii) dotąd nie doszło (bez

którego zaciagnionych długów swoich wypłacić nie może y swoich wydzwignać oppignorationes),—obmyślone mu było y realiter oddane cum gratitudine rzeczypospolitej emerita; oraz y to insinuat stanom w. x. Lit., ieżeli na iego mieysce potrzebna iest inszego residenta ordinatio.

Temuż respektowi i. k. mość, pan nasz miłośwy, y urodzonego Samuela Kazimierza Rożyckiego hramot Moskiewskich generalnego tłumacza, sekretarza swego, nad expeditiami ustawicznie pracującego, aby za te prace swoie postanowiona z skarbu w. x. Lit. praetensa doszła portią—pilno zalecać raczy.

Za tym longa serie materiarum nie zda się i. k. mości, panu naszemu miłoświemu, seymu przyszłego zatrudniać, którego pożądaney conclusiey tak wielkie pacis y belli momenta rempublicam respiunt; ale raczy w tym wszystkim dopomóż, cokolwiek rzecz-pospolita proficuum sobie osądzi. Reliqua in hunc finem promovenda et dicenda i. k. mość, pan nasz miłośwy, prudentiae et activitati urodzonego posła committere raczy, zdrowia dobrego y szczęśliwych w radach publicznych successów uprzeymościom y wiernościom waszym życząc.

У тое инструкції, при печати притисненої, подпись руки тими словы: На własne i. k. mości pана naszego miłośвиего roskazanie: Dominik Mikołay xiąże Radziwiłł—kanclerz wielki w. x. Lit. Которая жъ то инструкція, черезъ особу верху помененую ку актикованью подана, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписана.

1694 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 1857—1758.

307. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Сапѣги, объ освобождѣніи отъ постоевъ и войсковыхъ повинностей имѣній, находящихся въ воеводствѣ Брестскомъ и принадлежащихъ къ администраціи Владимірскаго епископа Заленскаго.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ девятьдесятъ четвертого,
мѣсца Ноября девятаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постановившимъ очевисто въ Богу велебный
отецъ Янъ Пронскевичъ, универсалъ
ясневельможного его милости пана воеводы Виленского, гетмана великого ве-
ликого князства Литовского, на речь
въ немъ ниже выраженную, ку актико-
ванью до книгъ кгродскихъ Берестей-
скихъ подаль, въ тыле слова писаный:

Kazimierz Jan Sapieha, hrabia na By-
chowie, Zasławiu y Dombrownie—woie-
woda Wileński, hetman wielki w. x. Lit.,
oznaymuię:

Iż dobra duchowne metropolii Kiiow-
skiej, w&ladyc*twa* Brzeskiego z swiesz-
czennikami, w woewództwie Brzeskim
leżące, w administracji na ten czas iaśnie
wielmożnego imci xiędza Zaleńskiego—bi-
skupa Włodzimierskiego zostaiące, że są
in fundo terrestri, a niemniew tribuendo
to meritis imści, w swoią biore protec-

tie, y ab onere dachu y stanowiska na-
zawsze, póki ius meum trwać będzie,
uwalniam y excipue, oraz: przykazuue,
ichmościom panom woyskowym, aby ullo
titulo exactii nie ważyli się tych dobr
uciążać, choćby też per inadvertentiam
cancellaryey, iakowakolwiek assignatia
wypadła, które wszystkie podnaszam,
cassuię y vigore teraznieyszey woli moiey
annihiluię; a in casum contraventionis
temu ordinansowi memu scisłe sądzić y
karać irremissibiliter declaruię. Dat.
w Wysokim, dnia szóstego Nowembry,
tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt czwartego.

У того универсалу при печати ясне-
вельможного его милости пана воеводы
Виленского гетмана великого, великого
князства Литовского притисненої под-
пись руки тыми словы: Kazimierz Sa-
pieha—woiewoda Wileński, hetman wiel-
ki wielkiego xięstwa Litewskiego. Кото-
рый же тотъ универсалъ, черезъ особу
верху помененую ку актикованью по-
даный, есть до книгъ кгродскихъ Бе-
рестейскихъ уписанъ.

1694 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 1755—1756.

308. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Казиміра Яна Сапіги, данный на имя офицера Бутлера объ ссвобождениі отъ постор им'нія Линова, принадлежащаго Ошмянскому маршалку.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божого
тысяча шестьсотъ девятьдесятъ четвер-
того, мѣсца Ноября тридцатого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постано-
вившиес очевисто его милость панъ
Ерый Бутлеръ, поручикъ регименту яс-
невельможного его милости пана каш-
теляна Виленского, гетмана польного
великого князства Литовскаго, орди-
нансъ ясневельможного его милости па-
на воеводы Виленского, гетмана вели-
кого великого князства Литовскаго, на
речь въ немъ нижей помененую, ку ак-
тикованью до книгъ кгродскихъ Бере-
стейскихъ подаиль, въ тые слова писа-
ный:

Kazimierz Jan Sapieha—hrabia na By-
chowie, Zasławiu y Dombrownie, woie-
woda Wileński, hetman wielki w. x. Lit.,
iegomó panu oficerowi, na ten czas com-
mendę mającemu regimentu pieszego nie-
mieckiego jaśnie wielmożnego iegomość
pana kasztelana Wileńskiego, hetmana
polnego w. x. Lit., daię ten ordinans,
abyś waszmość, za odebraniem onego, pod
praetextem dożywotników Kobryńskich

nie ważył się ullo praetextu do dobr
wielmożnego iegomość pana marszałka
Oszmiańskiego, nazwanych Linowo, in-
teresować, sub onera dachu y stanowiska
pociągać, ani żadnemi aggrawować exac-
tiami, za które dobra naznaczam w od-
mianę dobra plebanii, w woiewództwie
Brzeskim leżących, excepto Pruskiey,
Horodeńskiey, Mrozowickiey y Szere-
szowskiey, gdzie dach mając, żadnych
ważyć się exactiū nie mają, pod sądem y
karaniem, a do Linowa nie interesować
się, bo te dobracale chcę mieć ab onere
dachu y stanowiska wolne. Dat. w Wy-
sokim, dnia siódmego Nowembbris, tysiąc
sześćset dziewięćdziesiąt czwartego.

У того ординансу ясневельможного
его милости пана воеводы Виленского,
гетмана великого великого князства
Литовскаго, при печати притисненої
подпись руки тими словы: Kazimierz
Sapieha—woiewoda Wileński, hetman
wielki w. x. Lit. Который же тотъ ор-
динансъ, черезъ особу вверху помене-
нную ку актикованью поданный, есть до
книгъ кгродскихъ Берестейскихъ при-
нятъ и уписанъ.

1695 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 1869—1870.

ЗО9. Ординансъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Казиміра Яна Сапѣги военнымъ начальникамъ, чтобы они вывели войска изъ мѣста жительства шляхты Гуцянской, Тучнянской и Виской.

Шляхта изъ королевскихъ столовыхъ имѣній—Гущи, Тучна и Висковъ, принадлежащихъ къ Брестской экономіи Ломазкому ключу, обратилась съ жалобою къ великому Литовскому гетману Казиміру Яну Сапѣгѣ о томъ, что подвѣдомственное ему войско, находящееся подъ командою военачальниковъ Клокмана, Шилинга, Бутлера и другихъ, незаконно занимаетъ квартиры въ вышепомянутыхъ имѣніяхъ, бѣть, сажаетъ въ тюрьму шляхту, требуетъ себѣ корма (стаций) и забрало готовыми деньгами болѣе шести

тысячъ золотыхъ. На основаніи этой жалобы гетманъ Янъ Сапѣга посыпаетъ вышепомянутымъ военачальникамъ повторительный свой приказъ, чтобы они вознаградили шляхту за всѣ понесенные ею убытки; въ противномъ случаѣ онъ грозитъ прислать своихъ помощниковъ, которые обязаны будуть отправлять къ нему непокорныхъ для учиненія надъ ними строгаго наказанія по военному артикулу. Гетманъ Сапѣга надѣется, что больше до него не будутъ доходить подобныя жалобы.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысечиа шестьсотъ девятьдесятъ пятаго,
мѣсца Февраля двадцатаго дня.

На врадѣ кградскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Кристофъ Тарновскій, ординансъ ясневельможного его милости пана Сапѣги, воеводы Виленскаго, гетмана великого великого князства Литовскаго, на речь въ немъ ниже выраженную, ку актикованью до книгъ кградскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаный:

Kazimierz Jan Sapieha, hrabia na Bychowie, Dąbrowie, Zasławiu, woiewoda Wileński, hetman wielki w. x. Lit., iegomość panu Klokmanowi — porucznikowi, Szylingowi—chorążemu, Butlerowi—Horodeńskiemu porucznikowi y innym wszystkim ober y under-oficerom regimentu iaśnie wielmożnego imci pana kasztelana Wileńskiego, hetmana polnego w. x. Lit., surowie przykazuię tym moim ordynansem:

Doszła mię wiadomość y skarga od

szlachty Huszczańskiey, Tucznianskiey y Wiskiey, dóbr stołu iego król. mości od ekonomiey Brzeskiey, klucza Łomazkiego, iż bez żadnego ordynansu mego, swawolnie, tam sobie stanowisko usurpuiecie w dobrach, ciężarom żołnierskim niepodlegających, szlachtę biiecie, więzicie, statie sobie dawać każecie, y iuż gotowizną więcej niżeli na sześć tysięcy szkody poczyniliście. Za czym powtórny to mój ordynans do wm. wydaię, abyście zapłaciwszy y uspokoiwszy wszystkie krzywdy poczynione, zaraz precz ustąpili; inaczey poszłę assistentią, aby iako nieposłusznych ordynansom moim do mnie przyprowadzono, y surowość artykułów wojskowych nad wmciami pokazać bym sądem moim musiał. Ostatni tedy ten mój ordynans wydaię, abym więcej od tey szlachty skargi nie miał. Datum w Warszawie, dnia ośmnastego Februarii, tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt piątego.

У того ординансу, при печати притисненої, подпись рукъ тими словы: Kazimierz Sapieha—woiewoda Wileński, het-

man wielki w. x. Lit. Который же тотъ | до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ ординансъ, черезъ особу вверху поме- | принять и уписанъ.
неную ку актикованью поданый, есть |

1696 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 2939—2946.

310. Инструкція дворянъ Брестского воеводства, данная депутатамъ отправляемымъ на сеймикъ передъ конвокацией.

Дворянне Брестского воеводства, собравшись на предкомиціальний сеймикъ по вторичному воззванию примаса королевства, дали своимъ посламъ отправляемымъ на валынъ сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Прежде всего просить примаса королевства, какъ о сохраненіи общественнаго спокойствія и братскаго единодушія между подданными, такъ и о сохраненіи безпристрастнаго правосудія и вѣнчаной безопасности, какъ главнѣйшихъ основъ и двигателей государственной жизни.

2) Просить всѣхъ сословія рѣчи-посполитой принять участіе въ испрошенніи у папы вліятельнаго содѣйствія къ примиренію враждующихъ между собой лицъ—Віленскаго воеводы и Віленскаго епископа, изъ которыхъ послѣдній обезславилъ первого.

3) Почтить заслуги знаменитыхъ воїдей и просить рѣчи-посполитую о назначеніи комиссаровъ для снятія счетовъ съ гетмановъ,—съ тѣмъ однакоже условиевать, чтобы рыцарству в. кн. Литовскаго были дарованы всѣ тѣ преимущества, на которыхъ оно получило право по своимъ заслугамъ.

4) Чтобы наступающая конвокация,—не въ примѣръ предшествовавшимъ, всегда страдавшимъ излишнею и вредною длительностю,—была окончена въ теченіи трехъ недѣль, безъ всякихъ проволочекъ.

5) Чтобы послы иностранныхъ государей, на все время конвокации, были удалены изъ Варшавы съ цѣлью устраненія ихъ завистливаго вліянія на ходъ избранія нового короля.

6) Въ случаѣ сорванія конвокацийнаго сейма, послы, въ видахъ облегченія предстоящаго избранія, должны засвидѣтельствовать—важъ о пламенной ревности всего воеводства на службу

отечеству, такъ и о всеобщемъ желаніи конвокациіи коронной.

7) Должны ходатайствовать, чтобы вѣкоторыя права воеводства, обозначенные in pactis conventis и несоблюденныя покойнымъ королемъ, были возстановлены его наследникомъ,—въ особенности, чтобы Брестскому воеводству былъ позволенъ свободный ввозъ соли изъ Гданска по примѣру другихъ воеводствъ, пользующихся этимъ же правомъ относительно соли, привозимой изъ города Кропивицкаго.

8) Чтобы трибуналъные декреты в. к. Литовскаго, состоявшіе послѣ извѣщенія примаса о смерти короля, такъ и тѣ, которые будутъ составлены виѣ предписаній закона,—не имѣли законной силы.

9) Чтобы рѣчи-посполитая, въ видахъ ограниченія лихомістства ассесорскихъ трибуналъскихъ писарей, которые, пользуясь неопределенностю на сей предметъ и въ статутѣ и въ конституціяхъ, берутъ сколько имъ вздумается и отъ декрета и отъ процесса,—чтобы позаботилась о составленіи на сей предметъ закона определенаго.

10) Чтобы совмѣстно съ другими чинами рѣчи-посполитой послы изыскивали средства къ устраненію вреднаго вліянія на конвокацию зла, водворившагося въ отчизнѣ отъ пренебреженія отечественныхъ законовъ.

11) Чтобы возобновленіе Брестской крѣпости, необходимой для защиты отъ непріятельскихъ набѣговъ, какъ воеводства, такъ и пограничныхъ мѣстъ в. кн. Литовскаго, было исходатайствовано у нового короля чрезъ раста conventa.

12) Чтобы подскарбій в. к. Литовскаго сдѣлалъ распоряженіе о вывозѣ экономическими Брестскими подводами въ г. Брестъ яѣса, аssi-

гнованного покойнымъ королемъ на постройку сожженої непріятелемъ совѣщательной (сеймовой) избы въ Брестѣ же.

13) Чтобы воеводство Брестское, во вниманіе къ его совершенному разоренію, вслѣдствіе постоянныхъ передвиженій войскъ, какъ на войну противъ Туровъ, такъ и обратно,— было освобождено на наступающей конвокациі отъ всякихъ податей и поборовъ.

14) Чтобы пенсія, назначенная Казимиру Сап'янѣ— Трокскому капителяну и Брестскому ста- ростѣ въ размѣрѣ 2,000 златыхъ изъ доходовъ Брестской экономіи,— исправно выдавалась ему администраторами этой же экономіи.

15) Чтобы предприняты были мѣры къ устранинію самовольныхъ захватовъ нѣкоторыми духовными коронными аббатствъ.

16) Чтобы лица свѣтскаго званія, живущія въ предѣлахъ Брестского воеводства и жалующіяся на гнѣтъ духовныхъ судовъ, были освобождены отъ подсудности духовенству и чтобы подтверждена была конституція 1655 года.

17) Чтобы въ раста conventa, для памяти новому королю, было внесено желаніе воеводства и просьба — обѣ искорененіи вреднаго обычая раздавать однимъ и тѣмъ же лицамъ по нѣскольку вакансій.

18) Чтобы иностранцамъ, завидующимъ шляхетскимъ достоинствамъ и не успѣвшимъ доказать своего благороднаго происхождѣнія даже въ своемъ отечествѣ,— не назначались индигенаты.

19) Чтобы солнная жупа, заложенная недавно въ Брестѣ королевой и дѣлающая притѣсненія шляхтѣ въ свободномъ добываніи ими соли изъ другихъ мѣстъ и по болѣе дешевымъ цѣнамъ, была закрыта и совершенно уничтожена.

20) Чтобы цѣнность монеты была возстановлена соотвѣтственно курсу назначенному послѣднею конституціею.

21) Чтобы рѣчъ-посполитъ возвратила обратно наслѣдникамъ Мартина Огинскаго ту сумму, которую внесли они для уплаты Стародубскими и Смоленскими выселенцами и которая, по распоряженію короля, была затрачена на нужды королевства.

22) Вслѣдствіе ужаснаго убійства Еленскаго и другихъ, совершенного недавно на Мозырскомъ депутатскомъ сеймѣ, послы, въ видахъ предупрежденія такого зла и въ Брестскомъ воеводствѣ, должны сильно настаивать, чтобы лица, совершившия это ужасное преступление, въ случаѣ если они засѣдаютъ въ посольской избѣ, немедленно были лишены своихъ правъ и отрѣшены отъ участія въ посольской дѣятельности.

23) Послы должны обратить вниманіе рѣчи-посполитой на жалобу Грабовскаго — суды земскаго и городничаго Брестскаго, по поводу притѣсненій, дѣляемыхъ ему администраторами экономіи Брестской.

24) Въ видахъ облегченія трудностей тяжелаго военного времени, послы должны заявить, чтобы недоимки, числящіяся за Брестскимъ воеводствомъ, были сполна взысканы скарбовыми сборщиками.

25) Должны поставить на видъ и испросить на будущее время распоряженіе подскарбія, чтобы контрагенты чолового-шляхтнаго не обременяли шляхетскихъ дворовъ несправедливыми поборами, взимая оные нерѣдко даже съ тѣхъ дворовъ, при которыхъ вовсе нѣть корчемъ.

26) Въ виду нарушенія равенства в. к. Литовскаго съ Короной, обнаруживающагося въ раздачѣ столовыхъ и другихъ имѣній разнымъ короннымъ лицамъ, послы должны добиваться, чтобы таковыя имѣнія на будущее время раздавались исключительно туземцамъ, а контракты на оныя изготавливались бы подскарбіемъ в. к. Литовскаго.

27) Должны ходатайствовать о возвратѣ задолженности Брестской экономіей шляхетскихъ уволокъ, захваченныхъ ею у шляхты с. Гершоновичъ и неправильно пріуроченныхъ къ землѣ экономической.

28) Должны тщательно позаботиться о справедливомъ распределеніи войтовствъ.

29) Должны принаровиться къ рѣшенію другихъ воеводствъ относительно вопроса: слѣдуетъ ли на предстоящемъ избраниіи принять имя Писта, или иначѣ?

30) Воеводство требуетъ, чтобы для Брестской крѣпости возстановлена была пѣхота, до сихъ поръ набиравшаяся изъ Брестской экономіи и теперь непоставляемая администраторами.

31) Послы должны позаботиться обѣ устраненіи неудобствъ, проискающихъ для сеймовыхъ пословъ и сенаторовъ отъ недостатка квартиръ, и похлопотать, чтобы на будущее время таковыя квартиры были обеспечиваемы распорядителями сеймовъ.

32) Чтобы шесть уволокъ, находящихся съ древнѣйшихъ временъ во временномъ владѣніи фамиліи Баерскихъ, были отданы этой фамиліи на правахъ наслѣдства.

33) Для удовлетворенія жалобъ, часто поступающихъ отъ жителей воеводства на безчинство татарскихъ коругвей, расположенныхъ въ предѣлахъ ихъ воеводства, просить, чтобы въ ротмистры этихъ коругвей были назначаемы шляхтичи.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ девятьдесятъ шосто-
го, мѣсяца Августа двадцать осмого дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постанов-
ившице очевисто его милость панъ
Іеронимъ Казимеръ Домбровскій—пи-
сарь кгродскій и судья кантуровый Бе-
рестейскаго воеводства, инструкцію
ихъ милостей пановъ обывателевъ вое-
водства Берестейскаго на сеймiku пе-
редконвокацийномъ постановлену, ку
актикованью до книгъ кгродскихъ Бе-
рестейскихъ подаль, въ тые слова пи-
саную:

Instrukcia od nas senatorów,
dignitarzów, urzędników ziem-
skich, grodzkich, rycerstwa, szla-
chty, obywatelów woiewództwa
Brzeskiego, na seymik antecon-
vocacijny, pro die 27 Augusti in
anno millesimo sexcentesimo no-
nagesimo sexto, za powtorną in-
notescencią iaśnie oświeconego
xiążęcia iegomcia xięda prima-
tis regni, do Brześcia zgromad-
zonych dana: iaśnie wielmożne-
mu imci panu Michałowi Sapiezie,
strażnikowi wielkiemu w. x. Lit.
y wielmożnemu imci panu Domi-
nikowi Szuyskiemu, chorążemu
Brzesckiemu, staroście Jałowskie-
mu, na seym walny Warszawski
convocacijny — posłom naszym
zgodnie obranym.

Gdy nie bez wielkiego żalu całego
chrześcianstwa, tak wielka strata naias-
nieyszego pana s. p. króla iegomościa in
summam nas orbitatem przywiodszy,
wielkimi undique malorum grozi nau-
fragiis; tey, Bogu naprzód, któremu om-
nipotenti attributo wszystkich narodów
królewstwa stoią, y w nich z łaski one-
go reges regnant, woiewództwo nasze
Brzeskie, gorącemi supplikując sup-

plicis, hoc unicum ad amovenda mala
bierze przed się remedium; że in conser-
vationem status et regni, utique consu-
lere mamy czas y wolność, ku czemu
accessit vigilantia iaśnie oświeconego
xięcia imci primasa regni do oyczystey
obradы omnium populorum vota rzeczy-
pospolitey wzywajaca. Więc ichmę pa-
nowie posłowie nasi, pro innato zelo boni
publici i za primacyalną czułość nomine
woiewództwa podziękowawszy, upraszać
będą, aby y dalej zelantem dał operam
do postawienia in fundamento legis dobra
pospolitego y całości rzeczy-pospolitey.
A iż prima ma być cura, aby pokoy pos-
polity, zgoda y braterska confidentia et
unio inter cives animorum, przytym spra-
wiedliwość święta, która firmat regna,
obrona y porządek wszelaki, iako anima
rerum, była zachowana; przeto omnimo-
do starać się o to będą ichmę panowie
posłowie, aby tym wszystkim rzecjom,
quam optime ab omnibus ordinibus regni
na teraznieyszey convocatiet prospectum
et sufficienter consultum było.

A że nil placitum sine pace Dei y nay-
wyższych obrad irrita, częstokroć dla nie-
zgody domowej, bywają molimina, gdy
rzecz-pospolita nasza (czego anteacta
saecula nie pamiętaią) ad eam tych czasów
przyszła infelicitatem, że w domu bard-
ziey, a niżeli in hostico patimur hostilia;
słysząc woiewództwo nasze, s tak
wielkie magnorum civium collisiey, któ-
ra y przeciwko tym samym, którzy pro
aris dimicant, eccleiae fulmina provo-
cavit; zabiegając wcześnie tam meticulo-
so malo, aby y ten szczęśliwie nastę-
pujący y tak potrzebny bono publico
seym, z tey niechęci nie był in periculo
zerwania, supplici prece przez ichmę pa-
nowów posłów swoich uprasza wszystkich
stanów rzeczy-pospolitey, aby powaga y
interpositią swoją raczyli quam diligen-
tissime instare do oyca świętego,— iako
by urażony honor iaśnie wielmożnego

imci pana woiewody Wileńskiego wielkiego woiewództwa w. x. Lit., (którego perennat sola gloria Martis arena) do iegomści xiędza biskupa Wileńskiego iustissimis mediis supremam odebrał medellam.

Jaśnie wielmożnym ichmć panom wzdzom woysk obojga narodów, którzy indefesso studio et opera, w tak wielu cum immortali gloria odprawionych campaniach, niosąc zdrowie y hoyną substancię swoją na zaszczyt miłej oyczyszny swoiej przeciwko nieprzyacielowi krzyża świętego, iako Hercules columnae, dźwigały na sobie pondus rzeczy-pospolitey; za wszelakie starania y ustawiczne prace, niemniey y za terazniejsze in ipso periculorum astu zostajęcey oyczyszny conatus, należytey wdzięczności y podziękowania oddawszy tribut, ichmć panowie posłowie nasi urgentissime expostulabunt, aby ex utroque ordine, na przyszłej convocatief, rzecz-pospolita naznaczyła commissarzów do liquidaciey ichmć panów hetmanów, cum plenaria potestate dania assecuratief całemu rycerstwu w. x. Lit., in vim należytych zasług onego.

Seymów prolongatie że zwykły wielkie rzeczy-pospolitey przynosić incommoda; więc, sistendo hoc malo, ichmć panowie posłowie nasi przyłożyć mają starania, ażeby terazniejsza następuiąca convocatio intra spatium trzech niedziel bez prolongatief skończyć się mogła.

A że interest na tym wiele oyczysznie naszey, ażeby in seculo, salva libertate następującej przyszłej convocatief, obradę odprawić mogła, który szczęśliwości invident nam inne narody; przeto instabunt ichmć panowie delegati nostri, żeby posłowie postronnych monarchów, nie byli nam praesentes na ten czas w Warszawie.

Inquantum też ta nieszczęliwość intam periculoso statu na oyczyznę naszą paść miała przez zerwania następującej

convocatief; denuntiabunt ichmć panowie posłowie flagrantem zelum woiewództwa naszego na obronę oyczyszny et universale desiderium convocatief koronney, dla ufacilitowania, da Bóg przyszley, electiey nowego monarchy.

Lubo z całą rzeczą-pospolitą nie wątpi woiewództwo nasze de amore ku oyczysznie naiaśniejszych królewiców ichmć, że zechą concurrere, do wszelkiego dobra rzeczy-pospolitey; ieżeli by iednak w czym pactis conventis non satisfactum przez s. p. naiaśniejszego króla imć paną naszego, upraszamy ichmć panów posłów, ażeby się domówić raczyli, ut satifiat a successoribus, y cokolwiek być może cedat in emolumentum rzeczy-pospolitey. Wielką w tym kładzie woiewództwo nasze krzywdę sobie, iż z innymi woiewództwy w. x. Lit. aequalitati quid derogans, gdy innym wolno prowadzić sól z Królewca, same tylko woiewództwo nasze hoc emolumento privatur: więc adiicient activitatem suanı ichmć panowie posłowie, ażeby wolna była woiewództwu naszemu importancia soii ze Gdanska.

Dekreta tribunalskie w. x. Lit., które emanarunt post publicationem universalów x-cia imć kardynała, primasa naszego, donoszących lugubre fatum monarchi naszego zmarłego, nie mają mieć waloru. Dekreta, które by in futurum mieli być ferowane w tribunale w. x. Lit. ultra praescriptum leges, nullitate cessare mają.

Pisarze assessorcy dekretowi, że hucusque ani w statucie w. x. Lit., ani w constituciach seymowych, expressam legem nie mieli certum, quantum by od dekretu y sprawy ichmć należało, ale tylko pro libitu suo et libero arbitrio cum summo praejudicio et depactatione partium dochody sobie wyciągał; tedy domówią się tego ichm. panowie posłowie, aby nowum w tym punkcie rzecz-pospolita ius uformowała.

A że różne vulnera w oczysznie naszej znaleźć się mogą, przez exorbitancy przeciwko prawom wieczystym; więc zkał by kolwiek te cicatrices znaydować się miały, na następujacey convocatietey cum praesentibus ordinibus regni medellam temu ichmć panowie adinvenient.

Reparatia zamku Brzeskiego fortificatię, iako może przynieść nie tylko woiewództwu naszemu znaczne refugium, pod czas incursiey nieprzyacielskiej, ale też y całemu w. x. Lit. na pograniczu zaszczyt; instabunt tedy ichmć panowie posłowie nasi, ażeby futuro regnanti per pacta conventa te opus zalecone było.

Incursia nieprzyacielska, że wielkie incommodum przyniosła woiewództwu naszemu, przez conflagratio wąstkiego miasta Brześcia y zamku, gdzie zgodnego mieysca do consultacii publicznych, według statutu w. x. Lit. nie mamy; tedy efficient ichmć panowie posłowie activitate sua u imci pana podskarbiego wielkiego w. x. Lit., stante interregno—supremi administratoris ekonomiy wszystkich Litewskich, ażeby drzewo, za assignacyą s. p. króla imci zeszłego, na izbę seymikową, podwodami ekonomiey Brzeskiej z tey puszczy wystawione było.

Przechody woyska w. x. Lit. coroczne na campanię y po campanię, od zaczęcia woyny Tureckiej, iako iuż prawie Arabiam desertam uczynili; tak tą oppressią zniszczone woiewództwo zaleca ichmcio panom posłom, obstringendo amore fraterno, ażeby na żadne podatki na terazniejszych convocatietey nie pozwolili.

Merita toga et sago iaśnie wielmożnego imci pana Kazimierza Sapiehy, kasztelana Trockiego, starosty Brzeskiego, iako merentur nie tylko u naiasniejszych monarchów naszych, ale też y u całej rzeczy-pospolitey respectum; tak

ponieważ to patuit woiewództwu całemu, iż według przywileiów naiasniejszych królów ichmć dochodziła pensia dwa tysiące złotych z proventów ekonomiey Brzeskiej antecessorów na starostwie Brzeskim imci pana kasztelana Trockiego; przytym nie tayne są całemu woiewództwu szczupłe dochody tego starostwa: tedy instabunt ichmć panowie posłowie, ażeby per interpositionem reipublicae ex regnaturi principis gratia, taž pensia dwóch tysięcy złotych mogła dochodzić iaśnie wielmożnego imci pana Trockiego od administratorów ekonomiey Brzeskiej.

A lubo oczyszna nasza zostaie proutc orbata principe; iednak gdy w nas innata generositas wzbudza słodką pamięć regiminis naiasniejszych monarchów naszych, za szluszna rzecz kładzie wszystkie woiewództwo nasze—tueri decora et iura maiestatis, które invidi labefactare intendunt. Zaczym, że niektórzy duchowni, postposita autoritate regia et collatione per provisionem Romanam, opactwa w koronie polskiej invadere intendunt; niżeli nam przydzie do obrania nowego pana, ichmć panowie posłowie mają omni studio et conatu elaborare,—ażeby hi provisi arceantur, y niedopuszczeni byli do apprehensiey dobr opactw.

Gdy nie poiednokrotnie zachodzą na seymikach naszych querimoniae od braci woiewództwa Brzeskiego, uskarzających się na oppressią sądów duchownych; tedy mają praecavere ichmć panowie posłowie nasi lege publica, ażeby ratione fundi, stan świecki nie był pociągany do sądu duchownego, sub nullitate dekretów; także y constitucia anni 1655 ażeby in suo robore approbowana zostawała.

Przez rozdawanie wakansu iednego kilku osobom, że się zwykły częstokroć tym nasze publiczne tamować obrady; starać się o to będą ichmć panowie po-

słowie, ażeby futuro regnanti, per pacta conventa, do pamięci to doniesione było, ne in futurum id fiat.

Decus kleynotu szlachectwa naszego, gdy iest tak słodkie, iż się y z postroñnych narodów do niego różni cisną y, nie dowiodszy żadnemi dokumentami avitam nobilitatem y w swoich kraiach, tu u nas indigenaty otrzymuią; tedy procurabunt ichmę panowie posłowie, ażeby to in futurum nie działo.

Żupa solna, noviter przez naiaśniejszą królowę ieymę cum summa oppresione stanu szlacheckiego w Brześciu wystawiona, iako wielkie praeiudicium przynosiła do tych czas woewództwu naszemu, nie tylko per excessivum pre-cium w przedawaniu soli, ale też y przez zabieranie inszey, gdziekolwiek do skupienia stanowi szlacheckiemu wolney, przez administratorów tey żupy; tedy, że indigenae na woewództwo nasze, iako wolny naród, nie chcą hoc iugum pati, domówią się ichmę panowie posłowie, nie tylko demolitionem tey żupy in praesenti, ale też et in futuro annihilationem.

Monety walor, gdy pro libitu chciwych ludzi in immensum crescit, procurabunt ichmę panowie posłowie, ażeby iuxta tenorem ostatnietey constitutiey był redukowany.

Ichmę panowie successores, godney pamięci iaśnie wielmożnego imć pana Marcina z Kozielska Ogińskiego, kanclerza wielkiego w. x. Lit., ponieważ post fata iego mści, z własnych swoich wypłacili summę exulibus do woewództwa Smoleńskiego y powiatu Starodubowskiego należącą, a ta summa za assygnacyami i. k. m. na potrzebę rzeczy-pospolitey przez imć pana kanclerza rozdana; tedy instabunt ichmę panowie posłowie, ażeby uczyniwszy z skarbem kalkulację, była ta summa successoribus wrócona, y oraz

per constitutionem quitancia od rzeczypospolitey z exolutiey uformowana.

Lugubris casus zabicia iegomść pana Jeleńskiego y innych, na przeszły deputaeikim seymiku Mozyrskim, gdy nie tylko každego z nas, na publiczne ziazydy przybywającego, provocat iustum dolorem, ale też meretur animadversionem exemplarem; tedy zabiegając, ne hoc malum nocivum serpat y w woewództwie naszym pari exemplo, dopomodz mają ichmę panowie posłowie nasi, ut pattores facti, ieżeli by się którzy w izbie poselskiej znaydowali, arceantur ab activitate.

Imć pan Grabowski, sędzia ziemska y horodniczy Brzeski, conqueritur, iż po-nosi krzywdę od ichmościów panów administratorów ekonomiey Brzeskiej w przywileju swoim na horodnictwo; tedy recomendabunt hanc iniuriam rzeczypospolitey ichmę panowie posłowie.

Tak długa wojna y nieustająca, iako wprowadziła oyczyznę naszą w wielkie onera; szukając huic malo medellani, domówią się ichmę panowie posłowie nasi, ażeby cokolwiek iest retent zaległych w woewództwie naszym skarb ich do-bierał secure przez exactorów swoich.

Executia w wybieraniu szeleżnego przez contrahentów skarbowych po dworach szlacheckich, gdzie y karczem nie masz, suminum gravamen przynosi stanowi szlacheckiemu; doniosą tedy w tym querimonią ichmę panowie posłowie imć panu podskarbiemu wielkiemu w. x. Lit. y upomnią się, ażeby w przyszłe czasy podobne nie działy się ausus.

Cne narody korony Polskiej y w. x. Lit., iako per unionem przyszli in aequalitatem, także huic aequalitati zda się derogare, gdy ekonomia w. x. Lit. y inne stołowe dobra w rożnych ichmciów pa-nów koronnych administratii chodzili; domówić się mają ichmę panowie posłowie nasi, ażeby pactis conventis futuro

principi obwarowano było, aby ekonomie w. x. Lit. przez samych tylko indigenas possessionatos administrowane zostawały; a contracty o te dobra ekonomiczne ażeby były stanowione przez podskarbiego w. x. Litewskiego.

Włoki szlacheckie w Gierszonowiczach, wsi quondam dziedzicznej ichmć panów Piekarskich, a per commutationem za summę y Wyczołki do ekonomiey Brzeskiej przyłączone, to iest: włoka iedna Niekielska, a dwie Malarskich, na które zapisy w aktach ziemskich Brzeskich przyznane, a za wlewkami prawnemi imó panu Kazimierzowi Niepokoyczyckiemu, strażnikowi Brzeskiemu, serviente iure haereditario niesłusznie do inventarza ekonomiey Brzeskiej in exolutionem czynszów pociągnione; ażeby per constitutionem od czynszów y wszelakich cieżarów dworu Rzeczyckiego uwolnione były y z inwentarzów ekonomicznych eliminowane zostały—ichmć panowie posłowie wszelkiego przyłożą starania.

Zda się to derogare iustitiae distributiae, gdy niektórzy ichmć panowie starostowie wójtostwa różne trzymają, przez co labor ad plures, praemia ad paucos, a zatym bene meritis żadnego nie masz ukontentowania minoris fortunae; providebunt tedy huic inconvenienti ichmć panowie posłowie omni consumata dexteritate sua.

Piasta imie ieżeli ma być acceptabile, albo nie, na przyszley da Bóg electiey, mają się w tym stosować ichmć panowie posłowie ad sensum innych woewództw w. x. Litewskiego.

Piechota, która zawsze bywała z ekonomiey Brzeskiej do zamku tegoż, iest zaniedbaną przez panów administratorów; przeto, ażeby była zamkowi przywrócona,—instat woewództwo.

Zabieranie gospod na seymach y con vocatiach, przez nienależyte do obrady publicznej osoby, że wielką przynosić

zwykło niewygodę ichmć panom senatom y ichmć panom posłom; tedy domówić się mają ichmć panowie posłowie u tego, cuius muneris erit, ażeby każdemu ex ordine w. x. Litewskiego, lub z senatu, lub z izby poselskiej, naznaczona była stantia pod czas seymów.

Włok we wsi Skokach w kluezu Rzeczyckim sześć, od niemałego czasu w posessii różnych ichmć panów obywatelów w. x. Lit., a za przywilejami ieszcze od ś. p. naiaśniejszej królowej Bony, a potem successive od naiaśniejszych antecessorów ś. p. króla iegomcia sub one-re płacenia czynszu ad mensam principis zostające, ażeby ex respectu emeritae virtutis ichmć panów Bayerskich, dobrze w rzeczy-pospolitey zasłużonych, iure haereditario ichmościom cedere mogły,— omnem ichmć panowie posłowie adhibebunt curam.

Na Tatarów, mieszkających w woewództwie Brzeskim, różne y częste zachodzą skargi; instat tedy woewództwo przez ichmciów panów posłów do rzeczypospolitey, ażeby dla przedszej uczynienia z onych sprawiedliwości nad każdą chorągwią był rotmistrzem szlachcic possessionatus w woewództwie Brzeskim.

Respectując na merita imci pana Krzysztopha Grabowskiego—sędziego ziemskiego Brzeskiego, upraszamy ichmć panów posłów, ażeby powaga y promotią swoją insinuare raczyli w przyszły, da Bóg, rzeczy-pospolitey respect libertatią dworów iegomci w mieście Brześciu, jednego na Piaskach, drugiego nad Muchawcem.

Cokolwiek zatym każdy, pro sensu suo widząc in rem rzeczy-pospolitey inserendum, do instructiey podał, to wszystko, in publicis et privatis desideriis, fidei, honori et consumatae dexteritati tak wielkich in republica ludzi iaśnie wieloznym ichmć panom posłom naszym committimus.

У тое инструкції подписи руکъ ты-
ми словы: Kazimierz Sapieha, kasztelan
Trocki, starosta Brzescki, director sey-
miku anteconvocacialnego; Krzysztof
Dunin Raiecki, pisarz w. x. Lit.; Ludwik
Konstanty Pociey, podkomorzy woiewódz-
twa Brzeskiego; Michał Jan na Potoku
Potocki, kasztelanic Kamieniecki, pół-
kownik iego król. mci; Krzyrztof z Ko-
nopnice Grabowski, sędzia ziemska woie-
wództwa Brzeskiego; Wincenty Kościuszko
Siechnowicki, podsędek woiewódz-
twa Brzeskiego; Mikołaj Sadowski,
woyski Brzeski; Franciszek Szuski,
podstoli woiewództwa Brzeskiego; Renald
Sadowski, pisarz ziemska woiewództwa
Brzeskiego; Stanisław z Rusiec Rusieck-
i; Alexander z Rusiec Rusiecki; Ste-
fan Antoni z Konopnice Grabowski,
czesznik Brzeski; Hieronim Kazimierz
Dąbrowski, pisarz grodzki Brzeski; Be-
nedykt Buchowiecki, podczaszy Brzeski;
Stanisław Tyszkowski; Jan Komorowski
pisarz ziemska Mozyrska; Zygmunt Bene-
dykt Chrzanowski, czesznik woiewódz-
twa Brzeskiego; Stanisław Junosza Po-
doski, woyski Bracławski; Piotr Piekar-
ski, miecznik Brzeski; Jan Buchowiec-
ki, skarbnik Brzeski; Jan Fiedziuszko,
stolnik Połocki; Michał Gabryeł Gintowt,
woyski Wiłkomirski; Stanisław Szuy-
ski, skarbnik Nowogródka Siewierskiego;
Władysław Żardecki, czesznik Starodu-
bowski; Jan Apolinary Buchowiecki, pod-
stoli Gorodzieński; Alexander Jan Kościuszko
Siechnowicki; Jan Łyszczyński; Pa-
weł Kazimierz Bykowski Telatycki; Piotr
Galemski; Henryk Rayski, czesznik Po-
łocki; Hieronim Żardecki, czesznik Za-
kroczymski; Jerzy Ludwik Żardecki, cze-
sznik Oszmiański; Władysław Baierski,
podstoli Piński; Franciszek Tur; Jakub
Jarzyna, lowczy Rawski; Kazimierz Żar-
decki; Kazimierz Dombrowski; Kazimierz
Dobronizki, woyski Mozyrski; Karol Mi-
chał Żardecki; Jan Padhowski; Augustyn
Michał Tur; Michał Jankowski; Łukasz
Kazimierz Trembicki; Andrzej Bronikow-
ski; Konstanty Witanowski; Hrehory To-
karzewski; Kazimierz Niepokocyzycki,
stražnik y namiesnik woiewództwa Brze-
skiego; Antoni Niepokocyzycki, strażnik
woiewództwa Brzeskiego; Paweł Domi-
nik Kościuszko Siechnowicki; Benedykt
Niepokocyzycki; Antoni Niepokocyzycki;
Jerzy Niepokocyzycki; Stanisław Niepo-
kocyzycki; Michał z Woronney Czyż; Je-
rzy Grek; Stanisław Narkiewicz. Кото-
рая же то инструкція, черезъ его ми-
лость пана Геронима Казимера Дом-
бровского, чешника Браславского, пи-
сара кгродского и судью каптурового
воеводства Берестейского ку актико-
ванью поданая, есть до книгъ кгрод-
скихъ Берестейскихъ принята и запи-
санна.

1697 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 3017—3020.

311. Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляційномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ, постановили: для за-
щиты своихъ правъ, свободы и вольностей отъ
взрастающихъ постоянно злоумышленій про-
тивъ нихъ со стороны нѣкоторыхъ недоброже-
лательныхъ лицъ, считать всѣхъ таковыхъ зло-
умышленниковъ и нарушителей сеймовыхъ по-
становлений врагами отечества и поступать съ

ними, какъ съ возмутителями общественного
спокойствія, строго придерживаясь конституціи
1667-го года, извѣстной подъ названіемъ: «е не-
ральной амнистії». Постановление это
сохранять въ силѣ вперед до дальнѣйшаго ознаком-
ленія съ мѣропріятіями по этому же дѣлу въ
коронѣ и въ другихъ воеводствахъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Бож资料, шестьсотъ девятьдесятъ семого,
тысечиа Генвара одинадцатаго дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ,
передо мною Яномъ Беклевскимъ—под-
старостимъ Берестейскимъ, постано-
вившице очевисто его милость панъ
Станиславъ Клембовскій, подчашій Пин-
скій, слуга ясне освѣщоного княжати
его милости пана подканцлерого вели-
кого князства Литовскаго, лявдумъ воев-
одства Берестейскаго на сеймiku рে-
ляційномъ постановленое, на речь въ
немъ нижѣ выражонную, ку актико-
ванью до книгъ кгородскихъ Берестей-
скихъ подалъ, въ тые слова писаное.

My senatorowie, dygnitarze, urzедnicy
ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta,
obywatele woiewództwa Brzeskiego, zie-
chawszy się na seymik pro decimo Janu-
arii ex limitatione za uniwersalem ichmość
panów posłów, zgodnie od nas obran-
ych, na mieysce prawem obradom naszym opisane, te nasze zgodne laudum
postanawiamy y przy nim się obowią-
zuiemy: Zapatruiąc się, iako malitia ter-
azniejszego wieku inhiat na wzruszenie
praw, wolności i swobod naszych, czego
y woiewództwo nasze malo suo niedaw-
nemi czasy doznało, y teraz od tychże
прzeciwnych malevolencyi nie iest wolne,

kiedy tak potrzebnych obrad naszych nie
možemy widzieć pożądanego skutku, — i
że terazniejszy seymik nasz non cessante
malevolentia faſa pod też infortunium
podpada, kiedy niektórzy ichmość oby-
watele nasi nie dają żadną miarę ad ob-
stantiam obrad naszych coronidem przy-
chodzić; tedy, adacti amore ob conservationem
boni publici y woiewództwa na-
szego, to sobie przyrzekamy fide, honore
et constientia: iż gdyby kto in futurum
z iakiey nieżyczliwości, albo aliquo ma-
lignantatis ductus spiritu, chciał przyszłe
obrady wszelkie nasze interrumpere quo-
cunque praetextu et titulo, a był podległy
prawu niewzruszonemu anno tysiąc sześć-
set sześćdziesiąt siódmemu, titulo: «amni-
stia generalna»; tedy takiego, stosując się
per omnia do pomienioney constitutiey,
pro hoste patriae mieć chcemy y przeciw-
ko takiemu, tanquam contra violatorem
pacis et tranquilitatis publicae, consurge-
re deklaruimy in religiosissima vocis
vetandi observantia, limitując interea ter-
azniejszy ziazd nasz ad diem dwunaste-
go mensis Martii, tysiąc sześćset dzie-
więćdziesiąt siódmego,—a to in cursu dal-
szego z woiewództwy y powiaty w. x.
Lit. y korony polskiej porozumienia. Któ-
re to nieodmienne laudum y postanowie-
nie nasze, dobrze zważone, podpisujemy.

У того лявдумъ подпісы руко тымъ словы: Karol Stanisław xiaże Radziwiłł, podkanclerzy w. x. Lit. marszałek seymiku woiewództwa Brzeskiego; Michał Sapieha, strażnik w. x. Lit.; Dominik Szuyski, chorąży woiewództwa Brzeskiego; Michał na Byszkach Byszkowski, kasztelanic Mścisławski, podczaszy Łukowski; Mikołaj Kazimierz Machwic, stolnik Brzeski; I. M. Szuyski, podstoli Brzeski; Stanisław Tyszkowski, podstoli woiewództwa Brzeskiego; Jan Beklewski, podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego mpr.; Hieronim Dąmbrowski, pisarz grodzki Brzeski mpr.; Piotr PiekarSKI, mieczny Brzeski; Stanisław Rusiecki; Jan Komorowski, pisarz ziemska Mozyrska mpr.; Bonifacy z Nasiłowa Ostrowski, sędzia grodzki Brzeski, czesznik Nowogródka Siewierskiego; Stanisław Szuyski, skarbnik Nowogródka Siewierskiego; Kazimierz Wygonowski, podczaszy woiewództwa Trockiego mpr.; Dominik Rzeszotarski, łowczy Brzeski; Alexander Jan Kościuszko Siechnowicki, sędzia kapturowy woiewództwa Brzeskiego; Władysław Żardecki, czesznik Starodubowski; Andrzej Bronikowski, sędzia kapturowy woiewództwa Brzeskiego; Jan Nesterowicz, podstoli woiewództwa Brzeskiego; Hieronim Żardecki; Samuel Żardecki; Bazyli Terpiłowski; Stephan Kazimierz Iwaniewicz; Stephan Narkiewicz, podkomorzy Wendeński; Paweł Kazimierz Bykowski Telatycki; Kazimierz Oziembłowski skarbnik Grodzieński; Żardecki Kazimierz mpr.; Jerzy Ludwik Żardecki, Wincenty Hornowski; Jan Żardecki; Krzysztof Kosmowski; Franciszek Chrzanowski; Alexander Wołkowicki; Paweł PiekarSKI; Jan Hornowski; Eliasz Krupicki;

Michał Jankowski; Andrzej Niemcewicz, stolnik Witebski; Alexander Zampowski, łowczy ziemie Wschowskiey; Stanisław Adam Chrzanowski, podstoli Orszański; Alexander Łyszczyński; Wawrzyniec Izicki; Jan Skokowski; Kazimierz Horowski; Ludwik Horowski; Stephan z Konopnice Grabowski, czesznik Brzeski mpr.; Michał Wołkowicki; Kasper Iziewski; Andrzej Szeliski; Samuel Zaborowski; Leon Bykowski Łopot; Jan Łyszczyński; Franciszek Jelec; Józef Paliniewski; Wojciech Kochański; Alexander Hrycyni; Krzysztof Niepokoczycki; Hieronim Niepokoczycki; Augustyn Dominik Kościuszko; Kazimierz Kościuszko; Ambroży Kazimierz Kościuszko Siechnowicki; Samuel z Łatyszyna Pakosławski; Michał Jerzy Żabka, skarbnik Bracławski; Stanisław Iwaniewicz; Theophil Kazimierz Roszczyc podpisue się; Theodor Ostromecki; Stanisław Rogowski; Kazimierz Mikołaj Bielicki; Mikołaj Korobka; Maciej z Lutostan Lutostanski; Michał Terpiłowski; Stephan Ratolt Zadarnowski; Piotr Witanowski, stolnik Rzeczycki; Adam Gruszewski; Benedykt Przeniski; Józef Steckiewicz; Dominik z Naszatowa Ostrowski; Antoni Grabowski; Kazimierz Jeziornicki, podstoli Mścisławski; Michał Kościuszko Siechnowicki; Mikołaj Rywocki, łowczy woiewództwa Brzeskiego; Jan Łażewski; Sterpiński Łukasz, Franciszek Swiszewski, skarbnik Orszański; Paweł Dominik Kościuszko; Stanisław Wincenty Łużecki, podkomorzy Wędeński, sędzia grodzki w. Brzeskiego.

Которое же то лявдумъ, черезъ особу вверху помененую ку актикованью поданое, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ принято и уписано.

1697 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 3021—3024.

312. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на срѣтенскій сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили: объявить врагамъ отечества слѣдующихъ лицъ: писаря в. кн. Литовскаго — Кристофа Раецкаго; подкомория — Людовика Потѣи; войскаго — Николая Садовскаго; писаря земскаго — Рейнальда Садовскаго; чашника — Сигизмунда Хржановскаго, и всѣхъ ихъ сторонниковъ за то, что они презираютъ государственные права и возмущаютъ спокойствіе воеводства. Ибо можетъ ли быть что либо преступнѣе дѣйствій этихъ лицъ, когда они явно презираютъ законы, отправляются къ примасу частныхъ посольствъ съ инструкціей, наполненной беззѣрныхъ клявзъ противъ чести

добрѣстныхъ обывателей воеводства и, не довольствуясь этимъ, составили еще какую то протестацію противъ хоружого Брестского воеводства — будто онъ утаилъ виты (повѣстки) на послопитое рушенье, чего въ дѣйствительности не было. Посему дворяне Брестского воеводства, въ видахъ спокойствія и безопасности цѣлаго отечества, и считаютъ необходимымъ: въ случаѣ какой—либо обиды со стороны вышепоменованныхъ лицъ кому либо изъ подписавшихся на этомъ постановлѣніи, сѣть на коней и преслѣдовать своихъ враговъ до послѣдней крайности. Для этой—же цѣли и назначаются какъ подковники, такъ и ротмистры для каждого тракта Брестского воеводства.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго
тысеча шестьсотъ девятьдесятъ семо-
го, мѣсяца Февраля пятаго дня.

На врадѣ кгродскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ — подстаростимъ Берестейскимъ, постановившице очевисто его милость панъ Миколай Мировицкій — товарищъ роты панцерное ясноосвѣченого княжати его милости Радивила — подканцлерого великого князва Литовскаго лявидумъ воеводства Берестейскаго на сеймiku кромничнымъ постановленое, на речь въ немъ нижей выражоную, ку актикованью до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаное:

My senatorowie, dgnitarze, urzdnici ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele w-a Brzeskiego, ziechaw-szy siê na seymik electionis deputatow, ex vi legis przypadaiacy, to nasze laudum postanawiamy, y przy nim stawaç fide, honore et constientia obliguimy siê. A to przeciwko ichm  panom: Krzysz-

tophowi Raieckiemu — pisarzowi w. x. Lit., Ludwikowi Pocieiowi — podkomorze-mu, Mikołaiowi Sadowskiemu — woyskie-mu, Reynadowi Sadowskiemu — pisarzowi ziemskejmu, Zygmuntowi Chrzanowskie-mu — czesznikowi, — urzdnikomъ woie-wodztwa naszego, y przeciwko wszystkim ich adherentom w iawney postpositiey praw oyczystych, a potym nieusta-iacej zawieto ci na wzruszenie quietis et tranquilitatis woiewodztwa naszego: moesz bowiem co barziej by  wbrew prawu pospolitemu, iako kiedy ichm  publica lege, to iest constitutione anni tysiąc sze dzieci sze dzieci siódmego, tytuł: «amnistia generalna» będąc damna-ti, iako szerzej opiewa laudum nasze, na ostatnim seymiku, to test: dnia dzie-siatego Januarii anni currentis 1697, zgodnie postanowione, —nie tylko że sancta reipublicae za nic maią, ale też tru-dendo errorem errore coraz graviori privata authoritate et ex domibus privatis legacy  wyprawili do ia nieo wieco-nego xi zcicia imci primasa Korony y w.

x. Lit-go, nadziawszy instructię meris calumniis na niezmazane honory zacnych obywatelów woiewództwa tego, y tym się nie kontentując, uformowali sobie iakiś spisek, którego prawa czynić quo-cunquo modo, titulo, praetextu zakazu-ię; iisdem calumniis napełnwszy go, na końcu zanieśli ichmć y protestacyą? Która lubo iest unicuique licita, ale że directissime uczyniona iest przeciwko nie-wzruszonemu prawu—że neminem condemnabimus, nisi iure victum; a ichmć wielkie imie imci pana chorążego woiewództwa naszego, niby o iakieś zataione wici na pospolite ruszenie (co nigdy nie iest in rei veritate) pro hoste woiewództwa naszego declararunt; trudno tedy każdemu życziwemu oyczyszny synowi nie sarknać na to, a potym nie szukać sposobu ad suppressiendam hanc nocivissimam tam legibus et sancitis patriis, iako też et indemnitati woiewództwa naszego licentiam. Qua ratione per-movente animusze nasze wolne y po-wtórnie, pod obowiązkiem poczciwości szlacheckiej, wiążemy się indissolubili affectus vinculo ob conservationem pu-blicae libertatis et legum patriae, y tych wszystkich ichmć, wyżey de nomi-ne et cognomine wyrażonych, y ich adherentów eadem condemnatione rempu-blicam inundatos we wszystkim, iakoś my powinni do powszechny rzeczy-po-spolitey zgody akkomodując się, pro hos-tibus patriae y woiewództwa naszego de-klaruiemy,—to przydając, że ieśli by ciż ichmć, per calcatas leges practicata iuż nieraz sua licentia, kogokolwiek z ichmć panów obywatelów woiewództwa nasze-go, którzy podpisami rąk swoich et uni-versali assensu to laudum stwierdzili, chcieli y ważyli się iakimkolwiek spo-sobem et pretextu krzywdzić y oprime-re; tedy, za daniem sobie znać ukrzywdzonego, wszyscy na koń, iako przeciwko nieprzyjacielowi, wsieść, tam effrena-

tis ausibus obviam ire et efficaciora na-poskromienie takiey zawziętości ichmć szukać remedia obowiązuiemy się. To dobrze zważone postanowienie nasze trzymać zdrowiem, honorem y substancią przyczekając sobie, a dla lepszych pewności y nieodmiennosci to samo pod-pisami rąk naszych stwierdzamy, robu-riujemy y sprzyagamy się, uprosiwszy zgodnemi głosami naszemi za pułkownika woiewództwa naszego wielmożnego imci pana Michała Sapieha, strażnika w. x. Lit-go; za rotmistrzów zaś: w trakcie Kobryńskim y Horodeckim—imci pana Stanisława Rusieckiego—kasztellani-ca Minskiego; w trakcie Janowskim—imci pana Franciszka Szuyskiego—pod-stolego Brzeskiego; w trakcie Prużańskim—inci pana Jana Komorowskiego—pisarza ziemskiego Mozyrskiego; w trakcie Poliskim—imci pana Piotra Piekar-skiego—miecznika Brzeskiego; w trakcie Kamienieckim—imci pana Władysława Żardeckiego, czesznika Starodubowskiego.

У того лявдумъ подпись рукъ тымы словы: Karol Stanisław xiążę Radziwiłł—podkanclerzy w. x. Lit-go, marszałek deputackiego seymiku w-twa Brzeskiego; Michał Sapieha—strażnik w. x. Lit-go, półkownik w-twa Brzeskiego; Jan Ko-morowski—pisarz ziemski Mozyrski, rot-mistrz, obrany do traktu Prużańskiego mpr; Benedykt Buchowiecki—podczaszy w-twa Brzeskiego W. D. mpr.; Alexan-der Jan Kościuszko—sędzia kapturowy w-twa Brzeskiego; Władysław Żardecki—czesznik Starodubowski, sędzia są-dów kapturowych w-twa Brzeskiego; Kazimierz Kościuszko; Stanisław Wincenty Łużecki—podkomorzy Wedeński, se-dzia kapturowy w-twa Brzeskiego; Sa-muel Pakosławski; Jan Patkowski; Stanisław Sierzputowski; Paweł Kazimierz Bykowski Telatycki; Stephan Kazimierz Iwancewicz; Stanisław z Rusce Rusiec-ki; I. M. Szuyski—podstoli w-twa Brzes-

kiego; Piotr Piekarski—miecznik w-twa Brzeskiego; Konstanty Szuski; Alexander Ogiński; Jan Nestorowicz—podstoli w-twa Brzeskiego; Hieronim Dąbrowski—pisarz grodzki Brzeski mpr.; Stanisław Załęski—czesznik Starosielski; Felicyan Zewalt Jezierski; Stanisław Buchowiecki—wojski Oszmiański, dworzanin skarbowy w. x. Lit-go; Alexander Naraiowski; Kazimierz Horowski; Joseph Steckiewicz; Konstanty Niełoiewski; Jan Michał Olszewski; Alexander Łyszczyński; Alexander Niełoiewski; Stanisław Iwanecwicz; Paweł Piekarski; Michał Szuski; Maciey Janusziewicz; Samuel Żardecki; Hieronim Łyszczyński; Leon Gorrecki; Stanisław Towiański; Felicyan Grochowski; Kazimierz Mierzeiewski; Daniel Czerniewski; Michał Narkuski;

Kazimierz Bukraba; Krzysztof Spinek mpr.; Ambroży Kazimierz Kościuszko Siechnowicki; Stanisław Piotrowski—miecznik Mścisławski; Kazimierz Wierzbowicz; Piotr Godlewski — p. Połocki; Wincenty Hornowski—p. Smolenski; Teophil Kazimierz Ruszczyc Zbirowski; Michał Wygonowski—p. O.; Stephan Hulanicki mpr.; Michał Horowski; W, Niepokoyczycki mpr.; Jan Sobolewski; Kazimierz Głużicki; Jerzy Sowicki; Piotr Daniłowicz Pacewicz—o. xięstwa Żmudzkiego przytomnym będąc; Stanisław Tyszkowski—podstoli woiewództwa Brzeskiego. Котороежъ то лявдумъ воеводства Берестейского, черезъ особу вверху помененую ку актикованью поданое, есть до книгъ кгродскихъ Берестейскихъ уписано.

1697 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 3087—3094.

313. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на реляційный сеймъ предъ конвокацией.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись въ качествѣ пословъ на предстоящій избирательный сеймъ, дали своимъ посламъ отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Выразивши рѣчи-посполитой глубокое прискорбіе Брестскаго воеводства по поводу тѣхъ печальныхъ событий, которыя совершаются теперь своеокрыстными людьми къ явному ея несчастію, послы должны ходатайствовать прежде всего объ утвержденіи и исполненіи всѣхъ тѣхъ заявлений, которыя были указаны въ прежней его инструкціи и которая остались неисполнеными вслѣдствіе сорванія предшествовавшаго сейма.

Потомъ ходатайствовать о нижеслѣдующихъ желаніяхъ воеводства, то есть:

2) Чтобы король, по примѣру своихъ предшественниковъ, совершилъ присягу въ соображеніи

«ractorum conventorum» какъ главнѣшаго основанія шляхетскихъ вольностей и свободъ.

3) Чтобы въ число оныхъ было включено обязательство: заплатить литовскому войску заслуженное имъ жалованье изъ собственной казны, укрѣпить три крѣпости — двѣ въ коронѣ, а третью на Литвѣ, — тоже изъ собственнаго казны; построить мостъ на Вислѣ — изъ того же источника; возвратить отъ Туровъ отнятую имъ Подолію, а въ особенности раздавать вакантныя мѣста безъ всякихъ потачекъ и лицепріятій.

4) Такъ какъ прежняя конвокация не состоялась, благодаря вмѣшательству въ ея дѣйствія королевы, то просить ее удалиться изъ Варшавы на разстояніе 40 миль и оставаться тамъ до окончанія сеймовыхъ дѣйствій.

5) Напомнить рѣчи-посполитой объ ограничіи королевскаго дома, такъ какъ два пункта

по этому дѣлу въ растаѣ сопренташъ прежнаго короля совершенно между собою разногласия.

6) Домагаться у королевы удовлетворенія нарушенныхъ расторгут сопрентогут ея покойнымъ мужемъ.

7) Ходатайствовать о разрѣшеніи воеводству безпощадной соляной торговли съ Данцигомъ, по примѣру другихъ воеводствъ и мѣстностей.

8) Ходатайствовать объ уплатѣ Брестскимъ старостамъ — настоящему и будущимъ суммы 2,000 польскихъ злѣтыхъ, назначенныхъ прежними королями на покрытие разныхъ расходовъ, сопряженныхъ съ ихъ должностію, такъ какъ сумма эта въ настоящее время не выплачивается.

9) Наставлять, чтобы коронные и надворные

подскарбіи не включали въ свои диспозиції экономій, находящихся въ княжествѣ Литовскомъ.

10) Всѣ эти желанія свои и требованія дворянине Брестского воеводства закрѣпляютъ единодушнымъ рѣшеніемъ — отсталивать ихъ посланнымъ рушеньемъ, для чего и назначаются 2-е Мая срокомъ для всеобщаго вооруженія, когда время укажетъ — къ чѣму нужно будетъ прибѣгнуть и на что рѣшиться.

11) Въ заключеніе поручаютъ своимъ посламъ ходатайствовать предъ рѣчью-посполитой объ учлененіи экзекуціи противъ нѣкоторыхъ полковъ, составившихъ конфедерацию вопреки закону и нанесшихъ обиды Брестскому хорунже-му и Брестскому подстолію — Шуйскимъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Бож资料性
тысече шестьсотъ девятьдесятъ семо-
го, мѣсца Апрѣля петнадцатого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ — подстаростимъ Берестейскимъ, постановившисе очевисто его милость панъ Михалъ Кглюзицкій инструкцію, на речь въ ней ниже выраженную, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подалъ, въ тые слова писаную:

Instructia od nas rad, senatorow, dygnitarzow, urzednikow ziemskich, grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywatelew woiewodstwa Brzeskiego, na seymik relationis ichme panow poslow naszych na przyszla konwokacya obranych ex limitatione die prima Martii anni praesentis milesimi sexcentesimi nonagesimi septimi przypadly, do zamku na mieysce zwyczayne seymikom zgromadzonych dana ichme panom posлом, zgodnie e medio na przypadly seym electionis nowego króla obrany, to jest, —iaśnie oswieconym, iaśnie wielmożnym, wielmożnym ichmości panom: imc panu Michałowi

Sapiezie, strażnikowi w. x. Lit.; xiążeciu, imc Mikołaiowi Krzysztofowi Radziwiłowi, ordynatowi; xiążetom: ichmość Michałowi y Mikołaiowi Radziwiłom, kanclerzycom w. x. Lit.; xiążenom: ichmość Kazimierzowi, staroście Poduswiackiemu y Bolnickiemu staroście y Pawłowi, Lubartowiczam Sanguszkom; ichmość panom: Janowi y Mikołaiowi, kasztellanicom Trockim; Kazimierzowi, staroście Olkienickiemu; Janowi, staroście Bobrujskiemu; Jerzemu y Jozephowi, koniuszycem w. x. Lit. Sapiehom; imc panu Janowi Chodkiewiczowi, staroście Błudenskiemu; imc pańu Dominikowi Szuyskiemu, chorążemu Brzeskiemu; Stanisławowiz Rusce Rusieckiemu, kasztelanicowi Minskiemu; Janowi z Żywca Komorowskiemu, pisarzowi ziemskiemu Mozyrskiemu; Janowi Beklewskiemu, podstarościemu; Bonifacemu Ostrowskiemu, sędziemu; Hieronimowi Dombrowskiemu, pisarzowi grodzkiemu Brzeskiemu; Franciszkowi Szuyskiemu, podstolemu; Piotrowi z Piekar Piekarskiemu, miecznikowi; Benedyktowi Buchowieckiemu, podczaszemu Brzeskiemu; Stanisławowi Tyszkowskiemu, Janowi Nestorowicowi Oziackiemu, Janowi Łużeckiemu; Dembowickiemu, Apolloniuszowi, Szuyiskiemu Źahowskiemu — starostom; Janowi

Fiedziuszcze, stolnikowi Połockiemu; Karolowi Januszkiewiczowi, skarbnikowi; Mikołaiowi Rywockiemu, łowczemu Brzeskiemu; Stephanowi Grabowskiemu, czesnikowi Brzeskiemu; Kazimierzowi Wyganowskiemu, podczaszemu Trockiemu; Andrzeiowi Niemcewiczowi Witebskiemu; Piotrowi Witaniowskiemu, Rreczyckiemu stolnikowi; Michałowi Gintowtowi, woyskiemu Wiłkomirskiemu; Andrzeiowi Bronikowskiemu, Janowi, Jerzemu, Stanisławowi, Franciszkowi, Michałowi, Pawłowi Antoniemu, Maciejowi, Piotrowi, Stanisławowi, Woyciechowi, Jozephowi, Janowi—Szuyskim; Alexandrowi, Augustynowi, Ambrożemu, Pawłowi, Michałowi, Kazimierzowi, Janowi, Kazimierzowi, Adamowi, Jozefowi, Kazimierzowi, Hieronimowi, Stanisławowi, Faustynowi-Kosciuszkom; Heronimowi, Samuelowi, Jerzemu, Janowi, Stanisławowi, Adamowi—Buchowieckim; Janowi, Alexandrowi, Janowi, Hieronimowi—Łyszczynskim; Wincentemu, Kazimierzowi, Ludwikowi, Janowi—Hornoskim; Mikołaiowi Wyganowskiemu; Stanisławowi Caławanskiemu; Henrykowi, Stanisławowi, Bronisławowi, Aleksandrowi—Rayskim; Piotrowi y Kazimierzowi Oziembłowskim; Samuelowi z Łobiszy-
na Pokoślawskiemu; Stanisławowi y Franciszkowi Chrzanowskim; Adamowi Januszkiewiczowi, Piotrowi Guzelowi, Woyciechowi Niepokoczyckiemu, Zyg-
muntowi Łychowskiemu, Stanisławowi Załenskiemu, Janowi Terleckiemu, Pawłowi Telatyckiemu, Michałowi Zabie, Dominikowi Ostrowskiemu, Michałowi Kazimierzowi, Alexandrowi—Naraewskim, Mateuszowi, Janowi, Danilowi—Bohusławskim; Janowi Olszewskiemu, Hieronimowi Żardeckiemu, Stephanowi Michałowskiemu, Stanisławowi y Dominikowi Łużeckim, Alexandrowi Wołkowickiemu, Waleryanowi Stanisławowi, Eliaszowi—Krupickim, Michałowi Piasec-

kiemu; Kazimierzowi, Alexandrowi, Janowi—Dombrowskim; Franciszkowi Tu-
rowi; Floryanowi, Waleryanowi, Mikołaiowi, Michałowi—Tokarzewskim; Stanisławowi Horbowskemu, Samuelowi Zaborowskemu, Janowi, Franciszkowi Pat-
kowskim, Kazimierzowi z Siemianowa Siemianowskemu, czesznikowi Seradz-
kiemu, Karolowi Ruszczycowi, Andrzeiowi Sielickiemu, Janowi Włodkowi; Jakubowi, Antoniemu—Parczewskim; Rafałowi Wodeyszy, Janowi Kandelgisserowi—łowczemu Inflandskiemu, Kazimier-
zowi Glinskiemu, Alexandrowi Narkowiczowi, łowczemu Orszańskiemu, Leonowi Łopotowi, Danielowi Szysce—cze-
sznikowi Połockiemu, Kazimierzowi z Żółtek Złotkowskemu, skarbnikowi Mozyrskiemu; Stanisławowi Ambrożewicowi, Stanisławowi y Michałowi Rogowskim; Stefanowi, Pawłowi, Jerzemu Jozefowi, Leopoldowi, Władysławowi, Bogusławowi, Karolowi, Andrzeiowi, Felicyanowi, Konstantemu—Beklewskim; Konstantemu Szuyskiemu, Pawłowi Jel-
cowi; Michałowi Wodeyszy, Janowi Godlewskiemu, podstolemu Owrukciemu, Stanisławowi Klembowskemu, Franciszkowi Bukowskemu.

Uważnym rzeczy rozsądkiem a życzli-
wym oyczynie et uniwersali bono wol-
ności szlacheckiey animuszem któžkol-
wiek nietylko przez szkodliwe et nisi
privatom niektórych dogadzające kon-
wokacyey przeszley roztargnienie na
osierociały rzeczy-pospolitey fatales
undique calamitates zapatrzy się; ale też
y w woiewództwie naszym ex dolosis
cineribus teyże zawiętości szerzącesię
malorum incendia, kiedy uważyć zechce;
przyznać attonitus musi, że ad nos aetas
tam ultima venit, ad nos dura sorte cre-
atos. Iedyna tylko w tak wielkich ab
extra tey oyczynny niebezpieczeństwach,
niepohamowanych ab intra domowych
conciivum dissensiach, nadzieia et an-

chora salutis—Deus, któremu snać ieszcze sumus curae, kiedy z osobliwej providentiey iego nie straciliśmy sensum perimentium nos malorum. A do tego y czas mamy naysposobnieyszy do ratowania się na seymie przyszłym electionis, na który zebrani in unum corpus, ze wszystkich prowincyi, woiewództw, ziem y powiatów prawdziwi y kochaiący oyczystą wolność tey rzeczy-pospolitey synowie, nie inaczey o staropolskiey swoiej poczciwości ominari każą, tylko że znowu tey rzeczy-pospolitey redibunt saturnia regna. Tychże publicznych obrad czasowi y miejscu niechcąc deesse, y woiewództwo nasze non postrema pars teyże rzeczy-pospolitey iungit animos et consilia.

A napierwiej wszystkie punkta instrukcyey woiewództwa naszego, na seym przeszły convocationis daney, które za zerwaniem onego sine effectu oschnąć musiały, reassumuiemy, stwierdzamy, ratifikuiemy y one ichmość panom posłom naszym promowować in facie caley rzeczy-pospolitey zlecamy.

Te zaś niżej wyrażone adminicularia, które commoda et actum imminentem electionis nowego pana concernentia być rozumiemy, unanimi consensu postanowiwszy, osobliwey activitatii tychże ichmość panów posłów committimus.

Ponieważ prima basis et fundamentum wolności naszych są pacta conventa, przez kożdego z królów panów naszych sacrosancte na dotrzymanie onych poprzesiężone, któremu maiestatis regnantium circumscripta, nad prawo się niewynosząc strictiori compagine et confidentia cum libertate łączy się; nad temi że y teraz rzeczy-pospolitey desudare będzie należało, aby ie przyszłemu panu ad exequendum podała.

Urgebunt tedy y to ichmość panowie posłowie nasi et inter caetera pacta patitorum conventorum dołożyć curabunt,

obligando przyszłego króla, aby woysku dobrze zasłużonemu winne od rzeczypospolitey stipendia zapłacił de proprio aerario; fortec dwie w koronie, a trzecią w w. x. Lit. et nominatim w Brzesciu, swoim sumptem wystawił; most na Wisle pod Warszawą ex eadem liberalitate sua kazał wymurować; Podole, od rzeczy-pospolitey wojną Turecką odcięte, recuperował; et quod maximum y cęgośmy przeszłemi czasy proprio malo nostro doświadczyli, ażeby wakanse et panis bene meritorum ex distributiva króla imci przyszłego iusticia dobrze zasłużonym civibus tey oyczynny, bez żadnego, quocunque titulo, datku et offrentiey, były rozdawane.

Każdy to przyznać musi, ktośkolwiek bez respectu y prywatnego interesu bonum publicum przedzewziół, że cokolwiek diffidentiarum inter concives et exorbitantiarum przeciwko prawu na przeszły convocationie było, a nakoniec co y z samą convocatią publicas spes et felicitatem abrūpit,—wszystko to z rezydencyey królowej imci in contiguitate obrad seymowych emanavit: postrzegając się tedy et praecavendo, ne in futurum pejora z teyże assistentiey na terminie electiey experiamur, fide, honore et conscientia ichmość pp. posłów naszych oneramus, aby ante omnia, iunctis z inszych woiewództw ichmość pp. posłami animis, agant, nec agere desistant, iakoby sine omni procrastinatione królowa iegomość za czterdzieście mil rezydentią swoją locatura, z Warszawy wyjechała.

Należy y natym siła rzeczy-pospolitey, ażeby circumscriptiōnem domus regiae uczyniła, quo titulo et iure proles relicta s. p. króla iegomość gaudere powinna, ile kiedy w teyże materiey dwa punkta in pactis conventis przeszłego króla imci wyraznie z sobą disrepunt; czego

domówić się ichmość pp. posłowie nasi mają.

Praetensiones rzeczy-pospolitey ad domum regiam o niedotrzymanie pactorum conventorum przez zeszłego króla imci teyże activitati ichmć pp. posłów naszych committuntur.

A że in titulo aequalitatis woiewództwo Brzeskie per importantiam soli ze Gdańską y z inszych mieysc indebite vetatum laesionem dotąd patitur; tedy ad coaequationem in eo puncto z inszemi woiewództwami w. x. Lit., aby przyść et lege ubespieczone być mogło,—serio ichmość pp. posłowie nasi instabunt.

Ichmość pp. starostowie Brzescy, ponieważ nie mają przyłączoney oekonomiey do iurisdiki swoiej, adinstar inszych grodowych starostw; in recompensam tedy tego ex munificentią s. p. królów ichmościów per privilegia naznaczone annuatim z oekonomiey Brzeskiej dwa tysiące złotych odbierali, która pensya lubo to inproportionata magnis meritis iaśnie wielmożnego imci pana Kazimierza Sapiehi, kasztellana rodzica starosty naszego Brzeskiego, że teraz nie dochodzi: aby to nie przyszło in abusum et praeiudicium ichmość pp. starostów, promovebunt ichmość pp. posłowie nasi, ażeby prawem caveatur y tym przyszły król imć obligetur do wypłacenia na każdy rok tey summy z oekonomiey Brzeskiej teraznieyszemu imć panu staroście et successoribus ichmość pp. starostom Brzeskim.

Więc że circa electionem novi regis nietylko novas leges condendi, ale też antiquas ac usitatas do pierwszego rigorū y observancyey non est tempus nisi nunc reducendi; indefessae ichmość pp. posłów naszych committimus activitati,—serio upomnia się tego, aby ichmość pp. podskarbiowie nadworni koronni non involvent in dispositionem oekonomiy w w. x. Lit. będących.

Które to punkta zgodnie et sine ulla contradictione namówione y postanowione, lubo fidei et dexteritati ichmość pp. posłów naszych commissis, iednakże, aby tym skutecznier mogli effectum, pospolitym ruszeniem wszyscy libere, to iest, sub poenis in absentes, ad normam inszych woiewództw y powiatów w. x. Lit., in campum electoralem stawić się deklaruiemy; et pro meliori w tymże pospolitym ruszeniu formando ordine generalny popis woiewództwa naszego na dzień wtóry miesiąca Maia anni praesentis, pod Rzeczyką królewską, naznaczamy, y na tymże terminie salvam additionem punctów do tey instructiey naszej, które konjunktury czasu przynieść mogą, sobie zachowuiemy.

Krzywdę y oppressię całego woiewództwa przez związek pewnych chorągwii woyska w. x. Lit. uczynioną, ichmość pp. chorążemu y podstolemu woiewództwa Brzeskiego Szuyskim deferent całe rzeczy-pospolitey ichmość pp. posłowie nasi et urgebunt executionem praw y constitucyi, przeciwko takowym konfoederatiom, vigore laudum woiewództwa naszego.

W czym wszystkim fide, honore et conscientia ichmość pp. posłów naszych obligując, że wszystkie punkta w instructiey inserowane na przyszłym da Bóg seymie promovebunt, dla tym większej pewności rękami własnymi podpisujemy się. Dan w zamku Brzeskim ut supra. У тое инструкцію подпіси рукою тими словы: Karol Stanisław xiąże Radziwiłł, podkanclerzy w. x. Lit., dyrektor seymiku relacyjnego woiewództwa Brzeskiego; Kazimierz Sapieha, kasztellan Trocki, starosta y marszałek sądów kapturowych woiewództwa Brzeskiego; Władysław Sapieha, krayczy w. x. Lit., Kazimierz xiąże Sanguszko, starosta Poduśniacki; Benedykt Sapieha, podskarbi wielki w. x. Lit.,

Michał Sapieha, strażnik w. x. Lit.; Stefan Alexandrowicz, marszałek Grodzieński; Stanisław z Rusce Rysiecki; Jan Kazimierz Komarowski, pisarz ziemiński Mozyrski; Jan Beklewski, podstarości sądowy woewództwa Brzeskiego, Hieronim Dombrowski, pisarz grodzki Brzeski; Stanisław Józef z Tyszkowicz Tyszkowski, podstoli woewództwa Brzeskiego; Kazimierz Wygonowski, podczaszy woewództwa Trockiego; Andrzej z Bronikowa Bronikowski, s. kapturowy woewództwa Brzeskiego; Jan Wret, Stanisław Załęski, Jan Łyszczyński, Paweł Beklewski, Stefan Kazimierz Iwancewicz, Karol Alexander Roszczyc, Alexander Łyszczyński, Alexander Wołkowicki, Stephan Michałowski, Dominik Szujski, chorążý woewództwa Brzeskiego, starosta Jałłowski, F. M. Szujski, podstoli woewództwa Brzeskiego; Piotr Piekarski z Piekar, miecznik woewództwa Brzeskiego, Jan Fiedziuszko, stolnik Połocki, Alexander Jan Kościuszko Siechnowicki, Karol Januszkiewicz, skarbnik Brzeski, Jan Nestorowicz, podstoli woewództwa Brzeskiego, S. O. Paweł Kościuszko Siechnowicki, Kazimierz Kościuszko, Augustyn Dominik Kościuszko Siechnowicki, Kazimierz Kościuszko Siechnowicki, Ambroży Kazimierz Kościuszko Siechnowicki, Michał Franciszek Kościuszko Siechnowicki, Hieronim Żardecki, Samuel Zaborowski, Mikołaj Wyganowski, Piotr Witanowski, stolnik Rzeczycki, Paweł Paprocki, Michał Jerzy Żabka, skarbnik Brasławski; Andrzej Ursyn Niemcewicz, stolnik Witelski; Stanisław z Chrzanowa Chrzanowski, podstoli Orszański, Kazimierz Bury, Łukasz Kazimierz Trębicki, Wincenty Horowski, P. Hieronim Łyszczyński, Izbicki Adam z Izbic, Jakub z Rudek Jarzyna, łowczy Rawski, Franciszek z Chrzanowa Chrzanowski, Franciszek Bohusz, Wawrzyniec Izbicki, Konstanty Szujski, Dominik Ostrowski, Franciszek A. Tur, Augystyn Tur, Antoni Bukraba, Abram Kars z Granowa, Alexander Naraiowski, Piotr Guzelski, Wojciech Niepokoczycki, Stanisław Kazimierz Buchowiecki, wojski Oszmiański, dworzanin skarbowy w. x. Lit., Mikołaj Rywocki, łowczy Brzeski mpr., Alexander Andronowski, Samuel Pakosławski, Stanisław Iwancewicz, Stanisław Catawanski, Jan Michał Olszewski, Jan Putkowski, Jan Bohuślawski, Zygmunt Łychowski, łowczy Grodzieński, Paweł Kazimierz Bykowski, Telatycki Jan, Bohdan Kandelgisser—łowczy Inflanski, Franciszek z Chrzanowa Chrzanowski, ł. woewództwa Brzeskiego, Kazimierz Hornowski, Jan Trembicki, Stephan Kazimierz Straszkiewicz, Kazimierz Dąbrowski z Trzębowia, Antoni Niepokoczycki, Rafał Wodeysza, Mateusz Bohuślawski, Jan Hornowski, Krzysztof Kosmowski, Michał Ambrożewicz, Jan Michał Wisłouch, Alexander Rayski, Jan Zdzitowiecki, Theodor Choroszewski, Bazyli Władysław Terpiłowski, Leon Gorecki, Jan Guniłowicz Garbowski, Władysław Kozielecki, Antoni Garbowski, Jakub Tur, Stanisław Suzin, Kazimierz Witeź, Jan G. Postawski, Kazimierz Makowiecki, Michał Hornowski, Jan Chrzanowski, Jan Kowzowski, Franciszek Szujski, Jan Horowski, Józef Sreckiewicz, Piotr Stankiewicz, Stanisław Szujski, P. Pancerzynski, czesznik Wiłkomierski, Jakub Jelec, Franciszek Jelec, Michał Jankowski, Adam Kosmowski, Józef Łazdowski, Jan Thomasz Godlewski, podczaszy Owrocki; Maciej Jauuszkiwicz, Kazimierz Czarniawski, Benedykt Przewski, Ludwik Lasota, Andrzej Strużłowski, Adam Januszkiewicz, Michał Narkuski, Bernard Godlewski, Jędrzej Wołkowicki, Kazimierz Łanczewski

ski, Szymon Horowski, Ludwik Horowski, Jakub Parczewski, Stanisław Rogowski, Woyciech Grochowski, Michał Rogowski, skarbnik Słonimski. Кто-то рапоражъ то инструкція, черезъ особу вверху помененую ку актикованью поданая, есть до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ уписана.

1697 г.

Изъ книги за 1693—1697 годы, стр. 3179—3182.

314. Универсалъ короля Августа II-го Татарамъ.

Король Августъ II-й симъ универсаломъ из-вѣщасть всѣхъ вообще и въ особенности Татаръ—Брестской, Гродненской, Могилевской и другихъ экономій, чтобы они, безъ приповѣдныхъ его листовъ, не смѣли—ни сами составлять военныхъ отрядовъ, ни вступать на службу въ

отряды, вербуемые другими для частныхъ цѣлей, а не для службы его королевскому величеству; чтобы лица, вступившія уже въ эти отряды, по полученіи сего универсала, немедленно ихъ покидали, подъ опасенiemъ, въ случаѣ непослушнія, смерти и полной конфискаціи ихъ имуществъ.

Лѣта отъ Нароженія Сына Божаго тысяча шестьсотъ девятьдесятъ семого, мѣсяца Октября двадцать шестого дня.

На врадѣ кгородскомъ Берестейскомъ, передо мною Яномъ Беклевскимъ—подстаростимъ Берестейскимъ, постановивши очевисто его милость панъ Войтехъ Милановскій, универсалъ его королевское милости, на речь въ немъ нижej выражоную, ку актикованью до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ подаль, въ тые слова писаный:

August wtory, z Bożej Łaski król Polski, etc. Wszem wobec y každemu z osobna, komu to wiedzieć nalezy, osobliwie iednak szlachetnym rycerskim rotmistrzom, porucznikom, chorążym, y wszystkim Tatarom Lipkom w Brzesckiey, Grodzieńskiey, Mohylewskiey y innych ekonomiach naszych znydującym się, do wiadomości podaiemy. Gdy iuż po szczęśliwym ukoronowaniu naszym niechętnych niektórych zachodzą takie zawiętości w państwach naszych, iż na imie cudze, prócz osoby naszej, werbunki w wielkim xięstwie Litewskim czynić,

zaciagi kupić, chorągwie podnosić, usiłują; zdało się nam wszystkich ostrzedz, a osobliwie szlachetnych y rycerskich narodu Tatarskiego. Jakoż niniejszym listem ostrzegamy y mieć chcemy, aby się żaden zaciagać nie ważył, ani sam zaciagał pod iakiekolwiek znaki, któreby nie były za listami naszemi przypowie dniemi; a ieślby się iuż którzy przed wyściem tego listu naszego zaciagneli, zaraź, po powzięciu tey wiadomości, wyjeżdżali zpod znaków,— a to pod winami garłowemi y utratą dobr wszystkich. Co do wiadomości wszystkim podaiąc, uniwersał ten nasz po grodach y miasteczach y mieyscach publicznych ogłosić roskazuiemy. Na co, dla lepszey wiary, ręką własną podpisawszy się, pieczęć naszą przycisnąć rozkazaliśmy. Dañ w Krakowie, dnia szesnastego miesiąca Oktobra, roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siódmeego, panowania naszego pierwszego.

У того универсалу его королевское милости при печати притисненої подпись руки его королевское милости

тыми словы: Augustus rex. Который неную ку актикованью поданный, есть же тотъ универсаль его королевское до книгъ кгородскихъ Берестейскихъ милости, черезъ особу вверху поме- принять и уписанъ.

1697 г.

Изъ книги за 1727—1728 годы, стр. 61—63.

315. Подтверждительная привилегія короля Августа II мѣстечку Ломазамъ на Магдебургское право и другія льготы.

Виленскій воевода, маршалокъ Лунскій, канцлеръ великаго княжества Литовскаго, староста Берестейскій и Ковенскій—Миколай Радивиль основалъ мѣстечко въ Ломазахъ и даетъ мѣщанамъ его, равно какъ и всѣмъ, которые захотѣли бы въ немъ поселиться, разныя льготы: освобождаетъ ихъ отъ всѣхъ платежей и податей до 1570 года, дозволивъ имъ брать мостовое съ моста Ломазскаго по 4 пѣниза отъ воза, а отъ верховаго—по 1 пѣнизу, также умѣренное торговое; торги назначаетъ по воскресеньямъ и четвергамъ; установляетъ двѣ ярмарки, одну въ день св. Петра и Павла, а другую въ праздникъ Всѣхъ Святыхъ. Въ 1568 года, по просьбѣ мѣщанъ Ломазскихъ, Сигизмундъ Августъ даетъ имъ магдебургское право, но примѣру городовъ Бѣльска и Мельника, назначивъ гербъ мѣстечку Ломазамъ волчью голову и орлиную ногу, изображенiemъ которыхъ она должна припечатывать всѣ письменныя дѣла свои, и предоставляетъ войту и бургомистрамъ судить и рѣшать всякаго рода дѣла, и въ случаѣ нужды опредѣлять смертную казнь. Урядъ замка Берестейскаго невправѣ вмѣшиваться въ ихъ рѣшенія, допускается только аппелляція къ самому королю. Вмѣстѣ съ симъ вмѣняется въ обязанность Ломазскимъ мѣщанамъ строить и починять мостъ возлѣ мѣстечка на главной дорогѣ и брать мостовое, какъ сказано было выше; дозволяется строить воскобойни и лавки, съ которыхъ пошлина должна быть вносима въ мѣстечковый ящикъ и обращаема на его потребности; отчетъ въ ней долженъ быть отдаваемъ замковому старостѣ. Мѣщане обязаны также починять плотину между дворомъ

и мѣстечкомъ, строить и поддерживать мосты на улицахъ; другихъ работъ—толокъ, гвалтовъ, стражи и прочихъ повинностей они не должны исполнять и не давать никакой дани и дяка, только исключая времени прїзыва короля. Кроме сего король даетъ имъ право устроить солодовню и винокурни съ тѣмъ, чтобы они отъ четырехъ бочекъ Брестской мѣры платили въ королевскую казну по 7 грошей. Касательно дерева бортнаго имъ предоставляется право, опредѣленное ревизорами, также рыбная ловля на рѣкѣ Зелинѣ съ тѣмъ, чтобы они пониже пруда ловили неподвижными, но езовъ не дѣлали. Назначаются торговые дни по субботамъ каждой недѣли и двѣ ярмарки, въ день св. Петра и праздникъ Всѣхъ Святыхъ въ теченіи двухъ недѣль; въ это время дозволяется всяческому привозить всякаго рода масъ; торговое должно быть обращено на урядъ мѣстечка. По селамъ запрещается строить корчмы, за исключенiemъ сель, лежащихъ при дорогахъ. Съ корчмѣй назначается капиццина, медовая—60 грошей, водочная—30 грошей въ годъ, отъ жителей мѣстечка по два гроша съ корчмы, съ мѣстечковыхъ уволовъ по 42 гроша, съ прутовъ гуменныхъ по 1 пѣнизу. Опредѣляются мѣстечковыя застѣнки; согласно ревизорскому постановленію дозволяется бесплатно брать дерево изъ пущи Линаве. Всякая деревянная посуда, вывозимая даже за границу, должна быть продаваема и покупаема въ Ломазахъ. Въ 1588 году привилегія эта подтверждена была королемъ Владиславомъ IV; въ 1669 году—Михаиломъ Вишневецкимъ и въ 1697—королемъ Августомъ II.

Roku tysiąc siedmusetnego dwudziestego siódmego, miesiąca Maia dziesiątego dnia.

Na roczkach maiowych grodzkich Brzesczkich, porządkiem prawa statutowego przypadkach u sądownie w Brześciu od-

prawujących się, przed nami Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm, Adamem Sierzputowskim—miecznikiem y sędzią, a Pawłem Kościuszkiem Siechnowieckim—pisarzem, urzędnikami sądowemi grodzkimi woiewództwa Brzeskiego, compa-rens personaliter patron imē pan Theodor Antoni Mieleszko, przywilej i. k. mīci confirmaciyny, miastu Łomazkiemu nadany, ad acta grodu woiewództwa Brzeskiego iudicia lata podał, który de verbo ad verbum wpisując w księgi tak się w sobie ma:

August wtóry, z Bożey łaski król Polski etc. Oznaymuemy niniejszym tym listem naszym wszem wobec y každemu, komu o tym wiedzieć należy:

Iż przekładali przed nami sławetni Józef Smitka—burmistrz y Daniel Kulicki—rayca, mieszczanie nasi Łomazcy, imieniem magistratu y całego pospolitu pomienionego miasteczka Łomaz, w województwie y ekonomiey naszej Brzeskiej leżącego, przywilej na pargaminie, w samym accessie polskim stylem, a w texcie ruskim pisany, zawierający w sobie potwierdzenie wszystkich praw, temuż miasteczku pomienionemu służących, ręką nayaśniejszego antecessora naszego króla imci Jana trzeciego podpisany y pieczęcią wielką w. x. Lit. stwierdzony, cały y we wszystkim zupełny, żadnego podeyrzenia nie mający, y suplikowano nam przez panów rad y urzędników naszych, abyśmy y ten przywilej mocą naszą królewską zmocnić y stwierdzić raczyli, którego przywileiu sama series słowo w słowo taka iest:

Jan trzeci, z Bożey łaski król Polski etc. Oznaymuemy niniejszym listem naszym wszem wobec y každemu, komu o tym wiedzieć należy: Iż przekładali przed nami sławetni Andrzej Bereza—rayca y Grzegorz Kozieracki—pisarz, mieszczanie nasi Łomazcy, imie-

niem magistratu y pospolita pomienionego miasteczka Łomaz, w województwie y ekonomiey naszej Brzeskiej leżącego, przywilej na pargaminie, w samym accessie polskim stylem, a w texcie ruskim pisany, zawierający w sobie potwierdzenie wszystkich praw, temuż miasteczku pomienionemu służących, ręką nayaśniejszego antecessora naszego, króla Michała podpisany y pieczęcią w. x. Lit. mniejszą stwierdzony, cały y we wszystkim zupełny, żadnego podeyrzenia nie mający, y suplikowali nam przez panów rad naszych, abyśmy ten przywilej mocą naszą królewską zmocnić y stwierdzić raczyli, którego przywileiu sama series słowo w słowo taka iest:

Michał z Bożey łaski król Polski etc. Oznaymuemy tym listem naszym komu to wiedzieć należy: Iż pokładali przed nami sławetni Franciszek Szynkiewicz—rayca y Daniel Dołęński—pisarz, mieszczanie nasi Łomazcy, imieniem magistratu y pospolita pomienionego miasteczka Łomaz, w ekonomiey naszej Brzeskiej będącego, przywilej konfirmaciyny, na pargaminie ruskim pisany pismem, ręką nayaśniejszego króla imci pana Kazimierza, antecessora naszego, podpisany, pieczęci, przy sobie przez inkursoę na województwo Brzeskie nieprzyaciela wydarley, niemający, jednak we wszystkim pismie swoim bynajmniej nienaruszony, cały, zupełny y żadnego podeyrzenia sobie niemający, y suplikowali nam przez niektórych panów rad naszych y urzędników dwornych, abyśmy pomieniony przywilej mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, zmocnili y approbowali, który z początku aż do końca słowo w słowo wpisując tak się w sobie ma:

Jan Kazimierz, z Bożey łaski król polski etc. Oznaymuemy tym listem naszym, komu to wiedzieć należy: Iż pokładali przed nami sławetni Woyciech

Głocki, Teodor Stefanowicz—raycy Łomazcy, imieniem magistratu y pospolstwa miasteczka naszego Łomaz, w ekonomie naszej Brzeskiej będącego, przywilej pargaminowy, ręką s. pamięci króla imci Władysława czwartego, pana brata naszego, podpisany, pieczęcią wielką w. x. Lit. zapieczętowany, pod datą roku Państkiego tysiąc sześćset trzydziestego trzeciego, miesiąca Kwietnia dwudziestego dziewiątego dnia, cały, zupełny, w niwczym nienaruszony, pismem russkim pisany, potwierdzenie przywileju praw y wolności od s. pamięci króla imci Zygmunta Augusta, miasteczku Łomazkiemu nadanych, a od s. pamięci króla imci Zygmunta trzeciego, pana ojca naszego, confirmowany, w sobie za mykający, prosiąc nas przez niektórych panów rad y urzędników naszych dworowych, abyśmy takowy przywilej in toto mocą y powagą naszą królewską aprobowali y stwierdzili, który z początku aż do końca słowo w słowo tak się w sobie ma:

Wladislawъ четвертый, Божою милостію король Польскій, великий князь Литовскій, Рускій, Прускій, Жмудзкій, Мазовецкій, Инфлянцкій, а Шведскій, Готскій, Вандальскій, дѣдичный король, обранный великій царь Московскій. Ознаймуемъ симъ листомъ нашимъ, кому бы о томъ вѣдати належало, нынѣшнимъ и напотомнымъ будучего вѣку людямъ: Ижъ бывъ покладаный передъ нами черезъ нѣкоторыхъ пановъ радъ и урадниковъ нашихъ листъ—привилей конфirmaційный, на паркгаминѣ писаный, подъ датою въ Краковѣ, року тысяча пятьсотъ осемъдесять осьмого, мѣсяца Іюня двадцать девятого дня, подпісомъ руки его королевское милости свентобливое памети пана отца и добродѣя нашого, которымъ конфирмуемъ наданье правъ, вольностей и гербу наданья отъ предка нашего короля его милости |

Зигмунта Августа мѣстечку Łomazkому, и просили нась помененые бурмистръ, райцы, лавники и все поспольство помененого мѣстечка Łomazskago, aby есмо totъ листъ привилей святобливей памети короля его милости, пана отца и добродѣя нашого, особливымъ листомъ нашимъ утвердили, который вписуючи слово отъ слова, съ початку ажъ до конца, такъ се въ собѣ маеть:

Жигмунтъ третій, Божою милостію король Польскій и иныхъ. Ознаймуемъ симъ нашимъ листомъ, кому бы тогъ потреба было и належало вѣдати: Били намъ осудару чоломъ мѣщане мѣста нашего Łomazkого и показовали передъ нами привилей продка нашего славное памети короля его милости Жигмунта Августа—наданье права майдебургскаго, тому мѣстечку Łomazkому данный, за которымъ то наданьемъ оны порядкомъ того права майдебургскаго всѣ справы свои въ судахъ въ томъ мѣстѣ отправуючи и вольности въ нимъ належачой до сихъ часовъ уживаючи, просили нась осударя, abyсьмо, вынявши только съ того аппеляцію въ справахъ врадовыхъ отъ ураду мѣскаго до ураду двора тамечного Łomazkаго, подлугъ привилею належащую, при моци ихъ тоежъ право зоставуючи, спрадили. А такъ мы господарь, ненарушене всякие права, наданья и уживанья каждое вольности подъ панованьемъ нашимъ и на чоломбите тыхъ подданныхъ нашихъ мѣщанъ мѣста нашего Łomazskаго тое право майдебургское и вольное во всемъ уживанье его имъ заховуючи, тотъ привилей ихъ въ сесь листъ напѣ вписати есъмо вѣльи, который есть на паркгаминѣ писаный и такъ се въ собѣ маеть: Били намъ чоломъ бурмистры, райцы и вси мѣщане мѣста нашего Łomazkого о томъ, что перво сего воевода Виленскій, маршалокъ Лунскій, кан-

цлеръ великого князства Литовского, староста Берестейскій и Ковенскій, панъ Николай Радивилъ, будучи отъ насть старостомъ на замку Берестейскомъ, засадилъ новымъ порядкомъ мѣсто въ Ломазахъ при дворѣ нашомъ Ломазскомъ, давши вольности мѣщаномъ Ломазскимъ, которые бы въ томъ мѣстѣ поселилисе и кто бы знову тамъ еще пришолъ на мѣшканье, отъ всякихъ платовъ и податковъ нашихъ и повинности ихъ на нѣсколько годовъ, до певнаго часу и року наменованаго, то есть, до году тысяча пятьсотъ семьдесятаго и придавши имъ мыто мостовое на пожитокъ ихъ и до скринки мѣское брати съ мосту Ломазкого у купцовъ отъ воза—по четыре пѣниязей, отъ верховнаго купца—по нѣнязю, окромъ стану шляхецкихъ и людей служилыхъ, къ тому торговое, помѣрное, важное и торгъ на кожну недѣлю четверъ, и тежъ ярмарки въ годъ два, одинъ па светого Петра, а другій—на Всѣхъ Святыхъ, далъ и установилъ тамъ, имѣти позволивши имъ того уживати до высадѣнія воли ихъ и до часу на листѣ его милости меновите описанаго. Который рокъ на ту вольность отъ пана воеводы Виленскаго ачкольвеckъ еще не вышолъ и податковъ некоторыхъ тамъ съ волокъ къ тому мѣсту вымѣроныхъ, яко и капищизны, некоторыхъ иныхъ повинностей до скарбу нашего они не полнять, нижели для лѣпшихъ слободъ и спѣшнаго засажденя людми того мѣста Ломазкого и запоможеня ихъ, били они намъ чоломъ, абыхмо прикладомъ мѣсть нашихъ, право майдебурское имъ дали, которымъ бы они въ томъ мѣстѣ судилисе и справовати мѣли, яко жъ и подканцлерий в. княжества Лит., маршалокъ дворный, староста Берестейскій и Кобринскій панъ Остафей Воловичъ въ причине насть за ними жедалъ. А такъ мы господарь, хотечи абы тымъ

способней оное мѣсто Ломазкое размножити и розширити и осадити, есмо съ ласки наше господарское на причину пана подканцлерого и челомбите мѣщанъ Ломазскихъ, оному и всимъ подданнымъ нашимъ въ томъ мѣстѣ даемъ право нѣмецкое майдебурское, которого права мають мѣщане Ломазские уживати нынѣ и на вѣчные часы, и имисе радити и справовати во всѣхъ члонкахъ и артикулахъ моць онаго права заховывающи, потому яко и въ мѣстѣ Бѣльскомъ и въ Мельнику правомъ майдебурскимъ спроваютъ. Яко жъ тому мѣсту надаемъ гербъ: голову волчую а ногу орловую, который же гербъ и на семъ мѣстѣ нашемъ есть вымалеваный, и тымъ гербомъ они всѣ справы свої мѣскіе печатовати мають вѣчными часы. И подлугъ того права нѣмецкого въ семъ мѣстѣ нашемъ Ломазахъ войтовство устанавляемъ и тымъ листомъ нашимъ войтовство нааемъ, который отъ насть господара установлены будетъ. И маєтъ войтъ съ бурмистры, райцы и лавники присяжные, которые въ ономъ мѣстѣ прикладомъ и звычаемъ правъ майдебурскихъ обераные будутъ, о всяkie речи—о гвалты, бое, пожоги, злодѣйства судити и на горло всказывати и пересудъ отъ того брати, водле права майдебурскаго, что войту, а что бурмистромъ будетъ належати; въ которые суды и справы мѣскіе урадъ замку Берестейскаго и двора нашего тамечного Ломазского ничимъ уступоватися не маєтъ, одно если бы кому въ судѣ войта и бурмистровъ кривда видѣла; тогда маєтъ таковыи аппелювати до ураду нашего Ломазского, а гдѣбы и отъ ураду кривду собѣ видѣль, тогда вольно будетъ засъ до насть господара appellовати, чего ему урадъ тотъ боронити не маєтъ, а подле постановеня и листу пана воеводы Виленскаго маєтъ подъ

мѣстомъ на гостинцу великомъ сами завжды будовати и направовати; мостового до скринки мѣское брати мають: отъ воза наложоного купецкаго двома коньми—четверы пеязей литовскихъ бѣлыхъ; отъ верховнаго купца—пенезъ одинъ; вѣдьже съ людей переныхъ стану шляхецкого и всякого человѣка служебного жадное мыто на томъ мости брато быти не маеть; къ тому помѣрное вазоче воскобойномъ, клѣтки мѣсту надаемъ, и съ того до скринки мѣской беручи и складающи, на потребу мѣйскую оборочати и зато сбудовати ратушъ и иный порядокъ въ мѣстѣ чинити повинны будуть; и съ тыхъ мѣйскихъ пожитковъ маеть урадъ мѣйскій передъ старостою нашимъ замковымъ людемъ послполитымъ того мѣста личбу чинити и въ речахъ зверхности, урадови належачихъ, зъ враду послуженство дѣлати. Также тежъ мѣщане за розказаньемъ урадовыемъ, коли потреба всказывати будетъ, греблю у ставу великого межы дворомъ и мѣстомъ поправовати и огатити и на гвалтъ гребильный ходити и мосты по местѣ и улицахъ мостити повинны будутъ; нижли роботъ, толокъ, гвалтовъ, стражи и никоторыхъ иныхъ повинностей полнити, стаціи жадныхъ, дани и дякла давати неповинны, только на приѣханье нашое господарское стацію давати повинни будутъ потому, яко и въ иныхъ мѣстахъ старства Берестейского; соловдовю и бровары мѣсту надаемъ, съ которыхъ отъ вару пива, отъ четырехъ бочекъ мѣры Берестейской, маеть намъ платити по семи гроши Литовскихъ. А что се дотычть дерева бортного на волокахъ мѣйскихъ и ихъ застѣнкахъ, въ томъ мають быти захованы ведле уставы тамечной ревизорской. Тожъ коло ловеня рыбъ въ рѣцѣ Зелиавѣ вольный вступъ имъ даемъ съ бродцею, съ кривою и

иными сѣтыми малыми, съ кломлею и удою вездѣ, а вверху ставу и не встанованья нижей ставу ловити мають, кромъ только съ неводами ходити и езовъ забивати не маютъ. А торгъ постановляемъ и даемъ имъ мѣти въ день суботній на каждый тыденъ и двѣ ярмарки—на святого Петра, а другую на Всехъ Святихъ каждого году, на которые ярмарки купцы наши и цудоземцы до того мѣста прїѣзжати и всякими речми купецкими торговати мають добровольне; а тые ярмарки за каждымъ разомъ чрезъ двѣ недѣли стояти мають; а дня торгового почавши, отъ святого Бартломея—ажъ до запустъ вольно будетъ подданнымъ нашимъ и князкимъ, панскимъ, земскимъ мяса всякаго, быдла ли, привозити и торговое на урадъ мѣйскій и за лопатки надворные пенезми давати повинни будуть. А корчмы покутные по селомъ быти не мають для злодѣйства и иныхъ сбытокъ; а переказы мѣсту только въ селахъ, которые по гостинцу, мають быти за вѣдомостю урадовою. А по высѣденью воли, на листѣ пана воеводы Виленского имъ назначеннное, будутъ они повинни платити до скарбу нашого въ годъ, подле постановеня ревизорскаго, капицизу, съ корчмы медовое—гроши шестьдесятъ, съ корчмы кгорыланое—гроши тридцать; съ корчмы въ тымъ мѣстѣ мѣшкающіе по два гроши платити повинни будутъ; съ волокъ мѣйскихъ по гроши сорока и два; съ прутовъ гуменныхъ—по пенезю одному; съ морговъ пашныхъ и прутовъ, такъ же селибныхъ мѣйскихъ, уличныхъ и заулковъ мають давати, яко на листѣ ревизорскимъ описано. А къ тому застѣнки до того мѣста приданы отъ ревизора на выпусты и будованье на дрова вольные, то есть: застѣнокъ въ концу, податковъ мѣйскихъ съ третьего по ля, съ другой стороны отъ застѣнку,

на дворные потребы заставленного, съ третьего отъ боку волокъ Гоши и четвертое стороны отъ границы Вишницкое, села Ровинъ, лѣсу низемного волокъ четыры; другій застѣнокъ въ концу полъ волокъ мѣйскихъ, отъ застѣнку села Костентковъ, съ третьей стороны отъ границы маршалковое наше пани Козеродзкое, село Красное, въ клинѣ лѣсу Хомине, волокъ три, морговъ тринадцать. А то выпусты отъ ревизора мѣсту наданые: въ концу улицы Берестейское и Подреское обаполъ рѣки Желязы по сѣножати дворные—выпусты морговъ сорокъ пять; другій выпусты въ концу Парценское, межи городовъ и фольварковъ и волокъ мѣйскихъ двухъ пуль выпустовъ—морговъ осемнадцать. Которые застѣнки и выпусты мають они ку мѣсту держати водле постановленія ревизорскаго и уживати ихъ добровольне, не платечи съ нихъ ничего. А надто позволили есьмо имъ въ пущи нашей въ Ликавъ дерево на будованье и на вшелякіе потребы брати вѣчными часы. А складъ начинья всякого деревянного, кто бы за границу до Короны съ волости Ломазкое провадити и до мѣстъ нашихъ и тежъ княжскихъ, панскихъ возити хотѣлъ, тогда въ мѣстѣ Ломазкомъ, яко продавано, такъ и куповано быти можетъ. А на твердость того даемъ бурмистромъ, райцомъ и всимъ мѣщаномъ мѣста нашего Ломазского сесь нашъ листъ, подпавши его рукою нашю господарскою; до которого печать нашу привѣсти казали есьмо. Писанъ въ Варшавѣ, лѣта отъ Нароженія тысяча пятьсотъ шестьдесятъ осьмого, мѣсца Октября шестого дня.

У того листу подпись руки, печать привѣщена его королевскѣе милости Зигмунта Августа, предка нашего; а справы писаря бывшаго Михала Грабурды. А штосе дотычетъ апелля-

ціи отъ уряду мѣйскому въ справахъ всякихъ судовыхъ на узнанье уряду дворскому, въ томъ привилею предка нашего описаное, ижъ мѣщане Ломазскіе у томъ неякую противность и уближеніе праву майдебургскому быти разумѣючи у восправованію судовъ отъ урядниковъ дворныхъ тамочныхъ неприсяглыхъ, били намъ господару челома, а быхмо апелляціи до нась господаря имъ позволили; въ чёмъ мы, бачучи рѣчь слушную, на то зеволивши, а съ уряду двора нашего Ломазскаго суженіе апелляцій мѣйскихъ зложивши на людъ нашъ господарскій, то приняли есьмо такъ: ижъ уже отъ сего часу, отъ даты сего листу нашего нижай-описаного, урадъ дворскій въ справахъ мѣйскихъ некоторые моцы мѣти, заапелляціями судити, не маеть, а уже не до дворнаго уряду отзыванье въ справахъ судовыхъ, одно до нась господаря отъ уряду мѣйскому, кому бы того потреба указывала апеллювати мають; которое же то право майдебургское, отъ продка нашего имъ наданое, мы господарь симъ листомъ нашимъ змоцняемъ. Мають обывателе мѣста нашего Ломазскаго, съ порядку судовъ и всякихъ справъ и вольностей къ праву майдебургскому належащихъ, поддаючи намъ господару повинность и пожитки, до скарбу нашего съ того мѣста приходячіи, ведругъ привилею предка нашего, уставы давное ревизорское, уживати на вѣчные часы. И па твердость сего дали есьмо сесь листъ нашъ мѣщаномъ Ломазскимъ, съ подписомъ руки наше господарское, до которое и печать нашу привѣсти казали есьмо. Писанъ въ Краковѣ, лѣта Нароженія Іисуса Христа Сына Божіого тысяча пятьсотъ шестьдесятъ осьмого, мѣсца Іюня двадцать девятого дня.

У того листу привилею печать одна привѣщеная, а подпись руки его коро-

левское милости тьми словы: Sigismundus rex; а другій подпись писарскій тьми словы: Габріель Война—писарь. А такъ мы господарь, чинячи то на причину пановъ радъ и урядниковъ нашихъ, такъ же и на просьбу бурмистровъ, райцовъ, лавниковъ и всихъ мѣщанъ мѣста нашего Ломазскаго, тотъ листъ привилей конфirmaцыйный, на речь у нимъ нижей описану и поменену, отъ свентобливое памети короля его милости пана отца, добродѣя нашего, потверженый, симъ нинѣшнимъ листомъ привилеемъ во всихъ пунктахъ, кондиціяхъ, параграфахъ и клявзулахъ вѣчне и ненарушено ствержаемъ и умадняемъ; а для лѣпшое твердости рукою нашею подпавшия, и печать нашу великого князства Литовскаго къ тому листу нашему привѣсти казали есьмо. Писанъ въ Варшавѣ, лѣта Божіого Нароженія тысяча шестьсотъ тридцать третьего, мѣсяца Апрѣля дня двадцать девятого, панования нашего польского-первого. Vladislaus rex. Pieczeć większa w. x. Lit. przyciśniona. Krzysztof Korwin Honsiewski—pisarz.

My tedy król, na przyczynę panów rad y urzędników naszych dwornych list przywilej świętey pamięci króla imści Władysława czwartego, pana brata naszego, konfirmaciyny, wyżey inserowany, miasteczka naszego Łomazkiego, na prawa y wolności ich służący, we wszystkich punktach, klauzulach, kondycyach y paragrafach mocą y powagą naszą królewską approbuiemy y stwierdzamy na wieczne czasy; na co, dla lepszey wiary, ręką naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit-go przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia trzeciego miesiąca Marca, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego, panowania królewstw naszych Polskiego y Szwedzkiego pierwszego roku. U tego przywileju konfirmacyjnego podpis i. k. mści: Jan Ka-

zimierz król; Franciszek Issakowski — referendarz y pisarz w. x. Lit.; pieczęć wisząca wyszarpniona znacznie.

My tedy Michał król, do proźby mianowanych wyżey mieszkańców y całego pospólstwa miasta naszego Łomazkiego, przez racyę y pisarza iuryzdykciynych wniesioney, łaskawie skłoniwszy się y słuszność samą uważywszy, mianowany przywilej konfirmaciyny we wszystkich punktach, klauzulach, kondycyach, paragrafach y kontentach, tak we wszystkich, iako y w každey części in quantum iuris est et usus eorum habetur, mocą y powagą naszą królewską stwierdzamy y zmacniamy, y przy nienaruszonych ich prawach y wolnościach zachowujemy, y sukcessorowie nasi zachować powinni będą; na co, dla lepszey wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit-go przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Krakowie, na seymie szczęśliwej koronaciey naszej dnia dwudziestego dziewiątego miesiąca Oktobra, roku Pańskiego tysiąc sześćset sześćdziesiąt dziewiątego, panowania naszego pierwszego roku. U tego przywileju konfirmacyjnego podpis i. k. mści: Michał król; Walerian Stanisław Judycki—archidiakon Wileński, pisarz w. x. Lit.; pieczęć wisząca mniejsza w. x. Lit.

My tedy Jan król, do uczynionej supliki do nas, od pomienionego miasteczka naszego Łomaz przez burmistrza y pisarza, imieniem całego urzędu y pospólstwa tamecznego czynioney, łaskawie się skłoniwszy, mianowany przywilej we wszystkich iego punktach, kondycyach, klauzulach y artykułach, iako się sam w sobie zawiera, powagą naszą królewską zmocnić y stwierdzić umyślimy, iakoż niniejszym przywilejem, in quantum ius est et usus eius habetur, zmacniamy y utwierdzamy, w naymniejszej rzeczy praw y wolności tego miasteczka nie naruszać, od nayaśniey-

nych antecessorów naszych iemu nadanych, co y nayiaśniesyi sukcessorowie nasi uczynią. Na co, dla lepszej wiary ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. stwierdzić rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwudziestego siódme- go miesiąca Marca, roku Pańskiego tysiąc sześćset siedmdziesiąt szóstego, panowania naszego trzeciego roku. Ten przywiley podpisany ręką iego królewskiej mości temi słowy: Jan król; Kazimierz Giełgud—pisarz w. x. Lit., y pieczęć większa w. x. Lit-go.

My tedy Augustus król, do uczynioney supliko do nas, od pomienionego miasteczka Łomaz poddanych naszych, łaskawie skłoniwszy się, ten wszystek wypisany przywiley we wszystkich ie- go punktach, klauzulach, paragrafach stwierdzamy y nienaruszenie zachowuime- my, iakoż niniejszym listem confirmacinym, w naymniejszey rzeczy praw

wolności tego miasteczka naszego Ło- maz nienaruszając, zmacniamy, od nayiaśnieszych antecessorów naszych iemu nadanych, co y nayiaśniesyi sukcessorowie nasi uczynią. Na co, dla lepszej wa- gi ręką się naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit-go przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Krakowie, roku Pańskiego tysiąc sześćsetnego dziewięćdziesiąt siódmeego, dnia miesiąca Nowembra.

U tego przywileju podpis ręki nayiaśnieszgo regnanta temi słowy: Augustus rex. Intitulacia tego przywileju w te słowa: Konfirmacya prawa mieszkańców Łomazkim ekonomii Brzeskiej. Przy którym przywileju pieczęć wielka w. x. Lit-go wisząca. Któryż to takowy przywiley, za oczewistym onego przez osobę wyż wyrażoną u sądu naszego podaniem ku aktykowaniu, iest do xiąg grodzkich Brzeskich spraw sądowych przyjęty y wpisany.

1698 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 315—318.

**316. Постановлеіе дрорянъ Брестскаго воеводства на сеймикѣ предкоммис-
сіальномъ.**

Дворяне Брестскаго воеводства, собравши ся на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили: 1) на содержаніе войска собрать прежде всего чоловічій шеляжный сборъ, согласно съ древними обычаями, безъ вымогательствъ и насилия, посредствомъ особой комиссіи, должностнуюющей оставаться до громничного сеймика, 2) количество сбора въ теченіи года должно ровняться 25,000; 3) такъ какъ сборщики откроютъ свои дѣйствія раньше положеннаго срока 5-тью мѣсяцами, то сумму эту, сверхъ 25,000, должны представить въ брестской скarбѣ, а равно и отчетъ о ея количествѣ и затратахъ—съ тѣмъ, чтобы эта послѣдняя была употреблено не на что иное, какъ только на содержаніе войска; 4) для выполненія тарифа с о в и т ы хъ г п б е р н ы съ и мѣній духовныхъ и старостинскихъ, согласно конституціи

соequationis, избрать особыхъ лицъ, которые, соответственно расписаниемъ комиссара, и должны будутъ сдѣлать соотвѣтственную раскладку; 5) поголовная подати—татарскія, жидовскія, исключая монополій, собрать чрезъ стражника и скарбника и обратить также на содержаніе войска; 6) чтобы сборы эти были своевременны—немедленно открыть фискальные суды и избрать судей, которые и должны открыть свои дѣйствія въ Брестскомъ замкѣ; 7) комиссія эта или депутація, какъ относительно гибернъ, такъ и поголовной подати съ татаръ и жидовъ, должна имѣть законную силу только до будущаго срѣтенія (gromnic), а потомъ, для другихъ цѣлей, будуть назначены комиссіи другая; 8) ксендзаніемъ Августіанамъ выдать 1000 злотыхъ изъ шеляжнаго сбора, во внипніе къ ихъ позволенію—отбывать сеймики въ ихъ костелѣ.

Roku Pańskiego tysiąc sześćset dwie-
wiedziesiąt ósmego, miesiąca Septembra
trzeciego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przede mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto imć pan Michał Niepokocyzycki, regent ziemski Brzeski y sędzia fiskalny, laudum seymiku woiewództwa Brzeskiego, na seymiku przedkommissialnym zgodnie postanowione, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta y rycerstwo woiewództwa Brzeskiego, ziechawszy się za innotestimenti i. k. mscii, pana naszego miłościwego, naprzód pro vigesima quinta Augsti, a potym za limitacię—pro secunda Septembris, in anno millesimo sexentesimo nonagesimo octavo, na mieysce zwyczayne do Brześcia miasta i. k. mscii, gdzie za zgodą z obo-

polną wszyskich nas, stosując się do konstituciey szczeliwey koronaciey i. k. mscii, pana naszego miłościwego, ten porządek woiewództwa naszego in ordine do zachowania coaequatiey y repartitię postanowiliśmy:

Na zapłatę wojsku, z reparticiy, woiewództwu naszemu przypadley,—naprzód: szeleżne czopowe a termino huius actus uchwalamy y od administratorów do exequowania onego naznaczamy imści pana Stanisława Rusieckiego — kasztelanica Minskiego y imć pana Stanisława Tyszkowskiego—podstolego Brzeskiego; którzy exequi po miastach, miasteczkach, karczmach iuxta normam et usum veterem powinni będą, nic iednak iuż pro termino elapso niewymagając ex vi tego laudum naszego y danego kontraktu z podpisem imci pana Ludwika Poicieia—podkomorzego Brzeskiego, marszałka terazniowego seymiku naszego.

A ta contrahencia ichmościów ma trwać aż do seymiku gromnicznego, ad annum tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, z którymi powinni będą za rok ieden do skarbu naszego wnieść sumę dwadzieścia pięć tysięcy.

A zaś że ieszcze teraz ante tempus praefixum Gromnic będą ichmość in administrationem tego podatku pięć effective miesięcy, tedy osobliwie za te pięć miesiące procz pomienionych dwudziestu pięciu tysięcy powinni będą wnieść osobliwą do skarbu naszego importancię y z tego dać calculum na sądach fiskalnych naszych, tak iednak, aby y ta summa nigdzie się indziej nieobracała, tylko na zapłatę woysku z reparticyi na woiewództwo nasze przypadley.

Do wybrania zaś iuxta tenorem konstytucie coaequationis y w niej namienionej taryfy sowitych hybern z dobr duchownych y starostw woiewództwa naszego, naznaczamy zgodnie: imśi pana Franciszka Szuyńskiego—podstolego Brzeskiego y imśi pana Zygmunta Chrzanowskiego—czesznika Brzeskiego; którzy in simili wybrane hyberne na zapłatę szczególnie woysku za assignaciami imśi pana kommissarza naszego, na komisją obrannego, który zarowno z woiewództwami drugimi et ad normam onych assygnacyi wydawać powinny będą sub solutione de proprio, in quantum by na co inszego obrócić mieli.

Poglówne tatarskie, żydowskie, monoplia, enecti invecti y te, stosując się do konstytucie wyżej pomienionej, ad execusionem onego imśi pana Kazimierza Niepokoczyckiego—strażnika woiewództwa naszego y imśi pana Jana Buchowieckiego—skarbnika także woiewództwa naszego naznaczamy.

Który podatek wyexecuowawszy także szczególnie tylko na zapłatę woysku, z reparticye na woiewództwo nasze przypadłemu, obrócić się ma.

Co żeby wszystko do przedszej exekucie przyjść mogło, zaraz y sądy fiskalne woewództwa naszego według konstytucji postanawiamy; do których sędziów obraliśmy zgodnie, naprzód: imśi pana Ludwika Pocieja—podkomorza Brzeskiego, imśi pana Dominika Szuyńskiego—chorążego Brzeskiego, imśi pana Piotra Galemńskiego, imśi pana Alexandra Kościuszki, imśi pana Karola Żardeckiego, imśi pana Jana Buchowieckiego, imśi pana Bonifacego Ostrowskiego, imśi pana Michała Niepokoczyckiego, imśi pana Gabriela Gintowta, imśi pana Albrechta Borkowskiego; którzy przy ziemstwie co miesiąc sądy odprawywać powinni będą in loco solito, w zamku Brzeskim.

Kontrahencya zaś, albo raczey deputacya tak do hyberny iako y pogłownego tatarskiego y żydowskiego tylko do Gromnic przyszłych trwać powinna będzie, a na tamtym terminie do drugiej exakcocy drugich iuż obrać mamy.

Imśi xięży augustianom Brzeskim, za osiądczone nam łaski, że kościoła do seymikowania nigdy nie bronili, chcąc oświadczyć gratitudinem, tysiąc złotych naznaczamy z kontrahencji szelżnego, na które aby imśi pan marszałek seymiku terazniejszego naszego wydał assignację,—iniungimus.

Co wszystko zgodnie postanowiwszy, rękoma naszemi podpisujemy się dla lepszego waloru, y do akt woiewództwa naszego grodzkich podać rozkazaliśmy. Dat w Brześciu, secunda Septembris, roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego.

U tego laudum podpisy rąk temi słowy: Ludwik Pociey—podkomorzy woiewództwa Brzeskiego, marszałek seymiku woiewództwa Brzeskiego, Kazimierz Wygonowski—woyski woiewództwa Brzeskiego, Mikołaj Kazimierz Machwiec—stolnik woiewództwa Brzeskiego—mp., Fran-

ciszek Szujski — podstoli woewództwa Brzeskiego, Benedykt Buchowiecki — podczaszy Brzeski, woyt Diwiński, mp., Piotr z Piekar Piekarski — miecznik y komisarz woewództwa Brzeskiego, Renald Sadowski — pisarz ziemska woewództwa Brzeskiego, Jan Beklewski — podstarości woewództwa Brzeskiego, Zygmunt Benedykt Chrzanowski — czesznik y sędzia grodzki woewództwa Brzeskiego, Jan Komorowski — pisarz ziemska Mozyrski, Kazimierz Niepokoczycki — strażnik woewództwa Brzeskiego, Piotr Galemski — sędzia skarbowy woewództwa Brzeskiego, Aleksander Jan Kościuszko Siechnowicki — sędzia woewództwa Brzeskiego skarbowy, Michał Dominik Niepokoczycki, Stanisław

z Białzowa Cedrowski, Zygmunt Łychowski — łowczy Grodzieński, Jan Adam Buchowiecki mp., Albrecht Borkowski — podczaszy Bracławski, Władysław Zardecki — czesznik Starodubowski, Bonifacy z Nasiłowa Ostrowski — czesznik Nowogrodka Siewierskiego — mp., Karol Michał Zardecki, Kazimierz Zardecki — stolnik i. k. mości, Antoni Okołowicz, Franciszek Bucholc — czesznik Smoleński, Kazimierz Dobrowizki — woiski Mozyrski, Samuel Przyłucki, Michał Hornowski mp., Adam Sterpiński. Które to laudum seymikowe woewództwa Brzeskiego, przez osobę wyż pisaną ku aktykowaniu podane, iest do xiąd grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1698 r.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 569—584.

317. Реестръ убыткамъ, причиненнымъ польскими войсками разныхъ командъ Кривовербскому влючу.

Roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, miesiąca Septembra dziewiętnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przedemną Janem Bęklewskim — podstarostiem Brzeskim, stanowszy oczewisto na urzędzie imci pan Józef Reszka, namiesnik klucza Krzywowierbskiego, ten reestr poczynionych szkod przez żołnierzów reimentu iasnie wielmożnego imć pana marszałka w. x. Lit. za komendą imć pana Konarskiego — oberszterleytnanta i. k. mości, na rzecz w nim wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąd grodzkich Brzeskich podał, który ten reestr, wpisując w xięgi, słowo do słowa tak się w sobie ma:

Pretensye krzywd y szkod, poczynionych we wsiach, do kluca Krzywowierbskiego należących, przez żołnierzów reimentu iasnie wielmożnego imć pana marszałka w. x. Lit., w roku terazniejszym tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmym, za komendą imć pana Konarskiego — oberszterleytnanta i. k. mości.

We wsi Kodenecu. Na osobę y porcią imć. pana maiora, za słoninę, masło, syry, żyto, krupy, barany, gęsi, kury y inne rzeczy victualia, gotowego wydali — in summa złotych sto óśmdzięsiąt; w tey że wsi Kodenecu na osobę porcią imć pana Klokmana kapitana wydali za wszelkie leguminy, wedle po-

daney ustawy, na każdy tydzień, rachując po złotych czterdziestie, przez niedziel numero ośm, za wszystko, to iest: zboże, masło, syry, słoninę, kury, gęsie y prosinta y inne victualia, facit in summa—złotych trzysta dwadzieścia; osobno wzioł żyta beczek trzy, rachując beczkę po złotych trzydziestie dwa, facit—złotych dziewięćdziesiąt sześć; na osobę imć pana kapitana Szteyna w teyże wsi Kodeńcu wydali gotowizną na tydzień po złotych dwadzieścia pięć, przez niedziel ośm—złotych dwieście, excepto wydatków na wikt, to iest: mięsa, syrów, słoniny, baranów, krup, gęsi, kur, prosiąt, żyta y na obrok snopami, to rachując na pieniądz ad minimum—na złotych dwieście; na porcią imć pana Dystrolofa kapitana gotowych pieniedzy, według ustawy, na każdy tydzień po złotych dwudziestu pięciu, przez niedziel numero ośm, facit—złotych dwieście; zosobna za żyto, słoninę, krupy, mięso, barany, sol, syry y inne rzeczy et victualia ad minimum—złotych siedmdziesiąt ośm y groszy dwa; na osobę y porcią imć pana regiment-kwatermistrza w teyże wsi wydali przez wszystek czas, rachując wszystkę leguminę ductam proportionem na gotową summe—złotych sto dwadzieścia.—W teyże wsi Kodeńcu na żołnierzów, numero osob sześćdziesiąt; w teyże wsi gotowizną pieniedzmi na każdego osobnie żołnierza leniku po złotych trzy, facit—złotych sto osmdziesiąt; chleba, gospodarskich bochenow numero dwieście dziesięć, każdy rachując bochen ad minimum po groszy piętnastu,—facit złotych sto pięć; masła na osobę po kwart dwie,—facit kwart sto dwadzieścia, czyni fasek numero siedm, rachując faskę po złotych piętnastu, in summa facit—złotych sto pięć; za chust, alias koszul numero siedmdziesiąt, po złotych dwa rachując,—facit złotych sto czterdziestie; za chustek, alias halsztuchow siedm-

dziesiąt po groszy piętnastu—złotych trzydziestie pięć; za syrow kop numero trzy, po złotych dziesięciu kopę—złotych trzydziestie; za wozów robionych numero dwanaście ze wszystkim, ad minimum po złotych ośm—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; za smołę, maznicę, liny, postronki, bagłągi y inne—złotych piętnastie. Na imć pana maiora imć pana Klokmana, kapitana imć pana Szteyna, kapitana imć pana Dystroloffą, kapitana imć pana regimentkwatermistrza, taž wieś Kodeniec wydala in vim consolaty leguminam, to iest: żyta Brzeskiej miary beczek numero dwadzieścia trzy, po złotych trzydziestie dwa beczka—złotych siedmset dziewięćdziesiąt sześć; krup ięczmiennych beczek numero piętnaście, na to ięczmienia wyrobiono beczek trzydziestie pięć, beczkę po złotych sześćnaście,—facit złotych cztyrzysta czternascie; summa in universum facit na osobę ichmość panow oficerów—złotych dwa tysiące sto dwadzieście cztery; na żołnierzów wyż osob położonych specificata summa in recenti—złotych siedmset sześć; in summam generalem universalem z tey wsi mianowaney Kodeńca—złotych dwutyisiące ośmset trzydziestie.

Wieś Pachole. Na osobę y porcią imć pana Tymana—porucznika wydali: za leguminy y strawne pieniedzmi gotowizną—złotych dwieście dwadzieścia; temuż imć za słoninę, masło, sery, sol obroki y inne—złotych sto sześćdziesiąt; summa in uniwersum—facit złotych trzysta ośmdziesiąt. W teyże wsi Pachole na żołnierzów osob numero czterdziestie po złotych trzy na iednego,—facit złotych sto dwadzieścia; żyta wydali beczek numero dwanaście, po złotych trzydziestie dwa beczka,—facit złotych trzysta dwadzieścia; krup ięczmiennych beczek numero ośm, po złotych szesnastu beczka,—facit złotych sto dwadzieście dziewięć; masła, rachując na faski, kwarty, czyni

fasek numero cztery, po złotych piętnastu,—facit złotych sześćdziesiąt; syrów kop pultory, po złotych dziesięć kopa,—facit złotych piętnaście; chleba bochenów gospodarskich numero sto dwadzieścia, po groszy piętnaście, ad minimum,—facit złotych sześćdziesiąt; za chust alias koszul par numero czterdzieście, po złotych dwa,—facit złotych osmdziesiąt; za chustek alias halsztuchów par dwadzieścia, po groszy piętnactu—złotych dwadzieścia; wozów numero ósm za każdy po złotych ósm, ad minimum—facit złotych sześćdziesiąt cztery; za smołę y maznicy, postronki, liny, bokłagi—złotych piętnaście; summa in universum wydanych—złotych ósmset osmdziesiąt trzy; in summa universalis z tey wsi wydanych pieniędzy, tak za leguminę, iako y inne rzeczy, iako się podożyło wyżey,—facit złotych tysiąc dwieście sześćdziesiąt trzy.

Wieś Zaduba. Na ichmość pp. oficerów in genere tego regimentu y komendę żyta beczek numero sześć, po złotych trzydzieście dwa,—facit złotych sto dziewięćdziesiąt sześć; krup ięczmiennych beczek numero cztery, wyszło ięczmienia na to beczek numero dziesięć, po złotych szesnastu beczka,—facit złotych sto sześćdziesiąt; pieniędzmi za inszy prowiant, iako to: za kury, gęsi, proszęta, masło, syry, sól y inne rzeczy victualia—złotych sto osmdziesiąt ósm, summa in universum—złotych pięćset siedmdziesiąt cztery. W teyże wsi Zaduba na żołnierzów osób numero dwadzieścia dwa, na osobę jedną po złotych trzy,—facit złotych sześćdziesiąt sześć; chleba bochenów gospodarskich numero sześćdziesiąt sześć, po groszy piętnastu,—złotych trzydzieście trzy; masła fasek numero dwie po złotych piętnaście fasaka,—facit złotych trzydzieście; syrów numero sześćdziesiąt, to iest kope,—facit złotych dziesięć; chust, alias koszul par numero dwadzieścia dwa, po złotych dwa,—

facit złotych cztyrdesięcia cztery; chustek, alias halsztuchów numero dwadzieście dwa, po groszy piętnastu—złotych iedynaście; wozów numero cztery ze wszystkim po złotych ósmiu,—facit złotych trzydzieście dwa; za smołę, liny, postronki, bokłagi y maznicę—złotych sześć; summa facit in universum—złotych dwieście trzydzieście cztery; in summam universalem z tey wsi—złotych ósmset ósm.

Wieś Wyłaków. Na osobę y porcią pana chorążego gotowiznę pieniędzmi na tydzień po złotych trzydziestu, przez niedziel ósm—złotych dwieście czterdzieście; za leguminę, kury gęsi, proszęta, żyto, krupy, victualia inne—złotych osmdziesiąt; summa in universum—facit złotych trzysta dwadzieścia. W teyże wsi żołnierzów numero osób czterdzieście wydali gotowemi na iednego, do złotych trzy,—facit złotych sto dwadzieścia; żyta tymże beczek dwanaście, po złotych trzydzieście dwa beczka,—facit złotych trzysta osmdziesiąt cztery; krup ięczmiennych beczek ósm, po złotych szesnastu ięczmienia beczka, a na to wyszło ięczmienia beczek dziesięć,—facit złotych sto sześćdziesiąt; chleba gospodarskiego bochenów numero sto dwadzieście, po groszy numero piętnastu, ad minimum—złotych sześćdziesiąt; masła kwart numero osmdziesiąt, facit fasek trzy garncy,—dwa złotych czterdzieście siedm groszy piętnaście; syrów numero dziewięćdziesiąt, to iest kop pultory—złotych piętnaście; chust alias koszul par numero czterdzieście, para po złotych dwa,—facit złotych osmdziesiąt; chustek alias halsztuchów numero czterdzieście po groszy piętnastu,—facit złotych dwadzieścia; wozów numero siedm ze wszystkim, po złotych ósm,—facit złotych piędziesiąt sześć; na smołę, liny, postronki, maznicę y bokłagi—złotych piętnaście, groszy dwanaście; summa in uni-

versum—złotych ósmset pięćdziesiąt siedm, groszy dwadzieścia siedm; in summa universali z tey wsi Wylaków wydanych—złotych tysiąc sto siedmdziesiąt siedm, groszy dwadzieścia siedm. Młynarze. Na osobę y porcią imć pana porucznika kapitaństwa imć pana Szteyna, gotowymi pieniędzmi na tydzień po złotych trzydziestu przez niedziel numer ośm—złot. dwieście czterdzieścia—summa in universum—złotych dwieście czterdzieścia; w teyże wsi Młynarzach na żołnierzów, numero osob dwadzieścia, gotowizną, pieniędzmi po złotych trzy,—facit złotych sześćdziesiąt; za chleba bochenów gospodarskich numero sześćdziesiąt, po groszy piętnastu—złotych trzydzieścia; za masło fasek numero dwie, po złotych piętnastu,—facit złotych trzydzieścia; za syrów numero sześćdziesiąt, to iest kopeę—złotych dziesięć; za chust, alias koszul, numero par dwadzieścia, po złotych dwa—złotych czterdzieścia; za chustek, alias halsztuchów, par dwadzieścia, po groszy piętnaście—złotych dziesięć; żyta beczek numero ośm, po złotych trzydzieście dwa,—facit złotych sto trzydzieście sześć; krup ięczmiennych beczek czytry, na to ięczmienia beczek dziesięć, po złotych szesnastu—złotych sto sześćdziesiąt; wozów numero cztery, ze wszystkim po złotych ósm wóz,—facit złotych trzydzieścia siedm; za smołę, liny, postronki, maznice, bokłagi—złotych dziesięć; summa z Młynarzów—złotych piećset ósmnaście; in summa od Młynarzów wszystkie wydanych złotych—siedmset pięćdziesiąt ośm.

Wieś Krzywówierzba. Na osobę z porcią imć pana porucznika Brokuza gotowych pieniędzy—złotych dwieście czterdzieścia cztery; kur wybrano numero trzydzieście po groszy sześć,—facit złotych dziesięć; gesi numero dwadzieścia, po groszy dwadzieścia,—facit złotych sześć, groszy dwadzieścia; na inne

leguminy iako to: żyto, sól, masło, syry, krupy—złotych sto sześćdziesiąt; summa in universum—złotych cztyrista dziesięć, groszy dwadzieścia. Na żołnierzów, osób numero siedmdziesiąt ośm, gotowizną pieniędzmi na iednego po złotych trzy,—złotych dwieście trzydziestie ieden; żyta suchego po garncy numero dwadzieścia na osobę, facit szanków siedmdziesiąt ośm, iako wyżey facit—złotych czysta ośmdziesiąt cztery; krup ięczmiennych beczek dwanaście, na to ięczmienia wyszło beczek trzydziestie, rachując beczkę po złotych szesnastu,—facit złotych czysta ośmdziesiąt; masła fasek sześć po złotych piętnastu, facit—złotych dziewięćdziesiąt; syrów kop numero cztery po złotych dziesięć,—złotych czterdzieścia; chleba na iednego po bochenów trzy, facit bochenów numero dwieście trzydzieścia cztery, po groszy piętnastu ieden ad minimum rachując; chust, alias koszul, numero par siedmdziesiąt ośm, po złotych dwa,—złotych sto pięćdziesiąt sześć; chustek, alias halsztuchów, numero siedmdziesiąt ośm, po groszy piętnastu,—złotych trzydzieście dziewięć; wozów numero dziesięć, po złotych ósm,—facit złotych ośmdziesiąt; za smołę, liny, postronki, maznice y bokłagi—złotych ósmnaście y groszy piętnaście; summa in universum facit—złotych tysiąc pieczęć trzydziestie pięć y groszy dwadzieścia pięć; in summam universalem—złotych tysiąc dziewięćset czterdzieście sześć, groszy pięć.

Wieś Zamłodycze. Na osobę y porcią pana chorążego kapitaństwa imć pana Dynwolffa gotowizną, na kożdy tydzień po złotych trzydziestu, przez niedziel ośm—złotych dwieście czterdzieścia; na wikt, to iest: za słoninę, masło, syry, sól, krupy, kury, gesi,—złotych sto pięćdziesiąt; summa in universum złotych czysta dziewięćdziesiąt. W teyże wsi Zamłodyczach na żołnierzy, osób numero

dwendzieścia sześć, gotowizna, pieniędzmi po złotych trzy,—złotych siedmdziesiąt ośm; żyta na osobę po garncy numero dwadzieście, to iest po szanku, facit beczek sześć, szanków dwa,—złotych dwieście ośm; krup ięczmiennych numero beczek pięć, na to ięczmienia wyszło beczek dwanaście—złotych sto siedmdziesiąt sześć; masła garncy numero trzydzięście, facit fasek dwie y garniec ieden, po złotych piętnastu,—złotych trzydzięście dwa, groszy piętnaście; syrów kopa iedna y syrów ośmnaście, facit—złotych trzynaście y groszy ośmnaście; chleba bochenów gospodarskich po trzy bocheny na iednego, facit bochenów numero siedmdziesiąt ośm, po groszy ad minimum piętnaście,—facit złotych trzydzięście dziewięć; za kury, gęsi, liny, słoninę postronki, smołę, maznice, bokłagi y inne rzeczy wydali gotowizną—złotych sto; chust, alias koszul, par numero dwadzieście sześć, po złotych dwa—facit złotych pięćdziesiąt dwa; chustek, alias halsztuchów, dwadziescie sześć, po groszy piętnastu,—złotych trzynaście; wozów numero cztery, po złotych ośmiu ze wszystkim,—facit złotych trzydzięście dwa; summa in universum—złotych ośmset czterdzięście cztery, groszy trzy; in summa universaliter z tey wsi wziętych—złotych tysiąc dwieście trzydzięście cztery, groszy trzy.

Wieś Holana. Na osobę y porcię imć pana porucznika kapitaństwa imć pana Destroloffia gotowizna pieniędzmi—złotych dwieście czterdzięście; na wikt, to iest: chleb, mięso, masło, syry, sól—złotych sto czterdzięście, summa facit złotych trzysta sześćdziesiąt; w też wsi na żołnierze, osób numero dwadzieście, na każdego po złotych trzy, facit—złotych sześćdziesiąt; żyta beczek numero sześć, po złotych trzydziestu dwa, facit—złotych sto dziewięćdziesiąt dwa; ięczmiennych krup beczek cztery, na nie

ięczmienia beczek dziesięć, facit—złotych sto sześćdziesiąt; masła fasek numero dwie po złotych piętnastu, facit—złotych trzydzięście; syrów kopę iedną—złotych dziesięć; chleba bochenów gospodarskich numero sześćdziesiąt, po groszy piętnastu, facit—złotych trzydzięście; za chust par numero dwadzieście, po złotych dwa, złotych czterdzięście; chustek, alias halsztuchów, numero dwadzieścia—złotych dziesięć; za wozów numero sześć pieniędzmi dali złotych czterdzięście ośm; za smołę, liny, postronki, maznice, bokłagi pieniędzmi—złotych piętnaście, groszy dwadzieścia dwa; summa in universum—złotych pięćset sześćdziesiąt pięć, groszy dwadzieścia dwa; in summa universalis z tey wsi—złotych dziewięćset czterdzięście pięć, groszy dwadzieście dwa.

Użyda arędarza Krzywowierzbskiego. Na komendę nabrano gorzałka, piwem, mięsem, świecami—złotych pięćdziesiąt, żyta tak folwarkowego iako y chłopskiego w każdej wsi stojąc wyżeli y wymocili na kop cztyrzysta pięćdziesiąt, co ad minimum pretensie y szkody przez to zruynowali poddaństwo—na złotych trzy tysiące; ciż żołnierze, przy wyściu, rzeczy gospodarskich, statków y sprzętów zabrali—na złotych ad minimum trzysta; summa summarum wszystkich wydatków pretensie y szkod przez zwyły żołnierzy zabranych y poczynionych, iako się wyrachowało y wyżey specialiter położyło,—na złotych czternaście tysięcy dziewięć, groszy dwadzieście siedm.

Praetensye, krzywdy szkod poczynionych przez żołnierzy regimentu pieczęcego jasnie wielm. imśi pana podskarbiego w. x. Lit. tak regimentu iaśnie wielm. imci pana stolnika wielkiego xięstwa Litewskiego, także regimentu jasnie wielm. imśi pana woiewody Połockiego, także regimentu iaśnie oświeco-

nego xięcia imści pana podkanclerzego w. x. Lit., także suplement iaśnie wielmożnego imć pana strażnika w. x. Lit. we wsiach do klucza Krzywowierzbskiego należytych, w roku teraźniejszym tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmym, przez niedziel dwie, zboża końmi powypasali y wytratowali, ogrody wniewecz poobracali, hródy, łonki, etc. całe funditus zruinowali y wniewecz obrócili, uczynili szkody ad minimum,—na złotych pięć tysięcy, excepto regimentu iaśnie wielmożnego imci pana woewody

Połockiego, który powtórnie przechoǳąc stali noc y dni dwa, wzięli gotowych pieniędzy złotych dwieście dwadzieścia, wołów parę valoris—złotych sto, zboża y innych szkod narobili ad minimum—złotych tysiąc.

U tego regestru podpis ręki temi słowy; Franciszek Józef Reszka—namiesnik Krzywowierbski. Któryże to reestr przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1698 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 509—539.

318. Реестръ убыткамъ, причиненымъ панцерною хоругвию въ Вѣрецкомъ ключѣ.

Roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, miesiąca Septembra piętnastego.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przedemną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto na urzędzie p. Stanisław Narkiewicz, namiesnik Wierzecki, ten regestr poczynionych szkod przez chorągiew iaśnie oświeconego xięcia imści podkanclerzego w. x. Lit. pancerną, narzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, który ten reestr wpisując do xięgi, za podaniem onego do akt, słowo do słowa tak się w sobie ma:

Regesta krzywd spisanych klucza Wierzeckiego y poprzy- siegły ch w grodzie Brzeskim na chorągiew iaśnie oświeconego xięcia podkanclerzego w. x. Lit. w roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmym.

Wieś Sakowszczyce dawała: na koni ośm imści panu Franciszkowi Szuy-

skiemu, na koni dwa gotowych pieniędzy—złotych sześćset; żyta beczek ósm—facit złot. sto dziewięćdziesiąt y dwa; jęczmienia beczek ósm facit—złotych sto dwadzieścia ósm; gryki beczek cztery, facit—złotych ósmdziesiąt, grochu beczkę iednę, facit—złotych dwadzieścia ósm; owsa beczek dwanaście—facit złotych sto czterdzieście y cztery, za dwie faski masła—tynfów dwadzieście y cztery; pszenicy beczek dwie, facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; zadwie kopy syrów—tynfów dwadzieście y cztery; za dwa wozy gotowych pieniędzy—tynfów czterdzieście; za bokłagi y baryłki—tynfów sześć, za iadowice—tynfów dwadzieścia; za wieprze—gotowych pieniędzy sześćdziesiąt y ósm; za barany—tynfów dwanaście, za owieś, potrzy garncy na konia rachując; gotowych pieniędzy dali—złotych dwanaście y groszy dwadzieścia y cztery, za dżegieć—gotowych pieniędzy—złotych dwa; za postrąki gotowych pieniędzy—złotych sześć;

za sól gotowych pieniędzy—złot. siedmnaście; za płótno na wory gotowych pieniędzy—złotych dwadzieścia, za siano, krom swego gotowych pieniędzy złot. sto pięćdziesiąt; na huńki okrywać konie tynfów pietnaście, latus facit—złotych tysiąc sześćset trzydzieście y sześć. Taż wieś Jakowczyce imści panu Janowi Bohuławskiemu na koni dwa, gotowych pieniędzy tynfów trzysta; za wóz—tynfów sześć; za dziegień—tynfów dwa; żyta beczek cztery facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek cztery—facit złotych sześćdziesiąt y cztery; gryki beczek dwie facit—złotych czterdzieścia; owsa beczek ósm facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; grochu beczkę iednę, facit—złotych dwadzieścia y ósm; deputaczną odebrawszy złotych dwadzieścia y dwa nie oddał, ale powtórnie kazał na chłopach requirować, która wydali ichm. panom deputatom, facit—złot. czterdzieście y cztery; na guńki y na insze requisita towarzyskie—tynfów dziesięć; stróża y panszczyzna, podwody do puszczy za chłopską strawą y nakładem po drzewo bardziny, niżeli samemu dzierżawcy, co z uszczerbkiem skarbu i. k. mści bydż musiało. Poddani i. k. mści z Jakowczyce do dworu imści pana Bohuławskiego robotnika wydali, rachowano—trzysta ósmdziesiąt, po groszy ósmnaście z bydłem, facit—złot. dwieście dwadzieścia y ósm; okrom tego wszystkiego brania, imci pan Jan Bohuławski nienależycie gotowych pieniędzy wybrał—złotych sześćset iedynaście, latus facit—złotych tysiąc pięćset dwadzieścia y ósm. Taż wieś Jakowczyce imści panu Pawłowi Kościuszkiowi na koni dwa żyta beczek cztery, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek cztery, facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; owsa beczek ósm, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; gryki beczek cztery, facit—złotych ósmdziesiąt; gotowych pieniędzy—tynfów trzysta, pszenicy

beczkę iednę, facit—złotych trzydzieście y dwa; grochu beczka iedna, facit—złotych dwadzieścia y ósm; za dwie faski masła—tynfów dwadzieścia y cztery; za dwie kopy syrów—tynfów dwadzieścia y cztery; za grzyby y cybule—tynfów dwanaście; za kapustę szatkowaną, okrom sielskiej,—złotych sześć; za kocioł, co sobie imśc przepędził gorzałkę—złot. sześć; za drozdę—tynfów sześć; za sanki—tynfów ósm; za chomaty—tynfów dziewięć; za wozy—tynfów czterdzieści y pięć; za konopie na linę y postronki—tynfów sześćnaście; za siano do dworu i. mści—tynfów pięćdziesiąt; za bakłaże tynfów sześć; za barany—tynfów dwanaście; za rybę—tynfów sześć; za olej—tynfów dwadzieścia y sześć; do dworu imści robotnika wyszło z uszczerbkiem dworu y skarbu i. k. mści—złotych dwieście dwadzieścia y ósm; latus facit—złotych tysiąc sto ósmdziesiąt; okrom tego robotnika, podwoda codzienna, stróże tygodniowe, temuż imści panu Pawłowi Kościuszkiowi ze wsi Jakowczyce przez wszystkie czasy do dworu imści chodzili. Temuż imści panu Pawłowi Kościuszkiowi gotowych pieniędzy wydali poddani z Jakowczyc—tynfów pięćset czterdzieście. Item tenże imśc pan Paweł Kościuszko wziął w powtórnej ustawie gotowych pieniędzy na koni cztery—złotych dwieście sześćdziesiąt; żyta beczek ósm facit—złotych sto dziewięćdziesiąt y dwa; ięczmienia beczek ósm, facit—złotych sto dwadzieścia y ósm; owsa beczek dwanaście, facit—złot. sto czterdzieście y cztery; gryki beczek ósm, facit—złotych sześćdziesiąt; za grzyby y cybulę gotowemi wziął—złot. dwadzieście y cztery; za kapustę szatkowaną gotowemi wziął—złot. dwanaście; item za kocioł, co sobie gorzałkę palił, gotowemi wziął—tynfów dwanaście; za drozdę—tynf. dwanaście; item za sanki—tynfów sześćnaście; za chomonty—tynfów ósmaście; za wozy—tynfów dziewięćdziesiąt.

siąt, za guinki—tynfów sześćdziesiąt; za wory—tynfów dwanaście; za siano do dwo-ru imści—tynfów sto; za postrąki—tynfów dwanaście; za barany—tynfów dwadzieścia y cztery; za ryby—tynfów dwanaście, latus—facit złot. dwa tysięcy ośmset dwa-dziesiecie y ósm. Za kury, gęsi, iayka, które wybierał imci pan Kościuszko do dworu swego ze wsi nie rachuiemy, iednak to kładziemy, że imśc we dworze swoim na swoie własne gęsi wziął—na złot. czter-dziesięcie, latus facit—złot. czterdzieści. Taż wieś Jakowczyce Franciszkowi Cyrulikowi na koń ieden gotowych pieniędzy—tynfów sto dwadzieście y siedm; żyta beczkę ie-dnę—facit złotych dwadzieścia; ięczmienia beczka iedna—facit złotych szesnaście; owsa beczek trzy y szanek ieden—facit złotych trzydzieście y dziewięć; gryki szanków dwa—facit złot. dziesięć; psze-nicy szanków dwa—facit złot. czternaście, latus facit—złotych dwieście trzydzieście.

Wieś Pruska. Imści panu Michałowi Szuyskiemu na konia iednego gotowych pieniędzy za pierwszą ustawą—złot. pięć-set trzydzieści y dwa, latus facit—złotych pięćset trzydzieści y dwa. Imści panu Maciejowi Januszkiewiczowi na koni gotowych pieniędzy—złotych dwa tysiące sto sześćdziesiąt, latus facit—złotych dwa tysiące sto sześćdziesiąt. Imści panu Mi-chałowi Kościuskowi na koń ieden go-towych pieniędzy—złotych pięćset ośm-dziesiąt y pięć; tenże imśc okrom koni swoich wszystkich, które chował we wsi Prusku na stayni, do dworu swego wy-wiozł siana wozów dwadzieścia ósm, fa-cit—złotych dwieście; słomy wozów pięt-naście, latus facit—złotych siedmset ośm-dziesiąt y pięć. Imć pan Maciey Janusz-kiewicz Stephanowi Rucie, poddanemu Pruszkiemu, wziął gwałtem klacz, która warta była—tynfów sześćdziesiąt, latus faciet—złotych sześćdziesiąt. Imć pan Piekarski w też wsi Prusku na koni dwa gotowych pieniędzy wziął—złotych

dwa tysiące sto sześćdziesiąt y ieden; tenże imć pan Piekarski chłopowi Pru-skiemu—na imie Iwanowi Pieszczycowi wzioł owiec dwoie, przedał za tynfów sześć, latus facit—złotych dwa tysiące sto sześćdziesiąt y siedm.

Wójtostwo Stołopowskie. Wieś Stołpy. Na koni pięć imć pan Kazimierz Ostrouch, konformując się do inszych ichmć za zboże y wszelkie insze rzeczy wziął gotowemi pieniędzmi na dwa konie—złotych dwa tysiące y trzy-naście, latus facit—złotych dwa tysiące trzynaście. Imć pan Stephan Ostrouch, także na dwa konie wzioł gotowizny—zł. dwa tysiące y trzynaście, latus facit—zł. dwa tysiące trzynaście. Cyrulik też chorągwii, na imię Franciszek, computatis computandis, na konia iednego—złotych tysiąc, latus facit—złotych tysiąc. Ichm panowie deputaci różnemi czasy wzięli deputatczynny—tynfów sto, latus facit—złotych sto.

Wieś Matiasy. Imć pan chorąży na konia iednego wziął gotowych pieniędzy—złotych trzydzieście y sześć; żyta beczek cztery; facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek cztery, facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; owsa beczek sześć, facit—złotych siedmdziesiąt y dwa; gryki beczek dwie, facit—złot. czterdzieście, latus facit—złotych trzysta y ósm. W też wsi imć pan Wołkowyski za drugą ustawą wziął gotowych pieniędzy na koni dwa—złotych sto dwadzieścia; za wieprza, masło y syry wzioł—złotych pie-dziesiąt y cztery; żyta beczek pięć, facit złotych sto dwadzieścia; ięczmienia beczek cztery, facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; gryki beczek dwie, facit złotych czterdzieście; pszenicy szanków dwa, fa-cit—złotych sześćnaście; owsa beczek ósm facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć, latus facit—złotych pięćset y dziesięć. Imć pan Olesza na półtora konia gotowych pieniędzy pierwszą ratą wzioł—tynfów

ośmset ośmdziesiąt, za wóz—tynfów sześćnaście. Tenże sam imć na drugą ustawą wziął tynfów trzysta piędziesiąt, latus facit—złotych tysiąc dwieście czterdzieści y ośm.

Wieś Pesteńki. Imć pan Rayski na konie dwa wzioł gotowych pieniędzy—zł. czterysta piędziesiąt y cztery; żyta beczek ośm, facit—złotych sto dziewięćdziesiąt y dwa; ięczmienia beczek ośm, facit—złotych sto dwadzieścia y ośm; owsa beczek trzynaście, facit—złotych sto piędziesiąt y cześć; latus facit—złotych dziewięćset trzydziestie; pszenicy beczek dwie, facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; grochu beczka iedna, facit—złotych dwadzieścia y ośm; gryki beczek cztery, facit—złotych ośmdziesiąt; tenże imć na powtórną ustawą wzioł gotowych pieniędzy—dwieście czterdzieście; żyta beczek cztery, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek cztery, facit—złot. sześćdziesiąt y cztery; owsa beczek sześć, facit—złotych siedmdziesiąt y dwa; pszenicy beczka iedna, facit—złotych trzydzięci y dwa; grochu szanków dwa, facit—złotych czternaście; gryki beczek dwie, facit—złotych czterdzieście, za syry—tynfów dwanaście; za faskę masła wzioł iałowice, za którą dawano—tynfów dwadzieścia y pięć; za dwa wozy wziął woła, za którego dawano—tynfów czterdzieście; bydło okrom koni dwoie (do) majątkości rodzica swego zaprowadził sztuk piętnaście, na które bydło chłopi kupili siano—złot. piędziesiąt, latus facit—ośmset piędziesiąt y siedm. Taż wieś. imci panu chorążemu na pół konia wydała gotowych pieniędzy—złotych trzysta, latus facit—złot. trzysta; imci panu Kuleszy taż wieś wydała pieniędzy gotowych—złotych siedmset, latus—złotych siedmset; imci panu Syrkowtowi gotowych pieniędzy—złotych trzysta, latus facit—złotych trzysta.

Wieś Łyszczyki. Imć pan Mirski na dwa konie wziął gotowych pieniędzy—

złotych tysiąc; owsa beczek dwie, facit—złotych dwadzieścia cztery; za dwie beczki piwa—złotych szesnaście; na wóz y na linę—tynfów dwadzieścia y trzy; na drogę do dworu pańskiego czeladnikowi—tynfów dwanaście; za stróża y za drwa—tynfów trzynaście; za mięso—tynfów cztery; tenże imć na drugą ustawę gotowych pieniędzy—tynfów sto ośmdziesiąt; żyta beczek dwie, facit—złot. czterdzieści y ośm; ięczmienia beczek dwie, facit—zł. trzydziestie y dwa, gryki beczek dwie facit—złot. czterdzieści; pszenicy szanek ieden, facit—złotych ośm; grochu szanek ieden, facit—złotych siedm; owsa beczek ośm, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; latus facit—złotych tysiąc czterysta dziewięćdziesiąt y trzy. Imć pan Jasiński w teży wsi wziął drugiey ustawy pieniędzmi gotowemi, rachując y zboże na pieniądze—złotych trzysta trzydziestie y dziewięć; latus facit—złot. trzysta trzydziestie y dziewięć. Imci pan Młocki, tak pieniędzy gotowych, iako y zboża, na pieniądze rachując wzioł na pół konia—złotych dwieście sześćdziesiąt y sześć; latus facit—złotych dwieście sześćdziesiąt y sześć.

Wójtostwo Gliniańskie. Wieś Glinianka. Imć pan Skrzetacki, z imć panem Wołkowskim na pół trzecia konia gotowych pieniędzy wzieli—złotych tysiąc pięćset czterdzieści; imć pan Strzelucki na wóz wziął—tynfów cztery; imć pan Wołkowycki na zgubę wsi chował krewnego swego Wołkowskiego z kilku dziesiąt wołów, iako kupców y z czeladzią, który całej wsi kosztował sub iuramento—złotych pięćset; latus facit—złotych dwa tysiące czterdzieście y cztery. Imć pan Kazimierz Kościuszko na koni dwa gotowych pieniędzy—złotych dwieście piędziesiąt; żyta beczek pięć, facit—złotych sto dwadzieścia; ięczmienia beczek pięć, facit—złotych ośmdziesiąt; owsa beczek dziesięć, facit—złotych sto dwadzie-

ścia; na wóz y na oley—złotych dwanaście, deputatczynny wzioł—tynfów dwadzieścia y cztery. Deputatczynny imć pan Juraha w teyże wsi—złotych dwadzieścia y cztery; imć pan Juraha z imć panem Kościuszkiem w teyże wsi wyprawili podwod siedm do Lwowa, którym chłopom a poddanym i. k. mści droga kosztowała—złotych czterdzieście, y pan Kościuszka latus facit—złotych sześćset siedmdziesiąt. W teyże wsi imć pan Michwiec na koni dwa gotowych pieniędzy wzioł złotych dwieście piędziesiąt; żyta beczek pięć y szanek ieden, facit—złot. sto dwadzieścia y sześć; ięczmienia beczek pięć y szanek ieden, facit—złotych osmdziesiąt y cztery; owsa beczek dziesięć y szanków dwa, facit—złotych sto dwadzieścia y sześć; na wóz tynfów cztery; siana do Prużancy zaprowadził wozów szesdziesiąt; latus facit—złotych pięćset dziewięćdziesiąt.

Wieś Rymki. Imć pan Swądyński gotowych pieniędzy na dwa konie wział—złotych pięćset; żyta beczek sześć, facit złotych sto piędziesiąt; ięczmienia beczek ośm, facit—złotych sto dwadzieścia y ośm, owsa beczek dwanaście, facit—złot. czterdzieście y cztery; gryki beczka iedna, facit—złotych dwadzieście; latus facit złot. dziewięćset czterdzieście y ośm. Imć pan Juraha w teyże wsi wział na koni dwa gotowych pieniędzy—złotych sześćset trzydzieście y sześć; żyta beczek cztery, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek pięć, facit—złotych osmdziesiąt; latus facit—złot. ośmset y dwanaście. Summa generalna z tey wioski facit—złotych tysiąc dziewięćset czterdzieście y sześć, latus facit—złotych dwa tysiące pięćset trzydzieści y sześć.

Wieś Zalesie. Imć pan Cedrowski na koni dwa gotowego grosza wział—złot. pięćset; żyta beczek cztery, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek cztery, facit—złot. sześćdziesiąt y cztery; owsa beczek ośm, facit—zło-

tych dziewięćdziesiąt y sześć; gryki beczka iedna, facit—złotych czterdzieście, pszenicy beczka iedna, facit—złotych trzydzieście y dwa; grochu szanków dwa facit—złotych czterdzieście; za wieprza tynfów ośmnaście; za iałowicę, masło y syry—złotych piędziesiąt; za olej—tynfów dwanaście; za rybę—tynfów dziesięć, za wozy—tynfów dwadzieście; za piwo tynfów sześć; na smołę—tynfów dwanaście; za postronki—tynfów sześć; item za gorzałkę y piwo—złotych dwanaście, za bakłaże—tynfów trzy, za misko—tynfów dwadzieścia y trzy, do dworu, przed wyściem chorągwii, siana odprowadził—wozów trzydzieście; do Prużany siana—wozów sześćdziesiąt; item tenże imć za drugą ustawą gotowych pieniędzy wział—złotych dwieście czterdzieście; trzeciey ustawy tenże imści wział—złotych sto dwadzieścia; latus facit—złotych tysiąc trzysta osmdziesiąt y cztery; za stróże—tynfów ośm; za groch—tynfów ośmnaście; za syry y masło—tynfów sześć, na wory—tynfów dwadzieścia; na chustę—tynfów sześćdziesiąt; świątecznego wział—złotych trzydzieście y pięć. Item tenże imści wział gotowizny—złotych sto trzydzieście. Imści panu Wereszczyńskiemu y imści panu Skrzetuskiemu deputatczynny—złot. piędziesiąt; imć panu Jurazie—tynfów dwadzieście; latus facit—złotych trzysta trzydzieście y dziewięć. Imć pan Supczewski gotowych pieniędzy wzioł na konie dwa—złotych tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt y dwa; latus facit—złotych tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt y dwa. Taż wieś imci panu Guzelfowi na dwa konie gotowych pieniędzy—złotych sto dwadzieścia; żyta beczek pięć, facit—złotych sto dwadzieścia; gryki beczek dwie, facit—złot. czterdzieście; owsa beczek dwanaście, facit—złotych sto czterdzieście y cztery; ięczmienia beczek cztery, facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; na wóz tynfów dwadzieścia; za siano do dworu wozów

ośmnaście, facit—złotych sześćdziesiąt y ośm; stróża tygodniowa, pańszczyzna, podwody na wszelaką potrzebę po cegłe, po drzewo do puszczy chłopi odprawowali, słomę wszystkę do dworu wywozły, co czyni—złotych trzysta; latus facit—złotych ośmset dwadzieścia y sześć. Ta wieś Zalesie imści panu Dębowiskiemu na półtora konia gotowych pieniędzy oddali—złotych sto dwadzieścia; żyta beczek pięć, facit—złotych sto dwadzieścia; gryki beczek dwie, facit—złotych czterdzieście; owsa beczek dwanaście, facit—złotych sto czterdzieście y cztery, ięczmienia beczek cztery facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; za stróża—tynfów pięć; za wóz, za liny, za postronki, za smołę, za olej y za insze rzeczy—złotych piedziesiąt; latus facit—złotych pięć set trzydzieścia y ośm.

Wieża Lastowskie. Imści panu Przeciszewskiemu na koni dwa gotowey summy oddali—złotych dwa tysiące; imści panu Młockiemu gotowey summy—złotych pięćset dwadzieścia y cztery; imści panu Syrtutowi gotowey summy—złotych dwieście dwadzieścia y cztery; imci panu Skrzetuckiemu deputaczyzny, facit—złot. trzydzieście y pięć; latus facit—złotych dziewięć set ośmdziesiąt y trzy.

Wieża Mace. Imć pan Woyciech Niekłokocycki na konie dwa gotowych pie-

niedzy wziął—złotych dwa tysiące dwieście y dwa; owsa beczek sześć, facit—złotych siedmdziesiąt y dwa; latus facit—złotych dwa tysiące dziewięćdziesiąt y cztery. Imć pan Olesza na pół konia wzioł—złotych trzysta sześćdziesiąt y pięć, latus facit—złotych trzysta sześćdziesiąt y pięć. Imć pan Baniewicz na pół konia gotowych pieniędzy wzioł—trzysta sześćdziesiąt y dwa, latus facit—złot. trzysta sześćdziesiąt y dwa. Ogrodnik imć pan Michał Szuyński na dwa konie gotowych pieniędzy wzioł—złotych sześćset szesnaście; żyta beczek cztery, facit—złotych dziewięćdziesiąt y sześć; ięczmienia beczek cztery facit—złotych sześćdziesiąt y cztery; pszenicy beczkę jedną, facit—złotych trzydzieście y dwa; gryki beczkę jedną, facit—złotych dwadzieścia; latus facit—złotych ośmset dwadzieścia y ośm. Summa summarum facit—na tynfy rachując—złotych trzydzieście y ośm tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt y trzy.

U tego rejestru podpis ręki temi słowy: Stanisław Narkiewicz, namieśnik na ten czas Wierzecki. Który że ten reestr poczynionych szkod, przez osobę w wierchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1698 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 585.

319. Реестръ убыткамъ, причиненнымъ польскимъ войскомъ въ Рѣчицкомъ елючѣ.

Roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, miesiąca Septembra dziewiętnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, prze- de mną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto na urzę-

dzie imć pan Jan Podhaiecki, pisarz Terespolski, ten rejestr spisanych szkod przez chorągwie różne poczynionych w kluczu Rzeczyckim, na rzecz w nim niżej wyrażoną ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

Pretensie szkod y krzywd, poczynionych przez żołnierzy szwadronu iaśnie oświeconego xięcia imśi pana podkanclerze-go w. x. Lit. we wsiah, do klucza Rzeczyckiego należących, w roku terazniejszym tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmym.

Na osobę y porcię imśi pana maiora: za masło, syry y słoninę gotowizną—złotych pięćdziesiąt y dwa; żyta suchiego szanków pięć, po złotych ośm szanek, facit—złotych czterdzieście; krup ięczmiennych szanków półtora, na to ięczmienia wyszło szanków cztery, szanek rachując po złotych trzy y groszy dziesięć ad minimum, facit—złot. trzynaście y groszy dziesięć; owsa szanków dwa, po złotych półtrzecia szanek, facit—złotych pięć; iagięł garcy sześć, po groszy piętnastu garniec, facit złotych trzy; chleba bochnów upieczonych sześć, na to wyszło mąki szanek ćwierć iedna, czyni—złotych iedynasie; soli białej garncy sześć, po groszy szesnastu garniec, facit—złotych trzy y groszy sześć; summa iu universum, facit złotych sto dwadzieścia siedem y groszy szesnaście. W teyże wsi na osobę y porcię imśi pana porucznika: za słoninę y masło gotowizną wydali—złotych dziewiętnaście y groszy piętnaście; syrów piętnaście, po groszy siedm, facit—złot. trzy y groszy dwadzieścia iednu; masła zosobna garncy cztery, po złotych dwa y groszy dwanaście za garniec, facit—złotych dziewięć y groszy ośmnaście; żyta suchiego szanków dwa y ćwierci trzy, po złotych ośm szanek, czyni—złotych dwadzieścia y dwa; krup ięczmiennych szanek, na nie wyszło ięczmienia szanków pół trzecia, facit—złot. dziesięć; za podciółka na mięso dali na szelagi—złotych siedm y groszy dwadzieścia y cztery; owsa szanków dwa, po złotych dwa y groszy piętnastu szanek, facit—złotych pięć; soli białej garncy dwa, po groszy

szesnastu garniec, czyni—złoty ieden y groszy dwa; strawunek czeladzi czterech przez niedziel siedm ad minimum czyni—złotych czterdzieście; summa in universum facit—złot. sto ośmnaście y groszy ośmnaście. W teyże wsi na porcię drugiego imśi pana porucznika: za słoninę, masło y syry gotowizną złotych ośmnaścicie y groszy ieden; żyta suchiego szanków półtora, facit—złotych trzynaście y groszy piętnaście; krup ięczmiennych garncy dwanaście, na nie wyszło ięczmienia szanków półtora, czyni—złot. pięć, strawunek czeladnika iednego przez niedziel trzy, ad minimum czyni—złotych dziesięć; summa in universum, facit—złot. czterdzieście y sześć y groszy szesnaście.—W teyże wsi na osobę y porcię pana chorążego: za słoninę, mięso, masło y syry gotowizną na złotych trzydziestce trzy y groszy dziesięć; żyta suchiego szanków półtora, facit—złot. trzynaście y groszy piętnaście; krup ięczmiennych z nowego szanku na to wyszło ięczmienia szanków półtrzecia, czyni—złotych dziesięć; owsa szanków półtora, iako wyżey—złotych trzy y groszy dwadzieścia dwa; soli garncy półtora groszy dwadzieścia cztery; kur prostych siedm, po groszy sześć iedna, facit—złotych ieden y groszy dwanaście; strawunek samego y czeladzi czterech ad minimum—złot. pięćdziesiąt; summa in universum facit złotych sto dwanaście y groszy dwadzieścia y trzy. W teyże wsi szyrzantowi iednemu na iego porcię gotowizną za słoninę y mięso—złot. ośmnaście; żyta suchiego szanków półtora, facit złot.—trzynaście y groszy piętnaście; krup ięczmiennych garncy piętnaście, na nie ięczmienia wyszło szanków dwa, facit—złotych sześć y groszy dwadzieścia; syrów trzynaście, po groszy siedm, facit—złot. trzy y grosz ieden; masła garncy półtora, za nie dali—złotych trzy y groszy dwanaście; soli garniec ieden groszy szesna-

ście; strawunek iego samego z żoną y
dziećmi samosiedm ad minimum—złotych
sto dwadzieścia; summa in universum
facit—złotych sto sześćdziesiąt y pięć
groszy cztery. W teyże wsi kapralowi
iednemu: na porcią iego gotowizną pie-
niędzy za słoninę—złotych ośm; mąki
żytnej na suchary garncy pięć, facit—
złotych dwa; krup ięczmiennych garncy
siedm, ięczmienia na to wyszło szanek,
złotych trzy y groszy dziesięć; strawu-
nek z czeladnikiem przez niedziel siedm
ad minimum—złotych ośmnaście; summa
in universum facit—złotych trzydziestie
ieden y groszy dziesięć. W teyże wsi
na rot siedm, to iest na osob żołnierzy
czterdziestu y dwóch wydali, rachując
rotę iedną, pachołków alias żołnierzy
sześć: na słoninę, masło y syry gotowe-
mi pieniędzmi, także y za sól—złotych
trzydzięci y siedm y groszy siedm; mąki
żytnej na każdego po garncy ośm na
osób sześć groszy czterdziestie ośm, czy-
ni żyta szanków półtrzecia, po złotych
ośm szanek, facit—złotych dwadzieścia;
krup ięczmiennych garncy czterdziestie
ośm, na to wyszło ięczmienia sześć szan-
ków, facit dwadzieścia; strawunek tych
żołnierzy na iednego żołnierza na dzień
po groszy dwanaście, ad minimum czyni
na tydzień na osob sześć—złotych szes-
naście y groszy dwadzieścia cztery; przez
niedziel tedy siedm iedney roty, rachując
na tydzień po złotych szesnastu, facit—
złotych sto siedmnaście y groszy ośmna-
ście; in universum tedy iedna rota, facit—
złot. sto dziewięćdziesiąt cztery y groszy
dwadzieścia pięć; in summa tedy na rot
siedm wziętych legumin, iako się wyżej
pomieniło, także pieniędzy y strawunku
w tey wsi Sakach złotych tysiąc trzysta
sześćdziesiąt trzy y groszy dwadzieścia
pięć computandis computando wszystkiej
oryginałem summy ze wszystkimi facit—
złotych dziewięć set sześćdziesiąt y pięć
y groszy dwadzieścia dwa.

We wsi Jackowiczach. Na osobę
y porcią imć pana kapitanleytenantu go-
towizną za słoninę, masło, syry, sól—złoty-
cych trzydziestie cztery y groszy dwadzieścia
trzy; żyta suchiego szanków
sześć, po złotych ośm szanek, facit—złoty-
cych czterdziestie ośm; krup ięczmienn-
ych z nowego szanków dwa, na to wy-
szło ięczmienia szanków pięć, facit—złoty-
cych dwadzieścia; kur trzydziestie, po
groszy sześć iedna, facit—złotych sześć;
namięso y ryby przez niedziel sześć—ad
minimum złotych sześćdziesiąt; żyta na
obrok snopami kop dwie, z nich ziarna
szanków trzy—złot. dwadzieścia cztery;
strawunek czeladzi czterech przez nie-
dziel sześć ad minumum—zł. sto; z osobna
wyrostkowi iegoż za strawę gotowiz-
ną pieniędzmi—złotych piętnaście; krup
ięczmiennych garncy dziesięć, na to ię-
czmienia szanek,—złotych trzy y groszy
dziesięć; syrów pięć, po groszy sześć—
złoty ieden; za masło kwart trzy—złoty
ieden y groszy piętnaście; żyta półszanka
złotych cztery y groszy dziesięć; za sól
y sól złoty ieden y groszy dziesięć,
summa in universum, facit—złot. trzysta
siedmnaście y groszy ośmnaście. Tamże
na osobę imć pana porucznika, dali żyta
szanek złotych ośm; temuż namięso, ry-
by, masło y piwo—złotych dwanaście,
summa facit—złotych dwadzieścia. W tey
że wsi na osobę y porcią pana chorążego:
żyta suchiego szanków trzy—złot. dwadzieścia
cztery; krup ięczmiennych garncy
dwadzieścia pięć, na to ięczmienia
szanków trzy, facit—złotych dziesięć; mą-
ki żytnej szanków dwa, po złotych dzie-
więć szanek, facit—złotych ośmnaście; na
mięso y ryby przez niedziel siedm na
kały tydzień po złotych dwanaście czy-
ni wydatku prócz innego domowego stra-
wunka y piwa—złot. ośmdziesiąt y czte-
ry; kur prostych piętnaście po groszy
sześć kure, facit—złotych trzy; za słoni-
ny połć—złot. sześć; za masło pienię-
34*

dzmi—złotych sześć y groszy dwadzieścia cztery; zasól garncy półczwarta—złotych trzy y groszy dwanaście; strawunek czeladzi czterech przez niedziel sześć ad minimum—złotych szesćdziesiąt; summa in universum facit—złotych dwieście sześćnaście. W teyże wsi na osobę pana podchorążego: mąki żytniej garncy dwadzieścia, facit—złot. dziesięć; krup ięczmiennych garncy dwadzieścia, na to ięczmienia szanków półtrzecia,—złotych ośm y groszy dziesięć; na słoninę, masło, syr, sól—złotych ośm y groszy dwadzieścia dziewięć; na piwo—złot. sześć y groszy ośmnaście; na mięso świeże—złot. pięć; strawunek z czeladnikiem przez niedziel sześć ad minimum—złotych pięćdziesiąt; summa in universum facit—złotych ośm-dziesiąt siedm y groszy dwadzieścia siedm. Tamże na osobę kaptenarmusa: mąki żytniej garncy dwadzieścia—złotych dziewięć; krup ięczmiennych garncy dwadzieścia—złotych ośm; na słoninę, masło, syr y sól—złotych siedm y groszy dwanaście; na piwo przez niedziel sześć—złotych sześć y groszy ośmnaście; strawunek iego samego z czeladnikiem—złotych czterdzieścia; summa in universum facit—złotych siedmdziesiąt. W teyże wsi na osób trzech sierżantów: mąki żytniej szanków trzy po złotych dziewięć, czyni—złot. dwadzieścia siedm; krup ięczmiennych szanków trzy, garncy sześć, na to ięczmienia szanków siedm, po złotych trzy y groszy dziesięć szanek rachując, facit—złotych dwadzieścia; na słoninę, masło, syr, sól—złotych dwadzieścia ośm; na piwo przez niedziel cztery wydalni—złotych dziewiętnaście y groszy dwadzieścia cztery; na mięso świeże trzem po złotych pięć, facit—złotych piętnaście; strawunek, na każdego rachując na dzień po groszy dziesięć, uczyni przez niedziel sześć na trzech osób—złotych czterdzieścia y dwa; summa in universum facit—złotych sto piećdziesiąt y ieden y groszy

dwendzieścia. W teyże wsi na żołnierzy trzydzieste y sześć, to iest na rot sześć wybrano na każdę rotę, to iest na osob sześć: na słoninę, masło, syry y sól—po złot. trzydzieste siedm y groszy siedm; mąki żytniej na każdego po garncy ośm, na osob sześć po garncy czterdzieście ośm, facit żyta szanków półtrzecia po złotych ośm szanek, facit—złotych dwadzieścia; krup ięczmiennych szanków półtrzecia, na to ięczmienia wyrobiono szanków sześć, po złotych trzy groszy dziesięć szanek, facit—złotych dwadzieścia; strawunek tych osób sześci na dzień po groszy dwanaście, na iednego czyni na tydzień na tych osob sześć—złotych sześnaście y groszy dwadzieścia cztery, przez niedziel tedy siedm facit na osob sześć—złotych sto siedmdziesiąt y groszy ośmnaście; in universum rota iedna, facit—złotych sto dziewięćdziesiąt cztery y groszy dwadzieścia pięć; in summa tedy na rot sześć wziętych legumin, iako się wyżey pomieniło, także pieniedzy y strawunku w teyże wsi Jackowiczach—złot. tysiąc sto sześćdziesiąt computandis computando wszystkiet originalem summy ze wszystkimi z tey wsi Jackowicz wzęto y natrawiono in summa—złot. dwa tysiące trzysta trzydzieste y groszy dziewiętnaście.

We wsi Sycach. Na osobę y porcią imć pana kapitana: za słoninę, masło, syr, sól—złot. dwanaście y groszy dwanaście; żyta szanek ieden—złotych ośm; krup młodych żytnych garncy czternacie, po groszy dziesięć garniec, facit—złotych cztery y groszy dwadzieścia; kur dziesięć po groszy sześciu iednę, facit—złot. dwa; summa facit—złotych dwadzieście siedm y groszy dwa. Tamże na osobę y porcią imć pana porucznika: za słoninę, masło, syry, za mięsa ćwierci pięć; na ryby y śledzie gotowizną—złot. dwadzieścia dwa y groszy piętnaście; żyta szanków trzy, po złotych ośm szanek,

facit—złotych dwadzieścia y cztery; krup ięczmiennych szanków półtora, na to ięczmienia szanków cztery—złotych trzydzieście y groszy dziesięć; kur prostych czternaście, po groszy sześć, facit—złot. dwa y groszy dwadzieścia cztery; prosiął dwoie, po groszy ośmnaście iednę, facit—złoty ieden y groszy sześć; strawunek czeladzi trzech przez niedziel pięć ad minimum—na złot. piędnasieć; summa facit—złot. sto trzynaście y groszy dwadzieścia pięć. Na osobę y porcią pana chorążego: za słoninę, masło, syry y mięso świeże—złotych dwanaście; żyta suchiego szanków cztery, po złotych ośm, szanek,—złot. trzydzieście y dwa; krup ięczmiennych szanków półtora, na to ięczmienia szanków cztery, facit—złotych trzynaście y groszy dziewięć; kur młodych dziewięć, po groszy sześciu kurę, czyni—złoty ieden y groszy dwadzieścia cztery; strawunek czeladzi trzech przez niedziel siedm—ad minimum złotych piędnasieć; summa facit in universum—złotych sto dziewięć y groszy cztery. Tamże panu podchorążemu: za słoninę, masło, syry y piwo—złot. piętnaście y groszy trzy; żytney mąki sianey szanek—złot. dziewięć; krup ięczmiennych szanek y garncy pięć, na to ięczmienia szanków trzy, po złotych trzy y groszy dziesięć szanek rachując, facit—złotych dziesięć; strawunek samego y czeladników przez niedziel pięć ad minimum—złot. piędnasieć; summa facit in universum—złotych ośmdziesiąt y cztery y groszy trzy. Tamże drugiemu chorążemu: mąki żytney garncy trzy po groszy dziesięć, czyni—złoty ieden; krup żytnych młodych garncy trzy po groszy dziesięć, czyni—złoty ieden; na mięso, kury y prosię na strawne przez tydzień dali—złot. cztery; summa facit—złotych sześć. W teyże wsi Sycach na żołnierzy dwadzieścia y cztery, to iest rot cztery, wydali, rachując rotę iedną osob szesć: pieniędzy—złotych

trzydzieście y siedm y groszy dwanaście; mąki żytney garncy czterdzieście ośm, to iest szanków półtrzecia, facit—złotych trzynaście y groszy piętnaście; krup ięczmiennych szanków półtrzecia, facit szanków sześć—za złotych dwadzieścia; strawunek, piwo na dzień na iednego, rachując po groszy dwanaście, facit na osobę sześć na tydzień—złotych szesnaście y groszy dwadzieścia cztery, przez niedziel tedy siedm iedney roty czyni—złot. sto siedmdziesiąt y groszy ośmnaście; in universum czyni summa—złot. sto dziewięćdziesiąt cztery y groszy dwadzieścia pięć; in summa tedy na rot cztery wybranych tak leguminami, pieniędzmi, iako y strawunkiem, facit—złotych siedmdziesiąt dziewięć y groszy dziesięć; computandis ze wszystkimi wybranymi summy w tey wsi Sycach—złot. tysiąc sto ośmnaście y czternaście groszy.

Wieś Niechołsty. Na osobę y porcią imci kapitana komendanta: żyta suchiego szanek—złot. ośm; krup ięczmiennych półszanka, na to szanek ięczmienia,—złot. pięć; grochu półszanka—złotych pięć; na mięso dali gotowiznę—złotych pięć; soli garniec ieden groszy szesnaście; strawunek czeladzi trzech przez niedziel siedm złot. sześćdziesiąt; summa in universum—złot. ośmdziesiąt y trzy y groszy szesnaście. W teyże wsi na osobę y porcią pana generała kwaternistrza: za słoninę y masło—złotych dwadzieścia; żyta suchiego szanków sześć, po zł. ośm szanek, facit—złot. czterdzieście ośm; krup ięczmiennych szanków trzy, na nie ięczmienia wyszło szanków siedem złot. dwadzieścia trzy y groszy dziesięć; grochu półszanka—złot. pięć; syry trzydziesta po groszy sześć, facit—złotych dwa y groszy ośmnaście; kur czterdzieście ośm po groszy sześć, facit—złotych dziewięć y groszy ośmnaście; strawunek samego, prócz czeladzi rachując, mięsa, prosięta, słoninę, masło, śmietanę y in-

ne rzeczy przez niedziel siedm ad minimum na jednego, czyni złotych dziewięć y groszy dziesięć na tydzień przez niedziel siedm, facit—złotych pięćdziesiąt ieden y groszy dziesięć; z osobna: soli biały garncy półtora, za nie facit—groszy dwadzieścia cztery; summa in universum—złot. dwieście y groszy dziesięć. W teyże wsi na osobę wachmistrz-leytenanta: za słoninę y masło gotowizna—złotych siedm y groszy dziesięć; mąki żytniej szanek—złotych dziewięć; krupięczmiennych szanek, na to ięczmienia szanków półtrzecia,—złotych ósm y groszy dziesięć; grochu garncy pięć za niego złotych dwa y groszy piętnaście; kur ósm po groszy sześć, facit—złoty ieden y groszy ósmnaście; strawunek iego samego minori calculo przez niedziel siedm—na złotych dwadzieścia y cztery; chleba do wozu przez niedziel siedm nawybierał bochnów czterdzieścia y dziewięć, rachując ad minimum bochen gospodarski po groszy dwanaście, facit—złotych dziewięć y groszy ósmnaście; strawunek z osobna czeladzi dwóch ad minimum złot. trzydziestie; summa universum—złotych dziewięćdziesiąt y dwa y groszy iedynasie. Żołnierzy w teyże wsi czterdzieści ósm alias rot ósm, rachując rotę jednę, to iest osób sześć, wydali na słoninę, masło, syry y sól—złot. trzydziestie ósm y groszy szesnaście; mąki żytniej na każdego po garncy ósm, na osób sześć garncy czterdzieście ósm, czyni żyta szanków półtrzecia, po złotych ósm szanek, facit—złotych dwadzieścia; krupięczmiennych garncy czterdzieści ósm, wyszło ięczmienia szanków sześć,—złotych dwadzieścia; strawunek tych żołnierzy na jednego po groszy dwanaście na dzień, czyni przez tydzień na osób sześć—złot. szesnaście y groszy dwadzieścia cztery; przez niedziel tedy siedm, iedney roty rachując na tydzień po złotych szesnastu, facit—złot. sto ósmnaście y groszy dzie-

sięć, in universum tedy iedna rota, facit—złotych dwieście trzydzięć y groszy dziesięć; in summa tedy w tey wsi na rot ósm wziętych legumin, iako się wyżey pomieniło, tak że pieniędzmi y strawunkiem w Niechołstach na—złotych tysiąc siedmset sześć y groszy dwadzieścia; computandis computando wybranych ze wszystkiem z tey wsi Niechołsta ad universum—złot. dwa tysiąca dziewięćdziesiąt dwa y groszy dwadzieścia siedm.

Wioska Rzeczyca. Serżantowi dali gotowizna: na słoninę, masło y syr, iako y na żyta suchiego szanków półtora y piwo przez niedziel cztery—złot. dwadzieścia trzy y groszy ósmnaście; krupięczmiennych szanków półtora, wyszło ięczmienia na nie szanków półczwarta,—złotych iedynasie y groszy dwadzieścia; strawunek przez niedziel cztery, rachując po groszy dwanaście na dzień, facit—złotych iedynasie y groszy sześć; na osób zaś z kapralem, to iest żołnierzy dziesięciu wydali za słoninę, masło, syr y lenik—złotych sześćdziesiąt ieden y groszy dwanaście; mąki żytniej garncy siedmdziesiąt dwa, czyni żyta szanków trzy y garncy dwanaście, facit—złot. dwadzieścia ósm y groszy dwadzieścia pięć; krupięczmiennych szanków półczwarta, wyszło ięczmienia szanków siedm, po złotych trzy y groszy dziesięć szanek, facit—złotych dwadzieścia trzy y groszy dziesięć; strawunek tych żołnierzy przez niedziel cztery, na jednego kładąc po groszy dwanaście na dzień, czyni na dziewięć żołnierzy na tydzień ad minimum—zł. dwadzieścia pięć, groszy sześć; in universum tedy osób dziewięć przez niedziel cztery strawunkiem y leguminami z serżantem uczynią—złotych dwieście ósmdziesiąt pięć y groszy piętnaście; summa summarum specificata z tych wsi pomienionych, tak leguminami różnymi, gotowizną, pieniędzmi, iako y strawunkiem przez żołnierzy szwadrona iaśnie

oświeconego xięcia imē pana podkancelarzego w. x. Lit. zabranych y wyciśnionych, ad universum—złot. siedm tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt sześć y groszy ośm. Z osobna wieś Przyłuki do tegoż szwadronu xięcia imē pana podkancelarzego wydali na żołnierzy osób piećdziesiąt gotowemi pieniędzmi: za słoninę, na piwo y gorzałkę—złot. sto; żyta suchiego na wszystkich beczek dziesięć, po złotych trzydziście dwa, facilit—złotych trzysta dwadzieścia; krup ięczmiennych beczek dziesięć, na to ięczmienia nowego zrobiono beczek dwadzieście pięć, beczka po złotych trzynaście y groszy dziesięć, facilit—złot. sto sześćdziesiąt pięć; za masło na każdego po kwarcie, kwart piećdziesiąt po groszy piętnaście, facilit—złot. dwadzieścia pięć; syrów piećdziesiąt, po groszy cztery ieden, facilit—złotych sześć y groszy dwadzieścia; soli garncy—dwadzieścia pięć, po pół garnca na jednego, facilit za nie—złotych dwanaście y groszy piętnaście; strawunek tych osób pięciu-dziesiąt, po groszy dziesięć na dzień rachując na jednego, facilit na tydzień. złotych osmdziesiąt trzy y groszy dziesięć; przez niedziel tedy cztery in universum facilit—złotych trzysta; summa universalis in omnibus pertinentiis u klucza Rzeczyckiego—złotych ósm tysięcy czterysta piećdziesiąt y ósm y groszy dwadzieścia y trzy. Pretensie kriminalne oraz y zruynowanie wsi Jackowicz, do klucza Rzeczyckiego należącey, przez żołnierzy chorągwii Tatarskich rotmistrzostwa imē pana Baranowskiego y imē pana Oleiewskiego za ordynansem iaśnie wielmoż. imē pana Strażnika w. x. Lit., roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, chorągwie wyż pomienione mając ordynans na wytchnienie, którzy stoiąc przez niedziel dwie strawunkiem samych towarzystwa y czeladzi minoris calculo,mięso świeże, iałowicze, owce, kury, gęsi, masło, syry prócz chleba, mleczna, ogro-

diny y obroków zabrali y natrawili na złotych ad minimum tysiąc; domów gospodarskich ze wszystkim sprzętem domowym każdego gospodarza z komorami, oborami, chlewami, zbożem, bydłem, końmi, świńmi, gęsiami, kurami, odzieżą sukienną y płóciana, ze wszystkim, a wszystkim spalili y zruynowali, w liczbie domów mieszkalnych gospodarskich czterdzieści, pustych zaś, co na czas gospodarze powychodzili y ieszcze drugie nie dobudowane byli...*) szkod w sumie zaprzysięgley gromadą—złot. dwanaście tysięcy. A to się stało w roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego dnia pierwszego Junii chorągiew rotmistrzostwa imē pana Wiganta raytorskąta przechodem noclegując prawie do ostatka zruynowała, kiedy zboża z pola zabierając iedno zmłócili, do wozów brali, drugie końni tratowali, znieśli y spaśli na złotych ósmset; chorągiew piechoty Węgierskiej, także noclegiem uczyniła szkody w zbożu, iarzynie etc.—na złotych ad minimum—sześćset, do tychże chorągwii tatarskich imē pana Baranowskiego y imē pana Oleiewskiego.

Wieś Sycze takowe ma pretensie: iż zruynowawszy Jackowicze przyszli do wsi Syczów y stanowszy w czas samey pilneey roboty letniecey, mensis Junii, ludzie ze wsi na głowę powypędzali, sami y czeladź ich co chcieli brali y zabierali,—co nigdy nieporachowana rzecz,—zborze gółymi żniwami, snopami, ogrody, cieletą, prosięta, podświnki, wieprze karmne, kury, gęsi y inne naczynia gospodarskie y soszniki pozabierali, ad minimum poprzysięgają szkod na—złotych tysiąc; chorągiew ianczarska noclegiem będąc we wsi Niechołstach uczyniła szkody we zbożu, ogrodach y w innych gospodarskich rzeczech—na złotych sześćset.

U tego rejestru spisanych szkod przez

*) Въ подлиннике пропускъ.

żołnierzów z podróżnych chorągwii po- sarz Terespolski, mp. Który to ten regestr, czynionych podpis ręki temi słowy: Te przez osobę z wyż pomienioną ku akty- rejestra klucza Rzeczyckiego podane kowaniu podany, iest do xięg grodzkich podpisuię: Jan Władysław Podhaiecki, pi- Brzeskich przyjęty y zapisany.

1698 г.

Пъзъ книги за 1698—1699 годъ, стр. 505—507.

320. Присяга крестьянъ о причиненныхъ имъ убыткахъ войсемъ, состоящимъ подъ командою кн. Радивила.

Крестьяне Брестской экономии: Антоний Замой- слящиеся въ Верецкомъ ключѣ, подъ присягой сви- чичъ, Охремъ Русинъ—войтъ Глининский, Афанасий Климушеній—войтъ Шелповскій и Федоръ Свѣтичъ Гарасимовичъ—войтъ Яковчикій, чи- дѣтельствуютъ, что жолнеры кн. Радивила, подканцлера в. кн. Литовскаго, причинили ихъ ключу убытокъ на 38,493 польск. златыхъ.

Roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, miesiąca Septembra piętnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, prze- de mną Janem Beklewskim—podstarościm, stanowszy oczewisto mużowie: Antoni Zamoytycz y Ochrem Rusien—woyt Gliniański y Chwedor Swietycz Harasimowicz—woyt Jakowczycki z klucza Wie- żeckiego, ten iurament wykonali na szko- dach, poczynionych przez żołnierzów z roty sobie daney, w te słowa pisany:

Ja Antoni Zamoyczyc, y ia Ochrem Rusien—woyt Glinianski, y ia Panas Kli- muszenia—woyt Szełkowski y ia Chwe- dor Swietycz Harasimowicz—woyt Ja- kowczycki, mużowie z ekonomiey Brzes- kiej, do klucza Wierzeckiego przynale-

żących wsi, przysięgamy Panu Bogu wszechmogącemu, w Tróycy świętey ie- dynemu, na tym, iż my wszyscy mużo- wie, w kluczu Wierzeckim mieszkajace, w różnych kosztach, podlug regestrów spisanych przez chorągiew jaśnie oświe- conej xięcia imści Radziwiła—podkan- clliego w. x. Lit. pancerną, szkodujemy na trzydzieście ośm tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt trzy złotych polskich. Na czym, iako sprawiedliwie przysięgamy, tak nam Panie Boże dopomoż y męka Jego święta. amen.

Któraż to rota, przez mużow wyż po- mienionych, w tej rocie wyrażonych, wykonana na urzędzie, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y zapi- sana.

1698 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 1001—1020.

321. Постановление всѣхъ дворянъ в. кн. Литовскаго на Гродненскомъ сеймѣ.

Дворяне всего в. кн. Литовскаго, собравшись на всеобщее ополченіе въ лагерь подъ Гродно, между Пузовичами и Лавномъ, во исполненіе постановленій предшествовавшаго сейма Виленскаго 1699-го года, для защиты своихъ правъ, свободы и равноправности съ Короной, а также и для распределенія и удовлетворенія войскъ, послѣ продолжительныхъ споровъ, едва не дошедшихъ до междуусобной войны, вслѣдствіе домогательствъ войска оставаться при прежнихъ его своеобразіяхъ и злоупотребленіяхъ, при содѣйствіи Виленскаго епископа успокоеныхъ, постановили:

1) Войско распустить съ обѣщаніемъ выдать ему четыре четверти жалованья ко 2-му Февраля будущаго года, т. е. до громничаго сеймиза, на которомъ, если окажутся недомыслия, или же прямое сопротивление въ уплатѣ со стороны воеводствъ или повѣтствъ,—будуть приняты надлежащи мѣры къ ихъ устраниенію, даже при содѣйствіи военной силы.

2) Распустить также драгунъ и нѣмецкую пѣхоту но съ тѣмъ условіемъ, чтобы солдаты были сохранены, во избѣженіе новой вербовки весной; помѣстить ихъ въ Пинской экономіи и въ Яновѣ (въ воеводствѣ Брестскомъ), гдѣ они должны довольствоваться одною только кровлей соломой и дровами; при этомъ обѣщать имъ прощеніе за прежнія ихъ злодѣянія, но за новыхъ они должны будуть отвѣтчать предъ судомъ.

3) Новыхъ войскъ не собирать, развѣ только въ случаѣ неизбѣжной необходимости и то подъ условіемъ равномѣрнаго ихъ распределенія и продовольствія. На сей конецъ обыватели должны озабочиться на наступающемъ сеймикѣ предварительнымъ составленіемъ надлежащихъ ре партицій и диспозицій, чтобы, по полученіи повѣстокъ отъ гетмана в. кн. Литовскаго, у нихъ все уже было въ готовности.

4) На сеймикѣ громничкомъ избрать судей въ скарбовый трибуналъ п сборщиковъ податей,— съ тѣмъ однакоже условіемъ, чтобы суды въ тоже время не были сборщиками, потому что никто не можетъ судить самого себя.

5) На этомъ же сеймикѣ избрать ротмистровъ и исполнить всѣ дѣла, касающіяся сбора податей; удовлетвореніе войска жалованьемъ не можетъ и не должно пріостанавливаться даже въ случаѣ сорванія сеймика.

6) Тутъ же долженъ быть избранъ одинъ, или два комиссара, для производства уплаты жалованья войску; потомъ они отдадутъ отчетъ въ исполненіи своихъ обязанностей.

7) Сборщики должны взымать вдвойнѣ, но не болѣе, и отдавать свои реестры въ акты, чтобы каждый могъ знать о количествѣ сбора.

8) Для защиты своихъ правъ и равноправности, для сохраненія порядка и справедливости назначить генеральнымъ полковникомъ Витебскаго каштеляна Котла, съ правомъ созывать послполитое рушеніе; а для инспектора в. кн. Литовскаго ходатайствовать у короля назначенія 2,000 зл. жалованья съ тѣмъ, чтобы сумма эта уплачивалась занимающему эту должность и на будущее время.

9) Декреты скарбового трибунала в. кн. Литовскаго о постройкѣ моста на Нѣманѣ подъ Гродномъ утвердить и назначить экзекуцію для собираія на сей предметъ податей съ воеводствъ и повѣтствъ.

10) На основаніи равноправности избрать генерала в. кн. Литовскаго, котораго обязанностю будетъ защищать дворянъ, угнетенныхъ правительственными лицами, и права котораго должны будуть опредѣлены на предстоящемъ сеймѣ.

11) Преслѣдовать и разгонять всякия скопища распущеныхъ по домамъ войскъ, кроме драгуновъ и пѣхоты, оставленныхъ для нуждъ воеводства.

12) Въ суды скарбового трибунала избрать людей достойныхъ и исполненіе трибуналъныхъ декретовъ поддерживать вооруженной силой; въ случаѣ же сопротивленія гродскихъ судовъ, или земскихъ, жалобы истцовъ удовлетворить на счетъ самихъ же судовъ. А для лучшаго и надежнѣйшаго осуществленія трибуналъныхъ декретовъ оставить въ распоряженіи трибуналъного маршала 200 человѣкъ нѣмецкой пѣхоты,

которая продовольствіе будетъ получатьъ на счетъ Виленского воеводства, а стоять въ Дусскомъ старостинствѣ, какъ ближайшемъ къ Вильнѣ, Минску и Новогородку. По распоряженію помянутаго маршалка она обязывается являться туда, куда ей прикажуть, переходы совершать на свои средства, а равно и за насилия и грабежи расплачиваться также собственнымъ жалованьемъ.

13) Съ такою же строгостю должна производиться эвакуція трибуналныхъ декретовъ и относительно податныхъ недоимковъ.

14) Пограничныи державы и старостинства должны производить взносы податей въ тѣ инстанціи, къ которымъ они приписаны въ тарифѣ военному, постановленному на Гродненскомъ сеймѣ т. е. съ дыма по 14 златыхъ и сови-той гиберни—по 28 златыхъ, исключая имѣній духовныхъ, оказывавшихъ особое испомоществование рѣчи-посполитой во время турецкой войны и несущихъ гиберни, установленный на генеральномъ съѣздѣ въ Вильнѣ.

15) Лица, не явившіяся на это послопитое рушенье и не приславши своихъ депутатовъ или по причинѣ зложелательства, или же болезни и апатіи къ всякому нововведенію, по ихъ мнѣнію вредному и опасному для государства, и пожелавшія лучше оставаться дома при прежнихъ порядкахъ, хотя бы въ действительности и негодныхъ, или перейти въ лагерь враждебный, должны подвергнуться слѣдующему наказанію: въ теченіи трехъ лѣтъ они должны быть устранимы отъ всякихъ правительственныйыхъ и общественныхъ должностей и платить съ дыма по 10 златыхъ ежегодной пени; лицаже поставившія вмѣсто себя только вольнонаемныхъ, илиже оказавшіяся узурпаторами—половинѣ этой пени. Въ случаѣ же ихъ сопротивленія таковому постановленію должна быть употреблена военная сила, или на основаніи настоящаго постановленія, или же на основаніи постановленія сеймиковъ частныхъ. Наказанію этому не должна подвергаться шляхта безземельная, а равно и лица представившія клятвенное показаніе при свидѣтельствѣ трехъ шляхтичей, что они не могли явиться вовремя по причинамъ вполнѣ уважительнымъ. Деньги собранныы съ лицъ општрафованныхъ должны быть отданы въ распоряженіе воеводствамъ.

16) А такъ какъ въ этомъ виноваты не только частные лица, но цѣлые повѣты и воеводства, какъ напр. воеводство Полоцкое и повѣтъ Вилькомирскій; то, для болѣе успѣшнаго осуществленія карательныхъ мѣръ настоящаго

постановленія включить въ посольскую инструкцію на предстоящей сеймѣ особый пунктъ по сему предмету. Впрочемъ изъ числа таковыхъ воеводствъ и повѣтovъ слѣдуетъ исключить: воеводство—Витебское и Мстиславское и повѣты—Рѣчицкій Мозырскій и Оршанскій, которые хотя и не явились на послопитое рушение, по причинѣ разлитія водъ, но прислали своихъ депутатовъ.

17) Относительно военной службы Татарь возобновить древніе законы, по которымъ они обязываются нести оную безъ всякаго вознагражденія за право пользованія имуществами. Татары, не присягнувшіе при распущеніи войска и разъѣхавшіеся по домамъ своевольно, должны присягнуть на сеймикахъ громничныхъ, подъ опасеніемъ за ослушаніе конфискаціи ихъ имуществъ.

18) Жолнерамъ принявшимъ участіе въ послопитомъ рушеньѣ объявить благодарность и прощеніе за прежнія преступленія, по силѣ пунктовъ постановленныхъ при распущеніи Литовскаго войска.

19) Убийство пословъ отправленныхъ къ королю отъ представителей в. кн. Литовскаго, какъ то: Леона Огинскаго и Людвіга Попѣя, какъ непозволительное нарушеніе международного права, считать обидой для всего в. кн. Литовскаго и доискаваться удовлетворенія за нее на предстоящемъ сеймѣ.

20) Точно также настаивать на исполненіи приговора, послѣдовавшаго на сеймѣ по дѣлу объ убийствѣ Кароля Бѣлозора, Богуфала Бокея и земскаго Оршанскаго суди Тваровскаго, а равно и о возвращеніи разныхъ захватовъ разными лицамъ по принадлежности.

21) Просить короля о вознагражденіи двухъ заслуженныхъ мужей: Витебскаго каштеляна Михаила Казимира Котла и Григорія Огинскаго, дарованіемъ имъ по 100,000 зл. на старостинствахъ съ тѣмъ, чтобы эти старостинства не прежде были отдаваемы другимъ лицамъ, какъ только по полученіи вышеозначенныхъ суммъ наследниками награжденныхъ.

22) Всѣ обиды и разоренія причиненные войсками въ имѣніяхъ королевскихъ и духовныхъ, шляхетскихъ и земскихъ, какъ въ Литвѣ, такъ и на Жмуди, какъ во время внутреннихъ беспорядковъ, такъ и переходовъ и лагерныхъ стоянокъ, должны быть прощены и забыты, исключая преступленій уголовныхъ.

23) Потребовать сеймового постановленія, чтобы шляхта, бывающая на сеймикахъ, не подчинялась трабскому пересуду, а чтобы подчиня-

лась общимъ судебныи узаконеніемъ, наравнѣ съ прочими обывателями.

24) Предложить для сеймового подтверждения слѣдующее правило: чтобы послѣ трехъ сеймовъ коронныхъ, каждый четвертый посвящаемъ быль на заботы о сохраненіи свободъ и вольностей для в. кн. Литовскаго.

25) Слонимскій съездъ не только возобновить, но подтвердить еще посламъ, чтобы они не прѣждѣѣхали въ Варшаву, какъ побывавши на этомъ съездѣ и выяснившіи для себя предметы заявлений.

26) Хлопоты и труды разныхъ начальствству-

ющихъ въ настоящемъ посполитомъ рушеньи лицъ имѣть въ виду и представить благосклонному вниманию короля.

27) Во вниманіе къ заслугамъ Виленскаго епископа, имѣніе Верки или Іерусалимъ вмѣстѣ съ принадлежащими къ нему селами освободить навсегда отъ податей чоповаго шеляжаго.

28) Раны Лукаша Городынскаго, подстрѣленаго въ настоящемъ посполитомъ рушеньи Татарами, представить на благоусмотрѣніе рѣчи-поспособитой для вознагражденія его въ будущемъ.

Roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Februarii dziesiątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim, przede mną Janem Benklewskim—podstarościm Brzesckim, stanowszy oczewisto imię pan Michał Butkiewicz, laudum Grodzieńskie całej rzeczy-pospolitey w. x. Lit. do akt grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisane:

Wypis z xięg grodzkich powiatu Grodzieńskiego, roku Pańskiegó tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, miesiąca Decembra trzydziestego dnia.

Na urzędzie grodzkim i. k. mości, aktami starościńskimi Grodzieńskimi, przede mną Janem Franciszkiem Kotowiczem—starostą Grodzieńskim, stanowszy personaliter wielmożny imię pan Stanisław Rukiewicz, instygator w. x. Lit. woyski Grodzieński, y imię pan Bohuслав Wolbek, łowczy nadworny w. x. Lit., komiſsarze od rzeczy-pospolitey delegowani, laudum generalne całej rzeczy-pospolitey w. x. Lit. na rzecz niżej seorsive opisaną ad acta inserować podali, iakoż w xięgi inserując tenor laudi sequitur talis:

In nomine Domini, ad perpetuam rei memoriam. My stan duchowny y świecki, senatorowie, dignitarze, urzędnicy ziemscy y grodzcy, rycerstwo,

szlachta, obywatele woewództw y powiatów w. x. Lit., którzyśmy na pospolite ruszenie vigore laudum w Wilnie dnia czternastego Augusti, anno praesentis tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, przez ichmość panów senatorów послów woewództw y powiatów w. x. Lit. zgromadzonych, postanowionego ziechali, czyniemy wiadomo nie tylko terazniejszego ludziom wieku, ale y tym, którzy in seram posteritatem, ten instrument iednostayney zgody naszej czytać będą, iż my tu, pod Grodno zgromadziszy się y zbliżywszy, stanowszy obozem ostatnim między Puzowiczami a Ławnym pro tuitione wolności, praw, coaequationis, repartitionis, locationis et rationis takowe uczynili y uchwalili, mocą ziazu terazniejszego, postanowienie, anno tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, vigesima prima Decembbris:

A naprzód, wykonywając intencję et obiectum principale tego naszego pospolitym ruszeniem zgromadzenia, in laudum Wileńskim wyrażonego, to iest zwinienia woyska w. x. Lit., które nas prawie przymusiło do tego, żebymy pokazali po sobie przykład sukcessoram naszym, iako wolności, swobod, praw swoich bronić mają, gdy nam niewygodę zimnego Nowembra y Decembra połowę na śniegach y mrozach obozy nie były ciękie, do przymnożenia praw na-

zych, obierając raczey śmierć uczciwą niżeli czuwających na opresią wolności nieprzyjaciół obarczenie; tedy wyrazić przychodzi wiekompomnym relacją wiekom, iż gdy na elekcji nayiaśniejszego króla imci Augusta wtórego, szczególnie nam panującego, przyszło nam poprawić praw naszych przez ustawnienie constitucyi, in volumen legum in grossowaney, titulo: «coaequatio iurium magni ducatus Lithuaniae cum iuribus regni Poloniae», którzy praedominantia ministeria nad równością y wolnością szlachecką, także y licentią woyska określić y opisać przyszło, a mianowicie: potestatem buławy, autoritatem pieczęci, abusum kluczów, lask marszałkowskich y inszych, na ten czas ministeria trzymających, magnatum animos, że gdy nie mogli zgody generalney tak wielu tysięcy zgromadzoney na electią szlachty przełamać, mianowicie—ichmość panów koronnych obywateliów województw, ziemi y powiatów, którzy nam zeloso amore, iako bracia nasi, szczerze dopomagali; żeśmy tandem, eluctati z wielkich opresyi, do pożądanego libertatis przyszli portu, y inszych sposobów szukać poczeli, których tu przez lat pół-trzecia zażywanych, bardziej doloroso silentio pokryć, niżeli piorem wypisać y do wiadomości podawać zdało się. Naycięzsza jednak potestas woyskiem rządzących, na rzecz pospolitej była, gdy y same woysko same pomagało do zruynowania novellae legis, barzey veteres ko-chające abusus, niżeli nowe reipublicae, z kąd pochodzące estimując commoda, niechęć iść in obedientiam legi, ale gwałtem dawney około rozdawania hibern, stanowienia consistencyi domagało się dysparticy; szukała oyczyszna przez różne traktaty sposobów, aby woysko, według nowego prawa, przyjęło reparticię na województwo, powiaty, destinowaną zasług swych locatia w dobrach ekono-

micznych i. k. mości na zimę z łaski pańskiey pozwoloną; ale synowie, wyznawszy miłość matki swej oyczyszny, arma tenentes, niezdewinkowani, ale barzey w swej zawziętości pertinaciter trwali, y owszem miasto wykonania prawa postanowionego przez te lat półtrzecia nie będąc na żadney z oyczystym nieprzyjacielem companii, rospasana in ultionem wolnością pokazali—quid valeant humeri, za jedno, tak i. k. mości, iako duchownym, ziemskim, szlacheckim dobrom przez invazyę na zimowe stanowisko, przez przechody y noclegi, czyniąc ruinę; iakie za takową licencią consequentiae były, aby nie wiedziały futura saecula y na takie się nie odważały akcye, niech to wieczną zawałoną niepamięcią; dość na tym, że ad extrema haec, które siedzą na koniach pospolitym ruszeniem odprawuiemy przyszłe media, żeśmy się sacro-sancte zligowawszy y sprzysiagszy amoribus na tę odważyli rezolutią,—żeśmy raczey obrali sobie do domów naszych powrót z późnić, aniżeli więcej nieposłusznych cierpieć. Przez te tedy dwa miesiąca zupełne nihil intentatum relinquimus, co by gwałtem się napierających słuszność naszych słów zmiekczyć mogło, przyszło było niemal ad cognatas acies y pewnie dobr bellandi magister przyprowadziłby nas był ad antiquam pugnae aream; ale Bóg wszechmogący, dum humana deessent remedia, obmyślił media, gdy nam iaśnie wielmożnego nayprzewielebniejszego imć xiędu Konstantego Kazimierza Brzostowskiego, biskupa Wileńskiego, przy commissarzach rzeczypospolitey iuż minus arma tenentibus, z nieba prawie zeszłał, który amore ductus ku oyczysznie swoiej na wszystkie wydawszy się okropnego nieba niewygodę, szedł między oyczysznę y synów diremitque pila minantia pilis pracowitą swoią ugodą; iako pastyrz trzody swojej

od Boga powierzoney, nie dał in laniatum, skłonił tą godną perswazyą za-wzięte animusze et multo sudore labo-reque pożadaney przez nas został coope-ratorem ugody. Za co iakie imści prae-mium nieustające czeka, po długu przy-prowadzonych latach w niebie, tak pa-storis nostri praedicabunt gloriam y nie-zwiędłą wiekopomney sławy mieć bę-dzie servatae patriae korony. A tak, gdy woysko w. x. Lit., zostawszy posłusz-nym rzeczy-pospolitey, dało się zwinąć, należało y nam wdzięczną pokazać, żeśmy uchiliwszy wszystkie na stronę do woyska przeszłe urazy, które by pre-tendowanym nie mogły nigdy wydołać czwierciom, ieszcześmy certując miło-ścia, cztery ćwierci wypłacić deklaro-wali, czym się y woysko w. x. Lit. kon-tentowawszy y zwinowszy in mutuos omni plexus, owszem z niemi przyszedł-szy do woiewództw y powiatów wszyt-kich pod chorągwiami stojących y nie żołnierskich ukochaiących wolności przemienili consilium. Ordinując tedy, iako naywarownięy, aby bracia nasi w swych zasługach upewnieni byli, wypłacenia czterech ćwierci przed zwinie-niem ieszcze proponowanych terazniey-szym postanowieniem deklaruimy, to iest, aby od każdej chorągwi deputaci obrani, dobrze osiedli, według wyracho-waney od nas repartycyi, gdzie się któ-rey brać zasługi naznaczyło, na przy-szłe gromniczne w roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiątym dziewiątym przypadają-ce seymiki y sądy skarbowe do woie-wództw albo powiatów przyjeżdżali y tam pieniądze żołdu sobie należącego odbierali. A ieśliby się w którym woiewództwie lub powiecie pokazali prze-ciwni, którzyby dotychczas tak z starostw swoich hiberny sowitey, iako z dobr ziemskich, czopowego szleżnego, monopo-lium tabacznego, ogólnego tatarskie-go, żydowskiego, enecti inuesti do exako-

rów woiewództw y powiatów nie wnosili: tedy z tego seymiku zaraz cum assistentia notae nobilitatis, y samemi exactorami do dobr tych przeciwników assygnacyę z seymiku deputatom mają bydż dane; a ieśliby któremu woiewództwu lub po-wiatowi miał potężny refragator violen-cię uczynić, tedy zaraz do najbliższych woiewództw y powiatów mają dać znać rotmistrzom, aby według proporcji sił sprzeciwiającego się choręgwie puszczaли et fortem executionem super a na upartego retentora uczynili. W którym razie, ieśliby rotmistrze per favorem execucyi czynić nie chcieli, tedy w sądach skar-bowych, lub w sądach głównych trybu-nalnych, lub in defectu obudwuch, w gro-dach poenas collineales et confiscationis bonorum y nagrody szkod przez prze-włokę exekuci pomienionych rotmistrz deputatom in instanti płacić powinien; a tam iednak, gdzie wziął assygnacją po-staremu, triplicem pensionem dochodzić będzie, osobliwie zaś refragarius iako in causae fisci wzdany za pier-wszym dekretem in instanti in poena infamiae et peculiaritatis immobiliter zo-stawać będzie y na każdych ziazdach, seymach, seymikach y sądach activitate carebit ad instantiam instigatoris et de-lationem deputatów ukrzywdzonych. Dla czego praecavemus tym postanowieniem naszym, aby mając teraz fryszt do seymiku gromnicznego, zaraz do exaktorów poborców woiewództw powiatów swoich, nie kalkulując się ani wyträca-iąc sobie albo na ludzie swe żadnych zasług, retenta wnosili, sub poenis supra dictis, y wszystek ten podatek zatrzyma-ny, który od seymików relacyjnych po-szczęśliwey i. k. mości koronacyi ma się rachować, iuste y fideliter do woie-wództw y powiatów wniesionych (sic).

Draguny y piechoty niemieckie ex-nunc zwijamy, takim iednak sposobem, że ludzie konserwuiemy, aby na potym,

gdy na wiosnę woyska rzecz-pospolita potrzebować będzie, werbunkami nie była ruinowana. Tym iednak ludziom przez zimę locatia ma być w Pińskiey ekonomii y w Janowie, w woiewództwie Brzeskim, do biskupstwa Łuckiego należącym, gdzie iednym dachem tylko, słomą y drwami kontentować się będą, a wszystko z grosza żyć pod zapłaceniem z zatrzymaniem pieniędzy im należących w woiewództwie albo powiecie, tym gdzie im repartitia przypadnie, warując to woysku zwiniętemu, iż za dawne przebranie hibern, consistencyi odprawowania, noclegów, ugod, przechodów czynienie, nikt żadnej chorągwie zasług aresztować nie będzie mógł, ponieważ we cwierciach przeładowanych woysku potrąciło się,—wyliwszy iednak sprawy kriminalne, naizady domów szlacheckich y świeżych excessów, rabowanie dworów durante tractatu od dnia jedynastego Decembbris do dnia dwudziestego pierwszego eiusdem roku terazniepszego.

Woyska nowego teraz dla zfolgowania zruinowanej oyczyny, aby wytchnąć sobie mogła, nie formuemy, ale do seymu postanowienie iego odkładamy, z tym iednak dokładadem, iż ieśliby przyszło woysko formować, nie inaczey, tylko wyraźney constitucii coaequationis, repartitionis et locationis, one sporządzić mamy—tak, aby za naznaczeniem terminu y mieysca od jasnie wielmożnego imści pana woiewody Wileńskiego, hetmana w w. x. Lit., punktualnie chorągwie ad operationes belli stawali. Dla czego zaraz na seymiku blisko następującym, po obraniu deputatów y po osądzeniu spraw abiectae ignobilitatis ichmę panowie obywatele w. x. Lit. w swych woiewództwach y powiatach mają uczynić sobie porządek, aby gdy uchwała seymowa na erekcja woyska stanie, zawsze dispositią y sposób wyprawie-

nia ludzi z reparticyi sobie przypadkých obmyślony był.

Na tymże gromnicznym seymiku mają sobie według prawa coequationis, lub w rok lub kiedy zgoda braci stanie, nowych obierać sędziów trybunału skarbowego, także poborców, albo exactorów do hibern, czopowego szelążnego, monopolium tabaczego, pogłównego, żydowskiego, tatarskiego, enecti et invecti; iednak że sędziów skarbowych nie obieraając za poborców y exactorów, ponieważ sam siebie sądzić nikt nie może.

Na tymże zieździe obierać sobie będą rotmistrzów y onych paraphiam podzielać, aby przez nich skuteczniesza exekucia dekretów trybunalskich skarbowych odprawowana była y solarium rotmistrzowi, aby darmo nie pracował, obmyślą tamże, lub dochód iaki. A parte vero convicta, vel contradicente, na tymże seymiku przeszłych poborców liczby słuchać y rationes dispensowanym rzeczy-pospolitey podatkom odbierać będą y cokolwiek należy do porządku y zapłaty woysku, wszystko to na tym zieździe odprawować mają; a choćby seymik na deputatów y zerwać się miał, tedy przecie obrada koło zapłaty woysku seymem uchwaloney institui, który przeczyć nikt nie może.

Mają też na tym zieździe gromnicznym w każdym woiewództwie y powiecie obrać kommissarza bene possessionatum—iednego, abo dwuch, do którego exactorowie wszystkich podatków importabunt summy, od których wszyscy od chorągwí deputaci pieniądze odbierać będą. Tenże komissarz lubo dwa mają czynić calculum przy zdaniu kommissarstwa swego czopowego y szelążnego w woiewództwach y powiatach.

Ichmość panowie exactorowie powinni odbierać in duplo, iako przedtym brano do skarbu w. x. Lit., non extorquento nic więcej nad sowitość dawnego

płacenia; które exakcyey mają do akt oddawać regestra w każdym woewództwie y powiecie, aby każdy mógł się informować de quantitate.

Gdy się zaś ostrzegamy wynoszących się supra aequalitatem ambitus, aby sposobów ieszcze nie wynalazł do zruynowania prawa nowopostanowionego coaequationis iurium w. x. Lit., zaczym nexus nostrorum conservando, ligamen in virtute laudorum po woewództwach y powiatach w. x. Lit. delegowanych deklaruiemy, że ex eo nexus nie wynidzimy, poki aż w swą rezę prawo coaequationis wprowadzone nie będzie, sub favore constitucii seymu coronationis, stwierdzającej lauda publica in ordine utrzymania in fidelitate et obsequio i. k. mości, tudzieś swobod, wolności y dobra pospolitego. Dla czego i. k. mości pana naszego miłościewego upraszamy, aby nam iako król pan nasz miłoścwy, assistere obradą swoją raczył. Gdyż commovere et affligere musi oycowskie i. k. mości, pana naszego miłościewego, serce, iako y nas wiernych poddanych; upraszać tedy będziemy i. k. mości, pana naszego miłościewego, aby nam salva per omnia autoritate i. k. mości tenże porządek konserwował, y wolno było iakobyśmy pro tuitione panowania szczęśliwego i. k. mości, pana naszego miłościewego, naypierw potym pro defensione i. k. mości coaequationis, a na ostatek dla zdrowia naszego, za innotescenciami obranego półkownika naszego generalnego zawsze na konie wsiąć mogli, gdy exigentia rei postulabit—póty, póki rzecz-pospolita in toto nie uspokoi się, warując to sobie, ieżeliby miano kogokolwiek z nayuboższej szlachty, braci naszych, albo na zdrowiu, albo na fortunie mota nobilitate vindicare tenebuntur sub privatione officii sui, a in causa renitentiae onych za wdaniem się do imości pana półkownika woewództwa y

powiatu tego szlacheica, któremu by się krzywdza iaka stać miała, y za doniesieniem skargi, obliguiemy się in virtute obowiązku naszego poprzysiężonego wymówić się y na vindicование krzywdy, za wydanemi innotescentiami, pospolitym ruszeniem z ichmość pany półkownika mi ruszyć się. Które to pospolite ruszenie pro exigentia necessitatis publicae zaszczycić się in casum znowionych iach kolwiek przeciwności do utrzymania swobód, praw, wolności, bezpieczeństwa publicznego, pozwalamy przez uniwersał y iaśnie wielmożnemu imści panu Michałowi Kazimierzowi Kotłowi, kasztelanowi Witebskiemu, convocare woewództwa y powiaty wszystkie, iako półkownikowi generalnemu w. x. Lit. uproszonemu dłużey ieszcze to officium gerendi, salva per omnia authoritate i. k. mości, pana naszego miłościewego, et obsequio fidelitate maiestati iego iurgieli należyty na instigatorią w. x. Lit. według dawnego zwyczaju po złotych dwa tysięcy; ponieważ bez lat półczwarta zatrzymano imści panu Stanisławowi Rukiewiczowi, instygatorowi w. x. Lit. upraszamy iaśnie wielmożnego imści pana kasztelana Witebskiego, półkownika generalnego w. x. Lit., aby wypłacił z ceł w. x. Lit., które teraz in administratione; który to iurgiel ma bydż przyjęty pro persolutu od iaśnie wielmożnego imści pana podskarbiego w. x. Lit. Także et in futurum skarb w. x. Lit. po dwa tysiące złotych co rok aby wypłacił na instygatorię w. x. Lit.

O most niewystawiony na Niemnie pod Grodnem otrzymany dekret w trybunale w. x. Lit. stwierdzamy y fortexecutione vindicare zlecamy woewództwom y powiatom wybrany na to podatek.

Przyrzekamy też sobie że, da Bóg na seymie przyszłym, starać się o to będąc my w zgromadzonej trium ordinum et

gentium rzeczy-pospolitey, żebyśmy, ponieważ nas iura z koroną Polską coaequarunt, mogli mieć generała w. x. Lit. cum omni praerogativa succurendi opressis a ministeriis impetitioni, którego officii potestatem na tymże da Bóg seymie opisać sobie obiecuiemy.

Ponieważ woysko w. x. Lit. iest zwiniione, oprócz piechoty dragony rzeczpospolita in obsequium sui zostawiła, naznaczyszy pewną lokacyję; tedy, in quantum y oprócz tych, gdzieby kolwiek kupy iakowe miały się gromadzić in visceribus w. x. Lit., przeto one za swywolne poczytając, znosić po wszystkich woiewództwach y powiatach unitis animis et viribus deklaruiemy.

Trybunał w. x. Lit., iakośmy z łaski Bożey ufundowany widzieli tego roku et utimur beneficiis onego, iak życie nasze, krew, substancią dłożył, przy konserwacyi onego gotowiśmy consulendo przeszłego trybunału uniformi z pierwszym trybunałem cursui, integratati et securitati postanowiamy, iż na poczatek przyszłego trybunału tak, iak y rok—lub wyprawami dalsze, lub swemi osobami bliższe woiewództwa y powiaty ziedziemy y tam przeciwko tym, którzy by się znaleźć mogli y mieli myśli o zruynowaniu trybunalskiej ordynacyi, albo do dawnego sposobu, albo do reindukcyi, iako przeciwko nieprzyacielowi powstać, deklaruiemy; dla czego, na seymikach obierając deputatów, będąmy się starać, abyśmy ludzi takich obrali, którzy by pokazali po sobie przez te czasy vivum specimen amoris prawa coaequationis y obrony iego, strzegąc się tych, którzy albo contrarii byli, albo onym rada, pomocą adhaeserint.

Exekucya dekretów trybunalskich, ziemskich, grodzkich aby skutkiem samym była praktykowana, postanowiamy: iż za poiazdem urzędu ziemskego albo grodzkiego pars convicta będzie, rotmi-

strze woiewództw y powiatów ultimarie mota nobilitate czynić przy urzędzie powinni; a które grody exekucyi dekretów trybunalskich czynić by nie chciał, albo do tychczas nie czyniły, za dowodem officii praesentis y stronie, których exekucią denegant, szkody ma nagrodzić ztąd pochodzące.

Chcąc mieć trybunał w. x. Lit. dopiero sporządzony, aby moc y powaga na swych się wspierała siłach, od potentatów nie zaciagając cudzego, nie zabierając mocnienia, nie był obligowany, świętą sprawiedliwość czynił i. k. mości przysługę, postanawiamy: piechoty dwieście niemieckiey, którą na repartycią daiemy woiewództwu Wileńskiemu y powiatowi Lidzkiemu, zkał żołd wyrażony w taryfie reparticyi dochodzić ich ma; dach zaś piechocie naznaczamy w starostwie Duskim, iako od Wilna, Nowogródka y Minska blisko leżącym. Która piechota do disposicysi hetmanskiej należeć nie powinna, ale marszałkowie nad niemi mieć komendę powinni y ieden drugiemu, przy obieraniu marszałka trybunalskiego, zdawać się powinien. Którey piechoty erekcyą, aby iaśnie wielmożny imć pan Michał Kocieł, kasztelan Witepski, iako marszałek trybunału teraznieyszego, wzioł na sie, prosiemy; za którego assygnacją woiewództwo Wileńskie y powiat Lidzki ma wydawać na całe półroka pieniądze; którym się służba zaczynać będzie od reassumpcyi trybunału teraznieyszego w Minsku.

Aby y terazniejszy trybunał assystencyą mogł mieć z tej piechoty y przyszłemu trybunałowi była gotowość, dla tego pieniądze in parte naznaczają się na tak wiele czasu, aby z onych piechota odziana bydż mogła. Tenże iaśnie wielmożny imć pan kasztelan Witepski officerów creować powinien będzie, warując,—iż ieżeliby ta piechota iakowa

krzywdę na stanowisku uczyniła y iakikolwiek extorsye na poddanych tamęcznych wymagać miała, u których to ten dach mieć powinni, za dowodem y dekretem trybunalskim wszystko to nagrodzono być powinno z żołdu im naznaczonego; przechodząc do trybunału, do Wilna, do Nowogródka y do Minska powinni swoim groszem strawować się, żadnych noclegów, stacii, ugod, kar mienia et quocunque titulo aggravacyi pod wytrąceniem z żołdu, nie biorąc, o co przez marszałka trybunalskiego sądzeni bydż mają, których by na gardło swy wolnych karać, sine ulla od kogo dependentia, choć by się y trybunał nie sądził wolen y mocen będzie.

A że trybunał w. x. Lit. teraznieszy, dla pospolitego ruszenia naszego, na którym się nad spodziewanie zabawić przyszło, tylko ad duodecimam Januarii anni futuri, tysiąc sześćset dwieścieziesiąt dziewiątego, iest limitowany; zaczym na tym terminie, nim do domów naszych powróciemy, reassumptio iego zaczynać się nie może, mocą ziazdu te terazniejeszego postanawiamy, aby w tydzień po gromnicznych seymikach reassumptio onego była, to jest, w pierwszy poniedziałek po obraniu nowych deputatów, gdzie woewództwa y powiaty dosądzać się powinni; na przyszły zaś rok aby cadentia trybunału w. x. Lit. z Wilna do Nowogródka była zachowana—praecavemus.

Executia także skarbowych dekretów w woewództwach y powiatach aby rigorose, po podanym raz obwieszczeniu po dekrecie super renitentes niewydawania czopowego, szeląznego y hibern y innych podatków przez rotmistrzów woewództw y powiatów odprawowana była—postanowiamy.

A ponieważ nayduią się takowe starostwa y dzierżawy w woewództwach y powiatach w. x. Lit., które na gra-

nicy w różnych woewództwach y powiatach zostają, iako to: Bystryca—w woewództwie Wileńskim y powiecie Oszmianskim, Subocz—w powiecie Wilkomirskim y Upickim, Orany—w woewództwie Trockim y powiecie Lidzkim, y innych tak wiele, zkad y zatrudnienie przychodzi y starostowie nie wiedzą do których exactorów hibernę y inne podatki płacić; tedy postanawiamy, obstantibus nam aliquibus decretis, aby takowe dzierżawy, według specificacyji taryfy woyskowej, na seymie Grodzieńskim postanowioney, do tego woewództwa y powiatu oddawały hiberny, przy którym w tarifie są położone, rachując z dymu iednego—po złotych czternastu, hiberny sowitey—po złotych dwudziestu osmu, excepto dóbr duchownych, które nie tylko, ex vi benevolē ofiarowanego rzeczy-pospolitey subsidium charitativum, ex speciali consensu sedis apostolicae, pro solo Turcico bello durante wypłacywały hiberny quotannis, dobra biskupstwa Wileńskiego kapituły Wileńskiey y plebanii dyocezyi Wileńskiey ogólnie po piedziesiąt tysięcy,—będąc wolne ab omni onere militari ex natura sua; przeto y teraz praesenti laudo po tak wieleż co rok, przy deklaracyi tegoż duchowieństwa, póki wojna z Turczynem durabit, kontentuiemy się, niepociągając do płacenia sowitey hiberny, cavendo oraz, aby ze wszystkich dóbr biskupich, kapitulnych y plebańskich, w którym kolwiek woewództwie y powiecie leżących, duchowieństwo dyocezyi Wileńskiej y Smoleńskiey wypłacało hibernę przez exactorów swoich woewództwa Wileńskiego, insistendo laudo generali ta to w Wilnie die secunda Maii, roku tysiąc sześćset dwieścieziesiąt ósmego, y aby inne woewództwa y powiaty, gdzie dobra consistunt, nie pretendowali sobie exactiōrem hiberny z dóbr tych duchownych,—iniungimus.

Tych wszystkich rzeczy-pospolitey, na któreśmy patrzyli zawodów, zamieszania, niezgod, gdy pilnie uważamy przyczynę; uznać musiemy, że nas bardziej nic do tego nie przywiódło, y nic bardziej non auxit id fatum nostrum, iak braci szlachty niektórych amicitiae actus, którzy częścią boiaźnią, częścią nadzieję, drudzy praeconis paece uwiodszy się, in rete segnitiae y domowych wczasów affabilitate, niektórzy contemptu curarum de malis reipublicae sterilem w oyczynie prowadząc vitam, cierpieć vetera mala, aniżeli nova et pericula experiri,—ci tedy wszyscy causarunt niebytnością swoją, że rzecz pospolita, in contraria studia disceppta, tak wiele ponosi calamitates, lubo by tedy tych wszystkich ichmościów, którzy contempserunt te nasze pospolite ruszenie, według statutu pokarać należało. Ale servando amore z bracią naszą dla tego tylko, aby drugi raz do takichże ieśliby przyszło akcyi obrony praw y wolności równo z nami nie upuszczali, minores poenas naznaczamy tym postanowieniem, to iest, aby ci ichmość, którzy posłów nie słali, ani sami nie byli, y owszem in partes contrarias poeszli, careant activitate na seymikach y na wszelkich sądach do wyścia trzech lat od daty tego naszego postanowienia; osobliwie zaś powinni co rok z dymu, według ostatniewy abiuraty zaprzysiężoney—po złotych dziesięciu co rok oddać do poborców, przez te trzy lata exactorów hiberny consolatię od złotego pogroszu; które to pieniądze mają bydż wniesione zaraz po obwieszczeniu o tym postanowieniu naszym przez ichmość panów pułkowników woiewództw y powiatów we dwie niedzieli; ci zaś, którzy sami nie bywszy, poczty stawili—dimidium poenae tak ratione activitatis do lat półtora, iako ratione pieniądzy złotych pięciu do tychże exaktorów wnosić będą. A ieśliby dobrowolnie nie wnosili y nie wnie-

sli; tedy za pierwszym w sądach skarbowych dekretem zaraz executio fortis przez rotmistrzów woiewództw y powiatów ma bydż odprawiona. Te zaś pieniądze zebrane in dispositionem woiewództw y powiatów, iako onych będzie wola, zażyć commitimus. Od tey jednak peny bracia szlachtauboższa, którzy żadnego dymu nie mają, tylko swoim dymem szlacheckim żyją, wolna bydż ma. Jeżeli by zaś kto uchodziąc tych pen opisanych chciał iuramento evadere w nayprawdziwszej chorobie; tedy samotrzeć z szlachtą sąsiadami przysiądz na tym powinien, y tak liber evadet. Non praeiudicando niektórym woiewództwom y powiatom, które mając u siebie iawnych przeciwko temu pospolitemu ruszeniu fomentatorów, poznawszy ich perycatiam, iako iuż się miedzy bracią czynili, choćby osobliwe laudum na nich ferować przyszło; tedy im to wolno będzie ad executionem przywodzić, osobliwie zaś desertores, którzy tu bywszy z nami, nie dotrwały y nie byli cooperatores akcyi naszej y zwinienia woyska w. x. Lit. bez kwitów, contumaciter od nas odiechawszy, iisdem poenis subiacent, którym są allegati, którzy poczty stawili, a sami nie byli; dla czego ichmość panom chorążym fide et conscientia obligamus, aby kwitów takowych ichmość nie wydawali.

A że nie tylko ten grzech wynajdował się in personis singularibus, ale w niektórych woiewództwach y powiatach, że contempto laudo generali, czternastego Augusti lato, nietylko się sami nie stawili, ale nawet posłów et plenipotentarios nie przysłali, iako to: powiat Wilkomirski, woiewództwo Połockie; tedy da Bóg na seym przyszły posłom naszym wyprawionym dany będzie punkt w instrukcyi, aby imieniem mieysca po tych woiewództwach y powiatach, które były z nami, pokarani byli. Woiewództ-

wo zaś Witepskie, Mścisławskie, powiat Rzeczycki, Mozyrski, Orszański, które contumace nie stawaiąc, ale dla odległości y wód rozlania dość nie mogli, cum plena iednak facultate concludendi do nas swych posłów przysłali, wolnych his poenis declaruiemy.

Tatarowie dawnemi constitutiami byli opisani, aby z dóbr swoich służyły y zaszczycali rzeczy-pospolitą od każdego nieprzyjaciela; zaczym dawne reassumendo prawo o służbie tatarskiej na terazniejszym ziezdzie postanawiamy, aby dość czynili dawniejszemu prawu y bez żadnej płaty ze wszelką skromnością na zaszczyt rzeczy-pospolitey stawali podczas kampanii wojennych, nigdzie nie zaciągając się pod chorągiew, pod utratą zdrowia y fortun swoich. Od tych czterech czwierci odsądżamy, na wojsko deklarowanych, ponieważ darmo z dóbr swoich służyć powinni, perennis, ex elementia rzeczy-pospolitey, za podniesienie na nią ręki y złamania wiary, poen nie naznaczając. Ponieważ ex vi traktatu wojska w. x. Lit. przez zwinienie uczynione dekreta na nich o Żyzmorską y Jurborską utarczkę są otrzymane, do executii przyprowadzone bydź nie mają. Tatarowie w. x. Lit. ponieważ po zwinięciu nie przysięgli, ale clandestine roziechali się, mają wykonać przysięgi w woewództwach y powiatach na przyszłych seymikach gromniczych, których obwieścić mają; a in quantum by na tym seymiku gromnicznym nie przysięgli, tedy pro hostibus patriae mają bydź poczytani y dobra ich confiskowane; w przysiedze zaś punkt ma bydź wyrażony fidelitatis regi, legi y rzeczy-pospolitey, żeby na nie nigdy ręki nie podnosili.

Żołnierze w rzeczy-pospolitey zasłużeni, ichmość panowie towarzystwo, którzy porzuciwszy szarże swoie y wszel-

kie speranse dla dobra pospolitego, z dóbr swoich równo z nami na tym pospolitym ruszeniu obediendo laudi compar venerunt, merentur od nas gratitudinem et securitatem personarum, honorum et bonorum. Jeśliby tedy iakie dekreta na ichmość miały wypaść, te, vigore traktatów z wojskiem w. x. Lit. zwinionym, szkodzić ichmościom nie będą y, że od caley rzeczy-pospolitey protekcyi pewni zostają, deklaruiemy.

Irruperia, tak publicznym iako y prywatnym dobrom uczynione, inforo competenti, a quolibet vindicari powinne; iednakże publica irruperia, postrzelanie y zrabowanie na drodze posłów, do króla imści od rzeczy-pospolitey wyprawionych, mianowicie: wielmożnego imśca pana Leona Ogińskiego—podstolego w. x. Lit., także wielmożnego imśca pana Ludwika Pocieia—podkomorza Brzeskiego, iako publiczny interes iuris gentium w osobach ichmość violati, bierzemy za swą własną krzywdę, którysię przez ichmość panów posłów naszych na seym da Bóg wyprawionych upomnić deklaruiemy.

Także się mścić będzie niewinna krew rostrzelanych braci naszych—imści pana Karola Białozora, imci pana Boguchwała Bokieja, imści pana Tworowskiego, sędziego ziemskego Orszańskiego zabicię, pactis conventis od i. k. mości przy szczęśliwej elekcji postanowionym, aby in toto zyściło,—instantissime da Bóg w Grodnie przez posłów naszych domawiać się będziemy. Mianowicie względem honorów w ieden dom konferowanych y ekonomii za kapitulatię od i. k. mości niektórym osobom oddanych, z których ekonomyi provent, stante interregno, w zawiedywaniu skarbu w. x. Lit. będących, aby nie ginął, ale rzeczy-pospolitey in usum cedatur domawiać się obiecuiemy, y aby ex

nunc ekonomie y leśnictwa przez komisarzów mensae regiae były wrócone urgebunt.

Powiat Mozyrski nieznośne doniosły opresye swoje, iako to zabójstwa przy wolnym głosie przyieżdżania na seymik z chorągwiami woyska w. x. Lit., także wydarcie honorów, iako to: starostwa Mozyrskiego imć panu Michałowi Chaleckiemu, który, mając za żywota rodzięca swego przez cessią ustąpione starostwo y legitime obiowszy, sądził roczki, a potym per assistantiam potencyi magistratum rugowany,—co że contra fas et aequum, commissimus powiatowi Mozyrskiemu, aby usiadły na koń reinducat na starostwo, iako legitime zasadzonego y przysięgłego starosty; a ieżeli by kto miał czynić resistantię, tedy deklarujemy assistantiami całą rzeczą-pospolitą; także vindicationem sanguinis zabitego imści pana Jeleńskiego przyrzekamy.

Wielkie zasługi wielkiego in republi-
ca senatora, iaśnie wielmożnego imści pana Michała Kazimirza Kotła, kasztelana Witebskiego, półkownika generalnego w. x. Lit., merentem in republica praemium, ponieważ tedy nie ma sposo-
bu nullo termino eorum scripta merita inszego nad ten podobniejszego prosie-
my, nagradzając prace, koszty, fatygi imci universalnym zezwoleniem summe ośmdziesiąt tysięcy na starostwo Markowskie, a dwadzieścia tysięcy na sta-
rostwo Kiersztymońskie. Które oba sta-
rostwa, iako Markowskie w Oszmiań-
skim powiecie, tak Kiersztymońskie w xięstwie Żmudzkim, post sera fata imści, nie wprzódy nowy za przywilejem ikmci obeymie possesor, aż te obie summy successoribus imci lub temu, komu zapisze, wypłaci.

Jaśnie Wielmożny imć pan Hrehory z Kozielska Ogiński, starosta generalny xięstwa Żmudzkiego, iako ten który vi-

ribus suis uczynił repressaria następu-
jącym na oyczyzne; nagradzając rzeczo-
pospolita wszelkie straty, fatygi siły imci
przez tak kilka lat erogowane, wnosi
na starostwo Tryskie, w xięstwie
Żmudzkim leżące, sto tysięcy. Które
starostwo post sera fata imci nie
wprzódy nowy za przywilejem i. k. mci
ma przychodzić do possesyi, aż tę sum-
mę sucessorom imci, albo komu zapisze
imć, wypłaci.

Ponieważ ex rationibus domowego zamieszania musiały się różne ab utrinque od woysk przechodzących zimujących uczynić krzywdy, iako to y teraz niejednym pospolitym ruszeniem naszym, idąc niepodobno, aby tak populorum congressus nie miał premi colonos, także też y na Żmudzi z imć panem starostą Żmudzkim woysko, in defensionem reipublicae z woiewództw y powiatów wyprawione, musiało się naprzykrzyć do bram i. k. mości, duchownym y ziemskim szlacheckim; tedy—ponieważ, ex vi tractatus, wszystko to wieczną niepamięcią zagrzebiono, ma bydż całą rzeczą-pospolitą,—assekuruiemy się.

Jaśnie wielmożnego imści pana Michała Kazimierza Kotła, generalnego półkownika w. x. Lit., także iaśnie wielmożnego imści pana Hrehorego z Kozielska Ogińskiego, starostę generalnego Żmudzkiego, includując to woiewództwo Ruskie, które tak roczney zimy po dobrach ziemskich ex necessitate turcinis. . . . *) iuris coaequationis odprawy tey ab omni impetitione iurisdica, tak samych ichmość panów półkowników y rotmistrzów woiewództw y powiatów uwalniamy, aby w żadnym sądzie akcyja intentowana nie była sądzona, ale y wpis do regestru spraw z ichmościów aby był zmazany, non descenden-

*) Здѣсь въ подлинникѣ пропускъ.

do ad ullam ventilationem sprawy, disquisitionem et contraventionem; a ieżeliby dekret gdziekolwiek in contrarium miał wypaść, tedy nullitati subiacebit, nie includując w to criminales actiones do osób uczynionych, o które nie z półkownikami, ani rotmistrzami, ale z sammem obwinionemi czynić wolno będzie.

Szlachcicowie, na seymikach bywające, do przesądu Trabskiego cogentur, *) przez co wolności głosu swego, oglądając się na pomstę dekretu Trabskiego, mieć nie mają; zaczym odtąd iako bracią naszą, os de ossibus nostris, wyrywamy z tey opieki sądów Trabskich, chcąc, żeby ze wszystkimi nami zarówno sądzili się—postanawiamy y da Bóg per constitutionem aby approbowane było na seymie—instabimus.

Seym koronny aby co czwarty seym odprawowany był dla domówienia się wolności naszych urgentissime, da Bóg na seymie przyszłym, przez posłów,—promovebimus.

Towarzystwo, które z rzeczą-pospolita byli, aby do tychże čwierci czterech millionów króla imści, także y chorągwie fideliter oyczynie służące dawne computowe, należeć mają.

Ziażd Słonimski nietylko aby był reassumowany, postanawiamy, ale y teraz posłom naszym committimus, aby nie wprzody do Warszawy iechali, aż natym ziezdzie będą y wszystkie sobie in vim praeparationis namówią materye.

Merentes cooperatores wszystkich akcyi naszych dla wolności y prawa coaequationis czynili summum respectum gratitudinis; dla czego, iako wszyscyśmy, pracując y obozowe incommoda oddali in sinum reipublicae, żadnych nie potrzebując nadgrod, ad solam patriae gloriam, sobie ustawując y tak ichmość panowie officialistowie nasi, którzy officia bellica

odprawowali, ichmość panowie urzędnicy w. x. Lit., deerant, iako to imć pan Michał Slizien, który generalnym będąc wojsk rzeczy-pospolitey zgromadzoney strażnikiem, pracą, czynnością swoją pokazał dokumenta virtutis, imć pan Michał Białożor—stanowniczym, imć pan Bohuławski—obozym będący, także pracy swej specimen pokazał, w osobliwym bydź mają respekcie woiewództwom y powiatom y do króla imści, pana naszego miłościwego, przez posłów zalecamy.

Ponieważ z Werek, albo Jeruzalem, miasteczka y wiosek nigdy dotąd nie brano szelęznego y czopowego, ut patuit z regestrów dawnych skarbowych w. x. Lit.; przeto y teraź y na zawsze praesenti laudo od płacenia uwalniamy, ob respectum rezydencyi iaśnie wielmożnego xiędza biskupa Wileńskiego et meritorum imści, y ieżeliby iakie dekreta skarbowe woiewództwa Wileńskiego czopowe y szelęzne na Werki wypaść miały, suum robur et executionem mieć nie mają.

Podczas terazniejszego pospolitego ruszenia na pewney przeciw Tatarom impressiey postrzelony imć pan Łukasz Horodyński, chorąży Czerniowski, mereatur żyweliwego od rzeczy-pospolitey wspomnienia; a że praemium w polu stojącym deest, tedy zachowuiemy reipublicae respectowi, aby pamiętała na rozlanie krwi, gdy się zdarzy pora uranionego zdrowie praemiis honorum et gratitudinis nagrodzić.

Tylko takoż generalne postanowienie nasze, my stan duchowny y świecki, senatorowie, dignitarze, urzędnicy ziemsy y grodzcy, rycerstwo, szlachta y cała rzecz-pospolita, powiaty, woiewództwa w. x. Lit. zgromadzeni pro tuitione libertatis et iurium novellae legis, także dla zwinienia wojska zgodnie conkludowanowy, posteritati zostawując, do akt według prawa y do druku podać zleci-

*) Въ подлиннѣ пропускъ.

lišmy, upraszaiac i. k. mości, pana naszego miłosciwego, pro verificatione actorum na tym pospolitym ruszeniu o podpisanie tego postanowienia przez ichmość panów posłów, do którego u my rękomą naszemi podpisuemy się.—Działo się w obozie generalnym rzeczy pospolitej między Puzowiczami u Ławnem, roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmego, dnia dwudziestego pierwszego Decembra.

Do tego laudum generalnego podpisy

iaśniewielmożnych ichmość panów senatorów duchownych u świeckich, dignitarzów, urzędników u obywatelów, każdego woiewództwa u powiatów w. x. Lit. tymi słowy: Xiadz Konstanty Kazimierz Brzostowski—biskup Wileński. Które to tedy laudum, przez osobę wyż pisana ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte u wpisane.

1699 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 1056—1063.

322. Постановление дворянъ Брестского воеводства вслѣдствіе съѣзда депутатовъ всѣхъ воеводствъ 21 Декабря 1698 года.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на сеймъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, во исполненіе постановленій какъ предшествовавшаго своего сейма, такъ и сейма депутатовъ отъ всѣхъ воеводствъ, бывшаго подъ Каменкой и Пузевичами, постановили:

1) Въ виду недостаточности собранныхъ податныхъ суммъ, какъ на покрытие ассигнацій причитающихся по раскладкѣ на воеводство—въ разыбрѣ четырехъ четвертей, такъ и на продовольствіе войскъ, уже расположенныхъ въ его предѣлахъ,—назначить, на текущій годъ, подати экстра-ординарныя, какъ-то: чоловое, шелажное, гиберны, поголовную подать жидовскую и татарскую и разныя монополіи со всѣхъ вообще имѣній, подлежащихъ взносу этихъ податей.

2) Для огражденія жителей отъ притѣсненій и вымогательствъ сборщиковъ, обязать ихъ самихъ лично вносить въ городъ Брестъ слѣдующемъ съ нихъ платежи и получать отъ сборщиковъ узаконенный квітансії.

3) При собираніи платежей съ пошлины руководствоваться слѣдующими правилами: такъ какъ пошлины должны уплачиваться въ теченіи пѣtаго года, то сборщики должны поставить своихъ помощниковъ во всѣхъ тѣхъ мѣстахъ, где расположены мытницы; помощники же эти, послѣ уплаты трехъ грошей въ казну, четвертый грошъ должны брать для себя, тщательно воз-

держиваясь при этомъ отъ всякихъ вымогательствъ.

4) Но такъ какъ воеводство не имѣть ясныхъ и точныхъ свѣдѣній ни о количествѣ пошлинь, ни о количествѣ податей, то сборщики, по окончаніи возложеныхъ на нихъ порученій,—или предъ судомъ фискальнымъ, или предъ сеймомъ,—должны будутъ учинить присягу въ добросовѣстномъ исполненіи возложенныхъ на нихъ порученій.

5) Съ цѣлю болѣе близкаго ознакомленія съ этимъ предметомъ воеводство и назначаетъ листраторовъ, которые должны позаботиться о составленіи тарифа податей и пошлинь за годъ истекшій; тарифъ этотъ долженъ быть составленъ въ теченіи 11 недѣль и засвидѣтельствованъ присой; а чтобы не давать составителямъ его повода ко взяткамъ и криводушію,—воеводство назначаетъ имъ приличное вознагражденіе.

6) Для сохраненія спокойствія и безопасности избрать полковника и ротмистровъ, съ обязательствомъ—являться куда слѣдуетъ по первому востребованію и указанію фискальныхъ судей.

7) Для храненія и расходованія податныхъ суммъ избрать комиссаровъ, которые, по получении ихъ, и должны употреблять на соответственное продовольствіе войска; впослѣдствіи же—представить въ фискальные суды узаконенные отчеты.

8) Администраторы податей и пошлинъ, а равно и фискальные суды должны оставаться при своихъ обязанностяхъ въ течениі цѣлаго года; къ первымъ, для совмѣстной дѣятельности, присоединяются еще отъ воеводства и депутаты.

9) Такъ какъ изъ дѣль фискальныхъ судовъ обнаружилось, что ассигновки Виленскаго воеводы, выданные изъ Брестской комиссіи, не зачтены рѣчию-посполитой въ уплату причитающей съ воеводства части; то и воеводство ихъ не принимаетъ, предписывая при этомъ сборщикамъ, чтобы деньги, выданные по этимъ ассигновкамъ, они пополнили—или съ имѣній лицъ, получившихъ таковыя, или же изъ вознагражденія лицамъ, находящимся на службѣ у воеводы.

10) Относительно администраторовъ чоловаго-шляхтичного воеводства доводствуется 6,000-

суммой въ теченіі пятимѣсячнаго срока,— съ тѣмъ однакоже ограниченіемъ, чтобы они не смѣли пополнять ея изъ предстоящихъ поборовъ, исключая только 2,000, назначенныхъ писарю воеводства, за его особы, услуги тому же воеводству.

11) Езуитамъ Брестскаго коллегіума, для содѣйствія къ постановкѣ часовъ выдать 1,000 зл.; за уничтоженные лавки — 100 злотыхъ. Дѣло езуитовъ Луцкихъ, которое они желаютъ внести въ фискальный судъ,— переслать туда же; кенданамъ доминиканцамъ для постановки у себя образа св. Марії—1,000 злотыхъ: всѣ эти уплаты произвести изъ сборовъ будущихъ.

12) Заслуги Буховецкаго—Брестскаго подчашія имѣть въ виду и вознаградить въ будущемъ.

Roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Februarii czternastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim, przedemną Janem Beklewskim—podstarościm Brzesckim, stanowszy oczewisto imć pan Jan Wielogórski, laudum seymikowe woiewództwa Brzeskiego do aktu grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisane:

My dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzy, szlachta, rycerstwo y obywatele woiewództwa Brzeskiego, ziechawszy się na dzień dziesiąty miesiąca Februarii, w roku terazniejszym tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątym, in fundamento postanowionego prawa coaequationis et ordinationis, na szczęśliwey elekcji ufundowanego y koronacy i. k. mości szczęśliwie nam panującego stwierdzonego, tudzież in fundamento postanowionego laudum ieneralnego wszystkich woiewództw w. x. Lit. w polu będących, między Kamionką y Puzewiczami, dnia dwudziestego Decembra, roku terazniejszego, a własną ręką i. k. msc̄i stwierdzonego, zgodnie, iednostaynie y nieodmiennie, cokolwiek do dobrego woiewództwa naszego porządku należeć mogło, stosując się do prawa y informacyji z laudum pomienionego, postanawiamy:

Naprzód, mając informacją z ichmć panów exactorów kalkulacyi przed ichmć pany sędziymi naszemi fiskalnemi uczynioney, iż importancia podatków, na przeszłym seymiku naszym uchwalonych, w roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt ósmym, non sufficit na zapłacenje wypadłych assignacyi na repartitię naszą za cztery ćwierci woysku, tudzież y na leniungi dragonii niektórych w woiewództwie naszym stoiących; a do tego mając wyrazne in laudo generali w. x. Lit. iunctum, abyśmy wszelką gotowość mieli in casu praegnantis necessitatis, za ordinatię seymu, na wiosnę wyprowadzenia woyska nowego w pole,—zgodnie uchwalamy prorogationem podatków extra-ordinarnyinych w woiewództwie naszym na rok terazniejszy, to iest tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiąty, iakoto: czopowe, szleżne, hiberny, iuxta mentem coaequationis, pogłówne żydowskie, tatarskie, monopolium inventi eveceti; y aby do obranych od nas депутатów y exactorów wszyscy z miast, małsteczek, karczem, włości, wsi, dzierżaw, tak duchownych y świeckich, do tych podatków zdawna należących, importancie in termino praefixo wnosili,—sub rigore legis,—serio nakazujemy.

Ten zaś porządek około wybierania postanawiamy. Naprzód: ażeby ichmę panowie deputaci hibernowi y exactorowie pogłównego żydowskiego y tatarskiego, wybierając hiberny y pogłówne, extorsiami niesłusznnemi, zieździać po miastach y włościach, nie uprzykrzali się ubogim ludziom; dla tego powinni będą wszystkie starostwa, dzierżawy, tak duchowne, iako y świeckie utriusque ritus, które tylko należą do hyberny płacenia, tudzież żydzi, tatarowie,— od siebie każdy pogłówne tu do Brześcia zwozić intra spatum niedziel trzech, począwszy do śśgo Michała, sine interruptione, teraznieszego roku; od których tu w Brześciu na mieyscu ichmę panowie deputaci y exactorowie summy przyimować y kwity z exekucyi dawać powinni będą.

Jeżeliby intra hoc spatium pomienionych niedziel które dzierżawy—hyberny, lub żydzi y tatarowie — pogłównego nie przywieźli; tedy iuż post elapsum tempus ichmę panowie poborcowie na takich, otrzymawszy dekreta w sądach fiskalnych na execucię, cum forti manu zieździać powinni będą.

Około zaś wybierania monopolium, a osobliwie invecti evecti tak się panowie exaktorowie sprawić powinni będą: naprzód, mieć swoich succollectorów, pewnych osiadłych, po tych miastach, miasteczkach, gdziekolwiek sa komory skarbowe,— ponieważ ten podatek per totam anni currentiam iść może,— aby ci od tych wszystkich rzeczy, gdzie skarbowi myta trzy grosze przychodzi, nic więcej nie wymagając, sub solutione de proprio, co sąd fiskalny na samych axaktorach za dowiedzieniem wkazać powinien,— czwarty tylko grosz odbierali; dla siebie zaś solaria y wikty nad prawo, a osobliwie takie, żeby same iściznę przychodzącey summy przewyszać miały, pod zapłaceniem de proprio solutione, wymagać nie mają, ale tylko według prawa zwyczay-

nym solarium kontentować się powinni będą.

Przy exekucyi kontrahencyi swoiej, ponieważ de quantitate tych podatków monopolium invecti evecti, pogłównego żydowskiego, tatarskiego woiewództwo nasze nie iest zapewne informowane; tedy panowie exaktorowie poprziądż powinni będą,— lub na sądach fiskalnych, lub też przed nami na seymiku przyszłym pogromniczym, tak iako nic wieczej nie wybrali nad summę, którą wniosą do ichmę panów kommisarzów, od nas na odbieranie wszystkich summ od panów poborców obranych.

Dla tego y teraz, ponieważ woiewództwo niema we wszystkich podatkach exacctey informacyi, dla uczynienia lustracyi obieramy imć pana Łukasza Tremickiego y imć pana Michała Kościuszka, którzy starać się powinni będą, aby wszystkie zlustrowawszy woiewództwo, porządną przynieśli taryfę wszystkich exakcyi przeszłych na przyszły z limitacyi seymik nasz przypadaiący, który dla tego samego do niedziel iedynastu, na dzień trzydziesty miesiąca Apryla w teraznieszym roku odkładamy. Na tymże seymiku zaraz ciż panowie lustratorowie przy uczynionej relacyji poprziądż powinni będą na tym, iako sprawiedliwie uczynią lustracią y prawdziwą, bez respektu żadnego, podadzą taryfę; exakcyi zaś sami żadnych czynić weryfikując nie powinni będą,— ponieważ woiewództwo ukontentowanie ichmściów bierze na siebie za pracę tą y koszt, który podejmą.

A ponieważ prawo y laudum wyżey pomienione iniunxit nam, ażebyśmy na tymże terminie, dla przedszej exekucyi za wypadlemi dekretami, tudzież dla obwarzowania wszelkiego pokoiu,— aby najazdy, zaboje nie działały się, lub też kupy swywolne przeciwko prawu nie znaydowali się,— półkownika y rotmistrza obe-

brali; dosyć temu czyniąc, za półkownika obraliśmy wielmożnego imci pana Ludwika Pocieia—podkomorzego woewództwa Brzeskiego, przy którym wszystek trakt Brzeski y Zabużny naznaczamy,—to warując, że ieżeliby tego potrzeba według prawa kazała, to wszyscy ichmę panowie rotmistrzowie z swoimi traktami słuchać ordynansów półkowniczych powinni będą. W trakcie Kamienieckim y Wysockim za rotmistrza obraliśmy—wielmożnego imci pana Dominika Szuszyńskiego—chorążego naszego; w trakcie Kobryńskim y Dywińskim—imci pana Benedykta Buchowieckiego, podczaszego naszego; w trakcie Prużańskim y Szerszewskim—imci pana Jana Buchowieckiego, marzałka seymiku terazniejego naszego; w trakcie Mieleccyckim imci pana Bronikowskiego. Którzy to ichmę in officiis suis sprawować się powinni będą iuxta laudum generale w. x. Lit., które obszerniey tak officia ichmościów, iako y tych, którzy nie chcieli za ordynensem wsiadać na koń, opisało. To tylko osobliwie iniungimus, ażeby gdzie za dekretami fiskalnemi woewództwa naszego ichmę panowie administratorowie fortem manum ichmościów potrzebowali na execucią, bez żadnych wymówek ziezdżali iak naprzędzey.

Komissarzów zaś, do których ichmę panowie exaktorowie y poborcowie wnosić wyexequowane summy podatków postanowionych mają, dwóch obieramy: imci pana Mikołaja Machwica—stolnika Brzeskiego, imci pana Piotra Galimskiego—stolnika Orszańskiego. Ci ichmę za kluczami swymi wniesione summy fidelissime in deposito chować powinni będą, y na nic inszego wydawać nie mają, tylko na zapłatę woysku za assygnaciami według prawa wypadłemi y to z sądów fiskalnych konnotowanemi; przed którym sądem et calculum, tak z percep-ty, iako z expens dać powinni będą.

Wespół z administratorami do exequowania hiberny, deputatów na ten rok naznaczamy: imci pana Franciszka Chrzanowskiego—łowczego Brzeskiego y imci pana Kazimierza Kościuszka; do monopolium pogłównego żydowskiego, tatarskiego, inventi enecti ichmę pana Michała Niepokocyckiego—regenta ziemskego Brzeskiego, imci pana Michała Bohuławskiego; szelżne y czopowe zaś ciż ichmę, według dawnego kontraktu sobie z przeszłego seymiku aż do roku administrować powinni będą, iako też y sędziowie fiskalni; ciż według laudum, na przeszły seymiku uchwalonego, do roku trwać powinni insimul z gromdem.

Że pokazało się ex calculo sądów fiskalnych, że z komissi w Brześciu odprawiajacy się, wypadły assygnacije iaśnie wielmożnego imci pana woiewody Wileńskiego do woewództwa naszego, tylko te, których rzecz-pospolita w repartycji ich nam przyjąć nie chciała; tedy y my assignacyi tych wszystkich nie przyjmujemy, y ieżeli komu ichmę panowie exactorowie wydali pieniądze za takimi assygnaciami, tedy ex bonis takowych requiriować pozwalamy ichmościom; lub ieżeli na ludzie imci pana woiewody Wileńskiego będą do nas assygnacie wy dane, tedy z tych potrącić assygnacyi nakazuiemy; czego aby sąd fiskalny pilnie dovrzał,—iniungimus.

Ichmę panom administratorom czopowego y szelżnego za pięć miesięcy ad fidem, według laudum przeszłego, sześćią tysięczną kontentuiemy się summa,—hoc addito, iż ichmę panowie administratorowie ciż żadney defalki z przeszłorocznej exakcyi, która ieszcze manet, domagać się nie mają; dwa tysiące tylko, wydane imci panu Renaldowi Sadowskiemu—pisarzowi woewództwa Brzeskiego naszego, za podięte nieraz fatygi dla woewództwa, przyjmujemy.

Ichmć oo. iezuytom kollegium Brzeskiego ob respectum nowo da Bóg fundowanego zegaru,— złotych tysiąc; za poruinowanie ławek,— złotych sto. Sprawę oo. iezuitow Łuckich, ratione krzywdy y agrawacyi, które sobie pretendują,— ponieważ chcą prawo y przywileia fundacyi swoiej producere do sądów fiskalnych,— cum toto et pro ultima decisione odsyłamy; ichmć oo. dominikanom—złotych tysiąc, do obrazu Nayświętszej Panny. A te wszystkie largicie z przyszłych importancyi bydź mają.

Maiąc zaś merita imć pana Benedykta Buchowieckiego — podczaszego naszego w osobliwym respekcie, do dalszych konsolacyi zachowuiemy. Na co, dla lepszej wiary, rękomą się własnemi podpisujemy.

U tego laudum podpisy rąk temi słowy: Jan Adam Buchowiecki — dyrektor seymika podatkowego woiewództwa Brzeskiego, xiądz Alexander Zwierz, kanonik Płocki, Ludwik Konstanty Pociey — podkomorzy w-a B-go, Krzysztof z Konopnicz Grabowski — sędzia ziemski w-a B-go, Renald Sadowski — pisarz ziemski w-a B-go, Alexander Kampowski — łowczy ziemie Wschowskiej mp., Kazimierz Pilecki, Mikołaj Kazimierz Machwiec — stolnik w-a B-go mp., Stefan Narkowicz — podkomorzy Wendeński mp., Piotr z Piekar Piekarski — miecznik y komisarz Brzeski mp., Jan Nesterowicz — podstoli w-a Brzeskiego, Kazimierz Niepokocyzycki — strażnik w-a B-go, Jan Bęklewski — podstarości, sądowy w-a B-go, Alexander Jan Kościuszko Siechnowicki — sędzia fiskalny w-a B-go, Zygmunt Bene-

dykt Chrzanowski — czesnik y sędzia grodzki w-a B-o, Franciszek Umiastowski — wojski Minski, Jozeph Bazyli Wereszczaka — stolnik Drogicki, Franciszek z Chrzanowa Chrzanowski — łowczy y deputat w-a B-go, Franciszek Szuyński — podstoli y pisarz grodzki w-a B-go, Albrecht Borkowski — podczaszy Bracławski y sędzia fiskalny w-a B-go, Bonifacy z Nosiłowa Ostrowski — czesznik Nowogródka Siwierskiego y sędzia fiskalny w-a B-go, Michał Dombrowski, Michał Franciszek Kościuszko Siechnowicki, Andrzej z Bronikowa Bronikowski, Stanisław Piotrowski, Stanisław Rayski, Stanisław Bielski — czesznik Brzeski, Samuel Buchowiecki, Kazimierz Dobroniski — wojski Mozyrski, Jan Józef Karaś mp., Karol Alexander Roszczyc Franckiewicz, Stanisław Krupicki — czesznik Bracławski, namiestnik w-a B-go, Michał Chrzanowski, Jan Piotrowski, Mikołaj Antoni Tabenski, Piotr Pacewicz Daniłowicz, Piotr Galembski, W. Stanisław Szymanowski — miecznik ziemi Brzeskiej, Karol Żardecki, Adam Laskowski, Łukasz Kazimierz z Trembic Górných Trembicki, Michał Dominik Niepokocyzycki, Żardecki Kazimierz s. m., Łukasz Gabriel Sawicki — czesznik Czerniowski, Dominik z Nasiłowa Ostrowski mp., Mikołaj Laskowski, Alexander Rayski, Antoni Niepokocyzycki, Heronim Buchowiecki, Konstanty Alexander Niełoiewski, Jan z Górných Trembic Trembicki. Które to laudum, przez osobę wysz pisana ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1699 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 1021—1027.

323. Инструкція депутатамъ Брестскаго воеводства, отправляемымъ къ королю.

Брестское дворянство рекомендуетъ сперва своимъ депутатамъ: 1) изъявить предъ королемъ ихъ вѣрноподданническія чувства; 2) донестиemu о разныхъ непрѣятностяхъ и невзгодахъ, которыхъ обыватели претерпѣваютъ отъ чужеземнаго войска; 3) просить его, чтобы онъ избавилъ ихъ отъ подобныхъ притѣсненій; 4) чтобы воспрещено было вербовать крестьянъ для пополненія чужеземна-

го войска, чтобы не позволено было забирать ихъ силою и требовать отъ нихъ выкупа; 5) просить чтобы дворянскіе дома были освобождены отъ военныхъ повинностей; 6) чтобы были починены мосты въ Брестѣ, особенно мостъ замковый, который съ каждымъ днемъ готовъ обрушиться и угрожаетъ гибелью приходящей на сеймики и суды шляхтѣ.

Roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Februarii dziesiątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przede mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto imć pan Jozeph Kunicki, instrukcją seymikową woiewództwa Brzeskiego, ichmość panom posłom do króla imści daną, do akt gradu Brzeskiego podał, w te słowa pisana:

Instructia od nas senatow, dygnitarzow, urzędników ziemskich, grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywatelów Brzeskiego woewództwa, ichmość panom Franciszkowi Szuyiskiemu — podstolemu Brzeskiemu, Alexandrowi Komporowskemu — łowczemu Wschowskemu, posłom do naiaśniejszego maiestatu z seymiku pogromnicznego delegowanych, in anno moderno millesimo sexentesimo nonagesimo nono, die decima Februarii dana.

Nie tylko terazniejsze ale y futura enarrabunt secula, iako oyczyna nasza a calamitosmis ab extra, a barziey ab intra uwolniona praessuris, tot casibus będąc subiecta nefandis, iedyną nieogar-

nioney dobroci Bozkiej suffulta providentia, kiedy angelo coelitus dany w tak cięzkim y pełnym zgromadzonych niebespieczeństw czasu nayiaśniejszy, szczęśliwie, długo day Boże, panujący król, pan nasz miłoścwy, przy nieporównanej umiejętności wrodzoną dobrocią, tranquila, non violenta potestate domowe uspokoił rozruchi y poróżnionych animuszów studia, iako angelus tutelaris, coadunanit, łożywszy dość hoynie ducalne, electoralne in commune tyle rzeczy-pospolitey bonum własne zbiory; za co iako pacati orbis alloquia, przy nieustajacej nigdy w sercach nas i. k. mości, panu naszemu miłościwemu, poddanych wdzięczności wieczna in seram posteritatem zostawać będzie pamięć: tak ichmość panowie posłowie nasi przy apprecciatiey długoletniego y szczęśliwego panowania i. k. mość, p. n. mił., do nóg pańskich uniżywszy się vota nasze substernent y te desideria deferent.

Lubo to iest manifestum, że ultra metam ka dego z nas wiernych i. k. mości, p. n. m., poddanych pańskich prosequitur respectem y usilną około dobra pospolitego pracuie aplikacją, iakoby pacatos w tak słodkim panowaniu swoim od wszelkich reducat impeticyi; ied-

nakże licentiis suis nad wola pańska z wojsk i. k. mości żołnierz cudzoziemski przechodami, noclegami, staniem w dobrach ziemskich, w dworach szlacheckich, biciem braci naszey y uciemieżniem poddanych nie tylko agrawuie, ale y do tychczas in hoc illico persistet abusu, kiedy imc pana Dombrowskiego, obywatela naszego, niewinnego, na dwór własny imści naiechawszy, na oppressią stanu szlacheckiego pokonfundowali y pod wartą trzymali; toż się stało z imc panem Nornickim, skarbnikiem Oszmiańskim, którego, bez żadney dania okazyi, wziowszy z domu, kilka mil pod wartą prowadzili y iako się podobało opprimowali; nie mniejszy interes tak znaczna szkoda w dobrach imc pana Szuyskiego, podstolego Brzeskiego, poniesiona. Przy obszerniejszej ichmości panów posłów elucydacji, iako dwory, wsie imc funditus zrabowane y wniwecz obróccone, dostatecznijech ichmość panowie nasi użaliwszy się maiestatowi i. k. mości, p. n. miłośiwego, nad tak iawną opresią y innych ichmościów, których podobne affecerunt excessus, iniurias dóniosą y do clemencyi pańskiey recurrent, aby relaxatam disciplinam żołnierza swego coercere y nieodwloczną uczynić iniuriałis restitutię rozkazał.

Ichmość xięży duchowni, których nieznośnemi, ultra naturam charakteru swoego, opressy et exactiami od przechodzącego żołnierza, supplicabunt ichmość panowie posłowie nasi do compassiey pańskiey, aby ius ecclesiasticum in sua persistat immunitate y to dołożą, że zakonnika ordinis praedicatorum z conventu Buchowieckiego kiymi zbito, który do tychczas decumbit cum summo periculo vitae, aby autores sceleris iustą byli pokarani poeną.

Merentur respectum ichmość panowie dożywotnicy ekonomyi Brzeskiej y Ko-

bryńskiej, którzy po wypłaconych zwyczaynych czynszach y hibernach, a stativis et onere żołnierza z osobliwej i. k. mości, pananaszego miłośiwego dobroci, przy przywilejach naiaśniejszych i. k. mości antecessorów konserwowani byli,—instabunt ichmość panowie posłowie nasi.

Ci ichmość, którzy z łaski y szczodrością naszey ad condendas colonias włoki puste trzymają y czynsz z nich należytą płacą, aby ad sinistram delationem do placenia pieniężnych ustaw pociagani nie byli, y do niesłusznych extorsyi, domówią się ichmość panowie posłowie nasi. Werbunki, które in supplementum woyska i. k. mości cudzoziemskiego ichmość panowie oficerowie czynią, aby dziedzicznych nie werbowali poddanych, gwałtem onych nie zabierali y niesłusznego, ut et toties practicatum, po gwałtownym zabraniu nie potrzebowali odkupu, excepto wolnych y lóznych ludzi, którzy libere w woysku i. k. mości przyiąć zechą woijną służbą,—co obszerniej ichmość panowie posłowie nasi maiestatowi i. k. mości explicabunt.

Dwory szlacheckie, tak w Brześciu iako y w Kobryniu zostawiające, aby od stancii et omni militari vexa wolne były,—upraszać będą ichmość panowie posłowie nasi.

Nie tylko ex veteri instituto ekonomia Brzeska mosty dla wygody euntium et redeuntium, iako do miasta portowego naprawować tenentur, osobliwie jednak most zamkowy, który w lada dzień ruet cum infallibili ruiną na seymiki y sądy przechodzących obywatelów zdrowia, o który quam urgentissime u maiestatu i. k. mości o admonitum ichmość panów administratorów, aby się według swoiej powinności zachowali.

Ponieważ listy i. k. mości żadnego w tym sortiri nie mogli effectu, domowią się, ultimarius suplikować będą ichmość

panowie posłowie nasi do maiestatu i. k. mości, p. n. miłościwego.

Ponieważ tot documentis wierną y niezmazaną żadną praevericatię ku maiestatowi pańskiemu probavimus życliwość, recurrimus y teraz do dobrotniego i. k. mości, p. n. mił. zdania, kiedy ieszcze nie ze wszystkim zachodzące woiewództwa nasze interessa są uspokojone, aby seym nayskuteczniejsze na te przybywające symptomata antidotum zdrożyć raczył, obligując się życiem, zdrowiem y fortunami naszemi pańską za-

szczycać osobę; co obszernie dexteritatem te naszą niezmyloną maiestatowi pańskiemu donieść submissią ichmość panom posłom zlecamy; caetera fidei et dexteritati committuntur. Datum ut supra.

U tey instrukcyi podpis ręki temi słowy: Buchowiecki—podstoli Grodzieński, marszałek koła seymikowego imieniem całego zgromadzenia. Która to instrukcia, przez osobę wyż pisana do akt podana, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1699 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 1318—1321.

324. Частное письмо подскарбия в. кн. Литовского Бенедикта Сапеги, въ которомъ онъ поручаетъ своему служителю Рору возвратить его заемные письма жиду Иоилю Быховцу.

Roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziesiątego, miesiąca Maia dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przedem mną Janem Beklewskim,—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto żyd Sapsay Wysocki, ten list prywatny od iaśnie wielmożnego imię pana Benedykta Pawła Sapiehy,—podskarbiego w. w. x. Lit. do imię pana Rora pisany, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

Mości panie Ror!

Maią bydż u waszmcı oblici pewne żydowskie, pierwszy imieniem Ioela Bychowca y Ayzyka podpisany, na pięćset talerów bitych, mnie podczas seymu Warszawskiego in anno niedoszłego dany, imieniem całej synagogi w. x. Lit., drugie dwa—od kahału Brzeskiego podpisane, każdy na summe dwieście pię-

dziesiąt talerów bitych wyrażone, z terminem wypłacenia na święty Jan w roku tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt piątym y tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt szóstym; czwarty—na dwieście pięćdziesiąt talerów, u Leybusia Chaimowicza zostający, za który on imieniem swoim dał oblig takałyż na dwieście pięćdziesiąt talerów bitych, z terminem wypłacenia in anno millesimo sexcentesimo nonagesimo quarto na święty Jan, który Leybusiowi aby był powrócony, a on kahałowi Brzeskiemu ony oblic oddać powinien; za czym ażebyś waszmość te cztery zupełne oblici żydowi Bychowcowi Ioelowi do rąk własnych powrócił, pilno requiruię.—Co wyrażwszy iestem. U tego listu prywatnego podpis ręki tymi słowy: wasz mości wszego dobra życliwy y rad służę Benedykt Sapieha,—podskarbi wiel. w. x. Lit. Po którym podpisie y przypisek w te słowa pisany: Dla tego

ia piszę, abyś dobrze przeyrzał y mnie informowałem, ieżeli iest tak, iako oni powiadają y day mi znać. Na którym liście y data dnia pierwszego Maia, tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, w Wysokim.

Na tymże liście y tytuł w te słowa pi-

sany: Imć panu Władysławowi Rorowi, śladze memu. Który że ten list prywatny, przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xiag grodzkich Brzesckich przyjęty y wpisany.

1699 г.

Изъ книги за 1698—1699 годы, стр. 1388—1390.

325. Рескриптъ, содержащій въ себѣ отвѣтъ короля Августа II-го на инструкцію дворянства Брестскаго воеводства, данную депутатамъ отправленнымъ къ королю.

Король Августъ II-й, въ отвѣтѣ своемъ на инструкцію посламъ Брестскаго воеводства, выказываетъ: 1) что онъ сильно заботится о благѣ своихъ подданныхъ; 2) что онъ приказалъ уже вывести войска изъ предѣловъ воеводства необходимыми для спокойствія и безопасности жителей предосторожностями; 3) что онъ соглашается оставить за нѣкоторыми лицами

имѣнія экономическая, поступившія въ ихъ владѣніе по дарственнымъ грамотамъ съ правами и льготами имъ присвоенными; 4) что же касается до контрактовъ относительно столовыхъ имѣній, въ особенности же Виленскаго каштеляна, то онъ желаетъ руководствоваться въ этомъ дѣлѣ постановленіями в. кн. Литовскаго; 5) все же остальное откладаетъ до будущаго сейма.

Roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, miesiąca Iunii dnia piątego.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim, przedmą Janem Beklewskim,—podstarościm Brzesckim, stanowszy oczewisto imć pan Piotr Galemski,—stolnik Orszański, marszałek seymiku woewództwa Brzeskiego, respons i. k. mości, na instrukcję woewództwa Brzeskiego wydany, do aktu grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisany:

Respons i. k. mości na instrukcję woewództwa Brzeskiego w. x. Lit. urodzonym Janowi Nestorowiczowi,—podstolemu y Piotrowi Piekarskiemu,—miecznikowi tegoż woewództwa, posłom z seymiku przedseymowego, dany z kancelarii koron-

ney dnia dwudziestego miesiąca Maia, roku Pańskiego tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego.

Ze in paterno i. k. mości animo salus populi suprema lex est, świadczyć mogą wszystkie i. k. mości circa bonum publicum curae, a osobiwie ta, którą w. w. x. Lit. nobilissima dominationis suae parte nie folgując zdrowiu swemu tam intempesta anni statione wewnętrznym zaiatrzeniem adhibuit medelam; a ieżeli ieszcze iakakolwiek post recens coalitum vulnus superest cicatrix, onej placidissimam admovere manum, non refugit, dla czego garniąc się cum desideriis urodzonych posłów swoich woewództwo Brzeskańskie łaskawym przyjmie respektem.

Żeby tedy nie fascia ipsa, którą ad

tegendorum bellorum motivorum hiatus w prowadzeniu wojsk swoich superinduxerat ciężko się nie zdała, anticipavit vota wydawszy dawno do ruszenia e stativis ludzi swoich, z obwarowaniem indemnitas dobr wszelakich, osobliwie szlacheckich, przy attendencie naznaczonych z każdego województwa komisarzach pilne ordynanse, nie wątpiąc, że z związanych mutuo in se amore fide in principem serc validissimum źycznie, tutissimum i. k. mości stabit pro pugnaculum.

Jeżeli zaś in applicatione publici remedii privatorum fortunae przechodzącemi, albo złożonemi przez zime armis, przycisnąć się mogły deputowany, na to od i. k. mości publicoque assensu przyjęty kommisarz wielmożny starosta Żmudzki miał przyzwoitemi referre sposoby; do czego ieżeliby mu przed seymem nie przyszło, efficaciora do ukontentowania singulorum, a mianowicie urodzonego Raieckiego, pisarza w. x. Lit. y wielmożnej starościny Żmudzkiej media i. k. mość adhibere nie omieszka.

Donatarios w dobrach ekonomicznych |

przywileiami naiśniejszych antecessorów swoich firmatos, iako i. k. mości dotąd a pacifica possessione removere nie każe, tak legitimis iuribus, krom żadnych niesłusznych exekuciy y na potym gaudere dopuści.

Co się zaś tknie kontraktów circa eadem regiae mensae bona, a osobliwie wielmożnego kasztelana Wileńskiego, zawsze sobie życliwego, te i. k. mość, ile mu pozwala umówione w. x. Litsancita, moderari zechce; reliqua do bliskiego odkłada seymu, na którym aby communi bono wszystkie succedant rady, tym czasem y województwo Brześciańskie concordibus viam sternet suffragiis, do czego i. k. mości pro supremo in patriam amore każdego zosobna filiale pectus sollicitat.

U tego rescriptu, przy pieczęci przyciśnioney, podpis ręki temi słowy: Na własne i. k. mości rozkazanie: Jan Kazimierz Odolski, i. k. mości, sekretarz. Który to rescript i. k. mości, przez osobę wyż pisaną do akt podany, iest do xiąg grodzkich Brzesckich przyjęty y wpisany.

1700 г.

Въ книги за 1700—1701 годы, стр. 1755—1756.

323. Универсалъ короля Августа II-го объ истребованіи отъ Брестской и Кобринской экономіи денегъ на содержаніе придворной гвардіи.

Roku Państkiego tysiąc siedemsetnego, miesiąca Maja dziesiątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim y aktami starościńskimi, przede mną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzesckim, personaliter stanowszy ienerał i. k. mości województwa Brzeskiego Samuel Jacewicz, uniwersał i. k. mości do

oeconomii Brzesckiej y Kobryńskiej wydany, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzesckich podał, w te słowa pisany:

August wtory, z Bożej łaski król Polski, etc. Oznaymuemu wszem wobec, komu o tym wiedzieć należy, a osobli-

wie urodzonym donataryuszom y dożywotnikom, wojtom, sławetnym magistratom miast y miasteczek, wsów, y wszystkiemu in genere poddaństwu oekonomii naszej Brzeskiej y Kobryńskiey.

Chec gwardiom naszym nadwornym zwyczayny obmyślić chlebowy posiłek na rok terazniejszy, ad ultimam Iunii tysiąc siedmsetnego anni, naznaczamy z caley oekonomii Brzeskiej y Kobryńskiey, z kađey po pięciu tysięcy currentis monetae, do rąk urodzonego Chrystiana Weganta Kleysta, ekonoma Brzeskiego y Kobryńskiego, wydać, ktorze wierność wasza przez przeładowania

rozmiarkuecie y do rąk tegoż urodzonego administratora za kwitami wniesicie, co przedkier zalecamy exekucyi. Dan w Warszawie, dnia pierwszego miesiąca Maia, roku Pańskiego tysiąc siedmsetnego, panowania naszego trzeciego.

U tego uniwersalu, przy pieczęci przyciśnionej, podpis reki i. k. mości temi słowy: August rex; Jan Wołczyński sekretarz, pisarz króla iegomościa skarbowy. Który to tedy uniwersał i. k. mości, przez osobę wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisaný.

1700 г.

Изъ книги за 1700—1701 годы, стр. 1929—1931.

327. Универсалъ Августа II по поводу опасностей, угрожающихъ польской республикѣ.

Король Августъ III напоминаетъ своимъ поданнымъ о прежнемъ блескѣ рѣчи-посполитой и о своихъ заботахъ о ея благоденствии; указываетъ на несчастныя события предшествовавшаго царствованія, отозвавшіяся весьма печальными послѣдствіями для ея цѣлости и славы,— указываетъ на войны—шведскія и датскія, разорившія прибалтійскія земли и Литовскій край. Хотя войны эти и кончались Оливскимъ трактатомъ, но непріязненныя дѣйствія враговъ еще

продолжаются, какъ путемъ насилий въ пограничныхъ земляхъ, такъ и приготовленіями военными въ Голштиніи. Такое положеніе дѣйль крайне тяжело и оскорбительно для части рѣчи-посполитой. Вслѣдствіе этого короля находить нужнымъ заявить объ этомъ на предстоящемъ сеймѣ и убѣждаетъ жителей, въ случаѣ нужды, постоять за честь своихъ предковъ, даже до пощертвованія своею жизнью.

Roku Pańskiego tysiąc siedmsetnego miesiąca Iulii dwudziestego dnia suscep-towano, a do xięg w roku 1701, miesiąca Februaryi ósmego dnia, podano.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, stanszy oczewisto imć pan Jan Dąbrowski, służba iaśnie oświeconego xięźcia iegomościa Radziwiłła—kanclerza wielkiego w. x. Lit-go uniwersał i. k. m., na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku akty-

kowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

August wtory, z Bożej łaski król Polski, etc. Wszem wobec y kađemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy, osobliwie wielmożnym, urodzonym senatorom, urzędnikom y cađemu rycerstwu woiewództwa Brześciańskiego y uprzeymie wiernie nam miłym, łaskę naszą królewską. Wielmožni, urodzeni, uprzeymie y wiernie nam mili! Skoro tylko z woli Boskiej y wolney elekcji podniesieni na tron

królewstwa polskiego super pacta conventiona y włożoną na nas obligatię, przysięgą naszą stan rzeczy-pospolitey podczas szczęśliwej koronacyi naszej sincera mente wypełniliśmy, tak zaraz pro suprema lege nienaruszone też przy siegi naszej zachowanie, zaszczyt s. wiary katolickiej y świątyń Państw tute lam carissimorum pignorum praw, swo bód y wolności założyliśmy y około tego od początku panowania naszego omni cura et vigilantia zawieliśmy się, abyśmy tą rzeczną pospolitą, niegdy staropolską odwagą y hoynie rozlaną krewą szlachecką rozprzestrzenioną, a potym od nieprzyjaciół ciężkimi woynami, a bardziej intrigami, albo internis dissidiis w szerskich granicach zmniejszoną w dobrach y dawney ogromności wszczuploną ad pristinum statum przyprowadzili, we wnętrzną zgodę, pokój, sławę domi fonsque sprawili. Te iedyne szczęśliwego panowania biorąc przed sieć maxime—beneficiis fovere, quam regere, nec purpura regis et aureola fulgere, quam in regnum cura et studio ledwie się sub auspiciis nostris miły y pożądany ab orienti rozświecił pokój,—ledwie za pracowitą applikacją naszą ta oyczynna respirare poczęła, aż coraz iawniejszemi a septentrione horremur niebespieczenstwami w pośród głębokiego pokoiu w samym niepokoiu cineres tylko depczemy doloris, kiedy w przyszłych przyszłe miarkując rzeczy y rozumnie uważając inevitabilem impendentis belli procellam zdaleka upatrywaliśmy: zanic bowiem pacta Oliwskie w Szwecji, które po wielekróć złamała y wieczny pokój złamała przez wykorzenienie z gruntu s. wiary katolickiej, uciśnienie y prześladowanie kapłanów Bożych, zabronienie wolnego exercitus nabożeństwa y chrzstu s. katolickiego przez sfabrykowane konspiracye w rok zaraz po zawartym pokociu Oliwskim in eversionem status et iugu-

lum libertatis przez posła Szwedzkiego comitem Jodl przez infestowane gwałtem brzegi morskie y porty rzeczy-pospolitey, wzięte okręty Kurlandskie, przez nasłanie zbroynę floty, przez ciężkie oppressye szlachty Inflanskiey, indigenarum regni, zabrane gwałtem wolności et immunitates, quas nemo bonus, nisi cum anima simul amittit, zdeptane prawa y wprowadzoną nieznośną tyrannidem przez zniesienie portu rzeczy-pospolitey w Połondze, y zabroniwszy wolną żeglugę societati Anglicanae, około wystawienia portu tego desudanti, zachowane y okupowane okręty, do Połongi idące, przez gwałtowne przeście woyska Szwedzkiego, pod komendą generała Horna przez księstwo Źmuydzkie y Kurlandskie, przez consensa nayiaśniejszego antecessora naszego y rzeczy-pospolitey, poczynione wielkie y nienadgrodzone szkody przez zabranie na trzy mile gruntu et possessionis rzeczy-pospolitey, nie requirowawszy commissii rozgraniczenia, iuxta tenorem pactorum Olivensium, przez włożone dziesiąciny, albo raczey trybut na zboża obywatelom stanu szlacheckiego Białej Rusi w wielkim księstwie Litewskim, przez wykowanie szelążnej monety y onej zageszczenie w w. x. Lit., tudzież inne bezprawia, gwałty, molimina, szkody y praeiudicia in speciali scripto dla informaty rzeczy-pospolitey y całego chrześciańskiego świata wyrażone; niegodzi się zapomnieć novissimam provocationem et infestationem nayiaśniejszego króla iegomościa Duńskiego federatica rzeczy-pospolitey, vigore pactorum 1663, 1664, 1665, a mianowicie 1657 constitutię publiczną approbowanych y pactis Olivensibus warowanych; z umysłu wystawione nowe szancę y fortyfikacyje w księstwie Holsztynskim y wojska Szwedzkie wprowadzone, nie możemy dissimulare, laesione powagi naszej królewskiej w osobie ablegata naszego con-

tra iura gentium popełnioną, zaczepienie ludzi naszych około wystawienia portu w Połondze pracujących y przez nasła-ne okręty woenne turbatam recentissi-me securitatem portu Gdańskiego, nie zmażą nigdy secula dawne Szwedzkie incurssye et horrendas clades uno iniuriae iure aliena regna invadentium, ieszcze nie dobrze ostygłe popioły stoią w oczach, rudera kościołów ss. y wielkie do tych czas presentuią się ruiny, y stąd ci nam zaszczepionym uważaiac in fidam et suspectam viciniam y nieraz zerwany pokój Oliwski; in illo subitaneo casu trudno było wytrzymać ulteriorem patientiam animadversią in favorem króla ie-gomościa Duńskiego uczynić. Poszczę-dził Pan Bóg y pobłogosławili iustitiam armorum, że lauros illis suspendimus oris, gdzie oczewiste prawo rzeczy-pospolitey, na Polskim gruncie wystawione, cessent dirimendo. Więc iako te świętobliwe impreze nie inszym końcem prosequimur, tylko abyśmy ex nexu pomienioney przy-siegi naszej wszystkie przy dasce y po-mocy Boskiet bello parta, y same, da Bóg, prowincye Inflantskie ad pristinum corpus rzeczy-pospolitey przyłączyli. Tak obiaśniając rectitudinem szczerzych inten-cyi naszych słowem królewskim y terazniejszym uniwersałem, idąc za zdaniem pp. rad naszych, w przeszley ra-dzie zgromadzonych, uprzeymościom y wiernościom ww., eo nomine ubespiecza-my y seorso diplomate na przyszłym da Bóg seymie, który wkrótce stanom rzeczy-pospolitey złożyć deklarowaliśmy, toż samo ordinare et assecurare gotowi-śmy, bynaymniey nie wątpiąc, iż iako my za chwałę Boską y wiare s. katolicką

całość y obronę miłey oyczyszny de ius-tis zacnych narodów recuperatię avulso-rum ochotnie na się bierzemy wszystkie niebezpieczeństwa, dispendia kosztów, niewczasy, prace y starania, tak uprzey-mościom y wiernościom ww., iako nie-odrodnii sławnych antenatów swoich po-tomkowie y wielkie pogoni pro pago, de-vota capita przy dostoieństwie w., w każdym strzeż Boże razie zastawiać; y ponieważ naywiększe od ściany In-flant w. x. Lit-go sumnum imminent periculum, wszystkie na stronę odrzuciwszy passye, domowe dissidie pogładziwszy, so-lam securitatem internam et externam y wlaşnych granic zasłonę mając na oku, tam gdzie miłość oyczyszny, necessitas naturalis defensionis et zelus tuendae ma-iestatis naszego vocabit,—wszystkie siły obracać zechcicie y owe wiekopomną przodków swoich sławę do gardła przy królach panach swoich stawiających zachowacie. Który to uniwersał nasz rę-ką własną podpisany y pieczęcią w. x. Lit-go stwierdzony ex mente immediati consilii wydany, aby wszędzie po gro-dach był ingrossowany y publicowany, serio urzędnikom grodzkim nakazujemy. Dan w Warszawie dnia pierwszego mie-siąca Iulii, roku Pańskiego tysiąc sie-demsetnego, panowania naszego roku trzeciego.

U tego uniwersalu, przy pieczęci przy-ciśnioney, podpis ręki i. k. mści temi słowy: Augustus rex. Któryż to tedy uniwersał, przez osobę w wierzchu po-mienioną ku aktykowaniu podany, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1700 г.

Изъ книги за 1700—1701 годы, стр. 1725—1726.

328. Листъ рѣчи-посполитой Брестскому воеводству, чтобы оно готовилось на защиту отечества отъ Шведовъ.

Рѣчъ-посполитая, объявляя обывателямъ Брест- скаго воеводства, что она, подъ предводительствомъ князя Корибута Михала Вишневецкаго возстала противъ Шведовъ для защиты своей свободы, чести и прѣвѣтности, съ одной стороны—

упрекаетъ жителей воеводства Брестскаго въ ихъ равнодушіи къ судьбѣ общаго отечества, а съ другой—убѣждаетъ ихъ принять участіе въ войнѣ, наравнѣ со всѣми провинціями рѣчи-посполитой побратавши.

Roku Pańskiego tysiąc siedemsetnego, miesiąca Nowembra siedemnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim, aktami starościskimi, przede mną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzesckim, stanowszy oczewisto i. p. Mikołay Nidzgorski list od rzeczy-pospolitey w. x. Lit. in suscepto i. p. Stanisława Tyszkowskiego—marszałka seymikowego do akt grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisany: Zaborza w Gierenonach, dnia szóstego Nowembry, roku tysiąc siedmusetnego.

Jaśnie wielmožni nasi wielce mości panowie y bracia!

Nie w inszy sposób, in fundamento wydanych od i. k. mości, pana naszego miłościwego, uniwersałów, solo intuitu maiestatis tuendae et asserendae libertatis, która per iniuriam malignantis potentiae nieco wyszła z kluby, niemniej motivo zaszczycu granic w. x. Lit. od potęgi Szwedzkiej, z okazyi, których nową oyczynę naszą przeciw paktom inundavit woyna universalnym woiewództw y powiatów w. x. Lit. in unam iednostajnych animorum compagiem zebrawszy się zgromadzeniem, a za ieneralnego półkownika obrawszy sobie jaśnie oświeconego xięcia iegomościa Michała Korybuta Wiszniowieckiego, staliśmy in hac arena, gdzie da Bóg fau-

sto omine pobożnym i. k. mości, pana naszego miłościwego, intentiom reinducendo in orbitam praw, swobod y wolności naszych antiquae formae, ugruntowanu coaequacie w szelkiew w oyczynie naszej uczynić porządek y zoła coniunctam cum libertate cnotliwych oyczynie synów maiestatem, dispendio zdrowia y fortun naszych zaszczycać będzie należało. Nieraz iuż sami desudantes w marsowym połu cieszyliśmy się częstokroć tą nadzieję, żeście i ww. pp. woiewództwem swoim eodem zelo po bratersku z całą rzeczą-pospolitą pro maiestate et libertate certować mieli; ale gdy nas nie pojednokrotnie fallax elusit spes, nie bez żalu y passyi na tą oziębłość animorum ww. pp. zadziwić się musiemy. A zatym przychodzi nam fraterne obligare ww. pp., ażebyście tandem ocknawszy się ad sensum malorum w tak gorączej rzeczy-pospolitey potrzebie, gdzie zaszczyt dostoieństwa maiestatu Pańskiego o obronę praw, swobod i wolności oyczystych, a niemniej utrzymanie coaequacie chodzi, meliori zelo zarówno z nami, iako bracia pociągać velociori cursu do powszechnej obrony ku nam braci swojej accelerare chcieli; co tak kładziemy, że urodzona rectitudo y zelus do tego ww. pp. concitat; — czym nie wątpiemy pisząc

się ww. pp. życzliwi bracia, uniżeni
służby.

U tego listu podpis ręki temi słowy:
Michał Korybut xiąże na Wiszniewcu
generalny woiewództw y powiatów w.

x. Lit. półkownik, imieniem zgromadzo-
nych woiewództw y powiatów. Któryż
to list, przez osobę w wierzchu pomie-
nioną, iest do xiąg grodzkich podany.

1700 г.

Изъ книги за 1700—1701 годы, стр. 1791—1796.

329. Постановление дворянъ Брестского воеводства по поводу предстоящаго сеймика.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій для выслушанія посольскихъ реляцій и, получивши извѣщеніе отъ полковника всѣхъ воеводствъ, по-
звѣтровъ и войскъ кн. Вишневецкаго о поддер-
жаніи единенія съ рѣчью-посполитой, постанови-
ли: 1) принять участіе въ общей конфедераци-
ї в. кн. Литовскаго; 2) увѣдомить обѣ этомъ всѣхъ обывателей, находящихся въ отсутствіи съ тѣмъ, чтобы и они не отставали отъ общаго движенія; въ противномъ же случаѣ—смо-
трѣть на нихъ какъ на враговъ отечества, а имѣній ихъ подвергать конфискації; 3) подо-
брѣнія на писаря в. кн. Литов. въ укрыватель-
ствѣ имъ королевскихъ витей о посполитомъ рушеньи, оставить до слѣдующаго сейма и тогда потребовать отъ него объясненій; 4) образовать хоругви и собрать для ихъ—чоловый и шелаж-
ный сборъ, а равно и сборы совитыхъ ги-
берн., согласно ст. тарифонта рѣчи-посполитой и иисколько не болѣе; 5) что будетъ собрано свыше, то изъ этой суммы произвести уплаты разнымъ лицамъ, какъ то: прошлогоднимъ и прошло-сеймовымъ посламъ, ксендзамъ езуи-
тамъ и др.; 6) въ случаѣ необходимости созвать посполитое рушенье, о чмъ долженъ увѣдо-
мить воеводство назначаемый теперь полков-
никъ; 7) для этой же цѣли назначить ротми-
стровъ и мѣсто, гдѣ должны собираться хоруг-
ви; 8) стражникъ Брестского воеводства долженъ командавать татарами и шляхтой изъ поселковъ—
Гущи, Тучной и Висковъ; 9) обыватели, не мо-
гущіе принять участія въ движеніи лично, долж-
ны поставлять почты; 10) генеральный полков-
никъ позаботится о сохраненіи свободы отъ по-
датей для имѣній церковныхъ; 11) просить кн.

Вишневецкаго издать распоряженіе о выводѣ войскъ изъ имѣній Брестского скarбіи и Ин-
флянтскаго войскаго; освободить также отъ по-
стоевъ и салѣжинскія имѣнія, находящіяся въ
пользованіи у Брестского суды и Брацлавскаго
подчашія; 12) призвать подлежащимъ смертной
казніи и конфискації имущества—обывателя Нар-
раевича, который не только не присталъ къ кон-
федерациі, но напротивъ того, на Волыни об-
разовалъ свою особую банду; 13) освободить отъ гибели старостинства: Шерешевское и Блу-
денское, а равно и епископское имѣніе Ялово; 14)
депутатамъ прошлогодней гиберны возвратить
назадъ затраченныи ими ихъ собственные деньги;
рейтарской хоругви Вилленского воеводы не
выдавать жалованья, за вымогательство и граб-
ежи въ имѣніяхъ Массальскаго; 15) для пред-
полагающагося посольства въ Дрогичинскую и
Мельницкую землю директоръ настоящаго сейма
долженъ составить инструкцію и немедленно от-
править послонъ; 16) ксендзамъ августіанамъ
выдать 1000 золотыхъ въ вознагражденіе за убы-
тии отъ постоянныхъ собраній сейма въ ихъ
костелѣ; 17) претензію Витебскаго воеводы, от-
носительно разоренія въ Шерешовскомъ старо-
стинствѣ внести въ сеймовую инструкцію на
будущій сеймъ; 18) лицъ, почемубыто иибыло
приставшихъ въ непріятелямъ, считать измѣн-
никами отечества и подвергать ихъ соотвѣт-
ственному наказанію; 19) другіе вопросы от-
ложить до текущаго лимитаційного сеймика,
на которомъ, если они не будутъ засвидѣтельствованы послами, то лишатся возможности
войти въ законную силу: потому послы и долж-
ны, какъ можно скорѣе, исполнить возложенные
на нихъ обязанности.

Roku Pańskiego tysiąc siedemsetnego, miesiąca Decembra trzydziestego pierwszego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim, aktami starościńskiemi, przede mną Janeum Beklewskim — podstarościm Brzesckim, stanowszy oczewisto imć pan Franciszek Antoni Jabłoński, laudum seymiku relacyjnego województwa Brzeskiego ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele województwa Brzeskiego, na seymik od ichmościów pp. posłów a re-publica powróconych pro die dwudziestego dziewiątego Decembris anni praesentis głoszony, do Brześcia zgromadzeni, zważywszy summam necessitatem y zgodnie zezwoliwszy na to, abyśmy nie cekaiac limitowanego ad septimam Januarii seymiku, teraznieyszy pod taż samą łaską legitimowali, ect.

Gdybyśmy do wysłuchania relacji ichmościów pp. posłów przystąpili, która że tym bardziej nas do przedszyz zagrząda obrady, im nieodwłocznie opus rescriptem i. o. xięzecia iegomościa Wiszniwieckiego, wszystkich województw, powiatów y wojsk i. k. mci półkownika, intimatum eum nam praefixit terminum, ażebyśmy iedno z rzeczą-pospolitą trzymali; dla czego nie chcąc być diformes od generalney całego księstwa Litewskiego konfederacyi, która wszystkie województwa y powiaty ad eam przywiodła unionem, iż na utrzymanie iuż upadających praw, swobod y wolności naszych szlacheckich et in erectionem onych, dając adinvicem sobie z poniesionym iedne drugiego nieodstępować województwa, iuramento fidelitatis comprobarunt sobie; a zatym confirmując się ad unanimem consensum onych przy zaczętey adpraesens obrad naszych consulacyi, kiedy y nam samym, nemine contradicente, hoc iura-

mentum accepte przyszło, że quot nas tu przymynych y zgromadzonych, by tot wszyscy in virtute confoederationis poprzyiągli tueri reintegrationem wolności naszych.

Zaczym, iż tak wiele ichmościow dla przepędzających świąt absentes rachować nam przyszło: przeto praesenti laudo to omnium consensu postanawiamy, aby ci wszyscy ichmościowie, nemine excepto, tam senatores, quam nobilitatis nomine gaudentes, w tym województwie naszym dobra y possessyi swoiej quocunquo tituto mające, ziechawszy pro septima Januarii anni subsequentis na seymik, ex limitatione przypadający, zarówno przysięge z nami wykonali y swoje imiona podpisowali z konnotacją inicji pana dyrektora.

Którey to naszey braterskiet zgodzie, ieżeliby się kto contrarius pokazał, unum velle et nolle utrzymywać nie chciał, oraz przysiegi na przyszłym następującym seymiku nie wykonał, a choćby y wykonał, a potym periurius być się okazał, coby służnemi był convictus dowodami; tedy każdy takowy confiscationi bonorum et privationi honorum subjacere ma, referując się w tym punkcie ad generalem in voto expressam confoederationem et eius divisionem.

O którym postanowieniu naszym aby wszyscy ichmość pp. absentes uwiodomieni byli y do wykonania iuramentu ziechali, przez wydane swoie innotesten-cy i. p. dyrektor teraznieyszy ichmościów ostrzedź y zagrać ma.

Ex ratione zaś spływającej na i. p. Raieckiego — pisarza w. x. Lit. tey suspiciey, iakoby miał wici, na pospolite ruszenie wydane, suppressore aby na przyszłym seymiku dał i. m. rationem: dla czego ad publicam famam do cancellarii podane nie były? — o to instamus.

Jako ochotnie serca nasze łączemy do generalney zgody y postanowienia rze-

czy-pospolitey, tak też injungimus concordes assvetas in foedere dextras y siły nasze in subsidium całej rzeczy-pospolitey do woyska, erygowanego pod dyrekcyą iaśnie oświeconego xięcia iegomościa półkownika generalnego w. x. Lit., naznaczając chorągwie z woiewództwa naszego do chorągwi pancerney, uproszwszy za rotmistrza w. i. p. strażnika w. x. Lit. Na który zaciąg oraz y chorągwi Wołoskiey tegoż woiewództwa daimy do rąk y dyspozycyi w. i. p. strażnika w. x. L. contrahencyi czopowego y szelęźnego, także hyberny sowitey woiewództwa naszego, według taryfy rzeczy-pospolitey na ten ieden rok, zaczynając się a die secunda Februarii tysiąc siedemsetnego pierwszego.

Maiąc tą deklaracyją od samego i. p. strażnika w. x. Lit., że więcej niema czopowego y szelęźnego brać, tylo iako sonant kwity exakcyi xięcia imścia kanclerza w. x. Lit. przeszłego tych podatków contrahenta; i ieśliby co insuper być miało—excessus tych importancyi, tedy to na largitą terazniejszym ichmościom pp. posłom, na przeszłym seymiku ordynowaym, po tysiącu złotych, iako y przeszłym rocznym imściom pp. posłom różne assygnacye wypłacając wyliczyć, iako y tym ichmościom, którzy w przeszłych laudach są specifikowane, reassumując y ichmościów xięży Jezuitów Brzeskich y pensią ichmościom xiężom wszystkim na mury naznaczoną. A mając compassyę na ichmościów pp. pogorzelców, aby mogli mieć wsparcie w stratach swoich, o respekcie naszych ichmościów upewniamy.

A że nie tylko przez chorągwie zaciężne chcemy tueri y zaszczyciając integratem całej rzeczy-pospolitey, ale sami woiewództwa et sangvinem na oney usłudze litare iesteśmy gotowi, zgodnie iuncta manu et foederato przez przysięge corde postanawiamy u siebie, ieśliby te-

go potrzeba była, pospolite viritim ruszenie, uprosiwszy za półkownika woiewództwa naszego w. i. p. chorążego woiewództwa naszego. Który i. p. półkownik ma wydać innotestencye instante do całego woiewództwa, aby na tą byli gotowi expedycią, naznaczając na te imprese za rotmistrza traktu Brzeskiego Zaruskiego, Wysockiego y Wystyckiego imć pana Szuyskiego—podstolego Brzeskiego; traktu Kamienieckiego, Mrozowickiego i Czarnawczyckiego i. p. Stanisława Tyszkowskiego, dyrektora koła naszego, traktu Kobryńskiego, Horodeckiego y Poleskiego i. p. Stanisława Rusieckiego—kasztelanica Mińskiego; traktu Prużańskiego y Sieleckiego i. p. Komarowskiego, pisarza ziemskego Mozurskiego, warując to, że pod chorągiew i. p. półkownika naszego, komu chcąc ze wszystkich traktów ichmościom pojechać wolno będzie. J. p. strażnik Brzeskiego woiewództwa, ex munere sui officii, ma mieć pod swoją komendą Tatarów woiewództwa Brzeskiego, także z Huszczy, Tuczney y Wisków szlachtę, którzy z powinności swoiej y ustawy zwykłą wyprawę czynić y sami stawać się mają. Daiemy w tym sobie stipulatas manus, że wszyscy viritim stoiać na tym pospolitym ruszeniu many; ci zaś ichmościowie, którzy pro potiori, gdzie indziej fortuny mając, tam residuią, etiam magnates, na zaszczytę poczty stawić powinni. Immunitatem dóbr ziemskich, ponieważ w konfederacji rigorose obwarowała sama rzecz-pospolita, aby mogła być inviolate conservana, do iaśnie oświeconego xięcia iegomości półkownika generalnego w. x. L. instantią wnosiemy.

Errore żeby, pono concessario, locowani ludzie w dobrach dziedzicznych i. p. Wreda—woyskiego Inflantskiego, także y i. p. Szuyskiego—skarbnika Brzeskiego, który trzyma dobra ichmościów pp. Koniuszyców zgodnie od rzeczy-pospolitey

excipowane, aby za ordinensem xięcia iegomościa ustąpili, prosiemy.

Dobra Sapieżyńskie dawniejszemi czasy w pewnych summach trzymając i. p. sędzia ziemski Brzeski i. p. Borkowski—podczasy Bracławski, iegomość Naskowicz—łowczy Orszański, że teraz przez stojącego żołnierza gravamen mają, aby mogli mieć libertacię, dexteritati ichmościom pp. posłom zlecamy.

Więcej, że os ex ossibus nostris sąsiad nasz y obywatel Brzeski iegomość pan Alexander Naraiewski, będąc w zarównej enutritus wolności szlacheckiej in post-positionem onej odstąpiwszy nas braci, swawolne na pograniczu Podlaskim in sua republica zaciąga y kupy ludzi; zaczym że to się dzieje przeciwko generalney konfederacy: przeto insistendo one punctis, pro hoste patriae invindicabili, capite iegomościa declaruiemy, oraz wszystkie dobra pro sorte imci panu przynależące ad confiscationem podaiemy, iednakże salvo in omni honore et fortuna drugich ichmościów pp. Naraiewskich, rodzonych iegomościa.

Hiberna przeszłoroczna, do których obrani byli za deputatów imci p. Kościuszko y i. p. Chrzanowski, ponieważ dla następioney erekcij woyska y zaszley po starostwach lokaciey chorągwii dalszej nie może przynieść importanciej,—przeto starostwo Szereszewskie y Błudeńskie, Janów biskupi od niej uwalniamy.

Że zaś imci pp. deputaci, wypłacając assignatio nie mało własnymi swemi założylí pieniędzmi; przeto aby ichmościowie, a mianowicie i. p. Kościuszko, który instabat wzniezioną próbą swoją do nas, nie szkodował na własności swojej.

Cokolwiek patebit ex documentis et reposita calculatione w sądach fiskalnych, to wszystko z następujacej hiberny ad dispositionem w. i. p. strażnika w. x. L. podaney, że ma mimo wszystkie inne assignatio naypierwsza stanąć refusia, fide

et conscientia nostra assecuruiemy się w tym ichmościów.

Zasługi chorągwii raytarskiej iaśnie w. i. p. woiewody Wileńskiego rotmistrzostwa pana Chamerete, nie tylko ex ea ratione, że nad tarifę przychodzących podatków na woewództwo nasze narzucone były, ale też ex occasione zrabowania majątku w. i. p. Massalskiego, marszałka Grodzieńskiego, y zaszlego aresztu na nie, aby panów deputatów tezy chorągwii p. Hamera, którzy confoederatione reipublicae pro hoste nostro proclamatus pozostał, wypłacone nie były, postanawiamy, przyjmując areszt położony, ieżeli przyidzie wypłacać woewództwu.

Namówiona expedycja do ziemi Drogiackiej y Mielnickiej aby i. p. dyrektor seymiku naszego wyraziwszy w instrukcyi wszystkie woewództwa polecone sobie chiał iako naprzędzey ichmościów pp. posłów z nią wyprawić, upraszczamy o to.

Podana supplica od ichmościów xięży augustianów, u których założywszy locum consiliorum non sine impedimento musiemy zostawać ichmościom, cum promeruit całego woewództwa respectum, że na reparatię tysiąc złotych kościoła conferowaliśmy ichmościom, ale też że ma być wypłacony iako inni przedzey podatków importancyi starać się deklarujemy za assignatię terazniejszego i. p. dyrektora.

Interes imci p. woiewody Witebskiego ex ratione zdezelowaney puszczy y starostwa Szereszowskiego per inconvenientiam przywileiów, że się bardziej ta materia ściąga do instrukcyi seymowej; przeto na przyszłym antecomicialnym seymiku nie tylko gotowiśmy hoc desiderium ichmościom włożyć, ale też et insistere do i. k. mści przez ichmościów pp. posłów, aby uspokoiony pozostał.

Ktoby zaś braterskiego nie chciał iun-

gere amorem, zapomniawszy miłości oy-
czyzny, uwiodł się quo favore, albo uzy-
sku iakiego, na zaciągi zagraniczne, o
których fama publica nuntiat, taki ex ipso
sancitis w konfederacyi generalney irre-
missibiliter penom podlegać będzie powi-
nien.

Że zaś in hoc laudo wszystkie inter-
ressa woiewództwa dla szczupłości czasu
pomieścić się nie mogły, przeto ten act
nasz pod tą samą mocą odkładamy do
następującego ex limitatione przypadają-
cego septima Januarii anni subsequentis
seymiku. Na który ieżeliby ichmościowie
pp. posłowie nie ziechali dla uczy-
nienia nam relacyi, tedy innego iuż skła-
dać nie mają: dla czego upraszamy ich-
mościów, aby iako nayprzedzey impositas
na siebie chcieli expedire legalitates.—
Działo się w Brześciu, in loco solito w ko-
ściele oyców augustianów, roku tysiąc
siedymsetnego miesiąca Decembra trzy-
dziestego dnia.

U tego laudum podpis rąk temi słowy:
Stanisław Tyszkowski, podstoli w. B.—
direktor scymiku Brzeskiego, Ludwik Po-
ciey—strażnik w. x. L., podkomorzy wo-
iewództwa Brzeskiego, Dominik kniaź
Szuyski—chorąży woiewództwa Brzes-
kiego, Rłowski, Zahalski starosta, Krzy-
sztof Grabowski—sędzia ziemski w. B.,
Mikołaj Kazimierz Machwiec—stolnik
Brzeski, Franciszek Szuyski—podstoli,
pisarz grodzki Brzeski, Stanisław z Ru-
see Rusiecki, Benedykt Buchowiecki p. B.,

Alexander Kampowski—łowczy Wschow-
ski, Albrycht Borkowski—podczaszy Brac-
ławski, Józef Bazyli Wereszczaka—stol-
nik Drogiczyński, Stanisław Bielski—ciun
Brzeski, Daniel Zadarnowski chorąży,
Sawiński—skarbnik Brzeski, Łukasz Gab-
ryel Sawicki—czesznik Czerniowski,
Benedykt Buchowiecki—podczaszy Brze-
ski, Kazimierz Niepokoczycki—straż-
nik w. B., Kazimierz Kościuszko Siech-
nowicki, Franciszek Buchole, Samuel
Jurewicz—miecznik Wołkowyski, Samuel
Zaborowski, Maximilian z Beykow Bey-
kowski o. s., Kazimierz Garwaski—mie-
cznik Gostyński mp., Władysław Antoni
Siestrzewiński—stolnik Zydaczewski,
Jan Tyszkowski—skarbnik Żytomirski,
Marcin Konkowski—podleśniczy Braślaw-
ski, Antoni Parczewski—czesznik Mścis-
ławski, Franciszek Buchole—czesznik Smoleński,
Ludwik Urbański, Franciszek Reszka,
Stefan A. z Konopnic Grabowski,
e. B. mp., Jan Kazimierz Komorow-
ski—pisarz ziemski Mozyrski, starosta
Łucki mp. Józef Grabowski, Jan Ty-
szkowski—starosta Żytomirski, Władys-
ław Zardecki—czesznik Starodubowski,
Kazimierz Dobroniski—wojt Mozyrski,
Stanisław Krupicki—czesznik Brasław-
ski—namiesnik w. B., Samuel Darecki.
Któreż to tedy laudum, przez osobę
w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu
podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich
przyjęte y zapisane.

1701 г.

Изъ книги за 1700—1701 годы, стр. 1869—1870.

330. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ отправляемымъ на сеймъ Варшавскій.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись по антекоміціальному сеймѣ, вручили своимъ посламъ, отправляемымъ на Варшавскій сеймъ, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Послы должны засвидѣтельствовать предъ королемъ о вѣрнооподданническихъ чувствахъ всего Брестскаго воеводства, строго придерживаться указаний инструкціи и дать предварительную присягу.

2) Сопротивляться всему тому, что несогласно съ законами, свободой и общественнымъ благомъ, что вредно для господствующей римской церкви, для прочности унії съ короной и равенства соединенныхъ съ нею народовъ.

3) Въ случаѣ осуществленія такого факта, должны протестовать противъ него,—засвидѣтельствовать о немъ предъ примасомъ, министрами, королемъ и, по возвращеніи, предъ Брестскимъ дворянствомъ и просить о назначеніи сейма комиссарскаго.

4) Должны довести до свѣденія короля, что неисполненіе прежнихъ обѣщаній относительно вывода саксонскихъ войскъ изъ предѣловъ рѣчи-посполитой совершается въ ущербъ правамъ и благородству разоренной страны.

5) При чтеніи ractorum conventorum неходить ни въ какія соглашенія до тѣхъ поръ, пока Нѣмцы буквально не будутъ выведены изъ рѣчи-посполитой и недовольствоваться обманчивыми обѣщаніями; потребовать вознагражденія для лицъ, пострадавшихъ отъ ихъ насплѣ, и возврата на прежнія мѣста орудій, захваченныхъ въ Коронѣ и на Литвѣ безъ одобренія сейма.

6) Просить короля о прекращеніи Шведской войны, начатой имъ безъ согласія рѣчи-посполитой, поставляя ему на видъ, какъ нежеланіе послѣдней подвергаться излишнимъ тягостямъ, такъ и намѣренія ея, считать измѣнниками всѣхъ тѣхъ, которые примутъ въ ней участіе.

7) Просить короля о заключеніи союза съ Московскими государемъ на столько тѣснаго и дружелюбнаго, чтобы можно было сдержать непріязненные атаки послѣдняго.

8) Засвидѣтельствовать о знаменитыхъ заслугахъ на пользу отечества Віленскаго капитана и просить короля и рѣчи-посполитую не только признать ихъ таковыми, но и изыскать средства къ цѣлесообразному ихъ вознагражденію.

9) Ходатайствовать объ изысканіи средствъ для примиренія вражды между мѣстными обычательями, которая богатѣйшую провинцію превратила въ пустыню.

10) Настаивать на удаленіи Нѣмцевъ изъ разныхъ крѣпостей съ тѣмъ, чтобы защита оныхъ на будущее время была вѣряема патріотамъ.

11) Правлечь къ суду сенаторовъ, согласившихся на введеніе непріятельскихъ войскъ во внутренность страны и требовать, чтобы на будущее время они сего не дѣлали.

12) Ходатайствовать, чтобы мѣста въ Коронѣ и на Литвѣ раздавались туземцамъ и отнюдь не иностранцамъ и чтобы индигенатовъ не было.

13. Домогаться подтвержденія старинныхъ правъ и конституцій, запрещающихъ крестьянскіе побѣги и укрывательство у другихъ владельцевъ.

14) Просить, чтобы администраторы и владельцы Брестской и Кобринской экономіи для поддержанія торговли съ Гданскомъ отбывали дорожныя повинности.

15) Позаботиться, чтобы сдѣлано было распределеніе трибуналъныхъ справъ; чтобы уничижено было излишество отправихъ при докладахъ и чтобы ручательства находились при описяхъ.

16) Ходатайствовать о сохраненіи свободы церковнымъ имѣніямъ и духовенству римской церкви отъ войсковыхъ повинностей.

17) Противиться назначенію податей со шахтъ.

18) Подтверждать суду лицъ, незаконно заявлявшихъ абсолютнымъ господствомъ надъ со-гражданами.

19) Требовать у администраторов имѣній Сапыги отчета въ суммахъ, завѣщанныхъ рѣчи-посполитой покойнымъ владѣтелемъ Олькеникскими постановленіемъ.

20) Ходатайствовать обѣ освобожденіи имѣній и лицъ греко-унитского духовенства отъ войсковыхъ и другихъ повинностей и о вознагражденіи ихъ за убытки; наблюдать чтобы на-мѣстничества и архимандрии не попадались въ руки недостойныхъ лицъ греко-восточного духовенства, и чтобы оно возвратило назадъ земли, захваченные имъ у митрополіи Киевской.

21) Требовать—устраненія Нѣмцевъ и Жидовъ отъ экономического управления и отнятія у нихъ ключей отъ скарбовыхъ складовъ; лишенія права защищаться желѣзными листами отъ ответственности за долги шляхтѣ, и взысканія долговъ съ Брестского кагала.

22) Просить обѣ освобожденіе отъ повинностей имѣній, принадлежащихъ Горбовскому—судѣ Брестскому и о вознагражденіи за убытки какъ его, такъ и другихъ обывателей.

23) Наставлять, чтобы скарбъ, отнѣтая у лицъ уволоки, данныхы имъ въ пожизненное владѣніе, вознаграждалъ ихъ другими способами.

24) Требовать, чтобы администраторы Ламаскаго двора не дѣлали насилий околичной шляхтѣ и чтобы вознаградили ее за убитки.

25) Просить о сохраненіи закона о дарственныхъ имѣніяхъ—временныхъ и пожизненныхъ и обѣ освобожденіи ихъ отъ повинностей.

26) Ходатайствовать о назначеніи межевой комиссіи для опредѣленія границъ между блю-чемъ Воинскимъ и имѣніями Шуйскаго и меж-ду экономіей Кобринской и Полубенскими ста-ростинствомъ.

27) Обѣ уничтоженіи новыхъ привилегій, вы-даваемыхъ изъ королевской канцеляріи.

28) Обѣ отдаче въ ленное владѣніе 12 уво-локъ въ воеводствѣ Трокскомъ шляхтичу Бу-крабу въ возмѣщеніе убытковъ, понесенныхъ имъ отъ Виленскаго воеводы.

29) Ходатайствовать о причислении обывателей, проживающихъ по Селецкому тракту, къ горо-ду Брестю, согласно прежнему ихъ положенію.

30) О вознагражденіи шляхтича Ласковскаго оскорбленного шляхтичами Средницкими, во время преслѣдованія бѣжавшаго отъ нихъ под-данаго.

31) Обѣ утвержденія сеймовою конституціей правъ шляхтича Задарновскаго на 2 уволоки земли, принадлежащія наследникамъ Москви-тина Ромейки.

32) Обѣ уничтоженіи фальшивыхъ привиле-гий Вѣщицкаго, по которымъ онъ сдѣлалъ на-фѣдъ и грабительство на имѣніи Гейштора и ма-лодѣтнихъ Гречиновъ, находящихся подъ его опекой.

33) О составленіи таксы доходовъ въ канце-ляріяхъ—земской, гродской и трибунальной и о присягѣ регентовъ и вице-регентовъ.

34) Обѣ освобожденіи отъ повинностей камен-наго дома принадлежащаго подскарбію Любель-ской въ Люблинѣ.

35) Обѣ освобожденіи отъ повинностей имѣній Буховецкаго, какъ его собственныхъ, такъ и данныхыхъ ему въ пожизненное владѣніе.

36) Ходатайствовать у подканцлера приказа мѣщанамъ,—несопротивляться взысканію съ нихъ недомогъ чоловаго и шеляжнаго.

37) Обѣ освобожденіи отъ повинностей имѣнія, принадлежащаго кендану пробошу Луцко-Брестскому.

38) Для устраниенія недочетовъ въ скарбѣ, ходатайствовать о внесеніи въ конституцію пункта, выѣнящаго сохранять какъ квитанціи скарба, такъ и декреты прежнихъ комиссій, въ силу которыхъ владѣльцы сохраняютъ за собой, по уплатѣ сдѣляемыхъ съ нихъ повинностей, права на имѣнія.

39) О взысканіи съ евреевъ г. Войни поголов-ныхъ податей за 1699 годъ, внесенныхъ за нихъ сборщиками этихъ податей.

40) О дарованіи городу Брестю какихъ-чи-будь льготъ, во вниманіе къ его разорен-ному состоянію, вслѣдствіе постоевъ союзныхъ войскъ.

41) О назначеніи межевой комиссіи для раз-граниченія имѣній Несторовича отъ имѣній Ко-бринской экономіи.

42) Обѣ освобожденіи отъ повинностей двора, принадлежащаго Алек. Костюшкѣ.

43) О составленіи слѣдственной комиссіи для разбора тиѣбы между Садовскимъ и Горбов-скимъ съ одной стороны и управлениемъ столо-выхъ королевскихъ имѣній съ другой.

44) Ходатайствовать о привилегіяхъ: 1) мѣ-стечку Мальчу на Магдебуркое право и 2) Хржановскому—чашницу и судѣ гродскому на право владѣнія войтовствомъ.

45) О назначеніи межевой комиссіи для раз-граниченія имѣній дѣдичныхъ отъ королевскихъ, находящихся въ соѣдѣствіи съ Бѣловѣжскими лѣсничествомъ.

46) Присяга и подписи.

Roku Pańskiego tysiąc siedemsetnego pierwszego, miesiąca Maia dwudziestego pierwszego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przede mną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto i. p. Stanisław Telatycki, tą instrukcją woiewództwa Brzeskiego ex limitatione seymiku antecomicialnego zgodnie na seym walny Warszawski obranym, iipp. posłom tegoż woiewództwa Brzeskiego wydana, na rzecz niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał w te słowa:

Instrukcyja od nass senatorów, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, szlachty, obywateł województwa Brzeskiego na seymiku antecomicialnym pro die decima octava Aprilis, anno millesimo septingentesimo primo, za innotestenciami i. k. mci, p. naszego miłościwego, zgromadzonych, dana wielmożnemu imci panu Dominikowi Szuskiemu—chorążemu województwa naszego y imci panu Zygmunto wi Chrzanowskiemu—czesznikowi y sędziemu grodzkiemu naszemu, posłom naszym, na seym Warszawski zgodnie obranym.

A zaś to nie sama wiekopomnych przyznać będzie musiała crisis, że in eas pospolitego niebezpieczeństwa y nadwątłonych wolności naszych naufragio usque in profundum zginienia zabroniwszy procellas do podzwignienia się ex fluctibus decumanis łaskawą i. k. mci, pana naszego miłościwego, et augustam widziemy podaną manum, za której powodem ex alta malorum illiade naydanciey ad caput bonae spei emergere victoris gladii, prawie iako caelisque delapsi palladii ductu do portu pokoiu y dobra pospolitego przybić się szczęśliwie możemy: mogłoż co lepiej inter tot aestus fa-

torum, ku dostoieństwu i. k. mci, pana naszego miłościwego, amorem conciliare civium nad to, kiedy i. k. mci, pana naszego miłościwego, mars, prawdziwie Poloniae coronatus, in medio gloriae stanowszy cursu, tak wiele laureas et triumphos w ręku iuż mając, dla oyczynny naszey victores in se coeret spiritus y super vulnera gementis patriae z oycowską zatrzymując się compassią, w terazniejszym naznaczonym seymie, publicis mederi malis tym szkodliwsze, im wewnętrzne, medullitus infixa sanare symptomata wolnościom naszym illatas fasciare cicatrices, co ex legum orbita wyszło, intra spheram prowadzić przedsiębierze. Zna tą pańską i. k. mci, pana naszego: miłościw. in cives benevolentią województwa naszego y vectigales, przy najniższym podziękowaniu wiernego poddanistwa pod maiestat i. k. mci, pana naszego miłościwego, przez ichmościów pp. posłów naszych substernit animos; przez których oraz cum ea ad natus dobrotniego pana stawa teneritudine, że za dostoienstwo i. k. mci, pana naszego miłościwego, który iest u nas ieden purpureus patriae crinis, etiam vitae i krwie naszey iacturas kładziemy inter lucra. Lubo wątpić nie możemy de fide et integritate iipp. posłów naszych, których iako mentissimorum civium probatam zawsze mamy dexteritatem; ażeby icdnak naymniey sobie nad podaną instrukcją y nadto co w niey activitati ichmościów iest iniunctum, stanowić na seymie nie ważyli się, corporali iuramento przy odebraniu instrumentu credensu swego obowiązać się mają, iako na nic nie pozwola, coby iuribus, libertatibus, publico bono praejudiciosum et damnosum było, ale się przy oyczynie mięley, która w sobie omnium complexa charitates od nas braci sobie podanej praeesse, wzymając się propositiey principalissime circa immunitatem sacrae ro-

manae ecclesiae, przy nienaruszonej uniey w. x. Lit. z Koroną polską, przy swobodach ab antiquo tym narodom nadanych, przy prawach pospolitych, osobliwie latae coaequationis opponować się będą, nic przeciwnego religioni et libertati, quibus fulcris stała do tych czas extra metum ruiny oyczyszna, nie dopuszczają etiam cum discriminie vitae.

Jeżeliby zaś tak szkodliwa narodów naszych integratati illacya była, aby się na nie w izbie poselskiej lub senatorskiej manifestować przyszło; po uczynionej protestacyi nie zaraz ichmościowie deserent beneconsulendi stationem, ale inherendo raz uczynionej, codziennie ią renewować przy zasiadaniu, aby in absentia ichmościów seymu nie concludowano, oraz do wyjścia terminu seymowego invigilare maią. Co gdyby premente fato bydź miało, żeby protestacya acceptowana nie była, powinni iipp. posłowie nasi iako inconvenientią donosić iaśnie oświeconemu xięciu iegomościu prymasowi et ministris status gentis utriusque, a za powrotem nam braci donieść. Seym zaś ten, ieśliby się miał zerwać, tedy eo instante i. k. mci prosić, aby nam seym kommissarski był dany, którego ieśliby miał i. k. mość bronić, u xięcia iegomością prymasa wydania onego domówić się, iipp. posłowie maią.

Wojsk Saskich z korony Polskiej, w. x. L. y z pod Rygi wyprowadzenie, pravem constitutionis ostatniego seymu dość ostro, assentiente maiestate, opisane, nie przychodzi do effektu y owszem ich na iawną całe oyczyszny przybywa dezolatia, — o co ze wszystkich woiewództw, ziem y powiatów nie poiednokrotnie przez ii. pp. posłów zachodziły quaerimonie y instancye do i. k. mści irrito conatu et eventu; iniungimus tedy pro cardinali ii. pp. posłom naszym, aby nie przystępując do obrania marszałka poselskiego, przez delegowanych z izby poselskiej upom-

nieć się u i. k. mści, pana naszego miłościewego, y donieść, iako się prawu wbrew dziecie.

Przy czytaniu pactorum conventorum, inszey obrady nie biorąc przed się, od tego nie odstąpić, aż Niemcy z korony Polskiej y w. x. Lit. relegowani do Saxonii punktualnie będą, nie kontentując się deklaracją, która nas nie poiednokrotnie zawiodła.— Oraz cokolwiek od tychże wojsk Sakskich in praeciducium stanu szlacheckiego w całym w. x. Lit. osobliwie w naszym województwie Brzeskim, exorbitatum, aby poczynione krzywdy za interpozycją i. k. msci, pana naszego miłościewego, iniuriatis mogły dignae satisfactiones bez odwłoki resortiri,—ichmość panowie posłowie urgebunt. Armata zaś z Korony y w. x. L. bez consensu rzeczypospolitey wzięta, aby na mieysca swoie reintroducowańa była,— eadem activiate ii. pp. posłowie starać się będą.

Woyna Szwedzka, zaczęta bez konsensu rzeczypospolitey, aby od króla iegomości, pana naszego miłościewego, nie była continuowana, instabunt publica prece ii. pp. posłowie, z tym się deklarując, że do tey impresii rzeczpospolita applikować się bynaymiej nie chce, ani wojsku w. x. L. nowo erigowanemu pozwala w tą się intrigować woynę, y owszem, któryby się z obywatelów w. x. L. chciał do niej zabierać quounque praetextu, taki pro infami ma bydź in quounque uznaný subselio, warując to na potomne czały, aby inscia republica, bez zgodney na seymie uchwały, z postronnemi nigdy woyny zaczynane nie były. Ile nas kiedy ieszcze ab armis induciae et pacta etiam summis servanda hostibus zatrzymią, ambitus niesłychany xięcia iegomości Brandeburskiego—wzięcia korony y tytułu królewskiego,—iako iest u całego świata w podziwieniu, tak y u nas w osobliwej z nieukontentowaniem reflexi; aby tedy od rzeczypospolitej nie był

mu dawany tytuł królewski, ale iako ab antiquo usus ferebat, lege sit cautum, nim obmyśli media vindicandi, tak znaczney swoiej rzeczy-pospolitey laesiey y avulsiey.

Częsta correspondentia i. k. mci z Camrem Moskiewskim przynosi nam metum libertatis, tym barzey, im bliżej granic naszych lokuią się woyska Cara iegomościa; upraszać ii. pp. posłowie będą i. k. mści, aby raczył ponere modum tak ścisłej confidencyi y przyjaźni Cara iegomościa Moskiewskiego, praecavente republika hinc futura pericula, które by a tak potenti vicino monarcha mogły suboriri.

Zagęszczone dyferyencye y rozróżnione obywatelstwa w. x. Lit. animusze nie przyniosły nam nic innego, tylko unam acerbam, widomą obfitych krałów florentissimae provinciae desolatię, ii. pp. posłowie nasi dołożyły starania przez osobliwą xięcia iegomościa primasa y ministrorum status interpositią, aby i. k. mść, pan nasz miłoścwy, z prześwietnym senatem chciał paterne dissentientium pomiarkować strony y has ab intrasiscuras wynalazkiem pożądanej zkompaginować zgody.

Wiadomo nie tylko woewództwu naszemu, ale całemu światu polskiemu, merita iaśnie wielmożnego ip. kasztelana Wileńskiego, nie tylko extra censuram et crism bydż powinne, ale in optima całe oyczynzny zostawać recordatione: iako tedy ten, który nigdy nie był ulli civium suo munere gravis, iako pro armilla aequalitatis y wolności szlacheckiey pro lege fundandae coaequationis zelose stawał; słuszna rzecz, aby palmaribus actionibus optimi między nami civis par gratitudo od rzeczy-pospolitey oddana była. W czymkolwiek tedy ten Suzin, pupilla iegomościa, honor poniosł offensy, ex tenerrimo compassionis sensu, zlecamy ichmościom pp. posłom naszym instare, aby i. k. mść, pan nasz

miloścwy, z całą rzeczą-pospolitą adaequatissima do ukontentowania i. p. Wileńskiemu raczył wynaleźć media. Cztery zaś ćwierci zaległe y niewypłacone, aby i. p. Wileńskiemu y ludziom iego exolbowane były ii. pp. posłowie curabunt.

Fortece w. x. Lit. iako to Birże yinne są teraz cum discriminie wolności y praw naszych cudzoziemskiemi ludźmi osadzone; upraszać ii. pp. posłowie będą i. k. mści, aby te rozkazały evacuare praesidia,—a według dawnych rzeczy-pospolitey ordynacyi aby w tych fortecach były pro tutela et defensa ludzie patriotae; in posterum dawnieysze reassumment konstytucye.

Senatus consilia, które przed tym firmissima, krom seymu, consiliorum fulera w tey rzeczy-pospolitey były, teraz się abusive traktowane bydż pokazały, gdy nam niemal nieprzyaciela zagranicznego, hostilia agentem, in viscera wprowadziły; pytać się ii. pp. posłowie będą: którzy ii. pp. senatorowie tey radzie przytomni byli, pozwalając na lokacyj woysku cudzoziemskiemu oyczynę nasze, któremu iuż to tak wiele millionów suspendiose nasze, cum extorto sangvine, wyliczały kraje? a łacno się to pokaże, upomniawszy się przeczytania senatus consilium. Co gdy patebit, urgere ii. pp. posłowie mają, aby tacy summario processu sądzeni byli, a in futurum lata lege cavebunt, aby ii. pp. senatorowie nie ważyli się w takie praeiudiciosa libertati wchodzić consilia y to stanowić, co do ostatniey rzeczy-pospolitey prowadzi zguby.

Urzędy ex vi publicae legis nie mają bydż rozdawane, tylko patriotom gentium, aby, ex gratia iustitiae distributivae i. k. mści, koronne Koronie, a Litewskie wanckie—obywatelom w. x. Lit. conferowane były. Zaczym koniustwo w. x. Lit. oddane ma bydż bene possesionato, nie cudzoziemcowi, ale ziemianinowi nasze-

mu, y o to upraszać i. k. mości będą ii. pp. posłowie; gdyż za taką w rozdawaniu urzędów inconvenientią wiele by się cudzoziemców in munia et ministeria rzeczy-pospolitey nacisnęła y senat powoli zagościło cum grandi libertatis periculo: zaczym aby y indigenaty ab-hinc nikomu dawane nie były,—ii. pp. posłowie stanowić będą.

Dawne prawa y constytucye seymowe obwarowały, aby zbiegli poddani, gdziekolwiek by się znaydować mogły, wydawani byli,—domówią się ii. pp. posłowie reasumptionem tych constituecyi, aby ad primam instantiam każdy poddany dziedziczny zbiegły tak w Koronie, iako y w. x. Lit. z Wołynia, Podola y Podlasia, także z dóbr i. k. mości ekonomicznych, leśnictw y dóbr pańskich wydany był bez dylacyi, czego ieżeliby requisitus uczynić nie chciał, zapozwany pierwszym pozwem, ma tysiąc grzywien zapłacić y quo casu sam przy odebraniu poddanego cudzego y bronieniu był zabity pro invindicabili capite ma być deklarowany. A że niektórzy poddani szukając swej woli uchodzą do Prus Brandenburgskich; zaczym expostulować będą ichmościowie z ablegatem xięcia iegomościa Brandenburgskiego, aby tacy poddani bez żadney zwłoki y trudności byli wydawani.

Dawna instancya województwa Brzeskiego zachodziła, aby mu wolna była ze Gdańską szkutami soli importancya; poprzeć tego interesu, tak y poprawę grobel, budowanie mostów około Brześcia y Kobrynia, osobliwie most do zamku Brzeskiego extreme zdezelowany, aby według zwyczaiu ab antiquo y rescriptów królów ichmościów providovali, reperowali y etiam de novo budowali ii. pp. administratorowie ekonomii Brzeskiej y Kobryńskiey,—prawem opisać intitamus ii. pp. posłom naszym.

Spraw w trybunale w. x. Lit. aby vi-

gore coaequationis mogła bydż na województwa y powiaty repartitia,—inferent ii. pp. posłowie nasi, przez którą ta by się mogła wszystkim uczynić commoditas, aby każdy wiedząc o terminie województwa swego, przez cały trybunał nie siedział pod regestrem; także superfluitas oprawczych przy dekretach trybunalskich aby zniesiona była, a zaręki w opisach wyrażone aby były wskazywane.

Immunitas dobr duchownych Bogu od-danych, osobliwie in bonis regalibus oeconomicis, przywilejami od dawnych czasów królów polskich, constitucyami rze-czy-pospolitey obwarowane, aby była integerrime conserwowaana,—sam zelus divini honoris nam to dictuie; maia tedy ii. pp. posłowie nasi to sobie nayosobliwiej iniunctum, aby dawne reassumować prawa y lege novella ugrunto-wać sacra tecta domu Bożego, świętniciego wszelką indemnitatę y ochronę obostrzyć, iako całego duchowieństwa, tak osobliwie u dyceczy Łuckiey zosta-jącego, aby tak od stanowisk wojsko-wych, quocunque titulo nazwanych, iako y od hybern, które pro sola vice, stante bello Turcico, in subsidium charitativum pozwolił, in posterum wolne zostawały. Ponieważ dobra oyców iezuitow Łuc-kiich, Błota y Stryhów nazwane, od sto-łowych dobr ekonomii Kobryńskiey i. k. mości zdawna wydzielony, ex natura sua do żadnych ciężarów y exactii żoł-nierskich nigdy nie należały, ale tylko per subreptionem między inne dobra duchowne wmieszane, do tych czasów consistentiami y hiberną violenter agravowane są y zdezelowane; occurrendo dalszych ruinie tych dobr, stosując się do prawa pospolitego y konstytucyi anno 1690, in simili na collegium Orszańskie formowaney, urgebut ichmościowie pp. posłowie, aby pomienione dobra więcej żadnemi ex actiami żołnierskimi, daleko

bardziej consistentiami abo hiberną obciążone nie były, ale od wszelkich takowych ciężarów wolne in futurum zostały. Egestati przewielebnych w Bogu oo. bernardynów Brzeskich succurendo, ichmościowie pp. posłowie domówią się, aby od niemałego czasu summa osiemdziesiąt tysięcy testamentem od s. p. iw. ip. Pawła Sapiehy, woiewody Więleńskiego, hetmana wielkiego w. x. Lit., legowana ab anno 1665 do tych czas nie tylko temu kiasztorowi nie oddana, ale y bez wszelkiej fruktyficii y prowizii zalegająca, od ichmościów pp. Sapiehów, iako successorów, uroiona cum fructu była y w dalsze nie zachodziła dylacye.

W tak wielkiej ruinie a niemal devastacji rzeczy-pospolitej znaczne subsidium eliberatii zastawy Elbiąga z łaski i. k. mości obmyślone bydż móc; aby te dy deklarowane ex vi pactorum conventorum milliony zaległe, pro innata sua liberalitale i. k. mości, pana naszego miłościwego, chciał na tą exempcyę erogare,—ichmościowie pp. posłowie upraszać będą.

Podatki aby na stan szlachecki postanowione bydż miały, ichmość pp. posłowie żadnym sposobem nie pozwolą y przy tym etiam cum discriminē suo opponować się będą, et decessus hybern nie słusznie przez wojska i. k. mości Saxoniske zabranych aby był z łaski i. k. mości wojsku naszemu de proprio compensabilis aerario,—ichmościowie pp. posłowie curabunt.

Iuż to od kilku czasów publica spargit fama, że niektórzy ichmościowie z obywatelów w. x. Lit. absolutum i. k. mości wniesć na karki nasze pozwolili dominium, y hanc sponzionem i. k. mości podpisaniem rąk swoich roborowali; ieżeli by się ex civibus tak na oczynę effrons tak zapamiętały znalazły, takiego iako mamy pro infami perduel-

li hoste patriae et capite invindicabili, tak aby, za dowodem, publica był proscriptus lege,—ichmościom pp. posłom in destructionem takiego consurgere rigorissime zlecamy.

Z dobr Sapieżyńskich przez postanowienie Olkienickie a possessoribus odiętych znacza in unum congregari powinna summa; dent tedy ichmość pp. administratorowie rationem szafunku tych dobr tak obszernych po całym w. x. Lit. będących, a ichmościowie pp. posłowie nasi cum calculum upomnią się tych intrat, które iako się obrócić maią, decidet respublica.

Dobra duchowne ritus unito-graeci w Koronie w. x. Lit. będące nad proporcją dymów hybernam onerowane, ustawnicznemi consistenciami zniszczone, osobliwie wnoszeniem piętaków za dyecezyią Przemyślską, aggrawowane semitripli y stanowiskiem zruinowane, ażeby folge iaką w podatkowaniu lub pomiarowaniu przez lustratorów od rzeczypospolitej wysadzonych odniosły,—ii. pp. posłowie nasi instabunt; a bardziej tego przestrzegać ichmościowie będą, aby nic szkodliwego iuribus, immunitatibus et praerogativis iedności świętey per disunitas w konstytucie nie wchodziło. Stosując się do konstytucii anni 1667 sub titulo: securitas dobr duchownych, aby tak w Koronie iako w w. x. Lit. domy, plebanie, dwory, w których kapłani unitorum mieszkają, ab onere militari były wolne y w nich dachu żadnemi assignatiami żołnierz sobie niepretendował sub rigore disciplinae militaris et refusione damnorum, o co forum w trybunałach in contravenientes w rejestrze compositi iudicii by naznaczono,—ii. pp. posłowie promowować będą. Dobra ritus graeco-unitorum generaliter wszystkie w Koronie y w w. x. Lit. będące, fundacye ziemskie y z których służba woenna idzie, to iest archimandria

Kobryńska y Tryszynek y inne osobliwie rzecz-pospolita Przylepy, Szeszole, Waka metropolitańskie, także zakonne ojców Bazylianów unitów, iako to Byteń, Berozwecz, Torokanie, Leszcz, Supraśl y inne wszystkie iuri terestri podległe, ażeby od stanowisk hybern y lokacyi żołnierskich na zawsze były wolne—ii. pp. posłowie urgebunt. Które że teraz dobra są funditus zruinowane propria damporum verificatione per commissarios od rzeczy-pospolitey naznaczonych, abo ex eodem districtu, ubi bona consistunt, per officia castrensa, aby iniuriatis fori termin agend cum damnificatoribus de restitutione były naznaczone,—będą się starali ii. pp. posłowie. Inhaerendo zaś modernis practis conventis przedłożenstwa duchownych religii greckiey, aby personis incapacibus według praw dawnych nie były conferowane, ani possessionem trzymać pozwalane, et avulsa bona od metropolii Kiiowskiey nie zawoowane do teyże metropolii aby autoritate seymu przywrócone były,—ichnościowie pp. curabunt.

Dispositie wszelkich intrat skarbu i. k. mości y sądu skarbowego, iako według prawa zdawna należą do podskarbiich nadwornych tak w Koronie iako y w. x. Lit. tak aby pró nunc będący i. p. podskarbi nadworny koronny y w. x. Lit. sine camera superintendentia był in sui muneris executione y o zniesienie teyże kamery, iako novitatis, domówią się ii. pp. posłowie, nie pozwalając oraz, aby Niemey lub Żydzi kluczów ekonomicznych żadnych dzierżącemi nie byli, ani się w żadne ekonomiczne intrygowały rządy, krom obywateli w. x. Lit. warując per legem y to, aby żydom w długach szlachcie winnych od i. k. mości ochrona przez wydawanie listów żelaznych nie służyła, które aby abhinc wydawane nie były y od innych pp. aby żadne nie szły protectie; a osobliwie ka-

hał Brzeski, ponieważ nie wypłaca summ, winnych kredytoram, aby według opisów ich do executii dekreta nieodwłocznie przywiedziony były.

Jako prawo pospolite, tak y sama słuszność diktować zwykła, aby unicuique, quod suum est, oddane było y nikt na swojej własności nie był iniuriose uszkodzonym. Widząc tedy meritissimum w woewództwie naszym civem i. p. Grabowskiego, sędzięgo ziemstwa Brzeskiego, a w tey mierze passivum, że od kilkunastu lat dawszy kilkadziesiąt tysięcy i. p. woiewodzie Wileńskiemu na mająłość Nitorz y Łososin, za następcioną locatię woyska w dobrach Sapieżyńskich tą ponosi pressuram, że lubo generalne postanowienie pod Olkienikami zgromadzonej rzeczy-pospolitey dobrze obwarowało, aby wszycy possessores dobr tego imienia od wszelkich byli wolni impetyci, iednak żołnierze na konstancyą stanawszy więcej niż 10,000 wzięli y wszelkich lubo bene in republika sentienti uięli intrat y prowentów aby tedy żołnierze tak z tych dobr ustąpili, iako in futurum do nich żadnego nie mieli accessu, wszystkie poczynione szkody y devastacie nagrodzili,—imieniem całego woewództwa instabunt ichmościowie pp. posłowie; y temuż iegomości, aby libertacya dworu, w Brześciu na Piaskach będącego za Muchawcem, konstitucyą approbowana była; domówią się o tenże respekt zarównie z i. p. sędzią y insi ii. obywatele woewództwa naszego in simili passivo, aby konkuruje do rzeczy-pospolitey mieli w swoich pretensach satisfactią y uspokojenie,—ichmościowie pp. posłowie instabunt.

Włoki z dożywotnym prawem służące, w ekonomii Kobryńskiey—Litwinkach y Prusku będące, aby i. p. Sadowskiemu—pisarzowi naszemu ziemskiemu skarb, czyniąc exemplcyą, iako y drugim ichmo-

ściom słusznie y należycie zapłacił, instabunt, ii. pp. posłowie.

Od dawnych czasów nadane prawa przywileie królów naszych, antecessorów i. k. mości, obywatelom województwa Brzeskiego, ab origine braci naszey szlachcie, mieszkaiącey w Huszczy, Tuczney y w Wiskach, dobrach stołowych i. k. mości miały by być sacro-sancte conservovane; ale z niewielką aggrawacyją tych przywileiami nadanych wolności konwulsyą dwór Łomazki, in praeiudicium krwi y imienia szlacheckiego, różnemi tą szlachtę oneruje ciężarami, zarówno z poddanemi ekonomicznemi, onych do płacenia hybern, zimowych pociągając consistencyi, exakciami saskimi ruynue, przez co nie pojednokrotnie się naiazdy, boie, grabieże y violencye nieznośne stały: instabunt ichmościowie pp. posłowie nasi, aby na pomienioną szlachtę, iako bracią naszą, tymże się kleynotem szczycącą, należyty od p. administratorów Łomazkich był respekt, aby przy swoich swobodach, przywileiami ab antiquo ufundowanych, zachowani, do innych żadnych wymyślnych nie byli pociągani powinności et abhinc aby od przysadu Łomazkiego wolni byli y assistent i. p. rotmistrzowi swemu, w czasie potrzeby rzeczy-pospolitey y województwa, per constitutio-nem stanowić będą.

Prawa y przywileie dawne dawać donatariuszom y dożywotnikom, od nai-aśniejszych antecessorów i. k. mości nadane, aby nie raczył i. k. mość, pan nasz miłościwy, łamać, konferowanych włokni odbierał, hyberny po tynfów 12 z włokni wymagać na skarb nie kazał, exemptii żadnej gwałtownej, iako na nieprzekonanych prawem, przez wojska Sakskańskie, lub ii. pp. ekonomów zabronił odprawować,—urgebunt ii. pp. posłowie.

Zachodzące differencye częste o granicę między Woińskim kluczem, do eko-

nomii Brzeskiej należącym, a dobrami i. p. Szuyskiego, chorążego Brzeskiego, aby przez naznaczenie komissyi od i. k. mości na rozgraniczenie Sopin mogły *) ii. pp. posłowie promovebunt. Tegoż i. p. chorążego Brzeskiego starostwo Zahalskie extreme zruynowane przez odejście wsi Domanowicz iure haereditario inszemu possessorowi w inney stronie aby z respektu rzeczy-pospolitey levamen w podatkach mieć mogło,—ii. pp. posłowie prosić będą. In confinio z ekonią Kobryńską y starostwem Poludeńskim mają dobra snać ziemskie ii. pp. Żardecy, sędziowie ziemscy Brzescy, w zbraniu gruntów y zepsowaniu granic pierwszą krzywdę; zlecamy ii. pp. posłom naszym prosić króla iegomościa o komisarzów z tegoż województwa naszego do rozgraniczenia.

Wypadłe z cancellaryi recenter ad male narrata przywileie, (które) dawne possesiones, przywileiami antecessorów ufundowane, violent, interque legitime tenentem et praetendentem pokój powszechny wzruszała,—solennissime ii. pp. posłowie nasi instabunt do i. k. mości y caley rzeczy-pospolitey w interessie emeritissimi civis i. w. i. p. woiewody Witebskiego, aby w possessyi Stanisława Szerszowskiego, zdawna sobie nadaney od xięcia iegomościa krajczego w. x. Lit. nie miał praepedicii w wolnym wstępie y wszędzie nie był turbowany, owszem, in illatis violentiis był słusznie sopitus przez revocatię przywileju niesłusznie otrzymanego; w granicach puszczy Szerszowskiej authoritate publica utwierdzoney, aby integre zostawał.

Doniesiona nieraz expressya brata naszego i. p. Wiktoryna Bukraby, który trzymając za cessią y consensem króla iegomościa włok dwanaście w województwie Trockim, w starostwie Mereckim, a

*) Въ подлинникѣ пропускъ.

we wsi Kryksza leżące, z których przez i. p. wojewodę Wileńskiego będąc spoliatus, y szkody w zabranych supellectibili- bus ponioszy na kilka tysięcy, aby był statisfactus,—urgebunt ii. pp. posłowie; oraz, ponieważ przez ogień w tychże do- brach pomieniony i. p. Bukraba poniosł szkodę, aby per constitutionem seymu przyszłego w lenność te włok dwanaście poszły,—ii. pp. posłowie starać się te- nentur.

Ii. pp. obywatele woiewództwa nasze- go, w trakcie Sieleckim mieszkający, po- nieważ ab antiquo do grodu y sądów na- szych należeli, uti probarunt documen- tis, teraz, że ob abscessum dwór Sielecki do swego pociąga sądu, aby ad pristinum mogły się powrócić statum,—ii. pp. po- słowie invigilabunt.

Według praw, ieczcze ante unionem nadanych, w summie iedynastu tysięcy na klucz Rudzki danych p. Kleystowi, ad- ministratorowi protunc ekonomii Brzes- kiej, kontraktem arendowym znaczna poniosł szkodę i. p. Niepokoczycki, strażnik woiewództwa naszego, kiedy, niemal pół roku nie dawszy dotrzymać, pomieniony contrahent uczynił expulsią y siedmiu tysięcy dobrać nie dopuścił; instabunt ii. pp. posłowie do i. k. mo- ści, aby tak zalegley summy, iako y uczynionej violencyi digna satisfactio y go- towa restitutio iniuriato uczyniona była.

Sprawa i. p. Piotra Bukraby z dzie- dzicami dobr Sieleckich, po tak wielkich dylaciach y permissyach seymowych, aby na tym seymie skutek odebrała,—ii. pp. posłowie promovebunt.

Libertatia placów, w mieście Brzeskim będących, oo. Dominikanom Brzeskim aby per legem przyszłego seymu appro- bowana była,—ii. pp. posłom zlecamy.

Znacznie casus na honorze swoim i. p. Laskowski od ii. pp. Srzednickich w ziemi Bielskiej mieszkających, którzy dziedzicznego poddanego swego zyskując

w Brańsku, przez nayście gwałtownie na gospodę poniosł violencyą przez zabra- nie koni, rzeczy, chłopca poddanego swego, na ostatek samego, non convi- ctum, u siebie w domu wzieli; instabunt i. k. mości pp. posłowie, aby wszelka tak honoru, iako y szkod restytucya i. p. Laskowskemu uczyniona była.

Maiac i. p. Stephan Zadarnowski post fata urodzonego Theodora Romeyki Mosk- wicina od successora onego słusznym prawem włok dwie, w kluczu Czerewa- czyckim na onczas w starostwie Kobryń- skim leżących nabycie, które zaś temu urodzonemu Romeykowi Moskwicinowi ante unionem w roku 1609 od nayiaś- nieyszey królowey iey mości Anny, ratione odeyścia pewney onemu daniny, w starostwie Kobryńskim będąc, te włok dwie za folwarkiem Czerewaczyc- kim na końcu paszni dwornej, nazwanej Uroczyzczem, conferowane, które takowe dobra prawa statutowe y con- stytucye seymowe ocerkowały, szkody szlacheckie perpetuis temporibus z dzier- żącym ma zostawać; tedy za wniesioną i. p. Stefana Zadarnowskiego prozőą zlecamy ii. pp. posłom, iako ante unionem nadane włoki prawem wieczystym z łaski i. k. mości, miłościwego pana, aby były conferowane y w konstytucyą seymową inserowane.

Często wzruszony bywa inter conci- ves pospolity pokój per supplationem podrzutnie wyprawionych przywileiów, iako to i. p. Wieszczycki dobrze ab eo possessionato ii. pp. Hreczyna y i. p. Giesztora Micitissimis mediis authorita- tem praw, przywileiów y konstytucyi od nayiaśnieyszych królów ii. pp. Hreczy- nom nadanych, cum complicibus y mia- stem Nowińskim violavit in tutoriam ul- tro minorennum ii. pp. Hreczynom, wdarł i. p. Giesztora, swawolną kupe zebrawszy, więcej niż na sto dwadzie- ścia tysięcy zrabował; instabunt tedy

ii. pp. posłowie nasi, aby illicita media, podstempnie otrzymane przywileie, tak o dziedziczne wójtostwo, iako y o tutorią per sancita legum kassowane były, a i. p. Giesztora y ii. pp. Hrecczynów przywileie in lege positiva zostały.

Z wielu zageszczonych inconvenienty, zniesienie suscepty od pp. namiestników, ii. pp. posłom naszym iniungimus, aby oraz przez konstytucią taxa dochodów ziemskiey y grodzkiey kancelaryi circumscripta być mogła, a regenci y viceregenci przysięgli byli; toż samo ma się rozumieć o taxach dochodów w kancelaryi trybunalskiey w. x. Lit., aby żadnych nie było deportancii.

Libertacya kamienicy ieymośc pani podskarbiny Lubelskiey, w mieście Lublinie będącey, ii. pp. posłowie promovebunt, nazwaney przedtym Kramarczkowskiey.

Uważając merita w woewództwie naszym i. p. Benedykta Buchowieckiego, podczaszego Brzeskiego, instantissime zlecamy ii. pp. posłom urgere do rzeczypospolitey, aby wójtostwo Dywińskie, za przywileiami i. k. mości dożywotnie ichmościom nadane, y przykupne place, grunty wiecznością od tegoż egomościa nabuty,—liberowane od wszystkich ciężarów było, y summy sześciu tysięcy aby na to wójtostwo per constitutionem wniesione były, iako y Ostrów nazywający się, morgów mający w sobie pięćdziesiąt, do Ostaszewa folwarku i. p. Buchowieckiego, nabuty od mieszkańców Kobryńskich, aby był lege lata libertowany,—instabunt ii. pp. posłowie. Morgów dziewięć, między granicą y kopcam ocyrklowane, do dziedzicznych ii. pp. podczaszego dobr Mołoycza, za króla Zygmunta Augusta przywileiem nadane y do tey mającości przyłączone, aby wiecznością też per constitutionem

do tych dobr należały,—promowować będą ichmościowie.

Wydania czopowego y szelęznego miasta czyni do tych czas renitentią; upraszać ii. pp. posłowie będą imci p. podkanclerzego w. x. Lit. aby ex vi manutenenti tego klucza chciał rozkazem swoim do wydania podatku skarbowego tych mieszkańców raczył urgere.

Dobra w Bogu przewielebnego imci xiędza proboszcza Łuckiego Brzeskiego, nazwane Szebryn, extreme zdezelowane, aby na lat trzy ab omni onere militari y od hibern były wolne,—in principali obligatione nie odstąpić, ale promowawać etiam cum discriminē seymu ii. pp. posłom iniungimus, które dobra sub tutella et manutentia i. p. Stanisława Rusieckiego, kasztelanica Mińskiego, zostawać przez to triennium maią.

Między innemi y te nas tangit malum, kiedy skarb w. x. Lit. ab anno 1667 aż do przeszłego Radomskiego trybunału indebitę na delaty zdawał ii. pp. poborców woewództwa naszego, mających zupełne kwity, zkąd cum detrimento fortun, perpetuum inquietati, ponoszą mobile: więc żeby mogli uwolnienia od tey impetycy ciż bracia nasi tandem sortiri coronidem, ii. pp. posłowie nasi procurabunt między princypalnemi punktami, aby punkt do konstytucji był inserowany, valeduiący iak kwit de plena satisfactione skarbowi, tak y dekreta przeszłych kommissyi, za którymi possesores praevia iuż oneribus exsolutione trzymają dobra po przeszłych ii. pp. poborach.

Poglądowe żydowskie z Woynia nie wniesione za rok tysiąc sześćset dwieście dziesiąt dziewiąty, ponieważ ii. pp. executores tego podatku swoimi zaliczyli woewództwa pieniędzmi, aby z pomienionego Woynia wypłacony był ten zaległy podatek,—intimuem ii. pp. posłom.

Desolacya znaczna miasta i. k. mości Brześcia, osobliwie mieszkańców—chrześcian stała się przez terazniejsze wojska Saskie, lokacye, exakcye wymyśnego aby te dy od i. k. mości w dalszy czas lewamen mieć mogło w hybernach y innych podatkach, o to ii. pp. posłowie upraszać i. k. mość będą.

Ponieważ od tak dawnego czasu o granicę między dobrami ziemskimi Nie-łowiecze, alias Janowszczyzna, i. p. Nesterowicza, podstolego Brzeskiego, a dobrami ekonomii Kobryńskiey klucza Czerewaczyckiego na rzece Troskienice, zachodzą dyfferencye; zaczym instabunt ii. pp. posłowie imieniem województwa naszego do maiestatu i. k. mości, aby sopiendo te dyfferencye commissia z kancelarii i. k. mości na rozgraniczenie wydana była, finaliter uspokoione zachodzące dyfferencye były.

Fundacia w dobrach tegoż i. p. Nesterowicza ii. oo. Karmelitów, która lu- bo iuż per legem publicam approbowana była, per successores iednak imci xię- dza Osowskiego ob non satisfactionem fundationi anihilowana była y upadła, która teraz de nova radice przez tegoż iegomościa erecta, aby powtórna sub titulo tegoż i. p. Nesterowicza wzięta ap- probacyja,—activitati ii pp. posłom com- mittimus.

Dwor i. p. Alexandra Kościuszki aby był libertowany et ab omnibus oneribus uwolniony et iuri terrestri incorporowa- ny,—ii pp. posłom urgere commitimus.

Wsypanie nowey grobli dworu klucza Kiiowieckiego, ponieważ pokazuje się wy- raznie z iedney strony na gruncie Har- bowskim, a convellit patrias leges; za- czym instabunt ii. pp. posłowie o kom- missią y kommisarzów, ponieważ res agitur między dobrami stołowemi i. k. mości y dziedzicznemi i. p. Łużeckiego, inter tot calamitates od ludzi i. k. mo- scii in opressionem nobilitatis expositas;

niemniet concernit bene emeritum nie- tylko w województwie naszym, ale też et in tota republica concivem i. p. Sa- dowskiego, pisarza ziemstwa Brzeskiego, który ex ratione wzymiącey w dobrach i. k. mości ekonomicznych pewney dzier- żawy, że iest spoliatus, ani żadnych oney nie participie prouentów y owszem dla następionych niesłusznie włożonych extorsyi iest z possessyi swoiej expulsus; a zatym do własnych ichmościów dzie- dzicznych dobr violenta ściąga się executio: przeto, ażeby ab hinc ludzie króla iegomościa y ekonomiczni administratores nie tylko do i. p. pisarza ziemstwa Brzeskiego, ale też y do i. p. Włady- sława Kropińskiego, dobr ziemskich dzie- dzicznych, in eadem zostających praessura, więcej nie interesowali się,—specia- liter instabunt ii. pp. posłowie.

Dobra ii. Łopotów w Wołkowiskim powiecie, nazwane Choroszewicze, przy zapisach y dokumentach słuszych za wrócenie summy aby się wracały w dom i. m.—instabunt ii. pp. posłowie.

Przywileje y prawa od nayiaśniey- szych antecessorów, tak na magdeburk miasteczku Malczowi od starostwa Błu- deńskiego, iako y na wójtostwo nadane, teraz miłościwie przez nayiaśniey- szego króla iegomościa, szczególnie nam panującego, i. p. Zygmunowi Chrzanowskiemu, czesznikowi y sędziemu grodu- kiemu naszemu, konferowane y przez przywilej stwierdzone,—aby iako meri- tissimus ea toga tamquam civis, niewin- nie przez iemność panią starościną Błu- deńską expulsus y niesłusznie z iurys- dykcyi swojej wyzuty, aby do tego wójtostwa intraty do niego należącey, był reinductus, hac gratia principis gaudeat, iako y miasteczko Malcz według przy- wilejów prawami y wolnościami swemi, przez ii. pp. posłów naszych instat ca- le województwo.

A że indemnitas dobr ziemskich szla-checkich iest primum vivens libertatis, upraszać będą ii. pp. posłowie nasi iego k. mości, pana naszego miłościewego, cokolwiek varietas temporum wzięła całości onych, aby przy szczęśliwym panowaniu swoim zupełnie gaudere pozwolił, kiedy complexitates między granicami leśnictwa Białowieżskiego a dziedzicznemi wchodami będzie raczył commissariali iudicio per publicam legem pozwolić y naznaczyć finalne rozgraniczenie, nierzaz iuz per instantias publicas od nayaśniejszych antecesorów i. k. mości obiecane,—które, cedendo publicis, dotąd haesit przy wielkiej ab aevo domu swego fama et toto emeritissimi concivis woiewództwa naszego i. p. Mikołaja Machwica podsędka, krzywdzie, kiedy tak dawna res iudicata dotąd in executione nie zostaje. Wchody oraz dobrom ziemskim Buczemuł godney pamięci i. p. Jerzego Szuyskiego, czesznika y sędziego grodzkiego Brzeskiego, w tymże leśnictwie Białowieżskim służące, aby, iako dawne usus y prawa każą, były przywrócone, supplices instabunt ii. pp. posłowie nasi do maiestatu i. k. mości y całej rzeczypospolitej nomine całego woiewództwa, iakoby daley scientibus iustitia non differatur, ale plenaria decisione iudicij commissarialis unicuique iustum tribuatur.

Tę tedy instrukcją naszą ii. pp. posłom naszym daiemy, którą ichmościowie abolendo wszelkie celerationes respective do tych punktów, które są bonum publicum y indemnitem dobr du-chownych osobliwie concernentia, rota niżey wyrażoną w kole naszym poprzy-siegi.

U tey instrukeyi rota wykonana przez ii. pp. posłów w te słowa: My Dominik Szuyski—chorąży Brzeski y Zygmunt Chrzanowski—sędzia grodzki Brzeski, przysięgamy Panu Bogu wszechmogace-

mu, w Troyce ś. Iedynemu, iż my zgodnie obrani posłowie wszystkie punkta od woiewództwa sobie podane, które się do zaszczytu praw y wolności ściągają, żadnemi prywatnemi nie unosząc się prywatami, szczerze na seymie popierać mamy y onych nie odstąpiemy etiam cum discriminē vitae, y cokolwiek rzeczpospolita Koronna y x. Lit. cała y nierozdzielna wszystko to uniter in integro promowować powinniśmy y na żadne podatki ex agrariis pozwalać nie będziemy contributionibus.—Na tym iako sprawiedliwie przysięgamy, tak nam Panie Boże dopomoż.

Po skończonej rocie podpisy rąk temi słowy: Samuel Juriewicz—miecznik Wołkowyski, dyrektor seymiku antecomici-alnego, mp. Jan Franciszek Chrzanowski, Alexander Leo Ogiński, Jan Komorowski — pisarz ziemski Mozyrski, Benedykt Buchowiecki—podczaszy Brzeski w. B. mp., Mikołaj Kazimierz Machwić—podsędek w. B. mp., Alexander Kam-powski—stolnik woiewództwa Brzeskiego, Stanisław z Rusce Rusiecki mp., Renald Sadowski—pisarz ziemski w. B., Stanisław Józef z Tyszkowicz Tyszkowski—podczaszy w. B., Leon Bukowski Łopot, Samuel Zaborowski, Piotr z Piekar Piekarski—miecznik w. B., Kazimierz Niepokocyzycki—strażnik w. B., Franciszek z Chrzanowa Chrzanowski—łowczy w. B., Władysław Żardecki—czesznik Starościński, Józef Bazyli Wereszczaka—stolnik Drogicki, Wiktoryn Bukraba, Leon Bukraba, Łukasz Kazimierz z Górnich Trąbicz Trębicki, Aloisius Łyszczynski, Jan Hryczyna m. p. W., Michał Józef—podstoli Bradławska, Kazimierz Kościuszko, Samuel Żardecki, Michał Franciszek z Naraiewicz Naraiewski — stolnik Rzeczycki, Antoni Hornowski, Franciszek Tur—mp., Augustyn Tur, Ludwik K. Giesztor m. p. W., Wojciech Bukraba, Jan Piotr Nesto-

rowicz p. b. s. Q., Kazimierz Dobronizki—woyski Mozyrski, Woyciech Niepokoczycki, Stanisław Bielski—czesznik w. B., Żardecki Kazimierz Jan, Ignacy Zabokowski, Piotr Kazimierz Józef Stanisław Antoni Chrzanowski—podstoli Olszański, Stanisław Sierzputowski, Jan Łyszczynski, Wawrzyniec Michał Eysmont, Teodor Buczyński, Stefan Ratolt Zadarnowski, Theofil Jan Kietsisz, Karol Alexander Roszczyce, Jerzy Michał Osekowski—czesznik Nurski, Jerzy Józef Niepokoczycki mp., Jan Zdzietowiecki mp., Jan Michał Olszewski mp., Stephan Kazimierz Iwancewicz, Hilary Józeph Antoniewicz, z Izbic Adam Izbicki mp., Woyciech Bukraba, Stanisław Łoknicki, Stanisław Niełoiewski, Władysław Kościuszko s. B., Jakub Radecki Cyra, Alexander Niełoiewski, Jakub Łyszczynski, Piotr Bukraba, Heronim Łyszczynski, Woyciech Stanisław Ślawek, Kazimierz Bury, Michał Omelski, Wincenty Hornowski—obozny woiewództwa Brzeskiego, Woyciech Szypniewski, Józef Sarowolski mp., Grzegorz Laskowski, Mikołaj Laskowski, Józef Laskowski, Adam Laskowski, Michał Podoski—mp., Theodor Załuszczyński. Któraż to tedy instrukcja, przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podana, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y zapisana.

1701 г.

Изъ книги за 1707—1709 годы, стр. 277—279.

331. Указъ Его Императорскаго Величества Государя Императора Петра Перваго Василію Андреевичу Ржеускому о порядкѣ сбора провіянта въ Литвѣ.

Roku tysiąc siedmusetnego siódmego, miesiąca Julii dwudziestego piątego dnia.

Na urzędzie grodzkim surrogatorskim przede mną Janem Piotrem Nesterowiczem—podstolim y surrogatorem woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imć pan Kazimierz Łazowski, tē kopią z ukazu Naiasniejszego Cara imści, ruskim pismem pisanego na rzecz w niej niżej wyrażoną ku aktykowaniu do xięg surrogatorskich podał, w te słowa pisząc:

По указу Великаго Государя его царскаго величества столънику и комиссару Василію Андреевичу Ржеускому:

Просили здѣсь его царскаго величества въ Люблинѣ будучie на генеральнай радѣ всѣ чины найяснейшой

рѣчи-посполiteй Польской и писмено предлагали: 1) Чтобъ ты во управление комиссаровъ, одъ рѣчи-посполiteй назначенныхъ, не уступался и собою сверхъ всякой достойности провіянтовъ не домагался. 2) Дабы ты сверхъ учрежденной тарифы, съ которой имъ данъ списокъ, больше ничего не требовалъ: 3) Ради провозу чтобы никуды не посыпалъ безъ приданого чоловѣка отъ комиссаровъ рѣчи-посполiteй, а чтобы туда только посыпалъ, куда комиссары рѣчи-посполiteй указываютъ. 4) До собранья зимовыхъ провіянтовъ, муки, крупъ, соли, овса, сѣна, денегъ на покупку быковъ, дабы ты то оставилъ и никакого иного провіянту не домагался, кромѣ муки, отъ рѣчи-посполiteй постановленной. 5)

Чтобъ никакихъ квитовъ не давалъ, | дондеже напередъ польские комиссары подпишутъ, которыми обыкновенія польские известны суть, а когда польские комиссары квиты дадутъ, тогда и ты безъ отговорки рускіе бы такожъ квиты давалъ. 6) Провіянты, которые господинъ генералъ Бауръ и господинъ генералъ Голічинъ выбрали, оные бы зачесть въ лѣтній провіянтъ. 7) При мизѣ провіянтовъ всегда-бъ чоловѣкъ комиссаровъ рѣчи-посполитой обрѣтался. 8) Чтобъ придалъ нѣсколько людей для ассистенціи комиссаромъ польскимъ. 9) Почта его царскаго величества чтобы вольна была комиссаромъ польскимъ для известія и корреспонденціи съ министрами его царскаго величества въ интересахъ провіянтовыхъ. 10) Чтобы ты пропитанія съ тыхъ городовъ не домогался, ибо тяжко на одинъ городъ и провіянты выдавать и комиссара содержать. 11) Торгомъ, черезъ забираніе быковъ, лошадей и подводъ, чтобы никакого препятія не чинилъ, такожъ и тымъ, которые провіянты привозятъ или скучать пріѣдутъ не отнималь и никакого окупу не просилъ, и неотложно, давъ квитъ, отпускалъ. 12) Понеже воеводство Бреское, съ воли рѣчи-посполитой къ магазину Брестскому причленено, и по учрежденной тарифѣ Литва удовольствовать можетъ безъ воеводства Брескаго и дабы екзекуціи не присыпалъ и тамо обрѣтающагося поручника Гаврила Сокурова назадъ возвратилъ, и ежели что оной побралъ быковъ, лошадей, оные бы отдалъ. На которое ихъ прощеніе созволить его царское величество повелѣль вамъ чинить по сему: По 1) Съ комиссары учрежденными отъ рѣчи-посполитой въ сборѣ провіянтовъ съ согласія чините, не съ собою токмо, того надлежитъ съ обоихъ сторонъ смотрѣть, да-

бы опредѣленный провіянтъ въ магазины былъ звоженъ. По 2) Кромѣ опредѣленной и данной вамъ тарифы, ничего болѣе не домагался и чинилъ такъ, какъ отъ его царскаго величества вамъ указано, и въ сборѣ провіянту по тому опредѣленію имѣть съ комиссары, учрежденными отъ рѣчи-посполитей, согласіе, не чиня тамошнѣмъ жителемъ никакие напрасныe обиды и злобленія. По 3) Для екзекуціи или провозу провіянта, съ которыхъ воеводствъ или повѣтovъ не поvezутъ, посыпать людей купно, съ придаными людьми отъ комиссаровъ польскихъ. По 4) О томъ, еже къ тебѣ посланъ указъ, дабы ты о томъ далъ немедленно знать, по какому то указу чинишь, что и нынѣ черезъ сie потверждается. По 5) Квиты давать обще съ польскими комиссары и вмѣстѣ оные подписывать. По 6) О томъ учинить тебѣ счетъ и въ томъ по надлежительству показать справедливость. По 7) При мѣрѣ провіянта позволить быть польскому комиссару. По 8) Людей ради ассистенціи комиссаромъ польскимъ давать, сколько пристойно: По 9) Когда комиссары пожелають описать о какомъ дѣлѣ его цар. вел. къ министромъ, то ты ихъ письма пріимай посыпать на почтѣ. По 10) Кромѣ надлежащаго провіянту, ничего, ради прогормленія своего, недомагался, и въ томъ тягости народу не сочинялъ. По 11) Быковъ, лошадей, которые ради торговъ въ который городъ пріѣдутъ, не забирать и заказать о томъ накрѣпко, дабы тымъ у польскихъ торговыхъ людей торговли не останавливать. По 12) Ежели столько числомъ, сколько определено было съ Береского воеводства въ Борисовскій магазинъ съ иныхъ воеводствъ и повѣтovъ провіянту поставлять вскорѣ, то съ онога не править и екзекуціи обчетать, выда-

вать, а принять тогда тогъ хлѣбъ въ Брестскій магазенъ и для того нарочно послать къ поручнику Гаврилу Сокурову указъ, чтобъ онъ того не училъ и буде что взялъ съ воловъ, лошадей, оное-бъ паки назадъ отдалъ. А для лутчего увѣренія, сей указъ его цар. вел. печатю утверждѣнъ и господиномъ польскимъ комиссаромъ отданъ. Писанъ въ Люблинѣ, лѣта тысяча семьсотъ сего-го, Іюля въ пятой день.

U tey kopii podpis rãk temi sãowy: Gawrylo Hołowkin. Źe concordat cum originali rãk moiã podpisuię się w Brzesciu, dnia dwudziestego piątego Iulii, tysiąc siedmusetnego roku, Jan Michał Strutinski — stolnik Wiłkomirski, starosta Werbkowski, komisarz generalny w. x. Lit. Któraž to kopia, przez osobę wysz mianowaną ku aktykowaniu podana, iest do xiag surrogatorskich woiewództwa Brzeskiego przyjęta y wpisana.

1701 г.

Изъ книги за 1702 годъ, стр. 335.

332. Привилегія короля Августа II подканцлеру в. к. Литовскаго Щукѣ на управление пошлинами.

Король Августъ II назначаетъ администраторомъ подканцлера в. кн. Лит. Станислава Щука старыхъ и старо-русскихъ пошлинъ, предоставляемъ ему право отдавать ихъ въ аренду, назначать писарей, творить судъ и расправу съ нарушителями фискалъ-

наго права и вообще блюсти столовые интересы его величества, а потому и приказываетъ считать помянутаго Щука таковымъ администраторомъ пошлинъ во всѣхъ королевскихъ столовыхъ имѣніяхъ.

Roku Pańskiego tysiąc siedmusetnego wtorego, miesiąca Apryla dwudziestego siódmego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, stanoiwszy oczewisto imć pan Karol Trocki, przywilej i. k. mości przy pieczęci przyciśnionej na administratorstwo ceł i. k. mości starych y staro-ruskich iaśnie wielmoźnemu imć panu Szczuce—podkanclerzemu w. x. Lit. dany y służący, do aktu grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisany:

August wtóry, z Bożej łaski król polski etc. Oznajmuimy, komu to wiezieć należy: iż my, z obowiązku y powinności naszej królewskiej usiłując, aby według starożytnych zwyczajów y praw nigdy nienaruszonych o prowien-

tach statu naszego królewskiego, dla stare y staro-ruskie w wielkim księstwie Litewskim na stół nasz królewski ab antiquo ordynowane, z niesłuszney y nienależytej usurpaciey vindicowawszy w iak naylepszy porządek y rezę sprowadzić, umyśliliśmy one wielmoźnemu Stanisławowi Szczuce—podkanclerzemu wielkiego księstwa Litewskiego, staroście naszemu Lubelskiemu, tytułem administraciey y protekciey w moc y zawierdywanie puścić, oddać y poruczyć, iakoż niniejszym listem naszym eique ad extrema vitae tempora puszczaamy, oddaiemy y poruczamy, mieć chcąc, aby wedle osobnych kontraktów z kontrahentami naszemi skarbowemi onemi zawiadował, prowentów z nich pochodzących do skarbu naszego pilnował, one od nienależytych usurpaciey vindikował

у bronid, przestępcających iure fisci iremissibiliter karę y kondemnował, super-intendentów, pisarzów na komorach y przykomorkach osadzał y creował, y to wszytko czynił y pełnił, cokolwiek należy do zachowania praw naszych stodowych, a oraz do urzędu iego administratorskiego y protektorskiego. Co wszytkim osobliwie iednak wielmożnym, urodzonym senatorom, dygnitarzom, urzędnikom—ziemskim, grodzkim, tudzież officialistom skarbowym wielkiego księstwa Litewskiego do wiadomości podając, zlecamy y przykazuiemy, aby odtąd pominione wielmożnego podkanclerzego wielkiego księstwa Litewskiego za prawdziwego cel naszych starych y staroruskich administratora y protektora mie-

li, znali y onemu we wszytkim wedle praw de iure fisci zachowali się y, aby się insi zachować się starali, dla łaski naszey y z powinności swoiej. Na co, dla lepszej wiary, ręką się naszą podpisawszy, pieczęć wielkiego księstwa Litewskiego przycisnąć rozkazaliśmy.

Dan w Warszawie, dnia trzydziestego pierwszego miesiąca Decembra, roku tysiąc siedmusetnego pierwszego, panowania naszego piątego.

U tego przywileiu i. k. mości podpis ręki i. k. mości temi słowy: Augustus Rex. Który to tedy przywilej i. k. mości, przez osobę wwierzchu pominioną ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1702 г.

Изъ книги за 1702—1706 годы, стр. 249—253.

333. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на фискальный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили:

1) Согласиться на взыманіе подати для содержанія двухъ хоругвей—панцyrной и татарской, продовольствіе которыхъ причитается по раскладкѣ на Брестское воеводство.

2) Подать эту назначить въ видѣ совитой (полной) гиберны, но для взыманія ея не назначать особыхъ сборщиковъ, а только комиссара, къ которому и должны представить ее всѣ подлежащія взносу оной.

3) По получениіи слѣдущей суммы, комиссарь обязывается выдавать должное количество ея на каждую хоругву; въ противномъ же случаѣ—асепгновки на старостиства и державы, съ обозначеніемъ: гдѣ, что и въ какихъ размѣрахъ взимать?

4) Вслѣдствіе прошеній, поданныхъ разными лицами объ увольненіи ихъ отъ податей по причинѣ крайняго ихъ разоренія и бѣдности—предложить фискальному суду войти въ подробн-

ости этого дѣла и, кого слѣдуетъ—освободить.

5) Такъ какъ совитыхъ гибернъ не достаточно для покрытія всѣхъ текущихъ расходовъ, то назначить еще и чоловое—шеляжное и собрать его по раскладкѣ стражника в. кн. Лит., самый же списокъ, за подписью сеймового маршала и Минского канцелярии, подать для внесенія въ актовыя гродскія книги.

6) Къ общей цифре сбора этой подати—одиному тынчу съ дымы—прибавить еще и четвертый грошъ съ дымы, чтобы вышло въ общей сложности не 30,000 тынфовъ, а 40,000; завѣдываніе всѣми податными суммами поручить Брестскому подстолию и Брестскому канцелярии.

7) Вслѣдствіе основательныхъ жалобъ жителей Янова на обиды, чинимыя имъ епископомъ Лоринскимъ—администраторомъ Луцко-Брестского епископства, а также и ксендзовъ доминиканъ, послать туда для разѣдованія земскаго и гродскаго судей—съ тѣмъ, чтобы они считали уважительными только тѣ жалобы, которыхъ показанія

будуть подтверджены присягою, подати слѣдую-
мы съ этого селенія пріостановить; а на бу-
дущее время ходатайствовать объ освобожде-
ніи отъ податей какъ Яновскаго, такъ и прочаго
духовенства.

8) Поименованныхъ лицъ считать фискальны-
ми судьями.

9) Удовлетворить жалованьемъ и уплатой ста-
рыхъ долговъ, какъ лицъ служащихъ, такъ и
частныхъ.

10) Для сохраненія спокойствія и правильнаго
течения дѣлъ въ воеводствѣ избрать на разные
тракты ротмистровъ; въ случаѣ же всеобщей
опасности—собраться всѣмъ посполитымъ руше-
немъ.

11) Вмѣнить Брестской экономії, а равно и
другимъ лицамъ — жидамъ и мѣшканамъ—озабо-
титься починкою мостовъ.

12) Освободить отъ настоящихъ гибернъ по-
дворья духовенства.

13) Относительно просьбы Брестскихъ мѣ-
шканъ — отдать ихъ отъ жидовъ и сократить
для нихъ количество податей, во вниманіе къ
нихъ убожеству отъ постоянныхъ и тяжелыхъ
войсковыхъ повинностей,—передать это дѣло на
разсмотреніе фискальнаго суда съ правомъ, окон-
чательного его рѣшенія.

14) Слѣдующій сеймикъ назначить на 5 Сен-
тября; тогда и окончить всѣ дѣла, какъ сеймика
настоящаго, такъ и будущаго.

Roku tysiąc siedmusetnego wtórego,
miesiąca Marca dwudziestego dziewiąte-
go dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, prze-
de mną Janem Beklewskim—podstarościm
sądowym, stanowszy oczewisto sługa
wielmożnego iegomości pana Komorow-
skiego, marszałka pro tunc seymiku fi-
skalnego, pan Niedłiewski, to laudum do
akt xięg grodzkich Brzeskich podał, któ-
re słowo w słowo wypisując tenor sequi-
tur eiusmodi:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy,
ziemscy grodscy y wszyscy obywa-
tele stanu rycerskiego województwa Brze-
skiego, na seymik fiskalny ex limitatio-
ne na dzień dzisiejszy, to iest dziewiąty
Marca przypadający, do Brześcia, na
miejsce obradom naszym zwyczayne
zgromadzeni.

Życzliśmy sobie widzieć in tranquillo
rzeczy-pospolitą statu, y z denunciaty
i. k. mści, pana naszego miłościewego,
uspokoionych domowych dyfferencyi cie-
szyć się tym skutkiem, który za sobą
ściągać zwykły tempora pacis, aby ab
onere podatków tot pressuris zniszczony
mógl respirare; ale kiedy z różnych
przyczyn y coniectur, dla zaszcztytu oy-
czyzny y onej granic, woysko rzeczy-
pospolita w służbie zachowuie,— które

propriis stipendiis militare nie zwykło;
przeto zapłatę dwom chorągwiom: pan-
cerney y tatarskiey, z repartycyi na wo-
jewództwo nasze należących, tym uchwa-
lamy sposobem, to iest: hibernę sowita,
według taryfy seymu Grodzieńskiego an-
ni millesimi sexcentesimi septuagesimi
noni, pozwalamy; do których wybierania,
chcąc znieść expensa solarium, pp. de-
putatów nie obieramy, lecz za commissa-
rza imci pana Buchowieckiego, skarbnika
Brzeskiego, uprosiwszy, iniungimus,—
aby wszystkie starostwa y dzierżawy,
w województwie Brzeskim będące, we-
dług taryfy, wyżey namienionej, anni
millesimi sexcentesimi septuagesimi noni,
sub poenis sądu fiskalnego decernendis
decretis, do imci wnosili.

Za wniesieniem należytych summ, imci
pan commissarz przychodząca chorągwiom
obudwom uczyni exolutią, lub assygna-
cję do starostw y dzierżaw wyda cum
specificatione z nich należących impor-
tancyi.

A że z różnych starostw y dzierżaw
do koła naszego były podane suppliki,
upraszczające respectum et clementiam, iż
dla znacznej ruiny y zniszczenia podat-
ków in toto sufficerie nie mogą; przeto
pomienione suppliki do sądu fiskalnego
odsylamy, dając plenariam potestatem

sądom fiskalnym, habita ratione desolationis, umnieyszyć y defalkować podatków zubożałym dzierżawom; w czym kolwiek iudicium fiscale decernet, to woiewództwo sine ulla disquisitione in violabiliter trzymać ma y pro rato, grato et firmo acceptować będzie. Osobliwemu iednak starostwa Bludeńskie y Reviatyckie iudicij fiscalis recommendantur respectowi.

Ale iednak podatek sowitych hibern in exolutione dwóm choragiom y prywatnym woiedztwa całego expensów wystellarzyć nie może; przeto podatek czopowego y szelżnego uchwalamy, który, według regestru, przez wielmożnego imci pana strażnika w. x. Lit. podanego, wybierany bydż ma, y ten regestr aby przez imci pana marszałka koła naszego y wielmożnych ichmciów,—imci p. chorążego woiewództwa naszego y imci pana z Rusiec Rusieckiego, kaszteleana Mińskiego, z poszródką nas uproszonych, był podpisany et ad acta publica grodu Brzeskiego był podany,—zlecamy.

Ponieważ zaś z tego patet regestru, iż czopowe y szelżne nad trzydzieści tynfów nie czyni; przeto, wygadzając publicznych expensów, czwarty grosz przydaiemy, — aby summa czopowego y szelżnego zupełnie czterdzieści tysięcy wynosiła tynfów. Który podatek accedente unani assensu woiedztwa całego puściliśmy in administrationem imci panu Stanisławowi Tyszkowskiemu—podstolemu Brzeskiemu y imci p. Bielskiemu—czesznikowi Brzeskiemu, y aby ichmć kontrakt przez imci pana marszałka naszego był wydany,—zgodziliśmy się; których obódwuch podatków — tak hiberny sowitey, iako y czopowego szelżnego currentia, a die 2-da Februarii anni praesentis do dnia takowegoż in anno proxime venturo, millesimo septingentesimo 3-tio, rachować się ma.

Maiąc zaś toties doniesione krzywdy

przez iaśnie wielmożnego imci pana biskupa Loryńskiego, administratora generalnego biskupstwa Łuckiego y Brzeskiego Janowowi poczynione, iako też y od ichmciów oyców Dominikanów conventu Janowskiego podobne querimonie, nie wiedząc gruntownieyszego adpraesens editu, uprosiliśmy za kommisarzów z koła naszego: imci p. Grabowskiego—ziemskiego y iegomość pana Chrzanowskiego—grodzkiego sędziów woiewództwa naszego, którzy ichmś za zniesieniem się z iaśnie wielmożnym iegmś zdzem biskupem Loryńskim, do Janowa ziachawszy sine ullo respectu personarum, mają de dannis praetensis uczynić inkwizycią, którą praevio iuramento oddani tameczni zeznawać mają,— y te tylko praetensye, które iuramento comprobabuntur, realiter et liquido przyjmując, teraznieyszego roku z Janowa należącey hiberny compensować się mają, y finaliter ichmć pp. commisarze w tym interesie uczynią decisionem; dla czego na hibernę tego roku, z Janowa należąca, żadne assygnacye wychodzić nie mają. Jeśliby zaś więcej illata damna, nad hibernę tego roku przychodząca, wynosić miały; tedy z przeszłych podatków, y na chorągiew należących zasług, potrącone być mają.

Które dobra Janowskie y całego duchowieństwa w woiewództwie Brzeskim będące, aby circa iura et immunitatem ecclesiasticam gaudeant y żadnym ciężarom nie podlegali,—do całej rz-ptej na przyszły seym instare obowiązujemy się.

Ponieważ zaś przeszłych podatków ichmość pp. administratorowie y deputaci funkcyi swoiej nie dali rationes; tedy postanowiamy, aby wszyscy ichmś, którzy nie mają kwitów, przed sądem fiskalnym nie odwłoczenie uczynili calcułacie, po których sufficienter uczynioney calculaciey sąd fiskalny kwitować ma.

A że ichmć p. Franciszek Chrzanowski, łowczy woiewództwa naszego y ie-

g mość p. Kościuszko Siechnowicki deputaci hibernowi praetendunt, iż wydane wypłacając assygnacye, nie mało swymi własnymi założyli pieniędzmi; przeto cokolwiek ex reposita calculatione pokaże się winna, stosując się do pierwszego laudum naszego, z naypierwszych importancyi wypłacić ichmościom deklarujemy.

Checąc zaś, aby sądu fiskalnego woiewództwa naszego iako nayporządniesze býdź mogło ministeryum przy ichmości panach urzędnikach ziemskich y grodzkich, za sędziów fiskalnych ichmość panów Markowicza — podkomorze Wendeńskiego, Galińskiego — stolnika Orszakiego, Nesterowicza — starostę Oziackiego, Alexandra Łyszczyńskiego, Ambrożego Kościuszka Siechnowickiego, Kazimierza Hornowskiego, Zborowskiego — podczaszego Latyczewskiego, Dominika Ostrowskiego, Bronikowskiego, Wincentygo Hornowskiego, Kazimierza Dobronieńskiego, Krupickiego, za powszechną nas wszystkich zgodą obieramy.

Assygnacye in genere wszystkie ichmę panów posłów, lustratorów, marszałków, które dotąd oschły y nie odebrały exolucyi, po zapłaceniu dwóm chorągwiom należącej summy, ex residuitate czopowego y szelżnego, za assygnacyami imś pana marszałka koła naszego, ichmość panom administratorom per medium wypłacać zlecamy.

Ponieważ in toto dla zagęszczonych expens czynić exolucyi nie możemy, uważając, aby każdego merita należyte odebrały praemia; przeto mając respectrum na prace y koszty dwóch przeszłych lat ichmość pp. sędziów fiskalnych, to iest: anni millesimi septingentesimi et anni millesimi septingentesimi primi, po złotych trzysta na osobę deklarujemy; imś pana Piotrowi Piekarskiemu — miecznikowi Brzeskiemu, marszałkowi przeszłorocznych sądów fiskalnych, prac y

kosztów woiewództwo wdzięczne, — złotych tysiąc naznacza; także imę panu Machwicowi — podsędkowi Brzeskiemu y imię panu Szuyskiemu — podstolemu y piarzowi grodzkiemu Brzeskiemu, in vim gratitudinis, iako commisarzom do rzeczy-pospolitey — po złotych tysiąc naznaczamy; iegomość panu Weresczace — marszałkowi seymiku przeszłorocznego fiskalnego — złotych tysiąc deklarujemy. Którym wszystkim ichmściom wyżej powmienionym assygnacye imś panu marszałkowi koła naszego wydać zlecamy y, aby ex residuitate czopowego y szelżnego przez ichmość panów administratorów per medium od dawniejszych zaczynać, nim dalsze exolutionis occurrent media, wypłacone były — iniungimus.

Osobliwie assygnacyę imci x-dzu Dębińskiemu opatowi Wystyckiemu in supplementum exakcyi kościoła Wystyckiego na złotych tysiąc wydaną, ponieważ do tąd nie icst wypłacona; przeto, aby iako in pium usum obrócona przedkę odebrać mogła exolutię, — mieć chcemy. Także assygnaty ichmość ojców Augustianów wydaney iniungimus exolutionem.

Nagrodzając casum infortuitum conflagracji generalis Kazimierzowi Żardeckiemu, — złotych tysiąc, przeszły laudum naszym assekuowane, aby zarówno z innemi assygnacyami było wypłacono z tey że czopowego y szelżnego remanencyi, wyrzekamy.

Jegomość panu Łukaszowi Sawickiemu, nagradzając takowejż straty casum, po dług laudum iuż postanowionego, z przyszłych da P. Bóg podatków ma dojść largitiae.

Providendo, aby iudicatorum indelata subsequi mogła executia; przeto do czynienia za dekretami execucyi ichmość pp. rotmistrzów obieramy, to iest, w trakcie Kobryńskim — imśi pana Jurewicza — miecznika Wołkowskiego; w trakcie Prużańskim y Sieleckim — imci p. Kazi-

mierza Zardeckiego; w trakcie Zabużnym—imci pana Osękowskiego—czesnika Nur-skiego; w trakcie Kamienieckim—imc p. Władyśława Żardeckiego—czesnika Stro-dubowskiego; w trakcie Poleskim—imci pana Michała Guzelta.

A iesliby in casu ingruentis periculi woiewodztwu naszemu pospolitym rusze-niem granic zaszczycać przyszło; tedy ichmość panów rotmistrzów w przeszły-m laudum naszym wyrażonych y obranych władzą approuuiemy.

Mosty koło miasta Brześcia, ponieważ tak znacznie są zepsowane, iż ad locum consiliorum et iudiciorum woiewództwa naszego bezpiecznie et sine periculo ac-cedere nie możemy, y przeieżdżającym wszelkiej condicie ludziom znaczne dzie-ią się obstacula; przeto, aby według daw-nych praw y zwyczaiów imci pp. eko-nomowie y administratorowie ekonomii Brzeskiej włości, mosty do niey należą-ce, restaurować kazali,—iniungimus; także żydzi y mieszkańców Brzescy mosty, do nich należące, aby in instanti one napra-wili.

In casu zaś renitencyi temu naszemu postanowieniu, seriam sądowi fiskalnemu zlecamy animadversionem, aby, ad instan-tiam instigatoris, citatis indelatam cum poenis irremissibiliter extendendis mo-stów nakazał restaurationem et de con-travenientibus fortē et indelatam uczy-nił execusionem.

Plebanie in genere wszystkie w woie-wództwie Brzeskim będące, mając wzglađ na znaczne desolacye, ab onere solutionis hiberny na ten rok uwolniamy.

Ichmość p. półkowników woiewództwa naszego takowym obieramy porządkiem, to iest: imś pana Stanisława Rusieckiego—kasztelanica Mińskiego, do czynienia vigore dekretów execucyi; wielmożnego imci pana Szuyskiego—chorążego naszego Brzeskiego, stosując się do prawa y lau-dum naszego przeszłorocznego, do pospo-

lito ruszenia, przy mocy y władzy utwierdzamy.

Mieszczanie Brzescy na każdych zia-zach naszych coangustari zwykli, iż wielką ponoszą ruinę przez różne róz-nych woysk aggrawacye, podatków wy-płaczać nie wystarczą, zaczem rozdż-eżenia od żydów Brzeskich y podatków przez swoje suppliki umniejszenia upraszali; iako tedy inne wszelkie w podob-nych okazyach interessa, tak y to nego-tium decisioni iudicij fiscalis zlecamy et finalem committimus decisionem.

Maiac zaś w consideracyi, iż non pro-visa magis feriunt et mala non procognita vehementius urgent, seymiku naszego in omnem casum et eventum teraz nie kończąc, do dnia dwudziestego piątego Sep-tembra anni praesentis, abyśmy sobie consulere mogli, limituimy y na mate-rye, które się teraz zmieścić nie mogły, do tegoż terminu odkładamy. Które lau-dum od nas zgodnie namówione imc p. marszałkowi podpisać y ad acta publica podać zleciłyśmy. U tego laudum data tymi słowy: Działo się w Brześciu, die nona Martii, anno Domini millesimo sep-tingentesimo secundo, retent czopowego y szelęznego za rok przyszły należących liberam wielmożnemu imci p. Strażnikowi woiewództwa bez wszelkiej przeszko-dy cavemus executionem.

Podpis rąk u tegoż laudum tymi sło-wy: Jan Kazimierz Komorowski—pisarz ziemska Mozyrski, marszałek seymiku fi-skalnego woiewództwa Brzeskiego, Kazimierz Pociey, kasztelan Witebski, Ludwik Pociey—strażnik w. x. Lit., podkomorzy woiewództwa Brzeskiego; Borcianski, Po-wierzchniański starosta, Krzysztof Jan z Konopnice Grabowski—sędzia ziemska woiewództwa Brzeskiego, Kazimierz Wy-ganowski—woyski woiewództwa Brzeskiego, Renald Sadowski—pisarz ziemska woie-wództwa Brzeskiego, Władyśław Sie-strzykowski—stolnik Drogicki, Kazimierz

Dobronizki—woyski Mozyrski, Teodor Bu- | laudum, za podaniem onego, do xiag grodz-
czyński, Marian Towiański. Które to | kich Brzeskich iest przyjete.

1702 г.

Изъ книги за 1702 годъ, стр. 481—484.

334. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на лимитаційномъ сеймикѣ.

Для защиты особы его королевского величества дворяне Брестскаго воеводства, подъ предводительствомъ Кристофа Дунина-Раецкаго—Берестейскаго каштеляна, собравшись въ полѣ, постановили: 1) вооружить четыре панцырныхъ хоругви по 100 человѣкъ въ каждой, въ надлежащемъ порядке; 2) назначивши начальниковъ для нихъ, просить о выдаѣт имъ содержанія, которое со братъ со всего Берестейскаго воеводства, безъ различія званій владѣльцевъ и чиновъ; 3) жалованье производить съ 1-го сентября текущаго года по 20,000 златыхъ на хоругвь; отдельно каждому ротмистру по 5 тысячъ; 4) для каждой хоругви назначить опредѣленный мѣста; 5) лицъ,

не принявшихъ участіе въ содержаніи и вооруженіи войска, подвергнуть екзекуціи; 6) могущіе случиться излишки отъ содержанія солдатъ передать въ экономію воеводства, съ тѣмъ, чтобы выдать изъ нихъ вознагражденія — хоружему Брестскому и стражнику; 7) въ случаѣ не уплаты жалованья ротмистрамъ, хоругвей ротмистры не обязываются къ военной службѣ до тѣхъ поръ, пока не получать назначенного для нихъ содержанія; 8) сумму, назначенную на сеймѣ, отослать полному гетману; 9) срокомъ для собирания чоловой и шелкной подати назначить 15 сентября текущаго года.

Roku tysiąc siedmsetnego wtórego, miesiąca Augusta trzydziestego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościskimi, przede mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, postanowiwszy się oczewisto imć pan Andrzej Kuniński, laudum woiewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta, rycerstwo, obywatele woiewództwa Brześciańskiego na seymik limitationis, pro die dwudziestego szóstego Augusti, anni tysiąc siedmusetnego wtórego złożony, zgromadzeni, a po kilkodniowych consultach, podług prawa pospolitego, za uniwersałami i. k. mości, p. naszego miłościwego, viritim

na zaszczyt maiestatu y dostoieństwa i. k. msci wyszedzsy w pole pospolitym ruszeniem pod komendą y władzą iaśnie wielmożnego imć p. Krzysztofa Dunina Raieckiego, kasztelana woiewództwa Brzeskiego, zgodnie y iednostaynie wszyscy dnia dwudziestego dziewiątego Augusta laudum postanowiliśmy w ten sposób:

Jakośmy liberis suffragiis iednostayną wszystkich stanów rzeczy-pospolitey zgodą i. k. mość, pana naszego miłościwego, na polskim szczêśliwie lokowali tronie, tak dla utrzymania dostoieństwai. k. msci, pana naszego miłościwego, cokolwiek in penetralibus cordis krwie y sił naszych zawierteć się może, largissimo pro fluvio łożyć iesteśmy gotowi.

Z któryey ochoty gdyśmy viritim y na mieysce naznaczone za universalem wiel-

możnego imć pana Dominika Szuyskiego — chorążego Brzeskiego, iako półkownika woiewództwa naszego evocati staneli, skuteczniesze obrony maiestatu i. k. mści wynaydując sposoby, stosując się ad normam woiewództw y powiatów w. x. L. wyprawę czterech choragwi po stukoni z woiewództwa naszego pancernych, z należytym do tey służby porządkiem, uchwalamy, uprosiwszy za rotmistrzów: w trakcie Zabużskim — imć pana Franciszka Szuyskiego — podstolego y pisarza grodzkiego Brzeskiego; w trakcie Kobryńskim — imć pana Stanisława z Rusic Rusieckiego — kasztelanica Mińskiego; w trakcie Kamienieckim — imć pana Stanisława Tyszkowskiego, podstolego Brzeskiego; w trakcie Prużańskim — imć pana Jana Komorowskiego, pisarza ziemskego Mozyrskiego, necessitati reipublicae dodadzaiąc na dwie czwierci, które się zaczynać mają od terminu wyścia w pole na usługę rzeczy-pospolitey za ordynansami imć xięcia hetmana polnego w. x. Lit.

Którym choragwiom, konfirmując się do postanowienia repartyciey w. x. Lit., aby należyta doszła od woiewództwa zapłata, pozwoliliśmy libere zgodnie wszyscy, tak z dobr szlacheckich, duchownych y królewskich, nemine excepto, podymnych dwanaścioro currenti moneta, według ostatniet abjuraty anni tysiąc sześćset dziewięćdziesiątego pierwszego. — Z tey tedy summy na cztery choragiwe należyc powinno — sto tysięcy, na każdą choragię, licząc po dwudziestu tysięcy; osobliwie ichmę pp. rotmistrzom na traktament, z teyże summy naznaczamy na każdego z ichmę — po pięciu tysięcy. Które to pieniądze in spatio niedziel dwóch importować powinniśmy do rąk imć p. Dominika Szuyskiego, chorążego Brzeskiego w Brześciu sine ullo solario, bez kwitowego.

A tey importanciey termin zaczynać

się ma ode dnia pierwszego Septembriſ, anni praesentis, waruiąc to, aby imć pan chorąży, na żadne expensa tey summy nie ruszając, nayprzedzey y naypierwey te sto tysięcy do ichmę pp. rotmistrzów wyliczył.

In renitentes naznaczamy fortē executionem od ichmę pp. rotmistrzów tychże traktów, sub duppli pensione, za delatami imć pana chorążego. Na ściagnienie choragwiom mieysce naznaczamy: traktowi Zabuzkiemu — w Łomazach y Kiiowcu cum attinentiis y Janowie z Stawami; traktowi Kobryńskiemu — w Horodcu y Ziołowie; traktowi Kamienieckiemu — w Kamieńcu; traktowi Prużańskiemu — w Berezie Kartuzkiey, Linowej, Błudnie y Malczu.

W których mieyscach, tak ichmę pp. rotmistrze, iako ichmę pp. towarzystwo nic sobie usurpować nie mają nad ieden dach y siano dla koni. Na tych ichmś, którzy na teraznieszych ziazdach naszych comparere nie chcieli, podnosimy laudum na popisowym seymiku postanowione y exekucią przy imć p. chorążym Brzeskim zostawuiemy, za podaniem rejestrów od ichmę pp. rotmistrzów przez tychże ichmę pp. rotmistrzów.

A że superabundantia podiumnego tego uchwalonego wynosi nad pensją choragiom naznaczoną y in remanentia zostaie; tedy do dyspozyciey woiewództwa prævia calculatione na naypierwszym seymiku naszym one zachowuiemy.

Przy których calculaciey z teyże remanenciey deklaruimy mieć w respekcie merita y straty imć pana Dominika Szuyskiego — chorążego woiewództwa Brzeskiego, y imć pana Kazimierza Niepokoyczyckiego — strażnika Brzeskiego, iako ichmę comissarzów woiewództwa naszego, ad consilium rzeczy-pospolitey naznaczonych, iako y drugich ichmę zalegle largicie mającym y conflagratorom.

Waruiemy też to, iż ieśliby na termi-

nie naznaczonych imē pan chorāzy Brzeski należytych na chorāgiew pienidzby do rāk ichmē panom rotmistrzom nie oddał; tedy ichmē pp. rotmistrze non obligabuntur do służby woienney, aż się naznaczona chorāgiom wypłaci summa.

Legacią do xięcia imē hetmana polnego w. x. Litew. reassumuiemy, stosując się do laudum uchwalonego na przeszłym seymiku, mianowicie ratione ekonomiey y dobr ziemsckich, co fusius ichmē pp. posłom w instrukciet zlecono będąc, na ktorą imē pana sędziego grodzkiego Brzeskiego y imē pana miecznika Brzeskiego—imē pana Garwaskiego upraszamy; którym ichmē ex remanencieis po tysiącu złotych deklaruiemy, krom imē pana Garwaskiego.

Sądy fiskalne dla przyszley exekuciey czopowego y szelēznego pro die decima quinta Septembri anni praesentis uchwalamy.

U tego laudum woiewództwa Brzeskiego podpisy rāk temi słowy: Krzysztof Dunin-Raiecki — kasztelan Brzeski, iako dyrektor koła rycerskiego woiewództwa Brzeskiego, Ludwik Pociey—strażnik w. x. Lit., podkomorzy woiewództwa Brzeskiego, Dominik kniaż Szuyski—chorāzy y półkownik woiewództwa Brzeskiego, Alexander Kampowski — stolnik woiewództwa Brzeskiego, Stanisław z Ruseć Rusiecki—kasztelan Miński y rotmistrz woiewództwa Brzeskiego—traktu Kobryńskiego, Zygmunt Benedykt Chrzanowski—czesnik y sędzia grodzki woiewództwa Brzeskiego, Józef Wereszczaka—stolnik Drogicki, Bonifacy Ostrowski—czesnik Nowogródka Siewierskiego, Krzysztof Niepokoyczycki, Jerzy Michał Osekowski—czesnik Nurski, Dominik Niepokoyczycki, Franciszek Umiastowski—woynski Mirski, Karol Januszkiewicz—skarbnik Brzeski, icMhał Bohuławski, Benedykt Buchowiecki—podezaszy Brzeski, Jan Buchowiecki—skarbnik Brzeski, Mi-

kołay Kazimierz Machwick — podsedek woiewództwa Brzeskiego, cum protestacione przeciwko wszelkim largiciom, poti condigna non sequetur recompensa pracy strat w podiętej funkciey komisarskiey, wespół z kolegą moim imē panem podstolim Brzeskim mp. iednego zdania będąc z imē panem podsekiem, hac conditione podpisuję się do tego laudum; Franciszek Michał Szuyski—podstoli y pisarz grodzki woiewództwa Brzeskiego, Karol Władysław Smogorzewski—czesnik Wołkowyski, Karol Żardecki, Jan Suzin—rotmistrz i k. mśc, Ludwik Grodzicki, Alexander Stachowski, Alexander Łazowski, Alexander Bielski, Zygmunt Łychowski, Jan Zdanowski, Ludwik Hurbański, Stefan Czerniewski, Andrzej Makowski, Michał Szeniawski, Ignacy Rożyński, Michał Kazimierz Horowski, Kazimierz Marcinowski, Jan Białocki Szymborski m. z. B., Jan Gintowt Dziewiątowski, Łukasz Konstantynowicz, Wincenty Horowski, Alexander Hryczyna, Jan Zembowski, Mikołaj Romanowski, Paweł Hryczyna, Teofil Kazimierz Ruszczyce Zbirowski, Heronim Bielski Stachórski, Daniel-Konstanty Szuyski, Kazimierz Mirski—maiior i. k. mśc, Tomasz Sadowski, Kazimierz Poniatowski, Daniel Bogusławski, Józef Zaborowski, Bazyli Ruszczyce, Samuel Stanisław Horodecki, Antoni Żardecki, Łukasz Sadowski, Hrehory Niepokoyczycki, Daniel Niepokoyczycki, Wojciech Stanisław Ślązak, Jerzy Chodorowicz, Jan Teodor Przegaliński, Józef Steckiewicz, Kazimierz Horowski, Adam Tchornicki, Jan Molski, Stefan Załuski, Jan Kisielowski, Jan Kazimierz z Żywca Komorowski — pisarz ziemski Mozyrski, starosta Suchowiecki, rotmistrz woiewództwa Brzeskiego traktu Prużańskiego, Kazimierz Jan na Łochowie Łochowski—stolnik Nowogródzki, Stanisław Rayski—łowczy Bracławski cum protestatione, nie pozwalając in casum przeciwko niewy-

dania duplitem pensionem, Bronisław z Rayska Rayski podpisuje się cum manifestatione przeciwko temu punktowi, nie pozwalając duplitem pensionem in renitentes in casu nieoddania in spatio dwóch niedzieli, zgadzając się jednak na exccucię przez ichmę panów rotmistrzów contra renitentes mp., Jan Kazimierz Kliński, Andrzej Szeniawski, Mikołaj Zahorski, Jan Ancuta, Jan Judziewicz Szukada, Paweł Gielec, Michał Adamowicz, Augustyn Grudziński, Stefan Przegaliński, Franciszek Wiszniewski, Jan Mienczanowski, Sylwester Minczynowski, Mikołaj Zahorski, Estafi Połoński, Jan Krzywobłocki, Michał Buchowiecki, Mikołaj Czernicki, Władysław Szumowicz, Jan Podorzycki, Michał Rogowski, Michał Nowohórski, Stanisław Niełogiewski, Jerzy Paszkowicz, Kazimierz Nornicki, Stanisław Kazimierz Cidzik, Adam Leszczyński, Stanisław Czernicki, Teodor Karmiński, Jendrzej Michał z Kunią Kuniński, Heliasz Bortnowski, Woyciech Nowohonski, Paweł Pulski, Jakób Szeniawski, Alexander Bortnowski, Woyciech Zerbicki, Paweł Korzeniewski, Antoni Przegaliński, Szymon Olszewski, Jan Niewęgłowski, Wincenty Domański, Floryan Kopiński, Kazimierz Ratołd Zadarnowski, Jan Popławski, Michał Butkiewicz, Kazimierz Franciszek Osowiecki, Heliasz Błocki, Tomasz Cze-

chowski, Andrzej Krzeczkowski, Marcin Czyżewski, Michał Nowochoński, Marcin Kotaszewicz, Bazyli Kosiński, Jan Kosiński, Jan Bortnowski, Jerzy Kosiński, Marcin Bortnowski, Kazimierz Suchodolski, Wawrzyniec Zieleniewski, Jan Czernicki, Teodor Czernicki, Johan Bortnowski, Kazimierz Kosiński, Paweł Wolski, Karol Przeuski, Jan Szaniawski, Alexander Gorzkowski—sekretarz i. k. mość, Zachariasz Bortnowski, Marcin Białobłocki, Teodor Czernicki, Antoni Chmielowski, Kazimierz Kopiński, Józef Krobonowski, Stanisław Buszkowski, Kazimierz Bogusławski, Jan Korzeniowski, Maciej Niewęgłowski, Jerzy Bortnowski, Stanisław Suchodolski, Stefan Geleńiewicz, Stefan Wilamowski, Marcin Czernicki, Jakób Przepaliński, Woyciech Przegaliński, Woyciech Trębicki, Paweł Przesmycki, Michał Kryłowski, Daniel Dziewiątkowicz, Alexander Dziewiątkowicz, Symon Dziewiątkowicz, Jan Dziewiątkowicz, Paweł Tchorzewski, Mikołaj Przemycki, Jan Niewęgłowski, Stanisław Domański, Antoni Tchorzewski, Jan Bokowski, Alexander Bogusławski, Jakób Przegaliński-Tomaszewicz etc. Które to tedy laudum województwa Brzeskiego, przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y zapisane.

1702 г.

Изъ кляги за 1702—1706 годы, стр. 445—450.

385. Постановление дворянъ Брестского воеводства на пописовомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на пописовый сеймикъ, подъ Рѣчицой, для участія въ послополомъ рушеньѣ, постановили:

- 1) собраться къ 26 Августа; 2) если предстоить надобность ускорить этотъ срокъ, то хоружий долженъ увѣдомить всѣхъ соучастниковъ въ этомъ дѣлѣ особыми универсалами; 3) хоругвиамъ во время движения не дѣлать никакихъ препятствій, а равно и хоругви не должны дѣлать притѣсненія жителямъ; 4) защищать именемъ всего воеводства Минскаго воеводу Станислава Сапігу отъ наездовъ на него какого-то зонза, будто онъ—Сапіга находится въ преступныхъ сношеніяхъ съ королемъ Шведскимъ; 5) увѣдомить польнаго гетмана кн. Вишневецкаго, чтобы войска, находящіеся подъ его командой, не дѣлали препятствій хоругвиамъ воеводства; 6) просить его уничтожить билеты, а равно и другія предписанія, выданныя изъ его канцелярии на экзекуцію въ шляхетскихъ имѣніяхъ, и на будущее время сего не дѣлать; 7) въ случаѣ же несоблюденія гетманомъ этой просьбы, ротмистры должны защищать обиженныхъ силою; на зовъ ихъ должны явиться и другие полки, а равно и обыватели, находящіеся даже въ коронныхъ и литовскихъ войскахъ, исклю-

чая панцирного полка, который долженъ доставлять почты (людей заступающихъ мѣсто другихъ) подъ хоругви своихъ ротмистровъ; 8) Татаръ какихъ бы то ни было зачислить въ хоругви стражника Брестскаго; 9) обывателей Седецкаго тракта, освободить отъ поинностей Седецкому двору; но военную службу они должны нести; 10) тѣ же, которые на пописовый сеймикъ не явились, подвергнутся взысканію, которое будетъ назначено въ будущемъ; 11) обыватели Гущи, Тучной и Висковъ, также должны нести военную службу и подчиняться постановленіямъ воеводства; 12) имѣнія экономической, старостинства, лѣсничество Бѣловежское, обязаны поставлять подъ хоругви хоружаго почты, причислить къ первой стражѣ; 13) имѣнія духовныхъ должны поставлять панцирныхъ лошадей подъ того-же хоружаго; 14) съ рудникова подскарбии взять на 18 панцирныхъ лошадей; 15) съ имѣній ясне-освѣщеныхъ, ясневельможныхъ и вельможныхъ гостей—тоже почты и хорошо устроенные; 16) никому изъ соучастниковъ не дѣлать вымогательствъ и наездовъ, подъ опасенiemъ подвергнуться участіи враговъ отечества.

Roku Pańskieggo tysiąc siedemsetnego
wtórego, miesiąca Augusta trzeciego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzesckim, aktami starościńskimi, przede mną Janeim Beklewskim — podstolim Bracławskim u podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imó pan Piotr Piekarski, miecznik y marszałek koła rycerskiego seymiku popisowego woewództwa Brzeskiego, laudum na rzecz w nim niżej wyrażoną ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta,

obywatele woewództwa Brzeskiego, salubria wolności naszej niosąc consilia, tudzież pro tuitione maiestatu i. k. msc ex limitatione seymiku przeszłego na dzień dwudziesty siódmy praesentis, w roku niniejszym y za uniwersalem i. k. msc trzech y ostatnich vici, na mieyscu pewnym, pod Rzeczyca królewską, pod laską na dwóch seymikach przeszłych marszałkuiącego tegoż imó pana Piotra z Piekar Piekarskiego — miecznika woewództwa Brzeskiego, marszałka naszego rycerskiego zgromadzeni.

Gdy serenissimi principis króla imci, pana naszego miłosciwego, edictum, aby-

śmy, pro muris na zaszczyt oyczyzny ferendo pectus, tudież maiestatis et libertatis, honoru y całości pupillam conservando,— tę, która ultra omne fas et aequum attakować et vim inferre tentat, wolności, mogli reprimere, przy łasce Bożey w szczęściu i. k. mści potencja, iuncta manu animoque stawili się y śpieszyli unanime; tedy wolnego zdania głosić y unanimi iednością iuncti pro avis et focis, osobliwie honorze y dostoistwie i. k. mśc, p. miłościvego, którego honor salusque populorum est, stawać, żyć y umierać viritim deklaruiemy się y postanawiamy. W czym ut dicta umysłów naszych probentur factis, sam czas ziachania się tymże sposobem viritim pod Rzeczyce królewską na dzień dwudziesty szósty Augusti, iuż ztamtąd wszyscy mere zieźdżając się in spem w tym czasie przyścia, przeystia przez woewództwo nasze górnieszych ichmę woewództw w. x. L., tudież woysk w. x. Lit., ziechać się declaruiemy. Ad praesentiam choragwi półkowniczych wielmożnego imć pana chorążego woewództwa naszego ichmę panowie rotmistrze traktowi z chorągwiami podniesionemi, z kompletem towarzystwa swego traktowego, za uniwersałem tegoż imć pana chorążego woewództwa naszego, na dzień pomieniony y mieysce przybywać mają.

Inquantum by zaś exigeret necessitas przed tym terminem namowionym ruszenia się, tedy upraszamy imć pana chorążego wydać uniwersały prętsze. Pod którego imć pana półkownika chorągwia ci ichmę, co się popisali ze wszystkich traktów y libere declarowali, persistere mają y którzy ulterius accedere zechcą; a teraz, chcąc maiorem rinsztunku żołnierskiego mieć apparatum, gdy każda choragiew do traktów swoich powraca, tedy praecavemus sobie, aby in regressu żadney od computowego woyska, ani cuiuscunque tituli ludzi praepeditiey mieć

ichmę panowie rotmistrzowie nie mogli; ale owszem gdzie by tylko przez ten czas persistere mogli, quam integrerrima autoritate zachowani byli. Przestrzegamy iednak,—stawać mają sine ulla aggravatione stanowiskiem w dobrach szlacheckich, usurpowaniem dachów, noclegów, popasów, et cuiuscunque tituli gravamen czynić nie ważyli się. Y ichmę panom posłom niżey specifikowanym iniungimus, aby upraszać chcieli xięcia imć pana hetmana w. x. Lit., żeby od woyska xięcia imć computowego ulla chorągwiom naszym traktowym irru nie mogła praeedicia, zaś panowie rotmistrze uniwersałami swemi mają anticipare proximis Augusti ichmę panów towarzystwo choragwi traktów swoich.

Jaśnie wielmożnego imć pana Władysława Sapiehi, woewody Mińskiego, brata woewództwa naszego, którego regi et reipublicae moze praedecessorum suorum wierności y życzliwości oyczyzna, osobliwie woewództwo nasze intaminatam, nullaque partialitatis ingluvie de decoratam vidit videtque constantiam, iustissimo subveniendo dolori et honoris tegoż imć iako bonorum externorum optimi patrimonii integratati et conservationi studendo,— gdy mamy relatum, że quidam zoilus, ultra omnem prawdy amorem y mimo wszelkie praw dispositie, lecz tylko sola inimicitiae et odii contra tegoż jaśnie wielmożnego imć pana woewody Mińskiego virtutes dunctus ratione, woewództw koronnych non erubuit effutire, imo implevit aures hac calumniosa relatione, iakoby imć pan woewoda królowi imści Szwedzkiemu miał iuramentum alienae fidelitatis praestare; tedy my, wiedząc omnes actus et passus podściwości pomienionego jaśnie wielmożnego imć pana woewody Mińskiego, praesertim y to z wielu jaśnie wielmożnych ichmę panów senatorów, urzędników y innych braci w woewództwie naszym testimoniis no-

tissimis mając, że imć pan woiewoda Miński ani był u króla imci Szwedzkiego, ani go zna, ani go widział, ani w tym myślał, nie tylko actu peccavit. A za tym meram calumniam na honor y osobę tegoż imci pana woiewody Mińskiego injectam uznawszy, de fidelitate samemu krołowi imci Augustowi wtoremu, panu naszemu miłościwemu, in pectore imć pana woiewody Mińskiego illibata testamur fide nie tylko, lecz tegoż samego delatoria iniquum pro perduelli perjuro maiestati et republicae haberi volentes; przy honorze tegoż iaśnie wielmożnego imć pana woiewody Mińskiego etiam in facie totius reipublicae y każdego czasu stawać, delatoria upominać się praesenti laudo et unanimi sensu obowiązuiemy się, te zaś imposturae y calumniae iaaśnie wielmożnego imć pana woiewody Mińskiego optimae famae honori et fidelitati ku maiestatowi i. k. mści, pana naszego miłościwego, probatae nihil nocere debere, nec posse nocere, praesenti laudo deklaruujemy.

Do iaśnie oświeconego księcia imć Michała Serwacego Korybuta Wiszniewieckiego, hetmana polnego w. x. Lit., ichmę panów послów, imć pana Zygmunta Chrzanowskiego—czesznika y sędziego grodzkiego, woiewództwa naszego, imć pana Dominika Ostrowskiego—czesznika Drogickiego uprosiwszy, w kredensie, imieniem całego woiewództwa przez imć pana dyrektora naszego napisanym, solam venerationis et honoris non minisque księcia iegmci nomine woiewództwa expediendam, deinde post denuntiationem iuż zaszły gotowości naszey tam, gdzie propugnando wolność terrarum pelagique pati coelique labores gotwiśmy, tegoż imć księcia p. hetmana polnego w. x. Lit., in puncto w tym laudum niżey expresso, satisfactionem comittimus expendam. Gdyż nie tylko ex relatis od braci naszych dochodzi o wypadłych z kan-

celariey księcia imśc słyszeć paletach, ale też w dziedzicznych woiewództwa Brześciańskiego widziemy deputatos do brach; tedy, inquantum by dalsze księcia imć z kancellaryey palety na dobra ziemskie lub assygnacye, albo ordynansy cuiuscunque sensus wychodziły, y ratione onych execuctio sequi miała, tedy,— iako prawom y wolności praerogatiwom iniuriosa, szlacheckich niema afficere ichmę panów possessorów dobr, ani do satisfaciey obligować iakieykolwick, lubo quocunque alio nomine ordynansów szlacheckie dobra agrawujących, tak owszem żeby od tych paletów, które by naturam gravationis wyrażały, wolne były, do expediciey do xiecia imśc hetmana polnego w. x. Lit., ma bydż ichmę panom posłom injunctum, prosząc, aby wydane palety y iakimkolwiek praetextem na dobra dziedziczne assygnacye, nawet y te, które iuż na wojtostwo Brzeskie wypadły, cassatorie raczył annihilare, nie dozwalając quocunque praetextu z kancellaryey swoiej wydawać inszych assygnacyi.

In quantum by zaś iaśnie oświecony xiążę imć pan hetman polny w. x. Lit., naszey braterskiey słuszney nie chcąc dać u siebie mieysca proźbie, y palety, albo assygnacye iakie do dobr szlacheckich ziemskich woysku swemu naznaczał, a za naznaczeniem ichmę panowie depucaci exequować by chcieli; tedy iednostaynym sercem y umysłem, tak securitatem w tym sobie postanowiamy, aby za daniem znać przez któregokolwiek podobney, ut supra, agrawaciey do imć pana rotmistrza traktu swego,—ten imśc pan rotmistrz indelate do ichmę pp. kompaniey swoiej traktów wszystkich innotestencie wydać ma y zgromadziwszy wszystkich, według traktów swoich, tak od ciężaru summy, assygnacyę naznaczonę bronić, iako y od naymnieyszey agrawaciey y violentiey zastępować y

żadney krzywdy czynić dopuszczać nie ma.

Jeśliby zaś całą chorągwią lub większą liczbę woyska xięcia imci pana hetmana polnego w. x. Lit. execucya paletów, albo assygnacyi intuitu summy miała super-venire, którym by vires chorągwii traktowey resistere y braterskiew substanciey tuitionem y od płacenia nienależytych pieniędzy pensyi uwolnić nie mogła; tedy każdy imć pan rotmistrz tym obligatur, aby do drugich ichmć pp. rotmistrzów dał znać in primario imci pana półkownika, za którego innotescenciami wszysci ichmć panowie rotmistrze congregati na mieysce, które ad defensionem videbitur, póyść, bronić y uwalniać ab omni onere gravationis debite obligantur; do czego y wszystko woiewództwo iuncta manu et animo dopomagać y przestrzegać fide, honore et conscientia deklaruie.

Poenae et rigor laudi super renitentes y na tych, którzy nie stawili się iuxta mentem laudi na dzień dwudziesty siódmy praesentis, lubo był iuż namówiony; jednak, kiedy ichmć niektórych zaszły protestacie, ulteriori na tamtym terminie decisioni całego woiewództwa reservatur.

Propter meliorem informationem ichmć pp. rotmistrze, iako też securitatem ichmć computu towarzystwa popisowe regetra swoje każdego traktu chorągwii wielmożnemu imć panu chorążemu woiewództwa naszego z podpisem rąk swoich (podać) tenbuntur, choćby też w komputowym woysku lub koronnym, lub w. x. Lit. zostawali ichmć pp. obywatele nasi do traktów rotmistrzów swoich za daniem wiadomości y rekwizycyi listowno parafialno zieźdżać y stawić się powinni będą, excepto iednak chorągwii komputowej woiewództwa naszego pancerney, zpod których ichmć poczty porządne z dobr swoich stawać mają, osobliwie pod chorągiew rotmistrzów swoich. Tatarów zaś cuius-

cunque w woiewództwie naszym mieszkających y gdziekolwiek lub dworsko, lub komputowo woienno służących, do tey exceptiey aggravare nie dozwalamy, ale pod chorągiew imć pana strażnika Br., żeby viritim stawali, declaruiemy.

Ichmć pp. obywatele traktu Sieleckiego excipiuntur od dworu Sieleckiego powinności, lecz sub eodem rigore też powinność pełnić woyskowej służby powinni będą, a którzy nie byli na popisie, eodem subiacebunt oneri, które będzie namówiono na tym terminie.

Ichmć pp. obywatele Huszczy, Tuczney y Wiskow, w szlacheckim zostając charakterze, ponieważ woiewództwo nasze ad publica ichmć przygarneło consilia, aby dworu Łomazkiego uwolnieni byli od ciężarów, ponieważ oneri militari proutec podlegać będą y uchwałe woiewództwa naszego in toto subsequi obligantur.

Z starostw, leśnictw Białowieża, dobr ekonomicznych, z wsiów wszystkich in genere, quocunque titulo nazywających się cum suis attinentiis, według prawa, że pod wielmożnego imć p. chorążego y półkownika woiewództwa naszego chorągiew poczty należą, tedy one przy teyże chorągwii declaruiemy, same zaś starostwa, ekonomie, miasta, miasteczka y colonorum iure trzymające, in respectum pauci numeri, do pierszych straży przyłączamy.

Dobra duchowne cuiuscunque foundationis, ażeby konie pancerne stawili z swych fundacyi—inungimus, sub regimē wielmożnego imci pana chorążego naszego oddaiąc.

Żupa de nova radice i. w. ieymć paniey podskarbiny nadworney koronnej w woiewództwie naszym utwierdzona, która że wielką z osób naszych y fortun czyni i. m. intratę, zaczym zgodnie namawiamy na koni ośmnaście pancernych do wielmożnego imć pana chorążego naszego dać wyprawę.

Jaśnie oświeceni, jaśnie wielmožni, wielmožni y każdy w woiewództwie naszym ex primatibus będący in quantum by, lub y dla publicznych interessów sam osobą swoją, vigore laudi praesentis non compareret, przyrzekamy, zgodnie postanawiamy, aby z dobr swoich pańskich, według abiurat, poczty pod wielmožnego imć pana chorążego y półkownika woiewództwa naszego congregare raczyli chorągiew, hoc praecauto, aby porządne były.

To też sobie fraterne przyrzekamy, żeby żaden sobie non praesumat violencyez zaiazdów, iako lex cardinalis—par super parem non habet potestatem—czyńić, quocunque titulo praetendere possesią y owszem, iako in tranquilla republika securitatem waruiemy y na takich ichmę panów rotmistrzów zlecamy mieć animadversię, tanquam contra hostem patriae, w którym się to trafi trakcie, consurgere, iednak za uniwersalem imć p. chorążego naszego.

Tak tedy insistendo uniwersałowi i. k. mści, p. n. mił-go, wici trzecich y ostatnich, viritim na pospolite ruszenie wydanych, acceptowawszy y filiali amore ochote naszą podczas popisu pokazawawszy, dalszy dla spólności obrad naszych składamy seymiku in loco solito w Brześciu, w kościele oyców Augustynianów, to iest pro vigesima sexta Augu-sti, anni praesentis, termin. Na którym to terminie wielmožny imć pan chorąży,

iako półkownik woiewództwa naszego z chorągwią swoją na iuż wyżey specifikowanym ma stanać mieyscu,— na której chorągwi normam mają się y traktowe chorągwie zapatrzywać y na tamtym že terminie obradom naszym dalszym, które limituemy, campum naznaczamy.

Działo się w Brześciu, dnia trzeciego miesiąca Augusta, roku Pańskiego tysiąc siedmusetnego wtórego.

U tego laudum podpis rąk temi słowy: Piotr z Piekar Piekarski—miecznik y marszałek koła rycerskiego seymiku popisowego woiewództwa Brześciańskiego, Dominik kniaź Szuyski—chorąży y półkownik ieneralny woiewództwa Brzeskiego, Jądłowski Zahalski—starosta, do tego laudum proszony, podpisałem się: Kazimierz Niepokoyczycki—stražnik y rotmistrz woiewództwa Brzeskiego, Antoni Niepokoyczycki, Heronim Niepokoyczycki, Gerzy Józef Niepokoyczycki, Antoni Niepokoyczycki, Jan Piotr Nesterowicz—starosta Oziacki, Piotr Galeński—stolnik Orszański, Stanisław z Chrzanowa Chrzanowski—podstoli Orszański, Kazimierz Michał Lewsza Telatycki, Jerzy Grek, Mikołaj Adam Janczyski, Mikołaj Sierputowski, Marcin Czyżewski. Które to tedy laudum woiewództwa Brzeskiego, przez osobę w wierzchu pomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęte y zapisane.

1702 г.

Изъ книги за 1702 годъ, стр. 526.

336. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравши ся сеймикъ фискальный въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ собраний, постановили: 1) въ интересахъ пользы отечества ходатайствовать о точномъ производствѣ полкамъ назначенного для нихъ жалованья, и чтобы оно, ни подъ какимъ предлогомъ не было расходуемо на другія нужды; 2) таکъ какъ въ донесеніяхъ поданныхъ ротмистрами, находится не мало неточностей, вслѣдствіе которыхъ весьма трудно произ-

водить уплату содержанія, то вмѣнить хоружему, чтобы онъ сдѣлалъ ровномѣрное распределеніе уже готовыхъ суммъ между ротмистрами и соображенія—какія деньги и съ какихъ мѣстъ будутъ собраны прежде, чтобы при первыхъ же требование нияхъ и производить соотвѣтственный уплаты; 3) отчеты требованій и расходовъ сохранить и представить на текущій сеймъ и 4) открыть фискальные суды для удовлетворенія жалобъ, по данныхъ разными лицами.

Roku Pańskiego tysiąc siedmusetnego wtórego, miesiąca Oktobra trzydziestego pierwszego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskiemi, przede mną Janem Beklewskim—podstarościm Brzeskim, postanowiwszy się oczewisto imć pan Władysław Kościuszko te laudum woiewództwa Brzeskiego seymiku fiskalnego do aktu grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemsy, grodzy, y wszysci obywatele stanu rycerskiego woewództwa Brzeskiego, na seymik fiskalny vigore limitatio nis dnia dzisiejszego na mieysce obradom naszym zwyczayne zgromadzeni.

Jako za najpierwsze obrad naszych manry obiectum zaszczycać nienaruszoną, pańskiego i. k. mości, pana naszego miłośwego, maiestatu powage et labo ranti succurere patriae, tak y na tym consiliorum placu, od tey zaczeliśmy mate ryey, ażeby podniesionym chorągwiom punctualiter należące doszły stipendia, które aby w zapłaceniu nie mieli remora m y uchwalone dwanaścieoro podymne

in privatorum commodum et usum nie dostało się.

Insistendo na dwóch przeszłych seymikach zaniesionym protestaciom przeciwko wszelkim in genere largiciom protestuiemy się et accedente unani mi assensu postanawiamy, reassumendo dawniejsze lauda, aby ten podatek na żadne insze nie obracał się expensa, póki podniesionym chorągwiom zupełna nies tanie się satisfactia.

A ponieważ podane ichmość pp. rotmistrzom przez imē p. chorążego woiewództwa Brzeskiego delaty znaczną w sobie mają perplexitates, za którymi zupełnie dojść nie może wypłacenie, y w niektórych dobrach znajduią się exolutio nis kwity; przeto, cokolwiek iest in paratis wniesioney summy, aby imć p. chorąży woiewództwa naszego równą między ichmość pp. rotmistrzów uczynił exdivisię y realną uczynił exolucię, iako też y gdzie najpewniejsze bydź mogą pieniadze, aby te dobra na delatę po dane bydy, meliorando pierwszą, uchwalamy. Dla czego dla dostatecznej informaciey woiewództwa całego, aby rege-

stra perceptorum et delatorum zupełne na przyszły seymik imć p. chorąży woiewództwa Brzeskiego comportować kazał, postanowiamy.

Uważywszy zaś różne teraznieyszego czasu coniunctury y consequencye, które in promtu gruntowney potrzebuią obrady; przeto, providendo, abyśmy in omnem casum et eventum niebyli (sine) consilio, seymik teraznieyszy do dnia trzynastego Nowembra anni praesentis limituimy.

Sądy fiskalne, ponieważ dla incursiey nieprzyacielskiey w czasie per limitationem zacząć się nie mogli; przeto chcąc, aby w zapłaceniu zasług iniuriatis skuteczna stała się per ministerium iustitiae satisfactia, sądy fiskalne reassumuiemy do dnia czternastego Nowembra, incrusti-

num seymiku, aby sądzić się zaczeli, postanawiamy.

Które laudum, przez nas zgodnie postanowane, aby przez imć p. marszałka koła naszego podpisane et ad acta publica grodu Brzeskiego podane było, uprosiliśmy. Działo się w Brześciu, dnia trzydziestego Octobris, anno Domini tysiąc siedemsetnego wtórego.

U tego laudum, woiewodztwa Brzeskiego podpis ręki temi słowy: Jan Kazimierz z Żywca Komorowski—pisarz ziemska Mozyrski, marszałek seymiku fiskalnego woiewództwa Brzeskiego. Ktore to tedy laudum woiewództwa Brzeskiego, przez osobę w wierzchu pomienione ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1703 г.

Изъ книги за 1703—1706 годы, стр. 706.

337. Постановление дворянъ Брестскаго воеводства по поводу всеобщаго ополченія.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на посполитое рушенье, всмѣдствіе постановленія рѣчи-посполитой на экстраординарномъ сеймѣ—изгнать непріятеля силою квартального войска, и замѣтивши, что иѣкоторые изъ обычавателей не только не явились туда, но не выставили почты и не объяснили причинъ своего

отсутствія, постановили: во избѣжаніе такихъ несообразностей на будущее время, взыскать съ виновныхъ по 10 златыхъ подымнаго; экзекуцію этой подати продолжить до будущаго реіаційнаго сеймика, а подложныя квитанціи считать недѣйствительными.

Roku tysiąc siedmusetnego trzeciego, miesiąca Julii dwudziestego czwartego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim prze- de mną Janem Bęklewskim—podstarościm Brzeskim, stanowszy oczewisto imć pan Andrzej Kuniński, te laudum woiewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodz-

kich Brzeskich podał, które słowo w słowie wpisując, tak się w sobie ma:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, stanowszy za wiciami i. k. mości, pana naszego miłośiwego Augusta wtórego, szczęśliwie nam panującego, a oraz insistendo prawu pospolitemu et laudo sey-

miku naszego antecomitrialnego w roku teraźniejszym tysiącznym siedmusetnym trzecim, dnia trzydziestego pierwszego Maia, na granicy pospolitym ruszeniem z tą rezolucją, abyśmy lapsis rebus ocyzny nie tylko succurere gloriais consiliis, ale też, gdyby tego potrzeba była, przy obronie onej sanguinem et vitam, qua nihil carius, litare mogli; ale kiedy moderator omnium regnorum languenti patriae na iey poratowanie skuteczne subministravit media przez szcześliwie seym extraordynaryiny w Lublinie zakonczony, a przez reskrypt jaśnie oświeconego księcia imię Michała Serwacęgo Korybuta Wiszniowieckiego, hetmana y półkownika ieneralnego w. x. Lit. uwadomionym, że rzecz-pospolita non laces-sendo potentiam pospolitego ruszenia robe-re kwarcialnego woyska vim vi zuchwałego nieprzyaciela repellere postanowi-ła; tedy mając animadversę legis posi-tivae, secundum który obloquentiam nie-krózy ichmość panowie obywatele wo-iewództwa naszego, per contemptum le-gum, nie tylko na pospolitym ruszeniu nie byli viritim, ale niektórzy ichmość pocztów nie stawili, ani o sobie znać nie dali;— tedy my tą uchwałą naszą iedno-stayną, ponieważ absque executione le-ges pereunt, discriminé nullo, aby na po-tym takowe inconveniencye nie bywały, non descendendo ad rigorem prawa pos-politego, aby każdy z ichmość in vim poen ipso facto dziesięć złotych z dymu, insuper uchwalonego na seymie, podympne wypłacił; tych zaś podatków exeku-uya do seymiku da Bóg przyszłego rela-tionis cum toto causae effectu suspen-dimus.

Praecavemus y to sobie, że ieżeliby kwit,ubrepticie podpisany od imię pana kasztelana, u którego z takowych ichmość renitentów pokazał się; tedy ten kwit nullitatis deklaruiemy. Co wszystko inviolabiliter, honore et conscientia do-

trzymać sobie spondemus. Działo się roku Pańskiego tysiąc siedmusetnego trze-ciego, w obozie pod Brześciem, dnia sze-snastego Julii.

Item postscriptum. Sub eodem aktu zu-pełna y iednostayna accessit nas wszyt-kich zgoda, aby iako ichmość panowie renitentes legi omni careant do roku od daty tego laudum activitate, tak też ci ichmość, którzy zupełnych nie stawili pocztów.

U tego laudum podpisy rąk ichmość panów obywatelów woiewództwa Brzeskiego temi słowy: Krzysztof Dunin Raiecki — kasztelan y półkownik ge-neralny woiewództwa Brześciańskiego, Piotr Piekarski z Piekar — miecznik y porucznik na tenczas woiewództwa Brześciańskiego, Jan Komorowski — pi-sarz ziemski Mozyrski, Józef Wereszcza-ka — stolnik Drohicki, Benedykt Bucho-wiecki — podczaszy Brzeski, Jan Bucho-wiecki — podstoli Grodzieński, Heronim Buchowiecki, Franciszek Chrzanowski — Jowczy Brzeski, Bonifacy Ostrowski, Jerzy Michał Osuchowski — czesnik Nur-ski, Stanisław Bielski — czesnik y sędzia natenczas wojskowy Brześciański, Jan z Terla Terlecki — stolnik Piński, Win-centy Hornowski — obozny woiewództwa Brzeskiego, Daniel Bykowski Łopot, Antoni Dominik Niepokoczycki, Łukasz Kazimierz Potocki — komornik ziem-ski woiewództwa Brzeskiego, Antoni Żardecki, Ludwik Grodzicki, Michał Żardecki, Konstanty Zadernowski, Szymon Wierzbicki, Krzysztof Osuchowski, Łukasz Gabryel Sawicki — czesnik Czer-nichowski, Stanisław Łużecki — podkom-orzyc Wendeński, Heronim Bielski, Gotard Łyszczyński, Heronim Niepokoczy-cki, Michał Niepokoczycki, Stefan Chodynicki, Antoni Chodynicki, Kazimierz Ratold Zadernowski, Jan Popławski, Jędrzej z Kunina Kuniński, Hre-hory Bohuławski, Jan Kościuszko —

woyski Czerwonogrodzki, Piotr Kazimierz Guzelf — skarbnik Wołk., Karol Żardecki, Daniel Bohusławski, Jan Anacuta, Stefan Bosiacki, Michał z Wronney Czyż, Antoni Żardecki, Kasper y Jan Urynowiczowie Tokarzewscy — bracia rodzeni, Władysław Kościuszko, Jędrzej Jundził, Samuel Izbiicki, Andrzej Izbiicki, Bartłomiej Ancuta, Grzegorz Walicki, Jan Dominik Pluszelewski —

mierniczy B., Michał Roszczyc Żardecki, Kazimierz Władysław Kozielecki, Jan Oczka, Stanisław Niepokoczycki, Heliasz Niepokoczycki, Hrehory Niepokoczycki. Które to laudum woiewództwa Brzeskiego, przez osobę zwycz pomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y zapisane.

1704 г.

Изъ книги за 1704 годъ, стр. 1289.

338. Предсеймовое постановление дворянъ Брестского воеводства.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ, постановили:

- 1) собрать подать по 4 золотыхъ съ дымъ въ теченіи четырехъ недѣль;
- 2) назначить для сего сборщиковъ, съ платою по грошу съ золотаго;
- 3) назначить въ скарбовый трибуналъ комисаровъ;
- 4) подтвердить постановленія прежніхъ сеймиковъ, въ особенности реляційного — относительно уплаты разнымъ лицамъ — жалованья и долговъ;

5) заявить въ трибуналъ о насилияхъ и разореніяхъ, сдѣланныхъ Брестскимъ жидаимъ людьми князя гетмана, и просить у него покровительства и защиты, — такъ какъ съ обѣднѣніемъ жидовъ не только страдаютъ интересы шляхетства и духовенства, но и цѣлаго воеводства; самого же гетмана просить — обратить вниманіе на это постановленіе;

6) комиссарамъ дать право, смотря по обстоятельствамъ, созывать сеймъ.

Roku tysiąc siedemsetnego czwartego, miesiąca Januarii piątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Janem Bęklewskim — podstarościm Brzeskim, stanawszy oczewisto iegomość pan Dominik Steckiewicz, te laudum ex limitatione seymiku woiewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał, cuius tenor sequitur talis:

My senatorowie, dgnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, na seymik relationis poselstwa z seymu przeszłego Lubelskiego, ex limitatione

pro die tertia mensis Jannuarii, w roku teraźniejszym tysiąc siedmusetnym czwartym, ad locum solitum seymikowania, pod dyrekcyą wielmożnego imśc pana Jana Sapiehi — hrabi na Kodniu, Czarnobylu y Dorohostaiach, starosty naszego Brzeskiego, do Brześcia zgromadzeni, aplikując się ad mentem konstytucyi seymu Lubelskiego in puncto optiey, albo podatkowania ósmiorgiem podymnegó, albo pospolitym ruszeniem operatio-nes belli odbywać; tedy unanimi assensu nostro, też optio resolvendy, podatek przez constytucię uchwalamy po cztery złote z dymu currenti moneta akceptujemy y deklaruimy.

Tego zaś podatku currenciey czas y początek importanciey od daty seymiku pogromnicznego zkończonego w miesiącu Lutym, w roku terazniejszym tysiąc siedmusetnym czwartym, przez niedziel cztery naznaczamy. Executionem zaś militarem na dobrach tych, z których-by in spacio czterech niedziel ad aerarium woiewództwa naszego podatku uchwalonego nie wniesiono y nie oddano,— poenas in contravenientes sancitas zakładamy.

I do tego podatku exakciey obraliśmy za poborców: iegomość pana Benedykta Buchowieckiego— podczaszego Brzeskiego y iegomość pana Kazimierza Żardeckiego — sędzica ziemskego Brzeskiego. Którzy to ichmość nie mają wprzody wybierać tego podatku, aż specifikacia onego wyżey nastąpi; currencią in vim zaś kwitowego po groszu od złotego ichmościom pozwalamy.

Insistendo także dyspozycyej seymowej, na trybunał skarbowy w. x. Lit. za commissarzów naszych obraliśmy y uprosiliśmy: wielmożnego iegomość pana Jana Sapiehe— starostę naszego Brzeskiego y iegomość pana Piotra Galimskiego — stolnika Orszańskiego. Którzy to ichmość, mając sobie powierzone od nas commissarstwo, na pomieniony trybunał w. x. Lit. funkcją w niey honoru y całości woiewództwa naszego przestrzeć y według punktów, w credensie od nas ichmościom danym wyrażonych, sprawić się tenebuntur.

Lauda wszystkie in antecessum woiewództwa naszego zaszłe reassumimus, osobliwie laudum seymiku relationis, do dnia dzisiejszego limitowanego, na wypłacenie długu jaśnie wielmożnemu iegomość panu Krzysztofowi Duninowi z Raiec Raieckiemu — kasztelanowi naszemu Brzeskiemu, dziesiątka tysięcy złotych. In vim gratitudinis prac y kosztów tegoż iegomości, in antecessum w przysługdze woiewództwu naszemu, y

wyprowadzeniu roku przeszłego tysiąc siedmusetnego trzeciego pospolitego ruszenia, y bytności przy nim poniesionych, nie poiednokrotnie deklarowanego; iako też ichmość panom rotmistrzom chorągwii naszych wyprawnych, każdemu — po pięciu tysięcy złotych, dłużu należącego y exolucią onego tot laudis deklarowanego, a przed scymem Lubelskim y constytucią onego, zabraniając per lauda uchwale podatków pomienionym ichmość od woiewództwa naszego obligowanego y assecuowanego do skutku przywodzone autoritate moderni congressus, tak iaśnie wielmożnego iegomość pana kasztelana naszego, iako y ichmość panów rotmistrzów naszych, de futura indelata exolutione, na przyszłyym pogromnicznym seymiku, upewniamy medio, które na tamtym terminie wynależeć się może,— co fide, honore et conscientia dotrzymać obiecuiemy na tymże terminie.

Lauda zostałe, w których merita ichmość panów Buchowieckich są wyrażone, mianowicie iegomość pana skarbnika Brzeskiego, także desideria y długi iegomość pana Franciszka Chrzanowskiego — łowczego Brzeskiego y iegomość pana Kazimierza Kościuszka — podczaszego Pińskiego, insuper et perceptę hiberny na różne assignacie de proprio wyliczone; tudzież iegomość pana Michała Kościuszka — stolnika Owruckiego y iegomość pana Łukasza Trembeckiego — skarbnika Drogickiego, o ieneralnie wszystkich ichmościom oschłe assignacie, largicie y pretensie, na conflagratów efferencie deklarowane, anterioribus laudis namówienie, na tymże pogromnicznym seymiku adinventis mediis et modis pokoić y reasumere declaramus.

Solarium ichmość panom sędziom fiskalnym, tak terażniejszym, iako y przeszłym, należące, a przez ichmość panów exaktorów zatrzymane, iż cum re-

fusionem swój odniosą skutek, upewnia-
my. Podatek Elblonski, per constitutio-
nem seymu Lubelskiego naznaczony, po-
nieważ do tychczas ad effectum exakcyi
nie przychodzi y od nas dotąd circa suam
currentiam nie namówiony; tedy widząc
niemałą pracę iegomości pana Stefana Gra-
bowskiego—czesnika Brzeskiego, w lu-
straci Kiełmuskich woewództwa na-
szego poniesioną zważywszy, incompe-
tentem pracy iegomości, in virtute con-
stitucyi consolationem,— gdy tegoż podat-
ku currencia nastąpi—po sześciu groszy
wybrać pozwalamy od złotego.

Iehmość oycom Augustyanom Brze-
skim, in recompensam niewygody przez
zageszone seymiki wszystkie z dobr
onych podymne succurrencyi teraźniejszey
zgodnie condonuemy et a solutione
uwalniamy.

Doszła nas solenna supplika niewier-
nych żydów kahału Brzeskiego o wielkie
exorbitancie cum praeiudicio et laesione
iurisdykcley starościńskiey, przez zesła-
nych za assignaciami iaśnie oświecone-
go xięcia iegomość pana hetmana w. x.
Lit.; przeto widząc znaczne onych zubo-
żenie, a przez to y całego woewództwa
naszego ruinę, ponieważ wiele summ z for-
tun naszych, iako też y wyderkafów ko-
ścielnych w nich zalega, a przez takowe
exakcie będąc zubożeni, w długach
nam winnych y kościołom uić się
nie mogą: tedy zlecamy iehmość panom
kommissarzom naszym, abyście o to w try-
bunale skarbowym domówili et ulterio-
rem onych provideant ruinę; pro prae-

senti zaś commititimus wielmożnemu ie-
gomość panu marszałkowi koła naszego,
aby w tey materii instancialibus iaśnie
oświeconego xięcia hetmana, imieniem
woewództwa naszego, conveniat, laudum
obiecie.

In puncto uczynienia kalkulaciey od
ichmość panów administratorów y exak-
torów przeszłych podatków cum efectu-
atione na tymże pogromnicznym seymi-
ku reassumere deklaruemy.

Należyte za rok wielkie prace, fatygi
y reszty w przeszłej funkcji dyrektor-
skiej, iako też y w przyszłej komissar-
skiej spendowane od rzeczywistości wielmo-
żnemu iegomość panu staroście nasze-
mu pamięć ofiaruiemy; tudzież iegomość
panu Piotrowi Galimskiemu—stolnikowi
Orszańskiemu za funkcją commissarską
similem gratitudinem appromittimus.

Dla uczynienia zaś relacyji funkcyi kom-
missarskiej dla lepszej informaciey wo-
iewództwu, pro oportunitate temporis et
exigentia necessitatis, daiemy moc ich-
mość panom kommissarzom convocandi
et intimandi seymik przez swoie inno-
tescencie. Działo się w Brześciu, dnia
piętnego Stycznia, roku tysiąc siedmset-
nego czwartego.

U tego laudum podpis ręki temi sło-
wy: Jan Sapieha—starosta y marszałek
koła rycerskiego woewództwa Brzeskie-
go. Któreż to laudum, przez osobę wyż
mianowaną ku aktykowaniu podane, iest
do xięg grodzkich Brzeskich przyjęte
y wpisane.

1705 г.

Изъ книги за 1705 годъ, стр. 3047.

339. Манифестъ депутатовъ Сандомирской конфедерации.

Рады, сановники и депутаты Сандомирской конфедерации, собравшись въ г. Брестѣ, по примеру предковъ и для памяти потомства, съмъ воззваниемъ протестуютъ во имя Бога, свободы и чести противъ разныхъ чудовищъ — ксендза Радзивилевскаго — архидиакона Гнѣзненскаго, Петра Якуба Брониша и всѣхъ ихъ сторонниковъ, возставшихъ противъ законнаго короля

и завязавшихъ непріязненныея для него союзы со Швецией, съ цѣлью посадить на польскій тронъ нового электора. Сами же они—депутаты остаются на сторонѣ избраннаго ими короля Августа II-го и Сандомирской конфедерации, съ полною готовностію — преслѣдовывать своихъ противниковъ, какъ враговъ отечества, до послѣдней капли крови.

Roku tysiącznego siedmusetnego piętnego, miesiąca Julii iedynastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim — czesnikiem y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, stanawshsy oczewisto u akt starościńskich imć pan Stanisław Karnicki — stolnik Inflantiski tē manifestacją na rzecz w niej wyrażoną, do akt podał, którą przyjawszy, a wpisując w xięgi, słowo do słowa tak się w sobie ma:

My rady, dgnitarze y deputaci, a republika do confederaciey ieneralney Sandomirskej naznaczeni, którzy na to mieysce ex zelo boni publici na ratunek oyczyzny zgromadziliśmy się, do wiadomości teraźniejszych y potomnych wieków podajemy; iż idąc chwalebnym przedkowm naszych przykładem, którym utrzymanie dostojeństwa pańskiego y zachowanie oraz poprzysięgley wierności, tudię y obrona wolności zawsze była viata et fortunae carior, iako to dawniejsze confederacie — Jędrzeiowska, Wiślicka y Tyszowiecka y inne, veluti prototypon virtutum maiorum nostrorum ukazuią, — więc y my, żadną burzą, ani nawalność bellorum w podściwości naszej nie poruszani, stateczną y nienaruszną nigdy er-

ga maiestatem et libertatem certując za miłośćią, pokazać to światu chcemy, że non omnia apud veteres meliora y že idem est in nobis, quod in maioribus gloriae et fidelitatis exemplum. — I lubo niektórych, mianowicie — xiedza Radziejowskiego, arcybiskupa Gnieźnieńskiego, y pana Piotra Jakóba Broniszsa, parturire et nutrire monstra niewdzięczności y złamania wierności conterminum mari docuit et fluctuans burzliwych nieszcześliwości tempestas, non evitata scylla charibdi inhaerere kazała; godzi się jednak światu całemu pokazać, że y w nas non sterile virtutis saeculum, kiedy Bogu wiary, panu wierności, libertati suum decus zniezepsowaną malignitate sacculi dotrzymuimy podściwością. Niechay tych pomienionych osób y wszystkich adhaerentów Szwedzkich zawziętość, iako chce fraudem involvat verbis, w etymologijach nayaśniejszego imienia Salomona szuka, którego maiestas przeciwko wiarołomnych non utitur casta aspecta contenta solo! Niechay victricia arma wymyślenni imionami y szkalowaniem ruynue y szpeci; sed nobis melior dextera lingua! Niechay zagrzebioną et incinera tam złych ziazdów, periuris napełnionych spisków in incendium oyczyzny od-

grzebuie iskierkę; z tym wszystkim sum docebit mugire iuuentum! Niech iako chce regni incuset fata ipse fatum suum,— bo frustra incausas fata, dum cudas ipse mala! Niech niesłusznie na wolność nie narzeka w upadku honoru swego, który ią fastui suo et ambitioni immolat, y to enota bydż mieni, co zemsta y zawziętością swoją dowodzi! Zatrzymana bowiem intra pectus tempestas, przymuszane popędliwych gniewów alto silentio niesłuszne zarzuty, podobne do owego weża, qui dum latuit, hausit quod vomit; inter virus zachą zmieszana dolo suo rzecz-pospolitą supidam pacis niepewnym traktatem: sic esca adornat pisces tor hamum, ut gustum persvadeat mortis. A tak dopiero uwichławszy zdraliwi ponęta w prawdziwym postawił by labirincie oyczynę, quae dum intravit, nescit qua exeat arte, użyska in consortium nieszcześciowości publicznej senat, żeby się authorizowała tym bardziej usurpata potestas, składa seymiki praesumptuoso et ausu ziazdy publiczne nakazuie, consilia determinuiie, chłodzi traktatem, który suavitus proponowaną insciis a ludidrio zawsze zakończoną, zgoła gromadzi populum seditione, non ratione,— bo ad glorię nemo sibi socium quaerit, ad lauream flagitiū maxima turba placet, wyrzuca nieprzytomność pańską w oyczynie, którego by nigdy przytomnego nie życzył, quae cupit increpat. Ale to to podobno boli, że iuż revelatum populo arcanum, iż w oyczynie naszey non principem quaerunt, sed publica damna. Ale też iuż y i. k. mość, pan nasz miłoścwy, zbliża się ku oyczynie swoiey et sanguinem suum regium na obronę iey niesie, nescitque sibi vivere insimul vivat et patriae; a tak dobry Bóg pokazać może, że którym displicuit absentia, displicebit et praesentia; zwodzi się y tym samym populus sekretnejszych rzeczy mniey wiadomy, że na każdego pseudo-

electa externae, a osobiwie vicinae monarchiae, (iako w uniwersale świeżym dołożono) iuż recognoscunt za króla, a recognoscens reprobat facta pro veris haberi, w czym y samego xięda Radziejowskiego, arcybiskupa Gnieźnieńskiego, redarguit. Obok tu każdy widzieć y postrzedz się może, iakiemi obrotami złosliwy dowcip narabia, aby to iako naypozorniey y iako nayzdobniey wystawił, co w osobie y akcyey tego nie tylko turpe, ale exosum et abominabile. Widząc tedy w takowej persecutiey maiestati i. k. mości, pana naszego miłoścwięgo, widząc in honorem et fortunam iego nie tylko ściagnione ab extra arma, ale też wprowadzoną in exitium rzecz-pospolitą y wolności iey pomienioną potentią, widząc zburzone stany rzeczy-pospolitey, widząc rozerwane skrytemi zdrady, a potym iawnymi y nieustającemi praktykami siły iey,— widząc iednych ambitione pociągnionych, drugich turpi lucro et blanditiis corruptos, trzecich nimis vi et imperio przymuszonych do równej z sobą zawziętości, że my poddanego intrusa a nie electa trzymamy, a tego, którego Bóg et libertas constituit, nie tylko opuścili, ale przeladowali y za pana wiecsey nie uznawali; tedy my, brzydząc się naprzód faeditate perjurii, ne infelicit luamus peruria Troiae,— zachowując przytym wierność y posłuszeństwo, recognitionem panowania i. k. mości, pana naszego miłoścwięgo, a osobiwie w niebytności iego,— stawiając oraz przy konfederaciey Sandomirskiey, która we wszystkich punctach, clausulis et ligamentis, iako firmamentum et basim praw y wolności naszych, a oraz et praesidium maiestatis et vinculum enoty y podściwości naszey tot solennitatibus et iuramentis stwierdzoney plausuque publico caley rzeczypospolitey et inalterabili fide erga maiestatem warowaney y umocnioney, nie

tylko stwierdzamy, ale et iterato actu publice zeli et ardoris nostri przeciwko panu y wolności naszey do consensu omnium invocuemy y ratificuemy: bo iakośmy raz circa legitimam et solennem electionem i. k. mości stawać, fortuny y zdrowie nasze ważyć deklarowali y obowiązali, tak y teraz, za powszechnągodzą obowiązuemy się, wszystkie zaś actus, które kolwiek antecedentur iakimkolwiek kształtem et quocunque titulo przeciwko maiestatowi i. k. mości et violentam usurpationem throni regii et indebitam electionem, którą externa potentia et nefarius ausus insolentis malitiae malevolorum czynić praesumowały, y iakoś my u teyże konfederaciey Sandomirskiey reprobowali y przeciwko temu manifestowali się, tak y teraz manifestuemy; a nie mniey y przeciwko actowi w Warszawie, pro undecima Julii, ani praesentis illegitime, captiose et fallaciose złożonemu protestuemy się y wszystko to, cokolwiek by tam reclamantibus et repugnatibus nobis stanęło, improbamus, exsecramus et pro inani, illegitimo, violento et abusivo mieć chcemy y mamy,—maiąc tych wszystkich, którzy pomienione ziazdy zagaiają, praktykują, solennizują, kontynnuują y authoryzują pro perduellibus et hostibus patriae, protestując się przed Panem Bogiem y światem, że raz obranego pana, nayaśniejszego króla imści Augusta wtorego, pana naszego miłościewego, trzymać y nie odstąpić, y przy dostoienstwie iego zdrowia y fortuny wyżyć chcemy, y że niwczym konfederaciey Sandomierskiey nieubliżamy y ubliżyć nie damy, excypując osoby tych ichmę, które porzuciwszy partes contrarias, spólnie z nami stawiają y stawać non desistent, gotowi będąc etiam extrema quaeque ponieść, a niżeli tey konfederaciey etiam in minimo praeiudicare dopuścić,—ponieważ sola virtus, amor principis et con-

servatio iurium in documentum posteris gloriosae fidelitatis y zaszczytu wolności condidit, co y krwią samą obsignare gotowiśmy. Upraszamy przy tym iaśnie wielmożnego imć pana Stanisława hrabi Denhoffa—miecznika koronnego, iako marszałka generalnego konfederaciey naszej Sandomirskiej, aby ten manifest nasz, rękami naszemi stwierdzony, wydrukować, do grodów podać y publikować rozkazały, któremu nie tylko od nas należy laurea gratitudinis, ale et sera posteritas celebrabit decus et gloriam eius, za tak stateczną ku panu życzliwość, wierność y za tak wielkie w usłudze rzeczy-pospolitey trudy,—gdy go ani ratio sanguinis, ani w popiody obrócona substantia, ani żadne illicia in adversanie pociągneły, y ztąd mu też na potomne wieki baczną meritorum oyczyną osobliwą wdzięcznością y nagrodą powinna. To tedy z powinności naszej y obowiązku ku maiestatowi i. k. mości, pana naszego miłościewego, żarliwości, tudzież na utwierdzenie konfederaciey naszej Sandomirskiej, iako salutaris operis et ad gloriam narodu naszego perennaturi, a niemniej et reprobationem omnium contra maiestatem molimum ziażdów, spisków et quacunque forma wychodzących praktyk et recentis idoli, abominationem, exinanitionem et annihilationem wyraziwszy, rękami naszymi ten manifest nasz stwierdzamy. Działo się w Brzesciu-Litewskim, dnia iedynastego miesiąca Lipca, roku Pańskiego tysiącznego siedmusetnego piątego.

U tey manifesty podpis rąk temi słowy: Stanisław Denhof—miecznik koronny, marszałek konfederaciey ieneralrzeczy-pospolitey; Janusz Korybut—xiążże Wiszniowiecki—wojewoda Wileński; Michał Korybut—xiążże Wiszniowiecki—kasztelan Wileński, hetman wielki w. x. Lit.-go; Maciej Radomicki—wojewoda Inowrocławski, ienerał wielko-polski;

Marcin Chomętowski — wojewoda Mazowiecki; Władysław Sapieha — wojewoda Miński; Alexander Andrzej Radomicki — kasztelan Poznański; Marciian Wołowicz — marszałek wielki w. x. Lit.-go; Karol Stanisław książę Radziwiłł — kanclerz wielki w. x. Lit.-go; Jan Szembek — podkanclerzy koronny; Ludwik Pociej — podskarbi wielki w. x. Lit.-go; Jakub Chomętowski — kasztelan Czechowski; Kazimierz Zaranek — strażnik w. x. Lit.-go; chor. w. x. Li.; Alexander Kampowski — stolnik woiewództwa Brzeskiego, deputat do konfederacji ieneralnej z woiewództwa Wileńskiego; Dominik kniaż Szujski — chorąży woiewództwa Brzeskiego, deputat do wolney rady y do konfederacji ieneralnej per constitutio-

nem; Renald Sadowski — pisarz ziemski y deputat do konfederaciy woiewództwa Brzeskiego; Jan Kazimierz z Żywca Komorowski — pisarz ziemski Mozyrski, deputat woiewództwa Brzeskiego do rady walney; Woyciech Bogusławski — Płocki starosta; Mikołaj Jabłonowski — konsiliarz wojsk zkofederowanych; Zygmunt Benedykt z Chrzanowa Chrzanowski — czesznik y podstarości sądowy y deputat do konfederacji z woiewództwa Brześciańskiego; Stanisław Józef z Tyszkowicz Tyszkowski, podstoli y deputat do konfederacji z woiewództwa Brześciańskiego. Który to manifest, przez osobę wyż wyrażoną ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podany, jest przyjęty y wpisany.

1705 г.

Изъ книги за 1705 годъ, стр. 3289.

340. Актъ конфедерациі в. в. Литовскаго, составленный въ лагерѣ подъ Бѣльскомъ.

Все рыцарство, какъ польскихъ, такъ и чужеземныхъ наемныхъ войскъ, находящееся въ обозѣ подъ Бѣльскомъ, подъ командой гетмана в. кн. Литовскаго, постановило:

1) Не только оставаться вѣрнымъ римско-католичесной вѣрѣ; но и отстаивать главенство и господство апостольской столицы противъ злумышленій на нее Шведовъ, даже до послѣдней капли крови.

2) Так же до послѣдней капли крови отстаивать достоинство короля Августа втораго, такъ какъ въ особѣ его, свободно избранной всѣми, заключается не только честь и достоинство рѣчи-посполитой, но и основаніе ея правъ, воль-

ностей и равенства; обѣ этой рѣшимости рыцарства увѣдомить короля чрезъ особаго депутата.

3) Держаться Сандомирской конфедерациі, какъ одобренной рѣчю-посполитой; другій же сборища считать порожденіемъ тиеславія и спѣси.

4) Крѣпко стоять, какъ за достоинство и власть гетмана, такъ и за равномѣрное и правильное производство заслуженного жалованья.

5) Вѣрность и непреложность вышеупомянутаго засвидѣтельствовать общей присягой,— съ одной стороны—войска, а съ другой—гетмана.

Roku tysiąc siedmusetnego piątego, miesiąca Nowembra czternastego dnia.

Naurzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przedemną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim — czesznikiem y

podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter imci pan Stanisław Zawistowski — towarzysz chorągwie pancerney iaśnie ośmiconego xięcia imi pana woiewody Wileńskiego, to konfe-

deracją, na rzecz w niej niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisaną:

Confederacya wojsk w. x. Lit., w obozie pod Bielskiem w kole i generalnym uczyniona dnia dziesiątego Nowembra, roku tysiąc siedmusetnego piątego.

My, wszystkie rycerstwo woyska i. k. mości w. x. Lit., tak polskiego, iako cudzoziemskiego zaciągu, pod władzą buławy iaśnie oświeconego xięcia imści hetmana w. w. x. Lit. zostający, y aktualnie za dostoienstwo i. k. mości Augusta wtórego, pana naszego mił., całe kampanię pracującę, na teraźniejszym kole naszym takowy między sobą czyniemy, pod oblikiem wiary, honoru y sumnienia, nierozwarty obowiązek: naprzód, iż przy wierze świętey katolickiey rzymieckiey, które, everso statu rz-ptej Szwedzka potencia wyniszczyć usiłuje y bezbożnym manifestem na władzę stolicy rzymskiej iuż się targnęła przeciwna strona, przyrzekamy sobie, że życie nasze chętnie na szanc nieść będziemy y wprzody umrzeć y zginać wszyscy wolemy, niżeli tę wiare ś. naszą katolicką rzymską y władzę supremi capitatis kościoła Bożego w naymniejszym punkcie widzieć nadwierzoną. Jako zaś maiestat i. k. mości Augusta wtórego, pana naszego mił., sacram et venerabile nomen legibus wierne y statecznie dotąd, bez żadnej przerwotności, trzymaliśmy, tak do ostatniej kropli krwi wolnie obranego monarchy y pana swoiego manutenerę będziemy, y tego, którego swobodna elekcia na trone posadziła, do zguby życia naszego zaszczycać obliguimy się y poprzysiegamy. Którą deklaracją ichmość pp. posłów do nayiaśniejszego króla imć Augusta wtórego, pana naszego mił., podług daney sobie od iaśnie oświeconego xięcia imści hetmana wielkiego w. x. Lit. instrukciej, tam wyrażonym osobom y wyrażonemi

punktami ordinuiemy. A że w osobie nayaśniejszego pana naszego Augusta wtórego, szczególnie nam panującego, wolności naszey,— bo wolney elekcley żadnym postronney potenciey przymusem, ani obsessae curiae imposita dominatione niezmazany—widziemy starożytnego prawa fundament, tedy razem libertatem in maiestate, a w królu panu swoim wolność stanu szlacheckiego bronić, ani odstępować do gardł swych obliguimy się. Więc abhorrendo nova, mimo prawo, molimina, przy iedney świętobliwey, iako się podściwym godzi polakom, confederaciey Sandomirskej, którą cała rzecznopospolita acceptowała, stawać deklaruimy; inne zaś pro vano et ambitiosos partu mamy y będącemy mieć. A zatym, ktobykolwiek władzy y buławy wielkiej iaśnie oświeconego xięcia imści hetmana wielkiego w. x. Lit. umnieyszał powagi, swoiey albo krwią naszą zapracowane żoldy, ruinując dispositie coaequationis legum, a w tym same coequatie nadwierząc, mimo wyraźną tak wielu seymów wole, przymusiwszy tylko abusiva potestate braci naszych xięstwa Żmoydzkiego, y to non sponte erecta mole, podatki do siebie wnosić kazał; tedy, ani władzy hetmańskiey wielkiej buławy w naymniejszym punkcie, ani płacy naszey—według postanowienia praw porównania z koroną, ani iurium coaequationum—nie odstąpiemy; w czym daiemy obowiązaną przysięgi declaracją iaśnie oświeconemu imści hetmanowi, że honor iego ministeryi nakłonić in minimo nie zezwolemy. I nato my rycerstwo wszystkie i. k. mości w. x. Lit. przyrzekamy sobie kawalerskie noworepetendo po kilka kroć: iż naprzód wiare ś. katolicką y władzę oyca świętego, iako universalną głowę, pasterza kościoła Bożego, a potym dostoienstwo y osobę i. k. mości Augusta wtórego, pana naszego miłościewego, nie odstąpiemy, póki życia y sił do

obrony majestatu iego stawać będzie, tak invasora, iako intrusora korony naszej woiować zechcemy y przyrzekamy. Także w osobie pańskiey y królewskiey nayaśniejszego Augusta wtórego, pana naszego miłościwego, wolność naszą, a w wolności buławie wielkiej authoritatem iaśnie oświeconego księcia imci hetmana rzeczą samą utrzymać, eo iuramus puncto. Wzaiem także iaśnie oświecony xiążę imśc hetman wielki w. x. Lit. po-przyięzione zanosi deklaracie, że tak katolickiej wiary świętey systemata we wszystkich punktach, iako też maiestat i. k. mości Augusta wtórego, pana naszego miłościwego, oraz tutionem wolności stanu szlacheckiego y płacy naszej

krwawey według coaequaciey y reparatiiey bronić y trzymać będzie.

Dat. w obozie pod Bielskiem, die dziesiątego Nowembra, roku tysiąc siedmusetnego piątego.

U tey konfederaciey y podpis jaśnie oświeconego księcia imci hetmana wielkiego w. x. L. temi słowy: Michał xiążę Wiszniewiecki, hetman wielki w. x. Lit.; a przy podpisie iaśnie oświeconego księcia imci sequuntur podpisy ichmć pp. półkowników, officialistów y deputatów z koła towarzyskiego woyskowych w. x. Lit. Któraż to konfederacia, przez osobę wyż pomienioną ku aktykowaniu podana, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1706 г.

Изъ книги за 1702 — 1706 годы, стр. 3429.

341. Постановление дворянства Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на фискальный сеймикъ и узнавши содержание резолюций двухъ посольствъ — въ сенатъ и ко двору Царя Московскаго, постановили:

1) выдавать провіантъ людямъ Московскаго Царя;

2) собрать подымное — по четыре золота съ дыма;

3) сборщикамъ выдать плату по грошу отъ золотаго;

4) выдать также по 15 грошей съ дыма подстаростѣ Жмуцкому за его хлопоты и траты по уплатѣ Московскаго провіанта;

5) выдать тоже по 4 гроша съ дыма и двумъ комиссарамъ Московскаго провіанта;

6) къ подстаростѣ Жмуцкому послать депутата съ просьбой, чтобы на будущее время воеводство

не было отягощаемо излишнимъ требованиеиемъ провіантовъ, и чтобы оно было въ размѣрахъ установленныхъ;

7) депутата, за его труды и траты, уволить отъ взноса подымнаго съ 60 дымовъ;

8) что касается чоловаго и шеляжнаго, то администраторы этой подати должны представить отчетъ въ ея израсходованія и выдать изъ нея рационы ротмистрамъ, затратившимъ на содержание хоругвей свои деньги;

9) также Брестскому писарю, Брестскому скarbнику, маршалку фискального сеймика и другимъ лицамъ выдать вознагражденіе — частію изъ течерешаго чоловаго — шеляжнаго, частію изъ будущаго;

10) фискальнымъ судьямъ уплату отложить до будущаго фискального сейма.

Roku Pańskiego tysiąc siedmusetnego szóstego, Januarii 13 dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, ak-tami starościńskimi, przede mną Zyg-

muntem Benedyktem Chrzanowskim — cze-sznikiem y podstarościm sądowym grodzkim woewództwa Brzeskiego, persona-liter stanawszy imć pan Jan Tokarzew-

ski, laudum woiewództwa Brzeskiego, w sprawie y rzeczy w niem niżey wyrażoney, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich woiewództwa Brzeskiego podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dgnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, na seymik fiskalny, immediate przed gromnicznym przypadającym, ex limitatione onego, do Brześcia zgromadzeni, będąc dwoiaką ichmość pp. posłów z Grodna — tak ex senatus consilio, iako też y ode dworu naiaśnieyszego Cara iegomości Moskiewskiego powróconych, uczyzioną sobie relacją edocti, że w coniuncturach terazniejszego niebezpieczenia czasu, nie tylko od wydania na ludzie iego Carskiego wielczestwa desygnowanych prowiantów nie jesteśmy uwolnieni, ale tąż radą ziazdu Grodzieńskiego y uchwalonego circumscripti pozostaliśmy, abyśmy podymne z każdego dymu po złotych cztery na zapłate wojsku składali y one in termino praefixo wnosili.

W których to imposiciey gdyśmy żadnego do uwolnienia się sposobu wynaleźć nie mogli przysiłowań, iako sub malleo et incide pozostaiącym, nato zezwolili, aby kto nie wydał do tych czas prowiantów na ludzi iego Carskiego wielczestwa, zarówno z drugimi każdy oddawał.

Przytym contenta rady Grodzieńskiey acceptować, podług których uchwalone podymne lubo na nas zruynowanych przeciężkie, conformując się iednak do górnieszych woiewództwa powiatów, wydać one z każdego dymu po złotych cztery currenti moneta zezwoliliśmy; do którego exakciey y poborców: iegomość Jana Buchowieckiego — skarbnika Brzeskiego y imię pana Jana Karola Hohola — cześnika Orszańskiego obrawszy, solari-

um na każdego od złotego — po groszu naznaczam.

A że imić pan Kniażewicz, podstarości księstwa Zmuydzkiego, ciun Dyrwiański, generalny commissarz, do wybierania prowiantów na wojska naiaśniejszego Cara iegomości Moskiewskiego destynowany, mając sobie z różnych woiewództw y powiatów księstwa Litewskiego conferowane honorarium, nie małe przez życliwe staranie y interpozycie swoje tym woiewództwom y powiatom świadczy w contrybuciach allewiacie; nasze zaś woiewództwo bez tey offerenciey coraz w większych a większych pozostałe cieżarach, (gdy pierwszych ieszcze nie wydawszy prowiantów, na drugie y na trzecie świeże zachodzą ukazy); zaczym, chcąc similem pozyskać imię pana ciwuna Dyrwiańskiego affectum, z każdego dymu na iegomości — po groszy piętnaście praesenti laudo nostro uchwalamy, sine ullo do tych groszy piętnastu imie pp. poborców solario.

Także respektując na przeciągłe prace ichmość pp. commissarzów naszych, odzierających prowianty na ludzie iegomości Carskiego wielczestwa — imię panu Trembickiemu y imię panu Dombrowskiemu od złotego — po groszu iednemu na obudwuch, to-iest, z dymu po groszy cztery przydaiemy, y ten wszystek podatek, wynoszący złotych cztery groszy dziewiętnaście, wydać razem z dymów naszych deklaruiemy..

Któremu to podymnemu ponieważ terminum evolutionis rada Grodzieńska praescripsit, — aby we cztery niedziele po seymiku gromnicznym było wnoszone; przeto ichmość pp. poborcowie lubo są in praesenti actu obrotni, nie mają przed czasem wymagać tey importanciey, ale na przypadłyym specifikowanym terminie, tu w Brześciu zasiadszy, przez drugie cztery niedziele, ten podatek odierać powinni, iakoby z onego co na-

leży woysku doszła zapłata; a co na iegomość pana Kniażewicza—z dymu po groszy piętnaście, naszą contulimus gratitudine,—ta przez ręce imć pana Franciszka Fiedziuszka—stolnika Połockiego aby oddana była.

Którego to imć za posła do imć pana Kniażewicza używszy, upraszamy o to, aby iako nayprędzey do Tykocina, lub do Grodna chciał pospieszyć, wszystkie nasze tak znaczne dolegliwości, prementes calamitates wyrazić, tę naszą offerentią ipso actu na imć uchwaloną ubezpieczyć y tę od imci pozyskać sponsonem, aby woiewództwo nasze dalsze mi nowe m nie było onerowane prowiantami, a od dawniejszych conflagracyi wolnemi zostali, y abyśmy podług aburaty w grodzie naszym zaprzysięglej, a nie większej zatrzymane dodali prowiancy; w czym wszystkim aby imć pan marszałek nomine nostro dał imć panu posłowi, od nas w tą delegacją uproszonymu, instrukcją hoc negotium commitimus im.... pociągając imśi pana Fiedziuszka—stolnika Połockiego do przedszey in desideriis nostris excursiey in vim prac, fatyg y podróžnych kosztów, z dy-mów sześciudziesiąt od płacenia podymnego imśi uwalniamy.

Quod attinet czopowego y szelęznego, ponieważ currentia onego skraca się; a ichmość pp. administratorowie do tych czas żadney informaciey nam nie dali: in quem usum ten podatek obrócił się? na przyszłym seymiku rationes z onego dare tenebuntur ichmość pp. rotmistrzom, którzy swoim własnym kosztem wyprowadzali, a de plano swoiej należytości nie odebrali.

Ichmość pp. commissarzów, iako to: imć p. Jana Buchowieckiego—podstolego Grodzieńskiego, pisarza grodz-

kiego naszego, in dupli functione commissarza zostającego, którego nie tylko na commissiey provincialney Wileńskiey, ale y tu w naszym woiewództwie prae-cise gesta usługa pociąga nas za podięte ichmość prace y koszty, iako do nay-predszey ukontentowania obligatiet; przy tym imć pana Buchowieckiego—skarbnika Brzeskiego, imć pana Ambrożego Kościuszka—podczaszego Owruckiego y innych, cokolwiek imć debet sine ulla delatione z czopowego y szelęznego, tak terazniejszego, iako y przyszłego ukontentowania deklaruiemy.

Nagradzając roczną usługę imć pana Kazimierza Kościuszka — podczaszego Pińskiego, marszałka seymików naszych fiskalnych, exemplo conferowaney y drugim ichmość in antecessum będącym marszałkom offerentiey naszej gratitudinem, dwa tusięcy złotych z czopowego y szelęznego in parte z terazniejszego, a in residuo z przyszłego naznaczamy, y de pleno oddać upewniamy.

Inne zaś długи, pensie ichmość pp. sędziom fiskalnym przynależące, largicie y offerencie nasze, także conflagraty wielkie ichmość deklarowane et tot laudis approbowane, do przyszłego następującego in crastinum po gromnicznym odkładamy seymiku fiskalnego. Działo się w Brześciu, in solito obrad naszych loco, roku tysiąc siedmsetnego, miesiąca Januarii trzeciego dnia.

U tego laudum podpis ręki temi słowy: Kazimierz Franciszek Kościuszko—podczaczny Piński, marszałek seymika fiskalnego woiewództwa Brzeskiego. Które to laudum, przez osobę w wierzchu mianowaną ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1706 г.

Изъ книги за 1702 — 1706 годы, стр. 3896.

342. Постановление дворянъ Брестскаго воеводства на лимитацийномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравши ся на лимитацийный сеймикъ, въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили:

1) Собрать со всѣхъ имуществъ воеводства подать въ 30,000 битыхъ талеровъ и внести ее въ теченіи двухъ недѣль, согласно съ контрактомъ комиссаріата — на содержаніе саксонскаго войска.

2) Не внесши къ этому сроку назначеннай части — подлежать отвѣтственности, предусмотренной и постановленной въ контрактѣ.

3) Сумма эта должна быть взимаема Саксонцами при соучастиї котораго либо изъ комиссаровъ.

4) Для устраненія неудобствъ при ея сборѣ, вслѣдствіе настоятельныхъ требованій провіанта появившимися московскими войсками, послать къ Шереметеву и кн. Ромодановскому посла, съ заявленіями желаній воеводства, послѣ же за труды освободить отъ саксонской подати.

5) Вслѣдствіе крайняго разоренія воеводства и удаленія изъ оваго многихъ жителей, покинувшихъ свои дома — назначить новый тарифъ на подать, такъ какъ прежній былъ составленъ при другихъ и болѣе счастливыхъ условіяхъ.

6) Старые долги — казакамъ, комиссарамъ, уплачивать изъ этой же подати, но только — по удовлетворенію Саксонцевъ.

7) Настоящихъ комиссаровъ, въ вознагражденіе за ихъ труды по взыманію податей, освободить отъ всякой отвѣтственности; въ случаѣ недочета 30,000 талеровъ, защищать ихъ отъ всякихъ недоброжелательныхъ нападеній и выдавать имъ по битому шестаку съ дыма.

8) Маршалку настоящаго сейма — издать универсалы для скорѣйшаго взноса податей и московскихъ провіантовъ.

9) Для облегченія крестьянъ отъ тяжести постоянно возрастающихъ податей — взыскать по 1 тысуѣ, какъ съ праздношатающихся, такъ и со всѣхъ неосѣдлыхъ — мужескаго и женскаго пола, находящихся въ услуженіи жидовъ, которые не несутъ никакихъ повинностей. Списки онимъ лицамъ должны составить ландвойты и бургомистры и предъявлять ихъ, вмѣстѣ съ собранными деньгами, назначенному на сей предметъ комиссару — въ определенный срокъ; при этомъ они должны засвидѣтельствовать ихъ вѣрность присягою; подъ опасеніемъ штрафа — во 100 копѣй грошій литовскихъ; также точно должны заплатить штрафъ во 100 к. лит. грошій п. жиды, не вписавши въ оные находящихся у нихъ людей.

Праздношатающіеся должны сами за себя вносить подать; за лицъ же, находящихся въ услуженіи, — ихъ хозяева, подъ опасеніемъ за ослушаніе тройной платы.

11) Противъ лицъ на внесшихъ, комиссаръ долженъ произвести эвакуацію и, при содѣйствіи другихъ властей, взыскать слѣдующее.

12) При взносахъ онъ долженъ наблюдать строгое исполненіе закона — обѣ уѣздѣ въ стровѣ христіанъ жидами, и собранную сумму передать воеводству.

13) Вознаградить комиссаровъ московскаго провіанта — по битому шостаку; въ случаѣ ихъ отказа отъ этой должности, избрать комиссаровъ новыхъ.

14) Сеймъ отложить до 15 ноября.

Roku tysiąc siedmusetnego szóstego, miesiąca Oktobra dwudziestego ósmego dnia.

Na urzędzie surrogatorskim woewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter imieć pan Pniewski, laudum powtórney limitacyjey, na rzecz w nim niżej wyrażo-

na, ku aktykowaniu do xiąg surrogatorskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemsy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, na seymik in fundamento limitationis do dnia dzisiejszego, to iest, do dnia dwudziestego trzeciego Oktobra, na mieysce obradom

naszym zwyczayne do Brześcia zgromadzeni.

Dotrzymując obowiązku, przez ichmę pp. posłów naszych postanowionego, y umówionej summy z commissariatem nayiaśniejszego króla i. mści, pana naszego miłościewego, na woysko saxoniske, w wypłacieniu chcąc dotrzymać punctualiter, ex publico praesenti uchwalamy assensu, — aby wszyscy ichmę panowie obywatele woiewództwa Brzeskiego cuiuscunque status, praeeminentie et conditionis będące,—tak possessores, administratores et tenutarii dóbr wszelkich, duchownych, świeckich y królewskich, uchwalony podatek, na przyszłym immediate, ad proportionem trzydziestu tysięcy talarów bitych uchwalony y nadymi exdywidowany naydaley—in spatio dwóch niedziel inclusive, wnosili. A kiedy w pomienionym czasie importantiey, należącey do ichmę panów commisarzów nie uczynił; tedy ten rigori, w complanacyi z commissariatem i. k. mści postanowionym, subesse powinien.

Która summa, przez exekucją ludzi i. k. mści saskich, in assystencya którego z ichmę panów commissarzów extendi ma.

A że pomienionego podatku currentiam interveniens imści pana oberszterleynanta y komissarza Moskiewskiego do prowiantów impeticię miesza y trudni, surową grożąc exekucją; przeto, succurrere chcąc indemnitatii, uprosiliśmy za posła do iaśniewielmożnego imści pana Szeremeta, feldmarszałka woysk nayiaśniejszego Cara imści Moskiewskiego, także y do iaśnie oświeconego księcia imści Romodanowskiego, w punktach w instrukcyach wyrażonych, cum expostulatione imści pana Piotra Galemieńskiego—stolnika Orszańskiego, któremu instrukcję imści panu marszałkowi koła naszego in desideriis woiewództwa z podpisem ręki dać zlecamy. In vim grati-

tudinis za podiętą fatygę ab onore płace-nia kontribuciey saskiej dymy uwal-niamy.

Ponieważ dla przyjęcia woysk różnych, onych subsistencie, obozy y locacie, oso-bliwie nieprzyacielskie popalenie y kon-tribucie różne y nieustające, znaczna stała się dyminucja dymów, abiuracie in antecessum florenti aevo czynionej nie correspondującą; iż ludzie nie tylko wyniszczeni ze wszystkieu fortuny, ale drudzy roześć się musieli; przeto consulendo ostatniew ruinie et integratati woiewództwa całego, przywodząc ad execu-tionem laudum seymiku przeszłego, wszyscy obywatele zgromadzeni przysię-gę super quantitatem dymów przed urzędem ziemskim y wielmożnym imści panem surrogatorem woiewództwa Brzeskiego, observata iuramentorum solenni-tate uczyniliśmy y wykonali y nową taryfę sporządziliśmy.

Abiurata zaś starą per iniuriam temporu-m znacznie umniejszoną y uciążającą, aby ad archivum publicum przez wielmożnego imści pana chorążego woiewództwa naszego, tudzież imści pana marszałka koła naszego sub sigillo tychże ichmę oddana była. Jaśnie wielmożnemu imści panu podskarbiemu wielkiemu w. x. Lit., żadne extrakty wydawane nie były ab actu seymiku terazniejszego requirentibus—upraszczamy; które kolwiek zaś przedtym pomienionej taryfy wyszły, one cassuiemy. Którą taryfę ichmę panowie urzędnicy ziemscy y imści pan surrogator przysięgę stwierdziwszy y zcombine-wawszy podpisami rąk swoich y imści pana marszałka koła naszego, do akt grodzkich podać miają.

Długi dawniejsze także ichmę panów commissarzów kozackich, różne przez lauda assecurowane, ex remanentis uchwalonego podatku na woyska i. k. mści saskie, po wypłacieniu trzydziestu tysięcy talarów bitych, płacone bydż miają.

Ten zaś podatek na woyska auxiliarne i. k. mości z województwa naszego, aby lepiej mógł być elucidowany, rozumie się ma z każdego dymu po dwa talary bite una cum solario, tak na ichmość panów commissarzów saskich, iako y z województwa obranych; z których tedy remanenciey calculum województwu ichmę panowie commissarze nasi uczynić omnino powinni będą. A wzajem wdzięczności, activitati et solicitudini ichmość panów commissarzów województwa naszego, iż reconciliata i. k. mości Augusta wtórego, pana naszego miłościewego, maniestate, znaczne nam w tym podatkowaniu przynieśli levamen, assekuruie ichmę, iż czego by kolwiek ad complementum namówionej summy trzydziestu tysięcy talerów bitych nie dostawało, tedy ad inventis mediis et modis, de proprio założyć deklaruie y od wszelkich impetycyi, które by ex ratione funkcyi terażnicyszey ichmę, przeciw onym że od kogoż kolwiek wybuchnąć miały,— zdrowie, honor y fortuny ichmę evinkować, bronić et contra persequentes, tanquam hostes województwa, consurgere tenebitur.

Zawdzięczając prace, fatigi y koszty poniesione na powtórnej cadencyi seymiku, który dla wielu publicznych przyczyn w dalszy czas limitować się musi, chcąc w przyszły czas do zwykłej województwa przysługi zachęcić ochotę, imć panu Stanisławowi Bielskiemu—czesznikowi y marszałkowi województwa naszego, po szostaku bitemu z każdego dymu uchwalamy; — którą pensią z ichmę panów obywateli, po wykonaniu iuramentu, przy wpisaniu się w taryfę, oddać powinien będzie. Temuż imć panu marszałkowi koła naszego committimus, aby wydał uniwersały po paraphiach, żeby contribucie saskie y moskiewskie prowianty iak nayprzedzey wydawane były.

Przymuszą nas ustawnicze z dymów

od ludzi koło roli pracujących podatki y onych uciśnienia do nowych, dla folgi onym szukania sposobów nieraz w ciężkich razach praktykowanych podatków, to iest pogłówne — po tynfowi od ludzi lóznych oboiety płci po miastach, miasteczkach, wsiach, karczmach, także we dworach szlacheckich, w miastach, miasteczkach żydzi mieszkające od czeladzi swej wszelkiego stanu y condiciey będących, osiadłości nie mających, do miasta z gruntów żadney powinności należących nie pełniących, — furmanów, piwowarów, browarników, słodowników, parobków, naiemników, ogółem wszystkich tak mężkiey, iako y białyogłowskiej płci. Których ludzi lóznych, w każdym mieście y miasteczku u żydów będących, szlachetni y śławetni panowie lantwoytowie, burmistrze y ławnicy rejestra spisawszy, nikomu nie folgując, według niego pieniądze odebrać, y tak pieniądze odebrane, iako y rejestra, na dzień szósty miesiąca Nowembra do Brześcia y one do rąk imści pana Ambrożego Kościuszka Siechnowickiego — commissarza od nas obranego, odnieść powinni będą y rejestru, iż prawdziwie spisany, w grodzie lub w sądach fiskalnych nay-pierwszych poprzysiądz powinny, pod winą sta kop groszy litewskich: każdy zaś burmistrz y żyd ludzi lóznych w rejestr wpisać powinien, żadnego nie tając, z mężczyzn y białyogłów, pod takowąż winą sta kop, ieśliby się z rewizyey pokazało. Te pogłówne ludzie bez służby lózni — sami za siebie, za służących zaś gospodarze płacić powinni, nie potrącając w należytey onym zapłacie, co uczynić mają pod zapłaceniem we troje. A imć pan commissarz, dla odebrania pieniędzy y rejestrów, dnia szóstego Nowembra, w Brześciu zasiadły, do dnia czwartego odbierać ma. W którym czasie, ktokolwiek nie wniesie z ludzi lóznych y panów lantwoytów, burmistrzów y ław-

ników temu postanowieniu sprzeciwnych, imć pan commissarz, execucyę przybrawszy, na assistencyę ludzi sprowadzić ma y ten podatek do dispozyciey woiewództwa exequować ma.

Które pogłówne — po tynfowi od osoby, imć pan commissarz, cum seria animadversione o chowaniu chrześcian przez żydów, według constituciysi odebrawszy, za dyspozycią woiewództwa wypłacić ma currenti moneta.

Doznawszy probatam przez niemały czas activitatem przez tychże ichmć panów commissarzów do moskiewskiego prowiantu uproszonych, lubo invitost et reluctantest, do powtórney uprosiliśmy funkeyi, którym in recompensam prac teraźniejszych po szostakowi bitemu naznaczamy. Tymże ichmość pp. commis-

sarzom praesenti obowiązuemy się laudo, iż ieżeliby od funkcji commissarstwa do prowiantów na przyszłym exkuzowali się seymiku y więcej persistere nie chcieli; tedy ab hoc onere uwolniwszy, drugich ichmć obrać deklaruiemy. Seymik do dnia piętnastego Nowembra limituimy. Działo się w Brześciu, dnia dwudziestego siódmego miesiąca Oktobra, roku tysiąc siedmusetnego szóstego.

U tego laudum podpis ręki imści pana marszałka temi słowy: Stanisław Bielski — czesznik, marszałek seymiku woiewództwa Brzeskiego. Któreż to laudum, przez osobę wysz mianowaną ku aktykowaniu podane, iest do xiąg surrogatorskich woiewództwa Brzeskiego przyjęte y wpisane.

1707 г.

Изъ книги за 1707—1709 годы, стр. 193.

343. Сеймиковое постановление на счетъ провіанта, податей и прочихъ сборовъ¹⁾.

Дворяне Брестского воеводства, собравши ся на сеймикъ, въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили:

1) поручить Станиславу Райскому, назначенному коммисаромъ для собиранія провіанта въ размѣрѣ 3,000 муки Московскому войску,— братъ ее изъ Брестского магазина;

2) избрать пословъ, какъ для переговоровъ съ Московскими министрами, такъ и для переговоровъ съ министрами рѣчи-посполитой, въ видахъ облегченія тягостей воеводства;

3) обязать бывшаго коммисара Савицкаго представить отчетъ въ израсходованіи имъ та-леровой подати на саксонскія войска;

4) вслѣдствіе крайняго разоренія уволить отъ уплаты чоловаго и шельянаго имѣнія Бодынскія и Копыловскія, какъ внесшія уже третью податей, назначенныхъ съ нихъ фискальнымъ судомъ;

5) имѣнія езуитовъ, не вошедшія въ тарифъ, отложить на разсмотрѣніе будущаго погромничаго сеймика;

6) попросить ксендза пробоща епископа Луцкаго и Брестскаго уплатить слѣдующая съ него 485тынфовъ стольнику Оршанскому, бывшему администратору, чоловаго шельянаго въ Яновскихъ имѣніяхъ.

My senatorowie, dgnitarze, urzędniczy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, obywatele, szlachta woiewództwa Brzeskiego, ziechawszy się roku tysiącznego siedmusetnego siódmego, dnia szesnastego

miesiąca Junii, ad solitum locum, na seymik za uniwersałami imci pana Benedy-

¹⁾ Суспецты къ этому акту находятся на страницѣ и заклеены; актъ вписанъ въ книгу польскимъ.

kta Buchowieckiego—podczaszego Brzeskiego, marszałka koła naszego, przypadający za iednostayną zgodą nas wszystkich to uchwalamy.

Ponieważ imć pan Stanisław Raski-łowczy Bracławski, według traktatu Lwowskiego commissarzem iest naznaczony do wybierania prowiantu mącznego z dymów woiewództwa naszego trzech tysięcy, na woyska naiaśniejego Cara imści; tedy tegoż imć pana łowczego uprosiliśmy, aby z woiewództwa naszego odbierał importantiam tu, w Brzeskim magazynie, do dalszej dyspozycji rady Lubelskiey; a żeby tym przedzej importantia tych mąk currere mogła, imć uniwersały swoje po parafiach wydał, obliguiem.

Tak do naiaśniejego Cara imści ichmościów panów ministrów iego Carskiego wielichestwa, iako tey y do naszych rzeczy-pospolitey y do ichmościów ministrów obojga narodów, obraliśmy za posłów, imć pana Zygmonta Benedykta Chrzanowskiego—czesznika y podstarościego sądowego woiewództwa Brzeskiego, strażnika y sędziego grodzkiego, woiewództwa Brzeskiego, do których ichmościów ma victi necessitate, uprosiliśmy y samego imć pana Benedykta Buchowieckiego—podczaszego Brzeskiego, marszałka koła uaszego; którzy ichmość, według instrukcji sobie daney od woiewództwa, aby chcieli in vim woiewództwa iako nayskuteczniejsze adhibere media levaminis, amore Dei obtestamur.

Imć pan Sawicki—czesznik Wołko., ponieważ ex commissariatu woiewództwa naszego wymawiał się kategorycznie, że iuż przy sobie żadney importancyi podatku talarowego, uchwalonego na Saxonów, nie ma; tedy praesenti laudo sancimus, aby imć pan na przyszłym seymiku calculum uczynił wybranego podatku et renitentiam delaty ad manus woiewództ-

wa oddał praevio calculo perceptorum et expensorum, gdzie przy calculacyi wielebnym ichmościom oycom Augustianom konwentu Brzeskiego naznaczony tysiąc złotych obmyślimy.

Dobra Kodeńskie y Kopyłowskie, ponieważ dekretowi sądów fiskalnych w wypłaceniu tertiam partem taryfy ob delationem insignem satisfecerunt; te dy te dobra ab ulteriori onere, do płacenia czopowego y szelęńskiego, moderno laudo uwalniamy y kwituiemy.

Także iuryzdyka ichmościów oyców iezuitów, tak za Muchawcem, iako też na Zawrynczu zostaiąca, że w taryfę woiewództwa naszego nie weszła; tedy ad decisionem seymiku pogromnicznego w przyszłym roku odkładamy. Importancyą z Janowa cum attinentis czopowego szelęńskiego z dobr iaśnie wielmożnego imci xiędu biskupa Łuckiego y Brzeskiego, pasterza naszego, że wielmożny imić xiądz proboszcz Łucki y Brzeski in termino praescripto do rąk ichmościów panów administratorów czopowego y szelęńskiego, dosyć czyniąc obligowi danemu, od arendarzów Janowskich panom administratorom pomienionym oddawał. A w tym intervenit imć pan Galimski—stolnik Orszański, y tę importancyą aresztował u imći xiędu proboszcza; my tedy, widząc słuszną rzecz, uprosiliśmy imći xiędu proboszcza, aby imci panu stolnikowi tę importancyą oddać, tynfów czytrysta trzydzieście y pięć. Z który to importancyi moderno laudo arendarzów Janowskich kwituiemy, a ichmościom panom administratorom, aby żadney exemptii do Janowa nie sprowadzali, serio iniungimus, obligując ichmościów, aby tot laudis sancitis naznaczonne pięćset talarów bitych, excepto zwyż pomienioney summy, ichmościom panom braci naszym novissime ex aresto saxonicu w tym wypłacili. A że ichmość in praefixo termino seymiku terazniey-

szego non comparuerunt, na którym mie-
li calculum perceptorum et expensorum
uczynić; tedy iterum atque iterum ich-
mości wm. iniungimus, nieprzystępując ie-
szcze ad rigorem paenarum, triplicis pensio-
nis in casu non solutionis braci naszey, ak-
tem teraznieyszego seymku naszego od-

kładamy do powrotu imści pana mar-
szałka naszego, aby praecedentibus in-
notescentiis mogł bydż seymik zagaony,
imē upraszamy. Dat. ut supra. Bene-
dykt Buchowiecki—podezaszy y marsza-
łek seymiku woiewództwa Brzesciań-
skiego.

1707 г.

Изъ книги за 1707 годъ, стр. 305.

344. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на фискальный сеймикъ, постановили:

- 1) Провозгласить междуцарствіе.
- 2) Избрать капитуровыхъ судей.
- 3) Назначить подати на специальные нужды воеводства по талеру битому съ дыма и для взыманія оныхъ—сборниковъ.
- 4) Собранныя подати распределить на уплату разнымъ должностнымъ лицамъ; другихъ же удовлетворить изъ остатковъ отъ податей саксон-скихъ, изъ чоповаго-шеляжного.

Roku tysiąc siedmset siódmego, mie-
siaca Augusta piątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Zygmontem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imć pan Benedykt Buchowski—podezaszy y marszałek koła rycerskiego seymiku fiskalnego, laudum seymiku fiskalnego woewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim wyżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodu Brzeskiego podał, de tenore tali:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, zgromadzeni w roku niniejszym tysiąc

5) Назначить пословъ на вальный Люблинскій сеймъ, которые должны похлопотать объ увольненіи отъ всякихъ повинностей имъній заложенныхъ и объ удовлетвореніи Цецилії Сапѣги.

6) Что же касается до прошеній—ксенда Городецкаго, жировъ и мѣщалъ Брестскихъ, то удовлетвореніе оныхъ отложить до слѣдующаго сейма, а просителемъ выдать по гарницу муки съ дыма.

siedmsetnym siódmym, die vigessima septima Julii, na mieysce zwyczayne obradom naszym, in virtutem przeszłego seymiku limitacyjnego, za wydanemi innotestenciami imē p. marszałka tegoż seymiku ichmć panów posłów, z rady walney Lubelskiej, szczególnie do nas powróconych, do uczynienia relacyji, któryey gdyśmy wysłuchali cumtoto, a chcąc za integrum et sacrosancte wszystkie zachować sancita tey rady walney Lubelskiej, za wydanym universalem iaśnie oświeconego xięcia imē primasa korony Polskiej y w. x. Lit., iako też iaśnie wiel. imē pana Stanisława Denhoffa—mieczoneka koronnego, generalney konfederacyi stanu rzp-tey marszałka, in ordine proclamationis interregni, zaraz eśmy od tego

zaczowszy, interregnum proclamare post nistrami naiaśniejszego Cara imści umówioney, która že z taryfy anni millesimi sexcentesimi redukowana ad tertiam partem, efficientem dymów sześć tysięcy dziewięćset y ieden dym, ob ingenem egestatem publicam, zgodnie zgodziliśmy się, z każdego dymu po talaru bitym protunc na własne expensa woiewództwa naszego; do którego podatkowania uprosiliśmy za poborców ichm. pana Kazimierza Niepokocyzyckiego—strażnika, sędziego grodz. Brzesk., imci pana Stanisława Rayskiego—łowczego Bracławskiego.

A zatem semel oblata iustitia iaśnie wielmożnych wiel. ichm. panów sędziów kapturowych, e medio sui obrali et praesenti ustanowili, iako się tu specifukują: iaśnic wielmożny imć pan woiewoda Witewski, iaśnie wielmożny imć pan woiewoda Miński, wiel. imć pan chorąży Brzeski, wielm. imć pan Krzysztof Grabowski—sędzia ziemska Brzeski, wiel. imć pan Mikołaj Machwic — podsędek Brzeski, wielmożny imć pan Renald Sadowski—pisarz ziemska Brześciański, imć pan Zygmunt Chrzanowski—czesznik y podstarości Brześciański, wielm. imć pan Kazimierz Niepokocyzycki — strażnik y sędzia grodzki Brzeski, wielm. imć pan Jan Buchowiecki—podstoli Grodzieński y pisarz grodz. Brzes., wielmoż. imć pan Zampowski—stolnik Brzes., wielm. imć pan Szuyski—pod. Brzes., wielmożny imć pan Buchowiecki podczaszy Brzes., wielmożny imć pan—miecznik Brzes., Mcdariski, wielm. imć pan Kopeć,—kasztelanic Brzes., wiel. imć pan Nesterowicz—pod. Brzes., wielm. imć pan Stanisław Podolski—woyski Bracławski, imć pan Stanisław Żardecki—czesznik Starodubowski, imć pan Ambroży Kościuszko, imć pan Franciszek Szuyski — pod. Bracławski, imć pan Stanisław Bielski — czesznik Brześciański, imć pan Michał Niepokocyzycki—czesznik Mścisławski, wielmożny imć pan Grabowski—czesznik Brzeski, imć pan Borkowski—podczaszy Bracławski, imć pan Bronikowski—stolnik Wieluński, imć pan Stanisław Rogowski—pod. Rzeczycki, imć pan Antoni Młodewski, imć pan Stanisław Krupicki—czesz. Bracławski.

Po ufundowaniu administrativae iustitiae, byśmy sine lege nie byli, przystąpiły ad disquisitionem rozhoweru w Lublinie uczynionego y taryfy przez wielm. imć panów commissarzów w. x. L. z mi-

A te podatkowanie zaczynać się ma a die vigesima prima eiusdem, którego to subsistente czasu powinni wszyscy ichmę panowie obywatele z dobr ziemskich, duchownych, królewskich, in genere wszystkich a wszystkich, nemine excepto, wnosić do ichmę panów poborców z dymów sześciu tysięcy dziewięciuset iednego; a in quantum by in spatio naznaczonego czasu, naybarzey post expiracionem tego terminu, circumscript uchwalamy y postanowiamy rigorem fortis executionis, etiam militaris, na takowych, którzy by znaydowali naszey uchwale y postanowieniu contrarii et renitentes.

A że by prasens taryffa, ad tertiam partem redukowana, nullum patiatur detrimentum, dla lepszego porządku uprosiliśmy ichmę panów deputatów przy imć panu marszałku koła naszego, to iest: imć pana Mikołaja Machwica—podsędką Brześciańskiego, imć p. Zygmunta Chrzanowskiego—podstarościego sądowego woiewództwa naszego, imć pana Ambrożego Kościuszka, imć pana Łukasza Błockiego—komornika Brześciańskiego, z traktów zaś za Zabużnego imć pana Franciszka Szuyskiego — podstolego woiewództwa naszego, z Kobryńskiego imć pana Michała Niepokocyzyckiego — czesznika Mścisławskiego, z Kamienieckiego imć pana Leona Łopata, z Prużańskiego imć

pana Michała Sawickiego—czeszn. Wołkowskiego;—których ichmę upraszamy y obliguiemy, aby iako w nayprędszym czasie, z abiuraty wyżey wyrażoney, ad tertiam partem redukowali. Których to dymów connotationes do imc pana marszałka koła naszego oddawali, a imc pan marszałek, usitata praxi imc pana Bielskiego, dymowe wydawał kwity, iuxta obloquentiam tertiam partem.

Currentia zaś tey uchwały ex publico consensu nostro tym sposobem iest disponowana: naprzód, łaski y affekta iaśnie wielmoż. imc pana Podskarbiego w. x. Lit., iako zawsze, tak osobliwie teraz na Lubelskiej przeszley blisko walney rzp-tey consultaciey multe applicantis sedulitatisque effective sposobem woiewództwu naszemu oświadczonego, lubo scimus plenoque pectore plura deberi fatemur, iednakże ipse etiam dispari summae contentatur; przeto ac modico munere wdzięczności y obligacyi naszey na znak summy sześciu tysięcy dziewięciuset y jednego talerów bitych, ad proportionem trzeciey części dawney taryfy dymów, anni milesimi sexcentesimi nonagesimi uchwaloney, summy tysiąc talarów bitych temuż iaśnie wielmożnemu imc panu podskarbiemu unanimi animo ofiaruiemy y daruiemy; aby ichmę panowie poborcowie, do tego podatku pieniężnego obrani, wspólny z sumą dwóch tysięcy dwóchset talerów bitych,—których tenże iaśnie wielmożny imc pan podskarbi w. x. Lit., różnym ichmę ministeriatu y kancelaryi Cara imci pro interesse woiewództwa bonoqe commoditatis onego konservandae z swoiej szkatuły erigował y realiter dał do skarbu iaśnie wielmożnego imc pana podskarbiego w. w. x. Lit.—oddali y wyliczyli; panom komisarzom Polskim pro gratitudine prac onych—talarów bitych tysiąc; imc panu Hawryłowi—porucznikowi, tu będącemu,—talerów bitych sto; ichmę pa-

nom posłem pięciu, będącym w Lublinie non sine detrimento fortuny swoiej, ut specificatur,—talerów bitych ośmset trzydzięci y trzy, to iest: imc panu pisarzowi ziemskiemu Brzes., imc panu stolnikowi Brzeszczańskiemu, imc panu podczaszemu y marszałkowi woiewództwa Brzes. seymiku relationis, imc panu podstarostiemu grodzkiemu Brzeskiemu, imc panu sędziemu grodzkiemu Brzes.; wiel. imc p. pisarzowi ziemskiemu Brzes. pożyczone w Lublinie na potrzebę woiewództwa, contentując cancellaryą naiaśniejszego iego Carskiego welicestwa—dwiescie talerów bitych; temuż imc p. z dzierżawy Kamienieckiey założone za w-dzwo-tynfów tysiąc pięćset; imc panu Benedyktowi Buchowieckiemu—podczaszemu y marszałkowi woiewództwa Brzeszczańskiego za prace wszelkie świadczone y drugie—tynfów tysiąc; a że zaś praca imci maiores zasłużyła recompensam—drugi tysiąc, z należytey offerencyi naszey, iako ustawniczno prowadzącemu w Brześciu residencią, item—tynfów tysiąc od remanencyey Saskiey exolutionem deklarujemy; wiel. imc p. Piotra Piekarskiego—miecznika woiewództwa naszego Brzeszczańskiego znaczne zasługi y niedawne mi czasy świadczona praca do naiaśniejszego Cara imci do Żółkwi pociąga za sobą recompensam, któremu—tysiąc tynfów naznaczamy; imc p. Sadowskiemu—starostie Horodniańskiemu—tynfów tysiąc; wiel. imc panu Sadowskiemu—posłowi y rezydentowi, sędziemu w Lublinie ustawniczemu przy komisarzach Moskiewskich—talerów bitych dwieści; imc panu Bobrowi—ces. Rzeczyckiemu—tynfów tysiąc pięćset, (który imc ante omnia dwoiąką fatygą cum detrimento fortuny swoiej przy poselskiej funkcjey woiewództwu naszemu y niezmysloną applicatią, także in bona rzp-tey pełnił życzliwie); imc panu Trembickiemu—tynfów tysiąc; imc panu Rayskiemu—żow.

Brz. za świadczoną pracę we Lwowie y powtórnie u ministrów naiaś. Cara imci w Żołkwi non sine dispendio—dwa tysiąca tynfów; a za functię komisarską, iako ustawnie mieszkaiącemu—tynfów tysiąc z tego podatku odebrać sobie naznaczamy; w Bogu przewielebnemu imci xiędu Potockiemu—priorowi konwentu Brzes. Augustyńskiego—tynfów tysiąc.

Co wszystko ichmć panowie poborcowie exsolvere tenebuntur, de persolutis calculum woiewództwu reddere maią. A że zaraz in vim tego podatku ichmć panowie poborcowie expensa mieć będą, tedy ieśliby czego nie dobrali, evictionem hoc laudo nostro spondemus imē panu Bielskiemu—czesnikowi Brzes. naznaczona anterioribus laudis quantitas—tysiąc tynfów ex remanentibus saskich contrybucyi deklaruiemy; do teyże remanencyi imē pana Ancutę y ichmć, których exekucya pięcio talerowa dotknęła, odkładamy y zachowuiemy; tych ichmć, którzy świeżey Lwowskiej pracy desudabant, do teyże remanencyi admittimus, nie exkludując imē pana Januszkiewicza—starosty Kuslickiego świeżey do Lwowa fatygi, która zawždy decentem będzie potrzebowała gratitudinem; iakoż ad primam remanentiam retentorum saskiey contrybuciey naznaczamy imē p. Jozefu Wereszczace—stolnikowi Drogic., imē p. Garwaskiemu—mieczn. Gostyns., deputatom na trybunał z woiewództwa naszego, y posłom na walną radę Lwowską obranym—po tysiącu złotych na osobę; mając imci świadczone usługi pro bono woiewództwa y stratę w respekcie do iak naypewnieyszego podatku y remanencyi delat, które się pokazać od ichmć panów administratorów czopowego y szelężnego, hibernowego y innych podatków, w sądach kapturowych moderno laudo opisanych, exsolucię deklaruiemy.

Te wszystkie efferencye et recompen-sationes za assygnacją imē pana mar-

szałka koła naszego od ichmć panów poborców odbierać maią solutionem suam.

Praca marszałkowska roczna per continuationem wiele seymików imē pana Kazimierza Kościuszka—podcz. Piń., że dotąd debitam recompensam nie wziedła, z remanencyi Saskiey—tynfów tysiąc naznaczamy.

Kalkulacyja ichmć panów komis. imē pana Mikoł. Machwica—pod. Brzes., imē pana Michała Sawickiego—czes. Wołkowyskiego do contrybucyi na woyska auxiliarne i. k. mci Augusta coram deputatis z koła naszego uproszonych, imci pana Ambrożego Kościuszka, imē pana Władyśława Żardeckiego—czesnika Starodubowskiego uczynioną pro rato przyumiemy; do których podpisać pro meliori fide et robore imē pana marszałka koła naszego obliguiemy; delatę zaś retentoram przed sądem kapturowym położyć ichmć panowie komisarze pomienieni tenebuntur, których exekucią sąd kapturowy dowoli woiewództwa disponet et decidet y exekucyi obmyślić tenebuntur. Tymże ichmć panom commissarzom należące solarium ex retentis pozwalamy y exekucye dopuszczamy.

Podatek czopowego y szelężnego w roku przeszłyim tysiąc siedmsetnym szóstym uchwalony, że dotąd zalega—częścią na miastach y miasteczkach, częścią na karczmach naszych, a w tym fide nostra invadiata imē p. administratorom, iako to: imē panu podstarościemu y pisarzowi, urzędnikom naszym grodz. dana eluditur. Ze ichmć drudzy kilkanaście tysięcy de proprio choragi husarskiej iaśn. wiel. imē pana podskarbiego w. w. x. Lit. repartycią w woiewództwie naszym maiacy, a ta za incursią szwedzką, których importancyey większą część imē p. Est komisarz adversae partis będący wyexe-quawał, residuitas per auream tergiver-sationem na wielkich dzierżawach zalega et per renitentiam arendarzów non inpor-

tatur; tedy auctoritate moderni actus formam execucionem decernimus przez ichmę panów rotmistrzów traktowych, aby dekreta ad execucionem fiskalne przyszły, iniungimus. In casu niedobrania, ieżeli się ex calculo perceptorum, expensorum pokaże, że ichmę de proprio wtórnej summy nie dobrali, omnem securitatem et ordinem do refuzyey ichmę cavemus ydawne w tym punkcie lauda reassumimus.

Ponieważ ichmę p. administratorowie teraznieysi czopowego y szelęznego tot laudis zadosyć nie uczynili, bo nie tylko naznaczoney summy ichmę panom braci naszym powróconym ex aresto saxonico nie oddali, ale też rationes percepte y delaty na seymiku dać negarunt; tedy upraszamy ichmę panów sędziów kapturowych, aby ad instantiam instigationis tychże sądów, ichmę sądzić chcieli.

Desideria imć p. Szuyskiego—pod. Brzes. nil iustius, iako tu się mieścić powinne, względem erigowaney de proprio dla szczytu woewództwa summy na woyska Szwedzkie, które iako omnimodam prae- cavemus securitatem, tak accedente koła naszego assensu uchwalamy, aby ichmę panowie administratorowie czopowego y szelęznego, stosując się do assygnacyi sobie wydaney, exolutionem indelatam uczynić chcieli.

Ustanawiamy oraz publico assensu nostro, aby wszyscy ichmę panowie administratorowie czopowego y szelęznego, którzykolwiek od woewództwa kwitacyey nie mając, aby się w sądach kapturowych liquidowali y sprawili, oraz iuxta rationem suam kwitacyją od tego sądu mieli, iako też y ichmę p. deputaci do hiberny y insi ichmciowie, którzy extraordynaryine wybierali podatki.

Lubo miasteczko Wisznice cum omnibus attinentiis iaś. wiel. p. Wład. Sapiehi, woiew. Mińskiego, ad insignem desolacionem et ruinam przez ogień, nie powinno by oneri podlegać; ale kiedy tak gwał-

towne genus contributionis za obradę niemiejszą żadnych dobr nie excypuię; proto te dobra zarówno z nami contribuant, natenczas praejudicando pierwszym laudem, dekretom fiskalnym et legi positive vae o conflagratach, vigore których in futurum od wszelkich podatków woewództwa naszego uwolnić deklaruiemy et praesenti laudo uwalniamy, pomienione dobra według abiuracyi y conflagracji; a teraz według kwitu contribucji szwedzkiej podymne, którego tenże imē p. woiewoda z dóbr swoich zapłaci, z dymów numero trzechset dwudziestu trzech, ad tertiam partem reducendo, z dymów numero stu siedmiu importować iasnie wiel. imē. p. woiewoda do ichmę p. poborców powinien.

Dobra Kodeń, miasteczko cum omnibus attinentiis, y dobra Kopyłowski y Wierzchowickie cum attinentiis itidem eodem beneficio gaudere powinni, ile nie tylko widomey podlegli ruinie, ale penitus zdesolowane są; insufficientia takowym ciężarom, które iako zdesolowane, od dalszych exceptiey ciężarów, tak tym dobrom omnem immunitatę deklaruiemy; a teraz niejazy podatek po taleru bitym z trzeciey części dymów, iako z tych dóbr tak y całego woewództwa indelate wnoszony y ma być wydany solario, osobliwie na osoby ichmę panów poborców woewództwa naszego.

Imē p. Ambrożego Kościuszka z funkcjey od pogłównego loznych ludzi, ponieważ dał rationes, uwalniamy, y co się z rejestru pierwszego pokazało przez ichmę panów sukcolektorów wybranego, kwituśmy.

Jednak mając respectum meritorum ichmę panów, którzy w interesach woewództwa cum summa activitate praestare zwykli, residuum do płacenia, aby assygnacyey ex retentis uchwalonego, podatku na Sasów y czopowego y szelęznego

anni currentis ex residuitate inde late na-
znaczamy y deklaruiemy.

Maiac też woewództwo respectum me-
ritorum imc pan Benedykta Buchowiec-
kiego—podecz. y marszałka woewództwa
Brzeskiego, w nagrodę praciego y szczerey
applikacyi in commodum woewództwa
naszego świadczoney, tak przez publiczne
legacye do Cara imści, ad emolumentum
publicum odprawioney, iako innych func-
tiach na radę Lubelską walną całey rze-
czy-pospolitey activitatē imć obierając,
ad recompensam erigowanych kosztów,
chcąc mieć inexcusabilem, do dalszych
woewództwu naszemu przysług obligo-
wać, pogłówne a data seymiku terazniewy-
szego ludzi lóznych po wszystkich mia-
stach, miasteczkach, wsiach y karczmach
pokątnych na cały rok w całym woie-
wództwie naszym, in vim gratitudinis, da-
iemy y daruiemy.

Stryiów y braciów ichmę xięży iezui-
tów societatis iesu collegium Łuckiego pro-
kuratorstwa imc xięda Łozowskiego, po-
nieważ w tych wsiach karczem nie masz,
ponowiając laudum dawniejsze et mo-
derno laudo od płacenia czopowego y sze-
leżnego uwalniamy.

Ini pana Piotra Guzelta—skar. w. x. L.,
commissarza woewództwa naszego, który
różney swoiej funkciey nie był ukonten-
towany, osobiwy respekt od woewódz-
twa naszego należeć ma; gdzie y do ichmę
panów administratorów czopowego y sze-
leżnego largicya komisarska powinna być
wypłacona sine ulla dilatatione; imc p.
Broni....stol. wiel. za poselstwo do Grod-
na ex laudo publico obranego, za fatygę
y koszt żożony, respectowi wdz-twa re-
commendat, funkcja poselska na walną ra-
dę Lubelską; imc p. Daniel Zadernoski prze-
szłego seymiku fiskalnego discretem woie-
wództwa naszego ma się nagrodzić mo-
derno laudo deklaruiemy; imc p. Mirski—
maiior i. k. mości do respectu wdz-twa
za osobiwą desolatię fortuny od różnego

woyska recomendue sie; imc p. Gro....iako
funditus zruynowanego do woewództwa
naszego suplikującego w sądach kaptu-
rowych przez delatę podanych zachowu-
iemy; imc panu Antoniemu Hornowskemu
respekt nasz deklaruiemy z pomienionych
podatków.

Zachowując dalszy porządek wdz-twa
naszego, na radę walną Lubelską, przy-
padająca dnia iedynastego Augusta w ro-
ku niniejszym tysiąc siedmset siódmym,
in ordine elekcji uprosiliśmy za posłów: w.
i. p. r. Sadowskiego p. Brzes., wiel. imc
p. Kópcia—kasztelana Brzes., imc p. Kazimierza
Niepokoczyckiego—starostę y sędziego B., imc p. Nestorowskiego—pod.
B., imc p. Podolskiego—woy. Bra., imc pa-
na Sadowskiego—pod. z Dobry, półkowni-
ka i. k. mści imc p. Samuela Bobra—czes.
Rzeczyckiego, którym p. posłom mocą et
authoritate moderni actus zlecamy y ichmę
upraszczamy, aby zwykły ku woewódz-
twu propensiey swoiej applicacją na
przyszley radzie Lubelskiey upomnieć się
raczyli; aby dobra imc panów zastawai-
ków, które od przeciwny strony za pra-
wami zastawnemi y arędownemi quo-
cunque tiulo imc danemi, od lat kilku-
nastu w dzierżeniu ich będące, aby pod
żadne cenzury nie podpadały, ale według
rozkazów przeszłego seymu w ochronie
od wszelkiej exekucyi y tumultów rebel-
lizantów agradowane nie były, ale om-
inem immunitatem et securitatem mieli,
ichmę panowie posłowie woewództwa
naszego ten interes, iako magni momen-
ti, który się ichmę recomendue, promo-
wować maią. Także interes dobr Kodeń-
skich y Kopyłowskich in sortem iaśnie
wiel. imc panny Cecylie Sapiezyney, woie-
wodziny Trockiey należący, był promo-
wowyany, że córka imc panna imc p. Sapiehi
Władysława Trockiego, rodzica, rzp-tey
rozumiejącego y sama w niczym nie win-
na, aby na fortunie swojej nie pono-
siła, ichmę pan. posłowie przy interesie

całego województwa promovere tene-
buntur.

Supliki imć xiędza Horodeckiego, tak-
że mieszkańców żydów Brzes., ad laudum
acceptowane, podług których suplik in-
teresa y krzywdy, że na ten czas dla za-
szłych interveniencyi nie mogły być ufa-
cylitowane, do przyszłego seymiku uspo-
kojenie onych y pomiarowanie odkła-
damy, iednak moderno laudo po garcu
mąki z dymu żydom y mieszkańcom na-

znaczamy, do której uchwały imć xiądz
pleban Horodecki mieścić się ma.

U tego laudum podpis ręki temi sło-
wy: Benedykt Buchowiecki—marszałek
seymiku woiewództwa Brzes.. Które to
laudum, w Brześciu ku aktykowaniu po-
dane, do xiąg grodzkich Brzeskich przy-
jęte y wpisano, z których y ten vidimus
pod pieczęcią urzędową y podpisem ręki
pisarskiej stronie tego potrzebującym
iest wydany. Pisan w Brześciu.

1710 г.

Изъ книги за 1710 годъ, стр. 31.

345. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправ-
ляемымъ на вальный сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись
въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, да-
ли своимъ посламъ, отправляемымъ на вальный
сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго со-
держанія:

1) По засвидѣтельствованіи о вѣрноподданни-
ческихъ чувствахъ воеводства къ королю и бла-
годарности за его заботы о благѣ подданныхъ,
послы обязываются—просить его и рѣчъ-по-
сполитую обѣ изысканіи средствъ къ водворе-
нию мира и безопасности между враждующими
партиями, которыхъ враждебныя дѣйствія ве-
дуть отечество на край погибели.

2) Настаивать, чтобы авторы шведской
войны—виновники совершающихся несчастій,
были розысканы и суждены безъ всякихъ посла-
блений и чтобы амнистія выдавалась имъ не
иначе, какъ только съ согласіемъ государственныхъ
сословій.

3) Чтобы комиссары, назначенные для пе-
реговоровъ со Шведами, дали знать—каковы
ихъ трактаты и что принято въ ихъ основѣ?

4) Чтобы вѣт конфедераций, дѣйствовавшія
противъ Августа II-го, а равно и всякия сбо-
рища, дѣйствовавшія именемъ Станислава про-
тивъ конфедерacji Сандомирской, считались зло-
стными возмутителями общественного спокой-
ствія, исключая лицъ, отклонившихся еще въ вой-
нѣ шведской, и чтобы король, въ это тревожное

время, согласно съ древнейшими законами, не
думалъ отѣбѣжать за границу.

5) Чтобы всѣ служебныя мѣста, узурпатор-
ски розданныя Станиславомъ Лещинскимъ, бы-
ли отняты и чтобы самъ онъ, какъ виновникъ
всѣхъ текущихъ беспорядковъ, быть позванъ
къ суду.

6) Чтобы всѣ акты, внесенные въ volumina
legum подъ титуломъ—Станислава Лещинска-
го, трибунальские ли, земскіе ли, или гродскіе,
были уничтожены, и чтобы изысканы были
средства къ содерянію литовскаго войска безъ
обремененія княжества.

8) Чтобы вспомогательный войска Царя Мо-
сковскаго были выведены изъ предѣловъ рѣчи-
посполитой, такъ какъ она надѣется справиться
съ своими неурядицами собственными силами.

9) Чтобы отданы были ей всѣ орудія, забран-
ные Царемъ.

10) Чтобы принятно было во вниманіе—отсут-
ствие для литовскаго войска квартиръ, вслѣд-
ствіе занятія мѣстностей, отведенныхъ для него,
войсками Московскими.

11) Чтобы король, для примиренія и соглаше-
нія враждующихъ сторонъ, открылъ совѣща-
тельный сеймъ.

12) Чтобы подати были назначены—въ но-
выхъ размѣрахъ.

13) Равнымъ образомъ, чтобы уменьшены бы-

ли подати и съ имѣній пожизненныхъ, въ частности, съ имѣній Брестскаго подстолія—Несторовича.

14) Чтобы разрѣшена была свободная торговля солью съ портовыми городами, или же, чтобы назначена была съ коронныхъ жуппъ соль «уходиева я».

15) Чтобы за заслуги стар. Жмудскаго кн. Огинскаго—отца были вознаграждены его наследники, а равно, чтобы изысканы были средства и къ освобожденію изъ плѣна жмудскихъ старостинокъ.

16) Чтобы князь Вишневецкій, взятый подъ защиту Московскімъ Царемъ, былъ представленъ къ суду рѣчи-посполитой; а князь Новогрудскій—къ наградѣ, по причинѣ крайняго разоренія его имѣній.

17) Чтобы подканцлеръ в. кн. Литовскаго былъ возвращенъ королемъ къ отправленію своей должности, такъ какъ, съ одной стороны, онъ насильно задержанъ противной партіей, а съ другой—представиль неоднократныи и вѣсія доказательства своей безкорыстной любви къ отечеству.

18) Чтобы князь Чарторыйскій, узурпаторски владѣвшій скаромъ рѣчи-посполитой, представилъ отчетъ въ своемъ управлениі, а равно представиль таковой же и въ скарбовый трибуналъ.

Roku tysiąc siedmset dziesiątego, miesiąca Februarii trzeciego dnia.

Na urzedzie grodzkim Brzeskim, aktami starościskimi, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy persona-liter imć pan Leon Żardecki, instrukcją, na rzecz w niej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisana:

Instukcia od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników—ziemskich, grodzkich, obywatelów woewództwa Brzeskiego dana na walną radę Warszawską ichmość pp. deputatom, z rady Sandomierskiej ad latus króla imsci deputowanym: wielmożnemu imsci panu Sadowkiemu—pis-

19) Напомнить королю о сохраненіи pactorum conventorum, потому что недавнія насилия Настыча—оберштеръ-лейтената надъ Махвицемъ, Шуйскимъ, Галемскимъ, подвергшимся не только тюремному заключенію, но даже и высылка въ Саксонію совершенно невинно, ясно говорять объ ихъ неисполненіи.

20) Чтобы Ясная Гора—Частоховская, выдержавшая сильный непріятельский напоръ и сильно пострадавшая, была поддержанна какими либо пособіями и чтобы ей подтверждены были привилегія короля Яна III-го.

21) Чтобы обыватели, потерпѣвшіе во времія войны убытки въ своихъ имѣніяхъ, были вознаграждены какими либо льготами, и въ частности—Брестскій подстолій Шуйскій.

22) Чтобы выданы были владѣльцамъ ихъ крѣпостные, бѣжавшіе на Волынь.

23) Чтобы водворена была безопасность—и въ домахъ и на дорогахъ.

24) Чтобы вознаграждены были за заслуги—земскій писарь Садовскій и Брестскій подстолій Несторовичъ, изъ коихъ послѣдній трижды находился въ пѣщну у своихъ супротивниковъ, т. е. супротивниковъ Сандомирской конфедерacji.

rzowi ziemske mu woiewódz twa Brzeskiego, imsci panu Stanisławowi Tyszkowskiemu—podstolemu Brzeskemu, imć panu Zygmuntowi Chrzanowskemu—czesznikowi, Brzeskiemu urzęnikowi.

Teraz zaś, za universalem najaśniej szego króla imsci Augusta na seymik zgromadziszy się, z limitacyi dwudzie stego trzeciego Iannuarii, ichmościów pp. posłów tych uprosiliśmy: wielmożnego imć pana Jana z Kozielska Ogińskiego—kuchmistrza w. x. Lit., jaśnie oświeconego xięcia imsci Mikołaja Radziwiła—ordynata Nieświskiego, starostę Głuchowskiego, wielmożnego imsci pana Dominika Szuyskiego—chorążego woewództwa naszego, iegomości pana Mikołaja Machwica—podsekda woewództwa Brzes-

kiego, imć pana Piotra Pieckarskiego— miecznika woiewództwa Brzeskiego, imści pana Franciszka Szuyskiego—podstolego woiewództwa Brzeskiego, imć pana Jana Nestorowicza—podstolego Brzeskiego, imści pana Franciszka Szuyskiego—podstolego Bracławskiego, imci pana Dominika Ostrowskiego—czesnika Nowogródzkiego, imć pana Ambrożego Kościuszka—wojty Kobryńskiego, imć pana Woyciecha Niepokoczyckiego — skarbnika Brzeskiego, imć pana Piotra Galemieńskiego—stołnika Orszańskiego, imści pana Andrzeja Borkowskiego — podczaszego Bracławskiego, imć pana Sadowskiego—starostę Horodniańskiego, imści pana Kampowskiego—stołnika Brześciańskiego, imści pana Stanisława Chrzanowskiego—podstolego Orszańskiego, wielmożnego imci pana Jana Karola Chodkiewicza—starostę Wieluńskiego, Błudnickiego etc., imć pana Piotra Przemyska Wolskiego—podczaszego Bracławskiego.

Gdy nas iuż wszystkich, iako pożarem iakim iniqua ogarnęła zewsząd factorum series, že non erat is populusque, quo pax tranquilla iuvaret; gdy iuż od tak ciężkich prawie obumierająca dotąd oyczynna rewolucyi dextera Excelsi powstaie, quasi redivivus e cineribus suis phoenix, za szczęśliwym na tron króla imści Augusta naiśniejszego, szczęśliwie nam panującego, powrotem profitemur wszyscy, że cum domino pax ista venit. Nie ustaie y teraz koło dobra pospolitego paterna sollicitudo i. k. mości, pana naszego miłościewego, kiedy nas wszystkich, quasi pullos zgromadza maiestatis suae na radę walną Warszawską, abyśmy na tamtym miejscu co różnione serca, animusze civium naruszyli praw, swobod y wolności naszych, teraz do spólney y dawno sprowadzone między sobą miłości y konfidencyi unita manu wszytko to ad pri-

mum chcieli sanctis suis reducere statum. Za eo i. k. mości, panu naszemu miłośiwemu, ichmość pp. posłowie nasi wiernego poddaństwa woiewództwa tego należąta maiestatowi oddadzą homagium.

Primo: co iest dulcius sponnieć et utilius rzeczy-pospolitey, iako wiedzieć godne animusze in mutua charitate et indivisa unione wszytkich concivium, przy dostoienstwie y szczęśliwym panowaniu i. k. mości, pana miłościewego? Adhibebunt tedy curam et sollicitudinem ichmość pp. posłowie, aby wszytkie post tot turbidos differentiarum motus, szczęśliwością huius seculi uspokoiwszy, in conservationem maiestatis, na utrzymanie praw y swobod oyczystych, atque omnium circa tuitionem ichmości sancitorum, iak nayszczęśliwszy y pożądańszy oyczynie ex activitate był skutek.

Secundo: autores woyny Szwedzkiey, przez których wszytka wojna y wszytka zguba in viscera rzeczy-pospolitey wprowadzona utinvestigentur et iudicentur y aby amnistia takowym niedana sine consensu ordinum wspólney rzeczypospolitey.

Tertio: ichmość pp. commissarze, od króla iegomości y rzeczy-pospolitey do traktatu z królem iegomością Szwedzkim naznaczeni, iako zawierali traktat et fundamento zakończyli, na ten czas ut dent rationem rzeczy-pospolitey.

Quarto: konfederacie wszystkie, które przeciwko maiestatowi i. k. mości Augusta wtórego y przeciwko konfederacye Sandomirskiej in contrarium stawały, aboli też quocunque titulo sub nomine Stanisława in publicum weszły, aby pro irritis et inanibus zostawały, y sami marszałkowie, aby poena arbitraria rzeczy-pospolitey puniantur, exceptis his omnibus, którzy anteacte od wojsk Szwedzkich opposuerunt manum suam. Aby naiśniejszy król imć in tam turbulento reipublicae statu, aby się, według

dawnych praw, za granicę nigdzie oddalać się więcej nie chciał,—upraszać o to będą ichmość pp. posłowie.

Quinto: wakansye wszytkie, które usurpatice rozdał Stanisław Leszczyński, aby były kassowane, cum arbitraria poena rzeczy-pospolitey, y sam, iako intrusor et usurpator illegitimus, aby był sądzony singulari iudicio rzeczy-pospolitey na tey radzie konfederacyey Sendomirskiey. Chcąc aby ufundowane iura cardinalia tot sancitis naiaśniejszych królów cum ordinibus nienaruszone zostawały, wszytkie te abrupta, które od przeciwniej strony paletów invaziey zabranych substancyi, więzienia, contribucie propria authoritate formowanych na woewództwo y powiaty włożonych, annexis nominibus, actorem sądziła rzecz-pospolita.

Sexto: trybunałów, ziemstwa, grodów wszytkie akta, które się sub titulo Stanisława in volumen legum są ingrossowane, zabiegając in futurum tantorum malorum casibus, ut annihilentur et ex actis eliminentur. Maiąc pro ultimo obiecano securitatem internam rzeczy-pospolitey, która robore militiae constat et dependet ad w. x. Lit. y powiatów w. x. Lit. do tychże ichmość panów providentiam, iako należy tak, aby zapłata y lokacyja cum commodo w. x. Lit. et commodo woyska obmyślona była.

Octavo: (sic) a ponieważ na własne się nasze przeciwko nieprzyaciółów zabieramy siły, przy łączce Bozkiey spodziewamy się na zdolność swoje; instabunt ichmość pp. posłowie, aby woyska auxiliarne naiaśniejszego Cara iegomości wyprowadzone sine redditu były, et ab omni onere rzecz-pospolita była uwolniona, ponieważ pod terazniejsze czasy est extenuata. Fortece, działa y wszelka amunicia zabrana aby oddane były, według reskryptu naiaśniejszego Cara iegomości.

Teraz zaś co są zabrane repartycie, mimo postanowienie publiczne, z królem imiącą y z ichmościami pp. ministrami, decidowane,—że woysko w. x. Lit. swoich wolnych kwater niema; instabunt ichmość pp. posłowie, aby okupione były.

Co barzey oyczynie affixit ac desolavit, ieżeli motivum zawziętości, diffidencie y niezgody, za którymi, tanquam de fonte, wyniknęły wszytkie nieszczęśliwości y niesłychnane w wolnym narodzie abusus tak dalece, że nulla domus custode tenentur; z tey tedy raciey ante omnia będą upraszali ichmość pp. posłowie króla iegomości, p. naszego miłościwego, aby radicitus authoritate regia, uspokoiwszy niezgody y wszytkich szczęśliwie do pożądanej przywiodszy iedności, in medellam tantorum malorum raczył nam złożyć seym pacificationis et reconciliationis.

Abiurata dymów tak ciężka, że ad ultimam nas wszytkich przywiodła egestatem, a prawie desolatam uczyniła Arabiam, przy nieznośnej contrybutionum extorsyi; aby, czy to reducta ad minorem quantitatem być mogła, czyli też nowa aby nam pozwolona była abiurata,—omnino ichmość pp. posłowie o to starać się będą.

Abiurata dobr dożywotnych, ponieważ jest tak ciężka, że całe zdezolowane dobra; upraszać tedy będą ichmość pp. posłowie, aby umniejszona była; a że imię p. Nestorowicza—podstolego Brzeskiego dobra Oziaty, Biała, przeładowane są hyberną y dymami, aby folge miały, upraszać będą,—aby diminutia była.

Znając być in republica ichmość pp. posłowie aequales cives w. x. Lit. liberrum prowadzić sol na potrzebę swoje z miast portowych; tak aby woewództwo temi idem liceat, albo też z żup kordonnych była suchedniowa sol nazna-

czona,—o to się ichmość pp. posłowie nasi domówić mają.

Wielkie zasługi, straty, koszty godnej pamięci iaśnie wielmożnego imci pana Hrehorego z Kozielska Ogińskiego—generalnego starosty księstwa Żmudzkiego, hetmana w w. x. Lit., nietylko in extenis w podziwieniu, ale quod magis całej rzeczy-pospolitey, etiam post fata, in recenti zostawił memoria, nigdy nie wygasła w sercach naszych, iako vindicis praw wolności naszych,—który in cineribus śmiertelności zagrzebiony sanctitatus iednak całemu światu odwagą y zasługami ku rzeczy-pospolitey, który aż do ostatniego życia momentu zdrowiem, życiem cum dispendio fortuny służył; słuszna rzecz, aby in successoribus suis gratiam od rzeczy-pospolitey odebrał in recompensam, y w praeten-syach swoich, przy pokazanych swoich dowodach, tak na radzie ante comicyalney Brzeskiey, iako walney Warszawskiey , skutecznie akwietowani byli we wszystkim. Kalkulacia też z ceł trzymanych od rzeczy-pospolitey aby nie była odkładana do trybunałów skarbowych w. x. Lit., ale na tey Warszawskiey radzie skończona, y w czym się z tey kalkulacyi pokaże dowód, aby należta satisfakcia uczyniona była sukcessorom; tudzież zabranych w niewolą iaśnie wielmożnych ichmość panien starościąnek Żmudzkich, aby rzecz - pospolita chciała adinvenire modum,—o to ichmość pp. posłowie instabunt przez nas wszystkich.

Wzięcie księcia imści Michała Wiszniewieckiego, hetmana bywszego w. x. Lit., że mimo amnestii Cara imści księcia imści feldmarszałka y pas wydany, wzięty iest, aby był stawiony ad iudicium rzeczy-pospolitey, mającę nad każdym synem swym prawo; instabunt singuliter ichmość pp. posłowie, aby nomine publico expostulatia w tym była do na-

iaśniejszego Cara imści. Xięcia imści pana woewództwa Nowogródzkiego, iako magnum nomen w respekt łaski i. k. mości, pana naszego miłościewego,—ichmość pp. posłowie nasi zalecić powinni et desolationem tam magnam fortunae księcia imści opowiedzą.

A że iest naywiększa gloria regnantium wszystkich do swoiej applikować clemencyi,—instabunt ichmość pp. posłowie nasi do króla iegomości y całej rzeczy-pospolitey za iaśnie wielmożnym imśc panem podkanclerzym w. x. Lit., aby w osobie swoiej dignissimi et meritissimi hominis in honore et substantia miał securitatem y powracał, munitus gratia principis, ad latus króla iegomości do rzeczy-pospolitey ad exercendum officium suum,—ponieważ per vim od przeciwny strony był zabrany. Widi zi cały świat et realem rzecz-pospolita uznaie domu iaśnie wielmożnych ichmość pp. Sapiehów applicationem, kiedy dla dobra pospolitego siebie samych et quod vita carius wszystkich honory domu swego in distributivam i. k. mości dispositionem et decisionem totius reipublicae oddawszy, privatam raczey obierając vitam, publica oyczyna mogła spierać się salute, sami się ochotnie wyniszczają, aby florentem paccatamque oglądali rempublicam: iuż tedy za tak iawnemi ku i. k. mości maiestatowi y oyczynie życliwości swoiej dowodami, aby ab omni impietitione salvi et liberi,—starać się będą ichmość pp. posłowie nasi.

Xiąże imści Czartoryski, iako usurpatice trzymał skarb rzeczy-pospolitey, ut det rationem vilificationis suaue przed rzeczą-pospolitą et calculationem faciat o wniesionych podatków refusionem,—tego się ichmość pp. posłowie nasi domówić się powinni. Także o te assump-ta trybunału skarbowego ichmość pp.

posłowie i. k. mości y rzeczy-pospolitey upraszać będą.

Pamięć w sercach naszych i. k. mości, pana naszego miłośiwego, iuż ad requisitionem rzeczy-pospolitey facillime poprzysiężone nierzaz pacta conventa, iako in suo robore zostawać mają; tak nie wątpiemy, że sacrosancte i. k. mości observantur. Donieść oraz, quae- rimonium in facie totius reipublicae do maiestatu i. k. mości, że przez imści pana Nastycz, oberszter-lieutnanta na ten czas i. k. mości, contra pacta conventa, lub cardinale proprio ausu violatum,—że neminem captivabimus, nisi iure victum,—w domach własnych szlacheckich, omni immunitate obwarowanych obywatelów, urzędników dobrze zasłużonych województwa naszego, to-iest: imści p. Michwica, imśc p. Szujskiego, imśc p. Galemksiego, a nic nigdy niewinnych iure vilissimo więził in carcere, przez całe półroka, omnique destitutos alimento aż do Saksonii zaprowadził, by incarceratos; aby się tedy in fnturum na takowe nikt nie odważał inconvenientie, omni conatu upraszać będą i. k. mości ichmość pp. posłowie, aby publice był o to sądzony.

Doświadczone propugnaculum królowey polskiej, Jasna Góra Częstochowska, dotrzymawszy Bogu y oyczynie wiary cum dispendio sacrae supellectilis; dla conservathey dalszey mieysca tego świętego et pupillae korony polskiej y w. x. Lit. aby sposób mógł bydż obmyślony nagrodzenia żołnnych kosztów conventu tego, iako też y utrzymanie dalsze tey fortecy in obsequium Bogu y oyczynie rzeczy-pospolitey; tudziesz o reassumptę constitutionum, osobiwie seymu coronatōis świętey pamięci króla iego mości Jana trzeciego, które to mieysce ab omnibus oneribus belli perpetuo uwalniaią,—ichmość pp. posłowie starać się będą.

Zgubione dobra pod Brześciem wszelkich ichmość pp. obywatelów nayduią w sercach naszych compassią, tak singulariter imć p. Franciszka Szujskiego—podstolego Brzeskiego, który wszelkie militiey, a naybarziey auxilliariis copis prima praeda, iako na trakcie będące; instabunt ichmość pp. posłowie nasi, aby tak znacznych szkod recompensa być mogła, które nietylko teraz noviter przy ieneralstwie imści pana Połońskiego, ale ieszcze antecedenter na stanowisku zimowym imć pana Golcza—feldmarszałka Cara imści wojsk nietylko prowiant z dobr imści p. podstolego biorących, ale insuper od tegoż żołnierza zabrane w połu ośm skyrty na dwa tysiące kop, którą tak znaczna szkoda, przy wielkiej karytyey ad tot requisitiones, żadnej nie odebrał satisfakcyey: consulendo tedy ichmość pp. posłowie honor y tak znaczna imści szkoda aby była nagrodzona, domówią się.

Zbiegłych na Wołyń poddanych, aby była reassumptia constitutionum,—ichmość pp. posłowie singulariter starać się mają.

Wszystkich, tak w domach, iako też w drodze securitas aby obwarowana była,—o to się usilnie ichmość pp. posłowie starać będą.

Wielkie merita wielmożnego imć pana Sadowskiego, pisarza ziemskiego województwa naszego, półkownika wojsk w. x. Lit., tudzież imści pana Nestorowicza, podstolego Brzeskiego, lubo za sobą same loquuntur; jednak y województwo, chcąc addere suffragia ichmość, zleca pp. posłom, aby do maiestatu i. k. mości y w respekt distributiae gratiae zalecić chcieli ichmość. A że imśc pan Nestorowicz, podstoli Brzeski, stawając przy dostojeństwie i. k. mości confederacyey Sandomirskiej po razy trzy ab adversa parte był zabrany w więzienie; tedy specialiter ichmość pp. posłom do i. k.

mości aby był zalecony, iniungimus. Każdego z nas commovere muszą exempla vio-latae securitatis stanu y domu szlacheckiego, na osobę imści pana Nestorowicza—podstolego Brzeskiego practikowane, kiedy publica securitate manu napadlszy, gote-we pieniądze y wszelki splendor in prae-dam et spolium zabrawszy, na ostatek sa-mego gwałtownie wzioszy z iednego do drugiego podawali więzienia;—żeby tedy takowe ausus impune nie chodziły, ale innocentia każdego securitate za-szczycać się mogła, specialiter commit-timus ichmość panom posłom, aby ten interes, który za spólną krzywdą wszyscy liczymy, był promowowany, żeby iudicium y należtyty rigor in deliquentes extendat-ur y motivo caley rzeczy-pospolitey, tak restitutio laesi honoris imści panu Ne-storowiczowi, podstolemn Brzeskiemu, iako też refusio poniesionych szkod sub-sequi mogła, in simili actu z imści pa-nem Morozem.

Caetera dexteritati et fidei commitmus ichmościom panom posłom naszym.

U tey instrukcyey podpis rąk tymi słowy: Piotr Galemski—direktor seymiku woiewództwa Brzeskiego, Dominik kniaż Szujski—chorąży woiewództwa Brzeskiego, Alexander Kompowski—stolnik woiewództwa Brzeskiego, starosta Dywinski, Franciszek Michał kniaż Szujski—podstoli woiewództwa Brzeskieńskiego, Jan Buchowiecki—pisarz grodzki Brzeski, Benedykt Buchowiecki—podczaszy woiewództwa Brzeskiego, Wik-toryn Sygni Bukraba, Paweł Kościuszko — łowczy woiewództwa Brzeskiego, Adam Kazimierz Kościuszko Siechnowicki p. O., Michał Antoni Gimbut, Wincenty Hornowski—obozny woiewództwa Brzeskiego, Józef Przyszychocki, Jan Szeliski, Ludwik Grodzicki. Która to instrukcja, przez osobę wyż pomienio-ną ku aktykowaniu podana, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1710 г.

Изъ книги за 1710 годъ, стр. 717.

346. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись по случаю морового повѣтря въ Лепесахъ, на фискальный сеймикъ постановили:

- 1) Открыть фискальный судъ въ Каменцѣ.
- 2) Сборщиковъ обязать представлениемъ отчетности.
- 3) Подтвердить о взносѣ чоповаго шеляжнаго.
- 4) Недоломчиковъ подвергнуть установленной экзекуции.
- 5) Погорельцовъ отдать на благоусмотрѣніе фискальнаго суда.
- 6) Удовлетворить нѣкоторыхъ лицъ за ихъ услуги и собственные затраты на пользу воеводства.
- 7) Уволить отъ взносовъ чоповаго шеляжнаго имѣніе Яновъ, принадлежащее духовенству.
- 8) Изъ собранныхъ недоимокъ удовлетворить жалованье Бронниковскаго—маршалка фискальныхъ сеймовъ.
- 9) Тракту пружанскому, вносявшему на содержание саксонского войска не по 2 талера битыхъ, какъ это приказано было королемъ, а по 5,— передержку возвратить изъ остатковъ чоповаго шеляжнаго.
- 10) Просить Брестского старосту засѣданія гродскихъ судовъ назначить въ Каменцѣ, такъ

какъ въ Бреестѣ оныя не могутъ производиться вслѣдствіе свирѣпствующаго тамъ мороваго поѣздія.

11) Актъ теперешнихъ совѣщаній, вслѣдствіе

просьбы обывателей, отложитъ до мѣсяца Декабря.

12) Маршалку сеймовому дать право, въ случаѣ надобности, избрать мѣсто и созвать сеймикъ.

Roku tysiąc siedmusetnego dziesiątego, miesiąca Augusta dwudziestego ósmego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościnskimi y przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imć pan Wawrzyniec Szyrma, laudum seymiku fiskalnego woewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podał, cuius tenor sequitur talis:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, ziechawszy się, kiedy clades grasującego powietrza in loco consiliorum durat, do dóbr, Lepiosy nazwanych, wielmożnego imć pana Samuela Jurewicza, pisarza dekretowego w. x. Lit., dziedzicznych, na seymik fiskalny ex limitatione po seymiku relationis z rady walney Warszawskiey pro die vigesima Augusti, w roku teraźniejszym przypadającej, a mając pro principali obiecto laudum seymiku relationis, którego in virtute ad executionem przystąpiszy, sądy fiskalne za iednostayną zgodą, w Kamieńcu, pro die tertia Novembris w roku niniejszym, składamy. Ten ktrym.....*) ichmę pp. sędziowie fiskalni, in laudo relationis wyrażeni, solita praxi iurisdykcją ufundować mają, de praesentibus iudiciis, ratifikując tot lauda praesenti laudo cuiuscunque tuli.

Ihmę pp. exaktorowie coram delegatis

calculacją czynić tenebuntur, sub paenit, w sądach fiskalnych decernendis.

Czopowe y szelżne, w których kolwiek dobrach zaległo, aby importowano było do skarbu, iniungimus; contra renitentes forum w tychże sądach fiskalnych naznaczamy sub scripta execuzione.

Conflagrati, według prawa, respektowi sądów fiskalnych committimus.

Imści pana Szpkowskiego, który pro interesie woewództwa proprio sumptu odprawił poselstwo do iaśnie oświeconego xięcia imści Meżyka, za prace y koszta ex calculatione subseqenda ichmę pp. exaktorów, osobliwie w. imści pana Stanisława Rayskiego, łowczego Brąsławskiego y imści pana Garwaskiego, tysiąc pięciuset złotych polskich, które że mają dojść, cavemus.

Dobra Janów cum attinentiis duchowne, żeby w podatkowaniu czopowego y szelżnego nie były depaktowane, przy dawnych contraktach in toto zachowawszy, do sądów fiskalnych odsyłamy.

Imści pana Stanisława Bronikowskiego, stolnika Wieluńskiego, in vim funkcji rocznej marszałkowskiej seymików fiskalnych, z retentorów czopowego y szelżnego quantitatatem summy, w laudach wyrażonej, naznaczamy.

A że traktu Prużańskiego ihmę pp. concives nostri, za wejściem woyska i. k. mści saxońskiego, sub exekutione będąc militari, wypłacali po pięć talarów bitych z dymu, a całemu zaś woewództwu clementia i. k. mści, po dwa talary płacić ieno nakazał; zatem tantam ruinam traktu tego z remanencyi czopowego y szelżnego, nagrodzić submittuiemy się.

*) При переплетѣ обрѣзана строка.

A źe occurrunt desideria żadających sprawiedliwości całego województwa naszego civium, ponieważ ob ingrumentem pes:em in loco solito w Brzesciu sądy grodzkie sądzić się nie mogą; tedy unanimi assensu, aby iaśnie wielmożny imć pan starosta Brzeski, per litteras universales, mieysce nayblízszej cadencyey ad arbitrium do sądzenia w Kamieńcu złóżył, recurrir woiewództwo nasze; iako też, y po odsądzonej cadencyi pierwszej, in posterum supremo arbitrio iaśnie wielmożnego imć pana starosty woiewództwa naszego committimus.

Akt consiliorum praesentium supplikā ichmość pp. obywatelów woiewództwa naszego do dnia trzeciego miesiąca Decembra odkładamy. Jeśli by ob rationem

grassującego powietrza, lub też ob incursum iakowych okazyi, ziechać nic przyszło,— daiemy plenum ius et committimus imści panu marszałkowi per litteras universales convocare y mieysce naznaczyć. Działo się w Lepiosach, in loco consiliorum, dnia dwódziestego miesiąca Augusta, roku Pańskiego tysiąc siedmusetnego dziesiątego.

U tego laudum podpis ręki temi słowy: Bonifacy Nasetowa Ostrowski — czesznik Nowogródzki, marszałek seymiku fiskalnego woiewództwa Brzeskiego, manu propria. Którež to laudum seymiku fiskalnego, przez osobę zwyż pomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1711 г.

Изъ книги за 1711 годъ, стр. 2109.

347. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ о сборѣ провіанта.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реалційномъ сеймикѣ, для установления правилъ относительно сбора провіанта, постановили: 1) одобрить требуемое количество онаго, въ размѣрѣ 2,000 бочекъ хлѣба; 2) избрать комиссаровъ, которые и должны исполнить это дѣло въ течениі 4-хъ недѣль; неисправныхъ же плательщиковъ подвергнуть экзекуції; 3) вытнинуть имъ наблюдости за магазинами и за правильностю мѣры; 4) такъ какъ во многихъ мѣстахъ чувствуется недостатокъ провіанта, то, чтобы не затруднить плательщиковъ, установить таксус: за мѣрку ржи—2 зл.; за мѣрку овса—1 зл. и 15 гр.; за мѣрку ячменя—50 гр. и предоставить плательщикамъ на произволъ и то и другое; 5) такъ какъ чувствуется недостатокъ въ сѣнѣ, то выдать 2,000 зл. на покупку онаго, а равно и 1,000 зл. общеннаго жалованья полковымъ, которые собрать съ дымовъ по $7\frac{1}{2}$ зл. съ каждого; 6) вмѣнить сборщикамъ талерной подати, чтобы они собрали ее съ каждого дыма по талеру би-

тому; въ случаѣ же сопротивленія, чтобы привѣгли къ содѣйствію военной силы, а если и это не поможетъ—то лишить ослушниковъ права голоса на съѣздахъ; сумму же эту употребить на уплату разныхъ долговъ воеводства; 7) подтвердить прежнее постановление на счетъ выдачи вознагражденія чашнику и покойному Тышѣ въ размѣрѣ 8 зл. Но такъ какъ Тыша умеръ, то половину слѣдующей ему суммы выдать ксендзамъ Августинамъ, какъ для спасенія души покойного, такъ и въ вознагражденіе убытковъ отцевъ, въ костелѣ которыхъ производятся сеймы, часто сопровождающіеся ломкой скамеекъ; 8) по случаю назначенія Льва Сагѣги Минскімъ каштеляномъ и отказа Пекарского, для совмѣстныхъ работъ съ Галимскимъ, назначить комиссаромъ Доминика кн. Шуйскаго, которымъ и вмѣнить—не вдаваться въ предметы занятій будущаго трибунала, а только пользоваться своею властію относительно дѣлъ судебныхъ; Брестскому маршалу вмѣнить со-

ставить для нихъ особую инструкцію отъ имени велико Брестскаго воеводства; 9) комиссарамъ, за- вѣдующимъ сборомъ провіанта—назначить по 5 зл. съ дыма на обоихъ; 10) 1,000 зл. возвратить судьѣ гродскому Непогойчицкому; 11) въ вознагражденіе трудовъ и затратъ выдать по 1 зл. съ тарифа, нынѣ действующаго — Шекарскому; 12) подтвердить уплату вознагражденія бервардикамъ—прежнему администратору этой подати, съ тѣмъ, чтобы онъ исполнилъ ее немедленно; 13) трактовые тарифы, вновь передѣланы, отдать на руки маршалку; 14) вмѣнити комиссарамъ, чтобы при сборѣ провіанта не упускали изъ виду и прежнихъ правилъ, чтобы не произошло ни упущеній, ни передержекъ; 15) годичному маршалку Костюшкѣ-Сѣхновицкому изъ на-

стоящаго провіанта выдать 1,000 полъс. зл. въ вознагражденіе за его труды; 16) вознагражденіе изъ талерного сбора, присужденное маршалку, должно быть выдано ему прежде другихъ, а въ случаѣ невозможности этой уплаты, вследствіе удовлетворить его изъ первого источника, какой только ему представится; 17) для свѣденія обывателей— сколько они должны платить,— учинить надлежащую информацію, именно: ст. каждого дыма, по теперешнему тарифу, по 20 зл. и 15 грош.; въ случаѣ представившейся необходимости— дворяне должны быть созваны маршалкомъ и оповѣщены въ вышеизначенное время, т.е. въ третій день послѣ громничаго сеймika будущаго года.

Roku tysiąc siedmusetnego iedynastego, miesiąca Decembra dziewiętnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościskimi y przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto pan Maciey Czumański, laudum seymiku fiskalnego Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podał, tenore tali:

My senatorowie, dyguitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, na seymik relationis do Brześcia za universalem wielmożnego imiści pana Ambrożego Kazimierza Kościuszka Siechnowickiego—marszałka seymików rocznych woewództwa naszego, pro die decima prae-sentis zgromadzeni do wysłuchania relacyi ichmościów pp. posłów, do iaśnie wielmożnego imiści pana hetmana w. x. Lit. uproszonych, iako principale obieccum rady naszej teraźniejszych, naprzód przystąpiliśmy, z których ichmościów relacyi, iako też przeczytane na instrukcyę woewództwa rescriptu iaśnie wielmożnego imiści pana hetmana w. x. Lit. woewództwa naszego applikacyją, iako

też uchwalona in alimentum woyska dwóch tysięcy beczek zboża pensya grato przyjęta animo; zaczym, chcąc mieć in effektu przeszłego seymiku naszego sancita, za commissarzów do wybrania pomienionego zboża, to-iest, tysiąca beczek żyta, pięciuset ięczmienia, pięciuset beczek owsa, obraliśmy imiści Franciszka Chrzanowskiego—Iowczego Brzeskiego y imiści pana Michała Zborowskiego, którzy ichmość, sine ulla dependentia od imiści pana półkownika nad garnizonem w Brześciu lokowanym komendę maiącego, pogotowiu imiści pana commissarza woyskowego, którego woewództwo od dyspozycyey w wybieraniu wyżej specifikowanego prowiantu releguię y nie acceptuię, z dymów redukowanych według taryfy nowo sporzązonej żadnych nie acceptując, ani przyjmując excepçyi od kogokolwiek wydanych, które pro nullis et irritis praesenti laudo declarantur.

Wyżej namieniony podatek prowiantowy wybierać mają, zasiadły w Brześciu, ab actu praesenti we cztery niedziele, to-iest, dnia siódmego Januarii w roku, da P. Bóg, przyszłym, tysiąc siedmusetnym dwunastym, gdzie przez cztery niedziele continue et sine intermissione residuiąc, od wnoszących sine ullo sola-

rio, odbierać obligantur; w którym czasie ieśli by którykolwiek dobra uchwalonego nie wnieśli prowiantu, to iest, we czterech niedzielach inclusive, a die septima Januarii computando, tedy per executiōnem od retentorów uchwalony vindicabunt proviant, którego exekucya praesenti pozwalamy laudo do wybrania tego prowiantu, aby nie większa, ale zwyczajna Brzeska była miara y aby szpichlerze do przyszłego spławu prowiantem zaymowane nie były, ichmościów panów komissarzów obligamus; tudzież aby dyspartyment prowiantu uchwalonego na dymy redukowane nowey abiuraty stała się y uczyniony był przez ichmościów panów komissarzów sine..... *) obowiązuiemy.

Ponieważ na wielu mieyscach z dopuszczenia Boskiego w woiewództwie naszym powypadał dobytek, przez co dla szczupłości y niedostatku sprzązaiów, lubo by się znaydował trudny wywoz uchwalonego prowiatu; zaczym praesenti laudo ustanowiamy taxę zboża, to-iest: szanek žyta miary Brzeskiej—złotych dwa, ięczmienia szanek groszy pięćdziesiąt, owsa szanek—złoty, groszy piętnaście, dając liberam optionem każdemu z ichmościów panów obywatelów zbożem, lub pieniędzmi z dymów swoich, ad proportionem uchwały y dyspartymentu, wydać quantitatēm, w czym tak ichmśc panowie komisarze woiewództwa żadnego zatrudnienia czynić nie mają, iako też ichmśc panowie woyskowi, którym ten prowiant do oddania naznaczony będąc; pieniądze za zboże według taksy wyżey namienionej acceptować tenebuntur, nie praetendując żadney auctiey, lubo by zboże za czasem w wyszą poszło cenę; ponieważ gratuite ex immunitate dobr ziemskich dziedzicznych in alimentum wojiska takową czyniemy uchwałę.

*) Otrzymano niespełna słówъ при переплетѣ книги.

Lubo w reskripcie iaśnie wielmożnego imści pana hetmana w. w. x. Lit. nie mamy dołożonego punktu intuitu obmyślenia siana na konie lokowanego w Brzesciu garnizonu; iednak widząc indisponabilem necessitatem, iż się bez tego obeyść nie może, oraz zabiegając aby immunitas dobr ziemskich przez domyślne in necessitate furaże, dla którego nie pionosła uszczerbku, widząc wielką w wydawaniu siana trudność, ponieważ ieszcz lecie zciagnionego obozu łąki powypasały stada, a reszta nawalność wyiadła szaranczy: zaczym miasto siana na kupienie onego złotych dwa tysięcy naznaczamy y uchwalamy, także trzeci tysiąc złotych polskich, przeszłym laudum naszym wielmożnemu imści panu Grotuzowi, półkownikowi i. k. mści, komendę mającemu nad garnizonem Brzeskim deklarowane, uchwalamy. Która summe, w jedno złączona, trzy tysiące wynoszącą, wszelkie in genere dobra wypłacić powinne będą według dyspartymentu na nową abiuratę po złotych półosma z dymu uczynionego.

Podatek talerami od lat kilku uchwalony y tak wiele laudami osobliwie pańskich per solam temerariam remi.... nie iest wydany; zaczym tak in antecessum postanowione lauda, iako też w sądach fiskalnych ferowane dekreta approbuiemy.

Ichmściom panom poborcem tego podatku, to-iest, iegomości panu Niepokoczyckiemu—strażnikowi y sędziemu Brzeskiemu grodzkiemu, iegomści panu Stanisławowi Rayskiemu—łowczemu Bracławskiemu executionem, adhibito brachio militari, pozwalamy y aby wszelkie dobra przerzczony podatek po taleru bitym wypłaciли bez żadney excepcyi, które ieśliby od kogokolwiek wypaść miały, one kassuiemy, annihiluiemy y terazniejszym postanowieniem naszym za nieważne deklaruiemy.

Oraz, chcąc renitentes ad regulam

aequalitatis podatkowania pociągnąć poem
nam privationis vocis activae na wszel-
kich zjazdach naszych in refragarios san-
citas woiewództwa całego zakładamy,
z którego podatku talerowego, wydane
różnym ichmościom in recompensam ero-
gowanych, dla zaszczystu woiewództwa
summ, assygnacye aby wypłacone były,
uchwalamy.

Largiąc ichmościom panom posłom
woyskowym, to-iest, iegomości panu Mi-
chałowi Sawickiemu—czesnikowi Wołko-
wyskiemu y s. p. imci panu Tysze w prze-
szłym laudum naszym deklarowanych złoty-
ch ośm z nowej redukowanej taryfy
terazniejszym utwierdzamy postanowie-
niem. A ponieważ świętę pamięci imś
pan Tysza, po otrzymaney od nas de-
klaracyey fatis cessit; przeto medietatem
onego concernentem, tak in suffragium
onego duszy iako też, mając respectum
na ruinę w terazniejszym zamieszaniu
dobr ichmościów xięży Augustyanów
Brzeskich, w których ichmściów koście-
le ustawnie tak częste seymiki nasze od-
prawować nie bez przeszkode y często-
kroc ze spowania ławek zwykliśmy, te-
muż wyżey namienionemu konwentowi
ichmościów xięży Augustyanów appliku-
iemy, aby połowa uchwalonej summy
przez ichmościów panów komissarzów,
przy prowiancie wybrana, do rąk pomie-
nionych ichmościów oddana y wypłaco-
na była,—zlecamy.

Ponieważ siła na tym należy, aby wo-
skarbowym w. x. Lit., z wypłaconych za
wszystkie lata podatków kwit otrzymać
ex generali calculo mogło.

Ze zaś jaśnie wielmożny iegomość pan
Jan Sapieha — starosta Brzeski, różnemi
publicznemi roztargniony interesami ex
distributiva i. k. mści, pana naszego mi-
łościwego, gratia otrzymała assensum na

kasztelanię Mińską, tudzież iegomość pan
Piekarski—miecznik woiewództwa nasze-
go różnemi zabawami y słabością zdro-
wia ab hoc onere funkcye kommissar-
skiej wymówił się: przeto do iegomości
pana Piotra Galimskiego — stolnika Or-
szańskiego, iako iuż przysiegłego com-
missarza z woiewództwa naszego y na
kilku kadencyach in activitate będącego,
uprosiliśmy iednostaynemi głosami in so-
cium praw y fatygi wielmożnego iegomości
pana Dominika kniazia Szuyskiego—cho-
rażego woiewództwa naszego, którzy wy-
żey namienieni iegomość panowie kom-
missarze, aby się in materias status na
przypadających nie wdawali trybunale w.
x. Lit., ale tylko władzy swoiey w spra-
wach sądowych prawem opisaney uży-
wali,—obliguemy, y osobliwy instrument
y kredens wielmożnemu iegomości panu
marszałkowi koła naszego ichmościom,
imieniem woiewództwa całego limitatam
in publicis materiis ocerklowawszy, poten-
statem dać y podpisać zlecamy.

In recompensam pracy y kosztów na-
stępujących iegomościom panom kommis-
sarzom, do wybierania prowiantu obra-
nym, złotych pięć na obudwu naznacza-
my z dymu według nowej taryfy wy-
daney—złotych tysiąc na potrzebę woie-
wództwa w Tykocinie, przez iegomość
pana Niepokoyczyckiego—sędziego grodz-
kiego in vim refusionis terazniejszym
postanowieniem uchwalamy; ichmościom
panom kommissarzom przy prowiancie
wybrać y do rąk iegomości oddać uchwa-
lamy, w nagrodę różnych prac, na róż-
nych funkcyeach poniesionych y złożo-
nych kosztów dla zaszczystu woiewódz-
twa.....*) wdzięczności obowiązek,
teraz zaś lubo non proportionatam meri-
tis uchwalamy mercedem, to-iest, po złot-
emu iednemu z terazniejszych nowej ta-
ryfy y iegomości panu Piekarskiemu—

*) Щѣлая строка отрѣзана при переплетѣ книги.

*) При переплетѣ книги обрѣзано.

miecznikowi województwa naszego, która pensyą tymże ichmościom panom komisarzom wybrać y do rąk iegomości oddać zlecamy.

Naznaczona pensya dawniejszą uchwałą wielebnym ichmościom pannam Bernardynkom konwentu Brzeskiego, ponieważ dotąd nie iest wypłacona; zaczym dawniejsze reassumując laudum iegomości pana administratora tego podatku, do którego to regulatur onus, terazniejszym compellamus postanowieniem, aby nieodwóczną chciał uczynić satisfactią.

Taryfy traktowe województwa naszego do rąk iegomości, pana marszałka koła naszego oddane, na nowe sporządzone, aby do grodu oddane były, postanawiamy. Wprzód jednak ichmościów panów komisarzów obligamus, aby wybierając prowiant naznaczony z oną starą konfrontowali abiurata, aby się iakowy nie znajdował mankament y dwa razy iedne nie były położone dobra.

Accelerando iegomości panu Ambrożemu Kościuszki Siechnowickiemu, marszałkowi rocznemu seymików naszych, poniesionych prac, in parte wdzieczności, przy prowiancie terazniejszym złotych polskich tysiąc naznaczamy y uchwalamy; która pensyą ciż wyżey pomienieni iegomość panowie komisarze, do prowiantu obrani, wybrać y do rąk iegomości oddać obligantur.

Marszałkowi naznaczona gratitudo z podatku talerowego, aby przed innemi assygnacyami wypłacona była, iegomości pana sędziego grodzkiego, iegomości pana Rayskiego — łowczego Bracławskiego obowiązuiemy, et, in casu impossibilitatis z tego podatku wypłacenia, z naypierszego, którego currentia w województwie naszym będzie, modum satisfactionis obmyślić deklaruiemy.

Elucidando, aby każdy z ichmościów panów obywatelów wiedział quantitatem uchwalonej teraz summy pieniężnej, wyraźną czyniemy informacyją, iż nie wiecę tylko z dymu terazniejszej nowej taryfy po złotych dwadzieścia sześć y groszy piętnastu. Które laudum zgodnie namówiwszy seymik terazniejszy, naziutrz po seymiku gromnicznym, w roku przeszłym przypadającym, limituiemy, dając moc in casu ingruentis necessitatis iegomości panu marszałkowi naszemu przy wyżey namienionym terminie nas convocandi. Datum w Brześciu, die decima Decembris, anno Domini tysiąc siedmusetnego iedynastego.

U tego laudum seymiku fiskalnego podpis ręki temi słowy: Ambroży — marszałek seymiku województwa Brzeskiego. Któreż to laudum seymiku fiskalnego, przez osobę zwyÙ pomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1712 г.

Изъ книги за 1712 годъ, стр. 1529.

348. Постановление дворянъ Брестского воеводства, на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на фискальномъ сеймикѣ, по поводу приведенія въ дѣйствіе вновь назначенной конституціей «abjuratu», постановили: 1) для болѣе удобной экзекуціи предстоящей подати назначить сборщиковъ; 2) для улучшения тарифа—комиссаровъ; 3) дымы, подлежащіе подати, должны быть сведены 50 въ 1 и съ нихъ взимать по 198 злотыхъ; 4) что будетъ собрано свыше 400 дымовъ, то отдать іезуитамъ—персидскимъ миссіонерамъ; 5) претензію Казимира Костюшка отослать въ фискальный судъ, съ тѣмъ, чтобы она была удовлетворена теперь; если же неѣть, то на первыхъ будущихъ судахъ; 6) пословать земскихъ, избранныхъ для Варшавскаго сейма, какъ точно исполнившихъ свою обязанность, разрѣшить отъ присяги; 7) во вниманіе къ пожертвованіямъ Брестского епископа на содержаніе войска, послать къ нему депутатовъ для засвидѣтельство-

ванія благодарности за его заслуги и для просьбы, чтобы юрисдикція воеводства не слишкомъ обременяла была несвойственными позывами въ Яновскую консисторію, на какой предметъ маршалкомъ будетъ составлена болѣе подробная инструкція; 8) обизать гродскихъ чиновъ слѣдить за правильностью мѣръ, совершенно испорченныхъ своею волей жителей, и карать пропавшихъ смертю; 9) установить опредѣленный курсъ монеты, согласный съ принятымъ въ соѣднѣхъ воеводствахъ, именно: червонецъ—въ 18 злотыхъ; талеръ битый—въ 8 злотыхъ; тынѣръ въ 1 зл. и 8 грош.; копѣйка—въ 8 шелковъ; 10) въ вознагражденіе заслугъ Умистовскаго, войскаго, признать его на неопределеннное время маршалкомъ; 11) претензію ксендзовъ Картузовъ и священника Малой Ельны—отослать въ фискальные суды.

Roku tysiąc siedmusetnego dwunastego, miesiąca Decembra dwudziestego trzeciego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościami, przede mna Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imieć pan Franciszek Łanowski, laudum seymiku fiskalnego woewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, de tenore tali:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, na seymik fiskalny ex limitatione przypadły, pro die duodecima mensis Decembris, anni tysiąc siedmusetnego, ad locum obra-

dom naszym solitum, do Brześcia, zgromadzeni dla ufundowania constitucyę, naznaczonej nowej abiuraty, która instantane po terazniejszym seymiku cursum sortiri powinna, do słuchania których y ad recipiendum od ichmość panów obywateli na zaiutrz po seymiku, to-iest, dnia piętnastego pracsentis ichmość panowie grodowi zasieść powinni; a potym, ponieważ sama czasu krótkość, dla następującego blisko seymu, dispensat,—ma być limitowano po seymikach relationis pro commodo ichmość panów obywateli, którzy by teraz nie zaprzysięgli, warując y to, aby intra spatiū seymików relationis na żadne dobra nie zaprzysiężone delata nie wychodziła.

Dla exekucyey iednak łatwiejszej do

teraznieyszego, który currit, podatku, obranych ichmość panów poborców, to iest, ichmość panów Michała Guzelsa—podczaszego Brzeskiego....

Że redukowana taryfa ieszcze poprawy potrzebuje, nieodwłocznie zaraz po seymiku teraznieyszym melioracya nastąpić ma przez wielmożnych ichmość panów commissarzów, ad hoc opus obranych, ichmość panów: Stanisława Rusieckiego—oboznegow w. x. Lit., Jurewicza—pisarza dekretowanego w. x. Lit., Zygmunta Chrzanowskiego—czesznika Brzeskiego, Jana Buchowieckiego—pisarza grodzkiego Brzeskiego, Piotra Piekarского—miecznika Brzeskiego, Nesterowicza—podstolego Brzeskiego, Ambrożego Kościuszka—podczaszego Owruckiego, Bonifacego Ostrowskiego—czesznika Nowogródzkiego.

Z któryey melioratiey, iako pewni jesteśmy, że się znaydzie niemało dymów abiuratowych, tak też dymy powinni będą być redukowane piędzieśiat w jeden; a z nich podatek po złotych stodziewięziesiąt y ośm.

Według uchwały seymiku immediate przeszłego przez tychże ichmość panów poborców modo, metodo laudi tegoż Brzeskiego seymiku sancito, wybrać powinni będą y ze wszystkich tychże dymów.

Co się kolwiek nad czytyrysta dymów znaydzie, pomienioną summę ichmość xięży iezuitom missiey perskiey, religio-nis militantibus zelo propagandae fidei catholicae, wypłacić nieodwłocznie mają.

Imć pana Kazimierza Kościuszki—podczaszego Pińskiego sitientes iustum desiderium, aby mógł reponere calculum exaktey swoiej, do sądu fiskalnego odsyłamy, rekomendując, aby na kadencyi teraznieyszej był słuchany y uspokoiiony pro finali conclusione, co ieżeliby subsequi nie mogło na teraznieyszey kadencji, to na naypierwszych potym sądach.

Intaminata fides wielmożnych panów

Dominika kniazia Szuyskiego—chorążego, Zygmunta Chrzanowskiego—czesznika y podstarościego sądowego, Brzeskich posłów ziemskich, na seym Warszawski obranych, inż y iawnym dowodem nam constans na przeszłym seymie spromowowanych rigidissime et efficaciter adimpletorum woiewództwa desideriorum, więc gratam recompensując obligationem ichmość a iuramento relexamus.

Za odebrane znaczne amoris publici documenta iaśnie wielmożnego iegmość xiędzi biskupa pasterza naszego, kiedy egestati conservandae militiae duchownego chleba succurit porcy, za co chcąc grata imści rependere vota wielmożnych ichmość panów Bonifacego Ostrowskiego—czesznika Nowogródzkiego, Dominika Ostrowskiego — czesznika Nowogródką Siewierskiego, posłów do imści obieramy, oraz upraszaiąc ne graventur iurisdictiones woiewództwa naszego incompetentii evocatione do konsistorza Janowskiego, co samo obszerzyć et alia postulata zlecamy obszerniey wielmożnemu imści panu marszałkowi koła naszego w instrukcyey wyrazić.

Miara w Brześciu arbitrio prywatnych ludzi tak pofałszowana, że iuż kilka garncy na szanku przyczyniono, który tylko dwadzieścia garncy wynosić powinien, także w garnccach, kwaterkach nierzeczywite daie się pofałszowanie z wielką przedaiących y kupujących krzywdą; więc serio iniungimus et obligamus ichmość panów grodowych, aby pro munere officii sui vigilantissime tego dojrzały, aby te wszystkie miary cechowane od ichmość były, a kto by się ważył niecechowane y owszem pofałszowane wynajdować, aby na gardle karany był.

Moneta, in immensum crescents privata autoritate kupców, aby miała limitatum cursum, iniungimns y upraszamy wielmożnego imści pana starostę naszego Brzeskiego, aby po nowym roku instan-

tanee wydał universały na całe województwo, aby currentia monety conformis z przyległeimi woiewództwy byda: czerwony złoty—złotych ośmnaście, talar bity—złotych ósm, tynf—złoty ieden groszy ósm, kopieyka—szelagów ósm.

Merita imć pana Umiastowskiego—wojewódzkiego Mińskiego functiey marszałkowskiey do szczęśliwych czasów pro recompensatione reservantur cum grata memoria usług. Ichmość xięży kartuzów Berezckich interes, ratione dymów powaryowanych, także swieszczenika Małej Jelenki niezaprzysiężonego dymu, a niesłusznie pociąganego do płacenia,

od różnych ichmość panów exactorów, do sądów fiskalnych odsyłamy.

Zaleccając instantaneam disiudicationem seymiku limitationis, ponieważ nulla exigit necessitas, więc usque ad expirationem terminu rocznych seymików po gromnicach odkładamy.

U tego laudum podpis ręki temi słowy. Adam Sierzputowski—podczaszy Mozyrski, marszałek seymików rocznych woiewództwa Brzeskiego. Ktorež to laudum woiewództwa Brzeskiego, przez osobę zwycz pomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1713 г.

Изъ книги за 1713 годъ, стр. 1591.

349. Протестація депутатовъ, отправленныхъ на Варшавскій сеймъ противъ акта сейма и заявление о томъ, что не они были причиной сорванія сейма.

Депутаты, возвращавшись изъ несостоявшагося сейма въ Варшавѣ, торжественно заявляютъ, что причиной разрыва сейма были: ненасыщенное желание власти и диктатуры, постоянные споры и ссоры; у самыхъ депутатовъ отнята была всякая свобода слова, а время проходило въ пустыхъ вымыслахъ и преніяхъ, такъ что въ посольской избѣ въ продолженіи двухъ дней и двухъ ночей сряду, они должны были

слушать пустые проекты, которые имѣли въ виду частную, а не общественную пользу; проекты же писанные совершенно были забыты. И потому вѣдь эти пренія они считаютъ незаконными и протестуютъ, что не смотря на вѣдь ихъ искреннія желания содѣйствовать въ возобновленію сейма, по изложеннымъ причинамъ онъ никакъ не могъ состояться.

Roku tysiąc siedmusetnego trzynastego, miesiąca Marca iedynastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter u xięg grodu Brzeskiego wielmożni ichmościowie, to-iest, wielmożny imć pan Krzysztof Dominik z Kozielska Puzyna—starosta y poseł powiatu

Upitskiego y wielmożny imć pan Jan Piotr Nesterowicz—podstoli woiewództwa Brzeskiego, poseł woiewództwa Inflanskiego, manifest contra totum actum seymu Warszawskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podali, cuius tenor sequitur talis:

My posłowie ziemscy z woiewództw y powiatów w. x. Lit., wprzódy za uniwersałami i. k. mości, pana naszgo mi-

Jościwego, w roku immediate przeszłym, obrani, a teraz na reassumptią tegoż seymu, ex limitatione przypadającą, przybyli, niżey na podpisie rękoma naszemi wyrażeni, oświadczamy się naypierwicy przed panem Bogiem naszym, qui scrutatur abdita cordum, tudzież przed maiestatem i. k. mości, pana naszego miłościewego, stanami rzeczypospolitey zgromadzonemi y całym światem:

Iż gdy post tam longam diuturnamque zamilzanego seymu expectationem, po ciężkich y nie bez osobliwego żalu wspominających się wewnętrznego zamieszania y domowego rozerwania sessiach, po wytrwanym tristi decennio (sub gravi różnych nieszcześciwości undique conspirantium malorum onere) czasu prze ciągu, po zdesperowanym prawie do dawnego porządku obrad publicznych z seymów, samo tylko non sine notabili decorre wewnętrznego rozdzielenia rebus in angustis salvując się konfederacyą powróceniu, pożądane od dobrotliwego i. k. mości, pana naszego miłościewego, tanquam de abunda gratiarum scaturigine, serca iedynie sanandorum vulnerum tej rzeczypospolitey, odebrałyśmy antidotum przez determinatię ad vota populorum seymu adhuc obrumpit spes, optimus livar; y kiedy się publica oyczynny naszey one raria ad promontorium bonaे spei przy biać zdała:—czyli in proprioribus nostris fato, czyli quae sito fastuosae usurpati onis ustawicznego całą rzeczpospolitą rządzenia conatu, odbiwszy się od szcze śliwego publicae felicitatis portu, nie tylko ad scopulum, (horendo memorandum dolore) allidi musiała, ale też non vanum liberis mentibus incutit metum, aby in sirtes et charybdas, nadwierżoney pogrążona wolności, tak dalece nefandum nie poniosła naufragium, że desperować należy, ut tandem aliquando ad optatam eluctetur tranquillitatem. Niech zaś to

każdy widzi y uznawa świat, iż nie zkađ inąd ta straszna rzeczy-pospolitey prove nit crisis, tylko że assumpta ex universali beneplacito do zacnych y godnych dla sal vowania idących, in deterius w zamiesz anym rzeczypospolitey stanie interessów subiecta ad eam insatiabilem perpetuae dictaturaet fastuosi honoris, seu regre prae sumptionis przyszły cupidinem, że nie konferując się conferowanemi, w oyczystym zamęcie euntibus y tu, in peccato consiliorum statu in cessantia zabierali się trzymać rzeczypospolitey gubernia: iakoż kto by się nie spodziewał, iż samo tac dium внутrnych kłótni y zamieszania miało wyperswadować, aby publica rzeczypospolitey navicula tak pomyślnym in optatis consiliis kierowała się styrem, iakoby vitatis improvisorum malorum scopolis, szcześliwego et secuturac posteritati pamiętnego portu chwalebne publicae expectationis zarzuciła kotwice? Lecz, unde salus sperabatur, inde mors provenit. Zważając bowiem pierwszą reassumowanego teraz seymu cadentią, każdy łatwo obaczy y porozumie, iako wzruszony et e cardine wywrócony, chwalebnie lego positiva et indubitate posta nowiony, za godnicy dyrekcyey zacnego na oweczas koła rycerskiego marszałka, a teraz godnego in ordine intermedio senatora, iaśnie wielmożnego imē pana Działyńskiego—wojewody Chełmińskiego—seymowania porządek, iako odebrane vota senatorskie, które naybarzciey hoc obiecto et intuitu traktować się zwykłi, aby wzniecone w przypadających materiach uspokoić y umoderować mogły motus, iako samym nawet posłom zatamowana y przytłumiona activitas, gdy quae sitis suapte voluntate inventio nibus, sprowadziwszy czas obfitimi w izbie poselskiej sine ullo moderamine certaminibus, ipso prawie dwuniedzielnego seymowania de termino, złaczyszy izbę poselską cum reliquis ordinibus,

cheąc wymusić, wycisnąć partus sui effectuationem, ciężko dwóch dni y nocy przetrwanych patienter, nie dopuszczając do czytanych projectów, trzymania się cokolwiek w nich napisano, mniey uważając publicum assensum, tudzież contradictiones pro ratis et firmis utrzymywano; a to naybarzey z prywatnych primarum w w. x. Lit. personarum et prima rzeczy-pospolitey tenentium officia, przeciwko sobie zaciagnionych nie-nawiści, znosząc ius cardinale libertatis et aequalitatis, usurpato novae circumscriptio[n]is, in volumine legum non re-peribilis, tenore we wszem ab aequalitate praerogativae et pari talis iuris, (którym w tey oyczynie wszystkim urodzonym civibus lex cardinalis sprawować się y rozsądzać się in foro competenti, antiquis legibus circumscrip[ti]o[n]e et determinato, postanowiła y destina[ci]onā), odłączyć usiłując, znosząc wszystkie konstitucye dawniejsze de evocatio[n]e extra forum, cum poenis evocationis opisane, tłumiąc deservitam krwawie założonemu rycerstwu mercedem; na ostatek mimo tak wielu constitucyi, forum w trybunale głównym (gdyby hetman lub assygnatie et quovis quaesito praetextu żołnierskie exactie na dobra ziemskae dziedziczne szlacheckie wydawać ważył się, cum poenis refusionis damnorum de proprio, lub szukającym ex deliquenti militiae iniuriatis sprawiedliwości świętey administrare et satisfactionem praestare nie chciał), naznaczających y nakazujących, pod ozdobną niby boni publici palliaturą, prywatney swoiej dogadzając usurpatiey ultra omne fas et aequum, ad quodvis forum et ubi-quinarium subselium ministerium buławowy wielkiey w. x. Lit. indebite pociągając, praerogativam oney extreme deprimere et abusivo fastu minuere usiłowano; lubo tak wielu ichmość panów posłów, iako to, woewództw Trockiego-

go, Łęczyckiego, Inflantskiego, xięstwa Żmudzkiego, powiatów: Bracławskiego, Upitskiego, Mozyrskiego protestowało się contra tenorem takowej circumscriptiey buławowy wielkiego xięstwa Litewskiego et fide publica contradicentes assekurowani byli y za determinatię cuiusvis fori in tenore legis mollifikowana być miały; jednak potym, sumpta oportunitate przywiedzenia ad effectum swoiego rankoru, immobilitatem circumscriptio[n]is, mimo protestacye in loco loci zachodzące, absoluta et impersuasibili utrzymywana y zaszczycaną potencya. Co widząc ichmość panowie contradicentes swoje po grodach contra hanc circumscriptio[n]em, legibus publicis contrariam, zanieśli y do akt podali manifesta. --Teraz zaś od samey reassumptiey niniejszego seymu, to iest, a die trigesima prima miesiąca Decembra anni immediate elapsi, cadentiey, coż się w izbie poselskiej działało, ieżeli non sola contentionum et certaminum, czas salvandis rebus determinowany extrahentium, semina, ieżeli nic same wzburzone przez mającego uspakaiać civiles motus zaprzątnienia, iuż to przez niedawania activis posłom głosu z onego; ci których rozumiał swemu interesowi y upodobaniu być przeciwnych doprosić się pro tuendo bono publico kilkodniową nie mogli expectatię; iuż to niepraktykowanym ab aevo et a condita republica na godnych et aequalitate libertatis równych posłów rzucając się impetu, iuż to iednych przeciwko drugich podburzając y subordynując, continuos rozróżnionych sentimentów excitando conflictus, iuż to publiczne sessie prowincjalne od i. k. mości, pana naszego miłościewego, pozwolone pro facilitandis publicis negotiis w. x. Lit., kiedy ta prowincya onesrosam buławny na początku tego seymu, in determinatione fori ubiqnarii circumscriptio[n]em, tanquam summam primum-

que obicem advertere, żądając ad consonam umiarkowania y obiaśnienia huius rigoris, zabierała się y determinowała harmoniam, abusivo trzymając et disturbando arbitrio barzey sobie pro summa poczytywano gloria, aby uciążliwemu tak ministerii, iako raczey osoby utrzymała cum praejudicio antiquarum legum opisane, a niżeli determinationem iudicii in iisdem codicillis super manifestos partibus maiestati et libertati contrariis adherentes circumscripti, samo tylko iedynie na zacne y godne imie sentiendo zawziętością y nie uspokoioną pałając żarliwością, nie szukano publicam salutem, nie skłaniało się ad vota pragnących generalnego uspokojenia, non observata interpositione maiestatis y przewietnego senatu, ale swoiej omnimode dogodzić pragniono, usiłowano ambitiey, aby tym łatwiej emulam fastus per novellas circumscriptiones przytłumiwszy virtutem, samemu tylko omnibus et cunctis można było prædominari; a na estatek, gdyśmy in plena activitate będący posłowie, y po złączaniu się izby naszej cum reliquis ordinibus, przy deklaracyah naszych uczyniwszy na dniu piętnastym præsentis publicam przed maiestatem i. k. mości, pana naszego miłościewego, y przed zgromadzonemi stanami rzeczy-pospolitey protestationem, na dniu szesnastym eiusdem in palestra consiliorum non comparuimus, ale chcąc vergentibus in deterius rebus non suppeditare momentum, odezwaliśmy się przez kolegę naszego, wielmożnego imć pana Biegańskiego, starostę Starodubowskiego y posła tegoż powiatu, żeśmy nie chcieli extremam seymowi causare exitum y instantissime gotowiśmy byli restituere activitatem, byle by obiaśnienia albo raczey odmienienia pro quovis foro forum trybunału głównego, za wydanie assygnacyey, paletów commissariatów et quovis practextu żołnierskich agrawacyi na

dobra ziemska, tudzież pro non administrata iniuriatis iustitia, determinując y naznaczając, stanęło; ale taż nie uspokoiona y nie wyperswadowana zawziętość, postposita autoritate legum, rigidissime observationem vocis libere circumscriptientium, posthabetur, charactere nostro poselstwa (lubośmy przez całe trzy dni, nie wyjezdżając z Warszawy, aż do dnia ósm nastego præsentis patientissime satisfactionem nostræ præcurementis et præcautionis nie iednokrotnie factae oczekiwali), nie tylko do umiarkowania tey circumscriptiey descendere, ale nawet convenire nas protesti tuenda activitate nie chciała, mniemy pono, o dojęciu tego seymu dbając y starając się, ażeby tym łatwiej suam dictaturam za reassumowaniem się confederacyi, która tylko in scissa republica et extremo rerum statu praktykować się zwykła. Ta zaś na terazniejszym seymie, przy maiestacie i. k. mości, pana naszego miłościewego, tak liczny y ozdobny senat, przytomni ze wszystkich woewództw, ziem y powiatów korony polskiej y wielkiego księstwa Litewskiego inter præsentes voti princypałów swoich posłowie całe y zupełne nierozielney iednostayne rzeczy-pospolitey reprezentowali corpus, continuo mogła protrahere prædominio, iakoż na dniu ósm nastym præsentis w nieprzekonanym perseverując rankorze, fatalis seymowi temu przez prętkie pożegnanie maiestatis imposita coronis. My zatem, widząc postpositonem, tak liberam vocis, iako też charakteru naszego, a nie mogąc dalej libere, in libera republica sentientes cives, millenarum princypałów naszych interpretes mentium, wysłani od braci naszych a populo electorio regum ad tuendas libertates et formandas leges, posłowie arbitriae impositionis znieść y zcierpieć abusus, manifestuśmy się y solenniter protestuśmy się, iż nie z naszej (uchoway

Boże) okazyey, ta publiczna niedoyscia seymu promanavit crisis; lecz kto nie chciał moderatiey y obiasnienia dwuch słów wolą całą rzecz-pospolitą inconsultam reddere, a niżeli suae inventio-nis cierpieć immutationem, ten actor tam exitiosi stał się mali, a oraz insisten-do zaszłyim in antecessum contra contextum circumscriptionis buławy ich-mościów panów kollegów naszych z wo-iewództw—Trockiego, Łęczyckiego y Inflandskiego, z xięstwa Żmudzkiego, z powiatów—Brasławskiego, Upitskiego, Mozyrskiego protestuiemi teraz contra to-tum actum pierwszey y powtórney sey-mu cadentiey, dictante naturali ratione, że każdy actus limitatus est inseparabi-lis in se, a zatym ani początek bez końca, ani koniec bez początku doyscia subsistere ani leges formaliter positivas

repraesentare nie może contra valorem omnium et singulorum nie zakończonego impressorum actuum poczętego y rea-sumowanego seymu; mając one pro nul-lis et irritis, manifestuiemy się y protestuiemy się y tą naszą protestacyją so-lenną ku zapisaniu do akt podaiąc, re-koma naszemi podpisuemy.

Dan w Warszawie, roku tysiąc siedmiesiętnego trzynastego, miesiąca Februarii dwudziestego pierwszego dnia. U tego mani-festu podpis rąk temi słowy: Krzysztof Dominik z Kozielska Puzyna—sta-rosta y poseł powiatu Upitskiego, Jan Piotr Nesterowicz—podsteli woiewództwa Brześciańskiego, poseł woiewództwa In-flantskiego. Któryż ten manifest, przez osoby wyż mainowane ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzes-kich przyjęty y wpisany.

1713 г.

Изъ книги за 1712—1713 годы, стр. 2615.

350. Постановление дворянъ Брестского воеводства о содержании саксонского союзного войска.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на чрезвычайный сеймикъ по повѣтскимъ предсѣ-datеля фискальныхъ сеймиковъ, всѣдѣствие вступ-лениія въ воеводство союзныхъ саксонскихъ войскъ, помогающихихъ зимнихъ стоянокъ въ имѣніяхъ дѣдичныхъ, постановили: 1) снарядить посоль-ство къ королю съ проѣбкой, чтобы, въ случаѣ невозможности уволить отъ постоеvъ воеводства сполна, войсковой комиссариатъ довольствовался бы опредѣленнымъ количествомъ денегъ, вмѣсто

продовольствованія натурой; 2) сумму, услов-ленную съ вышеупомянутымъ комиссариатомъ, собрать и внести на сеймикъ реляційномъ безъ всякихъ исключений; 3) въ случаѣ неуплаты кѣмъ-либо причитающейся доли, недоимки долж-ны возмѣщаться на имѣніяхъ такового недоимоч-ника, о чмъ послы должны ходатайствовать какъ предъ королемъ, такъ и предъ комиссариатомъ; 4) взиманіе этихъ податей начать послѣ возв-ращенія пословъ.

Roku tysiąc siedemsetnego trzynastego, miesiąca Oktobra trzydziestego pierwsze-go dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czeszn-

kiem y podstarościm sądowym woiewódz-twa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imić pan Stanisław Witanowski, laudum woiewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, tenore tali:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta, rycerstwo, obywatele województwa Brzeskiego, zgromadzeni na dzień dwudziesty siódmy miesiąca Oktobra w roku teraznicy szym tysiąc siedemsetnym trzynastym na mieysce zwykłej obradom naszym do Brześcia, za uniwersałami wielmożnego imści pana Stanisława z Rusce Rusieckiego—oboznego w. x. Lit., marszałka rocznego województwa Brzeskiego, extraordinarynie wydanemi, a to ex ratione przybyłego w województwo nasze na konsistentią zimową woysk auxyliarnych Saskich, prae-tendujących stativa hiemalia w dobrach, dziedzicznych, co iako nas perimit, tak do ratowania się ten bierzemy sposób.

Uprosiliśmy ex gremio nostro do naiasnieszego króla iegomości, pana naszego miłościewego, za posłów: iasnie wielmożnego imści pana Jana Sapiehę—starostę Brzeskiego y wielmożnego imści pana Stanisława z Rusce Rusieckiego—oboznego w. x. Lit., którzy ichmość, repreaesentata veneratione maiestatis, przy oświadczeniu się y remonstracyi wiernego poddaństwa naszego ku panu supplikować będą do iego królewskiej mości, pana naszego miłościewego: iż ieżeli premente necessitate belli od consistencyey zimowej wolnemi być nie możemy, przynaymniej aby się certo quanto summy commissariat wojskowy Saxoniski ogułem kontentował; któryey summy quantitatatem cokołwiek umówią y postanowią ichmość panowie posłowie nasi z commissariatem wyżey wyrażonym, my to z całym województwem, pro rato et grato przyjawszy, exolucyą umówioney summy dla woyska auxiliarnego Saskiego, za regressem ichmościow panów posłów naszych od i. k. mości, na relacinym seymiku instantance umówić, złożyć y do commissariatu wniesć obliguiemy się nemine excepto, żadnych nie acceptując libertacyi,—ani kwitów z commissariatu woyska Saskiego wydanych,

ani uwołnienia od kogokolwiek danego komukolwiek w województwie naszym; ale umowioną summę rozłożożyszy na-wszystkie generaliter dymy województwa Brzeskiego z nich contribuere obowiązu-iemy się.

Jeżeli by zaś kto renitens w oddaniu tego podatku pokazał się w województwie naszym, tego dobra na delatę woysku Saxoniskiemu oddane być mają; która delata, aby acceptowana była z przyjęcia pro persoluto, suplikować będą do i. k. mości, pana naszego miłościewego, ichmość panowie posłowie nasi oto, y z commissariatem traktować tenebuntur.

Dyspozycją zaś tego podatku ichmość panom posłom za powrotem od i. k. mości praesenti laudo oddaemy, zlecamy.

Instrument zaś tey legaceyey y traktatu aby był podpisany quam numerosissima subscriptione, tego naszego zgodnego postanowienia dokończając podpisem do instrukcyi, ishmość panom posłom daney, dzień drugi miesiąca Nowembra, anni currentis w Brześciu namówiszy, naznaczamy. Datum w Brzesciu, dnia dwudziestego siódmego Oktobra, roku ty-siąc siedmusetnego trzynastego.

U tego laudum podpis rąk temi słowy: Stanisław z Rusce Rusiecki, marszałek roczny fiskalny województwa Brzeskiego; Jan Sapieha, starosta Brzeski; Dominik kniaź Szuyski, chorąży województwa Brzeskiego; Mikołaj Kazimierz Mach-wic, podsędek województwa Brzeskiego; Franciszek Szuyski, podstoli województwa Brzeskiego; Piotr Galembski; Jan Buchowiecki, pisarz grodzki Brzeski; Stanisław Witkowski; Samuel Juriewicz, pi-sarz dekretowy w. x. Lit.; Zygmunt Benedykt Chrzanowski, czesznik, podsta-rości sądowy województwa Brzeskiego; Kazimierz Pociey Niepokoyczycki, sędzia grodzki województwa Brzeskiego; Jan Buchowiecki, skarbnik Brzeski; Marcin Kościa Zbiroński, stolnik Drogicki;

Józef Grabowski, horodniczy Brzeski; Kazimierz Kościuszko; Łukasz Trembicki; Alexander Ursyn Niemcewicz; A. Parczewski, czesznik Mścisławski; Dominik Korzeniewski—Możeyko; Kazimerz Rzączyński; Leon Bykowski Łopot; Michał Buczyński; Józef Chrzanowski; Stanisław Rusiecki, stolnik Czernihowski; Woyciech Lisiecki; Antoni Narkowicz, podkomorzy Wendeński; Jan Franciszek Lenkiewicz; Michał z Korowic Korowicki; Bogusław Trembicki; Stanisław Pruszak Bieniew-

ski; Daniel Bogusławski; Andrzej Rosceski; Karol Bielski, Symon Siękiewicz; Krzysztof Zakrzewicz; Stanisław Ruszczyk; Kazimierz Antoni Sipowicz m. p; Jan Turski; Thomasz Suzin; Konstanty Witanowski; Tyburcy Bieniewski—Pruszak; Wawrzyniec Eysmont, komornik Brzeski; Florian z Konopnicy Grabowski.

Którež to laudum woiewództwa Brzeskiego, przez osobę wyżpomienioną ku aktykowaniu podane, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1713 г.

Изъ книги за 1713 годъ, стр. 2623.

351. Инструкція, данная депутатамъ Брестского воеводства, отправляемымъ къ королю.

Дворине Брестского воеводства, собравшихся на фискальный сеймикъ, въ обычномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, и избравши пословъ, предписываютъ имъ ходатайствовать предъ королемъ по саѣдующимъ дѣламъ: 1) такъ какъ всѣдѣствіе постоянныхъ передвиженій и стоянокъ литовскихъ и союзныхъ войскъ, воеводство ихъ подверглось крайнему разоренію, то просить короля оказать ему какую-нибудь помошь; 2) прінести поздравленіе съ побѣдой и просить чтобы воеводство было оставлено при полной диспозиціи установленной и условленной суммы съ имуществъ cuiuscunque ordinis и чтобы выданъ быть

приказъ на этотъ счетъ комиссариату; 3) чтобы шляхетскіе дворы въ городѣ Брестѣ, и въ особенности шляхетскіе дома въ предѣлахъ движенія войскъ, были уволены отъ повинностей, а шляхеты были возвращены убытки; 4) чтобы издержки на союзное войско (саексонское) не только были пріостановлены на будущее время, но даже и на войско литовское, и чтобы во время пребыванія первого, не обременяло приходомъ послѣднега,—такъ какъ воеводство, слѣдуемыя съ него деньги, дважды уже уплачивало впередъ, не въ примѣръ для всего кн. Литовскаго.

Roku tysiąc siedmusetnego trzynastego, miesiąca Nowembra trzeciego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Zygmuntem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imśc pan Stanisław Witanowski, instrukcyą iaśnie wielmożnym ichmśc panom posłom, do naiaśniejszego króla iego mości od woewództwa Brzeskiego daną na rzecz w niey wyrażoną, ku aktykowaniu do

xiag grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisana:

Instrukcja od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywatełów woewództwa Brzeskiego, do nayiaśniejszego króla imści Augusta wtórego, pana naszego miłościwego, wielmożnym ichmci panom Janowi na Kodniu, Dorohostaiach y Czarnobylu, Sapiezie—

staroście Brzeskiemu, Stanisławowi z Rusce Rusieckiemu—kasztelanowi Mińskiemu, w roku teraznieyszym tysiąc siedmusetnym trzynastym, miesiąca Oktobra dwudziestego siódmeego dnia, na seymiku fiskalnym insolito consilio rum loco dana.

W tym gorąco rozgniewanego Boga na całą ojczyznę zapale, iżelki który kraj iako województwo nasze, tot praesuris sancite ustawnicymi wojsk własnych lokacyjami, dopieroż meatu et remeatu funditus zruszone, że śmiele o sobie mówić możemny: nos primus locus castris primaque castra sumus ad cumulum nieszcześliwe sprawiedliwey reki Bozkiej pestifera,—lub od kilku lat ludne przed tym miasta, nasiadłe wsi, miasteczka przeróżone desertam repraesentant Arabiam y teraz świeże taž zaraza gravi poena wszystkie absumpsit sprzęzaie, a zatym rarus apparel in campis arator, iednym słowem vocant se in subsidium calamitates nec sine mutua societate stare potest fatorum malignitas, te wszystkie desuper nieszcześliwości et egestatemogołoconego kraju ichmość panowie posłowie nasi iego królewskiey mości panu naszemu miłościwemu representabunt.

Oraz vovendo omnem hospitatem świezo nad nieprzyacielem otrzymaney powinszuę victoryi z tą apprekacyą, aby potrzebne iego królewskiey mości zdrowie dextra Domini protegat et longos faciat dies fortunnego panowania iego, o te nie mniet votis ac lacrimis ichmę konkurować będą łaskę, ażeby województwo nasze, iako sui iuris y proste(sic) przyimując cieżar, przy zupełnej dyspozycyey z kapitułowaney y umówioney summy zostało, żadnych dóbr, czy to szlacheckich, czy duchownych et cuiuscunque ordinis nie wyłączając, y w tym

ordynans do commissariatu iego królewskiey mości upraszać będą.

Dworki także szlacheckie w mieście Brześciu aby wolne były; daleko barziedy aby domy szlacheckie w marsze wojsk i. k. mości immunitate gaudeant. Szkody także poczynione przez tenże marsz, aby były pootrącone,—tymże ichmość panom posłom zalecamy.

Ponieważ zaś ex necessitate belli et amore ku dostoieństwu i. k. mości certum quantum na wojsko auxiliarne i. k. mości postępuiemy, praecavebunt omnime ichmość panowie posłowie, aby to nie tylko daley in sequelam nie szło, ale też ex ratione modernae contributionis byđo wolne województwo od podatków in posterum na wojsko Lit., w czym omnem securitatem powagi i. k. mości implorabunt, ile že znaczą summę in antecessum za uniwersałami i. k. mości temuż wojsku Litewskiemu po dwakroć wypłaciđo, lubo całe xięstwo Litewskie tey nie pokazało ochoty. Y w tym też instabunt ichmość panowie posłowie, iż kiedy mamy wojska Saxonie u siebie, aby nas nie incommodowało nawet y przechodem wojsko Litewskie.

To wszystko złożywszy in sinum paternae clementiae i. k. mości, caetera dexteritati et autoritati ichmość panów posłów oddaiemy, ich że osoby distributiae iustitiae y respektowi pańskiemu zalecamy.

U tey instrukciey podpisy rąk temi słowy: Dominik kniaź Szuyski—chorąży województwa Brzeskiego, Mikołaj Kazimierz Machwiec—podsekretarz województwa Brzeskiego, Franciszek Szuyski—podstoli województwa Brzeskiego, Piotr Piekarz—miecznik Brzeski, Łukasz Trembicki, Tyburcy Bieniewski Pruszak—łowczy Kaliski, Samuel Juriewicz—pisarz dekretowy w. x. Lit-go, Zygmunt Benedykt Chrzanowski—czesznik y podstarości sądowy województwa Brzeskie-

go, Jan Buchowiecki—podstoli Grodzieński, pisarz grodzki Brzeski, Jan Buchowiecki—skarbnik woewództwa Brzeskiego, Alexander Ursyn Niemcewicz, Marcin Kościa Zbiroński—stolnik Drogicki, Józeph Grabowski—horodniczy Brzeski, Kazimierz Kościuszko, Łukasz Trembicki, Dominik Korzeniewski Możyko, Kazimierz Rzączyński, Leon Bykowski Łopot, A. Paniewski—czesznik Miński, Michał Buczyński, Jozeph Chrzanowski, Stanisław Rusiecki—stolnik Czernihowski, Woyciech Lisiecki, Antoni Narko-

wicz—podkomorzy Wendeński, Jan Franciszek Lenkiewicz, Michał z Korowic Korowicki, Bogusław Trembicki, Andrzej Rościeski, Stanisław Pruszak Beniewski, Daniel Bogusławski, Karol Bielski, Symon Sienkiewicz, Jan Turski, Thomasz Suzin, Konstanty Witanowski, Wawrzyniec Eysymont—komornik Brzeski, Florian z Konopnice Grabowski, Krzysztof Zakrzewicz. Któraż to instrukcyja, przez osobę wyż nianowaną ku aktykowaniu podana, jest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1713 г.

Изъ книги за 1713 годъ, стр. 2627.

352. Постановление дворянства Брестского воеводства на сеймикъ фискальномъ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на фискальный сеймикъ въ обычномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили: 1) подтвердить, какъ постановленія прежняго сейма, такъ равно и петиціи къ королю, выраженный въ инструкціи посламъ; 2) въ ожиданіи ихъ возвращенія съ королевскими распоряженіями, чтобы саксонское войско, неполучающее слѣдующихъ ему рационаровъ и порціоновъ, не было въ тягость Брестскому воеводству, назначить экспедицію, на основаніи которой, Тибуртій Прушка, Калишкій ловчій, и долженъ производить соотвѣтственную раскладку на содержаніе войска; 3) производство порціоновъ и рационаровъ въ теченій трехъ недѣль, какъ это обѣщано союзникамъ, если будетъ исполнено, то послы должны заявить объ этомъ комиссариату, и похлопотать о включениіиныхъ въ договорную сумму; 4) этотъ же Тибуртій;

Прушка обязанъ сдѣлать раскладку порціоновъ и рационаровъ въ имѣніяхъ, подлежащихъ экспедиціи постоеvъ, согласно съ указаніями войска; 5) владѣльцы имѣній должны безъ замедленія исполнять продовольственную повинность и отбирать квитанціи; 6) въ случаѣ обидъ, они должны заявить о нихъ тому же Прушаку, для расчетовъ съ союзниками послѣ возвращенія пословъ; онъ же Прушка обязанъ предсторегать и войско отъ насилия и безчинства; 7) содержаніе полковнику назначить во сто черв. зл., оберштеръ-лейтенанту—50 черв. зл., квартирмистру—50 бытыхъ талеровъ; 8) такъ какъ посы не отказываются отъ услугъ, то благодарить ихъ послѣ возвращенія; 9) вслѣдствіе опустошенія саксонскими войсками Ейсъмента, слѣдуетъ освободить его отъ будущей контрибуції.

Roku tysiąc siedmusetnego trzynastego, miesiąca Nowembra trzeciego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim aktami starościńskimi y przede mną Zygmuntom Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanąwszy oczewi-

sto imć pan Stanisław Witanowski, laudum seymiku fiskalnegu ex limitatione przypadłego, na rzecz w nim niżej wyrażona, ky aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta, obywatele woewódz-

twa Brzeskiego, ad locum solitum consiliorum, zgromadzeni na dniu drugim miesiąca Nowembra, to-iest, na termin vigure laudi ostatniego seymiku, dwudziestego siódmego Oktobra przypadłego y odprawionego ex limitatione naznaczony, takową czyniemy uchwałę ex communi beneplacito et unanimi consensu całego woiewództwa:

Naprzód ostatnie laudum wyż rzezonego seymiku, dwudziestego siódmego Oktobra, w roku teraźniejszym tysiąc siedmsetnym trzynastym odprawionego, in toto approbuiemy. A ponieważ na tamtym że akcie ichmość panów posłów do i. k. mości obraliśmy, więc cokolwiek w instrukcyi naszej desideriorum znajduje się, usilnie ichmość panom posłom, ut promoveant u i. k. mości, zalecamy. Nim zaś ichmość powróćą z gotową w commissaryacie Saskim kombinacyą, praeveniendo, aby woysko i. k. mości Saxonie, nie będąc od nas ieszcze de certo quanto porcyi assecuowane, całemu woiewództwu nie było uprzykrzone, do tey tylko exdivizyi naznaczyliśmy imię pana Tyburcego Pruszaka—łowczego Kaliskiego, aby tym czasem exdividowały takowe dobra pro subsistentia tegoż woyska Saska, nim ichmość panowie posłowie z gotową ugodą na całe woiewództwo od i. k. mości powrócą.

Cokolwiek zaś czyje kolwiek dobra porcyi y racyi wydadzą per spatiū niedziel trzech, iako imię pan półkownik nad temiż ludźmi Sasciemi upewnił, że ma być pro persoluto przyjęto, tak obowiązujemy ichmość panów posłów, aby w commissariacie o to vigeant, aby wszelkie expensa uczynione przez marsz, teraźniejszych porcyi pootorącone były w sumie zgodzoną. Ten że imię pan Pruszak ma naznaczyć na dobrach, które do subsistency exdividować będzie proporcjonalne porcyę y racyę na woysko i. k.

mości, podług podanej od tychże woysk notacyi.

Ichmość panowie zaś possessores tych dobr bez żadnej tergiversyi wydawać mają y kwity od ludzi Sascich z oddania odbierać; ieżeliby zaś co sobie nadto te woysko pozwalało, tedy wszelkie krzywdy tenże imię pan Pruszak słuchać będzie y zkōnotue dla kalkulacyi z ludźmi Sasciemi za powrotem ichmość panów posłów y przestrzegać, ażeby innych dobr do siebie nie exdividowanych nie interesowali się, dla czego exdivizyę swoją podpisać ma y podpisana oddać ludziom Sascim; zachęcając zaś ichmość panów officerów tegoż regimentu do wszelkiej skromności, ażeby się innym dobrom, prócz podanych od imię pana Pruszaka, nie przykrzyli, y gđiekolwiek pokazane sobie mieć będą porcyę, omnem militarem zachowali disciplinam deklaruie y potensuie woiewództwo za iednostayną zgodą należytą gratitudinem, to-iest: iaśnie wielmożnemu imię panu półkownikowi woyska i. k. mości auxiliarnego—czerwonych złotych sto; wielmożnemu imię panu obeszter-leytnantowi Grossen—czerwonych złotych piędziesiąt; imię panu regimenskwaternistrzowi-talerów bitych piędziesiąt. Które to summy, za powrótem ichmość panów posłów, mają być contribuowane y importowane et aequaliter rozłożone na całe woiewództwo wraz z kapitałną sumą, którą ichmość panowie posłowie w commissaryacie Warszawskim na tychże ludzi i. k. mości umówią y postanowią.

Ponieważ zaś ichmość panowie posłowie fatygi swoiej nie rekuzują, tedy za powrótem grata memoria recompensować zechcemy. Ruina imię pana Eysymonta, komornika Brzeskiego, przez woysko i. k. mości Saxonie iest wiadoma, tedy na przyszłe kontributie ma być wolen. Które laudum ręcom naaszemi podpisujemy.

U tego laudum podpis ręki wielmożnego imć pana marszałka temi słowy: Stanisław z Rusce Rusiecki—marszałek fiskalny roczny woewództwa Brzeskiego. Którež to laudum, przez osobę zwycz majątaną ku aktykowaniu podane, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1713 г.

Изъ книги за 1713 годъ, стр. 2695.

353. Постановление дворянъ Брестского воеводства о податяхъ по случаю постоянного саксонского войска.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ, постановили: 1) въ виду жестокаго разоренія страны отъ постоянныхъ военныхъ контрибуцій, которымъ и конца не предвидится, искать спасенія для себя въ единодушномъ постановленіи, а тяжесть недобровольную—разложить на всѣхъ, даже и на тѣхъ, которые могли бы подлежать изъятію, въ силу королевскаго реескрипта; 2) половину суммы, равняющейся 150,000 тынфовъ, собрать въ одинъ срокъ взимая съ каждого дыма по 9 тынфовъ—что и составить 150,000, не различая ничыхъ имѣний; 3) сумму эту распределить какъ на содержаніе войска, такъ и на жалованье офицерамъ,—съ тѣмъ, чтобы при полученіи ея отбирались квантанции; остальную же половину суммы оставить до слѣдующаго фискального сеймика; 4) для совѣтскаго труда назначить комиссаромъ Тибуртия Прусака, за что и выдать ему 1000 золотыхъ; 5) для лицъ, подвергшихся перебору

повинностей, назначается 16-й день текущаго мѣсяца, съ тѣмъ, чтобы они къ этому сроку предъявили свои квантанции за подпись диспозиторовъ, которые по освидѣтельствованію ихъ и должны оказавшися переборы зачислить на текущіе счеты; 6) для выполненія контракта, относительно удовлетворенія всей суммы (300,000 тынфовъ) назначить на оба срока диспозиторовъ, которые и должны выдать свои оповѣщенія; 7) для разбора и удовлетворенія несправедливыхъ саксонскихъ поборовъ назначить срокомъ слѣдующій сеймъ, къ которому диспозиторы и должны представить отчетность; 8) такъ какъ имѣніе базилиановъ—Тороканы до сихъ поръ несли повинности—съ десяти домовъ, то повинность эта и теперь должна отбываться; 9) квантанции на содержаніе саксонского войска должны быть представлены къ будущему сейму для отчетности, такъ какъ воеводству известны случаи насилия и грабежей союзниковъ.

Roky tysiąc siedmusetnego trzynastego, miesiąca Decembra siódmego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesnickiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imśc pan Stanisław Witanowski, laudum seymiku relationis, za innotescentią wielmożnych ichmość panów posłów, do i. k. mości deputowanych, na rzecz w nim niżej wyrażona, ku aktykowaniu do xiag

grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, na seymik relationis, za innotescentią wielmożnych imśc panów posłów naszych, do i. k. mości deputowanych, na dzień dwudziesty dziewiąty miesiąca Nowembra, an ni currentis, zgromadzeni, kiedy nas nieustająca a prawie coniurata in ruinam woewództwa naszego fatorum atrocitas

chce mieć w tey pressurze, że od ciężkiego podatkowania y codziennych nie mał zerwać się y uwolnić nie możemy, optato respirio, contribucyi, mille aerumnis, iako decumano iactamur fluctu, ani ex-sperata i. k. mości clementia pro ancora bonae spei żadney nie uznawiamy allevacyi, iuż sami salvowania się z braterskiew ab intra zgody y iednostaynego postanowienia szukamy media, a ciężar, nie dobrowolnie włożony, partimur inter universos,—wszelkie, które kolwiek być mogły umarzając exceptie y libertacye, fundując się na reskrypcie i. k. mości, do nas danym y zawartym z commissariatem traktacie; co że ichmość panowie posłowie nasi activa dexteritate sua u i. k. mości y commissariatu evicerunt, nalezyte ichmościom oddaje woiewództwo podziękowanie.

Ponieważ ex indispensabili necessitate, ichmość panowie posłowie nasi, przez traktat z commissariatem i. k. mości zawarty, przynieśli nam summę trzykroć sto tysięcy tynfów, którą na wojsko auxiliarne Saskie woiewództwo nasze obligowało się; a tey summy medietatem, półtora kroć sto tysięcy tynfów, aby in instanti wypłacona była praevidit tak commissariat, iako y wojsko auxiliarne w woiewództwie naszym lokowane. Abyśmy od takich extorssyi y exekucyi tey milicyey Saskiey conserwowani byli, postanowiamy laudo praesenti wszyscy zgodnie y iednostayne: z kożdego dymu podług abiuraty anni millesimi sexcentesimi nonagesimi po dziewięć tynfów na jedną ratę, nemine excepto, tak z dobr ekonomicznych i. k. mości, starostw, dzierżaw, z dobr duchownych, ziemskich, szlacheckich. Która summa obrocona być matak: na wypłacenie półtora kroć sto tysięcy tynfów, iako y na accomodatię commissariatu saskiego y deklarowane honoraria officerom saskim, tu w Brześciu będącym, które wynoszą

na summę trzydziestu tysięcy czterysta tynfów; residuitatem do calculacyey z woiewództwa w sądach fiskalnych zachowując.

A ta uchwalona od nas dymowa summa, tak in paratis, iako naprzędzey importowana, iako y przez delaty naznaczona od wielmożnych imśc panów dyspozytorów naszych, laudo przeszłego seymiku specifikowanych, iako to imśc pana Jana na Kodniu Sapiehę, starosty naszego Brzeskiego y i. mśc pana Stanisława z Rusce Rusieckiego, kaszteleńca Mińskiego, ma być na wojsko auxiliarne dysponowana y exdiwidowana, y kwity od tychże ichmości podatku tego dawane u podpisywane być mają.

Przydaemy ichmość pro socio laboris za commissarza imśc pana Tyburcego Pruszaka—łowczego Kaliszskiego, który do tychże kwitów wspóln z ichmość podpisywać się będzie; a za podięta pracę tysiąc złotych currentis monetae naznaczamy.

A że przez ten czas, od wejścia swego w granice woiewództwa naszego, a die prima Nowembry, wojsko auxiliarne Saskie, przez exakcję porcyi y racyi wydanych, znaczną, okrom marszu z przeławdowaniem w różnych dobrach mając subsistentią, wybrali summę, że dymy szlacheckie większą niż od nich należy depactowanie solucyi, zaczym woiewództwo ex unanimi assensu naznacza tym ichmość ukrzywdzonym dzień szesnasty mensis praesentis, aby wydania swego dokumenta, rachunki, czyli kwity Saskie comportent od ichmość dyspozytorów naszych; którzy facta calculatione cum deputatis od wojska tego auxiliarnego, ieżeli co się przeboru od ichmość panów Sasów pokaże, w przyszley tego podatku wtórey racie potracić, pro soluto przyjać, a tē superatia z innych dymów compensowane mieć przez dyspozycią ichmość panów dyspozytorów naszych ma-

ia, warując to sobie, że te woyska auxiliarne gdzie protunc przy exactii portocy swoich w dobrach dziedzicznych subsistunt, z nich exnunc ustąpić mają do kwater sobie naznaczonych. Immunitatem dworków y domów szlacheckich, tak w mieście Brzeskim od subsistencyi saskiej, iako y po innych mieyscach, gdzie te woyska lokowane będą, także szpichlerzów y zboż w nich zsypannych integritatem waruie sobie woiewództwo nasze, ubespieczone reskriptem i. k. mości, w czym sedulam ichmość pp. dyspozytorów naszych requiriemy sollicitudinem, aby tey conservacyi invigilare y z ichmość pp. officerami conferre raczyli, te dworki y domy szlacheckie, które na lokacyję sobie te woyska zaieli, do decessu z teraznieyszey importantiey dymów referując importantiey wtórey raty (sic).

Ponieważ termin przez capitulatię z commissariatem i. k. mości iest naznaczony, wczesnie do tey exekucyey sposobić się należy, dla czego zwysz rzecheni ichmość panowie dyspozytorowie, do zupełnej oboch rat importantiey naznaczeni, cointuita wydać powinni swoje innotescentie; w którym terminie y przebory Saskie iniuriatis liquidowane być mają. Dla lepszey za tym informatiey na przyszłym, da Bóg, seymiku uczynić się będzie mogła relatio, które limitatię dnia drugiego po trzech Królach, to iest, dnia ósmego Iannuarii, in anno mille-

simo septingentesimo decimo quarto naznaczamy, na którym terminie decessów abiuratowych realem mieć życzymy informationem od ichmość panów dyspozytorów naszych.

Torokanie dobra wielebnych oo. Ba-
zylianów, ponieważ zawsze z dymów dziesięciu do woiewództwa naszego pła-
cili, y teraznieyszey podatek do tych że
ichmość importować mają. Kwity na wo-
ysko saskie dawnieyszey kontribucyey
na przyszły, da Bóg, seymiku produkowane
być powinny dla informatiey woie-
wództwu, na których dobrach ten zaległy
odatek exakcyey imać pana Mikołaja
Machwica— podsekta Brzeskiego y imać
pana Michała Sawickiego— czesnika Woł-
kowskiego; mając rationem tych dobr,
z których sobie sami ichmość panowie
Saxonowie po zaaresztowaniu ichmość
panów exaktorów militariter et gravami-
nose ten odatek exequowali y względem
onego pro libitu zabierali, iako to sa-
memu woiewództwu dobrze wiadomo.
Datum w Brześciu, anno tysiąc siedmset-
nego trzynastego, dnia y miesiąca ut
supra.

U tego laudum podpis ręki wielmożnego imać pana marszałka temi słowy:
Stanisław z Rusce Rusiecki— marszałek fiskalny.— Któreż te laudum, przez osobę zwyÙ mianowaną ku aktykowaniu
podane, iest do xiag grodzkich Brzeskich
przyjęte y wpisane.

1714 г.

Изъ книги за 1713—1714 годы, стр. 1961—1962.

354. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на срѣтенскій сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по избраніи сѣмового директора, поставили:

1) Не входя въ разбирательство предметовъ предшествовавшаго сеймика, на которомъ занесена была зловредная протестація со стороны Пинского дворянства противъ Брестскихъ диспозиторовъ—Лиа Сапѣги и Станислава Русецкаго, теперь, согласно желанию протестующихъ—взять оную обратно, предать таковую протестацію уничтоженію и въ этомъ пунктѣ исправить прежнее сеймовое постановленіе.

2) Для прекращенія споровъ, возникшихъ между Мих. Гузельомъ и Лукашомъ Трембецкимъ, по поводу домогательства обоихъ получить Брестское подчашничество, и рѣшенныхъ большинствомъ голосовъ въ пользу послѣдняго, дѣло это передать на благоусмотрѣніе короля.

3) Избрать администраторовъ чоловаго—шеляжнаго, съ платою имъ за труды въ размѣрахъ определенныхъ декретами скарбового трибунала. При этомъ предоставить жидовъ, чтобы они, какъ устранные неоднократными конституціями отъ участія во взыманіи чоловаго—шеляжнаго, не вытишивались даже и въ контракты онаго подъ страхомъ назначенныхъ на сей предметъ наказаний; сборщики этой подати получать свое жалованіе на будущемъ сеймикѣ.

4) Избрать годичнаго полковника и ротмистровъ.

5) Избрать также и комиссара, за ассигновками котораго администраторы, по удовлетвореніи войска, и должны производить назначенные сеймомъ уплаты.

6) Избрать фискальныхъ судей и протоколистовъ настоящаго сеймика.

7) Просить судей, чтобы они обратили самое строгое вниманіе на исключение изъ тарифа не законно посчитанныхъ дымовъ и вымогателей подвергли показаніямъ.

8) Плату судьямъ выдать или изъ остатковъ отъ податей на союзное войско, или же изъ чоловаго—шеляжнаго и прежде всякихъ другихъ уплатъ.

9) Опустѣлые дымы ксендзовъ—Пухальскаго, Фридерисона и ксенда Шерешевскаго—отнести къ разряду убыльыхъ дымовъ, а погорѣлымъ, въ имѣніяхъ ксенда Кобринскаго и Завлицкаго, позволить платить только половину настоящей подати.

10) Всѣ остальные дымы, незаконно внесенные въ тарифъ, отложить до фискальныхъ судовъ, съ тѣмъ впрочемъ, чтобы всѣ обиженные по сему дѣлу явились сюда съ надлежащими документами, подъ страхомъ взысканій за упущеніе.

11) Уплату остатковъ съ саксонскихъ податей, недоданныхъ прежними комиссарами, отложить до слѣдующаго сеймика.

12) Удовлетворить разныхъ лицъ и по разнымъ дѣламъ, какъ то: чрезмѣрное разореніе дымовъ ксендзовъ картузовъ—отдать на благоусмотрѣніе фискальныхъ судей; полковнику—не дѣлать экзекуцій въ шляхетскихъ имѣніяхъ за декретами коронныхъ судовъ; разоренныя имѣнія Сапѣги—имѣть въ виду; долги воеводства Нестеровичу и Горбовскому—по 1000 тынфовъ, женѣ покойнаго Жардецкаго—1000 золотыхъ уплатить или изъ остатковъ отъ саксонскихъ податей, или же изъ чоловаго шеляжнаго.

13) Избрать депутатовъ для гибернъ текущаго года.

14) Сдѣлать слѣдующую поправку въ постановленіяхъ предшествовавшаго сеймика: уничтожить тынфы Московскіе, а девять тынфовъ, слѣдуемыхъ съ дымомъ, внести сборщикамъ въ этотъ второй срокъ безъ всякаго послабленія, чтобы они не допускали отсрочки до 15-го числа текущаго мѣсяца.

15) Жалобы Селецкой шляхты принять къ свѣденію и на будущее время постановить, чтобы подати свои она вносила воеводскимъ администраторамъ, сборщикамъ и комиссарамъ, а не Селецкому двору.

16) Комиссара Саксонскихъ податей, а равно и диспозиторовъ податей подымныхъ, не обозначенныхъ въ тарифѣ,— обязать представить куда слѣдуетъ отчеты.

17) Пошлины на соль въ текущемъ году назначить по битому шестаку съ бочками—гетманки, скарбовки, и дороговыбыи, исключая шляхты, которая на свои надобности можетъ провозить соль безпошлино; но если окажется, что она станетъ торговатъ солью подъ предлогомъ домашнихъ надобностей, то взыскивать съ нея пошлину двойную.

18) Съ людей лузныхъ (праздношатающихся) обоего пола, находящихся въ услугеніи у нѣвѣрныхъ жидовъ, взимать поголовную по-датъ по два золота.

19) Другихъ же пошлины братья-шляхтичи, собственнымъ своимъ авторитетомъ, не должны взимать подъ страхомъ подвергнуться предусмотринымъ наказаніямъ.

20) Солянныя пошлины и поголовное съ лузныхъ людей отдать въ администрацію Брацлавскому чашнику Домбровскому, съ тѣмъ, чтобы онъ учинилъ присягу въ вѣрности собранныхъ имъ доходовъ, чтобы воеводство знало на будущее время—сколько можетъ принести доходовъ таковая статья.

21) Чоповое—шеляжное оставить въ прежніхъ размѣрахъ; исправленіе тарифа онаго произвести во время первой каденціи (срока) фис-

кальныхъ судовъ съ тѣмъ однако же, чтобы шляхетскія корчмы не подлежали налогамъ; отчеты въ сборахъ и расходахъ производить здѣсь же.

22) Фискальный сеймикъ назначить 13-го Марта; фискальные суды—3-го; судей подвергнуть узаконенной присягѣ.

23) Относительно возникшаго спора: считать ли въ числѣ дымовъ дымы, подлежащіе гибернамъ?—воеводство назначило суммы по преимуществу съ имѣній шляхетскихъ собственно съ тою цѣлію, чтобы избавить себя отъ саксонскихъ экзекуцій, вперед до возвращенія пословъ отъ саксонского генерала Януша. А принимая во вниманіе какъ бѣдственное состояніе Брестского воеводства, такъ и разоренія, сдѣланнаго чужестранными войсками разными лицами, дворянство нашло необходимымъ послать еще особыя посольства и къ царю и къ Янушу съ представленіями по сему дѣлу; директору сеймика вмѣнить въ обязанность написать для этихъ посольствъ особыя инструкціи; послать за хлопоты выдать по 1000 тынфовъ.

24) Директору сеймика выдать за труды 3,000 тынфовъ, а Прусаку (саксонскому комиссару)—200 битыхъ талеровъ.

Roku tysiąc siedmusetnego czternastego, miesiąca Februarii piętnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy ocze- wisto imć pan Kazimierz Mołodecki, laudum seymiku fiskalnego, woewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wy- rażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodz- kich Brzeskich podał tenore tali:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemsy, grodzcy, szlachta, rycerstwo, obywatele woewództwa Brzeskiego, ad locum consiliorum solitum do Brzes- cia, pro die sexta Februarii, w roku te- razniejszym tysiąc siedmusetnym czter- nastym, na doroczny fiskalny seymik zgromadzeni, taki porządek uczyniliśmy:

Naprzód, zgodnemi głosy za dyrektora rocznego koła naszego wielmożnego imć

pana Zygmunta Benedykta Chrzanowskiego—czesznika y podstarościego sądowego woewództwa Brzeskiego fide et probitate benemeritum obraliśmy. Na którym terminie, nie przystępując ad praeclarinaria obrad naszych, protestacyę braci naszych na przeszłyim immediate seymiku anni currentis zaszła, w grodzie Pińskim zaniesioną, contra actum eundem czytaliśmy y akceptowali; w których protestacy, że ichmę panowie protestantes involverant nie podległe żadnej cenzurze imiona wielmożnych ichmę panów Jana hrabi Sapiehi — starosty Brzeskiego y Stanisława Rusieckiego—oboznego w. x. Lit-go dyspozytorów naszych, więc iako publico ore ichmę panowie protestantes przy deprekacyi tē ichmościów laesią na seymiku retractarunt; tak laudo praesenti wszystko to cokolwiek pomienionych ichmę panów dyspozytorów tangit honorem, cassuie-

my y annihiluiemy, vigore tedy prote-
stacyi laudum pomienionego seymiku
meliorować zgodziłyśmy się.

Zatym, zachodzące dyfferentie o pod-
czastwo Brześciańskie, po zeszłym ś. pa-
mięci ichmci panu Benedykcie Bucho-
wieckim—aktualnym podczaszym Brzes-
kim, między ichmę panem Michałem Gu-
zelfem y imć panem Łukaszem Trembe-
ckim—de cessione et prioritate przywile-
iu, że fato na przeszłym seymiku, za
kontradykcyą przywilejowi, do zasiada-
nia imć panu Trembeckiemu staneła; fa-
cilitando hoc negotium ad decisionem ma-
iestatis odesłałyśmy.

Adinterim do dalszych consultacyi,
przystępując ; za administratorów sze-
leżnego iaśnie wielmożnego imć pana
Renalda Sadowskiego—kasztelana Brzes-
kiego y wielmożnego imć pana Alexan-
dra Kampowskiego—stolnika Brzeskiego,
nemine contradicente, obraliśmy; solaria
tymże ichmć, według prawa y dekre-
tów trybunału skarbowego, a nie wię-
cey, pozwalały, praecavendo, aby żydzi
tot constitutionibus prohibiti do exakcyi
y exolucyi ani kontraktów czopowego y
szeleżnego nie interesowali się, sub poe-
nis in volumine legum praescriptis; wiel-
możnych ichmć panów dyspozytorów po-
datku naszego in vim gratitudinis sola-
ria do przyszłego seymiku naszego od-
kładamy.

Potym, za dorocznego półkownika wo-
iewództwa naszego wielmożnego imć pa-
na Dominika kniazia Szuyskiego—cho-
rażego; za rotmistrów traktowych: do
Brzeskiego—imć pana Chrzanowskiego—
Józefa Brzeskiego, imć pana Leona
Kościuszka; do Kobryńskiego—imć pana
Józefa Horowskiego; do Wysockiego—
imć pana Michała Buczynskiego; do Za-
bużnego—imć pana Wiktorzyna Bukrabę;
do Kamienieckiego—imć pana Antoniego
Sawickiego; do Prużanskiego—imć pana

Ludwika Grodzickiego; do Poleskiego y
Dywiskiego traktu za kommissarza wo-
iewództwa naszego imć pana Andrzeja
Jeziernickiego obraliśmy, za którego prae-
esse assygnatami largicie, laudo no-
stro opisane, tak z czopowego y sze-
leżnego ichmę panowie administratoro-
wie z remanencyi, po wypłaconych as-
sygnacyach wojskowych, mają exsolvere
y calculum reddere z tego u sądów fi-
skalnych.

Za sędziów fiskalnych przy grodzie y
ziemstwie: ichmę panów Józefa Weresz-
czaka—stolnika Drogickiego; Piotra Ga-
lemskiego—stolnika Orszańskiego; Boni-
facego Ostrowskiego—czesznika Nowo-
gródka Siewierskiego; Franciszka Szuy-
skiego—podstolego Bracławskiego; imć
pana Franciszka Bohusza — krayczego
Brzeskiego; Mikołaja Żardeckiego—straž-
nika Oszmianskiego.

Do napisania laudum: ichmę panów
Mikołaja Żardeckiego—stražnika Oszmian-
skiego, Franciszka Bohusza—krayczego
Brzeskiego obraliśmy.

W którym laudum teraznieyszego sey-
miku naszego wielmożnym ichmę panom
sędziom fiskalnym singulari curae com-
mittimus, aby w sądach swoich circa me-
liorationem prawdziwej taryffy abiura-
towej w wykasowaniu niesłusznych dy-
mów accessowych, alias excessowych
stricte decideare et invigilare, poenasque
contra depactatores imponere chcieli we-
dług prawa pospolitego.

Solaria ichmę panom sędziom fiskal-
nym teraznieyszym według seymu Lub-
elskiego z remanencyi prævia calculatione
od summy dwóch rat na wojsko auxiliarne
comportowanej, lubo też z czopo-
wego szeleżnego, aby ichmę infallibili-
liter doszły, naznaczamy, aby przed
wszystkimi largitiam y assygnacyami
kommissarskimi, in virtute huius laudi
wypłacone były.

Dymy spustoszałe przewielebnych w Bogu, imści xięda Puchalskiego—plebana Kobryńskiego y imści xięda Friderissoна—plebana Horodeckiego, także imści xięda plebana Szereszewskiego, aby przez te devastacye chwała Bogu nie upadała, w decessowe dymy remittimus pro hac sola vice, y aby alleviacią per medietatem w teraznieyszey powtórney racie mieć mogły, praesenti laudo cavemus. Tudem imści xięda probosczcza szpitalnego Kobryńskiego y imć pana Józefa Zawlickiego conflagratię poniesioną, habita compassionē per medium płacić teraznieyszy podatek pozwalamy.

Inne dymy generaliter wszystkie iniuste w taryffie inserowane do sądów fiskalnych odkładamy, na które sądy każdy iniuriatus nieomieszkaając pierwszej kadencyi ma stawać z dokumentami swemi; a inquantum by na tym terminie nie pokazał dokumentów y approbacyi dymów swoich, perpetuum w sądach fiskalnych ma być nakazane silentium.

Remanencye zaległych podatków saxoniskich za komissarstwa ichmć panów, Mikołaja Machwica—podsekta Brzeskiego y Michała Sawickiego—horodniczego Wileńskiego, sic stantibus rebus, do dalszego inmediate następującego ex limitatione seymiku zachowuiemy.

Przewielebnych w Bogu ichmci xięży kartuzów Berezinskich desolationem summa dymów in decisionem sądu fiskalnego oddaiemy.

Wielmożnemu imć panu półkownikowi woiewodztwa naszego usilnie rekomenduiemy y osobliwey animadwersyi committimus, aby non permittat execucię takowych do dóbr naszych szlacheckich, które mimo prawa pospolitego extra forum nulliter za dekretami koronenni otrzymuią y przez urzędy koronne dobra litewskie aggravare conantur, nie-

uważaiac poenas in volumine legum expressas.

Dobra iaśnie wielmożnego imć pana Sapiehi—pisarza w. x. Lit. Wysokie y Rasna cum attinentiis, przez teraznieysze y dawnieysze przejścia wojsk penitus zdezolowane, w osobliwey u nas mają być consideracyi.

Ichmć panów Nesterowicza—podstolego Brzeskiego, Horbowskiego—półkownika i. k. mości largicyą od nas deklarowaną—po tysiące tynfów przysługi woiewodztwu naszemu świadczoney; także za supliką przyjętą od nas iemści panie Karolowej Żardeckiej—o zaległą largicyą, deklarowaną s. pamięci imści panu Żardeckiemu na tysiąc złotych,—ponieważ dotaż exolucya nie stała się, unaniimi assensu nostro ex remanencii od dwóch rat Saxoniskich, lubo z czopowego szleżnego za assygnacyami komissarza woiewodztwa naszego in primario, praevia calculatione, iaśnie wielmożnym ichmć panom administratorom y despozytorom ad executionem recomendamus.

Inic pana Władyśława Baierskiego—szlachcica brata naszego, tak wielki żał o zabicie dziecięcia do koła naszego wniesiony, iustum u nas meretur compassionem; dla czego, chcąc podać nayprędzsy sposób do dochodzenia świętey sprawiedliwości o rozlanie niewinnej krwi y aby te perpetratum salus impune nie szło, naznaczamy z dymów in genere wszystkich po groszu iednym z powtórney raty, singulariter wszystkie, które woyska Moskiewskie swoim teraznieyszym oppreserunt marszem y te, w których nie było, hoc laudo od solucyi tynfowej wolne sa.

Do hiberny tegoroczney za deputatów ichmć panów: Iozefa Grabowskiego—horodniczego Brzeskiego y Antoniego Hornowskiego—podczaszego Smolenskiego obieramy, pozwalając solaria zwykłe, w trubunale skarbowym opisane.

Melioracyą laudi przeszłego seymiku terazniej szym zgodnym postanowieniem takową czyniemy: tynfowe Moskiewskie kasuiemy; importacya dziewięciu tynfów z dymu sine ullo solario do wielmożnych ichmć panów dyspozytorów na terazniejszą wtorą ma być wniesiona ratę, aby pomienieni ichmć delaty aż do dnia piętnastego praesentis nie wydawali,—hoc laudo nostro mieć chcemy.

Suplikę ichmć panów szlachty, braci naszych traktu Sieleckiego, iakoby iustum u nas mieć mogły compassionem w oppressyi swoiej, przyiëliśmy; więc authoritate actus nostri teraz et in futurum podatki wszelakie do administratorów, poborców y kommissarzów naszych, a nie do dworu Sieleckiego abiuratę swoją do sądów fiskalnych kompor-towawszy, wypłacać mają.

Cokolwiek zaś z porcy i racy woiewództwo nasze na woyska wydało i. k. mość auxiliarne za dyspozycią imc pana Pruszaka—kommissarza naszego, nim reskript i. k. mości zaszedł, z tych wszystkich imc tenebitur reddere calculum.

Ichmć panów dyspozytorów z dymów, w taryfie nie specifikowanych, z importowaney summy ad reponendum calcu-lum w sądach fiskalnych obligamus.

Importancyą od soli tegoroczną hac forma ustanawiamy: od beczki soli—het-manki, skarbówki y dorohobyczki—po szostaku celnym uchwalamy, excepto szlachty braci, co tylko na potrzebę domową sól prowadzą; a kto by pod protekcją szlachecką sól prowadził, powinien in duplo płacić.

Od ludzi lóznych oboiey płci, secundum obloquentiam prawa, y żydów nie-wiernych usługujących, praesenti laudo pogłówne pó dwa złote uchwalamy.

Inne cła propria authoritate od ichmć panów braci naszych nie powinny exigi, sub poenis contra depactatores. I te po-datki imc panu Franciszkowi z Strzem-

bowia Dombrowskiemu—czesznikowi Bracławskiemu w administracyą podajemy. Solarium imc tak od beczki iako od lóznych, od każdego złotego—po groszu iednym, co uczyni groszy trzy. Który imc super fidelitatem w sądach fiskalnych ma iuramentum explere, aby woiewództwo wiedziało in futurum, co za quantitas summy być może.

Podatku czopowego szeléznego quantitas ad normam przeszłorocznej curren-cyi ma być do ichmć panów administratorów importowana. Melioracya taryfы tegoż podatku czopowego szeléznego na pierwszej kadencyi sądów fiskalnych institui powinna, hac prae cautione, aby na karczemki nasze szlacheckie impozy-cyi nie było. Których wszystkich po-datków generaliter kalkulacia należyta powinna być w sądach fiskalnych.

Seymik fiskalny na dzień trzynasty Martii składamy; sądy fiskalne tertia eiusdem; ichmć panowie sędziowie fiskalni, według prawa y dawnych zwyczai-w, praevio iuramento iuryzdykę swoją ufundować mają.

Ratione dymów hibernowych, poniewaž zachodzi disceptatio: ieśli mają iść in calculum z excypowanemi dymami, woiewództwo nasze, pro tunc zważając publicam necessitatem, pozwoliło summe do płacenia in toto z dóbr szlacheckich, a to dla tego, żebyśmy do powrotu imc panów posłów naszych, uproszonych do iaśnie wielmożnego imc pana Janusza—generała woysk i. k. mości Saxońskich mieli securitatem dóbr od exekucji onych. Do którey funkcyi ichmć panowie dele-gaci mają się starać quam totius według generalnego rescriptu i. k. msc pomysły-ną nam otrzymać rezolucyą. Przytym zważając tak wielkie oppressye y laezye honorów szlacheckich, mianowicie: iaśnie wielmożnego imci xiedza biskupa Łuc-kiego y imc pana Kampowskiego—stol-nika Brzeskiego, godnego w woiewódz-

twie nasmym et in republica civem, tu-
dzież praessuri ciężkie od podatku te-
raznieyszego y marszu przechodzących
woysk auxiliarnych i. k. mości, y teraz-
nieyszym oppressiom chcąc mederi, wo-
iewództwo nasze uprosiło za posłów do
naaśnieyszego Cara imści, do iaśnie oświe-
coneego xięcia imci pana Janusza—gene-
rała woysk i. k. mości saxonskich,
ichmć panów: Józefa Michałowskiego—
podczaszego Bracławskiego y Alexandra
Dombrowskiego — oboznego Brzeskiego,
którym ichmć, pro accomodatione, z re-
manencyi od summy Saskiej každemu
po tynfów tysiąc uchwalamy; do iaśnie
wielm. imci xiędza biskupa Łuckiego,
ichmć panów Jędrzeia z Milewa Jeziernickiego—stolnika Inflantskiego y Lud-
wika Grodzickiego—czesznika Łukowskiego
za delegatów obraliśmy; którym ichmć
wielmożny imć pan marszałek koła na-
szego activitate sua, quam posset in desi-
deriis nostris plenam ma dać informatio-
nem et instructionem, obligując imć pa-
now delegatów naszych fide, amore et
conscientia do otrzymania pomyślnych
nam resolucyi.

Wielmożnemu imć panu marszałkowi
seymiku naszego pro labore et sudore
circa bonum woiewództwa naszego—trzy
tysiące tynfów; na imć pana Pruszaka—
dwieście talarów bitych pro labore, z te-
raznieyszych podatków naszych uchwa-
lamy.

Które to laudum nasze, iako za zgo-
da universorum postanowione y ufundo-
wane, nullis obstantibus protestationibus,

in publico rękoma własnemi naszemi
podpisuiemy.

U tego laudum podpis rąk temi słowy:
Zygmunt Benedykt Chrzanowski—czesznik y podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego, marszałek seymików fiskalnych woiewództwa Brzeskiego, mp., prze-
ciwko salwie repretestuię się, ponieważ
iest contra aequalitatem nas wszystkich
równych braci; Ludwik Pociey—hetman w w. x. Lit., Renald Sadowski—kasz-
telan Brzeski, Alexander Kampowski—
stolnik woiewództwa Brzeskiego, salwa reservatione soli, która z dóbr dziedzic-
nych iaśnie wielmożnych ichmć panów
Potockich prowadzona będzie, żeby od
niey nie pretendowano, podpisui się: Jan
Piotr Nesterowicz—podstoli woiewództwa
Brzeskiego, Michał Guzef — podczaszy
Brzeski, Andrzej Jozafat z Milewa Je-
ziernicki—stolnik Inflantski, Jozeph Stanisław z Chobędzi Chobędzki—pod. p.,
Piotr Kazimierz Jozafat Alexander Dom-
browski—obozny woiewództwa Brzeskiego,
Józef Hornowski, Kalixt Hornowski,
Józef z Konopnice Grabowski—horodniczy
woiewództwa Brzeskiego, Franciszek
Bohusz krayczy woiewództwa Brzeskiego
Stanisław Łuciecki p. w. Józef Michałowski Mikołaj A. Zardecki—strażnik
Oszmianski. Którež to laudum seymiku fiskalnego pogromnicznego woiewództwa Brzeskiego, przez imśc pana Kazimierza Mołodeckiego sługe imć pana marszałka
ku aktykowaniu podane, iest do xięg
grodzkich Brzeskich przyjęte y zapisane.

1714 г.

Изъ книги за 1713—1714 годы, стр. 695—702.

355. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на фискальный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ заѣздовъ, постановили:

1) Для удовлетворенія претензій генерала саксонскихъ наемныхъ войскъ Зигтгофа въ неполученіи имъ части суммы, предназначеннай на содержаніе его войска, назначить дополнительную подать въ размѣрѣ 3-хъ тынфовъ съ дымами, что въ сложности съ суммами уже полученными и составить полное количество, опредѣленное въ контрактѣ воеводства съ комиссаріатомъ.

2) Платить эту собрать въ теченіи двухъ недѣль и отдать, въ присутствіи самоаго Зигтгофа, назначеннимъ на сей предметъ комиссарамъ; недоимки должны быть взысканы при содѣствії военной экзекуціи.

3) Для расчетовъ съ диспозиторами этой подати, назначить комиссаровъ, которые и займутся повѣркой генеральныхъ квитанцій съ квитанціями расходными.

4) Назначить двумъ диспозиторамъ по 6,000 тынфовъ вознагражденія за ихъ труды съ условіемъ, чтобы первому, изъ этой суммы, была вычтена дополнительная трехъ-тынфовая подать съ его собственныхъ дымовъ, а второму была отдана сполна.

5) Въ случаѣ обнаруженія дымовъ сомнительныхъ, комиссары обязаныются сноситься для разясненій по сему дѣлу съ диспозиторами.

6) Имѣнія Домашика Островского отъ дополнительной подати освободить.

7) Изъ этой же подати исключить и тѣ суммы, которая взысканы уже саксонскими войсками въ видѣ вымогательствъ.

8) Комиссарамъ назначить вознагражденіе по прошу съ тынфовъ.

9) Гетману в. кн. Литовскаго выдать вознагражденіе въ размѣрѣ 5,196 тынфовъ.

10) Администраторовъ экономическихъ имѣній брестскихъ и кобринскихъ обязать— заняться починкой мостовъ и плотинъ.

11) Дымы, несущіе гиберновыя подати, на будущее время должны быть уравнены въ податяхъ съ прочими.

12) Брестскому маршалку выдать вознагражденіе въ 3000 тынфовъ изъ сборовъ настоящихъ.

13) Такое же вознагражденіе выдать и маршалку прошлогоднему.

14) Возвратить назадъ суммы, данные заломообразно Михаловскимъ и покойнымъ Домбровскимъ изъ остатковъ этой же подати.

15) Изъ этихъ же остатковъ выдать 1,000 тынфовъ ксендзамъ Августіанамъ.

16) Вознагражденіе судьямъ фискальнымъ отложить до слѣдующаго сейма.

17) Духовенству костеловъ св. Станислава и Казимира, за неимѣніемъ наличныхъ денегъ въ настоящее время, выдать по битому шестаку изъ поголовной подати будущаго года.

18) Дымы перебранные должны быть удовлетворены изъ настоящихъ сборовъ.

19) Выдать также изъ остатковъ обѣщанныя суммы Москвѣ; Ситгроу— 100 червонныхъ золотыхъ и Бливернитцу 500 битыхъ талеровъ.

20) Комиссаровъ обезопасить, какъ относительно ихъ личностей, такъ и имѣній.

21) Въ исполненіе требованій Леона-Лопаты— о выдачѣ ему обратно подляской воеводиной бѣжавшихъ крестьянъ, просить маршалка написать обѣ этомъ кому слѣдуетъ.

22) Для сохраненія справедливости при взысканіяхъ податей, предоставить обиженнымъ право доискаваться своего въ судахъ фискальныхъ.

23) Слѣдующій сеймикъ назначить на 9-е Октября.

Roku tysiąc siedmusetnego czternastego miesiąca Maia czternastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami

starościńskimi u przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikem u podstarostim sądowym woiewódz-

twa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imć pan Andrzej Rogowski, laudum seymiku woiewództwa Brzeskiego, za wydanemi innotescencyami wielmożnego imć pana marszałka, na dniu dwunastym miesiąca Maia, praesentis anni odprawionego, na rzecz w nim niżej wyrazoną, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał de tenore tali:

My senatorowie, dgnitarze, urzędnicy ziemscy, grodziecy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, zgromadzeni za innotescencyami wielmożnego imć pana marszałka seymików fiskalnych y ziechawszy się ad locum solitum consiliorum na dzień dwunasty miesiąca Marcia, anni praesentis,—

A mając pro principali obiecto roszczący praetext do woiewództwa przez imć pana Gierharda Sithoffa, kommissarza woysk auxilarnych saskich i. k. mości,— że dawszy kwity swoie pro gratia principis na dobra libertowane, z każdego dymu po tynfów ośmnaście, stosując się ad mentem laudi anterioris woiewództwa, a teraz że nie przyjmuje onych, tylko po tynfów piętnaście z abiuratowego dymu, w czym y podobną resolucią usłyszawszy z reskryptu iasnie wielmożnego imć pana generała Jahnusza woysk saxonickich i. k. mości w kole naszym y uczynioną relacyją przez imć pana Woiewódzkiego posła woiewództwa naszego, będąc dobrze informowani o takowej waryacyi,—na zaszłe kwity te przed sie bierzemy media: do utonienia kapitulacyi uczynioney kommissiatu i. k. mości z woiewództwem naszym adaequando; tedy, aby in aequali ordine wszystkie dymy, według obrad naszych laudami na wypłacenie z każdego dymu po tynfów ośmnascie na też same woysko z abiuraty anni millesimi sexcentesimi nonagesimi in toto importancyę wnosiли.

A ponieważ wielmożnym imć panom dyspozytorom woiewództwa naszego kwi-

ty tyle po tynfów piętnaście przyjmuie, imć pan Zytoff—kommissarz woysk i. k. mości; tedy, na dopłacenie y wystarczenie trzech kroć sto tysiecy tynfów, ośmianasto-tynfowy podatek, iak z libertowanych, tak ekonomicznych, stołowych dóbr, nieprzyjęty pro persoluto, ichmość reassumując in aequalitate dawne lauda, hoc praesenti laudo po tynfów trzy do bierać uchwalamy.

Importacya tego podatku, aby do ichmość pp. kommissarzów, na terazniejszym seymiku nowo obranych, in assistentia imści pana Sylhoffa, in spatio dwuch niedziel, sub executione militari in reritentes do płacenia reszty ad complementum trzech kroć sto tysięcy tynfów, mieć chceemy.

W interesie zaś uspokojenia ichmość panów dyspozytorów, iako to: iaśnie wielmożnego imści pana starosty Brzeskiego y wielmożnego imści pana Stanisława Rusieckiego—kasztelanica Mińskiego ośmianasto-tynfowego podatku uproszonych, ponieważ usilne racyę iaśnie wielmożnych ichmość panów dyspozytorów nastąpiły, aby woiewodztwo ichmościów uwolniło od wybierania wyż wyrażonego podatku, calculum usilnie składowali, lubo do fiskalnych sądów należała taż kalkulacja; ale nie mogąc wielmożnych ichmość pp. dyspozytorów uprosić do kontynuacyi reszty podatku, kommiszarzów do kalkulacji wysadziliśmy, iako to: imć pana Nesterowicza—podstolego Brzeskiego, imć pana Piotra Galemskiego—stolnika Orszańskiego, imć pana Michała Niepokoczyckiego—czesznika Mściławskiego, imć pana Marcina Kościę—stolnika Drohyckiego, imć pana Ludwika Grodzickiego—czesznika Łukowskiego, imć pana Burzeńskiego, imć pana Józefa Hornowskiego y imć pana Mikołaja Żardeckiego. Którzy ichmość słusznie poliquidowawszy y osobliwe podpisane z obudwuch stron kalkulacyje z dymów

dwudziestu tysięcy siedmiuset y trzech, także z pieniędzy wybranych y retentowych, iako obszerniey wyraża kalkulacja, in toto satisfecerunt. Z niedobranych zaś dymów osobliwą delatę, iako partykularnie, tak y summariuszem ad manus woiewództwa oddali,—ea sponsione, ieżeliby się error pokazał w delatowych y na exequacją teraznieyszą z podpisem ichmość wydanych dymach; tedy salvo recursu do samych że ichmość pp. dyspozytorów mają niżey specifikowani ichmość pp. kommissarze defectum w dymach delatowych referre. Sponsonem etiam dadzą ichmość pp. dyspozytorowie do wyiednania generalnego kwitu z expensowemi swoimi kwitami, przy dopłacaniu trzech kroć sto tysięcy tynfów z teraznieszem ichmości panami kommissarzami na teraznieyszym seymiku obranemi przybywszy dopomodz.

Zaco wszystko teraznieyszą obradą po- dziękowawszy y kwitowawszy, pro labore, nim dalsza akkomodacya nastąpi tym czasem po sześciu tysięcy tynfów tymże wielmożnym ichmość panom dyspozytorem naznaczamy; in vim której summy iaśnie wielmożnemu imć panu staroście Brzeskiemu dymy samegoż imć, vigore moderni laudi, po trzy tynfy potrącamy; a wielmożnemu imć panu Stanisławowi Rusieckiemu—kasztelanicowi Mińskiemu z reszty remanencyi dymów, na delacie zostających, dymy imści, pro persolutō w tym trzy tynfowym na libertowane dobra tot laudi włożone, gdy z kommissaryatu saskiego zaszła disquizycya, wyżey dopłacać omnium assensu iniunctum; tedy imci totaliter sześć tysięcy tynfów pro sorte kwitu, in vim solarii imści poz-wolonych, ichmości pp. kommissarze nasi zapłacić z teyże delaty obligantur,—hoc praecauto, aby gdzieby się kwity per errorem na dobrach w delatę podanych pokazały, w summie ichmość, in vim solarii uchwalonego, kompensować się po-

winni do kommissarzów do teraznieyszego podatku trzy tynfowego y do delaty teraznieyszey wydaney na tenże podatek saxoński ad continuandum do dopłacenia trzech kroć sto tysięciu tynfów.

Że wszelkich excypowanych dobr imści pana Tyburcego Bieniewskiego Pruszaka—łowczego Kaliskiego, iako dawnego kommissarza, approbuiemy, a in socium laboris imć pana Ludwika Grodzickiego—czesznika Łukowskiego zgodnie uprosiliśmy, dając sponsonem ichmość pp. kommissarzom noviter uproszonym,—że ieżeliby wątpliwe dymy naehodzić się miały; tedy ciż ichmość pp. kommissarze do wielmożnych ichmość pp. dyspozytorów odezwać się w tym mają, zachowując salvum recursum ratione zaszłych kwitów.

Imć pana Dominika Ostrowskiego—czesznika Nowogródka Siewierskiego ex-postulacya, w kole naszym wnoszona, acceptatur, aby Zdzitowce z Rykowiczami, w dzierżeniu imści będące, według taryffy nad dymów trzydziestie trzy pro futuro nie były aggrawowane,—iako teraz w libertowanych dymach szesnastu dymów są przeładowane, y z tychże szesnastu trzy dymy na Rikowiczach w delacie podane, wyexequowane; aby tę sumnę kompensowali ichmość pp. kommissarze teraznieysi w dochwalonym podatku iniungimus, y imści z tych dobr od soluci liberum pronuntiamus.

Resztę według kalkulacyi imści pana kommissarza Sythoffa praetendowaney summy, to iest—czterdziestie y cztery tysiące pięć set y sześć tynfów, aby ichmość kommissarze dochwalonym na teraznieyszym seymiku podatkiem trzytynfowym y delatą podaną instantanei, iako co się evidenter pokaże przed dyspozycją woiewództwa y kapitylacyją z kommissaryatem zawartą, na subsystemocy protunc w dobrach repartycyinych ziemskich y innych królewskich saskiemi ludźmi

extortum, to w tey że summie potrąco-no bydż powinno.

Co się pilnemu staraniu ichmość pp. kommissarzów zleca, aby naypierwiej nieuważając wyżey y niżey specifikowanych dyspozycyi naszych w ryczałtowej summie imci pana Sythoffa aquieietowa-li y kwity satisfactionis woiewództwa, iako nayprzedzey otrzymać mogli,—per amorem boni publici obtestamur.

A że nemo propriis stipendiis potest militare, więc że pracę ichmość od tynfa na osobę z dymów libertowanych po groszu na iednego moderno laudo uchwa-lamy, iako też z dymów hybernowych similiter, które woiewództwo konserwu-iąc żolnierza swego też uchwałą pro per-soluto przyimuie, solarium iednak po groszu na osobę wybrać sobie ichmość pp. kommissarze powinni.

A że remanencya na delacie przez prze-szkłych ichmość pp. dyspozytorów w kal-kulacyi wyrażona z dymów dwuch tysięcy stu sześciu na woiewództwie poka-zuie się, która ma instantaneę przez ichmość pp. kommissarzów bydż wyexe-quowana, adhibito brachio ludzi auxiliar-nych, sine ulla iednak depactatione y in-quantum by wziowszy zkapitulowaną summę, auxiliares in toto nie chcieli dal-szey ichmość pp. kommissarzom dać ex-e-kuci; tedy obligamus ichmość pp. rot-mistrzów traktowych, aby mota nobili-tate supra renitentes, tot laudis uchwa-lony execquowali na dobrach ichmość po-datek, tak aby aequaliter in aequali re-publica satisfiat sanctis nostris.

Jaśnie wielmożnemu imć panu hetma-nowi wielkiemu w. x. Lit., lubo impares hic et nunc obligatione et recompensa meritis w łaskom ku woiewództwu na-szemu świadczyonym, iniungimus ichmość pp. kommissarzom teraznieyszym, aby do uchwały ninieyszey compensando w de-lacie dymy abiurotowe przyięli tynfów pieć tysięcy sto dziewięćdziesiąt sześć,

co ichmość circa calculum acceptatum będzie.

Mosty funditus zepsowane w Brześciu a ekonomiom Brzeskiey y Kobryńskiey ex usu et officio tot legibus naznaczone do budowania y reperowania, aby nie-winnych nie pociągając do reparacyi, chcie-li ichmość pp. ekonomowie, lub pisarze dobr ekonomicznych et quocunque nomi-ne rządcy mosty naprawić,—ichmość pp. kommissarze expostulować y instare tene-buntur.

Hybernowe dymy ponieważ tak wie-le largicyi z teraznieyszego podatku non satisfit; tedy to sobie ad ulteriorem dis-positionem zostawuiemy, aby równie, według kapitulacyi z kommissaryatem, onera portent.

Imści pana marszałka koła naszego merita, prace, fatygi ad oculum laudis anterioribus recompensa trzy tysiące tyn-fów opisana, aby z teraznieyszey delaty dójść mogła skuteczna satisfakcia,—spe-cialissime ichmość pp. komissarzom teraz-nieyszym recommendamus.

Similiter wielmożnego imć pana Ru-sieckiego—kasztelanica Mińskiego przesz-łoroczna dyrekcyja tąż pensyą ma com-pensare.

Largicia imści pana Michalowskiego y nieboszczyka imści pana Dąbrowskiego proprio sumptu do kommissoryatu i. k mości odprawiona, in anteriori laudo lar-gicią wyrażona, do solucyi ichmość pp. kommissarzom z remanencyi recom-mendatur; iako y libertacye dymów w przesz-łym laudum wyrażone acceptantur.

W Bogu przewilebnemu imści xiędzu Potockiemu— pryorowi conventu Brzes-kiego świętego Augustyna, w którego kościele magna incommoda et damna fiunt, in satisfactionem z teyże rema-nencyi ichmość pp. komissarzom ty-siąca tynfów naznaczamy exolucią.

Nie przepominaiąc oraz ichmość pp. sędziów fiskalnych, którym anteriori lau-

do iest obmyślona za podięte prace gratitudo, że teraz nie może się mieścić, do przyszłego seymiku odkładamy.

Także cum cultu et summa veneratio nefundacyą świątnic Pańskich, obserwując in sede apostolica założenia świętego Stanisława y Kazimierza, a mając onych doniesioną sobie ruinę, że his stantibus rebus nie możemy prodesse elemosinā lub in parte na reperacją, iednak na czas dalszy przy najpierwszym podatku z abiuraty anni millesimi sexcentesimi nongesimi, pro securitate meliori, teraz uchwalamy z każdego dymu po szostaku bitym.

Dymy, gdzieby się znaydowały przebrane, mają bydż rekompensowane z teraznieyszey delaty przez ichmość pp. kommissarzów.

Cokolwiek na Moskwę podług przeszłych uchwał wybrano było, iako y dobrom Czarnawczyckim, imci panu Sythoffowi in vim largicy sto czerwonych złotych, a imci panu Bliwernitzowi oberkrygskommissarzowi woysk auxilarnych i. k. mości za assekuracyą od ichmości pp. dyspozytorów przy kapitulacyi daną w Warszawie anno praesenti, teraznieysi ichmość pp. kommissarze z remanencyi iuż zlecone y sobie podatkowej exakcyi pięćset bitych talarów oddać tenebuntur; przy której exolucyi assekuracyą daną imci panu Bliwernitzowi od wielożnych ichmość pp. dyspozytorów naszych odebrać y do rąk tych, od których powmieniona assekuracya imieniem woiewództwa była y iest dana.

Ichmość pp. kommissarzom teraznieyszym omnem cavemus securitatem personis et fortunis ichmość et ab omni impetione, gdyby o te nasze postanowienie turbowani bydż mieli, spondemus evictio nem.

Imci pana Leona Łopatę wniesiona expostulacya do koła naszego acceptatur, ratione listu, aby upraszać imci paniey

woiewódziney Podlaskiey, żeby chłopów dziedzicznych, na wolą wyszlych, wydać rozkazała; w czym convincimus imci panmarszałka koła naszego, aby nomine nostro napisał.

A lubośmy termin założyli dwunedzielnego exolucyi, iednak iak nayprędzey ieśliby zachodziły iakowe dysquizycyę ratione niesłusznych dymów, aby niewinny za winnego nie płacił protractionem temporis takowym concedimus do sądów fiskalnych, ratione dymów akcessowych, które iudicio fiscali terminabuntur.

A że gorączsza expostulacya imci pan kommissarza Sythoffa zachodzi, że nie chce czekać dochwały na libertowane dymy dwunedzielnego czasu, relaxamus ten termin y iakie respirium ichmość pp. kommissarze uprosić mogą, activitatē ichmość committitur et si non sufficiet bonum velle, sufficiat bonum posse, aby aliqua iactura non subsequatur niewinnym dobrom według uchwały, ninieyszey delatę wydać mają.

Seymik zaś teraznieyszzy przyjawszy iuż za przyszłą limitę, na dzień iedynasty Junii naznaczona, limituitem ad diem nonam Octobris, exceptis casibus et periculis, na woiewództwo ingruentibus, w czym ma mieć imci pan marszałek koła naszego circumspekcią, któremu damus plenam potestatem pro captato tempore convocandi.—Działo się in solito consiliorum loco w Brześciu, anno tysiąc siedemsetnego cztyrnastego, dnia dwunasteego Maia.

U tego laudum podpisy rąk temi słowy: Zygmunt Benedykt Chrzanowski—czesnik y podstarosci sądowy woiewództwa Brzeskiego, marszałek seymików fiskalnych; Jan Sapieha—starosta Brzeski, Dominik kniaź Szuyski—chorąży woiewództwa Brzeskiego, Alexander Komkowski—stolnik woiewództwa Brzeskiego, Stanisław z Rusce Rusiecki, Jan Piotr Nesterowicz—podstoli woiewództwa

Brzeskiego, Dominik Ostrowski—czesznik Nowogródka Siewierskiego, Jan Buchowiecki—skarbnik Brzeski, Kazimierz Prużański, Józef Michałowski, Józef Horłowski Piotr Milhowski, Jan Bohusławski, Konstanty Witanowski, Florian Kiński, Józef Witanowski, Jan Suzin i. w. | rotmistrz i. k. mość, Jakub Łyszczyński, Jan Chrzanowski, Michał Wołkowicki, Franciszek Puryszka, Józef Hryczyna, Filip Łyszczyński. Któreż to laudum, przez osobę mianowaną ku aktykowaniu podane, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1714 г.

Изъ книги за 1713—1714 годы, стр. 1615.

356. Постановление дворянъ Брестского воеводства на лимитацийномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на лимитацийный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили:

1) Для окончательного расчета съ комиссариатомъ союзного саксонского войска по уплатѣ причитающихся на долю воеводства 300,000 тынфовъ, изъ которыхъ за воеводствомъ остается только 12,724 тынфа,—принять мѣры ко взысканию недоимокъ, которыхъ, по донесеніямъ воеводскихъ комиссаровъ, числятся свыше 14,000 тынфовъ на разныхъ имѣніяхъ. Такъ недоимку—въ 7,000 тынфовъ, съ имѣнія Сельца, другую—въ 4,000 тынфовъ съ имѣнія Бѣлой, принадлежащаго канцлеру в. кн. Литовскаго, въ случаѣ его отказа уплатить добровольно, взыскавъ посредствомъ экзекуціи.

2) Гиберны, согласно разрѣшенію короля, оставить въ распоряженіи воеводства.

3) Просить гетмана в. кн. Литовскаго внести недоимки чолового—шеляжного, такъ какъ вслѣдствіе неуплаты оныхъ фискальные суды остаются безъ жалованья; въ случаѣ же сопротивленія его администраторовъ—назначить экзекуціи.

4) Комиссарамъ наблюдости, чтобы при взысканіяхъ недоимокъ съ Селецкого двора, семец-

кой шляхтѣ не дѣжалось притѣсненій, такъ какъ подати свои она уже уплатила.

5) Тоже сдѣлать и съ имѣніями ксендзовъ картузовъ.

6) Комиссарамъ для Селецкой экзекуції, въ случаѣ сопротивленія со стороны двора, выдать надлежащую помощь.

7) Поручить полковнику сдѣлать зависящія отъ него распоряженія ротмистрамъ объ экзекуціяхъ для другихъ домовъ, уклоняющихся отъ гибери.

8) Уплату суммъ, обѣщанныхъ разнымъ лицамъ, отложить до сдѣдующаго сеймика.

9) Изъ остатковъ текущихъ податей выдать только обѣщанныя суммы ксендзамъ Августіанамъ и ксендзамъ Базиліанамъ; фискальнымъ же судьямъ выдать жалованье изъ остатковъ чолового—шеляжного.

10) Дымы, подлежащіе гибери, уволить отъ этой подати и оставить въ распоряженіи воеводства, съ тѣмъ однакоже условіемъ, чтобы они доплатили то количество, котораго не достанетъ при уплатѣ полной суммы саксонскому войску.

11) Старостиство Зеловское оставить въ покое, такъ какъ оно имѣеть квитанцію отъ саксонского войска въ полученіи имъ съ него рационовъ и порціоновъ.

Roku tysiąc siedmusetnego czternastego, miesiąca Oktobra trzynastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czeszn-

nikiem y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imić pan Andrzej Rogowski, laudum seymiku woiewództwa Brzeskiego, ex limitatione na dniu dziewiątym miesiąca

Oktobra, anni praesentis odprawionego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xięg gródzkich Brzeskich podał, de tenore tali pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, insistendo limitationi obrad naszych, w roku terazniejszym, miesiąca Maia dwunastego dnia agitowanych, na dzień dziewiąty praesentis ad solitum consilio-rum locum tu do Brześcia zgromadzeni, publicis integratati woiewództwa naszego. chcąc prodesse consiliis, pro principali basi et fundamento, aby, według kapitu-lacyi z kommissariatem i. k. mości, pana naszego miłościewego, w summie trzech-kroć sto tysięcy tynfów ryczałtowej woysku auxiliarnemu saxońskiemu de plano stanelła satisfactia, wzieldśmy, ia-koż dawniejsze woiewództwa naszego, reassumując lauda,—ponieważ z dobr ziemskich szlacheckich, tak do wielmoż-nych ichmość panów dyspozytorów, iako y terazniejszych kommissarzów naszych z dymu po ośmnaście tynfów wniesiona została, a z niektórych dymów nad uchwa-łe superabundanter znayduje się impor-tancia,—przez co by woiewództwu zna-czna ad dispositionem summa zostawać powinna; iednak dla znaczney w nie-których dobrach renitencyi, aby się ry-chałtowa iako nayprzedzey kompensowa-ła summa dla acquietowania woysk auxi-liarnych nayprzedszego (obierając sobie za melius abundare, quam deficere),—z dymów liberowanych po trzy tynfy uchwaliwszy, a hibernowe dymy do swej zastawiwszy dyspozycyi, ponieważ ie-neralna na całe xięstwa Litewskiego starostwa zaszła i. k. mości, pana na-szego miłościewego, libertacia;—ad exe-cutionem pomieniony komportancyi ich-mość panom kommissarzom naszym zle-ciliśmy.

A że w pomienonej summie de teno-

re kapitulacii znaczna auxiliarnemu woysku stała się exolucia y tylko z relacyji ichmość panów delegatów naszych, do komendy saxońskiey deputowanych, dwunastu tysięcy siedmiuset dwudziestu czte-rech woysko saxońskie praetendit; więc extra spem w uczynionej auxiliari mi-liti satisfactii, per iniuriam ichmśc pp. kommissarzów będąc frustrati, ad cogni-tionem zaległych dymów y delat, ieżeli sufficient oneri, przystąpiliśmy byli, oraz, ad requisitionem koła naszego pew-ną na czternaście tysięcy dziewięć set dziewiętnaście tynfów ichmość na do-brach renitentiam produxerunt delate, a naprzód: notabilis summa siedm tysięcy tynfów na Sielcu y na innych dobrach dotąd patuit nie wniesiona; woiewództwo nasze, obviando tey renitencyi et futurae prospiciendo integratati, ichmość pp. kom-missarzów ex summa ingruenti neces-sitate dyspensowało, a żeby (ieżeli Siel-ce tenuci imē pana Alexandrowicza de plano nie uczyni exolucji) nietylko na dworze włości y mieście per fortē execu-tionem summy wyrażonej requirowałi, ale y na zwodach tegoż imē pana Ale-xandrowicza, dokąd iako z różnych pa-tuit relacyi, że prowent sielecki iest spro-wadzony y żydów sieleckich foyet w pro-tekcyi, satisfacti siedmi tysięcy tynfów per executionem dochodzili. Co iednak in futurum nie ma derogare dobrom cuius-cunque tituli, owszem dzierżacemu dzie-dzic refundere tenetur, cavit woiewództwo, co się ma rozumieć pro hac sola vice; od których dobr sieleckich attinen-cyą ichmość xięży kartuzów tenuitii, iako y szlacheckie dymy, ponieważ in toto wypłaciili, uwalniamy od rygoru po-mienionego.

Gdy zaś y na dobrach Białej iaśnie oświecone xięcia imēi kanclerza w. w. x. Lit. remanencya summy czterech ty-sięcy znayduje się z podatku tynfowego na dopłacenie ryczałtowej summy, uchwa-

lonego; tedy, że xiąże imś ad latus manifestatis i. k. mości, actu teraz w Warszawie persistit, zlecamy wielmożnemu imć panu marszałkowi koła naszego convenire xięcia imśi expedią nomine woiewództwa, iakoby abo exolucią z dobr swoich, alboli też kwitem satisfactionis z kommissariatu i. k. mości, któryby tuteyszy kommissaryat pro persoluto akceptował,—woiewodztwu persolat te risiduum summy. Co ieżeliby nie miało subsequi, wielmożny imć pan półkownik woiewództwa naszego ma ruszyć Zabużnego traktu rotmistrza, któryby z ichmość pp. kommissarzami tego podatku fortissimam mogł extendere w Bielszczyźnie executionem, iakoż y na innych wszelkich dobrach retentorum, sine respectu ullo, fortissima executione, nawet y z Sasami ma subsequi; którym ichmość panom kommissarzom assistantibus, według laudum przeszłego solarium ma należeć.

Pretensia ichmość pp. Laskowskich ratione stu pięciudziesięciu złotych wydanych do ieneralney kalkulacii in retentis odkładamy.

Uznając woiewództwo nasze jaśnie wielmożnego imć pana hetmana w. w. x. Lit. naszego imć pana, nieustaiącą ku sobie życzliwość, które tot documentis in tuitione woiewództwa zwykły praestare; zdąłoby się fere monstrum naturae, gdyby do wdzieczności nie miało się; dla czego chcąc y w dalszych ingruencyach osobliwą imśc pana hetmana szcycić się tuitią, e medio nostri obraliśmy ichmość pp. Piotra Galimskiego—stolnika Orszakińskiego, y Adama Sierputowskiego za posłów, których legacyi dana od imśc pana marszałka koła naszego instrukcia wyrazi contenta w zachodzączej ichmość pp. administratorów querulacyi, że z dobr oekonomicznych exolucia czopowego szelżnego retardatur, przez co ichmość panowie sędziowie fiskalni w pretensijsi swo-

iey nie są uspokojeni: tedy, ażeby kontrahenci y dzierżawcy, iak nayprędszą czynili importancią, sub triplici pensione, cum forti executione militari,—iniungimus; ichmość zaś pp. sędziom fiskalnym, ieżeliby in paratis nie miała być uczyniona satisfactia, według konstytucyi Lubelskiej; tedy, iako naypewniejszą delataj ichmość pp. administratorowie aquietować powinni będą.

A ponieważ dobra ichmość pp. szlachty traktu Sieleckiego, respectem abiuraty, mające connexią do dworu Sieleckiego, swoją uczynili w podatku wyrażonym satisfactią; więc ichmość pp. kommissarze mają weyrzeć, ażeby iako post exolutionem subsecutam nie byli od dworu pociągani y aggradowani za włość, która non satisfecit, żeby innocens pro sorte nie pokutował.

Dobra ichmość xięży kartuzów Berezinskich Onicewicze y Jaśniewicze, w trakcie Sieleckim leżące, y względem abiuraty ze dworem zaprzysiężone, ponieważ satisfecerunt, pro liberis od impetycyi ichmość pp. kommissarzom zalecamy.

A co się zaś tknie ichmość pp. kommisarzów, że ex mente woli naszey, z woli imśc pana Alexandrowicza za podatek zaledły na Sielu exequować tenebuntur, ieżeli będą w impetycyi iakiej, deklaruiemy ichmość zastępować in omni foro.

Dymy hibernowe królewsczyzny, które dotąd excludują się, za wydanym ordynensem w. imć p. półkownika, ichmość panowie rotmistrze traktowi, mota nobilitate, exequować irremissibiliter mają z ichmość pp. kommissarzami, którzy exekucyi w wydaniu ordynansów pro invicem, activitati wielmożnego imć pana półkownika rekomendujemy.

Largicie primis approbowane laudis wszystkim ichmość, nie rekuzując do przyszłego seymiku naszego, remittimus.

W Bogu przewilebnym ichmość xięży augustianom conventu Brzeskiego, w których kościele zawsze obrady nasze feliciter agituią się, gratitudinis erga, a principaliter na chwałę Bozką, pierwszą, per anterius laudum deklarowaną, largitią y teraz reassummuiąc, confirmuiemy y do remanencyi odsyłamy satisfactią ichmość pp. kommissarzom iniungimus.

W Bogu wielebnym ichmość xięży Bazylianom konwentu Brzeskiego zalegają largicie, dwieście złotych za exekucyi ichmość panów Piotra Galimskiego—stolnika Orszańskiego, y Piotra Piekarskiego—miecznika Brzeskiego, poborców w roku tysiąc siedmsetnym dziesiątym, tymże ichmość satisfactią iniungimus sub rigore prawa pospolitego.

Pomienione zaś largicie tak się rozumieć mają, że ichmość pp. kommissarze in primario auxiliarnemu woysku satisfacere mają, a dopiero, post subsecutam quietationem, mają wyrażone exolvere largicie; a że inextincta haeret memoria ichmość panów sędziów przeszłorocznych fiskalnych w administracji świętej sprawiedliwości, activitas y usługa; więc to chcąc compensować, do remenantii czopowego currencii anni elapsi zalecając, ichmość panom administratorom protunc obranym remittimus.

Wyżey wyrażone dymy hibernowe ex moderamine congressu naszego, ponieważ dla uspokojenia summy ryczałtowej znaydujemy media, in quantum by delata produkowana in quantitate podatkowi non sufficeret, powinne będą proportionaliter przyłożyć się pro modulo, a remanencia dalszey woewództwa do tey dyspozycyi, którą starostwa non gravamina quantitate et executione mają być onerowane od ichmość panów komissarzów.

Starostwo Zielowskie, które realną summą y porciami, raciami satisfecit na woysko auxiliarne,—iuż kwity są publice demonstrowane—nie ma być pociągane za wypłaconę sumkę do płacenia.

Vigore laudorum praeteritorum, in quantum by woewództwo podanej od wielmożnych ichmość pp. dyspozitorów miało trudność et damnum pati, którą teraz ichmość pp. kommissarze exequuntur,—salvum sobie recursum zastawimy; do tychże wielmożnych imić panów dyspozitorów y ten act obrad naszych ad tertiam Novembris limituiemy, et in casu ingruentis et exigentis necessitatis, propriis innotescentiis moc przedszym terminem do złożenia seymiku daiemy wielmożnemu imć panu marszałkowi naszemu y rękomu naszemi podpisuimy. Pisan anno tysiąc siedmset czternastego, miesiąca Oktobra ut supra.

U tego laudum seymikowego podpisy rąk temi słowy: Zygmunt Benedykt Chrzanowski—czesznik podstarości sądowy woewództwa Brzeskiego, marszałek seymików boni ordinis woewództwa Brzeskiego; Alexander Kampowski—stolnik woewództwa Brzeskiego; Jan Piotr Nesterowicz—podstoli woewództwa Brzeskiego; Jan Buchowiecki—skarbnik Brzeski; Ambroży Kościuszko—sędzia grodzki woewództwa Brzeskiego; Adam Sierputowski—podczaszy Mozyrski mp.; Franciszek Umiastowski—woyski Miński; Franciszek Dąbrowski—czesznik Braciawski; Tomasz Bykowski Telatycki; Mikołaj Turski; Florian Kiński; Stanisław Brzozka; Mikołaj Żardecki—strażnik Orszański, manu propria; Mikołaj Laskowski; Heronim Czerniewski; Michał Pełka—stolnik Sanocki, manu propria. Któreż to laudum iest do xiag grodzkich Brzeskich podane, przyjęte y zapisane.

1714 г.

Изъ книги за 1713—1714 годъ, стр. 1829—1832.

357. Постановление дворянъ Брестского воеводства на лимитацийномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на лимитацийный сеймикъ въ обыновенномъ мѣстѣ своихъ совѣщаній, постановили:

1) Въ видахъ сохраненія общественной безопасности, выѣнить своимъ комиссарамъ, чтобы они постарались, какъ можно скорѣе и полно удовлетворить саксонское войско причитающеюся ему по контракту готовой суммой, въ размѣрѣ 300,000 тынфовъ, и въ получениіи оной представить въ фискальный судъ надлежащую квитанцію;

2) Лицъ, почему—бы то ни было не внесшихъ своей части, подвергнуты, при содѣствіи полковника и ротмистровъ, скорѣйшей экзекуціи;

3) Такой же экзекуціи подвергнуть и недоимочниковъ чопового — шеляжного, такъ какъ за невнесеніемъ этой подати не можетъ производиться жалованье ни фискальнымъ судьямъ, ни Литовскому войску;

4) Принимая однакоже во внимание крайнее разореніе и бѣдность воеводства, какъ вслѣдствіе неурожаевъ, такъ и обнищанія подданныхъ—или потерявшихъ свой рабочій скотъ, или совершенно бросившихъ свои жилища, снадѣлить посольство къ королю съ просьбой, чтобы воеводство было совершенно уволено не только отъ податей, но и отъ обязанности содержать на свой счетъ саксонское войско,—чтобы войско это было выведено за границу;

при этомъ послы должны принаровиться къ желаніямъ, относительно этого дѣла, другихъ воеводствъ, но отнюдь не должны выступать изъ предѣловъ данной имъ инструкціи;

5) Подлежащую уасъ къ уплатѣ Саксонцамъ сумму—въ 7,000 тынфовъ, комиссары должны собрать и представить по назначенню, законнымъ порядкомъ;

6) Комиссарамъ, за ихъ труды, позволить собрать ту плату, которая назначена была имъ на прежнихъ сеймикахъ и которой они до сихъ поръ еще не получили;

7) Просить Брестского воеводу, чтобы онъ ходатайствовалъ предъ королемъ о благопріятномъ результатѣ просьбъ и желаній воеводства;

8) Въ инструкцію посламъ включить между прочимъ и пунктъ о томъ,—что благодаря покровительству Саксонцевъ, жилы обижаютъ жителей, а эти послѣдніе ничего не могутъ съ ними сдѣлать ни въ гродскомъ судѣ, ни въ управѣ старости;

9) Сеймикъ этотъ отложить до счастливаго возвращенія пословъ; прежняя постановленія подтвердить; директору составить для пословъ инструкцію;

10) Саксонскому маюру, въ счетъ слѣдующаго содержанія, комиссары обязываются выдать 300 тынфовъ.

Roku tysiąc siedmusetnego czternastego, miesiąca Nowembra siódmego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi y przede mną Zygmontem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter imć pan Wawrzyniec Mołodecki, laudum seymiku limitationis woewództwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodz-

kich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, zgromadziszy się ad locum solitum seymikowania tu do Brześcia pro die tertia Novembris ex limitatione incidenti,

A chcąc prodesse consilio publicae integritati, pro principali negotio accipimus do uspokojenia interes saxoński, zaleca-

iac ichmość panom kommissarzom naszym, iako-to: im' panu Tyburcemu Biennawskiemu Pruszakowi—łowczemu Kalskiemu y im' panu Ludwikowi Grodzickiemu—czesznikowi Łukowskemu, aby ad complementum trzech kroć stu tysięcy ryczałtowej summy tynfów, secundum sonum et obloquentiam kapitulacyi woiewództwa naszego z kommissariatem i. k. mości saskim, starali się wypłacić residuitatem do zupełności nieustawiającą regimentowi i. k. mości saskiemu, y kwit generalny z zupełnego wypłacenia na woiewództwo raczyli otrzymać iako nayprędzey, extendendo supra renitentes fortem executionem, mota nobilitate, przez wielmożnego im' pana półkownika y ichmość panów rotmistrów traktowych woiewództwa naszego.

Którzy albo in toto nie wypłacili zaległego podatku, abo in parte denegarent exolutią podatku czopowego—szeleżnego, nunc et in antecessum, ponieważ retardatur; tedy insistendo dekretom fiskalnym, które supra retentores poenas imposuerunt sub forti execuzione, pozwalamy ichmość panom administratorom y ich succollectorom, aby exequowali miasta, miasteczka, którego per ausum temerarium nie wnieśli dotąd, a ztąd y wojsku w. x. Lit. y ichmość panom sędziom fiskalnym pensia, lege publica pozwolona, retardatur;—przywodząc w tym lata dekreta sądów fiskalnych, im' pana półkownika do ichmość panów rotmistrów traktowych ma swoie wydawać ordynanse, aby, mota nobilitate, cum triplici pensione exekwowali,—moderno iniungimus laudo ad obiectum publikowanych uniwersałów na piętnaście tynfów od i. k. mości, pana naszego miłościewego.

Ponieważ ob summam egestatem przez nieurodzay znaczny zboża y zdesolowanych abiurat, częścią przez rozeyście ludzi, częścią przez odpadnienie od sprze-

żaiu ubogiego poddaństwa, nie możemy ullum censum proclaimować podatkowania dla wzwyż wyrażonych racyi, uprosiliśmy e mediis nostris za posłów do i. k. mości, pana naszego miłościewego, im' pana Franciszka Chrzanowskiego, łowczego Brzeskiego, z im' panem Dominikiem Ostrowskim, czesznikiem Nowodworskim; którzy ichmość, tego woiewództwa ruinas, partim dla przepraw y szlaku ze wszelkich stron, wyrazić sua activitate mają, nie pozwalając na żaden quocunque titulo podatek, owszem pulsent do dobrotliwego serca i. k. mości, pana naszego miłościewego, ażeby woyska swoie auxiliarne za granicę wprowadzić raczył, y o złożenie iako naypręsze seymu upraszać, znosząc się jednak z ichmość panami posłami innych woiewództw,—hoc praecauto, aby się w żadne nie wdawali capitulacye, tylko presse aby się ichmość trzymali sobie daney instrukcyi od woiewództwa, których fide, honore et constientia hoc in passu obliguiemy.

A gdy przychodzi ad exolutionem restantis summae na regiment i. k. mości, pana naszego miłościewego, auxiliarny saxonski, to iest: siedmiu tysięcy tynfów ryczałtowej summy, obliguiemy ichmość panów kommissarzów, aby iako nayprędzey, per fortem executionem in renitentes, procurent exolutionem, osobliwie na Sielu; którym ichmość panom kommissarzom wszelka od woiewództwa anterioribus laudis nec non moderno opisana ewikuya quovis in foro.

A gdy zaś evidentissime patent woiewództwu prace ichmość panów kommissarzów; zaczym solaria zaległe, ichmość od woiewództwa per laudum naznaczone, approbuiemy y one exequi tak w dobrach ekonomicznych, królewskich, dziedzicznych apud renitentes pozwalamy, vigore dekretów sądów fiskalnych.

Aby multiplicata prece do maiestatu

i. k. mości desideria woiewództwa naszego skutek otrzymać mogły, convenimus iaśnie wielmożnego imć pana woiewodę naszego woiewództwa, y tegoż imć amore boni universalis, legum conservatione et immunitate viventis y afektami naszemi obligowaliśmy, aby iako praesenti congressui nostro, tak y ichmość panom posłom naszym, do i. k. mości delegowanym, w otrzymaniu od i. k. mości ad vota woiewództwa naszego łaskawości wszelkie swoie staranie apponere raczył.

Ponieważ iurysdykcyę convelluntur przez protekcją ichmość panów Saxońów, że żydów Brzeskich nullatenus doyć iniuriati nie mogą satisfactiey, tak w sądzie grodzkim, iako y w sądach urzędu starościńskiego, że y noviter wydanego ichmoć panowie officerowie saxońscy nie obserwują ordynansu; y ten punkt ma imć pan marszałek nasz do instrukcyi ichmość panom posłom do i. k. mości delegowanym inserować. Seymik zaś ten, do relacyi ichmość panów posłów, których, day Boże, cum bono omine witać y przyjąć in graemio praeviis innotescentiis od ichmość do traktatów y parafii odkładamy.

Lauda wszystkie, in antecessum zaszłe, in omnibus punctis et clausulis praesenti actu reassumuiemy y utwierdzamy; y instrukcyą ichmość panom posłom, wielmożny imć pan marszałek koła naszego, ex mente woiewództwa namówioną y podaną, podpisać ma. Datum in loco consiliorum, roku tysiąc siedmusetnego czternastego, dnia trzeciego Nowembra.

Ex remanentia zaś tych podatków, zawdzięczając diskretną w woiewództwie naszym subsistentią imć panu maiorowi wojska saxoniskiego, w Brzesciu stoczącemu, aby ichmość panowie komisarze nasi tynfów trzysta z remanencyi wypłacili, iniungimus.

U tego laudum podpisy rąk temi słowy: Zygmunt Benedykt Chrzanowski, czesznik, podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego, starosta Rewiatycki, marszałek seymików fiskalnych boni ordinis woiewództwa Brzeskiego, mp.; Andrzej z Dobin Dobński, opat Wistyczy, i. k. mości sekretarz; Alexander Kamppowski, stolnik woiewództwa Brzeskiego; Franciszek Dąbrowski, czesznik Braciawski, mp.; Theophil Kazimierz Ruszczyc; Jan Chrzanowski; Florian Kiński; Stanisław Brzozka; Tyburecy Bieniewski Pruszak, łowczy Kaliski, Heronim Świacki; Wojciech Ziański; Jan Ancuta s. z. Biels.; Ambroży Kościuszko Siechnowicki, sędzia grodzki woiewództwa Brzeskiego; Franciszek Umiastowski, wojski Miński; Michał Bohuślawski, regent ziemski Brzeski; Mikołaj Antoni Żardecki, strażnik Orszański, sędzia fiskalny woiewództwa Brzeskiego; Andrzej Michał z Kunina Kuniński; Wojciech Sielecki; Antoni Kościuszko Siechnowicki; Alexander Ostrowski; Mateusz.....

Któreż to laudum, przez osobę zwykianowaną oczewisto ku aktykowaniu podane, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1715 г.

Изъ книги за 1715—1716 годы, стр. 293—340.

358. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на срѣтенскій сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, постановили:

1) Прежде всего назначить подать на содѣжаніе союзного саксонскаго войска—по 7 тындовъ съ дыма—со всѣхъ безъ различія имѣній, исключая дымовъ, несущихъ гиберны, которые уволены отъ податей королевскимъ рескриптомъ.

2) Назначить для этой подати сборщиковъ съ платою имъ положеннаго въ скарбовыхъ трибуналскихъ декретахъ.

3) Внось этой подати долженъ совершиться съ 24 Февраля по 24 Марта; по истечениіи же срока сборщики должны издать свои донесенія о недоимкахъ. Въ случаѣ представленія кѣмъ либо изъ обывателей саксонскихъ квитанцій, онья должны быть приняты въ расчетъ и зачтены въ уплату—посредствомъ вычета изъ общей, собранной для союзниковъ, суммы.

4) Для расчетовъ по этимъ квитанціямъ сборщики должны войти въ сношенія съ саксонскимъ комиссаромъ Левеномъ и не прежде признавать ихъ дѣйствительными, какъ только послѣ его личнаго удостовѣренія въ истинности онъхъ.

5) Точно также должны похлопотать у него и обѣ облегченіи для обиженныхъ, съ обѣщаніемъ ему за это вознагражденія отъ воеводства изъ тѣхъ суммъ, которыхъ могутъ остаться отъ поминутаго облегченія.

6) Дымы убыльные и прибыльные, отчасти уже уничтоженные трибуналскими декретами, какъ разорительные для имѣній, не включать въ число податныхъ и податей съ нихъ не взыскивать.

7) Вообще для основательныхъ разбирательствъ по сему дѣлу, всѣ обиженные должны являться съ узаконенными документами къ назначеннымъ на сей предметъ депутатамъ, которые и займутся повѣркой ихъ и сличенiemъ съ подлинникомъ а б ю р а т ъ, трибуналскихъ декретовъ и т. д. Депутаты за свои труды должны получить по 1000 злотыхъ.

8) Неуплаченные долги, а равно и прошенія

о пособіяхъ по случаю пожаровъ, отложить до слѣдующаго сеймика.

9) Делегатамъ Варшавскимъ выдать по 3,000 тындовъ каждому, а равно и прежнему делегату Гродненскому изъ податей текущихъ.

10) Ксендзовъ августіановъ—уволить отъ по-датей 15 дымовъ и сверхъ того выдать по одному грошю съ дыма.

11) Предостеречь сборщиковъ, чтобы никто изъ нихъ не смѣлъ присвоивать себѣ комиссарскаго титула подъ страхомъ взысканія съ нихъ тѣхъ суммъ, которая послѣ удовлетворенія саксонскаго войска назначены на издержки воеводства и которыхъ можетъ не оказаться по причинѣ исчезновенія дымовъ обнищалыхъ.

12) На уплату Литовскому войску—назначить изъ чоловаго шеляжнаго 36,000; изъ коихъ 30,000—отдать въ распоряженіе гетману, и 6,000—воеводству.

13) Подать эта должна быть внесена въ два срока: къ 1-му Марта и 1-му Сентября.

14) Администрацію этой подати отдать Владиславу Сапѣгѣ и Несторовичу съ тѣмъ, чтобы они въ теченіи 4-хъ недѣль отдали на руки гетману 2,000 битыхъ талеровъ; а сами для себя брали бы не болѣе, какъ по 2 гроша отъ златаго—на обоихъ, и не позволяли бы жалдамъ принимать участіе въ ея взиманіи, подъ страхомъ взысканія по старымъ законамъ, изложеннымъ въ Volumina legum.

15) Тарифъ, сще не опредѣленный на текущій годъ, предоставить на усмотрѣніе фискальныхъ судовъ.

16) Конкуррентамъ, изъявившимъ желаніе взять на себя администрацію этой подати, обѣщать ее на будущее время.

17) Для своевременной и безотлагательной акзекції, избрать полковника и ротмистровъ, фискальныхъ судей и депутатовъ для гибернъ, съ платою имъ прошлогоднею, еще остающеюся въ недоимкахъ за старостиствами.

18) Для правильного расходованія поминутаго чоловаго—шеляжнаго—назначить комиссара, по ассигновкамъ котораго администраторы и должны будутъ производить уплату войску.

- 19) Имѣнія ксендзовъ картузовъ отъ насто-
ящей подати уволить.
- 20) Ксендзамъ езуитамъ, ходатайствующимъ
о канонизаціи Костки, обѣщать вспомощество-
ваніе на слѣдующемъ сеймикѣ.
- 21) Назначить депутатовъ для снятія отче-
това съ прежнихъ комиссаровъ воеводства; за-
ссданія свои они должны имѣть въ фискальныхъ
судахъ, въ присутствіи сампхъ судей и донесе-
ніе представить къ текущему лимитаціонному
сейму.
- 22) Комиссарамъ позволить взыскать при-
сужденное имъ вознагражденіе вольною экзе-
куціей.
- 23) Убытки, причиненные пожарами Несте-
ровичу, Сузину, Буховецкому и другимъ лицамъ
имѣть въ виду и, по мѣрѣ возможности, по-
крыть ихъ на будущемъ сеймикѣ.
- 24) Воеводѣ Брестскому, отправляющемуся
вмѣстѣ съ послами къ королю— съ цѣлью исхо-
датайствованія для воеводства какого-либо по-
слабленія въ саксонскихъ податяхъ, за труды
изъявить благодарность и обѣщать вознаграж-
деніе. А чтобы иссы на будущее время не
увлекались возможностію получать за свои труды
по профессіи сборщиковъ и не конкурировали меж-
ду собою, постановить — чтобы посолъ быть
устраняемъ отъ послѣдней.
- 25) Для удовлетворенія жалобъ многихъ обывате-
лей на коронную команду Горбовскаго, согласно
распоряженіемъ по сему предмету короннаго гет-
мана, обращаться за удовлетвореніемъ къ са-
мому Горбовскому, а въ случаѣ его отказа—къ
назначеному на сей предметъ депутату отъ
воеводства—Радговскому; благодарность за тру-
ды послѣднему пребудеть въ сердцахъ обыва-
телей.
- 26) Удовлетворить разныхъ лицъ и по раз-
нымъ дѣламъ, какъ то: езуитовъ, за вымога-
тельство съ ихъ имѣнія Болотъ, уплатой ксен-
дзу Тащевскому 50 тынфовъ; Войтѣха Левиц-
каго за рожь—уплатою ему особо назначеннай
податью 4-хъ злотной; ксендзовъ августіановъ
за частную ломку въ ихъ костелѣ скамей во вре-
мя сеймовыхъ засѣданій—изъ поголовной пода-
ти (1 зл.) съ людей лузныхъ и находящихся
въ услуженіи у жидовъ, съ тѣмъ однакоже, что-
бы жиды не смыли пополнять своихъ платежей
изъ жалованья служащихъ же; Кобринскаго ксен-
дза—исключеніемъ его юрисдикціи изъ податныхъ
дымовъ; Умистовскаго, Анцуту и другихъ фис-
кальныхъ судей за ихъ трехлѣтніе труды—упла-
той имъ обѣщанныхъ суммъ изъ чоповаго—шѣ-
ляжнаго; Францишка Домбровскаго за его труды
и труды братьевъ—общаніемъ награды въ бу-
дущемъ; Хржановскаго— за предсѣдательство
въ фискальныхъ судахъ, Михаловскаго и Дом-
бровскаго—за прошлогоднее посольство—уплатой
имъ обѣщанныхъ суммъ изъ остатковъ отъ по-
датей прошлогоднихъ; Копця, по раздѣленію
имъ своего Опольскаго имѣнія, зависящимъ отъ
воеводства распоряженіемъ комиссарамъ—имѣть
это въ виду при составленіи тарифа; Жардецка-
го—обѣщаніемъ въ будущемъ и сеймового мар-
шала—Амвросія Костюшка—за прежніе и на-
стоящіе труды уплатою прежняго долга и на-
стоящаго жалованья 3,000 злотыхъ изъ теку-
щаго чоповаго—шѣляжнаго.

Roku tysiąc siedmusetnego piętnastego,
miesiąca Februarii szesnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, akta-
mi starościńskimi przede mną Zygmon-
tem Benedyktem Chrzanowskim—czesz-
nikiem y podstarościm sądowym wo-
iewództwa Brzeskiego, stanowszy perso-
naliter imć pan Franciszek Zdzietowiec-
ki—sługa wielmożnego imć pana Am-
brożego Kazimierza Kościuszka Siechno-
wickiego, sędziego grodzkiego y marszał-
ka seymiku fiskalnego woiewództwa Brzeskiego, laudum seymiku pogromnicz-
nego woiewództwa Brzeskiego, na rzecz
w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu

do xiąg grodzkich Brzeskich podał, w te-
słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy
ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta,
obywatele woewództwa Brzeskiego,
ad solitum consiliorum locum, in anno
tysiąc siedmusetnego piętnastego, dnia pią-
tego Februarii, na seymik pogromniczny
zgromadzeni, pro principali konsultacjy
rocznych arbitro wielmożnego imć pana
Ambrożego Siechnowickiego Kościusz-
ka—sędziego grodzkiego Brzeskiego, ma-
jącego innatam et probatissimam activita-
tem do interesów publicznych in directio-
neni auspiciis obraliśmy felicissimis; pod

którego dyrekcyą ad praeliminaria usita-
ta in termino nie przystępując, fiscalia reas-
sumując woiewództwa naszego, laudum
przeszłego immediate seymiku za uni-
wersałami i. k. mości wydanemi, nay-
pierwiej, do podatku na woysko auxi-
liarne saksońskie i. k. mości, pana na-
szego miłościwego, accessimus. Widząc
indispensabilem pro tunc i. k. mości neces-
sitatem w zaszczycie wolności naszej,
z wierney poddaństwa ku maiestatowi
życzliwości, nie tak iednak, aby ta re-
quizycya ferre legem in futurum miała,
przy uczynioney relacyi wielmożnych
ichmość panów posłów naszych, y re-
skrypt dany z kamery i. k. mości prze-
czytawszy, konformując się do ieneral-
nej kapitulacyi, provincialiter zawartey
z komissariatem i. k. mości, po siedm
tynfów z dymu, nemine excepto, oprócz
dymów hybernowych, reskryptem z ka-
mery i. k. mości uwolnionych, uchwa-
liliśmy.

Do którego exakcyi podatku ichmość pa-
nów Dominika Ostrowskiego—czesznika
Starodubowskiego, Wawrzyńca Eysmon-
ta—komornika Brzeskiego za poborców
obraliśmy et cum lege loquente solarium
tym że ichmość ex quantitate siedmiu tyn-
fów, non praetendendo kwitowego, według
konstytucyi y dekretów trybunału skar-
bowego, uchwalamy.

Importancią podatku wyrażonego a die
vigesima quarta prae sentis ad diem vi-
gesimam quartam Martii anni prae sentis
ichmość panowie obywatele nasi wnosić
praecise mają do pominionych ichmość
pp. poborców naszych; a po expiraciū
terminu wyrażonego, delatę in reniten-
tes ichmość panowie poborcowie wyda-
wać tenebuntur. A kiedy occurunt z mar-
szów saskich kwity, które pro persoluto
mają bydż przyjęte ichmość panom oby-
watelom braci naszym; więc tychże ich-
mość panów poborców naczch activita-
ti et dexteritati committimus, ażeby z im-

panem Lewenem in hac provincia con-
veniant, iakoby te kwity przyjęte y po-
o trącone w summie były. Którzy ichmość
panowie poborcowie żadney nie mają wy-
dawać protunc delaty do tych dobr,
z których do ichmość wniesione będą
kwity saxońskie, aż realną od imc pa-
na Lewena otrzymają in hoc negotio fa-
cilitacją; inszym zaś ichmość panom oby-
watelom, których auxiliaris miles z por-
cy, racyi nie kontentował kwitem, do-
tychże ichmość panów poborców naszych,
aby prezentowali regestra spez swych
remmittimus.

Którzy ichmość panowie poborcowie
similiter convenire imś pana Lewena
kommissarza mają, ażeby w tymże po-
dymnym iniuriatis bydż mogła folga.
Któremu to imśi panu Lewenowi, in-
quantum by exigeret necessitas, ex ratio-
ne łatwiejszego w interesach woie-
wództwa naszego accessu, accomodacyja
uczynić; tedy co z teyże summy ichmość
panowie poborcowie offerencią dadzą,
woiewództwo nasze kompensować będzie.
Accessowe, alias excessowe dymy, nie-
słusznie nałożone, depaktujące dobra,
niektóre dekretami fiskalnemi skasowane
y teraz pro nullis et irritis mając, anni-
hiliumy, oraz terazniejszy podatek
z tychże iako niesłusznych importowany
bydż niepowinien.

Dla fundamentalniejszey in hac pro-
vincia negocyacyi y skutku iniuriati
wszyscy ichmość panowie obywatele ich-
mość pp. Adamowi Sierzputowskiemu—
podczaszemu Mozurskiemu, Józefowi Mi-
chałowskiemu — podczaszemu Bracław-
skiemu, deputatom do terazniejszych veri-
fikacyi naznaczonym, dokumenta origina-
lia abiurat swych producant. Którzy ich-
mość panowie deputaci, hoc opus z xię-
gami abiuratowemi, regestrami birczemi,
recenter z trybunału skarbowego kom-
portowanemi, z kwitami dawnemi, quo-
cunque titulo dokumentami konfrontować

obligantur, y tymże ichmość in vim tami importować się powinna: pierwsza gratitudinis po tysiącu złotych na osobę rata—prima Martii, wтора saš—prima Septembris anni currentis.

dekluaruiemy.

W zaledłych largicyach y recenter wniesionych konflagratach, excepciah suppliki osobliwie iemysć pani Karolowej Żardeckiej, ażeby publicum consiliorum nie tamowały cursum reassumendo anteriora lauda, do przyszłego, nie rekuzując, odkładamy seymiku.

Ichmość pp. delegatom do Warszawy po trzy tysiące tynfów na osobę, a imć panu Eysymontowi za Grodzieńską legacją z tegoż naznaczamy teraznieyszego podatku.

W żadney oraz nie mając reminiscenci ichmość księży augustyanów Brzeskich desolati intuitu w kościele ichmość cum molestia et praepeditione nabożeństwa konsultacyi różnych, gratitudinis ergo, dymów piętnaście od teraznieyszego libertuiemy podatkowania y po groszu z dymu uchwalamy, do podatku czyli seymem, czyli laudo woewództwa naszego uchwalonego.

Ażeby in futurum nikt sobie titulum nie uzurpował kommissarstwa, tylko legitima praxi poborstwa, inaczey nie denominując się, praesenti laudo cavemus; a ieżeliby, ob decessum zniszczałych dymów, summa wystarczyć ad expensę nie mogła; ichmość pp. poborców evincere mamy po ufacylitowaniu podatku na wojsko i. k. mości auxiliarne.

Interea do porządku naszego accessimus rocznego. A naprzód czopowe szeleżne na zapłatę wojsku w. x. Lit. trzydziestie y sześć tysięcy currentis monetae uchwalamy; który summy trzydziestie tysięcy iaśnie wielmożnego imć pana hetmana w. w. x. Lit. ad dispositionem cedere ma; residuum zaś ad liberam dispositionem woewództwo sobie zachowuie.

A tego podatku currencya dwoma ra-

tami importować się powinna: pierwsza gratitudinis po tysiącu złotych na osobę rata—prima Martii, wтора saš—prima Septembris anni currentis.

Do którego wybrania podatku za administratorów obraliśmy iaśnie wielmożnego imści pana Władysława Sapiehe—woiewodę Brzeskiego, y imśc pana Nesterowicza—podstolego Brzeskiego, hac conditione, aby ichmość, solita w woewództwie naszym praxi, wypłaciли ad manus iaśnie wielmożnego imści pana hetmana, nie przyimując, ani potrącając żadnych assygnacyi, dwa tysiące talerów bitych, in spatio naydaley czterech niedzieli; którzy ichmość większego solarium praetendować nie mają, iako od złotego na obie osoby—cztery grosze. Do exakcyi zaś tego podatku, ażeby żydzi nie mieszali się, lege vetante praecavemus sub poenis, in volumine legum expressis, w sądach fiskalnych irremissibiliter extendendis.

A ponieważ taryfa czopowego szeleżnego in assistentia iaśnie wielmożnych ichmość panów senatorów y ichmość panów urzędników ziemskich grodzkich, tudzież ichmość panów z traktów deputowanych sufficienter w przedkim czasie sporządzona bydż nie mogła y ad certam quantitatem redukowana; pro ultimaria decisione do sądów fiskalnych odsyłamy. Jeżeli któremu z ichmość pp. obywatełów stał się gravamen, aby media autoritate iudicij miały levamen y, taryfę ad proportionem pomienioney summy sporządziszy z podpisem ręki wielmożnego imści pana marszałka koła naszego y wielmożnego imć pana marszałka sądów fiskalnych et integri iuditii fiscalis, po wyliczeniu summy wyrażonej do rąk iaśnie wielmożnego imć pana hetmana dwóch tysięcy talerów bitych, ichmość pp. administratorom oddali,—obliguiemy.

A kiedy na teraznieyszym seymiku concurrentes o administracyją, braterskiem

zaszczycając się affektami, pro bono publico supersedowali, iakoto: imśc pan Bęklewski, imśc pan Sawicki y imśc pan Buczyński, łączym do pierwszych iakichkolwiek funkcyi w woiewództwie naszym podających się, daiemy deklaracyj et sponzionem dekretów trybunalskich.

Ażeby stricta y niedowłoczna extendi mogła exekucya, za półkownika wielmożnego imśc pana Dominika Szuyskiego chorążego Brzeskiego; za rotmistrów traktowych, to-iest, z traktów Brzeskiego—imśc pana Michała Buczyńskiego, z Kobryńskiego—imśc pana Piotra Guzella, z Kamiennieckiego—imśc pana Michała Suzina, z Prużańskiego imśc pana Alexandra Towiańskiego, z Poleskiego—imśc pana Burczaka—woyta Dywińskiego; za sędziów fiskalnych przy ziemstwie y grodzie,—wielmożnego imśc pana Szuyskiego—chorążego Brzeskiego, imśc pana Marcina Kościę, imśc pana Buczyńskiego—skarbniaka Owroćkiego, imśc pana Franciszka Dąbrowskiego, imśc pana Ludwika Grodzickiego, imśc pana Józefa Chrzanowskiego y imśc pana Tchorznickiego; za deputatów hibernowych: imśc pana Franciszka Hornowskiego, imśc pana Mikołaja Turskiego obraliśmy; ktrym solarium, iako y przeszłorocznym, zaległe z starostw, aby oddane było, zalecamy.

Ażeby wyrażona czopowego y szelżnego currentia (procederet) należytym porządkiem, za kommissarza imści pana Mikołaja Żardeckiego—strażnika Orszańskiego obraliśmy, za którego imści wydaniemi assygnacyami summa od ichmość pp. administratorów na zapłatę woyska w. x. Lit. aby wypłacona była—cavemus.

W dobrach ichmość xięży kartuzów, iako też y Sieleckich, że się nayduie lokacy żołnierza woyska w.x. Lit., a te dobra nie powinny by hoc gravari onere, ex quo iure zaszczyciąc się terrestri; tedy dexteritati wielmożnego imści pana mar-

szałka naszego zlecamy, aby były od tego ciężaru uwolnione.

Zaszła requisitia ichmość xięży iezuitów na kanonizacją błogosławionego Stanisława Kostki, lubo z nas u każdego nayduie ardorem ad praestandum pietatis opus; gdy iednak sufficienter przyterazniejeyszym podatku ichmość nie możemy suffragari affektacyi, do naypierwszey kontrybucyi sponzionem daiemy.

Kalkulacya z exakcyi ichmość panów dyspozytorów y ichmość pp. Pruszaka y Ludwika Grodzickiego—kommissarzów woiewództwa naszego, tot laudis zalecona, ponieważ w sądach dotąd nie expediowała się; więc do wysłuchania oney imśc pana Sierzputowskiego—podczaszego Mozyrskiego, imśc pana Mikołaja Żardeckiego—strażnika Orszańskiego, imści pana Franciszka Bogusza—krayczego Brzeskiego, y imści pana Michałowskiego, deputuiemy; którzy ichmość, omni fidelissimo publici boni zelo in hoc postapiwszy negotio, na przyszłym ex limitatione seymiku uczynić tenebuntur relacyj; ta iednakże kalkulacya nigdzie indziej, tylko in occluso rotulo, w sądach fiskalnych, przy ichmość pp. sędziach agitować się ma.

Pomienionym ichmość panom kommissarzom zaległe solaria, dekretem przysądzone fiskalnym, z trzytynfowego podatku na ekonomiach, laudo anteriori naznaczone, z dymu od tynfa po groszy dwa, z wolną exekucją utwierdzamy y dalszą gratitudinem za kwit otrzymany saxoniski na summę 3 kroć sto tysięcy apromittimus.

Znaczna ruinę przez ogień przypadkowy dobr iaśnie wielmożnego imści p. woiewody Brzeskiego, imśc pana Nesterowicza—podstolego Brzeskiego y ichmość pp. Tomasza Suzina, Adama Buchowieckiego, Mikołaja Ancuty y dezolacyj fortony imśc pana Kazimierza Hornoskiego braci naszey, iako meretur compassionem w sercach, nie mogąc teraz na wsparcie

ichmość obmyslić offerencyi, do przyszłych podatków remanencyi naypierwszych ichmość odkładamy, która remanencya, iżeliby do ukontentowania ichmość nie była, ad feliciora tempora odkładamy.

Maiąc w pamięci, że dnia septima Novembris anni elapsi, per laudum woiewództwa naszego wespół z ichmość pp. posłami iaśnie wielmożny imści pan woiewoda nasz, uproszony do króla imści ieżdzić do Warszawy y tam in ratione summy, na woiewództwo nasze od komisariatu naznaczoney, levamen y dyminucią staraniem swym effecit, w tym pracy y effektu imśc p. woiewody ku woiewództwu naszemu actus meritorios zwykłym humanitatis et gratitudinis przez podziękowanie remuneramus sposobem, a w dalszym czasie do aktualnego temuż iaśnie wielmożnemu imści panu woiewodzie zawdzięczenia memoriam deklaruiemu. Zabiegając oraz, ażeby abhinc ichmość pp. posłowie, in conservationem woiewództwa y zatrzymania podatków delegowani, respektem konsolacyi swoich nie uwodząc się, do poborstwa nie czynili konkurencyi, praesenti in futurum waruimy laudo, ażeby żaden poseł do funkcji poborskiej nie był admissus.

W zachodzących kwerulacyach ichmość pp. obywatelów naszych na dywizyą woyska koronego komendy imśc pana Horbowskiego, że iaśnie wielmożnego imśc pana kasztelana Krakowskiego—hetmana wielkiego koronnego odebraliśmy facilitatem; tedy, dziękując za ten affekt imśc panu Krakowskemu, ma expediować nomine woiewództwa imśc pan marszałek seymiku naszego. Kto zaś ex iniuriatis nie iest akwietowany od imśc pana Horbowskiego, do imśc pana Radgowskiego, iako mającego ordynans in hoc negotio, dla doyscia swoiej krzywdy, a imśc panu Radgowskiemu za pracę podiętą gratitudo w sercach manebit.

Ichmość xięży iezuitów Łuckich, że się pokazuje depactatio w dobrach, Błota nazwanych, y ichmość panów Guzelfów y Laskowskich po danym kwicie z dwóch set tynfów, obliguemy icmość pp. komisarzow podatku przeszłego saxońskiego, aby, pro dictante iustitia, osobliwie imści xiędu Taszczewskiemu na tynfów piędzieśiat refuzyi y uspokojenia wyrazili medium; in casu renitentiae forum wolne ichmość w sądach fiskalnych zachowuiemy.

Approbując zas wszystkie lauda wyższą datą y nizszą postanowione, o czterozłotowym podatku reassumiemy, przy którym y dług z dymu każdego należący za żyto imści panu Woyciechowi Lewickiemu y assekuracyą od woiewództwa daną temuż imści ratifikuiemy; kiedy tedy pomienione podatki zalegają przy terazniejszym podatku saxońskim, ichmość pp. poborcom zlecamy, aby extandant; dla czego mają kwitami ichmość panowie obywatele, którzy wypłacili, comprobare.

Odzew imści pana Wala—starosty Framborzkiego, iako grato animo przyeliśmy, tak imści pan marszałek koła naszego podziękowawszy, ma listownie convenire, aby u xięcia imści Weysenfelta woiewództwa naszego interessa ratione marszów promoveat.

Podatek pogólnego od ludzi lóznych, po złotemu od głowy, także y służących żydom ad exactionem imści panu Mikołajowi Żardeckiemu—strażnikowi Orszańskiemu y imści panu Franciszkowi Dąbrowskiemu—czesznikowi Bracławskiemy oddajemy; którzy presse żydzi od czeladzi swoiej wypłacać mają, nie wytrącając służącym swoim w zasługach; a ta summa wybrana dispositione praevia woiewództwa na ławki ichmość xięży augustyanów, które seymikując żamieniemy, oddana bydź powinna.

Juryzdyka imści xiędu plebana Koryńskiego, że per iniuriam nieszczęśli-

wych czasów iest funditus zruinowana, tedy w decessie dymów mieścić się powinna; a że z tey že iuryzyki dwuch mieszczan do miasta Kобрinia wyszli, dwa dymy płacić tenebuntur ciż sami, dla czego plebania ma bydż in securitate do exekucyi wszelkiew.

Merita imści pana Umiastowskiego, iako godnego w woiewództwie naszym weterana, niemniey imści pana Jana Ancuty—skarbnika Brzeskiego, sędziego fiskalnego, y innych kolegów imści in anno tysiąc siedmusetnego czternastego merita, w osobliwej mając konsyderacyi y pamięci, tychże ichmość panów sędziów fiskalnych wyrażonych do exolucyi z currency czopowego szeleżnego za prace y spezy trzecioletne nieodwłocznie odkładamy.

Imści pana Franciszka Dąbrowskiego, czesznika Bracławskiego, że pro se dowodnie w woiewództwie naszym loquuntur merita, braci imści tak zeszłych niegdy imści pana Jana y Alexandra Dąbrowskich, na usłudze woiewództwa będących należtey dotąd nie odebrały remuneracyi; tedy imści w przyszłym czasie naszą akkomodacyję deklaruimy.

Wielmożnego imści pana Zygmunta Chrzanowskiego—czesnika y podstarostiego woiewództwa naszego a marszałka seymików fiskalnych dyrekcyę, że należtey dotąd od ichmość panów dyspozytorów y komisarzów przeszłorocznego podatku nie odebrała satisfakcyi; tedy praesenti ichmość obliguiemy laudo, aby z remanencyi y exakcyi swoich realem, indelatam uczynili satisfactionem. Similiter ichmość pp. siedziom fiskalnym przeszłorocznym pensya ma bydż wypłacona z przeszłorocznych exakcyi swoich. Mieścić się też inter bene merentium rumerum powinne merita imści pana Michałowskiego y imści pana Alexandra Dąbrowskiego legacya w przeszłym roku do komissaryatu odprawiona; którym

in praemium laboris obiecane dwa tysiąca tynfów, od nas tot laudis aprobowane, praesenti reassumuiemy y rekomendujemy ichmość pp. dyspozytorom, aby wypłaciли.

Dyspartyment dymów majątrosći Opolskiej od wielmożnego imści pana Kopcia kastelanica Brzeskiego, iako dziedzica uczyńiony, aby w taryfę bydż inserowany, ea conditione, aby in praeiudicim abiurat woiewództwa et damnum nie rozumiał się, imści pp. komisarzom do taryfy sporządzenia obranym committimus.

Imści pana Mikołaja Żardeckiego—strażnika Orszanńskiego, bywszego dyrektora naszego mając w osobliwym memoryale y respekcie naszym szczerą ochotę, pracę y aplikacyę in commodum woiewództwa naszego, do przyszłych, któreby occurere kiedy mogły ex laudo iakich kolwiek podatków poborstwa,— praecipue appromittimus affekta nasze.

Wielmożnego imści pana Ambrożego Kościuszka—sędziego grodzkiego, marszałka na rok terazniejszy obranego seymików fiskalnych woiewództwa naszego, ponieważ dotąd za dawniejszą dyrekcyę swojej rekompensy nie odebrała desudatio, a woiewództwo pro persoluto imści panu staroście Słonimskiemu w czopowym szeleżnym przyiąć gotowe; tedy obliguiemy tegoż imści pana starostę Słonimskiego, ażeby iako nayskutecznie assygnowaną imści wypłacił z exakcyi swojej summę. Ad praesens zaś praca, fatta tegoż imści pana marszałka koła naszego, gdy nas stringit do wdzięczności, tedy z czopowego szeleżnego terazniejszego trzy tysiące naznaczamy, które ichmość pp. administratorowie, czyli gotową summa, czyli exdywizyę pewnych miasteczek lub karczem, ażeby wypłaciili non ex remanencyi, praesenti sancto waruiemy, także dymów sześć dziedzicznych tegoż imści od uchwały terazniejszej pro liberis deklaruimy.

Seymiku obrad naszych do dnia szóstego miesiąca Maia anni currentis limituemy, dawszy moc wielmożnemu imśi panu marszałkowi in casu necessitatibus y w przedszym terminie przez uniwersał swoje konwokować.—Działo się w Brzesciu, anni tysiąc siedemsetnego piętnastego, miesiąca Februarii czternastego dnia; do którego laudum podpisujemy się.

U tego laudum podpis ręki pana marszałka temi słowy: Ambroży Kazimerz Kościuszko Siechnowicki—sędzia grodzki y marszałek seymiku woiewództwa Brzeskiego. Któreż to te laudum, przez osobę zwykłą pomienioną oczewisto ku aktykom waniu podane, iest do xiąg sądowych grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1715 г.

Изъ книги за 1715—1716 годы, стр. 325—326.

359. Рескрипть изъ коммисариата королевской камеры Брестскому воеводству о взносѣ суммы для саксонского войска.

Королевская камера увѣдомляетъ Брестское воеводство о необходимости высылки въ коммисариатъ 128,092 тынфовъ, назначенныхъ на со-

дѣржаніе наемнаго саксонскаго войска, безъ вся-
каго замедленія въ два срока: къ 22 и къ 23
Февраля текущаго года.

Roku 1715, miesiąca Februarii 24 dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przedemną Zygmontem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościem sądowym woiewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imć pan Wawrzyniec Eyšmont—komornik Brzeski, ten reskrypt z kamery i. k. mości do aktu grodu Brzeskiego podał, w te słowa pisany:

Dum illustres domini legati incliti palatinatus Brestensis limitam, vel etiam nullam conveniendi supra sustentationem auxiliarium copiarum s. r. mtis habere professi sint facultatem, seu potius declarationem in hac materia a commissariatu generali dandam ad referendam in comitiolis sibi assignatis expetierint; hinc habita ratione desolationis, egestatis, caristiae et aliorum generum calamitatis, per supradictos illustres legatos re-

praesentatae, consulendo insimul inevitabili necessitati conservationis ad tempus auxiliaris militis in responso et cancellaria m. d. Lit. amplius remonstratae, talis data ex parte generalis commissariatus s. r. mtis, declaratio: Quod licet exercitus s. r. mtis, d. n. clementissimi, multo maioris summae pro sustentatione sua moderna indigeat, non plus tamen palatinatus Brestensis est bonis generaliter omnibus terrestribus, spiritualibus, capitularibus et secularibus in subsidium eiusdem dabit,—quare—128,092 id est: centum viginti octo millia nonaginta duo tynfonum, et id quidem per duas medietates, quarum prima die—22 Ianuarii, secunda, vero die—22 Februarii anni proxime futuri stricte comportabitur, non expnendo se molestiae et inevitabili afflaci militis requisitioni, hac cum assecuratione: quod auxiliaris exercitus, post supra dictam summam in terminis praec-

fatis ad modernam sustentationem exolutam, nullam amplius, quocunque titulo et modo dictam, sustentationem, exactiōnem, aut praetensionem in palatinatu isto Brestensi faciet et de cetero omnem quam serenissimam disciplinam observare tenebitur; quam quidem declarationem commissariatus generalis, acceptationem eiusdem benevolam a modo praedicto palatinatu Brestensi sibi promittendo, illu-

stribus legatis in maius robur authenticę extradidit. Varsaviae die 24 X-bris, 1714 anno sacrae regiae maiestatis Poloniae, electoris Saxoniae, generalis commissarius bellicus. Cokolwiek z ekonomicznych stołowych dobr i. k. mości należeć będzie, generalny kommissariat pro perso-luto przyimie. Ioannes Blivernitz mp., palatinatus Brestensis. 128,092.

1715 г.

Изъ книги за 1760—1763 годы, стр. 701.

360. Привилегія короля Августа II мѣстечку Вышнициамъ на двѣ ярмарки.

Король Августъ II, принимая во внимание бѣдственное положение мѣстечка Вышницы, находящагося въ Брестскомъ воеводствѣ, въ конецъ разоренного отъ огня и нашествія разныхъ войскъ, и уступая просьбѣ Брестского воеводы и владѣльца сего мѣстечка Станислава Сапѣги, дозволяетъ Вышневцамъ имѣть у себя, кроме двухъ древнѣйшихъ ярмарокъ въ русские празд-

ники св. Георгія и Успенія Пресв. Богородицы, еще двѣ новые ярмарки въ дни св. Ивана (по русскому календарю) и св. Мартина (по римско-католич. календарю). Люди всякаго званія имѣютъ право съѣзжаться на эти ярмарки, привозить свои товары, продавать и шѣять ихъ. Всѣмъ приѣзающимъ и отѣзжающимъ должны быть оказываемы всякая охрана и обеспеченіе.

Roku tysiącznego siedmuset sześćdziesiąt pierwszego, miesiąca Junii dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim y przed aktami starosciiskimi, przede mną Karolem Wieszczyckim, podstolim y podstarościm sądowym grodzkim woiewództwa Brzeskiego, compa-rens personaliter imśc pan Michał Woyciechowski, przywilej naiaśniejszego króla iegomości Augusta wtorego, na iarmarki Wisznickie iaśnie wielmożnemu imśc panu Władysławowi Sapiezie—woiewodzie Brzeskiemu dany, ad acta podał, który, wpisując w xiegi, de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

August wtory, z Bożey łaski, król Polski, etc. Oznaymuemy niniejszym

listem przywileiem naszym wszem wobec y každemu zosobna, komu o tym wiedzieć należy, teraz y na potym bę-dącego wieku ludziom. Iż my, mając wzgляд y miłoſciwe baczenie na podupadłe miasteczko Wisznice, przez ogień, z dopuszczenia Bozkiego, y różne woj-ska zruinowane, usilną przytym proźbę wielmożnego Władysława Sapiehy, woiewody Brzeskiego w. x. Lit., dziedzicze-nego pana mianowanego miasteczka Wi-sznice, w woiewództwie Brzeskim-Litewskim leżącego, ex meritis nie tylko propriis, ale zacnych in republica y doświadczonych życzliwości antenatów circa fidele obsequium maiestatu respek-tując, umyślimy w tymże miasteczku Wisznice iarmarki dwa, ieden—na ś.

Iwana, Ruskiego kalendarza, drugi—na święty Marcin kalendarza Rzymńskiego, dawniejsze iarmarki na święta ś. Iury i Splenie (Uspienie) kalendarza Ruskiego, approubiąc do tych czas odprawiające się, przydać y naznaczyć, iakoż niniejszym przywileiem naszym, po publikacyi przywileju naszego, przydaiemy y naznaczamy. Na które to iamarki, tak zdawna odprawiające się, iako y świeże nadane, wolno będzie wszelkiey kondycyi ludziom towary swoje sprowadzać, one spieniężać, bliskim y obcym sąsiadom rzecz za rzecz mieniać y handlować y wszelkie odprawować negotiatie, któreby prawu pospolitemu y słuszności nie byli przeciwne, przyjeżdżającym y odjeżdżającym wszelkie czyniąc y warując bezpieczeństwo. Na co się ręką naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit., dla większej wiary y pewności, przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w War-

szawie, dnia trzydziestego miesiąca Mارسا, roku Państwego tysiąc siedmset piętnastego, panowania naszego roku ośmianastego.

U tego przywileju podpis ręki i. k. mości, przy przyciśnioney pieczęci, w. x. Lit., takowy: Augustus rex. Na złóżeniu zaś tego przywileju expressya takowa: Cancellariatu celsissimi Caroli Stanislai Radziwiłł ducis in Ołyka, Nieświž, Birże, Dubinki, Słuck, Kopyl et Kleck s. r. m. principis, comitis in Mir, Szydłowiec, Kroże, et Biała, supremi Mag. Duc. Lit. cancellarii Brasł. Przemysł. Czluchovien. Camencens. Kruczov. Ostren. Nesinen. etc. capitanei Est in actis: Casimirus de Złotki Złotkowski, pincerna Siradiensis. a. s. m. d. Lit. Który to takowy przywilej, przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podany, iest do xiąg grodzkich Brzesczkich przyjęty y wpisany.

1716 г.

Изъ книги за 1715—1716 годы, стр. 1739—1745.

361. Протестъ дворянъ Брестскаго воеводства о насильственномъ разрывѣ Срѣтенскаго сеймика и несогласіи происшедшемъ между ними.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на срѣтенскій сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій—для совершенія дѣлъ текущихъ, вслѣдствіе разрыва сеймика, учинили слѣдующую протестацію:

По открытіи сеймика Рейнальдомъ Садовскимъ—Брестскимъ каштеляномъ, когда приступлено было къ избранію сеймового маршалка и розданы были голоса, вдругъ начался споръ между Грабовскимъ—съ одной стороны и Садовскимъ и другими панами—съ другой, вслѣдствіе безчестій и поношений, наносимыхъ этими послѣдними предсѣдателямъ сеймика, ст явною цѣлью прекратить дальнѣйшія сеймовые дѣйствія и учинить фарсалю. Скромность и спокойствіе другой стороны ни къ чemu не повели: сепарати-

сты, вооруженные саблями, вышли изъ костела Августіановъ и открыли свои засѣданія въ замкѣ; здѣсь они поставили у воротъ вооруженную стражу и стали дѣлать все, что имъ было угодно. Прежде всего избрали въ сеймовые директоры Тышковскаго—известнаго бана и та, человѣка неимѣющаго никакихъ правъ на изданіе реескриптовъ; потомъ приступили къ рѣшенію очередныхъ дѣлъ. И это все терпѣла другая сторона въ надеждѣ на общее соглашеніе. Но когда сепаратисты записали лимитацию своего quasi—сеймика и однихъ стали принуждать къ подписи, а за другихъ—отсутствующихъ сами подписьывать, то дальнѣйшее терпѣніе сдѣлалось невозможнымъ. Посему другая сторона, для очищенія своей совѣсти предъ рѣчью-посполитой

и потомствомъ за всѣ послѣдствія, могущія возникнуть изъ такого положенія дѣлъ, для защиты своей чести и своихъ поруганныхъ правъ, во имя Божіе и во имя правды протестуетъ: во 1-хъ) противъ сорванія сеймика и наслідій, при которыхъ оное совершалось; во 2-хъ) противъ запрещенія подачи вольныхъ голосовъ; во 3-хъ) противъ гвалтовнаго посигнательства съ оружiemъ въ рукахъ на здоровье обывателей; во 4-хъ)

противъ неучтиваго поношенія сенаторскаго достоинства и земскихъ и гродскихъ властей; въ 5-хъ) противъ попранія всѣхъ правъ равноправности, и 6-хъ) противъ всего акта незаконнаго сеймика и его постановленій,—свидѣтельствуясь при этомъ, что не она—сторона, а панъ Тышкокскій со своими сторонниками были причиной сихъ печальныхъ событій.

Roku tysiąc siedmusetnego szesnastego, miesiąca Februarii szóstego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskiemi, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliiter imśc pán Alexander Baierski, ten manifest, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta, rycerstwo, obywatele woewództwa Brzeskiego, zgromadzeni w roku terazniejszym tysiąc siedmusetnym szesnastym na seymik pogromniczny, dnia czwartego Februarii w Brześciu, in metropoli woewództwa naszego, dla obrady, oraz uczynienia dyspozycyi porządku rocznego podług prawa y zwyczajów. Y zasiadszy ad expedientum nominatum salutare opus, przy zagaieniu tego seymiku przez iaśnie-wielmožnego imści pana Renalda Sadowskiego—kasztelana naszego Brzeskiego, gdyśmy usitata praxi przystąpili do elec-tiey marszałka rocznego fiskalnego, omni patientia et modestia muniti, przy rozdawaniu głosów przez tegoż imści pana kasztelana Brzeskiego, irruit nefanda im-petus executio, naprzód—przez imści pana Józefa z Konopnice Grabowskiego—ho-rodniczego Brzeskiego z imścia panem Sadowskim y z innemi ichmościiami, któ-rzy godnego senatora, w rzeczy-pospoli-tey zasłużonego, półkownika w wojsku

w. x. Lit., a na tenczas na seymiku na-szym prezydujacego, wszelką idacego sub-missią, modestią y uniżonością, pierw-szey z dobytemi szablami petiere caput,— chcąc y zaczynając in loco, wprzód Deo dicato, consiliis zaś nostris usitato, nie tylko nie pozwolić obrad dalszych conti-nuacii, ale też nieszczęśliwą, Bogu prze-ciwną, światu obmierzłą, tak wielo praw zakazaną, królewstwo rozrywając się et ad intentum absolutorum dominiorum przywodzącą, wspomnienia niegodną, za-czynać śmieli farsalię. Co wszystko gdy in patientia animi et virtute modestiae znieśliśmy y dobyte żelaza schylonym czołem naszym uspokoiamy,—bedąc tey nadziei, iż ta instrukta inimititia miała vinci a modestia; ale kiedy żadne nie wa-żyły perswazye, uniżoność nasza złączona z prożbą, tanquam folium, arescebat, y czymyśmy większą do iedności czynili aplikacją; tym zawsze indignabundis verbis uznaliśmy repulse. Przecież iednak spodziewając się, iż victrix modestia evadet, dostaliśmy kilkudniowego frysztu tey ichmć panów braci naszych zawzię-tości; cóż to pomogło? nie tylko, żeby ichmć ex rationibus amoris proximi, ale też in virtute tak wielo praw zakazaney dismembracyi miało movere motivum; y owszem, peiore malis subsecuta, kiedy porzuciwszy locum, od tak wielu lat consiliis nostris solitum, mając swoie upo-dobanie scisiey y rozerwaniu woewódz-twa, nas urzędników y tak wielu braci naszych w kościele ichmć oyców Augu-stianów Brzeskich zastawiwszy, sami się

alienowali sola postpositione nostri ducentę do zamku, kiedy przy bramie po-stawiwszy warty, executi sunt, quae voluere,—to naprzód obstantibus tot contradictionibus y tam na zamku nie tylko tu in loco consiliorum nostrorum obrali sobie ichmę in scissionē za marszałka imśi pana Stanisława Tyszkowskiego—podstolego Brzeskiego, tot banitionibus innotatum, który imśc nie maiac ullam legitimatatem dania reskryptów na różne legacie, tak z korony polskiey, iako w. x. Lit. do naszego woiewództwa na seymik gromniczny przysłane, nigdy do siebie nie należące, expedycyami y reskryptami na nie authoryzować chce swoją dyrekcyą,—przeciwko czemu pozachodziły solenne protestacye,—oraz assumens na sie wszelkie z drugimi ichmościами dyspozycyey rocznej władze, spisawszy się ad opprimendos, czyli excidendos nos ci-
ves tegoż woiewództwa. Ieszcze y tu nasza cierpliwość valuit, kiedyśmy sobie strzegąc się woiewództwa rozerwania, ani marszałka nie obierali, ani dyspozycyi żadney, co de tempore terazniesze-
go seymiku należało, nie czynili, aleśmy się ze wszystkim zatrzymawszy, w nadziei przyszley iedności, temporis mora zabawić myśleli; na ostatek limitacyję tey scissiey pro libitu w swoiej zawziętości zapisali. Kiedy do podpisów różnych ichmę panów obywatelów naszych przy-
inusząc et absentium nomina podpisali, niepodobna zatym nie żalić się, a oraz saeculis memorandis nie wyrazić ausus imśi pana Stanisława Tyszkowskiego, primi motoris tey niezgody y z innemi ichmościami, dirimentibus unionem woie-
wództwa naszego, przeciwko którym wszystkim ten nasz manifest złączony z protestacyją zanosiemy uniformiter; na-
przód: o złamanie publicznego, prawem opisanego, a mianowicie, na obradach bezpieczeństwa;—o głosów wolnych złamańie;—ogwałtowne na zdrowia następie-

nie z szablam dobytemi;—o wzięciu przez nieutściwe słowa honoru senatorskiego y nas dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, wspólnie z nami bracią bene sentientium;—o złamanie wszystkich praw; — de convulsione coaequationis. Chcąc z ichmościami pany contraryentami, ubi de foro et iure competierit, age-
re, teraz przeciwko wszystkim ichmę electiom, postanowieniom, ordynacyom y dyspozycyom et contra omnes actus in scissionē statutos, solenną czyniemy protestacyą, invalidując in scissionē pod dyrekcyą imśi pana Tyszkowskiego uczyniony kongres,—oraz manifestujemy się przed Panem Bogiem y całą rzeczą-pospolitą, iż non ex nobis orta ista tempestas, ale to ichmę panów braci naszych sprawiła ambicia, fastus et elatio; a zatym, iżeli, strzeż Boże, na woiewództwo nasze iakie przydą gravamina et incommoda, które za niezgodą, tanquam cum matre, infelicitates zwykły pretko dażyć, przez które ostatnia promanabit woiewództwa ruina,—niech Bóg widzi, cała rzecz-pospolita sądzi, postera aetas doczyta się, iż caro de carne nostra et os de ossibus nostris wprowadza innocentes manibus et mundos corde w przyszłą ruinę, dismembrią y pretko, ucho-
way Boże, spodziewaną niewolę. O co wszystko po wielekróć protestując się, a chcąc laesam libertatem et liberum veto, oraz oppressos honores nostros vindikować, ten nasz soleinny manifest z podpisem rąk naszych do grodu Brzeskiego podaiemy. Działo się w Brześciu, roku tysiąc siedmsetnego szesnastego, dnia szóstego Februarii.

U tego manifestu podpisy rąk temi słowy: Renald Sadowski—kasztelan Brzeski, Dominik kniaż Szujski—chorąży woiewództwa Brzeskiego, Zygmunt Benedykt Chrzanowski—czesznik y podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego, Stanisław z Rusca Rusiecki, Benedykt

Rusiecki—p. l. b., Paweł Kościuszko— pisarz grodzki województwa Brzeskiego, Michał D. Niepokoczycki, Piotr Władysław Oziembłowski—l. g., Adam Sierzputowski—podczaszy Mozyrski, Mikołaj Parowiński, Paweł Brzozowski, Teodor Buczyński, Piotr Kazimierz Guzelf, Michał Tchorznicki—skarbnik Drogicki, Józef Kazimierz Oziembłowski, Samuel Jurewicz—pisarz dekretowy w. x. Lit., Jan Piotr Nestorowicz—podstoli Brzeski, Stanisław Kuczewski, Stefan Benkiewski, Michał Antoni Gimbut—stolnik Mścisławski, Franciszek Rusiecki, Kazimierz Horowski, Andrzej Jozafat z Milewa Jeziernicki—stolnik Inflantski, Woyciech Lisiecki, Konstanty Bosiacki, Franciszek Piotrowicki, Franciszek Patkowski—starosta Nastolski, Jerzy Kazimierz Towiański, Józef Horowski, Józef Witkowski, Jan Suzin—r. i. k. mości, Jerzy Józef Niepokoczycki, Stanisław Metski, Józef Chrzanowski, Franciszek Horowski, Heliasz Izbicki, Franciszek Hrytwiński, Konstanty Umiastowski—stolnik Horodecki, Łukasz Sawicki, Jan Woiewódzki, Florian Podgurski, Antoni Żardecki, Woyciech Sielecki, Stanisław Witanowski, Jan Grabowski, Alexander Baierski, Walerian Bielaczyc, Józef z Doroszkowa Grodziecki, Antoni Żardecki, Heronim Szuski, Marcin Blędowski, Władysław Baiecki, Józef Michałowski, Wawrzyniec Dąbrowski, Konstanty Ratołt Żardecki, M. Orbanowski—stolnik F., Kazimierz Grabowski, Alexander Resninowicz, Piotr Mokszecki — pisma nieumiejętny, imię pan Jan Wolski, Jan Szeniawski, Michał Ilkiewicz, Józef Obuchowski, Michał Wesułko, Józef Obuchowski, Michał Wesułko, Józef Sienkiewicz, Heronim Stocki, Karol Hornowski, Alexander Godaczewski, Kalixty Hornowski, Florian Kiński, Kazimierz Długopolski, Walerian Semplicki, Maciej Stanisław Szuski, Franciszek Żardecki, Michał Buchowiecki, Kazimierz Wyszyński, Jan Kazimierz Gliński, Walerian Leśniewski, Michał Siedlecki, Krzysztof Zakrzewicz, Benedykt Buchowiecki, Jan Wyszyński. Któryż toten manifest, przez osobę zwyÙ pominięioną oczewisto ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1716 г.

Изъ книги за 1715—1716 годы, стр. 1805—1808.

362. Постановление дворянства Брестского воеводства на Мартовском сеймике.

Дворяне Брестского воеводства (сепаратисты прежняго сеймика), собравшись на Мартовский сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по приглашенію маршалка, фискальныхъ судовъ, Тышковского (банита), постановили:

1) Въ виду сконфедерованныхъ противъ Брестского воеводства экспедицій— какъ въ коронѣ, такъ и въ нѣкоторыхъ земляхъ и повѣтахъ в. кн. Литовскаго съ цѣллю принудить воеводство—

уважать старопольскія права и вольности,—настоящимъ постановленіемъ засвидѣтельствовать, что оно никогда и не думало нарушать ихъ; съ другой же стороны обязать своего маршалка,—своевременно доводить до свѣденія обывателей о всѣхъ тѣхъ экспедиціяхъ, которыя будутъ присланы къ нему—отъ Брестского ли резидента, или отъ короны, или повѣтовъ и земель в. кн. Литовскаго, для зависящихъ по нимъ распоря-

женій; точно такоже обязать его—оповѣстить въ свое время всѣхъ обывателей о готовящемся въ княжествѣ вальномъ сеймѣ для участія въ оному воеводства наравнѣ съ другими Литовскими провинціями.

2) Для собранія чоловѣчаго—шеляжнаго, назначеннаго на Виленскомъ сѣвѣдѣ, избрать комиссаровъ.

3) Для удовлетворенія жалобъ многихъ обывателей на чрезмѣрное обремененіе ихъ податными сборами, назначить комиссію изъ особыхъ лицъ, которая должна будетъ заняться пересмотромъ старого тарифа, и въ присутствіи земскихъ или гродскихъ властей свести его къ 30,000 злотыхъ.

4) Погорѣльцевъ отъ податей уволить.

5) Комиссаровъ или сборщиковъ прежнихъ податей, до сихъ поръ еще не представившихъ

своихъ счетовъ, обязать представить чоловѣчое къ слѣдующему сейму.

5) Предостеречь сборщикovъ, чтобы они не смѣли вымогать для себя гонорарія со всякихъ податей, а равно чтобы собирали только тѣ по-даты, которыхъ имъ поручены.

6) Для устраненія обидѣ, наносимыхъ Литовскому войску въ жалованьѣ, вслѣдствіе уклоненія многихъ лицъ отъ уплаты онаго на основаніи своихъ либертаций и экспепцій, поручить сборщикамъ—составить таковыми лицамъ списки для точнѣшаго по этимъ дѣламъ разслѣдованія.

7) Что касается до протестаціи Горновскаго о продолженіи дальнѣйшихъ сеймовыхъ занятій, то она была примирена обѣщаніемъ возвратить сѧ къ этимъ предметамъ на слѣдующемъ сеймѣ.

Roku tysiąc siedmusetnego szesnastego, miesiąca Marca dziesiątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościniiskimi, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliiter imć pan Dominik Chilinski, sługa wielmożnego imści pana Tyszkowskiego, marszałka rocznego woewództwa Brzeskiego, laudum limitationis woewództwa Brzeskiego ku aktykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

My rady, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodziecy, rycerstwo, szlachta y obywatele woewództwa Brześciańskiego, za wydanemi ex consensu unanimi na przeszłej limitaciey seymiku naszego uniwersałami przez wielmożnego imści pana Stanisława Tyszkowskiego—marszałka seymiku rocznego fiskalnego woewództwa naszego, ad locum consiliorum solitum do Brześcia na dniu piątymMarca, roku terazniejszego zgromadzeni: naprzód, mając expedycią od prześwietnych woewództw zkonfederowanych korony polskiej y niektórych powiatów y ziem w. x. Lit. które nas do wspólney przy majeſtacie ichmości praw y wolności swo-

bod staropolskich invocant et obsecrant obrady; przeto inhaerendo anterioribus laudis y daney w nich iuż publico ore et unanimi assensu deklaracyi, iako iedney oyczyn synowie iedno przedsięwzięwszy medium łączyć consilia et arma, aby nas nihil avellat od świętobliwego nexu, tym bardziej dawszy sobie pro maiori confidentia w samym že naszym woewództwie stipulatam manum et nobili przymierzy sobie verbo, że iako odstać ieden drugiego niemamy, tak eandem sponsonem od wielmożnego imści pana marszałka odebrawszy, że fide bona y nigdy niecensurowaną cnotą iedną z nami bracią rozumieć ma y od naszych obrad dissonus nie będzie,—to tedy naprzód zlecamy temuż imści: iesliby publiczne zachodziły do woewództwa czyli od imści pana rezydenta woewództwa naszego przy zkonfederowaney rzeczy-pospolitej koronnej in publico zostającego, czyli od prześwietnych woewództw, powiatów y ziem w. x. Lit. expedycye, aby sacrosancte przyiawszy ie, in tempore et loco obrad naszych przyszłych fidelissime kommunikowały prezentowały; także o ziezdzie walnym prześwietnego x. Lit., iako fama volat, pewniejszą ode-

brawszy od powracających imści panów delegatów od iaśnie wielmożnego imści pana hetmana w. x. Lit: z Wilna wiadomość, abyśmy mogli consiliis nostris addere momentum w oznaymieniu, przez uniwersały swoie czasu naybliszego idąc drugą wszystkich woiewództw, powiatów y ziem w. x. Lit.

Przez umowę Wileńską postanowione czopowe y szeleżne, podług zwyczaju y taryfy generalney, akceptowawszy, do exakcietego, widząc inaestimabilcmimion ichmość w. imści pana Franciszka Chrzanowskiego—łowczego Brzeskiego y imści pana Sawickiego—czesznika Wołkowyskiego w publicznych interesach y ustawicznych usługach woiewództwu aplikacią et activitatem, y słusznością samą compalsi zostając, aby militanti exercitui deservita merces nie zalegała, iako anteriori et praesenti laudo obiecaliśmy, tak y na przyszłym, da Bóg, seymiku afektami naszymi utwierdzić deklaruiemy.

A że w przeładowaniu tegoż podatku niektórzy ichmość bracia gravari odzywają się, tedy annuendo do ichmość melioracią taryfy przeszłorocznej postanowiwszy, do melioracy ichmość, w traktach swoich rezydujących, uti bene scientes, iako to: imści pana Łukasza Trembickiego—podezaszego Brzeskiego, imści pana Stanisława Chrzanowskiego—podstolego Orszanskiego, imści pana Ludwika Grodzickiego—czesnika Łukowskiego, imści pana Franciszka Dąbrowskiego—czesznika Bracławskiego, imści pana Tyburcego Pruszaka—łowczego Kaliszskiego, imści pana Hieronima Bielskiego, imści pana Alexandra Retha, imści pana Karola Jesmana—koniuszego Połockiego, imści pana Woyciecha Szopniewskiego, imści pana Kazimierza Suzina—podstolego Pińskiego, imści pana Mikołaja Żardeckiego, imści pana Franciszka Abrahamowica, imści pana Alexandra Brzozkę, imści pana Mi-

kołaia Turskiego, upraszać będziemy, aby na przyszłym da Bóg seymiku wszystkie traktowe taryfy in unum zniosszy, przy ziemstwie, grodzie y inszych ichmość dignitarzach moderamen ich pokazawszy, non plus tylko ad quantitatem summy trzydziestu tysięcy złotych, ob calamitatem czasów teraźniejszych redukować et in publico gremio ratifikować deklaruiemy.

Konflagraty, które w woiewództwe kompassią mieć powinni, ponieważ ruina fratrum ruina nostra, tym bardziej kiedy publica lex nas movet, abyśmy na przyszłym seymiku medium charitativum obmyślili, aby ci bracia exinaniti fortuny swoiej darowney z całemi fortunami nie byli ciagnieni kontrybucyi, w czym obliguienny ichmość panów exaktorów, aby nietylko na konflagraty do przyszłych obrad exekucye stzymali, ale też absoluta potestate, bez dekrebu y konwicyi inszych ichmość braci y fortun ich zruynowanych exekwować nie ważyli się.

Ichmość panowie exaktorowie, komisarze, lub poborey anteriores, którzy z swoich exakcyi do tych czas żadney nie uczynili kalkulacyi, zaczym, iako anterioribus, tak et praesenti stringuntur laudo, aby na przyszłym da Bóg seymiku reddant rationem vilicationis suaे, przy ufundowaniu ichmość pp. sądów fiskalnych z przeszłych publicznych woiewództwa exakcyi saskiej, tak czterozłotowej, iako y czteroszostakowej exakcyi, praevia pierwye ukrzywdzonym satisfactione, regulari powinno.

A że abusive, contra legem, ichmość pp. cuiuscunque tituli podatki wybieraią, ci woiewództwu uchwalone nad zwyczaj y prawo usurpat sobie honoraria; przytym y kwitowe ne in posterum fiant: takowe abusus y depaktacye ichmość przyszłym trzechzłotowym exaktorem obranym serio intimamus, a na przyszłym seymiku cavere to sobie gotowiśmy.

Konformując się zaś do słuszności y umowy w. x. Lit., iż ichmość niektórzy z wielką krzywdą woiewództwa y szkodą zasług wojska przez excepce y libertacye ochraniać się zwykli; zaczym nobili verbo, fide et honore obliguimy ichmość panów exaktorów teraz nieyszych cuiuscunque tituli podatku, aby na przyszłym seymiku o takowych wszystkich, cum praeiudicio woiewództwa ochraniających się, nas informowali.

I kiedy unanimi voce te się traktowały materie trzeciego dnia obrad naszych, to-iest dnia siódmegoMarca, z swoiej konfederacyi jako vir emeritus imić pan Hornowski, widząc hoc in puncto, żeśmy roczny porzadek w dalszą nie puszczaiąc obrady prolongacyja, konku-dowańc chcieli, na kontynuacyę nie pozwalając, na limicie ut persistamus, w protestacyę stanął był; przecież iako imieniowi ab aevo w woiewództwie florenti publicum bonum impedire nic przystało, tak

szony instantē activitatem przywrócił y na to, co icość promowowała łatwo, zgodzi- liśmy się, że ten seymik z kontynuacyą porządku rocznego unanimi voce ad diem sextam Mai anni praesentis limitowaliśmy, dawszy w ręce w. imić pānu marszałkowi, aby in urgenti necessitate przez uniwersalę swoje nas bracia kon-wokowały. My zaś do zdrowych y zba-wiennych obrad pospieszyć unanimitate deklaruiemy się, prosiąc y zlecając, aby to laudum autoritatē całego woiewódz-twa w. imić pan marszałek podpisaw-szy, ad acta grodu Brzeskiego podać roz-kazad. Dan. w Brzesciu, dnia siódmego marca, roku Pańskiego tysiąc siedmset szesnastego.

U tego laudum podpis ręki temi sło-wy: Stanisław na Tyszkowiczach y Nie-suchowiczach Tyszkowski— woiewództwa Brzeskiego marszałek. Które to laudum, przez osobę zwyk wyrażoną ku aktyko-waniu podane, iest do xiag grodzkich całego seymiku naszego humanitate pro-przyjęte y wpisane.

1716 г.

Въ книги за 1715—1716 годы, стр. 1869—1876.

363. Постановление дворянства Брестского воеводства на реляційномъ сеймикѣ.

Дворянне Брестского воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ въ обыкновенномъ избѣгъ своихъ заєданій, постановили:

1) По чувству любви, связующей Брестское воеводство со всею рѣчью-посполитой, снаря-дить посольство на валльный-провинциальный съездъ въ Вильну, съ цѣлью принятія участія въ общемъ дѣлѣ, и ознакомленія съезда съ пе-чальнымъ положеніемъ воеводства отъ разныхъ разореній и опустошений.

2) Вознагражденіе посламъ выдать по возвра-щениі ихъ назадъ изъ Вильны.

3) Обязать Брестского хоружаго кн. Шуйска-

го, чтобы онъ, во исполненіе постановленій Тар-ногородской конфедерациі, изготовилъ все отно-сящееся ко всеобщему ополчению.

4) Избрать комиссаровъ для чоловаго ше-лижнаго, съ тѣмъ, чтобы они подать эту по прошлогоднему тарифу взыскали главнымъ об-разомъ съ имѣній экономическихъ; плахетскіи же корчмы чтобы оставили въ сторонѣ до бу-дущаго сеймика, на которомъ составлень будеть новый тарифъ. Изъ этой подати 20,000 отдать на содержаніе Литовскаго войска, а 10,000 на расходы воеводства для покрытия текущихъ его нуждъ.

5) Подать гиберновую, за отсутствіемъ мно-

гихъ должностныхъ лицъ, отправленныхъ въ Вильну, отложить до будущаго сеймика.

6) Для устраненія на будущее время разныхъ несообразностей, подобныхъ тѣмъ, которые совершаются теперь надъ недоимочными шляхетскими имѣніями въ видѣ тяжелыхъ экзекуцій, назначенныхъ не фискальными декретами, а распоряженіями комиссаровъ, постановить, чтобы поминутыя экзекуціи были простояны, а на будущее время, чтобы взымались только тѣ подати, которые будутъ назначаться на сеймахъ; впротивномъ случаѣ сборщиковъ всякихъ другихъ податей осуждать на бе з ч е ст i e (infamia); впрочемъ это постановлѣніе не можетъ распространяться на тѣ случаи, когда бы воеводству пришлось назначать особыя подати для защиты своего отечества,—самому ли непосредственно, или же по примѣру другихъ воеводствъ.

7) Для прекращенія убийствъ и другихъ беспорядковъ, проис текающихъ отъ браковки мѣдныхъ шляхтовъ, постановить, чтобы они вездѣ принимались безъ всякой «цензуры».

8) Дѣмы погорѣльцевъ не включать въ число податныхъ и до возвращенія пословъ изъ Виленского сейма не подвергать взысканіямъ.

9) Для ослабленія власти Брестскихъ жидовъ надъ прикалагалками и корчмами, которые они отягощаютъ уже нѣсколько лѣтъ, дозволить сельскимъ жи damъ вносить свои поголовныя по даты прямо къ депутатамъ.

16) Контрактъ на чоловое шляхтное администрации онаго должны взять у сеймового маршалка и выдать ему въ счетъ жалованья 3,000 злотыхъ изъ собровъ текущихъ.

11) Жалобы ксендзовъ іезуитовъ обѣ уплатѣ ими натурой 4-хъ-шестаковой подати саксон скому войску удовлетворить снятыемъ со счетовъ числящейся за ними недопыки.

12) Для облегченія участн бѣдной шляхты, всегда вносившей сѣдовавшія съ нея подати, хотя и со стономъ, подвергнуть строгому разсмотрѣнію имѣнія и права знати, до сихъ поръ отъ нихъ освобождавшейся и наравнѣ съ про чими привлечь къ ее къ соучастию въ этомъ общемъ для всѣхъ жителей бремени.

13) Слѣдующій сѣмъ открыть по возвращеніи изъ Виленского съѣзда маршалка и пословъ.

Roku tysiąc siedmusetnego szesnastego, miesiąca Marcia dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie grodzkim, Brzeskim aktami starościńskimi, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto pan Antoni Kaczanowski, laudum seymiku relationis woewództwa Brzeskiego, na rzec w nim niżey wyrażona, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dgnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, ad solitum consiliorum locum do Brześcia, za wydanemi od wielmożnego imśc pana marszałka naszego na seymik relationis uniwersalami, zgromadzeni, chcąc publicis labenti a culmine patriae prodesse consiliis, publicam fortunam woiewodz-

twa naszego nad roczne fiskalne anteferendo dyspozycye.

In primario, gdy nas amor boni publici animorum et armorum z nayiasnieyszą rzeczą-pospolitą koronną mutuo indissolubili sociavit foedere, po uczynioney relacyi przez imśc pana Wawrzynca Eysmonta—komornika Brzeskiego y delegata, y po przeczytanym reskrypcie jaśnie wielmożnego imści pana hetmana w w. x. Lit., będąc litteris significatoriis przeszietnych woewództwa Wileńskiego y powiatu Oszmiańskiego excitati, na walny ziazd, provincialny Wileński, za komisarzów e millibus selecta nomina, intaminatae fidei probatissimaeque activitatis wielmożnego imści pana Stanisława Tyszkowskiego—podstolego Brzeskiego y marszałka koła naszego y wielmożnych ichmość: pp. Franciszka Szuskiego—podstolego, Ambrożego Kościuszka—sędziego grodzkiego, urzędników Brzeskich, imści

pana Nestorowicza—starostę Oziackiego, imści pp. Michała Sawickiego—horodniczego Wileńskiego, Wawrzyńca Eysmonta—komornika Brzeskiego, uprosiwszy, zgodnym obraliśmy assensem; którym ichmość in desideriis woiewodztwa umówioną in publico dawszy instrukcyą, obowiązaliśmy, aby iako intaminatis zawsze fulgent honoribus boni communis, caraenque libertatis ducti zelo, pro innata sua in publicis activitate et indefesso studio woiewództwu naszemu, przez remonstracyą swoią wszelkich dezolacyi y dewastacyi congressowi Wileńskiemu intime succurrere chcieli.

Widząc zaś ad gloriosum opus, a quo sors pendet woiewództwa, gorliwą, szczerą bez exkuzy, posteritati memorandam ichmość applicationem cum dispendio fortun, gdy hic et nunc będąc exhausti, realna prowiatyka, nie akkomoduimy się offerencię, w czym irretortam palpebram ochoty, properacyi aere proprio, ad interim, nie widząc żadnego ichmość resentymantu, iako tedy proba generositate signata ichmość memori pectore mamy merita, tak condigna tantorum praemia laborum, da Bóg, za powrotem ichmość cum fenore niewygąstych affektów podziękowania gratitudinem y akkomodacyją larga manu firmissimi zapisuiemy.

A zatym, reassumując in antecessu sancita lauda in virtute akceptowaney confoederacyi Tarnogrodzkiej, obstringimus wielmożnego Dominika kniazia Szujskiego—chorążego Brzeskiego, ażeby nietylko pro munere officii miał wszelką do pospolitego ruszenia gotowość, ale też za powrotem, Deo dante, wielmożnego imści pana marszałka y ichmość panów kommisarzów z sessyi Wileńskiey, na przyszłym pierwiej relationis seymiku umówiwszy determinacyją czasu przez wydane uniwersały, nobilitatem na popis pospolitym ruszeniem konwokował.

Currencyi czopowego szeleżnego ne-

retardetur exactio, obrawszy za administratorów: imści pana Franciszka z Chrzanowa Chrzanowskiego—żowczego Brzeskiego y imści pana Michała Aloizego Sawickiego—horodniczego Wileńskiego, takową czyniemy dyspozycyę: ichmość pp. administratorowie ad normam przeszłorocznej taryfy pierwszą ratę z dóbr ekonomicznych generaliter y innych miast maioris importantiae et quantitatis mając exigere, bez żadnych depactacyi; którym ichmość żadna nie ma bydż praepedycya do importacyi pierwszej raty. Do szlachetkich zaś karczem obliguimy ichmość, aby ieszcze abstineant exekucye, y pierwszej raty nie requirowali do dalszej woiewództwa dyspozycyi z przyszłego relationis seymiku, do którego y melioracyą taryfy adkładamy. Quantitatatem tegoż podatku in summa trzydzieście tysięcy złotych polskich postanawiamy; z których według generalney taryfy w x. Lit. dwadzieście tysięcy pięćset na zapłatę wojysku w x. Lit., za wydanemi assygnacyami jaśnie wielmożnego imści pana hetmana w x. Lit., ichmość panowie administratorowie wypłacić powinni będąc residuum zaś, to-iest, dziewięć tysięcy pięćset na largicye in bene meritos do dalszej dyspozycyi swoiej zostawuiemy. Solaria more solito, sine depactatione miast, miasteczek, ichmość panom administratorom pozwalamy.

Gdy zaś prętka, sine mora ichmość panów kommissarzów, na sessję Wileńską uproszonych, expedycya ex angustia temporis od electy ichmość pp. sędziów fiskalnych y ichmość panów deputatorów hibernowych naszą excludit consultacyą, więc similiter do przyszłego remittimus te negotia relacyjnego seymiku.

Ponieważ ob infaustum necessitudinem, przez ruinę y dezolację niektórzy ichmość panowie obywatele z dóbr swych dziedzicznych podatku ośmiużłotowego pierwszej raty do imści pana Pawła Ko-

ściszka—pisarza grodzkiego y imśc pa-
na Michała Suzina sufficienter, iako do
poborców, non importarunt, a przez to
ichmośc na delatę deputowanym podali
y exekucią cięzką zołnierską, in praeiu-
dicium prawa pospolitego bez dekretów
fiskalnych in renitentes otrzymanych, ich-
mośc pp. obywatele ponoszą; więc obvi-
ando tym dalszym inconvenientiom, obo-
wiązuiemy tychże ichmośc panów pobor-
ców, aby pomienioną exekucję exnunc
z dóbr szlacheckich sprowadzili y od dal-
szych do przyszłego seymiku abstineant,
to semper praecavendo, ażeby per nobis-
titatem przy rotmistrzach traktowych, za
dekretem fiskalnymi, każdy podatek ich-
mośc pp. kommissarze sine brachio mili-
tari exequowali. Stosując się oraz ad
legem positivam konstitucyi Lubelskiey,
ażeby żadne podatki nie były formowane
laudo woiewództwa, tylko które per san-
ctitum seymów będą uchwalone, posta-
nawiamy authoritate congressus, ażeby
odtąd wyraźnemu prawu nie działo się
praeiudicium przez uchwały iakich kol-
wiek podatków, sub nullitate laudorum,
y ktoby śmiał promowować y brał onus
na siebie exakcyi, poenam infamiae et
amissionem activitatis in publico na sey-
mikach, nec non restitutionem in bonis
decernimus; iednakże ten rigor niema prae-
pedire, ieżeli by się zdało woiewództwu
pro defensione ojczyzny na wyprawne
chorągwie co uchwalić, y coby teraz na
sessyi Wileńskiey przy postanowieniu re-
partycyi ex mente górnieszych woie-
wódtw w x. Lit. postanowiono.

To non impediet w miastach, miastecz-
kach, gdy ad insignem motum y różnych
inconveniencyi y zabójstwa brak kurren-
cyi szelagów iest okazy; więc prospicien-
do et avertendo haec mala, postanowiamy,
ażeby pomienione szelagi bez żadney cen-
zury y braku każdy kupujący, czyli prze-
daiący brał y wydawał, y ktoby pokazał
się refragarius, za doniesieniem ma bydá

sadzony, czy to w maydeburgiach, czyli
też ex plebeis w należytym sądzie.

Conflagratom y dezolacyom wszelakim
ichmośc pp. obywateł, iako ex corde
compatimur, osobliwie imśc xięza pleba-
na Horodeckiego; tak chcąc ferre leva-
men ichmośc media adaequata do ukon-
tentowania adinvenire zechcemy na
przyszłym seymiku terminie, których
annuendo desideryi, obliguemy ichmośc
pp. poborców, do obowtuch rat dezygno-
wanych, ażeby na delaty bez dekretów
fiskalnych y na exekucye nie podawali,
których dymy abiuratowe w decessie ge-
neralnym siedmiuset dymów mają bydż
inkludowane y potrącone wtórą ratą,—ne
exigant ichmośc pp. Konstanty Bosiacki
y Józef Hornowski poborcowie, to-iest:
złotych trzy, zalecamy y tak mieć chce-
my, póki ichmośc panowie komissarze
z sessyi Wileńskiey nie przybędą.

Żydzi Brzescy, którzy zwykli prywat-
ne przykahałki y karczmy quotannis one-
rować; zaczym a data praesentis, ażeby
nie praesumant taką inferre depaktacya,
zalecamy y owszem iniungimus, aby
nie iuż do kahałów pociągnieni bywali
iniuriati, ale sami kożdy zosóbna, we-
dług kwitów pokazania z exakcyi wyra-
żonego podatku, po seymie Lubelskim,
importowali podatek pogłównego do de-
putowanych z assygnacyami, a iako
mos recepit et consuetudo invaluit,
y teraz non recedendo nec unquam; ich-
mośc panowie administratorowie czop-
powego szeleżnego kontrakt od wielm.
imci pana marszałka przyiąć mają na
ten podatek; któremu imci pro gratitudi-
ne za poniesione koszta y prace pro
interim za funkcją marszałkowską z tey-
że kurrencyi trzy tysiące złotych posta-
nawiamy y wypłacić realiter temuż imci
iniungimus ichmośc pp. administratorom
z tegorocznej exakcyi swoiej.

Ad instantiam piae requisitionis ich-
mośc xięzy iezuitów Brzeskich przez

supplikę wniesioney, ponieważ cztero-szostakowy podatek prowiantem Saxonom satisfecerunt, imci pana Adama Sierzpu-towskiego obliguiemy, ażeby przyjął y potrącił w tym że podatku tak dawnego, anterioribus laudis requisitum calculum, ażeby uczynił et iniuriatis restitutionem indelatam efficenter, zalecamy, co się ma expedoiować na przyszłym kongressie sey-miku.

Suppliki, których nie podobno było adimplere petitis, non recusando w te-razniejeyszym czasie, do przeszłych ob-rad naszych remittimus, kiedy nie tylko całą oyczyznę, ale naybardziey woie-wództwo nasze, premente invido fato, ta-ka w wolnym narodzie et in aequa-li republica ciemięży nieszczęsliwość, iż vocant sese in subsidium calamitates, czę-stemi podatków cum summo gravamine impozycyi—czy to na woysko in anteces-su Moskiewskie, Saskie et quocunque ti-tulo auxiliarne,— niemniew y na wóyska w. x. Lit. tak ex publico assensu rzeczy-pospolitey, iako też ex privatis uchwa-lonemi laudis, którym uboga, zdezolowa-na zawsze satisfacit nobilitas y sama tylko gens tributaria affecta est, ichmość zaś panowie senatorowie, ministri status, magnarum coloniarum possessores aequa-liter ferre impositum onus libertacyami, excepcyami y assygnacyami wyłamuią się z uchwały; przeto obstringimus fide, honore et conscientia ichmość panów komisarzów tych wszystkich lat y te-razniejeyzych ichmość pp. poborców, secundum obloquentiam laudorum, ut fide-liter comportent regestra wszystkich ichmość panów libertowanych; podatki zaś te należące, uchwalone, aby mieli go-to-we; też dobra libertowane in usum rze-czy-pospolitey,— czy to na wyprawę przyszłą, czyli iakowa będzie ordynacja woievództwa,—postanawiamy.

A że anteriori nostro deklarowana prac, fatyg recompensa ichmość panom posłom naszym do iaśnie wielm. imci pana hetmana w. x. Lit. do Wilna ex-pedyowanym na terazniejeyszym seymiku naszym w samym skutku nie odbiera coronidem; tedy tymże ichmość spondemus, przy naypierwszych largicyach satisfa-cię, y ten seymik, ratificando anteriora lauda, do powrotu wielmożnego imci pa-na marszałka naszego y ichmość pp. komissarzów z sessyi Wileńskiey limitue-my, którego reassumpeya innotescencia-mi, po traktach y parafach wczesnie wydanemi, wielm. imci pan marszałek ma determinować; do czego podpisuitemy się. Działo się w Brzesciu, dnia dwudziestego czwartego Martii, tysiąc siedmset szesna-steego.

U tego laudum podpisy rąk temi słowy: Stanisław Tyszkowski — woievództwa Brzeskiego marszałek, Jan Sapieha — starosta Brzeski, Mikołaj-Kazimierz Mach-wic — podsekretarz woievództwa Brzeskiego, Józef z Konopnice Grabowski — horodniczy woievództwa Brzeskiego, Paweł Ko-sciuszko — pisarz grodzki w. B. M. Eys-mąt — komornik woievództwa B., Mikołaj A. Żardecki, Tomasz Suzin, Antoni Hornowski l. B., Ludwik Grodzki — czesznik Łukowski, Karol Belini, Jan Suzin — pisarz ikmości, Florian Kiński, Władysław Łyszczyński, Michał Suzin, Józef Chrzanowski, Adam-Stanisław La-skowski, Michał Korowicki, Alexander Tyszkowski, St. Jamont, Dominik Chil-iński, Ignacy Chilinski, Stanisław Fran-ciszek Woyciechowski, Michał Zboceski — p. z., Wincenty z Terla Terlecki mp., Franciszek Dąbrowski, Antoni-Stani-sław Wiśłouch mp., Ganszersztelek inf. Któreż to laudum, przez osobę wyż wy-rażoną do akt podane, iest do xiąg grodz-kich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1718 г.

Изъ книги за 1718 годъ, стр. 651—657.

364. Постановление дворянъ Брестского воеводства, на срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворянство Брестского воеводства, собравшись на громничный (срѣтенский) сеймъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій и избравши директоромъ сеймика Брестского воевода Карла Сапѣгу, постановили:

1) Сборщикомъ подымааго, предназначеннаго на содержание войска, избрать гродскаго писара Костюшку—съ тѣмъ, чтобы онъ не вымогалъ у жителей для себя болѣе одного гроша съ каждого златаго, согласно съ новѣйшими узаконеніями. Подать эта должна быть собрана и внесена въ казну въ два срока: въ первый—съ каждого дыма по три злотыхъ и грошей двадцать пять и во второй—тоже по три злотыхъ и грошей двадцать пять.

2) Подать эта должна быть собрана со всѣхъ дымовъ—шляхетскихъ, духовныхъ и пожизненныхъ, исключая экономическихъ и несущихъ гиберны.

3) Суммы первого срока раздать: пѣщему королевскому полку—17,560 злотыхъ; пѣщему полку великаго гетмана—21,848 злотыхъ; хоругви Витебского воевода—983 злотыхъ и грошей 10; янычарской хоругви гетмана—11,350 злотыхъ. Суммы втораго срока: пѣщему полку королевскаго величества—45,204 злотыхъ и 10

грошій; хоругви Витебского воевода—983 злотыхъ и 10 грошей; генераль-маюру—5,572 злотыхъ и 20 грошей,—что составить 103,500 злотыхъ и 20 грошей.

4) Во исполненіе жалобъ нѣкоторыхъ обывателей воеводства по поводу незаконнаго взысканія съ нихъ податей за незаконно насчитанные на нихъ люстаторами и никогда несуществовавши дымы, назначить извѣстныхъ депутатоў для присутствія въ назначеннай уже по сему дѣлу комиссіи.

5) Полковника и ротмистровъ, избранныхъ теперь, оставить и на слѣдующій годъ въ этихъ званіяхъ, а равно и количество чоловаго.

6) Есендзамъ Августіанамъ назначить по грошу съ дымы за неудобства, испытываемыи ихъ костеломъ по случаю отбыванія въ немъ сеймовъ.

7) Сборщику податей за прежній срокъ—отрѣшить отъ должности, а настоящему сборщику выѣнить, чтобы онъ не посыпалъ болѣе шести человѣкъ экзекуціи въ тѣ дома, которые окажутся недоимочными.

8) Комиссаровъ, назначенныхъ въ скарбовый трибуналъ в. к. Литовскаго, оставить тѣхъ же.

Roku tysiąc siedmusetnego ósmnastego, miesiąca Februarii piętnastego dnia.

Na roczkach Februarowych grodzkich Brzeskich, siedzownie w Brześciu odprawowanych, przed nami Zygmontem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem u podstarościm, Ambrożym Kościuszkiem Siechnowickim—sędzią u Pawłem Kościuszkiem Siechnowickim—pisarzem urzędnika mi sądowemi grodzkimi woewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter u sądu imć pan Antoni Połoński te laudum na rzecz niżej w nim wyrażoną, ku

aktykowaniu do xięg sądowych grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane.

My senatorowie, dynnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, na sejmik gromniczny gospodarski, na dzień ósmy miesiąca Februarii, w roku terazniejszym ad locum solitum consiliorum, do Brześcia ziechawszy się, za iednostayną nas wszystkich zgoda obraliśmy za dyrektora obrad naszych terazniejszych iaśnie wielmożnego imci pana Karola Sapiehę—woiewodzica Brzeskiego. Na-

przód, insistendo konstytucyi novellae legis, dla uczynenia porządku seymiku gospodarskiego in executione sancitorum ostatniego seymu y dekrety komissi skarbowey Grodzieńskiey, in fundamento teyże samey konstytucyi, odprawioney,— oraz chcąc manutenere wszystkie prae scripta eiusdem legis, ten postanowiamy porządek woiewództwa naszego:

Naprzód, uchwałę tegoż seymu, na dwie raty naznaczone, do zapłaty woy sku w. x. Lit.:—imci pana Pawła Ko scuszka, pisarza grodzkiego Brzeskiego, aby do skutku przywiódł y odbierał uprosiliśmy, hoc praecauto, aby solarium nad grosz od złotego, secundum novellam legem, nie pretendował, sub rigore ibidem expressa. Którey to importancyi currentia ma się wnosić: dnia piętnastego Marca anni praesentis—pierwszą ratę, to-iest: z dymu każdego taryffy—po złotych trzy y groszy dwadzieścia pięć; drugą zaś ratę, in eodem anno decima quinta Septembris, z dymu—po złotych trzy y groszy dwudziestu pięciu—do tegoż imci pana pisarza grodzkiego importować sine renitencia in termino designato maią.

Te zaś podymne z dymów szla checkich, duchownych y z dożywotników wybierać powinno będzie,—excepto ekonomicznych y hybernowych.

A wybraną summą z pierwszych raty powinno będzie wypłacać: na regiment,— pieszy i. k. mości— złotych siedemnaście tysięcy pięćset sześćdziesiąt; na regiment pieszy iaśnie wielmożnego imci pana hetmana wielkiego w. x. Lit.—dwadzieścia y jeden tysięcy ośmset czterdziestu ośm złotych; na chorągiew iaśnie wielmożnego imci pana woiewody Witebskiego— dziewięć set ośmdziesiąt y trzy złote y groszy dziesięć; na cho rągiew ianczarską iaśnie wielmożnego

imci pana hetmana wielkiego w. x. Lit.,—iedynaście tysięcy trzysta pięćdziesiąt złotych;—z drugiey raty: na regiment pieszy, i. k. mości— czterdziestce pięć tysięcy dwieście y cztery złote y groszy dziesięć; na chorągiew iaśnie wielmożnego imci pana woiewody Wi tebskiego— dziewięć set ośmdziesiąt y trzy złote y groszy dziesięć; na imci pana generała-maiora—pięć tysięcy pięćset siedmdziesiąt dwa złote y groszy dwadzieścia; co uczyni summy z obud wuch rat: sto y trzy tysięcy pięćset y groszy dwadzieścia.

Dogadzając zaś quaerimoniom ichmościów panów obywatelów braci naszych o inserowane dymy mere wymyślone, a nigdy nie zaprzysiężone, mimo lustracyi dekretem komissi Grodzieńskiey naznaczoney, (kommissya) nastąpi do inwestygowania takowych zmyslonych mere dymów y w taryffę indebite weszłych; naznaczamy przy subsellium grodzkim y lustratorskim przy ziemstwie y komisarzach tam ex senatu, quam ex equestri ordine, przeszły laudo deputowanych, przydaitemy ichmościów pa now: wielmożnego imci pana chorążego woiewództwa Brzeskiego Franciszka Szuy skiego— podstolego woiewództwa Brzeskiego, imci pana Franciszka Chrzanowskiego—łowczego woiewództwa Brzeskiego, imc pana Kazimierza Suzina, imc pana Theodora Buczyńskiego; którzy to ichmość na sądach grodzkich takowe defectus wymyślnych dymów bonifikować mają.

Wielmożnego imci pana półkownika y rotmistrzów laudo anni praesentis obranych y na ten rok approbuiemy; iako też y taryffę czopowego y szeleżnego tak roczną in sua currentia zachowujemy.

Ichmościom oycom Augustyanom Brzes

kim pro incommodis seymikowania w kościele onych po groszu z dymu na-
znamy.

Względem imśi pana Tyszkowskiego—podstolego Brzeskiego, komisarza podymnego przeszłoroczych rat, intuitora tego podatku exakcyi, evincimus; nadto zaś quantitatorem podatku teraznieyszego imć pan pisarz niema wybierać y exekucyi większey na exekucyę z delataj do dobr renitentium nad ludzi ad summam in numero sześć nie posyłać y nie agrawować.

Ichmościów panów komisarzów wo-
wództa naszego, na trybunał skarbowy
w. x. Lit. obranych, secundum oblo-
quentiam konstytucyi laudum takrocne
approbuiemy. Datum w Brześciu, roku ty-
siąc siedmusetnego ośmnastego, miesiąca
Februarii ósmego dnia.

U tego laudum podpis ręki, tak same-
go iaśnie wielmożnego imśi pana mar-
szalka, iako też y ichmość panów oby-
watelów woewództwa Brzeskiego temi
słowy: Karol Sapieha—woiewodzic Brzeski,
marszałek seymiku gospodarskiego,
Ludwik Pociey—kasztelan Wileński, het-
man wielki w. x. Lit., Jan Sapieha
kasztelan Trocki—starosta Brzeski, Wła-
dysław Sapieha—woiewoda Brzeski, in
omnibus punctis et clausulis sancitorum
reipublicae salva conservatione podpisuę
się, Renald Sadowski—kasztelan Brzeski
manu propria, Zygmunt Benedykt Chrza-
nowski—czesznik, podstarości sądowy
woewództwa Brzeskiego, starosta Re-
wiatycki, salva in omnibus punctis świeżej
konstytucyi seymowej sancitorum trybu-
nału skarbowego conservatione; Ambroży
Kościuszko—sędzia grodzki Brzeski,
Franciszek z Chrzanowa Chrzanowski—
łowczy Brześciański, Franciszek Szuski
podstoli aktualny woewództwa Brzeskie-

go, Michał Aloizy Sawicki—horodniczy
Wileński, in omnibus punctis et clausulis
utrzymując konstytucyę podpisuę się,
Dominik kniaź Szuski—woiewództwa
Brzeskiego chorąży, Mikołaj Kazimierz
Machwiec—podsedek woewództwa Brzes-
kiego, Mikołaj Szuski—chorąży Brzeski,
xiądz Rusiecki—proboscisz Łucki y Brzes-
ki, Alexander Kampowski—stolnik woie-
wództwa Brzeskiego, Paweł Kościuszko—
pisarz grodzki woewództwa Brzeskiego,
Michał Dominik Niepokocyzycki, Marcin
Kościa Zbirowski—stolnik Drohicki, Wik-
toryn Bukraba, Antoni Hornowski, Her-
onim Wygonowski, Piotr Rzemyk Wol-
ski, Łukasz Trębicki—podezaszy Brzeski,
Kazimierz Borzecki—strażnik woewódz-
twa Brzeskiego, Michał Stanisław Suzin—
koniuszy Brzeski, Andrzej Jozaphat Je-
ziernicki z Milewa—krayczy woewództwa
Brzeskiego, Samuel Trębicki, Antoni
Machwiec, Benedykt Koyszewski, Ale-
xander Wret, Jan Bielikowicz, Alexan-
der Owsiany, Piotr Mitkowski, Michał
Łyskowski, Franciszek Hornowski, Jan
Siła Nowicki, Daniel Bohuławski, An-
drzej Estko, Adam Chmielowski, Michał
Wodeysza, Łukasz Sielecki, Maciej Karol
Merło Janusziewicz, Adam Kościa,
Kazimierz Suzin, Tomasz Suzin, Karol
Wereszczaka, Piotr Kazimierz Guzelsz, Tomasz
Suzin—skarbnik Wiłkomirski,
Ludwik Grodzicki—czesnik Łukowski,
Józef Wereszczaka—stolnik Drogicki,
Mikołaj A. Żardecki, Andrzej Dunin
Borkowski, Jan Suzin—rotmistrz i. k.
mości, Antoni Ludwik z Boncze Bonicki,
Jerzy Kazimierz Towiański, Antoni,
Stanisław Buchowiecki, Jakub Niwiński,
Adam Kampowski, Paweł Bonifacy
Łoiewski, Jan Bohuławski, Stanisław
Rogowski, Franciszek Dąbrowski, Fran-
ciszek Kruchelski, Paweł Kościuszko,
Antoni Łyszczynski, Józef Witowski,
Jan Buchowiecki—skarbnik Brzeski, Piotr
Józef Wereszczaka, Dominik Wereszczaka

ka, Antoni Strażyc, Michał Franciszek Bachmiński, Jerzy Machwic, Stanisław Bielikowicz, Mikołaj Papowiński, Urban Guzef, Jan Guzef, Stephan Bielski, Franciszek Pałkowski, Jerzy Kuliczkowski, Kazimierz Baranowski, Franciszek Kazimierz Kościuszko s. w. Tomasz Bielski, Wincenty Rodowski, Heronim

Szuyski, Leopold Żardecki, Jan Stanisław z Badowa Badowski, Piotr Antoni Beklewski, Maciey Zborowski w. r. g. b. k. i. Którež to te laudum, za oczewistym onego podaniem przez wyż wyrażoną osobę do akt, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1718 г.

Изъ книги за 1718 годъ, стр. 1927—1934.

365. Постановлениe дворянъ Брестскаго воеводства на сеймикъ предсеймиковъ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиe на предсеймовыe сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ заѣданій, по избраніи директора и по выслушаніи королевскаго реескрипта объ открытии шести-недѣльнаго сейма въ Городиѣ, постановили слѣдующее:

1) Назначить на предстоящій сеймъ пословъ и составить для нихъ инструкцію.

2) Сузину и Серпутовскому, домогавшимся посольского званія, но большинствомъ голосовъ не избраннымъ, обѣщать первыя должности въ воеводствѣ, какія только откроются.

3) Прошенія разныхъ лицъ духовнаго и свѣтскаго званія удовлетворить слѣдующимъ образомъ: Бернардинамъ Брестскимъ на возобновленіе сломаннаго вѣтромъ купола у ихъ костела назначить по одному грошу съ дымомъ; тоже самое и ксендзамъ Августіанамъ за отправление въ ихъ костелъ сеймиковъ.

4) Жалобы всего духовенства на Брестской кагаль въ неуплатѣ ему слѣдуемыхъ съ жидовъ долговъ и прощеніе его—не оказывать послѣднимъ протекціи, чтобы чрезъ неуплату долговъ не упадала Божья хвала,—вписать въ инструкцію на сеймъ Городенскій.

5) Тудаже внести и слѣдующее желаніе воеводства: чтобы лица, получивши декреты extra forum не осмѣливались производить экзекуцій посредствомъ властей коронныхъ, безъ предварительного согласія на то гетмана в. кн. Литовскаго.

6) Ходатайство Коровицкаго объ убыткахъ, причиненныхъ его имѣніямъ пожарами, имѣть на будущее время въ виду.

7) Въ видахъ равноправности въ подачѣ голосовъ на сеймикахъ и въ большихъ комиссіяхъ—вмѣнить въ обязанность сеймовому директору наблюдости, чтобы голоса подавали только посессионаты, шляхта же находящаяся въ услуженіи, бездомовая, чтобы лишена была этого права, а тѣмъ болѣе лица происхожденія не шляхетскаго.

8) Комиссарамъ на скарбовый трибуналъ и посламъ на Городенскій сеймъ назначить вознагражденіе, первымъ—по 6 грошей съ дымомъ каждому, вторымъ по ползлотаго съ дымомъ—то же каждому.

9) Точно также выдать неуплаченное до сихъ поръ вознагражденіе и кн. Шуйскому.

10) Сеймикамъ (повѣтовымъ) позволить открывать свои засѣданія не болѣе какъ на три дни.

11) Чтобы воеводство въ случаѣ сорванія сейма не осталось безъ тарифа, для этого на будущемъ сеймикѣ люстрація онаго должна будетъ совершиться чрезъ люстраторовъ воеводства.

12) Для поощренія обывателей по взносу 4-хъ шестаковой подати, назначенной на гвалтовныя (настоятельныя) нужды воеводства, обязать гродскаго писара, чтобы, при полученіи чоловаго—шельжнаго, онъ не прежде выдавалъ извитанціи плательщикамъ, какъ по уплатѣ ими и подати шестаковой.

13) Точно также понудить обывателей и къ сеймъ Варшавскому, и недопомочибоъ подвергнуть 16-тй злотной подати, назначеннай на гнуть экзекуціи.

Roku tysiąc siedmusetnego ośmnastego miesiąca Augusta dwudziestego siódme go dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, stanowszy personaliter imść pan Marcin Olszewski, sługa wielmożnego imść pana Samuela Juriewicza—pisarza dekretowego w. x. Lit., te laudum województwa Brzeskiego, na rzecz w nim niżey wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele województwa Brzeskiego, za uniwersalem nayaśnicyszego króla imści, pana naszego miłościwego, na seymik przedseymowy, w roku teraznieyszym tysiąc siedmusetnym ośmnastym na dzień dwudziesty wtóry miesiąca Augusta, ad locum consiliorum solitum zgromadzeni, po zagaieniu obrad naszych przez iaśnie wielmożnego imść pana Władysława Sapiehę—wojewodę Brzeskiego, unanimi voce e medio nostri za dyrektora koła naszego zgodnie, iednostaynie, nemine contradicente, wielmożnego imć pana Samuela Juriewicza—pisarza dekretowego w. x. Lit. obrawszy, przystąpili do przyjęcia i. w. imść pana posła od i. k. mości, pana naszego miłościwego, na ten nasz seymik dzisiejszy z legacją do województwa naszego przybyłego, y do odebrania wszelkiey od tegoż i. w. imść pana posła expedycyi umyśliliśmy; gdzie z koła naszego, dla oddania temuż iaśnie wielmożnemu imść panu posłowi weneracyi, upraszaiąc, aby do całego zgromadzenia naszego, przybýwszy, o propozycyah i. k. mości na seym na-

stepuiący w roku teraznieyszym służących chciał nam dać lumen, do tegoż i. w. imść pana posła z między siebie tak wielu ichmość braci naszych delegowaliśmy Karola Sapiehę—wojewodzica Brzeskiego, za którego to i. w. imść pana posła i. k. mości do nas przybyciem.

Naprzód, do przeczytania od i. k. mości, pana naszego miłościwego, temuż i. w. imść panu posłowi konferowaney instrukcyi y do przeczytania wszelkich do nas wyszlych od króla iegomościa propozycyi, ze wszelkimi naszemi przez vota nasze zatrzymaliśmy się negocacyjami; po przeczytaniu zaś wszelkiey, iak od króla imści, pana naszego miłościwego, tak od i. oo. xiążat, senatorów, ministrów propozycyi y po oddaney nam w kole wszystkim expedycyi, po expedowanym głosie i. w. imć pana posła, abyśmy mogli na seymie przyszłym w necessaryach publicznych nayaśnicyszego króla imści, pana naszego miłościwego, y całego rzeczy-pospolitey co efektami do konnotacyi punktów, do instrukcyi na seym należących, ichmość panów Adama Sierzputowskiego—mieczenika województwa Brzeskiego, Kalixtego Hornowskiego y imć pana Michałowskiego za radą swą uprosiliśmy, którzy to ichmość aby fidelissime za zgodą całego koła konnotowali,—zleciliśmy y obligowali. Co całego obradą naszą za publicznymi przez vota podawanymi reflexyami punkta do instrukcyi należące publicznie uformowawszy, instrukcyę na seym przyszły sześniedzienny w Grodnie walny w roky teraznieyszym 1718, od dnia trzeciego miesiąca Oktobra, odprawować się mający, w kole naszym podpisawszy, do elekcji ichmość pp. posłów na tenże seym, z pomienioną instrukcyą, expedy-

wać należących, przystąpiwszy, unanimi voce dla przeciagnienia czasu w limicie trwającego seymiku, na dniu dwudziestym szóstym miesiąca Augusta, za aktualnych z woewództwa naszego posłów wielmożnych ichmość panów Samuela Juriewicza, pisarza dekretowego w. x. Lit., dyrektora protunc koła naszego, y wielmożnego imć pana Franciszka z Chrzanowa Chrzanowskiego—łowczego woewództwa naszego, bez żadney kontradykcyi zgodnie iednostaynemi głosy obraliśmy. Którzy to obrani ichmość panowie posłowie na seym walny Grodzieński mają na tenczas iurament wykonać, iako commoda całej rzeczy-pospolitej y naszego woewództwa sine ulla cuiusvis assentatione promowować będą, salve iednak sobie, ieżeliby się co zdało przydać do instrukcyi iuż umówionej, byle nie na podstępek powagi naiaśniejszego króla imści, pana naszego miłościwego y rzeczy-pospolitej, ciż ichmość panowie posłowie zachować mają. A tak podpisana y sporządzona na pomieniony seym instrukcyą pomienionym ww. ichmość pp. posłom naszym oddawszy, aby według onej we wszystkich punktach, w iustrukcyi wyrażonych, nie oglądając się na żadne cuiuscumque tituli respekty, sobie ad promovendum powierzone całej rzeczy-pospolitej kondycye, iako też y woewództwa naszego na seymie przyszłym walnym fidellissime promowali, tychże ichmość panów posłów obowiązując sumieniem dobrym obliguimy; których z błogosławieństwem Stwórcy niebios y ziemi expedyowawszy, instrukcyą ad fideles manus, tanquam in gremio koła naszego podpisana, oddaiemy.

Że zaś teraz ichmość panowie Suzin—koniuszy y Adam Sierzputowski—miecznik—urzędnicy woewództwa naszego, do tey funkcyi poselskiej przez vota nasze (ponieważ pluralitas votorum nie do-

puściła) dostąpić nie mogli, w przyszły czas tedy, iako godne ichmość odwdzięczaiąc affekta, do najpierwszych od woewództwa naszego funkcyi z affektów naszych destinowani będą—assekuruiemy. Suppliki, tak stanu duchownego, iako y świeckiego, do koła naszego podane y czytane, niektóre akceptowawszy, gratitudinem takowym sposobem obmyślamy,—iako to: wielebnym oo. Bernardynom Brzeskim na restauracyą kopuły, przez wiatr obaloney, kościoła y klasztoru ich, z każdego dymu—po groszu iednym uchwalamy, y aby w. imśc pan Kościuszko—pisarz grodzki y kommissarz woewództwa naszego razem z blisko następującej raty septembrowej podatkiem konstytucyą uchwalonym wybrawszy, tymże ww. oo. Bernardynom oddał, zlecamy; także grosz na wielebnich ichmość xięży Augustyanów Brzeskich dawnego uchwalony, względem odprawowania w kościele ich seymików,— reassumuiemy y in retentoribus odbierać temuż wielmożnemu imśc panu pisarzowi grodzkiemu woewództwa naszego assygniemy.

Względem zaś suppliki od całego duchowieństwa, długi na kahale Brzeskim mających, do koła naszego podaney, ratione niedawania protekcyi żydom, aby przez nieodebranie summ chwała Bozka nie upadła,—do instrukcyi wpisać ten punkt naznaczamy.

Także ktoby extra forum po otrzymywawszy dekreta kontumacyine kondemnacyi, śmiał y ważył się za temiż dekretami exekucye do naszego woewództwa sprowadzać urzędami koronnymi, więc naszego koła wielmożny imć pan dyrektor aby chciał iaśnie wielmożnego imć pana hetmana w. x. Lit. conveniri, aby dał protectionem temuż imści, do którego by kolwiek exekucya miała być sprowadzona, si occurreret necessitas, y toż samo dołożyć w in-

strukcyą ichmość panom posłom zlecamy.

Według suppliki podancy do nas od imśc pana Michała Korowickiego, który suplikował o wzglad y miłosierdzie nad majątnością iegomości—Neplami, w województwie naszym leżąca, która funditus wygorzała, że y żadnego chłopa nie zostało, ażeby te y nas którego nie spotkało nieszczęście, ponieważ właśnie przez ogień ta majątność iest zruinowana; tedy de factis według proporcji słuszną być w przyszły czas uznamy.

A ponieważ teraz chcemy mieć między sobą na seymikach y wielkich komisjach równe vota y aby tylko od równych braci szlachty wychodziły; więc w przyszły czas, służących, possessyi niemaiących, a tym barzey nie szlachty vota oddalamy,—aby tego ichmość panowie dyrektorowie postrzegali waruiemy.

Ichmość panowie komissarze na trybunał skarbowy, sic lege loquente, iako mają być solariandi, tak zachęcając na tę drogę, solarium na osobę każdego z ichmość po groszy sześć z dymu jednego uchwalamy, które przy racie septembrowej anni praesentis do ekzekucji wielmożnemu imśc panu pisarzowi województwa naszego zlecamy. Także na ichmość panów posłów województwa naszego terazniczych, na seym Grodzieński obranych, z każdego dymu po pół złotego uchwalamy, co się ma rozumieć z dobrzemskich y i. k. mości ekonomicznych, iako też y duchownych y hibernowych; którą importancyą, ażeby imśc pan Kościuszko—pisarz grodzki y kommisarz województwa naszego Brzeskiego wybrawszy, przy racie septembrowej publicznego podatku in anno praesenti tymże ichmość panom posłom wypłacić zlecamy sine ulla renitentia.

Interessa zaś wszystkich ichmość, oso- bliwie wielmożnego imśc pana Dominika

kniazja Szuyskiego—chorążego y półkownika województwa naszego Brzeskiego, w przyszły czas zachowawszy, iako iuż ta recompensa pracy dawniejszemi laudami naznaczona, z naypierszego podatku do ekzekucji ma być przywiedziona.

Seymiki zaś, aby sine consensu in futurum koła naszego nad trzy dni nie odprawowali się stante protestatione cum pluralite votorum.

Oraz iako wszelkie consilia powinne providentissime ad omnes casus respicere, tak in casu, strzeż Boże, niedościa seymu žeby województwo nasze nie było bez porządnej taryfy, melioratię universalną taryfy, sprawiedliwą ferula, w niey aequalitate in commune bonum decernimus propria lustratione dymów przez ichmość panów lustratorów województwa naszego na naypierszym, da Bóg, seymiku, od teraźniejszego antecomicialnego przypadaiącym, obranym descendenda.

A ponieważ podatek cztero-szostakowy, na gwałtowną potrzebę województwa uchwalony, dotyczas z wielu mieysc nie wypłacony, ieszcze imć pana Sierputowskiego m. Brzesk. ludzi pobito y pospędzano, dla czego ichmość panom obywatelom ratione przeborów saskich nie dzieje się satysfakcja; zaczym in spatio trzech niedziel wniesť tenuerint, tedy imśc pana pisarza grodzkiego Brzeskiego obliguiemy, žeby przy podatku swoiej exakeyi publicznym nikomu kwitów nie wydawał, aż póki y tego cztero-szostakowego podatku nie wypłaca y kwitów od imśc pana miecznika lub succollectora imści nie pokaża, a imśc pan miecznik ma reponere u imśc pana pisarza registr retentorum. Residuitas zaś tego podatku, co się zostanie, ex dispositione województwa, dawniejszemi laudami uchwalonego, pro labore za te kommisarstwo y za redukowane toties za wielką pracą taryfy cedere powinna, a

przy delatach obliguimy, żeby y ten ad exequendum łączył podatek imśc pan pisarz in retentoribus przy sukollectorze imśc pana miecznika Brzeskiego.

Które to punkta wszystkie skutecznie chcąc do skutku przywieśc, te laudum rękami naszemi własnemi podpisuimy y w. imśc panu dyrektorowi koła naszego podpisać zleciłsmy.

Podatek zaś szesnasto-złotowy zaległy, anno tysiąc siedmsetnym dziesiątym, uchwalony konstytucyą Warszawską, reassumuiemy y do exekucyi iak naypred-szey przywieśc przez exekucyą super retentoribus zlecamy. Pisan w kościele

ww. oo. Augustyanów Brzeskich, anno tysiąc siedmsetnego ośmnastego, miesiąca Augusta dwudziestego siódmego dnia. Te zaś largitium po pół-złotego na ichmość pp. posłów ma się rozumieć na każdego z nich po pół-osma grossza z dymu.

U tego laudum woewództwa Brzeskiego podpis ręki wielmożnego imśc pana dyrektora temi słowy: Samuel Juriewicz—pisarz dekretowy w. x. Lit., marszałek seymiku antekomicialnego woewództwa Brzeskiego mp.—Które to takowe laudum, przez wyrażoną osobę ku aktykowaniu podane, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1719 г.

Изъ книги за 1719 годъ, стр. 351—354.

366. Протестація дворянъ Новогородскаго воеводства.

Дворяне Новогородского воеводства, собравшись на сеймикъ въ Новогородѣ, учинили протестацію противъ своихъ чиновныхъ собраній съдѣщащаго содержанія: такъ какъ собратія ихъ, вопреки обычаямъ, правамъ и новѣшему закону о диссидентахъ, лишающему ихъ права политической самодѣятельности, не только откры-

ли сеймъ, но избрали и директора (предѣдателя), не обративши никакого вниманія на протестацію вольного народа, то дворянство—таковой сеймикъ признаеть недѣйствительнымъ и противозаконнымъ, а потому и подлежащимъ уничтоженію.

Roku tysiącznego siedmsetnego dziesiątnastego, miesiąca Marca dwudziestego siódmego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskiemi, przede mną Zygmontem Benedyktem Chrzanowskim—czeszniakiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, starostą Rewiatyczym, personaliter imśc pan Theophil Domosławski—ieneral-adjutant wojsk w. x. Lit., protestacyą, na rzecz w niej niżej wyrażoną, ad acta do xiąg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisana:

My obywatele, szlachta woewództwa

Nowogrodzkiego, niżey na podpisie rąk swoich wyrażeni, contra totum actum seymikowania, in termino w zamku Nowogrodzkim, ex ratione—iż przeciwko prawu pospolitemu, konstytucyom seymowym, zwyczaiom trybunalskim y seymowym, mianowicie konstytucyi przeszley novellae legis: «o dyssidentach», że na każdym mieyscu activitatem mieć nie powinni, zagaiać ten seymik ichmość panowie urzędnicy propria activitate, mimowolnie braci szlachty z protestacyami głosy, wielmożnemu imśc panu Janowi Wołkowi—horodniczemu Nowo-

gródzkiemu pozwoliwszy, dyrektora, a zatym y deputatów, mimo teyże protestacyi, obrali cum oppressione wolnych głosów wolnego narodu. Przeciwko któremu niesłusznnemu seymikowaniu, iako przeciwko konstytucyi novellae legis statuum, protestując się, totam rem seymikowania tego tamquam oppressionem—pro nullo et irrito mamy. Pisan w Nowogródku, roku tysiąc siedmsetnego diewiętnastego, Februarii szóstego.

U tey protestacyi podpisy rąk ichmość panów szlachty, obywatelów woiewództwa Nowogródzkiego tymi słowy: Stanisław Czarkowski, Krzysztof Protasowicz, Benedykt Chackiewicz—manu propria, Michał Czarnicki, Jerzy Micha-

łowski, Jan Rewieński—mp., Marcin Młodecki, Kazimierz Borodziecz, Jan Kazimierz Buynowski s. m., Michał Downarowicz, Donat Jan Rewieński, Piotr Hrehorowicz, Antoni Młodecki, Zygmunt Michałowski, Antoni Rewieński, Ignacy Worotyniec, Michał Panfiłowicz, Józef Rewieński, Antoni Lewkowicz, Michał Kazimierz z Daszków Daszkiewicz—manu propria, Michał Pacenko, Stanisław Mikulski, Franciszek Stephan Mikulski—manu propria, Michał Hołownia, Adam Bieniakowski, Stefan Kozałkiewicz. Któraż to protestacyja, przez wyż wyrażoną osobę za podaniem do akt, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1719 г.

Изъ книги за 1719 годъ, стр. 203—210.

367. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ..

Дворяне Брестского воеводства, собравши съ погромничий сеймикъ, въ обыкновенномъ иѣстѣ своихъ засѣданій, по выслушаніи реляцій пословъ изъ Городненской конвокациіи, и депутатовъ изъ комиссіи, постановили:

1) Чтобы не упускать срока, назначенаго по закону для избрания комиссаровъ въ скарбовый трибуналъ, циркумскрипція котораго остаются въ очередныхъ предметахъ сейма и могутъ не состояться въ случаѣ его сорванія, немедленно избрать комиссаровъ—съ тѣмъ, чтобы они утверждены были на слѣдующемъ реляціонномъ сеймикѣ.

2) Во исполненіе предложений короля объ освобожденіи его столовыхъ имѣній отъ чопового шелкяжного, выѣбить таковыя имѣнія изъ генерального тарифа воеводства впередъ до дальнѣйшей ихъ ординаціи.

3) Для исправленія тарифа чопового шелкяжного назначить депутатовъ съ каждого тракта, которые на майской каденціи гродскаго суда, при содѣйствіи сенаторовъ, земскихъ и гродскихъ властей, и должны будуть заняться пред-

ложеннымъ имъ дѣломъ; до времени же исправленія его просить Виленскаго каштеляна, чтобы онъ не приказывалъ производить взысканій съ корчемъ шелкетскихъ, расположенныхъ въ деревняхъ, а только съ городскихъ.

4) Во исполненіе жалобъ Иеронима Буховецкаго въ неправильномъ начетѣ съ корчемъ его 60 золотыхъ, вместо законныхъ 6,—признать польскій.

5) Администратору экономическихъ имѣній сдѣлать подтверждение относительно взноса 12,000 золотыхъ, чтобы воеводство не затруднилось въ съборѣ 30,000 золотыхъ, назначенныхъ конституціей.

6) На постройку ратушнаго дома для суда изыскать особыя средства.

7) Всѣ означенныя подати, согласно постановленію Городненскаго сейма, внести въ дополненіе къ инструкціи посламъ Брестскаго воеводства.

8) Люстрацію всѣмиъ этими податямъ произвести въ гродскомъ судѣ прежде утвержденія сейма, въ присутствіи годичныхъ депутатовъ, раз-

смотрѣнію которыхъ должны подлежать также и подати частныя, съ правомъ строгой экзекуціи противъ недоимочниковъ.

9) Экзекуція коронная, производящаяся на основаніи декретовъ послѣдовавшихъ extra forum, должны быть преслѣдуемы хоружимъ воеводства, какъ дѣйствія явно противныхъ общественному праву. А чтобы постановление это не было мертвой буквой, назначить трактовыхъ ротмистровъ.

10) Подымное съ королевщинъ, согласно постановленію Варшавскаго сейма уменьшить на первый срокъ до 3-хъ золотыхъ и 20 грошей.

11) Люстрація репартиїи Брестскаго воеводства должна подлежать вѣдѣнію комиссаровъ текущаго года.

12) Жалобы многихъ обывателей на переборы саксонскихъ войскъ, лишившие ихъ возможности

внести подать 4-хъ шестаковую, удовлетворить посредствомъ переноса переборовъ изъ первой въ счетъ уплаты недоимокъ по послѣдней, который для войска долженъ быть принятъ вмѣсто уплаты; другія же недоимки взыскать посредствомъ экзекуцій и уплатить кому что слѣдуетъ по постановленію воеводства; при взысканіяхъ должны принимать участіе и лица, имѣющія получить уплату.

13) О послабленіи, сдѣланномъ рѣчью-посполитой въ податяхъ воеводству, послы должны сдѣлать извѣстнымъ, чтобы шляхта могла пользоваться (gaudere) такою льготой.

14) Брестскаго хоружаго, а равно и пословъ завѣрить, что они непремѣнно получать должное вознагражденіе.

15) Постановленіе это отъ имени всего воеводства должно подписать маршалокъ.

Roku tysiąc siedmusetnego dziewiętnastego, miesiąca Februarii iedynastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościskimi, przedemną Zygmontem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy oczewisto imę pan Jerzy Gesminowicz, to laudum woiewodztwa Brzeskiego seymiku pogromnicznego, na rzecz w nim niżej wyrażoną, ku aktykowaniu do xiąg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dgnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, ziechawszy się in fundamento legis na seymik pogromniczny, nazajutrz po deputackim gospodarskim, y unanimi assensu wielmożnego imę pana Józefa Paca—starostę Szernińskiego za dyrektora o-brawszy, w naypierwszą wzieliśmy animadversią de successis seymiku currentis Grodzieńskiego informować się, wielmożnych ichmość pp. posłów naszych na ten że seym obranych relacyi wysłuchaliśmy, którzy ichmość, to-iest, wielmoż-

ny Samuel Juriewicz—pisarz dekretowy w. x. Lit. y wielmożny imię pan Franciszek Chrzanowski — łowczy Brzeski, prac y applicacyi swoiej in commune bonum dali nam vetusta posteritate loquendum documentum; za co z winną obligacyją podziękowawszy, doniesione sanctum ratione pospolitego ruszenia, iako rem naturalis defensionis przed się wziąwszy, wielmożnego imę pana Dominika Szuyskiego—chorążego woewództwa naszego, ex munere officii, obliguimy, aby miał na pilnym baczeniu wszelką do tej expedycji gotowość przy dopisach in tempore, lege praescripto, za wyściem trzecich wici od nayśniejszego króla imści. A że na tenże kontynuujący się seym ieszcze niektóre in supplementum instrukcyi uznaliśmy być potrzebne desideria; osobiły na to tymże wielmożnym ichmość panom posłom daiemy instrument.

Potym do wysłuchania relacyi wielmożnych ichmość panów Zygmonta Benedykta Chrzanowskiego—czesznika y podstarościego sądowego woewództwa Brzeskiego y starosty Rewiatyckiego, Michała Janickiego—horodniczego Wi-

leńskiego, porucznika Petyhorskiego i. k. mości przystąpiliśmy; których dignissimam interesów województwa na obu-dwóch kadencyach kommissyj promotio-nem z relacyi ichmość uznaliśmy, za co przy powinnych obligacyach nalezyte uczyniliśmy podziękowanie.

A że circumscriptio in futurum trybu-nału skarbowego w. x. Lit. w kontynuacyi seymu speratur, a przecie, strzeż Boże, tegoż zerwania, terminum lege prae-scriptum do obierania komissarzów nie chcąc uchybić, wielmożnych imę pa-nów Adama Sierzputowskiego—miecznika Brzeskiego, Michała Suzina—koniuszego Brzeskiego za komissarzów na ten przy-szły trybunał deklarowaliśmy, dawszy firmam et irrevocabilem sponzionem etiam na relacyjnych seymikach tychże ichmość, a nie inszych utwierdzić, charak-terem pomienionego komissarstwa oraz y pensią in simili ex fundamento kon-stytuci deklaruiemy in futurum obmy-ślić, a interim po groszy sześciu na oso-bę przy terazniejszym podatku nazna-czamy.

List od naiaśniejszego maiestatu i. k. mości, pana naszego miłościewego, debita filiali veneratione et homagio przyjaw-szy, oraz na ukontentowanie y satisfak-ciąę tey expedycyi przez imśi pana Ja-kuba Lepelskiego—pisarza generalnego economicznego doniesioney, czopowe y szelążne z dobr stołowych i. k. mości cum omnibus attinentiis, oprócz doży-wotników y domów w miastach specia-liter libertowanych, szlacheckich y du-chownych, includendo miasto Brześć, do administratora, którykolwiek nad dobrami ekonomicznemi y leśnictwem Biało-wieskim mieć będzie iurysdykcją, dyspo-zycyi, z generalney woiewództwa taryfy protunc do dalszey woiewództwa or-dynacyi odłączylśmy.

In quantitatem, w taryfie woiewódz-twa w roku immediate przeszły speci-

ficata, in virtute d ecretorum trybunałów skarbowych,—Brzeskiego, anni millesimi septingentesimi decimi sexti,—Grodzień-skiego, anni millesimi septingentesimi decimi septimi, także in virtute seymu traktowego—Warszawskiego, importan-ciąę dwiema ratami uznaiemy. A ponie-waż taž pomieniona taryfa czopowego, y szelążnego pokazuje się variata przez quaerimonią ichmość panów obywateł, zaczym meliorationem tey na sądach grodzkich kadencyi maiowej naznacza-my, przy iaśnie wielmożnych ichmościach panach senatorach, urzędnikach ziem-skich y grodzkich, także przy deputo-wanych z każdego traktu po jednemu, to-iest: z traktu Zabużnego—imśi panu Sierz-putowskim—mieczniku Brzeskim; z Ko-bryńskiego—imśi panu Pietrze Guzelicie—skarbniku Wiłkomirskim; z Wysockiego—imśi panu Józefie Wereszczace—stolniku Drogickim; Kamienieckiego—imśi panu Mikołaiu Żardeckim; z Brzeskiego—imśi panu Kazimierz Suzinie—stolniku Orszańskiem; z Prużańskiego—imśi panu Janie Ancucie; z Poleskiego—imśi panu Turskim. Którzy ichmość, aby z iak nay-lepszym woiewództwa ukontentowaniem errores wyrugowali, do przeładowania niesłużnego, praecevendo tym czasem, iednak nim ta nastąpi melioracya, upraszamy iaśnie wielmożnego imśi pana kasztelana Wileńskiego—hetmana w. w. x. Lit., aby exekwować nie kazał, tylko karczem szlacheckich, na wsiach będą-cych, tantisper pokí Deo dante w Maiu pomieniona taryfy nie nastąpi redukcya, a tylko same miasta cum suis attinentiis, secundum currentiam raty pierwszey, podległe bydź mają importancyi y, nie zadość uczynieniem na terminie, exekucyi.

Specialiter imśi pana Heronima Bu-chowieckiego subveniendo quaerimonii na karczmy Dziadkowicze y Muchowłoki z sześciu złotych na sześćdziesiąt nie-

słusznie pociagniony quantitatis znowu do sześciu złotych redukuiemy.

Warując y to dobrom stołowym, aby quantitatatem dwunastu tysięcy złotych, albo gotowizną, albo instantanee pewną a niezawodną delatą imć pan administrator ekonomii wypłacać powinien, praecavendo, żeby woewództwo we trzydziestu tysięcy złotych, konstytucyą na znaczonych, nie szkodowało.

Dom w Kobryniu sądowy ratuszny, dopiero budujący się, tantisper do osobliwej taryfy woewództwa zachowuiemy, y winiarze od Brześcia do taryfy woewództwa ziemskej odłączamy.

Te zaś do supplementu instrukcyi ratione importancyi cęd rzeczy-pospolitey w. x. Lit., kiedy ad strictam calculatiō nem iaśnie wielmożnego imśc pana podskarbiego w. w. x. Lit. postanowienie seymu terazniejszego Grodzieńskiego obligue, inseruiemy: zaczym lustracyję postanawiamy dla investygowania tey skarbowej importancyi, która ma bydź, iak naypilniew przed reassumpcyą seymu expedyowana przez urząd grodzki.

Ponieważ sama konstytucyja o depaktyce animadwersyą grodowi zaleca; przeto y my huic rigori officii castrensis committimus; na sądy kalkulacyjne przy grodzie tak rocznych imśc panów deputowanych utwierdzamy, którzy wszystkie mają expedire kalkulacye prywatnych woewództwa podatków, in renitentes rigidissimas extendendo poenas. Ktokołiek zaś quit sufficienter produkować będzie, niema być pociagniony do tey kalkulacyi.

Exekucye za dekretami extra forum, in praeiudicium prawa a postpositionem officiorum propriorum, aby powagą et vi tego concessu przez wielmożnego imśc pana chorążego woewództwa naszego ruszeniem traktów były powściagnione y niedopuszczone ad cuiuscunque z ichmość panów obywateł requisitionem,

upraszamy y obliguiemy; która interna securitas oraz decretorum trybunału w. x. Lit. executio, żeby miały suum robur przy wielmożnym imć panu Dominiku Szuyskim—chorążym woewództwa Brzeskiego, ichmość panów: z traktu Zabużnego—imści pana Józefa Grabowskiego horodniczego Brzeskiego; z Brzeskiego—imści pana Karola Wereszczakę; z Kamieńieckiego—imści pana Franciszka Szuyskiego—podstolego Brzeskiego;—Kobryńskiego—imśc pana Mikołaja Żardeckiego; z Prużańskiego—imści pana Kazimierza Nornickiego; z Poleskiego—imści pana Ludwika Grodzickiego—czesznika Łukomskiego,—za rotmistrzów na ten rok cały obieramy.

Podymne, ratione ukontentowania woysk. in levamen królewczynom pozwolone seymem Warszawskim, na tę iedną ratę tylko złotych trzy y groszy dwadzieścia pięć, in termino lege prae scripto, a die decima quinta Martii anni currentis, aby przy grodzie importowane było, zgodziłsiśmy się, solarium według prawa non denegando; delaty zaś wielmožni ichmość panowie grodowi wydać aż po expiracyi trzech niedziel od terminu tenebuntur.

Lustracya repartycyi woewództwa naszego do teraz obranych ichmość panów kommissarzów należeć ma.

W krzywdach y oppressach wielmożnego imć pana Franciszka Szuyskiego—podstolego Brzeskiego, aby instantia liter imieniem woewództwa napisał imć pan marszałek koła naszego obliguiemy.

O przebory Saskie, ponieważ wielkie zachodzą quaerimonie, że się z podatku czterech-szostakowego nie stała satisfakcyja: zaczym delaty tych podatków podane przez imści pana Sierzputowskiego—miecznika Brzeskiego ichmość panom grodowym, pro persoluto podać regimenterem obliguiemy, a z inszey importancyi po wypłacać dyspozycye woewództwa

regimenty zaś pro persoluto przyjać powini- ni,—ponieważ postanowienie Warszaw- skie rzeczy-pospolitey, iakie chcąc sposo- by na zapłatę wojsku obmyślić pozwala; insze podatki zaległe, in virtute ante- riorum laudorum, aby przez ichmość pa- nów rotmistrzów traktowych exequo- ne były, iniungimus y komu należy, aby były oddane, do czego sami praetenden- tes pomagać mają.

Defalkę pozwoloną od rzeczy-pospoli- tey dymów woewództwa naszego reko- menduiemy ichmość panom posłom promo- wować na seymie, aby inpari każdy z ichmość szlachty hac gaudeat indul- gentia.

Wielmożnemu iegomości p. chorążemu Brzeskiemu za spendowane koszty pod- czas pospolitego ruszenia tot laudis cau- tam reassumuiemy y zapisuimy w po-

winnym ukontentowaniu sponionem; ichmość panom posłom in simili po skoń- czonym seymie iak nayskutecznieszą obmyślić za woewództwo satysfakcyą deklaruiem.

Do którego to postanowienia naszego aby imieniem nas wszystkich imić pan marszałek koła naszego podpisał się, obo- wiązuiemy. Datum w Brześciu, dnia siódmego Februarii, roku tysiąc siedmsetne- go dziewiętnastego.

U tego laudum podpis ręki wielmož- nego imić pana marszałka tymi słowy: Józef Pac—marszałek koła rycerskiego woewództwa Brzeskiego. Które to te laudum, za oczewistym onego przez wyż wyrażoną osobę podaniem do akt, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1719 г.

Изъ книги за 1719 годъ, стр. 211—214.

368. Дополненіе къ инструкціи дворянъ Брестскаго воеводства, составленное ими на срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиися на сеймикѣ, дали своимъ посламъ дополненіе къ инструкціи слѣдующаго содержанія:

1) Послы обязываются ходатайствовать о со-храненіи имѣній княгини за воеводствомъ.

2) О представлениі скарбомъ въ кн. Литовска- го отчетности.

3) Объ уничтоженіи податей на войска съ имѣній земскихъ и о назначеніи для нихъ про-довольствій въ видѣ гибернъ;

4) О безотлагательномъ исполненіи трибуналъ-скихъ постановленій, а равно и о разрѣшениі теку-щихъ дѣлъ по порядку ихъ поступленія въ суды.

5) О воспрещеніи чужестранцамъ вносить сум-мы на трибунальскія должности подъ страхомъ лишенія оныхъ.

6) О воспрещеніи взыскивать ново-назначенные сборы, какъ незаконные.

7) О разрѣшениі обывателямъ свободно входить въ Кобринскія и Чахецкія—Бѣловѣжскія пущи, а равно и о возстановленіи въ этихъ мѣстностяхъ древнихъ границъ, пріуроченныхъ къ имѣніямъ королевскимъ.

8) О воспрещеніи короннымъ судамъ произ-водить за своими декретами экзекуціи въ кн. Литовскомъ.

9) О воспрещеніи духовнымъ судамъ позы-ваться къ себѣ лицъ свѣтскихъ.

10) О воспрещеніи томоженнымъ короннаго подскарбія обременять жителей лишними побо-рами на таможняхъ, какъ объ этомъ заявиль жалобу Дрогичинскій стольникъ — Верещака по поводу злоупотреблений Мальборской ко-моры, взыскивающей съ каждого вола по 10 тын-fovъ.

Roku tysiąc siedmusetnego dziewiętnastego, miesiąca Februarii iedynastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, przede mną Zygmuntem Benedyktem Chrzanowskim—czesznikiem y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, stanowszy personaliter imć pan Jerzy Giesminowicz, suplement do instrukcyi, na rzecz w nim niżey wyrażononą, ku aktykowananiu do xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisany:

Suplement do instrukcyi na reassumpcyą seymu Grodzieńskiego, od nas senatorow, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywatelów województwa Brzeskiego, dany wielmożnym ichmość panom: Samuelowi Jurewiczowi—pisarzowi w. x. Lit., Franciszkowi Chrzanowskiemu—łowczemu województwa Brzeskiego, posłom naszym ziemskim na seymiku gospodarkim, na zaustrz po deputackim, roku tysiąc sedmset dziewiętnastego, miesiąca Februarii siódmego dnia u Brzesciu.

Dobra xięźnay ichmości, iako fundum reipublicae, aby zachowane przy prawach oyczyzny naszey były,—serio cavebunt ichmość pp. posłowie; ani possessori moderno na indygenat nie pozwolą.

Skarb w. x. Lit., aby był ad strictam calculationem pociagniony, ratione wszelkich w. x. Lit. importancyi,—starać się będą ichmość panowie posłowie.

Podatki z dymów, ponieważ tylko do terazniejszego pozwolone seymu pro levamine zruynowanych starostw, aby z dobr ziemskich zniesione były, a woysku zapłata z zupełnych iuż hybern post respirium kilku lat obmyślona była,—singularissimae sollicitudini iniungimus ichmość panów posłów naszych.

Ordynacye trybunału głównego w. x. Lit. ratione conserwat, które zwykły

y kilka lat retardare świętą sprawiedliwość, aby w dylacye nie szły te spraw conservaty, ale z terminu za przypadnieniem sprawy z regestru sądzone były.

Suscepta wszelaka aby per iuratas personas w grodach expedyowaną była,—solita activitate doyrzą ichmość panowie posłowie.

Ad normam in toto trybunali koronnych, non indigenae y zagraniczn, cum periculo dobr fundi reipublicae, aby na żadne fortuny summ swoich nie wnosili, sub amissione onych,—cavebunt ichmość panowie posłowie.

Zbory nowo erygowane przeciwko prawu pospolitemu, gdzie się kolwiek pokażą,—circa rigorem legis ichmość pp. posłom rekomenduiemy.

Wchody do puszczy leśnictwa Kobryńskiego y Czacheckiego Białowieskiego aby secundum antiquas leges ichmość panom obywatelom naszym bronione nie były, ale przez kommissarzów i. k. mości exdividowane były y inne między dobrami stołowemi granice należącą kommisją ufacilitowane były,—ichmość panowie posłowie domówią się.

Exekucye urzędów koronnych za dekretami do dobr w. x. Lit., aby się nie wdzierały,—obwarować postarać się ichmość panowie posłowie.

Świeckie osoby, że często extra forum, do duchownego sądu pociągane bywaią, cum convulsione iurium: zaczym serio invigilabunt ichmość panowie posłowie, iakoby novella lege his abusibus zabieżeć.

Subveniendo quaerimonii imći pana Józefa Wereszczaki—stolnika Drogickiego w poniessioney depaktyci na komorze Malborskiey, po tynfów dziesięć ludzie celnicy iaśnie wielmożnego imś pana podskarbiego koronnego, nad prawo słuszność, od wołu każdego oppresserunt; obliguiemy ichmość pp. posłów, ażeby

omni activitate, qua possent, domowili
się u windykowali tē krzywdę.

U tego suplementu podpis ręki wiel-
możnego imści pana marszałka koła ry-
cerskiego tymi słowy: Józef Pac—mar-

szalek koła rycerskiego woiewództwa
Brzeskiego. Któryż to ten suplement, za
oczewistym onego przez wyż wyrażoną
osobę podaniem do akt, iest do xiag
grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1722 г.

Изъ книги за 1722 годъ, стр. 207—213.

369. Постановление дворянъ Брестскаго воеводства на господарскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на господарскій сеймикъ (послѣ громничаго) въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по выслушаніи реляцій пословъ, отправляемыхъ на скарбовый трибуналъ, постановили:

1) Во исполненіе заявлений прошлогоднихъ сборщиковъ о нежеланіи богатыхъ пановъ уплачивать назначенный съ нихъ подати, поручить гродскимъ и земскимъ властямъ, въ присутствіи трактовыхъ депутатовъ, произвести ревизію податнымъ сборамъ и отчетъ о ней представить на антекомиціальные сеймики.

2) Этой же комиссіи поручить произвести повѣрку тарифа, въ виду излишнихъ вымогательствъ съ корчмъ и мѣстъ вновь заселенныхъ и включению въ него шинковъ винныхъ и другихъ—заграничныхъ, къ уплатѣ неподлежащихъ, и подать оный въ исправленномъ видѣ въ судъ гродской; для выслушанія этой повѣрки, а равно и податнаго отчета назначается срокъ 19-ое Марта.

3) Для удовлетворенія жалобъ многихъ обывателей въ томъ, что подвергаясь экзекуціямъ, они же вынуждаемы бываютъ вѣдти за квитанціями за нѣсколько миль, обязать суклюекторовъ и войсковыхъ офиціалистовъ, чтобы они на мѣстѣ расчитывались съ обывателями, не смѣя ставить экзекуціи набольше 3-хъ жолнеровъ и одного сотоварища.

4) Къ этому же чоловому шеляжному присоединить и подать съ люзныхъ людей, съ мужчины по 3 золотыхъ, съ женщины—по 2.

5) Для постройки судной избы, книгохранилища и тюрамы, назначить по 1 златому съ дымы со всѣхъ безъ различія имѣній—королевскихъ,

духовныхъ и свѣтскихъ и прѣпроводить эту сумму Виленскому воеводѣ Потѣю для зависящихъ распоряженій.

6) При этой же подати замковое управлениe обязывается произвести уплаты и слѣдующимъ лицамъ: ксендзамъ іезуитамъ—по 7 грошей съ дымы, на канонизацію Костя; Брестскимъ Августіанамъ—по 1 грошу, на лавки (кошельные скамьи); по 1 грошу на братство св. Панны Потѣшнія (т. е. скорбящихъ), извѣстной своими чудесами по всему свѣту; по 3 гроша—на костель еяже;—все это изъ мартовскаго сбора, а изъ сентябрскаго—по 1 грошу съ дымы, Базиліанкамъ Брестскимъ и Каменецкимъ. Что же касается до уплаты Сапѣгѣ—подскарбію, Хржановскому—подкоморію, а равно и другимъ лицамъ, то ее отложить до 1723 года.

7) Для лучшаго осуществления декретовъ скарбового трибунала назначить полковника и трактовыхъ ротмистровъ съ обязательствомъ, чтобы они не позволяли производить экзекуцій за декретами, пріобрѣтенными вѣ в провинціи.

8) Претезій виазей Сангушковъ и Чарторыйскаго относительно Островской ординациі обуздать на антекомиціальныхъ сеймикахъ и включить въ число пунктовъ инструкціи воеводства на предстоящей сеймѣ Варшавскій.

9) Поручить сеймовому маршалку письменно снести съ короннымъ подскарбіемъ, какъ относительно починки мостовъ Брестскихъ, такъ и пошлинь, независимо взысканныхъ со шляхты при навигації ея по верхнему и нижнему течению Мухавца, для зависящихъ съ его стороны распоряженій.

10) Плата гродскимъ властямъ не должна превышать 5 злот. и 11 грошей.

11) Дѣло ксендза Сехновскаго и ксендзовъ Бер-

нардииовъ, хотя и было внесено на сеймикъ на-
стоящій, но, такъ какъ окончательнаго рѣшенія
не получило, то возобновить его на сеймикахъ | комиціальныхъ; также точно поступить и съ по-
горѣльцами.

Roku tysiąc siedmusetnego dwudzieste-
go wtórego, miesiąca Februarii trzynasto-
stego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, akta-
mi starościńskiemi, przede mną Francisz-
kiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łow-
czym y podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter
imć pan Józef Gragowski—sługa wiel-
możnego imści pana Michała Suzina—stol-
nika y marszałka seymiku pogromnicz-
nego, laudum woiewództwa Brzeskiego
na rzecz w nim niżej wyrażoną ku ak-
tykowaniu do xięg grodzkich Brzeskich
podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta y obywatele woiewództwa Brzeskiego,
na seymiku gospodarskim, nazajutrz po
deputackim, obrawszy unanimi assensu
za dyrektora imć pana Michała Suzina—
stolnika Brzeskiego, nie tylko z antena-
tów swoich, ale na ustawicznych woie-
wództwa funkcjach zasługami et propria
virtute nitentem, do dyspozycyi cało-
rocznej przystąpiliśmy.

A naprzód, wysłuchawszy wielmoż-
nych ichmość panów Franciszka Chrza-
nowskiego—łowczego y podstarościego są-
dowego woiewództwa Brzeskiego, Józefa
Wereszczakę—stolnika Drohickiego, na
trybunął skarbowy w. x. Lit. obranych,
relacyją, oraz wielką w zaszczycie woie-
wództwa naszego uznałszy applicacyą,
przy powinnym podziękowaniu za koszta
y expensa in usus publicos spendowane,
solita praxi—po groszy sześciu na oso-
bę, przy racie septembrowej kurrencii
podatków tegorocznych uchwalamy;
które, aby natenczas przy podatkach
woyskowych, ex mente dekretu trybu-
nału skarbowego, exekwowane były y | sca, przyłączyszy szynki winne y inne

ichmościom wypłacone,— wielmożnych
ichmościów pp. grodowych obliguiemy.

A że stawali cum rationibns uchwały
przeszłoroczney od różnych osób ich-
mości panowie Jan Ancuta—skarbnik
Bielski y Jan Bohuławski—poborcowie,
exiguam barzo reprezentując portionem
wyekkwowaney summy, składając się,
że ex maxima parte w nayobszerniey-
szych dobrach exekucya tego podatku
nie dopuszczona y assygnacye woiewódz-
twa oschły: zaczym do wysłuchania
ichmościów kalkulacyi, oraz do lustracyi
y weryfikacyi kwitów, na mieniony poda-
tek w różnych woiewództwa miejscach
danych, przy ichmości pp. senatorach,
urzędnikach ziemskich, grodzkich, z kaž-
dego traktu po dwóch deputowanych
ichmość panów: z Zabużnego traktu—
Jeziernieckiego, krajczego Brzeskiego,
Józefa Hornowskiego; z Brzeskiego—imć
pana Wyganowskiego, podczaszego Troc-
kiego; Eysmonta, komornika Brzeskie-
go; z Kamienieckiego—Kazimierza Suzi-
na, Franciszka Piotrowickiego; z Kob-
ryńskiego—Franciszka Kościuszka y Fran-
ciszka Dombrowskiego; z Pruzanskiego—
imć pana Michała Sawickiego, horodni-
czego Wileńskiego, Franciszka Połońskie-
go; z Poleskiego—Ludwika Grodzickie-
go, czesznika Łukowskiego, Karola Biel-
skiego, obraliśmy; którzy to ichmość ex-
actam uczyniwszy calculationem woie-
wództwa na seymikach antekomial-
nych w roku terazniejszym przypada-
jących, dać informacyją obligowani
beda.

Tych że ichmość uprosiliśmy, aby ta-
ryfe czopowego szelężnego meliorowali,
iustum mając respectum na przeagrawo-
wane nowo wystawione karczmy y miey-
scia, przyłączyszy szynki winne y inne

wszystkie, według dawnych zwyczaiów, a nienależycie pociągnione, mianowicie zagraniczne, do woiewództwa naszego nienależące, excypowawszy, y porządną sporządziwszy taryfę, z podpisami swoimi do grodu podać tenebuntur. Którey melioracy taryfy czopowego y szelżnego, oraz kalkulacyi z investigacją, termin do Brześcia ziechania się non obstante aliquorum absentia, naznaczamy dzień dziewiętnastyMarca w roku teraznieyszym.

A ponieważ zachodzą wielkie quaerimonie, że tak podatki z dymów, iako y czopowego za delatami in fundo exequuntur, a po kwity za kilkanaście mil iezdzić przymuszeni bywają; więc cavemus, ażeby abhinc tamże przez succollectorów, y officialistów woyskowych tamże in fundo bonorum wypłacali y kwitowani zostawiali possessores bonorum; nie ponosząc do tych czas praktykowaney exekucyi nad osob ttry żołnierskich z sukollectorem computando, tych zaś pomienionych podatków currentia monety aby według konstytucyi obserwowana y przez gród oraz ichmościów pp.. oficerów brana była,—waruiemy, sub rigore legis.

Do tegoż czopowego szeleżnego przyłączamy w roku currencyi terazniey-szej exactionem z lóznych ludzi, u nikogo nie służących, tylko u żydów służących, także na żuławę wychodzących, od każdego mężczyzny po złotych trzy, a od białogłówego po złotych dwa. Ad dispositionem przykontrahencyi czopowego perceptorum exolutorumque podatek woiewództwa należeć ma y realitas quantitatis na przyszłym, da Bóg, gospodarskim seymiku reprezentowana być powinna; ale do tegorocznych tegoż podatku z lóznych exacci, co się z kalkulacyi y investygacyi pokaze ichmość pp. assygnatoriuszom przy rocznych cedere ma strictam observantiam, zaleciwszy wielmożnym imśi pp. grodowym currentias

według konstytucji podatków przy tych że.

Widząc incommodum et detrimentum woiewództwa, że ani sądowej ani do chowania xięg ziemskich y grodzkich izb, ani wieży dla pohamowania excessów nie mamy, po złotemu z dymu każdego dobr królewskich, duchownych y ziemskich—do rąki w. imści pana Ludwika Pocieia—woiewody Wileńskiego, hetmana w. x. Lit., uchwalamy, upraszając imści, naszego wielce miłościwego pana, aby choć one pro cmonodo całego woiewództwa, iako przyzwyczaiony swoie świadczyć propensye, przyiąć raczył y te izby do sądów seymikowania deponowania *)
..... wymurować rozkazał ze wszystkim porządkiem y za warciem kosztem pomienionej summy, za co woiewództwo do wszelkich poczuwać się będzie obligacyi.

Przy tymże podatku marcowej raty
officio castrensi exequować y wypłacać
rekomendujemy wielebnym ichmościom
xięży jezuitom Brzeskim długu przez
województwo obligowanego na kanoniza-
cję błagosławionego Stanisława Kostki—
po groszy siedmu z dymu; wielebnym
oycom Augustianom Brzeskim na ławki—
po groszu; na bratstwo Nayswiętszey
Pannny Pocieszenia—po groszu z dymu;
także na kościoł Nayswiętszey Panny
Desney, która cudami swemi na cały
świat słynie—po groszy trzy z dymu przy-
chwalamy przy racie marcowej; przy
Septembrowey zaś uchwalamy zruynowa-
nym oycom Bazylianom Brzeskim—po
groszu, Kamienieckim—po groszu z dymu;
iaśnie wielmożnemu imć panu Sapiezie—
podskarbiemu nadwornemu w. x. Lit.,
także imśc panu Chrzanowskiemu—pod-
komorzemu Brzeskiemu, ad proportionem
largicy innych ichmościów pp. kommis-
sarzów, deklaruiemy gratitudinem w ro-

* Здесь отрезана цепь строки.

ku, da Bóg, tysiącznym siedemsetnym dwudziestym trzecim, z raty Marcowey, za straty poniesione na kommisyi Brzeskiej skarbowej, uchwalić, mediante na następującym gospodarskim seymiku publico et unanimi assensu uformowawszy, assignamus.

W reces dalszy nie puszczając ażeby dekreta trybunalskie tym łatwiej do ekzekuci przychodziły, obraliśmy tot meritis clarum dygnitarza za półkownika imc pana Michała Aloizego Sawickiego—horodniczego Wileńskiego, za rotmistrzów zaś traktowych ichmość pp.: z Zabużnego—Teodora Buczyńskiego—skarbnika Trockiego, z Kobryńskiego—Piotra Wereszczakię—oboznego Brzeskiego, z Kamiennieckiego—Alexandra Buchowieckiego, z Brzeskiego—imc pana Stefana Tarkowskiego—mieczenika Bielskiego, z Prudnickiego—Ignacego Żardeckiego, z Poleskiego—Marcina Kościuszki, tychże ichmość obliguiemy, aby indemnitem praerogatiw woiewództwa Brzeskiego przestrzegali et se opponere przeciwko wszelkim ekzekuciom za dekretami extra provinciam *)

Jaśnie oświeconeego xiążęcia, imc pana Sanguszki—marszałka nadwornego w. x. Lit., iuxta contentum listu, circa ius naturale jaśnie oświeconey xiążney imsc marszałkowej tegoż xięcia imsc conseruationis in ratione ordynacyi Ostroskiej, actualiter in possesione xiążat imsc Sanguszków będącey akceptowawszy da Bóg na seymik antekomialny ichmość pp. posłom naszym, obranym na seym, inter praecipua puncta woiewództwa naszego ad promovendum przez instrukcyę committere deklaruemy, ażeby xięcia imsc circa ius naturale zachowana była.

Także podobną przysługę świadczącą jaśnie oświeconemu xiążciu imsc Augustowi Czartoryiskiemu—kawalerowi

Maltańskiemu do ordynacyi Ostrowskiej pretensi motiva nam primum na teraznieyszym congressie naszym literalnie doniesione, gdy inne privati iuris cum iure publico connexi iniuriā convulsione spirantia ninieyszego seymiku naszego facultate resolvī nie mogą: pręto praemisso tegoż xięcia imsc nomin et personae plenissimo respectu, da Bóg, na seymiku przedseymowym ichmość pp. posłom naszym nadchodziącym obranym przy punktach woiewództwa naszego desiderio, ratione ordynacyi Ostrowskiej, aby omnimum ordinum na seym congressu sensuque unanini agnitione et determinatione suam sortiatur committere spondemus y responsa eo nomine sensuque obudwóm jaśnie oświeconym xiążetom ichmość przez imc pana marszałka koła naszego, ażeby nomine woiewództwa były wydane, committimus.

Że most zamkowy y inne Brzeskie fataliter zruynowane, więc uprosiliśmy imsc pana marszałka koła naszego, ażeby nomine woiewództwa jaśnie wielmożnego imc pana podskarbiego nadwornego koronnego listownie convenit in ea materia, za którego intimacyę ekonomie i. k. mości pobudzeni byli do zbudowania y erigowania; podobnym že sposobem, ażeby ichmość pp. obywatele nie byli pociągani do płacenia etiam od defluitacyi z góry do Brześcia, iako y ci, którzy od Brześcia idą nadół z statkami, nie podlegają huic oneri, wielmożny imc pan marszałek koła naszego u i. w. imc pana podskarbiego w. x. Lit. listownie expostulabit.

Currentiam podatku teraznieyszey raty Marcowey zkomputowawszy, solarium ichmość pp. grodowych niema więcej wynosić, tylko złotych pięć y groszy iedynaście.

Po obraniu imc pana półkownika y ichmość pp. rotmistrzów woiewództwa naszego, którym invigilare circa bonum

*) Otręzana половина строки.

publicum et securitatem integratatemque
naęzy, rekommenduiemy publico laudo,
uznawszy z słusznich quaerimonii ich-
mość pp. obywatelów laesioneim et violent-
iam iurium, kiedy ich exekucie przez
urzędników z cudzych woiewództw pro-
wadzone y przez woiewództwa cudze
intra provinciam, a tym bardziej extra
provinciam y koronne contra gradus le-
gum odprawowane, a oraz za otwartym
dekretem forti executione, mota nobilitate,
czynić permittunt, a ichmość per ausum
za powtórniemi dekretami, y to kontu-
macyinem, non tam exequi prawa,
quam everti et violare, odważają się; ca-
vendo tedy publicae securitati, rekommend-
uiemy imc pana półkownikowi y ich-
mość pp. rotmistrzom, aby hanc oppres-
sionem cavendo, za słuszną y prawdziwą
dedukcyą a parte iniuriata, mota nobili-
tate, adhibito militari brachio, mature et
stremie repellerent, przestrzegając per
omnia integratatem praedamque iuris, re-
ferując się do dawnych konstytucji.

Interes imci xięda Siechniewskiego,

plebana y ichmość xiędy Bernardynów
Brzeskich, ponieważ był wniesiony na
seymiku, a skutku finalnego nie wziął;
zaczym do seymiku antecomicialnego
odkładamy, cum declaracione omnimoda
facilitatis; także conflagracyi według
dawnych laud conservantur.

Do którego to laudum, dla lepszych wa-
gi, imieniem wszystkich ichmościów pp.
obywatelów woiewództwa Brzeskiego,
ręką się moją własną podpisuję. Datum
w Brześciu, roku tysiąc siedemsetnego
dwudziestego wtórego, miesiąca Februarii
dnia dziesiątego.

U tego laudum podpis ręki wielmożne-
go imci pana marszałka seymikowego
temi słowy: Michał Stanisław Suzin—
stolnik y marszałek seymiku pogrom-
nicznego gospodarskiego woiewództwa
Brzeskiego. Któreż takowe laudum ze
wszystką rzeczą w nim specifikowaną
oczewisto ku aktykowaniu podane, iest
do xięg grodzkich Brzeskich przyjęte y
wpisane.

1723 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2837—2840.

370. Универсалъ епископа Познанскаго Станислава Гозиуса объ избраніи
короля.

Станиславъ Гозиусъ, Божию и апостольской
столицы милостию епископъ Познанскій, по оби-
занности своей, симъ универсаломъ доводить до
всебошаго свѣдѣнія, что послѣ продолжительныхъ
смутъ и несчастій отъ деспотизма Станислава
Лещинскаго, единодушно избранъ въ польские
короли Саксонскій электоръ—Августъ III-й. По
сему, и для блага отчества и для личнаго успо-

коенія, всѣ подданные царства польскаго при-
глашаются признать его таковыимъ, учинить ему
надлежащую присягу и поспѣшить подъ знамя
коронаго маршала Понинскаго, какъ для соу-
частія въ конфедерациі, такъ и присутствія на ко-
ронації, срокъ которой будетъ объявленъ са-
мимъ электоромъ.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego
trzeciego, miesiąca Nowembra dwudzieste-
go trzeciego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzes-
kim, aktami starościńskimi, przede mną
Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanow-

skim—łowczym y podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, stante praesenti interregno, stanowszy personaliter imē pan Adam Strzałkowski—sługa i. o. księcia, imēci woewody Nowogródzkiego, regimentarza woysk w. x. Lit., uniwersał niżey wyrażony ad acta grodu Brzeskiego ku wpisaniu podał, cuius tenor sequitur talis:

Stanisław Józef z Bezdan Hosius, z Bożey y stolice apostolskiej łaski biskup Poznański y opat Czerwiński, iaśnie oświeconym, i. w. wielmożnym ichmę panom senatorom, dygnitarzom, urzędnikom y całemu prześwietnemu rycerstwu korony Polskiej y w. x. Lit., tudzież prowincyi incorporowanych, m. w. m. panom y braci, przy zaleceniu chęci y usług moich, do wiadomości donoszę.

Niech nikomu to nie będzie w podziwieńiu, że na mnie sors cadit usługi terazniejszej, którą mię authorisavit lex publica stantibus his circumstantis, które wszystkim w. m. panom dobrze iuż są wiadome. Ginęła iuż rzecz-pospolita, sponte suscepto na zgubę swoia fato przez scissią, których uyć mogła remoto od siebie quaesito na swóy upadek instrumento. Dla którego kiedy iedni ginąć chcieli, drudzy saniora biorąc przed się consilia, zatautowali cursum nieszcześliwości, ex causa efficiente despotycznej nominacy Stanisława Leszczyńskiego pochodzących, nic mając innego sposobu nad ten ostatni, aby oddzieliwszy się a contagione nociva y uczyniwszy sobie praecustodycę przez' manifest publiczny, post temere interruptam electio nem, wrócili się do kontynuacyi actus electoralis, gdzie y ia znaydowałem się, secutus provida consilia, do utrzymania liberi veto, prac y wolności oyczystych służace; y tak miarkować musieliszy wszystkie consultacye nasze, aby prae terita de vita corrigere et futuris providere mogły. Benedixit Deus optimis dla

dobra pospolitego intentionibus nostris felicissimo successu przez' szczęśliwe obranie, nemine contradicente in campo electoralni, die quinta mensis praesentis w czasie sześciuniedzielnego seymu electionis, tractu ieszcze nie wyszły pod Kamienną hostilitate przeciwnej strony liberum passum y na stare mieysce non permittente przez' nominaey moie obser vata omnium sullenitatum forma nayaśniejszego królewicza imēci polskiego y electora Saskiego Augusta trzeciego, o czym instrument elekcji plenius informabit. Terazniejszą denuncyacyą moią to tylko donoszę w. m. panom, abyście communi consilio własney oyczynie, fortunom swoim et tranquilitati publicae pro desse chcieli, a pochwaliwszy magna consilia Dei operatus, quod operatus est in nobis, szczęśliwie obranego króla iegomości Augusta trzeciego za pana uznali, ad fidelitatem et debitum hommagium praestandum possieszajac, augendo zaś konfederacyę stanów tey rzeczy-pospolitey circa tuiti onem maiestatis iego pod marszałkowską dyrekcyą iaśniewielmożnego imēci pana Antoniego Łodzi Ponińskiego—instygatora koronnego uczynione, numero et sensibus suis, a oraz na następujący seym coronacionis, którego determinacyą in manus nayaśniejszego elektu imēci naszego oddaliśmy, z prześwietnych woiewództw, powiatów, ziem swoich posłów cum plena iuxta praxim activitate obrali. W czym iako naypomyślniejszych sukcessor w. m. w. m. panom uprzeymie życząc, maiestatowi Boskiemu supplikować będę, aby in perfecta unione statuum przy nayaśniejszym regnancie naszym confirmet et conferret to, co pro bono religionis, pro gloria et com modo narodu naszego dzielność wszech mocney ręki iego zaczęła. Te zaś denuncyacyę nayaśniejszego elektu iegomości ad publicum solatum et notitiam (podając) po przyśnieniu zwykley pieczęci moiej

ruką własną podpisuię. Działo się w Warszawie, die vigesima Octobris, anno Domini millesimo septingintesimo vigesimo tertio.

U tego uniwersalu podpis ręki przy pieczęci takowy: Stanisław biskup. Który to takowy uniwersał iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1726 г.

Изъ книги за 1726 годъ, стр. 47—49.

371. Постановление дворянъ Брестского воеводства на Срѣтенскомъ сеймикѣ господарскому.

Дворяне Брестского воеводства, собравши ся на погромничий сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по избраніи директора, постановили:

1) Просьбу Трокского воевода Огинскаго исполнить и увѣдомить объ этомъ просителя письменно.

2) Съ имѣнія Сапѣги взимать на будущее время только половинную часть чоповаго шеляжнаго, такъ какъ другая половина этого имѣнія—Рисна отошла отъ него къ иному владѣльцу.

3) Оповѣстить, что Гонсевскій, согласно постановлению гродскаго суда и собственному его обязательству—Подлецкому, отсидѣть положенное для него время въ тюрьмѣ.

4) Размѣры податей на войско вел. кн. Литовскаго оставить прежніе, т. е. въ одинъ срокъ по 3 золотыхъ и 25 грошей; сборщикамъ—по 4 гроша.

5) Жалованье комисарамъ на трибуналъ скарбовый производить въ размѣрахъ прошлаго года.

6) За невозможность удовлетворить всѣхъ прошеній лицъ духовныхъ и свѣтскихъ на сеймикѣ настоящемъ, назначить вознагражденіе только слѣдующимъ лицамъ: ксендзамъ Августинамъ за скамейки—одинъ грошъ изъ обоихъ срокаў; ксендзамъ Бернардинамъ и ксендзамъ Базиліанамъ—одинъ грошъ изъ мартаовскаго срока и ксендзу Воинскому на возобновленіе костела—тоже одинъ грошъ изъ мартаовскаго же срока.

7) Потребовать, чтобы, согласно трактовой конституції, чоповое вносили всѣ шинки, находящіеся въ Брестѣ и уклоняющіеся отъ уплаты онаго подъ разными предлогами, исключая шинки тарифныхъ, которые подлежать экзекуціи города,—подъ страхомъ узаконенныхъ взысканий за ослушаніе.

8) Благодарить Брестскаго старосту за открытие судовъ по преступленіямъ повѣшнѣмъ.

9) Обывателямъ заявившимъ желаніе—отложить текущую каденцію до другаго времени, выразить глубокую благодарность.

10) Поручить маршалку снести съ Брестскимъ пробоющемъ по поводу закрытія имъ публичной дороги, идущей отъ фары (приходскаго костела), въ случаѣ же отказа съ его стороны—домогаться этого судебнѣмъ порядкомъ.

11) Корчмы новыя, выстроенные по кутамъ, освободить отъ взысканія съ нихъ чоповаго, въ особенности корчму Брестскаго коморника (землемѣра) Домбровскаго, съ которой взимать только 3 золотыхъ.

12) Послать на Гродненскій сеймъ выдать объявление вознагражденіе; точно также и подскарбію Сапѣги за комиссарство; а Эйсимонту обѣщать одну изъ первыхъ вакансій на какую либо должность.

13) Вспомоществование гродскому регенту Вислоуху по случаю пожара, бывшаго въ его имѣніи, за несогласіемъ нѣкоторыхъ обывателей, отложить до будущихъ сеймиковъ антекомиціальныхъ.

14) Относительно жалобы Сузина—Брестскаго стольника, что съ владѣемой имъ королевщиной взимается двойная подать,—одна экономіей, а другая—воеводствомъ, и что съ корчмы его, приносящей дохода только 15 золотыхъ, по тарифу чоповаго шеляжнаго взимаютъ 30 золотыхъ, постановить, чтобы податей воеводству онъ не платилъ, а шеляжнаго—только 3 золотыхъ.

15) Точно также освободить отъ земскихъ повинностей и 3 уволоки Брестскаго землемѣра Домбровскаго, такъ какъ за нихъ онъ уплачиваетъ и экономію.

- 16) Для бояже успѣшаго дѣйствія трибуналъ скихъ декретовъ, назначить полковника и пот- мастроевъ.
- 17) Размѣры чоловаго и шелкаго оставить по тарифу прошлогоднему.

Roku tysiąc siedmsetnego dwudziestego szóstego, miesiąca Februarii siódmego dnia.

Na roczkach Februarowych grodzkich Brzeskich, porządkiem prawa statutowego przypadłych y sądownie w Brześciu odprawiających się, przede mną Janem Fryderykiem—hrabią na Kodniu, Dorohostajach, Czarnobylu y Kopylach—Sapieha, kasztelanem Trockim, starostą Brzeskim, personaliter u sądu comparens patron imci pan Hieronim Jahołkowski, te laudum ad acta podał, cuius tenor sequitur talis:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta y obywatele woewództwa Brzeskiego, zechawszy się na seymik pogromniczny gospodarski ad locum consiliorum do Brześcia, w roku terazniejszym tysiąc siedmusetnym dwudziestym szóstym, miesiąca Februarii dnia piątego, naprzód za dyrektora seymiku naszego tot probatae virtutis et activitatis imci pana Michała Suzina—stolnika Brzeskiego obraliśmy y do dyspozycyi całorocznej woewództwa przystąpiliśmy.

A naprzód, mając odezwę listowną od iaśnie wielm. imci pana Ogińskiego—woiewody Trockiego in desideriis suis, dać replikę imci panu marszałkowi koła naszego zleciliśmy, z kontestacyj wselkiej obserwacyi y wdzięczności za podjętą fatyę in provincia gesta publici characte-ris poselstwa.

A że dobra Wysokie iaśnie wielm. im. Sapiehy, pisarza polnego w. x. Lit., razem w taryfie czopowego szelążnego będące z Rasną, czopowe płaciли, gdzie że Rasna w inszą cessit posessya, a zatem y czopowego onus distingui musi, zaczym i w tym dogadzając desiderio ia-

nie wielmoż. imci pana pisarza pełnego wielkiego x. Lit., ad expeditionem podług taryfy roku tysiąc siedmsetnego dwudziestego *) importare maię.

Jednak praevia disjudicatione grodu woewództwa naszego, wielm. imci pan Gonsiewski—skarbnik ziemi Podlaskiej, ponieważ podług zaszley z imci panem Podleckim intercyzy paenam sessionis turris tu u nas w Brześciu adimplevit; tedy y w tym kontentując desiderium imci publicum daiemy testimonium.

Currencyą zaś podatku na woyska w. x. Litewskiego woewództwa naszego, vi- gore konstitucyi seymu pacificationis, antiqua praxi zachowuimy, to-iest, na woysko po złotych trzy groszy dwadzieścia y pięć z raty iedney; solarium imci panom exaktoram groszy cztery.

Wielmożnych ichmość panów komissa- rzów na trybunał skarbowy w. x. Lit., od nas anno elapo obranych pensye we- dług przeszłorocznego laudum conserwu- imy.

W zachodzących zaś suplikach róż- nych, tak imci xięży, iako też y braci na- szych, že tantisper nie mogliśmy obmyślisz satisfactionem desideriorum im.; tedy tan- tisper ichmość xięży Augustyanom, in recompensam za szkody w ławkach, grosz ieden przy racie marcowej, a dru- gi przy racie septembrowey conferuiemy; także imci xięży Bernardynom Brzeskim, imci xięży Bazylianom po groszu z raty marcowej uchwaliliśmy; imci xiędu ple- banowi Wohinskiemu, po spaleniu, na erekcję kościoła nowego, grosz z raty marcowej pozwoliliśmy.

Tudzież po różnych miejscach, w mie- scie Brześciu, szynki, odprawiające się y

*) Въ подлиннике пропускъ.

różnemi zaszczycone protekcyami, wyłania się od dokładania się czopowego w mieście Brześciu; więc reasumując konstytucją traktatową, która, nemine excepto, importancią czopowego naznaczyła, na gruncie duchownym, czyli mieyskim, mają się przykładać do szynkarzów miasta Brzeskiego proporcjonalnie, excepto taryfowych, sub libera executione militari grodu Brzeskiego, super renitentes zaś paenas legum, teyże traktowej konstytucyi expressarum, extendimus.

Waruiemy, gratitudinem nostram iaśnie wielmożnemu imci panu staroście Brzeskiemu, kasztelanowi Trockiemu, że ex innato ku temu woiewództwu zelo zaczął sądy swoje grodzkie, mianowicie ad evertenda, vigore iuris, recentia criminata.

Że zaś imci panowie obywatele nasi affektowali dla różnych interesów swoich odłożenia teraznieszey kadencyi do dalszego czasu; tedy za tę łatwość publico nomine ichmości dziękuiemy et pro administrata iustitia, mianowicie w święzych securitatis publica lezyach, wszelką deklaruiemy wdzięczność.

Konstytucią nie dopiero zaszłe recise mając non sine sensu doloris conclusiōnem legum przez zagrodzenie tey publicznej drogi przez duchowną od fary iuryzdykcyą uznaśmy: a zatym zlecamy imci panu marszałkowi naszemu, aby conveniat publico nomine imci xiędza proboszcza Brzeskiego, ne praejudicet legibus publicis; a in casu repulsae, committimus cui de iure iucubit, prawem to agere.

Karczmy nowe pokątnie, ieżeliby się gdzie znaydowały, że dopiero ad perfectionem przychodzą, a nie są w taryfie: zaczym aby ab onere czopowego były wolne, praesenti laudo assensimus, osobiście karczma Horodeczna imci pana Franciszka Dombrowskiego, komornika Brzeskiego, aby się w tym respekte mieściła iako noviter erigowaną, z któryey złotych

tych trzy, a nie więcej, płacić powinien czopowego.

Jaśnie wielm. ichmość panom posłom województwa naszego na seym in limitatio-ne zostający obranym, iakośmy anno elapso na powtórzą kadencyą Grodzieńską pensią determinowali, tak laudo moderno, reasumendo naszą deklaracyą, firmiter et irrevocabiliter na seymikach antecomicialnych similem gratitudinem uchwalic upewniamy u świeże racie następującej anni moderni.

Similiter jaśnie wielmożnemu imci panu Sapiezie—podskarbiemu nadwornemu y wielm. imci panu podkomorzemu Brzeskiemu za kommisarstwo przeszłe, vigore deklaracyi zaszley na tychże seymikach antecomicialnych, gratitudinem deklaruiemy, także imci panu Eysmontowi, horodniczemu Brzeskiemu, niepoiednokrotne dane deklaracye do naypierwszej funkcji occurrencyi przyrzeczone reasumiemy y affectami naszemi assekurujiemy.

Imci pana Wisłoucha—regenta grodzkiego Brzeskiego, tak iż ta conflagrata, że się dla kontradykcyi niektórych ichmę wraz ullatenus pomieścić nie mogła; więc do przyszłego antekomicyalnego seymiku obmyślić supplement odkładamy.

A ponieważ imci pan Suzin—stolnik Brzeski, marszałek koła naszego, ma w tym gravamen, że z folwarku Załatwią królewsczyzny do ekonomiey płacąc podymne, a osobliwie iest pociągniony do woiewództwa naszego: zaczym ad onus woiewództwa y abiuraty ziemskiey niema bydź pociągany, ale tylko do ekonomiey płacić powinien,—ubespieczamy. Similiter z teyże królewsczyzny z karczmy ten wielm. imci pan Suzin—stolnik Brzeski mając gravamen, że złotych tylko piętnaście mając arendy, niesłusznie położono w taryfie czopowego szeleżnego złotych trzydziestie: zaczym, zważając słuszność, według dawney taryfy y kwi-tów z tey karczmy po złotych trzy, a nie-

więcej wnosić do skarbu powinien bę-
dzie, moderno laudo determinuiemy.

Także włok trzy dożywotnych, w Te-
welach będących, ponieważ imci pan Dom-
browski—komornik Brzeski do ekonomiey,
iako z królewsczynny, podymne płaci,
więc ażeby do płacenia dymów ziemskich
nie był pociągany ubespieczamy.

Obviando zaś securitati woiewództwa
naszego, abyśmy dekreta trybunału w.
x. Lit. mogli mieć in execuzione, ad for-
tem executionem odesłane, ad explendum
manus obraliśmy za półkownika wielm.
imci pana Stefana Tarkowskiego—miecz
nika Bełzkiego, a za rotmistrów do te-
goż negotium: z traktu Brzeskiego—imci
pana Piotra Kościuszka, z traktu Kamie-
nieckiego—imci pana Tomasza Suzina—
koniuszego, z traktu Zabużnego—imci pa-
na Eysmonta, horodniczego Brzeskiego,
z traktu Kobryńskiego—imci pana We-
reszczakę y imci pana Szestowskiego, z
traktu Poleskiego—wielm. imci pana Gro-
dzieckiego—czesznika Łukowskiego, z
traktu Wysockiego—imci pana Marcina
Chrzanowskiego, z traktu Prudzkiego—
imci pana Macieja Buchowieckiego.

Czopowego szelężnego woiewództwa
naszego kurrencyę według dawney ta-
ryfy y laudum przeszłorocznego zachro-
wuiemy we wszystkim.

Które to laudum za zgodą uniwersal-
ną całego zgromadzenia naszego, przy
podpisie imci pana marszałka y naszemi
własnemi rękomia podpisawszy, ad acta
grodu Brzeskiego podać zleciłyśmy. Datum

w Brześciu, dnia siódmego Februarii, ro-
ku tysiąc siedmusetnego dwudziestego szó-
steego. A że imci panowie obywatele przy
czytaniu laudi chcieli mieć wyrażoną
quantitatem každej raty y przychwałek,
tak w Marcu, iako y w Septembrze przy-
padających, tedy summowaną quantita-
tem wyrażamy do importancyi, tak uch-
wały, iako i przychwałek na ratę mar-
cową cum solariis kommisarsczzynny se-
cundum obloquentiam przeszłego laudum,
wnoszącą z každego dymu złotych czty-
ry y groszy półosma, a na ratę septem-
brową przypadnie złotych cztyry y gro-
szy półpiąta, includendo wszystkie w zwysz
pomienione uchwały, okrom largicyi ko-
ścielnych, które tylko oprócz oyców Augu-
styanów do marcowej raty regulować
się mają. Datum ut supra.

U tego laudum podpisy rąk sequenti
tenore: Michał Stanisław Suzin—stolnik
woiewództwa Brzeskiego, marszałek sey-
miku pogromnicznego tegoż woiewództwa,
Władysław Sapieha—woiewoda Brzeski,
Jan Sapieha—kasztelan Trocki, starosta
Brzeski, Adam Sierzputowski—miecznik
y sędziagrodzki woiewództwa Brzeskiego,
Paweł Kościuszko—pisarz grodzki woie-
wództwa Brzeskiego, Marcin-Antoni Sa-
wicki, Mikołaj Turski, Donat Chmielow-
ski, Michał Korowicki, Stanisław Oni-
chimowski, Benedykt-Antoni Narkuski,
Piotr Korczyc. Które to takowe laudum,
za oczewistym onego u sądu ad acta po-
daniem, iest do xięg grodzkich Brzeskich
przyjęte y wpisane.

1727 г.

Изъ книги за 1727—1728 годы, стр. 99—102.

372. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ къ королю.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ къ королю, инструкцію слѣдующа-го содержанія:

1) Выразить королю и вѣрноподданныческія чувства воеводства и благодарность за всѣ его труды на пользу рѣчи-посполитой, въ особенностіи за обеспеченіе провинціи Курляндской.

2) Просить обѣ изъятія свѣтскихъ лицъ отъ подсудности духовенству и о сохраненіи постановленій по сему дѣлу Городненской конференціи, какъ во избѣженіе разныхъ несообразностей, такъ и волnenій, возникающихъ на востокѣ.

3) Благодарить за сохраненіе мира съсосѣднимъ государствами; для устраниенія же неудобствъ и огорченій, причиняемыхъ королю Берлинскимъ дворомъ и порождающихъ частую перемѣну посольствъ, просить о составленіи по сему дѣлу новаго закона.

4) Ходатайствовать обѣ ускореніи и успѣхъ посольства назначенаго въ Римъ по поводу жалобы свѣтскихъ лицъ на обиды, причиненные имъ духовенствомъ.

5) Благодарить, наконецъ, за дарованіе ординациіи трибуналу и просить обѣ ея осуществленія.

Roku tysiąc siedmusetnego dwudziestego siódmego, miesiąca Februarii siódmej dnia.

Na roczkach Februarowych grodzkich Brzeskich, porządkiem prawa pospolitego przypadłych y sądownie w Brześciu odprawiających się, przedemną Janem Friderikiem—hrabią na Kodniu, Dorohostaiach, Czarnobylu y Kopyłach—Sapieha, kasztelanem Trockim, Brzeskim sądowym et starostą, y Pawłem Kościuszkiem Siechnowickim—pisarzem grodzkim Brzeskim, stanowszy personaliter imē pan Teodor Mieleszko, tē instruksyą ad akta gradu Brzeskiego podał, w te słowa pisana:

Instrukcja woiewództwa Brzeskiego, wielmożnym ichmość pp. Adamowi Sierzputowskiemu—miecznikowi y sędziemu grodzkiemu Brzeskiemu, marszałkowi naszemu, y Adamowi Kości—porucznikowi Petyhorskiemu i. k. imci p. koniuszemu w. x. Lit. posłom naszym do i. k. mości p. n.

m., unanimiter na seymiku relacyjnym, roku tysiąc siedemsetnego dwudziestego siódmego, dnia czwartego Lutego o brany, dana.

Jako cała rzecz-pospolita et in particuli woiewództwo nasze uznaie w zakończonego szczęśliwie seymu zbawionych prawach, iż digitus Domini fecit virtutem crisis, oraz desideratam intus et ab extra reintroducing malatiā; tak podziękowawszy supremo omnis boni Datori za tę iego nad nami opatrznosć, oświadczą się ichmość pp. posłowie nasi przed maiestatem i. k. mości, p. n. m., quanta veneratione, cultu et recognitione woiewództwo nasze apretiat nieporównane i. k. mości staranie y applikacyą ut bene sit patriae, y za tą iego dobroć, którą wszelkie trudności raro exemplo ułatwiać zwykły, submissimam wyznaią gratitudinem; wyrażą ciż ichmość solatia publica redeuntis in proecordia nostra spiritus za przywróceniem zdrowia pańskiego i. k. mości, p. n. m., w którym

wszyscy salutem nostram contemplamur y iako o publiczną dla oyczyzny naszej fatygą nawątlonę uznanawamy,— tak aby w nagrodę exantlati laboris naydłużey regnet et perrenet, szczerze vota nasze repraesentabunt; przytym uczynią wyznanie wiernych synowskich tanto patri patriae obligacyi naszych za odwrócenie summa prudentia sua wzruszonych na nas citra et ultra mare burzy y pogroźek, tudzież za utrzymanie intrepida resolutione interessów wiary świętey, kraju y honoru naszego, niemniey z^a ubespieczoną rzeczy-pospolitey prowincią Kurlandzką.

Reassumpcya dawniejsz ych de jur patronatus praw, iako była dawno pożądana na zabieranie crescentibus ultramodum abusibus, tak partikularne dzięk; wyrażą ichmość pp. posłowie nomine publico i. k. mości, p. n. miłościwemu, że wszelkie inconveniencye ex collisiōne z duchowieństwem pochodzące, nec non convulsionem iurium regni fundamentaliū od nunciatury toties patratam y daley ieszcze z wruszeniem publicae tranquilitatis sub orientem wcześniej amo vere et sistere stara się, gdy iuż w tym nietylko ad sedem pisać raczył, ale też umówione ad executionem legis positivae na konferencyi swoiej w Grodnie z senatem cumque ministris status et belli gradus ministerio competenti exequi mandavit, które iuż exequowane, ażeby manu teneant powagą pańską aż do przybycia nowego nuncyusza upraszać będą.

Niemiejsze podziękowanie debetur od nas i. k. mości, p. n. miłościwemu, za oycowskie iego starania około uprątnienia wszelkich innych zachodzących z postronnemi dworami differencyi względem ugruntowania z niemi dobrey sąsiedzkiej harmonii y pokoiu bezpiecznego, osobliwie też ratione zabieżenia nieznośnym y cierpliwie przenoszącym dworu Berlińskiego postępkom, o czym nietylko

dawniejsze poselstwa nieraz go uprzeczykrzenia i. k. mości p onowione, ale y na ostatnim seymie zaniesione skargi permovere musiały oycowskie serce i. k. mości, p. n. miłościwego, a zatym o exekucyę y w tym stopniu lege novella umówioną supplikować będą ichmość pp. posłowie nasi.

Naznaczone z seymu poselstwa do Rzymu, provisa iednak pro dignitate maiestatis et legi publicae competenti receptione, aby i. k. mość accelerare raczył, ut ab ipso fonte paterni oycia świętego amoris orthodoxa respublica et sedi apostolicae zawsze fidelis—levamen w krzywdach y lezyach swoich sortiatur, nay przedzey instabunt ichmość pp. posłowie nasi.

Złożą nakoniec u maiestatu pańskiego i. k. mości nayniższe dzięki ichmość pp. posłowie pro concursu paterno w postanowieniu ordynacyi trybunału brachii sui regalis y supplikować będą panu dobroliwemu oraz y sprawiedliwemu, aby ad manutencionem tanti operis manum suam admovere raczył.

U tey instrukcyi podpisy rąk iaśnie wielmożnego ichmość pp. obywateli woiewództwa Brzeskiego tenore tali: Władysław Sapieha—wojewoda Brzeski mp., Jan Sapieha—kasztelan Trocki, starosta Brzeski, Jan Piotr Nesterowicz, Krysztof Zygmunt Benedykt Chrzanowski, podkomorzy woiewództwa Brzeskiego, Bonifacy z Nosilowa Ostrowski, podsedek woiewództwa Brzeskiego, Franciszek Chrzanowski—łowczy ziemska y podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego, Paweł Kościuszko—pisarz grodzki Brzeski, Wawrzyniec Eysmont—horodniczy y komornik woiewództwa Brzeskiego, Józef Chrzanowski, Kazimierz Micutta—starosta Sumiliszski, Józef Witanowski mp., Florian Grabowski—horodniczy woiewództwa Brzeskiego, Antoni Wisłouch—regent dekretowy w. x. Lit. y grodz-

ki Brzeski—mp. Któraż to takowa instruk- | iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyję-
cya, za oczewistym oney przez osobę | ta y wpisana.
superius namienioną ad acta podaniem,

1729 г.

Изъ книги за 1729—1730 годы, стр. 707—709.

273. Универсалъ короля Августа втораго объ открытии сейма въ Городнѣ.

Король Августъ II-й, напоминая своимъ под-
аннымъ какъ о благодеяствіи, которымъ они
пользуются подъ его владычествомъ, такъ и о
тѣхъ бѣдствіяхъ, которыя происходить отъ хро-
нической болѣзни рѣчи-посполитой, извѣщаетъ
ихъ, что онъ открываетъ сеймъ въ Городнѣ въ мѣся-
це Августѣ, т. е. раньше 6-ю недѣлями условленна-
го срока—частію по причинѣ его слабаго здо-
ровья и темперамента, не выносящихъ глу-

бокой осени, частію же для удобства самихъ де-
путатовъ. При этомъ онъ просить всѣ государ-
ственные сословія и чины не вѣрить распускае-
мымъ про него зловорднымъ сплетнямъ, будто
его заботы о государствѣ суть не что иное, какъ
лицемѣре и поступать на сеймъ какъ съ-
дуетъ добрымъ гражданамъ и истиннымъ сыномъ
отечества.

Roku tysiąc siedmusetnego dwudziestego
dzieciętego, miesiąca Julii pierwszego
dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim
Brzeskim aktami starościńskiemi, przede
mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrza-
nowskim—łowczym y podstarościm sądo-
wym woewództwa Brzeskiego, stanow-
szy personaliter imć pan Jan Wolski,
imieniem poczmagistra Brzeskiego, uni-
wersał przedseymowy na seym, w Gro-
nie przypadający, ad acta podał, cuius te-
nor sequitur talis:

August wtóry, z Bożej Łaski król Pol-
ski, etc. Wszem wobec y každemu zosobo-
nemu, komu o tym wiedzieć należy, osobli-
wie iednak wielmożnym y urodzonym
senatorom, dygnitarzom, urzędnikom
ziemskim, grodzkim—posłom na seym
walny obrany, y całemu rycerstwu woie-
wództwa Brzeskiego, uprzemysie y wier-
nie nam miłym, Łaskę naszą królewską.
Wielmożni y urodzeni, uprzemysie y wier-
nie nam mili! Musiałby ten sobie y ca-

dey oyczynie bydź nieprzyjacielem, któ-
ry by nie chciał przyznać, iż za czułą
przezornością naszą y za usilnym stara-
niem nietylko przytomnym, ale nawet
odległym wszystkim państwa y narody
rzeczy-pospolitey, bez żadnych postron-
nych insultów y domowych rozruchów
ad invidiam alienam szczęścia publicznego,
pokoju trwałego y swobod starożytnych
w porządku doskonałym y sprawiedli-
wości zupełnej rara przed tym felicitate
tak dugo y bespiecznie za żywia; za co
opatrzości Bozkiey, która, sublata adver-
sitatum formidine, protectione sua tempo-
ra daje tranquilla, nieskończone oddaw-
szy dzięki, chociaż post tanta deklara-
cyi y naprzykrzoney podróży incommo-
da zaraz nie zfatygowaną commodis rei
publicae studendo aplikacią, znioszy się
z przytomną radą, seym walny sześć-
niedzielny, per fatalem crisim nagley y
niebespiecznej choroby naszey z prze-
szłym rokiem zatamowany w Grodnie,
z alternaty prawem opisaney na dzień

dwudziesty wtóry miesiąca Sierpnia, roku teraźniejszego tysiąc siedmusetnego dwudziestego dziewiątego składamy, po przedziąć sześcią niedziel kadencyą terminu zwykłego, ob rationes indispensabiles konserwacji zdrowia naszego, ex metu nieuchybnej recydywy dla następujących słoń iesiennych, temperamentowi naszemu zawsze, z doświadczenia, przeciwnych y szkodliwych; tudzież dogadzając wszystkich stanów commoditati tam iadących, na miejscu radzących y nazad powracających. Im zaś z większą ochotą resztę sił naszych curarum mole nadwątlonych ad usus publicos y na oświadczenie oycowskiej naszej ku tej rzeczy-pospolitej miłości sacrificować pragniemy, tym cięższym intima praecordia nostra przeniknione czuimy żalem, słysząc, że wzajemną ku nam miłość y konfidenią złośliwi tyranionum seminatores impio ausu, pod niebytność naszą intra regnum, wszędzie prawie, na wzruszenie znać onym niemilego pokiou, rozsiewając, z serc wiernych poddanych synowską życzliwość wykorzenić usiłując y praetextuoso zmyślonej ku oyczystym prawom żarliwości pokryte pallio intendunt praktykować molimina. A lubo mocną w Panu Bogu, któremu manifesta sunt omnia, ufność mamy, że rectitudo intencyi naszych, innego nigdy celu nie mających, tylko aby prawa, swobody y prerogatywy tej rzeczy-pospolitej za panowania naszego augmenta, non detrimenta miały y abyśmy nayaśnieszym tronu naszego, ex liberis tego

swobodnego narodu sufragii obranym następcom, w tey że wolności y ozdobach to królewstwo zostawili, którychsmy one z wyroków Bozkich y zgodney electoris populi harmonii odebrali,—confundet te iadowite impostury, zarzuty y kalumnie; przecież, iako my z strony przezorną circumspekcją prospicere zechcemy, tak abyście uprzemyszczy i wierności wasze maturo consilio zabiegać nie zaniechali, ażeby te malorum tramites y ukryte cinere doloso scintillae progressum y opaczych in animis civium impressyi nie czyniły, pilno żądamy. Który to uniwersał nasz, aby do wszystkich wiadomości mógł nieodwłocznie przyjść, po grodach, parafiach y miejscach zwyczaynych publikować go zlecamy, na co się dla lepszej wiary ręką własną podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. przycisnąć rozkazaliśmy.—Dan w Warszawie, dnia 3 miesiąca Czerwca, roku Państkiego MDCCXXIX, panowania naszego XXXII roku.

U tego uniwersała, przy pieczęci mnieszey w. x. Lit., podpis ręki nayaśnieszego regnanta temi słowy: Augustus rex. Na tymże uniwersale connotacyja y podpis ręki imć pana sekretarza temi słowy: Antoni Kosowski—regent kancelarii mnieszey w. x. Lit. Uniwersał do woewództwa Brzeskiego. Któryż to takiowy uniwersał, oczewisto przez wyż wyrażoną osobę, że wszystka wnim wyrażoną rzeczą, ku aktykowaniu podany, iest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1729 г.

ВЪ КНИГИ за 1729—1730 годы, стр. 845—848.

374. Привилегія короля Августа втораго на Владімірское и Брестско-Литовское епіскопство Корнелію Лебецкому.

Король Августъ II-й по смерти Киевского митрополита Леона Киськи, сею привилегию передаетъ въ вѣдѣніе Владімірское и Брестско-Литовское епіскопство Супрасльскому архимандруту Корне-

лю Лебецкому, со всѣми правами и преимуществами, присвоенными его сану, за его любовь и прелестность къ увѣи, поддержаніе и распространение ея.

Roku tysiąc siedmusetnego dwudziestego dziewiątego, miesiąca Oktobra pierwszego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim aktami starościskimi, przedem mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, comprens personaliter w Bogu wielebny imię xiądz Stefan Litwinko—starszy konwentu Brzeskiego zakonu ś. Bazylego wielkiego—świętych apostołów Piotra y Pawła, y official dyecezyi Brzeskiej, przywilej na episkopią Włodzimirską y Brzeską wielebnemu, w Bogu nayprzewielebnieszemu imię xiądu Kornelemu Lebickiemu dany y służący, ze wszystką w nim inserowaną rzeczą, ad acta grodu Brzeskiego podał, który, de verbo ad verbum wpisując w księgi, tak się w sobie ma:

August wtóry, z Bożej łaski król Polski etc. Wszem wobec y każdemu zosobna, komu o tym wiedzieć należy, do wiadomości podajemy. Maiąc partykularnym sposobem zalecone wielebnego Cornelego Lebickiego—provincjała ordinis sancti Basillii magni, archimandryty Suprasliskiego, wielkie w kościele Bożym zasługi, żarliwości chwały Bożej y utrzymania jedności świętey z kościołem świętym rzymskim katolickim,—umyśli-

liśmy episkopią, albo władyczą Włodzimierze y Brzeskie-Litewskie, postfa ta wielebnego Leona Kiszkę—metropolity Kijowskiego, do dyspozycji naszej przypadłe, dać y konferować, iakoż daiemy y konferuimy y onegoż pro iure patronatus nostri stolicy apostolskiej ad instalandum et nominandum prezentuiemy niniejszym listem naszym, mocą którego pomieniony wielebny Lebiecki przerezczone władyczą Włodzimierskie y Brzeskie-Litewskie, z cerkwiami katedralnymi y niekatedralnymi, dobrami, wsiami, folwarkami, poddanymi, powinnościami, czynszami, robociznami, według starożytnej fundacji—tak, iako antecessorowie iego trzymali, z przełożeniem nad duchownemi, archimandrytami, ihumenami, protopopami, popami, braciawami, dochodami, według przywilejów y starodawnych zwyczaiów, za błogosławieństwem tezyż stolicy apostolskiej świętej, po dostąpieniu poświęcenia w swoią obiąwszy possesią, mieć, trzymać y zażywać będzie aż do ostatniego życia swego kresu. Obiecujemy zaś po nas y po naiaśniejszych następców naszych, iż ani my, ani naiaśnieysi następcy nasi, królowie Polscy, od spokojnej pomienionego władycza Włodzimierskiego y Brzeskiego-Litewskiego y

wszystkich do niego przynależyci, possesy, nie oddalamy wielebnego Kornelego Lebieckiego y oddalić nikomu nie pozwolimy, tego przy spokoynym prawie, iemu nadanym, zachowamy, co y naiaśnieysi następcy nasi uczynić będą powinni. Co do wiadomości wszystkim, komu o tym wiedzieć należy donosząc, mieć chcemy y rozkazuiemy, abyście pomienionego wielebnego Lebickiego za prawdziwego odtađ episkopa y władcy Włodzimierskiego y Brzeskiego-Litewskiego, w iedności z kościołem świętym katolickim rzymiskim zostającego, mieli, znali y iego iuryzdykcyi posłuszni byli, oraz wszelkie powinności, według zwykciaiów dawnych, pełnili, dla łaski naszey. Na co, dla lepszych wiary, ręką naszą podpisawszy, pieczęć koroną przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia dwunastego miesiąca Sierpnia, roku Pańskiegostysiąc siedmsetnego dwudziestego dziewiątego, panowania naszego trzydziestego trzeciego roku.

U tego przywileju, przy pieczęci mniejszej w. x. Lit., podpis naiaśniejszego regnanta takowy: Augustus rex.—Na drugiej zaś stronie intytulacya y podpis, po danym imci pana sekretarza, iako też y na złożeniu napis łaciński, takowem wyraża się słowy: Episkopia Włodzimirska y Brzesko-Litewska—wielebnemu Kornelemu Lebieckiemu—archimandrycie Suprasliskiemu, post fata wielebnego Leona Kiszki—metropoly Kiiowskiego. Andrzej Franciszek Cichocki—sekretarz i. k. mości, mp. Pro cancelariatu illustrissimi excellentissimi et reverendissimi domini Joannis in Lipe Lipski, pro cancelarii regni, abbatis clarae tumbae sigillatum. Któryż to takowy przywilej, że wszystką w nim inserowaną rzeczą, na episkopstwo Włodzimierskie y Brzeskie wydany, a przez osobę superius namienioną, ku aktykowaniu do xiag grodzkich Brzeskich podany, iest do tychże xiag grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1729 г.

Изъ книги за 1729—1730 годы, стр. 1379—1381.

375. Универсалъ короннаго подскарбія графа Оссолинскаго Могилевскімъ купцамъ въ обезпеченіе ихъ торговли съ Украиною.

Великій коронный подскарбій—графъ Оссолинскій симъ универсаломъ предписываетъ суперинтенданту и скарбовомуъ оффіциалистамъ провинции Велюнской, чтобы они, вслѣдствіе жалобъ Могилевскихъ купцовъ на упадокъ ихъ украинской торговли, брали съ украинскихъ купцовъ

пошлины, не больше обозначеныхъ въ конвенції его предѣстникомъ съ сими посыдними, съ тѣмъ однакоже условіемъ, чтобы означеные купцы, для своего проѣзда на Украину, брали именные билеты у администратора Могилевской экономіи—капитана Буковскаго.

Roku tysiąc siedmsetnego trzydziestego, miesiąca Februarii pierwszego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, przed aktami starościńskiemi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa

Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sadowym woewództwa Brzeskiego, stansowszy personaliter sławetny Piotr Hukowicz—obywatel miasta i. k. mości Mophilewa, uniwersał, na rzecz w nim wy-

rażona służący, sam oryginał w sposób przenosu w magdeburgii Mohilewskiej aktykowany, oczewisto ad acta grodu Brzeskiego podał—tenore tali:

Franciszek Maximilian hrabia z Tęczyna Ossoliński—podskarbi wielki koronny, Sandomirski, Chmielnicki starosta, pułkownik wojsk i. k. mości y rzeczy-pospolitey. Wszem wobec y każdego z osobna, komu o tym wiedzieć należy, osobliwie imści panu Dziembowskemu—superintendentowi cel i. k. mości y rzeczy-pospolitey prowincyi Welunskiej, tudzież panom officiaalistom skarbowym teyże prowincyi, do wiadomości podaię. Ponieważ obywatele miasta i. k. mości Mohilowa suplikowali do mnie o to, iż kupcy Ukrainscy ponoszą detryment, więc, aby od tychże kupców Mohilowskich towary, to-iest, woski y iuchty z Mohilowa prowadzących, a z Szląska sukno, papiery, kosy wywożących, ogulem solucya do skarbu i. k. mości y rzeczy-pospolitey od wozów y koni brana była, zalecam. A to przez proporeę konwencji kupców Ukrainskich z świętętej pamięci antecessorem moim mianey, oneż do wielkości wozów, towarów y kwoty koni, excepto futer y innych towarów, tu niewyrażonych, redukując, z tą iednak prokustodycią, aby ci kupcy Mohilowscy od imści pana kapitana Bukowskiego—administratora ta-

meyszcy ekonomii, lubiego substytutta, attestacyją mieli, że są z Mohilowa z specyfacyą imion y przewisk ich. Na co się, dla tym większej wiary, ręką moją własną podpisuję przy zwykłej pieczęci. Działo się w Grodnie, dnia ósmego Września, roku Pańskiego tysiącznego siedmusetnego dwudziestego dziewiątego.

U tego uniwersalu, przy pieczęci zwykłej podpis ręki jaśnie wielmożnego imści pana podskarbiego wielkiego koronnego temi słowy: F. M. z Tęczyna Ossoliński—podskarbi wielki koronny.

Na tymże uniwersale suscepta magdeburska miasta i. k. mości Mohilowa takowa: Anno tysiąc siedmusetnego dwudziestego dziewiątego, miesiąca Decembra piętnastego dnia. Na urzędzie iego k. mości mieyskim, Mohilowskim stanawszy personaliter szlachetni panowie Władysław Mitkiewicz—rayca y Bazili Botwinka—ławnik Mohilowski, ten universał do akt mieyskich Mohilowskich podali. Suscepit Miron Andziurowicz—rayca y regent kancelaryi mieyskiej Mohilowskiej mpr. Który to takowy uniwersał, przez osobę wyż wyrażoną oczewisto ad acta grodu, w sposób przenosu z magdeburgii mieyskiej Mohilowskiej, za oczewistym onego podaniem, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1730 г.

Нзъ книги за 1729—1730 годъ, стр. 2549—2550.

376. Письмо митрополита Киевского и всея Руси Афанасія Шептицкаго къ епископу Владимірскому Θеофілу Годебскому, чтобы онъ уступилъ епархію Пинскую номинату Юрию Булгаку.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego, miesiąca Augusta czwartego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowszym y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, stanowczy personaliter imć xiędz Jerzy Bułhak—nominat episkopii Pińskiej y Turowskiej, list prywatny, od i. wielmożnego imć xiędza Szeptyckiego—archiepiskopa y metropolity caley Rusi do imć xiędza Gołdebskiego—episkopa Włodzimierskiego pisany, volanti sigillo pieczętowany, ad akta podał, który, de verbo ad verbum wpisując w xięgi, tak się w sobie ma:

Illustrissime et reverendissime domine et frater colendissime! Lubo do czasu tam in spiritualibus, quam in temporalibus dałem wmsć panu administracyą episkopii Pińskiej, atoli kiedy ustawicznie sollicitor od imć xiędza nunciusza et a magnatibus regni, aby wota imć xiędza Bułhaka coronari mogły; więc determinowałem czas konsekracyi sub tempus celebrandi capituli w Nowogrodku, na który akt y w. m. pana zapraszam, oraz convenio praesentium contextu, aby tē episkopią Pińską podałeś w. m. pan in administrationem imć xiędu Bułhakowi, niech in temporalibus praecipue czyni sobie dyspozycye. W. m. pan zaś wybrawszy się pro capitulo, iednakowo iuż nie możesz fungi administratione, ponie-

waż imć xiędz Bułhak będzie konsekrowany. Który, iako sam plura wm. panu edixerat, tak ia spodziewam sie, że wm. pan vigore instrumenti, a me dati, nie będziesz prae tendował dalszych administracyi, ale cui iuż de iure należy te biskupstwo oddasz in possessio nem; ponieważ takowa, a nie insza iest moja teraz dyspozycya; któryey gdy wm. pan obtemperare zechcesz, pociagniesz mnie tym bardziej ad quosvis usus suos, aby zawsze mogłem to demonstrare, że iestem....

U tego listu podpis y inskrypcya data y intitulacya na kopercie temi wyraża się słowy: Illustrissimae et reverendissimae dominationis vestrae frater et servus ob servantissimus A. Szeptycki, archiepiscopus metropolitanus totius Rusiae, mp. Ponieważ intimandi capituli praefixa est dies tertia Septembbris, więc na ten dzień naznaczyłem consecracją imć xiędza nominata Pińskiego, który na akt zapraszam wms. pana. We Lwowie dnia dwudziestego trzeciego Julii tysiąc siedmusetnego trzydziestego. Illustrissimo et reverendissimo domino domino Theophilo Gołdebski—episcopo Vladimiriensi et Brestensi, domino et fratri observandissimō. Któryż to takowy list przez osobę superius specifikowaną ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1730 г.

Изъ книги за 1729—1730 годы, стр. 1397—1399.

377. Протестъ дворянъ Брестскаго воеводства противъ сеймикового акта.

Дворяне Брестскаго воеводства протестуютъ
самостоятельно противъ Брестскаго воеводы Сапѣги,
который, открывши сеймикъ, не далъ депута-
тамъ голосовъ и такимъ образомъ не позволилъ

имъ избрать сеймикового директора, а собствен-
ною своею властю, безъ согласія шляхты, от-
ложилъ сеймъ до слѣдующаго утра.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydzieste-
go, miesiąca Februaryi siódmego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim
Brzeskim, aktami starościńskiemi, przede
mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrza-
nowskim—łowczym y podstarościm są-
dowym woewództwa Brzeskiego, sta-
nowszy personaliter ichmość panowie
obywatele woewództwa Brzeskiego, ni-
żey na podpisach rąk wyrażeni, mani-
fest zaniesiony w kancelaryi o rzecz
w nimże poniżey wyrażona ad acta po-
dali, który, de verbo ad verbum wpisu-
jąc w księgi, tak się w sobie ma:

My urzędnicy, rycerstwo, szlachta,
województwa Brzeskiego, niżey na pod-
pisach wyrażeni, praw, swobod y wol-
ności naszych szlacheckich pilnując, a
liberum veto, tot constitutionibus circum-
scriptum, utrzymując, solenissime mani-
festuimy się contra totum actum sey-
miku gospodarskiego pogromnicznego na-
zajutrz po seymiku gromnicznym de-
putackim, sic, lege sequente, przypad-
ającego, oto: iż iaśnie wielmożny imē
pan Sapieha — woiewoda Brzeski, po
zagaieniu przez sie, ut moris est, te-
razniejszego aktu, nie dawszy głosów y
nie obrawszy dyrektora, proprio ausu
suo, sine consensu nas braci szlachty,
limitę do iutra uczynił, przeciwko któ-

rey limicie y następującym in crasti-
num congressowi, conformując się ad
iura o seymikowaniu sancita, iterum at-
que iterum generaliter manifestuimy się
coram actis gradu Brzeskiego, y do tey ma-
nifestacyi podpisuimy się. Datum w kan-
celaryi grodzkiej Brzeskiej, roku tysiąc
siedmusetnego trzydziestego, miesiąca Fe-
bruarii siódmego dnia.

U tego manifestu podpisy rąk takowe:
Wojciech Kazimierz Ancuta—stolnik
Wendeński mp., Jan Guzef—podczaszy
Smoleński, Stanisław Szczepanowski, mp.
Antoni Thadeusz Laskowski mp., Anto-
ni Henryk Laskowski, Bazyli Bohuślaw-
ski—woyski Brasławski, Teodor Józef
Błocki, Jan Bohuślawski, Michał Izbicki,
Leon Posnik mp., Marcin Niepo-
koyczycki, Michał Heronim Laskowski,
Kazimierz Grodzicki mp., Jakub Nieciński—
podczaszy ziemi Bielskiej, woyt Ło-
mazki, Krzysztof Laskowski mp., Piotr
Bosiacki, Krzysztof Hohol, Kazimierz
Bosiacki, Stefan Kosmowski, Dominik
Przyszychowski, Maciej Laskowski, Eli-
asz Załaszczyński, Michał Paszkiewicz,
Stefan Buchowiecki, Jan Sawicki, Anto-
ni Karkliński, Franciszek Krupicki, Sta-
nisław Sawicki, Michał Antoni Onichow-
ski, Stefan Telatycki mp., Kazimierz Dłu-
gowski. Któraż to takowa manifestacya
w kancelaryi, przez osoby superius na-

mienione zaniesiona y przez tychże ich-
mosc ad acta podana, ze wszystka w niej | inserowana rzecza, iest do xiag grodz-
kich Brzeskich przyjeta y zapisana.

1732 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 1375.

378. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиесь на предсеймовыи сеймикъ, въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Благодарить короля за его заботы объ общественной и государственной пользѣ и содѣствовать къ возможно лучшему осуществленію и дальнѣйшихъ его предначертаній; а, чтобы настоящій сеймъ не подвергся участіи сеймовъ предшествовавшихъ, неотступно требовать, чтобы порядокъ его дѣйствій во всемъ былъ согласенъ съ конституціей 1690 года.

2) Для устраниенія егоистического домогательства нѣкоторыхъ зложелателей общественныхъ должностей, которое и было причиной срыванія сеймовъ прежнихъ, просить короля раздать таковыя должности до открытия сейма, и самыми достойными лицами, какъ то: Трокскому каштеляну Яну Сапѣгѣ, надворному подскарбю Ос. Сапѣгѣ и стражнику въ кн. Литовскаго Антона Подѣю.

3) Ходатайствовать о скорѣйшемъ окончаніи дѣла по неаполитанскимъ суммамъ, которыя очень кстати могли бы пригодиться теперь для выкупа Эльбинга; для веденія переговоровъ—назначить графа Цебровскаго, какъ человека свѣдущаго въ нихъ и самого расторпного.

4) Точно также ходатайствовать и о подтвержденіи постановленій конституціи Городненскаго сейма относительно захвата римской куріей права патронатства, всегда принадлежавшаго королямъ и изъятія свѣтскихъ лицъ отъ подсудности духовенству.

5) Ходатайствовать объ удаленіи изъ г. Кобриня короннаго гарнизона и о сохраненіи на будущее время закона, по которому строго воспрещается вводить коронныя войска въ границы Литовскаго княжества.

6) Такъ какъ на предшествовавшемъ сеймѣ Городненскомъ не воспользовало законнаго у-

твржденія за Сузиннымъ державы Верстока на правахъ ленныхъ; то возобновить это дѣло на сеймѣ настоящемъ.

7) Для устраниенія на будущее время обидъ и оскорблений, причиняемыхъ шляхтѣ вотчинникамъ назначеніемъ на разныя должности лицъ изъ шляхты неимѣющей недвижимыхъ имѣній, просить рѣчъ-посполитую и короля отнять сенаторское достоинство у Жабы, какъ невотчинника а равно и у другихъ таковыхъ же лицъ другія должности занимаемыя ими во всемъ в. кн. Литовскому.

8) Ходатайствовать о снятіи податей съ имѣній шляхетскихъ и о переводѣ ихъ на имѣнія гиберновыя, а также на чоловое шляхтное съ отчисленіемъ сихъ послѣднихъ въ скарбъ в. кн. Литовскаго; а до разрѣшенія сего дѣла текущія подати оставить въ распоряженіи воеводства, а не замка.

9) Просить короля, чтобы онъ, по милосердію своему, возвратилъ теперешнему Брестскому старостѣ право пользованія 2,000 златыхъ изъ столовыхъ имѣній, которыми когда-то пользовались Брестскіе старости на нужды ихъ юрисдикціи и которые были отняты у нихъ экономической комиссиєю.

10) Согласно желанію королевича Якуба ходатайствовать объ облегченіи Шавельской экономіи относительно податей.

11) Благодарить примаса за его прежніе труды и просить содѣствія къ успѣшному окончанію сейма.

12) Просить объ освобожденіи отъ депутатскихъ постоевъ и отъ городскихъ повинностей каменнааго дома, принадлежащаго Мицутѣ.

13) Возобновить также на текущемъ сеймѣ и дѣло Несторовича о пріобрѣтеніи имъ тенуты (т. е. аренды безъ судебнай юрисдикціи), которое не было исполнено на предшествовавшемъ сеймѣ.

14) Засвидѣтельствовать объ исполненіи Ми-
хailомъ Любощинскимъ судебнаго приговора по
дѣлу о набѣгѣ его на имѣніе Савицкаго и о даро-
ваніи амнистіи первому.

15) Ходатайствовать объ исполненіи проекта
Брестскаго городничаго, объ укрѣпленіи Брест-
скаго замка, какъ опѣта отъ восточныхъ вра-
говъ для другихъ воеводствъ, о сохраненіи ста-
ринныхъ привилегій города и о возвращеніи
Брестскому городничеству недавнихъ захватовъ,
сдѣланныхъ королевскою комиссіею.

16) Объ исполненіи судебнаго приговора надъ
Петромъ Заранкою за сдѣланый имъ выстрѣлъ
и искалеченіе имъ многихъ людей.

17) О подтвержденіи королемъ права на вхо-
ды въ его пущи—Зборовскому и Жардецкимъ.

18) О подтвержденіи таговаго же права—Бу-
ховецкимъ.

19) О подтвержденіи за Горновскимъ и его
женой Чахецкаго лѣтнichestwa.

20) Объ освобожденіи шляхетскихъ домиковъ,
расположенныхъ въ городахъ на плацахъ город-
скихъ и замковыхъ, отъ всякихъ городскихъ по-
винностей и городской и замковой юрисдикціи.

21) О сохраненіи правъ, дарованныхъ многимъ
лицамъ, на пожизненное владѣніе нѣкоторыми
столовыми имѣніями.

22) Предложить, чтобы Бранденбургская дер-
зость (*ausus*) была сдержана единогласнымъ про-
тестомъ противъ нея всѣхъ сословій и чиновъ
рѣчи посполитой.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydzieste-
go wtórego, miesiąca Decembra ósmna-
stego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodskim Brzes-
kim, aktami starościńskimi, przedem mna
Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanow-
skim—łowczym, podstarościm sądowym
województwa Brzeskiego, stanowszy per-
sonaliter imci pan Kazimierz Żabowski—
namiesnik grodu Brzeskiego, instrukcją
na seym extraordynaryny i. w. w.
ichmość panom posłom od prześwietnego
województwa Brzeskiego dana, oczewisto
ad acta grodu tegoż województwa podał,
cuius tenor sequitur talis:

Instrukcia, od nas senatorów,
dygnitarzów, urzędników ziem-
skich, grodzkich, szlachty y oby-
wateli województwa Brzes-
kiego, na seymik przedseymowy
za uniwersałami nayaśnieszego
króla iegomości Augusta
wtórego, szczególnie nam
panującego, in loco solito, piet-
nastego Decembra, w roku te-
razniejszym tysiąc siedmuset-
nym trzydziestym wtórym, zgromadzonych,
dana ichmość pa-
nom posłom naszym, unanimiter
obrany na seym następujący,

to-iest, i a śnie w. w. i c h m o ść pa-
nom: Antoniemu Pocieowi—strażni-
kowi w. w. x. Lit. y Zygmuntowi
Chrzanowskiemu — podkomorzemu
województwa Brzeskiego, w Brzes-
ciu die et anno ut supra.

Przyjmuje województwo nasze z nay-
glebszą weneracyą pobudzającą ad ze-
lum publicum oycowskie i. k. mości w in-
strukcyi wyrażone insygnacjy, z których
nie tylko usilne około dobra tey rzeczy-
pospolitey staranie z winną recognoscit
wdzięcznością, ale też wszelką sekun-
dową tantos majestatis conatus przy-
rzeka aplikacią, zalecając i. w. w. ich-
mość pp. posłom naszym, aby reducen-
do ad orbitam dawne prawa, malevolo
abusu nariuszone, od żadnicy inszey nie
zaczynali materyi obrady seymowe, tylko
od porządku seymowania przez consty-
tucia anni millesimi sexcentesimi nona-
gesimi opisanego.

A ponieważ dotąd privatorum ambi-
tus o wakanse publica consilia kilku seymów
scandaloso et periculoso exemplo
frustravit, cum discriminè tranquillitatis
internae et securitatis externae; tedy ich-
mość panowie posłowie nasi, zabiegając
tam nocivis sequelis niedoszłych seymów,
instabunt u i. k. mości, pana naszego mi-

dościwego, aby in quo cunque tandem even-
tu consiliorum stanów rzeczy-pospolitey
ministeria belli et pacis wakuiące, non
obstantibus quibusvis praetextibus, pro
supremo distributivae iustitiae iure suo
rozdać raczył, co pro re rata et grata
przyjąć deklaruiemy, spondendo manu-
tentioñem pomienioney dystrybuty pro-
priis pectoribus civium contra quosvis
impugnatores et convulsores, tranquilita-
tis reipublicae. Do których' to wakan-
sów, tam sagi, quam togae emeritos conci-
ves nostros, wielkich antecessorów y swe-
mi zasługami claros, to-iest, i. w. w.
ichmość panów Jana na Kodniu Sapie-
hé—kasztelana Trockiego, Józepha Sa-
piehé—podskarbiego nadwornego w. x.
Lit. y Antoniego Pocieia—strażnika w.
x. Lit., anterius od nas zaleconych, usil-
nie rekommendować będą nomine nostro
ichmość pp. posłowie adeundo ipsam ma-
iestatem.

Summy Neapolitańskie, dawno rzeczy
pospolitey należące et tot negotiationi-
bus sine effectu dochodzone, aby serio
vindicentur, mogące się przydać na eli-
beracyję Elbinga, paternam sollicitudinem
i. k. mości y stanów rzeczy-pospolitey
ichmość panowie posłowie implorabunt,
aby mogła destinari aliqua capax per-
sona do windykowania tak słusznej
pretensię rzeczy - pospolitey, do któ-
rey to funkcji capacissimum subiec-
tum, w. imci pana Jana Philipa, graffia
Cebrowskiego, iako interesów neapoli-
tańskich dobrze świadomego y iuż w tej
mierzre poniekad zażywanego, recommen-
dabunt ichmość pp. posłowie.

Similiter propugnabunt et manutene-
bunt konstytucję grodzieńską, postanowio-
ną contra usurpationem curiae Romanae
iuris patronatus, i. k. mości należącego
et de abusibus nuntiaturaे apostolicae,
indebite wtrącające się in iura cardina-
lia regni, pociągając do swey iurysdyk-
cyi ea, quae sunt iuris secularis; nie po-

zwolą tedy na żadną modyfikacyę pomie-
nionej konstytucyi, tak rzecz-pospolita
plene będzie w swych pretensyach ad ea-
dem praefata curiae uspokoiona, owszem
executionem et rigorem też samey con-
stytucyi suspensa nuntiaturaе iurisdictio-
ne urgebunt, pro manutenenda authori-
tate regia et iure rei-publicae.

Ratione praesidium w mieście i. k.
mości Kobryniu, ludźmi koronnymi ulo-
kowanego w granicach naszych Litew-
skich, przeciwko wielu prawom, aby te-
dy takowe praesidium rugowane było y
na potym, aby ludzie konputu wojska
koronnego wprowadzane nie byli,— ur-
gebunt i. w. w. ichmość pp. posłowie.

Dzierżawa Warstok cum attinentiis,
w województwie Brzeskim leżąca, po-
nieważ, według przywileiów, z dawnych
czasów gaudebat lennością prawa (ad-
praesens w dzierżeniu imci pana Micha-
ła Suzina—stolnika Brzeskiego będącą),
że na seymie tysiąc siedmset dwudzie-
stej szóstego w Grodnie dla krótkości
czasu w recess wyszła, a mieścić się na
tenczas nie mogła w konstytucyi: zaczym
aby na przyszłym seymie terazniejszym
extraordinarynym konstytucję obwaro-
wana była, tak in personam samego ie-
gomości, iako y sukcessorów imśi,— in-
stabunt ichmość pp. posłowie.

Nie bez osobliwego naszego nieukon-
tentowania przychodzi nam widzieć in
senatoria curiola województwa naszego in-
possessionatem imci pana Żabę, ad malam
informationem maiestati datam; więc też
samą kasztelanią Brzeską, contra leges
otrzymaną y cum detrimento zasłużo-
nych z antecessorów swoich possessiona-
tów konferowaną, pro vacanti podajemy,
similiter y inne xięstwa Litewskiego
urzędu in possessionatis konferowane.

Podatki publiczne aby były z dóbr ziem-
skich szlacheckich zniesione, które sey-
mem pacificationis tylko do doszłego sey-
mu naznaczone były, a na dobra hiber-

nowe, czopowe y szelążne, aby były deportowane y na skarb rzeczy-pospolitey w. x. Lit. aby to wniesiono było. Ponieważ z lustracyi, seymem anni millesimi septingentesimi vigesimi sexti naznaczoney, być iuż musi illucydacya, nim zaś ten podatek zniesiony będzie, aby wszelakie importancye podatków publicznych per commissarios, od województwa electos, wybierane byli, a nie do grodu,— starania ichmość pp. posłowie dołożyć mają, do żadney rzeczy nie przystępując ten interes ufacylitować.

Szczupłość prowentów starostwa Brzeskiego promeruit to u nayaśniejszych antecessorów i. k. mości, że naznaczyli dwa tysiąca złotych corocznie z ekonomicznych prowentów starostom; nihilominus, ponieważ ta mała mica mensae domini odpadła przez dekret kommissy ekonomicznej, ichmość panowie posłowie hunc decessum zasłużonemu et omni parte staroście naszemu i. w. imci panu kasztelanowi Trockiemu ex regia liberalitate distributivae iustitiae aby bonifikowana była,— instabunt.

Nayaśniejszego królewicza imci Jakuba desiderium względem przeładowania czopowym—szelążnym ekonomiey Szawelskiey zalecać ichmość panowie posłowie stanom rzeczy-pospolitey, aby poiniona praeaggravacya levamen otrzymała.

Jaśnie oświeconemu xiążciu imci Primasowi pro omni cura et sollicitudine ichmość panowie posłowie podziękuią y o dalszą attencyą authoritatem primatalem implorabunt, iakoby, wszelkie obsta-cula do pożdanego skończenia seymu amovendo, wynalazł sposoby votorum publicorum wypełnienia.

Kamienica quondam Delamarsowska, na ulicy Zamkowej w Wilnie sytuowana, adpraesens w possessyi w. imci pana Ludwika Kazimierza z Wahanowa Micuty—starosty Sumiliskiego będąca, aby

była od stancyi deputackich y od ciężarów mieyskich libertowana, a prawu ziemskaemu incorporowana,— instabunt ichmość panowie posłowie.

Interes ichmość panów Nestorowiczów ex ratione tenuty oj ziażd pochodzący, na których summa ante unionem wniesiona et tot constitutionibus approbata, recessem seymu Grodzieńskiego, recenter doszłego, odłożony, recomendatur ichmość panom posłom naszym, aby pro meritis et stipendiis imienia tychże ichmość pa-nów Nesterowiczów, erga bonum publicum oświadczonych, etiam krwią nierzaz zafarbowanych, na seymie terazniejszym był promowany.

A żeby imci pan Adam Sawicki na imci panu Michale Luboszczyńskim w województwie Witebskim, czasu inkursyi roku tysiąc siedmsetnego trzynastego po-pełnił kryminał, aby był przykładem innych amnestii pokryty,— ichmość pp. posłom rekommenduiemy.

Projekt imci pana Floryana Grabowskiego, horodniczego Brzeskiego tymże ichmość pp. posłom naszym recomenda-tur, aby zamek Brzeski, iako iest pro domicio od impetycyi nieprzyacielskich złożony, przykładem drugich województw y powiatów, iako Wileńskiego, Orszańskiego, Witebskiego, Połockiego etc. cum eadem authoritate horodniczego, circa leges praescriptas et privilegia od anteces-sorów i. k. mości ieszcze ante unionem et post unionem collata, były conservo-wane; tudzież aby avulsa od tegoż ho-rodnictwa, do niegoż należące ab antiquo, a teraz recenter przez komissią i. k. mości odebrane, do tegoż horodnictwa przywrócone były,— ichmość pp. posłowie instabunt.

Desiderium imci pana Pawła Włady-sława Kaszyca—woyskiego Wiłkom., sędziego grodzkiego Smoleńskiego, in execu-tione za dekretami trybunału głównego w. x. Lit. et actoratu imci pana

Krzesztofa Kaszyca—podeczasego Troc-
kiego na w. imci panu Pietrze Zaranku—
staroście Płotelskim, za zapisami obligo-
wemi przymianym, otrzymanemi w dob-
rach Korzeniewie będącego, respektu
stałego postrzału y wielu ludzi pokale-
czenia, aby securitas dekretów trybunali-
skich y osób urzędowych vicariam pote-
statem regiam reprezentujących obwarz-
wana była, o reassumpcyą eo intuitu
praw zasłużych,— instabunt ichmość pp.
posłowie.

A że imci panu Zborowskemu—regen-
towi grodzkiemu województwa Brzeskie-
go, ichmość pp. Żardeckim dóbr Baiek po-
sessorom w uchodach do puszczy zabra-
niaią drew, drzewa y łyk, Turosy ab
aevo do do dóbr Baiek nadanych, dzieje
się od ludzi ekonomicznych krzywdą:
przeto instabunt ichmość pp. posłowie,
aby tymże ichmość była warowana per
constitutionem securitas y aby reassummo-
wane były o uchodach do puszczy i. k.
mości obywatelom w. x. Lit. prawa,
mianowicie konstytucią tysiąc sześć-
set trzydziestego trzeciego, folio tri-
gesimo 4-to; similiter ichmość panom Bu-
chowieckim Turosy, Nietyszczyna, sin-
gulariter zaś dobra Buczemla, Kopyły,
Wierzchowice, Rzeczyca, Jelna, Imie-
nin, Żywno, aby wolny wstęp miały do
pomienioney puszczy,— warować mają
ichmość pp. posłowie nasi.

Leśnictwo Czacheckie, in virtute tak
wielu konstytucyi, ad distributivam ante-
cessorów ichmości iustitiam należące, roz-
dawane, situ ichmość, że y teraz taż
dystrybuta pańska wielm. imci panu Jozefowi
Hornowskiemu—czesznikowi Brzes-
kiemu cum socia vitae iest oddane, za
consensem i. k. mości kupione, ut resti-
tuatur temuż imci panu Hornowskiemu,—
instabunt ichmość pp. posłowie.

Dworki szlacheckie, na placach miey-
skich y zamkowych będące, nie raz iuz
prawem obwarzowane y odłączone, in vir-

tute konstytucyi tysiąc pięćset piędziesią-
tego, folio sexta;—aby były libertowane od
ciężarów miejskich y nie należały do iu-
ryzdykcyi mieyskiej wójtowskiej y zam-
kowej,—starać się o to będą ichmość pa-
nowie posłowie.

Względem zabójstwa chłopa Iwana ze
wsi Matowey Góry przez Sasów—insta-
bunt ichmość panowie posłowie, aby od
i. k. mości ludzi była eo intuitu satys-
fakcya.

Ichmość panowie dożywotnicy aby by-
li na dobrach i. k. mości stołowych przy
prawach y possesach swych konserwo-
wani,—dołożą ichmość pp. posłowie nasi
starania.

Brandeburskie ausus starać się będą,
ichmość pp. posłowie ut cōerceantur iunc-
tim cum omnibus ordinibus.

Caetera activitati et dexteritati ichmość
pp. posłów committimus.— Datum w
Brześciu ut supra.

U tey instrukcyi podpisy rąk takowe:
Piotr Oziembłowski—woyski Brzeski,
marszałek seymiku poselskiego, Jan Sa-
pieha—kasztelan Trocki, starosta Brzes-
ki, Paweł Kościuszko—pisarz grodzki
województwa Brzeskiego, Franciszek M.
Szuyński—podstoli Brzeski mp., Paweł Bu-
chowiecki—podezaszy Brzeski mp., Piotr
Wereszczaka—obozny woiewód. Brzes-
kiego, Józef Bruno Hornowski mp., Ka-
zimierz Ludwik Micuta mp., Marcin Kościu-
szko Siechnowiecki—krayczy woiewód.
Brzeskiego, Michał Korowicki, Marcin
A. Lanckoroński Paszkowski—półkowni-
k i. k. mości, Aleksander Ursyn—Niem-
cewicz mp., Kazimierz Zubowski—namies-
nik grodzki Brzeski, Paweł Kościuszko,
Jan Suzin—rotmistrz i. k. mości, Paweł
Poniatowski, Michał Jan Nestorowicz,
Jām Guzelf, Franciszek z Rusce Rusiec-
ki, Józef Witanowski, Antoni Zadarnowski,
Stanisław Zadarnowski mp., Stanisław
Tołoczko, Mikołaj Kalixty Hornow-
ski mp. czesznik Łęczycki, Jan Bieli-

kowicz—s. x., Jakób Antoni Izbicki mp., Franciszek Krupicki mp., Adam Bohusławski, Marcin Antoni Sawicki—komornik woewództwa Brzeskiego, Maciey Kazimierz Zborowski—podczasy Latyczewski, regent grodzki woewództwa Brzeskiego—mp., Alexander Buchowiecki—strażnik woewództwa Brzeskiego, Jan Skirmont, M. Franciszek Buchowiecki mp., Symon Ratold Zadarnowski—s. r., Dominik Buchowiecki—m. w. Lit., Benedykt Franciszek Buchowiecki—skarbnik woewództwa Brzeskiego mp., Michał Buchowiecki, Bazyl Dominik Buchowiecki, Antoni Buchowiecki mp., Wincenty Józef

Buchowiecki mp., Marcin z Chrzanowy Chrzanowski, Waclaw Buchowiecki mp., Józef Antoni Bielski, Marcin Buchowiecki, Michał Heronim Laskowski mp., Michał Buchowiecki—p. b., Gabryel Bachmiński, Stanisław Buchowiecki, Franciszek Piotrowski—czesznik Latyczewski mp., Michał Suzin, Woyciech z Sielca Sielecki, Stanisław z Rusiec Rnsiecki, Jan Szkalski mp., Andrzej Thadeusz Dowmont mp. Która to takowa instrukcja, ze wszystką w niej wyrażoną rzeczą, iest do xięg grodzkich woewództwa Brzeskiego przyjęta y wpisana.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 1623—1630.

379. Инструкция дворянъ Брестского воеводства данная депутатамъ посыпаемымъ на сеймъ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись въ городъ Брестъ на конвокацийный сеймикъ, въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Благодарить примаса короневства какъ за его труды и распорядительность о поддержаніи въ рѣчи-посполитой государственного порядка, по случаю смерти короля Августа II-го, такъ въ частности за созваніе предстоящаго сейма.

2) Въ интересахъ защиты свободы и вольностей шляхетскихъ послы обязываются дѣйствовать единодушно и крѣпко отстаивать желанія воеводства, заявленныя въ инструкціи.

3) Наблюсти, чтобы въ короли избранъ былъ не кто иной, какъ *verus indigena* (истинный туземецъ) областей рѣчи-посполитой; въ случаѣ же зложелательствъ и вліяній постороннихъ, послы должны воспротивиться превращенію сейма конвокацийного въ сеймъ избирательный и признавать королемъ того, за кѣмъ будетъ единодушное избрание.

4) Для устраненія чужестраннаго вліянія потребовать, чтобы чужеземные послы были вы-

саны изъ Варшавы за двѣ недѣли до избирательного сейма и за нѣсколько миль; въ случаѣ же какихъ-либо надобностей предложить имъ, чтобы сообщенія свои они сдавали послѣ избрания короля и на сеймъ конвокацийномъ.

5) Во избѣжаніе гибельныхъ послѣдствій, происходящихъ отъ раздаванія будавъ только на сеймѣ, требовать отмыны этой новой конституціи и возобновленія древней, по которой оны разделились предъ открытиемъ сейма.

6) Распределеніе войсковыхъ управлений сдавать соотвѣтственно Курляндской комиссіи и утвердить сеймовою конституціей.

7) Потребовать отмыны постановленій экономической комиссіи, которая совершило произвольно, безъ соблюденія правилъ установленныхъ въ Литовскомъ статутѣ, отрѣзalo многія имѣнія земсія и присоединила ихъ къ королевскимъ, безъ участія комиссаровъ со стороны спорной; на этомъ основаніи надлежитъ возвратить захваты въ имѣніяхъ князей Радивиловъ, Маннарансі, Яновскаго, Лучинской шляхты и іезуитовъ, а также надлежитъ сохранить и Брест-

семъ жидамъ неприосновенность нарушенныхъ
этю же комиссией привилегий.

8) Наставить, чтобы экономами и ихъ на-
мѣстниками были вотчины.

9) Чтобы подымная подать съ имѣнъ земскихъ,
назначенная на войско в. кн. Литовскаго,
единственно въ видахъ облегченія участія старо-
стинства, была уничтожена и чтобы для содер-
жанія помянутаго войска были изысканы дру-
гія средства; въ данномъ случаѣ было бы весь-
ма полезно сократить излишнее количество офи-
церовъ, на содержаніе которыхъ расходуется
гораздо болѣе, нежели на самые полки, и остав-
лять на службѣ только поляковъ и католи-
ковъ.

10) Чоловое и шеляжное оставить въ вѣдѣніи
администратора и вносить не въ гроды, а къ
сборщикамъ воеводства.

11) Для прекращенія вывоза денегъ за грани-
цу, которая никогда не возвращается въ свое
государство, постановить законъ, чтобы женщи-
ны—польки, выходящія замужъ за чужестран-
цовъ, были отчуждаемы отъ правъ наслѣдства.

12) Старатся о составленіи конституції въ
огражденіе лицъ свѣтскихъ отъ отягощений ду-
ховныхъ судовъ.

13) Ходатайствовать о восстановленіи закона
запрещающаго дѣлать отчужденія шляхетскихъ
имѣнъ въ пользу духовенства.

14) Объ установлѣніи публичной охраны для
Краковскаго замка, составляющаго хранилище
государственного архива и разныхъ драгоцѣн-
ностей.

15) О восстановленіи юрисдикціи городничаго,
согласно съ конституціями постановленными въ
теченіи многихъ лѣтъ.

16) О воспрещеніи однѣмъ и тѣмъ же лицамъ
подписываться за третье старостинство подъ
страхомъ подвергнуться бѣзчестію и лишиться
всехихъ другихъ должностей по суду—не ассе-
сорскому, а трибуналъному.

17) О вознагражденіи Дунина Борковскаго
уплатой ему 4,000 тынфовъ и 4,000 битыхъ та-
деровъ, слѣдуемыхъ изъ скарба покойного коро-
ля Августа второго, такъ какъ деньги эти взы-
ты были королемъ частію у самого Борковскаго,
частію же у его отца, въ видѣ арендной платы
на имѣнія, а самая имѣнія у него отняты.

18) О подтвержденіи магдебургскихъ правъ
городамъ.

19) Объ освобожденіи отъ дворныхъ экзекуцій
лицъ, пользующихся правомъ донативы.

20) О выдачѣ вознагражденія раненому подъ
Ковалевымъ Зборовскому, согласно съ консти-
туціей 1717 года, по которой раненымъ положе-
но не малое вознагражденіе.

21) Объ утвержденіи на текущемъ имѣ-
нія Озять за Несторовичами.

22) О разсмотрѣніи интересовъ королевича
Якуба (какихъ? не говорится), о которыхъ воев-
одство вносило уже свое ходахайство на преж-
немъ сеймѣ.

23) О востребованіи съ экономическихъ имѣ-
ній посольшицы, которая со времени сей-
ма pacificationis все поступала въ карманы
экономическихъ державцевъ, но не пословъ.

24) Объ обращеніи въ публичное пользованіе
суммъ, предназначенныхъ на содержаніеполь-
ныхъ булавъ (гетмановъ) и раненыхъ.

25) О назначеніи Сапѣгамъ Слонимской эко-
номіи.

26) Всѣдѣствіе неисполненія репартиції
вторично требовать какъ окончанія ея, такъ и
вознагражденія убытокъ, понесенныхъ отъ
Флеминга братьями Жардецкими и Юргельтов-
скими.

27) Требовать также возвращенія морговъ
Грабовскому въ Кобринской экономіи и взыска-
нія съ безчинниковъ, стрѣлявшихъ по гродско-
му судѣ Кашице, во время экзекуціи въ Коре-
невѣ.

Roku tysiąc siedemsetnego trzydziestego
trzeciego, miesiąca Marca dwudziestego
szóstego dnia.

Przede mną Józefem Pacem—starostą
Chwedyanskim, marszałkiem, także prze-
de mną Pawłem Siechnowickim Kos-
ciuszka—pisarzem, oraz przed nami z traktów
Brzeskiego, Zabużnego, Kobryńskiego,
Kamienieckiego y Prużańskiego, na

seymiku anteconvocationis koronnymi
sędziiami kapturowymi woewództwa
Brzeskiego, stanowszy personaliter pat-
ron imć pan Jan Skalski, instrukcyę na
seym konwokacyjny Warszawski, iaśnie
wielmożnym ichmość panom posłom od
woewództwa Brzeskiego na seymiku
antekonwokacyjnym dana, oczewisto ad
acta podał, którą my sąd, po ufundowa-
95

niu się iurysdykcyi naszej ex decisione całego koła, wpisać w akta rozkazaliśmy in eum tenorem pisząc:

Instrukcja od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników ziemskich y grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywatelów woiewództwa Brzeskiego, na seym convocationis, za uniwersałami iasnie oświeconego xięcia imści primasa dana, w Brześciu, in solito consiliorum loco, die decima octava Martii, anno millesimo septingentesimo trigesimo tertio, i. wielmożnemu imć panu Karolowi Sapiezie—pisarzowi polnemu w. x. Lit., wielmożnemu imć panu Piotrowi Wereszczakowi, oboznemu woiewództwa Brzeskiego, i. wielmožnemu imć panu Antoniemu Józefowi Dombroskiemu—hrabi na Lubrancu, starostie sądowemu Inowrocławskiemu, wielmožnemu imć panu Józefowi Hornoskiemu—czesznikowi woiewództwa Brzeskiego, posłom, zgodnie y ieneralnie od nas obranym.

Kiedy nam dolendo fato całej rzeczy pospolitey non sine punctura cordis ogłosili uniwersał iasnie oświeconego xięcia imści primasa flebilem niezwyciążonego monarchi Augusta wtórego pana naszego e vivis lapsum, a widząc invidicabili statu osierocą rzecz-pospolitą, iedyne tylko suffulti perspicaci cura et sollicitudine iasnie oświeconego xięcia imci primasa, że etiam in arduis tey oyczynny coniuncturis nie opuszcza saluberrima propinare media, a iako optimus pater patriae, z władz y przeszorności swoiej składa w Warszacie seym, chcąc usibus publicis tey oyczynny iako naylepiej subvenire: za co i. oświeconemu xięciu imści posłowie nasi nomine woiewództwa całego quam demissimo cultu podziękuią, vovendo

zdrowia dobrego, laetitiam et prosperitatem in longitudinem annorum, upraszać będą, aby iako naypożądaniey chcial prospicere internae et externae securitati.

Naypierw iem obliguiemy fide et honore ichmość panów posłów naszych, a żeby ieden drugiego nullomodo nie odstępując, głos wolny, swobody, prawa, prerogatywy nobilitatis et desideria w instrukcji naszej sibi commissa adinvicem y nierozerwanie sekundując się, tym skuteczniey y mocniej utrzymywali, ex qua ratione doznawszy dolendo casum z publicznych cyrkumstancyi na seymie traktatowym, sublatam penitus vocem vetandi y na innych pośledniejszych labefactatam; tedy, obviando podobnym inkonweniencyom, przyszedzsy ad plenam dispositiōnem, trono vacante, iurium nostrorum practicato iuż exemplo w woiewództwie naszym na przeszłych konwokacyach czterech, wyż pomienionych ichmość panów posłów obraliśmy.

Jako wszelkie narody nie zasiągając od obcych własnemi rządzą się królami, tak przy spisaniu porządku elekcji dorzą ichmość panowie posłowie, aby nie inny pan na tron nasz był wyniesiony, tylko verus indigena państw rzeczy pospolitey. Lubo nikt się spodziewać nie może aby prawa rzeczy pospolitey śmiał kto laedere: atoli in casu malevolentiae alicius y praktyk postronnych invigilabunt ichmość panowie posłowie et sese opponent, aby seym convocationis in actum electionis nie obrócono, zachowawszy omnes gradus et solemnitates, lege praescriptas, pariter zachowując liberam optionem na seymikach anteelekcyinych, czyto viritim, czyli przez posłów, iako placebit każdemu woiewództwu, comparenndo in campo electoralni do obrania nowego pana, który non praecepitata nominatione, ale praevio unani et nemine contradicente consensu nominowany być ma.

Praecavebunt dawne prawa, aby ministri extranei, more iam practicato, nie byli praesentes w Warszawie podczas elekcyi: przetourgebunt ichmość panowie posłowie, aby ichmość panowie, ministri extranei, dwoma niedzielami przed elekcyą rayterowali się za Warszawę o mil kilka, żadnych praktyk nie czyniąc, non redituri aż post electio-nem; ieżeli zaś mają co ad referendum et promovendum rzeczy pospolitey, aby to deferant na seymie convocationis następującym stanom, alias non admitten-di do audyencyi publiczney w kole elektoralnym.

Doświadczyszy nocivas sequelas przez nierożdanie budaw aż na seymie, zlecamy ichmość panom posłom naszym promowować y otrzymać abrogationem tey konstytucyi, reducendo ad anti-quam praxim..

Distribut ministeriorum belli, regulam regiminis przez kommissyą Kurlanska, ex munere rzeczy-pospolitey uformowany, aby był abprobowany przez konstytucyą instabunt ichmość panowie posłowie.

Komissya ekonomiczna, iako irrepit w konstytucyą traktatową sublata voce vetandi odprawiona gravaminosissime, non servatis gradibus w statucie w. x. Lit. o dyfferencyach dobr ziemskich y królewskich, bez kommissarzów a parte ci-tata, iako prawo w. x. Lit. mieć chce przybranych, denegatis delationibus et beneficiis iuris et appellationibus przez kommissazów koronnych statutów y w. x. Lit. niewiadomych; tak ażeby ta kommissya cassetur et abrogetur, uti illegiti-ma, przez konstytucyą niemego seymu, urgebunt fortissime ichmość panowie posłowie. A że taž kommissya non pro-ductis iuribus od iaśnie oświeconych xię-żat ichmość Radziwiłłów in contumaci-am odsądziła od dobr Kiiowca y Miley-czye cum attinentiis; tedy ponieważ ciż xiężeta ichmość przyszli znowu do pos-

sessyi tych dobr; starać się będą ichmość panowie posłowie o konstytucyą, aby byli przy nich konserwowani praeviis producendis iuribus suis sub futuro regnante.

Podobnym sposobem taž kommissya mimo produkowany konsens i. k. mości pani Montmoransowej in personam w. imē pana Józefa Hornowskiego – czesznika Brzeskiego, posła naszego, tudzież mimo produkowany przywilej imē panu Sosnowskiemu – rotmistrzowi i. k. mōci, dany od dobr Czachca y Rokitney, illegitime niedopusciwszy appellacyi, prawem pozwołoney, odsądziła et violenti modo z possessyi po dwa kroć rugowa-ła przez ludzi komputowych koronnych, w granicach w. x. Lit., secundum legem positivam, naydować się nie powinnych,— która kommissya aby iako in toto nullitate przez konstytucyą skasowana była, tak ażeby supradicti possessores privi-legiati tych dobr Czachca y Rokitney, circa possessionem, mediante constitutione, byli konserwowani; similiter ichmość panowie szlachta Łuczniańska w Wiskach y Kuszyrańska ut conserventur circa iura od nayaśniejszych królów polskich impertita, iako też y żydzi Brzescy przy swoich przywileiach dawnych, przez po-mienioną kommissyą uchylonych, aby zachowani byli. Podobnie ichmość oycowie Iezuici, ukrzywdzeni od teyże kommissyi, aby eodem patrocinio gaudeant, domówią się ichmość panowie posłowie.

Że zaś summum iest praejudicium, iż ekonomi czy namieśnicy nie są dobrze possessionati, a różne czynią aggrava-cye obywatełom naszym; tedy, żeby ab-hinc byli possessionati, ad responcionem de illatis iniuriis ad respondendum suf-ficientes, praecavebitur.

Podymny podatek na wojsko w. x. Lit., do dalszego tylko seymu pozwoło-ny na folę zruynowanym starostwom, ponieważ te do siebie przyszły, a iest bardzo ciężki statui nobilitari, ut abro-

getur et annihiletur in futurum,— starać się będą ichmość panowie posłowie, etiam cum discriminē convocationis, ze wszystkimi stanami rzeczy-pospolitey, deliberabunt de aliis mediis contribuendi, sine gravamine status nobilitaris, na zapłatę woyska sufficientibus oświadczają z tym, że województwo nasze perpetuum hoc onus sufferre więcej recusat; a że więcej wychodzi porcy na gaże officerskie, niż na same regimenta; tedy żeby byli skasowani, którzy są nad potrzebę supernumerarii y te tylko prawdziwi aby byli polacy katolicy, exclusis extraneis et heterodoxis,—domówią się ciż ichmość panowie posłowie.

Czopowe y szelżne aby dependeat od administratora województwa, libere na seymikach obranego, utrzymać powinni; tudzież podatki, iakieby się kolwiek trafiły, aby nie do grodu, ale do poborców obranych wniesione były.

Doznawszy iako matrimonia cum extraneis nie tylko w letkie fortuny wynoszą z panstw rzeczy-pospolitey, ale też experientia recenti edocti, będą niebespieczenstwo oyczyzny caley et gverras wzniecać zwykły, praecavemus, ażeby żadne summy za granicy wynoszone nie były, zkąd nigdy się posag nie wraca ad successoiores legitimos, praecustodietur owszem, którzyby extra limites z dan polskich zamaż poszła, tym samym od posagu et a successione odpadać powinna.

Duchowieństwo niemało aggravat statum secularem suis iudicatis; więc aby świeckiego nie gdzie indziej, tylko inforo secularizapozywano, o konstytucję starać mają ichmość panowie posłowie.

Sancita lege publica de non alienatione bonorum terrestrium od stanu rycerskiego do duchowieństwa ażeby konfirmowane były constitutione praesentii, ichmość panowie posłowie seriourgebunt. Referując się do dawniejszych konsty-

tucyi eo nomine opisanych et recenti constitutione konfirmowanych, mianowicie, gdzie się takowa alienacja per ini-madvertisitam obywateł w. x. Lit. na takowe konstytucye recenter stała, ażeby nullitate kassowana była,—instabunt ichmość.

Zamek Krakowski archivorum et cle-nodiorum regni aby non privato, ale pu-blico praesidio był obwarowany, ne patet alicui usurpatori—usilnie starać się będą imchmość pp. posłowie.

Kiedy nie tak priwatna imć pana Floryana Grabowskiego—horodniczego województwa Brzeskiego, iako publiczna, przez kommissią sub titulo avulsorum ekonomicznych dobr, że pod tym pretextem, a mimo dawne prawa, przywileia ante unionem et post, tudież in recente otrzymane, stała się oppressya y krzywda, za naznaczone nam ad officia odbierają beneficia y excludunt od tey prerogatywy, abyśmy swoim urzędem y iuryzdykcyą nie władali, et usibus et fructibus nie profitowali; zaczym aby ichmość panowie posłowie serio de restitu-tione odebranej iuryzdykcyi et avulso-rum tego zamku naszego, podług kom-missji tysiąc pięćset piędzieśiąt szóste-go y przywileiów tysiąc sześćset czter-dziestego dziewiątego y roku tysiąc sześć-set piędzieśiąt szóstego y tysiąc sześć-set sześćdziesiąt dziewiątego et postremo otrzymanego tysiąc siedmiuset trzydzięs-tego wtórego, miesiąca Oktobra sie-demnastego dnia, domówiszy się securi-tatem iuryzdykcyi cum usibus et fructi-bus horodniczego obwarowali,—recomen-datur.

Ex pactis conventis reassummatur punkt, gdyby na dwoie starostw nie da-wano nikomu, a kto by impetrare ważył się et sub dole przywileje mając nadwoie starostw, na trzecie podpisywać et in pos-sessionem wchodził; takowy nie tylko personalis poenis infamiae subiacebit,

ale też in omni foro et subselio, cuiuscunque status et conditionis będzie, omni activitate carere powinien, a starostwo ex distributiya iustitia innemu caedere powinno, o co forum nie w accessory, ale w trybunale koła wielkiego ad instantiam cuiusvis nobilis.

Summam iniuriam imć pana Andrzeja Dunina Borkowskiego—półkownika i. k. mości, obywatela naszego, od skarbu ś. pamięci, i. k. mości, pana naszego miłościwego, Augusta wtórego poniesioną, tak w zatrzymaniu summy czterech tysięcy tynfów na wioskach Zawżowy y Stasiuki, do ekonomii Kobryńskiey należących, locowaney, iuryzdyce dokumentami utique w possessią przez komisarzów i. k. mości do oddania tey summy intromittowanych, in subsequenti per violentiam do tey że ekonomii przyłączonych, iako też o cztery tysiące talerów bitych, do tego skarbu i. k. mości summy od rodzica imśi wziętej y na kluce Kobryński, Wierzecki, Czerwaczycki per contractus cum intromissione onych wniesioney, które brevi tempore odebrano, a na komory Brzeską y Kamieńską przeniesiono; po których zaś obieciu post fata oyca tego pretensora w niedziel ośm sine satisfactione wzięto, iako o tym luculenter rescripta i. k. mości, kontrakty, intromissye, kommissye y inne rem w sobie obloquuntur: ichmość panom posłom naszym zalecamy, ażeby urgentissime satisfactionem iniuriato, lub też wyż wyrażonych kluczów liberam inaequitationem y tey sprawy do rozsądzenia w sądach kapturowych permissionem domówili się:

Dawne przywileje po miastach tych, gdzie są magdeburyi, renowować y po rzadek xiąg tychże circumscribere.

Ichmość pp. donatariuszowie, aby przy swoich prawach zachowane byli y żadnym exekucjom dwornym nie podlegali,— o to upraszczamy ichmość panów posłów.

Secundum constitutionem millesimi septingentesimi decimi septimi, która rzecz pospolita na żołnierzów postrzelonych y strawnych uchwała non exiguum pensionem, in titulo który imē pan Antoni Zborowski—podstoli zie mi Ciechanowskiey, żołnierz dawny, pod Kowalowem postrzelany iustum mercedem od i. wielmożnego imć pana hetmana w. w. x. Lit. promeretur—ichmość panowie posłowie instabunt.

Interes ichmość panów Nesterowiczów, ex ratione tenuty Oziat pochodzący, na który summa ante unionem wniesiona et tot constitutionibus approbowana, recessem seymu Grodzieńskiego doszłego odłożony, recomendatur ichmość panom posłom naszym, aby pro meritis et stipendiis imienia tychże ichmość panów Nesterowiczów, erga bonum publicum oświadczonych, etiam krewą nieraz zafarbowanych,—na seymie terazniejszym aby był promowany.

Interessa nayaśniejszego królewicza Jakuba, iakośmy na przeszły seymie rekomendowali, tak y teraz toż samo czyniemy przez ichmość pp. posłów do stanów rzeczy-pospolitey.

I. w. imć pan podskarbi nadworny, ponieważ suju munus nie może exequi w ekonomiach, ani partycipować zwykłej pensyi, urgebunt ichmość panowie posłowie, aby, circa iura urzędu swego, był konserwowany.

Poselszczyzna na seymy rzeczy-pospolitey ichmość panów posłów woiewództwa naszego, która lege praescripta že dać należy, a zatym že per vim ekonomie i. k. mości w woiewództwie naszym od seymu pacificationis z ekonomii niewydawają do tych czas: zaczym pilnować ichmość panowie posłowie mają, ażeby publica dispositione pomieniona zaledla poselszczyzna in toto wypłacona była do woiewództwa naszego należącym osobom; ponieważ zawsze wybierana była in prop-

rium usum ichmość panów dzierżawców ekonomicznych. Przez też samą komisją będąc ukrzywdzona i. wielomożna imści pani Antonina z Zaborowskich Zamoyska, ordinatowa przez odebranie wsi Wytowska, ażeby reindukowana była do teyże wsi,—instabunt ichmość panowie posłowie.

Pensye buław polnych y na postrzelanych tak w koronie, iako y w w. x. Lit., urgebunt ichmość panowie posłowie, aby in usum publicum obróciły się.

Summa ichmość panów Sapiehów, na ekonomii Słonimskiej haerens, aby ex mente rzeczy pospolitey wzięła satysfakcyę,—urgebunt zelosissime ichmość pp. posłowie—praeviis iednak deducendis iuribus ichmościów.

Repartycya ponieważ nie iest effectuata, secundnm mentem rzeczy-pospolitey upomnią się ichmość panowie posłowie u stanów rzeczy-pospolitey iako też y krzywde od tegoż imć pana Fleminga uczynioną imć panu Mikołajowi Żardeckiemu vindicabunt; in simili bratu imści w Telwelach poczynione, repraesentabunt; similiter y dobra ichmość pp. Jurgelowskich ab omni onere uwolnione, a teraz niesłusznie aggrawowane, mianowicie dobra Sieliszcze aby gaudeant pristinis immunitatibus, utrzymać będą powinni.

Morgi imć pana Grabowskiego w ekonomii Kobryńskiey aby były przepowrócone instabunt—iako też desiderium imć pana Pawła Kaszyca—sędziego gródzkiego Smoleńskiego o postrzelenie pod czas exekuci w Korzeniewie aby był rygor super excessivos manutenebunt.

Która instrukcyę rękoma naszemi podpisuemy. Datum ut supra.

U tey instrukcyi podpisy rąk takowe: Michał Stanisław Suzin—stolnik woewództwa Brzeskiego, marszałek seymiku antekonwokacyjnego woewództwa Brzeskiego mp., Jan Sapieha kasztelan Trocki, starosta Brzeski, Franciszek

z Chrzanowa Chrzanowski—łowczy y podstarości sądowy woewództwa Brzeskiego salvis iuribus mensae regiae maiestatis oeconomicis y konstytucyi seymu pacificationis, Jan Suzin—rotmistrz i. k. mości, Michał Aloizy Pełka—czesznik Brzeski mp., Marcin Kościuszko—krajczy woewództwa Brzeskiego, sędzia kapturowy, Paweł Kościuszko—pisarz grodzki woewództwa Brzeskiego salva constitutione pacificationis, Józef Wereszczaka—chorąży Nowogródka Siewierskiego, Stefan Tarkowski—miecznik woewództwa Brzeskiego, Ludwik Kościuszko—miecznik woewództwa Brzeskiego, Marcin Lanckoronski Paszkowski—połkownik i. k. mości, M. Nesterowicz S., Paweł Buchowiecki—podczaszy Brzeski salvis iuribus seymu pacificationis, Dominik Antoni Wereszczaka mp., Michał Buchowiecki—strażnik Orszański, Florian Grabowski—horodniczy woewództwa Brzeskiego, Andrzej Michał Beklewski mp., Kazimierz Zubowski—sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Franciszek Piotrowicki mp., Stanisław Michał Gródecki—podczaszy Czerniowski mp., Wacław Buchowiecki—skarbnik Brzeski, Marcin Grabowski, Benedykt Koczewski, Michał Buchowiecki, Stanisław Rusiecki, Jerzy Józef na Połonie Połoniński, Antoni Henryk z Saskowa Saskowski salvis iuribus konstytucyi seymu pacificationis, Michał Korowicki, Michał Starzyk Buczyński—obozny woewództwa Brzeskiego Antoni Korowicki mp.,—sędzia kapturowy, Alexander Jurcza Zaleski, Kazimerz Lipski mp., Maciej Kazimerz Zborowski—podczaszy, Laly r. g. woewództwa Brzeskiego mp., Michał Osuchowski, Heronim Szuyński, Felician Wereszczaka—sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Piotr Kościuszko, Antoni Zadarnowski, Andrzej Wierzbicki, Chryzostom Benedykt

Jurkowski mp., Alexander Zborowski, Adam Kościa Zbirohowski—woyski w. x. Lit., Andzrey Zdzitowicki, Andrzej Zadarnowski, Jan Dobrzynski, Józef Witanowski, Antoni Zborowski—podstoli ziemi Ciechanowskiey, Paweł Poniatowski, Adam Duczemiński mp., Jakub Antoni Jzbicki mp., Franciszek Buchowiecki mp., Mikołaj Połoński, Michał Buchowiecki, Antoni Stanis-

ław Buchowiecki, Woyciech Kazimierz Ancuta—stolnik Wędeški mp., Samuel Ursyn Niemcewicz, Antoni Bazyli Bęklewski mp., Antoni Zadarnowski, Theodor Józef Błocki pm., Franciszek Jurkowski mp. Która to taka kowa instrukcya iest do xiag sądów kapturowych tegoż woiewództwa Brzeskiego przyjęta y wpisana.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2465—2485.

380. Постановление дворянъ Брестского воеводства на предъизбирательномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись въ г. Бресте на сеймикъ послѣкоинвокациії пії якъ, въ костелѣ Бернардиновъ, постѣ горячихъ споровъ, непозволявшихъ даже избрать сеймикового маршала, перешли въ костелъ Августинъ и здѣсь, по избрaniи сеймикового маршала, по выслушаніи письма примаса, акта генеральной конфедерации и пословъ воеводства,— одного къ примасу, а другаго къ главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго,—постановили:

1) Присоединиться къ генеральной конфедерации, составленной съ цѣлью исключения чужеземцовъ и, для тѣснѣйшей съ нею связи, учинить присягу, по формѣ въ ней изложенной, и приготовиться къ послополитому рушению на избирательное поле (campum electorale).

2) Избрать на вакантныя мѣста воеводу, канцелярию и хоружаго, съ обязанностью, чтобы послѣдней назначить время для набора (popisu); избрать также для каждого тракта и ротмистровъ; обязанность стражника поручить настоящему стражнику воеводства.

3) Принимая во внимание, что между дворянами находится много такихъ лицъ, которыя, добровольно присягнувшись на конфедерации, теперь составляютъ между собой подписки и ищутъ предлога ко введенію въ рѣчъ-посполитую чужеземныхъ войскъ, всѣхъ таковыхъ лицъ, и ихъ наследниковъ считать врагами отечества, а имъ

ниихъ подвергать конфискаціи; постановление это должно распространяться и на духовенство.

4) Ходатайства воеводства относительно удовлетворенія разныхъ лицъ, выраженныхъ въ инструкціи его на предшествовавшій сеймъ и неисполненные, включить въ новую инструкцію на сеймъ предстоящий и наставлять, чтобы они были обезопашены растамъ conventами; туда же внести и новые ходатайства относительно вознагражденія разныхъ лицъ заслуженныхъ.

5) Домогаться составленія новой аббюраты, такъ какъ подынная подать съ земскихъ щяжетскихъ имѣній назначена была только до предшествовавшаго сейма, а взимается несправедливо и до сихъ поръ.

6) Въ случаѣ отзванія кого либо изъ ротмистровъ главнокомандующимъ войсками в. кн. Литовскаго, на мѣсто отзванаго воеводство должно будетъ назначить нового ротмистра.

7) По причинѣ долгѣтнаго неписправленія тарифа чоловаго шеляжнаго, позволить контрагенту этой подати взыскивать чоловоне шеляжное и съ корчемъ, принадлежащихъ Виленской капитулѣ.

8) Засвидѣтельствовать благодарность воеводства примасу королевства и главнокомандующимъ войсками обоихъ народовъ.

9) Притѣсненія, дѣляемыя римскою куріей республикѣ, относительно права патронатства, подвергнуть судебному преслѣдованію.

10) Должность полного стражника в. кн. Литовского представить Ланцкоронскому.

11) Должности поручика и хоружаго въ полку оставить за лицами, назначенными полковникомъ.

12) Подтвердить, чтобы лица, обязанные поставлять почты для элекціи, съ получениемъ универсаловъ отъ полковника въ точности исполняли свою обязанности.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego trzeciego, miesiąca Julii siedmnastego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stante praesenti interregno, stanowszy personaliter iaśnie wielmożny imci pan Ignacy Sadowski—starosta Słonimski—marszałek koła rycerskiego seymiku anteelekcyjnego woewództwa Brzeskiego, laudum tegoż seymiku anteelectionis, sub vinculo konfederacy generalney uniwersalney rzeczy-pospolitey zaszły, insimul z podpisami obywateli woewództwa Brzeskiego circa expleta, na konfederacy generalnej Warszawskiej recenter stałey, excludendo cudzoziemca, iuramenta oczewisto ku wpisaniu ad acta grodu Brzeskiego podał, cuius tenor sequitur talis:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemsy, grodzy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, na seymik postkonwokacyjny, na dniu czternastym Julii, przez seymową konstytucią, ieneralnych stanów rzeczy-pospolitey konfederacy na blisko przeszły konfederacy naznaczonym, do Brzeszia zgromadzeni.

Naprzód, dla obszerniejszego mieysca ob numerosam nobilitatis frequentiam u ojców Bernardynów zasiedliśmy, gdzie post biduum diversorum studiorum y żwawych emulacyi luctam partiumque exacerbationes ledwo do zagaienia przyszło, po którym gdyśmy meliora iednostayne zgody y braterskiej konfidencji, oraz spokojnej konfidencji consiliorum zabierali omina aliści do większych coraz

przychodziło kollizyi tak dalece, że y do obrania marszałka seymikowego przystać nie mogliśmy. Zabiegając tedy dalszym diffidencyom, post irrita lepszey ko-intelligencyi tentamina, ne similes collisiones infunestas, practicatis tot exemplis inter cives, nie obróciły się flammes et fatales z wielkim nieszcześciem nie przyniosły crises, na które inevitabiliter zanosiło się, musielismy praevia notificatione udać się ad solitum ab antiquo et usitatum seymików naszych locum, do kościoła ojców Augustianów Brzeskich y tam, invocato Supremo Numine, et continuationem consiliorum nostrorum, po zagienniu przez wielmożnego imci pana Zygmunta Chrzanowskiego—podkomorze go Brzeskiego spokoynie et securius in fraterna charitate et nunc unitate, praeferendo bonum publicum nad wszelkie prywatny, przystąpiwszy unamini corde, affec tu et labio nemineque contradicente, obraliśmy za marszałka seymiku niniejszego wielmożnego imci pana Ignacego Sadowskiego—starostę sądowego powiatu Słonimskiego, meritis dexteritate et omni integritate praedatissimum.

Potym przystąpiliśmy do czytania prymacyjnego autentycznego listu y konfederacy ieneralnej stanów rzeczy-pospolitey, pod pieczęcią iaśnie oświeconego xiążęcia imci prymasa do woewództwa wydaney, tudzież do wysłuchania legacyi od woewództwa do iaśnie oświeconego xiążęcia imci prymasa, w. imci pana Wawrzyńca Eysmonta—czesznika Grodzieńskiego, sędziego kapturowego woewództwa Brzeskiego y do i. wielmożnego xiążcia imci pana reymentarza ieneralnego woysk w. x. Lit. w. imci pana Marcina

Paszkowskiego Lanckorońskiego — półkownika i. k. m.; to expedyowawszy ex voluntate publico, przystępuimy z woewództwem do generalney stanów rzeczy-pospolitey konfederacyi, akceptując go in toto, exclusis quibusvis salvis, exkludując extraneum candidatum, secundum mentem też konfederacyi, która aby sacratori vinculo mogła być korroborowaną, iurament na pomienioną exkluzją cudzoziemca rotą, w ieneralnej konfederacyi expressa, in instanti przy podpisach naszych, nullo excepto, wykonaliśmy. Modum zaś comparendi in campo, da Bóg, electorali, viritim bez wypraw, iednakże sub poenis, de bellica expeditione sancitis, iednostajnie umówiliśmy; do wyprowadzenia którego pospolitego ruszenia in campum electoralem, ponieważ woiewody, kaszтеляna, iako też chorążego munia vacant, ex assensu omnium i. w. imci pana Antoniego Pocieia — strażnika w. w. x. Lit. za półkownika obraliśmy, dając w ręce temuż imci naznaczyć popis captato tempore woewództwa naszego przed elekcję, obsecrando wszystkich ichmość panów obywatełów, aby przy najlepszym porządku, rynsztunku rycerskim comparere raczyli, iako y samemu imci panu półkownikowi, aby chorągiew półkowniczą erygował y officia listami porucznika y chorążego półkowych, mając to sobie od nas commissum, zgodnemi subiekta mi praespiciat; rotmistrów zaś traktowych to iest: primo z traktu Brzeskiego — w. imci pana Pawła Buchowieckiego — podczaszego; secundo z traktu Zabużnego — w. imci pana Michała Buczyńskiego — oboznegó, urzędników woewództwa naszego; tertio, z traktu Kobryńskiego — w. imci pana Marcina Sawickiego — komornika y sędziego kapturowego woewództwa Brzeskiego; quarto, z traktu Kamienieckiego — w. imci pana Jana Suzina — rotmistrza i. k. mości; quinto, z traktu Prużańskiego — w. imci pana Ludwika Chrzanowskiego —

starostę Rewiatyckiego; sexto, z traktu Poliskiego — w. imci pana Antoniego Wiśłoucha — sędziego gródzkiego y kapturowego woewództwa Brzeskiego obraliśmy; munus das officii strażnikowstwa secundum antiquam praxim wielmożnemu imci panu Faustynowi Kościuszkiowi — strażnikowi woewództwa naszego committimus.

Uczyniwszy tantisper porządek domowy y ad publica caley rzeczy pospolitey udaimey się. Y lubośmy się na seymie convocationis sub vinculo confoederationis zgodnie odprawionym dostatecznie opisali; gdy nas iednak żałosne expost dochodzą wieści y wiadomości, że się znayduią między nami tak zapamiętałe y zawzięte na zgubę oyczyny subiekta, które w kointelligencyi z postronnemi potencjami przez posłów wchodząc machinacye in pernicem rzeczy-pospolitey kuią y przysiągły dobrowolnie na konfederację, do który nie tylko nikogo nie przymuszano, ale nawet wzdrygających się do tey przysiegi dopuszczać niechciano, szukaią teraz media wprowadzenia wojsk cudzoziemskich in viscera regni sub colore protekcyi liberi veto, et quod horribilis, że się cudzoziemscy ministrowie, ut fertur, niektóremi ex equestri ordine na danyem sobie in hoc puncto skrypcie szczyzą podpisami: więc takowego każdego, etiam cum successoribus suis, pro hoste patriae, infami, banito et invindicabili capite cum asseclis suis mając, y dobra ich aby konfiskowane były, za słuszną rzecz uznaiac, za przybyciem, da Bóg, naszym ad campum electoralem upominać się tego będącimi, aby na kogo by kolwiek słuszną huius criminis padła suspicya, ad instantiam instigatoris do sądu kapturu generalnego był pozwan y poenis superius expressis irremissibiliiter był karany, co y na duchowieństwo ma extendi cum requisitione od rzeczy pospolitey u oyca świętego, aby a sac-

ris suspēdantur et beneficiis privētūr, które futurus regnans, iako post perduel-les wakujące, bene meritis oddawać bę- dzie.

A ponieważ desideria woewództwa naszego w instrukcyi na przeszłą konwokacyą wyrażone iako: iaśnie oświeco-ney xięźnie ieymości Radziwiłlowej kancerzyney wielkiej w. x. Lit. względem Kiiowca y Mileyczyc przywrócenia; w. imci pana Józefa Horowskiego—czesznika Brzeskiego względem Czachca; w. imci pana Adama Koście Zbierohowskiego—sędzięgo woyskowego projekt iusti desi-derii, ratione dzierżawy Horyzdrycz, za- przywilejem zeszłego ś. p. nayaśnieysze- go króla imci Augusta wtórego posydu- iący, ażeby nowo obrany regnans tako- wy przywilej utwierdzić raczył, woie- wództwo nasze submissime instat; tu- dzież intuitu zaczętey w trybunale głów- nym w. x. Lit. litispendencyi od w. w. ichmość panów Wereszczaków imci pana Gęsickiego, ażeby per futuram constitu- tionem przy elekcji securitas ichmość panom Kościom obwarowana, a ta litis- pendencya skasowana być mogła, ad nor- mam usitastae in tali casu praxis, wszy- scy unanimiter recomendando ten punkt czasu elekcji intra alia rei-publicae vul- nera sananda, ażeby się mógl mieścić, instamus; iako y względem Starey Wsi, ante unionem ichmość panom Kościom nadaney manutenencyą, recomendamus. Szlachcie Huszczańskiey y Tuczniąńskiey względem hibern y innych niesłusznych aggrawacyi, od ekonomii Brzeskiej nałożonych, (recompensam) rekomenduiemy. Ichmość xięży iezuitów Brzeskich, względem odebranych placów kahałowi Brzes- kiemu, względem naruszenia praw od tey- że ekonomii, tudzież innych wszelkich ich- mość panów braci naszych, w teyże instruk- cyi wymienione od ekonomii gravamina nie przyszło na seymie zakończyć: tedy te wszystkie puncta secundum obloquentiam

przeszły instrukcyi naszey reassumimus, iakoby securitas possessorum et praeten- dentia za słusznymi dowodami in pac- tis conventis obwarowana była.

In simili w. imci pana Ignacego Sadow- skiego—starostę Słonimskiego, marszałka koła naszego, względem dóbr, Horodniany nazwanych, plurimiis privilegiis obwaro- wanych, manutenere ad futurum regnantem przy paktach konwentach spondemus; także desiderium w. imci pana Stefana Tar- kowskiego—miecznika Bełzkiego względem myta grobelnego majątkości Kamie- nicy Żurowickiey dobrach w woewódz- twie Brzeskim leżących, tegoż imci per privilegium od nayaśniejszych regnantów danego, promowować y wesprzeć apud futurum regnantem deklariuemy; nie- mniej respektem odebranych przez kom- missią Brzeską młynów y karczem do majątkości Terespola i. w. imci pana Pocieia—strażnika w. w. x. Lit., także y uchodów do puszczy Białowiezkiey, za nadanymi przywilegiami, pari zelo et conatu wesprzemy. Także interes w. w. ichmość pp. Nesterowiczów ex ratione dzierżawy, Oziaty nazwaney, recessem kilku seymów a specialiter seymem ty- siac siedmset siedmnastego do następu- iących seymów oddzołyony, na który to dzierżawie ante unionem summa iest wniesiona, et hucusque, dla niedoszłych seymów, od stanów rzeczy-pospolitey nie iest assekurowany; tedy na następu- jącym seymie electionis pro meritis et stipendiis tego imienia, erga rempublicam exsudatis aby pomienione dobra Oziaty temuż imieniowi ichmość pp. Nesterowic- zów, de linea directa procedentibus per- pētuis temporibus cedant, omnimodam cu- ram adhibere declaramus.

Promeruit i. w. imci pan Jan Sapieha— kasztelan Trocki, starosta Brzeski nie tylko w woewództwie naszym, ale y w całej rzeczy-pospolitey apud regnanteś, ażeby był in prima reminiscentia

circa distributivam iustitiam wakansów: przeto apud futurum regnante publiczną województwa za iaśnie wielm. imśią in praemissis, daiemy rekomendacy; nienmiej względem obwarowanej niesłusznie pensyi dwóch tysięcy złotych polskich z ekonomii Brzeskiey, tot privilegiis ufundowaney, starostom Brzeskim naznaczoney, aby per pacta conventa była restabilita.

Nie trzeba większych dowodów szukać wielkich zasług ex antenatis y z własnej cnoty i. wielm. imci pana Antoniego Pocieia—strażnika w. w. x. Lit., starosty Wołkowskiego a półkownika teraznieyszego województwa naszego,—boten, cum dispēndio zdrowia y fortuny, nie bez znacznego kosztów na teraznieyszym akcie naszym, tamquam ante fidem solis iuditium quae soli elucescunt in publico consiliorum theatro; jednakże gratam et iradicatam w sercach naszych tego imienia fovendo memoriam ad munia pacis vel belli tegoż imci futuro regnanti rekomenduiemy. Jako zaś województwo nasze zwykło emeritos praemiare braci naszych, tak in recenti mając memoria optime gestam provinciam do iaśnie oswieconego xiążenia imci, prymasa korony Polskiey y w. x. Lit. w legacyi od nas w. w. imci pana Wawrzyńca Eysmonta—czesznika powiatu Grodzieńskiego, sędziego kapturowego województwa Brzeskiego y imci pana Felicyana Wereszczakę podczaszego Smoleńskiego w naipierwszej akkurencji gratitudinem za podjętą pracę,—praestare deklaruiemy.

A iako tyle konstytucyami ex mente rzeczy-pospolitey tak abrogowane od dyspozycyi ekonomicznej cudzoziemców, nienmiej konstytucyę seymu traktatowego y officyalistów autoramentu cudzoziemskiego opisano: przeto deklaruiemy, ażeby ullatenus cudzoziemcy mieścić się mogli, ale bracia szlachta w tezy oy-

czyznie dobrze urodzeni pro capatiōribus ad hoc uznani byli.

W. imci pana Zygmunta Chrzanowskiego—podkomorza Brzeskiego znacznie świadczone w oczyszczne naszey erga publicum bonum merita, osobliwie za legacyą do Cara imci de proprio sumptu odprawiona, aby przez wniesienie summy na dzierżawę Rewiatycze, dobra, w województwie naszym leżące, stała się recompensa, per futuram constitutionem nie tylko do przyszłego regnanta, lecz y do caley rzeczy-pospolitey affektami naszemi braterskimi zgodnie y iednostaynie pulsamus.

I. w. imci pana Ignacego z Kozielska Ogińskiego—oboznego w. x. Lit., przysłaną na seymik nasz expedycyą, iako omni priyeliśmy veneratione, tak w interessie imci ratione ekonomii Bracławskiey na seymie, da Bóg, elekcyiny omniem spondemus promotionem.

A że podatek podymnego z dóbr ziemskich szlacheckich do dalszego tylko na tenczas był uchwalony seymu, ac tandem per iniuriam rerum od seymu pacificationis sub iugo tegoż ciężaru przez lat kilkanaście zostaiemy, że gens libera iustia freno dotąd ingemiscit; zaczym ante omnia za naipierwszy cel tutay swobod y wolności naszych z tego ciężaru wyłamywać się przyrzekamy, dla czego y o nową ahjuratę dymów, względem ruiny publici fati po abiuracie, tysiąc sześćset dziewięćdziesiątego stały, starać się przyrzekamy sobie.

Interes w. imci pana Kazimierza Micutcy—starosty Sumiliskiego ratione Surpitów cum attinentiis, Krewiczom anterius, a teraz per ius concessum actori przynależących dóbr, omnimode promowować, insimul z pretenzją pp. Wotterów do successorów króla imci utreguletur windykować spondemus.

In quantum by zaś z ichmość pp. rotmistrów traktowych województwa na-

szego względem służby woienney, który był awokowany ordynansem i. oświeconego xiążęcia imci reymentarza wóysk w. x. Lit.; tedy na to mieysce i. w. imci pan półkownik woiewództwa naszego wolen y mocen będzie substytuere inszego. Ponieważ zaś od tyle lat melioracya taryfy czopowego subsequi nie mogła, a dobra kapituły Wileńskiey, Braszewicze nazwane, w woiewództwie naszym będące, podług taryfy importancyi recusant; zaczym, vigore laudi anterioris, in supplementum tego decessu, karczmy nie będące w taryfie woiewództwa, iako y nowo przybyłe imci panu kontrahentowi tegoż podatku ad onus płacenia pociągać powzwalamy.

Jako zaś oczystego dobra wszystkie recte factorum gesta osierociały oczyszny naszey providae et gloriae mentis iaśnie oświeconego xiążęcia imci prymasa każdego ex civibus do powinney wzbudzając wdzięczności, tak y woiewództwo nasze po Bogu teraz primo vicario, tē nie inną niesie regratificationis sponsia, tylko tē która dictat universus praecordii amor, że cum velo godności iego terraque stabit, nec ipsa conciderit, ipsa cadet.

Nie mnieysze od nas debetur podziękowanie i. i. o. o. iaśnie wielm. ichm. panom reymentarzom obojga narodów pro conservatione publicae tranquillitatis, celebret una panegiris ambos, że hanc dulcedinem pacis utrzymuią, a przez to immortale nomen suum gratis in pecto-ribus nostris zapisuią.

Jus patronatus et gravamina a curia Romana pluribus reipublicae illata, fortiter manutenebimus circa vindicationem prerogativarum majestaticarum et rei publicae.

O oddalenie z Warszawy ministrów cudzoziemskich ante electionem insistimus iustum desiderium.

W. imci pana Marcina Lanckorońskiego

Paszkowskiego—półkownika i. k. mości, nie tylko w woiewództwie naszym, ale w całej oyczynie sat abundanter zasłużonego, unanimiter acceptando, cavemus, aby strażnikowstwa polnego litewskiego w. imci pan Baranowicz, ad praesens strażnik polny Litewski, in praeiudicium pomienionego w. imci pana Paszkowskiego, synowi swoiemu nie cedował.

Dzierżawę w. imci pana Pełki—czesznika Brzeskiego, Zalesie nazwaną, ut conservetur circa privilegium, instamus.

Chorągwia zaś półkowniczych ponieważ i. w. imci pan półkownik poruczeństwo wielm. imci panu Micucie, a chorągźstwo w. imci panu Tarkowskemu konferowało; więc y my wszyscy tychże ichmość circa hanc functionem praesenti laudo legitimamus.

Poczyt komu de iure et praxi antiqua stawić do elekcyi należy, aby, za wydaniem uniwersału od iaśnie wielm. imci pana półkownika, takowe poczyt compareant, postanawiamy.

I do tego laudum, aby się w. imci pan marszałek koła naszego, w osobie całego woiewództwa, ad numerum tam nobilitatis frequentiam, dla skrócenia czasu, podpisał się, unanimiter wszyscy nemine contradicente, obligamus. Datum w Brześciu, in solito consiliorum loco, w kościele Augustianskim, anno millesimo septingentesimo trigesimo tertio, miesiąca Julii siedm nastego dnia.

U tego laudum podpisy rąk, tak wielm. imci pana marszałka, iako też iaśnie w. w. ichmość pp. senatorów, dignitarzów, urzędników, szlachty, obywateli woiewództwa Brzeskiego tymi słowy: Ignacy Sadowski—starosta Słonimski, marszałek koła rycerskiego seymiku anteelekcyjnego woiewództwa Brzeskiego, sub vinculo konfederacyi ieneralnej uniwersalnej rzeczypospolitey—mp., Antoni Pociey—strażnik w. w. x. Lit.—półkownik woiewództwa Brzeskiego,

Zygmunt Benedykt Chrzanowski—podkomorzy województwa Brzeskiego: mp., Franciszek Chrzanowski—łowczy, podstarości sędzia kapturowy województwa Brzeskiego—mp., Michał Pociey—starosta Rzehaczewski, Antoni Wiślouch—grodzki y kapturowy województwa Brzeskiego sędzia, Paweł Kościuszko—pisarz grodzki y kapturowy województwa Brzeskiego, Wawrzyniec Eymont—czesznik powiatu Grodzieńskiego, Kazimierz Ludwik Micuta—starosta Sumiliski, Ludwik Kościuszko—mieczny województwa Brzeskiego, Paweł Buchowiecki—podczaszy y rotmistrz województwa Brzeskiego, Jan p. Nesterowicz, Wojciech Grabowski—sędzia ziemski y sędzia kapturowy województwa Brzeskiego—mp., Dominik Ruchowiecki—m. w. Brzeskiego, Michał Pełka—czesznik y sędzia kapturowy województwa Brzeskiego mp., Antoni Korowicki—sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Marcin, Antoni Lanckoroński Paszkowski—półkowniki i. k. mości, Stefan Tarkowski—miecznik województwa Bełskiego, sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Faustyn B. Kościuszko Siechnowicki — strażnik województwa Breskiego sędzia kapturowy województwa Brzeskiego—mp., Jan Suzin—stolnik Wołkowyski, sędzia kapturowy y rotmistrz województwa Brzeskiego, Stanisław Franciszek Piotrowicki—czesznik Styczewski, sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Tomasz Suzin—koniuszy województwa Brzeskiego, Jan Trembicki—łowczy Kiiowski, Wojciech Kościa Nastolski—Lewkowicki starosta, porucznik i. k. mości—mp., Marcin Ciołek Poniatowski r. i. k. mości; Łukasz Sadowski, Adam Buchowiecki mp., Krzysztof Fiedziuszko, Antoni Sadowski, Stanisław z Chrzanowa Chrzanowski—p. województwa Brzeskiego, Jerzy Abramowicz Bielski mp., Antoni Bęklewski, Jan Paszkowski, Bartłomiej Głuszkiewicz, Maciej Sadowski,

Andrzej Jozefat z Milewa Jeziernicki—krayczy y sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Antoni Szołayski, Marcin Lachowicz, Ludwik Oboliński c. z. m., Wacław Laskowski, Jendrzej Laskowski, Jan Lachowicz, Marcin Hrabowski—chorąży i. k. mości, Onufry Charnowski, Antoni Mościcki, Jan Maleszewski, Jakub Antoni Izbicki mp., Antoni Przygodzki, Dominik Antoni Jahołkowski mp., Michał Łaszewski, Jerzy Buchowiecki, Symon Onichimowski K.—Jan Dymidecki, iako nieumiejętny pisma przy krzyżykach trzech †††, Samuel Błocki także przy krzyżykach ††, Karol Łukoński, Michał J. Jeżecki—m. p. c., Antoni Borzecki, Jan Niepokoczycki, Adam Baczkowski, Franciszek Michniewicz, Maciej Karol Januszkiewicz—skarbnik województwa Brzeskiego, Antoni Kościuszko, Dominik Żardecki mp., Kazimierz Zawisza, Wojciech Wyszyński, Mikołaj Starzyński, Dominik Sadowski przy krzyżykach trzech †††, Piotr Jaworski mp., Iwona Żardecki przy krzyżykach trzech †††, Kazimierz Ludwik Micuta—starosta Sumiliski, Michał Pełka—czesznik Brzeski mp., St. Tarkowski—m. b., sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Alexander Zborowski, na tych tylko iako króla polaka mieć chce y sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Faustyn Kościuszko Siechnowicki, Marcin Kościuszko Siechnowicki—krayczy y sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Ludwik Kościuszko—mieczny województwa Brzeskiego, Piotr Kościuszko — komornik województwa Brzeskiego, Michał Buczyński—obozny województwa Brzeskiego y sędzia kapturowy, Marcin Sawicki — komornik ziemski, sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Jan Aneuta—s. B. Leon Bielski, Mikołaj Ancuta—w. Starodub, Mikołaj Turski, Dominik Turski mp. do tey konfederacyi poprzysiągszy pod-

pisuię się ręką swą własną, Tomasz Suzin—koniuszy Brzeski, do tey konfederacyi poprzysiągszy ręką mą własną podpisuię się, Wojciech z Konopnice Grabowski—sędzia kapturowy y sędzia ziemska Brzeski, exkludując cudzoziemca, Michał Buchowiecki—sędzia kapturowy, do tey konfederacyi expleto iuramento podpisuię się, Michał Nestorowicz—starosta Oziatski, sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Franciszek Hrytniński, Mateusz Urbański, Wawrzyniec Badowski, Mikołaj Dziowiatkowicz, Józef Bielski, Jan Laskowski—sk. Ch. mp., Franciszek Woruszyło, Jan Stanisław Halicki mp., Andrzej Jozefat z Milewa Jeziernicki—krayczy y sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego mp., Marcin Zuweński, Jan Popławski, Andrzej Trzaskowski, Gelasz Michałowski, Grzegorz Zadernowski, Samuel Bielski—c. w. k., Tomasz Ostrowski, Jan Blumski, Jakub Maszkiewicz, Ludwik Michałowski, Antoni Juchniewicz, Stefan Paiewski, Walerian Bielaczyc, Szczepan Józef Merło, Adam Jahołkowski, Franciszek Michałowski, iako nieumiejętny pisma, kładzie krzyż †, Józef Jahołkowski, iako nieumiejętny pisma, kładzie krzyż †, Wawrzyniec Piotrowicz, Kazimierz Szeniawski mp., Daniel Piątkowski, Jerzy Szeniawski, Jan Szeniawski, Dominik Chłodnicki, Jan Minichałocz, Maciej Gródzki, Jan Grodzki, Leon Grodzki, Józef Reszka, Marcin Grodzki, Jan Krupiecki, Kazimierz Zakrzewski iako nieumiejętny pisma, kładzie krzyż †, Józef Wiszniewski, Adam Raczkowski, Michał Limacz, Jan Maleszewski, Michał Korupatnicki, Felicjan Kościuszko Siechnowicki, Alexander Baierski, Piotr Ostrowski, iako nieumiejętny pisma kładzie krzyż †, Michał Sawicki, Ludwik Baierski, Jan Szymański mp, Antoni Tyszka, Jakub Wołkowsky, Jendzrey Michał Bęklewski — sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Jerzy Kirkin—r. b., Antoni Lachowicz, Michał Kirkin, Paweł Buczyński mp., Stanisław Zaderowski mp., Antoni Jahołkowski, Kazimierz Wiszniewski, Bazyli Zawiskowski, Piotr Florian Szuyski mp., Stanisław Krasnodebski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Wojciech Popławski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Tomasz Kamiński, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Antoni Brełski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jan Guzowski, Ioannes Deholti, Ignacy Połoński, Maciej Buchowiecki, Michał Gałencki, Stefan Kosmowski, Michał Horpiński, Leon Strzałkowski, Antoni Grabski, Ludwik Poziemhowski, Franciszek Imieliński, Jan Gaydowski, Antoni Kamiński, Tomasz Michał Grabowski, Jan Paszkowski, Józef Korycki, Walerian Kazimierz Bielaczyc, Kazimierz Przyszychocki, Kazimierz Ciołek Poniatowski, Ludwik z Chrznowa Chrzanowski starosta Rewiatycki mp., Kazimierz Wyganowski—s. t., Antoni Snieżko Błocki mp., Stanisław z Chrzanowa Chrzanowski p. w. b. m., Benedykt Szysztyt mp. Piotr Makowski, Dominik Rudziński, Stanisław Blumski, Michał Blumski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Piotr Lanckoroński Paszkowski mp., Krzysztof Bielski, Stanisław Werotynicki, Mikołaj Stanisławski, Józef Andronowski, Alexander Ostrowski, Konstanty Niełoiewski, Alexander Tywult—czesznik Trocki, Jan Buchowiecki, Józef Noziemkowski, do tey konfederacyi podpisujemy się, Józef Sterpiński, Jan Sterpiński, Kazimierz Pruszewski, Marcin Izbicki, Wawrzyniec Izbicki, Florian Izbicki, Jan Biernacki, Piotr Izbicki, Stefan Stołomiński, Józef Gadziański, Jan Turkul, Stefan Izbicki, Tomasz Izbicki, Łukasz Kosmowski, Stanisław Łazowski, Stanisław Laskowski, Paweł

Popławski, Paweł Andronowski, Jan Gleziecki, Aug. Litwinowicz, Fran. Litwinowicz, Leon Hornostayski, Kazimierz Mirzyiewski, Piotr Kamiński, Alexander Błocki, Antoni Bielski, Franciszek Rakowski, Ferdynand Dominik..., Antoni Jąholkowski, Bernard Pokorno, Józef Stępiński, Michał Zditowiecki iako nieumiejący pisma kładzie krzyż †, Michał Olszewski, Jan Jedziewicz, Kazimerz Jzbicki, Stanisław Guzelf, Jan Woliński Daniel Dzwietkowicz, Jan Grocki iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Franciszek Mroczko, iako nieumiejętny pisma, kładzie krzyż †, Jerzy Bocianowski iako nie umiejętny pisma, kładzie krzyż †, Stanisław Pelliski, Heronim Bosiacki, Andrzej Piskorski, Krzysztof Zakrzewicz, Jakub Tur—łowczy województwa Brzeskiego, Stanisław Kozłowski, iako nieumiejętny pisma kładzie krzyż †, Michał Jankowski, iako nieumiejący pisma kładzie krzyż †, Alexander Buchowiecki, Jozefat syn, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Teodor Józef Błocki, Antoni Kościuszko Pisarzewicz, Michał Leszczyński, Lukasz Grabowski, Michał Fiedziuszko mp., Jan Grabowski, Wacław Żukowski, Stefan Michałowski, Gabryel Wołodkowicz, Sebastian Eymont, Michał Borzecki, Stanisław Sawicki, Ludwik Osoleński, Łukasz . . . , Antoni Sadowski, Jan Owsiany mp., Piotr Fiedziuszko, Alexander Fiedziusko, Kazimierz Matusewicz, Benedykt Szuyski, Kazimerz Szeniawski, Władysław Blumski mp., Jan Sawicki, iako nie umiejętny pisma, kładzie krzyż †, Jan Paiewski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Łukasz Grabowski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jendrzej Zdzitowiecki iako nieumiejący pisma kładzie krzyż †, Mateusz Strzałkowski, Alexander Kułakowski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Alexander Polkowski, Jan Jeleński mp., Heronim Sta- niślawski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Antoni Bartwicki, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Maciej Ruszczyc, Samuel Czerniewski, Eliasz Kurkliński, Grehory Andronowski, Bazyle Andronowski, Antoni Szypido, Mateusz Grodzki, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jan Krzechowicz, Dominik Koscia, Wojciech Wyszyński mp., Andrzej Jgnacy Sawicki mp., Paweł Gronowski, Michał J. Jezecki, Adam Buchowiecki p.—w. b., Onufry Chrzanowski—p. o., Jerzy Abramowicz, Antoni Bęklewski, Jan Bęklewski, Jan Piotr Bęklewski, Jan Antoni Sawicki—p. b., Michał Dobrzeniecki, Mateusz Grodzki, Marcin Andronowski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jan Andronowski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Alexander Grodzki nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Józef Terpiłowski, iako nie umiejący pisma, kładzie krzyż †, Wawrzyniec Kościuszko, Mikołaj Siestrzewitowski, Paweł Gayski mp., Wawrzyniec Regi, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Andrzej Zahorski, Symon Tur, Jan T. Trzciński—r. t. r., Andrzej Abramowicz, Józef Dotkiewicz, Franciszek — Xiężeпольski, Kasper Kościusko, Jendrzej Jahołkowski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jgnacy Żukowski, Stanisław Sawicki, Leon Tur, Ludwik Tur, Antoni Bogucki, Mikołaj Tur, Leon Olszański—w. B., Jakub Olszański, Alexander Jundził, Mateusz Jundził, Piotr Makowski, Stanisław Krasnodemski, Alexander Kaliski, Mikołaj Dziewiętkowicz mp., Maciej Szabiński, Paweł Sawicki, Jan Borucki, Alexander Sawicki, Michał Pacewski, Marcin Andronowski, Adam Sawicki, Franciszek Jahołkowski, Języ Sawicki, Walerian Krupicki, Stefan Sawicki, Marcin Kaczyński, Michał Urbański, Mateusz Jahołkowski, Franciszek Imielnicki, Jan Bułhak, Kazimierz Żukowski, Piotr Kamieński, Alexander Kamieński,

iako nie umiejący pisma kładzie krzyż †, Gabryel Antoni Fiedziuszko, Józef Malski Guzelf, Stefan Baranowski, Symon Szwejkowski, Alexander Tywult, Jan Skalski—wice-regent grodzki Brzeski, Andrzej Thadeusz Downiant mp., Jan Niepokoczycki przysiąglem, Marcin Antoni Paszkowski—półkownik i. k. mości do tey konfederacyi po przysiągszy podpisuię się: Stanisław Antoni Lewkowicz, Łukasz Jahołkowski—p. Bracławski, Jan Suzin, Jan Szyrma—r. i. k. mości, Piotr Zaręba, Stefan Ostrowski, Gabryel Turski, Heliasz Worotynicki, Samuel Błocki, Kazimierz Tomaszewicz, Paweł Popławski, Michał Czerniewski, Teodor Ancuta, Michał Andrzeiewski, Xawery Turski, Jakub Czarnocki, Michał Andronowski, Tomasz Turski, Marcin Sarnowski, Jan Hubarowicz, Alexander Ursyn Niemcewicz mp., Benedykt Antoni Montwid Narkuski mp., Franciszek Antoni Narkuski mp., Stefan Michał Bykowski Selalyski, Józef Skierwin Krupicki, Andrzej Toczycki, Marcin Hruszkiewski, Michał Krahelski, Woyciech Biszewski, Antoni Badewski, Franciszek Dąbrowski, Piotr Wołkowycski, Franciszek Krupicki, Józef Połoński, Michał Skalski, Kazimierz Zdzitowiecki, Antoni Pleszczewski, Jakub Jzbicki mp., Teodor Jzbicki, Józef Jahołkowski, Bogusław Dzieńkowski, Jan Jahołkowski, Józef Skalski Rzeczycki, Antoni Hornowski mp., Andrzej Ostromecki, Bazyli Bohuślawski, Andrzej Jahołkowski, Leon Saikowski, Benedykt Franciszek Buchowiecki—skarbnik y sędzia kapturowy województwa Brzeskiego, Wincenty Józef Buchowiecki mp. Jan Rębicki—łowczy Kiiowski mp., Karol Bielski—czesnik Owroński, Krzysztof Rucki mp., Kazimierz Rewald Jezierski mp., Kazimerz z Dęby Balicki mp. Krzysztof Hohol iako nie umiejący pisma kładzie krzyż †, Felicyan Zadernowski,

Zachariasz Lesiecki, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jan Kazimierz Gliski, Jan Mosacki r. i. k. mości, Tomasz Ciechanowski, Adam Chmielewski, Antoni Piotrowski, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Woyciech Zadernowski mp., Jan Bęklewski, Jendzrey Bęklewski, Michał Zawadzki, Mateusz Urbanski, Jgnacy Burczak, Mateusz Bohusławski, Jakub Laskowski, Andrzej Wiszniewski, Symon Wiszniewski, Antoni Wiszniewski, Leon Wysłowski, Jan Sądecki, Jan Mysłowski, A. Michał Zaleski, Ludwik Litwinowicz, Jan Piątkowski, Teodor Stefanowski, Mateusz Stefanowski, Kazimierz Kirsza, iegość pan Michał Bęklewski, imć pan Marcin Zarzecki, Samuel Laskowski, Stefan Sacewski, Kazimierz Laskowski, Wawrzyniec Bękowski, Jan Kulon, Jan Paiewski, Kasper Naracewski, Marcin Grodzki, Antoni Niemira Stanisław Szypniewski, Michał Pawłowski, Stanisław Kozłowski, Paweł Mikulski, Walerian Łyszczyński, Wiktoryn Łyszczyński, Daniel Kandzierzawski podpisuię się, Jan Łyszczyński, Antoni Tadeusz Laskowski, Franciszek Łyszczyński, Piotr Horowski do tey konfederacyi podpisuię się, Stanisław Laskowski, Paweł Poniatowski mp., Jan Błocki Snieszko mp. Antoni Borzecki, Józef Onichimowski, Adam Jan Milanowski, Józef Błocki Snieszko, Marcin A. Grabowski—chorąży i. k. mości, Krzystof Laskowski, Jan Sawicki, iako nieumiejętny pisma, kładzie krzyż †, Daniel Bosiacki, Michał Bęklewski—i. a. k. p. s., Antoni Mościcki, Józef Nornicki, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Władysław Lachowicz, Michał Jzbicki, Antoni Krahelski, Bartłomiej Głuskiewicz, Romuald Franciszek Żardecki, Woyciech Bohuślawski, Michał Żardecki, Stanisław Bohuś, Dominik Żardecki mp., Stanisław Krahelski, Marcin Piekarski, An-

toni Łyszczyński, Alexander Franciszek Kościukiewicz, Józefat Franciszek Jeziernicki, Dominik Witanowski, Jakub Krahelski, Ignacy Mroczko, Dominik Jachłkowski, Franciszek Michniewicz, Wincenty Zdzitowiecki, Michał Buchowiecki, Antoni Bazyli Beklewski, Bartłomiej Zalewski, Antoni Markiewicz, Jakub Kulżynski, Dobek Czeszpuzyrski mp., Heronim Beydo, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jan Mioduszewski iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Jakub Mioduszewski, Krzysztof Genzelski, Jan Strumiła, iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Michał Lipka, kładzie krzyż †, Michał Dobrzyniecki kładzie krzyż †, iako nieumiejący pisma, Jakub Kobylanski, iako nieumiejący pisma kładzie krzyż †, Michał Piwonia Zahorski Wykow, Antoni Werexa, Karol Ostromecki, Woyciech Kobylanski, Franciszek Zakowski, Michał Zawisłowski, Karol Ostromecki, Eliasz Izbiicki Franciszek Zakowski mp., Andzrey Żardecki mp., Leon Żardecki mp., iako nieumiejący pisma, kładzie krzyż †, Kazimierz Fiedziuszko, Jan Fiedziuszko, Paweł Krukowski, Michał Tur, Wawrzyniec Pelarno, Antoni Bobrowski, Stanisław Jędrzeiewski, Dominik Grabowski, Józef Grabowski, Piotr Przegaliński, Jan Przyłucki, Jan Osowicki, Michał Połoński, Michał Radecki, Samuel Bielikowicz, Dawid Bielikowicz, Jan Hruszewski, iako nieumiejący pisma kładzie krzyż †, Karol Ostromecki, Michał Antoni Tur mp., Franciszek Hrywiński, Michał Grzenski, Ignacy Bortnowski mp., Paweł Zdzitowiecki, Jakub Buchowiecki, Antoni Tabenski, Stefan Buchowiecki, Leon Onichimowski, Jan Dymidecki, Wacław Gierokowski, Hrehory Krupecki, Sebastian Kruszyński, Dominik Sienkiewicz, Marcin Lachowicz.— Które to takowe laudum seymiku antelekcyjnego województwa Brzeskiego, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiąg grodzkich Brzeskich, insimul z podpisami rąk ichmość panów obywateli województwa Brzeskiego, przyjęte y wpisane.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2849—2851.

381. Универсалъ маршалка рѣчи-посполитой Антонія Понинскаго запрещающій укрывательство грабителей почты.

Коронный инстигаторъ и маршалокъ сконфедерованной рѣчи-посполитой сими универсаломъ доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что въ послѣднее время завелись въ царствѣ Польскомъ неслыханные разбойники, нападающіе на почты и проѣзжающихъ, грабящіе ихъ имущество и нерѣдко весьма важныя депеши, позволяли себѣ крайняя безчинства, какихъ не дѣлаютъ даже непрѣтели. Такъ какъ объ этомъ жаловалась уже польскому правительству Русская императрица, съ обѣщаніемъ жестоко преслѣдовывать не

только пойманныхъ разбойниковъ, но и лицъ, дающихъ имъ убѣжище, за тѣ грабительства, которымъ подвергаются русскіе курьеры и русскіе люди; то онъ, маршалокъ, и предостерегаетъ обыкнителей—не потакать таковыми разбойникамъ, не укрывать ихъ у себя, а выдавать войскамъ Русской императрицы подъ опасенiemъ, за несоблюденіе сего, видѣть изъ своихъ имѣній груду розвалинь. При этомъ и самъ маршалокъ обѣщаетъ жестоко казнить таковыхъ преступниковъ своимъ собственнымъ судомъ.

Roku tysiąc siedmuset trzydziestego trzeciego, miesiąca Nowembra dwudziestego trzeciego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim, aktami starościskiem, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stante praesenti interregno, stanowszy personaliter imć pan Adam Strzałkowski, sługa i. o. księcia imiści woiewody Nowogródzkiego, regimenterza woysk w. x. Lit., uniwersał niżey wyrażony ad acta grodu Brzeskiego ku wpisaniu podał, cuius tenor sequitur talis:

Antoni Łodzia Poniński—instygator koronny y rzeczy-pospolitey zkongederowaney marszałek. Wszem wobec y každemu zosobna, komu o tym wiedzieć należy, osobliwie iednak i. ww. ichmość panom y braci do wiadomości donoszę: iż, poniewaž niektórych ludzi zapamiętała na oyczynę y siebie samych pokaźnie się śmiałość, communia gentium violando iura, któryey y sami nieprzyjaciele obserwują, że poczty y wszelkich kurierów po drogach publicznych napa-

dają, rewidują, zabijają y zabierają, listy magnaie importantiae różnych prywatnych osób otwierają y wiele gwałtów nie tylko im, ale y innym podróznym z wojsk nayaśniejszych monarchini Rossijskiej, po różnych mieyscach y traktach, swowole czynią; więc iestem przestrzeżony od i. w. imē pana grafa Levenvalda,—pełnomocnego posła nayaśniejszych monarchini Rossijskiej, że jeżeli się od takich excessów nie wstrzymają, że nietylko tych gwałtowników, iuxta demerita traktować każe, ale y tych mieć będzie pro complicibus, którzyby kolwiek z niemi mieli porozumienie, albo im w swoich dobrach liberam pozwalili commorationem, victuale, noclegi, także innych pozwalili potrzeb y nie dawali znać o nich oficerom bliższym woysk wspomnionych.—Zabiegając tedy wszelkim inconveniencyom, a z tey okazyi indemnitatı ichmość panów dziedziców y possessorów, żeby dobra ich niepodpadły nieuchronnej ruinie, wcześniej przestrzegam, aby emandando swoją nie winność, takowym excessivis żadney w dobrach swoich nie dawać subsistencji;

owszem omni possibili modo aby ich poskramiali, albo do pobliższych wojsk nayaśnieyszey monarchini Rossyiskiej o nich znać dawali. Ex munere meo, nie tylko to donoszę, oraz przestrzegam, że y sam w sądzie moim in tali casu złapanych criminaliter sędzić będę. Na co, dla lepszey wagi, ręką własną przy pieczęci moiej podpisuję się.—Datum

w Warszawie, dnia dwudziestego trzeciego miesiąca Października, roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego trzeciego.

U tego uniwersalu podpis ręki przy pieczęci takowej: Antoni Łodzią Ponimski, confoederationis generalis marszałek. Który to takowy uniwersał iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1733 г.

Ноъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2833—2836.

382. Постановление дворянъ Брестского воеводства въ Чернавчицахъ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшиъ на сеймикъ въ Чернавчицахъ, по причинѣ занятія г. Бреста войсками Россійской императрицы, постановили:

1) Собрать сполна весь провіантъ, назначенный съ воеводства гродскими властями для продовольствія русского гарнизона, находящагося въ Брестской крѣпости, подъ командой бригадира Давыдова—въ слѣдующемъ количествѣ: съ каждого дыма—по шанку ржи, по шанку овса, по осминѣ крупу и по три пуда сѣна.

2) Если что нибудь останется отъ этого провіанта, то иалишкъ сохранить впередъ до дальнѣйшаго распоряженія воеводства;

3) Для устраненія обокодныхъ неудовольствій,

могущихъ возникнуть отъ неаккуратнаго взноса жителями означенного провіанта, назначить двухъ комиссаровъ, которые специально и должны будуть заняться начальствомъ его по имѣніямъ, такъ и правильною выдачею войску. Комиссары изъ остатковъ могутъ получить вознагражденіе въ слѣдующемъ размѣрѣ: съ каждого дыма по пивному гарнику ржи и овса и по квартѣ крупу.

4) Для лучшаго обезпечения жителей отъ могущихъ совершасть со стороны русскихъ войскъ наездовъ и насилий, снарядить особое послѣдство къ русскому бригадиру и просить у него справедливости и защиты.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego trzeciego, miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Na urzędzie grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stante interregno, comparens personaliter imśc pan Władysław Blumski, te laudum ad acta grodu Brzeskiego podał, tenore sequenti pisane:

My dygnitarze, urzędnicy ziemscy,

grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, nie mogąc mieć naszych obrad in solito loco, w Brzesciu dla wielkey tam frequencyi ludzi wojskowych nayaśnieyszey Imperatorowej ieyomosci państw Rossyiskich, tedy ziechaliśmy się tu do miasteczka Czarnawczyce na konferencyą naszą braterską, dla uczynienia porządku, jakim byśmy mogli regularnie suplement postanowić dla garnizonu też nayaśnieyszey Imperatorowej ieyomosci, w Brześciu będącego, za rekwiizycią w. imē pana

Dawidowa, brygadyera, naywyższego nad tym garnizonem komendanta.

Gdzie naypierwey taryfę, przez w. ichmość panów urzędników grodzkich woewództwa Brzeskiego wydane, approbuiemy, y według tey taryfy prowiant niżey specifikowany, to-iest: z dymu iedenego—żytą . szanek ieden, owsa szanek ieden, krup ośminę iedną miarą łaſztową, strychem przez imć pana wice-namieśnika woewództwa Brzeskiego pieczętowaną, siana pudów trzy, to-iest, wóz ieden,—importare wszyscy ieneraliter, nemine excepto, z dobr dziedzicznych szlacheckich, dożywotnych y duchownych, bez renitencyi, do Brześcia do ichmość panów komisarzów od nas obranych submituiemy się.

Za których komisarzów obraliśmy unanimiter ichmość panów Pawła Poniatowskiego y Władysława Blumskiego, obywatelów woewództwa naszego, obligując ichmość fide, honore et conscientia, ażeby ten prowiant quam fidelissime, bez żadney depaktacyi, odbierali y dysponsowali, z odebrania onego in scripto każdego oddającego kwitowali y tych kwitacyi regestr, seorsive pisany, przy sobie konserwowali dla należytej in futurum naszey inwestygacyi y swoiej iustyfikacyi, a od ichmość panów kwatermistrzów Moskiewskich, czyli od kogo będzie należało, z dyspozycyi wyż rzezonego w. imć pana brygadyera kwitacye także in scripto odbierali. In quantum by zaś iaka superata tego prowiantu przy ichmość panach komisarzach naszych zostawała, tedy obstringimus ichmość arctissime, ażeby ta superata do dalszej woewództwa naszego dyspozycyi, pro exigentia ulteriori, konserwowana była; z który superaty w przyszłym czasie kalkulować się woewództwu naszemu ichmość panowie komisarze tenebuntur.

Niemniey y w tym obliguimy ich-

mość panów komisarzów naszych, ażeby z tego prowiantu, który odbierać będą adaequate kompensowali tym ichmość, u których zboża, w spichlerzach Brzeskich będące, pozabierane są y iuż pro persoluto od garnizonu Rossyiskiego przyjęte; ta zas rekompensa ma być czyniona według attestacyi imć pana wice-namiesnika Brzeskiego y według kwitów Rossyiskich.

Recompensando fatygę y pracę ichmość panów komisarzów naszych z każdego dymu, podług taryfy ichmość podaney, po garnecu iednym szynkowym piwnym żytą, a po drugim takowej że miary Brzeskiej garcu owsa y po kwarcie iedney krup z superaty tegoż prowiantu, która evidenter znayduje się, naznaczamy y uchwalamy.

Oraz plenariam potestatem tym że ichmość panom komisarzom naszym daiemy authoritate praesentis congressus nostri, ażeby do wszelkich ieneraliter dobr, nemine excepto, szlacheckich, dziedzicznych, dożywotnych y duchownych, in casu renitentiae, toiest, za niewniesieniem należytego według taryfy prowiantu, delaty ludziom wojskowym, Rossyiskim, quam fidelissime według taryffy, sobie oddaney, wydawali.

A żebyśmy, po takowej naszey ad requisitionem w. imć pana brygadyera żattości, in contribuendo pretendowanego prowiantu wszelką securitatem od naiazdów, violencyi y impetycyi wszelkich od ludzi Rossyiskich, pod komendą imśi będących, w domach naszych mieć mogli, pro exigenti uznaliśmy uprosić ex medio nostro w. w. ichmość panów Michała Nesterowicza—starostę Oziackiego y Franciszka Piotrowickiego—czesznika Latyczewskiego, sędziów kapturowych woewództwa naszego, za posłów do pomienionego w. imć pana brygadyera, obligując ichmość panów posłów naszych, ażeby desideria nasze, w instrukcyi ich-

mość seorsive daney, activitate et dexteritate sua, wszelkiey naszey wdzięczności pewni będąc, quam fidelissime promowować chcieli.

Które to resultatus congressu naszego, pro exigenti circumstancya postanowione, rękoma naszemi podpisuemy. Dat. w Czarnawczycach roku tysiąc siedmsetnego trzydziestego trzeciego miesiąca Nowembra siódmego dnia.

U tego laudum podpisy rąk w. ichmość panów obywateli woewództwa Brzeskiego y urzędników temi słowy: Franciszek Chrzanowski—łowczy y podstarości sądowy y sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Antoni Wiszniouch—s. g. Brzeski, Jan Suzin—s. B., Ale-

xander Owsiany, Stanisław M. Grodecki, Krzysztof Witanowski—s. k. w. Brzeskiego, Tomasz Suzin, Jakub Połoński, Michał Żardecki—Józef Kościa, Antoni Adamowicz, Dominik Buchowiecki—mp., Marcin Chrzanowski, Kalixty Hornowski, Ludwik Jan Żardecki, Alexander Buchowiecki, Józef Sawicki, Michał Nesterowicz star. Oziat., Franciszek Piotrowicki—s. k. w. B., Antoni Czerniewski, Józef Łazniewski, Józef Witanowski z Szykiewicz. Które to takowe laudum, za podaniem onego ku aktykowaniu przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiag grodzkich Brzeskich de verbo ad verbum przyjęte y wpisane.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2845—2847.

383. Ординансъ князя Вишневецкаго о томъ, чтобы всѣ партіи въ теченіи одного мѣсяца покорились власти Августа III-го и существующему порядку.

Михаилъ Гервасій Корибутъ князь Вишневецкій—канцлеръ и генеральный полководецъ войскъ в. кн. Литовскаго симъ ординансомъ предписывается всѣмъ партіямъ, неизнающимъ надъ собою власти Августа III-го, или покориться своему законному государю въ теченіи одного мѣсяца и получить отъ него прощеніе, или же подвергнуться лишению чести и имуществъ за непослушаніе, безъ всякаго суда и росправы, по силѣ дарованной ему неограниченной власти.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, prze-de mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrza-nowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stante praesenti interregno, stanowszy personaliter imść pan Adam Strzałkowski—sługa iaśnie oświeconego księcia woiewody Nowogródzkiego—r. w. w. x. Lit., ordynans niżey wyrażony ad acta grodu Brzeskiego ku wpisaniu podał, cuius tenor sequitur talis:

Michał Serwacy Korybut—na Zbarażu

y Wiszniowcu xiąże Wiszniewiecki, hrabia na Dolsku, Dombrowey, Brahi-niu y Komarnie, kanclerz w. w. x. Lit. y generalny woysk w. x. Lit., reimen-tarz, Piński, Gliński, Tucholski, Wiłko-wyski, Wilkiski, Kirsniański etc. staro-sta, w. w. ichmość panom półkownikom, porucznikom, chorążym, namiesnikom, rotmistrzom y całemu in genere rycer-stwu polskiego autoramentu, i. w. w. ichmość panom generałom, półkownikom, obeszterleutnantom, maiorom, kapitanom y wszystkim wyższey y niższej ofice-

rom, tudzież wszystkim in genere et
specie żołnierzom cudzoziemskiego za-
ciągu woyska w. x. Lit., po zaleceniu
chęci moich, do wiadomości donoszę.
Lubo niektórzy ichmość woyska w. x.
Lit. factō, sobie samym nocive stale zaś
na oyczyzne crudeli, wyłamali się tak
proprio motu, iako też alieno movente
spiritu, z własnej nad sobą zwierzchno-
ści, mimo wszystkie prawa, privilegiata
potestates wetuiące y mimo wszystkie
konstytucye seymu nad woyskiem officia
utwierdzające, tudzież mimo świeższych
konfederacyi, też same veteris reipublicae
sancita utrzymując y approbując, y
przecież taż sama zwierzchność y włada
moja regmentarska od nikogo dependencyi
nie znająca, ani na żadne cenzury y głosy
zarabiająca tych wszystkich, których
temporum iniuria illicito foedere iunxit,
chęć, iak znowu, ab eo solvere nexus y
gdy o to ad iurata marti pectora z moim
udaię się affektem, nie ustąpię, że sami
w. m. panowie tey przestrogi będącie
sequaces, które prawa, zwyczaie y sa-
ma słuszność każdemu na oczy pokazuje,
że wszelkie takie actus et illicita
media excidiis et privatione vitae ac ho-
noris kończy się zwykły. Co ażeby każ-
demu z obywatelów też oyczyzny et
ex concivibus nie szkodziło, daję czas y

fryszt do poprawy—spatium jednego mie-
siąca od publikacyji tego uniwersalu, nie-
chcąc potrzebnego zawsze woyska na
obronę oyczyzny vi et armis aggredi, y
ktoby kolwiek in hoc spatio, czy kto
z choragwiami czyli poiedynkiem, chciał
przystąpić, wszelki pardon deklaruię y
do respektów ichmość Augusta trzeciego
zalecić bez żadney ode mnie zemsty et
sine ulla privatione szarż y honoru; co
na miejscu moim y iaśnie oświecony
xiążę imać woiewoda Nowogródzki rey-
mentarz partyi woyska, ode mnie w ko-
mendę danego fides intencyi moich in-
terpres zachowa inviolabiliter. Do któ-
rego aby się każdy mógł bez szkrułu
odezwać y przystąpić in meliorem fidem.
tym uniwersalem moim upewniam y as-
sekuruję, a na większy dowód ręką wła-
sną podpisuję się. Dan w Warszawie,
dnia ósmego miesiąca Nowembra, roku
Pańskiego tysiąc siedmset trzydziestego
trzeciego.

U tego ordynansu podpis ręki przy
pieczęci woyskowej takowy: Michał xiąż-
że Wiszniowiecki — r. w. w. x. Lit. y
g. w. r. Innotacya liter na tym ordynan-
sie takowa: w. d. p. w. x. Lit. Który
to takowy ordynans iest do xiąg grodz-
kich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2853—2855.

384. Универсалъ Новогородскаго воеводы Николая Радивила Брестскому дво-
рянству о высылкѣ депутатовъ на сеймикъ въ Чернавчицы.

Николай Фаустинъ князь Радивилъ—воевода Новогородскій и командающій войсками в. кн. Литовскаго симъ универсаломъ доводить до всеобщаго свѣдѣнія обывателей Брестскаго воеводства, что новый король—Августъ III уже находится въ предѣлахъ царства Польскаго и, если они, обыватели, пришлютъ своихъ депутатовъ на конфедерацию въ Чернавчицы, съ каждого

тракта по 2 человѣка, то онъ обвѣщаетъ имъ употребить всѣ зависящія отъ него средства къ удалению изъ Брестской крѣпости гарнизона, а изъ Брестскаго воеводства—московскихъ людей, расположенныхъ въ немъ въ качествѣ союзниковъ противъ непріятеля нового короля, на мѣреващающагося вступить въ предѣлы Польши наступающей зимой.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego
trzeciego, miesiąca Nowembra dwudzie-
stego trzeciego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim
Brzeskim, aktami starościńskiemi, prze-
de mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrza-
nowskim—łowczym y podstarościm sądo-
wym woewództwa Brzeskiego, stante
praesenti interregno, stanowszy persona-
liter imć pan Adam Strzałkowski—sługa
iaśnie oświeconego xięcia imści woie-
wy Nowogródzkiego—regimentarza woysk
w. x. Lit., uniwersał na seymiki woie-
wództwa Brzeskiego wydany, ad acta
grodu Brzeskiego ku wpisaniu podał,
cuius tenor sequitur talis:

Mikołaj Faustyn, xiąże na Ołyce, Nie-
świeżu y Klecku, hrabia na Szydłowcu,
Mirze y Krożach Radziwiłł—woiewoda
Nowogródzki y regimentarz woysk w.
x. Lit., iaśnie oświeconym ww. ichmość
panom senatorom, ministrom, dygnita-
rzom, ziemskim, grodzkim—urzędnikom,
rycerstwu, szlachcie woewództwa Brzes-
kiego obywatelom m. w. m. panom y bra-
ci, po zaleceniu usług moich nie tylko
uniwersalney, ale y partykularney kaž-
demu z osobna unizonosci donaszam.
Iż nie wkraczajac w remonstracyę na

dwoch teraznieyszych convocationis et
electionis seymach ab aevo wolnego ca-
łey rzeczy-pospolitey naszej głosu praw
y swobod szlacheckich, raczey tego
wszelkiego, in quo salus pendebat z grun-
tu per malevolos wywrócenia y złama-
nia regimentarza, a powtornego, które
było ab anno millesimo septuagesimo
ad annum millesimum septingentesimum
decimum pociagnienia przed maiestatem
Bożym, to-iest, powietrza, głodu, ognia
y woyny oddalenia modla y błagaią,
lecz do zaszych od współbraci naszych
pod Warszawą manifestem neimniewy do
i. w. w Bogu nayprzewielebnieyszego
imści xięda Hozyusza—biskupa Poznań-
skiego denuncyacyi y i. w. imć pana
Ponińskiego—marszałka zkofederowa-
ney rzeczy-pospolitey uniwersałów dy-
rekte referuie, z tego zaś teraznieyszego
w zacięciu nieszczęśliwej rewolucyi
na dwoje współbraci rozdzielenia, ze
złą y przeciwną fakcyą z placu electio-
nis y do Gdańska wstąpienia powracają-
ąc, ogłaszam, iż z łaski Bożey król
nasz Polski iest (niech długo żyje) Au-
gust trzeci cum aliis principalibus, xiążę
Saski y elektor, actu iuż w granicach
polskich iako pater patriae będący, z któ-

rym do Króla królów, za zjednoczeniem rozproszoney trzody naszej szlacheckiej, wołać możemy: mala nostra pelle, bona cuncta pone! Azali też miły słodkiey pamięci za oyca iego niedawno przeszley powróci pokój. A że auxiliarne woyska Rossijskie, szukając swego nieprzyjaciela, broniąc mu transportu do oyczyzny naszej, zimnym wiatrem przez morze przybyć chcącemu, nie dopuszczając nas sąsiad swoich w zdzierstwo y łupieżstwo, wkroczyć tu musielni nie bez uprzykrzenia w marszerunkach prowiantami y furązami; dla tego tedy aby się iak nay-predzey z prześwietnego woiewództwa Brzeskiego wyprowadzić mogły, pro consultatione generali anno praeſenti pro die prima Decembris przy w. w. ziemskich, grodzkich urzędnikach z każdego

traktu po dwóch w. m. panów do Czarnawczyc zapraszam, gdzie ieželiby się w. m. panowie ad expeditum confoederationis Varsaviensis actum przystąpić racyli, usilnie w tym moie starania dołożę, że iako garnizon Brzeski tak y wszystkie pomienione auxiliarne woysk Rossijskich ludzie z prześwietnego woiewództwa Brzeskiego ustąpią. In fidem podpisuję się przy pieczęci. Dat. w Brześciu die vigesima secunda Novembris, anno millesimo septingentesimo trigesimo tertio.

U tego uniwersału podpis ręki i. o. xięcia imści woiewody Nowogródzkiego przy pieczęci onego takowy: Mikołay Faustyn Radziwiłł, woiewoda Nowogródzki, regimentarz woysk w. x. Lit. Który to takowy uniwersał iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2857—2860.

335. Универсалъ генераль-аншефа войскъ Россійскихъ Петра Ласси Брестскому дворянству о доставленіи всійскамъ провіанта.

Генераль-аншефъ Россійскихъ войскъ Ласси симъ универсаломъ доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что, присланый съ войсками въ предѣлы рѣчи-посполитой по волѣ россійской Императрицы въ качествѣ союзника для защитыпольскаго государства отъ поснагательствъ Станислава Лещинскаго, отъ приказалъ своимъ войскамъ вести себя какъ можно скромнѣе и не дѣлать жителямъ при этомъ притѣсеній и насилий. Посему онъ приглашаетъ обывателей Брестскаго воеводства поспѣшить доставкой ему надлежаго провіанта, воздерживаться отъ непріязнен-

ныхъ дѣйствій, не дѣлать нападеній на русскія войска, не прятаться въ лѣсахъ, а лучше сидѣть дома; въ противномъ же случаѣ, всякихъ непокорныхъ лицъ, какъ бунтовщиковъ онъ будетъ считать своими непріятелями. При семъ онъ подтверждаетъ, чтобы какъ можно скорѣй былъ изготовленъ тарифъ и раскладка поборовъ на продовольствіе войскамъ, присовокупляя, что только тѣ изъятія будуть приниматься въ расчетъ, которыя выйдутъ изъ канцелярии гр. Левонвольда, или же за его же собственною подписью.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego trzeciego, miesiąca Nowembra dwudziestego trzeciego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede

mna Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, stante praeſenti interregno, stanowszy perso naliter imę pan Adam Strzałkowski—słu-

ga i. o. xięcia imści woiewody Nowogrodzkiego—regmentarza woysk w. x. Lit., uniwersał nizey wyrażony ad acta grodu Brzeskiego ku wpisaniu podał, cuius tenor sequitur talis:

Nayaśnieyszej Imperatorowej iey mości Rossyiskiey, pani a pani moiej miłościwey, woysk general ancheff, świętego Alexandra Newskiego orderu kawaler y gubernator xięstwa Jnflantskiego Piotr Lassy, Jaśnie o. i. w. wielmożnym ichmości panom senatorom, dygnitarzom, urzędnikom, y całemu rycerstwu stanu duchownego y świeckiego y wszystkim in genere obywatełom, w koronie polskiey y w. x. Lit. zostającym, moim m. panom, przy zaleceniu chęci y usług moich przyacielskich do wiadomości podaje. Że iako nayaśniejsza Imperatorowa iey mość, zachowując przyiazń swoją sąsiedzką z nayaśniejszą rzeczą-pospolitą, nie miała y niema nigdy inszey intencyi, tylko dalszą kontynuację też przyjaźni, tak też dała mi wyrazny ordynans na wejście z wojskami iey Rossyiskimi w państwa koronne y w. x. Lit. szczegółowo tylko z okazyi wziętego gwałtownie na tron od niektórych ichmościów Stanisława Leszczyńskiego, którego, iako nieprzyaciela swego, szukać y od iego adherentów, ciemieżących własne oyczynę, uwolnić kazała; oświadczylem ia tedy iuż w. m. panom marszerowanie moie z wojskami pomienionemi z taką skromnością et cum omni disciplina militari, aby nikomu z obywateli szkody nie było y krzywdy, iako uniwersałami upraszałem o wczesne zwożenie prowiantów y supplementów dla wspomnionego wojska Rossyiskiego, aby się nie przykrzyć furażowaniem y nie niszczyć kraju. Które naprzykrzenie że się iuż musiało stać, gdy za czasu nie wydaią taryf ichmość

panowie officialistowie kancelarii koronnej, ani dyspozycyi nie czynią, (do których należy), tak powtórnym tym uniwersałem upewniam nietylko przyjaciół naszych, ale same nieprzyiaznych nam, majątkości, osobliwie dobra Łowickie xięcia imści primasa y ichmość duchownych, że nad prowiant y suplement dla ludzi y koni y to tak, aby y ci, co dają, mieli żywność, y ci, co żądają y upraszają na auxiliarne wojska, mieli proporcionalne do magazynów prowianty. Po którym wydaniu prowiantów, żadnej przykrości, ani furażowania mieć nie będą, byle w domach swoich siedzieli, a tu się po borach y lasach nie ochraniali, albo podjazdów na wojska Rossyiske nieprzyacielskich nie prowadzili y swywolnych kup y zaciągów nie przechowywali, y owszem o takich buntownikach wiadomość dawali, a my zawsze po przyacielsku z przyjaciolami postąpiemy, zaś nieprzyaciolom bronić się deklarujemy y tych, którzy by albo korrespondenciami lub innym sposobem z nieprzyaciolami naszemi nie przedstawali, za nieprzyjaciół mieć będziemy. Taryfy aby były wydane usilnie upraszamy, y dyspartyment aby był uczyniony bez aggravacyi iednych dobr od drugich, y e to nie zapominam prosić y w tym przestrzegam, że lubo libertacyję z kancelaryi i. w. imć pana grafa Lewenwalda, iako y z moiej wychodzącą, iednak ci ichmość do prowiantów proporcionalnych należeć powinni, którzy biorą libertacyję w drogach, domach, dworach, te wszelkie bespeczeństwo mieć będące każdy, assekuruię, y nato się wszystko podpisuję przy przycięśniu pieczęci moiej.

U tego uniwersała podpis ręki, przy pieczęci, takowy: Peter Lassy. Który to takowy uniwersał do xiag grodzkich Brzeskich iest podany y wpisany.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2879—2785.

386. Постановление дворянства Брестского воеводства на сеймикѣ въ Чернавчицахъ.

Дворяне Брестского воеводства, не могши собраться на сеймикъ въ г. Брестѣ, по причинѣ занятія его русскими войсками, и собравшись въ Чернавчицахъ, по избрании сеймового маршала, по выслушаніи реляцій отъ примаса Гозія и инстигатора генеральной конфедерации Понинского постановили:

1) Признать королемъ польскимъ недавняго электора, Саксонскаго принца, Августа III-го.

2) Для упроченія мира виѣшняго и внутренняго, а равно и для устраниенія чужеземныхъ русскихъ войскъ—приступить къ конфедерации и сейчасъ же учинить въ этомъ прієзгу.

3) Лицъ, находящихся въ отсутствіи, духов-

наго и свѣтскаго званія, также обязать присягой въ гродскомъ судѣ и свидѣтельства объ учиненіи оной представить королю и рѣчи-посполитой.

4) По заświadѣтельствованіи вѣрноподданства новому королю, просить главнокомандующаго войсками в. кн. Литовскаго Николая Радивила ходатайствовать о выводѣ русскихъ войскъ изъ предѣловъ Брестского воеводства.

5) Для сохраненія шляхетскихъ свободъ и вольностей отрядить на коронацію депутатовъ со стороны воеводства и снабдить ихъ надлежащею инструкціей.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego trzeciego, miesiąca Decembra trzeciego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodskim Brzeskim, aktami starościskimi, przede mną, Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stante praesenti interregno, stanowszy personaliter imśc p. Michał Denisewicz—sługa w. imci pana Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit. y marszałka seymiku woewództwa Brzeskiego, laudum seymiku tegoż woewództwa, w Czarnawczycach expedowanego, ad acta gradu Brzeskiego ku wpisaniu podał, cūius tenor sequitur talis:

My senatorowie, ministrowie, dýgnitarze, ziemscy y grodzcy urzędnicy, rycerstwo, szlachta, obywatele prześwietnego woewództwa Brzeskiego, per observantiam regulae libertatis et publicae consultationum securitatis, nie mogac ad solitum locum, do miasta y zamku i. k. mości, Brześc nazwanego, ex respectu znayduią-

cego się woysk zagranicznych Rossyiskich garnizonu y nie chcąc zgromadzić, za doryściem nas per publicationem po wszystkich traktach tegoż prześwietnego woewództwa Brzeskiego i. o. księcia iegomości pana Mikołaja Radziwiła—woiewody Nowogrodzkiego, regmentarza w. x Lit., universałow et bene placito nostro w roku terazniejszym tysiącznym siedmsetnym trzydziestym trzecim, miesiąca Decembra pierwszego dnia, do Czernawczyc ziechawszy się, oraz solito more z między nas w. imci pana Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit. za dyrectora kongresu naszego obrawszy, tudzież z przeczytanych universałów i. w. w Bogu nayprzewielebniejszego iegomości księza Hoziusza, biskupa Poznańskiego denunciacynich, poſt remotam na poczatkach electionis seymu sześciioniędzielniego reipublicae inquietem insidiarumque fraternalium repulses motus, doszley szcześliwie potrzebnego pana y króla polskiego nayaśniejszego Augusta trzeciego cum

plurimis principalibus electora Saskiego, optimo rerum eventu elekcyi, niemniew takaże z uniwersałów i. w. imci pana Ponińskiego—instigatora koronnego y zkofederowaney rzeczy-pospolitey w Warszawie marszałka in praemissis et aliis circumstantiis doskonale informowawszy się, ponieważ pro satisfactione in omni prawom, wolności y swobodom szlacheckim stało się y stać się ieszcze w Krakowie futura, da Bóg, coronatione, to wszystko ma, cokolwiek całość rzeczy pospolitey obyga narodów, tak korony polskiej, iako y w. x. Lit., praxi et usu praedecessorów naszych do tychczas konserwowało y konserwuię; iako tedy nadzieią przekiego in hac revolutione patriae spodziewamy się pokoiu, tak hoc, quod placuit Deo et hominibus, hoc quod imperia reges et regna vicina w całej Europie chrześciańskiey condecorat, iako hoc toto congressu nostro ogłoszonego y publikowanego nam Augusta trzeciego—króla polskiego, potrzebnego nam oyca y pana do serc naszych życzliwie poddanych, przyjmujemy y wyznawamy, tak circa tuitionem maiestatis, circa manutentiam libertatis et circa conservationem legum, a naybardziey circa conservationem liberae electionis et vocis vetandi—chęć nas utrzymać, ex ingressu wojsk zagranicznych monarchii Rossyiskiej per in veteratam do Stanisława contrarietatis manifestationem et per communem w sociuszach a republica acceptatam causam, iako nayprędzej ułatwić pokoy generalny, wewnętrzny y zewnętrzny sobie samym et vicinis nostris zachować, indissolubili nexu konfederuiemy się y tym naszym postanowieniem rotam accendentium ad confederationem od i. w. imci pana marszałka zkofederowaney rzeczy-pospolitey transmissam acceptowawszy, zarazem tenore eius corporale iurament wykonawszy, praesentes per amorem Dei, sui ipsius et proximi, per amorem pa-

triae et pacis, wszystkich absentujących się i. o. i. w. ichmość m. panów prześwietnego województwa Brzeskiego obywatełów, współbraci naszych upraszamy, ażeby uno ac eodemque modo ad acta praesentia in spacio dwóch niedziel expiratio-nis, praedicta eiusmodi iuramenta przed w. imci panem Pawłem Kościuszka—pisarzem grodzkim Brzeskim y imci panem Maciejem Zborowskim—regentem także grodzkim Brzeskim w tymże mieście i. k. mości y zamku, Brześć-Litewskim nazwanym, na mieyscu sądowym, przy xięgach grodzkich województwa Brzeskiego exploere raczyli, attestacye expleti iuramenti od tegoż wyżey wyrażonego imci pana pisarza lub regenta brali, denique ea documenta fidelitatis suae erga serenissimam maiestatem et totam rem-publicam, konserwując, každemu ex absentibus braciom naszym pokazując, onych ad unionem animorum citocius modesta persvazione animowali.

A zatym kiedy aperta serca naszych fidelitas maiestati et patriae nostrarę clarigatur, nihilominus tegoż przytomnego i. o. księcia imci pana Mikołaja Radziwiła—wojewody Nowogrodzkiego, regimentarza dywizyi wojsk w. x. Lit. upraszamy, ażeby interponente authoritate sua o tak nayprętsze wojsk zagranicznych Rossyiskich z województwa Brzeskiego evakuatię starać się raczył y przyobiecaną w tym przyjaźń ad effectum przywiadł.

Interea z racyi niekotrego w oyczynie zamieszania, propter ciciorem królewstwa naszego polskiego ordinem ipsam coronationem in dyspozycią nayaśniejszego Augusta trzeciego, króla polskiego y elektą, że zkofederowana rzeczy-pospolita oddała, my tedy ex congressu nostro moderno confederato idęc in sensum tezy konfederacyi, ne sit quod preiudiciosi prawom naszym, wolności y swobodom szlacheckim pro hac optata corona-tione serenissimi nostri regis Poloniae

Augusti tertii, prawdziwą naszą intencję obrania posłów ziemskich z instrukcjami e medio nostro powtórnego solita praxi et usu w Brześciu, anno praesenti, die decima quarta Decembris termin zakładamy. In fidem huius confoederationis nostraę podpisujemy się.

Pisan w Czarnawczycach, die secunda mensis Decembris, anno millesimo septingentesimo trigesimo tertio, a to wszystko actum cum limitatione pod dyrekcyą tegoż w. imci pana Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit. y tak roborant to wszystko niżej wyrażone podpisy nasze.

U tego laudum podpisy rąk takowe: Antoni Jan Nornicki—pisarz skarbowy w. x. Lit. y dyrektor, Franciszek Chrzanowski—łowczy y podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego, Paweł Kościuszko—pisarz grodzki woiewództwa Brzeskiego, Józef Bruno Hornowski—czesznik Brzeski, Adam Kościa Zbirohoński—sędzia wojskowy w. x. Lit., półkownik Pettyhorski, Antoni Kościuszko, Wawrzyniec Eysmont—czesznik Grodzieński, Maciey Kazimierz Zborowski—podcz. Latyczewski, regent grodzki y sk. w. B. mp., Kazimierz z Wyrozub Zubowski—namieśnik woiewództwa Brzeskiego, Bonifacy Narwiński mp., Michał Starzyk Buczyński—obozny woiewództwa Brzeskiego z traktu Kamienieckiego, Michał Sterpiński, Franciszek Krupicki mp., Jakób Izbicki, Franciszek Stanisław Piutowicki mp., Józef Połoński, Heliasz Izbicki, Michał Izbicki, Marcin Izbicki,

Kazimierz Ostrowski, Stanisław Kruhelski, Piotr Pszenicki Myslik, Jan Niepokojeczycki, Krzysztof Witanowski mp., Józef Oziembłowski mp., Józef Witanowski, Franciszek Puryszko, Stanisław Onichimowski mp., Antoni Sieniuta—stolnik Owrucki mp., Rafał Jarzyna—stolnik Rawski mp., Piotr Kościuszko—komornik woiewództwa Brzeskiego, Marcin Chrzanowski, Piotr Bukraba, Antoni Adamowicz mp., Stefan Telatycki, Jan Kościa—półkownik buławy polney, Jerzy Machwiec—s. b., Henryk Pełka, Antoni Korowicki—łowczy Czerniowski, sędzia k. woiewództwa Brzeskiego—mp., Wacław Gierałtowski, Michał do Sikieniey Bortnowski, Bartłomiej Zalewski, Jan Wołkowski, Jan Podkański, Michał Wołkowski, Antoni Krupicki mp., Marcin Zboinski mp., Leon Grodzki mp., Mateusz Grodzki manu propria, Jan Zarzecki mp., Bazyli Paiewski, Stefan Bohuślawski, Józef Kościa—stolnik Drobicki, Antoni Zadarnowski—chorąży wojsk, Michał Szeliski, Krzysztof Czyż, Bohuślaw Bronikowski, Jakób Kruhelski, Stanisław Kruhelski, Bazyli Paiewski, Stefan Paiewski, Jan Paiewski, Jan Sawicki, Paweł Bohuślawski, Felicjan Terpiłowski, Dominik Terpiłowski, Antoni Terpiłowski, Tomasz Muczakiewicz, Piotr Bonecki, Antoni Kazimierz Kościuszko wiec mp. Które to takowe laudum, ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą, za ocenistym onego ku aktykowaniu podaniem, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1733 г.

Изъ книги за 1732—1733 годы, стр. 2923—2934.

387. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на коронаціонный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Ходатайствовать, чтобы новый король in partis conventis (въ обоюдныхъ договорахъ) подтвердилъ сохраненіе римско-католической вѣры, шляхетскихъ свободъ и имущества.

2) Чтобы изъ предѣловъ рѣчи-посполитой выведены были союзныя войска.

3) Чтобы уничтожено было подымное, а вмѣсто него назначено было на содержаніе войска чоповое-шеляжное, поголовная подать съ жи-довъ, хотя бы и устроенная, но только чтобы достало ея на означенный предметъ.

4) Во вниманіе къ заслугамъ кн. Корибута Вишневецкаго—канцлера и главнокомандующаго войсками в. кн. Литовскаго просить, чтобы оставлены были за нимъ—должность Виленскаго воеводы и булава в. кн. Литовскаго.

5) Ходатайствовать также объ уничтоженіи постановленій Брестской комиссіи, которая насильственнымъ образомъ поотнимала земли у разныхъ обывателей, въ особенности же Брестскихъ, и о возвращеніи Кіевца и Мілейцицъ—Аннѣ, Радивиловой а Чахецкаго лѣсничества—Горновскому.

6) О возвращеніи Костямъ имѣнія Старой Веси, которое насильственнымъ образомъ присоединено или къ Брестской или Кобринской экономі, и о возстановленіи конституціи, ограничивающей права и свободы шляхетства и постановленной еще до унії.

7) О прекращеніи процесса между Генсицкими

и Верещаками съ одной и Костями—съ другой стороны.

8) О дарованіи индигената (права туземства) Сигизмунду Риттергу за отличную его службу въ литовскомъ войскѣ.

9) Объ извѣщеніи Пруссаго короля Фридриха Августа, бывшаго недавно въ числѣ кандидатовъ на польскую корону, что король уже избрани.

10) Объ оставлениіи за кн. Николаемъ Ради виломъ и на будущее время польской булавы за прежнюю и недавнія его заслуги.

11) О представлениі вниманію короля и рѣчи-посполитой заслуженнаго патріота Подкамера.

12) О сохраненіи диссидентамъ конституціи 1696-го года.

13) Объ удовлетвореніи Борковскаго разрѣшеніемъ его дѣла.

14) Объ утверждениіи за базиліанами фунда-ши въ Борунахъ.

15) Объ исполненіи обѣщаній королевскаго комиссариата относительно уплаты имъ 3,000,000 литовскому войску и въ особенности объ удовлетвореніи лицъ, бывшихъ въ конфедерациі подъ Каменной.

16) О сохраненіи правъ и привилегій Татар-рамъ.

17) О сохраненіи привилегій Августа II-го Норницкому и о вознагражденіи его за заслуги, оказанныя имъ рѣчи-посполитой.

18) Прочее поручить благоусмотрѣнію пословъ съ тѣмъ однако же, чтобы на первомъ планѣ поставлены были ими интересы римско-католической вѣры и шляхетскихъ свободъ.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego trzeciego, miesiąca Decembra siedmioletniego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkiej Brzeskiej aktami starościńskimi, przede pisarza skarbowego w. x. Lit., marszałkinią Franciszkiem z Chzranowa Chrzanow-

skim, Łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stanowszy personaliter imć pana Michała Denisewicz—sługi w. imć pana Antoniego Nornickiego—ga w. imć pana Antoniego Nornickiego—Brzeskim aktami starościńskimi, przede pisarza skarbowego w. x. Lit., marszałkinią Franciszkiem z Chzranowa Chrzanow—ka konfederacyi woewództwa Brzeskiego,

nomine tegoż principała swoiego, instrukcyę na seym coronationis, w. ichmość panom posłom, w teyże instrukcyi wyrażonym, od woewództwa Brzeskiego daną, ad acta podał tenore sequenti:

Instrukcyę na seym coronationis, szcześliwie nam na panowanie królewstwa polskiego następującego, Augusta trzeciego dana od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodskich, rycerstwa, szlachty, obywateli woewództwa Brzeskiego posłom naszym ziemskim w. w. ichmość panom Florianowi Grabowskemu—horodniczemu Brzeskiego woewództwa y Maciejowi Zborowskiemu—podczaszemu Latyckiemu y regentowi grodzkiemu woewództwa Brzeskiego, anno millesimo septingentesimo trigesimo tertio, die decima septima Decembris, w Brzesciu, in loco consiliorum solito.

Któż nie przyzna, że widział pamiętnie w narodach naszych króla pana, niedawno nam zeszłego, Augusta wtórego, pełne łask y dobrodzieystw oycowskich ku poddanym swoim serce; a iako te nieszczęśliwe interregnum przyniosło nam exiguum et cum taedio vitae nostra; tak, wspomnawszy iterum flendi vicinos mores, Hectora flevimus; teraz zaś oto Polska Niobe nasza, nuper effusa in lachrimis, hodie concrescit in gemmis, kiedy po ciemnych żałob y nocach candida mundo sidera currunt; bo powracają cum fenore stracone nadzieje, gdy nam zasiada polski tron vultu sidereo discutiens nubila nayaśniejszy predecessor August trzeci ustępuią publi-
czney radości żale, gdy iuż oglądają pri-
mum maiestatis ordinem waszey k. mo-
ści, in diademate suo wyzuwa się z po-
staci stękającej synogarlicy, a orłą zno-
wu na siebie biorąc postawę, w niebo

dobroczynne weselszą pogląda zrzenicą y tam się wzbijając lotem na wszystek świata okręg, wesołym odzywa się głosem, non trudendo sed ferendo Augusta vestigia: vivat nobis in diuturnum Augustus tertius. A oddawszy się in adiutorium divinum, in clementissimam et honorificentissimam i. k. mości Augusta trzeciego, szcześliwie nam panować zaczynającego, ditionem, upraszamy ichmość panów posłów naszych, aby sacro-sancte wszystkie proiecta nasze w instrukcyę ichmość wzieli roborem cando-rem sum tak, żeby i. k. mość, pan nasz miłosiwy, wiernym poddaństwem naszym, a my łaskawym iego zaszczycali się panowaniem.

Primo: Ante omnia obligantur ichmość panowie posłowie nasi fide, honore et conscientia et amore patriae, ažeby pacta conventa circa tuitionem orthodoxae fidei poprzysiężone przez plenipotentów nayaśniejszego Augusta trzeciego, iako też communis libertas w stanach tey rzeczy—pospolitey utriusque gentis przy swobodach y wolnościach sine labe in suprema zostawała immunitate.

Secundo: Jako nam nic nigdy nie było przeciwniejszego nad iedyną swobody y wolności naszych utratę, ta, kiedy widziemy oczewisto ubogich ludzi, a consequenter wiary y wolności upadek: starać się będą ichmość panowie posłowie nasi tak u następującego króla imści, pana naszego miłosiwego, aby po prougi placatori vultu demissią stanów tey rzeczy—pospolitey kontentować racyły y przy chwalebney koronacyi swoiej wszystkich woysk auxilarnych uczyńili evakuację ex visceribus wszystkiej y całej rzeczy—pospolitey.

Tertio: Inpracticata onera tak wielo wyciączonej od niemałego czasu trybutami prowincyi w. x. Lit. podymne aby totaliter ustało y skasowane było, według dawnych praw y konstytucyi,

obmyśliwszy zupełną z dobr hiberno-wych czopowego y szelżnego sympli quarti, ogólnego żydowskiego, choć by ich ad triplicem pociągnąć solutionem, domówić się mają ichmość panowie posłowie nasi, tak iednak, aby zupełną dostała się płaca woysku w. x. Lit. y summa regulowana na zapłatę woysku, destinowana według konstytucyi anni millesimi septingentesimi decimi septimi seymu pacificationis nigdy nie ginęła.

Quarto: J. o. xięcia imci Michała Korybuta Wiszniewieckiego—kanclerza, generalnego woysk w. x. Lit. regimenterza, na zaszczyt y swobody wolney tey rzeczy-pospolitey non sine dispendio własnych fortun aby byli w pamięci, tak i. k. mości, iako y rzeczy-pospolitey żeby nikomu innemu woiewództwa Wileńskiego, iako też y buława wielka w. x. Lit. konferowana nie była,—instabunt ichmość panowie posłowie nasi.

Quinto: A że komissya Brzeska niesłychnane y niepraktykowane w prowincyi x. Lit. a naywięcey w woewództwie Brzeskim gravaminosissimum przyniosła taedium z wielką obelgą osób y fortun, naybarzież cum praeiudicio łaskawych, dobrotzynnych nayiaśniejszych monarchów przywileiów, ta aby tabella skassowana była, domówić się mają ichmość panowie posłowie nasi, tak aby ichmość panowie possessorowie circa tutionem dobr swoich, iako to i. o. xiężna ieymość Anna z Sanguszków Radziwiłłowa przy dobrach Kiiowcu y Miley-czyce cum attinentiis, y insi possessorowie taż komissią przeagrawowani, y imē pan Józef Horowski przy leśnictwie Czacheckim, także cum attinentiis według przywileiów konserwowani byli,—domówić się mają serio ichmość panowie posłowie nasi y tenebuntur.

Sexto: Stara Wieś, dobra ab antiquo ziemske: bo ieszcze ante unionem nadane domowi w. w. pp. Kościom Zbirowow-

skim, że nullo iure do ekonomii Brzeskiej czyli Kobryńskiey są przyłączone, ażeby te bona terrestria, według oczewistych dowodów w reindukcyi, domowi temuż aby instanter oddane były, serio instabunt ichmość panowie nasi. Taż konstytucya, toties multiplicata, która przy swobodach y possesyach ante unionem przyjęta y wpisana aby suam zawsze y nienaruszenie miała immunitatem, przestrzegając tego, tanquam pupillam oculi,—domówić się y utrzymać mają ichmość panowie posłowie nasi.

Septimo: Proceder prawny ex ratione fatorum imē pana Józefa Gęsickiego z aktoratu imē pana Dominika Gęsickiego y ichmość panów Wereszczaków z wielmożnym imē panem Adamem Kością—sędzią woyskowym w. x. Lit. pułkownikiem Petyhorskim, Józefem Kością—stolnikiem Drogickim y innemi w trybunale głównym w. x. Lit. uroszczony, ponieważ iako in causa accidentalni ex parte ichmości panów Wereszczaków per quietationem iest skasowany, ażeby per constitutionem coronationis był zewszystkim umorzony, oraz tym że ichmość y innym omni modo securitas zdrowia, dobr y honoru perpetue obwarowano et a tota actione ichmość od wszystkich sukcessorów, consukcessorów y kollatoralnych quocunque titulo et praetextu mających osob,—ichmość panowie posłowie nasi omnino utrzymać mają.

Octavo: A iako w wielkiej estymacyi rzecz-pospolita consuevit mieć wielką rekompensę dobrze y prawdziwie iey się aplikującym, dopiero szczerze za nią y w niej cum adversis wojujących, przeto uważając meritę wojskowe aplikującemu się ku stanom tey rzeczy-pospolitey imē panu Zygmunowi Rytterhowi, obeszterleyntantowi regimentu pieszego buławie wielkiej w. x. Lit. aby był do indygenatu y wszystkich prerogatyw,

dobr, fortun y honorów szlacheckich przypuszczony za instancyą godności iego od całego województwa,—tychże ichmość panów posłów fidelissime obliguiemus.

Nono: Propozycye z strony nayaśnieyszego pana miłośiwego Frydryka Augusta trzeciego między innemi królewstwa polskiego korony kandydatami, przez wolne wolnego narodu głosy do teyż korony aspirującego, a teraz nam szczęśliwie panującego na oświadczenie wiecznej przychylności y łaskawości, które są z doboci iego pańskiey pro bono publico ofiarowane,—ichmość panowie posłowie demisso poplite złożywszy, się przypomnieć zechcą.

Decimo: Merita i. o. xięcia imśc Mikołaja Faustyna Radziwiła—wojewody Nowogródzkiego regmentarza dywizy wojsk w. x. Lit., które dulce canit fame per orbem, iako osobiwego u maiestatu i. k. mości merentur respectu: tak wielmożni ichmość panowie posłowie uniżoną maiestatowi i. k. mości złożą prożbę, aby ex merito iusto pro dignitate sua przy buławie polney y dalszych praerogatywach ex munificentia pana naszego miłośiwego był konserwowany.

Decimo primo: wielmożnego imśc pana Jerzego Podkamera—generała leyt-nanta wojsk w. x. Lit. emeretissimum oyczynny naszey quam sago et toga patriotę, iego królewskiey mości, panu naszemu miłośiwemu y całej rzeczy-pospolitey,—ichmość panowie posłowie nasi aby do wszelkich honorów y praerogatyw w stanach tey rzeczy-pospolitey rekommendowali.

Decimo secundo: Dissidenci przy prawach dawnych, a mianowicie in virtute konstytocy anni millesimi sexcentesimi nonagesimi sexti aby byli konserwowani y utrzymani in visceribus utriusque gentis,—ichmość panowie posłowie nasi ten punkt w konstytucyę coronationis inserować y utrzymać obligantur.

Decimo tertio: Interes imśc pana Andrzeja Dunina Borkowskiego legitime po świętey pamięci oycu spadły, według dowodów, kontraktów y przywilejów nayaśnieyszego króla imści Augusta wtórego, aby wzioł swoie pondus y należytą miał tenże imśc pan Borkowski satysfakcyę,—ichmość panowie posłowie domówić się powini.

Decimo quarto: A że nos non detet przepomnieć recessów w konstytucyach zaszych funduszu approbacie wielebnych ichmość xięży w Borunach sancti Basylii magni: przeto aby ten fundusz był in eadem felicissima coronatione seymem approbowany,—oto urgentissime ichmość panowie posłowie nasi starać się mają.

Decimo quinto: Przyobiecane przez kommissariat dworu nayaśnieyszego króla imści Augusta trzeciego trzy miliony aby byli wyliczone, in virtute pactorum conventorum na wojsko w. x. Lit., a osobiwie praesentis et assistentis konfederacyi pod Kamienną uczynioney od tegoż wojska komenderowani aby byli wszyscy respektem osobiwszym ex munificentia distributivas iustitiae opatrzeni — domówić się mają ichmość panowie posłowie nasi.

Decimo sexto: Tatarowie supra leges et immunitates possesionis privilegiorum regum aby byli zachowani,—ichmość panowie posłowie domówić się mają.

Decimo septimo: Doświadczone w publicznych interessach wielkie ku maiestatowi i. k. mości Augusta wtórego creatora, za chwalebne dzieła wielmożnego imśc pana Antoniego Nornickiego, aby tak ex ratione, in virtute przywileju nayaśnieyszego króla imści Augusta wtórego, iako też secundum positivam legem y wszystkie merita et qualitates y godności iego, osobiwie imieniem całego województwa, aby byli

w osobliwym respekieie u iego królewskiey mości y caley rzeczy-pospolitey ichmość panowie posłowie nasi domówić się maią.

Caetera fidei et activitati, a naybardziey to commititur, co naypierwiej niema opprimere et gravere fidem catholicam et sanctam romanam ecclesiam, a ręszte swobod y wolności naszych oddaiemy in manutentionem wiernym y prawdzi-

wym posłom naszym y possessorom woiewództwa naszego, braci naszey.

U tey instrukcyi podpis wielmożnego imć pana marszałka temi słowy: Antoni Jan Nornicki—pisarz skarbowy w. x. Lit. y marszałek konfederacki woiewództwa Brzeskiego mp. Która to instrukcya, ze wszyskla w niey inserowana rzecza, iest do xiag grodzkich woiewództwa Brzeskiego przyjęta y wpisana.

1734 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 229—230.

388. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, посылаемымъ въ великому стражнику и главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго Антонію Потѣю.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ въ главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго Антонію Потѣю инструкцію слѣдующаго содержания:

1) По принесеніи главнокомандующему глубокой благодарности воеводства за содѣйствіе его въ изгнанію изъ предѣловъ рѣчи-посполитой «в а р в а р с к о й М о с к о в с к о й м и л и ц і ѿ, в р е д н ы й д л я ш л я х е т с к и хъ п р а въ и с в о б о д ъ и п р o t i v i n o й р i m e k o й в ё р ъ», послы обзываются ходатайствовать о не-подсудности военному суду лицъ, присягнувшихъ противной сторонѣ по принужденію и находящихся на военной службѣ.

2) Объяснить, что противозаконныя сношенія иныхъ лицъ Брестскаго воеводства съ про-

тивной стороной были предприняты мми также по принужденію, въ видахъ безопасности воеводства, и просить для нихъ пощады.

3) Точно также просить пощады и для Антона Норницкаго за насильственное и противозаконное отправление имъ должности сеймикового маршалка.

4) Ходатайствовать, чтобы квитанціи выданныя противной стороной въ полученіи чоповаго шлемянаго и гибернъ были зачтены въ счетъ уплаты взносовъ, слѣдуемыхъ съ воеводства и чтобы гарантирована была безопасность настоящаго маршалка.

5) Наставлять, чтобы вырученъ быть изъ московскихъ рукъ Михаиль Сапѣга.

6) Личные желанія самыхъ пословъ предоставить благоусмотрѣнію главнокомандующаго.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego czwartego, miesiąca Maia dziesiątego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, comparen-

tes personaliter w. w. ichmość pp. Woyciech Grabowski—sędzia kapturowy woiewództwa Brzeskiego, Bogusław Niepokojczycki mostowniczy Brzeski—posłowie na seymiku tegoż woiewództwa Brzeskiego do i. m. imci pana Antoniego Pocieia—strażnika wielkiego, regimentarza generalnego woysk w. x. Lit. unani-

ter obrani, instrukcję sobie daną ad acta xięg grodzkich woewództwa Brzeskiego podali, in eum tenorem pisaną:

Instrukcja w. w. i ch m o s c p a n o m p o s l o m, od woewództwa Brzeskiego na seymiku za uniwersałami nayiasniey szego króla imci Stanisława pierwszego, i i. w. w. i ch m o s c p. p. Marciana Ogińskiego—woiewody Witebskiego, marszałka z konfederowaných stanów w. x. Lit., Antoniego Pocieia—strażnika wielkiego y segmentarza generalnego woysk wszystkich xięstwa Lit., w. imci pana Marciana Lanckorońskiego Paszkowskiego—strażnika polnego y segmentarza woysk partyi w. x. Lit., złożonym in anno millesimo septuagesimo trigesimo quarto, die nona Maii a tota nobilitate dana.

Niechcąc obszernemi określać y wyrażać słowy, quanta calamitatum genera, niby poprzysięzoną na całe oyczynę naszą saeviendo zawziętością in viscera onęy przez wprowadzenie a perfidia barbarae gentis miliciei moskiewskiej, prawom y swobodom oyczystym szkodliwej, wierze świętej katolickiej przeciwnej, conspirarunt, gdzie y woewództwu nasze wpadły in eam tychże nieszczęliwości praedam, quorum pereat memoria, nie wylicza y nie regestruie, ut noscamur magis pati, quam sensisse dolores, ztąd tylko samemu upokorzywszy się panu Bogu, wyznaje, że iusta noxas sequebatur ultio; teraz zaś, kiedy favente Deo, nova rerum a dla woewództwa naszego pożądana resplenduit facies, zna to dobrze y widzi, że ex hoc abusu malorum od potencji moskiewskiej, sub malo któryem całe woewództwo bez sposo-

bu do ratunku zostało, nie od kogo innego, iako sola solitudine et auxiliartri manu i. w. imci pana strażnika w. x. Lit. y segmentarza generalnego woysk wszystkich, przez przysłaną z w. imci panem Paszkowskim—strażnikiem polnym xięstwa Litewskiego, tam in publicis, quam bellicis gestis fortissimum virum, dywizię, ratowane y wydzwignione iest; widzi też y to, iż tak ciężkiej labentis patriae rerum situacii niekto inny przez heroiczne y odważne dzieła upadającą ratuite oyczynę, iako magnus tenax i. w. imci p. strażnik y segmentarz generalny woysk wszystkich, któremu že od innych woewództw y powiatów ille qui debuerat honor iuż iest remonstrowany: zaczym y woewództwo nasze hac via gratitudinis idąc, obrawszy emeritissimos cives w. w. ichmość p. p. Woyciecha z Konopnice Grabowskiego—sędziego kapturowego woewództwa Brzeskiego, Bogusława Niepokoyczyckiego—mostownicze gó Brzeskiego e medio sui zaleca, aby ciż ichmość przed i. w. imci p. strażnikiem xięstwa Lit., to in primario wyexplikować raczyli, iż za to, że i. w. imci p. strażnik x. Lit. y segmentarz generalny, rebus succurrendo lapsis, przez wyrugowanie z woewództwa woysk moskiewskich ratował, nie tylko wieczną tež woewództwo Brześciańskie ze wszystkimi compatriotami in praecordiis suis zapisuje wdzięczność, ale tež animum, velle et nolle zgadzając się z sentymentem i. w. imci pana strażnika y segmentarza x. Lit. in omnes usus na zawsze akceptować zechce; a zatym sequentia desideriorum explicabuntur instructionis przez tychże ichmość pp. posłów punkta:

Primo. Upraszać będą ichmość pp. posowie i. w. imci p. strażnika w. x. Lit. y segmentarza woysk wszystkich, aby patriotae woewództwa Brzeskiego, którzy potencją moskiewskiej milicji przyśnieni będąc, wykonać iuramenta parti

adversae musieli, żeby exinde do sądów regimentarskich, ieśli znaydować będą w woysku, na usłudze oyczynie, pociągani y sądzeni eo motivo nie byli,— fortissime instabunt.

S e c u n d o. Z kontraryinych legacy i. w. w. ichmość pp. Floriana Grabowskiego—horodniczego Brzeskiego, Macieia Zborowskiego—podczaszego Latyczewskiego, Wawrzyńca Eysmonta—czesznika Grodzieskiego, Franciszka Wreta—woyskiego Inflantskiego, iż te legacie non sponte, ale coacte odprawowane, y dla ratunku woiewództwa, aby ad ultimam nie przyszło perniciem, ciż ichmość pp. posłowie wyexplikowawszy, exkuzować y o instancią do generalney konfederacii i. w. imci p. strażnika księstwa Lit., iako regimentarza expostulować będą, y to wyrażą, że ciż ichmość do kontraryinych legacii przyciśnieni gwałtownie byli, eo nomine wynioszy, manifest ad typum podadza.

T e r t i o. Ciż ww. ichmość pp. posłowie nasi i. w. imci pana Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit., który się od clementiam woiewództwa udał przed i. w. imci panem regimentarem generalnym instancię swoię nomine woiewództwa wyiustufikuie y niewinność imci, że był do marszałkowstwa coactus, activitate sua obiąśni.

Quarto. Kwity na czopowe szeleżne y

hiberne per partem adversam na summy fortiter wyexequowane dane, aby były pro persolutu przyjęte całemu woiewództwu, ciż ichmość pp. posłowie promowować będą, także securitatem honoru y osoby w. imci p. marszałka konfederacji naszej terazniejszej u tegoż i. w. imci pana regimentarza dexteritate sua wyednaią y dla całego woiewództwa o też samę bezpieczeństwo instabunt.

Q u i n t o. Jaką detencią i. w. imci p. Michała Sapiehi—starosty Gustinskiego w Moskiewskich rękach będącego, tenet corda civium: tak, aby i. w. pan regimentarz x. Lit. ex suo favore nie chciał recuperandi praetermittere modos,—nomine całego woiewództwa instabunt.

S e x t o. Desideria samychże ichmość pp. posłów łasce y respektowi i. w. imci p. strażnika w. x. Lit. y regimentarza generalnego całe woiewództwo oddaie. Dat. ut supra w Brześciu.

U tey instrukcji podpis ręki w. imci p. marszałka woiewództwa Brzeskiego takowy: Michał Pełka—czesznik y marszałek zkofederowanego woiewództwa Brzeskiego mp. Która to instrukcja, w. w. ichmość pp. posłom dana, ze wszystką w niej wyrażoną rzeczą iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1734 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 383.

389. Свидѣтельство маршалка конфедерации воеводства Брестскаго объ исполненіи присяги Іосифомъ Шацомъ—старостою Хвейданскимъ въ вѣрности рѣчи посполитой.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego czwartego, miesiąca Iulii siódmego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim

Brzeskim, aktami starościńskimi, przedmną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądon-

wym woewództwa Brzeskiego, compars personaliter imć pan Mikołaj Jakubowski—sługa iw. im. pana Józefa Paca—starosty Chweydańskiego, marszałka sądów kapturowych woewództwa Brzeskiego, nomine tegoż pryncypała testimonium niżej wyrażone wykonanego iuramentu pro factione i. k. mości, pana naszego miłościewego, Stanisława pierwszego, przez tegoż pryncypała imści ad acta xiag grodzkich woewództwa Brzeskiego ku wpisaniu podał—tenore sequenti:

Ia Józef Pac—starosta Chweydański, marszałek sądów kapturowych woewództwa Brzeskiego, przysiegam panu Bogu wszechmogacemu, w Tróycy świętej iedynemu na tym: iż na obronę wiary świętej chrześciańskaiey katolickiey rzymskiey granic rzeczy-pospolitey, praw, swobod y wolności oyczystych, na utrzymanie wolney elekcii, żadney dependentii y exkluzii niepodlegaiecey, przy do stoieństwie nayaśnieyszego króla imści Stanisława pierwszego, wolnemi y zgodnemi głosami in campo electoralni obranego, do ieneralney konfederacii w. x. Lit., w Wilnie uczynioney, przystępuię y w niey statecznie trwać będę poty, poki rzecz-pospolita ab extra et ab intra uspokoiona zostanie; korrespondencii, ani kointelligencii żadney z temi, których rzecz-pospolita pro hostibus patriae uznała, ani z ich adhaerentami y z temi, którzy nie wesli w generalną Wileńską konfederacją, mieć nie będę; auxilia et consilia onym non praestabo y ich żadnym faworem ani respektum okrywać nie będę, ale owszem i. w. im. panu marszałkowi konfederackiemu takowych, o których wiedzieć będę wyiawię et contra quosvis nieprzyacielskiej partii conatus powstanę y opponować się będę; manifest publiczny stanów rzeczy-pospo-

lityey, in campo electoralni uczyniony, omni zelo et studio utrzymywać będę, amnestii adhaerentom partis adversae nie pozwoleć. Naczym, iako sprawiedliwie przysiegam tak panie Boże dopomoż y męka iego święta.

U tego testimonium podpis ręki w. im. pana marszałka konfederackiego woewództwa Brzeskiego y expressią takową: roku tysiąc siedmset trzydziestego czwartego, miesiąca Iunii trzydziestego dnia w. im. pan Józef Pac—starosta Chweydański, marszałek sądów kapturowych woewództwa Brzeskiego, iako nigdy w wierności y powinnym poddaństwie ku maiestatowi i. k. mości, pana naszego miłościewego, Stanisława pierwszego, nie był notatus y owszem równo z woewództwem naszym przez Moskwę y kozaków do kontraryinego iuramentu był coactus, na fortunie zaś nayosobliwiey i naycieżey zniszczony zostawszy, extra limites woewództwa naszego chronić się musiał; tak do obrad terazniejszych naszych ochoczo przybywszy, iurament supra wyrażony, pro tuitione nayaśnieyszego króla imści, pana naszego miłościewego, Stanisława pierwszego, rata supra exprimowaną, vigore konfederacii generalney w. x. Lit., w Wilnie zaszley na seymiku terazniejszym in facie całego woewództwa wykonał, a exinde w honorach y fortunie swey ubespieczony równo z woewództwem został; pro testimonio czego ex mente całego woewództwa podpisuię się. Pisan w Brześciu, roku, miesiąca y dnia ut supra. Michał Aloizy Pełka—czesznik y marszałek zkongederowanego województza Brzeskiego mp. Które to testimonium, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, iest do xiag grodzkich woewództwa Brzeskiego przyjęte y wpisane.

1734 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 447—448.

390 Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляційномъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на реляційный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по выслушаніи универсадовъ о посполитомъ рушеньѣ, о готовности къ нему, о провіантѣ для войска в. к. Литовскаго, а также и реляцій пословъ воеводства на генеральную конфедерацию в. кн. Литовскаго, постановили:

1) Въ провіантѣ войску в. кн. Литовскаго, прибывающему въ воеводство, отказать, кафь по причинѣ сдѣланныхъ уже чреимѣрныхъ и обременительныхъ расходовъ на Московское войско, находившееся въ воеводствѣ, такъ и потому, что большие запасы хлѣба, овса, крупа, сѣна и другихъ предметовъ, заготовленные для Москвитинъ, по удаленію ихъ изъ предѣловъ книжества, были отданы въ распоряженіе полного стражника Пашиковскаго на дивизію Литовскаго же войска; этотъ провіантъ и долженъ быть заченъ въ счетъ требуемаго теперь съ воеводства.

2) На подать назначенную конфедерацию въ размѣрѣ 10 золотыхъ съ дыма согласиться, но съ тѣмъ, чтобы въ число этихъ послѣднихъ были включены и тѣ 4 золотыхъ съ дыма, которые уже отданы хоругвямъ, отправленнымъ въ поле; остальные же 6 золотыхъ собрать со всѣхъ безъ различія имѣній—шиляхетскихъ, духовныхъ и королевскихъ и отдать въ распоряженіе комиссара воеводства. При этомъ же сборѣ позволить

еще взять для себя по 1 грошу съ дыма сеймовому маршалку и по 2 гр. регенту воеводства въ вознагражденіе за ихъ заслуги.

3) Подать эту вѣтъ обязываются внести въ теченіи двухъ недѣль подъ страхомъ экзекуціи на непокорныхъ. .

4) Всѣдѣствіе неудовольствій нѣкоторыхъ лицъ и толковъ относительно неправильностей, допущенныхъ въ настоящемъ тарифѣ воеводства, обязать листраторовъ пересмотрѣть означенныи тарифъ и сличить его съ экстрактомъ Трокскаго каштеляна въ теченіи двухъ недѣль.

5) Во исполненіе закона, запрещающаго христіанамъ служить у евреевъ, всѣхъ христіанъ (людей лѹзныхъ), находящихся въ услуженіи у евреевъ, подвергнуть поголовной подати, т. е. съ каждой головы, даже съ дѣвокъ взыскать по одному тыну, а съ батраковъ и жидовскихъ винниковъ—по два тынка и употребить эти суммы на облегченіе подданныхъ Кодененскаго графства, много пострадавшаго отъ Москвы.

6) Обязать контрагентовъ чопового шелажнаго, чтобы они исправно уплачивали суммы, слѣдуемыя съ нихъ на содержаніе почты.

7) Сеймового маршалка уполномочить созвать предстоящій сеймикъ, когда прибудутъ въ воеводство войска в. кн. Литовскаго.

8) Флоріану Грабовскому и Людвигу Жарденскому объщать вознагражденіе за ихъ заслуги въ будущемъ.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego czwartego, miesiąca Augusta czternastego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkiej Brzeskim, aktami starościńskimi, przed meną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądownym woewództwa Brzeskiego, comparendo personaliter w. imci pan Michał Pełka—czesznik y marszałek z konfederowanego woewództwa Brzeskiego, laudum

seymiku relationis woewództwa Brzeskiego ad acta xiag grodzkich woewództwa Brzeskiego ku wpisaniu podał, cuius tenor sequitur talis:

Laudetur Jesus Christus. My rady, senatorowie, urzędnicy ziemscy, grodzy, y całe rycerstwo, szlachta woewództwa Brzeskiego, ad solitum consiliorum locum, do Brześcia, na dzień dwunasty miesiąca Augusta w roku terazniejszym tysiąc siedmusetnym trzydziestym czwartym, za

wydanemi innotesenciami od w. imci pana Michała Aloizego Pełki—czesznika y marszałka konfederackiego woewództwa naszego Brzeskiego zgromadzeni, in virtute czytanych publicznie uniwersałów od konfederacyi w. x. Lit. do woewództwa naszego, wyszły, mianowicie: jednego—die secunda Junii na pospolite ruszenie, drugiego—gotowość pospolitego ruszenia zalecającego y bytność i. k. mości, pana naszego miłościewego, Stanisława pierwszego w woysku koronnym aktualną oznaymującą, die quartę Augusti wydanych, czwartego, od i. w. imci pana Antoniego na Włodawie, Rożance y Rzeczyycy hrabi Pocieia—strażnika y regimentarza generalnego woysk w. x. Lit. wydanego o prowiant dla woyska w. x. Lit. cum omni modestia et observantia woewództwa naszego requiriującego, przybyli, unanimiter absque omni contradictione, naprzód relacyi w. w. ichmość pp. Józefa Paca—starosty Chweydanskiego—marszałka sądów kapturowych woewództwa naszego y Józefa Hornowskiego czesznika Brzescia Kuiawskiego—posłów naszych, do konfederacyi w. x. Lit. antecedenter obranych, wysłuchawszy y reskript od teyże konfederacyi w. x. Lit. tychże w. w. ichmość panów posłów naszych, do koła naszego seymikowego przy relacyi oddany do kancelaryi woewództwa naszego odebrawszy, takową publicznych obrad woewództwa naszego czyniemy uchwałę y publiczne nasze obrady pro bono publico tantis per takowym sposobem konkluduiemy, mianowicie:

Respektem pretendowanego prowiantu na woysko w. x. Lit., hic et nunc w woewództwo nasze przybywające, podług uniwersała od i. w. imci pana Pocieia—strażnika y regimentarza generalnego woysk w. x. Lit. wydanego w tym takową czyniemy deklaracją: że woewództwo nasze też innumerabilibus pressuris et oppressionibus

iest od wojsk nieprzyjacielskich aggradowane, tak, iż prowiantami niezliczonymi czasu garnizonów moskiewskich byliśmy in statu seculari et spirituali etiam cum minorenibus et vidualibus nieznośnie oppressi, tąk że nie tylko nieprzyjacielskie moskiewskie wojska byli z wymożonych prowiantów nie tylko kontenci, ale ieszcze czasu oddalenia się onych z woewództwa naszego nad potrzebę im zbywający prowiant tu w Brzesciu po różnych miejscach porzucili, mianowicie: u ichmość xięży dominikanów y bazylianów Brzeskich, także we dworach ichmość panów Wereszczaki—chorążego Nowogrodka Siewierskiego y w Bogü zeszłego imci pana Sierzputowskiego—miecznika Brzeskiego zboza, żyta, owsy, krupy, siana y inne wiktualia, odeszli, które prowianta kiedy za przybyciem w woewództwo nasze w. imci pana Marcina Antoniego Lanckorońskiego Paszkowskiego—strażnika polnego w. x. Lit. do dyspozycyi imci na samą osobę y na dywizję w komendzie imci będącą dostały się y obrcone pro commodo do woyska, a nie woewództwa dostały: przeto aby woysko w. x. Lit. ten prowiant, iż wzięty pro reali satisfactione w pretendowanych dopiero prowiantach mieli y więcej od woewództwa naszego nie pretendowali nie tylko praesenti sancto upraszamy, ale et posterius requiować nad nami kompassyi całym woewództwem będziemy.

Ille kiedy nie respektując na tak nieznośne, przez woewództwo nasze poniesione od nieprzyjaciół oyczyny ruiny y oppressye, nad inne woewództwa i powiaty nam exorbitancie czynione, podatek publiczny xięstwem Litewskim prowincią całą przez konfederacją generalną w. x. Lit. dziesięć złotych z dymu takowym akceptuiemy sposobem, mianowicie: kiedy konfederacya w. x. Lit. wyplacone na chorągwie wyprawne po zło-

tych cztery z dymu pro persoluto iuż przyjęła, a tylko złotych sześć z dymu pro residuo abyśmy woysku w. x. Lit. za assygnaciami od prześwietney konfederacy w. x. Lit. do województwa naszego wydanemi wypłacili, reskryptem swoim generalna konfederacia w. x. Lit. zgodnym nas obligowała: przeto te złotych sześć z dymu do wypłacenia na woysko w. x. Lit. vigore wydanych iuż assygnacy i klarygacy od prześwietney konfederacy w. x. Lit. idque z dymów ziemskich szlacheckich y królewskich w taryfę meliorowaną, w roku tysiąc siedmusetnym siedmnastym weszłych, quantitatatem trzynastu tysięcy pięciuset dymów wynoszących nemine excepto uchwalamy. Który podatek aby województwo nasze importowało do w. imci pana Michała Aloizego Pełki—marszałka naszego konfederackiego przez nas do podatku tegoż za kommissarza in spatio dwóch niedzieli a data praesenti sancito nostro determinuiemy; a pro labore temuż w. imci panu Pełki—marszałkowi naszemu po groszu od złotego uchwalamy, iako też dla imci pana Macieia Kazimierza Zborowskiego—podczaszego Latyczewskiego, regenta województwa naszego, ex respectu ustawicznych prac, fatyg y expens imci w czasie terazniejszym y antecedenter dla województwa naszego ponoszących, po groszy dwa z dymu jednego ex solwować przy teyże racie terazniejszej determinuiemy, co uczyni z dymu po złotych sześciu y groszy ósmiu.

Która importancia ex nunc et in instanti zaczynać się powinna, a konczyć się ma a data praesenti za niedziel dwie, to iest, dnia dwudziestego ósmego miesiąca Augusta, roku terazniejszego tysiąc siedmusetnego trzydziestego czwartego; którego czasu ichmość panom assygnaturi szom, oficerom, deputatom woysk w. x. Lit. vigore wydaney od prześwietney konfederacy klarygacy wielm. imci pan

Pełka—czesznik y marszałek konfederaci województwa naszego, a terazniejszy tego podatku kommisarz, dość uczynić gotowemi pieniędzmi lub delatami niezawodnemi powinien, gdzie iuż delaty ichmość panowie woyskowi otrzymawszy, per executionem summy sobie za assygnaciami należące z dymu po złotych sześci i groszy ósm wybierać będą mieć potestatem, nie pretendując żadnego więcej groszowego ani kwitowego; do wypłacenia którego podatku, nemine excepto, wszyscy siebie sub forti executione obliguiemy. W largicji zaś przeszłego seymiku uchwaloney, aby retentores in spatio tygodnia dla w. w. ichmość panów posłów y konsyliarzów, także rezydentów do i. k. mości Stanisława pierwszego, p. n. mił., delegowanych zadość uczynili, obliguiemy, a to pod surową przez żołnierza exekucją et sub triplici pensione determinuiemy.

Taryfę zaś województwa naszego, w roku tysiąc siedmusetnym siedmnastym meliorowaną, per laudum approbowaną, iakośmy pierwszym laudum naszym, dnia dziesiątego Maia, in anno praesenti, zaszły upraszali w. w. ichmość panów Stefana Tarkowskiego—miecznika Bełzkiego y Floriana Grabowskiego—horodniczego Brzeskiego, aby luzy w tey taryfie zaszłe zwerifikowali y zkonnutowali; otoż samo y teraz tych że ichmość panów lustratorów upraszamy y aby też tarifę, po zwerifikowaniu luzów, munde przepisali, podpisali y do kancelaryi grodzkiej województwa naszego imci panu regentowi oddali. znioszy z extraktem też taryfę od i. w. imci pana Sapiehi—kasztelana Trockiego, starosty naszego sądowego województwa Brzeskiego, kommunikowanym obliguiemy, co aby ichmość in spatio niedzieli dwóch uczynili, upraszamy.

Że zaś chrześcianom służby u żydów prawo w. x. Lit. zabrania, a tego prze-

strzegać i. w. w. ichmość pañom starostom zaleca; przeto kiedy w woewództwie naszym wiele osób luznych na służbie żydowskiej po miastach y karczmach, przeciwko prawu, znayduje się: exinde chcąc takowe ausus powściągnąć, in vim pen na tych ludzi luznych, wszystkich wolnych, u żydów służbę mających po miastach y karczmach, wszystkich, nemine excepto, będących, to iest, od każdej głowy etiam y od dziewczek po tynfie, a od parobków y winników żydowskich po tynfów dwa głoszczynny uchwałamy. Który podatek ma się obrócić na allevią poddaństwa w hrabstwie Kodeńskim, przez Moskwę y kozaków znacznie zdezelowanego, co do dyspozycyi i. w. imci pana kasztelana Trockiego w wybierañiu oddaiemy.

Po wypłaconym zaś sześciozłotowym teraz uchwalonym podatku, woewództwo nasze od płacenia przyszły raty sejm-browey anni praesentis na chorągwie wyprawne być omnino wolne powinne, a to vigore reskriptu od prześwietnej konfederacy w. x Lit., woewództwu naszemu danego.

Kurrencya poczty woewództwa naszego, aby nie ustawała, vigore dawnych laud, aby pensia na te poczty z podatku czopowego szelenżnego od ichmość pañów kontrahentów annuatim dochodziła, tychże ichmość pañów kontrahentów obliguemy.

Kończąc zatem obrady nasze seymik przyszły do wydania innotescencyi od w. imci pana marszałka naszego, za przybyciem woyska w. x. Lit., w moc y

władzę dla determinacyi czasu oddajemy.

A że w. imci pan Florian Grabowski — horodniczy Brzeski za swoie merita od woewództwa naszego ad praesens nie iest ukontentowany: przeto w przyszłych obradach naszych bonifikować imci affektami y utrzymaniem przy naypierwszych funkcjach deklaruimy; simili modo y imci pana Ludwika Żardeckiego — łowcze-grodeckiego zachować przy affektach braterskich assekuriemy. Pisan w Brzesciu roku tysiąc siedmsetnego trzydziestego czwartego, miesiąca Augusta czternastego dnia.

U tego laudum podpis y rąk tymi słowy: Michał Pełka — czesznik y marszałek konfederayi woewództwa Brzeskiego mp., Paweł Kościuszko — pisarz grodzki woewództwa Brzeskiego, Paweł Buchowiecki — podczaszy woewództwa Brzeskiego, Faustyn Benedykt Kościuszko Siechnowicki p. b., Tomasz Suzin — n. m. b., Andrzej Dunin Borkowski mp., Michał Zalewski, Paweł Andronowski, Paweł Poniatowski, Jan Lachowicz Hanczewski mp., Franciszek Zdzitowiecki, Jan Wyssyński, Felicjan Wołkowycki, Felicjan Buchowiecki, Maciej Kazimierz Zborowski — podczaszy Łatyczewski, regent grodzki woewództwa Brzeskiego mp., Kazimierz Zwierozub Zubowski — namiestnik grodzki woewództwa Brzeskiego. Które to laudum, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, ze wszeską w nim exprimowaną rzeczą, iest do xiąg grodzkich woewództwa Brzeskiego przyjęte y wpisane.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 2465.

391. Сеймикое постановление дворянъ Брестского воеводства.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на по-громничный сеймикъ и въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по выслушаніи двухъ универсаловъ, одного—отъ короля Августа III объ открытии вального сейма въ Варшавѣ, другаго—отъ Императрицы Русской о сохраненіи шляхетской вольности Смоленскому воеводству, постановили:

- 1) Назначить пословъ на предстоящей вальной сеймъ съ платою имъ по 2,000 златыхъ изъ сборовъ чоловаго—шеляжнаго;
- 2) Выдать также по 3,000 златыхъ и посламъ на прежний коронаційный сеймъ въ Краковѣ;
- 3) Нѣкоторымъ лицамъ, заслуженнымъ и пострадавшимъ отъ разныхъ несчастій, оказать вспомоществование.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego piątego, miesiąca Februarii ósmego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim aktami starościńskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, compiendo personaliter imć pan Jan Gornostayski—sługa w. imć p. Oziembłowskiego—woyskiego Brzeskiego, laudum seymiku pogromnicznego woewództwa Brzeskiego ad acta xięg grodzkich woewództwa Brzeskiego ku wpisaniu podał, w te słowa pisane:

My senatorowie, dgnitarze, urzędnicy ziemsy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, gdyśmy na seymiki pogromniczne, dla uczyńienia seymikowania gospodarskiego przybyli, a do antraktu takowego ziechania się naszego, kiedy ww. ichmość pp. Antoni Nornicki—pisarz skarbowy w. x. Lit. y marszałek konfederacki woewództwa Brzeskiego (per) intuitionem nayaśniejszego króla imści Augusta trzeciego, obrany wspólny z w. imē panem Łopatem—pisarzem grodzkim y posłem woewództwa Smoleńskiego z konwojem woisk auxiliarnych Rosieyskich

hoc in termino stanęli, y gdy tenże w. imō p. Nornicki—marszałek konfederacyi woiewództwa naszego in activitatem laski marszałkowskiej wszedzsy przez głos swój remonstrował, że wyszli uniwersalny do wszystkich woewództw y powiatów w. x. Lit., gdzie y do woewództwa naszego Brzeskiego być musiały od nayaśniejszego króla imści Augusta trzeciego wydane, które być przyjęte supponując publikował y czytać kazał uniwersalny dwa, ieden—nayaśniejszego króla iego mości Augusta trzeciego do wysłania posłów na radę przyszłą Warszawską et pro recognitione pana obligujący, drugi—od nayaśniejszej imperatorowej Rosieyskiej z remonstrowaniem życzliwością sąsiedzkich, ubeszczenie praw, wolności y granic naszych assekurującę, do prześwietnego woewództwa Smoleńskiego wydane; za przeczytaniem tych že do przystąpienia obrania posłów na radę walną Warszawską y dla oddania homagii nayaśniejszemu królowi imści Augustowi trzeciemu że nas activitate sua sollicitował y modestią konwoju swego woysk Rosyjskich nas kontentując, że nie będzie żaden garnizon w woewództwie naszym lokowany, ani podymne tak ciężkie uniwersałami woysk Ros-

sieyskich, komendy w. im. pana ienerala Izmayłowa, determinowane będzie exequowane upewniał. Zaczym my, zacząwszy consilia nasze y złożywszy one in sinum naywyższego Pana, od którego wszyscy monarchowie y monarchie sua principia et suum esse biorą, y prawdziwe podziękowanie uczyniwszy, że nam in tam angusto tempore daie modos consulendi do poratowania, abyśmy od ostatniew zguby y ruiny fortun naszych ratowali się, oraz czas spokoiny do uczynienia rekognicji verae fidelitatis najsieyßemu królowi imści Augustowi trzeciemu, fortunato omine nam panuacemu, mieli, przy dostoieństwie którego, iak wierni poddani, za pana unanimi ac conformi ich uczynioną, utrzymując intuitionem maiestatu nayaśniejszego króla imści Augusta trzeciego konfederacią, pod dyrekcią w. imć pana Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit. zaszłą in virtute takowejże konfederacji, obraliśmy na następującą walną radę Warszawską posłów ww. ichmość pp. Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit. y marszałka konfederowanego woiewództwa y Kazimierza z Wahanowa Micutę—starostę Sumielskiego, którzy ichmość, podług daney sobie od nas osobliwszej instrukcii, aby się sprawili fraterno amore obliguiemy.

A że ta podróź ichmość bez znacznego sumptu, pro dignitate samychże y woiewództwa, obeyć się nie może; przeto na obudwóch ichmość przy każdym złotym podatku czopowego szelęznego, w roku terazniejszym tysiąc siedmsetnym trzydziestym piątym, w racie marcowej przypadającego, groszy sześć, co uczyni na osobę od każdego złotego po groszy trzy, idque po trzy tysiące złotych polskich, co uczyni sześć tysięcy złotych polskich do oddania w teyże racie marcowej do rąk przyszłego kontrahenta, ex unanimi assensu uchwalamy y determinuiemy,

w czym ad satisfactionem aby i. o. xiążę imśc Wiszniewiecki—kanclerz wielki y generalny woysk w. x. Lit. regmentarz, iako podatku czopowego szelęznego per legem pacificationis autoryzowany dyspozytor, ichmość omnitudinaliter dopomogł, nomine woiewództwa naszego upraszamy.

Similiter wielmożnym ichmość panom Florianowi Grabowskemu—horodniczemu Brzeskiemu y Maciejowi Kazimierzowi Zborowskiemu—podczaszemu Latyczewskiemu, regentowi grodzkiemu woiewództwa Brzeskiego, posłom seymu corona-tionis najaśniejszego króla imści Augusta trzeciego do Krakowa ordynowanym, za podiętą ichmość fatygę z azardem zdrowia y niemałe koszta, także po groszy trzy na osobę, a po groszy sześć od każdego złotego podatku czopowego y szelęznego, co uczyni po trzy tysiące złotych, na osobę uchwalamy y determinuiemy.

Jako też ex respectu meritorum w. im. pana Franciszka Chrzanowskiego—łowczego y podstarościego woiewództwa Brzeskiego, który, incessanter życzliwie służąc woiewództwu, niemało substancii swej azardował, na ostatek teraz przez ogień dworu Husińskiego znacznę poniosł na fortunie swej zgubę, publicznie nam wszystkim wiadomo; co imści ab interim compensando, na osobę imści po groszy trzy od każdego złotego czopowego szelęznego uchwalamy, co także przy racie marcowej terazniejszej, in anno praesenti millesimo septingentesimo trigesimo quinto przez kontrahenta przyszłego gotowym groszem, lub niezawodnemi delatami zapłacono być powinno, w czym aby i. o. xiążę imśc kanclerz y regimentarz w. x. Lit. dopomogł, quam solennissime upraszamy.

Respektem zaś zdezelowanych dobr ichmość, pobliże Brześcia mieszkających, tym ichmość przy dyminucii taryfy po-

dymnego respekt świadczyć assekuruie-my. Do którego to laudum na mieyscu wielmożnego imć pana marszałka nasze-go przy podpisie imści etiam o podpis w. imć pana Piotra Oziembłowskiego—woyskiego Brzeskiego uprosiliśmy. Pi-sano w Brześciu roku tysiąc siedmsetne-go trzydziestego piątego, miesiąca Fe-bruarii ósmego dnia.

U tego laudum woiewództwa Brzes-kiego podpisy rąk temi słowy: Antoni Nornicki—pisarz skarbowy w. x. Lit., marszałek woiewództwa Brzeskiego, Piotr Oziembłowski—woyski Brzeski, Franciszek Chrzanowski—łowczy y pod-starości sądowy woiewództwa Brzeskiego, Stefan Tarkowski—miecznik Bełski, Felician Wołkowyski, Benedykt Wołko-wyski, Adam Przyłucki manu propria, Andrzej Sawicki, Kazimierz Zwerozub Zubowski—namiesnik grodzki Brzeski,

Athanazy Zdzitowiecki, Symon Sienkie-wicz, Andrzej Tadeusz, Dowmont su-sceptant grodzki woievództwa Brzeskiego, Kazimierz Wyganowski, Kazimierz Ludwik Micuta — poseł woievództwa Brzeskiego, Emanuel Chrzanowski—pod-komorzywo województwa Brzeskiego, Fran-ciszek Grabowski—horodniczyc Brzeski, Jan Trębicki—łowczy Kiiowski, Alexan-der Ursyn Niemcewicz mp., Maciej Ka-zimierz Zborowski—podczaszy Łatyczew-ski—regent grodzki woievództwa Brzes-kiego, Krzysztof Grabowski—horodni-czyc Brzeski, Jan Lachowicz, Józef Wi-tanowski, Jan Dombrowski, Antoni Szara-mowicz, Adam Kościuszkoiewicz mp. Które to takowe laudum, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę do akt, ze wszelką w nim exprimowaną rzeczą, iest do xiąg grodzkich woievódz-twa przyjęte y wpisane.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 805.

392. Постановление дворянъ Брестского воеводства по поводу универсала полковника русскихъ войскъ барона фонъ Веделя.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на сейминъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣ-daniй, по поводу универсала полковника россий-sкихъ войскъ фонъ Веделя о доставлениі ему пропвантъ, постановили:

1) Въ ограждение воеводства отъ излишнихъ требований российского войска составить новый тарифъ, которымъ и руководствоваться при уплатѣ требуемаго продовольствія.

2) Обязанность эту—возложить на патріотовъ—Александра Нѣмцевича и Матвѣя Зборовскаго съ обѣщаніемъ имъ вознагражденія въ будущемъ.

3) Назначить также комиссаровъ, которые,

Roku tysiąc siedemsetnego trzydziestego piątego, miesiąca Marca dwudzie-stego pierwszego dnia.

по прибытии русскихъ войскъ, и должны будутъ удовлетворять ихъ требованіямъ, согласно съ озna-ченными тарифомъ—натурой или деньгами—все равно.

4) Комиссарамъ положить вознагражденіе въ размѣрѣ одного гроша со златаго.

5) Для переговоровъ съ полковникомъ фонъ Веделемъ избрать пословъ, которые должны будууть позаботиться объ интересахъ воеводства.

6) Съ этой цѣлью послы и комиссары долж-ны оказывать послабленіе имѣніямъ разорен-нымъ, для чего и подтверждается постановленіе предшествовавшаго сеймика.

Na urzędzie i. k. mości grodskim Brzeskim, aktami starościńskiemi, przedemną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanow-

skim—łowczym y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, comperendo personaliter imcī pan Jan Gronostayski—sługa w. imē p. Piotra Oziembłowskiego—wojskiego Brzeskiego, laudum seymiku tegō województwa Brzeskiego, motivo uniwersałów w. imē pana barona von Wedel,—woysk Rossiiskich półkownika zaszłe, ad acta xięg grodzkich Brzeskich podał, w te słowa pisane:

My urzędnicy ziemscy, grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele województwa Brzeskiego, na dzień dzisiejszy niżey nadacie pisany tu do Brześcia, ad locum consiliorum, motivo uniwersałów od w. imē pana półkownika barona fon Wedel wojsk Rossiiskich z Włodzimierza na tak nieznośny y niepraktykowany prowiant, który abyśmy do Włodzimierza wozili, do województwa naszego wydanych, dnia dwudziestego szóstego Februarii anno praesenti mille-simo septingentesimo trigesimo quinto datowanych, a do kancelarii naszej grodzkiej Brzeskiej teraz in Martio doszłych, dla salwowania się w takowej prawie ostatniewy zgubie y ruinie województwa naszego, zgromadzeni, niżey podpisani unanimiter takowe czyniemy adpraesens postanowienie:

A naprzód, abyśmy byli sufficientes po wydania Moskiewskiego in futurum prowiantu, ieżeli byśmycale od niego umknąć nie mogli, z racii, że taryfami dawniejszemi nieopisanie iesteśmy peraggravati: przeto teraz pro bono całego województwa uformować taryfę dla Moskwy umyśliliśmy y namówili. Jakoż kiedyśmy się wszyscy na to zgadzili dla uformowania też taryfy ichmość państwa: Alexandra Niemcewicza—miecznika Poznańskiego y Macieja Kazimierza Zborowskiego—podczaszego Letyczewskiego, regenta naszego grodzkiego województwa Brzeskiego, patriotów naszych, aby się tej pracy dla województwa podjęli, de-

klarując ichmość to w przyszły czas w podanych okazjach affektami naszemi y należytą rekompensę bonifikować, uprosiliśmy; którzy ichmość aby pomienionę taryfę dymową, w iako nayprzedszym być może czasie, podług postanowienia adpraesens naszego ichmość y každemu z nas wiadomego, uformowali y ichmość panom kommisarzom, adpraesens przez nas uproszonym; z podpisami rąk swych, aktykowawszy naypierw w grodzie oddać tychże ichmość obliguiemy.

Za kommisarzów zaś dla przyszłego prowiantu Moskiewskiego, ieżeliby iużcale bez tego obeyć się nie mogło, czy to prowiantem, czyli pieniężmi, iako się skapituliem wybierania kiedy tychże samychichmość pp. Niemcewicza—miecznika Poznańskiego y Zborowskiego, regenta grodzkiego Brzeskiego, uprosiliśmy, aby tedy taryfę ichmość iuż u siebie mieli y województwu w tym usłużyli, ichmość upraszamy; a pro labore ichmość, ieżeli by był podatek na Moskwę pieniężny, to po groszu na osobę od každego złotego, iako też in quantum by był prowiantu, naznaczony, to podług taxy prowiant, od złotego každego—po groszu na ichmość oddać przy podatku pieniężnym lub prowiantowym determinuiemy.

Gdy zaś iuż Moskwa, czy to komendeny imē p. półkownika barona fon Wedela, czyli też inny komendy iuż do Brześciacale przyidzie y podatku pieniężnego, albo prowiantu pretendować będzie, do traktowania y kapitulowania się z wojskiem Rossiiskim ww. ichmość państwu Piotrowi Oziembłowskiemu—wojskiemu Brzeskiemu y Stefanowi Tarkowskiemu miecznikowi Bełskiemu—patriotom naszym omnimodam potestatem et facultatem daiemy y tychże ichmość z temiż ichmość panami kommissarzami, aby w tym usługi województwu nie odmawiali, obliguiemy.

Dobrom zaś bliższym Brześcia, któ-

re actualiter są zdezolowane, tym ichmość pp. do uformowania taryfy destinati, aby pro posse uczynili alleviacią, facultatem ichmość daiemy, dla czego laudum przeszłego seymiku gospodarskiego anno praesenti zaszłe tak respektem tej alleviacii, iako też uchwalonych largicij, in toto onego obloquentia akceptowawszy, dość onemu uczynić obowiązuiemy się; ewinkowanie zaś in casu necessitatis iak ichmość pp. do formowania taryfy y na kommissarstwo destynowanym, tak do traktowania z woyskiem Rossiey-skim uproszonym y wielmożnym ichmość pp. posłom naszym na radę przyszłą Warszawską, przez nas obranym, od każdego turbatora niezawodnie assekuruśmy.

Które postanowienie rękoma naszemi własnemi unanimiter, za zgodą nas tu wszystkich przytomnych, podpisujemy. Pisan w Brześciu, roku tysiąc siedmsetnego trzydziestego piątego miesiąca Mار-قا dwudziestego.

U tego laudum podpisy rąk temi słowy: Piotr Oziembłowski—woyski Brzeski, Franciszek M. Chrzanowski—łowczy y podstarości sądowy woiewództwa Brzeskiego, Stefan Tarkowski m. w. Brze., Alexander Ursyn Niemczewicz—miecznik Poznański, Felicjan Wołkowycki, Antoni Szaramowicz—Bruno Beklewski, Andrzej Sawicki, Xawery Misiewicz, Benedykt Franciszek Buchowiecki—skarbnik aktualny woiewództwa Brzeskiego, Andrzej Thadeusz Dowmont—susceptant grodzki woiewództwa Brzeskiego, Maciej Kazimierz Zborowski—podczaszy Latyczewski, regent grodzki woiewództwa Brzeskiego, Andrzej Antoni Złotowski, Adam Jan Kościuszko mp. Które to takowe laudum, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, ze wszelką w nim inserowaną rzeczą, iest do ciąg grodzkich Brzeskich przyjęte y wpisane.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 967.

393. Инструкция депутатамъ, посылаемымъ въ кн. Вишневецкому, главнокомандующему войсками въ кн. Литовского.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на сеймикъ, въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по поводу получения универсаловъ отъ россійскихъ войскъ на счетъ доставленія имъ протягта, а равно и реквизицій отъ войскъ въ кн. Литовского, дали своимъ посламъ, отправляемымъ къ главнокомандующему войсками въ кн. Литовского князю Вишневецкому, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Просить князя о воспрещеніи войсковымъ собирать съ воеводства подымную подать за оба полугодія, такъ какъ по постановленію 1717 года, подтвержденномъ конфедерацией 1734-го года, оно обязано уплатить только сентябрскую по-

ловину и уплатило уже ее Костѣ—полковнику войскъ въ кн. Литовского.

2) О разрѣшеніи сборщикамъ чоловаго на булаву въ кн. Литовского производить еще дополнительные сборы для уплаты жалованья лицамъ, отправлявшимъ посольскія и другія должности.

3) Объ устраниеніи русскихъ офицеровъ отъ обязанности сборщиковъ назначенного для ихъ войскъ провіанта и предоставлениі этого права комиссарамъ воеводства.

4) Остальныя ходатайства поручить благо-усмотрѣнию самихъ пословъ.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego piątego, miesiąca Julii dziewiętnastego dnia.

Na urzedzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościiskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrza-

nowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, comparsens personaliter imē pan Józef Pawłowicz—sługa w. imē pana Antoniego Kościuszki—kapitana i. k. mości, posła woewództwa Brzeskiego, instrukcją, tymże ichmość panom posłom dana, ad acta xiag grodzkich woewództwa Brzeskiego podał, tenore sequenti:

Instrukcia od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, obywawców woewództwa Brzeskiego ichmość panom Bogusławowi Niepokoczyckiemu—mostowniczemu Brzeskiemu, Antoniemu Kościuszkowi kapitanowi i. k. mości—posłom do i. o. xięcia imē Wiszniowieckiego—kanclerza w. x. Lit. y ieneralnego regimentarza woysk w. x. Lit., za ziechaniem się nas infra wyrażonych, ad locum solitum seymikowania do Brześcia, motivo zaszłych uniwersałów na prowiant od woyska Rossieyskiego, oraz requizycii wojsk w. x. Lit. o podatek podymnego obódwuch rat anni millesimi septingentesim, trigesimi quarti zachodzącej, unanimiter obranym anno millesimo septingentesimo trigesimo quinto, die decimo octavo Julii, w Brześciu dana, w punktach niżej wyrażonych.

Ponieważ każda imperii moles, ad formam monarchów swoich panowania przychodząca, requirit, ażeby w prawach y swobodach swoich illaesas zostaię, firmament swóy, tanquam in cardine, na stabilitencie legum do wszelkich potrzeb y obrotów swoich miała, który cel y meta ponieważ w teraźniejszej rerum iuncturze, zarodzoney ab imagine domus sympathii do honorów, praeeminencji y

sprawiedliwości świętey dyspozycji nie na innym zawisła fundamencie, tylko w. i. o. xięcia imē kanclerza w. y regimentarza generalnego wojsk w. x. Lit. numine et nomine, z кудż życzliwym iego sługom maiora spei crescent incremente, ile kiedy w tym, którego alis proteguntur, za pierwsze obiectum protekcyi mają; dla czego y my nie inny punkt obrad naszych y wszelkich konkluzii zakładamy y mieć życzymy, tylko ażeby ciż ichmość panowie posłowie, iak nay głębszą wenerację i. o. xięciu imē regimentarzowi, iako osobliwemu tego woewództwa protektorowi, zwykłym affektem uczyniwszy, oraz zaświadczenie w kądrych requizytach łaski powinną adoracją oddawszy, suplikowali, aby tenże i. o. xięże imē protectricem y teraz chciał porrígere dextram zdezelowanemu woewództwu tot passibus tak woyska koronnego, Litewskiego y woysk auxiliarnych Rossieyskich, które ustawnicze lokując się, y przechodząc marszem nietylko po bliskich circiter Brześcia obywatelów woewództwa naszego ad incitus desolariunt, lecz y dalszym do niemniejszych ruin podali okazy; które woewództwo že przez takową publiczną ruinę niemoze dalsze ponosić onego, ciż ichmość panowie remonstrabunt iaśnie oświeconemu xięciu imē regimentarzowi woysk w. x. Lit., iż y teraz recentissime na prowiant od woyska Rossieyskiego wyszły dwa uniwersały, ieden od w. imē pana Birona—generała maiora woysk Rossieyskich, drugi w pretensijsi dwojakiego takowoż prowiantu od iaśnie wielmożnego imē pana Izmaiłowa—generała woysk Rossieyskich cum gravamine woewództwa całego; insimul et semel nie tylko przechody adpraesens będące, lecz insuper takowe obadwa ciężary una eademque solutione ponoszącego; w których ażeby levamen woewództwo mieć mogło, ucieka się do protekcji tegoż ia-

śnie oświeconego księcia imści przez tychże ichmość panów posłów.

W tych tedy pressurach zostając, ponieważ woiewództwo nasze in regulamine praw y konstytucii fundując się y one sub felici regimine nayiaśniejszego króla imści Augusta trzeciego, pana naszego miłościewego, w naymniejszym conservando punkcie pro solatio ruiny y dezolacji swoiej y wsparcie onej ma y zaszczycia się cum tota republica konfederacją anni millesimi septingentesimi trigesimi tertii, przez którą, assentiente wszystkich stanów rzeczy-pospolitey ordine, podatek podymnego per constitutionem anni millesimi septingentesimi decimi septimi postanowiony, abrogowany iest, a tylko rata septembrowa tegoż roku eadem confoederatione naznaczona, którą ichmość panowie Ertyk—porucznik, Barański—kapitan i. k. mości od gwardii wyexekwowali należała. W teraźniejszym zaś czasie woiewództwo nasze na obligacią też i. o. xiążęcia imści, solo suo placito, non derogando confederatio ni statuum reipublicae, chcąc onego łaskę do dalszych protekcji y świadczenia respektu promereri, podatek czterozłotowy cum solario seorsivo wypłaciło ad manus w. imść pana Kościa—sędziego y półkownika Petyhorskiego woysk w. x. Lit. Teraz zaś ichmość panowie woyskowi za przeszły rok tysiąc siedmset trzydziesty czwarty za dwie raty płacenja takowego podatku insimul po złotych ośm y groszy ośm cum instantanea executione praetendunt; więc ażeby takowego podatku vigore wyż wyrażonych praw woiewództwo nasze nie ponieko, o to solemnie instabunt ichmość panowie posłowie y o kompassyą do tegoż xiążęcia imści suplikować będą.

A że largicia od woiewództwa Brzeskiego naznaczona na ww. ichmość panów posłów, tak na seym coronationis, iako też do Wazszawy na radę walną

iadającym y innym ichmość praetio za sług uznanych expens, dla woiewództwa spendowanych, razem przy wybieraniu czopowego z tegoż woiewództwa na wielką buławę w. x. Lit. naznaczonego, per constitutionem wraz wybierana: zaczym woiewództwo instet, aby przez tychże ichmość panów exaktorów należącym osobom do tey largicie było exolutum, a gdzie by nie było wybrano, aby było exequowana przez tychże ichmość panów exaktorów y każdemu oddano według laudum woiewództwa Brzeskiego,— instabunt ww. ichmość panowie posłowie do osobliwej łaski iaśnie o. xiążęcia imści.

Pro reliquo, ponieważ od woyska Rosijskiego destynowani oficerowie do magazynu prowiantowego, mimo reskrypt nayiaśniejszego króla imści Augusta trzeciego, p. n. m., komisarzów do prowiantu z woiewództwa naznaczonych akceptować nie chcą, a sami nałożony prowiant arbitrarie exekwować intendunt: więc instabunt ichmość panowie posłowie, ażeby, circa rescriptum nayiaśniejszego króla imści, komisarze woiewództwa naszego przy funkcji swoiej konserwowani byli.

Inne zaś petita nasze, które privata declaratione ichmość panom zleciliśmy, te dexteritati ichmość ad promovendum plenarie committimus y ten nasz instrument rękoma naszemi podpisujemy.— Dat ut supra.

U tego instrumentu podpisy rąk ww. ichmość panów urzędników y szlachty tymi exprimuntur słowy: Piotr Władysław Oziembłowski—woyski Brzeski, Kazimierz Ludwik Micuta—starosta Sumiliski, Paweł Kościuszko—pisarz grodzki woiewództwa Brzeskiego, Alexander Ursyn Niemcewicz mp., Michał Żardecki, Ludwik Jan Żardecki, Dominik Niepokojczycki—e. b., Kazimierz Niepokojczycki, Bonifacy Stromkiewicz, Andrzej

Antoni Złotowski mp., Jan Skalski—wice regent g. Brzeski, Franciszek Lachowicz, Franciszek Zakrzewski, Franciszek Szaramowicz. Która to takowa instrukcja, za podaniem onej przez wyższą wyrażoną osobę, jest do xiag grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 1036.

394. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ pacificationis.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на антикоміціальны сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на сеймъ pacificationis, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Засвидѣтельствовать предъ королемъ о вѣрноподданническихъ чувствахъ къ нему всего воеводства и о желаніяхъ ему возможно долгаго царствованія.

2) Ходатайствовать о поддержаніи съ сосѣдними государями самаго прочного мира, въ особенности съ Российской императорицей, которая желаетъ для Польши не иного чего, какъ только цѣлости и нераздѣльности ея владѣній, и просятъ объ окончаніи спорныхъ вопросовъ съ нею по дѣламъ Курианскимъ на предстоящемъ сеймѣ.

3). Наставлять, чтобы согласно съ конституціей, постановленной на сеймѣ конвокацийномъ и утвержденной раста'ми conventa'ми, прежде всего былъ избранъ сеймовый маршалокъ; въ случаѣ же сорванія сейма, чтобы ключи мира и войны были вручены посткоміціальнымъ сенату-консультамъ.

4) Для поддержанія достоинства короля и безопасности рѣчи-посполитой просить о составленіи генеральной конфедерации и объ удаленіи изъ предѣловъ Польши россійскихъ и союзныхъ саксонскихъ войскъ.

5) Ходатайствовать объ устраниеніи недоразумѣній съ римскимъ дворомъ посредствомъ измѣненія конституцій, направленной противъ Римской куріи, съ тѣмъ впрочемъ, чтобы сохраненія были обюдныя права.

6) На подымяную подать, назначенную въ 1717 году и совершенно разорившую шляхетское словіе, не соглашаться ни подъ какимъ видомъ, хотя бы даже пришлось сорвать сеймъ.

7) Требовать составленія новой люстрації дымовъ и сохраненія привилегій донаторіушамъ, дарованныхъ имъ прежними королями.

8) Требовать также и уничтоженія Брестской экономической комиссіи, захватившей много земель у владѣльцевъ и причинившей имъ много убытоковъ.

9) Ходатайствовать о сохраненіи за княземъ Радивиломъ имѣній Кіевца и Мелейчицъ.

10) Ходатайствовать о сохрандніи Чахецкаго лѣсничества за женой Осипа Горновскаго, положившаго животъ свой за короля и отечество.

11) Просить, чтобы столовая имѣнія Брестской и Кобринской экономій раздавались только лицамъ, имѣющимъ земли, и отнюдь не безземельнымъ разночинцамъ.

12) Чтобы вознагражденъ быль за убытки и разоренія Карль Одровонжъ—графъ Седлицей.

13) Чтобы женскій полъ быль устраниенъ отъ правовладѣнія привилегіями.

14) Примасу королевства и архіепискому Краковскому за ихъ заботы о благѣ государства выразить благодарность въ присутствіи государственныхъ чиновъ рѣчи-посполитой.

15) Для князя Вишневецкаго—великаго канцлера и главнокомандующаго войсками в. кн. Литовскаго просить булавы.

16) Для князя Огинскаго—трокскаго воеводы—должности подскарбія в. кн. Литовскаго.

17) Для Яна Фредерика Сапѣги—трокскаго каштеляна—великой печати в. кн. Литовскаго.

18) Для князя Радивила—надворного маршала в. кн. Литовскаго—польной булавы.

19) Для князя Францішка Шуйскаго—Брестскаго подстолія—какой либо должности по земству.

20) Для Петра Несторовича—Брестскаго кан-

теляна отдачи имѣнія Озять въ ленное владѣніе.

21) О воспрещеніи духовенству владѣть земскими имѣніями по записамъ, не утвержденнымъ конституціей и въ частности объ отнятіи у

исенда зовъ Павлиновъ имѣнія, привадлежащаго князю Шуйскому.

22) Объ удовлетвореніи разныхъ лицъ и по разнымъ дѣламъ — тяжебныхъ и служебныхъ.

Roku tysiąc siedmset trzydziestego piątego, miesiąca Augusta dwudziestego pierwszego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim — łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, compares personaliter imci pan Woyciech Jaworski — sługa jaśnie wielmożnego imci pana Karola Sapiehi — pisarza polnego w. x. Lit., posła woewództwa Brzeskiego, instrukcyą na seym pacificationis, niżej wyrażoną, pryncypałowi tegoż imci od woewództwa dana, ad acta xięg grodzkich woewództwa Brzeskiego ku wpisaniu podał, tenore sequenti pisana.

Instrukcyja od nas senatortalów, dignitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, szlachty, rycerstwa, obywateli województwa Brzeskiego, na seymik antekomiczalny, za uniwersałami i. k. mości, pana naszego miłościewego, Augusta trzeciego, nadzień szesnasty miesiąca Sierpnia, roku teraznieyszego tysiąc siedmset trzydziestego piątego, ad locum solitum consiliorum, do Brzescia zgromadzonych, sub direktionie wielm. imci pana Franciszka kniazia Szuyskiego — podstolego woewództwa naszego, jaśnie wielmożnemu imci panu Karolowi Sapiezie — pisarzowi polnemu w. x. Lit. y półkownikowi usarskiemu wojsk w. x. Lit. y wielm. imci panu Stefanowi Tarkowskiemu — miecznikowi Bel-

skiemu, posłom naszym, na seym pacificationis dana w Brześciu ut supra.

Lubo codzienne dobroci Bozkiew nad nami uznajemy dowody, iednakże osobliwie teraz mamy za co Maiestat Jego z iako nayglebszą recognicią y subiekcią adorare, że nas in afflictissimo teraz oyczynu naszey statu deserere nie raczy, kiedy nam takiego pana na tronie naszym nie mniey miranda niż veneranda dispositione sua osadził, który prawdziwie daie dowody, że regem simul patremque gerit y ad eum finem wszelkie swoie conatus pańskie collimare profiteatur, ażeby powierzone sobie od Pana Boga państwo quam in florentissimo statu widział: za co iako naypokornieysze maiestatowi i. k. mości, pana naszego miłościewego, ichmość panowie posłowie nasi oświadczyszy z tym się assekurować będą, że przy dostoienstwie i. k. mości woewództwo nasze vitam et sanguinem litare iest gotowe.

A że sama łaskawa i. k. mości, do nas dana przez wielmożnego imci pana Jana Nornickiego — pisarza skarbowego w. x. Lit. y dworzanina i. k. mości instrukcyja, daie nam motiva ad promovenda desideria tam publica, quam privata, zaczym pro primo et principali obiecto publiczne caley oyczynu dobra mając, naypierw, ażeby quam perfectissime securitatę panowania i. k. mości, pana naszego miłościewego, na tronie naszym utinam in annos longissimos, od którego, iako a capite membra, dependemus, omnino provideant, ichmość panowie posłowie nasi urgentissime indispensabiliter obli-

Jeżeli konserwacya państw y królewstw naybarzey consistit in cultura statecznej y nienaruszonej przyjaźni z sąsiedzkimi potenciami y w obserwacyi zachodzących z nimi traktatów: zaczym ktoż nie przyzna, że ratio status et conservationis rzeczy-pospolitey naszej z okoliczności terazniejszych koniunktur w chrześciaństwie, praecipue w tym consistit, ażeby dobro, przyjaźń y harmonia, servare z nayasniejszą monarchinią Rossieyską, z którymi antecessorami nie tylko rzecz-pospolita traktatami y soiu-zami iest zmociona, ale też i z własnych tey nayasniejszych monarchini wydanych manifestów iest ubespieczona, y o tey przyjaznych ku sobie intenciah, że żadnych w państwach y granicach rzeczy-pospolitey nie pretendue awulsyi lub dyminuci, owszem całość praw, przywileiów, swobod, wolności y szerokości granic, którą korona polska y w. x. Lit. cum annexis provinciis usibusque nunc et ad praesentia momenta possidebant, contra quoscunque usurpatores et aggressores, ne quidquam respublica detrimenti capiat, bronić y utrzymowywać deklaruie: zaczym iniungimus ichmość pp. posłom naszym, aby na blisko następującym seymie, omnes ineant modos et rationes, któreby tak dawną przyjaźń y zachodzące między Polskim y Rosieyskim państwem soiusze y traktaty mogli tym barzey utwierdzić; iako też aby y nowy z taż nayasniejszą monarchinią mógł stańć obowiązek, któryby commodum, emolumentum et securitatem tych obojęga narodów contra quosvis aggressores iak naymocniew y naylepiej ugruntować potrafił; similiter wzgledem Kurlandyi y innych zobopólnych praetensi y zachodzące dyfferencie przez reassumptią dawniej naznaczonych conferencyi y finalną determinatię z ichmość pany ministrami Rosieyskimi aby na tym seymie mogły być zakończone, instabnt ciż ichmość p. p. posłowie.

Insistendo zaś constitucię convocacijey pactis conventis y dawnieyszey instrukcyi woiewództwa naszego, na ostatni seym ante interregnum daney, pro lege veteri, starać się będą ciż ichmość, aby ante omnes materias pierwszego dnia marszałka obrali; a inquantum by per malevolorum industriam, czego uchowanay Boże, seym ten pacificationis miał się zerwać, albo infectis rebus rozeyść, aby ministeria pacis et belli na senatus consilium postcomicialnym rozdane były, strenue urgebunt, iakoby rzeczypospolita ad privatorum mutationes et ambitus dłużey nie była zaklucona et inconsulta.

Jako zaś utrzymanie dostoieństwa i. k. mości funduje się in unione animorum, tak konfederacya ieneralna y woiewództwo przy nayasniejszym królu imci Augustie trzecim uczynione, aby in suo vigore trwały aż do doszłego seymu y aż na ten czas exvinculowane były,— providebunt ichmość panowie posłowie; nie mniey evacuationem wojsk Moskiewskich y Saskich, iak naygruntowniey obmyśla y opiszą omnimodam pomienioney evacuationi securitatem, ac disciplinam tychże samych wojsk promovebunt.

Dyfferencie, regulujące się do dworu Rzymskiego, per modificationem konstytucji contra curiam Romanam w grodzie postanowioney dobrą harmonią przywrócają, iakoby communi religionis patri filialis observantia u rzeczy-pospolitey iuriibus wygodzić się mogła.

Podatek podymnego, który dotad cum summa exvisceratione stanu szlacheckiego, ab anno millesimo septingentesimo decimo septimo toleramus, ażeby etiam cum discrimine seymu zniesiony był,—ichmość panowie posłowie urgebunt.

Ponieważ w woiewództwie naszym perplexitas wielka w abiuracie dymowej znayduje się: zaczym ażeby nowa abiurata per constitutionem seymu terazniey-

szego ad liberam w woiewództwie uformowania iey optionem prævia lustratio-ne dymów naznaczona była. Ichmość panowie donatariuszowe wszyscy aby circa privilegia sua od nayasnieyszych antecessorów i. k. mości collata pacifici circa possessiones suas konserwowani byli.

Kommissia Brzeska ekonomiczna in anno millesimo trigesimo sexto cum præ-iudicio et violatione privilegiorum nayasnieyszych antecessorów i. k. mości expediovana, ażeby nullitate skasowa-wa była.

Dobra Kiiowiec y Mileyczyce, z antenatów nayasnieyszych królów nadane y uprzewiliowane domowi i. o. xiążat ichmość Radziwiłłów Bialskich, aby były przy tychże przywileiach y dokumentach utrzymane y konserwowane.

Ponieważ świętej pamięci imci p. Józef Hornowski—czesznik woiewództwa naszego, fortune, zdrowie a naostatek y žycie immolavit tuitio ni et manutentio ni dostoieństwa i. k. mości, p. n. m., Augusta trzeciego: zaczym ażeby osierocona cum pupillis żona iego ieimość pani Helena Hornowska, według przywileiu, ieye równe z nieboszczykiem mężem od nayasnieyszego króla imci Augusta wtórego, oycy a antecessora terazniey-szego nayasnieyszego regnanta naszego, ad vitae tempora na leśnicstwo Czachec-kie konferowanego circa pacificam posse-sionem tegoż leśnicstwa zostawała do zgonu žycia swego, urgentissime ad iustiam et compassionem i. k. mości, pa-na naszego miłościewego, ichmość pp. po-słowie nasi instabunt.

Dobra stołowe ekonomii Brzeskiej y Kobryńskiey, wadministracyą inpossessio-natis ignotisque w woiewództwie naszym personis aby nie były oddawane, lecz antiqua praxi et usu obywatelom tegoż woiewództwa, do tey funkcyi idoneis kon-ferowana,—upraszać iak nayusilney będą ichmość pp. posłowie nasi.

Straty niemałe y dezolacyj fortuny i-w. imci p. Karola Odrowąża—hrabi Siedlinieckiego—podkoniuszgo w. x. Lit. recommendabunt ichmość pp. statibus rei-publicae.

Jurium communicativorum abusu sexus muliebris ne gaudeat privilegiis perenni-ter, instabunt ichmość panowie posłowie salvis modernis possessoribus.

Jaśnie oświeconego xięcia imci prima-sa, który, subveniendo labenti patriae, ad recognitionem na tronie polskim podesz-łey szczęśliwie koronacyi nayasnieysze-go regnanta accepit, zkąd publica elu-cescit prosperitas oyczynie, conatus et solicitudines plenaे reipublicae insinua-bunt ichmość panowie posłowie; oraz i. o. xięcia imci biskupa Krakowskiego merita recommendabunt. J. o. xiążę imci Wiśniowiecki—kanclerz wielki y regi-mentarz ieneralny wojsk w. x. Lit., da-jąc dowody swoie tak in facie całej rze-czy-pospolitey, iako et in particulari, y w teraznieyszey remonstracyi, przez expedi-cią do naszego koła y woiewództwa przysłaney, wyznawamy, że wiele desu-dat na tym et instruit nas, aby oyczynza nasza in interna et externa securitate pokoui była, teraz przy powadze y ma-iestacie szczęśliwie nam panującego reg-nanta Augusta trzeciego, przez nastę-pując y seym pacificationis obwarówana y ubespieczona, co w instrukcyi imci pa-nom posłom, przy innych dezyderiach naszych, specialiter zalecamy. Oraz też same virtutes ku dobru pospolitemu i. o. xięcia imci, tak rzeczy-pospolitey, iako y i. k. mości, pana naszego miłościewego, singulariter recomenduiemy do buławy w w. x. Lit.

A iako i. w. imci pan woiewoda Ki-iowski, idąc ea cura et solicitudine, aże-by nie tylko w koronie polskiej, ale y w naszym xięstwie Litewskim per eius remonstrationem et recommendationem była utrzymana y promowana całość oy-

czyzny y prawa pospolitego, wolność y pokój powszechny, tak ab intra, iako ab extra, y nas tym przez expedycię swoię convenit; co gratissimo animo przyiowszy y ad formam zwyczaiów dawnych obrad naszych przystąpiwszy, posłów na seym obrawszy eum ferventem zelum ku dobru pospolitemu, i. w. imci pana woiewody Kiiowskiego in publica facie reprezentować y tak rzeczy-pospolitey, iako y i. k. mości, p. n. miłościwemu, rekommendować obliguiemy.

J. w. imci pana Ogińskiego—woiewody Trockiego merita, gdy iuż te militant do stanów rzeczy-pospolitey na seym teraznieszy pacificationis; więc ichmość panowie posłowie primas inter curas mieć będą, tegoż i. w. imci, pana woiewodę mając in obiecto, do rekommendacyi stanom rzeczy-pospolitey y i. k. mości do podskarbstwa w w. x. Lit.

Wielkie merita probatamque ku dobru pospolitemu i. w. imci p. Jana Fryderyka hrabi na Kodniu Sapiehi—kasztelana Trockiego virtutem nie mogąc silentio praetermittere, y owszem wszelką wdzięczność pro tuitione maiestatis, libertatis legumque patriae, chcąc oświadczenie, recommenduiemy ichmość panom posłom naszym, ażeby tak rzeczy-pospolitey, iako i. k. mości, pana n. miłoś., ingentes tegoż imci circa bonum publicum curas et solicitudines remonstrowali, a do następującego pieczęci wiekieu w. x. Lit. wakansu promowowali, tych że ichmość panów posłów obowiązuiemy.

Similiter i. o. xięcia imci Michała Radziwiła—marszałka nadw. w. x. Lit., tam in sago quam in toga znaczne merita, ażeby ad campestres fasces na seymie pacificationis do maiestatu państewko rekommendowane były,—ichmość panom posłom pamięci zalecamy, tychże ichmość affektami naszemi obstringendo, aby do polney buławy directe promowowali.

Merita w. imci pana Franciszka knia-

zia Szujskiego—podstolego woiewództwa naszego in obsequiis rzeczy-pospolitey przy podeszłym swoim wieku gloriissime w woiewództwie naszym strawnionym, ażeby tandem circa distributivam i. k. mości gratiam et iustitiam aby były recompensowane,—solennissime ichmość panowie posłowie instabunt z wakujących pro tunc urządów ziemskich.

Interes i. w. imci pana Jana Piotra Nesterowicza—kasztelana Brzeskiego, extenuta dobr Oziat pochodzący ex recessibus seymów zawisły, na któryey summa, ante unionem wniesiona, et tot constitutionibus approbata, że dotąd declaratum a plena republica pro meritis et stipendiis nie otrzymał effectum: zaczym aby ta dzierżawa imieniowi ichmość pp. Nestorowiczów prawem lennym, vigore zaszłych a statibus reipublicae deklaracyi, cedat,—summam curam et solicitudinem circa hoc negotium ichmość pp. posłom recommenduiemy.

Dobra ziemskie, quounque titulo duchowieństwu zapisane, mimo constitucye wyrazne, ażeby tym zapisom nie podlegały, a specialiter w. imci p. Franciszka kniazia Szujskiego—podstolego Brzeskiego zapisy ichmość xięży Pawlinom do konwentu Leśniańskiego conferowane, cum proeuidicio legis, aby były nulliter poczytane, ichmość pp. posłów obliguiemy.

Interes w. imci p. Adama sędziego woyskowego woysk w. x. Lit. y półkownika Petyhorskiego, imci p. Józefa—stolnika Drogickiego, Kościów Zbirokowskich, ratione zaszłych dekretów y procederów trybunału głównego w. x. Lit. in causa facti na osobie ichmość, które ażeby skasowane per constitutionem były, cum cautione securitatis personarum et bonorum ichmość ab omni intentatu in perpetuum, ichmość,— pp. posłom recommenduiemy.

Similiter przywilegia, documenta od nayaśniejszych reguantów polskich na

dobra staroście, avulsa od i. k. mości ekonomii Brzeskiej ante unionem nadane w. imci p. Adamowi Kości—sędziemu woyskowemu y półkownikowi i. k. mości służące cum aliis iuris et possessionis dokumentami, cum abrogatione quarumvis et cuiusvis do tych dobr praetensionum, ażeby per constitutionem approbowane były.

Znając nie za iaki interes prywatny, ale bardziej publiczny w. imci pana Floriana Grabowskiego—horodniczego województwa naszego, aby urząd horodniczego statutem w. x. Lit. instalowany, a tak wielu constitucyami y w innych województwa powiatach księstwa Litewskiego approbowany był in omni observantia et activitate, iako przez nadane ante et post unionem przywileja^m ma ad hoc officium przydane beneficium—iuryzdyką zamkową, wioskę Michałków z dworem y młynem do onej przynależącym, a z pięcią włokami we wsi Lebiedziewe y z ośmią we wsi Kobylanach y Małaszewiczach y co w konstytucyi coronacionis iest warowane; ichmość panowie posłowie constitutione pacificationis opiszą, aby ekonomia ullo titulo eti praetextu do dyspozycyi y possessyi pomienionego horodniczego Brzeskiego nie interessowała; dworek dziedziczny tego imci pana horodniczego Brzeskiego, w mieście i. k. mości Brześciu będący, ab omni onere miasta, stacyi żołnierskich y podatkowania uwolnili, ciż ichmość panowie posłowieurgebunt.

A że miasto i. k. mości stołeczne Wilno, znacznie przez terazniejsze coniunctury iest zruynowane, gdzie y kamienica na zamkowej ulicy, quondam Delmarsa, ad praesens w. imci p. Kazimierza Micuty—starosty Symiliskiego, znaczne poniosła ruinę, recommendujemy ichmość panom posłom o promowanie na seymie terazniejszym pacificationis liber-

tatii tak od stancyi deputackich, iako y innych ciężarów mieyskich.

Oppressya ciężka y incarcerracya z rabiunkiem wszelkiego splendoru y inwentarza przez ienerala Wołyńskiego woysk Rossieyskich w dobrach zakonu na pięć tysięcy imci panu Janowi Niepokocyczkiemu—czesznikowi Trockiemu iest uczyniona: przeto zelo iustissimo recomenduje się ichmość pp. posłom, tak te, iako inne wszystkie w tym že woiewództwie naszym exorbitancię, przez też woyska Rossieyskie popełnione, et specialiter imci panom Żardeckiemu, Kazimierzowi, Franciszkowi y Michałowi z Nasiłowa Ostrowskim recompensowane były,—domówią się, specialiter ichmość pp. Ostrowskim przez imc p. Bandomiera półkownika uczynionych.

Electia opatów Cisterskich ażeby podług dawniejszych constituecyi była firmowana, tudzież summorum pontificum ordine et forma, non derogando iuribus reipublicae et iuri patronatus, ichmość panowie posłowie domawiać się dęją.

Jako w Bogu przewielebni ichmśię xięża trynitarze, iużcale desertum locum wziowski na Żawrynczu miasta Brzescia, tytuło kościoła świętej Barbary, y tym z przykładu chwalebnych swoich uczynków, ku chwale Bożej erigowali kościół y sami się tamże pobudowali, ufundowali; aby za takowe pium opus ichmościów przy tymże samym mieyscu publica declarazione et constitutione zachowani byli, ichmość panowie starać się będą. Similiter fundacia Boruńska w powiecie Oszmiańskim ażeby terazniejszym seymem była approbowana, instabunt.

Przywileja od nayaśniejszych regnatorów konferowane ante et post unionem,—iedne imieniowi ichmość panom Towiańskim, drugie—innym nadane, a przez tychże ichmość panów Towiańskich kupione, na dobra Arabniki, Horsk y inne włóki puste w ekonomii Kobryńskiey, a klu-

czu Prużańskim razem y na wójtostwo Prużańskie, które adpraesens post fata posessorów na skarb zaiechano,—ichmość panowie posłowie do stanów rzeczy-pospolitey y i. k. mości, aby approbowane były na imię imć pana Marciianna Towiańskiego, patrioti naszego, domawiać się omnino będą.

Reassumując instrukcję na seym convocationis daną i. w. imć panu pisarzowi polnemu w. x. Lit. y i. w. imć panu Domskiemu, adpraesens woiewodzie Brzeskiemu, Kuiawskiemu in omnibus punctis specialiter w krzywdzie imć pana Mikołaja Żardeckiego—strażnika Orszaka poniesioney y oppressyi od regimentu gwardii i. k. mości woysk w. x. Lit. ut vindicent activitate sua iniuriatum, curae et solicitudini, ichmość pánom posłom zalecamy.

W. imć pana Antoniego Nornickiego—pisarza skarbowego w. x. Lit. a marszałka konfederackiego z woewództwa naszego bene gestam procreationem, znacznym azardem zdrowia y fortuny dependam, stanom rzeczy-pospolitey y maiestatowi i. k. mości do respectu ichmość panowie posłowie oddadzą.

Intuitu remonstracii listowney i. w. imć p. Poniskiego Łodzi—marszałka generalnego rzeczy-pospolitey zkongederowaney, do woewództwa naszego implikowaney na terazniejszy seymik przedseymowy pacificationis, zważywszy tak optimam ku dobru pospolitemu mentem, iako et prae oculis mając wszystkie circa bonum publicum labores et opera, kiedy będąc in continuo, tak ad latus i. k. mości, iako interesów rzeczy-pospolitey, cooperationes tym sposobem wie-

le sobie meruit, tak u teyże rzeczy-pospolitey a naiaśniejszego króla imści,—ciż sami ichmość panowie posłowie instabunt, żeby przez też same prawo, którego był manutenens, był u rzeczypospolitey y u naiaśniejszego króla imści non postreme positus.

Według dawnych przywilejów y commissi urchody do leśnictwa Białowieskiego y Czacheckiego, tudzież między dobrami szlacheckimi a stołowemi i. k. mości y granice popowane y zruynowane, aby upewnione y przywrócone były.

Jeneralną kommisią, o którą procurabunt ichmość panowie posłowie, tak te, iako y inne desideria nostra, które się adpraesens mieścić nie mogły, summae dexteritati et activitatı ichmość panom posłom, conformującym się z innemi woiewództwy y powiaty oddaiemy.—Pisan w Brześciu in loco consiliorum ut supra.

U tey instrukcyi podpisy rąk, tak wielomögólnego imć pana marszałka, iako też ichmość panów obywatelów tymi słowy: Franciszek Michał Szuyski—podstoli y marszałek woewództwa Brzeskiego mp., Kazimierz Sapieha—woiewodzic Brzeski, Florian Grabowski—horodniczy woewództwa Brzeskiego, Piotr Kościuszko Siechnowicki—komornik woewództwa Brzeskiego, Wojciech Hornowski, Dominik Hornowski, Jakub Antoni Izbicki, Piotr Fiedziuszko, Jan Lachowicz Hanczewski, Bartłomiej Dominik Buchowiecki, Wawrzyniec Wadowski. Która to takowa instrukcia, za podaniem onej przez wyż wyrażoną osobę, ze wszelką rzeczą iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 1067.

395. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ къ королю Августу третьему.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ заѣданій дали своимъ посламъ, отправляемымъ къ королю Августу III-му на сеймъ pacificationis, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) По засвидѣтельствованіи о вѣроподданныхъ чувствахъ воеводства, просить короля объ изысканіи средст�ъ къ облегченію участія воеводства, которое, какъ пограничное съ Московскими владѣніями, было подвержено всѣмъ тягостямъ военнаго времени, какъ отъ своихъ, такъ и отъ Московскихъ войскъ. Для воеводства было-бы весьма полезно, еслибы король исходатайствовалъ у фельдмаршала россійскихъ войскъ удаленіе изъ предѣловъ онаго россійского полка, находящагося подъ командой полковника Бандомира.

2) Ходатайствовать, чтобы подымная подать, промѣн сентябрскаго срока, была сложена съ

воеводства и чтобы главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго князю Вишневецкому было дано на сей предметъ надлежащее предписаніе.

3) Чтобы лица, пострадавшія отъ Москвитинъ на своихъ имѣніяхъ, были по возможности удовлетворены правительствомъ посредствомъ уплаты имъ потерянныхъ суммъ, а другія, подвергшіяся насилию и захватамъ—со стороны ли самого правительства, или согражданъ,—возвращеніемъ имъ слѣдующаго по закону.

4) Чтобы Брестскому городничему сохранены были права и имущество, присвоенные его должностіи по литовскому статуту.

5) Чтобы Брестское воеводство, по причинѣ опустошенія войсками его луговъ и заѣянныхъ полей, было уволено отъ поставки провіанта и фуража.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego piątego, miesiąca Augusta dwudziestego pierwszego dnia.

Na urzędzie i. k. msc̄i grodzkim woiewództwa Brzeskiego, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woiewództwa grodu Brzeskiego, comparendo personaliter iegomość pan Theodor Antoni Mieleszko—vice namiestnik grodu Brzeskiego, tē instrukcyę, od całego woiewództwa Brzeskiego do i. k. msc̄i pana naszego miłościvego Augusta trzeciego, szczęśliwie nam panującego, na seym pacificationis ichm. panom posłom wydaną, ad acta grodu Brzeskiego podał, którą, wpisując do xięg de verbo ad verbum, tak się w sobie ma:

Instrukcya, od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników ziem-

skich, grodzkich, szlachty, rycerstwa, obywatelów woiewództwa Brzeskiego, na seymik antecomicialny, za uniwersałami i. k. msc̄i, pana naszego miłościvego, Augusta trzeciego, na dzień szesnasty miesiąca Sierpnia, roku teraznieyszego tysiąc siedmusetnego trzydziestego piątego, ad locum solitum consiliorum do Brześcia zgromadzonych, sub directione w. imci w. pana Franciszka kniazia Szuyskiego—podstolego Brzeskiego w. imci panom Jerzemu Flemingowi—graffowi, generałowi infanteryi wojsk i. k. msc̄i w. x. Lit. starośćce Szczeszewskiemu, y Pawłowi Buchowskiemu — podczaszemu woiewództwa Brzeskiego, posłom na-

szym do i. k. mości pana naszego miłościewego, dana w Brześciu, ut supra.

Niżeli przez ichmość panów posłów naszych, na seym pacificationis obranych, in pleniori forma tak powinne nasze homagia i. k. mości, panu naszemu miłościwemu, oświadczamy, iako też et privata desideria deferemus, tym czasem przez pomienionych ichmościów panów posłów naszych debitam venerationem et fidelitatem woiewództwa naszego, maiestatowi i. k. mości niesiem.

Oraz że woiewództwo nasze in confinio z woiewództwami do prowincji koronnej należącemi zostaie, a zatym przechodzącym wszystkim wojskom, tak Rosieyskim, iako y naszym rzeczy pospolitey primum praedae fomentum stae się: zaczym aby i. k. mość, pan nasz miłościwy, z urodzonej swoiej pańskiey klemencyi y sprawiedliwości, distincta compassione, te zdezelowane funditus prawie woiewództwo favere raczył,—ichmościowie p. p. posłowie nasi cum expressione perennis recognitionis et fidelitatis uprasać będą; dla czego napierwszy ażeby półk woyska Rosieyskiego, w komendzie iegomości pana pułkownika Bandomira będący, który wielkimi prowiantami obywatelów naszych aggravat, mediante authoritate do i. k. mości iegomości pana feldmarszałka woysk Rosieyskich, ex limitibus woiewództwa naszych ustąpić chciał, y abyśmy od dalszej lokacyi ludzi woyskowych, iako też od exakcyi prowiantów wolnemi byli—ichmość panowie posłowie nasi demisimy doprasać się miały.

Ponieważ tak przez pacta conventa, od i. k. mości poprzsieżone, iako też przez konstytucią seymu coronationis, podatek dymowy, anno tysiąc siedmset siedmnastego postanowiony, jest abrogowany y tylko ratę septembrową, anni elapsi tysiąc siedmset trzydziestego czwar-

tego płacić tenebamur, zaczym abyśmy od dalszej subiekty temu podatkowi uwolnieni byli,—ichmościowie p. p. posłowie do i. k. mości instabunt quam solenissime. In quem finem ażeby i. k. mość interpositione demonstrancyi swoiej i. o. xięcia iegomości Wiszniewieckiego—kanclerza wielkiego y regimentarza ieneralnego woysk w. x. Lit. oblighował, ażeby według reskryptu swego ichmościom p. p. posłom, od woiewództwa naszego do imci obranym, danego, observando rigorem wyż wyrażonych paktoów konwentów y konstytucyi, żadnego absolute podatku ad ulterius seymu, da Bóg, pacificationis resultatum ullatenus nie pretendował, który podatek iuż ad executionem actualem przychodzi.

Że nieboszczyk iegomość pan Józef Hornowski—czesznik woiewództwa Brzeskiego fortunę, zdrowie, a na ostatek życie same immolavit tuitioni et manutentioni dostoieństwa i. k. mości, pana naszego miłościewego: zaczym osierocona cum pupillis żona iego, ieyność pani Helena Hornowska, według przywileiu, ieye również z nieboszczykiem mężem od nayaśniejszego króla imci Augusta wtórego, oyca y antecessora nayaśniejszego teraz wielkiego sukcessora regnanta naszego ad vitae tempora na leśnictwo Czacheckie konferowanego, circa pacificam et inviolabilem possessionem tegoż leśnictwa ad resultatū seymu pacificationis immediate następującego zostawała—urgentissime ad iustitiam et compassionem i. k. mości, pana naszego miłościewego, ichmość panowie posłowie nasi instare zechą.

Hostilitates, które ludzie Rossieyscy wprzdy w roku przeszłym tysiąc siedmusetnym trzydziestym czwartym, in Oktobri komendy ichmość pana półkownika Lancdorfa w dobrach iegomości pana Józefa Matusewicza—starosty Stokliskiego exercebant, vivo doloris sensu i. k. mo-

ści, panu naszemu miłościwemu, ichmość panowie posłowie nasi doniosą cum expressione, że więcej niż na sto tysięcy szkody przez te rabunki nam practicato, ni na kim inszym exempto pomieniony iegomość pan Matusewicz poniosł; dla czego ażeby i. k. mość z wrodzoney swoiej klemency pańskiey, iako nayskutecznieyszemi sposobami do satysfakcji zupełney iniuriati pomienionych panów półkowników obudwóch stringere raczył, ichmość panów posłów obliguemy solicitissime.

Eadem clade zrabowania przez ludzi komendy iegomości pana Tuszyny dotknietę imć pan kniaż Szuyski—podstoli woiewództwa naszego, ażeby debita satisfactione według pretensi do statysięcznej szkody non destituetur, non minorizelo ichmość panowie posłowie promovere będą.

W województwie naszym emeritorum concivium imć pana Andrzeja Jeziernickiego—krayczego woiewództwa Brzeskiego, szlachcica nieimplikowanego do żadnej partyi służby, poniesiona dezolacya dóbr Mitek od różnych komend wojsk Rosyjskich y poslednieyszey imci pana półkownika Tyszyna na kilka tysięcy, y imci pana Mikołaja Zardeckiego—strażnika Orszańskiego niepoślednie poniesiona w majątkości dworu Baykach,—plena activitati ichmość panów posłów naszych et juste compassioni maiestatu pańskiego, ażeby in satisfactione zostali, recommendatur.

W Wolce imci pana Wadowskiego—stolnika Latyczowskiego, krzywda w gotowym groszu złotych kilka set, oprócz innych ruchomości od ichmościów panów Kalinkiewicza, Sokołowskiego, Erleta y innych ichmć poniesiona, oddaie się activitati plenissime ichmć panów posłów naszych, y imci pana Witanowskiego krzywda recommendatur.

Summa winna y należąca wielmożney

ieymci pani Konstancyi Danielowej Borkowskiey, to iest: cztery tysięcy talarów bitych na kluczu Horodeckim, przez świętą pamięć nayaśnieyszego regnanta Augusta wtorego, pana naszego miłościwego, opisana, a na wsiach Stalukach y Zawrowiu cztery tysięcy tynsfów, która iemiość pani Borkowska, ażeby do oddania tych summ circa possessionem w pomienionym kluczu Horodeckim y w wioskach Stalukach y Zawrowiu zachowana była, ciż wielmożni ichmć panowie posłowie omnino dopominać się będą et instabunt.

Znając nie za iaki interes prywatny, ale bardziej publiczny w. im. pana Jana Grabowskiego—horodniczego woiewództwa naszego, aby urząd horodnicza statutem w. x. Lit. instabilowany, a tak wielu konstytuciami y w innych woiewództwach y powiatach xięstwa Lit. korroborowany, był in omni observantia et activitate, iako przez nadane ante et post unionem przywileia ma sobie ad hoc officium przydane beneficium iuryzdyki zamkowej wioskę Michalków, z dworem do oney przynależącym, z pięciu włokami w Lebiedziewie, do tego przydanemi, tudzież we wsi Kobylanach y Małaszewicach włok osim, co y w konstytucyi coronatis iest wyrażono, wielmożni ichmć panowie posłowie nasi instabunt u nayaśnieyszego króla imści, pana naszego miłościwego, o reskrypt do ichmć panów kommisarzów y ekonomów, aby się ullo titulo et praetextu do dyspozycyi pomienionego iegomości ne interesowali.

Interes krzywd braterskich, gdzież barzey emanare może, ieśli nie in clementia maiestatu i. k. mości, do której ichmość panowie posłowie nasi suplikując, doniosa, quae nos fata monent, ile braterskie dobra w różnych będące konjunkturach y praessurach, szczególniey żeby

się mogli zaszczycać klęmency pańskiey, —instabunt ichmę panowie posłowie.

Dobra Surpity cum attinentiis, ex natura sua ziemskie, quondam od ichmę panów Kiewiczów nabute, których pars pod praetextem funduszu wielebnym oycom Kamendułom Węgierskim dostała się, et circa possessionem fundi wielm. imć pan starosta Similiski haeret, gdzie ex ekonomia, pod pretextem dóbr ekonomicznych, chce appropriare,—w.w. ichm. p. p. posłowie upraszcać maią, ażeby te dobra z dawnych czasów ziemskie żadney nie podlegali ekonomicznej dyspozycyi.

A ponieważ róznemi przechodami in circuitu Brześcia pospasane funditus la-ki, zboża: przeto in casu nastąpienia

iakiego prowiantu, gdyby były wolne od furażów,—w. w. ichm. p. p. posłowie urgentissime obstawać maią.

Caetera activitati ichmę panom posłom zalecamy.

Pisan w Brześciu, roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego piatego, miesiąca Augusta dwudziestego dnia.

U tey instrukcyi podpis ręki wielmożnego imci pana marszałka seymikowego temi słowy: Franciszek Michał Szuyski—podstoli y marszałek seymiku antecomicialnego województwa Brzeskiego. Ktora to ta instrukcja, za podaniem onej przez wyż wyrażoną osobę, iest do xięg województwa grodu Brzeskiego przyjęta y wpisana.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 1087.

396. Постановление реляційного сеймика Брестского воеводства.

Дворяне Брестского воеводства собравшиися на реляційный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, по выслушаніи посольскихъ реляций, постановили:

1) Учинить протестъ противъ незаконныхъ требованій войсковыхъ чиновъ относительно податей ст. имѣній земскихъ, на содержаніе Литовскаго войска, таکъ какъ имѣніи эти освобождены отъ всякихъ податей многими законами и конституціями; въ случаѣ же насильственныхъ экзекуцій, подвергать конфискації собственныхъ имущества экзекуторовъ.

2) Часть податей, причитающихся за воеводство, отдать земскому судью—Костю для передачи ихъ по принадлежности главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго съ тѣмъ, что-

бы со стороны сего послѣдняго не возникало уже больше никакихъ требованій.

3) Другія дѣла отложить до предстоящаго сейма pacificationis, въ томъ числѣ и дѣло Горновской и Борковской.

4) Въ исполненіе требованій полковника Россійскихъ войскъ Бандомира о доставленіи ему подводъ для вывоза провiantа изъ Брестской крѣпости, ст. тѣмъ условіемъ, что часть провiantа будетъ оставлена имъ въ распоряженіе воеводства, назначить 130 подводъ изъ экономическихъ имѣній и комиссаровъ для принятія обѣщанныхъ остатковъ по счету, таکъ и для взысканія еще невнесенного количества многими лицами, подлежавшими уплатѣ онаго по закону.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego piatego, miesiąca Septembra dwudziestego ósmego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkiej Brze-

skim, aktami starościskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym województwa Brzeskiego, comparendo per-

sonaliter imć pan Karol Szymon Kościszkievicz—sługa iw. im. pana Franciszka kniazia Szuyskiego—podstolego y marszałka seymiku woiewództwa Brzeskiego, laudum niżey wyrażone seymiku relationis ad acta xiag grodzkich woiewództwa Brzeskiego ku wpisaniu podał, tenore sequenti pisane:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy, grodzcy, szlachta, obywatele woiewództwa Brzeskiego, ex limitatione z seymiku antekomialnego hoc in puncto dla wysłuchania relacji od wielmożnych ichmość panów posłów, id que w. imci pana Jerzego Fleminga—starosty Szereszewskiego, ienerała maiora infanterii woysk i. k. mości, i. w. imć pana Pawła Buchowieckiego—podczaszego woiewództwa naszego do nayaśniejszego króla iegomości Augusta trzeciego, pana naszego miłościewego, ordynowanych, za powrotem y wydanemi tychże ichmość panów posłów innotescenciami, gdyśmy się ad locum solitum consiliorum miasta i. k. mości Brześcia sub directione w. imć pana Franciszka Michała kniazia Szuyskiego—podstolego y marszałka naszego, na seymiku antekomiczalnym unanimi voce et assensu do wszelkich dalszych porządków naszych obranego, w roku teraźniejszym tysiąc siedmusetnym trzydziestym piątym, na dzień dwudziesty Septembra ziechali, przystąpiwszy natypliwy do relacji ww. ichmość panów posłów, odebraliśmy ore publico publiczną od w. imć pana Pawła Buchowieckiego—podczaszego Brzeskiego rezolucią, abyśmy żadnym nie podlegali podatkom aż do zakończonego następującego seymu walnego pacificationis. Po uczynioney tedy takowej relacji, stanął imć pan Barański—kapitan i. k. mości y im. pan Hertyk—porucznik i. k. mości cum fervore maximo deklarując nam surową exekucią, którzy prezentowali kopie dwie ordynansu i. o. xięcia iegomo-

ści generalnego woysk w. x. Lit. regimentarza ad executionem zaległych podatków, ale że nie do naszego woiewództwa, tylko barzley do powiatu Grodzieńskiego regulującę się: przeto my, inferendo tot legibus et constitutionibus, de securitate dobr ziemskich praescriptis, zaszczyciąc się po przysiężonymi pakta mi konwentami przez nayaśniejszego króla iegomości, pana naszego miłościwego, Augusta trzeciego, szczególnie nam panującemu, solennisime przeciwko imē p. Barańskiemu—kapitanowi, imē p. Hertykowi—porucznikowi i. k. mości manifestuimy się, iako niesłuszny bez żadnego należytego dokumentu exaktoram. A ponieważ quam toties wypłaciliśmy różnym imē p. raty od woiewództwa naszego usurpujące et recenter naprzód w. imć panu Pawłowi Buchowieckiemu—podczaszemu Brzeskiemu, który imśc bez żadnego ordynansu y uniwersalu, ani też odezwy od woiewództwa, propria authoritate et suo ausu fortiter odbierał y exequował in mensam et dispositionem i. o. xięcia imśc, generalnego regimentarza woysk w. x. Lit., interesował się, o co przed tymże i. o. xięciem imśc powinien by dać rationes y nam samym,—co do przyszłego generalnego relationis seymiku z seymu pacificationis następującego et ad congressum braci odkładamy; który imśc z takowej gwałtownej exakcji na przyszłym seymiku y congressie kalkulacię sub rigore legis uczynić tenebitur, któremu i. o. nie w sukurs iść, ani żadna amnestya pomagać niema.

Posteriorus zaś za dyspozycią woiewództwa y iuż wydanemi od iaśnie oświeconego xięcia imśc regimentarza ordynansami do rąk w. imć p. Adama Kości—sędziego woyskowego, półkownika i. k. mości, ostatnią exakcją nasze wypłaciliśmy y importowali, co supponimus, iż miasto dość do skarbu i. o. xięcia imśc regimentarza, a co nad konstytucię groszo-

wego tak z podympnego, iako też y z czopowego szelęznego importancii było, tedy to iakośmy dla w. imś pana sędziego woyskowego deklarowali, tak pro merito zasług w woiewództwie y strat iego in sortem tegoż imśi rekomenduiemy et omnem securitatem upewniamy. Iuż tedy iako secundum praemissorum podług paktów konwentów konstytucii coronationis, reskryptu i. k. mości y i. o. xięcia imci generalnego woysk w. x. Lit. regimentarza y publicznej relacji ww. ichmość panów posłów naszych idque w. imć pana Pawła Buchowieckiego— podczasze go woiewództwa Brzeskiego, z osoby swey

y kolegi swego uczynioney na teraźnieszym seymiku naszym, nie mamy podlegać żadnemu podatkowaniu, tak tylko proprio hoc manifesto non tam laudo nostro przeciwko ww. ichmość panom woyskowym y officerom, z exekucią żołnierską w naszym woiewództwie lokowanym, manifestowawszy y oświadczyszy, czyniemy rekursy comput tak do i. o. xięcia iegomości regimentarza, iako też do i. ww. ichmość panów posłów naszych przez osobliwą expedycią, aby nas od tak ciężkich w podatkowaniu aggravacii y rozpostrzenioney w woiewództwie naszym exekucii uwolnić raczyli.

I tylko hoc in puncto te obrady nasze złożywszy y zakończywszy, reliqua omnia do seymiku relationis z seymu pacificationis odkładamy. Expedycie wszystkie, et specialiter od ww. ichmość panów komisarzów i. k. mości, którzy ichmość ww. m. m. panowie w interesie ieymość pani Hornowskiey y ieymość pani Borkowskiey półkownikowej i. k. mości, tak na reskrypt i. k. mości, pana naszego miłościewego, iako partykularną expedycią i. w. imć p. podskarbiego koronnego, tudięz y na naszą instancię indifferenter replikuią, a suis desideriis promowią w. imć panu marszałkowi koła naszego po przyjęciu y po przeczytaniu ad resolutio-

nem in responoriis oddaiemy, na którą expedycią w. imć pan marszałek koła naszego rezolucią dać ma.

A co do interesu publicznego, to prae-sentibus waruiemy, y ichmość panom cancellarystom iniungimus, ażeby in absen-tia ww. ichm. pp. urzędników grodz-kich et assensu całego woiewództwa żadnych nikomu taryf wydawać nie ważyli się sub poenis in lege praescriptis; a kto-by miał niesłusznie mimo te nasze po-stanowienie exequować, tedy salvam re-petitionem na dobrach exequiących zo-stawuiemy y do pozwania quam de iure competenti waruiemy.

In conclusione zaś seymikowania na-szego stanął w. imć pan Bandomir— pół-kownik wojsk Rosyjskich auxiliarnych nayaśniejszych imperatorowej iey mości z relacją, iż ma się ruszać z Brześcia, ale że niemało zostaie prowiantu w za-łożonym iego mości magazynie, pretendo-wał od woiewództwa podwod sto trzy-dzieście, oświadczając się z tym, że reszta prowiantów ma zostawić ad dispo-sitionem woiewództwa; któremu my za takowe beneficium podziękowawszy, po-nieważ hoc in puncto łatwiejszego ypręt-szego sposobu dla stawienia podwod wy-nałeść nie możemy, iako y same prawo y tak wiele konstytucii extant uwalniaią-cych dobra ziemskie od wszelkich pod-wod w przechodach wojskowych: przeto my, insistendo tot legibus z dobr ekono-micznych, które in circuitu Brześcia ha-erent naznaczamy, nie excypując miasta iak Brześcia y kahału Brzeskiego, klucza Kiowieckiego y Mileyckiego, w czym w. imć pana ekonoma obliguimy, aże-by ad primam resolutionem w. imć pa-na półkownika in puncto staneli; które podwody od Włodawy powrócić mają; a residuitas prowiantu, która pozostaie ichmość pp. kommissarze woiewództwa naszego, antecedenter obrani, ad manus suas odebrać pod regestrem mają; który

to prowiant pod pieczęciami ichmościów zapieczętowany ma być aż do dalszego woiewództwa porządku y dyspozycii, których ichmość pro meritis eorum akkomodować omnitudinaliter deklaruiemy. To zaś ante omnia waruiemy, ażeby ichmość, odbierając takowy prowiant, wzieli regestr od wielm. imc p. półkownika, wiele szanków y co zostanie; a że z tak wiele dobr, iako czynił relacją w. imc p. półkownik, prowiantu nie oddali y nie importowali do magazynu, w tym obliguiemy ichmość pp. kommissarzów, ażeby tarife perceptową Russką do siebie odebrawszy, przetłumaczyć kazali y debite należytą, kto ieszcze nie oddał, sporządzili, ażeby in futuro omnino zadość się stało y kto ieszcze nie importował, gdyby importowali; summy też na piechoty erogowa-

ne, ażeby captato tempore calculatione podlegali, waruiemy. Działo się w Brzesku, anno et die ut supra.

U tego laudum podpisy temi słowy: Franciszek Szuyski—podstoli, marszałek seymiku woiewództwa Brzeskiego, Piotr Władysław Oziembłowski—woyski Brzeski, Mikołaj Antoni Żardecki, Łuk, Jan Żardecki, Jan Łachowicz Stanczewski, Józef Witanowski, Dominik Hornowski, Andrzej Antoni Złotowski, Andrzej Tadeusz Dowmont s. g. woiewództwa Brzeskiego, Karol Kościuszkoiewicz, Jan Małiszewski, Jakób Boziacki, Józef z Chrzanowa Chrzanowski l. B. Które to laudum, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, iest do xięg grodzkich woiewództwa Brzeskiego przyjęte y wpisane.

1735 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годы, стр. 1143.

397. Письмо князя Михаила Вишневецкаго—воеводы Виленскаго, великаго гетмана в. кн. Литовскаго, къ чиновникамъ гродскимъ о взносѣ податей, прежде назначенныхъ на содержаніе литовскаго войска; таъ какъ по причинѣ сорванія сеіма pacificationis относительно другихъ источниковъ на сей предметъ ничего не постановлено.

Roku tysiąc siedmusetnego trzydziestego piątego, miesiąca Decembra dwudziestego dziewiątego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woiewództwa Brzeskiego, stanowczy oczewisto imc pan Jerzy Jęczmiński—porucznik regimentu pieszego buławy w. w. x. Lit., list od i. o. xięcia imci Wiszniewieckiego, hetmana w. w. x. Lit., woiewody Wileńskiego, do w. ichmość panów urzędników grodzkich Brzeskich

pisany, ad acta xięg grodzkich Brzeskich ku wpisaniu podał, tenore sequenti pisany:

Wielmožni moi wielce mości panowie y bracia! Kiedy przez rozejście irrito eventu seymu pacificationis nie mogła rzecz-pospolita inney militantibus wier nie przy dostoienstwie nayśnieyszego króla imci Augusta trzeciego, pana naszego miłościwego, y całości rzeczy-pospolitey obmyślić płaty, stany zkonderowane rzeczy-pospolitey przez reslutatum ostatnietey rady Warszawskiej indulserunt ieszcze ten podatek przez sep-

tembrową y marcową ratę, iako o tym
przez przysłany awtentyczny dokument
grod waszmość panów informabit: zaczym
upraszam ww. panów abyście raczyli
zesłań od regimentów, mających swój
żołd w województwie Brzeskim, ichmość
panom oficerom wydać bez dalszych pro-
trakcji delaty z grodu, za którymi o swoje
mogliby się upomnieć stipendia, iako
się tedy spodziewam tey od waszmość pa-
nów łatwości, tak za nię obligowany bę-
dę, pisząc się in omni veneratione w. m.
waszmość panów życzliwym bratem y uni-
żonym sługa.

U tego listu podpis ręki y data tymi
exprimuntur słowy: Michał xiążę Wi-
szniowiecki—wojewoda Wileński, hetman
wielki w. x. Lit. W Białej, dnia dwudzie-
steego szóstego Decembbris, tysiąc siedmset-
nego trzydziestego piątego. A intytula-
cia na kopercie w te napisana słowy:
ww. ichmość panom urzędnikom grodz-
kim województwa Brzeskiego m. w. pa-
nom y braci. Który to takowy list, za
podaniem onego przez wyż wyrażoną
osobę, ze wszelką w nim exprimowaną
rzeczą, iest do xiąg grodzkich Brzeskich
prijęty y wpisany.

1736 г.

Изъ книги за 1734, 1736 и 1741 годъ, стр. 2467.

398. Универсалъ полковника русскихъ войскъ Юрия Ливена о доставленіи
провіянта его войскамъ.

Юрий Ливенъ—маюре гвардіи и полковникъ
кавалеріи Российской императрицы симъ универс-
саломъ даёт знать подлежащимъ властямъ
Брестского воеводства, чтобы онѣ, во избѣже-
ние всякихъ неудовольствій и обидъ, могущихъ
произойти для жителей отъ войскъ, поспѣшили
доставкою ему провіянта въ Кобринъ и Пру-

жаны въ слѣдующемъ размѣрѣ: съ каждого ды-
ма—по три гарнца муки ржаной, по полгарнцу
соли, по шести гарнцевъ овса и сѣчки (sie-
czki), по четыре пуда сѣна и по одному кулю
соломы. Провіантъ этотъ будетъ заченъ въ
счетъ слѣдующаго съ воеводства по Варшавской
диспозиції.

Roku tysiąc siedmsetnego trzydzieste-
go szóstego, miesiąca Februarii siód-
mego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim
Brzeskim, aktami starościńskimi, przede
mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrza-
nowskim—łowczym y podstarościm sądo-
wym województwa Brzeskiego, stanowszy
personaliter imić pan (слѣduje probѣль)
Naumow—chorąży wojsk Rossyiskich
naiasnieyszey imperatorowej ieymości,
uniwersal od wielmožnego imić pana
Liwena—półkownika od kawalerii wojsk
Rossyiskich do województwa Brzeskiego

wydany, ad acta xiąg grodzkich woie-
wództwa Brzeskiego podał, którego wpis-
sując w xięgi tenor sequitur estque
talisk:

Naiiasnieyszey imperatorowej Ros-
syiskiej, pani moiej miłosciwey, konney
gwardyi maior y półkownik od kawale-
rii iaśnie wielmožnym, wielmožnym ich-
mość panom senatorom, ministrom, dy-
gnitarzom, urzędnikom, rycerstwu, szlach-
cie, obywateлом duchownym y świeckim
prześwieńnego województwa Brzeskiego,
a mianowicie parafiam, in circuitu Ko-
brynia y Prużaney sytuowanym, po za-

leceniu usług moich podaje do wiadomości: Ponieważ sic exigentibus rationibus kilka chorągwi w prześwietne woiewództwo w. m. panów ordynuie, więc żeby one tak sobie, iako y w. m. panom, szukając przez się sufficiencyi, nie czynili krzywdy, więc upraszam w. m. panów, ażebyście z najbliższych koło Kobrynia y Prużaney woiewództwa Brzeskiego paraffii prowiant na też mieysca niżej wyrażone sprowadzić raczyli, nim dalsza podług konferencyi Warszawskiey nastąpi dyspozycya, a mianowicie: z dymu iednego mąki żytniej garncy trzy, krup półgarnca, soli półfunta, owsa garn-

cy szesć, sieczki garncy sześć, siana pudów cztery, słomy kul ieden, co wszystko ma być potrącono w przyszłym podług dyspozycyi Warszawskiey kwicie. Dan w Wilnie, roku tysiąc siedmsetnego trzydziestego szóstego, miesiąca Ianuarii piętnastego dnia.

U tego uniwersalu podpis ręki w. imścia pana Liwena, przy pieczęci, tegoż imścia temi słowy: Jerzy Liwen. Któryż to takowy uniwersał, za podaniem onego przez wyż wyrażoną osobę, ze wszystką w nim wyrażoną rzeczą, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y zapisany.

1740 г.

Изъ книги за 1737—1740 годы, стр. 2379.

399. Протестација обывателей воеводства Брестскаго противъ акта антекомици-
альнаго сеймика.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиися на антекомициальный сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій для избранія пословъ на сеймъ въ Варшаву и для составленія имъ инструкціи, учинили слѣдующую протестацію:

По открытии сеймика и по избраніи сеймоваго маршалка, когда было приступлено къ назначению пословъ, то нѣкоторые изъ обывателей,

опираясь на большинство головъ своей партіи, на диссидентовъ и людей неосѣльыхъ, а не на «verbum placet», отвергли составленную для пословъ инструкцію, и дали имъ свою, исполненную разныхъ проектовъ противныхъ закону; кроме этого, въ лицѣ сеймового маршалка Грабовскаго, они издѣвались подъ своими противниками, понося ихъ бранными словами и угрожая силой.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskiemi, przede mną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim—łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, stawać personalnie w w. i. pp. szlachta obywatele woewództwa Brzeskiego w kancellarii grodzkiej Brzeskiej, manifest na

rzecz w nim niżej wyrażoną ad aktą podali, in eum tenorem pisany:

My urzędnicy, rycerstwo, szlachta y obywatele woewództwa Brzeskiego niżej na podpisach rąk naszych wyrażeni, na seymik antekomiczny, za uniwersalem nayaśniejszego króla imścia Augusta trzeciego, pana naszego miłościwego, na dzień dwudziesty wtóry Augusta, roku terazniejszego tysiąc siedemsetnego czterdziestego, ad locum consi-

liorum, do Brześcia zgromadzeni, przed Bogiem, światem et coram actis grodu woewództwa Brzeskiego contra totum seymiku pomienionego antekomialnego, actum manifestuiemy się w ten sposób: iż po zagaeniu solita praxi na dniu wczorayszym przez iaśnie wielmożnego imc pana kasztelana woewództwa naszego seymiku, po obraniu zgodnie imc pana dyrektora, gdyśmy do obrania posłów przystąpili y z mieysc naszych, secundum usitatum praxim, w podaniu godnych ichmościów panów kandydatów na funkcję poselską, vigore instrukcii i. k. mości y uniwersalu, głosy zabierać chcieли; natenczas niektórzy ichmość, będąc in ambitu tey funkcji, dufaiąc w partię etiam z nieosiadłych ludzi zabraną, impracticato exemplo non per verbum placet, ale per pluralitatem opierać się umyśli. Iakoż przy znacznym tumulcie zebrawszy się precipitanter, gdy na dniu dzisiejszym, to-iest, dwudziestym trzecim Augusta, do klasztoru oo. Augustianów, postrzegając dobra pospolite do refektarza dla pisania instrukcji y formowania laudum zesliśmy się, tam iterum przybrawszy sobie prawem zakazanych dysydentów, proiecta, przeciwne prawu y wszelkieu słuszności, nigdy niepromulgowane y na nic nas braci nie zezwalające,

do instrukcji inserowali y nas szlachę, oponiących się przy prawie y słuszności wielmożnego imc pana Grabowskiego, marszałka seymiku naszego y wszystkichichimość słowy skomatycznemi lżąc, sromocząc, dalszym dyzugistem nakarmić odgrążali. Przeciwko czemu iakośmy się in facie całego zgromadzenia tamże w refektarzu u oyców Augustianów contra totum manifestowali się, tak y ad praesens w kancellarii grodzkiej woewództwa Brzeskiego iterum atque iterum manifestuiemy się.—Datum w kancellarii grodzkiej woewództwa Brzeskiego, roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia.

U tego manifestu podpisy rąk his exprimuntur verbis: Marcin Ar. Sawicki—komornik woewództwa Brzeskiego, Michał Przeuski mp., Gabryel Zdzitowski, Symon Zadernowski, Franciszek Michałowski, Krzysztof Hohol mp., Paweł Andronowski, Kasper Bohuškowski, Paweł Sawicki mp., Mateusz Jahołkowski mp., Jan Sawicki mp., Ludwik Ostrowski, Stanisław Sawicki mp., Jakub Zawistowski:—Któren to takowy manifest, przez osoby superius wyrażone ad akta podany, iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1740 г.

Изъ книги за 1737—1740 годы, стр. 2367.

**400. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, посыла-
емымъ на Варшавскій сеймъ.**

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиися на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ за-
сѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго
содержанія:

1) Благодарить короля за открытие предстоя-
щаго сейма, выразить предъ нимъ вѣрноподдан-
ническія чувства воеводства и желаніе ему сча-
стлиаго и долголѣтнаго царствованія.

2) По избраніи сеймового маршалка, требо-
вать заключенія новыхъ и возобновленія ста-
рыхъ мирныхъ трактатовъ съ государствами со-
сѣдними; въ случаѣ же неисполненія сего тре-
бованія—разорвать сеймъ.

3) Требовать также увеличенія войска, но съ
тѣмъ, чтобы оно содержалось не на подынныя
подати, а на другіе сборы, такъ какъ разорен-
ные крестьяне не могутъ больше взносить этихъ
податей и требуютъ въ нихъ облегченія, о чёмъ
и было уже заявлено на городенскомъ сеймѣ, и
чтобы на офицерскія мѣста назначались шлях-
тичи, а не иностранцы.

4) Въ случаѣ заявленій пословъ другихъ воев-
одствъ объ открытии монетнаго двора, о неап-
попитанскихъ суммахъ, о выкупѣ эльблонскихъ
плѣнныхъ, объ укрѣпленіи крѣпостей, присое-
динить къ имъ и свой голосъ.

5) Настаивать, чтобы поправки, сдѣланныя въ Литовскомъ статутѣ на городенскомъ сеймѣ
относительно репартиціи и двухлѣтнаго курса,
какъ вредныя для шляхетскаго сословія, были
ущищомлены.

6) Просить короля о сохраненіи для княжес-
тва открывшихся въ немъ вакантныхъ служеб-
ныхъ мѣстъ.

7) Ходатайствовать о дарованіи свободной тор-
говли Брестскому воеводству съ городомъ Гдан-
скомъ, по примѣру другихъ воеводствъ.

8) О воспрещеніи коронными войсками пере-
ходить Литовскія границы и о взысканіи съ та-
таръ, вторгнувшихся въ воеводство и произво-
дающихъ въ немъ неслыханные разбои и грабежи.

9) Просить о выдачѣ изъ государственного
казначейства вспомоществованія на окончаніе
парного (приходскаго) костела въ Брестѣ, такъ
какъ воеводство, по причинѣ крайняго разоре-
нія, помочь этому дѣлу не можетъ.

10) Обѣ утвержденіи за р.-католическимъ и
уніятскимъ духовенствомъ завѣщаныхъ ему раз-
ными лицами имѣній—однихъ и воспрещеніи вла-
дѣть другими.

11) Осохраненіи за Брестскимъ городничествомъ
правъ и преимуществъ, дарованныхъ ему преж-
ними конституціями.

12) Обѣ уплатѣ семейству Хржановскихъ
1,600 битыхъ талеровъ, внесенныхъ Людвигомъ
Хржаноискимъ на Ревятыцкое староство, ко-
торымъ означенное семейство не можетъ владѣть,
по причинѣ передачи его королемъ во владѣніе
кому-то другому.

13) Обѣ утвержденіи за Сузиними имѣнія
Верстока на правахъ ленныхъ.

14) Обѣ уплатѣ королемъ разныхъ повинно-
стей, сдѣдуемыхъ съ его экономическихъ имѣній,
какъ то: *посольщины, комиссарщины*, какъ за
прежнее, такъ и за позднѣйшее время, исключая
сложенныхъ настоящую конституціей.

15) О воспрещеніи Волынскимъ обывателямъ
сманивать и укрывать у себя бѣглыхъ кресть-
янъ Брестскаго воеводства.

16) О возвращеніи Казлыру Понятовскому и
Петру Пацковскому начальства надъ козацкими
полками, которое обѣщано было имъ припомѣ-
нными королевскими листами и универсаломъ
гетмана, а теперь отнято.

17) Обѣ оказаніи вспомоществованія заслу-
женному патріоту Николаю Жардецкому по слу-
чаю его прежнихъ и настоящихъ потеръ.

18) Для болѣе успѣшнаго исполненія означен-
ныхъ желаній воеводства заручиться содѣ-
ствіемъ гетмановъ в. и. Литовскаго.

19) Ходатайствовать о назначеніи Ал. Збо-
ровскаго поручикомъ въ одинъ изъ полковъ,
находящихся подъ начальствомъ кн. Игнатія Ра-
дивила.

20) Объ исполненіи желаній, выраженныхъ въ письмахъ прымаса, Виленскаго епископа и Виленскаго воеводы.

21) Объ освобожденіи отъ наказанія братьевъ Радищевскихъ, по случаю исполненія оного.

Roku tysiąc siedmsetnego czterdziestego, miesiąca Augusta dwudziestego wtórego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przedemną Franciszkiem z Chrzanowa Chrzanowskim – łowczym y podstarościm sądowym woewództwa Brzeskiego, comparendo personaliter imć pan Bartłomiey Pożarski – sługa wielm. imć p. Woyciecha z Konopnice Grabowskiego – marszałka seymiku antekomicialnego woewództwa Brześciańskiego, instrukcją od woewództwa na seym ichm. p. p. posłom wydaną, na rzecz w niej niżey wyrażoną, ad acta grodu Brześciańskiego podał, in eum tenorem pisząc:

Instrukcja od nas senatorów, dygnitarzów, urzędników ziemskich, grodzkich, rycerstwa, szlachty, obywatelów woewództwa Brześciańskiego, za uniwersalami i. k. mości pana naszego miłościwego, in locum consiliorum solitum, na seymik antekomicialny zgromadzonych, wielm. ichmę p. p.: Florianowi z Konopnice Grabowskemu – horodniczemu y sędziemu grodzkiemu woewództwa Brześciańskiego y Emanuelowiz Chrzanowa Chrzanowskiemu – podkomorzyowi tegoż woewództwa Brześciańskiego, posłom naszym, na seym immediate następujący, pro die tertia Octobris, anno currenti w Warszawie determinowanym, dana w Brześciu, dnia dwudziestego wtórego miesiąca Augusta, roku terazniejszego tysiąc siedmusetnego czterdziestego.

Rzetelne oycowskiego i. k. mości, pa-

na naszego miłościwego, około dobra pospolitego starania dowody, utrzymane szczęśliwie do tych czas pańską iego przezornością, lubo minantibus undique fatis, słodkiego pokoiu używanie nie do inszego końca, tylko do kontynuacyj teyże publicznej szczęśliwości zmierzającej, od dobrotliwego serca iego pańskiego, przez naznaczenie następującego seymiku, desideria proponowane w instrukcji iego pańskiey, do nas przysłaney, augustissimi et benefici pectoris do doskonałego rzeczy-pospolitey uszczęśliwienia collimantia sentimenta, iako od wszystkich tey oyczyszny synów, tak y od woewództwa naszego powinney ła skawemu sercu iego pańskiemu merentur wdzięczności, która, przy oświadczeniu należącey maiestatowi iego adoracyi, pro principali ichmę panowie posłowie nasi z pokornym podziękowaniem wyraziwszy, długoletniego panowania et quidquid magnis optabile votis apprecari nie omieszkaią; oraz wszelką naszą ad tuitionem dostojeństwa maestatu iego y praw oyczystych applikację fidelissime publice nomine spondebunt. A zatem ante omnia puncta wszystkie w instrukcji od i. k. mości, pana naszego miłościwego, do nas przysłaney wyrażone, fructum et decorem oyczyszny naszej concernentia, iako prawdziwe paterni erga nos amoris dowody, debito zelo et conatu promovere et manutene strictissime obligantur, mianowicie:

O porządku seymowania, aby nay pierwiej vigore wielu praw, a specialiter konstytucyi annorum tysiąc sześćset dziewięćdziesiątego, tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt dziewiątego, tysiąc siedmusetnego trzydziestego szóstego, do obrania imci pana marszałka przystąpiwszy, gra-

dibus w tychże prawach expressis, traktowali negotia rzeczy-pospolitey, a spezialiter: iż tak ad securitatem praw do stoieństwa i. k. mości, pana naszego miłościwego, iako też ad integratatem praw oyczystych manutenendam naypotrzebniejsza iest de circa debilitatem sił naszych z sąsiedzkimi potenciami dobra cointelligentia; dla tego ratificationem et confirmationem traktatów y soiuzów wszystkich, anterius zaszłych ze wszystkimi granicami, monarchiami, omnimo do utrzymywać obligantur ichmę panowie posłowie nasi; y ieśli się to stanom rzeczy-pospolitey będzie zdało, czy to przez legacye, czy też przez listowne expedycie z takową traktatów tych z strony swoiej manutenencia, vicinis potentis oświadczyć się svadebunt. Insuper, ieśliby kto ex male intentionatis jakową ansą y okazyą do naruszenia tych traktatów z którą kolwiek z sąsiedzkich monarchiy proponować ważył się; tedy przeciwko takowej propozycyi, iako oczewisto klęski oyczynny za sobą pociągającey, fortissime manifestować się, y przy tym manifeście etiam, cum discriminē seymu, opponować się ichmę pp. posłowie nasi indispesabiliter obligantur.

Ponieważ zaś tam interna quam externa securitas naybezpieczniet y naychwaleniet fundie się na własnych oyczystych siłach, to-iest, na liczny y regularnym wojsku: zaczym, referując sie do instrukcyi y uniwersału na seymik nasz przysłanych od i. k. mści, ichmę panowie posłowie nasi ten interes promować serio będą, hoc praecustodito, aby ta aukcia wojska mogła subsequi z pewną y niezawodną dla rycerstwa zapłatą, tudzież sine nimia exvisceratione incolarum nostrorum. Czemu prospiciendo, że komissia Grodzieńska, w roku tysiąc siedmsetnym trzydziestym ósmym ex mente reipublicae expediowa-

na, niektóre sposoby in alleviationem wyniszczonego fumario censu podaństwa wynalazła: więc ichmę panowie posłowie nasi, podziękowawszy tak i. w. imci panu marszałkowi pomienioney commissyi, emeritissimo w tey oyczynie dygnitarzowi, iako też w. ichmci p. p. kollegom i. k. mści pro impensa publico emolumento solicitudine, takowy akt commissionis utrzymawszy, y czy to przez applikowanie czopowego szeleżnego, skądby naypewnieszy był sposób, czyli też inne media, niezawodną wojsku zapłatą upewnawszy o zniesienie podatku podymnego, przez który od tak wielu lat extenuantur, albo ieśli byé nie może o iakkolwiek tego podatku diminucią, oraz aby tak w tym auctionalnym wojsku, iako też y starego zaciągu młodz polska szlachecka do szarz oficerskich sama tylko akceptowana była z exclusią extraneorum, usilnie starać się będą.

Otworzenie mennicy y recuperacją summ Neapolitańskich, uznanie komissyi, nie dozór Olkuskich, sposoby wykupienia servitorum Elbląskiego, reparacją fortec, ieżeli się zda ichmę pp. posłom górnieszych woewództw y powiatów promovere, y nasi ichmę panowie posłowie excedere do tego mają.

Correctura trybunału, seymem Grodzieńskim tysiąc siedmsetnego dwudziestego szóstego opisana, ponieważ szlacheckiemu stanowi iest przykra, przez reparticie biennium, przyczynienie dylacyi y dochody opisane, dla czego sprawiedliwości iniuriati za lat kilka docze kać się mogą: aby takowa repartitia y biennalis cursus zniesione byli, a według statutu w. x. Lit. y konstytucyi dawniejszych, trybunały y mniejsze subselia sądzili się — ichmę pp. posłowie nasi omnino starać się będą.

Lubo i. k. mość, pan nasz miłościwy, w dobrośliwym panowaniu swoim, wszelkie nam prawa łaskawie konserwo-

wać raczy, przypomnieć iednak ichmę panowie posłowie nasi, tak dawniejsze, iako y świeże tysiąc siedmsetnego siedmnastego roku konstytucyą o rozdawaniu wakansów wszelkich pacis et belli y suplikować będą o utrzymanie onych.

Kiedy wszystkie woewództwa y powiaty w. x. Lit. mają sobie pozwolone sprowadzenie soli zamorskiej, rzekami portowemi Niemnem, Wilią y Dzwiną, iedne tylko woewództwo nasze, mając port u siebie do Gdańska rzeką Bugiem, ma sobie zabronioną na komorach inventę soli tameczney: zaczym imhmę pp. posłowie nasi starać się będą quam studiosissime, iakoby obywatom soluchym sol suchedniowa practicato w koronie exemplo naznaczona była, albo też wolne ze Gdańską soli, oraz śledzi y wina bez żadney soluci na komorach Fewdańskiey, Nieszawskiey, Zakroczymskiey y innych, wszelkich sprowadzenie; także miasta, miasteczka, aby reflorescere mogły, kupcy wszelkie na wszelkich obudwu narodów komorach, aby depakowani nie byli, aby per constitutionem obwarowano było.

A ponieważ ichmę p. p. kommissarze, vigore konstytucyi tysiąc siedmsetnego siedmnastego roku, in ordine de reintegracyi dóbr ekonomicznych w woewództwie naszym będące, in decisiones iurum terrestrium udawali się; ażeby in futurum takowe praeiudicia nie działały się, instabunt ichmę p. p. posłowie nasi, aby w zachodzących dyfferenciach między dobrami królewskimi a ziemskimi, vigore konstytucyi tysiąc pięćset osmdziesiąt ósmego roku, na requizycią każdego szlachcica z kancelaryi komissiey wydane były.

Lubo wiele prawami y konstytucyami iest warowano, aby żołnierz koronny granic Litewskich et contra przechodzić y w onych naydować się nie ważył; iednak, kiedy półk tatarski nadworny i.

k. mości w komendzie imci pana Błędowskiego będący, illicite iest w woewództwo nasze wprowadzony, od którego ludzie, iako bez wiary zostające, nie tylko wielkie scandalia przy domach bożych, wspomnienia niegodne, popełniają, ale tym bardziej duffiąc w to, że z gaż swych przyaresztowaniem onych przytrzymani być nie mogą, na różne krzywy po drogach, rozboje po domach, złodziejstwo po targach, iarmarkach huczki licencują się, iakoż recentissime urzędnika godnego woewództwa naszego, w. imci pana podczaszego Brzeskiego, gromadnie napadły w mieście i. k. mości Kobryniu, iadącego do Brzescia na sądy, oprimowali, ludzi kilku imci porąbali: zaczym serio ichmę p. p. posłowie nasi instabunt do i. k. mości, pana naszego miłościwego, ut luant poenas takowi excessanei, y ażeby wprowadzeni z woewództwa były.

Iako siła należy, tak iurum maiestaticorum, iako et privilegiorum akademii Wileńskiey societatis Jesu servientium ad tranquilitatem publicam et authoritatis regiae na manutencyi; tak instabunt ichmę pp. posłowie nasi y monaco obstawać będą, ażeby pomienioney akademii Wilenskiey iura, praerogativa et privilegia, cum exclusione inszych tamże szkół, od nayaśniejszych królów ichmę y teraz szczęśliwie panującego nadane, y niemało dekretami utwierdzone, vigore iuż zaszłych in antecessum quitacyi, przez terazniejsze umocnione były.

Kościołowi farnemu, iako primo sanctuario Dei in metropoli w Brzesciu collationis nayaśniejszego regnanta, przez rewolucie nieszczęśliwe desertowanemu, dopiero ex sola providentia divina zaczętemu w erekcyi, ex lapide solo angulari, ażeby i. k. mość, pan nasz miłościwy, ex aerario suo subveniat munificencią pańską w dalszej konstytucyi y zakończeniu skutecznym do mu-

rów, ponieważ województwo contribuere nomine może obrationem dezolacyi,—ichmć pp. posłowie maiestatowi państwu rekomendować sua omnimoda activitate zechą.

Ad asylum obrad teraznieyszych naszych ichmć duchowieństwo, iakoto: ichmć księża Cistersi Wistycy względem fundacyi, aby dobra Wistycy, Buczemu cum attinentiis przez zesłego w Bogu imci pana Tyszkiewicza, podkomorzego Brzeziego, similiter przez imci pana Komorowskiego, pisarza ziemskego Mozyskiego, oraz imci pana Zaranka, starosty Źmudzkiego, Olizarow stav cum attinentiis na pomnożenie chwały Bozkiej nadane; także ichmć księża Trynitarze, w mieście Brześciu na Zawrynczu noviter fundowani, aby in omnibus fundis, tak do probostwa świętey Barbary tamże, iako też przy iuridice i. o. xiążąt Radziwiłłów; także ichmości księża Karmelici Krupczyccy, przy dworcu w mieście i. k. mości Kobryniu będącym, przez i. w. imci pana Jana Nesterowicza, kasztelana Brześciańskiego, y samą więcznością nabytym, a do fundacyi swojej Krupczyckiey, na lampa y organistę perpetuis temporibus zapisanym, aby był libertowany, y przy takowych fundaciach konserwowani byli, wniesili: zaczym nil quidquam derogando tak wielu konstituciom, a specialiter seymu Grodzieńskiego tysiąc siedmsetnego dwudziestego szóstego de non alienandis bonis od stanu rycerskiego do duchowieństwa, ichmć pp. posłowie nasi instabunt; iakoż in virtute tych praw a specialiter konstytuci seymu Grodzieńskiego wyż wyrażoney tysiąc siedmset dwudziestego szóstego roku, dobra w województwie naszym leżące: Malowa Góra z Berezówką, Starzyna, alias Mardorowicze, Samowicze, Buczemu, Swiszczowo patrimonium w. i. p. Franciszka Szujskiego, podstolego Brzeskiego, ex fatali casu księży Pawlinom Leśniańskim zapisane,

aby approbowane nie były; in simili dobra Choroszcza nazwane, w powiecie Słonimskim leżące, w possesyi ichmć księży Bazylianów Źyrowieckich będące, aby w konstytucią nie weszły ichmć pp. posłowie nasi doyrzeć obligantur.

Horodnictwo Brzeskie aby według dawniejszej konstytucji y zwyczajów circa praerogativas suas, tak za teraznieyszego privilegiata, iako też in futurum we wszystkich iurisdikciach y dochodach do niego należących zachowane było, domówić się ichmć pp. posłowie nasi non pretermittent.

Wiadoma iest krzywda ichmć pp. Chrzanowskich, podkomorzyów Brzeskich, których antecessor piae memoriae imci p. podkomorzy Brzeski kupił starostwo Rewiatyckie, alias dzierżawę, za summe tysiąc sześćset talarów bitych u w. i. p. Chodkiewicza — starosty Błudeńskiego, et possessione y summa wniesioną imci obnexiato, iako sumowne libitum było imci za consensem i. k. mości przedać y komu chcąc też kupić; tak kupiwszy imci p. podkomorzy Brzeski post decessum suum et percessionem amisit y summe, ponieważ też starostwo ex gratia principis komu inszemu post decessum imci p. Ludwika Chrzanowskiego iest konfrowane, żeby summa temu domowi tysiąc sześćset talarów bitych non deperiret, miał to sobie ex instantia województwa naszego rekomendowane negotium y z respektu panskiego rekompens,—ichmć pp. posłom naszym rekomenduiemy.

Dzierżawa Werstok cum attinentiis, dobra lenne w województwie naszym leżące, aby imieniowi ichmć pp. Suzinów zasłużonych w tey oyczynie civium, lennym prawem, przez konstitucję seymu teraznieyszego cedere mogła, iakoż przez recess seymu Grodzieńskiego tysiąc siedmsetnego dwudziestego szóstego iest rekomendowano—ichmość pp. posłowie sollicitabunt.

A że largicie należące z województwa naszego, iako to poselszczyzna, kommissarszczyzna, dawnemi konstytucyami obwarowane, do solocyi należące, przez pańskie dobra in detentione zostawały: aby iak dawnieysze, tak y teraznieysze wypłacone były, procz niniejszą konstytucyą obwarowanych, ichmć pp. posłów o dojrzenie urgentissime obliguiemy.

Lubo wiele praw y konstytucyi o wydanie zbiegłych poddanych rigorosissime opisanych iest; iednak kiedy ichmć pp. obywatele województwa Wołyńskiego y Podolskiego nietylko żeby one wydawać mieli, ale tym bardziej in antecessum wyszłych y pod sobą będących wysyłać, aby dalszych podmawiając wyprowadzali, iako tedy publiczne całego województwa detrimentum tak, aby ichmć panowie nasi domowiali się y w konstytucyi dovrzeli, aby obwarowano było zalecamy.

Chorągwie dwie kozackie, za listami przypowiedniemi i. k. mości y ordynansami hetmańskiemi w aktualney dyspozycyi ichmć pp. Kazimierza Poniatowskiego y Piotra Paszkowskiego będące, a teraz odebrane, aby według deklaracyi pana naszego miłościewego i. k. m. in pactis conventis daney, która wszystkich officialistów woyskowych za naiiaśnieyszego króla imci Augusta wtórego in obsequio rzeczy-pospolitey zostających, przy szarżach ich zachowała, pomienionym ichmościom przywrócone były, ichmć pp. posłowie nasi do i. k. mości solennissime instabunt.

Patriotę naszego emeritum imć p. Mikołaja Żardeckiego intuitu rescriptu i. k. mości pana naszego miłościewego, de data tysiąc siedmusetnego trzydziestego piątego upewnionego, przy dawnieyszey dezolacyi y teraznieyszey konflagracyi poniesioney ichmć pp. posłowie maestati recommendare, aby wsparty był pańską munificencią szlachcie podupadły,

adhibebunt curam, ciż i. pp. posłowie nasi imieniem województwa Brzeskiego do i. o. xiążat ichmć hetmanów obudwóch Litewskich na tymże seymie.

Instabunt za wielm. imć p. Aleksandrem Zborowskim — czesznikiem województwa Brzeskiego, o admissie do szarży porucznikowskiej, conferowaney imci od i. o. xięcia imci Ignacego Radziwiła — kraczyca w. x. Lit. ordinata ordynacyi Kleckiey i Dawidgrodzkiey, półkownika chorągwii petyhorskiej.

In reliquo punkta wszystkie w listach i. w. w. i. xieży primasa y biskupa naszego, także i. w. imci pana wojewody Bełskiego do congressu naszego pisanych, pełnym powinney recognicyi sercem przyjawszy, seriam et zelosam onych promotionem ichmć pp. posłom naszym rekomenduiemy.

Caetera fidei et activitati tychże ichmć pp. posłów naszych cum sponsione obligracyi naszey committimus. Datum w Brzesiu, in loco consiliorum nostrorum, dnia dwudziestego wtórego Augusta, tysiąc siedmusetnego czterdziestego roku.

Oskarżeni w trybunale gł. w. x. Lit. ichm. pp. Józef y Gabryel Radziszewscy in defensione życia tychże ichmć, a o przypadek stały zeszłego imci pana Piotra Hreczyckiego, kiedy iuż zadość trybunalskim dekretem uczynili et circa legem positivam statutu w. x. Lit. o woynę defensy wyrażoney utrzymane być powinni; promovebunt wielm. ichmć pp. posłowie hanc causam in theatro supremo arbitrii do obwarowania ichmć pp. Radziszewskich securitatem zdrowia y nakazania w tey sprawie perpetuum silentium.

U tey instrukcyi podpisy rąk his exprimuntur verbis: Woyciech z Konońcice Grabowski — marszałek seymiku antekomialnego y sędzic ziemska województwa Brzeskiego, Stefan Tarkow-

ski—kasztelan województwa Brzeskiego, Michał Stanisław Suzin—stolnik województwa Brześciańskiego, Franciszek Michał Szuyński—podstoli Brzeski mp., Paweł Buchowiecki — podczaszy Brześciański mp., Michał Starzyk Buczyński — obozny województwa Brzeskiego, Kazimierz Zubowski—krayczy ziemska, namiestnik grodzki województwa Brzeskiego, Dominik Antoni na Kamieniu Wereszczaka — chorąży Nowogródka Siewierskiego, Michał Kostrowicki—czesznik województwa Mińskiego, Stanisław Chrzanowski — podkomorzy województwa Brzeskiego, Michał Nesterowicz—starosta Oziatski, Felicjan Wereszczaka—oboźny województwa Brzeskiego mp., Józef Kościa, Alexander Zborowski—czesznik województwa Brzeskiego, Henryk z Grabownice Pełka—czesznikowicz województwa Brzeskiego, Felix Pełka—czesznikowicz województwa Brześciańskiego mp., Stanisław Łyszczyński—rotmistrz i. k. mości, Piotr Antoni z Benklewa Bęklewski, Gabryel Bęklewski—starosta Wisuniński, koniuszy powiatu Wołkowskiego, Antoni Stanisław Buchowiecki—skarbnik województwa Brześciańskiego, Dawid Kościuszko, Józef Kościuszko, Józef kniaż Szuyński—podstoli Bracławski, Kazimierz Ursyn Niemcewicz—strażnik województwa Brzeskiego, Maciey kniaż Szuyski — podczaszy Bracławski, Bonifacy Naraiowski mp., Gabriel Zdzitowiecki, Paweł Gayski — podstoli województwa Brzeskiego, Michał Rzeuski, Ignacy Oziembłowski—skarbnik Brzeski, Alexander Illicz, Bogusław Niepokocyzycki — mostowniczy województwa Brzeskiego, Marcin Niepokocyzycki, Ludwik Jan Żardecki—łowczy Grodzieński, Paweł Poniatowski—strukczaszy województwa Brzeskiego, Tomasz Żardecki, Michał Tokarzewski, Franciszek Stanisław Piotrowicki—czesznik Łatyszewski, Marcin Kościuszko Siechnowicki — krayczy województwa Brzeskiego, Mikołaj Zditowiecki, Maciey Tokarzewski, Karasiewicz z Karasiewa, Mikołaj Antoni Żardecki mp., Ludwik Jan Żardecki—łowczy Grodzieński, Walerian Bielaczyc, Michał Sterpiński, Xawier Franciszek Turski, Tomasz Turski, Xawier Misiewicz, Wiktoryn Turski, Romuald Franciszek Żardecki, Jan Tokarzewski, Antoni Rudnicki. Która to takowa instrukcja województwa Brześciańskiego seymiku antekomialnego, ze wszystką w niej inserowaną rzeczą przez osobę wyż wyrażoną ad acta podana, iest do xięg grodzkich województwa Brześciańskiego przyjęta y wpisana.

1746 г.

Изъ книги за 1745—1747 годы, стр. 3025.

401. Подтверждительная привилегия короля Августа IIIго, данная панцымь и путнымъ боярамъ Полоцкаго воеводства—Лопуху, Киселю и Никонову на право владѣнія Непоретовичами и Истчеко, съ принадлежащими къ иими имѣніями—на вѣчныя времена, имъ и ихъ потомству.

Roku tysiąc siedmset czterdziestego siódmeego, miesiąca Nowembra czterdziestego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Karolem Wieszczyckim—podstolim y podstarościm sądowym grodzkim woiewództwa Brzeskiego, comparendo personaliter Lewon Chryzmanowski—boiaryn pancerny y putny, obywateł Połocki, przywilej nayaśnieyszego króla imści Augusta trzeciego dawnych przywileiów, od nayaśniejszych antecessorów, regnatorów polskich, danych ludziom boiarom pancernym y putnym Połockim, konfirmacyjny dany y służący, do xięg grodzkich Brzeskich podał ku wpisaniu, który wpisując de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

August trzeci, z Bożey Łaski król Polski etc. Oznaymuiemy tym listem przywilejem naszym, komu o tym wiedzieć należało. Iż pokładany był przed nami przywilej confirmationis od nayaśniejszego antecessora naszego, s. p. króla imści Jana trzeciego, boiarom woiewództwa Połockiego pancernym y putnym nadany y służący, de tenore sequenti:

Jan trzeci, z Bożey Łaski król Polski etc. Oznaymuiemy tym listem przywilejem naszym, komu o tym wiedzieć należy. Pokładana była przed nami konfirmacia praw, boiarom pancernym y putnym woiewództwa Połockiego służąca, od antecessora naszego nayaśniejszego s. p. króla imści Michała, de data w Warszawie, dnia dziewiętnastego Apryla, roku tysiąc sześćset siedmdziestego, na ziemię Nieporetowicze y Istce nazwanę, z przynależnościami do nich należącemi, na służbie pancerney konney—quondam, Janowi Markiewiczowi, Tymofiejowi, Zkunowiczowi y Jakowu Kisielowi będącym dana, w których inkludują się przywileja y listy confirmationis od nayaśniejszych s. p. antecessorów naszych dane: pierwszy — przywilej Zygmunta

suplikowano nam przez panów rad y urzędników przy boku naszym rezydujących, abyśmy pomieniony confirmatio-nis przywilej powagę naszą królewską stwierdzić, ponowić y ony umocnić raczyli, którego przywileju słowo w słowo takowa iest essentia:

Augusta *), pod datą w Warszawie, na seymie walnym, roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt trzeciego, miesiąca Iulii piętnastego dnia; drugi przywilej króla imięsi Stefana; trzeci—list wielmożnego Andrzeja Sapiehi—woiewody Połockiego, pod datą w Połocku, dnia dwudziestego siódmego Nowembra, roku tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt siódmego, którym y wielmożny Kazimierz Sapieha, woiewoda Połocki na tenczas będący, podpisem swym, przy pieczęci, stwierdza; czwarty przywilej — Zygmonta trzeciego, quodam—Charitonowiczowi, Dinamowi, Illi Olechnowiczowi y Tymofiejowi Nikitowi dany na boiarstwo, na pargaminie, z pieczęcią wielką zawiesistą, pismem russkim pisany; piąty—list od wielmożnego Janausza Wyszgi—woiewody Połockiego, hetmana wielkiego księstwa Litewskiego, z podpisem ręki y pieczęcią, na papierze pisany, de data w Krzewicach, dnia trzydziestego miesiąca Oktobra, roku tysiąc sześćset dwudziestego dziewiątego; szósty przywilej Władysława czwartego, tymże boiarom pancernym y putnym na ziemię wyżey pomienioną dany. Wniesioną iest zatym do nas przez panów rad y urzędników, przy boku naszym natenczas będących, imieniem Michała, Leona Stefanowiczów y Zachara Fiedorowicza—terazniejszych boiar, iako sukcessorów, proźba, abyśmy onych przy tych ziemiach, Nieporetowicze y Istce nazwanych, z przynależnościami, zachowali y prawa, przywileje, listy wszystkie mocą y powagą naszą królewską stwierdzili, zmocnili y approbowali. My tedy król, do tey, iako słuszney, proźby łaskawie się skłoniwszy, pomienionych—Michała, Leona Stefanowiczów y Zachara Fiedorowicza, iako boiar pancernych y putnych, przy używaniu ziem, Nieporetowicze y Istce nazwanych, z przy-

należnościami do nich antiquitus należącemi, onych samych y ich sukcessorów cale y nienaruszenie wiecznymi czasy zachowuiemy y wszytkie im wyżey specifikowane prawa, przywileia y listy służące, we wszytkich punktach, kondyciach, kontentach, klawzulach y paragrafach stwierdzamy, zmacniamy y approbuiemy. Na co, dla lepszej wiary, ręka się naszą podpisawszy, pieczęć wielkiego księstwa Litewskiego przycisnąć rozkazałismy. Dan w Warszawie, na seymie walnym, dnia piętnastego miesiąca Decembra, roku Pańskiego tysiąc sześćset ośmdziesiąt pierwszego, panowania naszego szóstego roku. Jan król. Przypis, przy pieczęci mnejszej w. x. Lit., w te słowa: Approbata przywileju, boiarom pancernym y putnym woiewództwa Połockiego na ziemię, Nieporetowicze y Istce nazwane służącego, dane.

Y suplikowano nam przez panów rady nasze, przy boku naszym rezydujące, imieniem boiarów naszych Ihnata Łopucha, Sawelego Kisiela y Iwana Nikonowa, w woewództwie Połockim będących, abyśmy authoritate nostra regia przy tych ziemiach y majątkościach wyż specifikowanych Nieporetowicze y Istce, cum attinentiis, to-iest: Szapilna, Mylna, Jazna, Biełaia, Lisna, Ozierszcze y Mieczerca, ich samych, żon, dzieci y sukcessorów onych, przy spokoyney possesji zachowali, utwierdzili, od niesłusznych impetytorów, do nich samych y dóbr onych interesujących, się zakryli, ochronili, prawa, przywileia, listy, wyż datą opisane, in omnibus punctis, clausulis, contentis et paragraphis stwierdzili, zmocnili y aprobowali. My tedy król August wtóry, ad instantiam panów rad naszych, do wniesioney supliku mianowanych boiar Połockich—Ihnata Łopucha, Sawelego Kisiela y Iwana Nikonowa, iako słuszney, łaskawie się skłoniwszy, przy tych wyż specifikowanych do-

* Должно быть Сигизмундъ III-й.

brach, antiquitus successorum ich od naya-
niaśnieyszych antecessorów naszych, ś. p.
królów ichmość polskich, przy spokoyney
y nienaruszoney possessyi ich samych,
żon, dzieci y sukcessorów onych, wiecz-
nymi czasy zachowuiemy, niesłusznych
imperitorów do tych przerzeczonych dóbr
y osób dzierzącym interesującymi się od-
dalamy y wyż wyrażone prawa, przy-
wileia y listy we wszystkich punktach,
klawzulach, kondyciach y paragrafach
stwierdzamy, zmacniamy y approbuiemy.
Na co, dla lepszey wagi, wiary, ręką się
naszą podpisawszy, pieczęcią w. x. Lit.
stwierdzić rozkazaliśmy. Dan w Warszawie,
dnia trzeciego miesiąca Marca,
roku tysiąc siedmsetnego dwudziestego,
panowania naszego dwudziestego trze-
ciego roku, Augustus rex. Mieysce pie-
częci mnieyszey wielkiego księstwa Litew-
skiego. Approbacia praw, przywileiów
y listów boiarom pancernym y putnym
Połockim—Ihnatu Łopuchowu, Sawielemu
Kisielu y Iwanu Nikonowu na dobra,
Nieporetowicze y Istce cum attinentis,
w województwie Połockim leżące.

My tedy król August trzeci, do wnie-
sioney przez panów rady urzędników, przy
boku naszym rezydujących, imieniem wyż
wyrażonych boiar pańcernych y putnych
Połockich suppliki, łaskawie się skłoniwszy,
wszystkie prawa, przywileia, od naya-
niaśnieyszych antecessorów naszych onym
nadane y służące, we wszystkich punk-

tach stwierdzamy, y zmacniamy ap-
probuiemy y konfirmuiemy. Na co,
dla lepszey wagi, ręką się na-
szą podpisawszy, pieczęć wielkiego
księstwa Litewskiego przycisnąć roskaza-
liśmy. Dan w Warszawie, dnia dwudzie-
steego miesiąca Grudnia, roku Pańskiego
tysiąc siedmset czterdziestego, szóstego
panowania naszego trzynastego roku.

U tego przywileiu i. k. mości konfir-
macyjnego podpis króla iegomości y se-
kretarza pieczęci mnieyszey w. x. Lit.
takowy: August rex. Confirmatio praw
y przywileiów boiarom pancernym y pu-
tnym Połockim. Stefan z Głogowy Kos-
sowski—czesznik Brzeski, Kiiowski, iego
królewskiey mości pieczęci mnieyszey
w. x. Lit. sekretarz, pieczęć w. x. Lit.
w puszcze blaszaney na sznurach iedwab-
nych zielonych, u tego przywileiu, na
pargaminie wypisanego, wiszącej na wo-
sku mienowanym, czerwono wybita; na
składaniu zaś tego przywileiu deskrypcja
takowa: Pro cancellariatu celsissimi et
illustrissimi principis Michaelis ducis in
Klewan et Źukow Czartoryiski procanc-
cellarii m. d. Lithuaniae, Homeliensis, Ge-
orgensis - Burgensis, Uszwiatensis, Podus-
conatensis etc: capitanei, sigillatum; est
in actis. Który ten takowy i. k. mości
przywilej, przez wyż wyrażoną osobę
ku wpisaniu podany, ze wszelką w nim
wyrażoną rzeczą, de verbo ad verbum
iest przyjęty y wpisany.

1748 г.

Изъ книги за 1748—1751 годы, стр. 1121—1140.

402. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная посламъ отправляемымъ на Варшавскій сеймъ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшиися на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ заѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на шестинедѣльный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) По принесеніи теплыхъ молитвъ Всемогущему Богу за его заботы о сохраненіи «сладкой вольности польской», сколько полезной для шляхетства, столько же и завидной для другихъ народовъ, послы обязываются прежде всего поблагодарить короля, который неусыпно печется о благоденствії и спокойствії рѣчи-посполитой,— особенно въ эти опасныя для нея времена, когда съ одной стороны свирѣпствуютъ жестокія войны, а съ другой— злоумышленныя срыванія сеймовъ, отнимающія у нея средства къ внутренней самодѣятельности и политическому самосохраненію. А чтобы предстоящій сеймъ могъ окончиться благополучно, то они позаботятся — не допускать въ сеймовыи прѣнія ничего такого, чтобы могло клониться къ его замедленію, тѣмъ болѣе къ сорванію, позаботятся о веденіи его въ томъ порядкѣ сеймикованія, который изложенъ въ конституції 1690 года.

2) Должны поднять вопросъ обѣ увеличеніи войска, какъ въ видахъ обеспеченія вѣтшиной безопасности государства отъ враговъ, такъ и доставленія службы для шляхетской молодежи. Средствами къ содержанию его могутъ быть: по-даты, гиберны, поголовная подать юдковскай, открытие шеляжнаго монетнаго двора, сборы съ монополій и, наконецъ, всѣ тѣ виды податей и налоговъ, которые изложены въ универсалѣ по этому дѣлу, изданномъ на сеймѣ 1629 года, исключая податей поземельныхъ и тѣхъ изъ вышесказанныхъ, которые взимаются въполномъ количествѣ, соотвѣтственно закону.

3) Но такъ какъ всѣ вышеприведенные сред-
ства къ содержанию въ теченіи шестинедѣль-
ного срока не могутъ быть ни собраны, ни об-
слѣдованы съ надлежащою точностью, то воевод-
ство уполномочиваетъ своихъ пословъ ходатай-
ствовать о назначеніи особой распорядительной
комиссіи, которая бы специально и занялась

этимъ дѣломъ,— съ тѣмъ однакоже условиемъ, чтобы послѣ утвержденія ея, дѣятельность ея не подвергалася ни колебаніямъ, ни измѣненіямъ. Въ кругъ занятій этой комиссіи должно быть включено и изысканіе средствъ къ поправленію разстроенныхъ королевскихъ имѣній.

4) Должны ходатайствовать, чтобы Брестская почта, одобренная конституціей 1726 года, данная на вѣльномъ сеймѣ Сапіегѣ и до сихъ поръ правильно поддерживаемая,— была оставлена на прежнихъ основаніяхъ.

5) Позаботиться, чтобы рѣчь-посполита, въ видахъ поправленія финансовыхъ средствъ княжества, приняла сочастіе въ очисткѣ портовыхъ рѣкъ отъ песку и камней и приказала-бы подскарбію в. кн. Литовскаго озабочиться исполненіемъ этого дѣла на мѣстѣ, а равно, чтобы наложила запрещеніе и на безпшлининую заграничную торговлю иностранцевъ, какъ убыточную для казны и разорительную для купечества.

6) Поставить на видъ рѣчи-посполитой какъ заслуги подскарбія в. кн. Литовскаго и его ежегодныя издергіи и потери, такъ равно и разстройство финансовъ,— съ тѣмъ, чтобы первыи были оцѣнены по достоинству, а на послѣднее обращено было надлежащее вниманіе.

7) Просить короля — завязать переписку съ Римскимъ дворомъ относительно самосторѣйшей канонизаціи остатковъ Андрея Боболи, находящихся въ езуитскомъ коллегіумѣ въ Пинскѣ, такъ какъ это «драгоцѣнное сокровище Литовскихъ провинцій» до сихъ поръ еще не признано святымъ, несмотря на столько чудесъ и испытаній — съ одной стороны, и ходатайства жителей — съ другой.

8) Ходатайствовать обѣ утвержденіи за Брестскими Тринитарами фундуша, состоящаго изъ земли пожертвованной имъ Петромъ Озембловскимъ — de redemptione captivorum (т. е. для выкупа пленныхъ).

9) Отдавши должное почетніе и древности рода и личнымъ заслугамъ Виленскаго воеводы — кн. Радивилла, сколько знаменитымъ, столько же известнымъ и государству и Европѣ, послы обя-

зываются принести рѣчи-посполитой жалобу на его однофамильца—Мартина Радивила, краичаго в. кн. Литовскаго, который, поддавшись вліянію какого-то жида Шимона Бомзовича, вопреки со-вѣтамъ и увѣщаніямъ и своего однофамильца—воеводы и Луцкаго епископа, разбойничаетъ и безчинствуетъ до невѣроятной степени; доказательствомъ этому могутъ служить жалобы на него—Выгановскихъ, Грабовскихъ, Пузинъ и ксендза Сузина, потерпѣвшихъ отъ него не только на своихъ имѣніяхъ, но и на личностяхъ. По сemu послы обязываются упросить короля и рѣчь-посполитую—угомонить чѣмъ бы-то ни было этого опаснаго человѣка, а жида, какъ злакачественнаго наушника и подстрекателя, позволяющаго себѣ неслыханное глумление надъ шляхтой—признать повиннымъ смерти, съ правомъ привести въ исполненіе этотъ приговоръ даже магдебургія.

10) Принести жалобу на Петрецкаго—полковника козацкаго отряда, Лиговскаго подчашія, въ томъ, что онъ, сдѣлавши наѣздъ на имѣнія Озевичей, избѣгъ до полусмерти Рушевскаго старосту Ваньковича и самъ, какъ сказываются, бѣжалъ за границу; чтобы рѣчь-посполитая признала его по сemu повиннымъ смерти.

11) Позаботиться, чтобы рѣчь-посполитая не утверждала конституціей за Лепновскими ксендзами Павлинами спорныхъ имѣній покойного князя Шуйскаго какъ потому, что отчужденія дворянскіхъ имѣній духовенству, подъ какими бы то ни было названіями, строго воспрещаются различными законами, обезпечивающими права в. к. Литовскаго, такъ и потому, что духовенство до сихъ поръ нарушаетъ эти законы, частію приобрѣтай себѣ имѣнія за деньги, частію же захватывалъ оныя подъ видомъ фундушовыхъ.

12) Просить короля, чтобы онъ разрѣшилъ князю Брону, избранному курляндскому княжествомъ въ свои правители—владѣть страной, и чтобы оградилъ его отъ иностраннаго вмѣшательства.

13) Для преображенія зла, испытываемаго Брестскимъ воеводствомъ отъ воеводства Волынскаго вслѣдствіе многочисленныхъ крестьянскихъ побѣговъ на Волынь, куда влечетъ крестьянъ сколько природное легкомысліе (роюноѣ), столько же и увѣренность что ихъ не выдадутъ, послы должны домогаться у названнаго воеводства законнаго и братскаго удовлетворенія. А чтобы поскорѣе и подешевле устроить это дѣло, Брестское воеводство совсѣмъ, между прочимъ, прѣбѣгнуть къ слѣдующимъ мѣрамъ:

а) выбратьъ изъ среды депутатовъ на текущій

сеймъ 6 человѣкъ, но только принадлежащихъ къ воеводствамъ незainteresованнѣмъ въ этомъ дѣлѣ, и образовать изъ нихъ особую комиссию съ правами ассесорскихъ судовъ;

б) время и мѣсто для дѣйствій ея опредѣлить на сеймѣ, а порядокъ назначить тотъ, который опредѣленъ на сей предметъ въ конституціи 1667 года, одобренной и самимъ Волынскимъ воеводствомъ;

в) въ случаѣ непринятія реліаціи въ одномъ судѣ, оная должна быть подана въ другой; но еслибы и этотъ не принялъ ея, то должна быть подана въ Брестскій судъ;

г) позывъ долженъ быть—четырехнедѣльный; крайній срокъ—безъ всякихъ отговорокъ, а декреты—по смыслу конституціи,—или штрафъ въ 100 польскихъ золотыхъ, или выдача бѣглого въ теченіе 4-хъ недѣль, или же присяга, что та-коваго передъ позвомъ не было и гдѣ оный—неизвѣстно;

д) комиссія пользуется содѣйствіемъ гродскихъ властей и противъ непокорныхъ назначаетъ мѣры, предусмотрѣнныя въ законѣ.

е) во избѣженіе уклончивости отъ суда со стороны лицъ обвиненныхъ, истцамъ предоставляется свободный выборъ форумъ.

14) Послѣднѣй рекомендуется тщательно позаботиться о поправкѣ законовъ относительно уничтоженія двухлѣтнихъ реестровъ, сокращенія не-нужныхъ деляній, особенно въ дѣлахъ чистаго наименованія, а также и въ обезпеченіи содержанія низшихъ инстанцій.

15) Позаботиться, чтобы вице-регенты были выборные, присяжные и поссесіонаты.

16) Чтобы фундушъ, назначенный Матуссви-чъмъ ксендзамъ Маріанамъ, былъ утвержденъ за ними конституціей.

17) Чтобы сумма, внесенная до унії Игнатіемъ Выгановскимъ на старство Озяцкое, не только была обезопашена, но чтобы также сохранены были за онымъ Выгановскимъ и имѣніи, данные ему въ пожизненное владѣніе Августомъ III, съ освобожденіемъ ихъ отъ всякихъ общественныхъ податей.

18) Чтобы этотъ, а равно и другой Выгановскій Казимиръ, приозванные къ суду подстрѣленными и теперь умершимъ Залусскимъ, были освобождены отъ него, какъ привлеченные къ дѣлу невинно; но Антоній Выгановскій чтобы не былъ уволенъ конституціей ни отъ его ех-cessowъ, ни отъ декретовъ.

19) Позаботиться объ утвержденіи за законными наслѣдниками имѣнія Стараго Села, принадлежавшаго фамиліи Костей.

- 20) Объ отдачѣ 22,469 польскихъ золотыхъ, съѣдуемыхъ Холмскому—Райскому стольнику.
- 21) Объ увольненіи Адама и Осипа Костей, а равно и ихъ потомковъ отъ возвѣденія на нихъ Петрицкимъ дѣла, по случаю его скоропостижной смерти.
- 22) О неутвержденіи за ксендзами Базиліанами имѣній, принадлежащихъ законнымъ наслѣдникамъ Ласковскаго.
- 23) О запрещеніи жидамъ владѣть ленными имѣніями, тѣмъ болѣе экономическими, съ угнетеніями христіанъ въ католическомъ государствѣ, а равно и владѣтелямъ — отдавать таковыя первымъ.
- 24) О запрещеніи татарамъ равняться въ достоинствахъ съ родовитой шляхтой, а равно и пріобрѣтать имѣнія за суммы, превышающія половину стоимости и по закладнымъ листамъ.
- 25) Объ удовлетвореніи убытковъ, понесенныхъ Толочками отъ королевскихъ крестьянъ.
- 26) Объ утвержденіи фундушей за Мозырскими Базиліанами, пожертвованныхъ имъ Комаровской, для вящшаго пріувеличенія унії.
- 27) Объ отдачѣ уніятамъ церквей, какъ сильно отнятыхъ у дизунитовъ, такъ и перешедшихъ на сторону унії— добровольно.
- 28) О присоединеніи къ деревнѣ Славной шляхетскихъ земель, отнятыхъ у нея экономіей Тулической.
- 29) О послабленіи въ уплатѣ податей, взятыхъ у рѣчи-посполитой за деньги старостамъ.
- 30) О неутвержденіи фундацій, убыточныхъ для законныхъ наслѣдниковъ, составленныхъ хотѣбы и для новорожденныхъ потомковъ.
- 31) Объ утвержденіи за Жардецкими имѣнія Старой Воли, находившагося въ ленномъ владѣніи ихъ предковъ.
- 32) О свободномъ провозѣ Гданской (Данцигской) соли въ Брестское воеводство.
- 33) О не причисленіи къ имѣніямъ экономическими имѣнія Моровичъ (Пинскаго уѣзда), находящагося въ пожизненномъ владѣніи.
- 34) Чтобы послы публично поблагодарили графа Сопѣгу и князя Чарторыйскаго за ихъ услуги отечеству.
- 35) Объ удовлетвореніи разныхъ лицъ, какъ то: Верещаки—Брестскаго хоружаго за его статистическая изслѣдованія; Пашковскихъ за наѣздъ крайчаго Литовскаго ин. Радивила; наслѣдниковъ Ромера возвращенiemъ имъ суммы въ 188,790 зл. польск., заимообразно выданной ихъ отцемъ рѣчи-посполитой на продовольствіе артилеріи.
- 36) Все осталное, здѣсь не доказанное, получается доказать посламъ—поподробнѣ и точнѣ на сеймѣ.

Roku tysiąc siedmusetnego czterdziestego ósmego, miesiąca Septembra dnia
wiazego dnia.

Na urzędzie iego królewskiey mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Karolem Wieszczyckim— podstolin y podstarościm sądowym grodzkim woewództwa Brzeskiego, comparendo personaliter imci pan Kazimierz Jelec, instrukcyą ww. ichmość pp. Marcinowi Matuszewiczowi— stolnikowi y pisarzowi grodzkiemu woiewództwa Brzeskiego, y Stanisławowi Kropińskiemu— miecznemu Nowogródzkiemu, zgodnie et sine ulla contradictione obranym, posłom z woewództwa Brzeskiego na seym ordynaryiny, sześniedzielny, w roku teraźniejszym tysiąc siedmusetnym czterdziestym ósmym odprawować się mający, przez nas deputowanych, laudo publico do pisania instrukcyi et ex concordi całego woewództwa assensu naznaczonych, in loco solito consiliorum ww.

ca, ad acta podał, którą wpisując de verbo ad verbum, tak się w sobie ma:

Instrukcya, ww. ichmościom panom: Marcinowi Matuszewiczowi— stolnikowi y pisarzowi grodzkiemu woiewództwa Brzeskiego, y Stanisławowi Kropińskiemu— miecznemu Nowogródzkiemu, zgodnie et sine ulla contradictione obranym posłom woewództwa Brzeskiego na seym ordynaryiny, sześniedzielny, w roku teraźniejszym tysiąc siedmusetnym czterdziestym ósmym odprawować się mający, przez nas deputowanych, laudo publico do pisania instrukcyi et ex concordi całego woewództwa assensu naznaczonych, in loco solito consiliorum ww.

oo. Augustyanów Brzeskich dana
y napisaną, anno Domini mille-
simi septingentesimo quadrage-
simi octavo; die decima nona
mensis Augosti.

Iako wszystkie ludzkie dzieła, a tym bardziej universalitatem publicznego dobra zawierające, od samego Pana Bo-
ga wszechmogacego nieograniczonej nad
nami opatrzości y dobroci, auspicari
należy, tak składamy pokornym sercem
temu Królowi królów y Panu zastępców,
iako naygłębszą adoracyą, dziękując za
to, że zazdrosną innym narodom, a nam
nader pożyteczną y słodką wolność pol-
ską, do tych czas w kardynalnych iey
prawach y swobodach, konserwować ra-
czy, miłym nas, w pośrodku zapalo-
nych w całej Europie marsowych poża-
rów, nasycając pokojem. A to złożyszy
Supremo Numini dzięczynienie, obligu-
iemy naypierw iww. ichmość panów po-
słów naszych, ażeby nayśniejszego
króla i. mości, pana naszego miłościve-
go, iako tey nad nami Boskieu prowi-
dencyi causam secundam et efficientem,
powinnym naynizszej submissyi naszey
wenerując respektem imieniem całego wo-
iwództwa naszego, pełne wdzięczności
złożyli podziękowanie: że i. k. mość,
pan nasz miłoścwy, oycowskim do nas
przywiązałszy się affektem, wszystkie
siły swoje y nieoszacowane zdrowie na
to iedyne łoży, aby nas tak, iak zaczęł
w miłym inter tot bellorum aestus, pod
cieniem skrzydeł swoich zachował; y lu-
bo oculta vis fatorum tyle seymów per
contumacem niektórych mniey o dobro
pospolite dbających licentiam zerwanych,
rzecz-pospolitą naszą bez żadney obrony
y sposobów ratowania się na samą wąt-
pliwej fortuny exponowała dyskrecja;
przecież iego królewska mość, pan nasz
miłoścwy, nie przestaie salutares solli-
citare conatus do ratunku tey miłej oy-
czyzny naszey, kiedy y teraz seym or-

dinaryiny, sześciedzielny, w Warszawie
agitować się mający, dobrowolnie złożyć
raczył. Aby zatym, chwalebne y dobro-
tliwe nayśniejszego króla iegomości,
pana naszego miłościvego, usiłowania,
za natchnieniem w serca consulentium
Divi Pneumatis, szczęśliwy y pożądany
wzięły skutek, starać się o to naypier-
wiey będą ww. ichmość pp. posłowie na-
si, aby żadne materye in gremio izby
poselskiey nie były wnoszone y agito-
wane, któreby szkodliwe przeciągniecie
czasu seymowego do ostatnich momen-
tów, a tym barzีย, strzeż Boże, zerwanie
seymu causare mogły; lecz stosując
się do konstytucyi tysiąc sześćset dzie-
więdziesiątego roku obligentur ww. ichmś
pp. posłowie porządek seymowania reli-
giouse utrzymać.

Aukcję woyska iako iest wiekami po-
żądane dzieło, aby rzecz-pospolitą iner-
tem od przypadających insultów nieprzy-
jacielskich uczynić bezpieczną; tudzież,
aby młodzi szlacheckiey otworzyć plac
applikowania się do wojennych czynów
et benemerendi de patria,— ichmość pp.
posłowie nasi usilnie promować będą. A
że nec miles sine stipendiis nec stipen-
dia sine tributis być mogą: więc takie
woiwództwo nasze podaje do kontrybu-
cyi sposoby, to iest: aukcyonowanie, we-
dług uwagi y potrzeby, podatki—czopo-
wego y szelenżnego, ac ultimae consu-
mentiae kwartae, sprawiedliwszą niż na
komisji Grodzieńskiey, per tot perju-
ria liquidowana, z intrat dwornych sta-
rostw y dzierżaw, habita także ratione
hyberny, aby gdzie mało płaca, była
aukcyonowana; aukcja sowitością po-
głównego żydowskiego, otworzenie men-
nicy szelagowej, według concertatum
commissyi Grodzieńskiey in anno mil-
lesimo septingentesimo trigesimo septimo
agitowaney; monopolia różne ac denique
genera podatkowania w uniwersale po-
borowym seymu tysiąc sześćsetnego dwu-

dziestego dziewczącego, aby reasumowane były, excypuiac omnigenam agrarium contributionem, także y te excypuiac podatki, które ad normam tegoż uniwersalu są in execuzione.

Że zaś te wszystkie sposoby w czasie krótkim sześniedzielnego seymowania zlustrowane et in ordine instantaneae executionis ułożone bydż nie mogą: za czym iako woiewództwo nasze na przeszły immediate seym ichmość panom posłom naszym dało moc zezwolenia— pro decisiva, in solo puncto tych podatków, żadnych innych nie mieszczać materyi, commissione; tak y teraz, reassumując tenże projekt swój, toż samo ichmość panom posłom naszym— ratione decisivae commissionis, praecomittimus; która kommissya, ieżeli za zgodą wszystkich stanów rzeczy - pospolitey umówiona będzie, y gdy potym, Deo dante, przyidzie ad executionem, tedy nic iuż discussio onej in ordine odmienienia,— przez co by całe opus mogło ruere, y nigdy nie bydż zakończone, ale tylko przykładem tak wiele komissyi podobnych in republica praktykowanych, pro maiori robore na przyszłym seymie post expeditionem sui, approbowana, intercedente omnium ordinum consensu bydż powinna. Pod też komissyi decisią podpadać mają sposoby przyprowadzenia ad reflorescentiam miast i. k. mości salvo per omnia wiary świętey katolickiej y praw rzeczy pospolitey kardynalnych iure et immunitatis.

Poczta Brzeska iako per constitutio-
nem anni tysiąc siedmusetnego dwudzie-
stego szóstego iest approbowana et per
sancitum walney rady w roku tysiąc
siedmusetnym trzydziestym piątym ad dis-
positionem i. w. imci pana Jana Fry-
deryka na Kodniu, Dorohostaiach, Czar-
nobylu, Kopyłach, Wierzchowicach y
Sapieżynie Sapiehy— kanclerza wielkie-
go w. x. Lit., starosty sądowego woie-

wództwa naszego, iest oddana, y dotąd punktualnie regulowana; tak aby iuxta expressam mentem praemissorum inviolabiliter zachowana była,— serio instabunt ichmość panowie posłowie nasi.

A iako każdego państwa nie poślim iest fundamentem publicznego skarbu bezpieczeństwo, tak chcąc in statu perfectissimo widzieć podupadłe skarbu w w. x. L. importancye,— oraz, insistendo konstytucjom: tysiąc sześćset iedynastego, tysiąc sześćset czterdziestego siódmego, tysiąc sześćset czterdziestego dziewczętego, tysiąc sześćset sześćdziesiąt wtórego, tysiąc sześćset siedmdziesiąt szóstego, tysiąc sześćset siedemdziesiąt siódmego, tysiąc sześćset siedemdziesiąt ósmego et aliis recentioribus, intimuiemy ww. imci panom posłom et unanimi onych abstrin-
gimus voto,— ażeby zamulałe y kamieniami cale zasadzone portowe rzeki, publiczne tamujące commercia, rzecz-pospolita wychędożyć pozwoliła y na to sumptum adaequatum obmyśliwszy, amore boni publici i. w. imci pana hrabi Flemminga— podskarbiego w. w. x. Lit. obligowała, ażeby do wykonania takowego dzieła oddał momentum swoiej applikacyi. A że zageściły się niepraktykowane w państwie naszym na portach publicznych wielki detryment skarbowym intratom przynoszące abusus, iż exotica commercia przez zagraniczne prowadzone osoby nie tylko kupcom państw naszych in lucro honesto onych czynią przeszkodę, ale też, sub praetextu iakowychś ad male narrata otrzymanych paszportów, żadney na komorach skarbowych nie czyniąc satysfakcyi, nostris ditescunt opibus, a skarb publiczny w swoich upada dochodach: zaczym, chcąc takowe rescindere abusus, upraszamy ww. ichmość panów posłów, ażeby inter primas negotiorum sollicitudines starali się takowym zapobiedz inkonveniencyom.

A że wielkiego skarbu ministra i. w.

imć pana podskarbiego Litewskiego zelo publico oświadczona oyczyznie przysługa emeritissimis doskonalej nie może inclarescere dotibus,— iako kiedy gratae reipublicae in publica oney facie remonstrowana będzie, kiedy nie tylko sto tysięcy superaty corocznie contribuit, ale też znaczne, bez naymniejszego profitu dla dobra pospolitego, victimando azardy, publica patriae, non privata commoda quaerit, y z pogorzałych recenter tyłu miast, towarów kupieckich znaczny w importancyach publicznych ponosi deces: zaczym nie tylko godne onego gloriose gesta opera ww. imć pp. posłowie caley rzeczy-pospolitey enarrare obligantur; ale też tak wielki skarbu Litewskiego depans z publiczney poniesiony nieszczęliwości discretissimae teyże rzeczy-pospolitey recomendabunt animadversioni.

Skarb nieoszacowany, bo sanguine martyrum zaszczycony, kleynot, ozdoba et munimen prowincyi Litewskiey, venerabilis Andreas Bobola societatis Jesu w Pińskim, u ichmośc księży Jezuitów tamtejszych deponowany, kollegium po tyłu canonice examinowanych y doznanych cudach, dotąd cum solatio universorum pożądaney, że się nie może doczekać kanonizacyi: zaczym, iunctis in universum votis, upraszamy ww. ichmę pp. posłów, ażeby ten interes, pro prima sistemate swoiej legacyi wziąwszy, nayaśniejszemu maiestatowi suplikowali y całą rzecz-pospolitą ad iustum chcieli commovere zelum,— ażeby i. k. mość, pan nasz miłościwy, nomine maiestatis et totius reipublicae łaskawą ad sacram sedem apostolicam uczynić raczył quam toties odezwę o iak nayprętszą dekretu canonisationis exposcendo promulgatię.

Fundacya ww. xx. Trynitarzów Brzeskich—«de redemptione captivorum» przez w. imci pana Piotra Oziembłowskiego—

woyskiego Brzeskiego uczyniona, ażeby approbari mogła,— oraz, incorporationem nadanych antiquitus kościołkowi świętey Barbary gruntów otrzymała, iako na tym miejscu, gdzie ten stał kościółek, ufundowana,— instabunt ww. ichmość pp. posłowie.

Rekognoskuie woiewództwo nasze wielkie— nie tylko w rzeczy-pospolitey, ale y w całej Europie, tak za wiare świętą katolicką, w rozkrzewieniu y bronieniu oney, iako też za prawo y wolności nasze, walecznym laurem y mądrą oliwą uwieńczone merita a saeculis znamienite Augustae domus i. o. xiążat ichmość Radziwiłłow et in singulari i. o. xiążectwa imści woiewody Wileńskiego — hetmana w. w. x. Lit., prawdziwego wolności assektora y wszystkie magnarum animarum antecessorów swoich possiduiącego cnuty y talenta— plena veneratur acerra. Oraz solennie przeprasza, że ostatniemi przyciśnione dolegliwościami, musi się gemebunde żalić przed całą rzeczą-pospolitą na i. o. xięcia imci Marcina Radziwiłła — krayczego w. x. L., który to i. o. xiążę imć za doniesionemi tyle razy od ukrzywdzonych patryotów woiewództwa naszego skargami, gdy ani tegoż i. o. xięcia imści woiewody Wileńskiego ozdobę y kolumny wielkiego imienia swego, ani duchownych i. w. imci xięda biskupa Łuckiego, zelantis Pauli, nie chcąc słuchać perswazii, ani prawnych litispendencyi y konwikcyi; lecz z tym powierzywszy się konsiliarzom dziedziczne tak i. o. domu swego, iako y swoje personalne przez też rady, osobliwie niewiernego żyda Szymona Bomzowicza pensundavit talenta; który to złośliwy żyd incantationibus suis, iako iest communis opinio, tak godnego omamiwszy panę, na wszystkie go pobudza bezprawia et ad ultimam substancię y fortun szlacheckich funesta clade przywodzi ruinam, distinguowane w woiewództwie na-

szym imiona róznemi praeagravando op-
pressyami, iako: ww. ichmość pp. Kazi-
mierza—podczasego Trockiego, Ignacego,—starosty Oziackiego, Wygonowskich,
braci rodzonych, Grabowskiego—horodni-
czego Brzeskiego, ww. ichmość pp. Puzy-
nów, specialiter imścię xięzia Suzina—ka-
nonika Łuckiego, przez prowadzenie sub
armis od ludzi onego do Wilna xięcia
imści własnych; a widząc contemptas de
cardine leges, województwo nasze, szcze-
gólne levamen żalu swego coram actis
województwa Brzeskiego exposuit, solen-
ną de praemissis attentatis na xięcia imci
zaniosszy manifestacyją, którą wyjęta ex
actis, oddaie ad dignissimas manus ww.
ichmć pp. posłom swoim; a oraz kredy-
tem w województwie tutejszym i w ca-
łe prowincji estymowanym zelo et
amore patriae tychże ichmość oblige, ażeby,
remota quavis na wszelki respekt
animadversione, powierzone sobie woje-
wództwa naszego desideria (co do osoby
i. o. xięcia imci krayczego regułowane) nie
tylko całej rzeczy-pospolitej remon-
strowali, one exactissime donieśli, ale
też i. k. mości, pana naszego miłościwe-
go, pokorna praevenire raczyli expostu-
lacyą,—ażeby, iak pater patriae, na
ukrócenie takowych exorbitancy debita
ex iure zażyć chciał media, y nas do-
brotliwą protectricis et augustae suae
dextrae od dalszych impetycyi zasłonić
opieką. Pro primis zaś o to indesistibili-
ter starać się będą ww. ichmość pp. po-
słowie nasi, aby ten, wyż rzeczony
żyd,—pessimus consultor y sam malorum
perpatrator y z adherentami swemi, iako
przeciwko prawu niesłychaną nad chrze-
ściańskim ludem exerceat tyrannidem, tak
był pro invindicabili capite deklarowany,
lub za wydaniem, czyli też złapaniem,
instantaneo criminali ac exemplari w kaž-
dym sądzie, grodzie, nawet magdeburyi
podlegał executioni.

Ponieważ bezpieczeństwo domów szla-

checkich iest tak wiele konstitucyami ob-
warowane, a imć pan Piestrzecki—pół-
kownik kozacki i. o. xięcia imci podczasego
Litewskiego, w roku teraźniejszym
tysiąc siedmusetnym czterdziestym
ósmym, dnia dziewiątego Junii, z półto-
ryset koni komendy swoiej, w samą pół-
noc, na dobra Ozewiczów w wojewódz-
twie Nowogródzkim, na dwór naiechaw-
szy, w. imścę pana Antoniego Wańkowi-
cza—starostę Ruszewskiego, tyranissime
zbił, tak, że aż dotychczas lethaliter de-
cumbit; tē zaś okazią zrobiszy, ut
fert fama, za granicę disparuit: zaczym
iako tenże imć pan Piestrzecki iest człek
nullius possessionis, notarius kryminali-
sta, przez zabicie wielu ludzi, signanter
imć pana Karczewskiego, a quod maxi-
mum, że iest convulsor publicae securi-
tatis, tak, aby był pro invindicabili ca-
pite deklarowany,—instabunt o to ww.
ichmość pp. panowie posłowie nasi, vivo
doloris sensu taką ab inpossessionatis et
licentious cum convulsione publicznego
dworów szlacheckich bezpieczeństwa op-
pressią remonstrując.

Ponieważ tak wielu konstitucyami pra-
wa w. x. Lit. alienationem dobr ziem-
skich szlacheckich od stanu rycerskiego
do stanu duchownego quocumque titulo
nabywać zabroniają; iednakże abusive do-
tychczas non adtentia dispositione legis
toż duchowieństwo róznemi sposobami,—
częścią iure emptionis, częścią — iure do-
nationis do funduszów swoich też dobra
szlacheckie nie tylko avellunt, lecz in
super projecta prawa pospolitemu prze-
ciwne, sub specie nowey fundacyi w kon-
stytucję wprowadzać, a mimo zacze-
ty proceder litispendentiae y reklamaty
zwykło: zaczym, znasząc takowe abu-
sus nie tylko in universali, ale też in
particulari ichmć xięży Paulinom Lesz-
nowskim, dobra post fata świętey pamię-
ci imć pana Franciszka kniazia Szuyskie-
go — stolnika Brzeskiego, post reclama-
69

tiones samegoż,— iedne possiduiącym, drugie in litigio iuris do tychczas procedowane,— ww. ichmość pp. posłowie approbacy takowych dobr do konstytucyi następuiącey przypuszczać nie mają.

Jako i. k. mość, pan nasz miłościwy, nie tylko manutentionem praesentium possessionum rzeczy-pospolitey, ale też recuperationem avulsorum w paktach konwentach iureiurando firmavit: tak instabunt ww. ichmość pp. posłowie nasi, ażeby xięstwo Kurlandskie, iako iest indissoluble od rzeczy-pospolitey y xiążę imć Biron libere od tegoż xięstwa obrany y konstitucyą tysiąc siedmsetnego trzydziestego szóstego roku, expleto fidelitatis iuramento, iest aprobowany, tak ażeby był regimini tegoż xięstwa przywrócony, y aby żadne zagraniczne potencyę nie wrywały się w dyspozycyą tegoż xięstwa,— serio instabunt ww. ichmć pp. posłowie nasi.

Ponieważ woiewództwo nasze wielką ponosi krzywdę od woiewództwa Wołyńskiego, dokąd poddani nasi, iako lud do odmienienia pana naturalną skłonny płochią i, będąc ubespieczony niewydaniem siebie, turmatim wychodzi; przez co nasze woiewództwo znaczna ponosi desolacyję et ferenda publica onera zdolnych sił mieć nie może: więc instantissime domawiać się będą ichmć pp. posłowie nasi, ażeby woiewództwo Wołyńskie, mając wzgląd et super rationem status y na braterską dla nas powinność, pręszą y niezawodną czyniło in instantanea ad requisitionem extraditione zbiegłych podanych sprawiedliwość. Co żeby circa officiosas sponsiones do przeszego skutku przyjść mogło, proponue woiewództwo naszę komisję między sobą a woiewództwem Wołyńskim, ażeby przykładem komisji dawniejszych w podobnej okoliczności, konstytucyami tysiąc sześćset sześćdziesiąt pierwszego et tysiąc sześćset siedmdziesiąt czwartego rokow

naznaczonych, determinowana była, ktrej taki proponitur porządek: najpierw iekwiając wielkiego kosztu, aby komisarzów nie więcej iako po trzech z każdej strony, y to ex equestri ordine, naznaczonych było takich, którzy by do tey komisji żadnego własnego nie mieli interesu, to iest, aby byli z innych województw. Co ażeby tym przedzey ad executionem przyjść mogło, tedy ciż ichmość pp. komisarze z osób, w charakterze poselskim na teraźniejszym seymiku będących, desygnowani bydż mają, wraz kwit, nominationem siebie w sądach assessorowych utriusque gentis (padać) przysięgi rotą sędziego ziemskiego wykonać tenebuntur. Czas zaś zaczęcia tey komisji, ażeby per dissonantiam ichmość pp. komisarzów w wydaniu innotestencyi nie szedł w prolongacją, tedy na tymże seymie następującym umówiony i w konstytucyi wyrażony być powinien; a na seymikach relacyjnych solarium tymże ichmość pp. komisarzom obmyślona bydż powinno. Securitas omnimoda iako sędziom trybunalskim tymże ichmć pp. komisarzom caveri powinna. A któryby z ichmość pp. komisarzów, excypując prawdziwą obłożną chorobą, cum iuramento corporali super eam, na tą komisję nie przybył, tedy partibus litigium ducentibus, alias woiewództwu Brzeskiemu Litewskiemu a Wołyńskiemu, koronny komisarz dziesięć tysięcy złt. polskich zapłacić powinien,— o co forum z komisarzem koronnym w trybunale Lubelskim, a z Litewskim w trybunale Więleńskim, ad instantiam utriusque palatinatus, naznacza się, y rozprawa ex registro directi mandati, abscissis omnibus dilationibus et beneficiis iuris, to iest: albo wyż wyrażoną winę zapłacić instantaneo, albo wraz przyiądz super veram infirmitatem, a nihilominus non obstante unius vel duorum comisarzów absentia, modo tres aut

quatuor adsint, taž kommissya expediri y až do ostatniewy sprawy przewołania continuari powinna; a oraz insistendo wszystkim prawom appellacyi o zbiegłykh poddanych broniącym, ciž ichmć pp. kommissarze praecisa omni appellatiōne de noviter repertis documentis et vi legis sapientia sądzić absoluta potestate mocni będą. Processus iuris w tey kommissyi na fundamencie konstytucyi tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódmego roku, między ziemiami Halicką, Lwowską y Chełmską zaszley, a od samegoż woiewództwa Wołyńskiego y innych przyjętey, tak y aby był ustanowiony, to iest, czteroniedzielny pozew y relacyjego w grodzie, ubi bona citatorum consistunt; in casu w tym grodzie nieprzyjęcia relacyji, tedy w drugim pobliższym; in casu vero y tam denegatae susceptae, aby etiam w grodzie Brzeskim wolne było zeznanie relacyji. Terminus peremptoriū abscissis prorsus omnibus dilationibus et beneficiis iuris etiam ad munimenta, oraz bez obmwów pro maiori publicae legalitatis et etiam verae infirmitatis; dekret zaś w takowych sprawach nie inny być powinien, tylko ad mentem tey że konstytucyi, albo solucyą tysiąca złotych polskich, pro quolibet subdito, albo extradycyą in spatio quatuor septimanarum, albo odprzysiężenie się, że zbiegłego poddanego przed założeniem pozwu nie było y niemasz, et absolute ignotum, gdzie iest; y lites expensa, insuper iniuriatis refundi powinna. Mieysce do sądzenia tey kommissyi, do umówienia z woiewództwem Wołyńskim reservatur y do naznaczenia, gdzie podobać będzie przez konstytucyę. In contumaces vero takowa ma bydż condemnata, iaka iest w tey że konstytucyi tysiąc sześćset sześćdziesiąt siódmego roku wyrażona. A na terminie executionis urzędnicy grodzcy, sub privatione ipso facto officii, tak żebry woiewoda lub sta-

rostę exnunc drugiego urzędnika mógł kreować, exequować iudicata et lucra condemnationis, mota nobilitate et copiis quibusvis, si opus fuerit, na dobrach, iure victi powinni będą. A ponieważ tey kommissyi czas y mieysce przez konstytucyę naznaczone będzie: zaczym żadna exkuzacja ignorantiae, a zatym ani pozew ad cessandum condemnaty valere powinien, y chyba lata satisfactione te condemnaty znoszone bydż mogą. Z tym wszystkim ażeby in spem tey kommissyi aliquo diffugio, vel casuitate prętko mogącey się agitować, nie był pretext unikania w grodach do rozprawy, y aby exceptiones fori a citatis na tē kommissyą nie zachodziły; zaczym libera optio fori aktorowi permittitur, tak w grodach woiewództwa Wołyńskiego, iako też in virtute konstytucyi roku tysiąc sześćset ósmdziesiąt piątego agere w grodzie Brzeskim, zkad poddany wyszedł, wolną będzie; in casu obtentae super citatum condemnationis tąž condemnata wolne tamowanie activitatis ubique locorum, et etiam na statkach Wołyńskich w gurę y nadół przez woiewództwo Brzeskie idących, samych iuredictorum fortis et officiosa executio y aresztowanie permittitur et assecuratur.

Korrekturę iurium w. x. Lit. signanter do skassowania rejestrów biennii do skrócenia niepotrzebnych dylacyi, osobliwie in causis purae inscriptionis, także w obwarowaniu continuandi in minoribus subselliis až do ostatecznej konkwicki processus,—intime ww. ichmć pp. posłom naszym rekomenduiemy.

Do projektu w. imci pana Borzeckiego—instigatora w. x. Lit. toties na przeszłykh czytanego seymach przystępując, oraz aby zwyczaiem koronnym vices-garentowie do expedyowania pierwszych exekucyi y inquizycyi w sprawach minoris importantiae kreowani bydż mogli —w.w. imci pp. posłowie instabunt; także vice-re-

gentowie y susceptanty grodzcy mają bydż iurati, bene nati et possessionati vi-gore dawniejszych praw.

Ponieważ in virtute novellae legis, po-zwalającej de nova radice fundację czynić, w. imci pan Jerzy Matusewicz—starosta Stokliński w dobrach dziedzicznych swoich, Rásna nazwanych, w woiewództwie Brzeskim leżących, klasztor y kościoł in ordine wprowadzenia w. w. oo. Maryanów ufundował: zaczym o aproba-cią tegoż funduszu instabunt ww. ichmę panowie posłowie.

Ponieważ konstytucya unionis wszystkie conciviorum patriae prawa y posses-się, oraz summy ante unionem na do-bra wniesione ieneralnie approbowała: zaczym, ażeby summa na dobrach Ozia-tach nazwanych, w woiewództwie Brze-skim leżących, w possesyi w. imc pana Ignacego Wygonowskiego—starosty Ozia-ckiego zostaiąca, ante unionem wniesiona, omnimodam securitatem per plenam rempublicam mieć mogła et inviolabile ius advitalitatis temuż w. imc panu Wy-gonowskiemu vigore przywilegi od nay-iśniejszego króla iegomości Augusta trzeciego, pana naszego miłośiwego, w roku tysiąc siedmsetnym czterdziestym czwartym, miesiąca Nowembra dnia dwu-dziestego, w Grodnie danego, ad vitae eius tempora omni immunitate obwaro-wane było,—ww. ichm. pp. posłowie so-lenną coram tota republika temu inter-ressowi dać promocią obligantur.

A że w. imc pan Załuski — starość Regnowski, circa captivationem urodzo-nego Antoniego Wygonowskiego tot cri-minibus redargui wielo dekretami try-bunału koronnego Lubelskiego konwin-kowanego, in paenas criminales osądzo-nego, casualiter podstrzelony zostawszy zszedł z tego świata: zaczym ażeby acci-dente omnium ordinum consensu ww. ichmć pp: Kazimierz—podczaszy Trocki, Ignacy—starosta Oziacki, Wygonowscy—

bracia między sobą rodzeni, iako do tey incompetenter przypozwani sprawy, ab omni actione et processu successorów zeszłego w Bogu imc pana Załuskiego—starosty Regnowskiego et a quavis col-laterali o ten interes promanante dela-tione in omni foro et subsellio in per-pe-tuum, iako niewinnie oskarżeni, uwolnić się mogli,—seriam w tym punkcie adhi-bere curam obligantur voto unanimi ww. ichmē pp. posłowie nasi. A gdyby quo casu tenże Antoni Wygonowski przez konstytucią chciał się uwolnić od swoich excessów y dekretów; tedy na to ul-latenus ww. ichmć pp. posłowie pozwo-lić nie mają.

Dobra, Stara-Wieś nazwane, w woie-wództwie Brzeskim leżące, imieniowi ww. ichmć panów Kościów nadane, ażeby emeritissimis successoribus wielmoż-nym imc panom: Adamowi—półkownikuowi i. k. mości—oycu, Andrzeiowi synowi—chorążemu i. k. mości—Kościom Zbirowskim, iako dziedzicom, przywró-cone były, — proponent takowe deside-rium in facie reipublicae congregatae.

Summa dwadzieścia dwa tysiące czte-rysta sześćdziesiąt dziewięć tynfów, ius-tissime emerito woiewództwa naszego w. imc panu Janowi Rayskiemu, stolnikowi Chełmskiemu, ieszcze a divo praedeces-sore szczęśliwie nam panującego monar-chy Augusti secundi onemu należąca, ażeby una cum provisione temuż imci oddana była,—instabunt ww. imc. pp. posłowie.

Ponieważ imci pan Józef Gęsicki—to-warzysz husarski buławy wielkiej Lit. fatali sorte, casualiter z tym się poże-gnał światem: zaczym, ażeby ww. ichmość pp. Adam y Józef Kościowie—pół-kownicy i. k. mości z sukcessorami swo-iemi, a totali actione przez sukcessorów tegoż imc pana Gęsickiego intentata in perpetuum uwolnić się mogli, — addent

momentum swoiego starania ww. ichmę pp. posłowie.

Dobra Horoszcza, w Słonimskim będące, haereditas legitima w. imē pana Łaskowskiego, regenta groduckiego Brzeskiego, ażeby pro casu przez imē księży Bazylianów Żyrowieckich nie była wprowadzona w iakową approbacyę,—invigilabunt ww. imē pp. posłowie nasi.

Żydzi ażeby in regno catholico z ucieczniem chrześcian dóbr żadnych ziemskich lennych, a vel maxime ekonomicznych stołowych dóbr, sub reassumptione dawniejszych praw sub paena invindicabili capitisi nie trzymali, a possessores sub amissione iurium et privilegiorum onym dóbr nie puszczaли,—cavebunt ww. imē pp. posłowie.

Similiter ażeby tatarowie przed szlachetą rodowitą praecedencyi w szarżach nie brali, lecz emerita nomina nobilium półkownikostwa, rotmistrzostwa y komendę in praemium emeritae virtutis obierali; oraz ażeby ciż tatarowie secundum obloquentiam dawniejszych konstytuci dōbr żadnych za summami dimidium valoris przewyszaiacem etiam y za prawami zastawnemi, sub nullitate praw et amissione summ, nie trzymali,—ponente ww. ichmę pp. posłowie.

Maiac wzglad super merita wielmożnych ichmę panów Tołoczków—czeszniczków Źmodydzkich, obliguiemy ww. ichmę pp. posłów, ażeby interes onych w znaczney od dóbr Szyczów królewskich, a dziedziczych tychże ichmę, Rakowice nazwanych, poniesioney krzywdzie, nie tylko adaequata chcieli promować activitate, ale też nayaśniejszemu maiestatowi demissas złożyć expostulationes, suplikując excerpt z kancelaryi i. k. mości, zakazujący tymże poddanym dalszych na wieś Rakowice aggravacyi, póki w sądach assessoriskich sprawa swego nie weźmie terminu.

Zaszczyt osobliwszy, decus regni et

religionis orthodoxæ catholice unia święta, ażeby quam plurimis na chwałę Pana Boga collimantibus mogła dilatari modis,—upraszamy ww. ichmę pp. posłów, ażeby fundacyję w. imci pani Teressy z Przeradowskich Komorowskiey—pisarzowej ziemskej Mozyrskiej, w roku tysiąc siedmsetnym dwudziestym, dnia osiemnastego Listopada, daną et coram actis metryk litewskich in rem et personam ichmę księży Bazylianów unitów przyznaną, na dobrach Siechnowicze y Nosowicze, a oraz y summie tamże lege publica approbowanej, iako legitime uczynioną, nie tylko in approbationem status wprowadzili, lecz aby też dobra klasztorowi ww. oo. Bazylianów pod Mozyrem na uroczyszu za Liroskowczyzną ufundowanym, applikowane były y dobra ziemskie zamienione.

Instabunt oraz, ażeby cerkwie wszystkie, które dotąd od dizunitów odiate, zelo fidei ad unionem przyłączone, oraz y te, które same benevolē ad unionem accesserunt, ażeby penes perpetuam unitom cum romana ecclesia possessionem permaneant,—efficient ww. ichmę pp. posłowie.

Wioska, sława nazwana, ażeby odebrane przez dobra Tulicze ekonomiczne, gruntów szlacheckich awulsa, przywrócone miała,—instabunt ww. ichmę pp. posłowie.

Starostwa summowne, które rzecz-pospolita in urgente necessitate są w summach, u różnych ichmę zaciagnionych, inwadyowała, ażeby w płaceni publicznych podatków alleviationem aliquam mieć mogły et per respectum status obciążane nie były,—intimatur ww. ichmę pp. posłów staraniu.

Fundacye znaczną krzywdę diminutionem, fertur, nomini repraesentativo haeredum przynoszące, etiam de nova radicie uczynione, ażeby nie wyszły w apro-

bate status,—invigilabunt ww. ichmę pp. posłowie.

Dobra Stara-Wola, prawem lennym imieniowi ww. ichmę pp. Żardeckich nadane, ażeby ad actores eosdem legitimos reintegrari mogły—curabunt ww. ichmę pp. posłowie.

Soli Gdańskiey ażeby wolny był transport dla województwa Brzeskiego,—apponent sua studia ww. ichmę pp. posłowie.

Dobra Morozowicze cum attinentiis w Pińskim powiecie ab aevo dożywotne, ażeby ad ius oeconomicum nie były przyłączone,— curabunt ww. ichmę pp. posłowie.

A iako województwo nasze w sercachżyczliwych immortalem fovet gratitudinem i. w. imci pana hrabi na Kodniu etc. Sapiezie—kanclerzowi w. x. Lit. y i. o. xiążeciu imci p. Czartoryskiemu—podkanclerzemu w. k. Lit., za łaskaweich ad omnigenam województwa naszego prosperitatem interesowanie się; tak aby ww. ichmę pp. posłowie nasi tż wdzięczność y należyte dziękczynienie publico ore przed całą oyczyną naszą wyznali y głosili,—obligantur.

A lubo wszystkich wielkich domów imiona w województwie naszym clarissimis distinguowane meritis universalis encomio przed całą iure merito należało by depraedicare rzeczą-pospolitej; że jednak niezliczone onych zasługi żadną adequate wyrażone bydź nie mogą expressią: zaczym, nieskomparowane onych toga et sago dexteritates posteritati do estimacyi gratae patriae nieśmier telney pamięci oddawszy, wiadome całe mu xięstwu Lit. distingowane z antenatów w województwie naszym, godne merita w. imc pana Feliciana Wereszczaki—chorążego Brzeskiego, nie tylko przed całą rzeczą-pospolitą ww. ichmość pp. posłowie adaequata prosequi de praedicatione obligantur, ale też nayaśniew-

szemu maiestatowi przy należyty tak godnego statysty rekomendacyi ad prima emeritae virtutis praemia condigno zalecaę ore.

Pretensia, nieznośna krzywda ww. imc pp. Paszkowskich—strażnikowiczów polnych w. x. Lit., od i. o. xiążecia imci krajczego Litewskiego o dobra Kruhel y Zbierochy y tamże violentissima attentata, w manifeście coram actis grodu województwa Brzeskiego y w proiekcie innych ichmć desuper położonym latius expaessa, ażeby in facie caley rzeczy pospolitey, iako też maiestati doniesiona była y satisfakcya obmyślona,—instabunt oto urgenter ww. ichmę pp. posłowie.

Assekurowana konstytuciątysiąc sześćset dziewięćdziesiąt czwartego roku summa dwakroć dziewięćdziesiąt cztery tysiące trzysta siedmdziesiąt złot. polskich y groszy dwadzieścia przez w. imci p. Mateusza Romera—ienerała altyleryi litewskiej, dla oyczynny expensowaną, ażeby rzeczą-pospolita successoribus onego oddała, eidem reipublicae instabunt ww. ichmę pp. posłowie.

Czego bý zaś ex desiderii patryotów naszych w tą instrukcyą inservować nie zdarzyło się; tedy obligantur ww. ichmę pp. posłowie nasi, aby takowe desideria pro iustitia et possibilitate sua za requizycią ichmę potrzebujących impense et efficaciter promowali.

A iako omni activitate et integritate żarliwej dla rzeczy-pospolitey y województwa naszego addikcyi inclitos viros obraliśmy concordi labio et corde ww. ichmę pp. posłów naszych; tak nie wątpiąc o ich statecznym do dobra pospolitego przywiązaniu, caetera oddaiąc activitati y konferowaniu się do zdania recte sentientium innych wojewodztw y powiatów, tą instrukcję rękomą własnemi podpisujemy. Datum anno mense, die et loco ut supra. U tey instruk-

cyi podpisy temi wyrażają się słowy: Ignacy Wygonowski—starosta Oziacki, marszałek seymiku antekomialnego powselskiego woewództwa Brześciańskiego; Dominik Antoni Wereszczaka—chorąży Nowogródka Siewierskiego, deputowany do pisania instrukcyi per laudum woewództwa Brzeskiego, Kazimierz Wygonowski—podczaszy Trocki, deputowany

do pisania instrukcyi per laudum woewództwa Brzeskiego, Ludwik Tadeusz Kościuszko—mieczny woewództwa Brzeskiego, per laudum deputowany. Która to takowa instrukcya, ze wszystką w niej wyrażoną rzeczą, iest do xięg grodzkich Brzeskich spraw wieczystych przyjęta y zapisana.

1754 r.

Изъ книги за 1751—1754 годы, стр. 2283.

403. Просьба жителей крестьянской общины села Бородичъ Енагинъ Сапыжинъ по поводу захвата у нихъ земли и сѣнокосовъ Брестскимъ судьею Кропинскимъ.

Roku tysiąc siedmset pięćdziesiąt czwarte, miesiąca Decembra osiemnastego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskimi, przede mną Karolem Wieszczyckim—podstolim y podstarostim sądowym grodzkim woewództwa Brzeskiego, comparendo personaliter imć pan Józef Goruński—ekonom Kamieniecki, supplikę od całej gromady ze wsi Borodycz, do starostwa Kamienieckiego należącej, do i. o. xięźney ieyomć Sapieżyney — kanclerzyney w. x. Lit. pani swey, qua arendowney tegoż starostwa Kamienieckiego possessorki pisana y podaną w sprawie niżey wyrażonej, ad acta podał, cuius tenor sequitur talis:

Jaśnie oświecona mości xięźno pani a pani miłościwa y dobrodzyko! Wielka krzywda y oppressia w. imci pana Kropińskiego — sędziego woewództwa Brzeskiego nasznapędza, abyśmy i. o. waszą xięźną mość y dobrodzieykę tą supplikacyjną literą przy upadnienu do stóp, upraszając o protekcją, dyskomen-

dowali, których oppressyi y krzywd dzierzących się nam znieść nie możemy, ale żebrzymy łaskawey pani w naszych dezyderiach, abyśmy skrzydłem miłością swego nas okryła. A to w takowej cyrkumstancyi, że z dziadów, pradziadów, oyców naszych nie ponosiliśmy, a teraz przez imć pana sędziego ponosimy; że otrzymawszy wieś Parzuki od tenutorów dawniejszych, od których nienieliśmy y nie ponosili w naszych gruntach żadnego praeiudicium w granicach, a imć pan sędzia na naszym gruncie do starostwa Kamienieckiego należącym, wyorawszy granice y przywłaszczywszy sobie, karczmę postawił, sad niemały założyl, rowy kazał pokopać, psując granicę, na którą gotowiśmy przysiądz, łaki kosi, przy postawioney karczmie zakazuje nam z wielkimi przegrozkami gruntu naszego orać y zasiewać, chcąc dalej sobie przywłaszczyć gruntu naszego, z którego czynsz zawsze do wsi dochodził. Supplikujemy waszej xięźnej mości y dobrodzyki o komisssią, abyś-

my przy protekcyi waszey xięźney mości nie mieli w gruntach naszych krzywdy, które opłacamy jaśnie oświeconey waszey xięźney mości dobrodziki wierni poddani.

U tey suppliki podpis takowy: Cała gromada ze wsi Borodycz. A na drugiej stronicy tey suppliki expressia takowa: I to donosiemy i. o. waszey xięźney mości dobrodziye, że przez wyszłykh ludzi favor ze wsi naszey takową krzywdę, to iest, ośmu, że tam pod imię panem sędzią poosiadali: primo, Hawry-

ło Praszczuk; secundo, Antoni Hryciuk; tertio, Pawluk z Koszczenik; quarto, Paweł Swirydonuk z Makowisze; quinto, Kiryło Kluka z Borodycz; sexto, Hryc Dachowicz Oxeniuk; septimo, Mартын Zacharczuk z Borodycz; octavo, Karp Tereckowicz z Borodycz—poddani do starostwa Kamienieckiego należące, ze wszystkim y budynkami powynosili się. Która ta takowa suplika przez wyż wyrażoną osobę ku wpisaniu podana, ze wszelką w nim wyrażoną rzeczą de verbo ad verbum przyjęta y wpisana.

1757 г.

Изъ книги за 1755—1759 годы, стр. 1809.

404. Привилегія короля Августа III на взиманіе мостового мыта въ Тересполѣ, данная подскарбю Флемингу.

Король Августъ III-й даетъ привилегію подскарбю в. кн. Лит. графу Флемингу на право собиранія пошлины съ проезжающихъ лицъ по мосту, выстроенному имъ на Бугѣ и по гребахъ отъ Тересполя до Кобылянъ, въ слѣдующихъ размѣрахъ: съ коня верховаго — по три гроша литовскихъ, съ купеческого коня или вола съ товарами — по шести грошей, съ вола откормлен-

наго — по шести грошей, со скота, отправляемаго на ярмарку — по два гроша; съ козъ и овецъ — по шелагу; съ пѣшаго человѣка въ обыкновенное время — по шелагу, въ ярмарочное — по грошу. За это Флемингъ и два потомка его обязываются содержать означенные пути сообщенія въ надлежащей исправности.

Roku tysiąc siedmset pięćdziesiąt siódmeego, miesiąca Septembra dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie iego królewskiey mości grodzkim Brzeskim, aktami starościńskiemi, przede mną Karolem Wieszczyckim— podstolim y podstarościm grodzkim Brzeskim, comparendo personaliter imci p. Józef Adamowicz, przywilej i. k. mości na mostowe y brukowe w mieście Terespolu w dobrach iw. y p. Fleminga— podskarbiego w. x. Lit. pro bono et communitate publica w dobrach swoich dziedziczych ziemskich, Terespolu nazwanych, w województwie Brzeskim w Litwie sytuowanych, znaczny expensem przykrych y bagnistych gościńców intervalla reparowawszy, przez rzekę Bug most porządry y bezpieczny, item przez za-

bie ma: Augustz trzeci z Bożej Łaski król Polski etc. Oznaymuiemy tym listem naszym przywilejem wszem wobec y každemu zosobna, komu-by o tym teraz y w przyszłości wiedzieć należało. Iż wielmożny Jerzy hrabia Fleming— podskarbi w. x. Lit. pro bono et communitate publica w dobrach swoich dziedziczych ziemskich, Terespolu nazwanych, w województwie Brzeskim w Litwie sytuowanych, znaczny expensem przykrych y bagnistych gościńców intervalla reparowawszy, przez rzekę Bug most porządry y bezpieczny, item przez za-

toki y odnogi Buhowe, a z tegoż dziedzicznego miasta swego aż do Kobylan, dobr naszych stołowych, groble prawie na całą milę wysypawszy, od Bugu aż do Kobylan mostów kilkanaście fundamentalnych własnym kosztem erigowawszy, bruki w miasteczku, gdzie potrzeba kazała, podawawszy, suplikował, ażebyśmy w pomienionych dobrach iego mostowe y brukowe ab universis et singulis praetereuntibus odbierać pozwolili. Jakoż do sprawiedliwych prozb łaskawie się skłoniwszy, niemniey ad imittandum bonum ordinem istnych patryotów w. x. Lit., zachęcając mostowe y brukowe w spomnionym mieście Terespolu sine exceptione status et conditionis, tak od duchownych, iako y świeckich, a singuliter od handlujących y kupców cuiuscunque status, tudzież od żydów, chłopów, podwod wszelkich, perpetue et in aeum brać pozwalamy; a zwłaszcza: od konia każdego wierzchowego, czy woźnego—po groszy lit. trzy, od kupca, iaki kolwiek tendet prowadzącego, od konia każdego, czy od woła jednego—po groszy sześciu, od woła karmnego — po groszy sześciu; od każdego bydlęcia, na iarmark prowadzonego— po groszy dwa, od bydła nie rogatego, owiec, koz po szelagu iednym, od każdego człeka pieszo idącego— po szelagu iednym, a czasu iarmarku od każdego pieszo idącego— po groszu iednym. Dla czego wielmożny podskarbi w. x. Litewskiego, sukcessorowie, dziedzice et possessores dobr Terespolskich, praecipue

animadvertant integritatem tych mostów et continuum reparationem caveant, tak ażeby każdy podróżny iadący, czy idący żadnemu nie podlegał niebezpieczeństwu, sub refusione damnorum. Co aby do wiadomości wszystkich doszło, ten nasz przywilej na brukowe y mostowe, miastu Terespolowi nadany, po innych także miastach, miasteczkach targowych y iarmarkowych podczas targów y iarmarków obwołać y publikować pozwalamy, y dla lepszej wiary y pewności, ręką naszą podpisawszy, pieczęć w. x. Lit. prycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Warszawie, dnia trzydziestego pierwszego, miesiąca Marca, roku Pańskiego tysiącznego siedmusetnego pięćdziesiątego siódmego, panowania naszego dwudziestego czwartego roku.

U tego przywileju przy pieczęci w. x. Lit. podpis i. kr. mści takowy: Augustus Rex. Na drugim boku pieczęci expressya takowa: Przywilej na brukowe y mostowe w mieście Terespolu w. Flemingowi—podskarbiemu w. x. Lit. konferowany. Józef Dulemba przy pieczęci w. w. x. Lit. sekretarz cancellariatu celsissimi ac illustrissimi principis Michaelis Ducis in Clevań et Żukow Czartoryski supremi magni D. Lit. cancellarii, Homeolinensis, Georgeburgensis, Uświatensis, Poduswiataensis etc. capitanei. Sigillatum; est in actis. Który to takowy przywilej, za podaniem onego przez wyż wyrażonego imści, do akt iest do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1758 г.

Изъ книги за 1758—1759 годы, стр. 2411—2422.

405. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства посламъ, отправляемымъ на ординарійны сеймъ въ Варшаву.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ заѣзданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на ординарный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Выразить королю благодарность воеводства за заботы о благѣ его подданныхъ.

2) Просить его о перенесеніи резиденціи своей въ в. кн. Литовское.

3) Домогаться, чтобы слѣдующій сеймъ былъ открыть въ Гроднѣ.

4) Принять участіе въ обезпеченіи вѣшняго и внутренняго мира.

5) Старатся обѣ открытии мануфактуръ, монетнаго двора и другой полезной экономики.

6) Старатся обѣ изданіи законоположеній, обеспечивающихъ и ускоряющихъ дѣйствіе святой справедливости въ судахъ.

7) Домогаться сохраненія прежняго закона, по которому министры и сенаторы обязаны помочь королю въ государственныхъ дѣлахъ по и definitive sed consultive (не опредѣленіями не совсѣмъ).

8) Потребовать отъ Курляндской комиссіи реляцій на счетъ ея дѣйствій, а равно и отчетовъ относительно княжескихъ столовыхъ доходовъ.

9) Ходатайствовать обѣ уравненіи курса плохой иностранной монеты и о воспрещеніи обращенія ея на будущее время.

10) Ходатайствовать о подтвержденіи древнихъ законовъ относительно свободной подачи голосовъ.

11) О возобновленіи примаціальной поваги и годности напоминающей королю о нарушенныхъ правахъ отечества.

12) О сохраненіи правъ государственныхъ учрежденій и о воспрещеніи рескриптовъ, могущихъ выходить противъ декретовъ ассесорскихъ судовъ.

13) Настаивать, чтобы служебныя мѣста въ в. кн. Литовскомъ не раздавались короннымъ, и чтобы розданныя—были объявлены вакантными.

14) Чтобы староства раздавались по одному и чтобы нека толики не могли получать ни староства, ни державъ, ни коморъ.

15) Чтобы червоные золотые въ Гданскѣ продавалось не свыше 17 золотыхъ, чтобы жители этого города не смѣли затруднять размѣна монеты, брать высокихъ процентовъ и вымогать ластовой мѣры сверхъ 3-хъ корчиковъ.

16) Сильно ходатайствовать: о вознагражденіи кн. Радивила—Виленского воеводы, Массальскаго—Виленского каштеляна, Сапѣги—подканцера в. кн. Литовскаго и Флеминга—подскарбія в. кн. Литовскаго, за ихъ заслуги и издергки и о назначеніи Массальскому—референдарю Виленской каадъюторіи.

17) Обѣ утвержденіи за ксендзами Кармелитами фундуша, завѣщанного имъ въ Бреестѣ Дубицкимъ старостой Костей.

18) О сохраненіи за семействомъ Костей деревни, известной подъ названиемъ: Деревни Старой.

19) Благодарить короля за сохраненіе шляхетскому сословію кардинального права относительно правовладѣнія имѣніями, выраженное имъ въ рескриптахъ, отмѣнившемъ постановленія Дубенской комиссіи и передавшемъ имѣнія Острожскія кн. Сангушкѣ и просить обѣ удаленіи изъ Дубенскаго замка гарнизона.

20) Со всею предусмотрительностью наблюдать за сохраненіемъ шляхетскихъ свободъ и вольностей; во вѣшней политикѣ держаться строгаго нейтралитета.

21) Ходатайствовать обѣ исправленіи законовъ в. кн. Литовскаго, относительно судопроизводства.

22) О дарованіи Бреестскому воеводству права

свободной соляной торговли съ Гданскомъ и вос-
прещеніи жидамъ скупать соль въ королевскихъ
жупахъ съ тѣмъ, чтобы въ случаѣ поимки ихъ
въ этомъ дѣлѣ, они не защищались никакими
протекціями.

Roku tysiąc siedmset pięćdziesiąt ósmego,
miesiąca Septembra dwudziestego
trzeciego dnia.

Na urzędzie i. kr. mości grodzkim Brze-
skim, aktami starościńskiemi, przede mną
Karolem Wieszczyckim—podstolim y pod-
starościm sądowym grodzkim woewódz-
twa Brzeskiego, comparendo personali-
ter imē pan Marcin Jackiewicz—sługa w.
imē pana Alexandra Buchowieckiego—mar-
sałka seymiku elekcyinego poselskiego
y woyskiego woewództwa Brzeskiego, in-
strukcyą, ww. ichmość panom Stanisławowi
Ludwikowi Suzinowi—sędziemu
grodzkiemu woewództwa Brzeskiego, po-
rucznikowi i. k. mości Petyhorskiemu,
y Ignacemu Oziembłowskiemu—skarbnikowi
woewództwa Brzeskiego, posłom na seym,
od prześwietnego woewództwa Brzeskiego obranym, służącą, ad acta po-
dał, która, wpisując w xięgi de verbo
ad verbum, tak się w sobie ma:

Instrukcyā, ww. ichmość pa-
nom Stanisławowi Ludwikowi
Suzinowi—sędziemu grodzkiemu
woewództwa Brzeskiego. poru-
cznikowi i. kr. mości Petyhor-
skiemu, y Ignacemu Oziembłow-
skiemu—skarbnikowi woewódz-
twa Brzeskiego, posłom woewódz-
twa Brzeskiego, unanimi voto
obranym na seym ordynarjiny
Warszawski w roku teraźniesz-
zym tysiąc siedmsetnym pię-
dziestym ósmym, mca Septem-
bra dwudziestego trzeciego dnia,
in loco consiliorum solito, w mie-
scie i. kr. mości Brześciu napi-
sana.

Primo. Nayprzód, ichmość panowie

23) Объ исполненіи постановленій Городнен-
ской комиссіи.

24) Все прочее предоставляется благоусмотрѣнию
пословъ.

posłowie nasi złożą u tronu nayśniey-
szego króla iegomości, pana naszego mi-
łościwego, winne podziękowanie za oy-
cowską około dobra pospolitego piecz-
łowitzę, która nas w pośrodku zewsząd
zapalonych wojennych pożarów w cało-
ści zachowując, słodkim daie cieszyć się
pokojem, wyrażą należytą wdzięczność,
iż iego kr. mość, pan nasz miłoścwy, bez
względu na zdrowie swoie, podejmując
prace y fatygi, raczył złożyć seym ordynarjiny
dla naradzenia w sprawach rze-
czy-pospolitey, względem ubespieczeſtwa
wnętrznego y zewnętrznego pokoiu, w pro-
wadzeniu dobrey ekonomiki w państwie
naszym, utrzymania świętey sprawiedli-
wości. Oświadczą oraz, iż żąda y życzy
Boga błagać wierny lud, aby tak dobry
pan, oyczynny ociec, widział szczęśli-
we panowanie swoje do naypozniejszych
przedłużone wieków.

Secundo. Coż bardziej serca y oczy
wiernych poddanych ufność ku panu y
synowską miłość mających kontentować
może, iako obecność państwa oblicza,
którego beatificus obtutus podobne słón-
cu sprawując, skutki wnętrznę niezgod
domowych rozpedza y uśmierza burzę
upadkę obywateli otrzeźwia y uwesela
nadzieję y niezliczone pro publico pomna-
ża pozytki. Zaczym ichmość panowie
posłowie nasi usilnie dopraszać się będą,
aby i. kr. mość, pan nasz miłoścwy,
przytomną w kraju naszym rezydencye
nas, lud swój wierny uszczęśliwiać ra-
cący, zachowując sacro-sancte sponsiones
suas.

Tertio. Utrzymując konstytucyę
względem alternaty seymów, nie zapomnia
ichmość panowie posłowie nasi domówić
70*

się, aby po teraźniejszym seymie Warszawskim następuiąca seymu alternata w Grodnie ubezpieczona była.

Quarto. Sposoby ubezpieczenia internae et externae tranquillitatis ichmś panowie posłowie nasi skutecznie naradzać będą.

Quinto. Manufactur ustanowienie, mennic do bicia monety polskiej otwarcie y inney dobrey ekonomiki rozporządzenie, mieć będą curam ichmość panowie posłowie nasi.

Sexto. Cursum celiorem sprawiedliwości świętey processu prawnego uregulowanie ułożyć curabunt ichmość panowie posłowie nasi.

Septimo. Prawa oyczyste, formam regiminis ustanawiając, y to warowały, aby ichmość panowie senatorowie rezydencyę ad latus regium odprawowali dla dawania rad in materiis publicis. Więc tak chwalebne ustawy aby in exercitio były, oraz aby publiczne materye absque consilio primasa, tychże senatorów y ministrow nie byli rezolwowane y przez prywatne memorydy, cum eversione formae regiminis, nie decydowano, a in absentia maiestatis aby existat rada w kraiu własnym przez rezydencyą tychże senatorów in regia, to-iest, w Warszawie, z któremi w sprawach nagłych rzeczypospolitey i. o. xiążę imē primas y i. oo. y iww. ich panowie pacis et belli ministrowie naradziszy się, zdania swoie non definitive, lecz sed consultive i. k. mości komunikowali, non involvendo materias, ad decisionem trium ordinum spectantes, domawiać się będą ich panowie posłowie nasi.

Octavo. Komissya Kurlandska quid deficit, aby stany rzeczypospolitey informowane były przez ichmość panów komisarzów, relacyi na tym seymie dopraszać się będą ichmość panowie posłowie, oraz intraty księstwa Kurlandskie-

go mensae ducalis, iak dotąd obracają się, exquirent rationem.

Noно. Moneta zagraniczna, zła cum damno publico wprowadzona, aby ad valorem intrinsecum redukowana była y więcej nie wchodziła curae i. w. ichmość panów podskarbib utriusque gentis przypomnią ichmość panowie posłowie nasi.

Decimo. Akty wszystkie y ziazdy publiczne, gdzie inermis lex et iustitia dominari powinny, że częstokroć przez praepotentiae iednych nad drugimi violentis zamieszane bywają: więc curabunt ichmość panowie posłowie odnowić prawa, immunitates tych ziażdów warujące, oraz aby wolny głos na seymikach był sacrosancte obserwowany.

Undecimo. Primacyalna godność y powaga, tot constitutionibus obwarowana, inpracticato exemplo trybunału koronnego przez spalenie skryptu, prawa oyczyste maiestati przypominającego laesa, aby circa suum fulgorem et praerogativas zachowana była, obostrzą ichmość panowie posłowie nasi y restaurationem tey tak pożytecznej wolnościom naszym powagi prymacyalney omnino curabunt.

Duodecimo. Ministerya państw naszych, pro fulcris praw ustanowione, aby circa exercitivum praerogatyw swoich zachowane były; a pacis et belli ministrowie aby według przysiąg swoich z powinności swoich nie wykraczali y całości praw postrzegali, serio dopomną się ichmość panowie posłowie nasi, insistentio przytym, aby inclusionem iuryzdykcyi assessorstwkiej na dekreta tych sądów żadne, iuxta pacta conventa, nie wychodziły reskrypta.

Decimo tertio. Urzędy y dygnitarstwa dla nadgody zasług obywatelów et pro decore państw ustanowione, aby in praeiudicium incolarum w. x. Lit. obywatelom koronnym rozdawane nie były, a rozdane aby, ad mentem konstytucyi et pactorum conventorum, aby pro vacantibus

ogłoszone zostały, instent ichmość panowie posłowie nasi.

Decimo quarto. Znayduie się wie lu patryotów zasłużonych in obsequiis publicis, którzy do żadney nadgrodny domieścić się nie mogą; panis zaś bene meritorum równie wszystkim obywatelom merentibus udzielany być powinien. Za czym instent ichmość panowie posłowie, aby starostwa po jednym grodowym a iednym tylko hybernowym dawane były, sub nullitate privilegiorum, tudzież aby urzędów żadnych starostw, dzierżaw ekonomicznych, stołowych, komor niekatolikom et non indigenis nie dawano, sub nullitate privilegiorum, procurabunt ichmość panowie posłowie.

Decimo quinto. Czerwone złote aby w Gdańsku y po innych miastach portowych zwykłą cenę, podług konstytucyi, po złotych ośmnaście dawane były, a Gdańskczanie aby handlujących nie wy cięczali procentami od zamiany monety y podwyższeniem miary y wyciąganiem nad łaszt trzech korczyków, sub rigore extendendo na prezydencie Gdańskim, ad instanciam instigatoris w sądach marszałkowskich,—instent ichmość panowie posłowie.

Decimo sexto. Wielkie y starożytnie zasługi ku oyczynie miłością, ku panu, wiernością zaleconych w radzie y w dziełach wojennych znakomitych i. oo. y i. ww. księcia imci Radziwiła woiewody Wileńskiego—hetmana w. w. x. Lit., Massalskiego—kasztelana Wileńskiego, hetmana polnego w. x. Lit., księcia imci Czartoryskiego—kanclerza w. w. x. Lit., Sapiehy—podkanclerzego w. x. Lit., Fleminga—podskarbiego w. w. x. Lit., Massalskiego—referendarza w. x. Lit. rekomendować dobrotwemu względów i. k. miłości, pana naszego miłościwego, instantissime będą imć panowie posłowie nasi, oraz mając prae oculis woiewództwo nasze emeritam przez tak wiele lat w ko-

ściele Bożym y w oyczynie iw. imci xiędza biskupa Wileńskiego virtutem, który uznawszy zdolność do prac in vinea Domini sposobną w iw. imci xiędza Massalskim—referendarzu w. x. Lit. obrał go sobie pro succollaneo y upraszał za tymże iw. imci xiędzem Massalskim—referendarzem w. x. Lit. i. k. mości, pana, naszego miłościwego, ażeby mógł otrzymać coadiutorią Wileńską: a zatym też woiewództwo, tuendo iudicium magnorum meritorum pasterza swego, zapatruiąc się oraz na wrodzone przymioty, nabity w naukach doskonałość, na skromność w postępках stanowi duchownemu przy zwoitą, na zasługi dawne y ustawiczne in toga et sago oyca iw. imć pana kasztelana Wileńskiego, hetmana w. x. Lit., y brata iw. imć pana podskarbiego nadwornego w. x. Lit. nieustanne in publico na poselstwach, laskach trybunalskich y seymowych własnym kosztem y wiernością ku panu, życzliwością ku oyczynie nieposzlakowaną moerentis obligue ichmość panów posłów, aby gorliwie y nieodstępnie instare raczyli ad mias tem, aby iego kr. mość, pan nasz miłościwy, iako iest iustus každego moeritorum ponderator, sklonił serce y ciągnąć raczył dobroczynną rękę do podpisania koadiutoryi Wileńskiej favore iw. imci xiędza referendarza w. x. Litewskiego.

Decimo septimo. Fundusz nowozaczęty oyców Karmelitów w Brześciu przez zesłego w. imć pana Adama Kości—starostę Dubickiego, aby był aprobowany,—curabunt ichmość panowie posłowie nasi.

Decimo octavo. Wieś, nazywająca się Stara Wieś, w woiewództwie Brzeskim leżąca, in certa portione za znakomite zasługi erga partiam Iwanowi Kości od nayaśniejszego króla imci Zygmunta pierwszego nadana, aby dobrze zasłużonemu domowi ichmość panów Ko-

• ścioiow przywrócona y potwierdzona była,— curabunt ichmość panowie posłowie nasi.

Decimo nono. Obligowani są ichmśc panowie posłowie nasi, aby u nayaśniejszego tronu należytą złożyli czołobitność y podziękowanie iego kr. mości, panu naszemu miłośiwemu, za utwierdzenie prawa kardynalnego de securitate possessyi dobr szlacheckich, ustanowionego przez wydany niedawno reskrypt, kasujący komiszą Dubieńską y administrację dobr Ostrogskich, a przywracający te dobra xięciu imci Sanguszki—marszałkowi w. x. Lit. Serio zatym instent et promoveant ciż ichmość panowie posłowie, ażeby garnizon komputowy omnino z zamku Dubienskiego był wyprowadzony.

Vigesimo. Osobliwszej zaś przeznosci y bacznosci ichmościów panów posłów naszych rekomenduiemy et recommandum zalecamy mocną manutenencyą praw, swobód y wolności naszych in generali wszystkich, y ażeby przy terraźniejszych w Europie koniunkturach, tanquam in turbido quid praeiudicium prawu, wolnościom y swobodom oyczystym nikt piscari nie mógł; dla czego rzeczypospolitej nie wdawając z postron nemipotencyami w żadne obowiązki, in neutralitate utrzymywać omnimodo ichmość panowie posłowie nasi powinni.

Vigesimo primo. Correcturae iurium w. x. Lit. signanter do skassowania bienii y repartycyi, do skrócenia nie potrzebnych dylacyi także obwarowania continuandi in minoribus subselliis aż do ostatcznej konwikcyi w grodach y ziemiach processus, który nie powinien się wytaczać do trybunału, nisi sola via appellationis y to nie ab accessorio, ale od oczewistey rozprawy, za trzecim zaś niestannym tak w grodzie iako ziemstwie dekrecie, tradycya y praeokupacya dobr, captato quovis tempore, wolna y bezpieczna być powinna et ubi causa capta, po kontumacynym dekrecie y oczewistym,

od którego by nie zaszła appellacya, iterum do tegoż subselium pro continua-tione et convictione ultimaria wracać się ma via contraventionis,—ichmość panom posłom naszym intime rekomenduiemy y zlecamy.

Vigesimo secundo. Maiac przy tym directam et positivam legem w konstytucyi tysiąc sześćset dziewięćdziesiąt siódmego roku względem wolnego z Gdańsk do województwa naszego soli transportu, y że to wszystkie inne województwa mają: zaczym starać się o to ichmę panowie posłowie nasi accurate mają, ażeby województwo nasze w takowym soli transportowaniu żadney nie miało propedycyi, bez żadney prorsus na komorach y przykomorkach od niey solucyi, lub też solą suchedniową, ad normam województw koronnych, ex amplissima i. k. mości, pana naszego miłośiowego, munificencya opatrzonoo było. Żydzi zaś aby soli w župach nie zakupowali, sub confis-catione teyże soli, y żeby taki, posito ca-su, żadney przez żaden pretext protekcyi nie zasięgali,—paenis condignis obostrzyć obligantur.

Vigesimo tertio. Komissya Grodzieńska, która per decretum do seymu iest referowana in suis contentis et valore wynalazków, ażeby quam strictissime ichmość panowie posłowie nasi skutku oney dopraszali się, recenti onych memoriae praecomittitur.

Vigesimo quarto. Cetera curanda necessaria activitati ichmość panów posłów naszych polecamy. Działo się w Brześciu Litewskim, roku tysiąc siedmusetnego pięćdziesiąt ósmego, miesiąca Septembra dwudziestego trzeciego dnia.

U tey instrukcyi podpis ręki tak w. imć pana marszałka seymiku antecomicyalnego województwa Brzeskiego, iako też podpisy rąk ichmość pp. patryotów województwa Brzeskiego, do ułożenia tey instrukcyi deputowanych, temi exprimun-

tur, słowy: Alexander Buchowiecki—woy-
ski y marszałek seymiku antecomicyal-
nego woiewództwa Brzeskiego mp., Pa-
weł Buchowiecki — pisarz ziemski Brze-
ścianski, deputowany do ułożenia punktów
do instrukcyi mp., Emmanuel z Chrzano-
wa Chrzanowski — podczaszy woiewódz-
twa Brześcianskiego, deputowany do uło-
żenia punktów do instrukcyi, Franciszek

Latowski — cześnik Czernichowski, depu-
towany do ułożenia punktów y instruk-
cyi, mp., Józef Witanowski — stolnik Rze-
czycki, deputowany do ułożenia proiek-
tow do instrukcyi, mp. Która to takowa
instrukcya, przez wyż wyrażoną osobę
ku aktykowaniu podana, iest do xiąg
grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1762 г.

Изъ книги за 1760—1763 годъ, стр. 1299.

406. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная посламъ, отправляемымъ на ординарный Варшавскій сеймъ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравши ся на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на ординарный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Благодарить короля за открытие предстоящаго сейма, который столько же нуженъ для рѣчи-посполитой, сколько спасительна рука для утопающаго.

2) Въ виду разложенія рѣчи-посполитой, находящейся по краю своей погибели — отъ чужеземного ли нашествія, или отъ собственнаго разрушенія — послы обязываются обратить гла- внѣшнее свое вниманіе на счастливое окончаніе предстоящаго сейма, но только съ тѣмъ условіемъ, чтобы на немъ не было предпринято ничего вреднаго для шляхетскпхъ свободъ и воль- ностей.

3) Ходатайствовать объ искорененіи фальши-вой монеты цо введеніи одинакового курса для монеты, находящейся въ обращеніи.

4) Постараться объ изысканіи мѣръ къ раз- витію внутренней торговли.

5) Наставивать, чтобы подати съ имѣній зем- скихъ были переведены на староства и ко- ролевщины, согласно съ конституціей 1717 г.

6) Чтобы увеличено было количество войска.

7) Чтобы Брестскому воеводству разрѣшена была свободная безпошлинина торговля солью съ городомъ Гданскмъ.

8) Чтобы суммы чоловаго-шельманаго, согласно

съ конституціей 1717 года, были отданы въ распоряженіе воеводства.

9) Чтобы Брестская таможня не взыскивала пошлины ни съ товаровъ, отправляемыхъ въ Гданскъ, ни съ обратныхъ грузовъ соли, а равно, чтобы уничтожены были и приватныя по-шлины распространявшияся по селамъ, деревнямъ и мѣстечкамъ.

10) Ходатайствовать: о возобновленіи коммис- сіи, существующей съ 1717 по 1731 годъ, для разрѣшенія поземельныхъ споровъ относительно границъ и перехода имѣній земскихъ въ имѣнія экономическая.

11) Объ исправленіи законовъ какъ относи-тельно судопроизводства, такъ и сокращенія дилляцій, служащихъ только для отклоненія святой справедливости.

12) О выненіи въ обязанность всѣмъполь- скимъ подданнымъ носить старопольское платье, исключая иностранцевъ.

13) О воспрещеніи лютеранамъ, кальвинамъ и жидамъ держать таможни, а равно и коро-левскія державы, предназначенный исключитель-но для лицъ заслуженныхъ.

14) О воспрещеніи жидамъ нанимать и укры- вать у себя слугъ изъ христіанъ.

15) О перенесеніи торговыхъ и ярмарочныхъ дней съ дней праздничныхъ на будничные.

16) О вознагражденіи нѣкоторыхъ лицъ за ихъ услуги и въ особенности Виленскаго кам- пеляна кн. Массальскаго — присужденіемъ ему Ви-

женского воеводства и великой булавы в, кн. Литовского; Сапеговъ, кн. Чарторыйского, кн. Радивилла, кн. Огинского, Понца, Пшездѣцкаго, Сосновского и Бжостовскаго — присуждениемъ имъ вакантныхъ мѣстъ въ коронѣ.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt wtorego, miesiąca Augusta dwudziestego piątego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, przed aktami starościńskimi, y przede mną Karolem Wieszczyckim — podstolim y podstarościm sądowym grodzkim woewództwa Brzeskiego, comparens personaliter imć pan Tobiasz Brzozowski — skarbnikowicz Lubelski, instrukcyę od woewództwa Brzeskiego iw. imści panu Józefowi na Sosnowicy Sosnowskiemu — pisarzowi w. x. Lit. y imic panu Stanisławowi Kropińskiemu — półkownikowi woyska w. x. Lit., i. w. posłom, na seym obranym, daną ad acta podał, która wpisując w xięgi de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Instrukcya iww. ipp. Józefowi Sosnowskiemu — pisarzowi w. x. Lit. y Stanisławowi Kropińskiemu — półkownikowi woyska w. x. Lit., posłom z woewództwa Brzeskiego, obranym na seym ordynaryny sześciomedziany, w Warszawie złożony w roku teraźniejszym tysiąc siedmset sześćdziesiąt wtórym, miesiąca Augusta dwudziestego trzeciego dnia dana.

W nawałności tylu złego, które ze wsząd na rzecz-pospolitą spływaią, gdy i. k. mość, pan nasz miłoścawy, oycowskie swoie około ratowania oyczyzny ofiaruie starania y do tego końca dobrośliwie, prac swoich nieoszczędzając, podług prawa seym ordynaryny złożyć racył, iest to tak wielkie dobrodziejstwo, iako gdy tonącemu rękę kto poda, umierającemu zdolnego prowadzi lekarza: za tę tedy nieoszacowaną i. k. mości, pana

17) О вознаграждениі другихъ лицъ державами.

18) Прочее поручается благоусмотрѣнію пословъ.

naszego miłościwego, około tey rzeczypospolitej pieczętowitość, oświadczają ichmę panowie posłowie nasi pokorne podziękowanie, wdzięczność, wierność y miłość, którą woewództwo nasze w wiernych sercach nosi, cznie y w miarę poznawania dobroci pańskich pomnaża.

Są cztery rządu publicznego części, na których państwa każdego machina, iako na iednych fundamentach wspiera się y stoi, te są: woysko, skarb, sprawiedliwość y wewnętrzny porządek. W tych rządu publicznego porzątkach, iakie iest zepsowanie, albo raczej ich z gruntu wyniszczenie, każdy widzi, tak dalece, iż rzecz-pospolita, iuż bez tych fundamentów ku upadkowi nachylona, fatalnego tylko zdaie się czekać momentu, który prawa nasze, wolność y pamiątkę rzeczy-pospolitej przywali. Miłość własna, złączona z miłością oyczyzny, ukazuje nam potrzebę własnej konserwacji y ratowania się; lecz iakiż do ratowania się sposób, gdy przez ustawiczne seymów zrywanie, które są albo wewnętrznych dyfferencyj y prywatnych interesów skutkiem, albo zagranicznych intryg polityką rzecz-pospolita znayduje się bez rady? Rada zaiste iest źródłem mocy, dostoyności, uszcześliwienia państw wszystkich, iest duszą, one ożywiającą, y iako niema człowieka żywiącego bez duszy, tak żadnego niemasz państwa bez rady. W państwach monarchicznych iest rada przy monarchach, w rzeczach-pospolitych, wolnością zaszczycionych, iest rada w zgromadzonych stanach; nasza rzecz-pospolita ma radę prawami złożoną w seymie; lecz rzecz okropna myśleć ta rada, tak potrzebna oyczyznie, iak dusza y rozum człowieko-

wi, iak światło dniowi iest nam odebrana tak dalece, iż rzecz-pospolita iest nieiako obumarła, iest bez sposobu ratuszku. Ztąd pochodzi, iż zostawieni w niebezpieczenstwie bez sił, uciemięzeni domowemi inkonweniencyami, bez sprawiedliwości, iesteśmy insensibiles y patrzymy iako na rzeczy nas nic nie tykające, na zgwałcone prawa, na zniszczoną rzeczpospolitey dostoyność, na zubożenie kraju, na zageszczone niesprawiedliwości y gwałty, na umniejszoną powagę urzędów rzeczy-pospolitey, do straży praw postanowionych, na poniżone stanu rycerskiego prerogatywy, na wywrócone wszystkie rządu publicznego fundamenta, nakoniec na grożące nam obcego panowania iarzmo, albo przez podział prowincyi, albo przez ogólne wszystkiego ogarnienie, gdy ktokolwiek siły swoje z niesprawiedliwością złączyć y nam razem państwo, wiare y wolność odebrać będzie chciał. Y musi to być, abyśmy albo przywaledi obcey potęgi ciężarem polegli, albo propria mole obruti upadli, kiedy rady nie mamy, y kiedy ta machina państwa, wszystkie utrzymująca, u nas iest wywroconą. Przeto ichmość panowie posłowie nasi iunctim z posłami drugich woewództw pro principiali obmyślać będą, aby przez nayprzyzwotsze sposoby, z wolnością, z prawami zgadzające się, rada skuteczna czyniąca, a nie próżne tylko bezskuteczne imie nosząca, ustaloniona była.

Moneta zła, w kraj wprowadzona, iest przyczyną narod ubożąca, y iuż tego smutnego w umniejszonych substancyach naszych doznawamy skutku: przeto ichmę panowie posłowie nasi naradzać będą sposoby do zabieżenia, aby moneta zła wprowadzona nie była, aby ią wprowadzający skarani zostali, aby redukcya teraźniejszej monety aequalem cursum wszędzy miała, oraz nayprzyzwotsze ob-

myślą sposoby do pomnożenia w kraju dobrey monety.

Pomnożenie handłów, przecyzszczanie y wynalezienie rzek portowych, bezpieczeństwo przyzwoite handlującym tychże handłów, założenie w miastach rzeczypospolitey, nie wyprowadzając towarów za granicę, obmyśla, ułożą y ustanowią ichmę pp. posłowie nasi.

Ponieważ dobra ziemske podatkami na zapłatę woysku sensibiliter są obciążone: zaczym instabunt ichmę pp. posłowie nasi, ażeby takowe podatki z dobr ziemskich per totum zniesione, a na ich mieysce z sprawiedliwej kwarty z starostw y królewczyn vigore konstytucyi roku tysiąc siedmset siedmnaściego per recessum do doszłego seymu były determinowane y naznaczone.

Woysko iest moc ubezpieczajaca y rozszerzająca państwa granice y utrzymania pokoiu z sąsiadami pierwsze y naypryncypalniesze obiectum; a gdy takowe w szczupley liczbie teraz się znayduie: zaczym aukcyja woyska przez ichmę pp. posłów naszych ma być promowana y sposoby do niej obmyślone.

Woiewództwo Brześciańskie wielką ponosi niewygodę, gdy z Gdańsk sol prowadzona być nie może: więc ichmę pp. posłowie nasi, providendo tey wygodzie woiewództwa naszego, domawiać się będą, ażeby takowe prowadzenie soli wolne było bez opłacania się na cłach y komorach koronnych.

Konstytucya tysiąc siedmset siedmnaściego mieć chciała, ażeby czopowym y szeleżnym woiewództwa y powiaty dysponowały; a gdy takowa prawa dyspozycya per aliquos abusus pokazuje się być inwalidowaną: zaczym reassumując też konstytucią, ażeby dyspozycya czopowego y szeleżnego woiewództwom y powiatom ad pristinum statum przywró-

cona była, — ichmć panowie posłowie nasi omnes conatus natężać będą.

Komora Brzeska zda się być uciążliwą in ordine spławu do Gdańska, także w prowadzeniu soli z iarmarków przez obywateli tegoż woewództwa, na własną potrzebę: zaczym curabunt ichmć pp. posłowie nasi, żeby spuszczającym statki do Gdańska wolny spław y prowadzenie soli bez cła mieć mogli. A że się y w wielu mieyscach być się pokazują prywatne po wsiach y karczmach myta, cła y mostowe: zaczym ażeby takowe per totum abrogowane były, domówią się ichmć pp. posłowie nasi.

Okoliczności niektóre pokazują potrzebę, ażeby kommissya konstytucją tysiąc siedmset siedemnastego naznaczona, a w roku tysiąc siedmset trzydziestym pierwszym in parte expediowana y w tymże roku limitowana reassumowana była in ordine rozsądzenia differenciarum między dobrami i. k. mości ekonomicznemi a ziemskaimi, tudzież mieyskimi, a specialiter z miastem Brześciem-Litewskim w granicach z dobrami ziemskaimi zostającym, o który reassumowania domówią się ichmć pp. posłowie.

Korrektura iurium omnimode iest potrzebna, tak w skróceniu processus iuris, iako też w skróceniu dylacyi, tylko na zwłokę świętej sprawiedliwości żywanych: zaczym instabunt ichmć pp. posłowie nasi aby takowe abusus praw poprawione były.

Rozróżniony kurs czerwonych złotych, gdy na jednych mieyscach idą po złotych osmnacie, na innych po tynfów osmnacie y dziewiętnacie, nie tylko szkodę obywatelom przynosi, ale też trudność w handlach, w kupowaniu y przedawaniu towarów czyni: zaczym ażeby czerwone złote na każdym mieyscu ieden kurs miały, to iest: po złotych osmnacie, ad mentem konstytucyi tysiąc siedmset siedemnastego, a mianowicie w mia-

stach portowych y handlownych, to iest w Gdańsku y w Toruniu etc.

W miastach stołeczych i. k. mości, gdzie są iuryzdykcyje, in defectu praesidiorum, przez iww. woiewodów y starostów ażeby pro tali praesidio żołnierz komputowy był ordynowany, motivo bezpieczeństwa samym sądom, tudzież motivo straży y detencyi delinquentów, oraz motivo bezpieczeństwa kancelaryi. A ponieważ zagęszczony stroy cudzoziemski zwykł odmieniać y odmienia staropolskie zwyczaje, a przez to ginie konfidencya inter concives: więc ażeby wszyscy obywatele tey oyczyzny po polsku chodzili, oprócz cudzoziemskiego awtoramentu.

Pokazuje się wielka konwulsja praw po cłaach y komorach przez trzymanie onych od lutrów, kalwinów y żydów: zaczym reassumując też prawa, ażeby ab hinc lutrzy, kalwini y żydzi na cłaach, komorach y dobrach stołowych i. k. mości superintendencyi nie mieli, lutrowie y kalwini in praejudicium zasłużonym w oyczyźnie starostw y królewsczych, oraz żadnych dzierzaw królewskich nullo titulo, iako chleba benemerentium nie zabiliali,—domówią się o to ichmć pp. posłowie nasi.

Tyle iest praw ażeby żydzi chrześcian do siebie na służbę sobie namawiać, onych przyjmować y u siebie konserwować nie ważyli się; a ponieważ takowe abusus bardzo w państwie iest zagęszczone: zaczym ichmć pp. posłowie, tollendo pomienione abusus, curabunt reassumpcyą praw pomienionych.

Wielka nieobserwancyja pokazuje się świat ex ratione targów y iarmarków w dni święte y niedzielne odprawiających się: zaczym zabiegając dalszej nieobserwancyi świat y niedzielnych dni, zdążoby się ażeby targi y iarmarki na dni powszednie przeniesione byli,— o co się ichmć pp. posłowie nasi domawiać będą.

Za interessem ichmć pp. Lewkowiczów

ichmć pp. posłowie instabunt, tudzież y rza w. x. Lit., Sosnowskiego — pisarza za imć panem Franciszkiem Sarkowskim, znakomite iw. imć pana Michała kniazia Massalskiego — kasztelana Wileńskiego, hetmana polnego w. x. Lit., y długoletnie w pokoiu y w woynie zasługi lubo rozmie woiewództwo nasze, że i. k. mość, pan nasz miłośiwy, sprawiedliwy meritorum arbiter, praemiare zechce przypadkemi ad distributivam iustitiam i. k. mości woiewództwa Wileńskiego y buławę w. w. x. Lit. wakansami; iednak zapatrząc się też woiewództwo na wierność ku panu, na życzliwość ku oyczysznie y nieustanne teneris ab annis tegoż iw. imć pana kasztelana Wileńskiego, hetmana polnego w. x. Lit., na każdym publicznym placu pracę y gorliwość, obliguiemy ichmć pp. posłów naszych, ażeby imieniem woiewództwa naszego gorące instancye y rekomendacye do i. k. mości czynili, aby woiewództwo Wileńskie y buławę wielką w. x. Lit., per gradus wysłużoną, temuż iw. imć panu kasztelanowi Wileńskiemu — hetmanowi polnemu w. x. Lit. konferować raczył.

Gdy zaś i. k. mość, pan nasz miłośiwy, ex distributiva iustitia wakujące urzędy rzeczy-pospolitey prowincyi w. x. Lit. dobrzliwie rozdawać będzie raczył; przy takowym łask pańskich szafunku dobrotliwemu wzgledowi rekomendować będą ichmć pp. posłowie wielkie w oyczysznie zasługi y wiernością ku maiestatowi, życzliwością ku oyczysznie zalecone iww. ichmć pp. Sapiehów — woiewodów Smoleńskiego, Połockiego, a praecipue naszego Brześciańskiego od samej szczęśliwej i. k. mości, pana naszego miłośiowego, inauguracyi wiernie y statecznie przy maiestacie aż dotąd persewerującego xięcia imci Czartoryiskiego — kanclerza w. w. x. Lit., xiążecia imci Radziwiła — miecznika w. x. Lit., Ogińskiego — pisarza polnego w. x. Lit., Pocieja — strażnika w. w. x. Lit., Przedziedzickiego — referenda-

w. x. Lit., Brzostowskiego — pisarza w. x. Lit., do takowegoż szafunku łask pańskich urzędów rzeczy-pospolitey koronnych.

Instabunt ichmć pp. posłowie nasi za i. ww. ichmć pp. Zamoyskim — woiewodą Inowrocławskim, xiążeciem imci Jabłonowskim — woiewodą Bracławskim, Twardowskim — kasztelanem Poznańskim, Czaskim — podczaszym koronnym, xiążeciem imci Józefem Sanguszkiem — starostą Krzemieńieckim, których wielkie merita w oyczysznie czynią claros et recommendabiles iuryzyki dziedziczney w mieście i. k. mości Kobryniu z karczmą y iuryzydzanami w. imć pana Wereszczaki — chorążego Brzeskiego na wieś Stryje ekonomiczną, w kluczu Kobryńskim leżąca, zamiana, ażeby przez konstytucyą powziona była, ichmć pp. posłowie dopraszać się będą.

Caetera activitati, dexteritati ac invigilantiae, ne quid respublica detrimenti patiatur, iww. ichmć pp. posłom naszym polecamy. Datum ut supra.

U tey instrukcji podpis ręki tak w. imć pana marszałka seymiku poselskiego, iako też iww. ichmć pp. assessorów podpisy rąk takowe: Alexander Buchowiecki — woyski y marszałek seymiku poselskiego woiewództwa Brześciańskiego, mp., Paweł Buchowiecki — pisarz ziemski Brzeski, assessor do instrycji pisania, mp., Ludwik Stanisław Suzin — sędzia grodzki woiewództwa Brzeskiego, porucznik Pettyhorski woyska w. x. Lit., assessor instrukcji pisania, mp., Paweł Czyż — podczaszy, Brzeski, Franciszek Ursyn Niemczewicz — czesznik woiewództwa Brzeskiego assessor do instrukcji, Florian kniaź Szuyski — strażnik woiewództwa Brzeskiego assessor; Zenon Kazimierz Wisłouch — miecznik woiewództwa Brzeskiego assessor; Michał z Brześcia Lit., Nietyxa — s.r.m. assessor; Piotr Paszkow-

ski—półkownik i. k. mości, Michał Su-
zin—kapitan i. k. mości; assessor Anto-
ni Henryk Michał Laskowski—komornik
ziemski, assessor do instrukcji, mp. Któ-
ra to takowa instrukcja, przez wyż wy-

rażoną osobę ku aktówkowaniu podana, ze
wszelką w niej wyrażoną rzeczą, iest
do xiąg grodzkich Brzeskich przyjęta y
wpisana.

1764 г.

Изъ книги за 1764—1765 годы, стр. 19.

407. Инструкція депутатамъ Брестскаго воеводства, отправляемымъ на конвокацийный сеймъ въ Варшаву.

Дворянє Брестскаго воеводства, собравшиись на сеймикъ по случаю безкоролевья въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ засѣданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на конвокацийный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) Совмѣстно съ другими воеводствами и землями домогаться и настаивать, чтобы въ польские короли быль избранъ человѣкъ свѣдущій въ польскихъ обычаяхъ и законахъ, которой бы не уничтожалъ шляхетскихъ свободъ и прерогативъ и держаль бы при своемъ дворѣ только родовитыхъ поляковъ.

2) Позаботиться о сохраненіи вѣйней и внутренней безопасности.

3) О самоскорѣйшемъ назначеніи времени для избрания нового короля.

4) О составленіи правилъ для избирательнаго сейма: высылать ли на сеймъ извѣстное количество пословъ, или же участвовать въ немъ всеобщимъ ополченіемъ—поголовно?

5) О разрѣшеніи Брестскому воеводству безпощадной торговли съ Гданскомъ.

6) Во избѣжаніе неравномѣрности въ количествѣ пословъ, отправляемыхъ на сеймы, настаивать, чтобы Прусская провинція высыпала ихъ въ размѣрахъ, опредѣленныхъ законами.

7) Ходатайствовать, чтобы рѣчъ-посполитаю вошла въ сношениe съ римскимъ отцомъ для возведенія Виленскаго епископства въ архиепископство, какъ съ цѣллю возвеличенія нравствен-

наго достоинства провинціи, такъ и болѣе успѣшнаго дѣйствія духовныхъ судовъ.

8) Наставивать, чтобы согласно съ конституціями 1510, 1530, 1563, 1569, 1602 и 1717 гг., короннымъ не раздавали лицъ заслуженныхъ и имѣній должностей, составляющія исключительную принадлежность туземцевъ литовскихъ.

9) Постараться о пріобрѣтеніи для Литовскаго трибунала такихъ гарантирующихъ основъ, по которымъ бы дѣйствія его не подвергались наспіліямъ и измѣненіямъ.

10) Требовать: сохраненія правъ диссидентовъ.

11) Изысканія средствъ въ дѣятельному возобновленію экзекуціи, назначеної конституціями 1717 и 1736 г.г. какъ въ судахъ, такъ и въ другихъ учрежденіяхъ.

12) Позаботиться обѣ открытии гродскихъ и земскихъ актовъ на все времена междуцарствія.

13) О сложеніи подымной подати съ имѣній земскихъ.

14) Обѣ увеличеніи войска, но только на счетъ королевщины, поголовнаго жидовскаго, татарскаго и монополій, а не на счетъ податей подымныхъ съ имѣній земскихъ.

14) Обѣ уничтоженіи переходныхъ правъ (juriū comunicativorum), — такъ какъ многія старости поступили во владѣніе женской линіи.

16) Обѣ открытии монетныхъ дворовъ и о чеканѣ новой и хорошей монеты.

- 17) О неутверждении за Базылянами фундука въ Новоселкахъ.
- 18) Во вниманіе къ тому обстоятельству, что отъ прежняго сейма осталось много дѣлъ нерѣшенніыхъ, послано дается полномочіе—сократить и продлить срокъ предстоящаго сейма по ихъ собственному усмотрѣнію.
- 19) Все прочее поручается благоусмотрѣнію самихъ пословъ.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Februarii ósmego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, przed aktami starościńskimi y przede mną Karolem Wieszczyckim—podstolim y podstarościm sądowym grodzkim woewództwa Brzeskiego, stante praesenti interregno, comparens personaliter imc pan Antoni Padkowski—starosta Nastolski, instrukcyą na seym extraordynaryiny konwokacyjny i. ww. pp. Józefowi na Sosnowicy Sosnowskiemu—pisarzowi w. x. Lit., starostie sądowemu, y Zenonowi Wiślouchowi—mieczenikowi woewództwa Brzeskiego, posłom, zgodnie y iednomyślnie od przeszietnego woewództwa Brzeskiego obranym, dana, ad acta podał, która wpisaiac w księgi de verbo ad verbum, tak się w sobie ma:

Instrukcy a n a s e y m e x t r a o r d y n a r y i n y k o n w o k a c y i n y , i . w . w . i m c i p p . J ó z e f o w i n a S o s n o w i c y S o s n o w s k i e m u — p i s a r z o w i w . x . L i t . , s t a r o s c i e s à d o w e m u , y Z e n o n o w i W i ś l o u c h o w i — m i e c z n i k o w i w o i e w ó d z t w a B r z e s k i e g o , p o s ł o m , z g o d n i e y i e d n o m y ś l n i e o b r a n y m o d p r z e ś i e t n e g o w o i e w ó d z t w a B r z e s k i e g o , roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Februarii s ó s t e g o d n i a d a n a .

W tych żałośnych bezkrólewieja naszego czasach, kiedy nam zabrały nieba nayaśnieyszegó y naydobrotliwszegó z królów, króla Augusta trzeciego, przez lat trzydzięci w słodkim pokoiu panującego, woewództwo nasze, będąc zie-

dnocone częścią tey nierozdzielney rzeczy-pospolitey, wspólnie czuie nie tylko powszechnie zasmucenie, ale też wewnetrzne y zewnętrzne swoje poznawa niebezpieczeństwo, zostając bez króla, a zatem bez zupełności formae regiminis, terazniejszy stan rzeczy-pospolitey naszej słusznie y sprawiedliwie przypodobanym być może do wspaniałego ciała, ale w bezgłowney postaci zostającego, do okazałego gmachu, lecz żadnym niezaszczyconego gospodarzem, do liczniego y ozdobnego zgromadzenia, pewnym iednak niepowodowanego rządcą, zgoła pozostałe dwa, senatorski y rycerski, bez trzeciego królewskiego stanu, nie mają zupełnego rzeczy-pospolitey iestestwa z trzech stanów złożonego. A tak w tey znaydujący się sytuacyi, chcąc domowy obmyślić porządek, sposobem y wzorem dawniejszych przykładów, podczas terazniejszego przedkonwokacyjnego seymiku scisłym y iednomyślnym wzajemnego przymierzenia y zkongederowania spojwszy się węzłem, za marszałka y dyrektora w woewództwie naszym i. w. imc pana Józefa Sosnowskiego—pisarza w. x. Lit., starostę sądowego woewództwa naszego, zgodnie obraliśmy, postanowiliśmy y nie pierwiej ex vinculo et nexus confoederationis uwalniać się y rozwiazywać przyrzekamy, aż przykre interregni przebywszy interstitium, w trzech zupełnych rzeczypospolita obaczemy ustanowioną stanach. Którą powszechną iak nayprzedzey przyspieszając pomyślność i. w. w. imc panom Józefowi Sosnowskiemu—pisarzowi w. x. Lit. y Zenonowi Wiślouchowi—mieczenikowi woewództwa Brzeskiego,

posłom, zgodnie od nas na seym konwokacyjny obranym y destynowanym, między innemi instrukcyi punktami, ten za nayprzedniejszy zalecamy y insynuemy, gdyby zniosłszy się z dalszemi panami obojga narodów y izb, bracia radzili o nayzbawienijszych dla oyczynny pożytkach, a osobliwie o przybraniu godnego do przyszłego tronu kandydata y wyniesienia onego na godność władaania berłem wolnego narodu. Te zaś są ogólne chęci, żądze y życzenia całego woiewództwa naszego, ażeby ten do korony mógł być promowany, któryby był praw oczystych znaiomym, prerogatyw y wolności naszych w niczym nie naruszenie postrzegającym, rodowitych polaków na dworze trzymającym, stroju nawet polskiego nieodrzucającym; którego projektu, iako dla pospolitego dobra potrzebnego y pożytecznego, czułe dopilnują się imć panowie posłowie nasi oraz iak nayusilnijey przy onym obstawać y utrzymywać się mają.

Bezpieczeństwo wewnętrzne y zewnętrzne prowincyi w. x. Lit. iako pierwsze y naypryncpalneysze obiectum i. w. imć pp. posłowie nasi podług dawnych y praktykowanych w podobnych osierociały oczyszny czasach zwyczaiów uradzać, et quam providentissime, aby in forma dobrego rządu y porządku ułożone y wpisane było, domówić się są obligowani.

Król iest primum movens y iako dusza w ciele, bez których korpus rzeczypospolitey rządzone y sprawowane być nie może: zaczym do obrania nowego regnanta, aby czas elekcji iak może być nayprzedzey był złożonym, i. w. w. ichmę panowie posłowie nasi mając się conformować z innemi woiewództwy y powiaty et instabunt.

Ziażd na seym elekcyny, czy to pospolitym ruszeniem, czy to w pewney y organiczoney liczbie posłów, zgadzając

się z innemi woiewództwy y powiatami i. ww. imć pp. posłowie nasi ułożą. Który ieśliby viritim był uchwalony, aby ciągnący na elekcję iak nayskromnijey y nayspokoyniej, podług obostrzenia tylu praw, sprawowali się, oraz debitam in omni zachowali disciplinam et modestiam, imć pp. posłowie panowaniem w tey materyi wyraźnej konstytucyi praecavere postaraią się.

Woiewództwo nasze Brzeskie, in re oeconomica od niemałego czasu ponoszące wielką niewygodę ex ratione, że z portu Gdańskiego nie ma wolności prowadzenia soli: obliguje imć pp. posłów swoich, serio instare do rzeczy-pospolitey, ażeby takowe prowadzenie soli, wolne mogło mieć dla siebie.

Prowincya Pruska, gdy w czasie seymików poselskich generał onych dojdzie infinitum numerum posłów, kredensue których liczba, ponieważ znaczną praevalencyą na seymach czyni y zda się praedominari innym woiewództwom y powiatom: exinde imć pp. posłowie nasi gorąco insistent, ażeby ta prowincya ad certam seriem posłów swoich redukowana była.

Zelować pro vera religione znak iest pobożności y gorliwości; tak podobnyż przymiot pomnożenia chwały Bozkiej, zawiera się w podwyższaniu stopniów duchownych: z których powodów, ażeby y biskupstwa Wileńskiego pierwszego w prowincji Litewskiej, dostojeństwo mogło być zaszczycone tytułem arcybiskupstwa y na tę godność podniesione: byłaby ztąd y ozdoba prowincyi w. x. Llt. y wygoda w sądach duchownych, iako in foro secundae instantiae. Przeto sacro-sancte instabunt ichmę panowie posłowie na tym seymie, aby rzecz-pospolita interesować się raczyła do oyca świętego o takowy zaszczyt dla biskupstwa Wileńskiego.

Wiele praw y konstytucyi, a miano-

wicie: tysiąc pięćset dziesiątego, tysiąc pięćset trzydziestego, tysiąc pięćset sześćdziesiąt dziewiątego, tysiąc sześćset wtórego y tysiąc siedmset siedmnastego annorum, ażeby ichmę panowie koronni obywatele tak dóbr, iako y urzędów panes benemeritorum w prowincyi w. x. Lit. co się w tych czasach z pokrzywdzeniem patriotów litewskich często dzieje, nie possydowali, waruiemy; zaczym imc pp. posłowie nasi urgentissime instabunt, gdyby dobra y honory parvi benemerentium, ultra eloquentiam praw, przez imc pp. koronnych otrzymywane nie były, et eiusmodi nie działały się praeiudicia, quam strictissime dołożą starania obwarować.

Fundowanie trybunałów w. x. Lit. częstokroć bywało turbulentum et violentum: więc ażeby sposób y reguła wyraźna fundowania trybunałów opisana była, któraby spokoyność utrzymywała,— i. ww. imc pp. posłowie nasi omnem adhibeant curam.

Na aktach publicznych, iako to, seymach, seymikach, per liberum veto wiele bywało nierządu: więc, in ordine reassumpci praw de pluralitate, i. ww. imc pp. posłowie nasi mieć się będą, conformiter z innemi woiewództwy y powiatami utriusque gentis. Imc pp. dyssyndenci in religione christiana, iako sub aequali sorte nati, educati et possessionati, ponieważ pacifice se gerunt nilque novi praesumunt, ażeby circa iura sua et immunitates nieporuszenie zachowani byli, active domówić się i. ww. pp. posłom naszym praecommittimus.

Salvis constitutionibus tysiąc siedmset siedmnastego y tysiąc siedmset trzydziestego szóstego annorum, praw exekucya dotąd zaniedbana, ażeby odtąd exquisitus tak w sądach cuiusvis subseelii, iako też per officia wykonywaną była,— i. ww. imc pp. posłowie certum adinvenient modum.

Akta tak ziemskie, iako y grodzkie, dla użyteczności woiewództw, ziem y powiatów, ażeby per tractum interregni otwarte były,—obwarują imc pp. posłowie nasi.

Podymne, do czasu na dobra ziemskie szlacheckie nałożone, dotąd trwa uciążliwie: zaczym ażeby na królewsczych przeniesione było, providebunt i. w. w. imc pp. posłowie.

Aukcyja woyska dla umocnienia sił y wziętości narodu, iako iest koniecznie potrzebna; tak imc pp. posłowie promować będą sine onere dóbr szlacheckich, tylko z królewsczych, monopolów ogólnego żydowskiego etc. etc.

Per iura communicativa wiele starostw chleba zasłużonych inutiliter przez płeć niewieśią posyduje się: zaczym aby per totum zniesione były,—vel maxime curabunt imc pp. posłowie nasi.

Przez wprowadzenie się w kraj złej monety wielką szkodę obywatele państwa tego ponoszą: zaczym aby mennice były otworzone et per consequens dobre kute pieniądze in aequivalente z pograniczną monetą pretium,—mieć będą curam et sollicitudinem imc pp. posłowie nasi.

Ponieważ liczne materie od dawnych seymów w recessach pozostałe y terazniejsze dosyć gromadne znaydują się: zaczym imc pp. posłowie nasi czas seymowania przedłużyć lub skrócić, juxta exigentiam okoliczności, tenebuntur.

Fundusze duchowne cum alienatione bonorum terrestrium a specialiter fundusz w Nowosiółkach w woiewództwie naszym ichmę xięży Bazylianom uczyńony, aby niemal probatę konstytuciney, providebunt imc pp. posłowie nasi.

Caetera quaeque dexterimae capacitati et activitati i. ww. imci pp. posłów poruczamy, oddaiemy y konfidiemy. Nadowód czego tą instrukcją rękomą własnymi podpisujemy, umacniamy y auto-

ryzuemy. Dat w mieście Brześciu Lit., tanquam in solito consiliorum woiewództwa naszego loco, w kościele oyców Bernardynów konwentu tutejszego, roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Februarii szóstego dnia ut supra.

U tey instrukcyi podpisy rąk tak i. w. imci pana marszałka seymikowego, iako też ww. imci panów patriotów woiewództwa Brzeskiego, assesorów takowe: Józef Sosnowski — pisarz wielki w. x.

Lit., starosta y marszałek woiewództwa Brzeskiego mp., Paweł Buchowiecki — pisarz ziemski Brzeski y assesor, Ludwik Stanisław Suzin — sędzia grodzki y kapturowy y assesor woiewództwa Brzeskiego, Franciszek Ursyn Niemczewicz — czesnik woiewództwa Brzeskiego, sędzia sądów kapturowych y assesor do pisania instrukcyi. Która to takowa instrukcja, przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podana, iest do ksiąg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1764 г.

Изъ книги за 1764—1765 годы, стр. 327.

408. Дополнение къ сеймиковому постановлению дворянъ Брестского воеводства.

Дворяне Брестского воеводства, опасаясь анархическихъ последствий отъ злонамѣренности и дерзости нѣкоторыхъ изъ обывателей Брестского воеводства, которые, вопреки недавнему постановлению конвокацийного сеймика, не только не признаютъ властей, назначенныхъ на этомъ сеймикѣ, но сами себя выдаютъ за таковыхъ и распоряжаются администрацией и судопроизвод-

ствомъ, какъ имъ вздумается, постановляютъ: заявить объ этихъ злоупотребленіяхъ примасу королевства и поддерживать порядокъ въ воеводствѣ посредствомъ генеральной конфедерacji, для успѣшнаго дѣйствія которой и назначають распорядителей — помощниковъ генеральному маршалку.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Apryla osmnastego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, przed aktami starościńskimi y przede mną Karolem Wieszczyckim — podstolim y podstarościm sądowym grodzkim woiewództwa Brzeskiego, comparens personaliter ip. Antoni Sawicki, suplement laudi seymiku przedkonwokacyjnego woiewództwa Brzeskiego, ad acta podał, który wpisując w xięgi de verbo ad verbum, tak się w sobie ma:

Stosując się ad laudum seymiku przedkonwokacyjnego uniwersałami i. o. xię-

cia imści primasa złożonego y w jednomyślnej zgodzie na dniu szóstym miesiąca Februarii w roku teraźniejszym szcześliwie odprawującego, na którym scisłym wzajemnym iednościami y zgody, oraz braterskiej społeczności społwyszy się y sprzymierzywszy węzłem, za dyrektora seymiku, tudzież marszałka wyrażonej konfederacyi iw. ip. Józefa Sosnowskiego — pisarza w. w. x. Lit., starostę sądowego woiewództwa Brzeskiego, jednomyślnie y iednoustnie obraliśmy, postanowiwszy, ułożywszy y przedsięwziawszy mocno u siebie, nie pierwey z tego uwalniać się związku y rozrywać ogn-

wa, aż póki czas niebezpieczny bezkrólewia szcześliwie przeminie y rzecz-po-spłota pożądany iak nayprędzey y nay-pomyślniey obraniem króla wzupełney, do-stateczney y należytey trzech stanów swoich uyrzy się istocie.

Kiedy w poźniejszym czasie, zwłaszcza pod zbliżającą się samą zbawienną porę konwokacyjnego ziazdu, z przerażeniem serc y umysłów naszych, nie bez żalu, boleści, oraz zatrwożenia y zadziwienia powszechnego dowiadujemy się, iż niektórzy ichmć pp. obywatele po wielu woiewództwach, powiatach prowincyi w. x. Lit. bezprawnym, niezwyczajnym y rozwiązkłym sposobem wyzuwając się z mocy prawa y powinności, iakoby odcięte od społeczności braterskiej części, mimo doszłe, to za większością głosów, to za jednostajną zgodą seymiku, pod osobliwym iakimś wykileznaney zufałości hasłem, pokątnie siebie samych assi posłami na seym, sędziami na kaptury ogłoszyszy, sędziów rite et legaliter obranych zbroyną, gwałtowną y zabójczą ręką, z rozaniem krwi szlacheckiej, postrącali y pospichali, a natychmiast sami nastąpiwszy, tytuł, własność, władzę y powagę sędziowską sobie przywłaszczyli, a w tym wpieraniu się rozpościerały niesłuszne urzędownanie swoje na różnych ustronnych miejscach, za nic ważący prawdziwe sądy, y tym samym dwoiąc szafunek świętey sprawiedliwości, z roztargnieniem stron podstępne, wydają wyroki, a w usiłowaniu utrzymania przy funkcji pseudo-obranych, a raczej arbitrarie utworzonych y próżną tylko postawą przyodzianych od siebie posłów zabierały się reprezentować porządną postać charakteryzowanych niby osób, z tym sporem oraz zaganachtwtaniem sadzą się seymowe zatrudnić albo załatwiać obrady; takowym tedy okropnym, sromotnym y szkodliwym zabiegając przed-sięwzięciom y postępkom, ażeby prze-

świętna nasza w. x. Lit. prowincya, dziwny, a niemniej smutney y niebezpiecznej nie okazywała sceny, a nieprzyzwoitym, sobie szpetney ohydy, okrywszy się niekształtem, nie stała się okazyą zamitrżenia szcześliwych, day Boże, poczatków y skutków następującego seymu konwokacyjnego y wprowadzających się widocznie anarchicznych nie naśladowała nierządów, owszem w służących sobie y właściwych była widzianą zaszczytach, obmyślając iak naypewniejsze wczesnego oney ratowania sposoby wspólnie z innemi woiewództwami, ziemiami y powiatami zkongederowanemi. Jakośmy na odprawionym immediate przed konwokacyjnym woiewództwa naszego seymiku za marszałka konfederackiego zgodnemi głosy obrali iw. ip. pisarza w. w. x. Lit. tak wziętym w takowych okolicznościach zdawna sposobem y zwyczaiem do pomocy tegoż iw. ip. marszałka probatae auctoritatis, dexteritatis et distinctionis viros w. ichmć pp. Pawła Buchowieckiego—pisarza ziemskego, Ludwika Suzina—sędziego grodzkiego, Ignacego Wyganowskiego—pisarza grodzkiego, Franciszka Niemczewicza—czesznika, Zenona Wiśloucha—miecznika y Antoniego Buchowieckiego—koniuszego, urzędników woiewództwa Brzeskiego, za konsyliarzów konfederacy woiewództwa naszego, obieramy, postanowiamy, naznaczamy, przydaiemy y przystawuimy. Którzy to ichmć ażeby, zapobiegając wszelkim publicznego dobra przeciwnościom y szkodliwościom, a z przeciwicku do iak naypomyślniejszych dopomagając y przykładając się losów, spólną radą y staraniem nieomieszkiwali wszystkiego tego przestrzegać, cokolwiek do zupełnego y doskonałego ocalenia, ubezpieczenia y uszcześliwieńia tak całej ogólnie prowincyi, iako w szczególności woiewództwa naszego służyć, zmierzać y ściągać się może, znaśzaiąc się in omni consilio, opere et

executione z iw. ip. marszałkiem konfederacy generalney, oraz dalszą sprzymierzoną y ziednoczoną prześwietney prowincyi w. x. Lit. bracią przez gorliwą miłość oyczynny, oraz na własną uczeliwość godnego charakteru, iak nayusilniey y naygoręcey upraszamy, obowiązuiemy y zaklinamy. A na dowód lepszej wagi y pewności, rękomu naszemi własnemi podpisuemy się. Datum w mieście Brzesciu, roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Kwietnia szeńastego dnia.

U tego suplementu laudi podpis ręki tak iw. ip. Józefa Sosnowskiego — pisarza w. x. Lit., starosty sądowego Brzeskiego, marszałka konfederackiego woewództwa Brzeskiego, iako też podpisy rąk ww. ipp. urzędników, szlachty, patriotów woewództwa Brzeskiego, takowwe: Józef Sosnowski — pisarz wielki w. x. Lit., starosta sądowy y marszałek konfederacki woewództwa Brzeskiego, Alexander Buchowiecki — wojski woewództwa Brzeskiego, Teodor Tarkowski — kasztelanicz Brzeski, Karol Wieszczycki — podstoli y podstarości sądowy grodzki woewództwa Brzeskiego, Ludwik Stan. Suzin — sędzia grodzki woewództwa Brzeskiego, porucznik Pettyhorski w woysku w. x. Lit., Franciszek Ursyn Niemczewicz — czesznik woewództwa Brzeskiego y sędzia kapturowy, Zenon Kazimierz Wiślouch — miecznik woewództwa Brzeskiego, Romuald z Hanuszow Leparski — podstoli powiatu Lidzkiego, Jan Kościa Zbirahowski — półkownik i. k. mości, Ignacy Paszkowski — rotmistrz y sędzia kapturowy, Ignacy Maleszewski — sędzia kapturowy, Ignacy Oziembłowski — skarbnik Brzeski, mp., Jerzy z Hanuszow Leparski — podstoli powiatu Upitskiego, Jan Józef Kłokocki — starosta Kołaczewski, Marcelin Ursyn Niemczewicz — sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Woyciech Hornowski, Xawery Hornowski —

sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Faustyn Suzin — kapitan i. k. mości, Paweł Dąbrowski — sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Tomasz Sterpiński, Józef Fiedziuszko, Tadeusz Skokowski — regent grodzki, Grabowiecki, Adam Suzin — kapitan mp., Maciey Suzin — rotmistrz i. k. mości, Józef Suzin — rotmistrz woewództwa Brzeskiego, Józef Kościuszko — sędzia kapturowy, Franciszek Janiszewski — sędzia kapturowy woewództwa Brzeskiego, Franciszek Hornowski — chorąży i. k. mości, Franciszek Buchowiecki — pisarzewicz ziemska mp., Andrzej Buynicki — stolnik Połocki, Rafał kniaź Massalski — sędzia ziemska Wołkowyski, starosta Płocki, czesznik Orszański, Józef Bęklewski, Dominik Bęklewski, Wiktor Hornowski — chorąży i. k. mości, Wawrzyniec Suchodolski, Marcin Lachowicz Hanczewski, Antoni Przyszychowski, Henrych Pełka mp., Michał Rzeuski mp., Jan Kościuszko, Grzegorz Turiski, Zygmunt Korczyński, Jan Dąbrowski — rotmistrz woewództwa Brzeskiego, Piotr Połónski, Woyciech Kościuszko, Florian Bęklewski mp., Wincenty Kościuszko, Piotr Bęklewski mp., Felix Laskowski, Józef Laskowski, Heronim Laskowski mp., Marcin Witaniowski mp., Jan Ratold Zadarnowski mp., Antoni Sawicki, Felician Laskowski, Mikołaj Laskowski, Jakób Laskowski, Marcin Imieliński, Antoni Grodzki, Piotr Grodzki, Ludwik Hohol — starosta Dąbrowski, Jan Grodzki, Franciszek Grodzki, Mateusz Grodzki, Kajetan Rogowski, Antoni z Pogonczyków Patynski, Franciszek Deboli, Franciszek Michał Jarkowski, Ignacy Bobr mp., Jan Pluszczewski, Gabriel Błocki Snieżko, Symon Onichimowski, Jan Ruszczyc, Wincenty Sawicki, Dominik Bosiacki, Jakób Długopolski, Ignacy Wróblewski, Antoni Sienkowski, Ignacy Rodziewicz, Daniel Laskowski mp., Tymoteusz Laskowski, Mikołaj Laskow-

ski, Ludwik Karpowicz, Walerian Rutkowski, Łukasz Hrenkowski — starosta Dąbrowski, Józef Jahodkowski, Filip Bielski, Marcin Andronowski, Adam Rosiński — starosta Zdzitowiecki, Kazimierz Buchowiecki, Jan Węglowski mp., Jan Nowicki, Jan Rotkiewicz, Dominik Oładowski, Wincenty Franciszek Bogusławski, Ambroży Łukaszewicz, Teofil Anuta, Symon Muszyński, Kazimierz Chizewski, Jan Bogusławski — woyski województwa Brzeskiego, Mateusz Boratyński, Andrzej Korzeniewski, Benedykt Wierzbicki, Michał Żeleznicki, Kazimierz Zdzi-

towiecki, Felix Onichimowski, Karol Mikołaj Bohusz, Paweł Wysocki, St. Horłowski, Adam Horłowski, Ignacy Horłowski, Łukasz Bosiacki, Bonawentura Wróblewski, Emmanuel Wisłouch — rotmistrz województwa Brzeskiego, Dominik Wisłouch — sędzia województwa Brzeskiego, Kasper Łazowski, Antoni Beklewski, Eliasz na Andronowie Andronowski, Józef Osipowski — chorąży w. x. Lit. Który to takowy suplement laudi, przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podany, iest do xięg grodzkich Brzeskich przyjęty y wpisany.

1764 г.

Изъ книги за 1764 — 1765 годы, стр. 997.

409. Инструкція депутатамъ Брестскаго дворянства, отправляемымъ на коронаційный сеймъ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись на сеймикъ въ обыкновенномъ мѣстѣ своихъ заѣзданій, дали своимъ посламъ, отправляемымъ на коронаційный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаго содержанія:

1) По принесеніи теплыхъ молитвъ Всемогущему Богу, за прекращеніе безкоролевья и избрание нового короля, послы обязываются — ходатайствовать предъ рѣчью - послопитой объ утвержденіи уставовъ, составленныхъ на сеймахъ совѣщательномъ и избирательномъ и о внесеніи въ volumina legum актовъ междуцарствія и конфедерациіи в. кн. Литовскаго.

2) Разсмотрѣть и предложить вниманію рѣчи послопитой проектъ комиссіи, назначеннай для исправленія судебныхъ законовъ съ тѣмъ, чтобы дополненія, могущія возникнуть во время его разсмотрѣнія, были обсуждены на будущемъ сеймѣ.

3) Ходатайствовать объ открытии монетнаго двора, о предоставлениі комиссіи короннаго и литовскаго скарба права стѣдить за достоинствомъ чеканенной монеты, и о передачѣ права чекана монеты послѣ смерти царствующаго короля въ вѣденіе республики.

4) Ходатайствовать объ открытии въ Вильнѣ дворянской школы, при содѣйствіи короля.

5) Просить короля объ ускореніи дѣйствій комиссіи, назначенной для разбирательства обидъ, причиненныхъ короннымъ и литовскимъ провинціямъ войсками Российской императрицы.

6) Домогаться уничтоженія новыхъ фундушей, а именно въ Новоселкахъ фундуша ксендзовъ базиліанъ.

7) Наблюдать, чтобы право подачи вольныхъ голосовъ, какъ священнѣйшее право вольного народа, не было ничѣмъ нарушено.

8) Ходатайствовать объ утвержденіи конституціи 1764 г. относительно гетманской власти на Литвѣ и объ оставленіи гетманской булавы въ рукахъ настоящаго гетмана.

9) Объ увеличеніи войска и о составленіи комиссіи съ цѣлью изысканія средствъ къ лучшему обезпеченію его продовольствія.

10) Просить короля о составленіи комиссіи, назначенной конституціей 1764 года, для установленія коммерческихъ дѣлъ съ Гданскомъ.

11) О разрѣшеніи воеводству безпошлиной соляной торговли съ заграницей.

- 12) О составлениі закона, вимѣняющаго въ обязанность владѣльцамъ возвращать назадъ чужихъ бѣглыхъ крестьянъ помимо земской давности, изъ воеводствъ Браславскаго, Волынскаго и др., подъ страхомъ взыскавія 1,000 марокъ и 12-ти недѣльного тюремнаго заключенія за неисполненіе.
- 13) Ходатайствовать о назначеніи новой листрапіи для корчемъ, съ цѣллю исправленія тарифа чоповаго шеляжнаго и объ оставленіи этой подати въ распоряженіи воеводства.
- 14) Домагаться установленія одинакового курса въ монетѣ.
- 15) Просить, чтобы имѣніе Желѣзовизна, расположеннное въ Городненскомъ уѣздѣ и находящееся во владѣніи Франциска Грабовскаго, было перечислено изъ имѣній вѣчно ленныхъ въ вѣчно-земскія.
- 16) Просить о таковомъ-же перечисленіи и имѣній Велямовичъ и Яновичъ, или Воробьевъ для Горновскаго, въ Брестскомъ воеводствѣ.
- 17) О возвращеніи Костямы имѣнія Ижоры, неправильно пріуроченнаго къ имѣніямъ экономическимъ—брестскимъ и кобринскимъ.
- 18) О разрѣшѣніи ксендзамъ Базиліанамъ перенести ихъ церкви и монастыри изъ мѣста подверженаго наводненію въ мѣсто другое, болѣе удобное и о выдачѣ имъ строительнаго матеріала изъ экономическихъ лѣсовъ.
- 19) О подтвержденіи правъ Мелейчицкому костелу, дарованыхъ ему королемъ Яномъ Казимиромъ.
- 20) О вознагражденіи наслѣдниковъ Хржановскаго—Брестскаго подкоморія за заслуги ихъ отца.
- 21) Объ утвержденіи за ксендзами Маріанами фундуша, завѣщаннаго имъ Стоклинскими старостой Матусевичемъ въ его имѣніи Риснѣ.
- 22) О справедливомъ окончаніи процесса, находящагося въ реляційныхъ судахъ, между Львовской и Краковской академіями.
- 23) Просить для одного изъ нижепоименованныхъ лицъ вакантнаго мѣста Виленскаго воеводы, какъ то: Массальскаго, Флеминга, Бржестовскаго и Огинскаго.
- 24) Для Шпездзецкаго и Сосновскаго — меньшей печати в. кн. Литовскаго.
- 25) Просить также о почтеніи заслугъ и другихъ знаменитыхъ лицъ.
- 26) Во вниманіе къ особыннымъ заслугамъ Де-Оберна, Дедрковса, Пирриса а Varilasso, просить о дарованіи имъ индѣгентовъ и шляхетскихъ правъ.
- 27) Такжѣ точно ходатайствовать о дарованіи шляхетскихъ правъ и Высоцкому—коронному метрикуту.
- 28) О возвращеніи уволокъ Мысковицны ихъ законному владѣльцу.
- 19) О воспрещеніи фундуша, завѣщаннаго Костею въ Брестѣ-Литовскомъ двору.
- 30) О воспрещеніи возводить изъ монастырей ксендзовъ Базиліанъ въ провинціяхъ в. к. Литовскаго въ архимандрии и объ утверждѣріи за поименованными монастырями фундушей.
- 31) Объ утверждѣніи за ними-же Виленскаго св. Троїцкаго монастыря фундуша и находящейся при немъ типографії.
- 32) О назначеніи Тороканскаго монастыря резиденціей для Базиліанскаго генерала.
- 33) Объ исполненіи неисполнимыхъ предписаній законовъ, какъ древнійшихъ такъ и новѣйшихъ.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego, miesiąca Oktobra trzydziestego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim Brzeskim, przed aktami starościńskimi u przedemną Karolem Wieszczykiem—podstolim u podstarościm sądowym grodzkim woewództwa Brzeskiego, comparens personaliter imć pan Tobiasz Brzozowski, instrukcyę i. ww. ichmć panom posłom, inferius wyrażonym od woewództwa Brzeskiego na rzecz w nim wyrażoną, na następujący seym koronacyjny daną ad ac-

ta podał, która, wpisując w księgi, de verbo ad verbum tak się w sobie ma:

Instrukcja i w. ichmć pp. Józefowi na Sosnowicy Sosnowskiemu—pisarzowi w. x. Lit., starostie sądowemu Brzeskiemu u Antoniemu Buchowieckiemu—koniuszemu Brzeskiemu, posłom z woewództwa Brzeskiego na seym coronationis w rok u teraz niej szym tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwarty obranym, dana w Brześciu, anno ut supra,

miesiąca Oktobra trzydziestego dnia.

Iako we wszystkich sprawach y powodzeniach naszych dziwną moc Bożą każdy żyjący widzieć, uznawać y wielbić powinien, tak w cudownych skutkach osobielszey nad oyczyną naszą, tegoż Pana zastępów opatrzości ramie iego wszechmocne czcić nam y adorować należy. W codziennych prawie doświadczeniach doznajemy, zyskuiemy y niemal rękami dotykamy się niewysławionych Naywyższego Dawcy darów y dobrotyności; osobielszym iednak wymiarem uradzeni iesteśmy podczas przeszley bezkrólewnego stanu naszego sytuacyi, kiedy, przez wszystkie grożące nam prowadziwszy trudności y niebezpieczeństwa, bezprzykładnym prawie zrządzeniem pożadanego domieścił kresu, dawszy nam w zgodnie obranym nayśnieszym Stanisławie Auguście głowę narodu, rządę osierociągo tronu, króla y pana dla wiernego ludu, a ieszcze takowego króla, który, w wyrównywających naywyższym w Europie monarchom będąc ugruntowanym w doskonałościach y zaszczystach, słodkie y szczęśliwe rokuje nam panowanie. Cała oyczyna uradowana nad pomyślnością swoją gorące wysyła ku niebu dzięki y nabożne wznosi ręce. Przewyższającym iednak sposobem wóiewództwo nasze, (które poprzedzającym żądaniem swoim in laudo instrukcyi na seymiku przed-elekcyinym ichmość pp. posłom swoim daney y zaleconey, tego szczególnie wytknęło za nayprzedniejszego między innemi kandydata) za uiszczone nad nim w spełnionym iuż dziele przeyrzenie Bozkie iak naygorliwszą ku maiestatowi Jego świętemu zapala się wdzięcznością y pokornego dzięczynienia ofiarą. Od Boga tedy (nayporządnieszą we wszystkich czynach koleją y powinnością) począwszy zagaienie obrad naszych w dalszym onych biegu przystę-

puiemy do niższych instrukcyi punktów.

Primo. Ustawy rzeczy-pospolitey na seymach przeszłych konwokacyjnym y elekcyinym przezornie uchwalone, treść pożytków oyczynny w sobie zawieraiące, aby per constitutionem seymu coronationis stwierdzone były y do swoiej przyprowadzone exekucyi y dopełnienia w tym wszystkim, co dla pożytku rzeczypospolitey potrzebnego będzie, tudzież acta interregni et sancita konfederacyi w. x. Lit. approbowane et in Volumen Legum wprowadzone zostały, usilnie domówią się imć pp. posłowie nasi.

Secundo. Ponieważ rzecz-pospolita na seymie convocationis chcąc znieść zageszczone abusus praw do ułożenia projektu poprawy processu w sądowych iuryczykcyach, naznaczyła komissią; więc imć pp. posłowie nasi dzieło tey komissyi w produkowanym stanom rzeczy-pospolitey projekcie correkturę iuriu rozwązą y cokolwiek potrzeba będzie dla pośpiechu s. sprawiedliwości umówią y postanowią. A iako na utrzymaniu w kraju sprawiedliwości państw naywiściey nalezy, tak to lege obwarując imć pp. posłowie, iż w przyszłym czasie ieżeliby in re iudicaria poprawy iakie potrzebne były, one rzecz-pospolita na seymach następujących opatrywać y skutecznie ustanawiać będzie, y do stanowienia tego niezawodne sposoby obmyślą y opiszą.

Tertio. Ponieważ rzecz-pospolita dobrze to uważała, iż mennica, a iure regio uwolniona, tak dla niedostatku nakładów na iey otworzenie, iako też dla zaniechania przyzwoitych do tego dyspozycji, żadnego rzeczy-pospolitey nie przynosiła pożytku, a swoiej dobrey monecy niedostatek był przyczyną wprowadzenia złej zagranicznej z niezmierną szkodą publiczną: więc iako rzecz-pospolita otworzenie mennicy y bicie monety iuri regio przywróciła, tak uprat-

szać będą imć pp. posłowie nasi nayaśnieyszego króla i. mości, pana naszego miłościwego, aby do naprzedszego otwierzenia mennicy uczynić raczył dyspozycię, aby przez to kraj do używania swoiej w sprawiedliwym walorze monety mógł przyjść iak naprzedzey. Gdyby zaś walor sprawiedliwy nowej monety był dla rzeczy-pospolitey ubezpieczonym ostrzegą to imć pp. posłowie prawem, iż inspekcja y dozor, aby moneta sprawiedliwy miała walor, do komissji skarbu koronnego y litewskiego należeć będzie; postrzegą oraz ichmość pp. posłowie, iż ius regium bicia monety trwać będzie do życia teraźniejszego nam szczęśliwie panującego króla, a w czasie ad ius reipublicae mocą praesentis legis wrócić się powinno będzie.

Quarto. Edukacya młodzi, iako iest nasieniem mnozącym pożytecznych oyczynie obywatelów; tak curabunt imć pp. posłowie, aby sposób ufundowania y utrzymania szkoły rycerskiej w mieście stołecznym Wilnie był dostatecznie namówionym y aby i. k. mość, pan nasz miłościwy, do tego dzieła podług obowiązku Pactorum Conventorum przyłożyć się raczył, instabunt.

Quinto. Komissya w krzywdach obywatelom prowincyi koronnej y litewskiej poczynionych od woysk rossyiskich, deklaracyami Imperatorowej iey mości assekurowana, aby do exekucji przyprowadzoną była,—instabunt o staranie i. k. mości.

Sexto. Fundusze nowe aby approbacyi nie miały, iako przeciwko praw czyzione,—instabunt; osobiście fundusz w Nowosiołkach w woiewództwie naszym ichmę xięży Bazylianów aby był skasowanym—dopraszać się będą.

Septimo. Exercitium głosu wolnego na seymach y seymikach, iako nayszachetniejszy zaszczyt wolnego narodu, aby na następującym seymie coronationis by-

ło nienaruszenie ubezpieczone,—ichmę pp. posłom naszym curam et solicitudinem zalecamy.

Octavo. Konstytucya seymu convectionis anni millesimi septingentesimi sexagesimi quarti, względem władzy hetmańskiej w Litwie, aby approbowaną była,—insistent imć pp. posłowie dla wielkich zasług teraźniejszego iw. imć pana hetmana wielkiego w. x. Lit.

Nono. Siły rzeczy-pospolitey zbyt szczupłe nawet opatrzeniu wewnętrznego bezpieczeństwa nie dostarczały: zaczym insistent imć pp. posłowie, aby, nie przyuczyniając chorągwii y regimentów, też same, które per constitutionem tysiąc siedemset siedemnastego są ustanowione, - kompletnowane były, to iest, aby w komplecie woyska litewskiego sześć tysięcy gemeinów znaydowało się. Ponieważ zaś pretia rerum są w wyższej cenie, iak były przedtem: przeto domówią się imć pp. posłowie, aby płaca woysku ad iustum proportionem powiększoną była, a do ułożenia tabelli woyska y ustanowienia temuż woysku płacy, komissya z senatu et ex equestri ordine aby wyznaczoną była,— domówią się.

Decimo. Ponieważ constitutia tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego convectionis komisją do Gdańska dla ułożenia commerciorum determinowała; więc aby tą komisją nayaśniejszy król iegomość wyznaczyć raczył bez odwłoki, instabunt imć pp. posłowie.

Undecimo. Soli zamorskiej wolne prowadzenie dla woewództwa Brzeskiego procurabunt imć pp. posłowie, gdyby zaś skarb królewski nie miał decessu iak nazupełniej to ubezpieczę.

Duodecimo. Zbiegłych poddanych z prowincyi w. x. Lit. do woewództw pogranicznych Wołyńskiego, Bracławskiego y innych, iż swoim panom odbierać wolno będzie mimo dawność ziemska,—lege obwaruią imć pp. posłowie; a

possessores, pod którymi ci zbiegli poddani osiedzą, extradere ich ad primam instantiam powinni będą, podług dawnych konstytucyi sub poenis mille marcarum et sessione turris dwanaście niedziel; nowo zaś wychodzących ludzi z tamtego kraiu dla wyprowadzenia naszych poddanych tu przybywających, że každemu dąpać wolno będzie, opiszą.

Decimo tertio. Ponieważ przez dawność czasu iedne karczmy poupadały, drugie nowe stanęły, przez co podatek czopowego uregulowanym być nie może: zaczym domówią się imc pp. posłowie, aby lustracya czopowego y melioracyjny wyznaczona była; kontrahencyza zaś czopowego podług prawa do dyspozycyi woiewództwa že należeć będzie, obwaruią.

Decimo quarto. Kurrencya monety aby uregulowana była y iednostajny bieg miała w całym kraiu, domówią się ichmć pp. posłowie.

Decimo quinto. Dobra Żelazkowna nazwane cum attinentiis, wieczysto-lenne, w powiecie Grodzieńskim leżące, w possessyi wieczysto lenney w. imci pana Franciszka Grabowskiego z Konopnicę—oboźnego woiewództwa Brzeskiego, aby in naturam dóbr wieczysto-ziemskich dziedzicznych zamienione były,—instabunt iak nayusilney ichmć pp. posłowie.

Decimo sexto. Dobra wieczysto lenne Wielamowicze y Jakowicze alias Wrobiciów nazwane cum attinentiis, w woiewództwie Brzeskim leżące, w possessyi wieczysto lenney w. imc pana Xawerego Horowskiego zostające, aby in naturam dóbr wieczysto-ziemskich dziedzicznych obrócone były in favorem moderni possidentis,—gorąco instabunt ichmć pp. posłowie.

Decimo septimo. Dobra Szara Wieś, Żerebey Lehatowski ante unionem przywileiami nayaśniejszych kró-

lów, domowi ichmć pp. Kościów w zamian nadane, a per iniuriam temporum totaliter do ekonomii i. k. mości Brzeskiey y Kobryńskiey przyłączone, aby tymże imci pp. Kościom przywrócone były,—domówią się imci pp. posłowie.

Decimo octavo. Ponieważ cerkiew y klasztor w Kobryniu xięży Bazylianów między rzekami Muchawcem y Kobrynką położony, dla nizkości mieysca zalaniu iest podległy: przeto instabunt imc pp. posłowie, aby inne mieysce suche y zdrowsze w tymże miasteczku Kobryniu do zabudowania cerkwi y klasztoru wyznaczone było z pozwoleniem materiału do zabudowania z lasów ekonomicznych.

Decimo nono. Przywileje nayaśniejszego Jana Kazimierza kościołowi Mieleczyckiemu nadane aby potwierdzone były,—instabunt ichmć pp. posłowie.

Vigesimo. Zasługi niegdy w. imci pana Zygmunta Chrzanowskiego—podkomorzego Brzeskiego w legacyi publicznej do dworu Moskiewskiego, z azardem własnej substancji wypełnione, przez recces seymu tysiąc siedmset dwudziestego szóstego przyświadczone, aby sukcessoribus nadgrodzone były,—instabunt ichmć pp. posłowie.

Vigesimo primo. Fundacya ś. p. w. imc pana Jerzego Matusewicza—starosty Stokliskiego ichmć xięży Mariannom w dobrach iego dziedzicznych, Raszna nazwanych, a w woiewództwie naszym leżących, uczyniona, ażeby na następującym seymie approbowaną była, starać ichmć panowie posłowie będą.

Vigesimo secundo. Akademia Lwowska w sprawie swoiej z akademią Krakowską w sądach relationum wiszącę, ażeby pożądany bez naruszenia praw swoich otrzymać mogła skutek, instabunt ichmć pp. posłowie.

Vigesimo tertio. Chwalebne w oym przywilejami nayaśniejszych kró

pokoju ludzi i. w. imci pp. Massalskiego—kasztelana Wileńskiego, hetmana w. w. x. Lit., Jerzego Fleminga—podskarbiego w. x. Lit., Michała Brzostowskiego—koniuszego w. x. Lit., marszałka konfederacyi generalney w. x. Lit., Michała Ogińskiego — pisarza polnego w. x. Lit., z przyzwoitym wielkim czynem, szacunkiem przełożoną, imci pp. posłowie nasi iusto meritorum aestimatorum nayiaśnieyszemu królowi imci, panu naszemu miłośiwemu, y quemvis dignum currenti do wakującego województwa Wileńskiego krzesła rekomendować będą imci pp. posłowie nasi.

Vigesimo quarto. W tym że szacunku zasługi, y wielością y wielkością czynów naywiększych w oyczynie mężów wyrównywające i. ww. imci pp: Przezdzieckiego—referendarza w. x. Lit., Sosnowskiego—pisarza w. x. Lit., zalecą imci pp. posłowie i. k. mości panu naszemu miłośiwemu, y do pieczęci mniejszej w. x. Lit., rekomendować będą.

Vigesimo quinto. Chwalebne czyny i. w. imci pana Sapiehy—wojewody Połockiego, hetmana polnego w. x. Lit., wielkiego, w oyczynie domu swoiego tot meritis iaśniejącego, blask w sobie noszące, tudzież zasługi i. ww. imci pp. Mostowskiego — wojewody Pomorskiego, Platera—wojewody Mścisławskiego, imci xięda Karskiego—sekretarza koronnego, imci pana Karasia — czesznika Liwskiego, sprawiedliwej łasce i. k. mości rekomendować będą imci pp. posłowie.

Vigesimo sexto. Szacunek szlachectwa polskiego iest tak w ozdobach swoich wspaniałym, iż tego kleynotu osiągnienie nie może być, tylko cnoty y załug dziełem: przeto aby cnota y zasługi w osobach imci pp: De Obern—kapitana gwardii i. k. mości y braci iego, De Dercows—kapitana y chorążego gwardii i. k. mości y braci iego, prawem

obywatelstwa do czynienia pożytecznych oyczynie usług zachęcone były, o pozowolenie indygenatu tymże ichmę, y zanocią urodzenia y własnemi zasługami znakomitym, ichmę pp. posłowie nasi dopraszać się będą, o toż instabunt za imcę panem Pirrysem a Varilaco.

Vigesimo septimo. Do tegoż kleynotu szlachectwa polskiego, aby imcę p. Nowicki—metrykant korony, przez nobilitacyję był przyjęty, instabunt imcę pp. posłowie.

Vigesimo octavo: Włoki Mystkowszczyzna nazwane, w dobrach Przydükach y Nalesie, w województwie Brzeskim leżące, lennością quondam imieniowi imci pp. Buchowieckich nadane, a teraz w possessyi dziedzicznej w. imcę pana Bogusława Wereszczaki—łowczego Brzeskiego będące, aby w naturę dóbr ziemskich szlacheckich in perpetuum transformowane były,—recommendamus staraniu i. ww. imcę pp. posłów naszych.

Vigesimo nono. Fundusz dworku z placem w Brześciu Litewskim przez imci pana Kościę uczyniony, aby był skasowany instabunt imci pp. posłowie.

Trigesimo. Klasztorzy xięży Bazylianów prowincji Litewskiej, aby na opactwa nie były erigowane, instabunt imcę pp. posłowie, a klasztorzy: Dermanski, Dubieński, Świętokrzeski, Połocki, aby ad naturam funduszów swoich przywrócone były, curas gerent.

Trigesimo primo. Klasztor Wiłeński świętej Trójcy tychże xięży Bazylianów z funduszem swoim, z drukarnią, aby był approbowany instabunt imcę pp. posłowie, iako też szkoła Włodzimierska pod dyrekcyą tychże xx. Bazylianów będąca.

Trigesimo secundo. Klasztor Torkoński, na rezydencją generała Bazylianowskiego naznaczony, aby był secundum institutum suum approbowany, instabunt.

Trigesimo tertio. Prawa w. x. Lit. generaliter wszystkie, tak dawniejsze, iako y noviter uchwalone, per abusum sine executione będące, aby ad suum rigorem omni cura przywiedzione były, imć pp. posłowie sposób opiszą y ustawnią.

Trigesimo quarto. In reliquo ciż imć pp. posłowie nasi, cokolwiek by pro commmodo woiewództwa naszego et utilitate publica rozumieli być nayprzyzwitszego, summa activitate et dexteritate sua starać się będą ad effectum przypropowadzać. Datum w Brześciu ut supra.

U tey instrukcyi podpis rąk tak i. w. imci pana marszałka seymikowego, iako też ww. imci pp. assesorów, patriotów woiewództwa Brzeskiego, podpisy takowe: Józef Sosnowski—pisarz wielki w. x. Lit., starosta sądowy y marszałek sey-

miku woiewództwa Brzeskiego mp., Paweł Buchowiecki—pisarz ziemski Brzeski, do instrukcyi assesor mp., Ludwik Stanisław Suzin—sędzia woiewództwa Brzeskiego, porucznik Piatyhorski w wojsku w. x. Lit. y assesor, Franciszek Ursyn Niemczewicz—czesznik y assesor do instrukcyi, Kazimierz Wygonowski—assesor do instrukcyi woiewództwa Brzeskiego, Zenon Kazimierz Wisłouch —miecznik woiewództwa Brzeskiego assessor, Hiacynt Zbirochowski Kościa —general-adjutant buławy polney w. x. Lit., assesor do instrukcyi, Antoni Henrik mp., Laskowski—komornik woiewództwa Brzeskiego, assesor do instrukbyi mp. Która to takowa instrukcja, przez wyż wyrażoną osobę ku aktykowaniu podana, de verbo ad verbum iest do ksiąg grodzkich Brzeskich przyjęta y wpisana.

1765 г.

Изъ книги за 1764 — 1765 годы, стр. 1745.

410. Тарифъ доходовъ со всѣхъ староствъ, державъ и войтовствъ магдебургскихъ, находящихся въ Брестскомъ воеводствѣ.

Тарифъ доходовъ со староствъ, державъ и войтовствъ Брестского воеводства, составленный люстраторами 1764 года, на основаніи инвентарей, бирчихъ листовъ, квитанцій и другихъ источниковъ для Брестского гродзкаго суда и для скарбовой комиссіи.

1) Старство Брестское, какъ пользующееся только титуломъ, безъ жалованья, отчисляетъ къ скарбовой комиссіи.

2) Старство Каменецкое съ арендъ, чиншой данинь имѣть доходы 34,984 зл. 1 грошъ и 1 шелагъ; издержки—4,107 зл.; кварта—7,719 зл. и 7 грошей.

3) Старство Шерешевское — 32,069 зл. 17 грош. и 2 шелагъ; издержки—1,853 зл. и 10 грошей; процентъ отъ суммы—1,200 зл.; кварта—7,254 зл. и 2 гроша.

4) Старство Блуденское — 20,928 зл., 2

гроша и 2 шелага; издержки — 1,200 зл.; про-

зія—320 зл.; кварта—4,852 зл. и 2 шелага.
5) Старство Зеловское — 6,323 зл., 19

грошей и 1 шелагъ; издержки—300 зл.; квар-

та—1,550 зл., 27 грошей и 1 шелагъ.

6) Старство Ревятицкое — 4,110 зл.; из-

держки—754 зл.; кварта—839 зл.

7) Держава Бакуны—1888 зл., 17 гроши; из-

держки—503 зл. и 10 грошей; кварта—346 зл.

и 10 грошей.

8) Держава Думинич—1,050 зл., 5 грошей и

1 шелагъ; издержки—200 зл.; кварта—215 зл.,

1 грошъ и 1 шелагъ.

9) Держава Клепачи съ Самной — 800 зл.;

кварта—200 зл.

10) Держава Радость — 454 зл.; издержки —

54 зл., кварта—100 зл.

11) Войтовство Мелейчицкое магдебургское—

317 zł. 28 grosz.; кварта—79 zł., 14 groszey и 1½ шелага.

12) Войтовство Песчатское магдебургское—120 зл.; кварта—130 зл.

13) Войтовство Ломазское—80 зл.; кварта—20 зл.

14) Войтовство Давинское—60 зл.; кварта—15 зл.

15) Войтовство Кобринское—110 зл., 4 гр.; кварта—27 зл. и 16 groszey.

16) Войтовство Городенское—77 зл.; кварта—19 зл., 7 гр. и 1 шелагъ.

17) Войтовство Пружанское—42 зл.; кварта—10 зл. и 15 groszy.

Итого: доходъ—103,415 зл., 5 гр. и 1½ шел.

издержки—8,971 зл. и 20 groszey.

процентъ—1,520 злотыхъ.

кварта—23,278 зл., 11 grosz. и 1 шел.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt piątego, miesiąca Nowembra dziewiątego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim y przed aktami starościńskiemi woiewództwa Brzeskiego, comparens personaliter w. imć pan Ignacy Wyganowski— pisarz grodzki woiewództwa Brzeskiego, starosta Oziatski, taryfe kwarty wszystkich starostw, dzierżaw y wojtowstw magdeburuskich, w woewództwie Brzeskim sytuowanych, vigore konstytucyi tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego roku seymu convocationis sporządzona, ad acta podał, która w xiegi wpisując słowo do słowa, tak się w sobie ma:

Taryfa wszystkich starostw, dzierżaw y wojtowstw magdeburuskich, w woewództwie Brzeskim sytuowanych, przez nas lustratorów konstytucią roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego seymu convocationis naznaczonych: Pawła Bułharyna—marszałka Wołkowskiego, Ignacego Wyganowskiego—pisarza grodzkiego Brzeskiego sporządzona, a z inwentarzów circa fundum tychże starostw y dzierżaw zostawionych, przez nas lustratorów poprawionych, z rejestrów birczych, z kwitów y wszystkich dowodów dostatecznie w roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt piątym zweryfikowaną

y takową taryfę ad mentem konstytucii teyže konwokacii iedną, ad acta grodu woiewództwa Brzeskiego, drugę do prześwietney komissyi skarbowej oddaiemy.

Starostwo sądowe Brzeskie, żadney nie mające intraty, oprócz dragowego, te oddaiemy ad decisionem prześwietnej komissyi skarbowej, in fundamento konstytuci seymu convocationis sub titulo: «cło generalne w. x. Lit.»

Starostwo Kamienieckie caley intraty z krescencyi, arend, czynszów, danin wszystkich — złot. trzydzieścia cztery tysiące dziewięćset osmdziesiąt cztery groszy ieden, szeląg ieden; expensu fundi — złot. cztery tysiące sto siedm; kwarty — złot. siedm tysięcy siedmset dziewiętnaście, groszy ośm.

Starostwo Szereszewskie caley intraty z krescencji, arend, czynszów y danin wszelkich — złot. trzydzieście dwa tysiące sześćdziesiąt dziewięć, groszy siedemnascie, szelągów dwa; expensu fundi — złot. tysiąc osmset pięćdziesiąt trzy, groszy dziesięć; prowizyi od summy wniesioney — złot. tysiąc dwieście; kwarty — złot. siedem tysięcy dwieście pięćdziesiąt cztery, groszy dwa.

Starostwo Błudeńskie caley intraty z krescencyi, arend, czynszów y danin wszelkich — złot. dwadzieście tysięcy dziewięćset dwadzieście ośm, groszy dwa, szelągów dwa; expensu fundi — złot. tysiąc dwieście; prowizyi od summy wniesioney —

złot. trzysta dwadzieścia; kwarty—cztery tysiące ósmset pięćdziesiąt dwa, szelągów dwa.

Starostwo Ziołowskie całe intraty z krescencyi, arend, czynszów y danin wszelkich—złot. sześć tysięcy trzysta dwadzieścia trzy, groszy dziewiętnaście, szeląg ieden y pół; expensu fundi—złot. trzysta; kwarty—złot. tysiąc pięćset pięćdziesiąt, groszy dwadzieścia siedm, szeląg ieden.

Starostwo Rewiatyckie całe intraty z krescencyi, arend, czynszów y danin wszystkich—złot. cztery tysiące sto dziewięć; expensu fundi—złot. siedmset pięćdziesiąt cztery; kwarty—złot. ósmset trzydzieścia dziewięć.

Dzierżawa Bakuny całe intraty z krescencyi, arend, czynszów y danin wszystkich—złot. tysiąc ósmset ósmdziesiąt ósm, groszy siedemnaście; expensu fundi—złot. pięćset trzy, groszy dziesięć; kwarty—złot. trzysta czterdzieścia sześć, groszy dziewięć.

Dzierżawa Dymniki całe intraty z krescencyi, arend, czynszów y danin wszystkich—złot. tysiąc pięćdziesiąt, groszy pięć, szeląg ieden; expensu fundi—złot. dwieście; kwarty—złot. dwieście piętnaście, grosz ieden, szeląg ieden.

Dzierżawa Klepacze z Samną całe intraty z krescencyą—złot. ósmset; kwarty—złot. dwieście.

Dzierżawa Radość całe intraty z krescencyi, arend etc.—złot. cztyrysta pięćdziesiąt cztery; expensu fundi—złot. pięćdziesiąt cztery; kwarty—złot. sto.

Wojtostwo maydeburksie Mileyczyckie—czyni złot. trzysta siedemnaście, groszy dwadzieścia ósm; kwarty—złot. siedmdziesiąt dziewięć, groszy czternaście, szeląg ieden y pół.

Wojtostwo Pieszczackie maydeburksie—czyni złot. sto dwadzieścia; kwarty—złot. trzydzieścia.

Wojtostwo Łomazkie maydeburksie—czyni złot. ósmdziesiąt; kwarty—złot. dwadzieścia.

Wojtostwo maydeburksie Dywińskie—złot. sześćdziesiąt; kwarty—złot. piętnaście.

Wojtostwo maydeburksie Kobryńskie—czyni złot. sto dziesięć, groszy cztery; kwarty—złot. dwadzieścia siedm, groszy szesnaście.

Wojtostwo maydeburksie Horodeckie—czyni złot. siedmdziesiąt siedm; kwarty—złot. dziewiętnaście, groszy siedm, szeląg ieden y pół.

Wojtostwo maydeburksie Prużańskie—czyni złot. czterdzieścia dwa; kwarty—złot. dziesięć, groszy piętnaście.

Summa summarum facit intraty całe—złot. sto trzy tysiąca cztyrysta piętnaście, groszy pięć, szeląg ieden y pół.

Expensu fundi—złot. ósm tysięcy dziewięćset siedymdziesiąt ieden, groszy dwadzieścia.

Prowizii od summ—złot. tysiąc pięćset dwadzieścia.

Kwarty—złot. dwadzieścia trzy tysiące dwieście siedmdziesiąt ósm, groszy iedynaście, szeląg ieden.

Utey taryfy, przy wyciśnionych dwóch na czerwonym laku pieczęciach, podpisy rąk w. imę pp. lustratorów temi słowy: Paweł Bułharyn — marszałek powiatu Wołkowskiego, lustrator mp., Ignacy Wyganowski — pisarz grodzki województwa Brzeskiego, lustrator mp. Która to takowa taryfa, przez wyż wyrażoną osobę, to-iest, przez w. imię pana Ignacego Wyganowskiego — pisarza grodzkiego województwa Brzeskiego, starostę Oziatskiego, ad acta podana, iest do xięg grodzkich Brzeskich spraw wieczystych przyjęta y wpisana.

1766 г.

Изъ книги за 1766 — 1771 годы, стр. 479.

411. Универсалъ короля Станислава Августа о назначениі сейма и о предметахъ его дѣйствій.

Король Станиславъ Августъ, доводя до всеобщаго свѣдѣнія необходимость открытия предстоящаго сейма, указываетъ въ тоже время въ общихъ чертахъ и на современные нужды государства въ сферахъ — политической, административной судебной, военной, духовной и др.; при

этомъ онъ изъявляетъ надежду, что провинции рѣчи-посполитой вышлютъ на сеймъ такихъ пословъ, которые своимъ единодушiemъ, свѣтлостью взгляда и любовью къ отечеству помогутъ ему сдѣлать ей дѣйствительную пользу.

Roku tysiąc siedmset sześćdziesiąt szósteego, miesiąca Julii szesnastego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim, przed aktami starościńskimi y przede mną Karolem Wieszczyckim — woyskim y podstarościm sądowym grodzkim woienwództwa Brzeskiego, comparens personaliter imć pan Ignacy Wołczecki, uniwersał i. k. mości, pana naszego miłościewego na seymik przedseynowy poselski woiewództwa Brzeskiego ad acta podał, który w xięgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Stanisław August, z Bożey łaski król polski etc. Wszem w obec y každemu z osobna, komu wiedzieć należy, mianowicie wielmożnym urodzonym senatorem, dygnitarzom, urzędnikom ziemskim, grodzkim, y całemu rycerstwu woiewództwa Brześciańskiego, uprzemie y wierne nam miłym przy ofiarowaniu łaski naszej królewskiej do wiadomości podajemy. Wielmożni, urodzeni, uprzemie y wiernie nam mili! Ta iest panujących własność y dostoieństwu królowania przywiązana konieczność — chcieć usiłować y żądać dla ludu, swemu rządowi powierzonego, naywiększych szczęśliwości po-mażania; ale inne ieszcze żywstsze sa chęci nasze y pieczęciowitsze troskliwości o ten naród, który na swym wypie-

legnował nas rowienictwa łonie y wolnemi głosami do владania berłem, na tron królewstwa tego wyniosł, a zatym gruntowne na swej wierności y poddaństwie zasadza nam panowanie, żebyśmy zacnych iego w ogólności obywatelów, a wespół rodaków naszych, doskonałym publicznego dobra urzędnikiem do tey porę uszczęśliwienia przyprowadzić mogli, która nam położenie kraju, przykłady sąsiedzkich chwalebnych rządów y prawa oyczyszny y miłość rozkazują y zalecają. Tego tedy uszczęśliwienia y sławy narodowej natężanych myślę pragnąc, usilnie ku temu nasze oycowskie kierujemy starania, aby wiara święta katolicka rzymńska w tym państwie kwitnęła, prawa y prerogatywy rzeczy-pospolitey w swym obrebie nienaruszenie zostawały, a z niego wypadłe do swoich karbów wróciły, sprawiedliwość święta, naymocniejszy panowania filar, w swej zupełności zachowana, bezpieczeństwo zewnętrzne y wewnętrzne utrzymane były, zkadby ozdoba kraju, za potrzebnym udziałaniem porządku, do wzrostu swojego niezawodnie przychodziła. Że zaś zupełniejszych chęci y żądań takowych uskutecznienia, a chwalebnego dla publicznego pożytku dzieła y potrzeb oyczystych nieochybne wsparcie naywięcej na

wspólney stanów rzeczy-pospolitey radzie
y pomocy zależy: na ten więc cel y ko-
niec, według prawa, seym ordynaryiny
na dzień szósty miesiąca Października
przypadający, w Warszawie roku tera-
źnieszego składamy. Seymiki zaś na
miejscu zwyczaynym w Brześciu na dzień
XXV miesiąca Sierpnia, a generałowi
ziem pruskich na dzień miesiąca Wrze-
śnia uprzeymościom y wiernościom was-
zym naznaczamy y determinujemy za
treść y istotę tej walney narodowej ra-
dy, dobrego porządku ułożenie, praw obo-
jętnych obiśnienie, i onychże potrzebne
przetrznaśnienie dla wycięcia z xiąg zbio-
ru ich,—tych, które lub kilkokrotnie iuż
są zaniesione, lub w iedney istocie powtó-
rzone, a to ku nowemu porządnemu dla
snadnieyszego w potrzebie użycia tychże
praw zebraniu, w ustawach kommissyj-
ekonomicznych y woyskowych niektóre
dołożenia potrzebne, płacy woysku spra-
wiedliwe powiększenie y oneżże obmy-
ślenie uprzeymościom y wiernościom was-
zym podaiemy, obliguemy. Zatym, na
miłość oyczyszny, wszystkie woiewódz-
twa, ziemie y powiaty, ażeby na ten seym
takich zpośród siebie obrali posłów,
którzyby iedyne powszechne przed oczy-
ma mając dobro, wymyślnemi y ku wła-
snemu pożytkowi w szczególności zmie-

rzającemi czasu zbawiennego nie wycień-
czali interesami, lecz do utrzymania y
wymienionych materyi y innych, które
dla pożytku oyczyszny za potrzebne uzna-
ne będą, usiłowanie swoje przykładali;
iako zaś nie wątpiemy, że zacne woie-
wództwa, ziemie y powiaty, naszą w tym
szczera jednomyślność z nami zachowa-
ią. Tak dobrego w seymikowych obra-
dach uprzeymościom y wiernościom was-
zym życząc powodzenia y zdrowia, ten
uniwersał nasz, aby do wiadomości wszyst-
kich przyjść mógł, po grodach, parafach
y miejscach zwyczaynych publikować
zalecamy. Dan w Warszawie, dnia dwu-
dziestego piątego miesiąca Czerwca, ro-
ku państwa tysiąc siedmset sześćdzie-
siąt szóstego, panowania naszego wtó-
rego roku.

U tego uniwersała przy wyciśnioney
in cera rubra pieczęci wielkiej w. x.
Lit. podpis ręki króla i. mości, pana
naszego miłościwego, y w. imć p. sekre-
tarza temi słowy: Stanisław August król.
Józef Dulęba — horodniczy Brzeszczański,
i. k. mości pieczęci wielkiej w. x. Lit.
sekretarz. Który to takowy uniwersał,
przez wyż wyrażoną osobę ad acta po-
dany, iest do xiąg grodzkich woiewódz-
twa Brzeskiego spraw wieczystych przy-
jęty y wpisany.

1766 г.

Изъ книги за 1766 — 1771 годы, стр. 525.

412. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ отправляемымъ на ординарный сеймъ.

Дворяне Брестскаго воеводства, собравшись въ г. Брестъ на сеймъ, дали своихъ посламъ, отправляемымъ на ординарный шестинедельный сеймъ въ Варшаву, инструкцію слѣдующаюго содержанія:

1) Благодарить короля за открытие предстоящаго сейма и тѣ спасительныя предложения, которыя выражены имъ какъ въ универсалахъ, такъ и въ инструкціи, сообщенной дворянству его посломъ.

2) Для скорѣйшаго дѣлопроизводства, ходатайствовать объ установлениіи, кромѣ обыкновенаго (ординарнаго) особаго реестра, подъ названіемъ изгнаній, исключеній и сопротивленій, (expulsionum, exemptionum et contraventionum etc.)

3) Позаботиться объ изысканіи средствъ къ развитію экономического состоянія края, но только съ условіемъ, чтобы крестьяне оставались на прежніхъ основаніяхъ и чтобы имъ не называли другихъ повинностей кромѣ тѣхъ, которыя они несуть по отношенію къ своимъ владельцамъ.

4) Ходатайствовать о назначеніи особыхъ депутатовъ для собранія древнѣйшихъ законоположеній, которыя или уничтожены позднѣйшиими, или же замѣнены въ пользу рѣчи-посполитой.

5) Принять участіе въ умиротвореніи спорныхъ дѣлъ курляндскихъ, между курляндскимъ княземъ и шахтой, но съ тѣмъ, чтобы этому княжеству сохранены были его права и прерогативы.

6) Ходатайствовать о распущеніи послѣдней конфедерациіи и объ утвержденіи ея постановленій.

7) Наблюдать, чтобы на сеймѣ не было постановлено ничего такого, чтобы нарушило права в. кн. Литовскаго, полученный имъ на основаніи унії.

Ходатайствовать, чтобы въ сеймовыхъ засѣданіяхъ быть наблюдаютъ должный порядокъ.

8) Чтобы послы, послѣ опубликованія отчетовъ скарбовой и войсковой комиссій, въ своей избѣ подвергли ихъ обсужденію.

9) Чтобы Россія, согласно съ трактатами 1686 и 1704 годовъ, ратифицированными въ 1710 году, уступила Польшѣ Лифляндію, или же вознаградила ее другимъ способомъ, какъ за эту провинцію, такъ и за издержки, понесенные рѣчию-посполитой на содержаніе ея войска, и чтобы войска Россіи были выведены изъ предѣловъ Польши.

10) Требовать утвержденія постановленій сеймовъ конвакаційного и коронаційного относительно назначенія комиссій скарбовой и войсковой и открытия ея дѣйствій.

11) Благодарить короля за желаніе его и заботы о лучшемъ устройствѣ монетнаго дѣла.

12) Благодарить также и за учрежденіе комиссіи для опредѣленія границъ рѣчи-посполитой.

13) Въ виду возрастающей дорогоизны предметовъ, ходатайствовать объ увеличеніи войску жалованья изъ суммъ, назначенныхъ конституціей 1717 года.

14) Ходатайствовать также объ увеличеніи войска, но съ тѣмъ, чтобы на содержаніе его не назначалось новыхъ податей и чтобы съ имѣніемъ шляхетскихъ сложена была подать по-дымная.

15) Требовать, чтобы, по примеру воеводствъ вороныхъ, чоловое-шеляжное оставалось въ распоряженіи воеводства, или же поступало въ скарбъ безъ всякихъ исключений.

16) Чтобы содержаніе двухъ татарскихъ полковъ, присланныхъ въ предѣлы княжества, было наравнѣ распределено между Литвой и Короной.

17) Чтобы ксендзами Базиліанамъ быть отведенъ въ Кобринъ другой планъ для перенесенія ихъ церкви и монастыря, расположенныхъ въ мѣстности, подверженной наводненіямъ; но чтобы спорный фундушъ въ Новоселкахъ не былъ утверждаемъ, а равно и прочие, неоснованные на законахъ.

18) Чтобы тяжелое дѣло между Яблоновскими и наследниками Огинскаго было разрѣшено справедливо.

- 19) Благодарить короля за желаніе его от-вахъ, дарованныхъ имъ конституціями 1717 и 1733 гг. и о воспрещеніи давать имъ новые права.
- 20) Объ удовлетвореніи просить воеводствъ по дѣламъ частныхъ лицъ.
- 21) О подтверждениі прежнихъ законоподоже-ній относительно бѣглыхъ крестьянъ.
- 22) О разрѣшениі воеводству безпошлиной соляной торговли съ Гданскомъ.
- 23) О разрѣшениі Острожской ординаціи въ пользу законныхъ наслѣдниковъ.
- 24) О защитѣ римско-католической вѣры и ея правъ.
- 25) О подтверждениі прежнихъ законоподоже-ній относительно бѣглыхъ крестьянъ.
- 26) О разрѣшениі воеводству безпошлиной соляной торговли съ Гданскомъ.
- 27) Объ отчислениі въ разпоряженіе воеводства излишка въ 1,800 золотыхъ, предназначав-шихися на содержаніе почты.
- 28) Все прочее поручается благоусмотрѣнію пословъ.

Roku tysiąc siedmuset sześćdziesiąt szósteego, miesiąca Augusta dwudziestego szóstego dnia.

Na urzędzie i. k. mości grodzkim u przed aktami starościńskimi woewództwa Brzeskiego, comparens personaliter im' p. Daniel Laskowski, instrukcją i. w. im' pp. posłom woewództwa Brzeskiego, na seym ordinaryny sześcioniedzielny, w roku teraźniejszym tysiąc siedmusetnym sześćdziesiąt szóstym, miesiąca Septembra szóstego dnia zacząć się mający, na seymiku antekomicynalnym w mieście i. k. mości Brześciu, za uniwersałami nayaśniejszego króla i. mości Stanisława Augusta, pana naszego miłośniewego, unanimiter obranym, daną, ad acta podał, która w księgi wpisując słowo do słowa tak się w sobie ma:

Instrukcia, i. w. im' panu Józefowi Sosnowskiemu — pisarzowi polnemu w. x. Lit., staroście sądowemu Brzeskiemu y i. w. im' panu Józefowi Bystremu — łowczemu nadwornemu w. x. Lit., posłom woewództwa Brzeskiego, na seym ordinaryny sześcioniedzielny, w roku teraźniejszym tysiąc siedmuset sześćdziesiąt szóstym, miesiąca Septembra szóstego dnia zacząć się mający, na seymiku antekomicynalnym w Brześciu w mieście i. k. mości, za uniwersałami nay-

i a śniejszego króla i. mości Stanisława Augusta, unanimiter et nemine contradicente obranym, dana roku tysiąc siedmaset sześćdziesiąt szóstego, miesiąca Augusta dwudziestego piątego dnia.

Było pierwszym uszcześliwieniem uradowaniem całego powszechnie narodu, kiedy zanoszące się podczas bezkrólewia burze odwrócone y ucizone, bezpieczeństwo publiczne wewnętrznie y zewnętrznie opatrzone, porządek elekcji y celniejsze przymięty, do wyboru przyszłego pana przepisane, y główneysze części naprawy rządu kraiowego zaszczepione przez ustawy seymu konwokacyjnego pożądanie stały się. Pomnożoną obficie została taž radość y ukontentowanie generalne, gdy to, co się w życzliwych ukrywało żądach y w początkowych tylko zajmowało się układach, ziściło się w samych dowodnych skutkach podczas seymu elekcyjnego, dawszy nam do rozróżnienia umysłów, bez rozmnożenia elektów, bez rozdrojenia stron y bez szafunku krwi braterskiej nad wszelkie od wieków przykłady naylepszego z dobrych, naydoskonalszego z mądrych, naychwałebniejszego z sławnych, naywspanialszego z godnych króla y pana, rodaka, oyczyza y wespół obywatela naszego, który nam zaraz świętobliwie przyrzekł y obowiązkami sumienia potwierdził, a

to przymierzem wzaiemney umowy warunki swobody y zaszczytów narodowych, dopełniły się te losy pomyślności y uwe-selenia ogólnego nayzrczęsniey na seymie szczęśliwie doszłym coronationis, kiedy wszystkie prace, czyny y usiłowania stanów uwieńczone zupełnie stały się włożyszy koronę na skronie tego, którego z pomiędzy siebie, dla siebie y nad siebie wyniosły, y który iuż pierwiej w znie-wolonych sobie sercach y umysłach ziomków, a niżeli na tronie królował, dopełniły się nie tylko to nayznaczniejsza kończącego się sierocwa interregni uroczystością, ale uchwalonemi uięta zba-wiennych dla dobra publicznego praw ustawa-mi: niemasz bowiem tey treści y istoty w rządach y porządkowych maxymach tak co się tycze cywilnego iako sądowego, woyskowego y ekonomicznego ure-gulowania, żeby wyrażonego seymu opisy, nie tylko znacznie nie dotknęły, ale też wyraźnie nieokresły y nie zgrunto-wały. Te wszystkie tak pożyteczne ro-boty y szczęśliwe słodkim władania ber-łem poczętki, iakośmy nikomu innemu winni, tylko pierwszey głowie rządzą-cey y prawie dzielney duszy, wszystkie w żywym ciele rzeczy-pospolitej spra-wiącej ruszenia; tak anapierwszy punkt instrukcyi dla i. w. imć pp. posłów naszych kładniemy, winne nayaśnieszemu panu za wszystkie tak szczęśliwe na nas spływające owoce dziekczynie-nia; uniżonności y uszanowania wzaie-mnie, od nas poddanego ludu iego powin-nej wierności, gorliwości y posług oświad-czenie y ofiarowanie. A że tenże nayaśnieszzy pan nieustaiąc w biegu pieczo-łowania swego y życzliwych chęci ku dobru też oyczyszny, złożywszy seym następujący ordynaryiny tak przez cir-kularne uniwersały swoie, iako też w szczególnych listach, do pierwszych oby-watelów woiewództwa rozpisanych, a nie-miej przez żywego głos posła swoiego, do

ziazdu naszego seymikowego użytego, y podane przez onego na pismie do instruk-cyi posełskiey,— propozycyi, zbawienne swoje odkrywa y przekłada zamysły, oraz do skutecznych y przeszornych ku dobru publicznemu zmierzajacych obrad zagrze-wa y prowadzi: zaczym do dalszych instrukcyi naszej w ten sposób przystępu-ieme punktów.

Ponieważ w subseliach ziemskich grodz-kich rejestra ordynaryine mnóstwem aktoratów są napełnione, a przeto injurata-ti, mianowicie w sprawach expulsionum, exemptionum, inscriptionum, contraven-tionum, dekretem oczewistym de recenti wynikłych, cadente regestro ordinario, spraw takowych doczekać się nie mogą: zaczym, dogadzając celeriori cursui, i. w. ichmość pp. posłowie nasi domówią sie, ażeby regestr osobliwy praenominatarum causarum, idque expulsionum, exemptio-num, inscriptionum et contraventionum dekretem oczewistym, tymże subselliom ziemskim grodzkim był pozwolony, do którego regestru inne sprawy wpisywa-ne być nie mają sub poenis legum. Re-gestr zaś pomieniony na każdej kaden-cyi sądów ma być przewołany. Także insistent i. ww. ichmość pp. posłowie nasi, aby punkt o exempciach sub titulo: dyllacie, w konstytucyi tysiąc siedmset sześćdziesiąt czwartego iaśniey był uło-zony, sine gravamine dziedziców.

Urządzenie gospodarstwa kraiowego iest potrzebne y wielce mogące być uż-teczne państwu, iako to wprowadzenie manufaktur, rozkrzewienie handłów, uprzat-nienie rzek portowych, iako to w woie-wództwie naszym rzeki Muchawca, tu-dzież złączenie oney z rzeką Piną: przeto naradzać się będą i. ww. ichmość pp. posłowie nasi o sposobach skutecznych, aby takowe urządzenie gospodarskie mogło effectuari, hoc praecustodito, ażeby sub titulo generico urządzenia kraiowe-go gospodarstwa poddaństwo szlacheckie,

żadnymi partykularnościami y osobliwościami de novo emergentibus nadich dawne obowiązki y powinności panom swoim, nie było implikowane y opisane.

Zebranie praw, które lub są pośledniey- szymi prawami zniesione lub in melius rzeczy-pospolitey powtórzone, ieżeliby na tym seymie effectuari nie mogło, insi- stent i. ww. ichmość pp. posłowie, aby w czas następujący do tego zebrania praw tak z senatu, iako też ex ordine equestri deputaci naznaczeni byli.

O uregulowaniu interesu między xię- żectiem Kurlandskim a szlachtą Kurlan- ską wspólnie z innemi woiewództwami, ciż i. ww. ichmość pp. posłowie naradzać się będą z ucaleniem prerogatyw et do- minii rzeczy-pospolitey pactorumque sub- iectionis et formulae regiminis.

Gdy i. k. mości, pana naszego miło- śiowego, tron y panowanie iest zupełnie y mocno ugruntowane, zdaie się woie- wództwu naszemu mniej potrzebne dal- sze trwanie w związku konfederacyi, o exwinkulacji ktorej spólnie z drugimi woiewództwami y powiatami i. ww. ichmość pp. posłowie nasi po podniesieniu nowey laski consulent; akta zaś konfe- deracyi aby approbowane były domó- wią się.

Spośród nierozdziennie dwa narody, polski y litewski, nastąpiona unia; cokol- wiek tedy przez tę unią iest dla prowincyi w. x. Lit. obwarowano, aby to bez żadnego naruszenia miało wieczne trwa- nie,—i. ww. ichmość pp. posłów naszych attencyi polecamy.

Ponieważ z doświadczenia pokazuje się, że sessye na seymach po dwa razy na dzień odbywane, to-iest, ranne y wieczorne, a osobliwie poobiednie nie były regularnie zasiadane: przeto polecamy to i. ww. ichmość pp. posłów naszych sta- raniu, żeby raczey iedna sessyja na dzień była ustanowiona, trwać mająca od dzie- wiątej godziny do drugiej lub trzeciej

po południu; tego także ichm. pp. posło- wie dopraszać się będą, żeby projektu na seymie imć panu marszałkowi poda- wane, nie przedzey były decydowane, aż wprzód przez trzy dni każdego dnia po razu będą w izbie obrad publicznych czytane y roztrząsane, a tak decydowane y podpisane przez marszałka y deputatów, zaraz gdy to być może do druku poda- wane były.

Po expediwanych zaś materiach komi- missyi skarbowej y woyskowej, tudzież po prawie sprawiedliwości, aby dla do- pełnienia plena libertatis sentiendi ichmę pp. posłowie do swoiej izby powrócili y tam konsultacye swoje odprawowali, in- sistent ichmość pp. posłowie.

Traktaty z Rossą in annis tysiąc sześć- set osmdziest szóstym et tysiąc siedm- setnym czwartym ubezpieczyły dla rze- czzy-pospolitey sąsiedzką tego państwa przyjaźń, że iednak ostatnim traktatem tysiąc siedmsetnego czwartego było dla rzeczy-pospolitey ubezpieczone wrócenie nam Inflant, od Szwedów zawirowanych, y pod tą kondycją za requiriowaniem sa- megoż Piotra pierwszego, oba zwyż wy- rażone traktaty rzecz-pospolita przez kon- stytucią anno tysiąc siedmsetnego dziesiątego ratyfikowała et in volumen legum wpisać kazała, żeby wspólny y równy mieć miały effekt: więc instabunt ichmę pp. posłowie, żeby obowiązek ostatniego traktatu nie był powinny y bez skutku, aby przynajmniej żeby iaka za Inflanty była od Rossy dla rzeczy-pospolitey kompensacyja. Tylekrotne przez wspania- łość nayaśniejszych Imperatorowej Ros- syiskiej mieliśmy upewnienia, że na uzna- nie y nadgrodzenia szkod przez woyska Rossyiskie, do Śląska na ten czas idące, kommissia determinowana będzie reas- sumowano: więc dopraszać się mają ich- mość pp. posłowie o tą komissią, iako też o nadrodę szkod, recentius przez te woyska poczynionych, tudzież o zupełną

z kraju naszego tyciż woysk dołącza tu
cum gravamine będących ewakuacyą.

W ustawach seymów konwokacyjne-
go y koronacyjnego zaszczepione ku po-
żytkowi rzeczy-pospolitey urządzienia w.
postanowionych komisjach skarbo-
wych, y woyskowych z skutków swoich
pożyteczne, aby utwierdzone były y kom-
missarze do nich przez elekeyę podług
dyspozycyi seymu convocationis substi-
tuantur, domówią się imē pp. posłowie,
cokolwiek zaś do urządzienia tychże ju-
rizdykcyi potrzebnym będzie się zdało
postanowią.

Zysk powszechny z ustanowienia do-
brej kraiowej monety najlepiej ukazuje
się przez porównanie tey straty, która
naród poniósł, z okazyi zagęszczenia
złej monety zagranicznej, któryy nik-
czemnośc była przyczyną do redukcji
tychże monet żarłocznym uszczerbkiem
obywatelów; gdy zaś i. k. mość, pan
nasz miłościwy, to zrzódło bogactw krai-
owych przez bicie dobrey monety otwo-
rzyć raczył, oświadczyć ichmā pp. posło-
wie powinną nayaśniejszemu panu
wdzięczność, gdyby zaś moneta nowa
kraiowa srebrna, miedziana y czerwone
złoto w przyzwoitey wnętrznej dobroci,
podług ustawy terazniejszej komisjy
skarbowej koronnej y litewskiej, nieu-
stannie z mennicy wychodziła, aby to
czułemu dozorowi komisjy skarbowej
oboygu narodów zalecono było, domówią-
się. Wezmą oraz mensuras, aby w pań-
stwach sąsiedzkich moneta przez kom-
unikacją handłów do nas wypełniająca
w sprawiedliwej ważności y szacunku
podług traktatów bitą była.

Pieczętowitość i. k. mści o uspokoje-
nie granic państwa y na ten koniec wy-
znaczone do województw pogranicznych
rewizie są materie pokornego podziéndo-
wania i. k. mości, panu naszemu miło-
ściwemu, które imē pp. posłowie złożą,
oraz dopraszać się będą, aby przez to

uspokojenie całość granic rzeczy-pospo-
litey żadnego nie ponosiła uszczerbku.

Podniesione w kraju pretia rerum
iawno ukazują potrzebę powiększyć pła-
cę woysku komputowemu, na to obmy-
ślenie sposobów committit na naradzeniu
się imē pp. posłów z innemi posłami wo-
jewództw y powiatów; do tego podwyższe-
nia płacy służyć może summa konstytu-
cią tysiąc siedmset siedmnastego na lar-
gicia woysku naznaczona.

Gdy potrzeby kraiowe, ubezpieczenie
granic, miast sądowych praesidiis osa-
dzenic, potrzebuią uwiększenia liczby
woyska, obmyślenie na to sposobów zo-
stawuje się naradzeniu imē pp. posłów
naszych z drugiemi imē pp. posłami,
z tym iak naymocniejszym warunkiem,
aby te sposoby nie rozciągały się do
ustanowienia nowych podatków na do-
bra ziemska, do stanowienia których
imē pp. posłom adimimus potestatem. O
zniesienie podatku podymnego z dóbr
ziemskich insistent imē pp. posłowie, ile
że ten podatek zastąpić może z starostw
kwartą lub pół ustanowiona, lub drugą
ustanowić się mogącą; gdy zaś podymne
zniesieniem będzie, na to mieysce woic-
wództwa, prezydyą sądom swoim ob-
myśla.

W nagley rzeczy-pospolitey potrzebie
na zapłatę woysku prowincya w. x. Lit.
czopowe szeleżne in certo quanto destyno-
wowała; że zaś czopowe w prowincjach
koronnych ad usus proprios województw
iest zachowanym: przeto o porównanie
w tym rodzie podatkowania, domówią-
się imē pp. posłowie, aby wszystkie pro-
wincye ten podatek pro commodo sui
miały, albo do skarbu rzeczy-pospolitey
równie wnosiły. Gdy zaś ten podatek
czopowego na zapłatę woysku destyno-
wanym będzie, aby taryff sprawiedli-
wa ułożona była, wezmą przed się szrod-
ki imē pp. posłowie hoc praecauto,
aby ten podatek nie rozciągał się tyl-

ko do miast y prowincy w karcz-
mach.

Ponieważ skarb litewski czuie się być obciążonym płaceniem dwóm pułkom tatarskim, Bielaka y Koryckiego, przybyłyim nad komput woyska: więc domówią się inné pp. posłowie, aby ieden pułk z skarbu koronnego, drugi z skarbu litewskiego odbierał płacę. Fundacyą imē xx. piarów Lubieszewskich, użyciecznych kraiowi przez edukacyjną młodzi, polecamy staraniu imē pp. posłom, aby approbowana była.

Ponieważ ichmć księża Bazylanie w Kobryniu, między rzekami dwoma położeni y wylewom tychże rzek podlegli, na tym miejescu subsistere nie mogą: więc instabunt ichmć pp. posłowie, aby plac do zabudowania kościoła y klasztoru w tymże mieście Kobryniu wygodny y sposobny był wyznaczony. Fundusz ichmć xx. Bazylianów w Nowosiółkach, o który iako z sukcessorami praeiudicium sobie mieniającemi trwa u sądu proces, aby approbowanym nie był, iako y inne wszystkie przeciwko prawu poczycone fundacye, invigilabunt imē pp. posłowie.

Pretensye i. o. księcia imē Jabłonowskiego — wojewody Poznańskiego, iako też sukcessorów i. w. Hrehorego Ogińskiego — hetmana wielkiego w. x. Lit., do skarbu rzeczy-pospolitey regulowane, aby sprawiedliwy wzglad miały, instabunt imē pp. posłowie nasi.

Czyn wspaniałego umysłu i. k. mości o założeniu szkoły kadetów pod pilnym a miłym narodowi dozorem i. o. księcia imci generała ziem podolskich, gdzie obywatele pożytecznie formować się mogą, ściąga wyrażenie powinney od narodu wdzięczności y na utrzymanie tego pożytecznego funduszu naradzać będą sposoby ichmć pp. posłowie nasi.

Zasługi ś. p. wielm. Zygmunta Chrzanowskiego — podkomorzego Brzeskiego,

przez odprawione pokilkakrotnie z azarem substancji do Moskwy legacie, ad mentem recessu konstytucyi tysiąc siedemset dwudziestego szóstego, aby sukcesorom tegoż były bonifikowane ze skarbu w. x. Lit., instabunt imē pp. posłowie.

Imē pan Jan Rayski — stolnik Chełmski, meritissimus woiewództwa naszego patriota, kiedy tam longo temporis intervallo za reskryptem ś. p. nayaśnyczelego Augusta wtórego summy sobie należące, in quantitate, dwadzieścia dwa tysiące czterysta sześćdziesiąt dziewięć tysięcy iustissime qua liquidum debitum exposcens, dotąd tak kapitału iako y pruwizy odebrać od komory nie mógł: przeto instabunt ichmć pp. posłowie do stanów rzeczy-pospolitey, aby ta pretensya umieszczona być mogła na pałacu Saskim, y aby oney exekucya cum provisione nastąpiła.

Ordynacja Ostrogska w rozrządzeniu swoim nie rezolwawona, aby ad jus naturalis successionis wrócona była, instabunt imē pp. posłowie.

Religia ś. katolicka, która nas bezbronnych w znacznym błogosławieństwie Bożkim y w nienaruszonej wolności utrzymuje, aby w całości wiary św. rzymskiej y praw oney opisanych zostawała, ante omnia utrzymywać będą imē pp. posłowie nasi.

Ichmć pp. dyssydenci w prowincjach naszych, polskicy y litewscy, będący, tylko ad mentem konstytucyi tysiąc siedemset siedmnastego, tysiąc siedmset trzydziestego trzeciego y tysiąc siedmset trzydziestego szóstego, przy swoich praerogatywach mają być zachowani, nowych onym praw y zborów fundować w miastach y wsiach nie dozwalać, ani też publicznego exercitium nabożeństwa nie dopuszczając, insistent ichmć pp. posłowie.

Privata desideria obywateli przeświętnego w. x. Lit. naszego, które in

scriptis są dane ichmć pp. posłom, ciż imē pp. posłowie nayaśnieyszem panu wyremonstrują y ich krzywdy przełożą, oraz rezolucy i łaskawey na też krzywdy od nayaśnieyszegō maiestatu dopraszać się będą. Sukcessorowie ś. p. i. w. Siedlnickiego — podskarbiego w. koronnego, niosą suplicem libellum do stanu rzeczypospolitey o klemencyę y kompassią in ordine liquidacyi z nimi, za któremi imē pp. posłowie nasi na seymie przymówić się raczą.

Caetera activitati et dexteritati i. ww. ichmć pp. posłów ad puncta w instrukcyi expresa poruczamy praecavendo, iż w materiach status przeciwko prawom kardynalnym y ustawom rzeczypospolitey, iako też w tych, które do wiadomości woiewództw nie przyszły y assensu onych rezelwowane nie są, mocy stanowienia imē pp. posłowie nasi mieć nie będą.

Insuper recomendant i. ww. ichmć pp. posłom naszym, ażeby reassumendo dawne konstytucie o zbiegłykh poddanych domówić się raczyli, aby ten, u którego by się znaydował zbiegły poddany, ad requisitionem primam inquantum by wydać nie chciał, takowy wszystkie szkody hoc motivo wynikające zapłacił y nadgrodził dziedziców, tudzież instabunt i. ww. ichmć pp. posłowie, aby commercium soli zamorskiej Gdańskiej było wolne w woiewództwie Brzeskim, gdy z soli suchedniowej nie bierze.

Ponieważ woiewództwo nasze vigore konstytuci convocationis tysiąc siedemset sześćdziesiąt czwartego pocztę opłaca, pieniadze zaś z czopowego szeleżnego idque złotych tysiąc ośmset na opłacenie też poczcie z woiewództwa naszego były destynowane: zaczym takowe tysiąc ośmset złotych, iako nad komputem trzydziestu tysięcy złotych będące, aby do dyspozycyi woiewództwa należały y

przywrócone były, domówią się imē pp. posłowie.

U tey instrukcyi podpiszy i. ww. imē pp. dygnitarzów, urzędników y obywateli województwa Brzeskiego temi słowy; Józef Sosnowski — pisarz powiatowy w. x. Lit., marszałek konfederacyi y starosta województwa Brzeskiego, Alexander Buchowiecki — podkomorzy województwa Brzeskiego, assessor, Felician Józef Weraszczaka — chorąży y assessor województwa Brzeskiego, Xawery Horłowski — sędzia ziemski województwa Brzeskiego y assessor, Ludwik Suzin — stolnik województwa Brzeskiego, Zenon Wiślouch — podstoli województwa Brzeskiego, assessor, Paweł Buchowiecki — pisarz ziemski Brzeski y assessor mp., Paweł z Woroney Czyż — sędzia grodzki, podczaszy województwa Brzeskiego, assessor mp., Ignacy Oziembłowski s. b., Antoni Ratolf Zadarnowski — marszałek województwa Brzeskiego, chorąży Pettyhorski, Józef Dulęba — horodniczy województwa Brzeskiego, Antoni Henryk Laskowski — komornik ziemski województwa Brzeskiego, assessor mp., Antoni Buchowiecki — komornik województwa Brzeskiego, Józef Matusewicz — półkownik i. k. mości, Ignacy Sierakowski, Ignacy Paszkowski — rotmistrz województwa Brzeskiego, Władysław Dunin Mieczyński s. z., Hiacynt Zbirowski Kościa — g. ad. b. p. w. x. Lit., Bernard Buchowiecki — g. ad. b. p. w. x. Lit., Joachim Laskowski — chorąży i. k. mości, b. p. w. x. Lit., Józef Grzegorz Bęklewski — rotmistrz woiewództwa Brzeskiego, Stanisław Niepokocyzycki, Jan Włodek — r. g. woiewództwa Brzeskiego, Ignacy Hruszewski — r. z. woiewództwa Brzeskiego, Antoni Korowiecki — sędzia mp., Józef Kraiewski — komornik województwa Brzeskiego, Adam kniaż Szuiski — starosta Zapski, Ignacy Boreysza — starosta Lewkowicki, Woyciech Turski, Stani-

sław Żardecki, Franciszek Kostka Juno- w. cześnik, Franciszek Michał Jankow-
szza Zawadzki, Wincenty Hurynowicz, Tokarzewski, Tomasz Suchodolski, Mi- skiego. Która to takowa instrukcja,
chał Bagieński—i. z. p., Franciszek Ja- przez wyż wyrażoną osobę ad acta po-
niszewski, Michał Boreysza mp., Zy- dana, iest do xiag grodzkich woiewódz-
gmunt Karczyc, Andrzej Worotynicki— twa Brzeskiego przyjęta y wpisana.

1766 г.

Изъ книги за 1766—1771 годы, стр. 533.

413. Пункты въ дополненіе къ предыдущей инструкціи посламъ, отправляемымъ на сеймъ.

Прибавление гъ предыдущей инструкціи, заключающее въ себѣ слѣдующіе пункты:

1) Послы обзываются ходатайствовать предъ королемъ: о возвращеніи обывателямъ захваченныхъ земель, луговъ и бортей въ Бѣловѣжской пушѣ, которые до увѣи были во владѣніи шляхты.

2) О возвращеніи разнымъ лицамъ деревень изъ Бѣловѣжской пушки, оплаченныхъ при королѣ Августѣ III и не выданныхъ имъ по принадлежности.

3) Просить о внушеніи ловчemu этой пушки Вольскому болѣе приличнаго обхожденія со шляхтой.

4) Просить также о разрѣшении воеводству пользоваться казеннымъ лѣсомъ на дрова и постройки.

5) Наставивать, чтобы диспозиторамъ столowychъ королевскихъ имѣній было воспрещено, подъ предлогомъ емпитеческаго права, взимать незаконныя пошлины со всѣхъ вообще товаровъ, привозимыхъ въ мѣстечки и города.

Roku tysiąc sedmset sześćdziesiąt szósteego, miesiąca Augusta dwudziestego szósteego dnia.

Na urzędzie i. k. msc̄i grodzkim y przed aktami storościiskimi woiewództwa Brzeskiego, comparens personaliter i. p. Daniel Laskowski, punkta desideriorum i. pp. obywateł woiewództwa Brzeskiego iww. i. pp. posłom do remonstrowania nayaśnieszemu królowi iego mości, panu naszemu miłościwemu, przy instrykcyi dane ad acta podał, które, w xięgi wpisując słowo do słowa, tak się w sobie miały:

Punkta desideriorum ichmościów panów obywateł woiewództwa Brzeskiego, iaśnie wielmożnym ichmościom panom posłom przy instrukcii dane do re-

monstrowania nayaśnieszemu panu naszemu miłościwemu.

Primo. Różnym kompatrionów naszym nad rzeką Lsną y na innych miejsech, z puszciami y dobrami i. k. mości pana naszego miłościwego graniczącym, pozabierano gwałtownie puszczę, barcie y Łaki w uchodach puszczę Białowiezkię, za przywieleiami ante unionem w possesy szlacheckię będące, w takowej okoliczności i. ww. posłowie nasi mają adire maiestatem y suplikować, ażeby obywatele woiewództwa Brzeskiego przy swoich dawnych przywilejach et circa possessiones et usus wechodów swoich zostawali.

Secundo. Drzewa oprawne, ieszcze sub regimine nayaśnieszego Augusta

trzeciego zapłacone, rożnym obywatelom woiewództwa Brzeskiego w puszczy Białowiezkię pozabierano; w takowym pokrzywdzeniu iaśnie wielmożni i. panowie posłowie suplikować mają maiestat i. k. mści, ażeby swoją satysfakcją w odebraniu drzewa otrzymać mogli.

Tertio. Tych wszystkich wiolencyj y wielorakiej uciążliwości iest instrumentem pan Wolski, łowczy puszczy i. k. mści, który aby przez zwierszchność administracyi do lepszego obchodzenia się był upomnionym, suplikować będą iaśnie wielmożni imci panowie posłowie.

Quarto. Woiewództwo Brzeskie, w zapolach położone, ani na budowisko, ani na opał drzewa niema, dotąd za ułożoną taxą swoje potrzeby z puszczy i. k. mści miało; teraz, z dyspozycji iaśnie wielmożnego imci pana podskarbiego nadwornego wielkiego księstwa Litewskiego, puszcze są zamknięte, taxa nadzwyczajna droga ustanowiona, tak iż obywatele ani drew na opał, ani drzewa do budowli mieć nie mogą. Te primae necessitatis potrzeby zabronione nieznośną uciążliwością obywatelom przynoszą: przeto suplikować będą iaśnie wielmożni posłowie i. k. mści, aby raczył uczynić zalecenie, gdyby opał et necessaria, bez których mieszkańcy obejść się nie mogą, za taxą sprawiedliwą, bez uciążenia obywateli było wolne, tak iak za nayaśniejszych prae-decessorów i. k. msci było.

Że po miastach y miasteczkach dóbr stołowych i. k. msci, pana naszego miastościowego, ichmość panowie dyspozycytoro-

wie bez żadnego prawa wynajduią sobie iakowe wyderkasy, prócz cła generalnego konstytucią novellae legis w. x. Lit. oznaczonego od soli, wołów y różnych żywiości na targi, nie tylko przez żydów, chłopów królewskich y ziemskich, ale etiam y przez szlachtę sprowadzanych, z wielkim od każdej rzeczy zdzierstwem; dokładnemu staraniu iaśnie wielmożnych ichmość panów posłów, ażeby odtąd takowe inkonvenienice nie były, przeświecone woiewództwo rekomendue.

U tych punktów desideriorum podpisy rąk iaśnie wielmożnych imci pp. dignitarzów y urzędników tymi słowy: Józef Sosnowski—pisarz polny w. x. Lit., marszałek konfed. y starosta woiewództwa Brześciańskiego, Alexander Buchowiecki—podkomorzy woiewództwa Brzeskiego y assesor mp., Felicjan J. Wereszczaka—chorąży woiewództwa Brzeskiego mp., Xawery Hornowski—sędzia ziemski woiewództwa Brzeskiego, Paweł Buchowiecki—pisarz ziemski Brzeski y assesor, Ludwik Suzin—stolnik woiewództwa Brzeskiego mp., Zenon Wiślouch—podstoli woiewództwa Brzeskiego, Paweł z Woronney Czyż—sędzia grodzki y podczaszy woiewództwa Brzeskiego mp., Józef Duleba—horodniczy woiewództwa Brzeskiego, Antoni Ratolt Zadarnowski—mieczny woiewództwa Brzeskiego, Antoni Buchowicki—koniuszy woiewództwa Brzeskiego. Które to punkta desideriorum, przez wyż wyrażoną osobę ad acta podane, są do xiąg grodzkich woiewództwa Brzeskiego przyjęte.

1773 г.

Нъ книгѣ за 1772—1774 годъ, стр. 1241.

414. Универсалъ генеральной конфедерациі Короны польской и вел. кн. Литовскаго въ которомъ отвергается образъ дѣйствій Барской конфедерациі.

Маршалки генеральной Баршавской конфедерации обоихъ народовъ, полагая, что причиною слабости и неминуемаго распаденія Польши были какъ упадокъ и сокращеніе войска, такъ и дѣйствія Барской конфедерациі, образовавшейся вслѣдствіе интригъ и происковъ враговъ рѣчино-пополитой, симъ универсаломъ увѣдомляютъ всѣхъ вообще обывателей, что они назначили

12-ти-дневный срокъ для принятія участія въ ихъ конфедерациі лицамъ, находящимся за границей и 6-ти-недѣльный—лицамъ, проживающимъ внутри государства, съ тѣмъ, что въ случаѣ неявки ихъ, или неувѣдомленія, всѣ они какъ враги отечества, будутъ лишены должностей, имѣній, чести и будутъ изгнаны изъ отечества.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt
trzeciego miesiąca Julii dziewiętnastego
dnia.

Uniwersał generalney konfederacyi
obóyla naródów, do woiewództwa Brzes-
kiego przysłany, podług zalecenia jaśnie
oświeconego księcia imci Michała Radzi-
wiłła—mieczanika marszałka generalnej
konfederacyi w. x. Lit. w akta grodzkie
woiewództwa Brzeskiego wprowadza się,
w te słowa pisany:

My marszałkowie generalney konfede-
racyi obóyla naródów, przybranemi y
przysięglemi konsyliarzami związkiem nie-
rozerwaney jedności spojeni, wszem w
obec y každemu z osobna, komu o tym
wiedzieć należy, do wiadomości podajemy.
Niech każdy, kto tylko znał postać kwit-
naczy rzeczy-pospolitej, kto iey wzrostu
y chwały z mocy, bogactw y konsydera-
cyi własna zasiągnął pamięcią, lub w nie-
podchlebnych wyśledził pismach żywą y
nieparcyalną zastanowi się uwagą, a
przyzna zaiste, iż stan dzisiejszy, okropny
kształt rzeczy wyrażający, z stanem
przed lat kilkunastą upływowym, żadnym
wyrazem porównany bydż nie może: os-
tatnie bowiem podniesienie broni nayis-
totniejszą było przyczyną upadku tey

tak wielkiej y sławney rzeczy-pospolitej naszej, które po utracie sposobności odparcia cudzoziemskiej, a nas przemaga-
jące mocy po wyniszczonych siłach w
oreźnym żołnierzu, po wycięczeniu dochodów publicznych, po straconej nadziei pozyskania iakiey kolwiek obrony determinować nakoniec będzie rzecz-pospolita, iż kraje wiekami przez nią dzierżane pod
podział przemagających siłami potęgi podobno poddać będzie musiała. Niech
sądzi ten, który nayskrytsze serc y my-
śli ludzkich przenika skrytości; niech są-
dzi cały naród, w oczach którego wszystkie
nasze stawiamy czynności; niech są-
dzi Europa cała, kto tych powszechnych
nieszczęliwości, ucisków, gwałtów, bez-
prawiów, nakoniec obawianych rozdzia-
łów y rozerwania korony winnym w
oczach całego zostaje świata: zapewno nie
terazniejsza konfederacja w prawnym
spoiona y zostaiąca związk, która podług
doswiadczań oyczystych, wziawszy środki
do ratowania iuż zgubionej prawie całej
oyczyszny, z ostatniey onę wyrwać usiłuje
przepaści, do której ią smutne zblżyły
nieprawego spisu y zbrojnych ludzi in-
trygi, nienawiści y prywatne ułożenia.
Te to podniety, stawszy się sprężynam

machiną, Barskiego spisku utrzymującymi, dały niesfornemu y do słuchania nieprzywykłemu ludowi broń w ręce, która na wydarcie bogactw, majątków, obalenie sprawiedliwości, a nawet życia samego obywatelów zażыта była y moc swojego bezprawną, bardziej nad swemi, niżeli nad temi, których za nieprzyjaciół liczyła, rozpostarła; ten to nieszczęśliwy spisek zrumieniwszy wprzód różne części kraju kryją braci y obywatelów swoich, na ofiarę przemagającej mocy wystawionych, niesłychanym postępkiem swoim, okropne ogłosili bezkrólewie, a tym samym okazał cel prywatnych myśli y zamierzenia czynności, iż nie dobro publiczne, ale ambicia rządu uroczyście obranego króla y pana znosić nie chcącą, było prawidłeni iego. Nie wspominamy szkaradnego królobójstwa, do popełnienia którego publikowane dało okazję bezkrólewie y gdyby królującego nad królmi wszechmocna nie wstrzymała ręka, zapewne od wyrodków narodu iaszczurczą iadowitością uskutecznione by było. Te powody y poprzednicze dzieła Barskiego spisku, coż miały lepszego sciągnąć za sobą, ieżeli nie wygubienie obywatelów, zruinowanie miast, zniszczenie bogactw, rozlanie krwi braterskiej, obalenie prerogatyw narodowych, a nakoniec oderwanie y dyzmembracją kraju, iako bezsilnym y wszelkiej obrony pozbawionym? Tak więc szkodliwy spisek gdy dotąd w swojej zostając zaciętości, istotnie y prawnie złączonemu narodowi przez skargi y zażalenia tak dawniej, iako też teraz pod dniem dziesiątym Kwietnia uczynione nieprawnie y nieprzyzwocie drogę zawierać stara się y za granicą przyduszony, dotlewające wypuszczać waży się iskierki, a niemi nieiako troskliwy podpalać naród usiłuje: więc generalna konfederacja korona y w. x. Lit. uchyliwszy wszelkie dzieła spisku Barskiego y iego nieprawnych marszał-

ków, konsyliarzów, y iakimkolwiek imieniem wymyślnych, cywilnych y wojskowych urzędników mieć chce, ażeby wszyscy iakie kolwiek kondycyi y stanu, w spisku Barskim zostający, w czasie niedziel dwunastu od daty niniejszego uniwersalu rachować się mianym, recessa uroczyste (podług kopii do tego uniwersalu przyłączonej) czynili, a uczynione do kancellaryi generalnej konfederacji, w Warszawie będąc, odsyłali, który to czas niedziel dwunastu dla osób za granicą będących służyć ma; co się zaś tycze osób w kraju zostających, ci w sześć niedziel od daty niniejszego uniwersalu zadosyć onemu uczynić powinni. Gdyby zaś niniejszemu rozkazowi generalnej konfederacji zadosyć uczynić nie mieli y tym wyrokom sprzeciwili się; tedy onych po upłyniętym czasie, w terazniejszym uniwersale zamierzonym, za nieprzyjaciół oyczyszny ogłosimy, urzędy ich za wakujące podamy, dobra tanquam post perduelles et hostes patriae ad fiscum deklarować będziemy, osoby pro exilibus ogłosimy. Który to uniwersał, ażeby wszystkich iak najprzedezej doszedł wiadomości, do wszystkich grodu, w koronie y Litwie będących, sposobem oblaty podać y onego z ambon publikować deklaruiemy. Dan w Warszawie dnia dwunastego miesiąca Czerwca roku państwa tysiąc siedmset siedmdziesiąt trzeciego.

U tego uniwersalu przy wycisnionej na czerwonej massie pieczęci, podpisy z. w. i. o. marszałków generalnej konfederacji korony Polskiej w. x. Lit., tudzież w. i. p. sekretarza konfederacji koronnej y seymowego drukarskim pisem wyróżniają się w te słowa: Adam Łodzi Poniński—marszałek konfederacji generalnej koronnej y seymowej, kuchmistrz koronny mp., Michał Radziwiłł—mieczenik, marszałek konfederacji generalnej w. x. Lit. mp., Florian Janusza Drew.

nowski—cześnik ziemi Łomżyńskiey, generalney konfederacyi koronnej y seymowy sekretarz. Który to uniwersał podług zalecenia wyż wyrażonego w xięgi grodzkie woewództwa Brzeskiego spraw wieczystych iest wpisany.

1775 г.

Изъ книги за 1775—1776 годы, стр. 505.

415. Универсалъ ликвидационной комиссии, установленной сеймовой конституцией для погашения долговъ рѣчи-посполитой

Комиссия, назначенная рѣчью-посполитой для ликвидации государственныхъ долговъ, постановила раздѣлить ихъ на двѣ категории:

Къ первою отнести: 1) 7,000,000 золотыхъ, назначенныхъ королю государственными сословіями на настоящемъ сейме; 2) 1,500,000 на удовлетвореніе войска и обывателей, понесшихъ

отъ него обиды; 3) жалованье департаментское за 1768 г.; долги эти должны быть уплачены безотлагательно и непремѣнно.

Ко второй—всѣ частные долги, которые комиссия подвергнетъ предварительному своему разсмотрѣнію и потомъ уже предложитъ на утвержденіе будущаго сейма.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego, miesiąca Julii dwudziestego czwartego dnia.

Do urzędu i. k. mości grodzkiego woewództwa Brzeskiego Litewskiego y akt tegoż grodu przysłany uniwersał od komisji, likwidujączej długi rzeczy-pospolitey, konstytucją seymową wyznaczony podług injunkcyi, w nim znaydującej się do xięg tegoż grodu woewództwa Brzeskiego Lit. od słowa do słowa wprowadza się, którego tenor sequitur estque talis:

Komissja likwidująca długi rzeczy-pospolitey, gdy seym świeżo zakonczony przyzwoite podał środki uspokojenia zadowioney obywatelów troskliwości—winna každemu własność dostatecznie nadgrodzić sposoby obmyślił, fundusz umarzajacy długi rzeczy-pospolitey niezawodny uczynił z naypotrzebniejszych expens pewne dochody na zaspokojenie tak dawnych y licznych pretensií odłączyla, a dla dokładnego poznania słuszności y wielości tyczże długow rzeczy-pospolitey

ustanowił prawo w następuającej osnowie.

Actum in curia regia Varsaviensi, feria quinta magna Coenae Domini, videlicet die decima tertia mensis Aprilis, anno millesimo septingentesimo septuagesimo quinto. Ad officium et acta praesentia castrensis capitanealia Varsoviensis personaliter veniens magnificus Florianus Junosza Drewnowski, pocillator Łomzensis, confoederationis generalis et comitiorum extraordinariorum regni secretarius, eidem officio et actis eius sanctam commissionem infra scriptam obtulit et ad ingrossandum in acta praesentia porrexit tenoris talis:

Komissja do likwidacji długów rzeczy-pospolitey dla rozeznania y zaspokojenia długów rzeczy-pospolitey. Wszystkie dawniejsze quorumvis actum likwidacyje uchwalajac, komissja z senatu et ex ministerio z osób sześciu, z stanu rycerskiego po iedney osobie z každego woewództwa składać się forma iudiciaria et pluralitate secretorum votorum de-

cydować mającą do ieneralney likwidacji wszystkich rzeczy-pospolitey długów y pretensię, do skarbu obojga narodów regulujących się ustanawianym, wszelkich wywodów, dowódów y odwodów iey urzędowi potrzebnych, nakazania władzę nadajemy y do wykonania przez tę komisję niniejszego prawa, z senatu: i. wielm. Jerzego Mniszka — kasztelana Krakowskiego, wielmożnych Wacława Rzewuskiego, Krakowskiego, Ludwika Domskiego Brzeskiego, Kuiawskiego, Józefa Podolskiego Płockiego, Józefa xięcia Radziwiła Mińskiego woewodów, Józefa Tyszkiewicza — kasztelana Mscisławskiego; z stanu zaś rycerskiego: z Korony — urodzonych z woewództwa Krakowskiego Rychtera — szambelana i. k. mości, z woewództwa Poznańskiego Lubę — starostę Ślawiszyńskiego, z woewództwa Sandomierskiego Krasnowskiego — podstolego Opoczynskiego, z woewództwa Kaliskiego Miaskowskiego — starostę Gnieźnienkiego, z woewództwa Sieradzkiego Mostowskiego — czesznika Piotrkowskiego, z ziemi Wieluńskiej Sucheckiego — stolnika Sierackiego, z woewództwa Łęczyckiego Saryusza Gomolińskiego — instygatora koronnego, z woewództwa Korzeckiego Kuiawskiego Chełmickiego — podczaszego Rypińskiego, z woewództwa Kiiowskiego Kwaśniewskiego — starostę Wierzchowickiego, z woewództwa Inowrocławskiego Łuszczewskiego — sędziego ziemskiego Szukłaczewskiego, z woewództwa Ruskiego Szydłowskiego — szambelana i. k. mości, z woewództwa Wołyńskiego Jozefa Drzewieckiego — szambelana i. k. mości, z woewództwa Podolskiego Aleksandrowicza, z woewództwa Lubelskiego Jakuba Radziewicza — podsędką Sandomierskiego, z woewództwa Bełskiego Sadowskiego — starostę Robczyckiego, z woewództwa Płockiego Bromirskiego — starostę Płockiego, z ziemi Dobrzyńskiej Ośmiąłowskiego — łowczego Rypińskiego,

z woewództwa Mazowieckiego Drewnowskiego — podczaszego Łomżyńskiego, z woewództwa Podlaskiego Czarnockiego — łowczego Drohickiego, woewództwa Rawskiego Mikorskiego — podkomorza Gostyńskiego, z woewództwa Chełmińskiego Małowieskiego — regenta Wyszogrodzkiego, z woewództwa Malborskiego Czapskiego — podkomorza Chełmińskiego, z woewództwa Bracławskiego Zabłockiego — pisarza ziemi Gostyńskiej, z woewództwa Pomorskiego Gurowskiego — podkomorza Gnieźnieńskiego, z woewództwa Inflantskiego Bachońskiego — dworzanina i. k. mości, z woewództwa Czernihowskiego Bogatka — podczaszego Winnickiego, z woewództwa Gnieźnieńskiego Korytowskiego — podsędka Gnieźnieńskiego; z prowincji wielkiego księstwa Litewskiego: urodzonych — z woewództwa Wileńskiego Alexandra Horaina — woyskiego Wileńskiego, z woewództwa Trockiego Józefa de Raes — sędziego ziemskiego, z księstwa Żmudzkiego Dominika Kossakowskiego — stolnika Żmudzkiego, z woewództwa Smoleńskiego Andrzeja Malczewskiego — podczaszego Smoleńskiego, z woewództwa Połockiego Józefa Sielickiego — woyskiego Połockiego, z woewództwa Nowogrodzkiego Chryzostoma Radułowskiego — starostę Kazimierzowskiego tegoż woewództwa, z woewództwa Witebskiego Hurko — podkomorza Witebskiego, z woewództwa Brzeskiego Litewskiego Jacka Paszkowskiego — koniuszego tegoż woewództwa, z woewództwa Mscisławskiego Józefa Ciechanowiciego — ienerała adiutanta w woysku w. księstwa Litewskiego, z tegoż woewództwa, z woewództwa Mińskiego Samuela Horwat — chorążego hussarskiego w woysku w. x. Lit. z tegoż woewództwa, — za komisarzów wyznaczamy. Którzy w grodzie Warszawskim (wykonają) przysięgę, in eam rotam: Ja NN przysięgam Panu Bogu wszechmogącemu w Trójcy Świętey ie-

dynemu, iako przy likwidacyi, rozeznaniu y postanowieniu długów y pretensi, do rzeczy-pospolitey reguluacyi się, szczególnie na prawo y sprawiedliwość wzgląd mieć będą; żadnych od kogo kolwiek darów directe vel indirecte, teraz lub na potym ofiarowanych, nie przyimie, faworem lub nienawiścią uwodzić się nie będą; sekret dawanych sententii, zdań, zachowam, y ten urząd kommissarski wykonywając ściśle prawa o nim przepisy sprawiedliwie sprawować będą, tak mi Panie Boże dopomoż y niewinna męka Syna iego. Wykonawszy, tu w Warszawie u prezydującego iuryzdykcia ab actu publicati prawa tego za niedziel sześć, w komplecie naymniej osob pięciu, zafundując ordinacją urzędowi swemu potrzebną, ułożą do likwidacyi wszelkich rzeczy-pospolitey długow y pretensi, która, cum rigore szkod skarbom publicznym powrócenia, iak nayscisleyszą y naysprawiedliwszą mieć chcemy w dopilnowaniu się urodzonych instygatorów koronnych y plenipotentów skarbu koronnego przystaiąc ieneralność onych nadwie klassy podzieliły. W pierwszej klasse ma być,— primo: summa siedm milionów złotych polskich nam królowi od stanów rzeczy-pospolitey prawem seymu teraznieyszego offiarowana; secundo: summy milion pięć sto tysięcy in recompensam zaległych summ w woysku na umorzenie zobopólnych pretensi tak woyska do rzeczy-pospolitey, iako też obywatełów do woyska postanowioną; tertio: pensie cywilne tylko departamentowe ab anno millesimo septingentesimo, sexagesimo octavo zalegle; inne zaś tąż konstytucią millesimi septingentesimi sexagesimi octavi na różne expensa cywilne naznaczone summy, osobnym regestrem teraz opisane, uchwalone mieć chcemy, etiam cum subsidio duo miliona pięciu kroć sta tysięcy złotych polskich, wtenczas od stanów rzeczy-pospolitey nam

królowi ofiarowaney, który na seymie teraznieyszym tam pro praeterito quam pro futuro odstępujemy. Kommissya zahowując ściśla y sprawiedliwą zaległy pensyi cywilnych likwidacyi onych wielość postanowiwszy wszystkie te pierwsze klasy summy za niewątpliwe rzeczy-pospolitey długi w równej proporcji rocznie wypłacone być mające deklarować powinna.

W drugiej klasse chcemy mieć umieszczone wszystkie inne, do pierwszych nie wchodzące wszelkiego tytułu y prawa nawet konstytucyami wsparte pretensie, których kompetitorowie in spatio pół roku, od daty reassumpcji komissji rachować się mającego, prawa y dokumenta swoje, pod zupełną onych utratą, przed urzędem też konstytucyi produkować mają, z których reprodukcji y innych wszystkich potrzebnych wywodów y dowodów komissya, non obstantibus legibus, in favorem cuiuscunque latis, takowe pretensie likwidować, wszelkie kompetitorów iura petendi nie decisive, ale demonstrative rozeznawać będzie. A tak wylikwidowane, rozeznane y rzetelnie opisane, drugiej klasy pretensie do decyzii seymu przyszłego ordynaryjnego pluralitate zdań odeszłe. A w nadgróde tej pracy komissye skarbowe rzeczypospolitey obyga narodów od wszystkich summ pierwszej klasy, przy wypłaceniu onych, grosz sześćdziesiąty odciągając y ten kommissarzom likwidującym, exclusis a iurisdictione absentibus, wypłacać będą. A że długi rzeczy-pospolitey teraz do rozeznania y postanowienia likwidacyi przychodzą, więc przez wzgląd na powszechność różnymi klęskami ucisionią, wszelkie od długów rzeczy-pospolitey prowizye, choćby onych kto żądać miał, prawo lege praesenti generalnie abroguiemy. Antoni Ostrowski b. k. y p. praeses, Adam Łodzi xiaże Poniatowski — marszałek generalney konfederacji

racyi koronnej y seymowej mp., Michał Heronim Radziwił m. m. k. g. w. x. Lit. y seymowy mp. Post cuius quidem sancitae commissionis superius per insertam in acta praesentia ingrossationem, originale eiusdem eidem offerenti praevia officii quietatione est extraditum: przeto z mocy takowego prawa na dniu dwudziestym czwartym miesiąca Maia roku bieżącego iuryzdykcyą naszą w mieście i. k. mości w Warszawie otworzywszy, ordinacyją potrzebną seymowym postanowieniem nam zleconą ułożywszy, dwie kadencyi sądów naszych postanowiliśmy: iedną dla długów pierwszej klasy, nieodstępnie ab actu reassumpciyi iuryzdykcyi swoiej zlikwidować determinowane; drugą zaś dla powtórnej klasy długów, na dniu piętnastym miesiąca Października roku teraźniejszego tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego przypadającym, rozpoczęć się mającą wyznaczać. Dla cze- go wszystkim w ogólności y szczególno- ści każdemu z osobna obojga narodów obywatelom, żeby się nikt na potym po- zorem niewiadomości nie zasłaniał, do powtórnej klasy, podług prawa wyżey wecagnionego mieścić, się mających zale- camy, aby w czasie kończącego, prawem pozwolonego półroka na drugiej kadencji sądów naszych przez siebie lub umo- cowanych do plenipotentów prawo swoje przed urządkiem sądu naszego, pod utratą onych, produkowali y, w rejestr sądowy spisawszy się, tak podług wyrażonej kon- stytucyi, iako stosując się do też ordynacyi naszej rozeznania pretensi y swoich y decyzyi sądowej pilnie attentowali obowiązuiemy; a tak w rejestrata tey klas- sy wprowadzone y wpisane sprawy że porządkiem aż do skończenia zupełnej likwidacyi y obrachowania dostatecznego długów rzeczy-pospolitey wołane będą, obwieszczamy. Który uniwersał z kan- celaryi naszej wydać rozkazuiemy y one- go do wszystkich grodów rozesłać zale-

camy, obowiązując urodzonych regentów lub na miejscu przy aktach będących su- sceptantów, aby go zaoblatowawszy do wszystkich parafii dla publikowania nie- odwłocznie rozesłały, kupowszechney wiadomości podali y ogłosili. Działo się na sessyi w Warszawie, dnia dwudziestego ósmego miesiąca Maia, tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego roku. U tego uni- versala podpisy takowe: Józef Podoski—wojewoda Płocki, kommissarz z senatu prezydujący mp., Stanisław Łuba—starosta Stawiszyński, kommissarz z woie- wództwa Poznańskiego mp., Ignacy Sari- usz Gomoliński—instygator koronny z wo- iewództwa Łęczyckiego, komissarz mp., Józef Antoni na Łuszczewie Łuszczewski—starosta Szczonowski, sędzia ziemi- skiego Sochaczewski z woiewództwa Ino- wrocławskiego, kommissarz mp., Adam Szydłowski—podkomorzy nadworny i. k. mości, z woiewództwa Ruskiego kommis- sarz mp., Józef Drzewiecki—podkomorzy nadworny i. k. mości, z woiewództwa Wołyńskiego kommissarz mp., Onu- fry Bromirski—starosta Płocki, z woie- wództwa Płockiego kommissarz mp., Flor- ian Junosza Drewnowski—podczaszy ziemii Łomżyńskiey, z woiewództwa Ma- zowieckiego kommissarz mp., Jan Czar- nocki—łowczy z ziemi Drohickiey, z woie- wództwa Podlaskiego kommissarz mp., Józef Mikorski—podkomorzy Gostyński z woiewództwa Rawskiego kommissarz mp., Antoni Czapski—podkomorzy Cheł- miński, z woiewództwa Malborskiego ko- missarz mp., Alexander Gurowski—pod- komorzy Gnieźnieński, z woiewództwa Po- morskiego kommissarz mp., Samuel Hor- wat, z woiewództwa Mińskiego kommis- sarz mp., Ignacy Bachmiński, z woie- wództwa Inflantskiego kommissarz mp. U tego uniwersala drukowanego podpisy rąk iaśnie wielmożnego komissarza, pió- ro trzymającego y regenta przy pieczęci komisji likwidacyjnej długów rzeczy-

pospolitey takowe: Jan Czarnocki — łow-
czy ziemi Drohickiey, komissarz pióro
otrzymajacy mp., Moszkowski — komornik
Brzeski-Litewski, regent komissarz li-
kwiduiący dług rzeczy-pospolitey mp.
Który to uniwersał, od komissyi likwi-

dując ey dług rzeczy-pospolitey dla pu-
blikowania w woiewództwie do grodu wo-
iewództwa Brzeskiego-Litewskiego przy-
słany, iest do xięg tegoż grodu przyjęty
y wpisany.

1775 г.

Изъ книги за 1775—1776 годы, стр. 887.

416. Универсалъ короля Станислава Августа объ отъисканіи поіезуитскихъ имѣній и имущество, захваченныхъ разными лицами.

Король Станиславъ Августъ симъ универсаломъ доводитьъ до всеобщаго свѣдѣнія, что по удалениіи іезуитовъ изъ предѣловъ рѣчи-посполитой, всѣ ихъ имѣнія и движимости были пред- назначены для воспитательныхъ цѣлей; съ этою цѣлью была учреждена особая распорядительная комиссія. Но какъ въ настояще время оказывается, что многія изъ имѣній и богатствъ поіезуитскихъ утаены не безъ вѣдома лютстра-

торовъ, не смотря на ихъ присягу; то ко-
роль и предлагаетъ въ этомъ универсалѣ во-
просы: гдѣ и какие находятся инвентари озна-
ченныхъ имѣній, описи движимостей и денеж-
ные счеты? и просить обывателей обо всѣхъ
этихъ пунктахъ сообщать все, что они зна-
ютъ сначала распорядительной, а потомъ эду-
каціонной комиссіямъ.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt pią-
tego, miesiąca Oktobra piątego dnia.

Przysłany z prześwietnej kancelaryi
nayaśnieyszey rady nieustaiacej uniwer-
sał nayaśnieyszego króla i. mości Stanisława Augusta, za zdaniem rady przy
boku iego nieustaiacej, końcem odzyska-
nia alienowanych funduszów z dóbr ex-
jezuickich na edukacyję narodowę wyzna-
czonych, do kancelaryi grodzkiej woie-
wództwa Brzeskiego w akta grodzkie te-
goż woiewództwa ingrossatur, którego te-
nor sequitur estque talis:

My Stanisław August, z Bożej łaski
król polski, etc. Za zdaniem rady nie-
ustaiacej wszem wobec y každemu z o-
sobna, komu o tym wiedzieć należy,
przy ofiarowaniu łaski naszej królew-
skiej oznamyśmy niniejszym uniwer-
sałem naszym. Iż widząc zbawienną rze-

czy-pospolitey intencyę obrócenia fundu-
szów wszystkich suppressae societatis
Jesu w Koronie y wielkim xięstwie Li-
tewskim na edukacyję narodową, gdy po-
mimo dozoru y staranności komisjiów
rzeczy-pospolitey, rozdawniczych y sądo-
wey, niezbyte są ślady y dowody prze-
świadczające, że z okazyi niektórych uro-
dzonych lustratorów, mimo przysięgi swo-
jej, niedokładnej dosyć w spisaniu fun-
duszów ex-jezuickich adtencyi zachowu-
jących, tudzież xx. ex-iezuitów fundusze
niektóre zataiających y bezprawnie iura
quaesita do summ y dobr funduszowych
alienujących, część argentarii y kościo-
lnych prywatnie sobie przywłaszcza-
cych, wywiezienie z kollegiów y dobr
ruchomości wszelkiego gatunku sobie y
innym dozwolaiących, rektorom kole-
giorum lub innych iakiego kolwiek na-

zwiska dochody przeszło iezuickie powierzone sobie mających osób chciwością między niemi y innemi condicitione do tego zażyciem donacyjami, kwitami umownie utworzonemi, transakciami y innemi zakazanemi sposobami znacznie ubliżoną y w nayistotniejszych szrodzach upodloną, lub quoconque litulo zataioną y alienowaną, chcąc wskrzeszać y utrzymywać skuteczność naszey ku dobru całego narodu troskiwości przez naydomkładniejsze tych na tak zbawienny koniec wyznaczonych funduszów ściganie y ocalenie, komissią do rozsądzenia spraw ex-ieuickich od rzeczy-pospolitej wysadzoną, iuż prawem na to upoważnioną y do nayśiśleyszey investygacyi takowych malwersacyi obowiązana, do tej powinności wykonania zachęcamy, to jest, aby taž komissya, sub nexu wykonalney przysięgi swoiej tu w Warszawie, osobliwy do tej czynności wyznaczywszy regestr osobom cuiuscunque status et conditionis, bądź duchownego, bądź świeckiego stanu, o bezprawne alienowanie lub posiadanie funduszów in ante-ieuickich obwinionym za poprzedzającymi pozwami przed sobą stanać nakaże, y rewindykowanie tychże funduszów, niżey wyrażonimi drogami uskutecznić y dochodzić powinna będzie nieodwłoczenie, sady swoje reassumując y bez limity kończąc, to jest:

Primo. Gdzie miedź, cyna etc. z kolegiów litewskich?

Secundo. Srebra kościelne, które ieszcze nie są oddane, tak iako y srebra, ukryte w różnych miejscach, gdzie się znajdowały?

Tertio. Domy, ogrody kolegiów, które ieszcze w różnych miejscach powinny być przedane przez licytacyą.

Quarto. Ruchomość domów ex-ieuickich, bielizna, stoły, szafy etc. w różnych kolegiach.

Quinto. Summy y dobra w ogólności,

których cessie przez rektorów lub innych iezuitów są uczynione condicitionae.

Sexto. Zbytek apparatów y śreber mniey potrzebnych kościołom y których dostatkiem zostawiono dla osobliwych względów w różnych miejscach, y które wszystkie via licitationis powinny bydż plus offerenti sprzedane.

Septimo. Rachunki lustratorów z administracyi dóbr, stante functione ich przez dziewięć miesięcy, y summ remanentowych w lustracyach wyrażonych.

Octavo. Rachunków inwentarskich oddanie, iako to: bydła, narzędziów, porządków rolniczych y sprzętów gospodarskich w każdych dobrach.

Noно. Magazyny żywności w każdym kollegium, wina, korzeni et cetera gdzie się podziały?

Decimo. Instygacya magazynów zbożowych osobliwie z roku tysiąc siedemset siedmdziesiąt trzeciego, w każdych dobrach.

Decimo primo. Summy za kordonem, dla czego powtórzenia naleganja o rekuperację onych jest zaniechane.

Decimo secundo. Odkrycie różnych innych summ na bok wyszły y dla czego?

Decimo tertio. Zważenie expens y examinowanie rachunków lustratorów.

Decimo quartu. Ułożenie tabelli wszystkich kapitałów z oznaczeniem dla komissyi edukacyiney, gdzie są lokowane? tudzież tabelli pozostałych prowizy od tych wszystkich kapitałów, oraz inwestygacya: kto powinien zapłacić prowizję od świętego Jana millesimi septingentesimi septuagesimi quarti ad millesimum septingentesimum septuagesimum quintum, tudzież prowizye należące edukacyi y dóbr przez komissią rozdawniczą rozrządżonych?

Decimo quinto. Ułożenie osobnej noty kapitałów lub iuż odebranych, lub destynowanych, zakupne iuż ustanowie-

ne domów, ogrodów y funduszów ex-iezuickich, zupełnie do kollegiów należących.

Decimo sexto. Do teyże należec będzie uformowanie tabelli summ nie podzielonych ieszcze, ściganie onych y lokacya in bonis mundis.

Decimo septimo. Biblioteki kollegiów czy są według przepisu prawa rozrządzone?

Z takowych inwestygacij przewiedzionych ratae fidei possessores, ukaże y do powrócenia funduszów przyciśnie, adhibito post binas condemnatas brachio militari. Wszystkich zatym obywatelów koronnych y w. x. Lit. nayusilniewy npominamy y zachęcamy, aby z powodu winney nam y oyczynie wierności, mając lub powziąwszy o takowego rodzaju, w wyżey opisanych punktach opisanego, lub innych malversaciach wiadomość, niebawnie o tym komissyi rozdawniczej, póki trwać będzie, a potym do edukacyi narodowej, do tego od nas y rzeczy-spolitey upoważnionej, donieśli, a za to z takowych powróconych a przez ich delacyą doszłych y odzyskanych funduszów pochodzącej summy nadgrody po pieć od sta vi gratitudinis delatori wyznaczamy; vicissim zaś, iż ci, którzy by

mając teraz lub w przyszłości o takowych malwersacyjach wiadomość, oney zamilczali lub ukrywali, qua complices prawem opisaney karze podpadać mają, kłodziemy rygor. List ten nasz uniwersał podpisaliśmy y on wydrukowany per copias pod pieczęcią rady przy boku naszym nieustaiącej, z podpisem urodzonego sekretarza teyże rady rozesłać po groduch Lit. rozkazaliśmy.

Dan w Warszawie, dnia dwudziestego piątego, miesiąca Sierpnia roku Pańskiego tysiąc siedmset siedmdziesiąt piątego, panowania naszego iedynastego roku:

Stanisław August król.

U tego uniwersalu, drukiem exprimowanego, przy wyciśnioney na czerwonej massie pieczęci nayaśnieyszey rady nieustaiącej, podpis ręki iw. sekretarza Lit. y teyże rady takowy: Andrzej Ogiński w. x. Lit. y rady nieustaiącej sekretarz mp., a niżej podpisu i. w. ichmę adskripcya takowa: Uniwersał nayaśnieyszego pana, za zdaniem rady przy boku iego nieustaiącej końcem odzyskania alienowanych funduszów z dóbr exieuwickich, na edukacyę narodową wyznaczonych. Który to uniwersał iest do xięg grodzkich województwa Brzeskiego wpisany.

1778 г.

Изъ книги за 1777 — 1778 годы, стр. 1095.

417. Постановление дворянъ Брестского воеводства на Срѣтенскомъ сеймикѣ.

Дворяне Брестского воеводства, собравшись на громничный сеймикъ въ костелѣ кенцдовъ Бернардовъ Брестскихъ, постановили:

1) Во исполнение конституции послѣдняго сейма объ избраніи для воеводства военной формы мундировъ, принять слѣдующую форму: бѣлый жупанъ, голубой кунтушъ съ амарантовыми отворотами съ золотыми пуговками, бѣлый поясъ и бѣлую шапку.

2) Вместо Станислава Бѣльского, назначить ротмистромъ Забужнаго тракта Осипа Буховецкаго.

3) Вслѣдствіе неисправности почтовыхъ сообщенийъ съ Бѣльскомъ, а чрезъ него и съ Варшавой, производящей опаздываніе на пѣдью недѣлю, уведомить почтъ-генерала и просить объ устраниеніи этого зла; въ случаѣ же отказа, съ его стороны просить самого короля.

4) Въ вознагражденіе трудовъ земскаго регента Игнатія Грушевскаго по регистратурѣ земскихъ актовыхъ книгъ, которую онъ обѣщаетъ сдѣлать въ теченіи трехъ лѣтъ, назначить для него подать по мѣдному грому со всѣхъ имѣній земскихъ и духовныхъ, во время этихъ трехъ лѣтъ.

Roku tysiąc siedmset siedmdziesiąt ósmego, miesiąca Februaryi dziesiątego dnia.

Na urzędzie i. k. mości przed aktami grodzkimi woewództwa Brzeskiego, przede mną Tadeuszem Laskowskim — regentem przysięgłyim grodzkim tegoż woewództwa, comparendo personaliter imć p. Antoni Grodzki — komornik woewództwa Brzeskiego, laudum seymiku pogromnicznego gospodarskiego woewództwa Brzeskiego do akt ksiąg grodzkich woewództwa Brzeskiego podał, które, od słowa do słowa w też księgi wpisując, w następującym iest wyrażeniu:

My senatorowie, dygnitarze, urzędnicy ziemscy y grodzcy, rycerstwo, szlachta, obywatele woewództwa Brzeskiego, stosując się do prawa w. x. Lit., o seymikach pogromnicznych opisanych, na dzień dziewiąty miesiąca Februaryi w roku teraźniejszym tysiąc siedmset siedmdziesiąt ósmym, do miasta i. k. mości Brześcia, do kościoła xx. Bernardynów,

zwyczajnego obradom naszym mieysca zgromadziwszy się pod prezydencją i. w. imć pana Józefa na Bystrach Bystrego — kasztelana woewództwa naszego, i. ww. ichmć pp. sędziów na trybunale główny w. x. Lit., w kredensie wyrażonych obraliśmy, na dniu zaś dzisiejszym, to iest, dziesiątym Februaryi do obrad gospodarskich woewódzkich wyznaczonym.

Stosując się do konstytucyi seymu ostatecznego, w roku tysiąc siedmdziesiąt szóstym zaszley, mundury woewództwom obierać determinując, mundur woewództwu naszemu, to iest: żupan biały, kontusz błękitny z wyłogami amarantowemi y guzikami złotemi, szlifami złotemi, pas biały, czapkę z wierzchem białym unanimiter uchwaliśmy.

Oraz na mieysce w. imć pana Stanisława Bielskiego — teraz sędziego grodzkiego woewództwa naszego za rotmistrza do traktu Żabużnego w. imć pana Józefa Buchowieckiego obraliśmy.

Tudzież, ponieważ wszyscy obywatele woewództwa naszego w interesach swoich w prowincjonalnych iurisdykcyach w Grodnie sądzących się, iako to: w kommissyi skarbowey, w assesoryi y w trybunale częstego zawodu ztąd doznaią, że poczta z Bielska do Brześcia y na odwrot nie prostym traktem iest udysponowana, lecz z publicznego przez Kuscule, Połousie, Wołkowicze, Wysokie, Lutę, Juszynie, traktu na obydwie strony do różnych dworów wstępując, mil trzy drogi przyczynia y w niektórych na stronie dworach bywa bawiona, przez co nie tylko że zawsze w Brześciu ieno na noc przychodzące y bardzo tam odchodzące, krótki czas do odebrania listów y odpisywania zostawuie, ale też częstokroć opóżnia swój powrót do Bielska y tam niedostawiona na przejęcie poczty Warszawskiey, idącej do Grodna, aż do nadęcia drugiej Warszawskiej poczty zalega do tygodnia, iako w przyszłym roku czasu sądzącego się trybułu dwa razy, a czasu kadencyi oktoberowej komissyi skarbowej drugie dwa razy zdarzyło się; więc obligujemy i.w. imć p. kasztelana naszego, ażeby imieniem wszystkich nas obywateli woewództwa Brzeskiego doniósł i. w. imć p. generałowi poczty o to y kursu iey nieregularności, y dopraszać się raczył o nayprędsze oney na trakt wyżey wymieniony uregulowanie, a za niezyskaniem uczynności i. w. imć p. generała poczty, aby o też u nayaśniejszego pana naszego miłościewego y u przyjaciół jego rady dopraszał się.

Demum, ponieważ w. imć p. Ignacy Hruszewski — regent akt ziemskich woewództwa naszego, zaczawszy rejestraцию tychże akt od początku onych, to iest, od roku tysiąc pięćset sześćdziesiąt ósmego, ieden tom teżże rejestratury swojej na dniu dzisiejszym przed nami

prezentował y kontynuacją oney, ieszcze we trzech tomach zawierać się mającę, w spisaniu zupełnym wieczystych akt dopełnić w przeciągu trzech lat od daty niniejszej przyrzekł y zintroligować tomy rejestrowe y księgi akt wszystkich ziemskich przed nami obowiązał się; więc premiando takową pracę, pro commodo publico przedsięwziętą, y expens do oney stosującą się compensando, temuż imć p. regentowi ziemskiemu z każdego dymu dóbr wszelkich duchownych y świeckich po groszu iednym miedzianym na rok przez trzy następujące lata, w racie marcowej wypłacać się do cancellaryi grodu woewództwa naszego niezawodnie mającym, determinuiemy.

Datum w Brześciu roku tysiąc siedemset siedmdziesiąt ósmego, miesiąca Februarii dziesiątego dnia. U tego laudum podpisy rąk są takowe: Józef na Bystrach Bystry — kasztelan Brzeski Lit. mp., Ignacy Wygonowski — podkomorzy Brzeski Lit., Ignacy Morikoni — sądowy woewództwa Brzeskiego starosta, Bernard na Buchowiczach Buchowiecki — chorąży woewództwa Brzeskiego, Xawery Hornowski — sędzia ziemski woewództwa Brzeskiego, Paweł z Woronney Czyż — stolnik Brzeski, Hilary Puszka — pisarz ziemski Brzeski, Adam Antoni Ancuta — sędzia grodzki woewództwa Brzeskiego, Bogusław Wereszczaka — łowczy woewództwa Brzeskiego, Stanisław na Bielsku Bielski — sędzia grodzki woewództwa Brzeskiego, Ignacy Laskowski — cześnik woewództwa Brzeskiego, Jan Wereszczaka — rotmistrz woewództwa Brzeskiego, Ignacy Snieszko Błocki — rotmistrz, Paweł Dąbrowski — rotmistrz woewództwa Brzeskiego, Stanisław Laskowski — chorąży Petyhorski w w. x. Lit., Antoni Grodzki — komornik woewództwa Brzeskiego, Jan Kułesza, Ignacy Laskowski — r. w. sm.,

Michał Tokarzewski, Jacek Laskowski mp., Franciszek Wołkowicki, Jan Płuszczewski, Józef Solecki, Tadeusz Krassicki mp. s. m., Truchnowski—d. i. k. mości, Bałtromiej Radecki, Jakób Nacewicki, Antoni Mańkowski, Stanisław Jankowski, Brunon Skulski mp., Krzysztof Jundziłł, Dominik Zaiączkowski, Adam Krahelski, Wawrzyniec Tokarzewski, Faustyn Dworzecki, Maciey Radecki, Gabryel Radecki, Franciszek Antuszewicz, Antoni Lasota, Konstanty Szulc—s. w. sm., Ludwik Starowolski, Ignacy Buchowiecki, Adam Bielski, Ignacy Piotr Laskowski mp., Augustyn Starowolski, Ignacy Terpiłowski, Adam Czerniewski. Które to laudum, przez wyż wyrażoną osobę ad acta podane, iest do xiąg grodzkich województwa Brzeskiego przyjęte y wpisane.

1780 г.

Изъ книги за 1779—1780 годы, стр. 1655.

418. Инструкція депутатамъ Пинскаго уѣзда, отправляемымъ на ординарный Варшавскій сеймъ.

Дворянє Пинскаго воеводства, собравши ся на предсеймовыій сеймікъ въ г. Пинскѣ, дали своіе посланія слѣдующую инструкцію:

- 1) Благодаритъ короля за сохраненіе ихъ свободъ и вольностей;
- 2) домогаться институції постановленія относительно соединенія рѣкъ Мухавца съ Пиною;
- 3) стараться о скорѣйшемъ окончаніи аппеляцій въ трибуналѣ;

Roku tysiąc siedmset ośmdziesiątego, miesiąca Augusta dwudziestego szóstego dnia.

Przed urzedem i. k. mości y akta-
mi grodzkimi woiewództwa Brzeskiego,
przede mną Tadeuszem Laskowskim—re-
gentem grodzkim tegoż woiewództwa, sta-
nawszy osobiście imci p. Michał Kołb,
instrukcyą powiatu Pińskiego na seym
ordynaryiny warszawski iaśnie ww. ichmę
pp. Kaietanowi Korzeniewskiemu—regen-
towi kancelaryi w. x. Lit., kawaler-

- 4) требовать, чтобы складъ податныхъ сумъ оставался при гродской канцеляриі;
- 5) войти въ соглашение съ провинциями объ уничтожениі процентной подати;
- 6) позаботиться о благосостояніи литовскаго скарба посредствомъ уменьшениі торговыхъ пошлинъ, препятствующихъ торговлї.

wi orderu ś. Stanisława, y Ignacemu Kurzenieckiemu—podstaroście sądowemu grodzkiemu powiatu Pińskiego—porucznikowi kawalerii narodowej woysk kordonnych, posłom obranym wydaną, ad acta podał, w te słowa pisana:

Instrukcja od nas urzędników,
szlachty, obywateli powiatu Pińsk-
iego na seymiki przedseymowe
do miasta i. k. mości Pińska, na
dzień dwudziesty pierwszy mie-
siąca Augusta, tysiąc siedmset ośm-

dzięsiątego roku ad locum solitum consiliorum zgromadzonych iaśnie w. imci p. Kajetanowi Korzeniewskiemu — regentowi kanclerzowi w. x. Lit., kawalerowi orderu ś. Stanisława y w. imci p. Kurzenieckiemu — podstaroście sądowemu powiatu Pińskiego, porucznikowi kawalerii narodowej woysk koronnych, pluralitate votorum legalnym posłom dana.

Nayprzód. Ciż iaśnie w. posłowie nasi winną maiestatowi uczynią rekognicyą y za troskliwę y prawdziwę oycowską i. k. mości około pomnożenia dobra narodu staranność za świętobliwe praw dochowanie y swobód naszych ochronę, głosem serc, miłośćcią króla swoiego na pełnionych dzięki uczynią.

Secundo. Uskutecznienie konstytucji względem połączenia rzek Muchawca y Piny promować będą.

Tertio. Sprawy commissionum z rejestrów termini tacti w trybunał wpłycone, że cały czas tey registratury zabieraią, a obywatele prowincyi z rejestru appellationum ku punktowi ostatniemu sprawiedliwości zbliżeni na niey długim oczekiwaniem osychaia, aby ad fora competentia podług gatunku spraw etiam praecisa appellatione odesłane były, starać się będą.

Quarto. Skład podatków powiatowych, że prawem y zwyczaiem do cancellaryi grodzkich należały, aby tymże był powrócony, dopraszać się miały.

Quinto. O zniesienie podatku procentowego do zdania prowincyi stosować się będą.

Sexto. Skarb wielkiego księstwa Litewskiego aby w naylepszym był urządzieniu; dla handel trudniące, zmniejszone były, dopomniać się.

Resztę dexteritati iaśnie ww. posłów polecamy y takową instrukcję podpisujemy.

U tey instrukcyi podpisy ww. imci pp. obywateli powiatu Pińskiego temi wyrażają się słowy: Ludwik Orzeszko — podkomorzy powiatu Pińskiego, Michał Płaskowicki — sędzia ziemska powiatu Pińskiego, Antoni Uszak Kulikowski — krajczy powiatu Pińskiego, Samuel Olesza — budowniczy powiatu Pińskiego, Benedykt Orzeszko — marszałkowicz powiatu Pińskiego, szambelan i. k. mości, Klemens Orzeszko — strażnik powiatu Pińskiego, Karol Orzeszko — starosta powiatu Pińskiego, Wincenty Orzeszko — podkomorzy powiatu Pińskiego, Andrzej Kiniawicz — rotmistrz powiatu Pińskiego, Marcin Łotocki — komornik powiatu Pińskiego, Stanisław Kierdey — czesznik powiatu Pińskiego, Stefan Siemaszko, Wawrzyniec Klepacki, Jan Koławar, Józef Ciemierzyński, Marcin Lubański, Antoni Jarmaniński, Jan Komornicki, Ferdynand Ramuld, Symon Ciemierzyński, Michał Kołb, Gabryel Szulakowski, Kazimierz Pałchowski, Tadeusz Żegliński — łowczy Lat., Jan Protasewicki, Michał Kiniewicz, Antoni Butman — porucznik, Jan Weremicz Stachowski, Jan Junkiewicz Płotnicki, Jan Kołb m., Franciszek Karpowicz, Jan Hoffman, Samuel Komar, Antoni Baryczewski, Witalis Hoffman, Paweł Płotnicki, Samuel Mokdok, Józef Piotrowski, Michał Wyłaski, Bazyli Szpakowski, Larenty Kaczanowski, Józef Poźniak, Piotr Krupecki, Maciej Boryczewski, Samuel Wabiszczewicz, Mateusz Kozaryn, Józef Songayło, Hrehory Dzikowicki, Roman Nozdryna, Benedykt Komar, Piotr Szoldnicki, Teodor Weremicz, Paweł Szotomicki, Bazyli Połchowski, Bazyli Lipiński, Alexander Massalski, Mikodaj Lemieszewski, Hryhory Kuradowski, Jan

Łozicki, Andrzej Nozdryna, Andrzej posłom na seym ordynaryny Warszaw-
Karpowicz, Paweł Niekraszewicz, Pawełski obranym wydana, przez wyż wyra-
Szołomicki, Benedykt Dubayski, Stefan żonego imć p. Michała Kołba ad acta
Wysocki. Która to instrukcya, od obywa- podana, iest do xiag grodzkich woiewódz-
telów powiatu Pińskiego iw. w. ichmę pp. twa Brzeskiego przyjęta y wpisana.

Конец IV-го тома.

ОГЛАВЛЕНИЕ.

II.

Акты, относящіеся къ администраціи Западнаго края.

(Продолженіе).

1665 г.

Стран.

215. Универсалъ в. гетмана Павла Сапѣги, данный городу Кобриню	3.
216. Окружное письмо надворного короннаго маршалка Яна Браницкаго	4.
217. Присяга королевскихъ крестьянъ въ дѣйствительности причиненныхъ имъ разорений и убытковъ татарскою ротою подъ командою Абрамовича и Ассановича	7.
218. Реестръ разныемъ убыткамъ, причиненнымъ польскими войсками въ селахъ лѣсничества Бѣловѣжскаго	8.
219. Постановленіе дворянъ всѣхъ воеводствъ в. кн. Литовскаго на Городненской конвокациі	12.
220. Рескрипты короля Яна Казиміра дворянству в. кн. Литовскаго	21.
221. Рескрипты короля Августа III-го Брестскому воеводству	23.
222. Универсалъ канцлера в. кн. Литовскаго Христофа Паца, которымъ онъ даетъ знать городамъ и мѣстечкамъ о наложеніи постановленной на Городненской конвокациі пошлины на соль и сельди	25.

223. Универсалъ подскарбія в. кн. Литовскаго Еронима Криспина Киршнштейна о сборѣ подымнаго

26.

224. Ординансъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Павла Яна Сапѣги о томъ, чтобы войско шло немедленно къ обозу и не занималось грабежами

27.

1666 г.

225. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казиміра Паца объ освобожденіи города Брестя отъ военныхъ постоеvъ

28.

226. Упоминальный листъ короля Яна Казиміра суперъ-интенденту Брестскаго-монетнаго двора Кири Бандицели, чтобы работники монетнаго двора не дѣлали оскорблений Брестскимъ жиdamъ

29.

227. Универсалъ короля Яна Казиміра депутатамъ, отправленнымъ въ Брестскую экономію, чтобы они не требовали военныхъ повинностей отъ сказанной экономіи и духовенства латинскаго и греческаго исповѣданій

30.

228. Универсалъ короннаго гетмана Станислава Потоцкаго о томъ, чтобы войска не смѣли проходить чрезъ Брестское воеводство

31.

229. Универсалъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца о томъ, чтобы войска не обременяли обывателей военными повинностями во время перехода чрезъ Брестское воеводство 32.
230. Универсалъ польского гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца о доставкѣ изъ г. Брестя провіанта для проходящаго войска — 1669 г.
231. Листъ короля Яна Казимира на опечатаніе монетнаго двора въ Брестѣ 33. 1667 г.
232. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Паца оберштерль-лейтенанту Станцелю 35.
233. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца объ укрѣпленіи города Брестя 36.
234. Привилегія короля Яна Казимира Феодору Савицкому на взиманіе мостового мыта 37.
235. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца объ увольненіи отъ службы 3-хъ ротъ и изъ каждой роты—опредѣленного количества солдатъ 38. 1668 г.
236. Упоминальный листъ короля Яна Казимира Стефану Зембоцкому 39.
237. Листъ короля Яна Казимира къ Ходкевичевой—старостиинѣ Мозырской по дѣлу мѣщанъ м. Мальча 40.
238. Приватный листъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца 41.
239. Универсалъ короннаго гетмана Яна Собѣскаго на свободный проѣздъ изъ Константинополя въ Мо-
- скву царскому посланнику Мануилу Ивановичу съ освобожденными пленниками 42.
240. Универсалъ Михаила Казимира Паца в. гетмана в. кн. Литовскаго о порядкѣ въ войскѣ, оставляемомъ въ Брестской экономіи на время междуцарствія 43.
241. Постановлѣніе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймикѣ 44.
242. Привилегія короля Михаила, данная городу Старому Быхову 46.
243. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на избирательный сеймъ 49.
244. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная избраннымъ ими депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ 59.
245. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца оберштерль-лейтенанту Станцелю, чтобы онъ не вымогалъ отъ жителей города Брестя какихъ то ежемѣсячныхъ денежныхъ взносовъ 70.
246. Универсалъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца, которымъ онъ предостерегаетъ драгунскую роту, чтобы она не смѣла вымогать у крестьянъ по сорока золотыхъ съ уволовки, вопреки его ординансамъ 71.
247. Универсалъ митрополита Киевскаго Гавриила Коленды ко всемъ чиновникамъ воеводства Брестскаго о томъ, чтобы они помогли комиссару его Гавриилу Купальскому снять крестъ, поставленный на неприличномъ мѣстѣ

248. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства	73.	258. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на пописовомъ сеймикѣ 108.
1670 г.		
249. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на предсеймовый сеймъ Варшавскій	74.	259. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казиміра Паца о пологовной подати
		109.
250. Универсалъ короля Михаила объ увольненіи Брестской экономіи отъ военнаго постоя и о назначеніи вмѣсто него денежнаго взноса .	85.	260. Привилегія короля Михаила Брестскімъ Базиліанамъ (уніятамъ) на учрежденіе при церкви св. апостоловъ Петра и Павла братства чучочниковъ и шапочниковъ .
		110.
251. Довѣренность Брестскаго дворянства депутатамъ, избраннымъ въ трибуналъ	86.	261. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймикѣ
		112.
252. Подтверждительная привилегія короля Михаила королевскимъ крестьянамъ села Хорощенки на грунты и повинности	87.	262. Универсалъ подкоморія Оршанскаго Еронима Котла о порядкѣ взиманія назначенныхъ для короля пошлинъ съ соли и сельдей .
		114.
253. Охранный листъ короля Михаила экономическимъ крестьянамъ села Сѣнина относительно натуральныхъ повинностей	90.	263. Универсалъ короля Михаила о назначеніи пошлины съ соли .
		116.
254. Подтверждительная привилегія короля Михаила, данная мѣстечку Печаткѣ	91.	1671 г.
255. Универсалъ Яна Собѣскаго—маршалка и великаго короннаго гетмана на свободный провозъ его собственной соли въ г. Брестъ .	96.	264. Грамота короля Михаила, подтверждающая комиссарское постановленіе относительно крестьянъ Воинскаго ключа, съ показаніемъ количества владѣемой ими земли и податей
		117.
256. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на вальный шестинедѣльный сеймъ въ Варшаву .	97.	265. Листъ короля Михаила къ администратору Кобринской экономіи объ оставлениі крестьянъ этой экономіи при правахъ, предоставленныхъ имъ ревизорами
		119.
257. Протестація дворянъ Брестскаго воеводства противъ Василія Красинскаго и постановленіе о неутвержденіи за нимъ захваченной части королевскаго имѣнія	106.	266. Листъ короля Михаила администратору Кобринской экономіи Котовичу, чтобы онъ, кромѣ установленныхъ для крестьянъ податей, никакихъ другихъ не взималъ .
		120.
		267. Привилегія на ярмарку мѣстечку Высокому
		121.

268. Упоминальный листъ короля Михаила Гаврилу Коленда, архіепископу митрополитанскому всея Руси, чтобы пресвитеты греко-унитской церкви не дѣлали обидъ жиdamъ	122.	1672 г.	
269. Присяга тивуна Филимона Грицевича и лавника Грица Гружовича о томъ, что рота подъ командою краичаго в. кн. Литовскаго Дольскаго, слѣдя въ обозѣ изъ Шерешева, причинила убытку въ имѣніи Ельной на 330 злотыхъ	123.	277. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на валный сеймъ въ Варшаву	133.
270. Листъ короля Михаила подстаростѣ Одаховскому, чтобы онъ, по случаю пожара въ селѣ Руднѣ, не взималъ съ королевскихъ крестьянъ дыкла въ теченіи одного года	124.	278. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная на пописовомъ сеймѣ послу, отправляемому къ королю	147.
271. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на конвокацию въ Вильну	125.	279. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства о всеобщемъ ополченіи	149.
272. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на сеймикѣ, собранномъ по волѣ короля	126.	280. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на генеральный сеймъ въ Варшаву	150.
273. Универсалъ администраторовъ таможень рѣчи-посполитой о назначеніи чиновника въ Брестскую таможню, по поводу повышенія пошлинъ	128.	1673 г.	
274. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймикѣ	130.	281. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца объ охраненіи города Брестя отъ вымогательствъ проходящихъ войскъ рѣчи-посполитой	155.
275. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймикѣ	131.	282. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Михаила Казимира Паца, данный для охраненія греко-унитского духовенства отъ военныхъ повинностей	156.
276. Охранный универсалъ гетмана вел. кн. Литовскаго Казимира Паца Брестскому воеводству	132.	1675 г.	
		283. Универсалъ короля Яна III о назначеніи дня коронаціи	157.
		1676 г.	
		284. Универсалъ короля Яна III администраторамъ Кобринской экономии на счетъ продовольствія казаковъ	159.
		285. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймикѣ	160.
		286. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ,	

отправляемымъ на предкорона-
ційный сеймъ въ Варшаву . . . 162.	1685 г.
287. Универсалъ короля Яна III-го,
выданный г. Брестю, для защиты
его отъ грабительствъ и вымога-
тельствъ жолнеровъ и Запорож-
скихъ козаковъ, должностнующихъ
проходить чрезъ него въ непродол-
жительномъ времени 175.	296. Универсалъ короля Яна III-го объ
обязаностяхъ военной службы для
шляхты позднейшаго происхожде-
ния 199.
288. Универсалъ гетмана в. кн. Ли-
товского Михаила Казимира Паца,
которымъ отъ предписывается вой-
скамъ, расположеннымъ у Камен-
ца Подольского, какъ можно скрѣ-
спѣшить къ Днѣстру 176.	297. Универсалъ короля Яна III-го о
поимкѣ дѣлатель фальшивыхъ ше-
ляговъ 201.
289. Подтвердиальная привилегія Яна
III-го на права и вольности горо-
ду Старому-Быхову, дарованная
ему его предшественниками . . . 177.	1686 г.
290. Инструкція дворянъ Брестского
воеводства, данная депутатамъ, от-
правляемымъ на сеймъ въ Варшаву 182.
1679 г.	298. Универсалъ маршалка надворного
короннаго Еронима Любомирскаго
о взысканіи налога съ новой шлях-
ты 202.
291. Постановленіе дворянъ Брестского
воеводства о назначеніи поголовной
подати 189.
1681 г.	1688 г.
292. Листъ королевы Маріи Казимиры,
супруги Яна Собѣскаго, на сво-
бодную продажу русской (галиц-
кой) соли въ г. Брестѣ 190.	299. Отвѣтъ изъ королевской канце-
ляріи посламъ Брестскаго воевод-
ства 203.
293. Универсалъ в. гетмана в. кн. Ли-
товского Бенедикта Сапѣги Яро-
ловичу 191.
1682 г.	300. Универсалъ короля Яна Казимира
на свободный проѣздъ чрезъ зем-
ли польскія въ Валахію православ-
ному монаху Феоктисту по дѣламъ
Антіохійскаго патріарха Макарія
и сопутнику его Яну Зaborов-
скому 204.
294. Постановленіе дворянъ Брестска-
го воеводства на срѣтенскомъ сей-
микѣ 192.
1683 г.	1689 г.
295. Духовное завѣщаніе конюшаго в.
кн. Литовскаго Францискаго Сапѣги 194.	301. Универсалъ короля Яна III-го о
назначеніи экстраординарныхъ по-
датей, по случаю сорванія сейма.
1693 г.
	302. Постановленіе дворянъ Брестска-
го воеводства 208.
	303. Универсалъ короля Яна III-го о
таможенномъ сборѣ 210.
	304. Универсалъ подскарбія в. кн. Ли-
товского Бенедикта Сапѣги объ
отдачѣ въ аренное содержаніе та-
моженъ: Брестской, Пинской, Янов-
ской и Каменской жидамъ Айзи-
ку Нагумовичу и Шай Якубови-
чу 211.

1694 г.

305. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Яна Сапѣги о назначениі квартиръ для нѣмецкаго пѣшаго полка. 213.
306. Инструкція короля Яна III-го дворянству Брестскаго воеводства на сеймикъ предсеймовыи. 214.
307. Универсалъ гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Сапѣги объ освобожденіи отъ постоеvь и войсковыхъ повинностей имѣній, находящихся въ воеводствѣ Брестскомъ и принадлежащихъ къ администраціи Владимірскаго епископа Заленскаго. 223.

308. Ординансъ гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Яна Сапѣги, данный на имя офицера Бутлера объ освобожденіи отъ постоя имѣнія Линова, принадлежащаго Ошмянскому маршалку. 224.

1695 г.

309. Ординансъ в. гетмана в. кн. Литовскаго Казимира Яна Сапѣги военнымъ начальникамъ, чтобы они вывели войска изъ мѣстъ жительства шляхты Гущанской, Тучинянской и Висской 225.

1696 г.

310. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на сеймикъ передъ конвоаціей. 226.

1697 г.

311. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на релиаціонъ сеймикъ. 234.

312. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на срѣтенскому сеймикъ. 236.

313. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на релиаціонъ сеймъ передъ конвоаціей. 238.

314. Универсалъ короля Августа II-го, данный Татарамъ, жительствующимъ въ Брестской, Городненской, Могилевской и другихъ экономіяхъ 244.

- 315 Подтверждительная привилегія короля Августа II-го мѣстечку Ломазамъ на магдебургское право и другія льготы. 244.

1698 г.

316. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на сеймикъ предкоміціальномъ 253.

317. Реестръ убыткамъ, причиненнымъ польскими войсками разныхъ командъ Кривовербскому ключу. . 255.

318. Реестръ убыткамъ, причиненнымъ панцырною хоругвью въ Вѣрецкомъ ключѣ. 260.

319. Реестръ убыткамъ, причиненнымъ польскимъ войскомъ въ Рѣчицкомъ ключѣ 265.

320. Присяга крестьянъ о причиненныхъ имъ убыткахъ войскомъ, состоявшимъ подъ командою кн. Радивила 272.

321. Постановленіе всѣхъ дворянъ в. кн. Литовскаго на Городненскомъ сеймѣ 273.

1699 г.

322. Постановленіе Брестскаго воеводства вслѣдствіе съѣзда депутатовъ всѣхъ воеводствъ 21-го Декабря 1698 года 286.

323. Инструкція депутатамъ Брестскаго воеводства, отправляемымъ къ королю 291.

324. Частное письмо подскарбія в. кн. Литовского Венедикта Сап'ги, въ которомъ онъ поручаетъ своему слу- жителю Рору возвратить его заем- ныя письма жибу Юлию Быховцу 293.
325. Раскристъ, содержащій въ себѣ отвѣтъ короля Августа II-го на ин- струкцію дворянства Брестскаго воеводства, данную депутатамъ, отправленнымъ къ королю 294.
1700 г.
326. Универсалъ короля Августа II-го объ истребованіи отъ Брестской и Кобринской экономії денегъ на со- держаніе придворной гвардіи 295.
327. Универсалъ короля Августа II-го по поводу опасностей, угрожаю- щихъ польской республикѣ 296.
328. Листъ рѣчи-посполитой Брестско- му воеводству, чтобы оно готови- лось на защиту отечества отъ Шведовъ 299.
329. Постановление дворянъ Брестского воеводства по поводу предстоящаго сеймика 300.
1701 г.
330. Инструкція дворянъ Брестского воеводства, данная депутатамъ, от- правляемымъ на сеймъ Варшавскій 305.
331. Указъ Его Императорскаго Вели- чества Государя Императора Петра первого Василію Андреевичу Рже- вускому о порядкѣ сбора провіанта въ Литвѣ 318.
332. Привилегія короля Августа II-го подканцлеру в. кн. Литовскаго Щу- кѣ на управлѣніе пошлиными 320.
1702 г.
333. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ 321.
334. Постановление дворянъ Брестского воеводства на лимитаційномъ сей- мицѣ 326.
335. Постановление дворянъ Брестского воеводства на пописовомъ сеймикѣ 330.
1702 г.
336. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сейми- цѣ 335.
1703 г.
337. Постановление дворянъ Брестского воеводства по поводу всеобщаго ополченія 336.
1704 г.
338. Предсеймовое постановление дво- рянъ Брестского воеводства 338.
1705 г.
339. Манифестъ депутатовъ Сандомір- ской конфедерациі 341.
340. Актъ конфедерациі в. кн. Литов- скаго, составленный въ лагерѣ подъ Бѣльскомъ 344.
1706 г.
341. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сей- мицѣ 346.
342. Постановление дворянъ Брестского воеводства на лимитаційномъ сей- мицѣ 349.
1707 г.
343. Сеймиковое постановление на счетъ провіанта, податей и прочихъ сбо- ровъ 352.
344. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ 354.
1710 г.
345. Инструкція дворянъ Брестского воеводства, данная депутатамъ, от- правляемымъ на валыній сеймъ въ Варшаву 360.

346. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ	366.	357. Постановление дворянъ Брестского воеводства на лимитаційномъ сеймикѣ	403.
1711 г.		1715 г.	
347. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ о сборѣ провіанта	368.	358. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ	406.
1712 г.			
348. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ	373.	359. Рескрипты изъ коммисарата королевской камеры Брестского воеводства о взносѣ суммы для саксонскаго войска	413.
1713 г.			
349. Протестація депутатовъ, отправленныхъ на Варшавскій сеймъ, противъ акта сейма и заявленіе о томъ, что не они были причиной сорванія сейма	375.	360. Привилегія короля Августа II-го мѣстечку Вишницамъ на двѣ ярмарки	414.
		1716 г.	
350. Постановление дворянъ Брестского воеводства о содержаніи Саксонскаго союзного войска	379.	361. Протестъ дворянъ Брестского воеводства о насильственномъ разрывѣ срѣтенскаго сеймика и несогласіи, происшедшемъ между ними	415.
351. Инструкція, данная депутатамъ Брестского воеводства, отправляемымъ къ королю	381.	362. Постановление дворянства Брестского воеводства на мартовскомъ сеймикѣ	418.
352. Постановление дворянства Брестского воеводства на сеймикѣ фискальномъ	383.	363. Постановление дворянъ Брестского воеводства на реляційномъ сеймикѣ	421.
		1718 г.	
353. Постановление дворянъ Брестского воеводства о податяхъ, по случаю постоя саксонскаго войска	385.	364. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ	426.
1714 г.			
354. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ	388.	365. Постановление дворянъ Брестского воеводства на сеймикѣ председомъ	429.
		1719 г.	
355. Постановление дворянъ Брестского воеводства на фискальномъ сеймикѣ	394.	366. Протестація дворянъ Новогородскаго воеводства	433.
356. Постановление дворянъ Брестского воеводства на лимитаційномъ сеймикѣ	399.	367. Постановление дворянъ Брестского воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ	434.
		368. Дополненіе къ инструкціи дворянъ Брестского воеводства, составленное ими на срѣтенскомъ сеймикѣ	438.

1722 г.	
369. Постановление дворянъ Брестскаго воеводства на господарскомъ сеймикѣ	440.
1723 г.	
370. Универсалъ епископа Познанскаго Станислава Гозиуса объ избраниі короля	444.
1726. г.	
371. Постановление Брестскаго воеводства на срѣтенскомъ сеймикѣ господарскомъ	446.
1727 г.	
372. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ къ королю	450.
1729 г.	
373. Универсалъ короля Августа втораго объ открытиіи сейма въ Городнѣ	452.
374. Привилегія короля Августа втораго на Владимірское и Брестско-Литовское епископство Корнелію Лебецкому	454.
375. Универсалъ короннаго подскарбія графа Оссолинскаго Могилевскимъ купцамъ въ обезпеченіе ихъ торговли съ Украиной	455.
1730 г.	
376. Письмо митрополита Киевскаго и всея Руси Афанасія Шептицкаго къ епископу Владимірскому Феофилу Годебскому, чтобы онъ уступилъ епархію Пинскому номинату Юрію Булагаку	457.
1732 г.	
377. Протестъ дворянъ Брестскаго воеводства противъ сеймикового акта	458.
1734 г.	
378. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву	459.
1733 г.	
379. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, посылаемымъ на сеймъ	464.
380. Постановление дворянъ Брестскаго воеводства на предъизбирательномъ сеймикѣ	471.
381. Универсалъ маршалка рѣчи-посполитой Антонія Понинскаго, запрещающей укрывательство грабителей почтъ	482.
382. Постановление дворянъ Брестскаго воеводства въ Чернавчикахъ .	483
383. Ординансъ князя Вишневецкаго о томъ, чтобы вся партія въ теченіи одного мѣсяца покорились власти Августа III-го и существующему порядку	485.
384. Универсалъ Новгородскаго воеводы Николая Радивила Брестскому дворянству о высылкѣ депутатовъ на сеймикѣ въ Чернавчицы .	487.
385. Универсалъ генераль-аншефа войскъ Русскихъ Петра Ласси Брестскому дворянству о доставленіи войскамъ провіянта . . .	488.
386. Постановление дворянства Брестскаго воеводства на сеймикѣ въ Чернавчикахъ	490.
387. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ въ Варшаву	493.
388. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, посылаемымъ къ великому стражнику и главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго Антонію Потѣю.	497.

389. Свидѣтельство маршала конфедерациі воеводства Брестскаго объ исполненіи присяги Іосифомъ Падомъ—старостою Хвойданскимъ въѣрности рѣчи-посполитой . . . 499.
390. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства на реляційномъ сеймикѣ 501.
- 1735 г.
391. Сеймиковое постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства . . . 505.
392. Постановленіе дворянъ Брестскаго воеводства по поводу универсала полковника русскихъ войскъ барона фонъ Ведемя 507.
393. Инструкція депутатамъ, посылаемымъ къ кн. Вишневецкому, главнокомандующему войсками в. кн. Литовскаго 509.
394. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ pacificationis . . . 512.
395. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ къ королю Августу третьему 519.
396. Постановленіе реляційнаго сеймика Брестскаго воеводства . . . 522.
397. Письмо князя Михаила Вишневецкаго—воеводы Виленскаго, великаго гетмана в. кн. Литовскаго къ чиновникамъ гродскимъ о взносѣ податей, прежде назначенныхъ на содержаніе литовскаго войска; такъ какъ по причинѣ сорванія сейма pacificationis относительно другихъ источниковъ на сей предметъ ничего не постановлено 525.
- 1836 г.
398. Универсалъ полковника русскихъ войскъ Юрья Ливена о доставлении провіянта его войскамъ . . . 526.
- 1740 г.
399. Протестація обывателей воеводства Брестскаго противъ акта антикомиціального сеймика 527.
400. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, посылаемымъ на Варшавскій сеймъ. 529.
- 1746 г.
401. Потвердительная привилегія короля Августа III, данная панцырнымъ и путнымъ боярамъ Полоцкаго воеводства—Лопуху, Киселю и Никонову на право владѣнія Непоретовичами и Нетчую, съ принадлежащими къ нимъ имѣніями—на вѣчныя времена имъ и ихъ потомству 536.
- 1748 г.
402. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная посламъ, отправляемымъ на Варшавскій сеймъ. 539.
- 1754 г.
403. Просьба жителей крестьянской общины села Бородич княгинѣ Сапѣжинѣ по поводу захвата у нихъ земли и сѣнокосовъ Брестскимъ судью Кропинскимъ 551.
- 1757 г.
404. Привилегія короля Августа III на взиманіе мостового мыта въ Тереспольѣ, данная подскарбію Флемингу 552.
- 1758 г.
405. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства посламъ, отправляемымъ на ординарный сеймъ въ Варшаву. 554.

1762 г.

406. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная посламъ, отправляемымъ на ординарный Варшавскій сеймъ 559.

1764 г.

407. Инструкція депутатамъ Брестскаго воеводства, отправляемымъ на конвокацийный сеймъ въ Варшаву 564.

408. Дополненіе къ сеймиковому постановленію дворянъ Брестскаго воеводства 468.

409. Инструкція депутатамъ Брестскаго дворянства, отправляемымъ на коронаційный сеймъ 571.

1765 г.

410. Тарифъ доходовъ со всѣхъ ста-
роствъ, державъ и войтовствъ
магдебургскихъ, находящихся въ
Брестскомъ воеводствѣ 577.

1766 г.

411. Универсалъ короля Станислава Августа о назначеніи сейма и о предметахъ его дѣйствій 580.

412. Инструкція дворянъ Брестскаго воеводства, данная депутатамъ, отправляемымъ на ординарный сеймъ 582.

413. Пункты въ дополненіе къ преды-
дущей инструкціи посламъ, от-
правляемымъ на сеймъ 589.

1773 г.

414. Универсалъ генеральной конфеде-
раціи короны польской и вел. кн.
Литовскаго, въ которомъ отверга-
ется образъ дѣйствій Барской
конфедерации 591.

1775 г.

415. Универсалъ ликвидационной ком-
миссіи, установленной сеймовой
конституціей для погашенія дол-
говъ рѣчи-посполитой 593.

416. Универсалъ короля Станислава
Августа объ отысканіи поезуит-
скихъ имѣній и имуществъ, захва-
ченныхъ разными лицами 597.

1778 г.

417. Постановленіе дворянъ Брестскаго
воеводства на срѣтенскомъ сей-
микѣ 600.

1780 г.

418. Инструкція депутатамъ Пинскаго
уѣзда, отправляемымъ на ординар-
ный Варшавскій сеймъ

О п е ч а т к и .

Напечатано.

Стр.	V, 18 ст. св.	отторгнутыся въ инструкцію въ v lumina legum импем	отторгнуты въ инструкція въ Volumina Legum отпем
—	— 23 — —	непредвидѣть нужныя извѣстія	не предвидѣть ложныя извѣстія
—	VIII, 21 — —	отчаянія	отчаянія
—	— 28 — —	подиссыться	подиссыться
—	XV, 13 — си.	кое-гдѣ же	кое-гдѣ уже
—	XXXI, 19 — св.	и изъ Стежиць	а изъ Стежиць
—	XXXII, 12 — —	Поплины	Поплины
—	XXXIII, 13 — си.	Юрбургъ	Юрбургъ
—	XXXIV, 18 — —	Ком.	Ком. III,
—	XXXV, 20 — —	сословіемъ	сословіемъ
—	XXXVI, 4 — —	который	котораго
—	— 3 — —	подъ Мухавцомъ	наль Мухавцомъ
—	— (примѣръ.)	Теофиль Гудебскій	Теофиль Годебскій
—	XXXIX, 20 ст. си.	по ходатайству	по ходатайству
—	— 15 — —	Быховцы	Быховцы
—	XLVI, 6 — св.	подтверждаема	подтверждаема
—	XLVII, 19 — си.	мѣщанами, не	мѣщанами не
—	XLVIII, 9 — св.	удовлетворенія	удовлетворенія
—	XLIX, 4 — си.	34,984 зл.	34,984 зл.
—	L, 3 — св.	сзомы	сзомы
—	— 17 — —	гиберы—20 злотыхъ.	гиберы—20 злотыхъ. 3)
—	LI, 8 — си.	ни кіевскій	ни кіевецкій
—	LII, 7—8 — св.	статьї 32,0693;	статьї 32,069 зл.;
—	LIII, 2 — си.	за instrukciю	на instrukciю
—	LIV, 8 — —	за набильзацію	за набильзацію
—	LVI, 5 — св.	Августа III	ІІІа Казимира
LVII, 5 — —	21, 1-й столб., 11 стр. си.	изъ	сь
—	— 2-й — въ изл. сод. 5 ст. си.	разшигитися	разшигитися
—	23, въ заглавії	захватніяхъ	за владнія
—	26, въ излож. сод. 2-й столб. 1 ст. св.	важное	важное
—	93, 2-й столб. 15 ст. си.	1699-го года	1699-го года,
—	182, въ изл. сод. 2-й столб. 18 ст. си.	elementia	clementia
—	248, 1-й столб. 21 ст. св.	откладаетъ	откладываетъ
—	273, въ изл. сод. 1-й столб. 5 ст. си.	винонинки	винонинки
—	283, 1-й столб. 25 ст. си.	прекип	прѣкій
—	294, въ изл. сод. 2-й столб. 1 ст. си.	по профессіи	профессіи
—	360, — — 1-й — 15 — св.	къ 22 и къ 23 Февраля	къ 22 Января и къ 22 Февраля
—	375, — — 2-й — 4 — —	vero die	vero—die
—	407, — — 1-й — 9 — си.	Telatyski	Talatyski
—	413, — — 2-й — 2 — —	польской булавы	польской булавы
—	— 2-й столб. 6 ст. си.	подтвержденіонко	подтвержденіону
—	458, — — 3 — —	Zardeckiego	Zardeckiego
—	493, въ изл. сод. 2-й столб. 11 ст. св.	Лізовскаго	Лізовскаго
—	505, — — 1-й — 2 — си.	захватываль	захватывая
—	521, 1-й столб. 17 ст. си.	въ слѣдовщихъ	въ слѣдующихъ
—	540, въ изл. сод. 1-й столб. 21 ст. св.	не совѣтами.	но совѣтами.
—	— — — — 18 — си.	проредусу	прередусу
—	552, — — — — 4 — —		
—	554, — — — — 17 — —		
—	558, 2-й столб. 17 стр. св.		

Слѣдуетъ читати.

Издание Виленской Археографической Комиссии:

- 1) Томъ I. Акты Гродненского Земского суда. Вильна, 1865 г., въ 4-ю д. листа. Стр. XXIV, 377. Ц. 1 р., пересыпочныхъ за 3 ф.
- 2) Томъ II. Акты Брестского Земского суда. Вильна, 1867 г., въ 4-ю д. листа. Стр. X, 361. Ц. 1 р., пересыл. за 3 ф.
- 3) Ревизія пущъ и переходовъ звѣрнныхъ въ бывшемъ Великомъ Княжествѣ Литовскомъ, съ присовокуплениемъ грамотъ и привилегий на входы въ пущи и земли, составленная старостою Мстивогскимъ Григориемъ Богдановичемъ Воловичемъ въ 1559 году, съ присовокуплениемъ другой актовой книги, содержащей въ себѣ привилегии, данныхъ дворянамъ и священникамъ Пинского повѣта, составленной въ 1554 году. Вильна, 1867 г., въ 4-ю д. листа. Стр. V, 381. Ц. 1 р., пересыл. за 3 ф.
- 4) Краткія таблицы, необходимыя для петоріи, хронологіи, вообще для всякаго рода археологическихъ изслѣдований и въ частности для разбора древнихъ актовъ и грамотъ западнаго края Россіи и Царства Польскаго. Вильна, 1867 г., въ 4-ю д. листа. Стр. II, 49 (объяснительного текста) и 17 таблицъ. Ц. 50 коп., пересыл. 2 ф.
- 5) Томъ III. Акты Брестского Гродненского суда. Вильна, 1870 г., въ 4-ю д. листа. Стр. XX, 416. Ц. 1 р. 50 коп., пересыл. за 3 ф.
- 6) Томъ IV. Акты Брестского Гродненского суда. Вильна, 1870 г., въ 4-ю д. листа. Стр. LXIV, 617.